
КНИГА
МОРМОНА

УЧЕННЯ
І
ЗАВІТИ

ДОРОГОЦІННА
ПЕРЛИНА

КНИГА МОРМОНА

ЩЕ ОДНЕ СВИДЧЕННЯ ПРО ІСУСА ХРИСТА

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ

ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

ДОРОГОЦІННА ПЕРЛИНА

ВИДАНО

ЦЕРКВОЮ ІСУСА ХРИСТА

СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

СОЛТ-ЛЕЙК-СІТІ, ЮТА, США

© 2005 by Intellectual Reserve, Inc.

Усі права застережено

Printed in Germany 7/2005

19932005

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants,
and Pearl of Great Price

Ukrainian

ЗМІСТ

Книга Мормона

Учення і Завіти

Дорогоцінна Перлина

Путівник по Писаннях

Вступ

Алфавітний перелік статей

Вибране з Перекладу Біблії, зробленого Джозефом

Смітом

Хронологія церковної історії, карти та фотографії

Карти і фотографії місцевостей, згадуваних у Біблії

СКОРОЧЕННЯ І ПОЗНАЧКИ У ПОСИЛАННЯХ І ПУТІВНИКУ ПО ПИСАННЯХ

Старий Завіт					
Бут.	Буття	Зах.	Книга пророка Захарія	1 Пет.	Перше соборне послання св. апостола Петра
Вих.	Вихід	Мал.	Книга пророка Малахії	2 Пет.	Друге соборне послання св. апостола Петра
Лев.	Левит				
Чис.	Числа				
Повтор.	Повторення Закону	Новий завіт			
Єг.	Книга Ісуса Навина (Книга Єгошуа)	Мт.	Євангелія від св. Матвія	1 Іван	Перше соборне послання св. апостола Івана
Суд.	Книга Суддів	Мр.	Євангелія від св. Марка	2 Іван	Друге соборне послання св. апостола Івана
Рут	Книга Рут				
1 Сам.	Перша книга Самуїлова	Лк.	Євангелія від св. Луки	3 Іван	Третє соборне послання св. апостола Івана
2 Сам.	Друга книга Самуїлова	Іван	Євангелія від св. Івана		
1 Цар.	Перша книга царів	Дії	Дії святих апостолів		
2 Цар.	Друга книга царів	Рим.	Послання св. апостола Павла до римлян	Юд.	Соборне послання св. апостола Юди
1 Хр.	Перша книга хронік			Об.	Об'явлення св. Івана Богослова
2 Хр.	Друга книга хронік	1 Кор.	Перше послання св. апостола Павла до коринтян		
Ездра	Книга Ездри				
Неем.	Книга Неемії	2 Кор.	Друге послання св. апостола Павла до коринтян	Книга Мормона	
Ест.	Книга Естер			1 Неф.	Перша книга Нефія
Йов	Книга Йова			2 Неф.	Друга книга Нефія
Пс.	Книга Псалмів			Кн. Як.	Книга Якова
Пр.	Книга Приповістей Соломонових	Гал.	Послання св. апостола Павла до галатів	Ен.	Книга Еноша
Еккл.	Книга Еклезіястова (або Проповідника)	Еф.	Послання св. апостола Павла до ефесян	Яр.	Книга Ярома
				Ом.	Книга Омнія
Пісн.	Пісня над піснями (Пісня Соломонової)	Фил.	Послання св. апостола Павла до филип'ян	Сл. Морм.	Слова Мормона
Ісаїа	Книга пророка Ісаї			Мос.	Книга Мосії
Єр.	Книга пророка Єремії	Кол.	Послання св. апостола Павла до колосян	Ал.	Книга Алми
Плач	Плач Єремії			Гел.	Книга Геламана
Єз.	Книга пророка Єзекїїла	1 Сол.	Перше послання св. апостола Павла до солунян	3 Неф.	Третій Нефій
Дан.	Книга пророка Даниїла	2 Сол.	Друге послання св. апостола Павла до солунян	4 Неф.	Четвертий Нефій
Ос.	Книга пророка Осії			Морм.	Книга Мормона
Йоїл	Книга пророка Йоїла	1 Тим.	Перше послання св. апостола Павла до Тимофія	Етер	Книга Етера
Ам.	Книга пророка Амоса			Морон.	Книга Моронія
Овд.	Книга пророка Овдія	2 Тим.	Друге послання св. апостола Павла до Тимофія		
Йона	Книга пророка Йони				
Мих.	Книга пророка Михея	Тит	Послання св. апостола Павла до Тита		
Наум	Книга пророка Наума	Филим.	Послання св. апостола Павла до Филимона		
Ав.	Книга пророка Авакума	Євр.	Послання св. апостола Павла до євреїв	ПДС	Переклад Джозефа Сміта
Соф.	Книга пророка Софонії			ПП	Путівник по Писаннях
Ог.	Книга пророка Огії	Як.	Соборне послання св. апостола Якова		

ГЕБР Інший варіант перекладу з гебрійської мови.

ТОБТО Пояснення ідіом та складних конструкцій

АБО Означає, що інший варіант перекладу, наведений далі, пояснює значення архаїчних словосполучень.

КНИГА МОРМОНА

ЩЕ ОДНЕ
СВІДЧЕННЯ
ПРО
ІСУСА ХРИСТА

КНИГА МОРМОНА

РОЗПОВІДЬ, ЩО ЇЇ НАПИСАВ

МОРМОН ВЛАСНОРУЧНО

НА ПЛАСТИНАХ

З ПЛАСТИН НЕФІЯ

Отже, це скорочений літопис народу Нефія, а також Ламанійців—Написаний для Ламанійців, які є залишком дому Ізраїля; а також для Юдея й Іновірця—Написаний як заповідь, а також силою духа пророцтва і одкровення—Написаний і запечатаний, і схований під захист Господа, щоб його не було знищено—Для того, щоб його було здобуто даром і силою Бога для перекладу—Запечатаний рукою Моронія, і схований під захист Господа, щоб бути знайденим у належний час Іновірцем—Тож переклад буде зроблений даром Божим.

Наведено також у скороченні Книгу Етера, яка є літописом народу Яреда, розсіяного тоді, коли Господь змішав мову людей, як вони будували башту, щоб дістатися небес—Це має показати залишкові дому Ізраїлевого, які великі справи Господь зробив для їхніх батьків; і щоб вони мали змогу знати завіти Господа, що вони не є знехтувані назавжди—І також для того, щоб переконати Юдея й Іновірця, що Ісус є Христос, Бог Вічний, Який являється до всіх народів—І ось, якщо й є недоліки, то це помилки людей; тому, не засуджуйте діяння Бога, щоб вас визнали незаплямованими біля судного престолу Христа.

Оригінальний переклад з пластин англійською мовою Джозефа Сміта, молодшого.

Вперше видано англійською мовою в Пальмірі, Нью-Йорк, США, в 1830 р.

ВСТУП

Книга Мормона—це книга Святого Писання, порівнена з Біблією. Це запис справ Божих з давніми жителями Американського континенту, і він містить повноту вічної євангелії.

Книгу написали багато давніх пророків за допомогою духа пророцтва і одкровення. Їхні слова, написані на золотих пластинах, цитував і скорочував пророк-історик, якого звали Мормон. Цей літопис включає розповідь про дві великі цивілізації. Одна з них прийшла з Єрусалима в 600 році до Р.Х. і після того розділилася на два народи, відомі як Нефійці й Ламанійці. Друга прийшла набагато раніше, коли Господь змішав мови біля Вавилонської башти. Ця група відома як Яредійці. Через тисячі літ усі були знищені, крім Ламанійців, вони і є основними предками американських індіанців.

Вінцевою подією, записаною в Книзі Мормона, є особисте служіння Господа Ісуса Христа серед Нефійців одразу після Його воскресіння. Вона пояснює вчення євангелії, окреслює план спасіння і розповідає людям, що саме їм треба робити, щоб досягти миру в цьому житті і вічного спасіння в житті прийдешньому.

Після того як Мормон завершив своє писання, він передав цей опис своєму синові Моронію, який додав декілька слів від себе і сховав пластини на горі Кумора. Двадцять першого вересня 1823 року той самий Мороній, тоді вже прославлена і воскресла істота, з'явився до пророка Джозефа Сміта і наставляв його щодо давнього літопису і його обов'язкового перекладу англійською мовою.

У належний час пластини було передано Джозефу Сміту, який переклав їх даром і силою Бога. Цей літопис тепер видається багатьма мовами як нове і додаткове свідчення, що Ісус Христос є Син Бога Живого і всі, хто прийде до Нього і будуть виконувати закони і обряди Його євангелії, можуть бути спасеними.

Стосовно цього літопису пророк Джозеф Сміт сказав: “Я говорив браттям, що Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключевим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги”.

Крім Джозефа Сміта, Господь обрав ще одинадцятьох інших, щоб вони побачили золоті пластини і були особливими свідками істинності й божественності Книги Мормона. Їхні

письмові свідчення вміщено тут під назвою “Свідчення трьох свідків” і “Свідчення восьми свідків”.

Ми запрошуємо всіх людей, скрізь, читати Книгу Мормона, обдумувати в серці послання, вміщене в ній, і тоді спитати у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи Книга істинна. Той, хто йде цим шляхом і питає з вірою, одержить свідчення її істинності й божественності силою Святого Духа. (Див. Мороній 10:3–5)

Той, хто одержить це божественне свідчення від Святого Духа, також дізнається тією ж силою, що Ісус Христос є Спаситель світу, що Джозеф Сміт — Його одкровитель і пророк у ці останні дні, і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царство Господа, знову встановлене на землі, готуючи до Другого пришествя Месії.

СВІДЧЕННЯ ТРЬОХ СВІДКІВ

Нехай буде відомо всім народам, колінам, язикам і людям, до яких дійде цей запис, нехай буде відомо, що ми, благодаттю Бога Батька і Господа нашого Ісуса Христа, бачили ці пластини з літописом народу Нефієвого і їхніх братів Ламанійців, а також народу Яредового, який переселився сюди звідти, де була Башта, про яку розповідається. Ми знаємо також, що ці літописи перекладено через дар Божий і силу Божу, бо Його голос сповістив нас про це; тому ми знаємо напевно, що написане є істинним. Ми свідчимо також, що бачили письмена на цих пластинах, і вони були показані нам силою Божою, а не людською. І цим урочисто сповіщаємо, що ангел Божий зійшов з небес, приніс і поклав ці пластини перед нами, аби ми дивилися і бачили ці пластини і письмена, вигравіювані на них; і ми знаємо, що завдяки благодаті Бога Батька і Господа нашого Ісуса Христа ми бачили це і засвідчуємо, що все це є істинним. Подія ця була надзвичайно дивовижна для нас. Однак голос Господній звелів нам засвідчити це; тому, щоб бути послухними заповідям Божим, ми засвідчуємо це. І ми знаємо, що очистимо одяг наш від крові всіх людей, якщо будемо вірними Христу. Ми будемо непорочними перед судним престолом Христа, і будемо жити з Ним вічно на небах. Слава Батькові, і Синові, і Духові Святому, Які є єдиним Богом. Амінь.

ОЛІВЕР КАУДЕРІ
ДЕВІД УІТМЕР
МАРТІН ГАРРІС

СВІДЧЕННЯ ВОСЬМИ СВІДКІВ

Нехай буде відомо всім народам, колінам, язикам і людям, до яких дійде цей запис, що Джозеф Сміт мол., перекладач цього літопису, показав нам пластини, на вигляд золоті, про які йшлося, і ми тримали в руках всі ті пластини, з яких вищезгаданий Сміт зробив переклад. Ми також бачили письмена, вигравіювані на цих пластинах. На вигляд вони давньої роботи, виконаної з великою майстерністю. І ми свідчимо розсудливими словами, що вищезгаданий Сміт показав нам ці пластини, ми бачили і торкалися їх руками і напевно знаємо, що вищезгаданий Сміт має ці пластини, про які ми говоримо. На підтвердження того, що ми бачили, ми називаємо світові наші імена. І Бог свідок, що ми говоримо правду.

КРИСТІАН УІТМЕР
ДЖЕЙКОБ УІТМЕР
ПІТЕР УІТМЕР МОЛОДШИЙ
ДЖОН УІТМЕР

ГАЙРАМ ПЕЙДЖ
ДЖОЗЕФ СМІТ СТАРШИЙ
ГАЙРУМ СМІТ
СЕМ'ЮЕЛ Г. СМІТ

СВІДЧЕННЯ ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

Власні слова пророка Джозефа Сміта про появу Книги Мормона:

“Увечері... двадцять першого вересня [1823 року]... я вирішив помолитися і просити Всемогутнього Бога...

У той час, коли я щиро звертався до Бога, я побачив, як в моїй кімнаті з’явилося світло, яке яскравішало, доки кімната не стала світлішою, ніж у полудень, коли раптом з’явилася біля мого ліжка особа, яка стояла у повітрі, і ноги її не торкалися підлоги.

На ньому був просторий білосніжний одяг, біліший за все земне, досі мною бачене, і я вважаю, що на землі не може бути більш білішого і блискучішого. Його руки були оголені трохи вище зап’ясток, так само і ноги були оголені трохи вище кісточок. Його голова і шия також були відкриті. Я помітив, що на ньому не було іншого одягу, окрім цього вбрання, бо воно було розкритим, так що я міг бачити груди.

Не тільки його вбрання було білосніжним, але вся його особа була такою чудовою, що неможливо описати, а обличчя його було подібне блискавиці. Кімната стала надзвичайно світлою, але не настільки яскравою, як безпосередньо навколо його особи. Коли я вперше подивився на нього, я злякався, але невдовзі цей страх зник.

Він звернувся до мене по імені й сказав, що він вісник, посланий до мене з присутності Бога, і що його ім’я Мороній; що Бог призначив мені роботу; і що моє ім’я матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків, або будуть водночас честити його і безчестити серед людей.

Ще він сказав, що існує схована книга, написана на золотих пластинах, і в тій книзі викладено історію попередніх жителів цього континенту і вказано джерело, з якого вони походять. Він сказав також, що ця книга вміщує повноту вічної Євангелії в тому виді, як Спаситель дав її давнім жителям;

Також, що два камені в срібних оправках—і ці камені, прикріплені до нагрудника, являють собою те, що зветься Урім і Туммім—було сховано разом з цими пластинами; тих, хто володів або користувався цими каменями, називали *провидцями* в давні або минулі часи; і що Бог приготував ці камені для перекладу книги.

* * * * *

Також він сказав мені, що коли я одержу ті пластини, про які він говорив—бо час їх одержання ще не прийшов—я

повинен нікому не показувати їх, так само як і той нагрудник з Урімом і Туммімом, хіба тільки тим, кому буде наказано показати їх. Якщо ж я ослухаюся, то буду знищений. Коли він розмовляв зі мною про ці пластини, моєму розумові відкрилося видіння, так що я зміг побачити місце, де було сховано пластини, і це було так ясно і виразно, що я впізнав це місце знову, коли прийшов туди.

Після цього спілкування я побачив, що світло в кімнаті раптом почало концентруватися навколо особи того, хто розмовляв зі мною, і так продовжувалося доти, доки в кімнаті знову не стало темно, крім світла навколо нього, коли раптом я побачив, як мені здалося, отвір, ніби прохід до самих небес, і він піднімався, поки зовсім не зник, а кімната залишилася такою, якою і була перед появою цього небесного світла.

Я лежав, розмірковуючи про особливість цієї події, і дуже дивувався з того, що говорив мені цей незвичайний посланець, коли раптом, посеред моїх роздумів, я побачив, що мою кімнату знову наповнює світло, і за мить, як мені здалося, той самий небесний посланець знову стояв біля мого ліжка.

Він почав говорити і знову розповів без жодної зміни те саме, що говорив мені під час першого відвідування; і, сказавши це, він сповістив мене про великі кари, що прийдуть на землю, з жахливими спустошеннями від голоду, меча і чуми, — і що ці жорстокі кари спіткають землю ще за цього покоління. Сказавши це, він, як і перед цим, піднісся на небеса.

За цей час, враження, справлені на мене, були такими глибокими що сон покинув мене, і я лежав, охоплений подивом від побаченого і почутого. Але яким було моє здивування, коли знову я побачив того самого посланця біля мого ліжка і почув, що він переповідає або знову повторює мені все сказане до того, додавши до цього застереження мені, кажучи, що Сатана буде спокушати мене (через бідність сім'ї мого батька) використати ті пластини для збагачення. Він заборонив мені робити це і додав, що, одержуючи пластини, я не повинен мати ніяких інших намірів, окрім прославляння Бога, і не повинен опинитися під впливом ніякого іншого прагнення, крім побудови Його царства; інакше я не зможу отримати їх.

Після цього третього відвідування він знову піднісся на небеса, як і раніше, а я знову залишився з своїми думками про дивовижність того, що зі мною щойно сталося; коли майже відразу після того, як небесний посланець піднісся на небо втретє, заспівав півень, і я зрозумів, що настає день, отже, наші бесіди тривали цілу ніч.

Невдовзі після цього я встав з ліжка і, як звичайно, взявся за щоденну необхідну роботу; але, намагаючись працювати як завжди, я відчув, що сили мої виснажені і я зовсім неспроможний щось робити. Мій батько, працюючи зі мною, звернув увагу на те, що зі мною не все гаразд, і відіслав мене додому. Я вирушив з поля з наміром піти додому, але коли я намагався перелізти через огорожу навколо поля, де ми були, сили зовсім залишили мене, і я впав безпорадний на землю і лежав деякий час непритомний, не відчуваючи нічого.

Першим з того, що я можу згадати, був голос, що звертався до мене і називав мене по імені. Я розплющив очі і побачив, як той самий посланець стояв над моєю головою, оточений сяйвом, як і раніше. Він знову переказав усе сказане минулої ночі, й наказав мені йти до мого батька і розповісти йому про видіння і про накази, що я одержав.

Я послухався; я повернувся на поле до мого батька, і переказав йому все. Він відповів мені, що це від Бога, і сказав, щоб я йшов і робив все за наказом небесного посланця. Я пішов з поля і попрямував туди, де, за словами посланця, було сховано ті пластини; і дякуючи чіткості видіння, що я мав відносно цього, я впізнав це місце у ту ж мить, як тільки прийшов.

Біля села Манчестер, округу Онтаріо, штат Нью-Йорк, є пагорб, значних розмірів, що височить над усіма сусідніми. На західному боці того пагорба, біля його вершини, під великою кам'яною брилою в кам'яній скрині лежали ці пластини. Кам'яна брила була товстою і округлою посередині з верхнього боку і тоншала до країв, так що середина підіймалася над землею, а краї були нею вкриті.

Відчистивши землю, я взяв важіль, підсунув його під край брили і невеликим зусиллям підважив її. Заглянувши туди, я насправді побачив там пластини, Урім і Туммім, і нагрудник, як було сказано посланцем. Скриня, в якій вони лежали, була сформована з каменів, покладених разом у цементі якогось роду. На дні скрині навхрест лежали два камені і на них лежали пластини та інші предмети.

Я спробував було витягти пластини з скрині, але посланець заборонив мені це робити, сказавши, що час для появи цих пластин ще не настав, і не наступить доки не пройде чотири роки з того часу; але він сказав мені, щоб я прийшов на це місце цього ж самого дня через рік, і що він тут зустріне мене зі мною, і що я повинен робити це, аж поки не прийде час дістати пластини.

Відповідно до цього веління я ходив на те місце як минав

рік і всякий раз зустрічав там того самого посланця, і отримував настанови і знання від нього у кожній нашій бесіді стосовно того, що саме збирається робити Господь, і як і в який спосіб Його царство буде кероване в останні дні.

* * * * *

Нарешті настав час дістати пластини, Урім і Туммім і нагрудник. Двадцять другого вересня тисяча вісімсот двадцять сьомого року я пішов, як звичайно, коли минув ще один рік, на місце, де було їх сховано, і той самий небесний посланець передав їх мені з таким дорученням, що я відповідаю за них, і якщо загублю їх через необережність чи свою недбалість, то буду відсічений; якщо ж я зроблю все можливе, щоб зберегти їх, поки він, посланець, прийде за ними, тоді вони будуть захищені.

Невдовзі я зрозумів, чому одержав таке суворе доручення про збереження пластин і чому посланець сказав, що коли я зроблю все, що від мене вимагається, він прийде за ними. Бо як тільки стало відомо, що вони в мене, їх всіма способами намагалися забрати. Для здійснення цього наміру вдавалися до всіляких хитрощів, які тільки можна вигадати. Утиски посилювалися, стали жорстокішими, ніж раніше, і багато людей постійно слідкувало за мною, щоб забрати їх у мене при нагоді. Але, дякуючи мудрості Божій, пластини було збережено і вони залишилися у мене, аж доки я не здійснив з ними те, що вимагалось від мене. І коли в призначений день явився за ними посланець, я передав їх йому, і тепер він опікується ними аж до сьогоднішнього дня, тобто до другого травня тисяча вісімсот тридцять восьмого року”.

Повний текст див. Джозеф Сміт—Історія в Дорогоцінній Перліні і *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Історія Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів), том 1, розділи 1–6.

Давній літопис, з'явившись таким чином з-під землі як голос народу, який говорить з праху, і перекладений сучасною мовою даром і силою Бога, як свідчить Божественне твердження, вперше видано для всього світу англійською мовою 1830 року як *The Book of Mormon* (Книга Мормона).

КНИГИ МОРМОНА

Книга Мормона—це священний літопис народів давньої Америки, і був він вигравіюваний на металевих пластинах. У самій книзі йдеться про чотири види металевих пластин:

1. *Пластини Нефія*, які були двох видів: Малі пластини і Великі пластини. В перших більш детально розповідалося про духовні справи, а також про священнослужіння і вчення пророків, другі ж вміщували переважно мирську історію цих народів (1 Нефій 9:2–4). Проте з часів Мосії великі пластини також вміщували найважливіші питання духовного життя.
2. *Пластини Мормона*, які складаються з скорочень Мормоном Великих пластин Нефія з багатьма коментарями. Ці пластини також містять продовження Мормоном історії і доповнення його сина Моронія.
3. *Пластини Етера*, в яких подається історія Яредійців. Цей літопис скоротив Мороній, який додав власні коментарі й об'єднав цей літопис з загальною історією під назвою “Книга Етера”.
4. *Пластини з латуні*, що їх приніс народ Легія з Єрусалима в 600 році до Р.Х. Вони містять “п'ять книг Мойсеєвих,... А також літопис Юдеїв від самого початку і до царювання Седекії, царя Юдеї; а ще пророцтва святих пророків” (1 Нефій 5:11–13). Багато цитат з цих пластин, з посиланнями на Ісаю та інших біблійних і небіблійних пророків, з'являються в Книзі Мормона.

Книга Мормона складається з п'ятнадцяти основних частин або розділів, відомих, за одним винятком, як Книги, кожна з яких позначена ім'ям її основного автора. Перша частина (перші шість книг, остання з них Книга Омнія)—це переклад з Малих пластин Нефія. Між Книгами Омнія і Мосії є вставка, яка має назву Слова Мормона. Ця вставка об'єднує літопис, вигравіюваний на Малих пластинах, зі скороченим текстом Мормона з Великих пластин.

Найдовша частина, з Мосії до Мормона, включаючи розділ 7, є перекладом скороченого тексту Мормона з Великих пластин Нефія. Заключну частину, від Мормона, розділ 8, і до кінця Книги, вигравіював син Мормона Мороній, який після закінчення запису про життя свого батька подав скорочений

літопис Яредійців (під назвою Книга Етера), а згодом додав частини, відомі як Книга Моронія.

У 421 році від Р.Х. або близько до цієї дати Мороній, останній з Нефійських пророків-істориків, запечатав цей священний літопис і сховав його під захист Господа для того, щоб його відкрили в останні дні, як провіщав голос Бога через Його давніх пророків. У 1823 році від Р.Х. той самий Мороній, тоді вже воскресла особа, відвідав пророка Джозефа Сміта і після того передав йому пластини з вигравіюваним літописом.

НАЗВИ І ПОРЯДОК КНИГ В

КНИЗІ МОРМОНА

<i>Назва</i>	<i>Сторінка</i>
Перша Книга Нефія	1
Друга Книга Нефія	61
Книга Якова	137
Книга Еноша	159
Книга Ярома	162
Книга Омнія	163
Слова Мормона	167
Книга Мосії	169
Книга Алми	243
Книга Геламана	441
Третій Нефій	488
Четвертий Нефій	556
Книга Мормона	560
Книга Етера	583
Книга Моронія	620

ПЕРША КНИГА НЕФІЯ

ЙОГО ЦАРЮВАННЯ І СВЯЩЕННОСЛУЖІННЯ

Розповідь про Легія і його дружину Сарію, і чотирьох його синів, які звалися, починаючи з найстаршого: Ламан, Лемуїл, Сам і Нефій. Господь застерігає Легія, щоб він залишив землю Єрусалимську, бо люди задумали позбавити його життя, тому що він пророкує їм про їхні беззаконня. Він разом з сім'єю мандрує три дні пустинею. Нефій бере своїх братів і повертається з ними на землю Єрусалимську за літописом Юдеїв. Розповідь про їхні страждання. Вони одружуються з дочками Ізмаїла. Разом зі своїми сім'ями вони вирушають у пустиню. Їхні страждання і бідування у пустині. Шлях їхніх мандрувань. Вони приходять до великих вод. Брати Нефія повстають проти нього. Він руйнує їхні плани і будує корабель. Вони дають назву цьому місцю—Щедре. Вони переправляються через великі води до землі обіцяної і далі. Все це відповідає розповіді Нефія, або, іншими словами: я, Нефій, написав цей літопис.

РОЗДІЛ 1

Нефій починає писати історію свого народу—Легій бачить видіння вогняного стовпа і читає з книги пророцтва—Він славить Бога, провіщає прихід Месії і пророкує знищення Єрусалима—Його переслідують Юдеї. Близько 600 р. до р.х.

Я, "НЕФІЙ", був народжений від ^бпорядних ^абатьків, отже мене ^внавчили всьому тому, що знав мій батько; і, хоч я зазнав багато ^дскорбот у плині днів моїх, я

був щедро благословен Господом в усі дні свого життя; так, здобувши велике знання про благодаті і ^етаємниці Бога, отже я складаю ^елітопис про мої діяння у дні мої.

2 Так, я пишу цей літопис ^амовою мого батька, яка складається з знань Юдеїв і мови Єгиптян.

3 І я знаю, що літопис, який я пишу, ^аправдивий; і я пишу його власноручно; і я складаю його відповідно до моїх знань.

4 Бо сталося так на початку ^апершого року царювання ^бСедекії, царя Юдеї (мій бать-

[1 НЕФІЙ]

1 ^а пп Нефій, син Легіїв.
^б Пр. 22:1.
^в УЗ 68:25, 28.
пп Батьки.
^г Ен. 1:1; Мос. 1:2–3.

пп Навчати, Учитель.
^д пп Лихо.
^е пп Таємниці Божі.
^е пп Писання.
2 Мос. 1:2–4;
Морм. 9:32–33.

3 ^а 1 Неф. 14:30;
Мос. 1:6; Етер 5:1–3;
УЗ 17:6.
4 ^а пп Хронологія—
598 До р.х.
^б 2 Хр. 36:10;
Єр. 52:3–5; Ом. 1:15.

ко, Легій, до того все своє життя провів у ^аЄрусалімі); і того року з'явився багато пророків, які пророкували людям, що вони повинні покаятися, інакше велике місто ^бЄрусалім буде знищено.

5 Отже сталося, що мій батько, ^аЛегій, вийшовши, молився Господу, так, саме від усього ^бсерця, за свій народ.

6 І сталося, що в той час, коли він молився Господу, з'явився ^астовп вогню і став на скелі перед ним; і багато чого побачив і почув він; і так вразило його побачене і почуте, що він затремтів і задрижав від страху надзвичайно.

7 І сталося, що він повернувся у свій дім в Єрусалімі; і він впав на своє ліжко, ^азне-силений Духом і тим, що він побачив.

8 І знесилений так Духом, він поринув у ^авидіння, навіть побачив він ^бнебеса відкриті, і здалося йому, що він бачить Бога, Який сидить на Своєму престолі, оточений незліченними сонмами ангелів, що співають і уславляють Бога свого.

9 І сталося, що він побачив Одного, Який сходив з самої

середини неба, і він побачив, що ^асіяння Його яскравіше від полудневого сонця.

10 І він також побачив ще ^адванадцятьох інших, які йшли за Ним, а їхнє сіяння було яскравіше від блиску зірок на тверді небесній.

11 І зійшли вони, і пройшли вперед по лицю землі; і той Перший підійшов і став перед моїм батьком, і дав йому ^акнигу, і повелів йому читати її.

12 І сталося, що читаючи, він сповнився ^аДухом Господа.

13 І він читав, проказуючи: Горе, горе тобі, Єрусаліме, бо я побачив твої ^амерзоти! Так, і багато прочитав мій батько про ^бЄрусалім—про те, що його буде знищено, і його жителів також; багато хто загине від меча, а багатьох інших ^азаберуть у полон до Вавилона.

14 І сталося, що коли мій батько прочитав і побачив багато великого і дивовижного, він заволав, звертаючись до Господа, а саме: Величні і дивовижні діяння Твої, о Господи Боже Всемогутній! Твій престол високо на небесах, і Твоя влада, і Твоя благодать,

4в 1 Хр. 9:3.

2 2 Цар. 17:13–15;

2 Хр. 36:15–16;

Єр. 7:25–26.

пп Пророк.

д Єр. 26:18; 2 Неф. 1:4;

Гел. 8:20.

5а пп Легій, батько Нефіїв.

б Як. 5:16.

6а Вих. 13:21;

Гел. 5:24, 43;

УЗ 29:12;

ДС—Іст. 1:16.

7а Дан. 10:8;

1 Неф. 17:47;

Мойс. 1:9–10;

ДС—Іст. 1:20.

8а 1 Неф. 5:4.

пп Видіння.

б Єз. 1:1; Дії 7:55–56;

1 Неф. 11:14;

Гел. 5:45–49;

УЗ 137:1.

9а ДС—Іст. 1:16–17.

10а пп Апостол.

11а Єз. 2:9.

12а УЗ 6:15.

13а 2 Цар. 24:18–20;

2 Хр. 36:14.

б 2 Цар. 23:27; 24:2;

Єр. 13:13–14;

2 Неф. 1:4.

в 2 Цар. 20:17–18;

2 Неф. 25:10;

Ом. 1:15.

і милість Твоя огортає всіх жителів землі; і через те, що Ти милостивий, Ти не полишиш загинути тих, хто “прийде до Тебе!

15 І такими словами мій батько прославляв Бога свого; бо раділо єство його, і все серце його було сповнене, через те, що він побачив, а саме через те, що відкрив йому Господь.

16 І нині я, Нефій, не наводжу всього того, що написав мій батько, бо він описав багато того, що побачив у видіннях і снах; і також він написав багато про те, що він “пророкував і розповідав своїм дітям, але я наводити повністю того не буду.

17 Але я докладно опишу те, що зробив я упродовж днів своїх. Бачите, на пластинах, що їх зробив я власноручно, я “скорочую ^блітопис мого батька; а скоротивши літопис мого батька, я докладно опишу своє власне життя.

18 Отже, я хочу, щоб ви знали, що після того, як Господь відкрив так багато дивовижного моєму батькові Легію, зокрема про “знищення Єрусалима, тоді він пішов до людей і почав ^бпророкувати і оповідати їм про те, що він побачив і почув.

19 І сталося, що Юдеї “насміялися з нього через те, у чому він свідчив проти них; бо він дійсно свідчив про їхні злочестивість і мерзоти; і він свідчив, що те, що він побачив і почув, а також те, що він прочитав у книзі, ясно вказувало на прихід ^бМесії і також на викуплення світу.

20 І коли Юдеї почули це, вони обурились на нього; так само, як і на прадавніх пророків, яких вони “виганяли, і каменували, і вбивали; і вони також намагалися позбавити його життя. Але, дивіться, я, Нефій, покажу вам, що лагідні ^бмилості Господа огортають усіх, кого Він обрав, через їхню віру, щоб зробити їх сильними і навіть надати їм рятівну силу.

РОЗДІЛ 2

Легій разом із своєю сім'єю іде в пустиню поблизу Червоного моря—Вони залишають своє майно—Легій приносить жертву Господу і навчає своїх синів виконувати заповіді—Ламан і Лемуїл ремствують на свого батька—Нефій є послухним і молиться з вірою; Господь звертається до нього і він обраний керувати своїми братами. Близько 600 р. до Р.Х.

14а Ал. 5:33–36;
3 Неф. 9:14.

16а 1 Неф. 7:1.

17а 1 Неф. 9:2–5.

^б 1 Неф. 6:1–3; 19:1–6;

2 Неф. 5:29–33;

УЗ 10:38–46.

18а 2 Неф. 25:9–10;
УЗ 5:20.

^б пп Пророцтво,
Пророкувати.

19а 2 Хр. 36:15–16;

Єр. 25:4;

1 Неф. 2:13; 7:14.

^б пп Месія.

20а Гел. 13:24–26.

^б Ал. 34:38; УЗ 46:15.

пп Милостивий,
Милість.

Ось бачите, сталося так, що Господь розмовляв з моїм батьком, так, а саме у сновидінні, і сказав йому: Благословен будеш ти, Легію, через те, що ти зробив; і через те, що ти був вірний і оповістив цей народ про те, що Я наказав тобі, дивись, вони намагаються ^а“позбавити тебе життя.

2 І сталося, що Господь ^а“наказав моєму батькові, а саме у ^бсновидінні, ^а“забрати свою сім'ю і піти у пустиню.

3 І сталося, що він був ^а“послушним слову Господа, отже, він зробив так, як наказав йому Господь.

4 І сталося, що він пішов у пустиню. І він залишив свій дім, і землю свого успадкування, і своє золото, і своє срібло, і свої коштовності, і нічого не взяв з собою, крім своєї сім'ї, і харчів, і наметів, і ^а“пішов у пустиню.

5 І він спустився в межі поблизу берега ^а“Червоного моря; і йшов він пустинними межами неподалік Червоного моря; і йшов він пустинею зі своєю сім'єю, що складалася з моєї матері, Сарії, і моїх старших братів, якими були ^бЛаман, Лемуїл і Сам.

6 І сталося, що після того,

як він пройшов три дні у пустині, він поставив намет у ^а“долині на березі вод ріки.

7 І сталося, що він спорудив ^а“жертвник з ^бкаміння, і приніс жертву Господу, і ^а“дякував Господу Богу нашому.

8 І сталося, що він дав назву цій річці, що впадала в Червоне море, Ламан; а долина ж була у межах гирла ріки.

9 І коли мій батько побачив, що води цієї ріки вливаються у джерело Червоного моря, він звернувся до Ламана, кажучи: О якби ти був, як ця ріка, щоб невинно прагнув до джерела усієї праведності!

10 І він також звернувся до Лемуїла: О якби ти був, як ця долина, твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа!

11 Тож казав він це через твердошиїсть Ламана і Лемуїла; бо, розумієте, вони часто ^а“ремствували на свого ^ббатька, тому що він був людиною, яка мала ^а“видіння, і також тому, що він вивів їх із землі Єрусалимської, залишивши землю їхнього успадкування, і їхнє золото, і їхнє срібло, і їхні коштовності, щоб загинути у пустині. І зробив він це, казали вони,

2 1а 1 Неф. 7:14.

2а 1 Неф. 5:8; 17:44.

б пп Сон.

в Бут. 12:1;

2 Неф. 10:20;

Етер 1:42; Авр. 2:3.

3а пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

4а 1 Неф. 10:4; 19:8.

5а 1 Неф. 16:14;

УЗ 17:1.

б пп Ламан.

6а 1 Неф. 9:1.

7а Бут. 12:7–8;

Вих. 24:4;

Авр. 2:17.

б Вих. 20:25;

Повтор. 27:5–6.

в пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

11а 1 Неф. 17:17.

пп Ремствувати.

б Пр. 20:20.

в 1 Неф. 5:2–4.

через безглузді вигадки свого серця.

12 І таким чином, Ламан і Лемуїл, найстарші, ремствували на свого батька. А ремствували вони тому, що не “розуміли діянь Того Бога, Який створив їх.

13 Не вірили вони також, що Єрусалим, це велике місто, може бути “зруйновано, як провіщали пророки. І вони уподібнювалися до Юдеїв з Єрусалима, які намагалися позбавити життя мого батька.

14 І сталося, що мій батько промовляв до них у долині Лемуїл, з такою “силою, сповнений Духом Божим, що вони ^бзатремтіли перед ним усім своїм тілом. І він так вразив їх, що вони не наважувалися заперечувати йому; отже, вони робили те, що він наказував їм.

15 І мій батько жив у наметі.

16 І сталося, що я, Нефій, будучи ще дуже молодим, але міцної статури, а також маючи велике бажання пізнати “таємниці Бога, отже я волав до Господа; і ось Він ^бвплинув на мене, і “пом’якшив моє серце, так що я ^бповірів усім словам, сказаним моїм ^ббатьком; тому я не

чинив йому опір, подібно до моїх братів.

17 І я звернувся до Сама і розповів йому все те, що Господь відкрив мені Своїм Духом Святим. І сталося так, що він повірив моїм словам.

18 Але розумієте, Ламан і Лемуїл не прислухалися до моїх слів; і, “горюючи через закам’янілість їхніх сердець, я щиро молився Господу за них.

19 І сталося, що Господь звернувся до мене, говорячи: Благословен ти, Нефій, через “віру твою, бо з смиренністю у серці ти старанно шукав Мене.

20 І якщо ви будете дотримуватися Моїх заповідей, ви будете “процвітати, і будете приведені до ^бземлі обіцяної; так, саме до тієї землі, яку Я приготував для вас; так, до землі, найкращої з усіх інших земель.

21 А якщо твої брати повстануть проти тебе, вони будуть “відсічені від присутності Господа.

22 А якщо ти будеш дотримуватися Моїх заповідей, ти будеш поставлений “правителем і вчителем над своїми братами.

23 Бо, дивись, того дня, коли вони повстануть проти Мене,

12а Мойс. 4:6.

13а Єр. 13:14;

1 Неф. 1:13.

14а пп Сила.

б 1 Неф. 17:45.

16а пп Таємниці Божі.

б Пс. 8:5; Ал. 17:10;

УЗ 5:16.

пп Одрокровення.

в 1 Цар. 18:37;

Ал. 5:7.

г 1 Неф. 11:5.

д пп Батько, смертний; Пророк.

18а Ал. 31:24;

3 Неф. 7:16.

19а 1 Неф. 7:12; 15:11.

20а Єр. 1:7; 1 Неф. 4:14;

Мос. 1:7.

б Повтор. 33:13–16;

1 Неф. 5:5; 7:13;

Мойс. 7:17–18.

пп Обіцяна земля.

21а 2 Неф. 5:20–24;

Ал. 9:13–15; 38:1.

22а Бут. 37:8–11;

1 Неф. 3:29.

Я “прокляну їх тяжким прокляттям, і не будуть вони мати влади над твоїм сім’ямом, якщо ті також не повстануть проти Мене.

24 І якщо буде так, що вони повстануть проти Мене, то стануть вони “бичем для сімені твого, ^бспонукаючи їх пам’ятати.

РОЗДІЛ 3

Сини Легія повертаються в Єрусалим за пластинами з латуні—Лаван відмовляється віддати пластини—Нефій благає і переконує своїх братів—Лаван краде їхнє майно і намагається вбити їх—Ламан і Лемуїл б’ють Нефія і Сама, і ангел докоряє їм. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що я, Нефій, після розмови з Господом повернувся до намету мого батька.

2 І сталося, що він звернувся до мене, говорячи: Розумієш, снівся мені “сон, в якому Господь наказав мені, щоб ти і твої брати повернулися до Єрусалима.

3 Бо ось, Лаван має літопис Юдеїв, а також “родовід моїх предків, і все це вигравіювано на пластинах з латуні.

4 Через те Господь наказав

мені, щоб ти і твої брати пішли в дім Лавана, і знайшли ці записи, і принесли їх сюди в пустиню.

5 І ось бачиш, твої брати ремствують, кажучи, що їм важко зробити те, що я вимагаю від них; але розумієш, то не я вимагаю це від них, то є заповідь Господа.

6 Тому іди, мій сину, і ти будеш благословен Господом, бо ти не “ремствував.

7 І сталося, що я, Нефій, сказав моєму батькові: Я “підую і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає ^бзаповідей дітям людським без того, щоб не “приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм.

8 І сталося, що почувши ці слова, мій батько дуже зрадив, бо він знав, що Господь благословив мене.

9 І я, Нефій, і брати мої попрямували через пустиню, з нашими наметами, щоб дістатися землі Єрусалимської.

10 І сталося, що коли ми прийшли до землі Єрусалимської, я і мої брати вчинили раду між собою.

11 І ми “кинули жереб—кому з нас іти в дім Лавана. І сталося, що жереб випав Ламану; і Ламан пішов у дім

23а Повтор. 11:28;
1 Неф. 12:22–23;
УЗ 41:1.

24а Єг. 23:13;
Суд. 2:22–23.
б 2 Неф. 5:25.

3 2а пп Сон.
3а 1 Неф. 5:14.

6а пп Підтримка
Церковних
провідників.

7а 1 Сам. 17:32;
1 Цар. 17:11–15.
пп Віра;
Послушний,
Послушність,

Слухатися.
б пп Заповіді Божі.

в Бут. 18:14;
Фил. 4:13;
1 Неф. 17:3, 50;
УЗ 5:34.

11а Неем. 10:35;
Дії 1:26.

Лавана, і він розмовляв з ним, сидячи у нього вдома.

12 І він просив у Лавана літописи, що були вигравіювані на пластинах з латуні, і містили “родовід мого батька.

13 І ось, сталося, що Лаван розгнівався, і вигнав його з дому; і він не захотів давати Ламану ці літописи. Тому він сказав йому: Ось, ти—грабіжник, і я вб’ю тебе.

14 Але Ламан утік від нього і розповів нам про те, як повівся з ним Лаван. І ми дуже засмутилися, і мої брати вже збиралися повернутися в пустиню до свого батька.

15 Але ось я сказав їм: Як Господь живий і як ми живі, то не підемо ми до батька нашого в пустиню, доки не виконаємо те, що наказав нам Господь.

16 А тому давайте будемо вірні у виконанні заповідей Господа; давайте підемо на землю, “успадковану нашим батьком, бо знаєте, він залишив там золото і срібло, й інші багатства. І все це він зробив за ^бзаповідями Господа.

17 Бо він знав, що Єрусалим має бути “зруйновано через злочестивість людей.

18 Бо дійсно, вони “знехтували словами пророків. А тому, якби мій батько залишився жити на цій землі після того,

як йому було ^бнаказано втекти з цієї землі, то знайте, він би загинув. Тому було необхідно, щоб він втік з цієї землі.

19 І бачите, то є мудрість Бога, що ми повинні здобути ці ^алітописи, щоб мати змогу зберегти для наших дітей мову наших батьків;

20 А також, щоб ми могли “зберегти для них слова, які промовлялись устами всіх святих пророків, і які були дані їм Духом і силою Бога, від початку світу і до цього часу.

21 І сталося, що такою розмовою мені вдалося переконати моїх братів у тому, що вони повинні з вірою дотримуватися заповідей Бога.

22 І сталося, що ми пішли на землю нашого успадкування, і ми зібрали наше “золото, і наше срібло, і наші коштовності.

23 І, зібравши все це, ми знову пішли до дому Лавана.

24 І сталося, що ми увійшли до Лавана і просили його віддати нам літописи, вигравіювані на “пластинах з латуні, а за це ми дамо йому наше золото, і наше срібло, і всі наші коштовності.

25 І сталося, що коли Лаван побачив наше багатство, а було воно надзвичайно велике, він настільки палко “зажадав його, що вигнав нас геть і

12а 1 Неф. 3:3; 5:14.

16а 1 Неф. 2:4.

б 1 Неф. 2:2; 4:34.

17а 2 Хр. 36:16–20;

Єр. 39:1–9;

1 Неф. 1:13.

18а пп Бунт.

б 1 Неф. 16:8.

19а Ом. 1:17;

Мос. 1:2–6.

20а пп Писання—

Необхідність

збереження

Писань.

22а 1 Неф. 2:4.

24а 1 Неф. 3:3.

25а пп Заздрити,

Заздрість.

послав своїх слуг убити нас, аби здобути наше багатство.

26 І сталося, що ми втекли від слуг Лавана і були змушені покинути наше багатство, і воно потрапило до рук Лавана.

27 І сталося, що ми втекли в пустиню, і слуги Лавана не наздогнали нас, і ми сховалися в ущелині скелі.

28 І сталося, що Ламан розгнівався на мене, а також на мого батька; і Лемуїл також, бо він прислухався до слів Ламана. Через те Ламан і Лемуїл говорили багато «образливих слів нам, своїм молодшим братам, і навіть били нас палицею.

29 І сталося, що коли вони били нас палицею, раптово явився «ангел Господній і став перед ними, і звернувся до них, кажучи: Чому ви б'єте палицею свого молодшого брата? Хіба не знаєте ви, що Господь обрав його ^бправителем над вами, і все через ваші беззаконня? Тож слухайте, ви знову підете у Єрусалим, і Господь віддасть Лавана до ваших рук.

30 І, сказавши нам це, «ангел залишив нас.

31 А після того, як ангел залишив нас, Ламан і Лемуїл знову почали «ремствувати, кажучи: Як це може бути, щоб Господь віддав Лавана

до наших рук? Дивіться, він могутня людина, і він може командувати над п'ятдесятьма, так, він навіть може вбити п'ятдесятьох; то чому ж не може й нас?

РОЗДІЛ 4

Нефій вбиває Лавана за наказом Господа і потім хитрістю здобуває пластини з латуні—Зорам вирішує приєднатися до сім'ї Легія в пустині. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що я звернувся до братів своїх, кажучи: Давайте підемо знову до Єрусалима і будемо «вірні у виконанні наказів Господа; бо, розумієте, Він могутніший за всіх на світі, то чому ж Він не може бути ^бмогутнішим за Лавана і його п'ятдесятьох людей, так, або навіть від його десятків тисяч?

2 Отже, давайте повернемося; давайте будемо «сильні, як ^бМойсей; бо він дійсно повелів водам Червоного «моря, і ті розступилися, і наші батьки пройшли з полону сушею, а військо фараонове, яке йшло слідом, було потоплене у водах Червоного моря.

3 Ось бачите, ви знаєте, що це є правда; і ви також знаєте, що «ангел говорив до вас;

28а 1 Неф. 17:17–18.

29а 1 Неф. 4:3; 7:10.

пп Ангели.

б 1 Неф. 2:22.

30а 1 Неф. 16:38.

31а пп Ремствувати.

4 1а пп Віра; Мужність, Мужній.

б 1 Неф. 7:11–12.

2а Повтор. 11:8.

б пп Мойсей.

в Вих. 14:21;

1 Неф. 17:26;

Мос. 7:19.

3а 1 Неф. 3:29–31; 7:10.

то як же ви можете сумніватися? Давайте повернемося; Господь може врятувати нас, так само, як і наших батьків, і знищити Лавана, так само, як Єгиптян.

4 Після того, як я сказав ці слова, вони ще були розгнівані і все ще продовжували ремствувати; однак вони пішли за мною, аж поки ми не прийшли під стіни Єрусалима.

5 І це було вночі; і я примусив їх сховатися за стінами. А після того, як вони сховалися, я, Нефій, крадькома ввійшов у місто і попрямував до дому Лавана.

6 І ^авів мене Дух Божий, бо не ^бзнав я наперед, що маю робити.

7 Однак я йшов уперед, і коли я підійшов ближче до дому Лавана, я побачив чоловіка, і він упав на землю переді мною, бо був п'яний від вина.

8 І коли я підійшов до нього, то побачив, що це був Лаван.

9 І я побачив його ^амеч; і я витяг його з піхов; і рукоять його була з чистого золота, і надзвичайно тонкої роботи, і я побачив, що лезо його було зі сталі найвищого гатунку.

10 І сталося, що Дух Божий ^апримушував мене вбити Лавана; але я сказав у своєму

серці: Ніколи не проливав я крові людської. І я відступив і не хотів убивати його.

11 І Дух знову сказав мені: Бачиш, ^аГосподь віддав його у руки твої. Дійсно, і я також знав, що він хотів позбавити мене життя; так, і він не виконував заповіді Господа; а ще він ^бзабрав наше майно.

12 І сталося, що Дух знову сказав мені: Вбий його, бо Господь віддав його у твої руки;

13 Знай, Господь ^аубиває ^бзлочестивих, щоб здійснити Свої праведні наміри. ^аКраще нехай одна людина загине, ніж народ виродиться і загине у зневірі.

14 І ось, коли я, Нефій, почув ці слова, я згадав слова Господа, які Він сказав у пустині, звертаючись до мене: ^аЯкщо твоє сім'я виконуватиме Мої ^бзаповіді, вони будуть ^апроцвітати на ^вземлі обіцяній.

15 Так, і я ще подумав, що вони не зможуть виконувати заповіді Господа згідно з законом Мойсея, якщо вони не матимуть цього закону.

16 І я також знав, що цей ^азакон вигравіюваний на пластинах з латуні.

17 І знову-таки, я знав, що Господь віддав Лавана у мої руки для того, щоб я зміг одержати ці літописи згідно з Його наказами.

6а пп Натхнення,
Надихати;
Святий Дух.
б Євр. 11:8.
9а 2 Неф. 5:14;
УЗ 17:1.
10а Ал. 14:11.

11а 1 Сам. 17:41–49.
б 1 Неф. 3:26.
13а 1 Неф. 17:33–38;
УЗ 98:31–32.
б пп Злочестивість,
Злочестиві.
в Ал. 30:47.

14а Ом. 1:6; Мос. 2:22;
Етер 2:7–12.
б пп Заповіді Божі.
в 1 Неф. 2:20.
г 1 Неф. 17:13–14;
Кн. Як. 2:12.
16а пп Закон Мойсеїв.

18 Тому я послухався голосу Духа, і взяв Лавана за волосся на голові, і я відсік йому голову його ж власним “мечем.

19 І після того, як я відсік йому голову його ж власним мечем, я взяв одягу Лавана і надів на себе; так, кожну річ; і я оперезав його зброєю свої стегна.

20 І після того, як я зробив це, я пішов до скарбниці Лавана. І коли я йшов до скарбниці Лавана, то я побачив “слугу Лавана, який мав ключі від скарбниці. І я наказав йому голосом Лавана піти зі мною до скарбниці.

21 І він подумав, що я його хазяїн, Лаван, бо він побачив одяг і також меч, що був на моїх стегнах.

22 І він говорив зі мною про старійшин юдейських, бо він знав, що його хазяїн, Лаван, був цієї ночі серед них.

23 А я розмовляв з ним так, нібито я був Лаван.

24 І я також сказав йому, що я маю віднести ті записи, що на “пластинах з латуні, до моїх старших братів, які були поза стінами.

25 І я також наказав йому іти за мною.

26 І він, вважаючи, що я кажу про братів з церкви і що я дійсно той самий Лаван, якого я вбив, пішов-таки за мною.

27 І він ще тривалий час говорив мені про старійшин

юдейських, поки я йшов до своїх братів, які чекали за стінами.

28 І сталося, що коли Ламан побачив мене, то він надзвичайно злякався, і Лемуїл, і Сам також. І вони втекли від мене; бо вони вважали, що то був Лаван і що він убив мене і має намір позбавити їх життя також.

29 І сталося, що я покликав їх, і вони почули мене; тому вони перестали тікати від мене.

30 І сталося, що слуга Лавана, побачивши моїх братів, затремтів, і вже збирався втекти від мене і повернутися в місто Єрусалим.

31 І тоді я, Нефій, будучи людиною міцної статури, і також наділений Господом великою “силою, отже я схопив слугу Лавана і тримав його, щоб він не міг втекти.

32 І сталося, я сказав йому, що якщо він прислухається до моїх слів, то, як Господь живий і як я живий, отже, якщо він прислухається до наших слів, ми збережемо йому життя.

33 І я сказав йому, а саме під “присягою, що йому не треба боятися; що він буде вільною людиною, так само, як і ми, якщо піде з нами у пустиню.

34 І я також сказав йому: Воістину Господь “заповідав нам зробити все це; то хіба не повинні ми старанно викону-

18a 1 Сам. 17:51.

20a 2 Неф. 1:30.

24a 1 Неф. 3:12, 19–24;

5:10–22.

31a Мос. 9:17;

Ал. 56:56.

33a пп Клятва.

34a 1 Неф. 2:2; 3:16.

вати заповіді Господа? Тому, якщо ти підеш у пустиню до мого батька, то буде тобі місце серед нас.

35 І сталося, що “Зорам по-сміливішав від тих слів, що я сказав. А Зорам—то було ім’я слуги; і він обіцяв, що піде в пустиню до нашого батька. Так, і він також присягнув нам, що з цього часу і надалі він буде жити з нами.

36 І хотіли ми залишити його з нами для того, щоб Юдеї не дізналися про нашу втечу у пустиню, і, переслідуючи, не знищили б нас.

37 І сталося, що коли Зорам “присягнув нам, наші побожування щодо нього зникли.

38 І сталося, що взяли ми пластини з латуні і слугу Лавана, та й пішли в пустиню, прямуючи до намету нашого батька.

РОЗДІЛ 5

Сарія висловлює невдоволення Легію—Обоє раді поверненню їхніх синів—Вони приносять жертви—Пластини з латуні містять писання Мойсея і пророків—Пластини свідчать, що Легій є нащадком Йосипа—Легій провіщає щодо свого сімені і збереження пластин. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що коли ми при-

йшли в пустиню до нашого батька, то знайте, що він сповнився радості, і мати моя, “Сарія, також була надзвичайно рада, тому що вона вже дійсно оплакувала нас.

2 Бо вона думала, що ми загинули в пустині; і вона ще висловлювала невдоволення моему батькові, називаючи його людиною, яка має видіння, кажучи: Бачиш, ти вивів нас із землі нашого успадкування, і моїх синів уже немає, і ми загинемо в пустині.

3 І такими словами моя мати докоряла моему батьку.

4 І сталося, що мій батько, відповідаючи їй, сказав: Я знаю, що я людина, яка має “видіння; але якби мені не явилось ^бвидіння про діяння Бога, то не пізнав би я благодаті Бога, і залишився б у Єрусалимі, і загинув би з своїми братами.

5 Але дивись, я отримав “землю обіцяну, і все це радує мене; так, і я ^бзнаю, що Господь врятує моїх синів від рук Лавана і приведе їх знову до нас у пустиню.

6 І ось такими словами мій батько, Легій, заспокоював мою матір, Сарію, щодо нас, тоді, коли ми мандрували пустинею до землі Єрусалимської за літописами Юдеїв.

7 І коли ми повернулися до намету мого батька, то вони

35a 1 Неф. 16:7;
2 Неф. 5:5–6.
пп Зорам,
Зорамійці.
37a Єг. 9:1–21;

Еккл. 5:3.
пп Клятва.
5 1a пп Сарія.
4a 1 Неф. 2:11.
б 1 Неф. 1:8–13.

пп Видіння.
5a 1 Неф. 2:20;
18:8, 22–23.
пп Обіцяна земля.
б пп Віра.

сповнилися радості, і моя мати втішилася.

8 І вона промовила, звертаючись до нас: Тепер я знаю напевне, що Господь ^анаказав моєму чоловіку рятуватися втечею у пустині; так, і я також знаю напевне, що Господь захистив моїх синів, і визволив їх з рук Лавана, і дав їм силу, щоб вони мали змогу ^бвиконати те, що Господь наказав їм. І ось такими словами говорила вона.

9 І сталося, що вони зраділи надзвичайно, і принесли ^ажертву і всеспалення в ім'я Господа; і вони ^бдякували Богу Ізраїля.

10 І після того, як вони склали дяку Богу Ізраїля, мій батько, Легій, взяв записи, вигравіювані на ^апластинах з латуні, і він продивився їх уважно від самого початку.

11 І він помітив, що вони вміщують п'ять ^акниг Мойсеєвих, які подають розповідь про сотворіння світу, а також Адама і Єви, які були нашими першими батьками;

12 А також ^алітопис Юдеїв від самого початку і до царювання Седекії, царя Юдеї;

13 А ще пророцтва святих

пророків, від самого початку і до царювання ^аСедекії; а також багато пророцтв, які промовлялися з вуст ^бЄремії.

14 І сталося, що мій батько, Легій, знайшов на ^апластинах з латуні також родовід своїх предків; отже, він дізнався, що він нащадок ^бЙосипа; так, саме того Йосипа, який був сином ^аЯкова, і був ^впроданий в Єгипет, і був ^дзбережений рукою Господа, щоб він міг зберегти свого батька, Якова, і всіх його домочадців від голодної смерті.

15 І вони також були ^авиведені з рабства і з землі Єгипетської Тим Самим Богом, Який зберіг їх.

16 І таким чином, мій батько, Легій, знайшов родовід своїх предків. І Лаван також був нащадком ^аЙосипа, тому він і його батьки зберегли ці літописи.

17 І тепер, коли мій батько побачив усе це, він сповнився Духом, і почав пророкувати про своє сім'я—

18 Що ці пластини з латуні поширяться серед усіх народів, колін, язиків, і людей, які будуть з його сімені.

19 Тому він сказав, що ці

8a 1 Неф. 2:2.

б 1 Неф. 3:7.

9a Мос. 2:3;

3 Неф. 9:19–20.

пп Закон Мойсеїв.

б пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

10a 1 Неф. 4:24, 38;

13:23.

пп Латунні

пластини.

11a 1 Неф. 19:23.

пп П'ятикнижжя.

12a 1 Хр. 9:1.

пп Писання.

13a 2 Цар. 24:18;

Єр. 37:1.

б Ездра 1:1;

Єр. 36:17–32;

1 Неф. 7:14;

Гел. 8:20.

14a 1 Неф. 3:3, 12.

пп Латунні

пластини.

б 2 Неф. 3:4; Ал. 10:3.

пп Йосип, син

Яковів.

в пп Яків, син Ісаків.

г Бут. 37:29–36.

д Бут. 45:4–5.

15a Вих. 13:17–18;

Ам. 3:1–2;

1 Неф. 17:23–31;

УЗ 103:16–18; 136:22.

16a 1 Неф. 6:2.

пластини з латуні “ніколи не загинуть; і також ніколи більше вони не потьмяніють від часу. І він багато пророкував щодо свого сімені.

20 І сталося, що саме так я і мій батько виконали всі заповіді, які Господь заповідав нам.

21 І ми отримали літописи, як Господь наказав нам, і, вивчивши їх, переконалися, що вони корисні; так, а точніше, великої “цінності для нас, бо ми зможемо ^бзберегти заповіді Господа для наших дітей.

22 Саме в цьому була велика мудрість Господа, що ми повинні були носити їх з собою, поки ми мандруємо пустинею, йдучи до землі обіцяної.

РОЗДІЛ 6

Нефій пише про діяння Бога—Нефій хоче переконати людей прийти до Бога, Якому вклонявся Авраам, і бути спасеними. Близько 600–592 рр. до р.х.

І ТЕПЕР я, Нефій, не подаю родовід моїх предків у “цій частині моїх літописів; і надалі я ніколи також не буду подавати його на ^бпластинах, на яких я пишу зараз; бо він є в записах, які робив мій ^ббатько; тому я не пишу про те в цих записах.

2 Бо досить сказати, що ми є нащадки “Йосипа.

3 І це не має значення для мене, що я не подаю все так докладно про свого батька, бо не можливо всього записати на “цих пластинах, а мені потрібно місце, щоб я міг написати про діяння Бога.

4 Бо єдине моє бажання—“переконати людей ^бприйти до Бога Авраама, і до Бога Ісаака, і до Бога Якова, і бути спасеними.

5 Тому я не буду писати те, що “приємне світові, але тільки те, що приємне Богові і тим, хто не від світу.

6 Тому я дам заповідь моєму сімені не заповнювати ці пластини тим, що не має цінності для дітей людських.

РОЗДІЛ 7

Сини Легія повертаються до Єрусалима і запрошують Ізмаїла і його домочадців приєднатися до них у їхній мандрівці—Ламан та інші чинять опір—Нефій благає своїх братів мати віру в Господа—Вони зв'язують його вірв'ювками і планують його знищити—Він визволяється силою віри—Його брати благають прощення—Легій і його супутники приносять жертву і всеспалення. Близько 600–592 рр. до р.х.

І ТЕПЕР я хочу, щоб ви знали,

19а Ал. 37:4–5.

21а пп Писання—

Цінність Писань.

б 2 Неф. 25:26.

6 1а 2 Неф. 4:14–15.

б 1 Неф. 9:2.

в 1 Неф. 1:16–17;

19:1–6.

2а 1 Неф. 5:14–16.

3а Кн. Як. 7:27;

Яр. 1:2, 14; Ом. 1:30.

4а Іван 20:30–31.

Див. титульну сторінку Книги Мормона.

б 2 Неф. 9:41, 45, 51.

5а 1 Сол. 2:4;

Сл. Морм. 1:4.

що після того, як мій батько, Легій, скінчив «пророкування стосовно свого сімені, сталося так, що Господь знову звернувся до нього, кажучи, що недобре Легію брати в пустиню тільки свою сім'ю; а щоб його сини взяли ^бдочок за ^ддружин для того, щоб вони мали змогу зростити сім'я Господові на землі обіцяній.

2 І сталося, що Господь «наказав йому, щоб я, Нефій, і мої брати, знову повернулися до землі Єрусалимської, і привели Ізмаїла і його сім'ю у пустиню.

3 І сталося, що я, Нефій, «знову пішов з братами через пустиню у Єрусалим.

4 І сталося, що ми прийшли в дім Ізмаїла, і ми здобули прихильність в очах Ізмаїла, так що ми передали йому слова Господа.

5 І сталося, що Господь пом'якшив серце Ізмаїла, а також і його домочадців так, що вони помандрували з нами у пустиню, до намету мого батька.

6 І сталося, що коли ми йшли через пустиню, то знайте, що Ламан і Лемуїл, і дві дочки Ізмаїла, і двоє «синів Ізмаїла зі своїми сім'ями збунтувалися проти нас; а саме, проти мене, Нефія, і

Сама, і їхнього батька, Ізмаїла, і його дружини, і трьох інших його дочок.

7 І сталося в цьому бунті, що вони прагнули повернутися до землі Єрусалимської.

8 І ось я, Нефій, був дуже «засмучений через закам'янілість їхніх сердець, отже я звернувся до них, кажучи, так, саме Ламану і Лемуїлу: Зрозумійте, ви—мої старші брати, але чому ваші серця такі закам'янілі, а ваш розум такий сліпий, що вам потрібно, аби я, ваш молодший брат, умовляв вас, та ще й подавав вам приклад?

9 Чому не послухалися ви слова Господа?

10 Чому «забули ви, що бачили ангела Господа?

11 Так, і чому забули ви, які великі справи Господь зробив для нас, «визволивши нас з рук Лавана, а також давши нам літописи?

12 Так, і чому забули ви, що Господь по волі Своїй може «все зробити для дітей людських, якщо вони виявлятимуть ^бвіру в Нього? Отже, давайте будемо і ми вірні Йому.

13 І якщо ми будемо вірні Йому, то одержимо «землю обіцяну; і ви дізнаєтесь у майбутньому, що слово Господа про ^бзнищення Єрусалима

7 1а 1 Неф. 5:17–19.

б 1 Неф. 16:7.

в пп Шлюб,

Одружуватися.

2а 1 Неф. 16:7–8.

3а 1 Неф. 3:2–3.

6а 2 Неф. 4:10.

8а Ал. 31:2;

Мойс. 7:41.

10а Повтор. 4:9;

1 Неф. 3:29; 4:3.

11а 1 Неф. 4.

12а 1 Неф. 17:50;

Ал. 26:12.

б 1 Неф. 3:7; 15:11.

13а 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

б 2 Цар. 25:1–21;

2 Неф. 6:8; 25:10;

Ом. 1:15;

Гел. 8:20–21.

здійсниться; бо все, що Господь сказав про знищення Єрусалима, має здійснитися.

14 Бо, розумієте, Дух Господа скоро припинить боротися разом з ними; бо бачите, вони “відмовилися слухати пророків, і “Єремію кинули вони до в’язниці. І вони так намагалися позбавити “життя мого батька, що він був змушений залишити цю землю.

15 Ось тепер, я кажу вам, якщо ви повернетесь у Єрусалим, ви також загинете разом з ними. Отже, якщо це ваш вибір, повертайтеся назад, але пам’ятайте слова, які я вам кажу: якщо ви підете, ви також загинете; бо саме так Дух Господа спонукає мене казати.

16 І сталося, що коли я, Нефій, промовив ці слова до моїх братів, вони розгнівалися на мене. І сталося, що вони наклали руки на мене, бо знайте, що вони дуже розлютилися, і вони “зв’язали мене вірьовками, бо хотіли позбавити мене життя, щоб вони змогли залишити мене в пустині, щоб мене зжерли дикі звірі.

17 Але сталося, що я молився Господові, кажучи: О Господи, заради моєї віри в Тебе, визволи Ти мене з рук моїх братів; а саме, дай мені силу,

щоб я міг “розірвати пута, які зв’язують мене.

18 І сталося, що коли я промовив ці слова, знайте, пута з моїх рук і ніг спали, і я стояв перед моїми братами, і я знову промовляв до них.

19 І сталося, що вони знову розгнівалися на мене, і намагалися накласти руки на мене; але ось, одна з “дочок Ізмаїла, так, а також її мати, і один із синів Ізмаїла благали моїх братів так, що ті пом’якшили свої серця; і вони перестали чинити спроби позбавити мене життя.

20 І сталося, що вони так засмутилися своєю злочестивістю, що схилилися переді мною, і благали мене простити їх за те, що вони вдіяли зі мною.

21 І сталося, що я щиро “простив їм усе, що вони вдіяли, і наполягав, щоб вони молилися Господу Богові своєму, щоб Він простив їх. І сталося, що вони зробили це. І після того, як вони помолилися Господу, ми знову продовжили нашу мандрівку до намету нашого батька.

22 І сталося, що ми прийшли до намету нашого батька. І після того як я, і мої брати, і всі з дому Ізмаїла прийшли до намету мого батька, вони “подякували Господу Богові своєму; і вони

14a Єз. 5:6;
1 Неф. 1:18–20; 2:13.
пп Бунт.
б Єр. 37:15–21.
в 1 Неф. 2:1.

16a 1 Неф. 18:11–15.
17a Ал. 14:26–28.
19a 1 Неф. 16:7.
21a пп Простити,
Прощати.

22a пп Вдячні,
Дякування,
Подяка.

принесли ^бжертву Йому і всеспалення.

РОЗДІЛ 8

Легій бачить у видінні дерево життя—Він куштує його плід і бажає, щоб його сім'я зробила те саме—Він бачить жезл із заліза, тісну і вузьку дорогу, й імлу темряви, що огортає людей—Сарія, Нефій і Сам куштують плід, а Ламан і Лемуїл відмовляються. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми зібрали всіляке насіння всіх сортів, і всіх сортів зернових, і всіх сортів насіння плодових.

2 І сталося, що коли мій батько перебував у пустині, він звернувся до нас, кажучи: Знайте, ^аснівся мені сон; або, іншими словами, я мав ^бвидіння.

3 І ось, через те, побачене, я можу радіти у Господі за ^аНефія, а також за Сама; бо я маю підстави вважати, що вони, а також багато хто з їхнього сімені, будуть врятовані.

4 Але знайте, ^аЛамане і Лемуїле, я дуже боюся за вас; бо, знайте, здається мені, що я бачив уві сні темну і жахливу пустиню.

5 І сталося, що я побачив

чоловіка, одягненого у білі ^ашати; і він підійшов і став переді мною.

6 І сталося, що він говорив до мене, і наказав мені йти за ним.

7 І сталося, що, пішовши за ним, я побачив, що знаходжуся на темній і жахливій спустошеній землі.

8 І мандруючи тривалий час у темряві, я почав молитися Господові, щоб Він ^амилував мене за великими Своїми лагідними милостями.

9 І сталося, що, помолившись Господу, я побачив велике і просторе ^аполе.

10 І сталося, що я побачив ^адерево, ^бплід якого був жадааний і міг зробити будь-кого щасливим.

11 І сталося, що я підійшов і скуштував цей ^аплід; і я зрозумів, що він солодший за все, що я коли-небудь куштував. Так, і я побачив, що плід цей ^ббіліший за все біле, що я коли-небудь бачив.

12 І коли я скуштував цей плід, моя душа сповнилася надзвичайно великою ^арадістю; отже, я ^бзахотів, щоб моя сім'я теж скуштувала його; бо я знав, що він є ^ббажаніший за всі інші плоди.

13 І коли я подивився навколо себе, щоб, можливо, знайти свою сім'ю теж, я побачив

22б 1 Неф. 5:9.

8 2а пп Сон;

Одкровення.

б 1 Неф. 10:17.

пп Видіння.

3а 1 Неф. 8:14–18.

4а 1 Неф. 8:35–36.

5а ДС—Іст. 1:30–32.

8а пп Милостивий,

Милість.

9а Мт. 13:38.

10а Бут. 2:9;

Об. 2:7; 22:2;

1 Неф. 11:4, 8–25.

пп Дерево життя.

б Ал. 32:41–43.

11а Ал. 5:34.

б 1 Неф. 11:8.

12а пп Радість.

б Ал. 36:24.

в 1 Неф. 15:36.

“ріку води; і вона текла, і була поруч з цим деревом, з якого я куштував плід.

14 І я подивився, щоб зрозуміти, звідки вона витікає; і я побачив неподалік її витік; і біля того витоку я побачив вашу матір, Сарію, і Сама, і Нефія; і вони стояли, немовби не знали, куди їм іти.

15 І сталося, що я поманив їх; і я також сказав їм гучним голосом, щоб вони підійшли до мене і скуштували цей плід, який був бажаніший за всі інші плоди.

16 І сталося, що вони підійшли до мене і теж скуштували цей плід.

17 І сталося, що я хотів, щоб Ламан і Лемуїл теж підійшли і скуштували цей плід; отже, я звів очі свої до витоків ріки, щоб, може, побачити їх.

18 І сталося, що я побачив їх, але вони “відмовилися підійти до мене і скуштувати плід.

19 І я побачив “жезол із заліза, і він простягався вздовж берега ріки і вів до дерева, біля якого я стояв.

20 І ще я побачив “тісну і вузьку дорогу, яка пролягала вздовж того жезла з заліза, до самого дерева, біля якого я стояв; і він також вів повз витік того джерела, до ^бполя, великого і просторого, як світ.

21 І я побачив незліченні

натовпи людей, багато хто з них проштовхувався наперед, щоб досягти “дороги, яка вела до дерева, де я стояв.

22 І сталося, що вони вийшли наперед і почали йти дорогою, яка вела до дерева.

23 І сталося так, що постала “імла темряви; так, саме надзвичайно велика імла темряви, і тоді ті, хто почав йти цією дорогою, загубили її і, заблукавши, зникли.

24 І сталося, що я побачив інших, які проштовхувались, і вони вийшли наперед і ухопилися за кінець жезла з заліза; і вони пробиралися крізь імлу темряви, тримаючися за жезл з заліза, доки не вийшли з неї і не скуштували “плід цього дерева.

25 І після того, як вони скуштували плід цього дерева, вони почали озиратися довкола, наче їм було “соромно.

26 І я також роззирнувся навкруги і побачив на протилежному березі вод ріки “велику і простору будівлю; і вона стояла мовби у повітрі, високо над землею.

27 І було в ній повно людей, старих і молодих, чоловіків і жінок; і були вони вдягнені надзвичайно красиво; і вони “насміхалися і показували пальцями на тих, хто підійшов і куштував плід цього дерева.

13а 1 Неф. 12:16–18;
15:26–29.

18а 2 Неф. 5:20–25.

19а Пс. 2:9; Об. 12:5;
плс, Об. 19:15;
1 Неф. 8:30; 11:25;

15:23–24.

20а Мт. 7:14;

2 Неф. 31:17–20.

б Мт. 13:38.

21а пп Дорога.

23а 1 Неф. 12:17; 15:24.

24а 1 Неф. 8:10–12.

25а Рим. 1:16; 2 Тим. 1:8;
Ал. 46:21; Морм. 8:38.

26а 1 Неф. 11:35–36;
12:18.

27а пп Гординя.

28 І після того, як вони “скуштували цей плід, їм стало ^бсоромно перед тими, хто насміхався з них; і вони “відступилися на заборонені дороги і зникли.

29 І тут я, Нефій, не переказую “всі слова мого батька.

30 Але, якщо писати стисло, ось, він побачив ще багато людей, які проштовхувалися наперед; і вони підійшли, і вхопилися за кінець “жезла з заліза; і вони просувалися вперед, весь час міцно тримаючися за жезл з заліза, доки не підійшли до дерева, і впали, і скуштували його плід.

31 І він також побачив ще “безліч людей, які йшли навпомацки до тієї великої і просторої будівлі.

32 І сталося так, що багато хто потонув у “пучині цієї ріки; і багато хто зник з його очей, блукаючи невідомими шляхами.

33 Але й було багато людей, які увійшли-таки до тієї незвичайної будівлі. І увійшовши до тієї будівлі, вони показували пальцем “презирства на мене і також на тих, хто скуштував цей плід; але ми не зважали на них.

34 Ось слова мого батька: Бо всі ті, хто “зважав на них, відступилися.

35 Але ні “Ламан, ні Лемуїл

не скуштували цей плід, сказав мій батько.

36 І сталося, що після того, як мій батько детально розповів про свій сон або видіння, а розповів він багато, він сказав нам, що бачене у видінні змусило його дуже стривожитися за Ламана і Лемуїла; зокрема, він боявся, що вони будуть знехтувані Господом.

37 І він умовляв їх тоді від повноти почуттів люблячого “батька прислухатися до його слів, і тоді, може, Господь буде милостивим до них і не вижене їх геть; так, мій батько дійсно проповідував їм.

38 І після того, як він проповідував їм, а також пророкував їм багато чого, він благав їх виконувати заповіді Господа; і цим він завершив розмову з ними.

РОЗДІЛ 9

Нефій пише два літописи—Кожен з них називається пластинами Нефія—Більші пластини містять історію мирського життя; менші пластини розповідають головним чином про священні справи. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І все це мій батько бачив, і чув, і говорив тоді, коли він жив у наметі в “долині Лему-

28a 2 Пет. 2:19–22.
 б Мр. 4:14–20; 8:38;
 Лк. 8:11–15;
 Іван 12:42–43.
 в пп Відступництво.
 29a 1 Неф. 1:16–17.

30a 1 Неф. 15:23–24.
 31a Мт. 7:13.
 32a 1 Неф. 15:26–29.
 33a пп Переслідувати,
 Переслідування.
 34a Вих. 23:2.

35a 1 Неф. 8:17–18;
 2 Неф. 5:19–24.
 37a пп Батьки; Сім'я.
 9 1a 1 Неф. 2:4–6, 8,
 14–15; 16:6.

іл, а також багато чого іншого, що неможливо записати на цих пластинах.

2 А тепер, як я вже сказав про ці пластини, розумієте, це не ті пластини, на яких я повністю описую історію мого народу; отже, тим ^апластинам, на яких я повністю розповів про мій народ, я дав ім'я Нефія; тому вони називаються пластинами Нефія, за моїм власним ім'ям; але й ці пластини також називаються пластинами Нефія.

3 Проте, я одержав наказ Господа, що я маю зробити ці пластини з особливою ^аметою, щоб на них вигравіювати розповідь про ^бдуховне життя мого народу.

4 На інших, більших пластинах треба вигравіювати розповідь про правління царів, і про війни, і розбрат серед мого народу; тоді як ці менші пластини—переважно про духовне життя; а ^аінші пластини здебільшого про панування царів, і війни, і розбрат серед мого народу.

5 Отже, Господь наказав мені зробити ці пластини для ^амудрої мети Своєї, якої я не знаю.

6 Але Господь ^азнає все від початку; і тому Він готує шлях звершення всіх діянь Своїх серед дітей людських;

бо знайте, Він має всемогутню ^бсилу для здійснення всіх Своїх слів. І так це є. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Легій передрікає, що Юдеїв буде взято в полон Вавилонянами—Він розповідає про прихід до Юдеїв Месії, Спасителя, Викупителя—Легій також розповідає про прихід того, хто має христити водою Агнца Божого—Легій розповідає про смерть і воскресіння Месії—Він порівнює розсіяння і зібрання Ізраїля з оливковим деревом—Нефій говорить про Сина Бога, про дар Святого Духа і про необхідність праведності. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

А тепер я, Нефій, переходжу до описання на ^ацих пластинах своєї діяльності, і свого царювання і священнослужіння; отже, щоб продовжити мою розповідь, я спочатку маю троху розповісти про справи мого батька, а також моїх братів.

2 Бо знайте, сталося, що після того, як мій батько закінчив розповідь про свій ^асон, а також припинив закликати їх до старанності, він почав говорити їм про Юдеїв—

3 Що після того, як їх буде знищено, і велике місто

2а 1 Неф. 19:2, 4;
Кн. Як. 3:13–14;
Сл. Морм. 1:2–11;
УЗ 10:38–40.
пп Пластини.
3а УЗ 3:19.
б 1 Неф. 6:3.

4а Кн. Як. 1:2–4;
Сл. Морм. 1:10.
5а 1 Неф. 19:3;
Сл. Морм. 1:7;
Ал. 37:2, 12, 14.
6а 2 Неф. 9:20;
УЗ 38:2;

Мойс. 1:6, 35.
пп Всемудрий.
б Мт. 28:18.
10 1а 1 Неф. 9:1–5;
19:1–6;
Кн. Як. 1:1–4.
2а 1 Неф. 8.

“Єрусалим буде зруйноване, і багато з них буде ^бзабрано в полон до “Вавилона, у визначений Господом час, вони мають ‘повернутися знову, а саме, вони будуть виведені з полону; і після того, як вони повернуться з полону, вони знову заволодіють землею свого успадкування.

4 Так, через “шістсот років після того як мій батько залишив Єрусалим, Господь Бог поставить ^бпророка серед Юдеїв—а саме “Месію, або, іншими словами, Спасителя світу.

5 І він також говорив про пророків, і про те, що більшість з них “свідчила про ці події, стосовно Цього Месії, про Якого він і говорив, тобто про Цього Викупителя світу.

6 Отже, все людство було б у загубленому і “занепалому стані, і назавжди було б, якби воно не покладалося на Цього Викупителя.

7 І він також казав про “пророка, який має прийти перед Месією, щоб підготувати путь Господові—

8 А саме так, що він вийде і проголосить у пустині: “Готуйте путь Господові, і

рівняйте стежки Йому; бо стоїть поміж вами Той, Кого ви не знаєте; і Він могутніший за мене, а я недостойний і ремінця взуття Його розв’язати. І багато говорив мій батько про це.

9 І сказав мій батько, що той буде христити у “Віфаварі, по той бік Йордану; і він також сказав, що той буде ^бхристити водою; і дійсно, що навіть Месію він буде христити водою.

10 І хрестивши Месію водою, він усвідомить і засвідчить, що він хрестив “Агнця Божого, Який має забрати гріхи світу.

11 І сталося, що після того, як мій батько промовив ці слова, він сказав моїм братам про євангелію, яка має бути проповідана серед Юдеїв, а також про те, що Юдеї “занепадуть у ^бзневірі. І після того, як вони “вб’ють Месію, Який прийде, тож після того, як Його буде вбито, Він ‘постане з мертвих, і явиться, силою ^бСвятого Духа, Іновірцям.

12 Так, мій батько багато говорив про Іновірців, а також про дім Ізраїля, який можна

3а Ест. 2:6; 2 Неф. 6:8;
Гел. 8:20–21.

б 2 Неф. 25:10.
пп Хронологія—
587 До р.х.

в Єз. 24:2; 1 Неф. 1:13;
Ом. 1:15.

г Єр. 29:10;
2 Неф. 6:8–9.

4а 1 Неф. 19:8;
2 Неф. 25:19;

3 Неф. 1:1.
б 1 Неф. 22:20–21.

в пп Месія.
5а Кн. Як. 7:11;

Мос. 13:33;
Гел. 8:19–24;
3 Неф. 20:23–24.

6а пп Падіння
Адама і Єви.

7а 1 Неф. 11:27;
2 Неф. 31:4.

8а Ісая 40:3; Мт. 3:1–3.
9а Іван 1:28.

б пп Іван
Христитель.

10а пп Агнець Божий.
11а Кн. Як. 4:14–18.

б Морм. 5:14.
в пп Ісус Христос;
Розп’яття.

г пп Воскресіння.
д пп Святий Дух.

порівняти з ^аоливою, чиї віти будуть відламані й ^брозкидані по всьому лицю землі.

13 Отже, він сказав, що необхідно всіх нас разом вести у злагоді до ^аземлі обіцяної, щоб здійснилося слово Господа, що ми будемо розкидані по всьому лицю землі.

14 І після того, як буде розсіяний дім Ізраїля, він буде ^азібраний знову; або, іншими словами, після того, як ^бІновірці одержать повноту євангелії, природні віти цієї ^соливи, тобто решта дому Ізраїля, мають бути прищепленими до неї, тобто придуть до пізнання істинного Месії, свого Господа і свого Викупителя.

15 І саме такими словами пророкував мій батько, промовляючи до моїх братів, а також ще багато сказав він з того, про що я не буду писати в цій книзі; бо я написав про це стільки, скільки мені здавалося доцільним, в ^аіншій моїй книзі.

16 І все це, про що я розповів, відбувалося тоді, коли мій батько жив у наметі в долині Лемуїл.

17 І сталося, після того, як я,

Нефій, вислухав усі ^аслова мого батька про те, що він бачив у ^бвидінні, а також про те, що він промовляв силою Святого Духа, силою, яку він одержав через віру в Сина Божого—а Син Божий то є ^сМесія, Який прийде—я, Нефій, також захотів побачити, і почути, і пізнати все те, силою Святого Духа, яка є ^ддар Божий усім тим, хто ^естаранно шукає Його, як в часи ^фдавнини, так і в той час, коли Він явить Себе дітям людським.

18 Бо Він є ^аТой Самий учора, сьогодні і навіки; і приготована путь усім людям від заснування світу, якщо буде так, що вони покаються і придуть до Нього.

19 Бо той, хто старанно шукає, знайде; і ^атаємниці Бога відкривуться перед ними, силою ^бСвятого Духа, як в ці часи, так і в часи давнини, і як в часи давнини, так і в ті часи, які ще придуть; отже, ^спуть Господа є один вічний круг.

20 Тож пам'ятай, о чоловіче, за всі твої діла тебе приведуть на ^асуд.

21 Отже, якщо ви прагнули

12а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 15:12;
2 Неф. 3:4–5;
Кн. Як. 5; 6:1–7.
пп Виноградник
Господній; Олива.
б 1 Неф. 22:3–8.
пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
13а 1 Неф. 2:20.
пп Обіцяна земля.

14а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
б 1 Неф. 13:42;
УЗ 14:10.
в Кн. Як. 5:8, 52,
54, 60, 68.
15а 1 Неф. 1:16–17.
17а Ен. 1:3; Ал. 36:17.
б 1 Неф. 8:2.
в пп Месія.
г пп Святий Дух.

д Морон. 10:4–5, 7, 19.
е УЗ 20:26.
18а Євр. 13:8; Морм. 9:9;
УЗ 20:12.
пп Бог, Божество.
19а пп Таємниці Божі.
б пп Святий Дух.
в Ал. 7:20; УЗ 3:2; 35:1.
20а Еккл. 12:14;
2 Неф. 9:46.
пп Суд, Останній.

чинити зло у дні свого “випробування, тоді ви будете нечисті перед судом Божим; а ніщо ^бнечисте не може жити з Богом; отже, вас буде знехтувано назавжди.

22 І Святий Дух надає мені повноваження сказати, а не замовчувати це.

РОЗДІЛ 11

Нефій бачить Дух Господа, і йому показано у видінні дерево життя—Він бачить матір Сина Божого і дізнається про поблажливість Бога—Він бачить хрищення, священнослужіння і розпинання на хресті Агнця Божого—Він бачить також покликання і служіння Дванадцятьох Апостолів Агнця. Близько 600–592 рр. до р.х.

І сталося після того, як я захотів знати все, що бачив мій батько, і з вірою в те, що Господь мав змогу зробити це відомим мені, сидів я, ^аобдумуючи це у серці своїм, і ^бвіднесло мене Духом Господнім, так, на дуже високу ^ггору, що її досі я ще ніколи не бачив, і на яку досі ще ніколи не ступала моя нога.

2 І Дух сказав мені: Отже, чого ти бажаєш?

3 І я відповів: Я бажаю побачити те, що ^абачив мій батько.

4 І Дух сказав мені: Чи віриш ти, що твій батько бачив те ^адерево, про яке він говорив?

5 І я сказав: Так, ти знаєш, що я ^авірю всім словам мого батька.

6 І коли я промовив ці слова, Дух заволав гучним голосом, кажучи: Осанна Господу, Богу Всевишньому, бо Він є Бог над усією ^аземлею, так, над усім. І благословенний ти, Нефію, тому що ти ^авіриш у Сина Бога Всевишнього; тож побачиш ти те, що ти бажав.

7 І дивись, це відкриється тобі як ^аознака, що після того, як ти побачиш дерево, яке дає плід, що куштував твій батько, ти побачиш також чоловіка, який сходить з небес, і його ти засвідчиш; а після того, як ти ^бзасвідчиш його, ти запишеш, що то є Син Бога.

8 І сталося, що Дух сказав мені: Дивись! І я подивився і побачив дерево; і було воно схоже на те ^адерево, що його бачив мій батько; і краса його перевершувала, так, була понад усяку красу; і

21а Ал. 34:32–35.

б 1 Кор. 6:9–10;

3 Неф. 27:19;

УЗ 76:50–62;

Мойс. 6:57.

11 1а УЗ 76:19.

пп Обдумувати.

б 2 Кор. 12:1–4;

Об. 21:10;

2 Неф. 4:25;

Мойс. 1:1.

в Повтор. 10:1;

Етер 3:1.

3а 1 Неф. 8:2–34.

4а 1 Неф. 8:10–12;

15:21–22.

5а 1 Неф. 2:16.

6а Вих. 9:29;

2 Неф. 29:7;

3 Неф. 11:14;

Мойс. 6:44.

б пп Вірування,

Вірувати.

7а пп Ознака.

б пп Свідок,

Свідчення.

8а 1 Неф. 8:10.

було воно ^ббіліше за снігову заметіль.

9 І сталося, що побачивши те дерево, я сказав Духові: Я розумію, що Ти показав мені дерево, ^ццінніше над усе.

10 І Він сказав мені: Чого ти бажаєш?

11 І я сказав Йому: Знати ^атлумачення того—бо я розмовляв з Ним, як з людиною; бо я бачив, що Він мав ^бвигляд людини; і все-таки я знав, що то був Дух Господа; і Він розмовляв зі мною як людина з людиною.

12 І сталося, що Він сказав мені: Дивись! І я подивився, наче дивлюсь на Нього, але не побачив Його, бо Він зник з-перед моїх очей.

13 І сталося, що я подивився і побачив велике місто Єрусалим та інші міста. І я побачив місто Назарет; а в місті ^аНазареті я побачив ^бдіву, і була вона неперевершено прекрасна й пречиста.

14 І сталося, що я побачив, як ^анебеса відкрилися; і ангел спустився і став переді мною; і він сказав мені: Нефію, що ти бачиш?

15 І я сказав йому: Діву, найкрасивішу і найчистішу з усіх інших дів.

16 А він сказав мені: Чи

знаєш ти про поблажливість Бога?

17 І я сказав йому: Я знаю, що Він любить Своїх дітей; проте я не знаю значення усього цього.

18 А він сказав мені: Дивись, ^адіва, яку ти бачиш, це ^бматір Сина Божого від плоті людської.

19 І сталося, що побачив я, як віднесло її Духом; а після того, як віднесло її ^аДухом на одну мить, ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись!

20 І я подивився і побачив знову ту діву, і вона тримала на руках ^адитину.

21 І ангел сказав мені: Ти бачиш ^аАгнця Божого, так, ^бСина ^вБатька Вічного! Чи відоме тобі значення того ^гдерева, що його бачив твій батько?

22 І я відповів, кажучи: Так, воно є ^алюбов Божа, яка проливається всюди в серця дітей людських; отже, вона бажаніша за все.

23 І він сказав, звертаючись до мене: Так, і ^анайрадісніша для душі.

24 І після тих слів він сказав мені: Дивись! І я глянув і побачив Сина Божого, Який ^аішов поміж дітей людських;

8б 1 Неф. 8:11.

9а 1 Неф. 11:22–25.

11а Бут. 40:8.

б Етер 3:15–16.

13а Мт. 2:23.

б Лк. 1:26–27; Ал. 7:10.

пп Марія, матір

Ісусова.

14а Єз. 1:1;

1 Неф. 1:8.

18а Ісая 7:14;

Лк. 1:34–35.

б Мос. 3:8.

19а Мт. 1:20.

20а Лк. 2:16.

21а пп Агнець Божий.

б пп Ісус Христос.

в пп Бог, Божество—
Бог Батько.

г 1 Неф. 8:10; Ал. 5:62.

пп Дерево життя.

22а пп Любов.

23а пп Радість.

24а Лк. 4:14–21.

і я бачив, як багато хто припадав до Його ніг і вшановував Його.

25 І сталося, що споглядав я “жезл з заліза, бачений моїм батьком, і це було слово Бога, яке вело до джерела ^бживих вод або до ^вдерева життя; води ці є образ любові Божої; і також я зрозумів, що дерево життя було образом любові Божої.

26 І ангел знову сказав мені: Дивись і визнай “поблажливість Бога!

27 І я глянув і “побачив Викупителя світу, про Якого казав мій батько; і я також побачив ^бпророка, який має підготувати путь для Нього. І Агнець Божий підійшов і був ^вхрищений ним; а після того, як Він був хрищений, я побачив небеса відкриті, і Святий Дух зійшов з неба і спустився на Нього у вигляді ‘голуба.

28 І побачив я, що Він пішов до людей, проповідуючи, при ^ввладі й великій славі; і безліч людей зібралось, щоб слухати Його; і побачив я, що вони знехтували Ним.

29 І ще побачив я ^вдванадцятьох інших, які йшли за Ним. І сталося, що їх віднесло

Духом від лица мого, і я перестав бачити їх.

30 І сталося, що ангел знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився, і я побачив, що небеса знову відкриваються, і я побачив “ангелів, які сходять до дітей людських; і вони священнослужили їм.

31 І він знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив Агнца Божого, Який ішов поміж дітей людських. І я побачив безліч людей хворих і тих, хто страждав від різних хвороб, і від ^вдияволів і ^бнечистих духів; і ангел розповідав і показував мені все це. І вони “зцілялися силою Агнца Божого; і дияволи й нечисті духи відступали від них.

32 І сталося, що ангел знову звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив Агнца Божого, як був Він схоплений людьми; так, Сина Вічного Бога “судив світ; і я бачив і засвідчую це.

33 І я, Нефій, бачив, що Його було піднято на “хресті і ^бвбито за гріхи світу.

34 А після того, як Його було вбито, я побачив безліч людей, які збиралися разом,

25а 1 Неф. 8:19.

б пп Жива вода.

в Бут. 2:9;

Ал. 32:40–41;

Мойс. 4:28, 31.

26а 1 Неф. 11:16–33.

27а 2 Неф. 25:13.

б Мт. 11:10;

1 Неф. 10:7–10;

2 Неф. 31:4.

в пп Хрищення, Христити.

г пп Голуб, знамення голуба.

28а УЗ 138:25–26.

29а пп Апостол.

30а пп Ангели.

31а Мр. 5:15–20;

Мос. 3:5–7.

пп Диявол.

б пп Дух—Злі духи.

в пп Зцілити, Зцілення.

32а Мр. 15:17–20.

33а Іван 19:16–19;

Мос. 3:9–10;

3 Неф. 27:14.

пп Хрест.

б пп Спокута, Спокутувати.

щоб боротися з апостолами Агнця; бо саме так звалися ті дванадцять, яких покликав ангел Господа.

35 І зібралоса безліч людей; і помітив я, що вони були у великій і просторій "будівлі, схожій на бачену моїм батьком. І ангел Господа знову звернувся до мене, кажучи: Поглянь на світ і на мудрість ту; так, поглянь, як дім Ізраїлевий зібрався, щоб боротися проти дванадцятьох апостолів Агнця.

36 І сталося, що я бачив і засвідчую, що та велика і простора будівля була "гординею світу; і вона впала, і падіння її було надзвичайно великим. І ангел Господа знову звернувся до мене, кажучи: Таким буде знищення всіх народів, колін, язиків і людей, які боротимуться проти дванадцятьох апостолів Агнця.

РОЗДІЛ 12

Нефій бачить у видінні землю обіцяну; праведність, беззаконня і занепад її жителів; прихід Агнця Божого до них; як Дванадцять Учнів і Дванадцять Апостолів судитимуть Ізраїль; і огидний та брудний стан тих, хто вироджується у звірі. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І сталося, що ангел сказав

мені: Дивись, і зверни увагу на своє сім'я, а також на сім'я твоїх братів. І я подивився і побачив "землю обіцяну; і побачив я безліч людей, так, здавалося, що було їх стільки, скільки піску морського.

2 І сталося, що я побачив безліч тих, хто зібрався на битву, один з одним; і я побачив "війни, і чутки про війни, і велике кровопролиття від меча серед мого народу.

3 І сталося, що я побачив, як багато поколінь пройшло у війнах і незгодах на цій землі; і побачив я багато міст, так багато, що не міг і перелічити їх.

4 І сталося, що я бачив "імлу б'темряви на лиці землі обіцяної; і я бачив блискавки, і я чув громи, і землетруси, і різні шуми; і я бачив землю і скелі, що розколювалися; і я бачив гори, що розвалювалися на куски; і я бачив долини земні, що розтріскувалися, і я бачив багато міст, що були "потоплені; і я бачив багато їх, що були охоплені полум'ям; і я бачив багато, що провалювалися в землю через землетруси.

5 І сталося, що після того, як я побачив усе це, я побачив що "туман темряви зникає з лица землі; і гляньте, я побачив безліч тих, хто не загинув через великі і грізні кари Господні.

35а 1 Неф. 8:26; 12:18.

36а пп Гординя.

12 1а пп Обіцяна земля.

2а Ен. 1:24;

Морм. 8:7–8.

пп Війна.

4а Гел. 14:20–28.

б 1 Неф. 19:10.

в 3 Неф. 8:14.

5а 3 Неф. 8:20; 10:9.

6 І я побачив, як небеса відкриваються, і “Агнець Божий сходить з небес; і Він спустився і явив Себе їм.

7 І я також бачив і засвідчую, що Святий Дух зійшов на “дванадцятьох інших; і були вони настановлені Богом і обрані.

8 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на дванадцятьох учнів Агнца, які обрали служити твоєму сімені.

9 І він сказав мені: Чи пам’ятаєш ти “дванадцятьох апостолів Агнца? То знай, що це вони будуть ^бсудити дванадцять колін Ізраїлевих; отже, судитимуть вони і дванадцятьох священнослужителів твого сімені; бо ви є від дому Ізраїлевого.

10 І ці “дванадцять священнослужителів, яких ти бачиш, судитимуть твоє сім’я. І знай, що вони праведні навіки; бо через їхню віру в Агнца Божого ^бодяг їхній вибілений в Його крові.

11 І сказав мені ангел: Дивись! І я подивився і побачив, що “три покоління перейшли в праведності; і одяг їхній був білий, так само як у Агнца Божого. І ангел сказав

мені: Оці вибілені в крові Агнца через їхню віру в Нього.

12 І я, Нефій, бачив також багатьох з “четвертого покоління, котрі прожили в праведності.

13 І сталося, що я бачив безліч людей на землі, які зібралися разом.

14 І ангел сказав мені: Подивись на своє сім’я, а також на сім’я твоїх братів.

15 І сталося, що я подивився і побачив людей мого сімені, які зібралися у великій кількості “проти сімені моїх братів; і зібралися вони, щоб битися.

16 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на джерело “брудної води, що його бачив твій батько; так, це та ^бріка, про яку він розповідав; і глибини її то є глибини ^бпекла.

17 А “імла темряви то є спокуси диявола, який ^бсліпить очі, і робить закам’янілими серця дітей людських, і веде їх геть на “широкі путі, щоб вони загинули і зникли.

18 А велика і простора “будівля, що її бачив твій батько, то є нікчемні ^бвигадки і “гординя дітей людських. І велика й жажлива ^ббезодня

6а 2 Неф. 26:1, 9;
3 Неф. 11:3–17.
7а 3 Неф. 12:1;
19:12–13.
9а Лк. 6:13.
б Мт. 19:28; УЗ 29:12.
пп Суд, Останній.
10а 3 Неф. 27:27;
Морм. 3:18–19.
б Об. 7:14;
Ал. 5:21–27;
13:11–13;

3 Неф. 27:19–20.
11а 2 Неф. 26:9–10;
3 Неф. 27:30–32.
12а Ал. 45:10–12;
Гел. 13:5, 9–10;
3 Неф. 27:32;
4 Неф. 1:14–27.
15а Морм. 6.
16а пп Бруд, Бруднота.
б 1 Неф. 8:13;
15:26–29.
в пп Пекло.

17а 1 Неф. 8:23; 15:24;
УЗ 10:20–32.
б пп Відступництво.
в Мт. 7:13–14.
18а 1 Неф. 8:26;
11:35–36.
б Єр. 7:24.
в пп Гординя.
г Лк. 16:26;
1 Неф. 15:28–30.

відділяє їх; так, то слово ^асправедливості Вічного Бога, і Месія, Який є Агнцем Божим, про Якого свідчить Святий Дух від початку світу до тепер, і від цього часу далі і назавжди.

19 І коли ангел промовляв ці слова, я дивився і бачив, що сім'я моїх братів дійсно б'ється з моїм сіменем, згідно зі словом ангела; і через гордню мого сімені і ^аспокуси диявола, я помітив, сім'я моїх братів таки бере ^бверх над людьми мого сімені.

20 І сталося, що я глянув і побачив, що люди сімені моїх братів перемогли моє сім'я; і розійшлися вони у великій кількості по лицю землі.

21 І побачив я їх, зібраних разом у натовпи; і я бачив ^авійни і чутки про війни серед них; і у війнах і чутках про війни я бачив, що перейшло багато поколінь.

22 І ангел сказав мені: Поглянь, ці ^авиродяться у зневірі.

23 І сталося, що я спостерігав, як після того, як вони виродилися у зневірі, вони стали ^атемним, і огидним, і ^ббрудним народом, наповненим ^аліноцями і всілякими мерзотами.

РОЗДІЛ 13

Нефій бачить у видінні церкву диявола, встановлену серед Іновірців, відкриття і колонізацію Америки, втрату багатьох простих і цінних частин Біблії, і, як результат цього, відступництво Іновірців, відновлення євангелії, появу Писання останніх днів, і заснування Сіону. Близько 600–592 рр. до р.х.

І сталося, що ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись! І я подивився і побачив багато народів і царств.

2 І ангел сказав мені: Що бачиш ти? І я відповів: Бачу я багато народів і царств.

3 А він сказав мені: Це народи і царства Іновірців.

4 І сталося, що я побачив серед народів ^аІновірців утворення ^бвеликої церкви.

5 І ангел сказав мені: Поглянь на створення церкви, яка є мерзотнішою за усі інші церкви, яка ^авбиває святих Бога, так, і катує їх, і ув'язнює їх, і накладає на них ^бярмо з заліза, і заводить їх у неволю.

6 І сталося, що споглядав я цю ^авелику й мерзотну церкву; і бачив, що ^бдиявол, саме він, був засновником її.

18d пп Справедливість.

19a пп Спокушати,
Спокуса.

б Яр. 1:10;
Сл. Морм. 1:1–2.

21a Морм. 8:8;
Морон. 1:2.
пп Війна.

22a 1 Неф. 15:13;

2 Неф. 26:15.

23a 2 Неф. 26:33.

б 2 Неф. 5:20–25.

в пп Лінівий, Ліноці.

13 4a пп Іновірці.

б 1 Неф. 13:26, 34;

14:3, 9–17.

5a Об. 17:3–6;

1 Неф. 14:13.

б Єр. 28:10–14.

6a УЗ 88:94.

пп Диявол—

Церква диявола.

б 1 Неф. 22:22–23.

7 І я також бачив “золото, і срібло, і шовки, і багрянлиці, і тонкоткане полотно, і всілякий коштовний одяг; і бачив я багато блудниць.

8 І ангел звернувся до мене, кажучи: Поглянь на те золото, і срібло, і шовки, і багрянлиці, і тонкоткане полотно, і коштовний одяг, і на тих блудниць, це і є “бажання цієї великої і мерзотної церкви.

9 І також заради похвали світу вони “знищують святих Бога і заводять їх у неволю.

10 І сталося, що я глянув і побачив великі води; і вони відділяли Іновірців від сімені моїх братів.

11 І сталося, що ангел сказав мені: Дивись, Бог гнівається на сім'я твоїх братів.

12 І подивився я і побачив чоловіка серед Іновірців, якого відділяли від сімені моїх братів великі води; і побачив я “Духа Божого, як зійшов Він і вплинув на того чоловіка; і перейшов він через великі води аж до сімені моїх братів, які були в землі обіцяній.

13 І сталося, що побачив я Духа Божого, Який вплинув на інших Іновірців; і вийшли вони з полону через великі води.

14 І сталося, що побачив я “безліч Іновірців на ^бземлі

обіцяній; і зрозумів я, що гнівається Бог на сім'я братів моїх; і були вони “розсіяні Іновірцями і розбиті.

15 І збагнув я, що Дух Господа є над Іновірцями, і вони процвітали й отримали “землю собі у спадок; і помітив я, що були вони білі, і надзвичайно гарні і ^бкрасиві, як мій народ до того, як їх було “вбито.

16 І сталося, що я, Нефій, помітив, що Іновірці, вийшовши з полону, впокорилися перед Господом; і сила Господа була з “ними.

17 І звернув я увагу на те, що Іновірці з їхньої прабатьківщини зібралися разом і на воді, і на суші, щоб битися з ними.

18 І помітив я, що сила Бога була з ними, а також що гнів Бога був направлений на всіх тих, хто зібрався разом проти них боротися.

19 І я, Нефій, помітив, що Іновірці, які вийшли з полону, були “визволені силою Бога з рук усіх інших народів.

20 І сталося, що я, Нефій, спостерігав, як вони процвітали на цій землі; і побачив я “книгу, і вона розповсюджувалася серед них.

21 І ангел сказав мені: Чи знаєш ти значення цієї книги?

7а Морм. 8:36–38.

8а Об. 18:10–24;

Морм. 8:35–38.

9а Об. 13:4–7.

12а пп Натхнення,

Надихати.

14а 2 Неф. 1:11;

Морм. 5:19–20.

б пп Обіцяна земля.

в 1 Неф. 22:7–8.

пп Ізраїль—

Розсіяння Ізраїля.

15а 2 Неф. 10:19.

б 2 Неф. 5:21.

в Морм. 6:17–22.

16а УЗ 101:80.

19а 2 Неф. 10:10–14;

3 Неф. 21:4;

Етер 2:12.

20а 1 Неф. 14:23.

22 І я відповів йому: Я не знаю.

23 А він сказав: Дивись, вона виходить з вуст Юдея. І я, Нефій, бачив це; і він сказав мені: «Книга, яку ти бачиш, то є ^блітопис ^вЮдеїв, що містить завіти Господа, які Він уклав з домом Ізраїлевим; і також він містить багато пророцтв святих пророків; так само як у тому літописі, що вигравіюваний на ^гпластинах з латуні, тільки їх не так багато; проте вони містять завіти Господа, які Він уклав з домом Ізраїлевим; отже, вони мають велику цінність для Іновірців.

24 І ангел Господа сказав мені: Ти бачив, що книга ця вийшла з вуст Юдея; і коли вона вийшла з вуст Юдея, вона вміщувала повноту євангелії Господа, про Якого свідчать дванадцять апостолів; і вони свідчать згідно з істиною, яка в Агнці Божому.

25 Отже, все це переходить від ^аЮдеїв до ^бІновірців в чистоті згідно з істиною, яка є в Богові.

26 І після того, як це все передається рукою дванадцятьох апостолів Агнця від Юдеїв ^адо Іновірців, ти побачиш утворення тієї ^бвеликої і мерзотної ^вцеркви, яка є мерзотнішою за всі інші цер-

кви; бо знай, вони ^гвилучили з євангелії Агнця багато частин, ^дпростих і найцінніших; а також багато завітів Господа вилучили вони.

27 І все це зробили вони, щоб сплутати праведні шляхи Господа, щоб засліпити очі і зробити закам'янілими серця дітей людських.

28 Отже, ти бачиш, що після того, як книга пройшла через руки великої і мерзотної церкви, багато простого і цінного було вилучено з тієї книги, яка є книгою Агнця Божого.

29 І після того, як ці прості і цінні речі було вилучено, вона перейшла до всіх народів Іновірців; а після того, як вона перейшла до всіх народів Іновірців, так, навіть за великі води, як ти бачив, до Іновірців, які вийшли з полону, ти бачиш—через те, що багато простих і цінних речей було вилучено з цієї книги, речей, простих для розуміння дітей людських, подібних до простоти, яка є в Агнці Божому—через те, що було вилучено з євангелії Агнця, надзвичайно велика кількість спотикається, так, настільки, що Сатана має велику владу над ними.

30 Проте ти бачиш, що Іновірці, які вийшли з полону і

23а 1 Неф. 13:38;
2 Неф. 29:4–12.

б пп Писання.

в 2 Неф. 3:12.

г 1 Неф. 5:10–13.

25а 2 Неф. 29:4–6;

УЗ 3:16. пп Юдеї.

б пп Іновірці.

26а Мт. 21:43.

б 1 Неф. 13:4–6;
14:3, 9–17.

в пп Відступництво—
Відступництво
первинної

християнської
церкви.

г Морм. 8:33;
Мойс. 1:41.

д 1 Неф. 14:20–26;
УВ 1:8.

піднеслися силою Бога над усіма іншими народами на лиці землі, яка є вибраною серед усіх інших земель, яка є тією землею, що за завітом Господа Бога твоєму батькові має бути “землею успадкування для його сімені; отже, ти бачиш, що Господь Бог не потерпить, щоб Іновірці повністю знищили ^бзмішання сімені твого, яке є серед твоїх братів.

31 Також не потерпить Він, щоб Іновірці “знищили сім’я твоїх братів.

32 Також не потерпить Господь Бог, щоб Іновірці залишилися назавжди у тому жахливому стані сліпоти, в якому, як ти бачиш, вони є, через те, що прості й найцінніші частини євангелії Агнця приховує та “мерзотна церква, утворення якої ти бачив.

33 Через те каже Агнець Божий: Я буду милосердним до Іновірців, а залишок дому Ізраїлевого покараю великою карою.

34 І сталося так, що ангел Господа звернувся до мене, кажучи: Ось, каже Агнець Божий, після того, як Я покарав “залишок дому Ізраїлевого—а цей залишок, про

який Я кажу, є сіменем твого батька—отже, після того, як Я покараю їх судом, і розіб’ю їх рукою Іновірців, і після того, як Іновірці почнуть ^бспотикатися надзвичайно, через те що найпростіші і найцінніші частини ^вєвангелії Агнця приховуються тією мерзотною церквою, що є матір’ю блудниць, каже Агнець—Я буду милосердним до Іновірців у той день настільки, що Я ‘дам їм Своєю владою багато з Моєї євангелії простого і цінного, каже Агнець.

35 Бо знай, каже Агнець: Я явлюся твоєму сімені, і вони напишуть багато про що з того, що Я буду проповідувати їм, і що буде простим і цінним; а після того, як твоє сім’я буде винищено, і виродиться у зневірі, як і сім’я твоїх братів, ось, “це все буде сховано, щоб потім відкритися Іновірцям даром і силою Агнця.

36 І в цьому буде записано Мою “євангелію, каже Агнець, і Мою ^вскелю і спасіння Моє.

37 І “благословенні ті, хто намагатиметься того дня повернути Мій ^вСіон, бо вони матимуть ^вдар і силу Святого

30а пп Обіцяна земля.
б Ал. 45:10–14.

31а 2 Неф. 4:7; 10:18–19;
Кн. Як. 3:5–9;
Гел. 15:12;
3 Неф. 16:8–9;
Морм. 5:20–21.

32а пп Диявол—
Церква диявола.

34а пп Йосип, син
Яковів.

б 1 Неф. 14:1–3;
2 Неф. 26:20.
в пп Євангелія.
г УЗ 10:62.

пп Відновлення
євангелії.

35а 2 Неф. 27:6; 29:1–2.

пп Книга Мормона.
36а 3 Неф. 27:13–21.

б Гел. 5:12;
3 Неф. 11:38–39.
пп Скеля.

37а УЗ 21:9.

б пп Сіон.
в пп Дар Святого
Духа.

Духа; і якщо вони 'виперплять до кінця, вони будуть піднесені в останній день, і будуть спасенні у вічному царстві Агнця; а ті, хто 'звіщатиме про мир, так, вість великої радості, які гарні будуть вони на горах.

38 І сталося, що я побачив залишки сімені моїх братів, а також "книгу Агнця Божого, яка вийшла з вуст Юдея, як вона перейшла від Іновірців 'до залишку сімені моїх братів.

39 І після того як вона перейшла до них, я побачив інші "книги, які перейшли силою Агнця від Іновірців до них, щоб 'переконати Іновірців і залишок сімені моїх братів, а також Юдеїв, які були розсіяні по всьому лицю землі, що літописи пророків і дванадцятьох апостолів Агнця 'істинні.

40 І ангел звернувся до мене, кажучи: Ці "останні літописи, які ти побачив серед Іновірців, 'установлять істину "перших, що від дванадцятьох апостолів Агнця, і сповістять про те просте і цінне, що було вилучене з них; і сповістять усім колінам, язикам і людям,

що Агнець Божий—це Син Вічного Бога, і 'Спаситель світу; і всі люди мають прийти до Нього, інакше вони не можуть бути спасеними.

41 І вони мають прийти відповідно до слів, сказаних вустами Агнця; а слова Агнця стануть відомі з літописів твого сімені, а також з літописів дванадцятьох апостолів Агнця; отже, вони всі будуть зібрані в "одному; бо 'один Бог і один "Пастир над усією землею.

42 І прийде час, коли Він явиться усім народам, і "Юдеям, і Іновірцям; а після того, як Він явиться Юдеям, а також Іновірцям, тоді Він явиться Іновірцям, а також Юдеям, і будуть 'останні першими, а "перші будуть останніми.

РОЗДІЛ 14

Ангел розповідає Нефієві про благословення і прокляття, які впадуть на Іновірців—Є тільки дві церкви: церква Агнця Божого і церква диявола—Святі Бога в усіх народів переслідуються великою і мерзотною церквою—

37_г 3 Неф. 27:16.
пп Терпiti.
д пп Целестіальна слава.
е Ісаї 52:7;
Мос. 15:14–18;
3 Неф. 20:40.
38_а 1 Неф. 13:23;
2 Неф. 29:4–6.
б Морм. 5:15.
39_а пп Писання, про появу яких

пророчили.
б Єз. 37:15–20;
2 Неф. 3:11–12.
в 1 Неф. 14:30.
40_а 2 Неф. 26:16–17;
29:12.
пп Книга Мормона.
б Морм. 7:8–9.
в пп Біблія.
г Див. титульну сторінку Книги Мормона.

Мойс. 1:6.
41_а Єз. 37:17.
б Повтор. 6:4;
Іван 17:21–23;
2 Неф. 31:21.
в пп Добрий Пастир.
42_а УЗ 90:8–9;
107:33; 112:4.
б Кн. Як. 5:63.
в Лк. 13:30;
1 Неф. 15:13–20.

Апостол Іван напише про кінець світу. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І буде так, якщо “Іновірці почують Агнця Божого того дня, коли Він явить їм Себе у слові, а також у ^бсилі, і ділах Своїх, і навіть забере від них камені ^аспотикання—

2 І якщо їхні серця не зака-м’яніють проти Агнця Божого, вони будуть у числі сімені твого батька; так, їх ^апричислять до дому Ізраїля; і будуть вони назавжди ^бблагоденним народом на землі обіцяній; і вже ніколи не заберуть їх у полон; і дім Ізраїля вже ніколи не буде змішаний.

3 І та велика ^аяма, яка була викопана для них великою і мерзотною церквою, заснованою дияволом і його дітьми, щоб він мав змогу вести душі людей у пекло—так, та велика яма, викопана для знищення людей, буде заповнена тими, хто викопав її, до їхнього повного винищення, каже Агнець Божий; тільки не зникне душа, а буде кинута в ^бпекло, яке не має кінця.

4 Бо знай, це діється згідно з полоненням диявольським,

а також згідно з справедливістю Божою, з усіма тими, хто буде чинити злочестивість і мерзоти перед Ним.

5 І сталося так, що ангел звернувся до мене, Нефія, і сказав: Ти побачив, якщо Іновірці покаються, тоді з ними все буде гаразд; і ти також знаєш про звіти Господа з домом Ізраїля; а також ти чув, що ті, хто не ^апокається, повинні загинути.

6 Отже, ^агоре Іновірцям, якщо станеться так, що їхні серця закам’яніють проти Агнця Божого.

7 Бо прийде час, каже Агнець Божий, коли Я здійснию величні і ^адивовижні діяння серед дітей людських; діяння, які будуть вічними, з одного боку, або з другого—або вони переконають їх у мирі і ^бжитті вічному, або приведуть їх до закам’янілості їхніх сердець і сліпоти розуму аж до їхнього поневолення, і також до винищення, тілесного і духовного, згідно з ^апоневоленням диявольським, про яке Я розповів.

8 І сталося, що після того, як ангел промовив ці слова, він сказав мені: Чи пам’ятаєш ти

14 1а 3 Неф. 16:6–13.
пп Іновірці.
б 1 Сол. 1:5;
1 Неф. 14:14;
Кн. Як. 6:2–3.
в Ісая 57:14;
1 Неф. 13:29, 34;
2 Неф. 26:20.
2а Гал. 3:7, 29;
2 Неф. 10:18–19;

3 Неф. 16:13;
21:6, 22;
Авр. 2:9–11.
б 2 Неф. 6:12; 10:8–14;
3 Неф. 16:6–7; 20:27.
3а 1 Неф. 22:14;
УЗ 109:25.
б пп Осуд; Пекло.
5а пп Покаятися,
Покаяння.

6а 2 Неф. 28:32.
7а Ісая 29:14;
1 Неф. 22:8;
2 Неф. 27:26; 29:1–2;
УЗ 4:1.
пп Відновлення
евангелії.
б пп Вічне життя.
в 2 Неф. 2:26–29;
Ал. 12:9–11.

“завіти Батька з домом Ізраїля? Я відповів йому: Так.

9 І сталося, що він сказав мені: Подивись, і ти побачиш ту велику й мерзотну церкву, яка є матір'ю мерзот, чий засновник “диявол.

10 І він сказав мені: Ось, є тільки “дві церкви; одна—це церква Агнця Божого, а ^бдруга—то церква диявола; отже, той, хто не належить до церкви Агнця Божого, належить до тієї великої церкви, яка є матір'ю мерзот; і вона є “блудницею всієї землі.

11 І сталося, що я подивився і побачив блудницю всієї землі, і вона сиділа над великими “водами: і ^бвона панувала над усією землею, серед усіх народів, колін, язиків і людей.

12 І сталося, що я побачив церкву Агнця Божого, і кількісно вона була “невеликою, через злочестивість і мерзоти блудниці, яка сиділа над великими водами; проте я побачив, що церква Агнця, яка складалася з святих Бога, також поширилася по ^бвсьому лицю землі; і їхні володіння на лиці землі були невеликими, через злочестивість великої блудниці, яку я бачив.

13 І сталося, що я побачив,

як велика матір мерзот збирала разом безліч людей по всьому лицю землі, серед усіх народів Іновірців на “боротьбу проти Агнця Божого.

14 І сталося, що я, Нефій, побачив, як сила Агнця Божого сходила на святих церкви Агнця, і на завітний народ Господа, який був розсіяний по всьому лицю землі; і були вони озброєні праведністю і “силою Бога у великій славі.

15 І сталося, що побачив я, як гнів Бога “виливається на ту велику і мерзотну церкву настільки, що війни і чутки про війни поширилися серед усіх ^бнародів і колін на землі.

16 А коли почалися “війни, й чутки про війни поширилися серед усіх народів, які належали до матері мерзот, ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись, гнів Бога є над матір'ю блудниць; і дивись, ти бачиш усе це—

17 А коли прийде “день, у який ^бгнів Бога вилетється на матір блудниць, що нею є велика й мерзотна церква всієї землі, засновником якої є диявол, тоді, того дня, почнеться “робота Батькова, якою Він приготує путь для виконання Своїх ‘завітів,

8а пп Авраамів завіт.

9а 1 Неф. 15:35;
УЗ 1:35.

пп Диявол.

10а 1 Неф. 22:23.

б 1 Неф. 13:4–6, 26.

в Об. 17:5, 15;

2 Неф. 10:16.

11а Єр. 51:13; Об. 17:15.

б УЗ 35:11.

12а Мт. 7:14;

3 Неф. 14:14;

УЗ 138:26.

б УЗ 90:11.

13а Об. 17:1–6; 18:24;

1 Неф. 13:5;

УЗ 123:7–8.

14а Кн. Як. 6:2;

УЗ 38:32–38.

15а УЗ 1:13–14.

б Мр. 13:8; УЗ 87:6.

16а 1 Неф. 22:13–14;
Морм. 8:30.

17а пп Останні дні.

б 1 Неф. 22:15–16.

в 3 Неф. 21:7, 20–29.

пп Відновлення
євангелії.

г Морм. 8:21, 41.

пп Авраамів завіт.

укладених з Його народом, який з дому Ізраїля.

18 І сталося так, що ангел звернувся до мене, кажучи: Дивись!

19 І я подивився і побачив чоловіка, і був він у білому одязі.

20 І ангел сказав мені: Поглянь на "одного з дванадцятьох апостолів Агнця.

21 Знай, він побачить і напише про те, що ще залишилося з цього; так, і ще багато з того, що вже відбулося.

22 І напише він також про кінець світу.

23 Отже, те, що він напише, справедливе й правдиве; і знай, воно написано в "книзі, що вийшла, як ти бачив, з вуст Юдея; і в той час, коли це вийшло з вуст Юдея, або в той час, коли ця книга вийшла з вуст Юдея, написано було простим і чистим, і ^бнайціннішим і найлегшим для розуміння всіх людей.

24 І знай, що багато з того, про що цей "апостол Агнця напише, ти вже бачив; а ось, те, що залишилося, ти ще побачиш.

25 Але те, що ти побачиш згодом, ти не будеш записувати; тому що Господь Бог посвятив апостола Агнця Божого "записати це.

26 А були ще й інші, кому Він показав усе, і вони запи-

сали все це; і все це "запечатано, щоб з'явитися у своїй чистоті, згідно з істиною, яка є в Агнці, у свій належний час, визначений Господом, домові Ізраїля.

27 І я, Нефій, чув і засвідчую, що апостол Агнця мав ім'я "Іван, за словами ангела.

28 І ось, мені, Нефію, заборонено записувати те, що ще я бачив і чув; отже, того, що я записав, досить для мене; а записав я тільки невелику частину того, що я бачив.

29 І я засвідчую, що бачив те, що мій "батько бачив, і ангел Господа відкрив це мені.

30 А тепер я закінчую розповідати про те, що я бачив, коли був віднесений духом; і хоча не все, що я бачив, записане, то те, що я записав, "істинне. І так це є. Амін.

РОЗДІЛ 15

Сім'я Легія має отримати євангелію від Іновірців в останні дні—Зібрання Ізраїля порівнюється з оливковим деревом, чий природні віти будуть прищепленими знову—Нефій тлумачить видіння дерева життя і каже про справедливість Бога у відділенні злочестивих від праведних. Близько 600–592 рр. до р.х.

І сталося, що після того, як я,

20a Об. 1:1–3;

1 Неф. 14:27.

23a 1 Неф. 13:20–24;

Морм. 8:33.

б 1 Неф. 13:28–32.

24a Етер 4:16.

25a Іван 20:30–31;

Об. 1:19.

26a 2 Неф. 27:6–23;

Етер 3:21–27; 4:4–7;

УЗ 35:18;

ДС—Іст. 1:65.

27a Об. 1:1–3.

29a 1 Неф. 8.

30a 2 Неф. 33:10–14.

Нефій, був віднесений духом і побачив усе це, я повернувся до намету свого батька.

2 І сталося, що я побачив своїх братів, і вони сперечалися між собою про те, що мій батько розповів їм.

3 Бо він дійсно їм багато розповів такого, що важко “зрозуміти, якщо людина не спитає у Господа; але через закам’янілість своїх сердець вони не сподівалися на Господа, як слід було б.

4 І ось я, Нефій, дуже засмутився закам’янілістю їхніх сердець, а також тим, що я побачив і знав, що воно має неодмінно статися через велику злочестивість дітей людських.

5 І сталося, що я був пригнічений моїми “стражданнями, вважаючи, що мої страждання більші за всі інші через ^бзнищення мого народу, бо я бачив його занепад.

6 І сталося так, що після того, як “сила знову повернулася до мене, я звернувся до своїх братів, бажаючи дізнатися про причину їхніх суперечок.

7 І вони сказали: Знаєш, ми не можемо зрозуміти слова, сказані нашим батьком про природні віти оливкового дерева, а також про Іновірців.

8 І я сказав їм: Чи “запитували ви Господа?

9 А вони сказали мені: Ми не запитували; бо Господь не відкриє нам нічого про те.

10 Ось, я сказав їм: Як це так, що ви не виконуєте заповідей Господа? Як це так, що ви гинете через “закам’янілість ваших сердець?

11 Хіба не пам’ятаєте ви того, що Господь сказав?— Якщо ви не дасте закам’яніти вашим серцям і будете “питати Мене з вірою, сподіваючись, що ви отримаєте, старанно виконуючи Мої заповіді, безсумнівно все те відкриється вам.

12 Ось, я кажу вам, що дім Ізраїля був порівняний з оливковим деревом Духом Господа, Який був у нашому батькові; тож подивіться, чи не відламані ми від дому Ізраїля, і чи не являємося ми “вітою дому Ізраїля?

13 І ось, те, що наш батько мав на увазі щодо прищеплення природного віт через повне число Іновірців, є те, що в останні дні, коли наше сім’я “виродиться в зневірі, так, протягом багатьох років і багатьох поколінь, після чого ^бМесія явиться у плоті дітям людським, тоді повнота “євангелії Месії прийде до

15 За 1 Кор. 2:10–12;

Ал. 12:9–11.

5а пп Лихо.

^б Ен. 1:13; Морм. 6:1.

6а Мойс. 1:10;

ДС—Іст. 1:20, 48.

8а Мос. 26:13; Ал. 40:3.

пп Молитва.

10а пп Відступництво.

11а Як. 1:5–6;

Ен. 1:15;

Морон. 7:26;

УЗ 18:18.

пп Запитувати,

Просити.

12а Бут. 49:22–26;

1 Неф. 10:12–14;

19:24.

пп Легій, батько

Нефіїв.

13а 1 Неф. 12:22–23;

2 Неф. 26:15.

^б пп Месія.

в пп Євангелія.

Іновірців, а від ^аІновірців— до залишку нашого сімені;

14 І того дня залишок нашого ^асімені дізнається, що він від дому Ізраїля, і що він ^бзавітний народ Господа; а потім вони дізнаються і прийдуть до ^впізнання своїх предків, а також до пізнання євангелії нашого Викупителя, що й проповідував Він їхнім батькам; отже, вони прийдуть до пізнання свого Викупителя і найточніших подробиць Його вчення, щоб вони могли знати, як прийти до Нього і бути спасеними.

15 І тоді, того дня чи не будуть вони радіти і складати хвалу своєму вічному Богові, своїй ^аскелі і своєму спасінню? Так, того дня чи не одержать вони силу і живлення від істинної виноградної ^блози? Так, чи не прийдуть вони до істинної отари Бога?

16 Ось, я кажу вам: Так, їх знову згадають поміж дому Ізраїля; вони будуть ^априщеплені як природна віта оливкового дерева до істинного оливкового дерева.

17 І це те, що мав на увазі наш батько; і він мав на увазі, що це відбудеться не раніше того, як вони будуть розсіяні Іновірцями; і він мав

на увазі, що це прийде від Іновірців, щоб Господь міг явити Свою силу Іновірцям з тієї причини, що Він був ^азнехтуваний Юдеями, або домом Ізраїля.

18 Отже, наш батько говорив не тільки про наше сім'я, але також про весь дім Ізраїлевий, вказуючи на завіт, який має здійснитися в останні дні; завіт, який Господь склав з нашим батьком Авраамом, кажучи: У твоєму ^асімені будуть благословенні усі племена землі.

19 І сталося, що я, Нефій, багато говорив з ними про ці речі; так, я говорив з ними про ^авідновлення Юдеїв в останні дні.

20 І я переказав їм слова ^аІсаї, який говорив про відновлення Юдеїв, або дому Ізраїля; а після того, як вони будуть відновлені, вони більше не будуть перемішані, і також розсіяні не будуть вони знову. І сталося, що я сказав ще багато слів своїм братам, доки вони заспокоїлися і ^бскорилися перед Господом.

21 І так було, що вони знову звернулися до мене, кажучи: Що означає те, що наш батько бачив уві сні? Що означає те ^адерево, яке він бачив?

13^г 1 Неф. 13:42; 22:5–10;
УЗ 14:10.

пп Іновірці.

14^а 2 Неф. 10:2;

3 Неф. 5:21–26;
21:4–7.

^б пп Авраамів завіт.

^в 2 Неф. 3:12; 30:5;
Морм. 7:1, 9–10;

УЗ 3:16–20. Див.
також титульну
сторінку Книги
Мормона.

15^а пп Скеля.

^б Бут. 49:11;

Іван 15:1.

16^а Кн. Як. 5:60–68.

17^а пп Розп'яття.

18^а Бут. 12:1–3;

Авр. 2:6–11.

19^а 1 Неф. 19:15.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

20^а 1 Неф. 19:23.

^б 1 Неф. 16:5, 24, 39.

21^а 1 Неф. 8:10–12.

22 І я відповів їм: То було зображення "дерева життя.

23 А вони сказали мені: Що означає той "жесл з заліза, що його бачив наш батько і який вів до дерева?

24 І я сказав їм, що то було "слово Бога; і той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно ^бтриматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі ^вспокуси і вогненні ^гстріли ^дсупротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення.

25 Отже, я, Нефій, примусив-таки їх "зважати на слово Господа; так, я примусив-таки їх усіма силами своєї душі, й усім даром, що я мав, зважати на слово Боже і не забувати виконувати Його накази завжди і в усьому.

26 І вони сказали мені: Що означала "ріка води, яку бачив наш батько?

27 І я сказав їм, що "вода, яку бачив мій батько, означала ^ббрудноту; і його розум настільки сильно був заглиблений в інші речі, що він не побачив брудноту води.

28 І я сказав їм, що то була жадлива "безодня, яка відділяла злочестивих від дерева

життя, а також від святих Бога.

29 І я сказав їм, що то було зображення того жадливого "пекла, яке, як сказав мені ангел, було приготовлене для злочестивих.

30 І я сказав їм, що наш батько також бачив, що "справедливість Бога також відділяла злочестивих від праведних; і яскравість її була схожою на яскравість палаючого вогню, що піднімається до Бога на віки вічні, і нема йому кінця.

31 А вони сказали мені: Чи означає це муки тіла в дні "випробувань, або кінцевий стан душі після ^бсмерті тлінного тіла, або каже це про ті речі, що є тлінними?

32 І сталося, що я сказав їм, що це було зображення речей тлінних і духовних; бо настане день, коли їх будуть судити за їхні "справи, так, саме за справи тлінного тіла у дні випробувань.

33 Отже, якщо вони ^ввмруть у своїй злочестивості, їх буде ^бзнехтувано також і від духовного, яке стосується праведності; отже, їх мають привести і поставити перед Богом, щоб ^всудити за їхні "справи; і якщо їхні справи

22а 1 Неф. 11:4, 25;
Мойс. 3:9.

23а 1 Неф. 8:19–24.

24а пп Слово Боже.

б 1 Неф. 8:30;

2 Неф. 31:20.

в 1 Неф. 8:23.

пп Спокушати,

Спокуса.

г Еф. 6:16; УЗ 3:8; 27:17.

д пп Диявол.

25а УЗ 11:2; 32:4;

84:43–44.

26а 1 Неф. 8:13.

27а 1 Неф. 12:16.

б пп Бруд, Бруднота.

28а Лк. 16:26;

1 Неф. 12:18;

2 Неф. 1:13.

29а пп Пекло.

30а пп Справедливість.

31а Ал. 12:24; 42:10;

Гел. 13:38.

б Ал. 40:6, 11–14.

32а пп Діла.

33а Мос. 15:26;

Морон. 10:26.

б Ал. 12:12–16; 40:26.

в пп Суд, Останній.

г 3 Неф. 27:23–27.

були бруднотою, то й вони напевно ^абрудні; а якщо вони брудні, то напевно вони не зможуть ^бжити в царстві Божому; бо інакше царство Боже теж повинно стати брудним.

34 Але знайте, я кажу вам, царство Боже не є ^абрудним, і ніщо нечисте не може увійти в царство Боже; отже, повинно бути приготовлене місце брудноти для того, що брудне.

35 І таке місце приготовлене, так, саме те жахливе ^апекло, про яке я розповідав, і ^бдиявол приготував його; отже, кінцевий стан душ людських — жити в царстві Божому або бути знехтуваними через ту ^асправедливість, про яку я казав.

36 Отже, злочестиві відділені від праведних, а також від того ^адерева життя, плід якого є найціннішим і ^бнайбажанішим з усіх плодів; так, і це є ^анайвеличніший з усіх дарів Бога. І ось саме так я говорив з моїми братами. Амінь.

РОЗДІЛ 16

Злочестиві вважають істину тяжкою — Сини Легія одружу-

ються з дочками Ізмаїла — Ліягона вказує їм путь у пустині — Послання від Господа пишуться на Ліягоні час від часу — Ізмаїл помирає; його сім'я ремствує через бідуння. Близько 600–592 рр. до Р.Х.

І ось сталося, що після того, як я, Нефій, довів до кінця розмову з моїми братами, ось, тоді вони й сказали мені: Ти відкрив нам тяжкі речі, тяжчі, ніж ми здатні витримати.

2 І сталося так, я сказав їм, що знаю про те, що розказав тяжкі речі проти злочестивих, згідно з істиною; а праведних я виправдав, і засвідчив, що їх буде піднесено в останній день; отже, ^авинуваті вважають ^бістину тяжкою, тому що вона ^апронизує їх до самого нутра.

3 А тепер, брати мої, якби ви були праведні і бажали прислухатися до істини, і зважати на неї, щоб ви могли ^аходити в невинності перед Богом, то ви не ремствували б через істину, кажучи: Ти говориш тяжкі речі проти нас.

4 І сталося так, що я, Нефій, закликав своїх братів з усією старанністю дотримуватися завітів Господа.

33д 2 Неф. 9:16;
УЗ 88:35.

е Пс. 15:1–5; 24:3–4;

Ал. 11:37;
УЗ 76:50–70;
Мойс. 6:57.

34а пп Бруд, Бруднота.

35а 2 Неф. 9:19;

Мос. 26:27.
пп Пекло.

б 1 Неф. 14:9;
УЗ 1:35.

в пп Справедливість.

36а Бут. 2:9; 2 Неф. 2:15.

б 1 Неф. 8:10–12;
Ал. 32:42.

в УЗ 6:13.

г УЗ 14:7.

пп Вічне життя.

16 2а Іван 3:20;

2 Неф. 33:5; Ен. 1:23;
Гел. 14:10.

пп Провина.

б Пр. 15:10;

2 Неф. 1:26; 9:40;
Гел. 13:24–26.

в Дії 5:33; Мос. 13:7.

3а УЗ 5:21.

пп Ходити, ходити з Богом.

5 І сталося так, що вони дійсно “скорилися перед Господом; так, що я мав радість і великі надії щодо них, що вони будуть іти дорогами праведності.

6 Тож усі ці речі було сказано і зроблено тоді, коли мій батько жив у наметі в долині, яку він назвав Лемуїл.

7 І сталося, що я, Нефій, взяв одну з “дочок Ізмаїла собі за ^бдружину; і також мої брати взяли дочок Ізмаїла за дружин; а також і ^вЗорам взяв собі за дружину найстаршу дочку Ізмаїла.

8 І так мій батько виконав усі веління Господа, які були йому дані. А також я, Нефій, був благословен Господом надзвичайно.

9 І сталося, що голос Господа звернувся до мого батька вночі і повелів йому наступного дня вирушити у пустиню.

10 І сталося, що коли мій батько, прокинувшись вранці, вийшов з дверей намету, він дуже здивувався, побачивши на землі “кулю майстерної роботи; і була вона з чистої латуні. А всередині кулі було два веретена; і вона вказувала дорогу, якою ми мали йти у пустиню.

11 І сталося так, що ми збрали всі речі, які нам потрібно було взяти в пустиню, і всі залишки провізії, яку Господь дав нам; і ми взяли насіння

кожного виду, яке могли взяти в пустиню.

12 І сталося, що ми взяли наші намети і вирушили в пустиню через ріку Ламан.

13 І сталося, що ми мандрували протягом чотирьох днів, приблизно в південному—південно-східному напрямі, і ми знову поставили наші намети; і дали ім'я цьому місцю Шейзер.

14 І сталося, що взяли ми наші луки і наші стріли, і пішли в пустиню, щоб застрелити дичину для наших сімей; а після того, як ми застрелили дичину для наших сімей, ми повернулися знову до них у пустиню, у місце Шейзер. І знову ми вирушили в пустиню, додержуючись того самого напрямку, не виходячи з родючих земель пустині, які знаходилися поблизу краю “Червоного моря.

15 І сталося так, що ми мандрували протягом багатьох днів, здобуваючи по дорозі дичину для їжі, з допомогою наших луків і наших стріл, і нашого каміння, і наших пращ.

16 І ми дотримувалися “напряму за кулю, яка привела нас до родючіших земель пустині.

17 А після того, як ми мандрували протягом багатьох днів, ми поставили намети наші на деякий час, щоб мати

5а 1 Неф. 16:24, 39; 18:4.

7а 1 Неф. 7:1.

б пп Шлюб,

Одружуватися.

в 1 Неф. 4:35;

2 Неф. 5:5–6.

10а Ал. 37:38–46.

пп Ліягона.

14а УЗ 17:1.

16а 1 Неф. 16:10,

16, 26; 18:12;

Ал. 37:38–46.

змогу знову відпочити і здобути їжу для наших сімей.

18 І сталося, що коли я, Нефій, пішов застрелити дичину, ось, я зламав свій лук, зроблений з хорошої^a сталі; а після того, як я зламав свій лук, тож мої брати розсердилися на мене через втрату мого лука, бо ми не здобули ніякої їжі.

19 І сталося так, що ми дійсно повернулися без їжі до наших сімей; вони ж, надто стомившись від подорожі, дуже страждали через нестачу їжі.

20 І сталося, що Ламан, і Лемуїл, і сини Ізмаїла почали надзвичайно нарікати на свої страждання і бідування в пустині; і також мій батько почав нарікати на Господа Бога свого; так, і були вони всі в такій печалі, що нарікали на Господа.

21 Тепер сталося, що і я, Нефій, був доведений до відчаю разом з своїми братами через втрату мого лука, а також через те, що їхні луки втратили свою пружність: стало надзвичайно важко, так, ми навіть не могли здобути ніякої їжі.

22 І сталося, що я, Нефій, багато розмовляв зі своїми братами, тому що їхні серця знову закам'яніли настільки, що вони почали^a скаржитися на Господа Бога свого.

23 І сталося, що я, Нефій, зробив з деревини лук, а з прямої палиці—стрілу; отже, я озброївся луком і стрілою, пращею і камінням. І сказав я своєму^a батькові: Куди піти мені, щоб здобути їжу?

24 І сталося, що він-таки^a спитав Господа, бо вони скорилися завдяки моїм словам; а я сказав їм багато чого усією силою своєї душі.

25 І сталося, що голос Господа дійшов до мого батька; і він був дійсно^a покараний за ремствування на Господа так, що він поринув у глибини печалі.

26 І сталося, що голос Господа сказав йому: Поглянь на кулю і побачиш те, що там написано.

27 І сталося так, що коли мій батько побачив написане на кулі, він надзвичайно злякався і затрусився, а також і мої брати, і сини Ізмаїла, і наші жінки.

28 І сталося, що я, Нефій, побачив, що дороговкази, які були в кулі, діють згідно з вірою, і старанністю, і обережністю, які ми прикладаємо до них.

29 А також було на них написано нове послання, яке читалося просто, яке давало нам^a розуміння шляхів Господа; і воно писалося і змінювалося час від часу, згідно з вірою і старанністю, які ми

18a 2 Сам. 22:35.
22a Вих. 16:8;
Чис. 11:1.
23a Вих. 20:12;

Мос. 13:20.
24a пп Молитва.
25a Етер 2:14.
пп Карати,

Покарання.
28a Ал. 37:40.
пп Віра.
29a пп Розуміння.

прикладали до них. І таким чином ми побачили, що ^бмалими засобами Господь може вершити великі справи.

30 І сталося, що я, Нефій, пішов-таки на вершину гори, згідно з вказівками, даними на кулі.

31 І сталося так, що я дійсно вбив диких тварин, і таким чином здобув їжу для наших сімей.

32 І сталося, що я повернувся до наших наметів, принісши вбитих мною тварин; і тепер, коли вони побачили, що я здобув їжу, якою великою була їхня радість! І було так, що вони упокорилися перед Господом, і вони дякували Йому.

33 І сталося, що ми знову вирушили в дорогу, мандруючи приблизно в тому самому напрямі, що й спочатку; і після багатоденних мандрів ми знову поставили наші намети, щоб мати змогу зупинитися на деякий час.

34 І сталося, що ^аІзмаїл помер, і був похований у місці, яке мало назву Нейгом.

35 І сталося, що дочки Ізмаїла горювали надзвичайно через втрату свого батька, а також через їхні ^ббідування в пустині; і вони ремствували на мого батька, тому що він вивів їх з землі Єрусалимської, кажучи: Наш батько помер; так, і ми вже довго

блукали в пустині, і ми зазнали багато горя, голоду, спраги і втоми; і після всіх цих страждань ми мусимо загинути в пустині з голоду.

36 І ось так вони ремствували на мого батька і на мене; і вони бажали повернутися знов у Єрусалим.

37 І Ламан сказав Лемуїлу, а також синам Ізмаїла: Слухайте, давайте ^вв'ємо нашого батька, а також нашого брата Нефія, який взявся бути ^бправителем над нами й учителем нашим, його старших братів.

38 Ось, він каже, що Господь говорив з ним, а також, що ^аангели проповідували йому. Але дивіться, ми знаємо, що він обманює нас; і він каже нам усе це, і він робить багато чого з допомогою своїх підступних хитрощів, щоб обманювати наші очі, гадаючи, мабуть, що він зможе завести нас до якоїсь невідомої пустині; а після того, як він заведе нас туди, він задумав стати царем і правителем над нами, щоб мати змогу робити з нами все, згідно з його волею і бажанням. І в такий спосіб мій брат Ламан збудив гнів у їхніх серцях.

39 І сталося, що Господь був з нами, так, саме голос Господа дійшов і багато чого сказав їм, і ^апокарав їх надзвичайно; і після того, як голос Господа присоромив

29б 2 Цар. 5:13; Як. 3:4;
Ал. 37:6–7, 41;
УЗ 123:16.
34а 1 Неф. 7:2–6.

35а пп Лихо.
37а 1 Неф. 17:44.
пп Вбивство.
б Бут. 37:9–11;

1 Неф. 2:22; 18:10.
38а 1 Неф. 3:30–31; 4:3.
39а пп Карати,
Покарання.

їх, вони відвернули свій гнів, покаялися у своїх гріхах, після чого Господь благословив нас знову, давши нам їжу, щоб ми не загинули.

РОЗДІЛ 17

Нефію наказано будувати корабель—Його брати чинять опір йому—Він застерігає їх, розповідаючи докладно історію стосунків Бога з Ізраїлем—Нефій сповнюється силою Бога—Його братам заборонено доторкатися до нього, інакше вони висохнуть, як сухий очерет. Близько 592–591 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми знову вирушили в дорогу пустинню; і мандрували ми відтоді приблизно на схід. І мандрували ми, і здолали багато бідувань у пустині; і жінки наші народили дітей у пустині.

2 І такі великі були нам благословення Господа, що коли ми жили на одному «сирому м'ясі в пустині, наші жінки мали достатньо материнського молока для годування своїх дітей, і були сильними однаково з чоловіками; і почали вони зносити свої мандри без ремствувань.

3 І так ми бачимо, що заповіді Бога повинні виконуватися. І якщо діти людські будуть «виконувати заповіді Божі, Він буде жити їх, і зміцнювати їх, і забезпечува-

ти засобами, з допомогою яких вони зможуть виконати те, що Він їм наказав; отже, Він ^бзабезпечив нас усім необхідним, коли ми перебували в пустині.

4 І перебували ми в пустині протягом багатьох років, так, а саме, вісім років були ми в пустині.

5 І прийшли ми на землю, яку назвали Щедрою, тому що тут було багато плодів і також дикого меду; і все це приготував Господь, щоб ми не загинули. І побачили ми море, яке ми назвали Іріянтум, що в перекладі означає «великі води».

6 І сталося, що ми поставили наші намети на березі моря; і, незважаючи на те, що ми зазнали багатьох «страждань і багатьох труднощів, так багато, що й описати це неможливо, ми надзвичайно зраділи, вийшовши на узбережжя; і ми назвали це місце Щедрим, бо тут було багато плодів.

7 І сталося, що після того, як я, Нефій, перебував на землі Щедрій протягом багатьох днів, голос Господа дійшов до мене, кажучи: Вставай і вирушай на гору. І сталося так, що я встав і пішов на гору, і заволав до Господа.

8 І сталося, що Господь заговорив до мене, кажучи: Ти побудуєш корабель, у той «спосіб, який Я тобі вкажу,

17 2а 1 Неф. 17:12.
3а Мос. 2:41;
Ал. 26:12.

пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

б 1 Неф. 3:7.
6а 2 Неф. 4:20.
8а 1 Неф. 18:2.

щоб міг Я перевезти твою родину через води.

9 І я сказав: Господи, куди мені піти, щоб знайти руду для виплавляння, щоб зробити інструменти і побудувати корабель у той спосіб, який Ти показав мені?

10 І сталося, що Господь сказав мені, куди треба піти, щоб знайти руду для виготовлення інструментів.

11 І сталося, що я, Нефій, зробив із шкіри тварин роздувальні міхи, щоб роздувати вогонь; а після того, як я зробив роздувальні міхи, щоб роздувати вогонь, я вдарив одним камінцем об другий, щоб розпалити вогонь.

12 Бо Господь досі не дозволяв нам розпалювати багато вогню під час нашої мандрівки пустинею; бо Він сказав: Я зроблю вашу їжу смачною, щоб не треба було її "варити;

13 І Я також буду вашим світлом у пустині; і Я "підготую путь для вас, якщо будете дотримуватися Моїх заповідей; отже, доки ви будете виконувати Мої заповіді, вас буде ведено до ^бобіцяної землі; і ви мусите ^взнати, що це Я Той, Хто веде вас.

14 Так, і ще Господь сказав: Після того, як ви прийдете на землю обіцяну, ви ^адізнаєтеся, що Я, Господь, є ^бБог; і що Я, Господь, врятував вас

від знищення; так, що Я вивів вас із землі Єрусалимської.

15 Отже, я, Нефій, намагався виконувати заповіді Господа, і я закликав своїх братів до вірності і старанності.

16 І сталося, що я все ж таки виготовив інструменти з руди, яку я виплавив із скелі.

17 І коли мої брати побачили, що я збираюся "будувати корабель, вони почали ремствувати на мене, кажучи: Наш брат дурний, бо він думає, що може побудувати корабель; так, і ще він думає, що може переправитися через ці великі води.

18 І так мої брати скаржилися на мене, і хотіли зробити так, щоб не працювати, бо вони не вірили, що я можу побудувати корабель; а також не вірили вони, що мене наставляв Господь.

19 І ось сталося, що я, Нефій, був надзвичайно засмучений закам'янілістю їхніх сердець; і тепер, коли вони побачили, що я засмутився закам'янілістю їхніх сердець, вони так зраділи в душі, що почали "насміхатися з мене, кажучи: Ми знаємо, що ти не зможеш побудувати корабель, бо ми знаємо, що тобі не вистачає розсудливості; отже, ти не зможеш закінчити таку велику роботу.

20 І ти подібно до нашого батька, керуєшся безглузди-

12а 1 Неф. 17:2.
13а Ал. 37:38–39.
б 1 Неф. 2:20;
Кн. Як. 2:12.

в Вих. 6:7.
14а 2 Неф. 1:4.
пп Свідок,
Свідчення.

б УЗ 5:2.
17а 1 Неф. 18:1–6.
19а пп Переслідувати,
Переслідування.

ми “вигадками свого серця; так, він вивів нас з землі Єрусалимської, і ми мандруємо пустиннею вже так багато років; і наші жінки тяжко працювали, виношуючи дітей; і вони народжували дітей у пустині і знесли все, за винятком смерті; і було б краще, коли б вони померли до того, як вийти з Єрусалима, ніж знести ці страждання.

21 Ось, усі ці довгі роки, що ми бідували в пустині, ми могли втішатися нашим майном і землею нашого успадкування; так, ми могли бути щасливими.

22 І ми знаємо, що люди, які жили на землі Єрусалимській, були “праведним народом; бо вони виконували устами і присуди Господа, і всі Його заповіді за законом Мойсея; отже, ми знаємо, що вони є народ праведний; а наш батько осуджував їх, і вивів нас, бо ми прислухалися до його слів; так, і наш брат подібний до нього. Ось такою промовою мої брати ремствували і скаржилися на нас.

23 І сталося, що я, Нефій, звернувся до них, кажучи: Чи вірите ви, що наші батьки, діти Ізраїля, були б визволені від рук Єгиптян, якби вони не прислухалися до слів Господа?

24 Так, чи вважаєте ви, що вони були б визволені з рабства, якби Господь не наказав Мойсеєві, щоб той “вивів їх з рабства?

25 Тепер ви знаєте, що діти Ізраїля були в “рабстві; і ви знаєте, що вони були пригнічені^б працею, яку тяжко було переносити; отже, ви знаєте, що це напевно була добра річ для них, щоб їх було виведено з рабства.

26 Тепер ви знаєте, що “Мойсеєві Господь повелів зробити цю велику справу; і ви знаєте, що за його^б словом води Червоного моря розступилися, і вони пройшли крізь них по сухій землі.

27 Але ви знаєте, що Єгиптяни потонули в Червоному морі, то було військо фараонове.

28 А також ви знаєте, що у пустині вони годувалися “манною.

29 Так, і ви також знаєте, що Мойсей словом своїм з силою Бога, яка була в ньому, “вдарив по скелі, і звідти потекла вода, щоб діти Ізраїля змогли втамувати свою спрагу.

30 І, незважаючи на те, що їх вели, що Господь, Бог їхній, Викупитель їхній, ішов попереду, ведучи їх удень і даючи їм світло вночі, і роблячи для

20а 1 Неф. 2:11.

22а 1 Неф. 1:13.

24а Вих. 3:2–10;

1 Неф. 19:10;

2 Неф. 3:9; 25:20.

25а Бут. 15:13–14.

б Вих. 1:11; 2:11.

26а Дії 7:22–39.

б Вих. 14:21–31;

1 Неф. 4:2;

Мос. 7:19;

Гел. 8:11; УЗ 8:3;

Мойс. 1:25.

28а Вих. 16:4, 14–15, 35;

Чис. 11:7–8;

Повтор. 8:3;

Мос. 7:19.

29а Вих. 17:6;

Чис. 20:11;

Повтор. 8:15;

1 Неф. 20:21.

них усе, що “доцільно для людини одержувати, вони закам’яніли серцями і засліпли розумом, і ^блаяли Мойсея й істинного і живого Бога.

31 І сталося, що згідно зі Своїм словом Він ^анищив їх; і згідно зі Своїм словом Він ^бвів їх; і згідно зі Своїм словом Він зробив для них усе потрібне; і не було зроблено жодної справи, яка б не була за Його словом.

32 І після того як вони переправилися через ріку Йордан, Він зробив їх такими могутніми, щоб вони ^авитіснили дітей тієї землі, так, розсіяли їх аж до знищення.

33 І тепер, невже ви вважаєте, що діти тієї землі, які були на землі обіцяній, яких витіснили наші батьки, невже ви вважаєте, що вони були праведні? Ось, я кажу вам: Ні.

34 Невже ви вважаєте, що наші батьки були б більше до вподоби, ніж вони, якщо вони були б праведні? Я кажу вам: Ні.

35 Знайте, Господь шанує всю ^аплоть однаково; той, хто ^бправедний, до ^ввподоби Богу. Але ось ці люди знехтували кожне слово Бога, і вони доз-

ріли у своєму беззаконні; і повнота гніву Божого поширилася на них; і Господь прокляв цю землю для них, і благословив її для наших батьків; так, Він дійсно прокляв її для них аж до їхнього знищення, і Він-таки благословив її для наших батьків, щоб вони мали владу над нею.

36 Дивіться, Господь ^астворив ^бземлю, щоб її було ^азаселено; і Він створив дітей Своїх, щоб вони володіли нею.

37 І Він ^астворює праведний народ, і знищує народи злочестиві.

38 І Він веде праведних до дорогоцінних ^аземель, а злочестивих Він ^бзнищує, і проклинає через них землю їхню.

39 Він править високо на небесах, бо то престол Його, а ця земля—то є ^апідніжок Його.

40 І Він любить тих, хто приймає Його як свого Бога. Ось, Він любив наших батьків, і Він склав ^азавіт з ними, так, саме з Авраамом, ^бІсаком і ^вЯковом; і Він пам’ятав завіти, які Він склав; отже, Він вивів їх з землі ^гЄгипту.

41 І Він завдавав їм клопоту у пустині Своїм жезлом; бо вони ^азакам’яніли серцями

30а УЗ 18:18; 88:64–65.

^б Вих. 32:8;
Чйс. 14:2–3;
Єз. 20:13–16;
УЗ 84:23–25.

31а Чйс. 26:65.
^б 1 Неф. 5:15;
УЗ 103:16–18.

32а Чйс. 33:52–53;
Єг. 24:8.

35а Дії 10:15, 34;
Рим. 2:11;

2 Неф. 26:23–33.

^б Пс. 55:23;
1 Неф. 22:17.

^в 1 Сам. 2:30;
Пс. 97:10; 145:20;
Ал. 13:4; УЗ 82:10.

36а пп Створити,
Сотворіння,
^б пп Земля.

^в Ісая 45:18;
Авр. 3:24–25.

37а Пр. 14:34;

1 Неф. 4:13;

Етер 2:10;
УЗ 117:6.

38а пп Обіцяна земля.
^б Лев. 20:22.

39а Ісая 66:1; УЗ 38:17;
Авр. 2:7.

40а пп Авраамів завіт.
^б Бут. 21:12; УЗ 27:10.

^в Бут. 28:1–5.
^г Повтор. 4:37.

41а 2 Цар. 17:7–23.

своїми, так само, як і ви; і Господь завдавав їм клопоту через їхнє беззаконня. Він наслав на них огнистих летючих ^бзмій; і після того, як вони були покусані, Він підготував засіб ^ввилікувати їх; і робота, яку вони мали виконувати, полягала в тому, щоб дивитися; і через ^гпростоту того шляху, або легкість його, багато було таких, які загинули.

42 І вони час від часу кам'яніли серцями, і вони дійсно ^длаяли ^бМойсея, а також Бога; і все-таки, ви знаєте, що Його незрівнянна сила вивела їх до землі обіцяної.

43 І тепер, після всього цього, настав час, коли вони стали злочестивими, так, майже до зрілості; і я не знаю точно, але вони у цей день уже близькі до знищення; бо я знаю, що обов'язково настане день, коли вони мають бути знищені, окрім декількох, кого візьмуть у полон.

44 Отже, Господь ^аповелів моему батькові вирушити в пустиню; і Юдеї намагалися також позбавити його життя; так, і ^бви також хочете позбавити його життя; отже, ви вбивці в серці своєму і ви подібні до них.

45 Ви ^аскорі на беззаконня, але повільні у згадці Господа Бога вашого. Ви бачили ^банге-

ла, і він говорив з вами; так, ви чули Його голос час від часу; і Він розмовляв з вами тихим, лагідним голосом, але ви були ^впоза почуттям, так що не сприймали Його слова; тоді Він став розмовляти з вами голосом, подібним до грому, від чого затряслася земля, нібито вона мала розколотися на шматки.

46 І ви також знаєте, що ^асилою Свого всемогутнього слова Він може примусити землю, щоб вона зникла; так, і ви знаєте, що Своїм словом Він може призвести до того, що вибоїсті місця стануть рівними, а рівні місця порушаться. О, тож як це так, що ви такі закам'янілі серцями?

47 Знайте, мою душу розриває біль за вас, і болить моє серце; я боюся, що ви будете знехтувані назавжди. Бачите, я ^асповнений Духа Божого, настільки, що моє тіло ^бзнесилося.

48 І потім сталося, що коли я вимовив ці слова, вони розгнівалися на мене, і хотіли кинути мене в глибину моря; і коли вони підійшли, щоб накласти руки на мене, я заговорив до них, кажучи: В ім'я Бога Всемогутнього, я наказую вам не ^аторкатися мене, бо мене сповнила ^бсила Бога настільки, що поглину-

41^б Чис. 21:4–9;
Повтор. 8:15;
Ал. 33:18–22.
^в Іван 3:13–15;
2 Неф. 25:20.
^г Ал. 37:44–47;
Гел. 8:15.

42^а Чис. 14:1–12.
пп Бунт.
^б УЗ 84:23–24.
44^а 1 Неф. 2:1–2.
^б 1 Неф. 16:37.
45^а Мос. 13:29.
^б 1 Неф. 4:3.

^в Еф. 4:19.
46^а Гел. 12:6–18.
47^а Мих. 3:8.
^б 1 Неф. 19:20.
48^а Мос. 13:3.
^б 2 Неф. 1:26–27.
пп Сила.

ла мою плоть; і той, хто підніме на мене руку свою, “зів’яне, як сухий очерет; і перетвориться на ніщо перед силою Бога, бо Бог покарає його.

49 І сталося, що я, Нефій, сказав, щоб вони більше не ремствували проти свого батька; а також не лишали мене без їхньої допомоги, бо Бог повелів мені побудувати корабель.

50 І я сказав їм: “Якщо Бог наказав мені зробити все це, то я зможу це зробити. Якщо Він накаже мені сказати цій воді: стань землею, вона має стати землею; і якщо я скажу це, воно буде зроблено.

51 І ось, якщо Господь має таку велику силу, і здійснив так багато чудес серед дітей людських, як це так може бути, що Він не “настановить мене, щоб я міг побудувати корабель?

52 І сталося, що я, Нефій, багато чого сказав моїм братам, через що вони замовкли і вже не сперечалися зі мною; не наважувалися вони ані накласти руки на мене, ані доторкнутися до мене пальцем протягом багатьох днів. Вони не наважувалися робити це, інакше б вони позбавилися сили переді мною, таким могутнім був “Дух Божий; і так Він вплинув на них.

53 І сталося, що Господь сказав мені: Простягни руку твою знову твоїм братам, і

вони не позбавляться сили перед тобою, але Я вражу їх, каже Господь, і Я це зроблю, щоб вони знали, що Я Господь Бог їхній.

54 І сталося, що я простягнув руку свою моїм братам, і вони не позбавилися сили переді мною; але Господь уразив їх, саме за словом, яке Він промовив.

55 І потім вони сказали: Ми знаємо з точністю, що Господь з тобою, бо ми знаємо, що саме сила Господа вразила нас. І вони впали переді мною, і вже збиралися “поклонятися мені, але я не дозволив їм, кажучи: Я ваш брат, так, ваш молодший брат; отже, поклоняйтеся Господу Богу вашому, і шануйте свого батька і матір свою, щоб довгими були ваші ^бдні на землі, яко Господь Бог ваш дає вам.

РОЗДІЛ 18

Корабель побудовано—Посилання на народження Якова і Йосипа—Товариство відпливає до землі обіцяної—Сини Ізмаїла і їхні жінки приєднуються до гульні та бунту—Нефій зв’язаний, а корабель жене назад жакливою бурєю—Нефій визволяється, і його молитвою буря вгамовується—Люди прибувають на землю обіцяну. Близько 591–589 рр. до р.х.

І сталося, що вони дійсно

48в 1 Цар. 13:4–7.
50а Фил. 4:13;
1 Неф. 3:7

51а Бут. 6:14–16;
1 Неф. 18:1.
52а пп Святий Дух.

55а Дії 14:11–15.
б Вих. 20:12;
Мос. 13:20.

поклонялися Господу, і йшли далі зі мною; і ми обробляли деревину незвичайним способом. І Господь показував мені час від часу, яким способом я мушу обробляти деревину для корабля.

2 Тож я, Нефій, не обробляв деревину у спосіб, якому навчаються люди, і не будував я корабель у звичний для людей спосіб; але я будував його у спосіб, який Господь показав мені; отже, це було не у спосіб людей.

3 І я, Нефій, часто піднімався на гору, і часто “молився Господові; отже, Господь ^бпоказав мені великі речі.

4 І сталося, що після того, як я завершив корабель, згідно зі словом Господа, мої брати побачили, що він був гарний, і що робота була надзвичайно витончена; отже, вони знову “скорилися перед Господом.

5 І сталося, що голос Господа дійшов до мого батька, що ми повинні встати і зійти на корабель.

6 І сталося, що наступного дня, після того, як ми приготували всі речі, багато плодів і “м'яса з пустині, і меду рясно, і провізії, саме як Господь повелів нам, ми сіли-таки на корабель, з усім нашим вантажем і нашим насінням, і з усім тим, що ми взяли з собою, кожний за віком своїм;

отже, ми всі зійшли на корабель, з нашими жінками і з нашими дітьми.

7 І тепер, у мого батька народилося двоє синів у пустині: старшого назвали “Яковом, а молодшого—^бЙосипом.

8 І сталося, що після того, як ми всі зійшли на корабель, і взяли з собою нашу провізію і все, що було велено нам, ми вийшли в “море і вітер гнав нас до ^бобіцяної землі.

9 І після того, як гнало нас вітром багато днів, ось, мої брати і сини Ізмаїла, та їхні жінки також почали так веселитися, що затанцювали, заспівали і заговорили з великою непристойністю, так, настільки, що забули, якою силою вони опинилися там; так, вони дійшли до надмірної непристойності.

10 І я, Нефій, дуже злякався, аби Господь не розгнівався на нас, і не покарав нас через наше беззаконня, щоб не поглинула нас морська безодня; отже, я, Нефій, звернувся до них з великою розсудливістю; але тут вони “розгнівалися на мене, кажучи: Ми не дозволимо, щоб наш молодший брат був ^бправителем над нами.

11 І сталося, що Ламан і Лемуїл схопили мене і зв'язали вірвочками, і поводитися зі мною з великою жорстокістю; проте, Господь “дозво-

18 3а пп Молитва.
б пп Одкровення.
4а 1 Неф. 16:5.
6а 1 Неф. 17:2.
7а 2 Неф. 2:1.

б 2 Неф. 3:1.
8а 2 Неф. 10:20.
б 1 Неф. 2:20.
пп Обіцяна земля.
10а 1 Неф. 17:17–55.

б Бут. 37:9–11;
1 Неф. 16:37–38;
2 Неф. 1:25–27.
11а Ал. 14:11.

лив це, аби показати Свою силу, щоб здійснилося Його слово, яке промовив Він про злочестивих.

12 І сталося, що після того, як вони зв'язали мене, що я не міг і поворухнутися, "компас, наготований Господом, перестав працювати.

13 Отже, вони не знали, куди їм вести корабель, до того ж ще здійнявся великий шторм, так, велика й жахлива буря, і нас "відносило назад в море протягом трьох днів; і вони злякалися надзвичайно, аби не потонути в морі; однак вони не розв'язали мене.

14 А на четвертий день, коли нас відносило назад, буря посилилася надзвичайно.

15 І сталося, що нас ледь не поглинула морська безодня. А після того, як нас відносило в море протягом чотирьох днів, мої брати "збагнули, що вирок Бога впав на них, і що вони загинуть, якщо не покаються у своєму беззаконні; отже, вони прийшли до мене, і розв'язали вірьовки на моїх зап'ястях, і побачили, що вони були опухлими надзвичайно; а також мої щиколотки опухли, і дуже боліли.

16 Однак я надіявся на свого Бога, і "уславляв Його цілий день, і я не ремствував проти Господа за свої страждання.

17 Тож мій батько, Легій,

багато чого сказав їм, а також синам "Ізмаїла; але знаєте, вони видихали стільки погроз кожному, хто наважувався заступатися за мене; і мої батьки, будучи похилого віку і зазнавши багато горя через своїх дітей, були припонижені, так, навіть доведені до ліжка.

18 Через їхнє горе і велику печаль, і беззаконня моїх братів, вони були близько навіть до того, щоб полишити ці часи і зустрітися з Богом своїм; так, їхнє сиве волосся вже ледь не принизилося до того, щоб лежати десь у прасі; так, аж до того, що їх ледве не вкинули з скорботою у водяну могилу.

19 А Яків і Йосип також, будучи ще малі, потребуючи багато харчів, горювали через бідкування своєї матері; і також "моя дружина своїми сльозами і молитвами, а також мої діти не пом'якшили серця моїх братів, щоб вони розв'язали мене.

20 І не було нічого, окрім сили Бога, яка загрожувала їм знищенню, що могло пом'якшити їхні серця; отже, коли вони побачили, що їх ледь не поглинула морська безодня, вони покалися в тому, що нарobili, а потім розв'язали мене.

21 І сталося, що після того, як вони розв'язали мене, ось, я взяв компас, і він працюю-

12а 1 Неф. 16:10, 16, 26;
2 Неф. 5:12;
Ал. 37:38–47;

УЗ 17:1.
13а Мос. 1:17.
15а Гел. 12:3.

16а Ал. 36:28.
17а 1 Неф. 7:4–20.
19а 1 Неф. 7:19; 16:7.

вав, як я того бажав. І сталося так, що я молився Господові; а після того, як я помолився, вітри вщухли, і шторм вгамувався, і настав повний штиль.

22 І сталося, що я, Нефій, вів корабель так, що ми знову попливли до землі обіцяної.

23 І сталося, що після того, як ми пливли багато днів, ми прибули на "обіцяну землю; і ми зійшли на сушу, і поставили наші намети; і назвали її обіцяною землею.

24 І сталося, що ми почали орати землю, і ми почали сіяти насіння; так, ми висіли в землю все наше насіння, яке ми привезли з собою з землі Єрусалимської. І було так, що воно густо зійшло; отже, ми були благословлені достатком.

25 І сталося, що ми дізналися на землі обіцяній, подорожуючи дикую місцевістю, що в лісах там була звірина всіх видів, і корова, і вів, і осел, і кінь, і козел, і дикий козел, і всілякі дикі тварини, які були корисні людині. І ми знайшли всіляку руду: і золоту, і срібну, і мідну.

РОЗДІЛ 19

Нефій виготовляє пластини з руди і записує історію свого народу—Бог Ізраїля прийде через шістьсот років після того часу, коли Легій залишив Єрусалим

—Нефій розповідає про Його страждання і розп'яття на хресті—Юдеїв буде зневажено і розкидано по землі аж до останніх днів, коли вони повернуться до Господа. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І сталося, що Господь наказав мені, отже, я виготовив пластини з руди, щоб мати можливість вигравіювати на них літопис мого народу. І на "пластинах, які я зробив, я вигравіював літопис свого б^батька, а також наших мандрувань у пустині, і пророцтв мого батька; а також багато моїх власних пророцтв вигравіював я на них.

2 І я не знав ще в той час, коли я виготовляв їх, що мені буде велено Господом виготовити "ці пластини; отже, літопис мого батька, і родовід його батьків, і більшу частину всіх наших подій в пустині вигравіювано на тих перших пластинах, про які я говорив; отже, події, що трапилися до того, як я виготовив б^бці пластини, насправді, докладніше подаються на перших пластинах.

3 А після того, як я зробив ті пластини, як мені було наказано, я, Нефій, одержав заповідь, що священнослужіння і пророцтва, більш прості і цінні частини з них, мають бути записані на "цих пластинах; і все написане має вико-

23а пп Обіцяна земля.
19 1а пп Пластини.
б 1 Неф. 1:16–17;

6:1–3.
2а 2 Неф. 5:30.
б 1 Неф. 9:1–5.

3а Кн. Як. 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.

ристовуватися для навчання мого народу, який володіти-ме землею, а також для багатьох інших ^бмудрих цілей, відомих Господові.

4 Отже, я, Нефій, склав на інших пластинах літопис, що містить розповідь, або що містить докладнішу розповідь про війни, і суперечки, і нищення мого народу. І я зробив це, і наказав моїм людям, що саме вони мають робити після моєї смерті; і що ці пластини будуть переходити від одного покоління до іншого, від одного пророка до іншого, аж до подальших велінь Господа.

5 А розповідь про виготовлення цих пластин буде подано далі; і тоді, ось, я продовжую згідно з тим, що я вам сказав; і роблю я це, щоб більш святі речі могли б бути ^бзбереженими для знання моїх людей.

6 Проте я не записую на пластинах нічого з того, що не вважаю ^асвященним. І ось, якщо я помиляюсь, то й вони в давнину теж помилялися; не те щоб я хотів би виправдатися за інших людей, але ^бслабкість, яка в мені через

плоть, служить виправданням мені.

7 Бо те, що деякі люди вважають дуже важливим і для тіла, і для душі, інші ^азневажають і ^бтопчуть ногами своїми. Так, навіть Самого Бога Ізраїля топчуть люди ногами своїми; я сказав, що топчуть ногами своїми, але я б назвав це іншими словами— вони зневажають Його і не дослухаються до голосу Його порад.

8 І знайте, Він ^априйде, за словами ангела, через ^бшістсот років від того часу, коли мій батько залишив Єрусалим.

9 І світ через свої беззаконня судитиме Його як нікому; отже, вони бичуватимуть Його, а Він витерпить це; і вони битимуть Його, а Він витерпить це. Так, вони ^аплюватимуть на Нього, а Він витерпить це через Свою люблячу доброту і Своє довготерпіння до дітей людських.

10 І ^аБог батьків наших, які були ^бвиведені з Єгипту, з неволі, і були збережені Ним у пустині, так, ^аБог Авраама, і Ісака, і Бог Якова ^вздасть Себе, згідно зі словами анге-

3б 1 Неф. 9:4–5;
Сл. Морм. 1:7;
УЗ 3:19–20; 10:1–51.
5а 2 Неф. 5:28–33.
б пп Писання—
Необхідність
збереження
Писань.
6а Див. титульну
сторінку Книги
Мормона.
пп Святий.

б Морм. 8:13–17;
Етер 12:23–28.
7а 2 Неф. 33:2;
Кн. Як. 4:14.
б пп Бунт.
8а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.
б 1 Неф. 10:4;
2 Неф. 25:19.
9а Ісаия 50:5–6; Мт. 27:30.

10а 2 Неф. 26:12;
Мос. 7:27; 27:30–31;
Ал. 11:38–39;
3 Неф. 11:14–15.
б Вих. 3:2–10; 6:6;
1 Неф. 5:15;
УЗ 136:22.
в Бут. 32:10; Мос. 7:19;
УЗ 136:21.
пп Єгова.
г пп Спокута,
Спокутувати.

ла, як людина, в руки злочестивих людей, щоб бути ^апіднятим на хресті, за словами ^бЗинока, і ^врозіп'ятим, за словами Неума, і похованим у ^ггробниці, за словами ^дЗиноса, які він промовив стосовно трьох днів, ^етемряви, яка буде ознакою Його смерті для тих, хто населятиме морські острови, найбільше для тих, хто з ^ждому Ізраїля.

11 Бо так сказав пророк: Господь Бог обов'язково ^аявить Себе домові Ізраїля того дня, декому Своїм голосом через їхню праведність для їхньої великої радості і спасіння, а декому—^бгромами і блискавицями Своєї сили, бурею, полум'ям, димом і туманом ^втемряви, розверзанням ^гземлі і підняттям ^дгір.

12 І ^авсі ці речі мають дійсно статися, каже пророк ^бЗинос. І ^вскелі земні розколюються; і через стогін землі багато хто з царів на морських островах під впливом Духа Божого заволає: Бог природи страждає.

13 А щодо тих, хто в Єрусалимі,

каже пророк, то їх будуть ^апереслідувати всі люди, бо вони ^брозіпнуть Бога Ізраїля, і відвернуть серця свої, відмовляючись від ознак, і див, і сили, і слави Бога Ізраїля.

14 І через те, що вони відвернули свої серця, каже пророк, і ^азневажили Святого Ізраїля, блукатимуть вони у плоті, і загинуть, і вчинять їх на ^босвітування і на ^вприслів'я, і будуть їх ненавидіти усі народи.

15 Проте коли настане той день, каже пророк, у який вони не ^авідвертатимуть більше свої серця від Святого Ізраїля, тоді Він згадає ^бзавіти, які Він складав з їхніми батьками.

16 Так, тоді Він згадає ^аострови моря; так, і всіх людей, котрі з дому Ізраїля, ^бзберу Я,—каже Господь, згідно зі словами пророка Зиноса,—з чотирьох сторін світу.

17 Так, і вся земля ^апобачить спасіння Господа, каже пророк; кожний народ, коліно, язик і всі люди будуть благословенні.

10d 3 Неф. 27:14.

е Ал. 33:15; 34:7;

Гел. 8:19–20;

3 Неф. 10:15–16.

пп Зинок;

Писання—Втрачені

Писання.

є 2 Неф. 6:9;

Мос. 3:9.

пп Розп'яття.

ж Мт. 27:60;

Лк. 23:53;

2 Неф. 25:13.

з Кн. Як. 6:1;

Гел. 15:11.

пп Зинос.

и 1 Неф. 12:4–5;

Гел. 14:20, 27;

3 Неф. 8:3,

19–23; 10:9.

і 3 Неф. 16:1–4.

11а 3 Неф. 9:1–22;

Уз 5:16.

б Гел. 14:20–27;

3 Неф. 8:5–23.

в Лк. 23:44–45;

3 Неф. 8:19–20.

г 2 Неф. 26:5.

д 3 Неф. 8:10.

12а Гел. 14:20–28.

б Кн. Як. 5:1.

в Мт. 27:51.

13а Лк. 23:27–30.

б 2 Неф. 10:3.

14а Ісаїя 53:3–6;

Мос. 14:3–6.

б пп Юдеї.

в Повтор. 28:37;

1 Цар. 9:7;

3 Неф. 16:9.

15а 1 Неф. 22:11–12.

б пп Авраамів завіт.

16а 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:21.

б Ісаїя 49:20–22.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

17а Ісаїя 40:4–5.

18 І я, Нефій, написав усе це для мого народу, чим, може, я зумів би переконати їх, що вони мають пам'ятати Господа, Викупителя свого.

19 Отже, я звертаюся до всього дому Ізраїля, якщо буде так, що вони отримають ^аце написане.

20 Бо знайте, я маю хвилювання в душі, яке знесило мене до того, що всі суглоби мої слабшають, за тих, хто в Єрусалимі; бо якби не був Господь милостивим і не показав мені все, що стосується їх, так само, як і давнім пророкам, то я також загинув би.

21 А Він напевно показав ^апророкам давнини все, що ^бстосувалося їх; і Він також показав багатьом стосовне нас; отже, має бути необхідність у тому, щоб ми знали все це, бо воно записано на пластинах з латуні.

22 Тож сталося, що я, Нефій, вчив моїх братів цьому; і сталося так, що я багато прочитав їм з того, що було вигравіювано на ^апластинах з латуні, щоб вони могли знати про діяння Господа в інших землях, серед давнього народу.

23 І я багато прочитав їм з того, що було написано в ^аКнигах Мойсея; але для

того, щоб я міг більше переконати їх вірити в Господа, Викупителя їхнього, я прочитав їм те, що було написано пророком ^бІсаєю; бо я ^азастосував усі писання до нас, щоб були вони нам на ^вкористь і в науку.

24 Отже, я звернувся до них, кажучи: Прислухайтесь до слів пророка, ви, хто є залишком дому Ізраїля, ^авітою, що була відламана; прислухайтесь ви до слів пророка, які були написані для всього дому Ізраїля, і прикладіть їх до себе, щоб могли ви мати надію, як і ваші брати, від яких ви були відламані; бо саме так писав пророк.

РОЗДІЛ 20

Господь відкриває Свої наміри Ізраїлю—Ізраїль обраний в горні страждань і має піти геть з Вавилона—Порівняйте: Ісаїя 48. Близько 588–570 рр. до р.х.

Прислухайся і слухай це, о доме Якова, ті, кого називають іменем Ізраїль, і хто вийшов з вод Юдеї, або з вод ^ахрищення, хто клянеться іменем Господа, і посилається на Бога Ізраїля, хоч вони і не клянуться ані в істині, ані в праведності.

19а Ен. 1:16;
Морм. 5:12; 7:9–10.
21а 2 Цар. 17:13;
Ам. 3:7.
пп Пророк.
б 3 Неф. 10:16–17.
22а 1 Неф. 22:1.

23а Вих. 17:14;
1 Неф. 5:11;
Мойс. 1:40–41.
б 1 Неф. 15:20;
2 Неф. 25:4–6;
3 Неф. 23:1.
в пп Писання—

Цінність Писань.
г 2 Неф. 4:15.
24а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 15:12;
2 Неф. 3:4–5.
20 1а пп Хрищення,
Христити.

2 Проте вони називають себе з “святого міста, але вони не ^бпокладаються на Бога Ізраїля, Який є Господь Саваот; так, Господь Саваот Його ім'я.

3 Ось, Я попередньо проголосив події від “початку; і вони вийшли з Моїх вуст, і Я показав їх. Я дійсно показав їх раптово.

4 І Я зробив це, бо Я знав, що “ти впертий, і твоя шия—то є залізна м'язя, а твоя бров, як латунна;

5 А Я ще з початку оповістив тобі; перед тим, як це було, Я показав це тобі; і Я показав це через передчуття, щоб ти не сказав—Мій “ідол зробив це, і мій різьблений образ, і мій литий бовван повелів це.

6 Ти бачив і чув усе це; і хіба не оповістиш про це? І те, що Я показав тобі нового з цього часу, а саме, прихованого, і ти не знав цього.

7 Воно створилося тепер, а не від початку, і навіть, ще до того дня, коли ти почув це, було воно провіщено тобі, інакше б ти сказав—Ось, я знав це.

8 Так, і ти не чув; так, і ти не знав; так, від того часу твоє вухо не було відкритим; бо Я знав, що ти діяв би дуже

віроломно, і називався б “пеступником від утроби.

9 Проте заради “імені Свого Я тамую Свій гнів, і заради слави Своєї Я стримуюся проти тебе, щоб не знищити тебе.

10 Бо, дивись, Я очистив тебе, Я вибрав тебе в горні “страждань.

11 Заради Себе, так, заради Себе Самого зроблю Я це, бо Я не дозволю осквернити Своє “ім'я, і Я ^бне віддам Свою славу іншому.

12 Прислухайся до Мене, о Якове, й Ізраїлю Мій покликаний, бо Я є Він; Я “перший, і Я також ^бостанній.

13 Моя рука також “заклала землю, а Моя правиця розкинула небеса. Я покликав їх і вони встали разом.

14 Усі ви, збирайтеся і слухайте: Хто з них проголошував це вам? Господь полюбив його; так, і Він “дотримається Свого слова, яке Він проголосив ім; і Він зробить, що побажає з ^бВавилоном, і Його рука впаде на Халдеїв.

15 Також каже Господь; Я Господь, так, Я сказав; так, Я покликав його проголосити, Я привів його, і він зробить свій шлях процвітаючим.

16 Прийдіть ви до Мене; Я не

2а Ісаїя 52:1.

пп Єрусалим.

б тобто покладатися.

3а Ісаїя 46:9–10.

4а тобто Ізраїль.

5а пп Ідолопоклонство.

8а Пс. 58:4.

9а 1 Сам. 12:22;

Пс. 23:3;

1 Іван 2:12.

10а пп Лихо.

11а Єр. 44:26.

б Ісаїя 42:8;

Мойс. 4:1–4.

12а Об. 1:17; 22:13.

пп Альфа і Омега;

Першонароджений.

б пп Альфа і Омега.

13а Пс. 102:26.

пп Створити,
Сотворіння.

14а 1 Цар. 8:56;

УЗ 64:31; 76:3.

б пп Вавилон.

говорив “таємно; від початку, від того часу, коли це було проголошено, Я говорив; і Господь Бог, і Його Дух, послали Мене.

17 І так каже Господь, твій “Викупитель, Святий Ізраїля; Я послав Його, Господь Бог твій, Який вчить тебе процвітати, Який ^бведе тебе тим шляхом, яким ти мусиш іти, Я зробив це.

18 О якби ти прислухався до Моїх “заповідей—тоді був би твій спокій, як ріка, а твоя праведність, як хвилі моря.

19 Твоє “сім’я також було б як пісок; паросток твоїх нутрощів як піщинка з нього; його ім’я не було б ані відрізане від Мене, ані знищене переді Мною.

20 “Ідіть геть з Вавилона, тікайте від Халдеїв, голосом співучим проголошуйте, розкажіть це, донесіть у всі кінці землі; скажіть: Господь викупив Свого ^бслугу Якова.

21 І вони не відчували “спраги; Він вів їх через пустелі; Він примусив воду витікати з ^бкаменю для них; Він розколов камінь і вода полилася звідти потоком.

22 І незважаючи на те, що Він зробив усе це, і ще більше цього, немає “спокою злочестивим, каже Господь.

РОЗДІЛ 21

Месія буде світлом для Іновірців і визволить полонених—Ізраїль буде зібрано силою Божою в останні дні—Царі будуть їм за дбайливих батьків—Порівняйте: Ісаїя, 49. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І знову: Послухайте, о ви, доме Ізраїлевий, всі ви, відламані і викинуті через злочестивість пасторів народу мого; так, усі відламані, розсіяні за кордонами, ті, хто з мого народу, о доме Ізраїлевий. Слухайте мене, о “острови, і прислухайтеся ви, люди ^бздалеку; Господь покликав мене ще в утробі; у нутрощах моєї матері Він назвав моє ім’я.

2 І Він зробив мої вуста мов гострий меч; у тіні Своєї руки Він сховав мене, і зробив мене блискучою стрілою; у Своему сагайдаці Він сховав мене;

3 І сказав мені: Ти Мій “слуга, о Ізраїлю, в якому Я буду прославлений.

4 Тоді я сказав, я трудився марно, я витратив мою силу ні на що і даремно; неминуче, мій суд із Господом, і моя праця з Богом моїм.

5 А тепер, каже Господь—

16а Ісаїя 45:19.

17а пп Викупитель.

б пп Натхнення,
Надихати;
Одкровення.

18а Еккл. 8:5.

19а Бут. 22:15–19;

Ос. 2:1.

20а Єр. 51:6;

УЗ 133:5–14.

б Ісаїя 44:1–2, 21.

21а Ісаїя 41:17–20.

б Вих. 17:6;

Чїс. 20:11;

1 Неф. 17:29;

2 Неф. 25:20.

22а пп Мир.

21 1а 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:20–22.

б УЗ 1:1.

3а Лев. 25:55;

Ісаїя 41:8;

УЗ 93:45–46.

Який “створив мене з утроби, аби я став Його слугою, щоб привести Якова знову до Нього— хоч Ізраїль ще не зібрано, все ж таки я буду прославлений в очах Господа, і мій Бог буде моєю силою.

6 І Він сказав: Це легка справа бути Моїм слугою, щоб підняти ^а коліна Якова і повернути врятованих Ізраїля. Я також віддам тебе як ^б світло для ^в Іновірців, щоб був ти спасінням Моїм аж до краю землі.

7 Так каже Господь, Викупитель Ізраїля, Святий його, до того, кого людина зневажає, до того, кого народи ненавидять, до слуги правителів: Царі побачать і встануть, князі також поклонятимуться заради Господа, Який вірний.

8 Так каже Господь: У прийнятний час Я почув тебе, о острови в морі, і в день спасіння Я допоміг тобі; і Я збережу тебе, і дам тобі ^а “Мого слугу як завіт народові, щоб землю обновили, щоб повернути спустошену спадщину;

9 Щоб ти міг ^а “в’язням сказати: Виходьте; а тим, хто сидить в ^б “темноті: З’явіться. При дорогах вони будуть пастися, і по всіх горбовинах будуть їхні ^в “пасовиська.

10 Не будуть голодними

вони, ані спраглими, і не вдавить їх ні спека, ні сонце; бо той, хто їх милує, їх провадить і до водних джерел поведе їх.

11 І зроблю Я всі Свої гори Собі за дорогу, і будуть піднесені биті ^а “шляхи Мої.

12 І тоді, о доме Ізраїлевий, ось ^а “ці здалеку прийдуть; а ці ось— із півночі й з заходу; а ці— з землі Сінім.

13 ^а “Співайте ж, о небеса; і звеселися ти, земле; бо стопи тих, хто на сході, зупиняться; ви ж, гори, втішайтесь співом; бо їх більше не будуть бити; бо Господь звеселив Свій народ, і змилується над Своїми убогими.

14 І сказав був Сіон: Господь покинув мене, і Господь мій про мене забув— але Він покаже, що це не так.

15 Бо чи може ^а “жінка забути своє немовля, не пожаліти сина утроби своєї? Так, вони можуть ^б забути, але Я не забуду тебе, о доме Ізраїлевий.

16 Отож на ^а “долонях Своїх Я накреслив тебе; твої мури завжди переді Мною.

17 Діти твої поспішать проти тих, хто руйнує тебе; а ті, хто ^а “нищить тебе, повідходять від тебе.

18 Здійми свої очі навколо й побач; усі вони ^а “позбирали-

5а Ісаїя 44:24.

6а пп Ізраїль—
Дванадцять колін Ізраїля.

б УЗ 103:8–10;
Авр. 2:10–11.

в 3 Неф. 21:11.

8а 2 Неф. 3:6–15;

3 Неф. 21:8–11;
Морм. 8:16, 25.

9а пп Спасіння мертвих.

б 2 Неф. 3:5.

в Єз. 34:14.

11а Ісаїя 62:10;

УЗ 133:23–32.

12а Ісаїя 43:5–6.

13а Ісаїя 44:23.

15а пп Жінка, Жінки.

б Ісаїя 41:17; Ал. 46:8;
УЗ 61:36.

16а Зах. 13:6.

17а 3 Неф. 21:12–20.

18а Мих. 4:11–13.

ся і йдуть до тебе. Як живий Я, говорить Господь, усіх їх, як оздобу, зодягнеш, та підв'яжешся ними, немов наречена.

19 Бо руїни твої та пустині твої, і зруйнований край твій тепер справді стануть тісними для жителів; і будуть віддалені ті, хто поглинув тебе.

20 Діти, яких ти матимеш після втрати перших, скажуть до вух твоїх: "Тісне мені місце оце, дай мені місце, де я можу жити.

21 Тоді скажеш "ти у серці своїм: Хто мені їх народив, побачивши, що я втратила дітей своїх і ^бсамітна, полонена і заблудла? І хто виховав їх? Ось, я зосталася сама; ці, звідки вони?

22 Так каже Господь Бог: Ось Я підйму Свою руку до "Іновірців, і піднесу до людей ^бпрапора Свого; і принесуть вони синів твоїх на ^бруках, і дочок твоїх принесуть на плечах.

23 І будуть "царі тобі за ^бдбайливих батьків, а їхні цариці—за дбайливих матерів; лицем до землі вони будуть вклонятися тобі, і лизатимуть пил з твоїх ніг; і пізнаєш, що Я є Господь; бо не посоромляться ті, хто на Мене ^бчекає.

24 Чи ж від сильного буде

віднято здобич, або чи буде звільнено тих, хто "потрапив у полон до переможця?

25 Бо Господь каже, що навіть полонені відібрані будуть від сильного, і врятована буде здобич жакливого; бо буду Я боротися проти того, хто бореться проти тебе, дітей же твоїх Я спасу.

26 І Я "нагодою гнобителів твоїх їхньою власною плоттю; вони повпиваються власною кров'ю, немов молодим вином; і ^бпізнає тоді всяка плоть, що Я, Господь, твій Спаситель і твій Викупитель, "Сильний Яковів.

РОЗДІЛ 22

Ізраїль буде розсіяний по всьому лицю землі—В останні дні Іновірці плекатимуть і живитимуть Ізраїль євангелією—Ізраїль буде зібраний і врятований, а злочестиві будуть спалені, як стерня—Царство диявола буде зруйноване, і Сатана буде зв'язаний. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

Інини сталося, що після того, як я, Нефій, прочитав те, що було вигравіювано на "пластинах з латуні, мої брати підійшли до мене і сказали: Що означає те, що ти прочитав? Ось, чи треба це розуміти

20а або тісний чи вузький.

21а тобто Сіон.

б Ісаїя 54:1;
Гал. 4:27.

22а Ісаїя 66:18–20.

б Ісаїя 11:12; 18:3.

в 1 Неф. 22:8;
2 Неф. 10:8–9.

23а Ісаїя 60:16.

б 1 Неф. 22:6.
в 2 Неф. 6:13;

УЗ 98:2;
133:10–11, 45.

24а 1 Неф. 21:25.

26а 1 Неф. 22:13–14.

б Мос. 11:22.

в пп Єгова.

22 1а 1 Неф. 19:22;

2 Неф. 4:2.

як духовне, те, що станеться у духові, а не у плоті?

2 І я, Нефій, сказав їм: Дивіться, то було “явлено пророкові голосом ^бДуха; бо через Дух ^впророкам стає відомим усе, що станеться з дітьми людськими у плоті.

3 Отже, те, що я прочитав, стосується як ^аминушого, так і духовного; бо виходить так, що дід Ізраїлевий, раніше чи пізніше, буде ^брозсіяний по всьому лицю землі; а також серед усіх народів.

4 І знайте, що багато кого вже загублено без відома тих, хто в Єрусалимі. Так, більшу частину всіх ^аколін ^бвиведено; і розсіяні вони там і тут на ^востровах в морі; і ніхто з нас не знає, де вони, ми тільки знаємо, що їх було виведено.

5 І з тих пір, як їх було виведено геть, усе це було пророковано щодо них, а також щодо всіх тих, хто буде пізніше розсіяний і змішаний, через Святого Ізраїля; бо проти Нього вони закам’яніють серцем; отже, вони будуть розсіяні серед усіх народів і їх ^аненавидітимуть усі люди.

6 Проте після того, як їх будуть ^адоглядати ^бІновірці, і

Господь піднесе Свою руку над Іновірцями і встановить їх як прапор, а на своїх руках вони носитимуть їхніх ^вдітей, а на своїх плечах носитимуть їхніх дочок, ось усе те, про що розповідається, минуще; бо такі вже завіти Господа з нашими батьками; і це стосується нас у дні, що настають, а також усіх наших братів, хто з дому Ізраїлевого.

7 А це означає, що настане час, коли весь дід Ізраїлевий вже буде розсіяно і змішано, і Господь Бог створить могутній народ серед ^аІновірців, так, саме на лиці цієї землі; і саме ними буде наше сім’я ^брозсіяне.

8 І після того, як наше сім’я буде розсіяне, Господь Бог продовжить виконувати ^адивовижну роботу серед ^бІновірців, яка буде дуже ^вкорисною для нашого сімені; отже, це буде схоже на те, ніби їх годують Іновірці і несуть їх на своїх руках і на своїх плечах.

9 І це буде також ^аважливо для Іновірців; і не тільки для Іновірців, але й ^бдля всього ^вдому Ізраїлевого, тому що стануть відомими ^гзавіти Батька Небесного з Авраа-

2а 2 Пет. 1:19–21.

^б пп Святий Дух.
^в пп Пророцтво,
Пророкувати.

3а УЗ 29:31–34.

^б 1 Неф. 10:12–14;
2 Неф. 25:14–16.
пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

4а пп Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля.

^б 2 Неф. 10:22.

^в 1 Неф. 21:1;
2 Неф. 10:8, 20.

5а 1 Неф. 19:14.

6а 1 Неф. 21:23.

^б пп Іновірці.

^в 1 Неф. 15:13.

7а 3 Неф. 20:27.

^б 1 Неф. 13:12–14;

2 Неф. 1:11.

8а Ісаї 29:14;

1 Неф. 14:7;

2 Неф. 27:26.

пп Відновлення євангелії.

^б 2 Неф. 10:10–11;

3 Неф. 16:4–7;

Морм. 5:19.

^в 1 Неф. 15:13–18;

3 Неф. 5:21–26; 21:7.

9а 1 Неф. 14:1–5.

^б 2 Неф. 30:1–7.

^в 2 Неф. 29:13–14.

^г Повтор. 4:31.

мом, в яких сказано: І в ^асімені твоєму всі коліна на землі ^бблагословленні будуть.

10 І я хотів би, брати мої, щоб ви знали, що всі коліна на землі не можуть бути благословленні, доки Він не ^аобнажить на очах усіх народів руку Свою.

11 Отже, Господь Бог почне обнажати на очах усіх народів руку Свою тим, що здійснить завіти Свої та Свою євангелію для тих, хто з дому Ізрайлевого.

12 Отже, Він знову виведе їх із полону, і будуть вони ^азібрані на землі їхньої спадщини; і будуть вони виведені з мороку і з ^бтемряви; і знатимуть вони, що ^аГосподь — то їхній ^аСпаситель і Викупитель, ^аСильний Ізраїлевий.

13 І кров тієї великої й ^амерзотної церкви, яка є блудницею всієї землі, проллється на їхні власні голови; бо вони будуть ^бвоювати між собою, і меч у їхніх ^авласних руках упаде на їхні власні голови, і нап'ються вони своєї власної крові.

14 І кожний ^анарод, який буде воювати проти тебе, о доме Ізраїлевий, повстане

один проти іншого, і вони самі ^бвпадуть у яму, яку викопали, аби заманити народ Господній. І всіх, хто ^авоюватиме проти Сіону, буде знищено, а та велика блудниця, яка викривила праведні шляхи Господа, так, та велика і мерзотна церква буде зруйнована у 'прах і сильним буде падіння її.

15 Бо знайте, каже пророк, невдовзі прийде час, коли Сатана більше не буде мати влади над серцями дітей людських; бо скоро прийде день, коли всі пихаті і всі, хто поводить злочестиво, будуть як ^астерня; і настає день, коли вони повинні бути ^бспалені.

16 Бо невдовзі прийде час, коли повнота ^агніву Бога проллється на всіх дітей людських; бо Він не допустить, щоб злочестиві знищили праведних.

17 Отже, Він ^азбереже ^бправедних Своєю силою, навіть якщо має прийти повнота гніву Його, і праведні будуть збережені, навіть якщо прийдеться знищити вогнем їхніх ворогів. Тому праведним нема чого боятися; бо каже

9d пп Авраамів завіт.
 e Бут. 12:2–3;
 3 Неф. 20:27;
 Авр. 2:9–11.
 10a Ісая 52:10.
 12a пп Ізраїль—
 Збирання Ізраїля.
 б пп Темрява,
 духовна.
 в 2 Неф. 6:10–11.
 г пп Спаситель.
 д пп Єгова.

13a пп Диявол—
 Церква диявола.
 б 1 Неф. 14:3, 15–17.
 в 1 Неф. 21:26.
 14a Лк. 21:10.
 б Ісая 60:12;
 1 Неф. 14:3;
 УЗ 109:25.
 в 2 Неф. 10:13; 27:3.
 г Ісая 25:12.
 15a Ісая 5:23–24;
 Наум 1:10;

Мал. 4:1;
 2 Неф. 15:24; 26:4–6;
 УЗ 64:23–24; 133:64.
 б Пс. 21:10;
 3 Неф. 25:1;
 УЗ 29:9.
 пп Земля—
 Очищення землі.
 16a 1 Неф. 14:17.
 17a 2 Неф. 30:10;
 Мойс. 7:61.
 б 1 Неф. 17:33–40.

пророк, що вони будуть спасенні, навіть якщо треба — вогнем.

18 Слухайте, мої брати, я кажу вам, що це має скоро статися; так, саме кров, і вогонь, і курява диму придуть; і станеться це на лиці цієї землі; і це прийде до людей ще у плоті, якщо вони закам'яніють серцем проти Святого Ізраїля.

19 Бо знайте, праведні не загинуть; тому що безсумнівно прийде час, коли всіх, хто воював проти Сіону, буде знищено.

20 І Господь обов'язково підготує дорогу для Свого народу, щоб здійснилися слова Мойсея, які він проголосив, кажучи: "Пророка поставить з-поміж вас Господь Бог твій, як мене; Його будете слухатись у всьому, що Він скаже вам. І буде так, що всі ті, хто не слухатиме Того Пророка, будуть ^бвідсічені з-посеред людей.

21 А нині я, Нефій, проголошую вам, що Той "Пророк, про Якого казав Мойсей, був Святий Ізраїля; отже, Він вершить ^бсуд у праведності.

22 І праведним нема чого боятися, бо вони є ті, хто не буде змішаний. Але то є царство диявола, що буде побу-

доване серед дітей людських, те царство, що встановлене серед тих, хто в плоті—

23 Бо невдовзі настане час, коли всі "церкви, які встановлені, щоб заробляти, і всі ті, які встановлені, щоб одержувати владу над плоттю, і ті, які встановлені, щоб стати широко ^бвідомими в очах усього світу, й ті, які жадають плотської похоті та мирських утіх, і хочуть чинити всілякі беззаконня; так, у цілому, всі ті, хто належать до царства диявола, ось хто має боятися, і тремтіти, і ^бдрижати; то вони мусять бути принижені, щоб лежати у прахові; то вони мусять бути ^бспалені, як стерня; і все це за словами пророка.

24 І скоро прийде той час, коли праведні будуть приведені, як "телята у стійло, і Святий Ізраїля повинен царювати у владі, і могутності, і силі, і великій славі.

25 І Він "збере Своїх дітей з чотирьох кінців землі; і Він порахує Свої вівці, і вони пізнають Його; і буде одна отара і один ^бпастир; і Він нагодує Свої вівці, і в Ньому знайдуть вони ^бпасовисько.

26 І через праведність Його народу "Сатана не має більше влади; отже, він не може

20а Іван 4:19; 7:40.

^б УЗ 133:63.

21а Повтор. 18:15, 18;

Дії 3:20–23;

1 Неф. 10:4;

3 Неф. 20:23.

^б Пс. 98:9; Мойс. 6:57.

23а 1 Неф. 14:10;

2 Неф. 26:20.

пп Орудювання священників.

^б Лк. 6:26; Ал. 1:3.

^в 2 Неф. 28:19.

^г 2 Неф. 26:6.

24а Ам. 6:4; Мал. 4:2;

3 Неф. 25:2.

25а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

^б пп Добрий Пастир.

^в Пс. 23.

26а Об. 20:2; Ал. 48:17;

УЗ 43:31; 45:55;

88:110; 101:28.

пп Диявол.

звільнитися протягом ⁶багатьох років; бо не має він влади над серцями людей, тому що вони живуть у праведності, і Святий Ізраїля ⁴царює.

27 І ось тепер я, Нефій, кажу вам, що все це має здійснитися у плоті.

28 Але, знайте, всі народи, коліна, язика і люди житимуть щасливо у Святім Ізраїля, якщо вони ⁴покаються.

29 А тепер я, Нефій, закінчую; бо я не наважуюся більше нічого розповісти про це.

30 Отже, брати мої, я б хотів, щоб ви знали, що написане на ⁴пластинах з латуні істинне; і воно свідчить, що людина має бути послухною заповідям Бога.

31 Отже, ви не повинні думати, що я і мій батько єдині, хто засвідчив і навчав цьому. Отже, якщо ви будете послухними ⁴заповідям і витерпите до кінця, ви будете спасенні в останній день. І так воно є. Амінь.

ДРУГА КНИГА НЕФІЯ

Розповідь про смерть Легія. Брати Нефія повстають проти нього. Господь попереджує Нефія, що йому треба піти в пустиню. Його мандри пустинею і таке інше.

РОЗДІЛ 1

Легій пророкує про землю волі — Його сім'я буде розсіяно й покарано, якщо вони відвернуться від Святого Ізраїля — Він благує своїх синів одягнутися бронею праведності. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

ІСТАЛОСЯ, що після того, як я, Нефій, скінчив повчати моїх братів, наш ⁴батько, Легій, також багато чого розповів їм і нагадав їм, які ве-

ликі справи звершив для них Господь, виводячи їх з землі Єрусалимської.

2 І він говорив їм про їхні ⁴бунти на водах, і про милості Бога в урятуванні їхнього життя, щоб їх не було поглинуто морем.

3 І також він казав їм про землю обіцяну, яку вони отримали, — яким милосердним був Господь, попередивши нас, щоб ми втекли з землі Єрусалимської.

4 Бо знайте, сказав він, я мав

266 Кн. Як. 5:76.
в пп Тисячоліття.
28а пп Покаятися,
Покаяння;
Простити,

Прощати.
30а 2 Неф. 4:2.
31а Мт. 19:17.
пп Заповіді Божі.

[2 НЕФІЙ]
1 1а пп Патріарх,
Патріарше.
2а 1 Неф. 18:9–20.

“видіння, з якого дізнався, що ^бЄрусалим знищений; і якби ми залишилися в Єрусалимі, то також ^азагинули б.

5 Але, сказав він, незважаючи на наші страждання, ми отримали ^аземлю обіцяну, землю, ^бнайкращу з усіх інших земель; землю, яка за завітом Господа Бога зі мною має бути землею успадкування мого сімені. Так, Господь ^азаповідав цю землю мені й моїм дітям навіки, а також усім тим, хто буде виведений рукою Господа з інших країн.

6 Отже, я, Легій, пророкую за діями Духа, Який є в мені, що ^аніхто не прийде на цю землю, якщо не буде приведений рукою Господа.

7 Отже, ця ^аземля посвячена тому, кого Він приведе. І якщо буде так, що вони слухатимуть Йому за заповідями, які Він дав, то буде вона для них землею ^бволі; отже, ніколи не будуть вони забрані в полон; а якщо будуть, то тільки через беззаконня; бо якщо беззаконня примножуватимуться, ^апроклятою буде ця земля для них, але для праведних благословенною буде вона назавжди.

8 І ось, яка то є мудрість, що ця земля поки що невідома для пізнання її іншими на-

родами; бо знаєте, багато народів заповнило б цю землю, так що й не було б місця для успадкування.

9 Отже, я, Легій, одержав обіцяння, що ^анаскільки ті, кого Господь Бог виведе з землі Єрусалимської, виконуватимуть Його заповіді, настільки будуть вони ^бпроцвітати на лиці цієї землі; і будуть вони сховані від усіх інших народів, щоб могли вони самі володіти цією землею. І якщо буде так, що ^авиконуватимуть вони Його заповіді, то будуть вони благословленні на лиці цієї землі, і не буде нікого, хто б міг досаджати їм або відібрати землю їхнього успадкування; і будуть вони завжди жити у безпеці.

10 Але ось, якщо прийде час, коли вони виродяться у звірі, після того як вони одержали такі великі благословення від руки Господа—маючи знання про створення землі і всіх людей, знаючи про великі і дивні діяння Господа від створення світу; маючи силу, дану їм, щоб робити все через віру; маючи всі заповіді від початку, і будучи приведені до цієї дорогоцінної землі обіцяної Його безмежною великодушністю—ось, я кажу вам, якщо прийде день, коли

4а пп Видіння.

б 2 Цар. 24:14–15;

Єр. 44:2; 1 Неф. 1:4;
Гел. 8:20.

в Ал. 9:22.

5а пп Обіцяна земля.

б Етер 2:9–10.

в пп Завіт.

6а 2 Неф. 10:22.

7а Мос. 29:32;

Ал. 46:10, 20.

б 2 Неф. 10:11.

пп Свобода.

в Ал. 45:10–14, 16;

Морм. 1:17;

Етер 2:8–12.

9а 2 Неф. 4:4; Ал. 9:13.

б Повтор. 29:8.

в пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

вони відвернуться від Святого Ізраїля, істинного ^аМесії, їхнього Викупителя і їхнього Бога, то знайте, покарання Того, Хто є справедливим, впаде на них.

11 Так, Він приведе до них ^аінші народи, і їм віддасть Він владу, і відніме у них землі, якими вони володіють, і зробить так, що вони будуть ^брозсіяні і покарані.

12 Так, одне покоління змінюватиметься іншим, і серед них будуть ^акровопролиття і великі випробування; отже, сини мої, я хочу, щоб ви пам'ятали; так, я хочу, щоб ви прислухалися до моїх слів.

13 О, хоч би ви пробудилися; пробудилися від глибокого сну, так, саме від сну ^апекла, і скинули б ті жакливі ^бкайдани, якими ви скуті, кайдани, що сковують дітей людських, щоб забрати їх полоненими до вічної ^абезодні лиха і нещастя.

14 Прокиньтесь! І встаньте з праху, і послухайте слово немічного ^ародителя, чий член ви недовзі покладете в холодну й мовчазну ^бмогилу, звідки жоден мандрівник не може повернутися; ще де-

кілька днів—і я відійду ^адорогою всієї землі.

15 Але ось, Господь ^авикупив душу мою з пекла; я побачив Його славу, і я оточений навіки ^бруками Його ^алюбви.

16 І я хочу, щоб ви пам'ятали, що треба дотримуватися ^аустанов і присудів Господа; знаєте, то непокоїло мою душу від початку.

17 Серце моє час від часу гнітить печаль, бо я боюся, аби через закам'янілість ваших сердець Господь Бог ваш не зійшов на вас у повноті ^агніву Свого, щоб ^бвідсікти вас і знищити назавжди;

18 Або, прокляття ляже на вас протягом ^абагатьох поколінь; і покарані будете мечем, і голодом, і ненавидітимуть вас, і управлятимуть вами згідно з волею і полоненням ^бдиявола.

19 О сини мої, нехай з вами цього не трапиться, але нехай ви будете обраним і ^аулюбленим народом Господа. Але знайте, на все Його воля; бо праведні Його ^бпуті навіки.

20 І Він сказав так: ^аЯкщо ви будете виконувати Мої ^бзаповіді, ви будете ^апроцвітати на землі; але якщо ви не будете

10а пп Месія.

11а 1 Неф. 13:12–20;
Морм. 5:19–20.

б 1 Неф. 22:7.

12а Морм. 1:11–19; 4:11.

13а пп Пекло.

б Ал. 12:9–11.

в 1 Неф. 15:28–30;

Гел. 3:29–30.

14а пп Батьки.

б пп Смерть фізична.

в Єг. 23:14.

15а Ал. 36:28.

пп Спокута,
Спокутувати.

б Кн. Як. 6:5;

Ал. 5:33;

3 Неф. 9:14.

в Рим. 8:39.

пп Любов.

16а Повтор. 4:5–8;

2 Неф. 5:10–11.

17а 2 Неф. 5:21–24;

Ал. 3:6–19.

б Мос. 12:8.

18а 1 Неф. 12:20–23.

б пп Диявол.

19а пп Вибрані.

б Ос. 14:10.

20а Яр. 1:9;

Мос. 1:6–7;

Ал. 9:13–14.

б Лев. 26:3–14;

Йоїл 2:23–26.

в Пс. 67:7;

Мос. 2:21–25.

виконувати Моїх заповідей, вас буде відсічено від Моєї присутності.

21 Так от, щоб моя душа раділа вами, і щоб моє серце залишило цей світ з радістю за вас, щоб мене не поклали в могилу з журбою і печаллю, встаньте з праху, сини мої, будьте ^амужами, будьте непохитні ^бєдиним розумом і єдиним серцем, об'єднайтеся в усьому, щоб не потрапити вам у полон;

22 Щоб ви не були прокляті тяжким прокляттям; а також щоб ви не зазнали самі невдоволення ^асправедливого Бога, і знищення, так, знищення навечно душі і тіла.

23 Пробудіться, сини мої; одягніться ^абронєю праведності. Скиньте кайдани, якими ви скуті, і вийдіть з п'їтьми, і встаньте з праху.

24 Не повставайте більше проти свого брата, видіння якого славні і який дотримувався заповідей від того часу, як ми залишили Єрусалим; і який був знаряддям у руках Бога, привівши нас до землі обіцяної; бо якби не він, ми б загинули від ^аголоду в пустині; проте ви намагалися ^бпозбавити його життя; так, і він зазнав багато горя через вас.

25 І я надзвичайно боюся і тремчу через вас, щоб він не страждав знову; бо ось послу-

хайте, ви звинуватили його в тому, що він прагнув сили і влади над вами; але я знаю, що він не шукав ані сили, ані ^авлади над вами, але прагнув він слави Бога, і вашого власного вічного благополуччя.

26 А ви ремствували, тому що він був відвертий з вами. Ви кажете, що він був ^арізкий з вами; ви кажете, що він розгнівався на вас; але ж послухайте, його різкість то є різкість сили слова Бога, яка в ньому; а те, що ви називаєте гнівом, то була істина, згідно з істиною, яка в Бога, яку він не міг стримати, сміливо вказуючи на ваші беззаконня.

27 І є необхідність у тому, щоб у ньому була ^асила Божа, а саме, для того, щоб він наказував, а ви слухалися його. Але знайте, то не він був, а ^бДух Господа, що в ньому, Який ^ввідкрив його вуста для того, щоб він говорив, і щоб він не міг зімкнути їх.

28 А тепер сину мій, Лама-не, а також Лемуїле і Саме, а також сини мої, які є синами Ізмаїла, знайте, якщо ви будете прислухатися до голосу Нефія, ви не загинете. І якщо ви будете прислухатися до нього, я даю вам благословення, так, тобто моє перше ^аблагословення.

29 Але якщо ви не будете

21а 1 Сам. 4:9; 1 Цар. 2:2.

б Мойс. 7:18.

22а УЗ 3:4.

23а Еф. 6:11–17.

24а 1 Неф. 16:32.

б 1 Неф. 16:37.

25а Бут. 37:9–11.

26а Пр. 15:10;

1 Неф. 16:2;

Морон. 9:4;

УЗ 121:41–43.

27а 1 Неф. 17:48.

б УЗ 121:43.

в УЗ 33:8.

28а пп Перворідство.

прислухатися до нього, я заберу своє “перше благословення, так, саме благословення своє, і воно залишиться йому.

30 А тепер, Зораме, я звертаюся до тебе: Ось ти—“слуга Лавана; проте тебе було виведено з землі Єрусалимської, і я знаю, що ти назавжди справжній друг моєму синові, Нефієві.

31 Отже, тому, що ти був вірним, твоє сім'я буде благословенним “з його сіменем, щоб довго жили вони в процвітання на лиці цієї землі; і ніщо, крім беззаконня серед них, не завадить їхньому процвітання на лиці цієї землі і не порушить його повік.

32 Отже, якщо ви будете виконувати заповіді Господа, Господь освятить цю землю для безпеки твого сімені разом з сіменем мого сина.

РОЗДІЛ 2

Спокутування приходить через Святого Месію—Свобода вибору необхідна для існування і розвитку—Адам пав, щоб людство було—Люди вільні вибирати волю і вічне життя. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

І ось, Якове, я звертаюся до тебе: Ти—мій “персона-роджений у дні мого лиха

в пустині. І знай, у своєму дитинстві ти зазнав багато бідувань і смутку через жорстокість своїх братів.

2 Проте, Якове, мій першона-роджений у пустині, ти знаєш велич Бога; і Він освятить твої скорботи на твою користь.

3 Отже, твоя душа буде благословенна, і ти житимеш у безпеці з твоїм братом, Нефієм; і твої дні пройдуть у служінні твоему Богові. Отже, я знаю, що ти викуплений праведністю твого Викупителя; бо ти побачив, що в повноту часу Він приходить, щоб принести спасіння людям.

4 І ти “побачив у свої молоді роки Його славу; отже, ти благословенний, так само як і ті, кому Він проповідував у плоті; бо Дух є Такий Самий учора, сьогодні і навіки. І шлях уготований від падіння людини, і спасіння ^бдоступне.

5 І люди достатньо навчені, щоб “відрізнити добро від зла. І закон дано людям. І за цим законом жодна плоть не може бути ^бвиправдана; або, за цим законом, люди будуть ^бвідсічені. Так, за земним законом вони були відсічені; а також і за духовним законом вони гинуть від того, що є благо, і стають нещасними навіки.

29а Авр. 1:3.

30а 1 Неф. 4:20, 35.

31а 2 Неф. 5:6.

2 1а 1 Неф. 18:7.

4а 2 Неф. 11:3;

Кн. Як. 7:5.

б пп Благодать.

5а Морон. 7:16.

б Рим. 3:20;

2 Неф. 25:23;

Ал. 42:12–16.

пп Виправдання,

Виправдовувати.

в 1 Неф. 10:6;

2 Неф. 9:6–38;

Ал. 11:40–45; 12:16,

24; 42:6–11;

Гел. 14:15–18.

6 Отже, “викуплення приходить у Святому ^бМесії і через Нього; бо Він сповнений ^бблагодаті й правди.

7 Послухайте, Він віддає Себе в “жертву за гріх, щоб задовольнити закон ^бповною мірою для всіх тих, хто має скрушене серце і упокорений дух; і більше ні для кого не можна буде задовольнити закон повною мірою.

8 Отже, як важливо звістити жителів землі, аби вони могли знати, що жодна плоть не може жити в присутності Бога інакше, як “тільки через діяння, і милість, і благодать Святого Месії, Який віддав Своє життя у плоті, і знов повернув його силою Духа для того, щоб принести ^бвоскресіння мертвим, будучи першим з тих, хто воскресне.

9 Отже, Він первісток Богові, оскільки Він буде “посередником для всіх дітей людських; і ті, хто вірять у Нього, будуть спасенні.

10 І саме через посередництво для “всіх усі люди приходять до Бога; отже, вони стоять у Його присутності, щоб Він ^бсудив їх згідно з істиною і ^бсвятістю, яка в Ньому. Отже,

повна міра закону, який дав Святий Ізраїлевий, вимагає покарання, що додається, а покарання це додається на протилежність щастю, що додається, щоб задовольнити вимоги ‘спокутування—

11 Бо певно є потреба в тому, щоб була “протилежність у всьому. Якби не так, мій першонароджений у пустині, праведність не могла б існувати, так само як злочестивість, ні святість, ані лихо, ні добро, ані зло. Отже, все повинно бути поєднане в одному; тож якщо було б тільки одне тіло, воно було б як мертве, не маючи ні життя, ні смерті, ані тління, ані нетління, ні щастя, ні лиха, ані чуття, ані нечутливості.

12 Отже, таке, певно, було б створено ані для чого; з тієї причини не було б ніякої “мети в кінці творіння такого. Отож таке, певно, знищило б мудрість Бога і Його вічні наміри, а також і силу, і милість, і ^бсправедливість Бога.

13 І якщо ви скажете, що “немає закону, то ви мусите також сказати, що й гріха немає. Якщо ви скажете, що немає гріха, ви мусите також сказати, що немає й правед-

6а 1 Неф. 10:6;
2 Неф. 25:20;
Ал. 12:22–25.
пп План
Викуплення.
б пп Месія.
в Іван 1:14, 17;
Мойс. 1:6.
7а пп Спокута,
Спокутувати.
б Рим. 10:4.

8а 2 Неф. 25:20; 31:21;
Мос. 4:8; 5:8;
Ал. 38:9.
б 1 Кор. 15:20;
Ал. 7:12; 12:24–25;
42:23.
пп Воскресіння.
9а Ісая 53:1–12;
Мос. 14:12; 15:8–9.
10а пп Викупитель.
б пп Суд, Останній.

в пп Святість.
г 2 Неф. 9:7, 21–22, 26;
Ал. 22:14; 33:22; 34:9.
11а УЗ 29:39; 122:5–9.
пп Лихо.
12а УЗ 88:25–26.
пп Земля—
Створена для
людини.
б пп Справедливість.
13а 2 Неф. 9:25.

ності. А якщо немає праведності, то й щастя немає. А якщо немає ані праведності, ані щастя, то немає ні покарання, ні лиха. А якщо цього немає, тоді немає й Бога. А якщо Бога ^бнемає, тоді й нас немає, і землі немає; бо в такому разі не могло бути ніякого створення чогось, що може діяти, або бути під дією; отже, все повинно було б зникнути.

14 І ось, сини мої, кажу я вам все це для вашої користі і науки; тому що Бог є, і Він ^астворив усе, і небеса, і землю, і все, що на них, як те, що може діяти, так і те, що може бути під ^бдією.

15 Але щоб виконати Свої одвічні ^ацілі щодо кінцевого стану людини, після того, як Він створив наших перших прабатьків, і звірів польових, і птахів небесних, і в цілому — все, що створено, була необхідність у тому, щоб існувала протилежність; а саме ^бзаборонений ^аплід у протилежність до ^вдерева життя; одне є солодким, а друге — гірким.

16 Отже, Господь Бог дозво-

лив людині ^адіяти самостійно. Отже, людина не могла б діяти самостійно, якби її не ^бпринаджувало одне чи друге.

17 І я, Легій, згідно з тим, що я прочитав, повинен припустити, що ^аангел Божий, як написано, ^бвпав з неба; отже, він став ^вдияволом, прагнучи того, що є зло перед Богом.

18 І через те що він упав з небес і став нещасним навіки, він ^апрагнув також нещастя для всього людства. Отже, він сказав ^бЄві, так, саме той стародавній змії, який є диявол, батько усякої ^внеправди, отже, він сказав: Скуштуйте того забороненого плоду, і ви не помрете, але будете як Бог, ^гзнаючи добро і зло.

19 А після того, як Адам і Єва ^аскуштували того забороненого плоду, вони були вигнані з саду ^бЕденського обробляти землю.

20 І вони народили дітей; так, саме ^асім'ю всієї землі.

21 І дні дітей ^алюдських були продовжені за волею Бога, щоб вони могли ^бпокаятися, доки ще в плоті; отже, їх ста-

13б Ал. 42:13.

14а пп Створити,
Сотворіння.
б УЗ 93:30.

15а Ісаї 45:18;
Ал. 42:26;
Мойс. 1:31, 39.
б Бут. 2:16–17;
Мойс. 3:17.

в Бут. 3:6;
Ал. 12:21–23.

г Бут. 2:9;

1 Неф. 15:22, 36;
Ал. 32:40.

16а 2 Неф. 10:23;
Ал. 12:31.

пп Свобода вибору.

б УЗ 29:39–40.

17а пп Диявол.

б Ісаї 14:12;
2 Неф. 9:8;
Мойс. 4:3–4;
Авр. 3:27–28.

в пп Диявол.

18а 2 Неф. 28:19–23;

3 Неф. 18:18;

УЗ 10:22–27.

б пп Єва.

в 2 Неф. 28:8;
Мойс. 4:4.

г Бут. 3:5; Ал. 29:5;
Морон. 7:15–19.

19а Ал. 12:31.

пп Падіння
Адама і Єви.

б пп Еден.
20а УЗ 138:38–39.

21а Ал. 12:24;
Мойс. 4:23–25.

б Ал. 34:32.
пп Покаятися,
Покаяння.

новище стало становищем ^авипробувань, і їхній час був продовжений згідно з заповідями, які Господь Бог дав дітям людським. Тому що Він дав заповідь, що всі люди повинні покаятися; тому що Він показав усім людям, що вони ^ззагублені через провину своїх прабатьків.

22 І тепер послухайте, якби Адам не переступив закон, він би не пав, але залишився б у саду Еденському. І все, що було створене, залишилося б у тому стані, в якому воно було після створення; і залишилося б воно назавжди, і не мало б кінця.

23 І вони не мали б ^адітей; отже, залишилися б вони в невинності, не маючи радості, бо не знали б горя; не роблячи добра, бо не знали б вони гріха.

24 Але дивись, усе було зроблене за мудрістю Того, Хто ^азнає все.

25 ^аАдам ^бпав, щоб люди були; а люди ^сє, щоб мати ^ррадість.

26 І ^аМесія прийде в повноті часу, щоб ^бвикупити дітей людських від падіння. І через те, що вони викуплені від падіння, вони стали ^авільними назавжди, можуть відріз-

няти добро від зла; діяти самостійно, а не бути під впливом, за винятком покарання згідно з ^ззаконом у той великий і останній день, згідно з заповідями, даними Богом.

27 Отже, люди ^авільні, коли вони в плоті; і все необхідне для людини надається їм. І вони вільні ^бвибрати волю і ^свічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у полоні та під владою диявола; бо він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам.

28 А тепер, сини мої, я хочу, щоб ви дивилися на великого ^аПосередника, і прислухалися до Його великих заповідей; і були вірними Його словам, і вибрали вічне життя, згідно з волею Його Духа Святого;

29 А не вибрали вічну смерть за бажанням плоті, і зло, яке в ній, яке дає духові диявола силу ^апідкоряти, вести вас до ^бпекла, щоб він міг царювати над вами в своєму власному царстві.

30 Я сказав ці декілька слів вам усім, сини мої, в останні дні мого випробування; і я обрав найкращу частину, за словами пророка. І немає в

21в пп Смертний,
Смертне життя.

з Кн. Як. 7:12.

23а Мойс. 5:11.

24а пп Бог, Божество.

25а пп Адам.

б Мойс. 6:48.

пп Падіння

Адама і Єви.

в пп Смертний,
Смертне життя.

з Мойс. 5:10.

пп Людина, Люди;
Радість.

26а пп Месія.

б пп План
Викуплення.

в Ал. 42:27; Гел. 14:30.

з пп Закон.

27а Гал. 5:1;

Мойс. 6:56.

б пп Свобода вибору.

в пп Вічне життя.

28а пп Посередник.

29а Рим. 6:16–18;

Ал. 12:11.

б пп Пекло.

мене іншої мети, як тільки вічне благо ваших душ. Амінь.

РОЗДІЛ 3

Йосип у Єгипті бачив Нефійців у видінні—Він пророкував про Джозефа Сміта, провидця останніх днів; про Мойсея, який має визволити Ізраїль; і про появу Книги Мормона. Близько 588–570 рр. до Р.Х.

А тепер я звертаюся до тебе, Йосипе, мій «останньонароджений. Ти народився в пустині моїх страждань; так, у дні найбільшої журби виношувала тебе твоя мати.

2 І нехай Господь освятить також для тебе цю «землю, яка є найціннішою землею, для твого успадкування і успадкування твоїм сіменем з братами твоїми, для твоєї безпеки назавжди, якщо буде так, що виконуватимеш ти заповіді Святого Ізраїля.

3 А тепер, Йосипе, мій останньонароджений, якого я вивів з пустині моїх страждань, нехай Господь благословить тебе назавжди, бо твоє сім'я не буде повністю «знищено.

4 Бо знай, ти є плід моїх стегон; а я є потомок «Йосипа,

якого було взято в ^бполон до Єгипту. І великі були завіти Господа, які Він склав з Йосипом.

5 Отже, Йосип дійсно «бачив наш час. І він одержав обіцяння Господа, що з плоду стегон його розів'ється ^бправедна «віта дому Ізраїля; не Месія, а віта, яка буде відламана, проте буде згадана в завітах Господа, тим що ^бМесія явиться їм в останні дні, в дусі сили, для того, щоб вивести їх з ^бтемряви до світла—так, з схованої темряви і з полону на свободу.

6 Тому що Йосип дійсно свідчив, кажучи: «Провидця поставить Господь Бог мій, який буде вибраним провидцем для плоду моїх ^бстегон.

7 Так, Йосип дійсно сказав: Так каже мені Господь Бог: Вибраного «провидця Я поставлю вам від плоду твоїх стегон; і поважатимуть його дуже серед плоду твоїх стегон. І йому дам Я заповідь, щоб зробив він одне діло для плоду твоїх стегон, його братів, яке буде великої цінності для них, а саме: привів їх до знання завітів, які Я склав з твоїми батьками.

8 І дам Я йому заповідь, щоб не робив він «нічого іншого,

3 1а 1 Неф. 18:7.

2а 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

3а 2 Неф. 9:53.

4а Бут. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;

1 Неф. 5:14–16.

б Бут. 37:29–36.

5а пдс Бут. 50:24–38;

2 Неф. 4:1–2.

б Кн. Як. 2:25.

в Бут. 49:22–26;

1 Неф. 15:12; 19:24.

пп Виноградник
Господній.

г 2 Неф. 6:14;

УЗ 3:16–20.

д Ісаїя 42:16.

6а 3 Неф. 21:8–11;

Морм. 8:16.

пп Провидець.

б УЗ 132:30.

7а пп Сміт,
Джозеф мол.

8а УЗ 24:7, 9.

як тільки те, що Я накажу йому. І зроблю Я його великим у Моїх очах; бо він буде робити Моє діло.

9 І він буде великим, як «Мойсей, якого, Я, як казав, поставив вам, щоб ^бвивести Мій народ, о доме Ізраїля.

10 І Мойсея поставлю Я вам, щоб вивів твій народ з землі Єгипетської.

11 А провидця поставлю Я вам від плоду твоїх стегон; і йому дам Я «силу нести слово Моє до сімені твоїх стегон—і не тільки нести слово Моє, каже Господь, але й перекопати їх у Моєму слові, яке вже буде дане їм.

12 Отже, плід твоїх стегон ^аписатиме; і плід стегон ^бЮди ^вписатиме; і написане плодом стегон твоїх, а також написане плодом стегон Юди зростеться одне з одним, і зруйнує хибні вчення, і покладе край розбратові, і встановить мир серед плоду стегон твоїх, і ^гприведе їх в останні дні до ^дпізнання своїх батьків, а також до пізнання Моїх завітів, каже Господь.

13 І через слабкість він стане сильним, у той день, коли почнуться діяння Мої серед усього Мого народу, для того, щоб відродити тебе, о доме Ізраїля, каже Господь.

14 І так пророкував Йосип,

кажучи: Тож знайте, провидця того Господь благословить; а ті, хто прагне знищити його, зазнають поразки; тому що це обіцання, яке я одержав від Господа, про плід моїх стегон, здійсниться. Знайте, я впевнений у здійсненні цього обіцання;

15 І назвуть його моїм «ім'ям; і буде воно таким самим, як ^бім'я його батька. І буде він схожий на мене; бо те, що Господь зробить його руками, силою Господа приведе мій народ до спасіння.

16 Ось так пророкував Йосип: Я впевнений у цьому так само, як і в обіцанні Мойсея; бо Господь сказав мені: Я «збережу твоє сім'я навіки.

17 І сказав Господь: Я поставлю Мойсея; і дам Я йому силу через жезл; і дам Я йому владу написання законів. Однак Я не звільню його язика, щоб міг він багато говорити, бо Я не зроблю його красномовним. Але Я «напишу для нього Мій закон, Своїм перстом; і Я дам ^бпромовця йому.

18 І Господь ще таке сказав мені: Я поставлю провидця для плоду стегон твоїх; і Я дам йому промовця. І Я, знайте, Я настановлю його написати письмена плоду стегон твоїх для плоду сте-

9а Мойс. 1:41.
б Вих. 3:7–10;
1 Неф. 17:24.

11а УЗ 5:3–4.

12а пп Книга Мормона.

б 1 Неф. 13:23–29.

в пп Біблія.

г Єз. 37:15–20;
1 Неф. 13:38–41;
2 Неф. 29:8; 33:10–11.

д Морон. 1:4.

е 1 Неф. 15:14;

2 Неф. 30:5;

Морм. 7:1, 5, 9–10.

15а УЗ 18:8.

б ДС—Іст. 1:3.

16а Бут. 45:1–8.

17а Повтор. 10:2, 4;

Мойс. 2:1.

б Вих. 4:16.

гон твоїх; і промовець родом з стегон твоїх проголосить їх.

19 І слова, які він напише, будуть за Моєю мудрістю доцільні для того, щоб поширити їх серед "плоду стегон твоїх. І буде це так, немов би плоди стегон твоїх волали до них ^бз праху; бо Я знаю їхню віру.

20 І будуть вони "волати з праху; так, саме про каяття до своїх братів, справді, після багатьох поколінь, що пройшли після них. І станеться так, що волання їхнє дійде, бо справді, простими будуть слова їхні.

21 Через їхню віру "слова ці з Моїх вуст дійдуть до їхніх братів, які є плодом стегон твоїх; і слабкі слова ці зроблю Я сильними через віру їхню, і буду пам'ятати Я завіт Мій, який Я склав з твоїми батьками.

22 І ось слухай, мій сину Йосипе, в такий спосіб "про-рокував мій прабатько.

23 Отже, саме через цей завіт ти благословен; тому твоє сім'я не буде знищено, тому вони прислухатимуться до слів тієї книги.

24 І зросте серед них один могутній, який зробить багато хорошого, як на словах, так і на ділі, будучи зняряд-дям в руках Бога, з великою вірою, творитиме надзвичайні чудеса, і зробить те, що є

великим в очах Бога, що приведе до відродження серед дому Ізраїля, і серед сімені твоїх братів.

25 А тепер благословен будь, Йосипе. Дивись, ти ще малий; отже, прислухайся до слів свого брата, Нефія, і це станеться з тобою згідно з словами, які я щойно промовив. Пам'ятай передсмертні слова свого батька. Амін.

РОЗДІЛ 4

Легій дає поради своїм нащадкам і благословляє їх—Він умирає і його ховують—Нефії прославляє великодушність Бога—Нефії назавжди покладає надію свою на Господа. Близько 588–570 рр. до р.х.

А тепер я, Нефії, говорю про пророцтва, про які розповів мій батько, стосовно "Йосипа, якого було забрано до Єгипту.

2 Бо знайте, він справді про-рокував стосовно всього свого сімені. І "пророцтва, які він написав,—не так багато є більш важливих за них. І пророкував він про нас і про наші майбутні покоління; і записані вони на пластинах з латуні.

3 Отже, після того як мій батько закінчив розповідати про пророцтва Йосипа, він покликав дітей Ламана, його

19а УЗ 28:8.

б Ісаїя 29:4;

2 Неф. 27:13; 33:13;

Морм. 9:30;

Морон. 10:27.

20а 2 Неф. 26:16;

Морм. 8:23.

21а 2 Неф. 29:2.

22а 2 Неф. 3:5.

4 1а Бут. 39:1–2.

2а 2 Неф. 3:5.

синів і його дочок, і сказав їм: Послухайте, сини мої та дочки мої, які є синами і дочками мого "першонародженого, я хотів би, щоб ви уважно вислухали мої слова.

4 Тому що Господь Бог сказав так: "Якщо будете виконувати заповіді Мої, будете процвітати на цій землі; а якщо не будете виконувати заповіді Мої, будете відсічені від Моєї присутності.

5 Але послухайте, сини мої і дочки мої, я не можу зійти в могилу, доки я не залишу вам своє "благословення; бо ось, я знаю, що якщо вас привчають до ^бдороги, якою слід іти, то ви й не зійдете з неї.

6 Отже, якщо ви прокляті, знайте, я залишаю вам своє благословення, щоб прокляття могло бути забране від вас і відповідальність за нього впала на "голови ваших батьків.

7 Отже, через моє благословення Господь Бог "не дозволить вам загинути; отже, Він буде ^бмилосердним до вас і до вашого сімені навіки.

8 І сталося так, що після того, як мій батько закінчив розмовляти з синами і дочками Ламана, він попросив, щоб до нього привели синів і дочок Лемуїла.

9 І він звернувся до них, кажучи: Послухайте, сини мої і дочки мої, які є синами і доч-

ками мого другого сина; ось я залишаю вам таке саме благословення, яке я дав синам і дочкам Ламана; отже, вас не буде знищено повністю; але в кінці ваше сім'я буде благословенне.

10 І сталося так, що коли мій батько закінчив розмовляти з ними, ось тоді він звернувся до синів "Ізмаїла, так, і аж до всіх його домочадців.

11 А після того, як він закінчив розмовляти з ними, він звернувся до Сама, кажучи: Благословен ти і твоє сім'я; тому що ти успадкуєш цю землю, як і твій брат Нефій. І твоє сім'я з'єднається з його сіменем; і будеш ти точно таким, як твій брат, а твоє сім'я, як його сім'я; і будеш ти благословен на всі дні твої.

12 І сталося так, що після того як мій батько, Легій, поговорив з усіма своїми домочадцями, за відчуттям власного серця і за Духом Господнім, Який був у ньому, він зістарився. І сталося так, що він помер, і поховали його.

13 І сталося так, що пройшло не так багато днів після його смерті, як Ламан і Лемуїл, і сини Ізмаїла розлютилися на мене через дорікання Господа.

14 Тому що я, Нефій, був змушений говорити з ними,

3а пп Першонароджений.

4а 2 Неф. 1:9.

5а пп Патріарші Благословення.

б Пр. 22:6.

6а УЗ 68:25–29.

7а 2 Неф. 30:3–6;

УЗ 3:17–18.

б 1 Неф. 13:31;

2 Неф. 10:18–19;

Кн. Як. 3:5–9;

Гел. 15:12–13.

10а 1 Неф. 7:6.

згідно з Його словом; тому що багато сказав їм я, а також мій батько перед своєю смертю; багато з цього сказаного записано на моїх “інших пластинах; тому що більша частина історії записана на моїх інших пластинах.

15 А на “цих я пишу з глибин душі моєї, а також багато чого з Писання, яке вигравіюване на пластинах з латуні. Тому що душа моя втішається Писанням, і серце моє ^бобдумує його, і записує його на “науку і на благо моїм дітям.

16 Послухайте, моя “душа втішається діяннями Господа; і ^бсерце моє постійно обдумує те, що я побачив і почув.

17 Однак, незважаючи на велику “доброту Господа, Який являє мені Свої великі і дивовижні діяння, серце моє вигукує: О ^бнещасна я людина! Так, моє серце засмучене через мою плоть; моя душа горює через мої беззаконня.

18 Я в оточенні, через спокуси і гріхи, які так легко “обплутують мене.

19 А коли я хочу втішитися, моє серце стогне через мої гріхи; проте я знаю, Кому я довірився.

20 Мій Бог був моєю підтримкою; Він вів мене кризь

мої бідування в пустині; і Він врятував мене у водах великої глибини.

21 Він сповнив мене Своєю “любов’ю, аж поглинаючи плоть мою.

22 Він завдав такої поразки моїм “ворогам, що змушує їх тремтіти переді мною.

23 Бачите, Він чує моє воляння серед дня, і дає мені знання через “видіння серед ночі.

24 І серед дня став я сміливим у могутній “молитві до нього; так, послав я свій голос у височинь; і спустилися ангели і проповідували мені.

25 І на крилах Духа Його моє тіло було “віднесене на надзвичайно високі гори. І мої очі побачили багато величного, так, навіть надто величного для людини; з тієї причини мені було заборонено писати про це.

26 Тож чому, якщо я побачив таке величне, якщо Господь у Своїй поблажливості до дітей людських огортає людей такою милістю, “чому ж повинно моє серце плакати, і моя душа повільно вмирати в долині печалі, і моє тіло марніти, і моя сила слабшати, через страждання мої?

27 І чому я повинен “піддаватися гріхові через мою плоть? Так, чому я повинен

14а 1 Неф. 1:16–17; 9:4.

15а 1 Неф. 6:4–6.

^б пп Обдумувати;
Писання.

^в 1 Неф. 19:23.

16а пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

^б пп Серце.

17а 2 Неф. 9:10;

УЗ 86:11.

^б Рим. 7:24.

18а Рим. 7:21–23;

Євр. 12:1; Ал. 7:15.

21а пп Любов.

22а 1 Неф. 17:52.

23а пп Видіння.

24а Як. 5:16; 1 Неф. 2:16.

25а 1 Неф. 11:1;

Мойс. 1:1–2.

26а Пс. 43:5.

27а Рим. 6:13.

піддаватися ^бспокусам, щоб тільки зло саме посіло в моему серці, щоб зруйнувати мій ^бспокій і змучити мою душу? Чому я лютую на мого ворога?

28 Прокинься, душе моя! Не схиляйся більше під гріхом. Радуйся, о серце моє, і не впускай більше ^бворога душі моєї.

29 Не лютуй знову через ворогів моїх. Не ослаблюй силу мою через мої страждання.

30 Радуйся, о серце моє, і вознеси голос до Господа, і скажи: О Господи, я уславлю Тебе назавжди; так, душа моя радітиме в Тобі, мій Боже і ^бскеле мого спасіння.

31 О Господи, викупи Ти душу мою! Визволь Ти мене з рук ворогів моїх! Зроби Ти так, аби я тремтів, побачивши ^бтріх!

32 Нехай ворота пекла будуть завжди зачинені для мене, тому що ^бсерце моє скрушене, і дух мій упокорений! О Господи, не зачиняй Ти ворота праведності Твоїї переді мною, щоб міг я ^бйти стежкою в глибокій долині, щоб міг я бути певним на прямій дорозі!

33 О Господи, зодягни Ти мене в шати праведності Твоїї! О Господи, вкажи Ти мені шлях втечі від ворогів моїх! Зроби Ти мою стежку

рівною переді мною! Не клади Ти камінь спотикання на моему шляхові—але Ти очисти мій шлях переді мною, і не мій шлях перегороджуй, а шляхи мого ворога.

34 О Господи, я довірився Тобі, і ^бдовірятимусь Тобі навіки. Я не покладу мою ^бнадію на рамено плоті; бо я знаю, що проклятий той, хто покладає ^бнадію свою на рамено плоті. Так, проклятий той, хто покладає свою надію на людину або робить плоть раменом своїм.

35 Так, я знаю, що Бог ^бщедро дасть тому, хто попросить. Так, мій Бог дасть мені, якщо я ^бпроситиму те, що ^бгодиться; тож піднесу я свій голос до Тебе; так, я волатиму до Тебе, мій Боже, ^бскеле моєї праведності. Знай, мій голос завжди підноситиметься до Тебе, скеле моя і мій вічний Боже. Амінь.

РОЗДІЛ 5

Нефіїці відокремлюються від Ламанійців, дотримуються закону Мойсея і будують храм—Через свою зневіру Ламанійці відсічені від присутності Господа, прокляті і стають бичем для Нефіїців. Близько 588–559 рр. до Р.Х.

27б пп Спокушати,
Спокуса.

в пп Мир.

28а пп Диявол.

30а 1 Кор. 3:11.

пп Скеля.

31а Рим. 12:9; Ал. 13:12.

32а пп Скрушене серце.

б пп Ходити, ходити
з Богом.

34а пп Довіра.

б Пс. 44:7–9.

в Єр. 17:5;

Морм. 3:9; 4:8.

35а Як. 1:5.

б пп Молитва.

в Гел. 10:5.

г Повтор. 32:4.

Так ось, сталося так, що я, Нефій, волав багато до Господа Бога мого через "гнів моїх братів.

2 Але слухайте, їхній гнів проти мене зростав, так що вони намагалися позбавити мене життя.

3 Так, вони ремствували на мене, кажучи: Наш молодший брат думає "керувати нами; і ми мали багато труднощів через нього; тому ось, давайте вб'ємо його, щоб нам більше не страждати через його слова. Бо тоді ми не будемо мати його нашим правителем; бо нам, старшим братам, належить керувати цим народом.

4 Тепер я не буду записувати на цих пластинах усі слова, якими вони ремствували на мене. Але досить мені сказати, що вони намагалися позбавити мене життя.

5 І сталося так, що Господь "попередив мене, щоб я, ^бНефій, залишив їх і втік у пустиню, і всі ті, хто пішов би зі мною.

6 Отже, сталося так, що я, Нефій, взяв свою сім'ю, а також "Зорама та його сім'ю, і Сама, мого старшого брата, та його сім'ю, і Якова і Йосипа, моїх молодших братів, а також моїх сестер, і всіх тих, хто пішов зі мною. А всі

ті, хто пішов зі мною, були ті, хто повірив ^бпопередженням та одкровенням Бога; отже, вони прислухалися до моїх слів.

7 І ми взяли наші намети і всі інші речі, які було можливо для нас узяти, і вирушили в пустиню на багато днів. А після того, як ми мандрували протягом багатьох днів, ми поставили наші намети.

8 І люди, що були зі мною, захотіли дати цьому місцю ім'я "Нефія; отже, ми так і назвали його—Нефій.

9 І всі, хто був зі мною, вирішили називатися "народом Нефія.

10 І ми стежили за тим, щоб дотримуватися присудів, і уставів, і заповідей Господа в усьому згідно з "законом Мойсея.

11 І Господь був з нами; і ми надзвичайно процвітали; бо ми сіяли насіння, і ми збирали врожай знову рясний. І ми почали вирощувати отари і стада, і тварин усякого виду.

12 І я, Нефій, приніс також літописи, що були вигравіювані на "пластинах з латуні; а також ^бкулю, або ^акомпас, яка була приготовлена для мого батька рукою Господа, згідно з тим, що написано.

13 І сталося так, що ми поча-

5 1а 2 Неф. 4:13–14.
3а 1 Неф. 16:37–38;
Мос. 10:14–15.
5а пп Натхнення,
Надихати.
б Мос. 10:13.
6а 1 Неф. 4:35; 16:7;

2 Неф. 1:30–32.
б пп Застерігати,
Застереження.
8а Ом. 1:12, 27;
Мос. 9:1–4; 28:1.
9а Кн. Як. 1:13–14.
10а 2 Неф. 11:4.

пп Закон Мойсеїв.
12а Мос. 1:3–4.
пп Пластини.
б Мос. 1:16.
в 1 Неф. 16:10, 16, 26;
18:12, 21;
Ал. 37:38–47; УЗ 17:1.

ли процвітати надзвичайно, і розмножуватися на цій землі.

14 І я, Нефій, взяв меч Лавана, і у той самий спосіб зробив ще багато мечів, щоб ні в який спосіб люди, які називалися тепер ^бЛаманійцями, не напали на нас і не знищили нас; бо я знав їхню ненависть до мене і моїх дітей і до тих, кого називали моїм народом.

15 І я навчив свій народ будувати будинки, і обробляти у різний спосіб деревину, і залізо, і мідь, і латунь, і сталь, і золото, і срібло, і дорогоцінні руди, які були у великій кількості.

16 І я, Нефій, побудував храм; і я спорудив його подібним до храму Соломона, але він не був побудований з такої великої кількості дорогоцінних матеріалів; бо їх не можна було знайти на цій землі, отже, його не можна було побудувати подібним до Соломонового храму. Але спосіб спорудження був подібний до храму Соломона; і майстерність була надзвичайно витонченою.

17 І сталося так, що я, Нефій, спонукав мій народ бути працьовитим і трудитися власноруч.

18 І сталося так, що вони захотіли, щоб я став їхнім

царем. Але я, Нефій, мав бажання, щоб у них не було царя; проте я зробив для них те, що було в моїй владі.

19 І знайте, здійснилися слова Господа щодо моїх братів, які Він казав про них, що я буду їхнім правителем і їхнім учителем. Отже, я був їхнім правителем і їхнім учителем, згідно з наказами Господа, до того часу, аж поки вони не вирішили позбавити мене життя.

20 Отже, здійснилося слово Господа, яке Він мовив мені, кажучи: Якщо вони не будуть прислухатися до твоїх слів, вони будуть відсічені від присутності Господа. І ось вони й були відсічені від Його присутності.

21 І Він зробив так, що прокляття зійшло на них, так, а саме, жахливе прокляття, через їхнє беззаконня. Бо дійсно, вони закам'яніли своїми серцями проти Нього, так, що вони стали немовби кремінь; отже, оскільки були вони білі, і надзвичайно красиві та приємні, щоб не бути їм привабливими для мого народу, Господь Бог зробив так, щоб шкіра чорноти зійшла на них.

22 І так каже Господь Бог: Я зроблю так, щоб були вони

14а 1 Неф. 4:9;
Кн. Як. 1:10;
Сл. Морм. 1:13.
б пп Ламанійці.
15а Етер 10:23.
16а пп Храм, Дім
Господній.

б 1 Цар. 6; 2 Хр. 3.
в УЗ 124:26–27.
17а Бут. 3:19; УЗ 42:42.
18а Кн. Як. 1:9, 11.
19а 1 Неф. 2:22.
б пп Навчати,
Учитель.

20а 2 Неф. 2:21.
б Ал. 9:14.
21а пп Проклинати,
Прокляття.
б 4 Неф. 1:10.
в 2 Неф. 26:33;
3 Неф. 2:14–16.

“огидні для твого народу, якщо вони не покаються у своїх беззаконнях.

23 І прокляте буде сім'я того, хто “зміщається з їхнім сіменем; бо вони будуть прокляті тим самим прокляттям. І Господь сказав це, і так було зроблено.

24 І через їхнє прокляття, яке було на них, вони стали “лінивим народом, сповненим зла і підступності, і шукали в пустині хижих звірів на здобич.

25 І Господь Бог сказав мені: Вони стануть бичем для сімені твого, спонукаючи їх пам'ятати Мене; і якщо вони не пам'ятатимуть Мене, і не прислухатимуться до Моїх слів, вони бичуватимуть їх, аж доки не знищать.

26 І сталося так, що я, Нефій, “висвятив Якова і Йосипа, щоб вони були священиками і вчителями по всій землі мого народу.

27 І сталося так, що жили ми щасливо.

28 І пройшло тридцять років від того часу, як ми залишили Єрусалим.

29 І я, Нефій, досі продовжував літопис на моїх пластинах, що їх зробив я, про мій народ.

30 І сталося так, що Господь Бог сказав мені: Зроби “другі пластини; і ти вигравіюєш на них багато чого, що гарне

на Мій погляд, на користь твоєму народові.

31 Отже я, Нефій, щоб бути послухним до наказів Господа, пішов і зробив “ці пластини, на яких я вигравіював це.

32 І я вигравіював те, що приємно Богові. І якщо моїм людям приємно Богу, то їм будуть приємні і мої письмена, вигравіювані на цих пластинах.

33 А якщо мої люди бажають знати докладніше історію мого народу, вони повинні шукати в моїх інших пластинах.

34 І досить мені сказати, що сорок років пройшло, і в нас уже були війни і суперечки з нашими братами.

РОЗДІЛ 6

Яків переказує Юдейську історію: Вавилонська неволя і повернення; священнослужіння і розп'яття Святого Ізраїля; допомога, отримана від Іновірців; і відновлення Юдеїв в останні дні, коли вони повірять у Месію. Близько 559–545 рр. до р.х.

Слова Якова, брата Нефія, якими він промовляв до народу Нефія:

2 Слухайте, мої улюблені брати, я, Яків, будучи покликаний Богом, і висвячений за подобою Його святого чина, і будучи освячений моїм бра-

22а 1 Неф. 12:23.

23а пп Шлюб,
Одружуватися—
Міжконфесійний

шлюб.

24а пп Лінивий,
Лінощі.

26а Кн. Як. 1:18–19;

Мос. 23:17.

30а 1 Неф. 19:1–6.
31а пп Пластини.

том Нефієм, на якого ви дивитесь як на “царя або на захисника, і на кого ви покладаєте свою безпеку, тож ви знаєте, що я казав вам надзвичайно багато.

3 Проте я знову звертаюся до вас; бо я бажаю благополуччя вашим душам. Так, моя стурбованість за вас велика; і ви самі знаєте, що вона завжди була такою. Тому що я перестерігав вас з усією старанністю; і я навчав вас словам мого батька; і я говорив вам про все, що написано від сотворіння світу.

4 А тепер слухайте, я буду говорити вам про те, що є і що має бути; отже, я прочитаю вам слова “Ісаї. І то є саме ті слова, які мій брат хотів, щоб я вам розповів. І я звертаюся до вас заради вашого блага, щоб ви могли навчатися й уславити ім'я вашого Бога.

5 Так ось, слова, які я прочитаю, то є ті слова, які Ісая говорив про весь дім Ізраїля; отже, їх можна застосувати і до вас, тому що ви з дому Ізраїля. І є ще багато чого, що було сказано Ісаєю, що можна застосувати до вас, тому що ви з дому Ізраїля.

6 А тепер ось ці слова: “Так каже Господь Бог: Ось Я підйму Свою руку до Іновірців і піднесу до людей ^бпрапор

Свій; і принесуть вони синів твоїх на руках своїх, і дочок твоїх принесуть на плечах своїх.

7 І будуть царі тобі за дбайливих батьків, а їхні цариці — за дбайливих матерів; лицем до землі вони будуть вклонятися тобі, і лизатимуть прах з твоїх ніг; і пізнаєш, що Я є Господь; бо не посоромляться ті, хто на Мене “чекає.

8 А тепер я, Яків, пояснив би дещо стосовно цих слів. Бо знаєте, Господь показав мені, що тих, хто був в “Єрусалимі, звідки ми прийшли, було вбито або ^бпоневолено.

9 Проте Господь показав мені, що вони мають “повернутися знову. І ще Він показав мені, що Господь Бог, Святий Ізраїля, має явитися їм у плоті; а після того як Він явить Себе, вони бичуватимуть Його і ^брозіпнуть Його згідно з словами ангела, який звертався до мене.

10 А після того як вони закам'яніють серцями своїми і затвердять шиями своїми проти Святого Ізраїля, знайте, “суд Святого Ізраїля впаде на них. І прийде день, коли їх буде покарано і завдано їм страждань.

11 Отже, після того як їх будуть виганяти звідусіль, бо так каже ангел, багато з них

6 2а Кн. Як. 1:9, 11.

4а 3 Неф. 23:1.

6а Ісая 49:22–23.

б пп Прапор.

7а Мойс. 1:6;

УЗ 133:45.

8а Ест. 2:6;

1 Неф. 7:13;

2 Неф. 25:10;

Ом. 1:15;

Гел. 8:20–21.

б 2 Цар. 24:10–16;

25:1–12.

пп Ізраїль—

Розсіяння Ізраїля.

9а 1 Неф. 10:3.

б 1 Неф. 19:10, 13;

Мос. 3:9;

3 Неф. 11:14–15.

пп Розп'яття.

10а Мт. 27:24–25.

будуть страждати у плоті, але їм не буде дозволено загинути завдяки молитвам віруючих; вони будуть розкидані, і покарані, і їх будуть ненавидіти; проте Господь буде милосердним до них, так що ^аколи вони прийдуть до ^бпізнання свого Викупителя, вони знову будуть ^взібрані разом на землі свого успадкування.

12 І благословенні ^аІновірці, ті, про кого написав пророк; бо ось, якщо буде так, що вони покаються і не будуть боротися проти Сіону, і не об'єднуються в ту велику і ^бмерзотну церкву, вони будуть спасенні; бо Господь Бог виконає Свої ^взавіти, які Він дав Своїм дітям; і саме з цієї причини пророк написав це.

13 Отже ті, хто боротиметься проти Сіону і завітного народу Господа, лизатимуть прах з їхніх ніг; а люди Господа не будуть ^апосоромлені. Бо люди Господа—це ті, хто чекає на Нього; бо вони все ще ^бчекають на пришествя Месії.

14 І ось, згідно з словами пророка, Месія приступить

“вдруге повертати їх; отже, Він ^вявить Себе їм у владі і великій славі, ^взнищуючи їхніх ворогів, коли прийде той день, що вони повірять у Нього; і жодного, хто вірить у Нього, Він не знищить.

15 А тих, хто не вірить у Нього, буде ^взнищено, і ^бвогнем, і бурею, і землетрусами, і кровопролиттям, і ^вчумою, і голодом. І вони знатимуть, що Господь є Бог, Святий Ізраїля.

16 ^аЧи ж від сильного буде віднято здобич, або чи буде звільнено тих, хто потрапив у ^бполон до переможця?

17 Але Господь каже так: Навіть від сильного будуть відібрані ^аполонені, і врятована буде здобич жажливого; бо ^бМогутній Бог ^ввизволить Свій завітний народ. Бо так каже Господь: Я буду боротися проти тих, хто бореться проти тебе—

18 І Я нагодую гнобителів твоїх їхньою власною плоттю; і вони повпиваються власною кров'ю, немов молодим вином; і пізнає тоді всяка плоть, що Я, Господь, твій Спаситель і твій ^аВикупитель, ^бСильний Яковів.

11а 1 Неф. 22:11–12;
2 Неф. 9:2.
б Ос. 3:5.
в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
12а 1 Неф. 14:1–2;
2 Неф. 10:9–10.
б пп Диявол—
Церква диявола.
в пп Авраамів завіт.
13а 3 Неф. 22:4.

б Ісаїя 40:31;
1 Неф. 21:23;
УЗ 133:45.
14а Ісаїя 11:11;
2 Неф. 25:17; 29:1.
б 2 Неф. 3:5.
в 1 Неф. 22:13–14.
15а 2 Неф. 10:16; 28:15;
3 Неф. 16:8.
пп Останні дні.
б Кн. Як. 6:3.

в УЗ 97:22–26.
16а Ісаїя 49:24–26.
б тобто завітний
народ Господа, як
сказано у вірші 17.
17а 1 Неф. 21:25.
б пп Єгова.
в 2 Цар. 17:39.
18а пп Викупитель.
б Бут. 49:24;
Ісаїя 60:16.

РОЗДІЛ 7

Ісає говорить за Месію—Месія матиме мову освічених—Він підставить Свою спину тим, хто бичуватиме Його—Він не буде переможеним—Порівняйте: Ісає 50. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Ось, бо так каже Господь: Чи Я покинув тебе, або чи Я знехтував тобою назавжди? Бо так каже Господь: Де вашої матері лист розлучний? На кого Я покинув вас, або кому з Моїх позичальників Я продав вас? Так, кому Я продав вас? Бачите, за ваші беззаконня ви “продали себе, і за ваші провини вашу матір покинуто.

2 Отже, коли Я прийшов, то нікого не було; коли Я “кликав, так, нікого не було, щоб відповісти. О доме Ізраїля, чи рука Моя зовсім короткою стала, що вона не може купити, або чи немає в Мене сили рятувати? Тож Своім докором Я висушую ^бморе, примушую ^вріки перетворюватися на пустелі, а ^грибу—гнити через те, що води висохли, і вона вмирає від спраги.

3 Я зодягаю небеса ^ачорнотою, і Я роблю ^бволосяницю їхнім покриттям.

4 Господь Бог дав Мені

“мову освічених, щоб Я знав, як вимовити слово тобі в належну пору, о доме Ізраїля. Коли ти змучений, Він пробуджує щоранку. Він пробуджує Моє вухо, щоб чути, як освічені.

5 Господь Бог відкрив “вухо Мені, і Я не суперечив, і також назад не відступив.

6 Я підставив спину Свою тому, хто “бичує, а щоки Свої тим, хто вириває волосся. Я не ховав обличчя Свого від ганьби і опльовування.

7 Тому що Господь Бог допоможе Мені, отже, Я не буду приниженим. Ось чому зробив Я обличчя Своє, немов кремій, і Я знаю, що Я не засоромлюся.

8 І Господь є поруч, і Він виправдовує Мене. Хто ж буде боротися проти Мене? Станьмо разом. Хто Мій супротивник? Хай до Мене підійде, і Я подолаю його силою Своїх вуст.

9 Тому що Господь Бог допомагатиме Мені. І всі ті, хто “обвинувачує Мене, ось, усі вони зістаряться, як та одежа, і міль поїсть їх.

10 Хто між вами боїться Господа, хто слухається “голосу Його слуги, хто йде у темряві і не має світла?

11 Тож усі, хто запалює вогонь, хто оточує себе іскрами, йдіть у світлі “свого вогню і в

7 1а пп Відступництво.
2а Пр. 1:24–25;
Ісає 65:12; Ал. 5:37.
б Вих. 14:21; Пс. 106:9;
УЗ 133:68–69.

в Єг. 3:15–16.
г Вих. 7:21.
3а Вих. 10:21.
б Об. 6:12.
4а Лк. 2:46–47.

5а УЗ 58:1.
6а Мт. 27:26; 2 Неф. 9:5.
9а Рим. 8:31.
10а УЗ 1:38.
11а Суд. 17:6.

іскрах, що ви запалили. Це буде вам від Моєї руки—ви будете в печалі лежати.

РОЗДІЛ 8

В останні дні Господь втішить Сіон і збере Ізраїль—Спокутувані прийдуть до Сіону у великій радості—Порівняйте: Ісаїя 51 і 52:1–2. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Прислухайтесь до Мене, ви, хто йде за праведністю. Погляньте на “скелю, з якої ви витесані, і на отвір каменоломні, з якої ви видовбані.

2 Гляньте на Авраама, “батька свого, і на ⁶Сарру, ту, що породила вас; тому що Я покликав саме його, і благословив його.

3 Тому що Господь втішить “Сіон, Він втішить усі його спустошені місця; і Він перетворить його ⁶пустиню на Еден, і його пустелю на сад Господа. Радість і задоволення перебуватимуть там, вдячність і мелодійний спів.

4 Прислухайтесь до Мене, люди Мої; і дай Мені вухо твоє, о народе Мій; бо “закон вийде від Мене, і Я поставлю Своє правосуддя ⁶світлом для людей.

5 Моя праведність близько; Моє “спасіння прийде, і Моя рука буде судити людей. ⁶Острови чекатимуть на Мене, і на Мою руку вони покладатимуться.

6 Здійміть свої очі до небес, і погляньте на землю додолу; бо “небеса ⁶зникнуть, як дим, і земля ⁶зістариться, як одежа; а ті, хто живуть на ній, помруть у такий же спосіб. Але Моє спасіння буде вічним, і Моя праведність не буде знищена.

7 Прислухайтесь до Мене, ви, хто знає праведність, народе, в чиему серці Я написав Свій закон, не ⁶бійтеся ганьби від людей та їхніх образ не лякайтеся.

8 Бо поїсть їх міль, мов одежу, і поточить їх черва, мов вовну. А праведність Моя буде вічною, і спасіння Моє з роду в рід.

9 Прокинься, прокинься! Уберися в “силу, о рамено Господа; прокинься, як у давні дні. Хіба це не Ти Рахава зрубав і дракона смертельно поранив?

10 Хіба це не Ти, Хто море висушив, води глибини великої, Хто перетворив глибини моря на “дорогу, щоб спасенні нею перейшли?

8 1а пп Скеля.

2а Бут. 17:1–8;

УЗ 132:49.

б Бут. 24:36.

3а пп Сіон.

б Ісаїя 35:1–2, 6–7.

4а або вчення,
доктрина.

Ісаїя 2:3.

пп Євангелія.

б пп Світло, Світло
Христа.

5а пп Спасіння.

б 2 Неф. 10:20.

6а 2 Пет. 3:10.

б ГЕВР бути

розсіяним.

Пс. 102:25–27.

в ГЕВР гнити.

7а Пс. 56:5, 12;

УЗ 122:9.

9а УЗ 113:7–8.

10а Ісаїя 35:8.

11 Отже, “спокутувані Господом повернуться, і увійдуть до Сіону зі ^бспівом; і вічна радість і святість будуть над їхніми головами; і вони отримають задоволення і радість; журба і ^бголосіння відлетять.

12 “Я є Він; так, Я є Той, Хто втішає вас. Тож хто ти є, що маєш ^ббоятися людини, яка помре, і сина людини, який зів’яне немов ^бтрава?

13 І “забуваєш Господа свого творця, Який розкинув небеса і заснував землю, і постійно боїшся кожного дня, через гнів свого гнобителя, немовби він готовий тебе знищити? А де гнів того гнобителя?

14 Полонений заслонець квапиться, щоб бути визволеним, і щоб він не помер у ямі, і щоб хліб його не пропав.

15 Але Я є Господь Бог твій, Чий “хвилі ревля; Господь Саваот—Моє ім’я.

16 І Я вклав Свої слова в уста твої, і сховав тебе в тіні руки Моєї, щоб Я міг установити небеса і заснувати землю, і сказати Сіонові: Ось, ти—Мій “народ.

17 Прокинься, прокинься, встань, о Єрусалиме, що випив з руки Господа “чашу ^бгніву Його—ти випив осад, віджатий з чаші тремтіння—

18 І нікого немає, хто б наплавив її, з усіх синів, яких вона породила; нікого, хто б узяв її за руку, з усіх синів, яких вона виховала.

19 Ці двоє “синів прийшли до тебе, хто пожаліє тебе—твої спустошення і руйнування, та ще голод і меч—і ким же Я заспокою тебе?

20 Твої сини втратили мужність, за винятком цих двох; вони лежать на розі всіх вулиць; мов дикий бик у тенетах, вони сповнені гніву Господа, докору Бога твого.

21 Отже послухай-но тепер це, горючий ти, і “сп’янілий, але не від вина:

22 Так каже твій Господь, Господь і Бог твій “захищає справу Свого народу; ось, Я забрав з руки твоєї чашу страждання, осад з чаші Мого гніву; ти не будеш більше пити з неї знову.

23 Але “Я дам її в руку тим, хто завдавав тобі болю; хто сказав твоїй душі: Схилися, щоб ми могли перейти—і ти повинен був покласти тіло своє як землю і як вулицю для тих, хто перейшов.

24 “Прокинься, прокинься, зодягнися у ^бсилу свою, о “Сіоне; одягни свої прекрасні шати, о Єрусалиме, святе місто; бо віднині ^ббільше не

11а пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

^б Ісаїя 35:10.

^в Об. 21:4.

12а УЗ 133:47; 136:22.

^б Єр. 1:8.

^в Ісаїя 40:6–8;

1 Пет. 1:24.

13а Єр. 23:27.

15а 1 Неф. 4:2.

16а 2 Неф. 3:9; 29:14.

17а Ісаїя 29:9;

Єр. 25:15.

^б Лк. 21:24.

19а Об. 11:3.

21а 2 Неф. 27:4.

22а Єр. 50:34.

23а Зах. 12:9.

24а Ісаїя 52:1–2.

^б УЗ 113:7–8.

^в пп Сіон.

^г Йоїл 4:17.

будуть приходити до тебе необрізані і нечисті.

25 Обтрусилася праху; ^апіднімися, сідай, о Єрусалиме; звільнися від ^бпут на своїй шиї, о полонена дочко Сіону.

РОЗДІЛ 9

Юдеї будуть зібрані в усіх своїх землях обіцяних—Спокутування визволяє людину від Падіння—Тіла мертвих устануть з могили, а їхні духи—з пекла і раю—Їх будуть судити—Спокутування спасає від смерті, пекла, диявола і нескінченної м'юки—Праведні мають бути спасеними в царстві Бога—Покарання за гріхи встановлюються—Святий Ізраїля—охоронець воріт. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Так ось, мої улюблені брати, я прочитав це, щоб ви могли знати про ^азавіти Господа, які Він заповів усьому домові Ізраїля—

2 З якими Він звернувся до Юдеїв устами Своїх святих пророків, а саме від початку й дотепер, від покоління до покоління, аж доки не прийде час, коли вони будуть ^авідновлені в істинну церкву

і кошару Бога; коли вони ^бзберуться додому на ^аземлю свого успадкування, і облаштуються на всіх своїх землях обіцяних.

3 Тож мої улюблені брати, я кажу вам це, щоб ви могли радіти, і ^апідняти ваші голови назавжди завдяки благословенням, якими Господь Бог обдарує ваших дітей.

4 Бо я знаю, що ви шукали багато, багато з вас, щоб знати про те, що прийде; отже я знаю, що ви знаєте, що наша плоть повинна змарніти і померти; проте в наших ^атілах ми побачимо Бога.

5 Так, я знаю, що ви знаєте, що в тілі Він явить Себе тим, хто в Єрусалимі, звідки ми прийшли; бо необхідно, щоб це сталося серед них; тому що великому ^аТворцеві належить перестраждати Самому, щоб стати підвладним людині у плоті і вмерти за ^бвсіх людей, щоб усі люди могли стати підвладними Йому.

6 Бо через те що смерть зійшла на всіх людей, для того, щоб виконати милосердний ^аплан великого Творця, повинна бути і сила ^бвоскресіння, і воскресіння повинно

25а товто Устати з пороху і сісти в гідності, будучи нарешті викупленим.

б УЗ 113:9–10.

9 1а пп Авраамів завіт.

2а 2 Неф. 6:11.

пп Відновлення

евангелії.

б пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

в 2 Неф. 10:7–8.

пп Обіцяна земля.

3а пдс, Пс. 24:7–10.

4а Йов 19:26;

Ал. 11:41–45; 42:23;

Гел. 14:15;

Морм. 9:13.

5а пп Створити,

Сотворіння.

б Іван 12:32;

2 Неф. 26:24;

3 Неф. 27:14–15.

6а пп План

Викуплення.

б пп Воскресіння.

обов'язково прийти до людини з причини ^ападіння; а падіння прийшло з причини порушення закону; і через те, що людина пала, вони були ^ввідсічені від присутності Господа.

7 Отже, повинно існувати ^анескінченне ^бспокутування—без нескінченного спокутування це тління ніколи не зодягнеться у нетління. Отже, ^аперше покарання, яке зійшло на людину, мусило б ^взалишитися на безконечну тривалість. А якби так, то ця плоть повинна була б полягти, щоб гнити і розпадатися, перетворюючись на матір-землю, щоб ніколи більше не встати.

8 О ^амудрість Божа, Його ^бмилість і ^вблагодать! Бо ось, якщо ^вплоть більше ніколи не встане, наші душі повинні стати підлеглими того ангела, який ^дпав з присутності Вічного Бога, і став ^едияволом, щоб більше ніколи не піднятися.

9 І наші душі певно стали такими, як він, і ми стаємо дияволами, ^аангелами дияволові, щоб бути ^бізольованими

від присутності нашого Бога, і щоб залишитися з батьком ^вбрехні, у нещасті, як і він сам; так, саме з тією істотою, яка ^вобманула наших перших батьків, яка ^дперетворюється на ^еангела світла і підбиває дітей людських до ^атаємних змов на вбивство і всіляких таємних діянь темряви.

10 О яка велика благодать нашого Бога, Який готує шлях для нашого порятунку від влади цієї жажливої потвори; так, тієї потвори, ^асмерті і ^бпекла, яким я називаю смерть тіла, а також смерть духа.

11 І через цей шлях ^авизволення нашого Бога, Святого Ізраїля, ця ^бсмерть, про яку я сказав, яка є тимчасовою, віддасть своїх мертвих; смерть ця є могила.

12 І та ^асмерть, про яку я сказав, що вона є духовною смертю, віддасть своїх мертвих; ця духовна смерть є ^бпеклом; отже, смерть і пекло мусять віддати своїх мертвих, і пекло мусить віддати свої поневолені душі, і могила мусить віддати свої поневолені тіла, і тіла та

6в пп Падіння
Адама і Єви.

г 2 Неф. 2:5.

7а Ал. 34:10.

б пп Спокута,
Спокутувати.

в Мос. 16:4–5;

Ал. 42:6, 9, 14.

г Мос. 15:19.

8а Йов 12:13;

Авр. 3:21.

пп Мудрість.

б пп Милостивий,

Милість.

в пп Благодать.

г УЗ 93:33–34.

д Ісая 14:12;

2 Неф. 2:17–18;

Мойс. 4:3–4;

Авр. 3:27–28.

е пп Диявол.

9а Кн. Як. 3:11;

Ал. 5:25, 39.

б Об. 12:7–9.

в пп Брехня.

г Бут. 3:1–13;

Мос. 16:3;

Мойс. 4:5–19.

д 2 Кор. 11:14;

Ал. 30:53.

е УЗ 129:8.

є пп Таємні змови.

10а Мос. 16:7–8;

Ал. 42:6–15.

б пп Пекло.

11а пп Визволитель.

б пп Смерть фізична.

12а пп Смерть духовна.

б УЗ 76:81–85.

‘духи людей будуть ‘відновлені одне для одного; і все це силою воскресіння Святого Ізраїля.

13 О який величний ‘план нашого Бога! Бо з іншого боку, ^брай Бога повинен віддати духи праведних, а могила—віддати тіло праведних; а дух і тіло ‘відновлюються знову, і всі люди стають неглініними, і ‘безсмертними, і вони є живими душами, маючи ^ддосконалі ‘знання, як і ми в плоті, за винятком того, що наші знання будуть досконалими.

14 Отже, ми будемо мати досконалі ‘знання всієї нашої ^бпровини, і нашої нечистоти, і нашої ‘наготи; а праведні матимуть досконалі знання їхнього задоволення, і їхньої ‘праведності, будучи ^дзодягнені в ‘непорочність, так, саме в ‘мантію праведності.

15 І буде так, що коли всі люди перейдуть від цієї першої смерті до життя, оскільки вони стануть безсмертними, вони повинні стати перед ‘судом Святого Ізраїля; а потім приходиться ^бправосуддя, і

тоді їх повинні судити за святим правосуддям Бога.

16 І безсумнівно, як те, що Господь живий, бо Господь Бог сказав це, і це Його вічне ‘слово, яке не може ^бпройти, що ті, праведні, будуть праведними, як і раніше, а ті, ‘брудні, будуть ‘брудні, як і раніше; отже, брудні—то є ^ддиявол і його ангели; і вони підуть геть до ‘вічного полум’я, підготовленого для них; і мука їхня як ‘озеро вогню і сірки, полум’я якого здіймається на віки вічні і не має кінця-краю.

17 О велич і ‘справедливість нашого Бога! Бо Він виконує всі Свої слова, і вони виходять з Його вуст, і Його закон повинен бути виконаним.

18 Але ось, праведні, ‘святи Святого Ізраїля, ті, хто повірив у Святого Ізраїля, ті, хто витерпів ^бхрести світу і не зважав на його ганьбу, ті ‘успадкують ‘царство Боже, яке було підготовлене для них ^двід заснування світу, і буде повною їхня радість ‘назазжди.

19 О велич милості нашого

12в пп Дух.
г пп Воскресіння.

13а пп План
Викуплення.
б УЗ 138:14–19.
пп Рай.
в Ал. 11:43.

г пп Безсмертя,
Безсмертний.
д пп Довершений,
Досконалий.
е УЗ 130:18–19.

14а Мос. 3:25; Ал. 5:18.
б пп Провина.

в Морм. 9:5.
г пп Праведник,
Праведність
д Пр. 31:25.
е пп Чистий,
Чистота.
е УЗ 109:76.

15а пп Суд, Останній.
б Пс. 19:9; 2 Неф. 30:9.
16а 1 Цар. 8:56; УЗ 1:38;
Мойс. 1:4.
б УЗ 56:11.
в пп Бруд, Бруднота.
г 1 Неф. 15:33–35;

Ал. 7:21; Морм. 9:14;
УЗ 88:35.

д пп Диявол.
е Мос. 27:28.
е Об. 21:8;
2 Неф. 28:23;
УЗ 63:17.

17а пп Справедливість.
18а пп Святий.

б Лк. 14:27.
в УЗ 45:58; 84:38.
г пп Піднесення.
д Ал. 13:3.
е пп Вічне життя.

Бога, Святого Ізраїля! Бо Він “визволив Своїх святих від тієї ^бжахливої потвори диявола, і смерті, і ^бпекла, і того озера вогню і сірки, що є нескінченною мукою.

20 О яка велика “святість нашого Бога! Бо Він ^бзнає все, і немає нічого, чого б Він не знав.

21 І Він приходить у світ, щоб “спастися всіх людей, якщо вони прислухаються до Його голосу; бо знайте, Він терпить ^ббіль усіх людей, так, біль кожної живої істоти, і чоловіків, і жінок, і дітей, які належать до сім’ї “Адама.

22 А терпить Він усе це, щоб воскресіння могло прийти до всіх людей, щоб усі могли стати перед Ним у день великого суду.

23 І Він наказує всім людям, що вони повинні “покаятися, і ^бхреститися в Його ім’я, маючи повну віру в Святого Ізраїля, інакше вони не можуть бути спасеними в царстві Божому.

24 А якщо вони не покаються і не повірять в Його “ім’я, і не хрестяться в Його ім’я, і не ^бвтерплять до кінця, вони

напевно будуть “прокляті; бо Господь Бог, Святий Ізраїля, сказав це.

25 Ось чому Він дав “закон; а там, де ^бнемає закону даного, немає й покарання; а де немає покарання, немає й засудження; а де немає засудження, милості Святого Ізраїля поширюються на них через спокутування; бо вони визволені Його владою.

26 Тому що “спокутування задовольняє вимоги Його ^бсправедливості для всіх, кому “не було дано ‘закону, щоб їх визволити від тієї жажливої потвори, смерті і пекла, і диявола, і озера вогню та сірки, яке є нескінченною мукою; і вони будуть відновлені для Того Бога, Який дав їм ^бдихання, Який є Святий Ізраїля.

27 Але горе тому, хто має “закон, даний йому, а значить має всі заповіді Бога, як ми, і хто переступає їх, і хто марнує дні свого випробування, бо жажливе його становище!

28 О який же підступний “план Злого! О ^бпихатість, і кволість, і безглуздість людей! Коли вони “освічені,

19а УЗ 108:8.

б 1 Неф. 15:35.

в пп Пекло.

20а пп Святість.

б Ал. 26:35; УЗ 38:2.

21а пп Спасіння.

б УЗ 18:11; 19:18.

в пп Адам.

23а пп Покаятися, Покаюння.

б пп Хрещення, Хрестити.

24а пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

б пп Терпіти.

в пп Осуд.

25а Як. 4:17. пп Закон.

б Рим. 4:15;

2 Неф. 2:13;

Ал. 42:12–24.

пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність.

26а 2 Неф. 2:10;

Ал. 34:15–16.

пп Спокута,

Спокутувати.

б пп Справедливість.

в Мос. 3:11.

г Мос. 15:24;

УЗ 137:7.

д Бут. 2:7; УЗ 93:33;

Авр. 5:7.

27а Лк. 12:47–48.

28а Ал. 28:13.

б пп Марний, Марнота.

в Лк. 16:15;

2 Неф. 26:20; 28:4, 15.

вони думають, що вони 'мудрі, і не прислухаються до ^апорад Бога, бо вони відкидають їх геть, припускаючи, що вони знають самі, отже, їхня мудрість є безглуздістю, і вона не має користі для них. І вони загинуть.

29 Але бути освіченим добре, якщо ^априслухаєшся до ^бпорад Бога.

30 Але горе ^абагатим, хто багатий тим, що від світу. Саме тому, що вони багаті, вони ^бненавидять бідних, і вони утискають покірних, а їхні серця зосереджені на своїх скарбах; отже, їхній скарб то є їхній бог. І знайте, їхній скарб теж загине разом з ними.

31 І горе глухим, які не ^апочують; бо вони загинуть.

32 Горе сліпим, які не побачать; бо вони теж загинуть.

33 Горе тим, хто необрізаний серцем, бо знання їхніх беззаконь вразить їх в останній день.

34 Горе ^абрехунам, бо їх буде викинуто в ^бпекло.

35 Горе тому вбивці, який навмисно ^авбиває, бо він ^бпомре.

36 Горе тим, хто чинить

^арозпусту, бо їх буде викинуто в пекло.

37 Так, горе тим, хто ^апоклоняється ідолам, бо диявол усіх дияволів утішається ними.

38 І, в цілому, горе тим, хто вмирає у своїх гріхах; бо вони ^аповернуться до Бога, і побачать Його обличчя, і залишаться у своїх гріхах.

39 О брати мої улюблені, пам'ятайте, як то жажливо порушувати закон проти того Святого Бога, а також як то жажливо піддаватися спокусам ^апідступного того. Пам'ятайте, що мати ^бплотські помисли—то є ^асмерть, а мати духовні помисли—то є ^бжиття ^авічне.

40 О брати мої улюблені, прихиліть вухо до моїх слів. Пам'ятайте велич Святого Ізраїля. Не кажіть, що я сказав тяжкі речі проти вас; бо якщо ви скажете таке, то ви покривите проти ^аістини; бо я промовив словами вашого Творця. Я знаю, що слова істини ^бтяжкі для всього нечистого; але праведні їх не бояться, бо вони люблять істину і не тремтять.

41 О тоді, брати мої улюблені

28^г Пр. 14:6; Єр. 8:8–9;
Рим. 1:22.

пп Гординя;
Мудрість.

д Ал. 37:12.

пп Порада.

29^а 2 Неф. 28:26.

б Кн. Як. 4:10.

30^а Лк. 12:34;

1 Тим. 6:10;

УЗ 56:16.

б пп Бідний, Бідні.

31^а Єз. 33:30–33;

Мт. 11:15; Мос. 26:28;

УЗ 1:2, 11, 14;

Мойс. 6:27.

34^а Пр. 19:9.

пп Чесний,

Чесність; Брехня.

б пп Пекло.

35^а Вих. 20:13; Мос. 13:21.

б пп Найвища міра
покарання.

36^а 3 Неф. 12:27–29.

пп Цнотливість.

37^а пп Ідолопоклонство.

38^а Ал. 40:11, 13.

39^а 2 Неф. 28:20–22; 32:8;

Мос. 2:32; 4:14;

Ал. 30:53.

б Рим. 8:6.

пп Плотський,

Плотське.

в пп Смерть духовна.

г Пр. 11:19.

д пп Вічне життя.

40^а пп Істина.

б 1 Неф. 16:2;

2 Неф. 28:28; 33:5.

ні, “прийдіть до Господа, до Святого. Пам’ятайте, що стежки Його праведні. Ось, ця ^бпуть для людини ^ввузька, але вона лежить у вірному напрямі перед нею, і охоронець ^ввороті є Святий Ізраїля; і Він не наймає ніякого слуги для того; і немає ніякої іншої путі крім тієї, що крізь ці ворота; бо Його не можна обманути, бо ім’я Його Господь Бог.

42 І хто б не постукав, тому Він відчинить; і ^амудрі, і освічені, і ті, хто багатий, хто ^бвихваляється своєю освіченістю, і своєю мудрістю, і своїми багатствами—так, саме тих Він зневажає; і якщо вони не знехтують усе те і не визнають себе ^внерозумними перед Богом, і не спустяться до глибин ^впокірності, Він не відчинить їм.

43 А справи мудрих і розсудливих будуть ^асховані від них назавжди—тобто те щастя, що приготовлене для святих.

44 О брати мої улюблені, запам’ятайте мої слова. Бачите, я знімаю свою одягу, і я струшую її перед вами; я молю Бога мого спасіння, щоб Він оглянув мене Своім

“всевидячим оком; отже ви будете знати в останній день, коли всіх людей судитимуть за їхні справи, що Бог Ізраїля був свідком того, що я ^бстрахнув ваші беззаконня з своєї душі, і що я стою в блиску перед Ним, і на мені ^анемає вашої крові.

45 О брати мої улюблені, відверніться від гріхів своїх; страхніть ^акайдани того, хто хоче міцно скувати вас; прийдіть до Того Бога, Який є ^бскелею вашого спасіння.

46 Підготуйте ваші душі для того славетного дня, коли ^аправосуддя чинитиметься над праведними, саме дня ^бсуду, щоб ви не відступили від жадливого страху; щоб ви не згадували вашу жадливу ^впровину в деталях, і не були змушені вигукнути: Святий, святий суд Твій, о Господи Боже ^вВсемогутній—але я знаю мою провину; я переступив Твій закон, і мої провини зі мною; і диявол оволодів мною, так що я став здобиччю його жадливого страждання.

47 Але ось, брати мої, чи необхідно було мені пробуджувати вас до жадливої дійсності цього? Чи мучив би

41а 1 Неф. 6:4;
Кн. Як. 1:7; Ом. 1:26;
Морон. 10:30–32.
б 2 Неф. 31:17–21;
Ал. 37:46;
УЗ 132:22, 25.
в Лк. 13:24;
2 Неф. 33:9;
Гел. 3:29–30.
г 2 Неф. 31:9, 17–18;

3 Неф. 14:13–14;
УЗ 43:7; 137:2.
42а Мт. 11:25.
б пп Гординя.
в 1 Кор. 3:18–21.
г пп Упокоритися,
Покірність.
43а 1 Кор. 2:9–16.
44а Кн. Як. 2:10.
б Кн. Як. 1:19.

в Кн. Як. 2:2;
Мос. 2:28.
45а 2 Неф. 28:22;
Ал. 36:18.
б пп Склея.
46а пп Справедливість.
б пп Суд, Останній.
в Мос. 3:25.
г 1 Неф. 1:14;
Мойс. 2:1.

я ваші душі, якби ваші помисли були чистими? Чи був би я прямим з вами згідно з прямою істиною, якби ви були вільними від гріха?

48 Тож якби ви були святими, я б розмовляв з вами про святість; але оскільки ви не святі, і дивитесь на мене як на вчителя, то є необхідність у тому, щоб я ^вчив вас про наслідки ^бгріха.

49 Знайте, моя душа відчуває відразу до гріха, а моє серце втішається праведністю; і я буду ^славити священне ім'я мого Бога.

50 Прийдіть, брати мої, кожний спраглий нехай прийде до ^вод; і той, хто не має ^бгрошей, нехай купує і їсть; так, нехай купує вино і молоко без грошей і без ціни.

51 Отже, не витрачайте гроші на те, що не має цінності, а ^труд свій—на те, що не може задовольнити. Прислухайтесь уважно до мене і запам'ятайте слова, які я сказав; і прийдіть до Святого Ізраїля, і ^ббенкетуйте тим, що не згине, і не зіпсується, і нехай ваша душа втішиться у наситі.

52 Тож, брати мої улюблені, пам'ятайте слова вашого Бога; моліться Йому постійно вдень, і віддавайте ^дяку

Його святому імені вночі. Нехай радіють серця ваші.

53 І дивіться, які величні ^завіти Господа, і яка велика Його поблажливість до дітей людських; і через Його велич, і Його благодать і ^бмилість, Він пообіцяв нам, що наше сім'я не буде повністю знищене в плоті, але Він збереже їх; і в майбутніх поколіннях вони стануть праведною ^віткою дому Ізраїля.

54 А тепер, брати мої, я б ще говорив з вами; але завтра вранці я проголошу вам рещту моїх слів. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Юдеї розіпнуть свого Бога— Вони будуть розсіяні до тих пір, доки не почнуть вірити в Нього— Америка стане землею волі, де ніякий цар не буде правити— Примиріться з Богом і здобудьте спасіння через Його благодать. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І ось я, Яків, знову звертаюся до вас, мої улюблені брати, стосовно тієї праведної ^віти, про яку я говорив.

2 Бо знайте, що ^обіцання, які ми одержали, то є обіцання нам щодо плоті; отже, як це було показано мені, ба-

48а Ал. 37:32.

б пп Гріх.

49а 1 Нейф. 18:16.

50а пп Жива Вода.

б Ал. 42:27.

51а Ісая 55:1–2.

б 2 Нейф. 31:20; 32:3;

3 Нейф. 12:6.

52а пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

53а пп Завіт.

б пп Милостивий,
Милість.

в пп Виноградник
Господній.

10 1а 1 Нейф. 15:12–16;

2 Нейф. 3:5;

Кн. Як. 5:43–45.

2а 1 Нейф. 22:8;

3 Нейф. 5:21–26;

21:4–7.

гато з наших дітей загине в плоті через зневіру, проте Бог буде милосердним до багатьох; і наші діти будуть відроджені, щоб мати змогу прийти до того, що дасть їм істинні знання про їхнього Викупителя.

3 Отже, як я сказав вам, має бути необхідність у тому, щоб Христос—бо минулої ночі “ангел сказав мені, що Він матиме таке ім’я—^бприйшов до Юдеїв, до тих, хто є більш злочестивою частиною світу; і вони “розіпнуть Його—бо таке має статися з нашим Богом, і немає жодного іншого народу на землі, який би ‘розіпнув свого ^бБога.

4 Тому що, якби такі дивовижні “чудеса сталися серед інших народів, вони б покалися, і знали б, що це їхній Бог.

5 Але через “орудування священиків і беззаконня ті, хто в Єрусалимі, затвердіють шиями проти Нього, і Його буде розп’ято.

6 Отже, через їхні беззаконня знищення, голод, чума і кровопролиття зійдуть на них; а ті, кого не буде знищено, будуть “розсіяні серед усіх народів.

7 Але ось, так каже “Господь Бог: ^бКоли прийде день і вони повірять у Мене, що Я є Христос, тоді чи не заповідав Я батькам їхнім, що вони будуть відроджені в плоті на землі і повернуті на землі їхнього успадкування.

8 І буде так, що вони будуть “зібрані після свого довгого розсіяння з ^бостровів в океані, і з чотирьох частин землі; і народи Іновірців будуть звеличені в Моїх очах, каже Бог, тому що ^бприведуть їх на землі їхнього успадкування.

9 “Так, царі Іновірців будуть за дбайливих батьків для них, а їхні цариці стануть дбайливими матерями; отже, великими є ^бобіцяння Господа Іновірцям, бо Він сказав це, а хто може заперечувати?

10 Але знайте, ця земля, сказав Бог, буде землею вашого успадкування, і “Іновірці будуть благословенні на цій землі.

11 І ця земля буде землею “волі для Іновірців, і не буде ніяких ^бцарів на цій землі, які б встали над Іновірцями.

12 І Я зміцню цю землю проти всіх інших народів.

3а 2 Неф. 25:19;

Кн. Як. 7:5;

Морон. 7:22.

б пп Ісус Христос—
Пророцтва про народження і смерть Ісуса Христа.

в 1 Неф. 11:33;

Мос. 3:9;

УЗ 45:52–53.

г Лк. 23:20–24.

д 1 Неф. 19:10.

4а пп Чудо.

5а Лк. 22:2.

пп Орудкування священиків.

6а 1 Неф. 19:13–14.

пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

7а пп Господь.

б 2 Неф. 25:16–17.

8а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

б 1 Неф. 22:4;

2 Неф. 10:20–22;

УЗ 133:8.

в 1 Неф. 22:8.

9а Ісая 49:22–23.

б 1 Неф. 22:8–9;

УЗ 3:19–20.

10а 2 Неф. 6:12.

11а пп Вільний, Воля.

б Мос. 29:31–32.

13 І той, хто "бореться проти Сіону, ^бзагине, каже Бог.

14 Бо той, хто поставить царя проти Мене, загине, тому що Я, Господь, "цар небес, буду їхнім царем, і Я буду ^бсвітлом назавжди для тих, хто чує Мої слова.

15 Отже, для того, щоб могли виконуватися Мої ^азавіти, які Я склав з дітьми людськими, щоб Я міг зробити це для них, поки вони в плоті, Я мушу знищити ^бтаємні діяння ^атемряви, і вбивств, і мерзот.

16 Отже, той, хто бореться проти "Сіону, і Юдей, і Іновірець, і невільник, і вільний, і чоловік, і жінка, загине; бо ^бвони ті, хто є блудницею всієї землі; бо ^аті, хто 'не за Мене, ті ^апроти Мене, каже наш Господь.

17 Бо Я ^авиконаю Свої обіцяння, які Я дав дітям людським, щоб Я міг зробити це для них, поки вони в плоті—

18 Отже, мої улюблені брати, так каже наш Бог: Я завдам страждань твоєму сімені рукою "Іновірців; проте Я пом'якшу серця Іновірців, щоб були вони їм за батька;

отже, Іновірці будуть ^бблагословлені і ^апричислені до дому Ізраїля.

19 Отже, Я ^аосвячу цю землю для твого сімені, і для тих, хто буде причислений до твого сімені, назавжди, як землю їхнього успадкування; бо це вибрана земля, каже мені Бог, з усіх інших земель, отже, Я хочу, щоб усі люди, які живуть там, поклонялися Мені, каже Бог.

20 А тепер, брати мої улюблені, побачивши, що наш Бог милосердний дав нам такі великі знання щодо цього, давайте пам'ятати Його, і відкиньмо наші гріхи, і не будемо опускати голови наші, бо ми не знехтувані; хоч нас ^авигнано з землі нашого успадкування; але нас приведено до ^бкращої землі, бо Господь зробив море за ^адорогу для нас, і ми перебуваємо на ^аострові в морі.

21 Але великі обіцяння Господа тим, хто на островах у морі; отже, якщо сказано про ^аострови, то повинно бути їх більше, ніж один цей, і вони також заселені нашими братами.

13а 1 Неф. 22:14, 19.

б Ісая 60:12.

14а Ал. 5:50;

УЗ 38:21–22;

128:22–23;

Мойс. 7:53.

б пп Світло, Світло

Христа.

15а пп Завіт.

б Гел. 3:23.

пп Таємні змови.

в пп Темрява,

духовна.

16а пп Сіон.

б 1 Неф. 13:4–5.

в 1 Неф. 14:10.

г 1 Неф. 22:13–23;

2 Неф. 28:15–32;

3 Неф. 16:8–15;

Етер 2:9.

д Мт. 12:30.

17а УЗ 1:38.

18а Лк. 13:28–30;

УЗ 45:7–30.

б Еф. 3:6.

в Гал. 3:7, 29;

1 Неф. 14:1–2;

3 Неф. 16:13;

21:6, 22; 30:2;

Авр. 2:9–11.

19а 2 Неф. 3:2.

20а 1 Неф. 2:1–4.

б 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

в 1 Неф. 18:5–23.

г Ісая 11:10–12.

21а 1 Неф. 19:15–16; 22:4.

22 Бо ось, Господь Бог ^авиводив час від часу людей з дому Ізраїля, за Своєю волею і бажанням. І тепер ще, Господь пам'ятає всіх тих, хто був відламаний, отже, Він пам'ятає і нас також.

23 Тож звеселить серця свої, і пам'ятайте, що ви ^авільні ^бдіяти за своїм бажанням—^ввибрати шлях вічної смерті або шлях вічного життя.

24 Отже, мої улюблені брати, примиріться з волею Бога, а не з волею диявола чи плоті; і пам'ятайте, після того, як ви примиритеся з Богом, що тільки в ^аблагодаті Бога і через неї ви ^бспасенні.

25 Отже, нехай Бог підніме вас з смерті силою воскресіння, а також з вічної смерті силою ^аспокутування, щоб вас прийняли до вічного царства Божого, щоб ви могли славити Його через благодать Божу. Амінь.

РОЗДІЛ 11

Яків бачив свого Викупителя— Закон Мойсея є прообразом Христа і доводить, що Він прийде. Близько 559–545 рр. до р.х.

І ось, ^аЯків казав багато чого моему народові в той час; проте тільки це я вирішив

^бзаписати, бо те, що я записав, здається мені достатнім.

2 А тепер я, Нефій, напишу ще з слів ^аІсаї, бо моя душа втішається його словами. Бо я прикладу його слова до мого народу, і я відправлю їх до всіх моїх дітей, бо він дійсно бачив мого ^бВикупителя, точно так, як я бачив Його.

3 І мій брат, Яків, також ^абачив Його, як я бачив Його; отже, я відправлю їхні слова до моїх дітей, щоб довести їм, що мої слова істинні. Отже, словами ^бтрьох, сказав Бог, Я утверджу Моє слово. Однак Бог посилає більше свідків, і Він доводить усі Свої слова.

4 Тож моя душа втішається, ^адоводячи моему народові істину про ^бпришестя Христа; бо саме для цього було дано ^взакон Мойсея; а все, що дане від Бога з початку світу для людини, є прообразом Його.

5 А ще моя душа втішається ^азавітами Господа, які Він склав з нашими батьками; так, моя душа втішається Його благодаттю, і Його правосуддям, і силою, і милістю у великому і вічному плані спасіння від смерті.

6 І моя душа втішається, доводячи моему народові, що

22а 1 Неф. 22:4.

23а пп Свобода вибору.

б 2 Неф. 2:16.

в Повтор. 30:19.

24а пп Благодать.

б пп Спасіння.

25а пп Спокута,

Спокутувати.

11 1а 2 Неф. 6:1–10.

б 2 Неф. 31:1.

2а 3 Неф. 23:1.

б пп Викупитель.

3а 2 Неф. 2:3;

Кн. Як. 7:5.

б 2 Неф. 27:12;

Етер 5:2–4;

УЗ 5:11.

4а 2 Неф. 31:2.

б Кн. Як. 4:5;

Яр. 1:11;

Ал. 25:15–16;

Етер 12:19.

в 2 Неф. 5:10.

5а пп Авраамів завіт.

“якби Христос не прийшов, усі люди мали б загинути.

7 Тому що якби “не було Христа, не було б і Бога; а якби не було Бога, не було б і нас, бо не було б ніякого ^бтворіння. Але Бог є, і Він є Христос, і Він приходить у повноті Свого належного часу.

8 А тепер я напишу дещо зі слів Ісаї, аби хто б з мого народу не побачив ці слова, міг би підвестися серцем і звеселитися за всіх людей. Ось ці слова, і ви можете прикласти їх до себе і до всіх людей.

РОЗДІЛ 12

Ісая бачить храм останніх днів, зібрання Ізраїля і тисячолітнє правосуддя і мир—Горді і злочестиві будуть принижені при Другому Пришестві—Порівняйте: Ісая 2. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Слово, яке “Ісая, син Амоса, ^ббачив про Юдею і Єрусалим:

2 І станеться наприкінці днів, коли “гора ^бдому Господнього буде поставлена

на вершині “гір, і буде піднята вона над пагорбами, і всі народи полинуть до неї.

3 І багато людей піде і скаже: Ходімо, і давайте піднімемося на гору Господа, до дому Бога Якового; і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми “підемо стежками Його; бо вийде з Сіону ^бзакон, і слово Господа—з Єрусалима.

4 І Він буде “судити між народами, і буде докоряти багатьом людям: і вони перекують мечі свої на орала, а списи свої на серпи—не підійме більше меча народ проти народу, і не будуть вони більше навчатися війні.

5 О доме Якова, прийдіть і давайте підемо в світлі Господа; так, прийдіть, бо ви всі “заблудилися, кожний пішов своїми злочестивими шляхами.

6 Ось тому, о Господи, Ти полишив народ Свій, дім Якова, через те, що вони “сповнилися від сходу, і прислухаються до ворожбитів, немов ^бфилістимляни, і вони “втїшаються з дітьми чужинців.

7 Їхня земля також багата

6а Мос. 3:15.

7а 2 Неф. 2:13.

б пп Створити, Сотворіння.

12 1а Розділи 2–14 з Ісаї цитуються Нефієм з латунних пластин у 2 Неф. 12–24; у тексті є деякі відмінності, на які слід звернути увагу.

б ГЕБР *хазах* означає “уявляв, передбачав,

бачив у видінні”. Це означає, що Ісая отримав своє послання через видіння від Господа.

2а Йоїл 3:17.

пп Сіон.

б пп Храм, Дім Господній.

в УЗ 49:25.

3а пп Ходити, ходити з Богом.

б ГЕБР учення, або доктрина.

пп Євангелія.

4а 2 Неф. 21:2–9.

5а 2 Неф. 28:14;

Мос. 14:6; Ал. 5:37.

6а тобто Тобто сповнилися вченнями, або сприйняли вчення, чужі вірування. Пс. 106:35.

б пп Филістимляни.

в ГЕБР ударити по руках, або укласти улогу.

на срібло і золото, і немає ніякого кінця їхнім скарбам; їхня земля також повна кінями, і немає кінця їхнім колісницям.

8 Їхня земля також повна "ідолами; вони поклоняються творінню своїх власних рук, тому, що зробили їхні власні пальці.

9 І проста людина "не вклоняється, і велика людина не скоряється, отже, не прощай їй.

10 О ви, злочестиві, увійдіть у скелю і "сховайтеся у правохві, тому що страх перед Господом і славою Його величі охопить вас.

11 І буде так, що пихаті погляди людини будуть скорені, а гордовитість людей вклониться, і Господь єдиний буде піднесений в той день.

12 Тому що "день Бога Саваота скоро прийде для всіх народів, так, для кожного; так, для ^бгордовитого і для пихатого, і для кожного чванливого, і він буде понижений.

13 Так, і день Господа прийде для всіх кедрів Ливану, бо вони високі й піднесені; і для всіх дубів Башану;

14 І для всіх високих гір, і

для всіх пагорбів, і для всіх народів піднесених, і для кожного народу;

15 І для кожної високої вежі, і для кожної укріпленої стіни;

16 І для всіх кораблів на "морі, і для всіх кораблів з Таршішу, і для всіх приємних картин.

17 І пихатість людини приклониться, і гордовитість людей знизиться; і Господь єдиний буде піднесений в "той день.

18 А ідолів Він зовсім знищить.

19 І підуть вони до розщелин у скелях, і до печер у землі, бо страх перед Господом зійде на них, і слава Його величі охопить їх, коли Він постане, щоб страшенно стягти землю.

20 У той день людина відкине своїх ідолів з срібла, і своїх ідолів з золота, яких вона зробила собі, щоб поклонятися їм, до кротів і до кажанів;

21 Щоб піти до розщелин у скелях, і на вершини зубчастих скель, бо страх перед Господом зійде на них, і величі Його слави охопить їх, коли Він постане, щоб страшенно стягти землю.

22 Облиште ви "людину,

8а пп Ідолопоклонство.

9а тобто Богу; натомість вона поклоняється ідолам.

10а Ал. 12:14.

12а пп Друге пришестя Ісуса Христа.

б Мал. 4:1; 2 Неф. 23:11;

УЗ 64:24.

16а Грецька версія (Септуагінта) має одну фразу, якої немає в гебрійській версії, а гебрійська має одну фразу, якої немає в грецькій. Але 2 Неф. 12:16 містить обидві.

Пс. 48:8;

Єз. 27:25.

17а тобто день пришестя Господа у славі.

22а тобто Припинить залежати від смертної людини: у порівнянні з Богом вона має меншу силу. Мойс. 1:10.

чий подих у її ніздрях; бо за віщо її поважати?

РОЗДІЛ 13

Юдея і Єрусалим будуть покарані за свою неслухняність—Господь благає за Свій народ і судить його—Дочок Сіону проклинають і мучать за їхню любов до земних благ—Порівняйте: Ісая 3. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Ось бачите, Господь, Господь Саваот, забрав-таки від Єрусалима і від Юдеї підпору і посох, весь посох хліба і всю підпору води—

2 Могутню людину і людину війни, суддю і пророка, і мудреця, і старійшину;

3 П'ятдесятника, і шановну людину, і радника, і хитро мудрого ремісника, і велеречивого промовця.

4 І Я дам їм дітей, щоб були їм за князів, і малята будуть правити ними.

5 І люди будуть пригноблені один одним, і кожний своїм сусідом; дитина буде ставитися гордовито до старійшини, а простий до вельмишановного.

6 Коли людина схопить свого брата з дому свого батька, і скаже: Ти маєш одягу, будь нашим правителем, і не доз-

воляй цьому “руйнуванню статися під твоєю рукою—

7 Того дня він поклянеться, кажучи: Не буду я “цілителем; бо в моєму домі немає ні хліба, ні одяжі; не робіть мене правителем народу.

8 Бо Єрусалим “зруйнований, і Юдея ^бвпала через те, що їхні язика та їхні вчинки були проти Господа, щоб розсердити очі Його слави.

9 Вигляд їхнього обличчя свідчить проти них, і сповіщає, що гріх їхній точно такий, як у “Содома, і вони не можуть сховати його. Горе їхнім душам, бо вони вчинили зло собі!

10 Скажіть праведним, що з ними все “добре; бо вони споживатимуть плоди своїх діянь.

11 Горе злочестивим, бо вони загинуть; тому що відплата за вчинене їхніми руками впаде на них!

12 А Мій народ, діти—то їхні гнобителі, і жінки правлять ними. О народе Мій, ті, хто “веде тебе, примусили тебе схибити і зруйнували путі доріг твоїх.

13 Господь встає “благати і стоїть, щоб судити народ.

14 Господь судитиметься з старійшинами Свого народу і з “князями його; тому що ви ^бпоглинули “виноградники і

13 6a Ісая 3:6.

7a ГЕВР пов'язкою (на рану); тобто я не зможу вирішити ваші проблеми.

8a Єр. 9:10.

б Плач 1:3.

9a Бут. 19:1, 4–7, 24–25.
пп Гомосексуалізм.

10a Повтор. 12:28.

12a Ісая 9:16.

13a ГЕВР боротися.

Мих. 6:2; УЗ 45:3–5.

14a ГЕВР правителями, або провідниками.

б ГЕВР знищили, або спалили.

в Ісая 5:7.

‘награбоване у ^обідних у ваших домах.

15 Що ви думаєте собі? Ви розбили Мій народ вщент, і стерли лица бідних, каже Господь Бог Саваот.

16 Більше того, Господь каже: Через те, що дочки Сіону гордовиті, і ходять з витягнутими шиями і похитливими очима, ходять манірною ходою і ^адріботять ногами, і дзенькають ногами—

17 Ось тому Господь покарає коростою тім’я голови дочок Сіону, і ^аобнажить Господь їхні таємні частини.

18 Того дня Господь забере геть пишність їхніх брязкаючих прикрас, і ^ачільця, і ^бкруглі головні убори, як місяці;

19 Ланцюжки і браслети, і ^асерпанки;

20 Завої, і прикраси на ногах, і тасьми на голові, і пляшечки з пахощами, і сережки;

21 Персні і прикраси для носа;

22 ^аПереливчасте вбрання, і мантії, і накидки, і хрусткі гаманці;

23 ^аДзеркала, і витончену білизну, і шалі, і прозорі покривала.

24 І станеться так, що замість

солодких пахощів буде сморід; а замість пояса—^адірка; і замість гарно укладених зачісок—лисина; а замість ^бкорсажу—підпережуться волосяницею; ^атавро замість краси.

25 Твої чоловіки впадуть від меча, а твої могутні—на війні.

26 І ворота її будуть голосити і тужити; і вона буде спустошена, і сидітиме на землі.

РОЗДІЛ 14

Сіон і його дочки будуть спокутувані і очищені у день тисячолітній—Порівняйте: Ісаія 4. Близько 559–545 рр. до р.х.

І того дня сім жінок ухпляться за одного чоловіка, кажучи: Ми будемо їсти свій власний хліб, і зодягатимемо свою власну одержу; тільки дозволь нам називатися твоїм іменем, щоб відвести наш ^асором.

2 Того дня буде ^авіта Господа красивою і славетною; плід землі буде чудовим і гарним для тих, хто врятувався з Ізраїля.

3 І буде так, що ті, хто залишився в Сіоні і зостався в

14₂ тобто привласнені прибутки.
 д 2 Неф. 28:12–13.
 16_а тобто манірне ходіння коротким і швидким кроком.
 17_а гебр виставить напоказ; ідіома, що означає “осоромити їх”.
 18_а Можливо, сітка для волосся.

Авторитети не завжди погоджуються між собою щодо типу жіночих прикрас, які згадуються у віршах 18–23.
 б тобто прикраси у формі півмісяця.
 19_а гебр вуалі.
 22_а гебр блискуче вбрання.

23_а або прозоре вбрання.
 24_а гебр лахміття.
 б або мантія.
 в або випалене клеймо (мітка рабства).
 14 1_а тобто клеймо незаміжності й бездітності.
 2_а Ісаія 60:21; 2 Неф. 3:5; Кн. Як. 2:25.

Єрусалимі, будуть називатися священними, всі, хто записаний серед живих в Єрусалимі—

4 “Коли Господь ^бзміє геть бруд дочок Сіону, і вичистить кров Єрусалима з його середини духом правосуддя і духом ^агоріння.

5 І створить Господь над усяким житлом на горі Сіон, і над її зібранням, ^ахмару і дим удень і блиск вогню палаючого вночі; бо над усякою славою Сіону буде захист.

6 І буде скинія тінню від спеки вдень, і місцем ^апритулку, і захистом від бурі й від дощу.

РОЗДІЛ 15

Виноградник Господній (Ізраїль) стане спустошеним, а Його народ буде розсіяним—Горе зійде на них у їхньому відступництві і розсіянні—Господь підніме прапор і збере Ізраїль—Порівняйте: Ісая 5. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А потім Я заспіваю Моему найулюбленішому ^апісню Мого улюбленого про Його виноградник. Мій найулюбленіший має виноградник на дуже родючому пагорбі.

2 І Він обгородив його, і поз-

бирав звідти все каміння, і засадив його добірною виноградною ^алозою, і спорудив башту посередині його, а також зробив там давальний прес; і Він стежив, щоб той родив виноград, а він уродив дикий виноград.

3 А тепер, о жителі Єрусалима і люди з Юдеї, розсудіть, Я благаю вас, поміж Мною і Моїм виноградником.

4 Що ще можна було б збити в Моему виноградникові, але Я не зробив у ньому? Тож коли Я стежив, щоб він родив виноград, він уродив дикий виноград.

5 А зараз слухайте; Я розповім вам, що Я зроблю з Моїм виноградником—Я ^азніму огорожу звідтіля, і його з'їдять; і Я зламаю стіну, і він буде витоптаний вщент;

6 І Я спустошу його; і не буду ні підрізувати, ні обкопувати його; але виросте там ^аверес і колючки; Я також звелю хмарам, щоб не ^бдощували дощем на нього.

7 Бо ^авиноградник Господа Саваота це є дім Ізраїля, а люди Юдеї—то Його мила рослина; і Він шукав ^бправосуддя, але бачиш, гноблення; шукав праведності, але чуєш, плач.

8 Горе тим, хто приєднує

4а тобто Коли Господь очистить землю.

б пп Мити, Омитий, Омовіння.

в Мал. 3:2–3; 4:1.

5а Вих. 13:21.

6а Ісая 25:4; УЗ 115:6.

15 1а тобто пророк складає пісню або поетичну притчу про виноградник, показуючи милість Бога і нечутливість Ізраїля.

2а Єр. 2:21.

5а Пс. 80:13.

6а Ісая 7:23; 32:13.

б Єр. 3:3.

7а пп Виноградник Господній.

б або справедливості.

“дім до дому, доки вже немає місця, щоб ^брозмістити їх посередині землі!

9 У мої вуха сказав Господь Саваот: Насправді, багато домівок буде спустошено, і великі і прекрасні міста будуть без жодного жителя.

10 Так, десять акрів виноградника вродять один “бат, а з хомеру насіння вийде одна ефа.

11 Горе тим, хто встає рано вранці для того, щоб “знайти міцний напій, щоб продовжувалося це до ночі, і ^бвино розпалляє їх!

12 І арфа й віола, бубон і сопілка, і вино на їхніх бенкетах; але вони не “замислюються над справами Господа, а також не зважають на діяння рук Його.

13 Отже, Мій народ пішов у неволю, тому що не має “знання; і їхні вельмишановні люди голодують, а безліч їх висихає від спраги.

14 Тому пекло розширило себе, і відкрило свого рота без міри; і їхня слава, і їхня безліч, і їхня пишність, і той, хто втішається, зійдуть туди.

15 І простий чоловік принизиться, і могутній чоловік

упокориться, і очі пихатих поникнуть.

16 Але Господь Саваот возвеличиться у “правосудді, і Бог, Який є священним, буде освячений у праведності.

17 Тоді ягнята наситяться в їхній спосіб, а залишені місця після відгодованих чужі поїдять.

18 Горе тим, хто тягне беззаконня вірвочками “суєти, а гріх—^бначе мотузку возу;

19 Тим, хто каже: Хай Він “квапиться, прискорює Свою роботу, щоб ми ^бпобачили її; і хай намір Святого Ізраїля наблизиться і прийде, щоб ми могли пізнати це.

20 Горе тим, хто “називає зло добром, а добро—злом, хто ставить ^бтемряву за світло, а світло—за темряву, хто ставить гірке за солодке, а солодке—за гірке!

21 Горе тим, хто “мудрий у своїх власних очах, і розсудливий з власної точки зору!

22 Горе міцним вино пити, і сильним змішувати міцні напої;

23 Хто виправдовує злочестивого за винагороду і “відбирає праведність від праведного!

8а Мих. 2:1–2.

^б тобто залишити жити самотньо. Заможні землевласники захопили маленькі господарства бідняків.

10а Ез. 45:10–11.

11а Пр. 23:30–32.

^б пп Слово мудрості.

12а Пс. 28:5.

13а Ос. 4:6. пп Знання.

16а пп Ісус Христос— Суддя.

18а пп Марний, Марнота.

^б тобто вони прив'язані до своїх гріхів, наче тварини до свого яра.

19а Єр. 17:15.

^б тобто Вони не повірять у Месію, доки не побачать Його.

20а Морон. 7:14, 18; УЗ 64:16; 121:16.

^б 1 Іван 1:6.

21а Пр. 3:5–7; 2 Неф. 28:15.

23а тобто позбавляє його законних прав.

24 Отже, як “вогонь пожирає” стерню, і полум’я поглинає “полову, їхнє коріння зогние, а їхній цвіт здійметься наче пил; тому що вони відкинули закон Господа Саваота, і “зневажили слово Святого Ізраїля.

25 Тому “гнів Господа запалився проти Його народу, і простер Він руку Свою проти них, і покарав їх; і захиталися гори, і їхні трупи були розірвані посеред вулиць. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

26 І Він підніме “прапор до народів здалеку, і “свистітиме до них з краю землі; і ось, вони “прийдуть, поспішаючи хутко; серед них жодного не буде ні втомленого, ні шкандибаючого.

27 Ніхто з них не буде ні спати, ані дрімати; і не буде ні їхній пояс на стегнах розв’язаним, ані ремінець на взутті розірваним;

28 Чиї стріли будуть погострені, а всі їхні луки понатягвані, а копита їхніх коней будуть немов кремінь, а їхні колеса—немов вихор, їхній рик—немов лев’ячий.

29 Вони ричатимуть, немов молоді “леви; саме так, вони

ричатимуть і ухоплять здобич, і віднесуть обачно, і ніхто не врятує.

30 І в той день вони ричатимуть на них, як море реве; а якщо вони подивляться на ту землю, ось, темрява й скорбота, і світло померкло в небесах з того.

РОЗДІЛ 16

Ісаї бачить Господа—Гріхи Ісаї прощені—Він покликаний проповідувати—Він пророкує відмовлення Юдеїв від учення Христа—Залишки повертаються—Порівняйте: Ісаї 6. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Того “року, коли помер цар Уззія, я також бачив Господа, Який сидів на троні, високому і піднесеному, і Його “шлейф заповнив храм.

2 Над ним стояли “серафими; кожний мав шестеро крил; двома він закривав своє обличчя, і двома він закривав свої ноги, а двома він літав.

3 І один кричав до другого, і казав: Святий, святий, святий є Господь Саваот; уся земля сповнена Його славою.

4 І захиталися “чопи дверей від голосу того, хто закричав, і дім сповнився димом.

24a Ов. 1:18; Мал. 4:1–2;
2 Неф. 20:17.

б Йоїл 2:5;

1 Неф. 22:15, 23;
2 Неф. 26:4, 6;
УЗ 64:23–24; 133:64.

в Лк. 3:17;

Мос. 7:29–31.

г 2 Сам. 12:7–9.

25a УЗ 63:32; Мойс. 6:27.

26a пп Прапор.

б або свистітиме;

Тобто подаватиме сигнал для збирання. Ісаї 7:18;
2 Неф. 29:2.

в пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

29a 3 Неф. 21:12–13.

16 1a тобто припл.

750 р. до Р.Х.

б тобто кайма або поділ його вбрання.

2a пп Херувими.

4a гебр задржили основи порогів.

5 Тоді сказав я: Горе мені! Бо я “занапащений; тому що я людина нечистовуста; і я живу серед народу нечистовустого; бо мої очі бачили Царя, Господа Саваота.

6 Потім прилетів один із серафимів до мене, тримаючи в руці розжарену “вуглину, яку він узяв щипцями з жертovníка;

7 І він приклав її до моїх уст та й сказав: Ось це торкнулося твоїх уст; і твоє “беззаконня відібрано, і твій гріх спокотуваний.

8 Також я чув голос Господа, Який казав: Кого пошлю Я, і хто піде для Нас? Тоді я сказав: Ось я; пошли мене.

9 А він сказав: Иди і скажи народові цьому—Чуєте ви дійсно, але вони не розуміли; і бачите ви, але вони не сприймали.

10 Зроби серце цього народу грубим, і зроби їхні вуха тяжкими, і закрий їм очі—щоб вони не бачили своїми очима, і не “чули своїми вухами, і не розуміли своїм серцем, і не були наверненими і не були зціленими.

11 Тоді спитав я: Господи, як довго? А він відповів: Доки міста не будуть спустошені, без жодного жителя, а бу-

динки без жодної людини, і земля повністю занедбаною; 12 І Господь “віддалив людей, тому що буде велика самотність посеред землі.

13 Але все ж таки залишиться десята частина, і вони повернуться, і будуть поглинуті, як липа або дуб, чия суть залишається в них, коли вони скидають листя; отже, священне насіння буде їхньою “суттю.

РОЗДІЛ 17

Єфрем і Арам розпочинають війну проти Юдеї—Христос народиться від діви—Порівняйте: Ісаїя 7. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І сталося так у дні Ахаза, сина Йотама, сина Уззії, царя Юдеї, що Рецін, цар Араму, і Пеках, син Ремалії, цар Ізраїля, підійшли до Єрусалима, щоб воювати проти нього, але не змогли подолати його.

2 І було сповіщено дому Давида, і сказано: Арам є спільником “Єфрема. І його серце було схвильоване, і серце його народу, як дерева в лісі хвилює вітром.

3 Тоді мовив Господь до Ісаї: Йди вперед зараз, щоб

5а ГЕБР відсічений;
тобто він був приголомшений, усвідомивши свої гріхи та гріхи свого народу.

6а тобто символ очищення.

7а пп Відпущення

грівів.
10а Мт. 13:14–15.
12а 2 Цар. 17:18, 20.
13а тобто Як дерево, хоч його листя й розкидане, але життя і здатність давати насіння все ще залишається в

ньому.
17 2а тобто Весь північний Ізраїль було названо іменем Єфрема, головного північного коліна.

зустріти Ахаза, ти і “Шеар-Яшув, твій син, до кінця водоводу верхнього ставу на битому шляху до поля валяльника;

4 І скажи йому: Стережися і будь спокійним; не “бійся, не будь малодушним через оті два хвости тих димлячих головешок, через лютий гнів Реціна з Арамом, і сина Ремалії.

5 Тому що Арам, Єфрем і син Ремалії вступили у лиху змову проти тебе, кажучи:

6 Давайте підемо проти Юдеї і збудимо її, і давайте “проб’ємо бреш там для нас, і настановимо царя посеред неї, а саме, сина Тавеїла.

7 Так каже Господь Бог: Цього не станеться, і цього не буде.

8 Тому що голова Араму— Дамаск, а голова Дамаска— Рецін; і через шістдесят і п’ять років буде Єфрем розбитий, так що не стане більше народу.

9 А голова Єфрема то є Самарія, а голова Самарії— син Ремалії. Якщо ви не “повірите насправді, то не будете встановлені.

10 Більш того, Господь звернувся знову до Ахаза, кажучи:

11 Попроси собі “ознаку від Господа Бога твого; попроси

Його або в глибинах, або в висотах угорі.

12 Але Ахаз сказав: Я не буду просити і не буду я “спокушати Господа.

13 І Він сказав: Послухай-но ти, доме Давида; чи то не досить тобі стомлювати людей, так ти ще будеш стомлювати Мого Бога також?

14 Отже, Господь Сам дасть тобі ознаку— Тож знай, “діва зачне, і породить сина, і надасть Йому ім’я ⁶Еммануїл.

15 Масло і мед Він буде їсти, аби знати, як відмовлятися від зла і обирати добро.

16 Тому що до того, як “дитина навчиться відмовлятися від зла і обирати добро, земля, яку ти ненавидиш, буде полишена ⁶обома її царями.

17 Господь “нашле на тебе, і на твій народ, і на дім батька твого такі дні, які не наставляли від того дня, коли ⁶Єфрем відійшов від Юди, нашле царя Асирії.

18 І буде так того дня, що Господь “свисне мусі, що в найдальшій частині Єгипту, і бджолі, що на землі Асирії.

19 І вони прилетять, і посідають усі у спустошених долинах, і в ущелинах скель, і на всьому терновітті, і на всіх куцах.

20 Того самого дня Господь

3а ГЕБР залишок повернеться.
4а тобто не тривожтеся через цей напад; у тих двох царів залишилося мало вогню.

6а ГЕБР розділимо її.
9а 2 Хр. 20:20.
11а пп Ознака.
12а тобто перевіряти, випробовувати, або доводити.
14а пп Діва, Дівич.
б ГЕБР З нами Бог.

пп Еммануїл.
16а 2 Неф. 18:4.
б 2 Цар. 15:30; 16:9.
17а 2 Хр. 28:19–21.
б 1 Цар. 12:16–19.
18а або засвище; тобто подасть сигнал, прикличе. Ісаїя 5:26.

“поголить найнятою бритвою, тими, хто по тім боці ріки, ⁶царем Асирії, голову та волосся ніг; і вона також забере бороду.

21 І буде так того дня, чоловік ⁴годуватиме молоду корову і дві вівці;

22 І буде так, що через велику кількість молока, яке вони даватимуть, він їстиме масло; бо масло і мед буде їсти кожний, хто залишиться на цій землі.

23 І буде так того дня, що в кожному місці, де були тисячі виноградних лоз на тисячу ⁴срібних, будуть верес і терен.

24 З стрілами і з луками прийдуть люди туди, бо вся земля стане вересом і терном.

25 І на всі пагорби, що будуть копані мотикою, не прийдуть туди через страх вересу і терну; але вони будуть для вигону волів, і для витоптування ⁴дрібнішою худобою.

РОЗДІЛ 18

Христос буде каменем спотикання і скелею провини—Шукайте Господа, а не цвирінькаючих чародіїв—Звертайтеся до

закону і до свідчення за проводом—Порівняйте: Ісаї 8. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Крім того, слово Господа, сказане мені: Візьми собі великий свиток, і напиши людським пером, що стосується ⁴Магер-шалал-хаш-база.

2 І я взяв собі за вірних ⁴свідків, щоб записувати, Урію, священика, і Захарія, сина Єверехії.

3 І я увійшов до ⁴пророчиці; і вона зачала і породила сина. Тоді сказав Господь мені: Дай ім'я йому, Магер-шалал-хаш-баз.

4 Бо знай, ⁴дитина ще ⁶не вмітиме кликати «Батьку мій» і «Мамо моя», коли багатства Дамаска і ⁴здобич Самарії буде відібрано царем Асирії.

5 Господь також звернувся до мене знову, кажучи:

6 Оскільки цей народ відмовляється від вод ⁴Сілоамських, що тихо плинуть, і втішається ⁶Реціном і сином Ремалії;

7 Тому ось, Господь підніме на ⁴них води ріки, сильні і великі, а саме царя Асирії і всю його славу; і він заповнить усі свої русла, і вийде з усіх своїх берегів.

8 І він ⁴пройде по Юдеї; він

20а товто Землю буде спустошено іноземним загарбником.
б 2 Цар. 16:5–9.

21а товто Уціліє тільки невелика кількість тих, хто сам дбає про себе.

23а або срібних монет.
25а геєр вівцями або козлами.

18 1а товто знищення неминуче.

2а пп Свідок, Свідчення.

3а товто його дружини.

4а 2 Неф. 17:16.

б Ісаї 8:4.

в 2 Цар. 15:29.

6а пдс, Бут. 50:24.

б Ісаї 7:1.

7а товто спочатку на північний Ізраїль.

8а товто Асирія також проникне в Юдею.

залле і затопить, він аж до ший сягне; і розпростерті крила його заповнять широчінь землі Твоєї, о ^бЕммануїле.

9 ^аЄднайтеся, о ви, люди, і ви будете розбиті вщент; прикладіть вухо своє всі ви, з далеких країн; озбройтеся, і ви будете розбиті вщент; озбройтеся, і ви будете розбиті вщент.

10 Склічте раду разом, і вона зійде нанівець; слово кажіть, і воно не збудеться; ^атому що Бог з нами.

11 Тому що Господь звернувся до мене сильною рукою, і наставляв мене, аби я не ходив шляхами цього народу, кажучи:

12 Не кажи ^а«Змова» всім, кому цей народ каже «Змова»; не бійся також того, чого вони бояться, і не лякайся.

13 Освячуй Господа Саваота Самого, і нехай Він буде для тебе ^астрахом, і нехай Він буде для тебе жахом.

14 І Він буде ^асвятилищем; але Він буде ^бкаменем спотикання, і скелею провини для обох домів Ізраїля, паст-

кою і тенетами для жителів Єрусалима.

15 І багато з них будуть ^аспотикатися і падати, і будуть розбиті, і потраплять у пастку, і будуть піймані.

16 Прив'яжи свідчення, запечатай ^азакон серед Моїх учнів.

17 І я чекатиму Господа, Який ^аховає лице Своє від дома Якова, і я шукатиму Його.

18 Знай, я і діти, яких Господь дав мені, є для ^аознак і для чудес в Ізраїлі від Господа Саваота, Який живе на Горі Сіон.

19 І коли вони скажуть вам: Шукайте тих, хто знається з ^адухами, і ^бчародіїв, які цвірінькають і бубонять—хіба ^вне слід народові шукати свого Бога всіх живих, щоб почути ^гвід мертвих?

20 До закону і до свідчення; і якщо ^авони не говоритимуть згідно з цим словом, то через те, що в них немає світла.

21 І ^авони переживуть це в тяжкому і голодному стані; і станеться, що коли вони зголодніють, то терзатимуть

8б пп Еммануїл.

9а товто Сформуїте союзи.

10а товто Юдею (землю Еммануїла) буде збережено. Пс. 46:8.

12а товто Юдея не повинна покладатися на таємні змови з іншими заради безпеки.

13а товто Будь благоговійним і смирним

перед Богом.

14а Єз. 11:15–21.

б 1 Пет. 2:4–8; Кн. Як. 4:14–15.

15а Мт. 21:42–44.

16а гевр учення, або доктрину. пп Євангелія.

17а Ісая 54:8.

18а товто імена Ісаї і його синів означають відповідно: “Єгова спасає”, “Він підганяє здобич” і “Залишок

повернеться.”

2 Неф. 17:3; 18:3. 19а Лев. 20:6.

б товто чаклунів, ворожок.

в 1 Сам. 28:6–20.

г або від імені.

20а товто медіумиспирити (також у віршах 21–22).

21а товто Ізраїль буде забрано у полон через те, що вони не прислухатимуться.

себе і проклинатимуть свого царя і свого Бога, і дивитимуться вгору.

22 І вони подивляться на землю і побачать горе і темряву, тьмяність муки, і будуть вони загнані в темряву.

РОЗДІЛ 19

Ісаїя говорить про Месію—Люди в темряві побачать велике світло—Для нас народжена дитина—Він буде Князем Миру і буде царювати на Давидовому престолі—Порівняйте: Ісаїя 9. Близько 559–545 рр. до р.х.

Однак тьмяність не буде такою, якою вона була в її занепокоєнні, коли спочатку Він легко стурбував “землю Завулона, і землю Нефталима, а після того завдав ще тяжчого горя, пройшовши повз Червоне море над Йорданом до Галілеї багатьох народів.

2 Люди, які в “темряві ходять, побачили велике світло; вони, хто живе на землі в темноті смерті, на них те світло пролилося.

3 Ти примножив народ, і “збільшив радість—вони радіють перед Тобою радістю врожаю, і як люди радіють, коли ділять здобич.

4 Бо Ти зламав ярмо його тягара, і підпору його рамена, палицю його гнобителя.

5 Бо кожна битва воїна супроводжується гучним збен-теженням, і одежею, заплямованою кров’ю; але ця буде з пожежею і паливом вогню.

6 Бо для нас “Дитя народжене, для нас Син даний; і ^бвлада буде на рамені Його; і буде названо Його ім’ям: Чудовий, Порадник, “Могутній Бог, “Вічний Батько, Князь ^оМиру.

7 Збільшенню “влади і миру ^бне буде кінця на престолі Давида, і в царстві його, і щоб поставити його з правосуддям і справедливістю відтепер і аж навіки. Старанністю Господа Саваота здійсниться це.

8 Господь послав Своє слово до Якова, і воно зійшло на “Ізраїль.

9 І всі люди знатимуть, а саме, Єфрем і жителі Самарії, які кажуть з гордістю і впевненістю в серці:

10 Цегли попадали, але ми збудуємо з тесаного каменю; сикомори позрубувано, але ми замінимо їх кедрами.

11 Отже, Господь нашле противників “Реціна проти нього, і об’єднає його ворогів;

12 Сиріян попереду, а филистимлян позаду; і вони “по-

19 1а Мт. 4:12–16.

2а “Тьмяність” і “темрява”—це відступництво і полон; а “велике світло”—це Христос.

3а Ісаїя 9:2.

6а Ісаїя 7:14;

Лк. 2:11.

б Мт. 28:18.

в Тит 2:13–14.

г Ал. 11:38–39, 44.

д Іван 14:27.

7а пп Уряд.

б Дан. 2:44.

8а тобто Пророчє послання, що йде

далі (вірші 8–21), було попередженням десятком північним колінам, які називалися Ізраїль.

11а 2 Цар. 16:5–9.

12а 2 Цар. 17:6, 18.

глинати муть Ізраїль відкритим ротом. При всьому цьому Його ^бгнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

13 Але люди не “звертаються до Того, Хто карає їх, і не шукають вони Господа Саваота.

14 Тому Господь відсіче від Ізраїля голову й хвіст, пальмову віту й тростину в один день.

15 Старійший—він є та голова; а пророк, який навчає неправди, то є хвіст.

16 Бо провідники цього народу примушують їх грішити; і ті, хто ними проваджені, загинуть.

17 Тому Господь не буде мати радості в їхніх юнаках, а також не буде мати ^амилості до їхніх безбатченків і вдів; бо кожний з них є лицемір і злочинець, і кожні уста говорять ^бдурниці. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його ^арука все ще простерта.

18 Бо злочестивість горить, як вогонь; вона поглинати мє верес і тернину, і запалає по гущавинах лісів, і вони здіймуться вгору, як піднімається дим.

19 Від гніву Господа Саваота земля потемніє, і люди будуть як паливо для вогню; і “жоден не пощадить брата свого.

20 І хапати мє він правою

рукою і буде голодним; і “їсти мє він лівою рукою і вони не наситяться; кожна людина буде їсти плоть рамена свого—

21 “Манасія—^бЄфрема; і Єфрем—Манасію; вони разом будуть проти ^аЮди. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, а Його рука все ще простерта.

РОЗДІЛ 20

Руйнування Асирії як руйнування злочестивих при Другому Пришесті—Небагато людей залишиться після того, як Господь прийде знову—Решта Якова повернеться одного дня—Порівняйте: Ісаїя 10. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Горє тим, хто постановляє несправедливі постанови, і хто записує гиркоту, яку вони приписали;

2 Щоб усунути нужденних від ^аправосуддя, і щоб відняти право від бідних з Мого народу, щоб ^будови могли стати їхньою здобиччю, і щоб вони могли грабувати безбатченків!

3 І що ви будете робити в день відвідування і спустошення, яке прийде здалеку,—до кого ви втечете за допомогою, і де ви залишите славу свою?

12б Ісаїя 5:25; 10:4.

13а Ам. 4:6–12.

17а пп Милостивий,

Милість.

б 2 Неф. 9:28–29.

в Кн. Як. 5:47; 6:4.

19а Мих. 7:2–6.

20а Повтор. 28:53–57.

21а пп Манасія.

б пп Єфрем.

в пп Юда.

20 2а АБО Справедливості.

б пп Вдова.

4 Без Мене вони плазувати-муть поміж полоненими, і вони попадають між убитими. При всьому цьому Його гнів ще не відвернутий, і Його рука все ще простерта.

5 О асирійцю, жезле Мого гніву, і палиця в їхній руці— то є ^аїхнє обурення.

6 Я пошлю його ^апроти лицемірного народу, і проти людей гніву Мого Я дам йому наказ награвувати добра, і взяти здобич, і розтоптати їх, як багно вулиць.

7 Але не так він собі розуміє, і не так його серце мислить; бо в серці його— знищити і згубити чимало народів.

8 Бо він каже: Хіба мої князі всі разом не царі?

9 Хіба Кално не таке, як Кархеміш? Хіба Хамат не такий, як Арпад? Хіба Самарія не така, як Дамаск?

10 Через те, що ^амоя рука заснувала царства ідолів і їхні вирізьблені зображення перевищують таких самих в Єрусалимі і в Самарії;

11 То хіба не зроблю я так само для Єрусалима і його ідолів, як я зробив для Самарії та її ідолів?

12 Отже, станеться, що коли Господь звершить усю Свою роботу на горі Сіон і в Єрусалимі, я покараю ^аплід са-

мовпевненого серця царя ^бАсирії, і славу його пихатих поглядів.

13 Бо ^авін каже: Силою руки своєї і мудрістю своєю я зробив це; бо я розважливий; і я відсунув границі народів, і я пограбував їхні скарби, і я перемиг жителів як доблесний чоловік;

14 І рука моя досягла, наче гнізда, багатства народу; і як хтось збирає яйця, що покинуті, зібрав я всю землю; і не було нікого, хто б поворушив крилом, або відкрив рота, або зацвірінкав.

15 ^аЧи буде ^бсокира вихвалитися перед тим, хто рубає нею? Чи буде пила звеличувати себе перед тим, хто розмахує нею? Ніби жезл розмахується перед тими, хто підіймає його, або ніби посох підніме сам себе, наче він не є просто деревина!

16 Ось чому Господь, Господь Саваот, пошле виснаженість на ситих його; і під ^айого славою Він розведе полум'я, наче полум'я пожежі.

17 І світло Ізраїля буде пожежею, а його Святий—полум'ям, і буде горіти, і поглине його тернину і його верес в один день;

18 І винищить славу лісу його, і плідного саду його,

5а Ісаїя 10:5.

6а товто проти Ізраїля.

10а товто рука царя Асирії (вірші 10–11).

12а товто гордівліві вихваляння.

б Соф. 2:13.

13а товто цар Асирії (вірші 13–14).

15а Усі метафори в цьому вірші ставлять те саме запитання: Чи може людина (напр., асирійський цар)

процвітати, йдучи всупереч Богу?

б товто пророк порівнює царя із знаряддям.

16а товто царя Асирії (також вірші 17–19).

“душу і тіло; і будуть вони, як тоді, коли прапороносець неприємний.

19 А “решта дерев його лісу буде нечисленна, що й дитина зможе перелічити їх.

20 І станеться “того дня, що решта Ізраїля, і ті з ^бдому Якова, хто врятувався, не будуть більше ^сспиратися на того, хто б’є їх, а спиратимуться на Господа, Святого Ізраїля, насправді.

21 “Решта повернеться, так, саме решта Якова, до могутнього Бога.

22 Бо хоч твоїх людей, Ізраїле, як піску морського, все ж тільки решта з них повернеться; “винищення призначене ^брозіллється в праведності.

23 Бо Господь Бог Саваот “учинить це винищення, дійсно призначене по всій землі.

24 Тому так каже Господь Бог Саваот: О народе Мій, який живе в Сіоні, не бійся Асирійця; він буде бити тебе посохом, і підніме свою палицю проти тебе, “так, як у Єгипті.

25 Бо ще зовсім трохи, і вга-

мується обурення, і гнів Мій буде на їхнє знищення.

26 І Господь Саваот збудить бича для нього, як на знищення “Мідіяна при скелі Орев; і як посох Його був над морем, так Він здійме його, як у Єгипті.

27 І станеться того дня, що його “тягар буде знятий з твоїх рамен, а його ярмо—з твоєї шиї, і ярмо буде знищене через ^бпомазання.

28 “Він приходить до Айята, він переходить до Мігрону; біля Міхмашу він склав свої вози.

29 Вони перейшли прохід; вони зупинилися на ночівлю біля Геви; Рамат злякалася; Гів’а Саулова втекла.

30 Здійми свій голос, о дочко Галліма; нехай почує це Лайш, о бідний Анатоте.

31 Мадмена розбіглася; жителі Гевіму збираються, щоб тікати.

32 А ще залишиться він у Нові того дня; він потрясе рукою проти гори дочки Сіону, пагорба Єрусалима.

33 Ось Господь, Господь Саваот відрубає гілки з жахом; і ті, хто “високі поставою,

18a товто Асирія
зникне повністю.

19a товто залишки
війська Асирії.

20a товто в останні дні.
^б Ам. 9:8–9.

^в товто залежати
від того.

21a Ісая 11:11–12.

22a УЗ 63:34.

пп Світ—Кінець
світу.

^б товто Навіть коли
приходить
покарання, милість
є доступною.

23a товто викличе
проголошене
знищення.

24a товто як єгиптяни
робили в попередні
часи.

26a Бут. 25:1–2;
Суд. 7:25.

27a Ісая 14:25.

^б пп Помазаник.

28a товто Прослідковується просування асирійського війська до Єрусалима; потім (вірші 33–34) образно описано Господні дії проти них.

33a Гел. 4:12–13.

будуть відрізані; а пихаті будуть принижені.

34 І Він зрубає гущавину лісів залізом, і Ливан паде від Могутнього.

РОЗДІЛ 21

Стебло Ессея (Христос) судитиме в праведності—Знання Бога покриє землею під час Тисячоліття—Господь підніме прапор і збере Ізраїль—Порівняйте: Ісаїя 11. Близько 559–545 рр. до р.х.

І проросте ^апагін із ^бстебла ^вЕссея, і віта виросте з кореня його.

2 І ^аДух Господа зійде на Нього, дух мудрості і розуміння, дух поради і могутності, дух знання і страху перед Господом;

3 І дасть Йому швидко розуміти в страхові перед Господом; і Він не буде ^асудити за тим, що бачать Його очі, і не буде докоряти за те, що чують Його вуха.

4 Але з ^аправедністю буде Він судити бідних, і ^бдокоряти з справедливістю ^впокірним землі; і Він покарає землю жезлом уст Своїх, і диханням губ Своїх смерть заподіє злочестивому.

5 І праведність буде поясом стегон Його, і вірність поясом ^астану Його.

6 І вовк буде мешкати з ягням, і леопард лежатиме з козеням, і телля, і молодий лев, і відгодована тварина їстимуть разом; і мале дитя водитиме їх.

7 І корова, і ведмідь будуть пастися; їхні діти лежатимуть разом; і лев буде їсти соломую, немов віл.

8 І немовлятко буде бавитися над норою ^ааспіда, а відлучена від грудей дитина покладе свою руку на кубло ^бгадюки.

9 Вони ^ане вчинять лихого і не руйнуватимуть на всій Моїй святій горі; бо земля сповниться ^бзнанням Господа, як води покривають море.

10 І ^атого дня буде ^бкорінь Ессея, Який стане за прапор для народу; до Нього ^вІновірці будуть прагнути; і місце спочинку Його буде славетним.

11 І станеться того дня, що Господь простягне Свою руку знову ^авдруге, щоб відновити решту Свого народу, яка залишиться, з Асирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Етіо-

21 1а УЗ 113:3–4.

б УЗ 113:1–2.

в Ессеї був батьком Давида; дається послання на царський родовід Давида, в якому з часом народиться Ісус. Мих. 5:1; Євр. 7:14. пп Ессеї.

2а Ісаїя 61:1–3.

3а Іван 7:24.

4а Пс. 72:2–4; Мос. 29:12.

б ГЕВ вирішувати. в пп Лагідний, Лагідність.

5а або талії.

8а маленька отруйна змія, поширена в Єгипті.

б інша отруйна змія.

9а Ісаїя 2:4.

пп Тисячоліття.

б УЗ 101:32–33; 130:9.

10а тобто в останні дні. ДС—Іст. 1:40.

б Рим. 15:12;

УЗ 113:5–6.

в УЗ 45:9–10.

11а 2 Неф. 6:14; 25:17; 29:1.

пії, і з Еламу, і з Шін'ару, і з Хамату, і з островів у морі.

12 І Він підійме прапор для народів, і з'єднає вигнанців Ізраїля, і збере разом розсіяних з Юдеї з чотирьох кінців землі.

13 Заздрість Єфрема також відійде, і противники Юдеї будуть відсічені; Єфрем не буде заздрити Юді, а Юда не буде гнобити Єфрема.

14 Але вони злетять на плечах филистимлян на захід; вони пограбують тих, хто на сході, разом; вони накладуть руку свою на Едома і Моава; і діти Аммона слухатимуться їх.

15 І Господь вцент зруйнує затоку Єгипетського моря; і Своїм могутнім вітром Він потрясе рукою Своєю над річкою, і розіб'є її на сім потоків, і дозволить людям переходити в сухому взутті.

16 І там буде широка дорога для решти Його народу, який залишиться, з Асирії, як це було для Ізраїля в день, коли він виходив з землі Єгипту.

РОЗДІЛ 22

У день Тисячоліття всі люди прославлятимуть Господа—Він буде жити серед них—Порівняйте: Ісаї 12. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І в той день ти скажеш: О Господи, я хвалю Тебе; хоч Ти й гнівався на мене, Твій гнів відійшов, і Ти втішив мене.

2 Ось, Бог є спасіння моє; я довіряться і не буду боятися; бо Господь Єгова—то моя сила і моя пісня; Він також став спасінням моїм.

3 Тому з радістю ти черпатимеш воду з криниць спасіння.

4 І в той день ви скажете: Прославляйте Господа, звертайтеся до імені Його, сповіщайте про діяння Його серед людей, нагадайте, що Його ім'я піднесене.

5 Співайте Господеві; бо Він учинив чудове; це відомо по всій землі.

6 Кричи і волай, ти, жителю Сіону; бо величний є Святий Ізраїля серед тебе.

12а пп Прапор.
б З Неф. 15:15; 16:1–4.
в Неем. 1:9;
1 Неф. 22:10–12;
УЗ 45:24–25.
пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

13а Єр. 3:18.
б Коліна, очолювані
Юдою і Єфремом
були історичними
супротивниками
(після подій,

описаних у
1 Цар. 12:16–20). В
останні дні ця
ворожнеча буде
подолана.
Єз. 37:16–22.
пп Заздрити,
Заздрість.
в пп Юда.

14а товто нападуть
на західні схили,
які були
филистимською

територією.
15а Зах. 10:11.
16а Ісаї 35:8;
УЗ 133:27.
22 2а Мос. 4:6;
Гел. 12:1.
3а пп Жива Вода.
4а пп Вдячні,
Дякування, Подяка.
5а УЗ 136:28.
6а Ісаї 54:1;
Соф. 3:14.

РОЗДІЛ 23

Руйнування Вавилону як руйнування при Другому Пришестві — Це буде день гніву і помсти — Вавилон (світ) паде назавжди — Порівняйте: Ісаї 13. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

“Тягар ⁶Вавилону, який Ісаї, син Амоса, бачив.

2 Підніміть ^астяг над високою горою, піднесіть голос до них, ^бпотрясіть рукою, щоб могли вони увійти у браму знаті.

3 Я звелів Моїм ^апосвяченим, Я також покликав могутніх Моїх, бо Мій гнів не на тих, хто втішається у Моїй високості.

4 Галас багатьох у горах, як галас великого народу, збуджений галас ^ацарств народів, ^бзібраних разом, Господь Саваот збирає військо бойове.

5 Вони йдуть з далекої країни, з кінця небес, так, Господь і зброя обурення Його, щоб зруйнувати всю землю.

6 Голосіть ви, бо день Господа вже близько; він прийде як руйнування від Всемогутнього.

7 Тому-то всі руки ослаб-

нуть, серце кожної людини розтане;

8 І вони злякаються; муки і скорботи обіймуть їх; вони здивуються один одному; їхні обличчя будуть, немов полум'я.

9 Знайте, день Господа приходить, жорстокий від гніву і лютої злості, щоб зробити землю спустошеною; і Він ^азнищить грішників геть з неї.

10 Бо зірки на небі і сузір'я там не даватимуть свого світла; ^асонце потемніє на його шляху вперед, і місяць не сяятиме світлом своїм.

11 І Я ^апокараю світ за зло, а злочестивих за їхні беззаконня; Я примушу гордовитість ^бпихатих зникнути, і зупиню зухвальство жадливих.

12 Я зроблю ^алюдину дорожчою від чистого золота; а саме, людина буде дорожча від золотого клину Офіра.

13 Тому Я захитаю небеса, і земля ^азрушить зі свого місця, у гніві Господа Саваота, і в день Його лютого гніву.

14 І це буде, як ^апереслідувана сарна, і як вівця, яку жодна людина не пильнує; і кожна людина повернеться до свого

23 1а тобто послання про засудження.
б Історичне знищення злочестивого Вавилону, пророковане в Іс. 13 і 14, вжито як прообраз повного знищення всього злочестивого світу.

УЗ 133:5, 7, 14.
пп Вавилон.
2а або прапор.
пп Прапор.
б тобто помахати рукою, дати сигнал.
3а тобто святим.
4а Зах. 14:2–3.
б Зах. 12:3.
9а пп Земля—
Очищення землі.

10а пп Світ—Кінець світу.
11а Мал. 4:1.
б УЗ 64:24.
12а Ісаї 4:1–4.
13а пп Земля—
Кінцевий стан землі.
14а або олень, на якого полюють.

власного народу, і кожний втече на свою власну землю.

15 Кожний, хто є гордовитим, буде заколотий; так, і кожний, хто приєднається до злочестивих, паде від меча.

16 Їхні діти також будуть розбиті вщент на їхніх очах; їхні доми пограбовані, а їхні жінки згвалтовані.

17 Знайте, Я збуджу Мідян проти них, які не дбають про срібло чи золото, і не втішаються ним.

18 Їхні луки також розшматують юнаків на шматки; і не буде в них жалю над плодом утроби; їхні очі не помилюють дітей.

19 І Вавилон, слава царств, краса Халдейської величності, стане таким, як тоді, коли Бог повалив Сodom та Гоморру.

20 Він ніколи не буде заселений, і також не буде замешканий із покоління в покоління: ні Араби не поставлять намету там; ні пастухи не зроблять свою кошару там.

21 Але дикі звірі пустелі лежатимуть там; і їхні доми сповняться скорботними створіннями; і сови будуть жити там, і сатири танцюватимуть там.

22 І дикі звірі островів завиють у своїх спустошених

“домах, і дракони у своїх приемних палацах; і його час скоро прийде, і його день не подовжиться. Бо Я зруйную його швидко; так, бо Я буду милосердним до Мого народу, але злочестиві загинуть.

РОЗДІЛ 24

Ізраїль буде зібраний і втішиться у тисячолітньому відпочинку— Люцифера було вигнано з небес за бунт— Ізраїль візьме верх над Вавилоном (світом)— Порівняйте: Ісая 14. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Бо Господь змилюється над Яковом, і ще вибере Ізраїль, і поселить їх на їхній власній землі; і чужинці з'єднаються з ними, і вони припадуть до дому Якова.

2 І люди візьмуть їх і приведуть їх на їхнє місце; так, з далеких кінців землі; і вони повернуться на свої землі обіцяні. І дім Ізраїля буде володіти ними, і земля Господа буде для слуг і служниць; і вони візьмуть у полон тих, у кого вони були у полоні; і вони запанують над своїми гнобителями.

3 І станеться в той день, що Господь дасть тобі відпочинок від твого смутку, і від твого страху, і від тяжкої

19а товто марнота.

б Бут. 19:24–25;
Повтор. 29:23;
2 Неф. 13:9.

20а Єр. 50:3, 39–40.

21а Ісая 34:14–15.

б ГЕВР козли, або

демони.

22а ГЕВР палацах.

б ГЕВР (можливо)
шакали або дикі
собаки.

24 1а Зах. 1:17.

б Ісая 60:3–5, 10.

2а товто Інші народи допоможуть

Ізраїлю.

б пп Обіцяна земля.

в Ісая 60:14.

3а Єр. 1:13;

УЗ 84:24.

залежності, в якій ти мусив служити.

4 І станеться в той день, що ти піднімеш це прислів'я проти царя "Вавилон і скажеш: Як гнобитель минувся, золоте місто минулося!

5 Господь зламав палицю злочестивих, скіпетри правителів.

6 Він, хто карав людей у гніві постійним ударом, він, хто правив народами в гніві, переслідується, і жоден не перешкоджає.

7 Уся земля спочиває, і заспокоєна; вони зриваються у "спів.

8 Так, "ялини втішаються тобою, а також кедри Ливану, кажучи: Відколи ти ^бскинутий, жоден ^брубач не приходить проти нас.

9 "Пекло здолу порушене для тебе, щоб зустріти тебе, коли ти прийдеш; воно збудило ^бмертвих для тебе, а саме всіх головних на землі; воно підняло з їхніх тронів усіх царів народів.

10 Усі вони говоритимуть і скажуть тобі: Чи став ти також слабким, як ми? Чи став ти таким, як ми?

11 Твою пишність скинуто в

могилу; звука твоїх арф не чути; червою вистелено під тобою, і черв'яки покривають тебе.

12 "Як упав ти з небес, о ^бЛюцифере, сину ранку! Ти, який виснажував народи, сам зрубаний до землі!

13 Бо ти сказав у серці своїм: "Я зйду на небеса, піднесу мій престол над зірками Бога; я також сидітиму на горі зібрань, на кінцях ^бпівночі;

14 Я підіймуся над висотами хмар; я буду як Всевишній.

15 Але будеш ти скинутий до пекла, до глибин "прірви.

16 Вони, хто бачить тебе, дивитимуться "пильно на тебе, і приглядатимуться до тебе, і скажуть: Чи це той чоловік, який примусив землю тремтіти, який хитав царства?

17 І обернув світ на пустиню, і зруйнував там міста, і не відкрив дім своїх полонених?

18 Усі царі народів, так, усі вони, лежать у славі, кожний з них—у "своєму власному домі.

19 Але ти викинутий із своєї могили, як "мерзотна віта, і залишки тих, кого вбито, проколото мечем, хто схо-

4а пп Вавилон.

7а Ісая 55:12.

8а ГЕБР кипарис.

б тобто у смерті.

в ГЕБР дроворуб не пішов проти нас.

9а пп Пекло.

б тобто безтілесних духів.

12а УЗ 76:26.

б ГЕБР ранкова зоря, син світанку.

Правителя злочестивого світу (Вавилону) названо тут Люцифером, правителем усієї злочестивості. пп Диявол; Люцифер.

13а Мойс. 4:1–4.

б тобто місце, де живуть боги, згідно з віруванням вавилонян. Пс. 48:3.

15а 1 Неф. 14:3.

16а ГЕБР дивляться скоса на тебе і розмірковують про тебе.

18а тобто його родинна гробниця.

19а тобто віта відторгнута, підрізана й відкинута.

дить до ^бкаменів прірви; як труп, потоптаний під ногами.

20 Ти не приєднаєшся до них у похованні, тому що ти зруйнував свою землю і повбивав свій народ; ^асім'я ^бзлочинців ніколи не буде славетним.

21 Готуйте кровопролиття його дітям за ^абеззаконня їхніх батьків, щоб вони не піднялися, і не заволоділи землею, і не наповнили лице світу містами.

22 Бо Я повстану проти них, каже Господь Саваот, і відсічу від Вавилона ^аім'я, і залишки, і сина, і ^бнебожа, каже Господь.

23 Я також зроблю його ^аволодінням бугая і ставками з водою; і Я позамітаю його мітлою руйнування, каже Господь Саваот.

24 Господь Саваот поклявся, кажучи: Справді, як Я мислив Собі, так і станеться; і як Я призначав, так і встановиться—

25 Що Я приведу ^аАсирійця на Мою землю, і на ^бМоїх горах розтопчу його під ногами; тоді його ^аярмо спаде з них, а його тягар спаде з їхніх рамен.

26 Це є призначення, яке

призначається всій землі; і це рука, яка простерта над ^аусіма народами.

27 Бо Господь Саваот призначив, і хто скасує? І Його рука простерта, і хто її відверне?

28 Того ^ароку, коли цар ^бАхаз помер, був цей тягар.

29 Не втішайся ти, вся земле филистимська, тому що жезл його, який карав тебе, зламаний; бо із зміїного кореня вийде гадюка, і плодом його буде огнистий летючий змій.

30 І першонароджені бідних нагодуються, а нужденні лежатимуть у безпеці; і Я згублю твій корінь голодомором, а він уб'є твої залишки.

31 Вий, о брамо; кричи, о місто; ти, вся земле филистимська, розпорошишся; бо прийде з півночі дим, і ніхто не піде нарізно в його призначені часи.

32 Що ж тоді відповідатимуть посланцям народів? Що Господь заснував ^аСіон, і ^ббідні з народу Його ^апокладатимуться на це.

РОЗДІЛ 25

Нефіій прославляє простоту—

19^б товто до самого дна.

20^а Пс. 21:11–12; 37:28.

^б пп Злочестивість, Злочестиві.

21^а Вих. 20:5.

22^а Пр. 10:7.

^б Йов 18:19.

23^а Ісая 34:11–15.

25^а Йдеться про напад Асирії та її падіння в Юдеї у 701 р. до

р.х. (вірші 24–27).

2 Цар. 19:32–37;

Ісая 37:33–38.

^б товто гори Юдеї та Ізраїля.

^в Ісая 10:27.

26^а товто з часом саме так буде повалено всі народи світу.

28^а товто Прибл. у 720 р. до Р. Х. цей тягар

або послання про засудження було пророковано про филистимлян, у той час як Юдея буде в безпеці.

^б 2 Цар. 16:20.

32^а пп Сіон.

^б Соф. 3:12.

^в або шукати притулку.

Пророцтва Ісаї стануть зрозумілими в останні дні—Юдеї повернуться з Вавилона, розіпнуть Месію і будуть розсіяні і покарані—Вони будуть відновлені, коли повірять у Месію—Він прийде вперше через шістсот років після того, як Легій пішов з Єрусалима—Нефійці дотримуються закону Мойсея і вірять у Христа, Який є Святим Ізраїля. Близько 559–545 рр. до р.х.

ТЕПЕР я, Нефій, скажу дещо про ті слова, які я написав, які були сказані устами Ісаї. Бо знайте, Ісая сказав багато чого, що “важко багатьом з моїх людей зрозуміти; бо вони не знають, у який спосіб пророкували серед Юдеїв.

2 Тому що я, Нефій, не навчав їх багато чому про звичаї Юдеїв; бо їхні “діяння були діяннями темряви, а їхні вчинки—вчинками мерзоти.

3 Отже, я пишу для мого народу, для всіх тих, хто отримає потім те, що я написав, аби вони могли знати вироки Бога, що вони сходять на всі народи, згідно з словом, яке Він промовив.

4 Отже, прислухайтесь, о люди мої, які з дому Ізраїля, і прихиліть вухо до моїх слів; бо хоч слова Ісаї не прості для вас, проте вони прості для всіх тих, хто сповнений “духом ^бпророцтва. Але я

даю вам пророцтво, згідно з духом, який є в мені; отже, я буду пророкувати з “простотою, яка була зі мною з того часу, як я вийшов з Єрусалима з моїм батьком; бо ось, моя душа втішається простотою для моїх людей, щоб вони могли пізнавати.

5 Так, і моя душа втішається словами “Ісаї, бо я вийшов з Єрусалима, і мої очі бачили діла ^бЮдеїв, і я знаю, що Юдеї розуміють слова пророків, і нема такого іншого народу, який розуміє те, що було сказано до Юдеїв так, як вони, якщо тільки їх не навчено у спосіб Юдеїв.

6 Але бачите, я, Нефій, не навчав своїх дітей у спосіб Юдеїв; але ось, я сам жив у Єрусалимі, отже я знаю про навколишні краї; і я пояснював моїм дітям про покарання Бога, які “сталися серед Юдеїв, моїм дітям про все те, що Ісая говорив, і я не пишу того.

7 Але ось, я продовжую своє власне пророцтво, згідно з своєю “простотою; в якій, я знаю, жодна людина не зможе помилитися; проте у дні, коли пророцтва Ісаї виповняться, люди будуть знати напевно, в ті часи, коли вони стануться.

8 Отже, вони “цінні для дітей людських, а до тих, хто при-

25 1а 2 Неф. 25:5–6.
2а 2 Цар. 17:13–20.
4а пп Святий Дух.
б пп Пророцтво,
Пророкувати.
в 2 Неф. 31:3; 33:5–6;

Кн. Як. 4:13.
5а 1 Неф. 19:23;
3 Неф. 23:1.
б пп Юдеї.
6а 2 Неф. 6:8;
Гел. 8:20–21.

7а 2 Неф. 32:7;
Ал. 13:23.
8а пп Писання—
Цінність Писань.

пускає, що ні, до тих я звернуся особливо, і обмежую мої слова до моїх ⁶власних людей; бо я знаю, що вони будуть великої цінності для них в ⁶останні дні; бо в ті дні вони зрозуміють їх; отже, для їхнього блага я написав їх.

9 І як одне покоління було ⁶знищено серед Юдеїв через беззаконня, так само і їх було знищено від покоління до покоління за їхні беззаконня; і ніколи нікого з них не було знищено, окрім як це було ⁶провіщено їм пророками Господа.

10 Отже, їм було сказано про знищення, яке має прийти на них, одразу після того, як мій батько залишив Єрусалим; проте вони закам'яніли своїми серцями; і згідно з моїм пророцтвом вони були ⁶знищені, за винятком тих, кого ⁶взяли у полон до Вавилону.

11 А тепер я кажу це через той дух, який є в мені. І не дивлячись на те, що їх було поневолено, вони повернуться знову, і заволодіють землею Єрусалима; отже, вони будуть знову ⁶відновлені для землі їхнього успадкування.

12 Але, знайте, у них будуть війни, і чутки про війни; і

коли прийде день, що ⁶Єдинонароджений від Батька, так, саме Батько небес і землі, явить Себе їм у плоті, знайте, вони зречуться Його, через свої беззаконня, і закам'янілість їхніх сердець, і твердість їхніх ший.

13 Знайте, вони ⁶розіпнуть Його; і після того, як Він лежатиме у ⁶гробниці протягом ⁶трьох днів, Він ⁶встане з мертвих, з спасінням на крилах Своїх; і всі ті, хто повірить в ім'я Його, будуть спасенні в царстві Бога. Отже, моя душа втішається пророцтвом про Нього, бо я ⁶бачив Його день, і моє серце звеличує Його святе ім'я.

14 І знайте, станеться, що після того, як ⁶Месія встане з мертвих і явить Себе Своему народові, всім тим, хто повірить у Його ім'я, знайте, Єрусалим буде ⁶зруйнований знову; бо горе тим, хто бореться проти Бога і людей Його церкви.

15 Отже, ⁶Юдеї будуть ⁶розсіяні серед усіх народів; так, і також ⁶Вавилон буде зруйновано; тож Юдеї будуть розсіяні іншими народами.

16 І після того, як вони будуть розсіяні, і Господь Бог

8б Ен. 1:13–16;
Морм. 5:12–15;
УЗ 3:16–20.
в пп Останні дні.
9а Єр. 39:4–10;
Мт. 23:37–38.
б Ам. 3:7; 1 Неф. 1:13.
10а 1 Неф. 7:13;
2 Неф. 6:8; Ом. 1:15;
Гел. 8:20–21.

б 2 Цар. 24:14;
Єр. 52:3–16.
11а Ездра 1:1–4;
Єр. 24:5–7.
12а пп Єдинонарод-
жений.
13а Лк. 23:33.
б Іван 19:41–42;
1 Неф. 19:10.
в Лк. 24:6–7;

Мос. 3:10.
г пп Воскресіння.
д 1 Неф. 11:13–34.
14а пп Месія.
б Лк. 21:24;
ДС—Мт. 1:1–18.
15а пп Юдеї.
б Неем. 1:8–9;
2 Неф. 10:6.
в пп Вавилон.

бичуватиме їх іншими народами протягом багатьох поколінь, так, саме від покоління до покоління доти, поки їх не переконають ^аповірити в Христа, Сина Бога, і в спокутування, що є нескінченним для всього людства—і коли прийде той день, коли вони повірять в Христа, і поклоняться Батькові в Його ім'я, з невинними серцями і чистими руками, і не чекатимуть більше другого Месію, тоді, в той час, прийде день, коли буде необхідність у тому, щоб вони повірили в це.

17 І Господь знову простягне руку Свою вдруге, щоб ^ввідновити Свій народ з їхнього загубленого і занепаłego стану. Отже, Він продовжуватиме творити ^бчудову роботу і диво серед дітей людських.

18 Отже, Він відкриє Свої ^аслова для них, слова, які будуть ^бсудити їх в останній день, бо вони будуть їм дані для того, щоб ^впереконати їх в істинному Месії, Якого вони зреклися; і щоб переконати їх в тому, що їм не треба більше чекати, аби прийшов Месія, бо ніхто не має більше приходити, якщо тільки не ^глжемесія, який буде обманю-

вати людей; бо є тільки один Месія, про Якого говорили пророки, і це є Той Месія, Якого зречуться Юдеї.

19 Бо за словами пророків ^аМесія прийде через ^бшістсот років від того часу, коли мій батько пішов з Єрусалима; і згідно з словами пророків, а також з словом ^вангела Божого, Його ім'я буде Ісус Христос, Син Бога.

20 А тепер, мої брати, я ясно сказав, що ви не можете помилятися. І як Господь живий, Той, що ^авивів Ізраїль з землі Єгипту, і дав Мойсеєві силу, щоб він міг ^бзцілювати народи після того як вони були покусані отруйними зміями, якби вони кинули оком на ^взмія, якого він поставив перед ними, а також дав йому силу, щоб він вдарив по ^гскелі і щоб вода потекла з неї; так, бачите, я кажу вам, що як ці речі істинні, і як Господь Бог живий, немає іншого ^дімені, даного під небесами, як тільки Цього Ісуса Христа, про Якого я говорив, що Ним би людина могла спастися.

21 Отже, з цієї причини пообіцяв Господь Бог мені, що те, що я ^апишу, буде утрима-

16а 2 Неф. 10:6–9; 30:7;
Морм. 5:14.

17а 2 Неф. 21:11–12; 29:1.
пп Відновлення
евангелії.

б Ісаїя 29:14;
2 Неф. 27:26;
3 Неф. 28:31–33.

18а 2 Неф. 29:11–12;
33:11, 14–15.

б пп Суд, Останній.

в 2 Неф. 26:12–13.

г пп Антихрист.

19а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

б 1 Неф. 10:4;
3 Неф. 1:1, 13.

в 2 Неф. 10:3.

20а Вих. 3:7–10;
1 Неф. 17:24, 31;

19:10.

б Іван 3:14;
1 Неф. 17:41.

в Чйс. 21:8–9; Ал. 33:19;
Гел. 8:14–15.

г Вих. 17:6; Чйс. 20:11;
1 Неф. 17:29; 20:21.

д Ос. 13:4; Дії 4:10–12;
Мос. 5:8; Мойс. 6:52.

пп Спаситель.

21а 2 Неф. 27:6–14.

но і збережено, і передано моему сімені, від покоління до покоління, щоб обіцяння Йосипові могло бути виконаним, щоб його сім'я ніколи не ^бзагинуло, доки земля стоятиме.

22 Отже, це буде переходити від покоління до покоління доки земля стоятиме; і вони будуть розходитися згідно з волею і бажанням Бога; і народи, які володітимуть ними, ^асудитимуться ними згідно з словами, які написані.

23 Бо ми старанно працюємо, щоб записати, аби ^апереконати наших дітей, а також наших братів повірити в Христа, і примиритися з Богом; бо ми знаємо, що це ^бблагодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо ^азробити.

24 І незважаючи на те, що ми віримо в Христа, ми ^адотримуємося закону Мойсея, і чекаємо на Христа з непохитністю, доки закон не вповниться.

25 Бо для цього ^азакон був даний; отже, закон став ^бмертвим для нас, і ми оживаємо у Христі через нашу віру; і все ж таки ми дотримуємося закону, бо є заповіді.

26 І ми ^аговоримо про Христа, ми втішаємося у Христі,

ми проповідуємо Христа, ми ^бпроорокуємо про Христа, і ми записуємо наші пророцтва, щоб наші ^бдіти могли знати, до якого джерела їм звертатися за ^апрощенням їхніх гріхів.

27 Отже, ми кажемо про закон, щоб наші діти могли знати мертвість закону; і вони, знаючи мертвість закону, можуть чекати на те життя, яке у Христі, і знати, для якої цілі закон був даний. А щоб після того, як закон вповниться у Христі, їм не треба було робити свої серця закам'янілими проти Нього, коли закон слід буде відмінити.

28 А тепер послухайте, люди мої, ви—^атвердошіі люди; отже, я сказав вам просто, щоб ви не змогли неправильно зрозуміти. А слова, які я сказав, будуть встановлені як ^бсвідчення проти вас; бо їх достатньо, щоб ^бнавчити яку завгодно людину правильно; бо правильний шлях—це вірити в Христа і не відрікатися від Нього; бо відрікаючися від Нього, ви також відрікаєтеся від пророків і закону.

29 А тепер послухайте, я кажу вам, що правильний шлях—це вірити в Христа і не відрікатися від Нього; і

21 б Ам. 5:15; 2 Неф. 3:16;
Ал. 46:24–27.

22 а 2 Неф. 29:11;
33:10–15;
3 Неф. 27:23–27.

23 а пп Дитя, Діти.
б Рим. 3:23–24;
2 Неф. 2:4–10;
Мос. 13:32;

Ал. 42:12–16;
УЗ 138:4.

пп Благодать.
в Як. 2:14–26.
пп Діла.

24 а Кн. Як. 4:4–5.
25 а пп Закон Мойсеїв.
б Рим. 7:4–6.
26 а Кн. Як. 4:12;

Яр. 1:11; Мос. 3:13.
б Лк. 10:23–24.

в пп Дитя, Діти.
г пп Відпущення
гріхів.

28 а Мос. 3:14.
б пп Свідок,
Свідчення.
в 2 Неф. 33:10.

Христос то є Святий Ізраїля; отже, ви повинні схилитися перед Ним і поклонятися Йому з усією своєю “могутністю, розумом і силою, і всією вашою душею; і якщо ви зробите це, ви нізачо не будете знехтувані.

30 І настільки, наскільки це буде необхідно, ви повинні дотримуватися дій і “таїнств Бога, доки закон не буде виконаний, який був даний Мойсеєві.

РОЗДІЛ 26

Христос буде проповідувати Нефійцям—Нефій передбачає знищення свого народу—Вони говоритимуть з праху—Іновірці створюватимуть неістинні церкви і таємні змови—Господь забороняє людям займатися орудюванням священиків. Близько 559–545 рр. до р.х.

І після того, як Христос “встане з мертвих, Він ^бявить Себе вам, мої діти, і мої улюблені брати; і слова, які Він скаже вам, будуть “законом, що його ви будете виконувати.

2 Бо знайте, я кажу вам, я бачив, що багато поколінь пройде, і будуть великі війни і суперечки між моїми людьми.

3 А після того, як прийде

Месія, будуть “ознаки, дані моїм людям, про Його ^бнародження, а також про Його смерть і воскресіння; і великим і жакливим буде той день для злочестивих, бо вони загинуть; а загинуть вони через те, що знехтували пророків, і святих, і каменували їх, і вбивали їх; отже, волання “крові святих підніметься до Бога від землі проти них.

4 Отже, всіх тих, хто гордовитий, і чинить зло, день, що прийде, “спалить їх, каже Господь Саваот, бо вони будуть, як стерня.

5 І тих, хто вбиває пророків і святих, глибини землі “поглинуть їх, каже Господь Саваот; і ^бгори покриють їх, і вихори віднесуть їх геть, і будівлі впадуть на них і розіб’ють їх на шматки, і зітруть їх у порох.

6 І вони будуть покарані громами, і блискавицями, і землетрусами, і всіма видами руйнувань, бо вогонь гніву Господа буде запалений проти них, і вони будуть, як стерня, і день, що прийде, поглине їх, каже Господь Саваот.

7 О боле, і муко моєї душі через втрату вбитих з мого народу! Бо я, Нефій, бачив це, і це ледь не поглинає мене перед присутністю Господа;

29а Повтор. 6:5;
Мр. 12:29–31.

30а пп Обряди.

26 1а 3 Неф. 11:1–12.

б 1 Неф. 11:7; 12:6.

в 3 Неф. 15:2–10.

3а 1 Неф. 12:4–6.

пп Ознака.
б пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

в Бут. 4:10;

2 Неф. 28:10;

Морм. 8:27.

4а 3 Неф. 8:14–24; 9:3, 9.

5а 1 Неф. 19:11;

3 Неф. 10:14.

б 3 Неф. 8:10; 9:5–8.

але я мушу волати до мого Бога: Твої путі ^асправедливі.

8 Але ось, праведні, які прислухаються до слів пророків, і не знищать їх, але будуть чекати на Христа з впевненістю в ознаки, які дані, незважаючи на всі ^аутиски— знайте, це ті, які ^бне загинуть.

9 Але Син Праведності ^аз'явиться перед ними; і Він ^бзцілить їх, і вони матимуть ^вспокій з Ним, доки ^гтри покоління не пройдуть, і багато хто з ^дчетвертого покоління пройде в праведності.

10 А коли це пройде, швидко ^азнищення зійде на мій народ; бо, незважаючи на муки моєї душі, я бачив це; отже, я знаю, що так станеться; і вони продадуть себе нізащо; тому що як нагороду за їхню гордовитість і їхню нерозумність вони пожинатимуть знищення; через те, що вони упокорилися дияволу й обрали діяння темряви, а не світла, тому вони мусять піти в ^бпекло.

11 Бо не буде Дух Господа ^аперемагатиметься в людині навіки. А коли Дух припинить боротися разом з людиною, тоді прийде швидко знищення, і це засмучує мою душу.

12 І як я говорив про ^апереконування ^бЮдеїв, що Ісус є ^всаме Христос, має бути необхідність у тому, щоб Іновірці також були переконані, що Ісус є Христос, Вічний Бог;

13 І що Він явить Себе всім тим, хто вірить у Нього, силою ^аСвятого Духа; так, кожному народу, коліну, язичку і всім людям, творячи могутні чудеса, ознаки і дива, серед дітей людських згідно з вірою їхньою.

14 Але знайте, я пророкую вам про ^аостанні дні; про дні, коли Господь Бог ^бпринесе це дітям людським.

15 Після того, як моє сім'я і сім'я моїх братів виродяться у зневірі, і будуть покарані Іновірцями; так, після того, як Господь Бог поставить табори проти них навколо, і зробить облогу проти них горою, і поставить фортеці проти них; і після того, як вони будуть принижені до праху, і навіть зовсім їх не буде, все ж слова праведних будуть записані, і молитви вірних будуть почуті, і всі ті, хто виродився у зневірі, не будуть забуті.

16 Бо ті, хто будуть знищені, ^аговоритимуть до них із зем-

7а пп Справедливість.
8а пп Переслідувати,
Переслідування.

б 3 Неф. 10:12–13.

9а 3 Неф. 11:8–15.

б 3 Неф. 17:7–9.

в 4 Неф. 1:1–4.

г 1 Неф. 12:11–12;

3 Неф. 27:30–32.

д Ал. 45:10–12;

Гел. 13:9–10.

10а Ал. 45:9–14;

Морм. 8:1–9.

б пп Пекло.

11а Етер 2:15.

12а 2 Неф. 25:18.

б 2 Неф. 30:7;

Морм. 5:14.

пп Юдеї.

в Морм. 3:21.

13а пп Святий Дух.

14а пп Останні дні.

б пп Відновлення
евангелії.

16а Ісая 29:4;

Морон. 10:27;

Мойс. 7:62.

пп Книга

Мормона.

лі, і їхня мова буде тихою з праху, і їхній голос буде як у того, хто має обережного духа; бо Господь Бог дасть йому силу, щоб він міг прошепотіти про них, саме з землі; і його мова буде шепотіти з праху.

17 Бо так каже Господь Бог: Вони "писатимуть те, що буде зроблено серед них, і це буде записано і запечатано в книзі, а ті, хто виродився в зневірі, не матимуть цього, бо вони ^бхочуть зруйнувати справи Бога.

18 Отже, оскільки ті, які мали бути знищені, були знищені швидко; і безліч їхніх жажливих будуть як "полова, яка відсіюється—так, саме так каже Господь Бог: Це станеться за одну мить, зненацька—

19 І станеться, що ті, хто виродився в зневірі, будуть "покарані рукою Іновірців.

20 А Іновірці заносяться "гордовито в своїх очах, і ^бспіткнулися через велич свого каменя ^сспотикання так, що побудували багато 'церков; проте вони звели нанівець силу і дива Бога, і проповідували собі свою власну мудрість і свої власні ^двчення, щоб мати користь і ^е"розтерти лице бідних.

21 І багато церков засновано,

які викликають "заздрість, і суперечки, і злобу.

22 І є також "таємні змови, так само як і в часи давнини, за зговорами диявола, бо він засновник усього цього; так, засновник убивства і діянь темряви; так, і він веде їх за шию на льняній мотузці, доки не зв'яже їх своїми міцними мотузками навечно.

23 Бо послухайте, мої улюблені брати, я кажу вам, що Господь Бог не діє в темряві.

24 Він не робить нічого, крім того, що на благо світові; бо Він так "любить світ, що навіть віддав Своє власне життя, щоб привернути ^бвсіх людей до Себе. Отже, Він нікому не заповідав, що вони не зможуть скуштувати від Його спасіння.

25 Слухайте, хіба Він кричав кому-небудь, кажучи: Відійди від Мене? Ось, я кажу вам: Ні; але Він каже: "Прийдіть до Мене всі ви, кінці землі, ^бкупуйте молока і меду без грошей і без ціни.

26 Слухайте, хіба Він наказував кому-небудь, щоб вони пішли з синагог, або з домів молитви? Ось я кажу вам: Ні.

27 Хіба Він заповідав кому-небудь, що їм не слід скуштувати від Його "спасіння? Слухайте, я кажу вам: Ні; але

17а 2 Неф. 29:12.

б Ен. 1:14.

18а Морм. 5:16–18.

19а 3 Неф. 16:8–9;
20:27–28.

20а пп Гординя.

б 1 Неф. 13:29, 34.

пп Відступництво.

в Єз. 14:4.

г 1 Неф. 14:10; 22:23;

Морм. 8:28.

д Морм. 9:7–8;

2 Неф. 9:28.

е Ісая 3:15;

2 Неф. 13:15.

21а пп Заздрити,

Заздрість.

22а пп Таємні змови.

24а Іван 3:16.

б 3 Неф. 27:14–15.

25а Ал. 5:33–35;

3 Неф. 9:13–14.

б Ісая 55:1–2.

27а пп Спасіння.

Він ^бдав його вільно всім людям; і Він заповідав Своему народові, що їм слід перекопати всіх людей ^апокаятися.

28 Слухайте, хіба Господь заповідав кому-небудь, що їм не слід скуштувати від Його доброти? Ось я кажу вам: Ні; але ^авсі люди мають привілеї, як один, так і другий, і нікому не заборонено.

29 Він заповідав, щоб не було ^аорудування священиків; бо знайте, орудування священиків є тоді, коли люди проповідують і ставлять себе за світло для світу, щоб вони могли мати користь і ^бхвалу від світу; але вони не прагнуть до благополуччя Сіону.

30 Знайте, Господь заборонив це; отже, Господь Бог дав заповідь, що всім людям слід мати милосердя, ^амилосердя, яке є ^блюбов, і якщо вони не мають милосердя, то вони ніщо. Отже, якби вони мали милосердя, вони б не полишили трудівника у Сіоні гинути.

31 Але трудівник у ^аСіоні буде працювати для Сіону; бо якщо він працюватиме заради ^бгрошей, він загине.

32 І знову, Господь Бог ^азаповідав, щоб люди не вбивали; щоб вони не казали неправди; щоб вони не крали; щоб вони не прикликали

імені Господа Бога свого ^бдаремно; щоб вони не заздрили; щоб вони не мали злоби; щоб вони не сперечалися між собою; щоб не чинили розпусти; і щоб не чинили нічого з цього; бо хто чинитиме це, загине.

33 Бо жодне з цих беззаконь не йде від Господа; бо Він робить те, що добре серед дітей людських; і Він не робить нічого такого, що б не було простим для дітей людських; і Він запрошує їх усіх прийти до Нього і скуштувати від Його доброти; і Він ні від кого не ^авідмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв'язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої; і Він пам'ятає ^бязичника; і ^авсі є однаковими для Бога, що Юдей, і що Іновірець.

РОЗДІЛ 27

Темрява і відступництво покривають землю в останні дні—З'явиться Книга Мормона—Три очевидці будуть свідчити про книгу—Освічена людина скаже, що не може прочитати запечатану книгу—Господь творитиме чудову роботу і диво—Порівняйте: Ісаїя 29. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

Але ось, в ^аостанні дні, або в

27^б Еф. 2:8; 2 Неф. 25:23.

^в пп Покаятися, Покаяння.

28^а Рим. 2:11;

1 Неф. 17:33–35.

29^а пп Орудування священиків.

^б УЗ 121:34–37.

30^а Морон. 7:47–48.

пп Милосердя.

^б пп Любов.

31^а пп Сіон.

^б Кн. Як. 2:17–19;

УЗ 11:7; 38:39.

32^а пп Заповіді Божі.

^б пп Богохульство.

33^а Дії 10:9–35, 44–45.

^б Ал. 26:37.

^в Рим. 2:11;

1 Неф. 17:35.

27 1^а пп Останні дні.

дні Іновірців—так, тож усі народи Іновірців, а також Юдеїв, і ті, хто прийде в цей край, і ті, хто буде в інших краях, так, саме у всіх краях землі, знайте, вони сп'яніють від беззаконня і всіляких мерзот—

2 І коли прийде той день, їх буде покарано Господом Саваотом громом і земле-трусом, і великим галасом, і штормом, і бурею, і "полум'ям поглинаючого вогню.

3 І всі "народи, які ^бборються проти Сіону, і які завдають йому горя, будуть як сон нічного видіння; так, це буде з ними, саме як з голодним чоловіком, який спить і бачить, що він їсть, але він пробуджується, і його душа порожня; або як з тим, хто спрагне і спить, і бачить, що він п'є, але він пробуджується і бачить, що він знепритомнів, і його душа прагне; так, саме так буде і з безліччю усіх народів, які борються проти Гори Сіон.

4 Бо ось усі ви, хто чинить беззаконня, зупиніться і дивуйтеся, бо ви будете волати і плакати; так, ви сп'янієте, але не від вина, захитаєтесь, але не від міцного напою.

5 Бо знайте, Господь пролив на вас дух глибокого сну. Ось бачите, ви закрили свої очі, і ви відреклися від пророків; і

ваших правителів, і ваших провидців він сховав через ваше беззаконня.

6 І станеться, що Господь Бог відкриє для "вас слова ^бкниги, а вони будуть словами тих, хто заснув.

7 І знайте, книга буде "запечатана; а в книзі будуть ^бодкровення від Бога, від початку світу до "кінця його.

8 Отже, через те, що "запечатано, те, що запечатано, ^бне буде дано в день злочестивості і мерзот людей. Отже, книгу буде утримано від них.

9 Але книгу буде дано "чоловікові, а він передасть слова книги, що є словами тих, хто спить у прахові, а він передасть ці слова ^біншому;

10 Але слова, що запечатані, він не відкриє, а також не відкриє він книгу. Бо книга буде запечатана силою Бога, і одкровення, яке було запечатане, буде утримуватися в книзі, доки у свій належний для Господа час вони не будуть дані; бо знайте, вони відкривають усе від заснування світу до його кінця.

11 І прийде день, коли слова книги, які були запечатані, будуть читатися на верхах будинків, і вони будуть читатися силою Христа; і все буде "відкрито дітям людським, що тільки було серед дітей

2а Ісаїя 24:6; 66:15–16;

Кн. Як. 6:3;

3 Неф. 25:1.

3а Ісаїя 29:7–8.

б 1 Неф. 22:14.

6а Яр. 1:2;

Морм. 5:12–13.

б 2 Неф. 26:16–17;

29:12.

пп Книга Мормона.

7а Ісаїя 29:11–12;

Етер 3:25–27; 4:4–7.

б Мос. 8:19.

в Етер 13:1–12.

8а Етер 5:1.

б 3 Неф. 26:9–12;

Етер 4:5–6.

9а УЗ 17:5–6.

б ДС—Іст. 1:64–65.

11а Лк. 12:3; Морм. 5:8;

УЗ 121:26–31.

людських, і що тільки буде аж до кінця землі.

12 Отже, в той день, коли книга буде відкрита для людини, про яку я говорив, книга буде схована від очей світу, щоб нічий очі не бачили її, тільки "троє^б свідків, які побачать її силою Бога, крім того, кому ця книга буде відкрита; і вони будуть свідчити про істинність книги і того, що в ній.

13 І ніхто більше не побачить її, за винятком декількох згідно з волею Бога, щоб давати свідчення про Його слово дітям людським; бо Господь Бог сказав, що слова вірних мусять говорити так, нібито вони йдуть "від мертвих.

14 Отже, Господь Бог продовжить відкривати слова книги; і вустами стількох свідків, скільки Він вважатиме за доцільне, Він установить Своє слово; і горе буде тому, хто "зрікається слова Бога!

15 Але дивись, станеться, що Господь Бог скаже тому, кому Він відкриє книгу: Візьми ці слова, які не запечатані, і передай їх другому, щоб він міг показати їх освіченому, кажучи: "Прочитай це, я благаю тебе. А освічений скаже: Принесіть сюди книгу, і я прочитаю їх.

16 І тепер, для слави світу і

щоб мати "користь, вони скажуть це, а не для слави Бога.

17 А чоловік скаже: Я не можу принести книгу, бо вона запечатана.

18 Тоді освічений скаже: Я не можу прочитати її.

19 Отже станеться, що Господь Бог відкриє знову книгу і слова в ній тому, хто неосвічений; і той чоловік, який є неосвічений, скаже: Я неосвічений.

20 Тоді Господь Бог скаже йому: Освічені не будуть читати їх, бо вони зреклися їх, а Я можу виконувати Свою власну роботу; отже, ти читатимеш слова, які Я дам тобі.

21 Не "торкайся того, що запечатано, бо Я дам усе це в Свій належний час; бо Я покажу дітям людським, що Я можу виконувати Свою власну роботу.

22 Отже, коли ти прочитаєш слова, які Я заповідав тобі, і отримаєш "свідків, яких Я тобі обіцяв, тоді ти запечатаєш книгу знову, і сховаєш її для Мене, щоб Я міг зберегти слова, які ти не прочитав, доки Я вважатиму за потрібне у Своїй мудрості відкрити все дітям людським.

23 Бо знайте, Я є Бог; і Я є Бог "чудес; і Я покажу світові, що Я Той^б Самий учора, сьогодні, і навіки; і Я не роблю нічого серед дітей людських,

12а 2 Неф. 11:3;
Етер 5:2–4;
УЗ 5:11, 15; 17:1.
б Повтор. 19:15.
13а 2 Неф. 3:19–20;
33:13–15;

Морон. 10:27.
14а 2 Неф. 28:29–30;
Етер 4:8.
15а Ісая 29:11–12;
ДС—Іст. 1:65.
16а пп Орудуння

священиків.
21а Етер 5:1.
22а пп Свідки Книги
Мормона.
23а пп Чудо.
б Євр. 13:8.

крім того, що ^авідповідає їхній вірі.

24 І знову станеться, що Господь скаже тому, хто прочитає слова, які будуть дані йому:

25 ^аБо цей народ наближається до Мене своїми вустами, і своїми губами ^бшанує Мене, але віддалив свої серця від Мене, і своєму страхові до Мене він навчається за ^априписаннями людей—

26 Тож Я продовжуватиму виконувати ^апредивну роботу серед цього народу, так, ^бпредивну роботу і чудо, тому що мудрість їхніх мудрих і освічених загине, а розуміння їхніх розумних буде сховано.

27 І ^агоре тим, хто прагне глибоко сховати свої наміри від Господа! І їхні діяння знаходяться у темряві; і вони кажуть: Хто бачить нас, і хто знає нас? І вони також кажуть: Істинно, твоє перевертання всього догори дном буде розглядатися, як ^бгончарна глина. Але ось Я покажу їм, каже Господь Саваот, що Я знаю всі їхні діяння. Бо хіба зроблене скаже про Того, Хто зробив його, що Він не робив його? Або хіба створене скаже про Того, Хто створив його, що Він не має розуміння?

28 Але ось, каже Господь Саваот: Я покажу дітям людським, що ще зовсім недовго і Ливан буде перетворено на плідне поле; а плідне поле вважатиметься за ліс.

29 І в той день глухі почують слова книги, а очі сліпих бачитимуть крізь пільму і крізь темряву.

30 І ^апокірні також примножаться, і їхня ^брадість буде в Господові, і бідні серед людей втішаться у Святому Ізраїля.

31 Бо певно, як те, що Господь живий, побачать вони, що ^ажахливий зведений нанівець, презирливий буде знищений, а всі, хто шукає беззаконня, відсічені;

32 І ті, хто робить людину ^акривдником за єдине слово, і розставляє пастку для того, хто звинувачує у ^ббрамі, і хто ^аусуває справедливого нізачо.

33 Отже, так каже Господь, Який викупив Авраама, про дім Якова: Яків тепер не буде соромитися, і не зблідне тепер обличчя його.

34 Але коли він ^апобачить своїх дітей, справу рук Моїх посеред себе, вони будуть освячувати Моє ім'я, і освячувати Святого Якового, і боятися Бога Ізраїля.

35 Ті, хто ^апомилявся у духо-

23 в Євр. 11; Егер 12:7–22.

25а Ісаїя 29:13.

б Мт. 15:8.

в 2 Неф. 28:31.

26а 1 Неф. 22:8;

2 Неф. 29:1–2.

пп Відновлення євангелії.

б Ісаїя 29:14;

2 Неф. 25:17.

27а Ісаїя 29:15.

б Єр. 18:6.

29а Ісаїя 29:18.

30а пп Лагідний,

Лагідність.

б УЗ 101:36.

31а Ісаїя 29:20.

32а Лк. 11:54.

б Ам. 5:10.

в 2 Неф. 28:16.

34а Ісаїя 29:23–24.

35а 2 Неф. 28:14;

УЗ 33:4.

ві, прийдуть до розуміння, а ті, хто ремствував, ^бпізнають вчення.

РОЗДІЛ 28

Багато лжецерков буде збудовано в останні дні—Вони навчатимуть лжевченням, пустим і дурним—Відступництва буде багато через лжевчителів—Диявол шаленітиме в серцях людей—Він навчатиме всіляким лжевченням. Близько 559–545 рр. до р.х.

І ТЕПЕР, слухайте, мої браття, я говорив з вами так, як Дух змусив мене; отже, я знаю, що це неминуче повинно статися.

2 І те, що буде виписано з ^акниги, буде великої ^бцінності для дітей людських, а особливо для нашого сімені, яке є залишком дому Ізраїля.

3 Бо станеться в той день, що ^ацеркви, які збудовані, і не для Господа, одна скаже другій: Знай, я, я від Господа; а другі скажуть: я, я від Господа; і так будуть казати всі, хто побудував церкви, і не для Господа—

4 І вони будуть сперечатися між собою; і їхні священники будуть сперечатися між собою, і вони навчатимуть своїм ^анаукам, і будуть заперечу-

вати Святого Духа, Який дає людині висловлення.

5 І вони ^азаперечують ^бсилу Бога, Святого Ізраїля; і вони кажуть людям: прислухайтеся до нас, і почуйте ви наше повчання; тож знайте, що ^анемає Бога сьогодні, бо Господь і Викупитель зробив Свою справу, і передав Свою владу людям;

6 Ось, прислухайтеся ви до мого повчання; якщо вони скажуть, що є ^ачудо, сотворене рукою Господа, не вірте цьому; бо в цей день Він уже не Бог чудес; Він зробив Свою справу.

7 Так, і буде багато таких, які скажуть: ^аЇжте, пийте і звеселяйтеся, бо завтра ми помremo; і з нами буде все гаразд.

8 І буде також багато таких, які скажуть: ^аЇжте, пийте і звеселяйтеся; проте бійтеся Бога—Він ^авиправдає, коли чинитиметься маленький гріх; так, ^ббреши трохи, май перевагу над кимось через його слова, рий ^аяму сусідові; немає в цьому нічого поганого; і роби все це, бо завтра ми помremo; а якщо буде так, що ми винні, Бог поб'є нас кількома ударами бича, і врешті ми будемо спасенними в царстві Бога.

9 Так, і буде багато, хто нав-

356 Дан. 12:4.
28 2а пп Книга
Мормона.

б 1 Неф. 13:34–42; 22:9;
3 Неф. 21:6.

3а 1 Кор. 1:10–13;
1 Неф. 22:23;

4 Неф. 1:25–29;
Морм. 8:28, 32–38.

4а 2 Неф. 9:28.
5а 2 Неф. 26:20.

б 2 Тим. 3:5.
в Ал. 30:28.

6а Морм. 8:26; 9:15–26.

7а 1 Кор. 15:32;
Ал. 30:17–18.

8а Морм. 8:31.

б УЗ 10:25; Мойс. 4:4.
пп Брехня.

в Пр. 26:27;
1 Неф. 14:3.

чатиме у цей спосіб лживим, пустим і "дурним бученням, і будуть чванитися у своєму серці, і дуже прагнути приховати свої наміри від Господа; і їхні справи будуть у темряві.

10 І "кров святих волатиме з землі проти них.

11 Так, вони усі зійшли з "дороги; вони стали бпродажними.

12 Через "гордовитість, і через лжевчителів, і лжевчення їхні церкви стали продажними, і їхні церкви піднеслися; через гордовитість вони роздуваються.

13 Вони "грабують ббідних задля розкішних святилиць; вони грабують ббідних задля розкішного одягу; і вони утискують покірних і вбогих серцем, бо в своїй "гордовитості вони роздуваються.

14 Вони мають "тверді шиї і високо тримають голови; так, і через гордовитість, і злочестивість, і мерзоти, і розпусту вони всі бвідійшли геть, крім декількох, які є покірними послідовниками Христа; проте їх так ведуть, що в багатьох випадках вони грішать, бо їх навчають наукам людей.

15 О "мудрі, і освічені, і багаті, що роздуваються в

бгордовитості своїх сердець, і всі ті, хто проповідує лжевчення, і всі ті, хто чинить розпусту, і плутає праведну путь Господа, "горе, горе, горе їм, каже Господь Бог Всемогутній, бо вони будуть повергнуті в пекло!

16 Горе тим, хто "відкидає справедливих нізащо, і кривдить проти того, що добре, і каже, що це не має ніякої цінності! Бо прийде день, коли Господь Бог швидко покарає жителів землі; і того дня, коли вони бповністю дозріють у беззаконні, вони загинуть.

17 Але ось, якщо жителі землі покаються у своїй злочестивості і мерзотах, вони не будуть знищені, каже Господь Саваот.

18 Але знайте, та велика і мерзотна церква, "блудниця всієї землі, повинна бвпасти на землю, і великим має бути падіння її.

19 Бо царство диявола повинно "стряساتися, і ті, хто належить до нього, мусять бути побудженими до покаяння, інакше бдиявол затисне їх у своїх одвічних "путах, і вони будуть збурені до злості, і загинуть;

20 Бо знайте, в той день

9а Єз. 13:3;
Гел. 13:29.
б Мт. 15:9.
10а Об. 6:9–11;
2 Неф. 26:3;
Морм. 8:27;
Етер 8:22–24;
УЗ 87:7.
11а Гел. 6:31.

б Морм. 8:28–41;
УЗ 33:4.
12а Пр. 28:25.
13а Єз. 34:8.
б Гел. 4:12.
в Ал. 5:53.
14а Пр. 21:4.
б Ісаїя 53:6.
15а Пр. 3:5–7.

б пп Гординя.
в 3 Неф. 29:5.
16а Ісаїя 29:21.
б Етер 2:9–10.
18а Об. 19:2.
б 1 Неф. 14:3, 17.
19а 1 Неф. 22:23.
б Ал. 34:35.
в Ал. 12:11.

він “розгнівається у серцях дітей людських, і збурить їх до злоби проти того, що є добрим.

21 А других він “умиротворить, приспить їх до плотської безпечності так, що вони скажуть: Усе гаразд у Сіоні; так, Сіон процвітає, усе гаразд—і таким чином ^бдиявол ошукує їхні душі, і веде їх старанно до пекла.

22 А ось других він манить, і каже їм, що немає “пекла; і він каже їм: Я ніякий не диявол, бо такого не існує—і таке він шепоче їм на вухо, доки він не стисне їх своїми жадливими ^бланцюгами, з яких немає визволення.

23 Так, вони стиснуті смертю і пеклом; і смерть, і пекло, і диявол, і все, що було схоплене ними, мусить стати перед престолом Бога, і бути “судженим відповідно до своїх вчинків, звідти вони мусять піти в місце, уготоване для них, а саме, до ^бозера вогню і сірки, яке є нескінченною мукою.

24 Отже, горе тому, кому спокійно в Сіоні!

25 Горе тому, хто кричить: Усе гаразд!

26 Так, горе тому, хто “прислухається до повчань людей,

і заперечує силу Бога і дар Святого Духа!

27 Так, горе тому, хто каже: Ми вже отримали, і більше нам не “треба!

28 І в цілому горе всім тим, хто тремтить, і “сердиться через істину Бога! Бо ось той, хто буде на ^бкамені, отримує з радістю; а той, хто буде на піщаній основі, тремтить, що він впаде.

29 Горе тому, хто скаже: Ми отримали слово Бога, і нам не “треба ^ббільше слова Бога, тому що в нас є досить!

30 Бо знайте, так каже Господь Бог: Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за “приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до Моїх повчань, і прихилить вухо до Моєї поради, бо вони навчатися ^бмудрості; бо тому, хто “сприймає, Я дам ^вбільше; а від тих, хто скаже: У нас є досить, від тих буде забрано навіть те, що в них є.

31 Проклятий той, хто покладає “довіру свою на людину або робить плоть своєю силою, або прислухатиметься до повчань людей, окрім тих їхніх повчань, які будуть дані силою Святого Духа.

32 “Горе Іновірцям, каже Го-

20а УЗ 10:20–27.

21а Морм. 8:31.

б 2 Неф. 9:39.

22а пп Пекло.

б Ал. 36:18.

23а пп Ісус Христос—

Суддя; Суд,

Останній.

б 2 Неф. 9:16, 19, 26.

26а 2 Неф. 9:29.

27а Ал. 12:10–11.

28а 2 Неф. 9:40; 33:5.

пп Бунт.

б Мт. 7:24–27.

пп Скеля.

29а 2 Неф. 29:3–10.

б 2 Неф. 27:14;

Етер 4:8.

30а Ісая 28:9–13;

УЗ 98:12.

б пп Мудрість.

в Лк. 8:18.

г Ал. 12:10;

УЗ 50:24.

31а УЗ 1:19–20.

32а 1 Неф. 14:6.

сподь Бог Саваот! Бо навіть якщо Я простягатиму Свою руку до них день у день, вони заперечуватимуть Мене; проте Я буду милосердним до них, каже Господь Бог, якщо вони покаються і прийдуть до Мене; бо Моя ^брука простерта весь день, каже Господь Бог Саваот.

РОЗДІЛ 29

Багато Іновірців заперечуватимуть Книгу Мормона—Вони говоритимуть: Нам не потрібно нічого, крім Біблії—Господь звертається до багатьох народів—Він судитиме світ за книгами, які буде написано. Близько 559–545 рр. до р.х.

Але знайте, буде багато таких—того дня, коли Я продовжу творити “предивну роботу серед них, щоб Я міг згадати Мої ^бзавіти, які Я дав дітям людським, щоб Я міг знову простерти руку Свою ^ввдруге, аби врятувати Моїх людей, які з дому Ізраїля;

2 І також, щоб Я міг пам’ятати обіцяння, які Я дав тобі, Нефієві, а також твоєму батькові, що Я буду пам’ятати твоє сім’я; і що ^аслова твого сімені вийдуть з Моїх вуст до твого сімені; і Мої слова ^бза-

свищать до краю землі, як ^встяг для Моїх людей, які з дому Ізраїля;

3 І через те що Мої слова засвищать—багато Іновірців скажуть: “Біблія! Біблія! Ми вже маємо одну Біблію, і ніякої більше Біблії не може бути.

4 Але Господь Бог каже так: О нерозумні, вони матимуть Біблію, і вона перейде від “Юдеїв, Мого давнього завітнього народу. І як вони подякували ^бЮдеям за ^вБіблію, яку вони одержали від них? Так, що Іновірці собі думають? Чи пам’ятають вони тяжку працю, і зусилля, і муки Юдеїв, і їхню старанність задля Мене у принесенні спасіння Іновірцям?

5 О ви, Іновірці, чи згадали ви Юдеїв, Мій давній завітний народ? Ні; але ви прокляли їх, і “зненавиділи їх, і не намагалися повернути їх. Але ось, Я поверну все це на ваші власні голови; бо Я, Господь, не забув Мій народ.

6 Ти, нерозумний, хто каже: “Біблія, ми маємо Біблію, і нам не потрібно ще Біблію. Хіба ви отримали б Біблію, якби не через Юдеїв?

7 Хіба ви не знаєте, що існує більше народів, ніж один? Хіба ви не знаєте, що Я, Го-

32б Кн. Як. 5:47; 6:4.

29 1а 2 Неф. 27:26.

пп Відновлення евангелії.

б пп Авраамів завіт.

в 2 Неф. 6:14;

21:11–12; 25:17.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

2а 2 Неф. 3:18–21.

б Ісая 5:26;

2 Неф. 15:26;

Морон. 10:28.

в 1 Неф. 21:22.

пп Прапор.

3а 1 Неф. 13:23–25.

пп Біблія; Книга Мормона.

4а УЗ 3:16.

б пп Юдеї.

в пп Юда—Жезл Юди.

5а 3 Неф. 29:8.

6а 1 Неф. 13:38.

сподь Бог ваш, “створив усіх людей, і що Я пам’ятаю тих, хто на ^бостровах моря; і що Я паную в небесах угорі і на землі внизу, і Я приношу Своє слово дітям людським, так, саме всім народам на землі?

8 Чого ж ви ремствуєте, через те, що ви отримуєте більше Мого слова? Хіба ви не знаєте, що свідчення “двох народів є ^бсвідченням того, що Я є Бог, що Я пам’ятаю один народ так само, як другий. Отже, Я звертаюся з тими самими словами до одного народу, як і до другого. А коли два народи зустрінуться, то й свідчення “двох народів зустрінуться також.

9 І Я роблю це, щоб Я міг довести багатьом, що Я Той “Самий учора, сьогодні і навіки; і що Я промовляю Мої слова згідно з Моєю власною волею. І через те що Я сказав одне ^бслово, вам не треба думати, що Я не можу сказати другого; тому що Моя праця ще не виконана; і не буде вона виконана ні до кінця людства, ні з того часу і на завжди.

10 Отже, тільки через те що у вас є Біблія, вам не треба

думати, що вона містить усі Мої “слова; а також не треба думати, що Я не повелів написати ще більше.

11 Бо Я заповідав “усім людям, і на сході, і на заході, і на півночі, і на півдні, і на островах у морі, щоб вони ^бзаписували слова, які Я кажу їм; бо за “книгами, які будуть написані, Я “судитиму світ, кожному людину за вчинками її, згідно з тим, що написано.

12 Бо ось, Я скажу “Юдеям, і вони напишуть це; і Я також скажу Нефійцям, і вони ^бнапишуть це; і Я також скажу другим колінам дому Ізраїля, які Я вивів, і вони напишуть це; і Я також скажу “всім народам землі, і вони напишуть це.

13 І станеться, що “Юдеї матимуть слова Нефійців, а Нефійці матимуть слова Юдеїв; а Нефійці й Юдеї матимуть слова ^бзагублених колін Ізраїля; а загублені коліна Ізраїля матимуть слова Нефійців і Юдеїв.

14 І станеться, що Мої люди, які з “дому Ізраїля, будуть зібрані додому, на землю їхніх володінь; і Моє слово також буде зібране в ^бодне. І Я покажу тим, хто бореться проти

7а пп Створити,
Сотворіння.

б 1 Неф. 22:4.

8а Єз. 37:15–20;

1 Неф. 13:38–41;

2 Неф. 3:12.

б Мт. 18:16.

пп Свідок,
Свідчення.

в Ос. 2:2.

9а Євр. 13:8.

б пп Одкровення.

10а пп Писання, про
появу яких
пророчили.

11а Ал. 29:8.

б 2 Тим. 3:16.

в пп Книга життя.

г 2 Неф. 25:22;

33:11, 14–15.

пп Суд, Останній.

12а 1 Неф. 13:23–29.

б 1 Неф. 13:38–42;

2 Неф. 26:17.

в 2 Неф. 26:33.

13а Морм. 5:12–14.

б пп Ізраїль—
Десять загублених
колін Ізраїля.

14а Єр. 3:17–18.

б Єз. 37:16–17.

Мого слова і Моїх людей, які є з ^адому Ізраїля, що Я є Бог, і що Я склав ^бзавіт з Авраамом, що Я пам'ятатиму його ^всім'я ^гзавжди.

РОЗДІЛ 30

Навернені Іновірці будуть причислені до завітного народу— Багато Ламанійців і Юдеїв повірять Слову і стануть приємними— Ізраїль буде відновлений, а злочестиві знищені. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А ТЕПЕР послухайте, браття мої улюблені, я буду говорити з вами; бо я, Нефій, не допущу, аби ви подумали, нібито ви більш праведні, ніж Іновірці будуть. Бо знайте, якщо ви не будете виконувати заповіді Бога, ви всі так само загинете; і через ті слова, які були сказані, ви не повинні думати, що Іновірці будуть повністю знищені.

2 Бо ось, я кажу вам, що стільки Іновірців, скільки покається, буде ^азавітним народом Господа; і стільки ^бЮдеїв, скільки не покається, буде знехтувано; бо Господь склав завіт тільки з тими, хто ^вкається і вірить в Його Сина, Який є Святим Ізраїля.

3 А тепер я пророкуватиму

дещо про Юдеїв і Іновірців. Бо після того як книга, про яку я говорив, з'явиться, і буде написана для Іновірців, і буде знову запечатана для Господа, буде багато таких, хто ^аповірить словам, які написані; і ^бвони передадуть їх залишкам нашого сімені.

4 І тоді залишки нашого сімені знатимуть про нас, як ми вийшли з Єрусалима, і що вони є нащадками Юдеїв.

5 І євангелія Ісуса Христа буде проголошена серед ^аних; отже, ^бвони будуть відновлені для ^впізнання своїх батьків, а також для пізнання Ісуса Христа, яке було серед їхніх батьків.

6 І тоді вони втішаться; бо вони знатимуть, що це є благословення їм від руки Бога; і полуда темряви почне спадати з їхніх очей; і не так багато поколінь пройде, доки вони стануть чистим і ^априємним народом.

7 І станеться, що ^аЮдеї, які розсіяні, також ^бпочнуть вірити в Христа; і вони почнуть збиратися на лиці землі; і ті, хто повірить у Христа, також стануть приємним народом.

8 І станеться, що Господь Бог почне Свою роботу серед усіх народів, колін, язиків і

14в 1 Неф. 22:8–9.

^а Бут. 12:1–3;

1 Неф. 17:40;

3 Неф. 20:27;

Авр. 2:9.

пп Авраамів завіт.

^в УЗ 132:30.

^г Бут. 17:7.

30 2а Гал. 3:26–29.

^б Мт. 8:10–13.

пп Юдеї.

^в пп Покаятися,

Покаяння.

3а 3 Неф. 16:6–7.

^б 1 Неф. 22:8–9.

5а 3 Неф. 21:3–7, 24–26.

^б УЗ 3:20.

^в 1 Неф. 15:14;

2 Неф. 3:12;

Морм. 7:1, 9–10.

6а УЗ 49:24; 109:65.

7а 2 Неф. 29:13–14.

^б 2 Неф. 25:16–17.

людей, щоб здійснити відновлення Його народу на землі.

9 І з праведністю буде ^аГосподь Бог ^бсудити бідних, і докоряти з справедливістю ^влагідним землі. І Він покарає землю жезлом Своїх вуст; і подихом Своїх губ Він уб'є злочестивих.

10 Бо ^ачас швидко наближається, коли Господь Бог здійснить великий ^бподіл серед народу, і злочестивих Він знищить; і Він ^впощадить Свій народ, так, навіть якщо Він буде змушений ^гзнищити злочестивих вогнем.

11 І ^аправедність буде поясом стегон Його, а вірність — поясом стану Його.

12 І тоді вовк буде ^амешкати з ягням; і леопард лежатиме з козеням, і теля, і молоде левеня, і відгодоване, разом; і мале дитя водитиме їх.

13 І корова, і ведмідь будуть пастися; їхні діти лежатимуть разом; і лев буде їсти солому, немов віл.

14 І немовлятко буде бавитися над корою аспіда, а відлучена від грудей дитина покладе свою руку на кубло гадюки.

15 Вони не вчинять лихого і не руйнуватимуть на всій Моїй святій горі; бо земля сповниться знанням Господа, як води покривають море.

16 Отже, справи ^авсіх народів стануть відомими; так, усе стане ^бвідомим дітям людським.

17 Немає нічого таємного, що не буде ^авідкрито; немає жодного діяння темряви, що не буде явлено в світлі; і немає нічого запечатаного на землі, що не буде звільнено.

18 Отже, все, що відкрито дітям людським, буде відкрито в той день; і Сатана ^ане матиме більше влади над серцями дітей людських на довгий час. І тепер, мої улюблені браття, я закінчую те, що я говорив.

РОЗДІЛ 31

Нефій розповідає, чому Христос був хрищений — Люди мусять слідувати за Христом, христитися, отримати Святого Духа і витерпіти до кінця, щоб бути спасеними — Покаяння і хрищення — це є ворота до тісної і вузької путі — Вічне життя приходить до тих, хто виконує заповіді після хрищення. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

А тепер я, Нефій, закінчую ^апроорокувати вам, мої улюблені браття. І я можу ще написати тільки дещо з того, що, я знаю, має напевно статися; а також я напишу тіль-

9а Ісаія 11:4–9.
б 2 Неф. 9:15.
в пп Лагідний,
Лагідність.

10а пп Останні дні.
б УЗ 63:53–54.
в Мойс. 7:61.

г 1 Неф. 22:15–17, 23.
пп Земля—
Очищення землі.

11а Ісаія 11:5–9.

12а Ісаія 65:25.

пп Тисячоліття.

16а УЗ 101:32–35;

121:28–29.

б Етер 4:6–7.

17а УЗ 1:2–3.

18а Об. 20:1–3;

Етер 8:26.

31 1а 2 Неф. 25:1–4.

ки декілька слів мого брата Якова.

2 Отже, того, що я написав, досить для мене, окрім ще декількох слів, які я маю сказати про "вчення Христа; отже, я буду говорити з вами просто, згідно з простотою мого пророкування.

3 Бо моя душа радіє в простоті; бо у такий спосіб Господь Бог діє серед дітей людських. Бо Господь Бог дає "світло для розуміння; бо Він розмовляє з людьми їхньою ^бмовою, за їхнім розумінням.

4 Отже, я б хотів, щоб ви пам'ятали, як саме я говорив вам про того "пророка, якого Господь показав мені, що він буде христити ^бАгнця Божого, Який забере гріхи світу.

5 І ось, якщо Агнець Божий, будучи святим, має потребу бути "хрищеним водою, щоб виповнилася вся праведність, о, тоді наскільки більшу потребу маємо ми, не будучи святими, бути хрищеними, так, саме водою!

6 І ось, я хотів би запитати вас, мої улюблені браття, як саме Агнець Божий виповнив усю праведність, будучи хрищеним водою?

7 Хіба не знаєте ви, що Він

був святий? Але, незважаючи на те, що Він був святий, Він показав дітям людським, що в плоті Він смирився перед Батьком, і свідчить Батькові, що Він буде "послушним Йому у виконанні Його заповідей.

8 Отже, після того, як Він був хрищений водою, Святий Дух спустився на Нього у "вигляді ^бголуба.

9 І знову, це показує дітям людським тісноту путі і вузькість "воріт, якими вони мають увійти, оскільки Він показав їм приклад.

10 І Він сказав дітям людським: "Слідуй ти за Мною. Отже, мої улюблені браття, чи можемо ми ^бслідувати за Ісусом, якщо ми не будемо виконувати заповіді Батька?

11 І Батько сказав: Покайтеся ви, покайтеся ви, і христіться в ім'я Мого Сина Улюбленого.

12 І ще, голос Сина дійшов до мене, кажучи: Той, хто хрищений в ім'я Моє, йому "дасть Батько Святого Духа, як Мені; отже, ^бслідуйте за Мною, і робіть те, що, як ви бачили, Я робив.

13 Отже, мої улюблені браття, я знаю, якщо ви будете слідувати за Сином з щирими намірами в серці, не чинячи

2а 2 Неф. 11:6–7.

3а пп Світло, Світло Христа.

б УЗ 1:24.

4а 1 Неф. 10:7; 11:27.

пп Іван

Христитель.

б пп Агнець Божий.

5а Мт. 3:11–17.

пп Хрищення, Христити.

7а Іван 5:30.

пп Послушний, Послушність, Слухатися.

8а 1 Неф. 11:27.

б пп Голуб, знамення голуба.

9а 2 Неф. 9:41;

3 Неф. 14:13–14;

УЗ 22:4.

10а Мт. 4:19; 8:22; 9:9.

б Морон. 7:11; УЗ 56:2.

12а пп Дар Святого Духа.

б Лк. 9:57–62;

Іван 12:26.

лицемірства й обману перед Богом, але із справжнім бажанням, каючись у своїх гріхах, засвідчуючи перед Батьком, що ви бажаєте взяти на себе ім'я Христа, "хрищенням—так, слідуючи за вашим Господом і вашим Спасителем у воду, згідно з Його словом, знайте, тоді ви отримуєте Святого Духа; так, тоді прийде ^бхрищення вогнем і Святим Духом; і тоді ви зможете говорити ^бязиком ангелів, і проголошувати хвалу Святому Ізраїля.

14 Але ось, мої улюблені брати, так дійшов до мене голос Сина, кажучи: Після того як ви покалися у ваших гріхах, засвідчите перед Батьком, що ви бажаєте виконувати Мої заповіді, хрищенням водою, і отримали хрищення вогнем і Святим Духом, і можете розмовляти новим язиком, так, саме язиком ангелів, і якщо після цього ви ^бзречетеся Мене, то було ^бкраще для вас, аби ви зовсім не знали Мене.

15 І я чув голос від Батька, Який казав: Так, слова Мого Улюбленого істинні й вірні. Той, хто витерпить до кінця, саме той буде спасений.

16 І ось, мої улюблені браття,

я знаю через це, якщо людина не ^бвитерпить до кінця, наслідуючи ^бприклад Сина Бога живого, то вона не може бути спасенною.

17 Отже, роби те, що, як я сказав, я бачив, як ваш Господь і ваш Викупитель буде робити; бо з цією метою це було показано мені, щоб ви знали ворота, якими ви маєте увійти. Бо ворота, якими ви маєте увійти, це є покаєння і "хрищення водою; а тоді приходиться ^бпрощення ваших гріхів вогнем і Святим Духом.

18 І тоді ви на цій ^бтісній і вузькій ^бпуті, яка веде до вічного життя; так, ви увійшли через ворота; ви діяли згідно з заповідями Батька і Сина; і ви отримали Святого Духа, Який ^бсвідчить про Батька і Сина, на виконання обіцяння, яке Він дав, що якщо ви ввійдете цим шляхом, ви отримуєте.

19 І ось, мої улюблені браття, після того, як ви ступили на цю тісну і вузьку путь, я питаю вас, чи все ^бзроблено? Слухайте, я скажу вам: Ні; бо ви ^бне зайшли так далеко, якби це не було через слово Христа з непохитною ^бвірою в Нього, ^бпокладаючися пов-

13а Гал. 3:26–27.
б пп Вогонь; Дар Святого Духа.
в 2 Неф. 32:2–3.

14а Мт. 10:32–33;
Ал. 24:30;
УЗ 101:1–5.
пп Непростимий гріх.

б 2 Пет. 2:21.
16а Ал. 5:13; 38:2;
УЗ 20:29.
б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса Христа.
17а Мос. 18:10.
пп Хрищення,
Христити.

б пп Відпущення гріхів.
18а 1 Неф. 8:20.
б Пр. 4:18.
пп Дорога.
в Дії 5:29–32.
19а Мос. 4:10.
б пп Віра.
в УЗ 3:20.

ністю на заслуги Того, Хто владний спасати.

20 Отже, ви повинні “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість ^бнадії, і ^влюбов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і ^гвистерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя.

21 І ось, слухайте, мої улюблені браття, це є ^а“шлях; і ^б“нема ніякого іншого шляху чи ^в“імені під небесами, якими людина може бути спасеною в царстві Бога. І ось, слухайте, це є ^г“вчення Христа, і єдине й істинне вчення ^д“Батька, і Сина, і Святого Духа, Які є ^е“єдиним Богом, без кінця. Амінь.

РОЗДІЛ 32

Ангели говорять силою Святого Духа—Люди повинні молитися й отримувати знання від Святого Духа. Близько 559–545 рр. до Р.Х.

І ось послухайте, мої улюблені браття, я гадаю, що ви почасти обдумуєте в серцях своїх те, що вам треба робити після того, як ви увійшли цим шляхом. Але, послухай-

те, чому ви обдумуєте це в серцях своїх?

2 Хіба ви не пам’ятаєте, як я сказав вам, що після того, як ви ^а“отримали Святого Духа, ви зможете розмовляти ^б“язиком ангелів? Тож як ви зможете розмовляти язиком ангелів, якщо тільки не через Святого Духа?

3 ^а“Ангели розмовляють силою Святого Духа; отже, вони промовляють слова Христа. Отже, я кажу вам, ^б“бенкетуйте словами Христа; бо ось, слова Христа скажуть вам усе, що вам треба робити.

4 Отже, після того, як я сказав ці слова, якщо ви не зможете зрозуміти їх, то це буде тому, що ви не ^а“питаєте і не стукаєте; отже, ви не приведені до світла, але маєте загинути в темноті.

5 Бо ось, знову я кажу вам, якщо ви ввійдете цим шляхом, і отримаєте Святого Духа, це покаже вам усе, що вам слід робити.

6 Ось, це є вчення Христа, і не буде більше дано ніякого вчення, аж поки Він не ^а“явить Себе вам у плоті. А коли Він явить Себе вам у плоті, те, що Він скаже вам, ви маєте старанно виконувати.

7 А тепер я, Нефій, вже не можу сказати більше; Дух

20а пп Ходити, ходити з Богом.

б пп Надія.

в пп Любов.

г пп Терпіти.

21а Дії 4:10–12;

2 Неф. 9:41;

Ал. 37:46;

УЗ 132:22, 25.

б Мос. 3:17.

в пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім’я
Ісуса Христа.

г Мт. 7:28; Іван 7:16–17.

д пп Бог, Божество.

е 3 Неф. 11:27, 35–36.

пп Єдність.

32 2а 3 Неф. 9:20.

б 2 Неф. 31:13.

3а пп Ангели.

б Єр. 15:16.

4а пп Запитувати,

Просити.

6а 3 Неф. 11:8.

зупиняє моє виголошення, і я залишаюся сумувати через “зневіру, і злочестивість, і неосвіченість, і твердошійсть людей; бо вони не шукатимуть знання, не розумітимуть велике знання, коли воно буде дане їм у ^бпростоті, таке просте, яким тільки може бути слово.

8 І ось, мої улюблені браття, я відчуваю, що ви все ще обдумуєте в серцях своїх; і це засмучує мене, що я повинен говорити про це. Бо якби ви прислухалися до Духа, Який вчить людину “молитися, ви б знали, що повинні молитися; тому що ^бзлий дух не вчить людину молитися, а вчить її, що вона не повинна молитися.

9 Але ось, я кажу вам, що ви повинні “молитися завжди, і не слабнути; що ви не повинні робити жодної справи для Господа, щоб наперед не помолитися Батькові в ^бім’я Христа, щоб Він освятив твої діла для тебе, щоб твої діла були на “користь твоєї душі.

РОЗДІЛ 33

Слова Нефія істинні—Вони свідчать про Христа—Ті, хто вірить у Христа, повірять

словам Нефія, які будуть як свідчення перед місцем суду. Близько 559–545 рр. до р.х.

І ось я, Нефій, не можу написати про все, чого навчали серед мого народу; не такий я “сильний у писанні, як у мовленні; бо коли людина ^бговорить силою Святого Духа, сила Святого Духа доносить це до сердець дітей людських.

2 Але знайте, є багато тих, хто так “закам’янів серцем проти Духа Святого, що Йому немає місця в них; отже, вони нехтують багато чим з того, що написано і вважають це за ніщо.

3 Але я, Нефій, написав те, що я написав, і я вважаю це великою “цінністю, і особливо для моїх людей. Бо я ^бмолюся постійно за них удень, і мої очі зволюють мою подушку вночі через них; і я волаю до мого Бога з вірою, і я знаю, що Він почує моє волення.

4 І я знаю, що Господь Бог освятить мої молитви на користь моїм людям. І слова, які я написав у слабості, наберуть “сили для них; бо це ^бпереконає їх робити добро; це дає їм знання про їхніх батьків; і розповідає про Ісуса, і переконує їх повірити в

7а пп Невіра.
б 2 Неф. 31:2–3;
Кн. Як. 4:13.
8а пп Молитва.
б Мос. 4:14.
пп Диявол.
9а 3 Неф. 20:1;

УЗ 75:11.
б Мойс. 5:8.
в Ал. 34:27.
33 1а Етер 12:23–24.
б УЗ 100:7–8.
2а Гел. 6:35–36.
3а пп Писання—

Цінність Писань.
б Ен. 1:9–12;
Сл. Морм. 1:8.
4а Етер 12:26–27.
б Морон. 7:13.

Нього, і витерпіти до кінця, що і є життям ^авічним.

5 І це говорить ^арізко проти гріха, згідно з ^бпрямотою істини; отже, жодна людина не буде сердитися на слова, які я написав, крім того, хто від духа диявола.

6 Я уславляю прямоту; я уславляю істину; я уславляю мого Ісуса, бо Він ^авикупив мою душу від пекла.

7 Я маю ^амиłosердя до мого народу і велику віру в Христа, що я зустріню багато душ незаплямованих на Його суді.

8 Я маю миłosердя до ^аЮдея—я кажу Юдея, тому що я маю на увазі тих, від кого я походжу.

9 Я також маю миłosердя до ^аІновірців. Але ось, ні на жодного з них я не матиму надію, якщо вони не ^бпримиряться з Христом, і не ввійдуть у ^авузькі ворота, і не ^апройдуть ^бтісною пунттю, яка веде до життя, і не продовжуватимуть іти цією пунттю аж до кінця дня випробування.

10 І ось, мої улюблені браття, і також Юдеї, і всі ви, кінці землі, прислухайтеся до цих слів і ^аповірте в Христа; і якщо ви не вірите цим словам, по-

вірте в Христа. А якщо ви повірите в Христа, ви повірите в ці ^бслова, бо вони є ^асловами Христа, і Він дав їх мені; і вони ^авчать усіх людей, що вони мають творити добро.

11 Але чи то не є слова Христа, судить самі—бо Христос покаже вам, з ^асилою і великою славою, що це Його слова, в останній день; і ви, і я будемо стояти лице до лица перед ^бмісцем Його суду; і ви будете знати, що Він заповідав мені написати це, незважаючи на мою слабкість.

12 І я молився Батькові в ім'я Христа, щоб багато з нас, якщо не всі, могли бути спасеними в Його ^ацарстві в той великий і останній день.

13 І ось, мої улюблені браття, всі ті, хто з дому Ізраїля, і всі ви, кінці землі, я звертаюсь до вас як голос того, хто ^аволає з праху: Прощайте, доки той великий день настане.

14 І ті з вас, хто не скуштує від великодушності Бога, і не поважатиме ^аслова Юдеїв, а також мої ^бслова, і слова, які вийдуть з вуст Агнця Божого, знайте, я прощаюся з вами навіки, бо ці слова ^аобвинуватять вас в останній день.

4в пп Вічне життя.

5а 1 Неф. 16:1–3;

2 Неф. 9:40.

б 2 Неф. 31:3;

Кн. Як. 4:13.

6а пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

7а пп Миłosердя.

8а пп Юдеї.

9а пп Іновірці.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в 2 Неф. 9:41.

г пп Ходити, ходити

з Богом.

д Гел. 3:29–30;

УЗ 132:22.

10а пп Вірування,

Вірувати.

б пп Книга Мормона.

в Морон. 10:27–29.

г 2 Неф. 25:28.

11а Етер 5:4;

Морон. 7:35.

б Об. 20:12;

Морон. 10:34.

12а пп Целестіальна слава.

13а Ісая 29:4;

2 Неф. 26:16.

14а пп Біблія.

б пп Книга Мормона.

в 2 Неф. 29:11;

Етер 4:8–10.

15 Бо те, що я запечатую на землі, буде приведено проти вас на місці “суду; бо так за-

повідав мені Господь Бог, і я мушу слухатися. Амінь.

КНИГА ЯКОВА

БРАТА НЕФІЯ

Слова його проповідування до своїх братів. Він уражає людину, яка намагається спростувати вчення Христа. Де кілька слів про історію народу Нефія.

РОЗДІЛ 1

Яків і Йосип намагаються переконати людей повірити в Христа і виконувати Його заповіді— Нефій вмирає— Злочестивість панує серед Нефійців. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

ТОЖ слухайте, сталося, що п'ятдесят і п'ять років пройшло з тих пір, коли Легій залишив Єрусалим; отже, Нефій дав мені, “Яковові, ^бнаказ щодо ^амалих пластин, на яких це вигравіювано.

2 І він дав мені, Яковові, наказ, щоб я написав на цих пластинах дещо з того, що я вважаю найціннішим; щоб я не торкався, або тільки ледь, історії цього народу, який зветься народом Нефія.

3 Бо він сказав, що історія його народу має бути вигравіювана на його інших пла-

стинах, і що я маю зберегти ці пластини і передавати їх моєму сімені, від покоління до покоління.

4 І якщо було проповідування, яке було священним, або одкровення, яке було великим, або пророкування, тоді я маю вигравіювати ^аголовне з них на цих пластинах, і торкнутися їх настільки, наскільки це можливо, ради Христа, і ради наших людей.

5 Бо через віру і палке бажання було дійсно явлено нам про наших людей, що з ними має ^астатися.

6 І ми також мали багато одкровень, і дух великого пророцтва; отже, ми знали про ^аХриста і про Його царство, яке прийде.

7 Отже, ми працювали старанно серед наших людей, щоб переконати їх ^априйти до Христа, і скуштувати від

15а Сл. Морм. 1:11.
[ЯКОВА]

1 1а пп Яків, син Легіів.
б Кн. Як. 7:27.
в 2 Неф. 5:28–33;

Кн. Як. 3:13–14.
пп Пластини.

4а товто переважаючи,
важливі речі.
5а 1 Неф. 12.

6а 1 Неф. 10:4–11;
19:8–14.

7а 2 Неф. 9:41;
Ом. 1:26;
Морон. 10:32.

великодушності Бога, щоб вони могли увійти до Його ^бпокою, щоб Він ні в якому разі не поклявся у Своему гніві, що вони не ^аувійдуть, як при ^ароздратуванні в дні спокуси, коли діти Ізраїля були в ^апустині.

8 Отже, ми благали Бога, щоб ми могли переконати всіх людей не ^аповставати проти Бога, щоб не ^бвикликати Його гніву, але щоб усі люди повірили в Христа, і дивилися на Його смерть, і перестраждали Його ^ххрест, і знесли ганьбу від світу; отже, я, Яків, взяв на себе виконання наказу мого брата Нефія.

9 Тепер Нефій вже старів, і він розумів, що має невдовзі ^апомерти; отже, він ^бпомазав чоловіка бути царем і правителем над його народом тепер, згідно з правлінням ^ацарів.

10 Люди ж полюбили Нефія надзвичайно, бо він був великим захисником їхнім, оволодів ^амечем Лавана для їхнього захисту і працював усі свої дні для їхнього добробуту—

11 Отже, люди бажали зберегти в пам'яті його ім'я. І хто б не царював після нього, народ буде називати другим

Нефієм, третім Нефієм, і так далі, згідно з правлінням царів; і так їх і називали люди, нехай би вони мали яке завгодно ім'я.

12 І сталося, що Нефій помер.

13 Тож люди, які не були ^аЛаманійцями, були ^бНефійцями; проте, їх називали Нефійцями, Яківцями, Йосипівцями, ^вЗорамійцями, Ламанійцями, Лемуїльцями і Ізмаїльцями.

14 Але я, Яків, не буду надалі розрізняти їх за їхніми іменами, але буду ^аназивати Ламанійцями тих, хто намагався знищити народ Нефія, а тих, хто ставився прихильно до Нефія, я називатиму ^бНефійцями, або ^внародом Нефія, згідно з правлінням царів.

15 І ось сталося, що люди Нефія, під час царювання другого царя, почали кам'яніти своїми серцями, і давали собі волю в деяких нечестивих справах, таких, як Давид у давнину, забажавши багато ^ажон і наложниць, а також Соломон, його син.

16 Так, і вони також почали шукати багато золота і срібла, стали заноситися дещо в гордовитості.

7б пп Покій.
 в Чйс. 14:23;
 Повтор. 1:35–37;
 УЗ 84:23–25.
 з Євр. 3:8.
 д Чйс. 26:65;
 1 Неф. 17:23–31.
 8а пп Бунт.
 б 1 Неф. 17:30;
 Ал. 12:36–37;

Гел. 7:18.
 в пдс, Мт. 16:25–26;
 Лк. 14:27.
 9а 2 Неф. 1:14.
 б пп Помазати,
 Помазувати.
 в 2 Неф. 6:2; Яр. 1:7.
 10а 1 Неф. 4:9;
 2 Неф. 5:14;
 Сл. Морм. 1:13;

Мос. 1:16; УЗ 17:1.
 13а Ен. 1:13;
 УЗ 3:18.
 б пп Нефійці.
 в 1 Неф. 4:35;
 4 Неф. 1:36–37.
 14а Мос. 25:12; Ал. 2:11.
 б 2 Неф. 4:11.
 в 2 Неф. 5:9.
 15а УЗ 132:38–39.

17 Отже, я, Яків, дав їм ці слова, коли я навчав їх у "храмі, отримавши вперше своє^б доручення від Господа.

18 Тому що я, Яків, і мій брат Йосип були "посвячені в священники і вчителі цього народу рукою Нефія.

19 І ми звеличували нашу "службу Господові, взявши на себе^б відповідальність відповідати за гріхи людей на свої власні голови, якщо ми не навчимо їх слова Божого з усією старанністю; отже, ми працювали що є мочі, аби їхня "кров не впала на наш одяг; інакше б їхня кров упала на наш одяг, і ми б не були визнані незаплямованими в останній день.

РОЗДІЛ 2

Яків засуджує любов до багатства, гордовитість і нецнотливість—Люди можуть прагнути багатства, щоб допомогти своїм ближнім—Яків засуджує недозволену практику багатожонства—Господь втішається цнотливістю жінок. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

Слова, з якими Яків, брат Нефія, звернувся до народу Нефія після смерті Нефія:

2 Отож, мої улюблені браття, я, Яків, згідно з відпові-

дальністю, яку я маю перед Богом, щоб звеличувати мою службу помірковано, і щоб я міг звільнити мій одяг від ваших гріхів, я входжу до храму цього дня, щоб я міг проголосити вам слово Бога.

3 І ви самі знаєте, що дотепер я був старанним у службі за моїм покликанням; але цього дня я переобтяжений набагато більшим бажанням благополуччя ваших душ і стурбованістю через нього, ніж я був досі.

4 Бо ось досі ви були послухні слову Господа, яке я дав вам.

5 Але ось прислухайтеся до мене, і знайте, що з допомогою всемогутнього Творця небес і землі я можу розповісти вам про ваші "думки, як ви починаєте чинити гріх, гріх, який є дуже мерзотним для мене, так, і мерзотним для Бога.

6 Так, те засмучує мою душу і змушує мене здригнутися від сорому перед присутністю мого Творця, що я повинен свідчити вам про злочестивість ваших сердець.

7 І також засмучує мене те, що я повинен висловлюватися надто "прямолинійно в своїх промовах про вас, перед вашими жінками і вашими дітьми, багато почуттів чийх надзвичайно ніжні і^б цнотли-

17a 2 Неф. 5:16.
пп Храм, Дім
Господній.
б пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

18a 2 Неф. 5:26.
19a пп Чин.
б УЗ 107:99–100.
пп Управитель,
Управительство.
в 2 Неф. 9:44.

2 5a Ал. 12:3;
УЗ 6:16.
пп Бог, Божество.
7a УЗ 121:43.
б пп Чеснота.

ві і витончені перед Богом, і це приємно Богові;

8 І мені здається, що вони прийшли сюди, аби почути приємне “слово Бога, так, слово, яке зцілює поранену душу.

9 Отже, мою душу обтяжує те, що я змушений, через суворий наказ, який я отримав від Бога, попередити вас про ваші злочини, збільшити рани тих, хто вже поранений, замість того щоб заспокоїти і загоїти їхні рани; а ті, хто не був поранений, замість того, щоб бенкетувати приємним словом Бога, мають кинджали поставлені, щоб проколоти їхні душі і поранити їхній ніжний розум.

10 Але, незважаючи на силу цього завдання, я повинен вдіяти за суворими “наказами Бога, і сказати вам про вашу злочестивість і мерзоти, в присутності чистих сердець, і скрушених сердець, і під наглядом ^бвсевидючого ока Всемогутнього Бога.

11 Отже, я повинен сказати вам правду згідно з “прямотою слова Божого. Бо знайте, як попросив мене Господь, так прийшло до мене це слово, кажучи: Якове, іди ти в храм завтра, і проголоси слово, яке я дам тобі, цьому народові.

12 І ось слухайте, браття мої, це слово, яке я проголошую

вам, що багато з вас почали шукати золото, і срібло, і всілякі дорогоцінні “руди, якими ця земля, що є ^бземлею обіцяною для вас і вашого сімені, найбільш повниться.

13 І рука провидіння посміхнулася вам найприємніше, і ви отримали безліч багатства; і через те що дехто з вас отримав більш щедро, ніж хтось із ваших братів, ви “заноситесь у гордовитості ваших сердець, і несете свої шиї твердо, а голови високо через пишність вашого одягу, і утискуєте своїх братів, тому що вважаєте, що ви кращі за них.

14 І ось, браття мої, чи думаете ви, що Бог виправдовує вас у цьому? Слухайте, я кажу вам: Ні. Але Він засуджує вас, і якщо ви уперто продовжуєте робити це, Його покарання мусить швидко прийти до вас.

15 О якби Він тільки показав вам, що може пронизати вас, і єдиним поглядом Свого ока Він може стерти вас у прах!

16 О якби Він тільки звільнив вас від цього беззаконня і мерзоти. І якби ви послухалися слова Його наказів, і не дали “гордовитості ваших сердець знищити ваші душі!

17 Подумайте про ваших братів, як про самих себе, і будьте дружніми з усіма, і

8а Ал. 31:5.

10а пп Заповіді Божі.

б 2 Неф. 9:44.

11а 2 Неф. 25:4; 31:2–3.

12а 1 Неф. 18:25;

Гел. 6:9–11;

Етер 10:23.

б 1 Неф. 2:20.

пп Обіцяна земля.

13а Морм. 8:35–39.

16а пп Гординя.

вільними з своїм “майном, щоб ^бвони могли бути багатими, як і ви.

18 Але перед тим як вам прагнути до “багатства, прагніть до ^бцарства Божого.

19 А після того як ви отримали надію на Христа, ви отримаєте багатство, якщо ви прагнете його; і ви будете прагнути його з наміром “чинити добро—одягти роздягнених, і нагодувати голодних, і звільнити поневолених, і надавати заспокоєння хворим і стражденним.

20 І от, браття мої, я сказав вам про гордовитість; а ті з вас, хто завдавали страждання ближньому своєму, і утискували його, тому що були гордовитими в серцях своїх через те, що Бог дав вам,— що ви скажете про це?

21 Чи не думаєте ви, що такі речі мерзотні для Того, Хто створив усю плоть? І одна істота є так само цінною в Його очах, як і інша. І вся плоть з праху; і для тієї самої мети створив Він їх, щоб виконували вони Його “заповіді і прославляли Його навіки.

22 А тепер я закінчу говорити з вами про цю гордовитість. І якби я не повинен був говорити з вами про тяжчий

злочин, моє серце б раділо надзвичайно за вас.

23 Але слово Боже обтяжує мене через ваші тяжчі злочини. Бо ось так каже Господь: Цей народ починає збільшуватися в беззаконні; вони не розуміють Писання, бо вони, вдаючись до розпусти, намагаються виправдати себе тим, що було написано про Давида і Соломона, його сина.

24 Тож Давид і “Соломон справді мали багато ^бжінок і наложниць, що було мерзотно для Мене, каже Господь.

25 Отже, так каже Господь: Я вивів цей народ із землі Єрусалимської, силою Своєї руки, щоб Я міг виростити для Себе “праведну віту від плоду стегон Йосипа.

26 Отже, Я, Господь Бог, не стерплю, щоб цей народ робив так, як ті в давнину.

27 Отже, мої браття, слухайте мене, і прислухайтесь до слова Господа: Бо жоден з чоловіків серед вас не буде мати більше “однієї жони; а наложниць він не буде мати зовсім;

28 Бо Я, Господь Бог, втішаюся “цнотливістю жінок. І розпуста є мерзотою для Мене; так каже Господь Саваот.

29 Отже, цей народ буде виконувати Мої заповіді, каже

17а пп Благополуччя;
Милостиня,
Роздача милостині.
б 4 Неф. 1:3.

18а 1 Цар. 3:11–13;
Мр. 10:17–27;
2 Неф. 26:31; УЗ 6:7.
пп Багатство.
б Лк. 12:22–31.

19а Мос. 4:26.

21а УЗ 11:20;
Авр. 3:25–26.

24а 1 Цар. 11:1;
Неем. 13:25–27.

б 1 Цар. 11:1–3;
Ездра 9:1–2;
УЗ 132:38–39.

25а Бут. 49:22–26;

Ам. 5:15;
2 Неф. 3:5;
Ал. 26:36.
пп Легій, батько
Нефтіів.

27а УЗ 42:22; 49:16.
пп Шлюб,
Одружуватися.

28а пп Цнотливість.

Господь Саваот, інакше “проклята буде земля через них.

30 Бо якщо Я, каже Господь Саваот, вирощу “сім’я для Себе, Я заповім Моєму народові; інакше вони будуть прислухатися до цього.

31 Бо ось Я, Господь, бачив горе, і чув голосіння дочок Мого народу на землі Єрусалимській, так, і на всіх землях Мого народу, через злочестивість і мерзоти їхніх чоловіків.

32 І Я не стерплю, каже Господь Саваот, щоб плач прекрасних дочок цього народу, який Я вивів з землі Єрусалима, дійшов до Мене проти чоловіків з Мого народу, каже Господь Саваот.

33 Бо вони не відведуть в неволю дочок Мого народу через їхню ніжність, бо Я покараю їх тяжким прокляттям, а саме знищенням; бо вони не чинитимуть “розпусту, як ті в давнину, каже Господь Саваот.

34 І ось слухайте, браття мої, ви знаєте, що ці заповіді були дані нашому батькові, Легієві; отже, ви знали їх раніше; і ви увійшли у великий осуд; бо ви вчинили те, що ви не повинні були чинити.

35 Знайте, ви вчинили “більші беззаконня, ніж Ламанійці, наші брати. Ви розбили серця ваших ніжних жінок, і загубили довіру своїх дітей,

тому що були поганим прикладом для них; і ридання їхніх сердець здіймається до Бога проти вас. І через суворість слова Божого, яке спускається проти вас, багато сердець померло, простромлені глибокими ранами.

РОЗДІЛ 3

Чисті серцем отримують приємне слово Бога—Праведність Ламанійців більша, ніж у Нефійців—Яків застерігає проти блуду, похоті і всякого гріха. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

Але ось я, Яків, буду говорити до вас, хто чистий серцем. Дивіться на Бога з твердістю розуму, і моліться Йому з надзвичайною вірою, і Він заспокоїть вас у ваших стражданнях, і Він захищатиме вашу справу, і нашле справедливий вирок на тих, хто прагне вашого знищення.

2 О всі ви, хто чистий серцем, підніміть свої голови і отримайте приємне слово Бога, і бенкетуйте Його любов’ю; бо ви можете це, якщо ваш розум “твердий, навіки.

3 Але горе, горе вам, хто нечистий серцем, хто є “брудним у цей день перед Богом; бо якщо ви не покаєтесь, земля буде проклята через вас; і Ламанійці, які не такі брудні, як ви, хоч і ^бпрокляті тяжким

29а Етер 2:8–12.

30а Мал. 2:15;

УЗ 132:61–66.

33а пп Сексуальна

аморальність;

Хтивий, Хтивість.

35а Кн. Як. 3:5–7.

3 2а Ал. 57:26–27.

3а пп Бруд, Бруднота.

б 1 Неф. 12:23.

прокляттям, бичуватимуть вас аж поки не знищать.

4 І швидко прийде час, коли, якщо ви тільки не покаєтесь, вони володітимуть землею вашого успадкування, і Господь Бог "виведе праведних від вас.

5 Ось, Ламанійці, ваші брати, яких ви ненавидите через їхню брудноту і прокляття, яке зійшло на їхню шкіру, більш праведні, ніж ви; бо вони не "забули заповідь Господа, яка була дана нашому батькові—що їм слід мати тільки одну жону, а наложниць вони не повинні мати жодної, і не повинно чинитися розпустити серед них.

6 І ось, цієї заповіді вони старанно дотримуються; отже, через цю слухняність у дотриманні цієї заповіді, Господь Бог не знищить їх, але буде "милостивим до них; і одного дня вони стануть благословенним народом.

7 Ось, їхні чоловіки "люблять своїх жінок, а їхні жінки люблять своїх чоловіків; а їхні чоловіки і їхні жінки люблять своїх дітей; і їхня зневага і їхня ненависть до вас існує через беззаконня їхніх батьків; отже, наскільки ви кращі, ніж вони, в очах вашого великого Творця?

8 О мої браття, я боюся, що доки ви не покаєтесь у своїх

гріхах, їхня шкіра буде білішою, ніж ваша, коли ви будете приведені з ними до престолу Бога.

9 Отже, заповідь я даю вам, яка є слово Бога, щоб ви не кривдили більше їх через темноту їхньої шкіри; також не будете ви кривдити їх через їхню брудноту; але ви запам'ятаєте вашу власну брудноту, і пам'ятатимете, що їхня бруднота прийшла через їхніх батьків.

10 Отже, ви запам'ятаєте ваших "дітей, як ви засмутили їхні серця через той приклад, який ви подали їм; і також пам'ятайте, що ви можете через вашу брудноту привести ваших дітей до знищення, і їхні гріхи впадуть на ваші голови в останній день.

11 О мої браття, прислухайтеся до моїх слів; збудіть дари ваших душ; стряхніть себе, щоб ви могли "пробудитися від дрімоти смерті; звільніть себе від мук ^бпекла, щоб не стали ви "ангелами для диявола, щоб бути відкинутими до озера вогню і сірки, що є друга ^гсмерть.

12 І ось я, Яків, говорив ще багато чого людям Нефія, перестерігаючи їх проти "блуду і ^бпохоті, і всіляких гріхів, розповідаючи їм про їхні жахливі наслідки.

13 І сота частина того, що

4а Ом. 1:5–7, 12–13.

5а Кн. Як. 2:35.

6а 2 Неф. 4:3, 6–7;

Гел. 15:10–13.

7а пп Любов; Сім'я.

10а пп Дитя, Діти.

11а Ал. 5:6–9.

б пп Пекло.

в 2 Неф. 9:8–9.

г пп Смерть духовна.

12а пп Блуд.

б пп Злочестивість,

Злочестиві;

Жадати.

було вдіяно цим народом, який тепер почав чисельно зростати, не може бути написана на "цих пластинах; але багато з їхніх діянь записано на більших пластинах, і їхні війни, і їхні суперечки, і царювання їхніх царів.

14 Ці пластини називаються пластинами Якова, і вони були зроблені рукою Нефія. І я закінчую промовляти ці слова.

РОЗДІЛ 4

Усі пророки поклоняються Батькові в ім'я Христа—Жертвоприношення Ісака Авраамом було за подобою Бога і Його Єдинородженого—Люди мають примиритися з Богом через Спокутування—Юдеї відречуться від каменя основи. Близько 544–421 рр. до р.х.

Ось слухайте, сталося, що я, Яків, багато проповідував моему народові словом (і я можу записати тільки небагато з моїх слів через труднощі гравіювання наших слів на пластинах), і ми знаємо, що те, що ми пишемо на пластинах, повинно залишитися;

2 Але що б ми не писали на будь-чому іншому, окрім пластин, воно повинно загинути і щезнути; але ми можемо написати декілька слів

на пластинах, які дамо нашим дітям, і також нашим улюбленим братам, маленьку частку знань про нас або про їхніх батьків—

3 Тож цим ми втішаємося; і ми працюємо старанно, щоб вигравіювати ці слова на пластинах, сподіваючися, що наші улюблені браття і наші діти одержать їх з вдячними серцями, і дивитимуться на них, щоб вони могли дізнатися з радістю, а не з сумом і не з осудженням, про їхніх перших батьків.

4 Для того, з цим наміром ми написали це, щоб вони могли знати, що ми "знали про Христа і мали надію на Його славу багато сот років перед Його пришествям; і не тільки ми самі мали надію на Його славу, але також усі святі ^бпророки, які були перед нами.

5 Ось, вони вірили в Христа і "поклонялися Батькові в Його ім'я, і також ми поклоняємося Батькові в Його ім'я. І з цим наміром ми виконуємо ^бзакон Мойсея, який ^бскеровує наші душі до Нього; і з цієї причини він священний для нас у праведності, саме як це було призначено для Авраама в пустині бути послухним повелінням Бога в жертвуванні своїм сином Ісаком, що є

13а 1 Неф. 19:1–4;
Кн. Як. 1:1–4.

4а пп Ісус Христос.
б Лк. 24:25–27;
Кн. Як. 7:11;

Мос. 13:33–35;
УЗ 20:26.

5а Мойс. 5:8.
б 2 Неф. 25:24;
Яр. 1:11;

Мос. 13:27, 30;
Ал. 25:15–16.

пп Закон Мойсеїв.
в Гал. 3:24.

образом Бога і Його ‘Єдинопородженого Сина.

6 Отже, ми вивчаємо пророків, і маємо багато одкровення і дух ^апророцтва; і маючи всі ці ^бсвідчення, ми одержуємо надію, і наша віра стає непохитною, такою, що ми істинно можемо ^вповеліти в ‘ім’я Ісуса, і навіть дерева послухаються нас, або гори, або хвилі моря.

7 Проте Господь Бог показує нам нашу ^аслабкість, щоб ми могли знати, що це Його благодаттю і Його поблажливостями до дітей людських ми маємо силу звершувати це.

8 Бачите, великі і дивовижні діяння Господа. Які ^анезбагненні глибини Його ^бтаємниць; і це неможливо, щоб людина ^врозпізнала всі Його ‘путі. І жодна людина не знає про Його путі, якщо вони не відкриті їй; отже, браття, не зневажайте одкровення Бога.

9 Бо знайте, силою Його ^аслова ^блюдина прийшла на лице землі, тієї землі, яка була створена силою Його слова. Отже, якщо Бог міг сказати, і світ з’явився, і сказати, і людина була створена, о, чому тоді

не може повелівати ^вземлею або створінням Його рук на лиці її згідно з Його бажанням і задоволенням?

10 Отже, браття, не прагніть ^арадити Господові, а беріть пораду з Його рук. Бо ось, ви самі знаєте, що Він радить в ^бмудрості, і в справедливості, і в великій милості до всіх Своїх створінь.

11 Отже, улюблені браття, примиріться з Ним через ^аспокутування Христа, Його ^бЄдинопородженого Сина, і ви можете одержати ^ввоскресіння, згідно з силою воскресіння, яка в Христі, і будете представлені як ‘первістки Христа Богові, маючи віру і отримавши добру надію слави в Ньому перед тим, як Він явить Себе в плоті.

12 І ось, улюблені, не дивуйтеся, що я розповідаю вам про це; бо чому ж не ^арозповідати про спокутування Христа, і не отримати досконале знання про Нього, і не отримати знання про воскресіння і світ, що прийде?

13 Ось, мої браття, той, хто пророкує, нехай пророкує для порозуміння людей; бо

5_г Бут. 22:1–14;
Іван 3:16–18.
пп Єдинопороджений.

6_а пп Пророцтво,
Пророкувати.
б пп Свідок,
Свідчення.
в пп Влада.
г Дії 3:6–16; 3 Неф. 8:1.
7_а Етер 12:27.
8_а Рим. 11:33–36.

б Уз 19:10; 76:114.
пп Таємниці Божі.
в 1 Кор. 2:9–16;
Ал. 26:21–22.
пп Знання.
г Ісая 55:8–9.
9_а Морм. 9:17;
Мойс. 1:32.
б пп Створити,
Створіння;
Людина, Люди.
в Гел. 12:8–17.

10_а 2 Неф. 9:28–29;
Ал. 37:12, 37;
УЗ 3:4, 13.
б пп Всемудрий;
Мудрість.
11_а пп Спокута,
Спокутувати.
б Євр. 5:9.
в пп Воскресіння.
г Мос. 15:21–23; 18:9;
Ал. 40:16–21.
12_а 2 Неф. 25:26.

“Дух каже правду і не каже лжі. Отже, Він каже про речі, як вони дійсно ^бє, і про речі, як вони дійсно будуть; отже, ці речі показані нам ^впрямо, для спасіння наших душ. Але знайте, ми не єдині свідки в цьому; бо Бог також говорив це пророкам давнини.

14 Але ось, Юдеї були ^атвердошиїм народом; і вони ^бзневажали слова прямої, і вбивали пророків, і прагнули до того, чого вони не могли розуміти. Отже, через їхню ^всліпоту, сліпоту, яка прийшла через поглядання за межу, вони повинні неодмінно впасти; бо Бог забрав Свою прямоту від них, і передав їм багато того, чого вони не ^вмогли розуміти, тому що вони хотіли того. І тому що вони хотіли цього, Бог зробив це, щоб вони могли спіткнутися.

15 І ось я, Яків, змушений Духом пророкувати; бо я відчуваю через діяння Духа, Який в мені, що ^аспотикаючись, Юдеї ^бзречуться ^вкаменя, на якому вони мусять будувати і мати надійну основу.

16 Але ось, згідно з писанням, цей ^акамінь стане великою, і останньою, і єдиною певною ^босновою, на якій Юдеї можуть будувати.

17 Тож, мої улюблені, як це може бути, щоб вони, після заперечення надійної основи, зможуть ^аколи-небудь будувати на ній, щоб вона могла стати наріжним каменем?

18 Слухайте, мої улюблені браття, я розкрию вам цю таємницю; якщо я за яких-небудь обставин не похитнуся у своїй рішучості в Дусі, і не спотикнуся через свою стурбованість за вас.

РОЗДІЛ 5

Яків наводить слова Зиноса щодо алегорії про культивовані і дикі оливкові дерева—Вони є подобою Ізраїля і Іновірців—Розсіяння і зібрання Ізраїля передбачено—Посилання на Нефійців і Ламанійців і на весь дім Ізраїля—Іновірці будуть прищеплені до Ізраїля—Зрештою виноградник буде спалено. Близько 544–421 рр. до р.х.

Ось, мої браття, чи не пам'ятаєте ви, як читали слова пророка ^аЗиноса, з якими він звернувся до дому Ізраїля, кажучи:

2 Прислухайся, о ти, доме Ізраїля, і почуй слова мої, пророка Господа.

3 Бо ось так каже Господь, Я порівняю тебе, о доме

13а пп Істина;
Святий Дух.

б УЗ 93:24.

в Ал. 13:23.

14а Мт. 23:37–38;

2 Неф. 25:2.

б 2 Кор. 11:3;

1 Неф. 19:7;

2 Неф. 33:2.

в Ісая 44:18; Рим. 11:25.

г 2 Неф. 25:1–2.

15а Ісая 8:13–15;

1 Кор. 1:23;

2 Неф. 18:13–15.

б 1 Неф. 10:11.

в пп Наріжний

камінь; Скеля.

16а Пс. 118:22–23.

б Ісая 28:16; Гел. 5:12.

17а Мт. 19:30; УЗ 29:30.

5 1а пп Зинос.

“Ізраїля, з культивованим^б оливковим деревом, яке чоловік взяв і підживив у своєму “виноградникові; і воно росло, і зістарилося, і почало^в всихати.

4 І сталося, що хазяїн виноградника пішов туди, і він побачив, що його оливкове дерево почало всихати; і він сказав: Я підріжу його, і обкопаю його, і підживлю його, щоб воно, можливо, пустило б молоді і ніжні віти і не загинуло б.

5 І сталося, що він підрізав його, і обкопав його, і підживив його згідно зі своїм словом.

6 І сталося, що через багато днів воно почало випускати чимало молодих і ніжних віт; але ось основні віти почали гинути.

7 І сталося, що хазяїн виноградника побачив це, і він сказав своєму служителю: Мене засмучує, що я маю втратити це дерево; отже, піди і зріж віти від “дикої оливи, і принеси їх сюди мені; і ми відріжемо ті основні віти, які починають усихати, і ми кинемо їх у вогонь, щоб вони згоріли.

8 А тоді, каже Господар виноградника, я візьму багато тих молодих і ніжних віт, і я прищеплю їх куди захочу; і не має значення, що може бути так, що коріння цього

дерева загине, я все одно можу зберегти плоди його для себе; отже, я візьму ці молоді і ніжні віти, і я прищеплю їх куди захочу.

9 Візьми ти віти дикої оливи, і прищепи їх “замість тих; а ті, що я відрізав, я кину у вогонь і спалю їх, щоб вони не заважали землі мого виноградника.

10 І сталося, що служитель Господаря цього виноградника зробив згідно з словом Господаря виноградника, і прищепив віти “дикої оливи.

11 І Господар виноградника наказав, щоб її обкопали, і підрізали, і підживили, кажучи своєму служителю: Мене засмучує, що я маю втратити це дерево; отже, для того, щоб, можливо, я міг зберегти коріння його, аби воно не загинуло, щоб я міг зберегти його для себе, я зробив це.

12 Отже, роби, як сказав; доглядай дерево, і підживлюй його згідно з моїми словами.

13 А ці я “розміщу в найвіддаленішій частині мого виноградника, куди захочу, це не має значення для тебе; і я зроблю це, щоб зберегти для себе природні віти дерева; і також, щоб я міг зібрати плоди з них про запас для себе; бо мене засмучує, що я втрачу це дерево і плоди з нього.

14 І сталося, що Господар виноградника зробив, як

3а Єз. 36:8.
пп Ізраїль.
б Рим. 11:17–24.
пп Олива.

в Уз 101:44.
пп Виноградник
Господній.
г пп Відступництво.

7а Рим. 11:17, 24.
9а Рим. 1:13.
10а пп Іновірці.
13а 1 Неф. 10:12.

сказав, і сховав природні віти культивованої оливи в найвіддаленіших місцях виноградника, деякі в одному, а деякі в іншому, згідно з його волею і бажанням.

15 І сталося, що пройшов тривалий час, і Господар виноградника сказав своєму служителеві: Ходімо, давай підемо до виноградника, щоб ми могли попрацювати на винограднику.

16 І сталося, що Господар виноградника, а також служитель пішли до виноградника, щоб попрацювати. І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Ось, подивись; подивись на дерево.

17 І сталося, що Господар виноградника подивився і побачив дерево, до якого було прищеплено віти дикої оливи; і воно пустило паростки і почало приносити «плід. І він побачив, що це було добре; і плід його був як природний плід.

18 І він сказав служителеві: Дивись, віти дикого дерева одержали вологу від коріння, так що корінь надає багато сили; а через велику силу коріння дикі віти дали хороші плоди. Тож якби ми не прищепили ці віти, дерево це загинуло б. А тепер, дивись, я зберу багато плодів, які вродило це дерево; і плоди ці я зберу про запас, для самого себе.

19 І сталося, що Господар

виноградника сказав своєму служителеві: Ходімо, давай підемо у найвіддаленішу частину виноградника, і подивимось, чи не вродили природні віти цього дерева теж багато плодів, щоб я міг зібрати плоди з нього про запас для самого себе.

20 І сталося, що вони пішли туди, де хазяїн сховав природні віти дерева, і він сказав служителеві: Подивись на ці; і він побачив «перші, і що вони вродили багато плодів; і він побачив також, що вони були хороші. І він сказав служителеві: Зніми плоди з них, і склади їх про запас, щоб я міг зберегти їх для самого себе; бо знаєш, сказав він, весь цей довгий час я підживлював їх, і вони вродили багато плодів.

21 І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Як сталося, що ти прийшов сюди, щоб посадити це дерево, або цю віту дерева? Бо дивись, це було найнеродючіше місце на всій землі твого виноградника.

22 А Господар виноградника сказав йому: Не повчай мене; я знав, що це було неродюче місце; отже, я сказав тобі, що я підживляв його довгий час, і ти бачиш, що воно вродило багато плодів.

23 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителеві: Подивись сюди;

ось я посадив другу віту дерева також; а ти знаєш, що ця ділянка землі була менш родюча, ніж перша. Але подивись на дерево. Я підживлював його цей тривалий час, і воно принесло багато плодів; отже, збирай їх і складай про запас, щоб я міг зберегти їх для самого себе.

24 І сталося, що Господар виноградника сказав знову своєму служителю: Дивись сюди, і побачиш також другу «віту, яку я посадив; бачиш, я її теж підживлював, і вона вродила плоди.

25 І він сказав служителю: Подивись сюди і побачиш останню. Бачиш, її я посадив на «хорошому ґрунті; і я підживлював її цей тривалий час, і тільки частина дерева вродила хороший плід, а друга частина дерева вродила дикі плоди; ось, я підживлював це дерево так само, як другі.

26 І сталося, що Господар виноградника сказав служителю: Відріж віти, що не дали хорошого «плоду, і кинь їх у вогонь.

27 Але ось служитель сказав йому: Давай підрізатимемо її, і обкопуватимемо її, і підживлятимемо її ще трохи, можливо вона принесе хороші плоди для тебе, щоб ти міг скласти їх про запас.

28 І сталося, що Господар виноградника і служитель Господаря виноградника підживляли всі плоди виноградника.

29 І сталося, що тривалий час пройшов, і Господар виноградника сказав своєму «служителю: Ходімо, давай підемо до виноградника, щоб ми могли знову попрацювати на винограднику. Бо ось, час наближається, і кінець скоро прийде; отже, я повинен складати плоди про запас, для самого себе.

30 І сталося, що Господар виноградника і служитель пішли до виноградника; і вони підійшли до дерева, чий природні віти були відламані, а дикі віти були прищеплені; і ось «усілякі плоди вкривали дерево.

31 І сталося, що Господар виноградника скуштував плодів, кожного виду згідно з їхнім числом, і Господар виноградника сказав: Ось, такий тривалий час ми підживлювали це дерево, і я склав для себе про запас багато плодів.

32 Але ось, на цей раз воно принесло багато плодів, і немає жодного серед них хорошого. І ось, є всі види поганих плодів; і вони не принесуть мені ніякої користі, незважаючи на весь наш труд; і тепер

24a Єз. 17:22–24;
Ал. 16:17;
3 Неф. 15:21–24.
25a 1 Неф. 2:20.
б 3 Неф. 10:12–13.

26a Мт. 7:15–20;
Ал. 5:36;
УЗ 97:7.
29a УЗ 101:55; 103:21.
б пп Останні дні.

в 2 Неф. 30:10;
Кн. Як. 6:2.
30a пп Відступництво.
32a ДС—Іст. 1:19.

мене засмучує те, що я можу втратити це дерево.

33 І Господар виноградника сказав служителеві: Що ми будемо робити з цим деревом, щоб я міг знову зберегти хороші плоди з нього для самого себе?

34 І служитель сказав своєму хазяїнові: Дивись, через те що ти прищепив віти дикої оливи, вони підживили коріння, так що вони живі і не загинули; тож ти бачиш, що вони все ще хороші.

35 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителеві: Дерево не приносить мені ніякої користі, і коріння його не приносить мені ніякої користі, оскільки воно приносить злі плоди.

36 Проте, я знаю, що коріння хороше, і для моєї власної мети я зберіг їх; і через їхню велику силу вони до цього давали від диких віт хороші плоди.

37 Але ось, дикі віти вирости і перерости коріння його; і через те що дикі віти "перерости коріння його, воно дало багато злих плодів; і через те, що воно дало так багато злих плодів, ти бачиш, що воно почало гинути; і вони скоро перезріють так, що їх можна буде вкинути у вогонь, якщо ми не зробимо з ними чогось, аби зберегти їх.

38 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителеві: Давай підемо у

найвіддаленіші місця виноградника, і побачимо, чи не вродили і природні віти також злі плоди.

39 І сталося, що вони пішли у найвіддаленіші місця виноградника. І сталося, що вони побачили, що плоди природних віт також згнили; так, "першої, і другої, і також останньої; і всі вони стали гнилими.

40 І "дикий плід останньої подолав ту частину дерева, що приносила хороший плід, так, що та віта відсохла і вмерла.

41 І сталося, що Господар виноградника заплакав і сказав служителеві: "Що міг я ще зробити для мого виноградника?"

42 Ось, я знав, що всі плоди виноградника, за винятком цих, згнили. А тепер ці, що колись давали хороші плоди, також зіпсувалися; і тепер усі дерева в моєму виноградникові нічого не варті, окрім того, щоб бути зрубаними і вкинутими у вогонь.

43 І подивись, це, останнє, чії віти зів'яли, я посадив на "хорошій ділянці землі; так, саме на тій, що становила найкращий вибір для мене з усіх інших ділянок землі мого виноградника.

44 І ти бачиш, що я також зрубав те, що "заважало на цій ділянці землі, аби я міг посадити це дерево замість нього.

37а Уз 45:28–30.

39а Кн. Як. 5:20, 23, 25.

40а Морм. 6:6–18.

41а 2 Неф. 26:24.

43а 2 Неф. 1:5.

44а Етеп 13:20–21.

45 І ти бачиш, що частина його принесла хороші плоди, а частина його принесла плоди дикі; і через те, що я не відрізав віти з нього і не вкинув їх у вогонь, ось, вони подолали хорошу віту, так що вона відсохла.

46 І ось послухай, незважаючи на все піклування, яким ми оточили мій виноградник, дерева в ньому згнили, так що перестали приносити хороші плоди; а ці я хотів зберегти, щоб скласти плоди з нього про запас для самого себе. Але бачиш, вони стали як дика олива, і вони не мають ніякої цінності, але тільки щоб бути «відрубаними і кинутими у вогонь»; і мене засмучує те, що я втрачу їх.

47 Але що я міг ще зробити в моєму виноградникові? Чи я ослабив свою руку, і не підживлював його? Ні, я підживлював його, і я обкопував його, і я підрізав його, і я удобрював його; і я «простягав мою руку майже весь день, і кінець наближався. І мене засмучує, що я повинен зрубати всі дерева в моєму виноградникові, і кинути їх у вогонь, щоб вони були спалені там. Хто ж це зіпсував мій виноградник?

48 І сталося, що служитель сказав своєму хазяїнові: Чи не велика висота твого виноградника—хіба віти його не подолали коріння, яке є хо-

рошим? І через те що віти подолали коріння його, ось, росли вони швидше, ніж сила коріння, забираючи силу на себе. Ось я кажу, чи не це причина того, що дерева в твоєму виноградникові зіпсувалися?

49 І сталося, що Господар виноградника сказав своєму служителю: Давай підемо і зрубаємо дерева у виноградникові і вкинемо їх у вогонь, щоб вони не заважали на землі мого виноградника, бо я зробив усе. Що я міг зробити ще для мого виноградника?

50 Але ось служитель сказав Господарю виноградника: Почекай ще «трохи».

51 І Господар сказав: Добре, я почекаю ще трохи, бо мене дуже засмучує те, що я маю втратити дерева мого виноградника.

52 Отже, давай візьмемо «віти з тих, що я посадив на найвіддаленіших ділянках мого виноградника, і давай прищепимо їх до того дерева, звідки вони взяті; і давай відріжемо з дерева ті віти, плоди з яких найгіркіші, і прищепимо природні віти цього дерева замість них.

53 І це зроблю я, щоб дерево не загинуло, щоб, можливо, міг зберегти для себе коріння його для моєї власної мети.

54 І, ось, коріння природних віт цього дерева, які я посадив де завгодно, все ще живі;

отже, щоб я міг зберегти їх також для моєї власної мети, я візьму від віт цього дерева, і я “прищеплю їх до тих. Так, я прищеплю до них віти їхнього материнського дерева, аби я міг зберегти коріння для самого себе, щоб, коли вони стануть досить сильними, можливо, вони зможуть принести хороші плоди для мене, і я все ще можу мати славу в плодах мого виноградника.

55 І сталося, що вони взяли від природного дерева, яке стало диким, і прищепили до природних дерев, які теж стали дикими.

56 І вони також узяли з природних дерев, які стали дикими, і прищепили до їхнього материнського дерева.

57 І Господар виноградника сказав своєму служителю: Не зрізай дикі віти від дерев, окрім тих, що найгірші; і до них прищепи, згідно з тим, що я сказав.

58 І ми будемо знову підживлювати дерева виноградника, і ми будемо підстригати віти його; і ми відрубаємо з дерев ті віти, що вже згнили, що мають загинути, і кинемо їх у вогонь.

59 І це зроблю я, можливо, щоб коріння те могло набратися сили через їхню хорошу якість; і щоб через зміну віт добро могло подолати зло.

60 І через те що я зберіг

природні віти і коріння його, і що я прищепив природні віти знову до їхнього материнського дерева, і зберіг коріння їхнього материнського дерева, то, можливо, дерева мого виноградника зможуть приносити знову хороші “плоди; і щоб я міг мати радість знову в плодах мого виноградника, і, можливо, щоб я міг втішатися надзвичайно, що я зберіг коріння і віти першого плоду —

61 Отже, піди і поклич “служителів, щоб ми могли ^бтрудитися старанно з усією нашою силою у винограднику, щоб ми могли підготувати путь, щоб я міг знову породити природний плід, той природний плід, що є хорошим і найціннішим за всі інші плоди.

62 Отже, давайте підемо і будемо трудитися з усією силою в цей останній раз, бо знайте, кінець наближається, і це в останній раз я буду підрізати мій виноградник.

63 Прищепіть віти; почніть з “останніх, щоб вони могли бути першими, а щоб перші могли бути останніми, і обкопайте дерева, і старі, і молоді, перші й останні, щоб усі могли бути підживленими знову в останній раз.

64 Отже, обкопайте їх, і підріжте їх, і удобріть їх ще, в останній раз, бо кінець наближається. І якщо буде так, що

54a 1 Неф. 15:12–16.

60a Ісая 27:6.

61a Кн. Як. 6:2;

УЗ 24:19.

б УЗ 39:11, 13, 17.

63a 1 Неф. 13:42;

Етеп 13:10–12.

ці останні живці виростуть і принесуть природний плід, тоді ви підготуєте для них путь, щоб вони могли рости.

65 І як почнуть вони рости, ти видалиш ті віти, що приносять гіркий плід, згідно з силою хороших і їхнім розміром; і ти не будеш ^авидаляти всі погані відразу, бо коріння його буде надто сильним для живців, і живці ці загинуть, і втрачу я дерева мого виноградника.

66 Бо мене засмучує, що я маю втратити дерева в моєму виноградникові; отже, ти будеш видаляти погані в міру зростання хороших, щоб коріння і верхівка були однаковими за силою, доки хороші не подолають поганих, і погані будуть відрубані і кинуті у вогонь, щоб вони не обтяжували землю мого виноградника; і таким чином я вичищу від поганих мій виноградник.

67 І віти природного дерева прищеплю я знову до природного дерева;

68 І віти природного дерева прищеплю я до природних віт дерева; і таким чином зведу я їх разом знову, щоб вони принесли природний плід, і вони стануть одним.

69 І погані будуть ^авідкинуті, так, саме з усїєї землі мого виноградника; бо ось, тільки цей один раз підріжу я свій виноградник.

70 І сталося, що Господар виноградника послав свого ^аслужителя; і служитель пішов і зробив, як Господар наказав йому, і привів других служителів; і було їх ^бнебагато.

71 І Господар виноградника сказав їм: Ідіть і ^атрудіться у виноградникові з усїєю силою. Бо знайте, тільки цей ^бостанній раз буду я підживлювати мій виноградник; бо кінець вже зовсім поруч, і час скоро прийде; і якщо ви будете трудитися з усїєю силою зі мною, ви будете мати ^арадість у плодах, які я відкладу для себе на той час, що незабаром прийде.

72 І сталося, що служителі пішли і трудилися з усїєю силою; і Господар виноградника трудився також разом з ними; і вони слухалися наказів Господаря виноградника у всьому.

73 І знову з'явилися природні плоди у винограднику; і природні віти почали рости і розростатися надзвичайно пишню; а дикі віти почали відрубувати і викидати; і вони зберегли коріння і верхівку його однаковими, згідно з їхньою силою.

74 І так вони трудилися з усїєю старанністю, згідно з наказами Господаря виноградника, а саме до тих пір, доки погані не були викинуті

65а УЗ 86:6–7.

69а 1 Неф. 22:15–17, 23;

2 Неф. 30:9–10.

70а УЗ 101:55; 103:21.

б 1 Неф. 14:12.

71а Мт. 21:28;

Кн. Як. 6:2–3;

УЗ 33:3–4.

б УЗ 39:17; 43:28–30.

в УЗ 18:10–16.

з виноградника, і Господар зберіг для себе дерева, що стали знову природними плодами; і вони стали наче ^аодне тіло; і плоди були однаковими; і Господар виноградника зберіг для себе природний плід, який був найціннішим для нього від початку.

75 І сталося, що коли Господар виноградника побачив, що його плоди хороші, і що його виноградник більше не зіпсований, він покликав своїх служителів і сказав їм: Ось, у цей останній раз ми піджирили мій виноградник; і ви бачите, що я вчинив за своїм бажанням; і я зберіг природний плід, який є хорошим, саме таким, яким він був з початку. І ^аблагословенні ви; бо через те, що ви були старанними, трудячись зі мною на моєму винограднику, і додержувалися моїх заповідей, і принесли мені знову ^бприродний плід, так що мій виноградник більше не є зіпсованим, і погане викинуто геть, ось, ви будете мати радість зі мною через плід мого виноградника.

76 Бо ось, ^адовгий час буду я складати плоди мого виноградника для самого себе на той час, що скоро надходить; і в останній раз я підживив мій виноградник, і підрізав

його, і обкопав його, і удобрив його; отже, я відкладу для самого себе плоди на довгий час, згідно з тим, що я сказав.

77 А коли прийде час, що злий плід знову прийде до мого виноградника, тоді я накажу зібрати хороші і погані; і хороші я збережу для себе, а погані я викину до належного їм місця. І тоді прийде ^ачас і кінець; і я накажу свій виноградник ^бспалити у вогні.

РОЗДІЛ 6

Господь відновить Ізраїль в останні дні—Світ згорить у полум'ї—Люди повинні слідувати за Христом, щоб уникнути озера вогню і сірки. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

І ось, слухайте, мої браття, я ж казав вам, що буду пророкувати, слухайте, це є моє пророцтво—те, що пророк ^аЗинос казав про дім Ізраїля, коли він порівняв їх з культурною оливою, має обов'язково здійснитися.

2 І той день, коли Він стягне руку Свою знову вдруге, щоб ^авідновити Свій народ, то є день, так, саме останній раз, коли ^бслуги Господа вийдуть у Його ^ссилі, щоб ^гпідживити і підрізати

74а УЗ 38:27.

75а 1 Неф. 13:37.

б пп Ізраїль.

76а 1 Неф. 22:24–26.

пп Тисячоліття.

77а Об. 20:2–10;

УЗ 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

б пп Світ—

Кінець світу.

6 1а Кн. Як. 5:1.

2а 1 Неф. 22:10–12;

УЗ 110:11.

пп Відновлення евангелії.

б Кн. Як. 5:61.

в 1 Неф. 14:14.

г Кн. Як. 5:71.

Його ^авиноградник; і після цього скоро настане ^бкінець.

3 І якими благословенними є ті, хто трудився старанно в Його виноградникові; і якими проклятими є ті, хто буде викинутий до належного їм місця! І світ буде "горіти в полум'ї".

4 І яким милосердним є наш Бог до нас, бо Він пам'ятає дім "Ізраїля, і коріння й віти; і Він простирає Свої ^бруки вперед до них весь день; а вони є "твердошиїм і суперечливим народом; але ті, хто не закам'яніє серцем, буде спасеним у царстві Бога.

5 Отже, мої улюблені браття, я благаю вас словами розсудливості, щоб ви покалися, і прийшли з щирими намірами в серці, і "припали до Бога, як Він припадає до вас. І доки Його ^брука милості простерта до вас у світлі дня, не закам'янійте серцем.

6 Так, сьогодні, якщо ви почувете Його голос, не закам'янійте серцем; бо для чого ж вам "умирати?"

7 Бо знайте, після того, як вас підживлювало добре слово Бога весь день, чи принесете ви злий плід, щоб вас було "відрубано і кинуте у вогонь?"

8 Слухайте, невже ви зрече-

теся цих слів? Невже ви зречетеся слів пророків; і невже ви зречетеся усіх слів, які було сказано про Христа, після того як так багато людей говорило про Нього; і заперечуватимите добре слово Христа, і силу Христа, і "дар Святого Духа, і згасите Дух Святий, і насміхатиметеся над великим планом викуплення, який був складений для вас?"

9 Хіба ви не знаєте, що якщо ви зробите це, сила викуплення і воскресіння, яка в Христі, приведе вас до того, що будете ви стояти з соромом і жахливою "виною перед ^бсудом Бога?"

10 І згідно з силою "правосуддя, бо правосуддя не можна заперечувати, ви повинні піти геть до того ^бозера вогню і сірки, полум'я якого негасиме, і дим якого здіймається на віки вічні, те озеро вогню і сірки, яке є "нескінченною 'мукою.

11 О тоді, мої улюблені браття, покайтеся ви і увійдіть "тісними воротами, і продовжуйте йти дорогою, яка є вузькою, доки ви не отримаєте вічне життя.

12 О, будьте "мудрими; що я ще можу сказати?"

2д пп Виноградник
Господній.
е 2 Неф. 30:10.
3а 2 Неф. 27:2;
Кн. Як. 5:77;
3 Неф. 25:1.
4а 2 Сам. 7:24.
б Кн. Як. 5:47.
в Мос. 13:29.

5а пп Єдність.
б Ал. 5:33–34;
3 Неф. 9:14.
6а Єз. 18:21–23.
7а Ал. 5:51–52;
3 Неф. 27:11–12.
8а пп Дар Святого
Духа.
9а Мос. 15:26.

пп Провина.
б пп Суд, Останній.
10а пп Справедливість.
б 2 Неф. 28:23.
пп Пекло.
в УЗ 19:10–12.
г пп Осуд.
11а 2 Неф. 9:41.
12а Морм. 9:28.

13 Нарешті я кажу вам «прощайте», до тих пір, поки я зустріну вас перед приємним бар'єром суду Бога, бар'єром, який карає злочестивих «страшенним жахом і острахом. Амінь.

РОЗДІЛ 7

Шерем заперечує Христа, сперечається з Яковом, вимагає ознаки, і Бог карає його—Усі пророки говорили про Христа і Його спокутування—Нефійці прожили свої дні як бродяги, народжені в горі і зненавиджені Ламанійцями. Близько 544–421 рр. до Р.Х.

І ось сталося, після того, як пройшло декілька років, що серед народу Нефія з'явився чоловік, ім'я якого було Шерем.

2 І сталося, що він почав проповідувати серед людей, і проголошувати їм, що не буде ніякого Христа. І він проповідував багато улесливого для людей; і це робив він, щоб змогти скасувати вчення Христа.

3 І він трудився старанно, щоб мати змогу відвернути серця людей, так що він відвернув багато сердець; і знаючи, що я, Яків, маю віру в Христа, Який прийде, він шукав можливості, щоб він міг зустрітися зі мною.

4 І був він освічений, тож досконало знав мову народу;

отже, він міг застосовувати велику улесливість, і велику силу красномовства, згідно з силою диявола.

5 І він мав надію похитнути мене у вірі, незважаючи на багато «одкровенень і багато чого, що я бачив щодо всього цього; бо я справді бачив ангелів, і вони проповідували мені. І також я чув голос Господа, Який говорив до мене справжнім словом, час від часу; отже, мене не можна було похитнути.

6 І сталося, що він прийшов до мене, і ось у такий спосіб він звернувся до мене, кажучи: Брате Якове, я прагнув знайти можливість, щоб поговорити з тобою; бо я чув і також знаю, що ти багато ходиш, проповідуючи те, що ти називаєш євангелією, або вченням Христа.

7 І ти відвернув багато кого з народу, так що вони перекручують правильний шлях Бога, і не «дотримуються закону Мойсея, який є правильним шляхом; і перетворюють закон Мойсея на поклоніння особі, яка, за твоїми словами, прийде через багато сот літ по тому. А тепер слухай, я, Шерем, заявляю тобі, що це блюзнірство; бо жоден з людей не знає такого; він не^б може розповідати про те, що настане. І в такий спосіб Шерем сперечався зі мною.

8 Але ось, Господь пролив

Свій “Дух у мою душу, так що я уразив його в усіх його словах.

9 І я сказав йому: Чи заперечуєш ти Христа, Який приїде? А він сказав: Якби мав бути якийсь Христос, я б не заперечував його; але я знаю, що немає ніякого Христа, не було і ніколи не буде.

10 І я сказав йому: Чи ти віриш святим писанням? І він сказав: Так.

11 І я сказав йому: Тоді ти не розумієш їх; бо вони істинно свідчать про Христа. Ось, я кажу тобі, що жоден з пророків не писав, і не “пропрокував без того, щоб не казати про цього Христа.

12 І це ще не все—це було явлено мені, бо я чув і бачив; і це також було явлено мені “силою Святого Духа; отже, якщо не буде зроблено спокутування, все людство повинно бути ^бзагублене.

13 І сталося, що він сказав мені: Покажи мені “ознаку цією силою Святого Духа, в якій ти обізнаний так багато.

14 І я сказав йому: Хто я такий, що буду спокушувати Бога показувати тобі ознаку того, про що ти знаєш, що воно “істинне? Ти все одно будеш заперечувати це, тому що ти від ^бдиявола. Проте не

моє воля станеться; але якщо Бог покарає тебе, нехай це буде ознакою тобі, що Він має владу, і на небесах, і на землі; і також, що Христос прийде. І Твоя воля, о Господи, звершиться, не моя.

15 І сталося, що коли я, Яків, промовив ці слова, сила Господа зійшла на нього, так що він упав на землю. І сталося, що його годували протягом багатьох днів.

16 І сталося, що він сказав людям: Зберіться завтра, бо я вмираю; отже, я бажаю говорити до людей перед тим, як я помру.

17 І сталося, що наступного дня велика кількість людей зібралася разом; і він говорив до них прямо і відрікся від того, чому він їх навчав, і визнав Христа, і силу Святого Духа, і проповідування ангелів.

18 І він прямо сказав їм, що він був “обманутий силою ^бдиявола. І він казав про пекло, і про вічність, і про вічне покарання.

19 І він сказав: Я боюся, через те, що вчинив “непростимий гріх, бо я брехав Богові; бо я заперечував Христа, і говорив, що вірив у святі писання; а вони істинно свідчать про Нього. І через те що я брехав

8а пп Натхнення,
Надихати.
11а Об. 19:10;
1 Неф. 10:5;
Кн. Як. 4:4;
Мос. 13:33–35;
УЗ 20:26.
пп Ісус Христос.

12а пп Бог, Божество—
Бог Святий Дух;
Святий Дух.
^б 2 Неф. 2:21.
13а Мт. 16:1–4;
Ал. 30:43–60.
пп Ознака.
14а Ал. 30:41–42.

^б Ал. 30:53.
18а Ал. 30:53.
пп Обман,
Обманювати.
^б пп Диявол.
19а пп Непростимий
гріх.

Богові, я дуже боюся, що моє становище буде ^бжадлигим; але я признаюся Богові.

20 І сталося, що коли він сказав ці слова, він більше не міг говорити, і він ^аспустив дух.

21 І коли безліч стало очевидцями, що він сказав це, перед тим як спустити дух, вони були вражені надзвичайно; так що сила Бога зійшла на них, і вони були ^азнесені до того, що впали на землю.

22 Тож це було приємно для мене, Якова, бо я просив цього у мого Батька, Який на небесах; бо Він почув моє волення і відповів на мою молитву.

23 І сталося, що спокій і любов Бога були знову відновлені серед людей; і вони ^авивчали писання, і не прислухалися більше до слів цього злочестивого чоловіка.

24 І сталося, що багато засобів було вигадано, щоб ^авиправити і відродити Ламанійців до пізнання істини; але все це було ^бмарно, бо вони втішались у ^авійнах і ^вкровопролитті, і вони мали вічну ^дненависть до нас, своїх братів. І вони постійно прагнули силою своєї зброї знищити нас.

25 Отже, люди Нефія зміц-

нювалися проти них своєю зброєю, і всією своєю могутністю, віруючи в Бога і ^аскелю свого спасіння; отже, вони досі були переможцями над своїми ворогами.

26 І сталося, що я, Яків, став старим; і оскільки літопис цього народу зберігається на ^аінших пластинах Нефія, отже, я завершую цей літопис, проголошуючи, що я написав згідно з найповнішими моїми знаннями, кажучи, що для нас пройшов час, і також ^бжиття наші промайнули, немов те було для нас уві сні, ми були самотнім і серйозним народом, мандрівниками, вигнаними з Єрусалима, народженими в горі, в пустині, ненависні нашим братам, що викликало війни і суперечки; отже, ми сумували до кінця наших днів.

27 І я, Яків, розумів, що повинен незабаром зійти в могилу; отже, я сказав моєму синові ^аЕношу: Візьми ці пластини. І я сказав йому те, що мій брат Нефій ^бнаказав мені, і він обіцяв підкоритися наказам. І я закінчую свої записи на цих пластинах, записи, які є короткими; а з читачем я прощаюся, сподіваючись, що багато хто з моїх братів зможе прочитати мої слова. Браття, Бог з вами.

19б Мос. 15:26.
20а Єр. 28:15–17.
21а Ал. 19:6.
23а Ал. 17:2.
24а Ен. 1:20.
б Ен. 1:14.

в Мос. 10:11–18.
г Яр. 1:6;
Ал. 26:23–25.
д 2 Неф. 5:1–3;
Мос. 28:2.
25а пп Скеля.

26а 1 Неф. 19:1–6;
Яр. 1:14–15.
пп Пластини.
б Як. 4:14.
27а Ен. 1:1.
б Кн. Як. 1:1–4.

КНИГА ЕНОША

Енош молиться палко і одержує відпущення своїх гріхів—Голос Господа доходить до його свідомості, обіцяючи спасіння Ламанійцям у день майбутній—Нефійці намагаються виправити Ламанійців—Енош втішається через свого Викупителя. Близько 420 р. до р.х.

Ось, сталося, що я, “Енош, знаючи про мого батька, що ^бвін був справедливою людиною—бо він ^бнавчав мене своїй мові, а також ^бповчанням і застереженням Господа—і благословенне буде ім’я мого Бога за це—

2 І я розповім вам про ^бборотьбу, яку я мав перед Богом, перед тим як я одержав ^бвідпущення моїх гріхів.

3 Ось, я ходив полювати на звірів у лісах; і слова, які я часто чув від мого батька про вічне життя, і про ^брадість святих, ^бзапали глибоко в моє серце.

4 І моя душа ^бжадала; і я став ^бнавколішки перед моїм Творцем, і я заволав до Нього в палкій ^бмолитві і благанні за свою власну душу; і весь день я волав до Нього; так, і

коли прийшла ніч, я все ще здіймав свій голос високо, щоб він досяг небес.

5 І дійшов до мене “голос, кажучи: Енош, твої гріхи прощені тобі, і ти будеш благословен.

6 І я, Енош, знав, що Бог не може обманювати; отже, моя провина була змита.

7 І я сказав: Господи, як це сталося?

8 І Він сказав мені: Через твою ^бвіру в Христа, Якого ти до того ніколи не чув і не бачив. І багато років пройде перед тим, як Він явиться у плоті; отже, йди далі, твоя віра ^бспасла тебе.

9 Тож сталося, що коли я почув ці слова, я почав відчувати ^ббажання до благополуччя моїх братів, Нефійців; отже, я ^бвивив перед Богом усю мою душу за них.

10 І під час того як я боровся у духові, ось, голос Господа дійшов до моєї ^бсвідомості знову, кажучи: Я зійду до твоїх братів згідно з їхньою старанністю у виконанні Моїх заповідей. Я ^бдав їм цю землю, а це священна земля; і Я ^бпрокляну її тільки в разі

[ЕНОША]

1 1а пп Енош, син Яковів.

б 2 Неф. 2:2–4.

в 1 Неф. 1:1–2.

г Еф. 6:4.

2а Бут. 32:24–32;

Ал. 8:10.

пп Покаятися,

Покаяння.

б пп Відпущення

гріхів.

3а пп Радість.

б 1 Неф. 10:17–19;

Ал. 36:17–21.

4а 2 Неф. 9:51;

3 Неф. 12:6.

б пп Благоговіння.

в пп Молитва.

5а пп Одкровення.

8а Етер 3:12–13.

пп Віра.

б Мт. 9:22.

9а 1 Неф. 8:12;

Ал. 36:24.

б 2 Неф. 33:3;

Сл. Морм. 1:8;

Ал. 34:26–27.

10а пп Інтелект;

Натхнення,

Надихати.

б 1 Неф. 2:20.

в Етер 2:7–12.

беззаконня; отже, Я зйду до твоїх братів згідно з тим, що Я сказав; і їхні провини принесу Я з сумом на їхні власні голови.

11 І після того як я, Енош, почув ці слова, моя віра в Господа стала непохитною; і я молився до Нього, прикладаючи великі зусилля, за моїх братів, Ламанійців.

12 І сталося, що після того, як я ^амолився і домагався з усією старанністю, Господь сказав мені: Я дарую тобі за твоїми ^ббажаннями через твою віру.

13 І ось бачиш, таким було бажання, яке я бажав від Нього—що якщо буде так, що мій народ, Нефійці, впадуть у провину, і будуть якимось чином ^азнищені, а Ламанійці не будуть знищені, то нехай Господь Бог ^бзбереже літопис мого народу, Нефійців; навіть якщо силою Його святої руки він може ^аз'явитися якогось дня в майбутньому до Ламанійців, щоб, можливо, вони були ^вприведені до спасіння—

14 Бо тепер наші зусилля були ^амарні, щоб відновити їх до істинної віри. І вони поклялися у гніві своєму, ^бзнищити, якщо буде можливість, наші літописи і нас,

а також усі традиції наших батьків.

15 Отже, я, знаючи, що Господь Бог мав змогу ^азберегти наші літописи, волав до Нього тривалий час, бо Він сказав мені: Що б не попросили ви з вірою, сподіваючись, що ви одержите в ім'я Христа, ви одержите це.

16 І я мав віру, і я волав до Господа, щоб Він ^азберіг ^блітописи; і Він склав завіт зі мною, що ^вдасть їх Ламанійцям у Його належний час.

17 І я, Енош, знаю, що це буде згідно з завітом, який Він склав; отже, душа моя заспокоїлася.

18 І Господь сказав мені: Твої батьки також благали від Мене те саме; і це буде зроблено їм згідно з їхньою вірою; бо їхня віра була схожа на твою.

19 І ось сталося, що я, Енош, пішов поміж людей Нефія, пророкуючи про те, що станеться, і свідчив про те, що я чув і бачив.

20 І я даю звіт, що люди Нефія прагнули старанно відновити у Ламанійців істинну віру в Бога. Але наші ^азусилля були марні; їхня ненависть була незмінною, і їхнє зле єство вело їх до того, що вони стали дикими, і

12а Морм. 5:21; 9:36.

б Пс. 37:4;

1 Неф. 7:12;

Гел. 10:5.

13а Морм. 6:1, 6.

б Сл. Морм. 1:6–11;

Ал. 37:2.

в Ал. 37:19;

Етер 12:22;

УЗ 3:18.

г Ал. 9:17.

14а Кн. Як. 7:24.

б Морм. 6:6.

15а пп Писання—

Необхідність

збереження

Писань.

16а 3 Неф. 5:13–15;

УЗ 3:19–20; 10:46–50.

б пп Книга

Мормона.

в 2 Неф. 27:6.

20а Морон. 9:6.

жорстокими, і ^бкровожерливими, сповненими ^аідолопоклонства і брудноти; харчувалися дичиною; жили у наметах, блукали пустинею з коротким шкіряним поясом на стегнах своїх і з поголеними головами; і їхня вправність була в ^улукові, і в кривій шаблі, і в сокирі. І багато хто з них не їв нічого, окрім сирого м'яса; і вони постійно прагнули знищити нас.

21 І сталося, що люди Нефія обробляли землю, і ^авирощували всякі сорти зерна, і фруктів, і отари і стада, і отари всілякої худоби кожного виду, і цапів, і диких кіз, а також багато коней.

22 І було серед нас надзвичайно багато ^апророків. А люди були ^бтвердошиїм народом, насилу розуміли.

23 І не було нічого, крім надзвичайної ^ажорстокості, ^бпроповідування і пророкування воєн, і розбрату, і знищення, і постійного ^анагадування їм про смерть, і про тривалість вічності, і покарань, і влади Бога, і все таке інше—бентежило їх ^упостійно, щоб тримати їх у страхові перед Господом. Я кажу, що не було нічого окрім

цього, і надзвичайно велика прямота мови утримувала їх від швидкого спуску до знищення. І саме так я пишу про них.

24 І я бачив війни між Нефійцями і Ламанійцями в пліні моїх днів.

25 І сталося, що я почав старіти, і сто і сімдесят і дев'ять років пройшло з того часу, коли наш батько Легій ^азалишив Єрусалим.

26 І я зрозумів, що повинен незабаром зійти в могилу, будучи змушеним під впливом сили Бога проповідувати і пророкувати цьому народові, і проголошувати Слово за істиною, яка у Христі. І я проголошував його в усі мої дні, і втішався в ньому понад усе мирське.

27 І я незабаром піду до місця свого ^апокою, яке є з моїм Викупителем; бо я знаю, що в Ньому я спочину. І я втішаюся тим днем, коли моє ^бсмертне зодягнеться в ^абезсмертне, і буде стояти перед Ним; тоді я побачу Його обличчя з радістю, і Він скаже мені: Прийди до Мене, благословенний ти, в ^уоселях Батька Мого приготоване місце для тебе. Амінь.

20б Яр. 1:6.
в Мос. 9:12.
пп Ідолопоклонство.
г Мос. 10:8.
21а Мос. 9:9.
22а Сл. Морм. 1:16–18.
б Яр. 1:3.

23а 1 Неф. 16:2;
2 Неф. 33:5.
б пп Проповідувати.
в Гел. 12:3.
г Яр. 1:12; Ал. 31:5.
25а 1 Неф. 2:2–4.
27а пп Покій.

б пп Смертний,
Смертне життя.
в пп Безсмертя,
Безсмертний.
г Іван 14:2–3;
Етер 12:32–34;
УЗ 72:4; 98:18.

КНИГА ЯРОМА

Нефійці додержуються закону Мойсея, чекають на прихід Христа і процвітають на землі — Багато пророків докладають зусиль, щоб тримати людей на шляху істини. Близько 399–361 рр. до Р.Х.

Ось знайте, я, Яром, пишу декілька слів згідно з заповіддю мого батька Еноша, щоб наш “родовід міг бути збереженим.

2 І оскільки “ці пластини ^бмалі, а ці речі “пишуться з тим наміром, щоб бути на користь нашим братам ^гЛаманійцям, отже, є необхідність у тому, щоб я писав коротко; але я не писатиму ні про моє пророкування, ні про мої одкровення. Бо хіба я можу написати більше, ніж мої батьки написали? Бо хіба вони не відкрили план спасіння? Я кажу вам: Так; і це задовольняє мене.

3 Знайте, що необхідно багато зробити серед цього народу через закам’янілість їхніх сердець, і глухоту їхніх вух, і сліпоту їхнього розуму, і “твердість їхніх ший; однак Бог надзвичайно милосердний до них, і ще не ^бзмів їх геть з лиця землі.

4 І багато є серед нас тих, хто мав багато “одкровень, бо вони не всі твердошиї. І ті, хто не твердошиї і має віру, мають ^бспілкування з Духом Святим, Який ясно показує дітям людським згідно з їхньою вірою.

5 І ось бачите, двісті років пройшло, і народ Нефія став сильним на цій землі. Вони пильнували за тим, щоб “до-тримуватися закону Мойсея і залишати ^бсуботній день священним для Господа. І вони не “богохульствували; вони також не ^бблюзнили. І закони цієї землі були надзвичайно суворі.

6 І їх було розсіяно по великій частині лиця землі, і Ламанійців також. І було їх набагато більше, ніж тих, хто був з Нефійців; і вони любили “вбивство і пили кров тварин.

7 І сталося, що вони багато разів приходили проти нас, Нефійців, битися. Але наші “царі і наші провідники були міцними людьми у вірі в Господа; і вони навчали людей шляхам Господа; отже, ми протистояли Ламанійцям і вигнали їх геть з ^бнаших земель, і почали укріплювати

[ЯРОМА]

1 1а 1 Неф. 3:12; 5:14.

2а Кн. Як. 3:14; Ом. 1:1.

б 1 Неф. 6:1–6.

в пп Писання—
Цінність Писань.

г 2 Неф. 27:6;

Морм. 5:12.

3а Ен. 1:22–23.

б Етер 2:8–10.

4а Ал. 26:22; Гел. 11:23;

УЗ 107:18–19.

пп Одкровення.

б пп Святий Дух.

5а 2 Неф. 25:24;

Ал. 34:13–14.

б Вих. 35:2.

пп Суботній день.

в пп Богохульство.

г пп Блюзнити,

Блюзнірство.

6а Кн. Як. 7:24; Ен. 1:20.

7а Кн. Як. 1:9, 11, 15.

б Сл. Морм. 1:14.

наші міста, та інші місця нашого успадкування.

8 І нас збільшувалося надзвичайно, і поширювалося на лиці землі, і ми збагатилися надзвичайно золотом, і сріблом, і коштовними речами, і витонченими виробами з дерева, будинками, механізмами, а також залізом і міддю, і латунню і сталлю, роблячи всілякі інструменти різних видів, щоб обробляти землю, і “зброю для війни—так, гостроконечну стрілу, і сагайдак, і дротик, і спис, і всі пристосування для війни.

9 І були ми таким чином підготовлені до зустрічі з Ламанійцями, щоб вони не перемогли нас. Але слово Господа було підтверджене, те, що Він сказав нашим батькам, кажучи таке: Якщо будете виконувати Мої заповіді, досягнете успіху на цій землі.

10 І сталося, що пророки Господа погрожували народові Нефія, згідно з словом Бога, що якщо вони не дотримуватимуться заповідей, а впадуть у провину, то їх буде “знищено з лиця землі.

11 Отже, пророки, і священники, і вчителі працювали старанно, з довготерпінням закликаючи людей до старанності; навчаючи “законові Мойсея і меті, для якої він був даний; переконуючи їх б⁶чекати на Месію, і вірити, що Він прийде, ⁶наче Він вже є. І в такий спосіб вони навчали їх.

12 І сталося, що роблячи так, вони зберегли їх від “знищення з лиця землі; бо вони б⁶кололи їхні серця словом, постійно спонукаючи їх до покаяння.

13 І сталося, що двісті і тридцять і вісім років пройшло—у війнах, і суперечках, і розбраті, протягом більшості часу.

14 І я, Яром, не пишу більше, бо пластини малі. Але знайте, мої браття, ви можете звернутися до “інших пластин Нефія; бо ось, на них літописи наших воєн вигравіювані, згідно з записами царів або тих, кому вони наказали записувати.

15 І я передаю ці пластини в руки мого сина Омнія, щоб вони могли зберігатися за “заповідями моїх батьків.

КНИГА ОМНІЯ

Омній, Амарон, Кеміш, Авінадом і Амалекій, кожний по черзі,

ведуть літописи—Мосія знаходить народ Зарагемлі, який

8а Мос. 10:8.
10а 1 Неф. 12:19–20;
Ом. 1:5.
11а Кн. Як. 4:5;
Ал. 25:15–16.

б 2 Неф. 11:4;
Етер 12:18–19.
в 2 Неф. 25:24–27;
Мос. 3:13; 16:6.
12а Етер 2:10.

б Ал. 31:5.
14а 1 Неф. 9:2–4.
15а Кн. Як. 1:1–4.

прийшов з Єрусалима у дні Седекії—Мосія стає царем над ними—Нащадки Мулека в Зарагемлі знаходять Коріантумра, останнього з Яредійців—Цар Веніямин є наступником Мосії—Люди повинні приносити в жертву свої душі як жертвоприношення Христу. Близько 323–130 рр. до Р.Х.

Ось сталося, що я, Омній, маючи заповідь від мого батька, Ярома, що я повинен написати дещо на цих пластинах, щоб зберегти наш родовід—

2 Отже, в мої дні, я б хотів, щоб ви знали, що я багато боровся мечем, щоб зберегти мій народ, Нефійців, щоб він не потрапив до рук своїх ворогів, Ламанійців. Але знайте, я сам злочестива людина, і я не виконував устави і заповіді Господа, як це мені належало робити.

3 І сталося, що двісті і сімдесят і шість років пройшло, і в нас було багато мирних часів; і в нас було багато часів, коли ми мали серйозні війни і кровопролиття. Так, і в цілому, двісті і вісімдесят і два роки пройшло, і я зберіг ці пластини згідно із “заповідями моїх батьків; і я передаю їх моєму синові Амаронові. І я закінчую.

4 І ось я, Амарон, записую речі, які я записую, і яких небагато, у книгу мого батька.

5 Ось, сталося, що триста і

двадцять років пройшло, і найбільш злочестиву частину Нефійців було “знищено.

6 Бо Господь не дозволить, після того як Він вивів їх з землі Єрусалима, і утримав, і зберіг їх від потрапляння до рук їхніх ворогів, так, Він не дозволить, щоб слова не підтвердились, які Він говорив нашим батькам, кажучи таке: Якщо ви не будете виконувати Моїх заповідей, ви не будете процвітати на цій землі.

7 Отже, Господь покарав їх великим судом; проте, Він зберіг праведних, щоб вони не загинули, але визволив їх з рук їхніх ворогів.

8 І сталося, що я передав пластини моєму братові Кемішеві.

9 Тепер я, Кеміш, запишу дещо, що я запишу, до тієї самої книги, що й мій брат; бо ось я бачив останнє, що він записав, що він записав це своєю власною рукою; і записав він це в день, коли він передав їх мені. І у такий спосіб ми ведемо літопис, бо це є за заповідями наших батьків. І я закінчую.

10 Ось я, Авінадом, є сином Кеміша. Ось, сталося, що я бачив багато воєн і розбрату між моїм народом, Нефійцями, і Ламанійцями; і я, моїм власним мечем, забрав життя багатьох Ламанійців на захист своїх братів.

11 І бачите, літопис цього народу вигравіюваний на

пластинах, який є у царів, протягом поколінь; і я не знаю ніякого одкровення, окрім того, яке було записано, ані пророцтва; отже, те, що належить, записано. І я закінчую.

12 Ось я є Амалекій, син Авінадома. Слухайте, я розповім вам дещо стосовно Мосії, якого було зроблено царем над землею Зарагемлі; бо ось, його було попереджено Господом, щоб він утік з землі “Нефія, і ті, хто прислухається до голосу Господа, мають також ^бпіти з цієї землі з ним у пустиню—

13 І сталося, що він зробив так, як Господь наказав йому. І вони пішли з цієї землі в пустиню, стільки їх, скільки прислухалося до голосу Господа; і їх супроводжувало багато проповідувань і пророкувань. І їх повчало постійно слово Бога; і їх вела сила Його руки крізь пустиню, доки вони не прийшли на землю, яка називалася землею Зарагемлі.

14 І вони відкрили там народ, який називався народом “Зарагемлі. Тож була велика радість серед народу Зарагемлі; і також Зарагемля зрадив надзвичайно, тому що Господь прислав народ Мосії з ^бпластинами з латуні, на яких містився літопис Юдеїв.

15 Ось сталося, що Мосія

довідався про те, що “народ Зарагемлі вийшов з Єрусалима, тоді як ^бСедекію, царя Юдеї, було забрано у полон до Вавилона.

16 І вони мандрували пустинню, і їх було приведено рукою Господа через великі води на землю, де Мосія й знайшов їх; і вони жили там з того часу і надалі.

17 І на той час, як Мосія знайшов їх, вони стали надзвичайно численні. Проте вони вели багато воєн і серйозних суперечок, гинули від меча час від часу; і їхня мова стала викривлена; і вони не принесли ніяких “літописів з собою; і вони заперечували існування свого Творця; і ні Мосія, ні народ Мосії не могли зрозуміти їх.

18 Але сталося, що Мосія зробив так, щоб їх було навчено його мові. І сталося, що після того як їх було навчено мові Мосії, Зарагемля переказав родовід своїх батьків по пам’яті; і вони записані, але не на цих пластинах.

19 І сталося, що люди Зарагемлі і Мосії “об’єдналися разом; і ^бМосія був призначений їхнім царем.

20 І сталося, у дні Мосії було принесено до нього великий камінь з гравіюваннями на ньому; і він ^апереклав ці гравіювання даром і силою Бога.

21 І вони розповідали про

12а 2 Невф. 5:6–9.

^б Кн. Як. 3:4.

14а пп Зарагемля.

^б 1 Невф. 3:3,

19–20; 5:10–22.

15а Мос. 25:2.

^б Єр. 39:1–10; Гел. 8:21.

17а Мос. 1:2–6.

19а Мос. 25:13.

^б Ом. 1:12.

20а Мос. 8:13–19.

пп Провидець.

якогось “Коріантумра і вбитих його людей. І Коріантумр був знайдений людьми Зарагемлі; і він жив з ними протягом дев'яťох місяців.

22 Вони також говорили декілька слів про його батьків. І його перші батьки пішли від тієї “башти тоді, коли Господь ^бзмішав мову людей; і суворість Господа впала на них згідно з Його вироками, які є справедливими; і їхні “кістки лежать розсіяні по землі, що на північ.

23 Ось, я, Амалекій, народився в дні Мосії; і я дожив і бачив його смерть; і “Веніямин, його син, царює замість нього.

24 І знайте, я бачив у дні царя Веніямина серйозну війну і багато кровопролиття між Нефійцями і Ламанійцями. Але знайте, Нефійці отримали велику перевагу над ними; так, настільки, що цар Веніямин вигнав їх із землі Зарагемлі.

25 І сталося, що я почав старіти; і, не маючи сімені і знаючи царя “Веніямина як справедливую людину перед Господом, отже, я ^бпередам ці пластини йому, закликаючи всіх людей прийти до Бога, Святого Ізраїля, і вірити в пророцтва, і в одкровення, і в проповідування ангелів, і в дар говорити на языках, і в

дар тлумачення мов, і в усе, що є ^бдобре; бо немає нічого, що є добрим, окрім того, що йде від Господа; а все, що зле, йде від диявола.

26 І ось, мої улюблені браття, я б хотів, щоб ви “прийшли до Христа, Який є Святий Ізраїля, і скуштували від Його спасіння і сили Його викуплення. Так, прийдіть до Нього, і ^бвіддайте всю вашу душу як ^бжертвоприношення Йому, і продовжуйте ‘поститися і молитися, і терпіти до кінця; і як те, що Господь живий, ви будете спасенні.

27 А тепер я розповім дещо про певну кількість тих, хто пішов у пустиню, щоб повернутися на землю Нефія; бо великою була кількість тих, хто бажав оволодіти землею їхнього успадкування.

28 Отже, вони пішли в пустиню. І їхній провідник, будучи сильною і могутньою людиною, і твердошиєю людиною, отже, він зробив так, що виникли суперечки між ними; і їх усіх було “вбито, окрім п'ятдесятьох, у пустині, і вони знову повернулися на землю Зарагемлі.

29 І сталося, що вони взяли також ще значну кількість людей і вирушили в подорож знову до пустині.

30 І я, Амалекій, мав брата,

21а Етер 12:1.
пп Коріантумр.
22а Етер 1:1–5.
б Бут. 11:6–9;
Мос. 28:17;
Етер 1:33.
в Мос. 8:8.

23а Сл. Морм. 1:3.
25а Сл. Морм. 1:17–18;
Мос. 29:13.
б Сл. Морм. 1:10.
в Ал. 5:40; Етер 4:12;
Морон. 7:15–17.
26а Кн. Як. 1:7;

Ал. 29:2;
Морон. 10:32.
б пп Жертва,
Жертвувати.
в 3 Неф. 9:20.
г пп Піст, Пощення.
28а Мос. 9:1–4.

який також пішов з ними; і я нічого не знаю про них з тих пір. І я вже скоро ляжу в

свою могилу; і “ці пластини вже завершені. І я закінчую свою розповідь.

Слова Мормона

Мормон скорочує текст великих пластин Нефія—Він кладе малі пластини разом з іншими пластинами—Цар Веніямин встановлює мир на землі. Близько 385 р. від Р.Х.

І ось я, “Мормон, будучи готовим передати літопис, який я робив, до рук мого сина Моронія, знайте, я був свідком усього знищення мого народу, Нефійців.

2 І через “багато сот літ після пришествя Христа я передаю ці літописи в руки мого сина; і я гадаю, що він засвідчить цілковите знищення мого народу. Але нехай дарує Бог, щоб він міг пережити їх, щоб він міг написати дещо про них, і дещо про Христа, щоб, можливо, одного дня це могло бути їм на ^бкористь.

3 І ось, я розповідаю дещо про те, що я написав; бо після того, як я зробив “скорочення з ^бпластин Нефія, до царювання цього царя Веніямина, про якого Амалекій говорив,

я продивився ^алітописи, які були передані в мої руки, і я знайшов ці пластини, які вміщували цю маленьку розповідь про пророків, від Якова до царювання цього царя “Веніямина, і також багато з слів Нефія.

4 І те, що є на цих пластинах, “приємне для мене через пророцтва про пришествя Христа; і мої батьки знали, що багато з них виповнилося; так, і я також знаю, що все, що напроороковане про нас до цього дня, виповнилося, а все, що йде далі від цього дня, повинно неминуче статися—

5 Отже, я вибрав саме “це, щоб закінчити цим мій літопис, решту мого літопису я візьму з ^бпластин Нефія; і я не можу написати і сотої ^ачастини всього про мій народ.

6 Але знайте, я візьму ці пластини, які вміщують ці пророцтва і одкровення, і покладу їх разом з рештою мого літопису, бо вони є вибраними для мене; і я знаю,

30а 1 Неф. 6:1–6.

[Слова мормона]

1 1а 3 Неф. 5:9–12;

Морм. 1:1–4; 8:1, 4–5.

пп Мормон,

Нефійський пророк.

2а Морм. 6:5–6.

б УЗ 3:16–20.

3а УЗ 10:44.

б УЗ 10:38–40.

в Мос. 1:6;

Гел. 3:13–15;

Морм. 4:23.

г Ом. 1:23.

4а 1 Неф. 6:5.

5а товто речі, приємні

для нього, про

які згадується

у вірші 4.

б 1 Неф. 9:2.

в 3 Неф. 5:8–11;

26:6–12.

що вони будуть вибраними для моїх братів.

7 І я роблю це для ^амудрої цілі; бо так мені підказано, згідно з діяннями Духа Господа, Який в мені. І ось, я не знаю всього; але Господь ^бзнає все, що має статися; ось тому Він діє в мені, щоб я робив згідно з Його волею.

8 І моя ^амолитва до Бога стосується моїх братів, щоб вони могли знову прийти до пізнання Бога, так, викуплення Христа; щоб вони знову могли стати ^бчудовим народом.

9 І ось я, Мормон, перехожу до закінчення мого літопису, який я беру з пластин Нефія; і я роблю це згідно з знаннями і розумінням, які Бог дав мені.

10 Отже, сталося, що після того, як Амалекій ^апередав ці пластини в руки царя Веніямина, він узяв їх і поклав з ^біншими пластинами, які вміщували літописи, що передавалися ^ацарями з покоління до покоління аж до днів царя Веніямина.

11 І вони їх передавали від царя Веніямина з покоління до покоління до тих пір, поки вони не потрапили до ^амоїх рук. І я, Мормон, молюся Богові, щоб вони могли зберегтися від цього часу і надалі. І я знаю, що вони будуть збережені; бо великі речі

написані на них, за якими мій народ і їхні брати будуть ^бсудимі у великий і останній день, згідно з словом Бога, яке написано.

12 І ось, про цього царя Веніямина—він мав деякі суперечки поміж своїм власним народом.

13 І сталося також, що військо Ламанійців вийшло з ^аземлі Нефія, щоб битися проти його народу. Але знайте, цар Веніямин зібрав разом своє військо, і він став проти них; і він бився силою своєї власної руки, ^бмечем Лавана.

14 І в силі Господа вони билися проти своїх ворогів, аж поки вони не вбили багато тисяч Ламанійців. І сталося, що вони билися проти Ламанійців, поки не вигнали їх з усіх земель свого успадкування.

15 І сталося, що після того, як були удавані ^ахристи, і вуста їм було замкнено, і вони покарані відповідно до їхніх злочинів;

16 І після того, як були удавані пророки, і лжеповідники і вчителі серед народу, і всі вони були покарані відповідно до їхніх злочинів; і після того, як було багато розбрату і багато відходів геть до Ламанійців, ось, сталося, що цар Веніямин, з допомо-

7а 1 Неф. 9:5; 19:3;
УЗ 3:12–20;
10:1–19, 30–47.
б пп Всемудрий.
8а 2 Неф. 33:3–4;
Ен. 1:11–12.
б 2 Неф. 30:6.

10а Ом. 1:25, 30.
б 1 Неф. 9:4.
в Яр. 1:14.
11а 3 Неф. 5:8–12;
Морм. 1:1–5.
б 2 Неф. 25:18;
29:11; 33:11–15;

3 Неф. 27:23–27.
13а Ом. 1:12.
б 1 Неф. 4:9;
2 Неф. 5:14;
Кн. Як. 1:10;
Мос. 1:16; УЗ 17:1.
15а пп Антихрист.

гою святих “пророків, які були серед його народу—

17 Бо знайте, цар Веніямин був “святою людиною, і він царював над своїм народом у праведності; і було багато святих людей на тій землі, і вони промовляли слово Бога з ^бсилою і з повноваженням; і

вони вживали багато “різкості через твердошіість людей—

18 Отже, за допомогою їх цар Веніямин, докладаючи зусилля всієї могутності свого тіла і здібності всієї своєї душі, а також і пророки, ще раз встановив мир на цій землі.

Книга Мосії

РОЗДІЛ 1

Цар Веніямин навчає своїх синів мови і пророцтв їхніх батьків—Їхню релігію і цивілізацію збережено завдяки записам, які велися на різних пластинах—Мосію обрано царем і під його опіку передані літописи та інші речі. Близько 130–124 рр. до Р.Х.

ІТЕПЕР не було більше розбрату на всій “землі Зарагемлі, серед усіх людей, які належали цареві Веніямину, так що цар Веніямин мав тривалий мир до кінця своїх днів.

2 І сталося, що він мав трьох синів; і він назвав їх іменами Мосія, і Гелорум, і Геламан. І він зробив так, щоб їх “навчали всієї ^бмови його батьків, щоб з допомогою цього вони могли стати людьми розуміючими; і щоб вони знали про пророцтва, які промовляли-

ся вустами їхніх батьків, і які були дані їм рукою Господа.

3 І він також навчав їх про літописи, які були вигравіювані на пластинах з латуні, кажучи: Сини мої, я б хотів, щоб ви запам’ятали, що якби не ці “пластини, які вміщують ці літописи і ці заповіді, ми мали б страждати у ^бнезнанні навіть дотепер, не знаючи таємниць Бога.

4 Бо неможливо було б, щоб наш батько, Легій, зміг би запам’ятати все це, щоб навчити цьому своїх дітей, якби не допомога цих пластин; бо його було навчено “мови Єгиптян, тому він міг читати ці вигравіювані письмена, і навчати їм своїх дітей, щоб з допомогою цього, вони могли навчати їм своїх дітей, і таким чином виконувати заповіді Бога аж дотепер.

5 Я кажу вам, сини мої, якби

16а Ен. 1:22.

17а Ал. 13:26.

б Ал. 17:2–3.

в Морон. 9:4;

УЗ 121:41–43.

[мосії]

11а Ом. 1:13.

2а Мос. 4:14–15;

УЗ 68:25, 28.

б Морм. 9:32.

3а пп Пластини.

б Ал. 37:8–9.

4а ДС—Іст. 1:64.

не ці речі, які були ^автримані і збережені рукою Бога, щоб ми могли ^бчитати і розуміти Його ^атаємниці, і мати Його заповіді завжди перед своїми очима, то навіть наші батьки виродилися б у зневірі, і ми були б як наші брати, Ламанійці, які не знають нічого про все це, або навіть не вірять у це, коли їх навчають цьому, через ^атрадиції їхніх батьків, які є неправильними.

6 О сини мої, я б хотів, щоб ви пам'ятали, що ці висловлювання істинні, і також, що ці записи ^аістинні. І знайте, також і пластини Нефія, які вміщують літописи і висловлювання наших батьків з тих пір, як вони залишили Єрусалим, і дотепер, і вони є істинними; і ми можемо знати про їхню істинність, тому що маємо їх перед своїми очима.

7 І ось, сини мої, я б хотів, щоб ви не забували ^авивчати їх старанно, щоб мати користь від цього; і я б хотів, щоб ви ^бвиконували заповіді Бога, щоб ви могли ^апроцвітати на землі згідно з ^аобіцяннями, які Господь дав нашим батькам.

8 І ще багато чому цар Веніамин навчав своїх синів, що не записано в цій книзі.

9 І сталося, що після того як цар Веніамин закінчив навча-

ти своїх синів, він зістарився і побачив, що дуже скоро він має піти дорогою всього земного; отже, він подумав, що буде доцільним, щоб він передав царство одному з своїх синів.

10 Отже, він наказав привести до нього Мосію; і ось ті слова, з якими він звернувся до нього, кажучи: Сину мій, я хотів би, щоб ти зробив оголошення по всій цій землі серед усього цього народу, або ^анароду Зарагемлі, і народу Мосії, який живе на цій землі, щоб завдяки цьому можна було зібрати їх разом; бо назавтра я проголошу цьому своєму народові моїми власними вустами, що ти є ^бцарем і правителем над цим народом, якого наш Господь Бог дав нам.

11 І більше того, я дам цьому народові ^аім'я, щоб з допомогою цього вони могли відрізнятись від усіх людей, яких Господь Бог вивів з землі Єрусалимської; і я роблю це, тому що вони були стараним народом у додержанні заповідей Господа.

12 І я даю їм ім'я, яке ніколи не буде викреслене, хіба що тільки через ^апровину.

13 Так, і ще більше я кажу тобі, що якщо цей високовподобаний Господом народ впа-

5а пп Писання—
Необхідність
збереження
Писань.
б Повтор. 6:6–8.
в пп Таємниці Божі.
г Мос. 10:11–17.

6а 1 Неф. 1:3;
2 Неф. 33:10–11;
Морон. 10:27.
7а пп Писання.
б Мос. 2:22;
Ал. 50:20–22.
в Пс. 122:6;

1 Неф. 2:20.
г Ал. 9:12–14.
10а Ом. 1:14.
б Мос. 2:30.
11а Мос. 5:8–12.
12а пп Гріх.

де у "провину і стане народом злочестивим і таким, що порушує подружню вірність, то Господь відмовиться від них, щоб через це вони стали ^бслабкими, як їхні браття; і Він не буде більше ^оохороняти їх Своєю незрівнянною і дивовижною силою, як Він досі охороняв наших батьків.

14 Бо я кажу тобі, якби Він не простирив Своєю рукою, охороняючи наших батьків, вони б попали до рук Ламанійців, і стали жертвою їхньої ненависті.

15 І сталося, що після того як цар Веніямин скінчив ці промови до свого сина, тоді він передав йому відповідальність за всі справи царства.

16 І понад це, він також дав йому доручення щодо літописів, які були вигравіювані на "пластинах з латуні; а також пластин Нефія; а також щодо ^бмеча Лавана, і ^і"кулі, або дороговказу, який вів наших батьків через пустиню, який був приготований рукою Господа, щоб з його допомогою вони могли бути виведені, кожний відповідно до уваги і старанності, які вони виявляли до нього.

17 Отже, оскільки вони були невірними, вони не процвітали і не просувалися вперед у своїх мандрах, але були "відкинуті назад, і зазнавали на собі незадоволення Бога;

і ось чому їх було покарано голодом і тяжкими скорботами, щоб збуджувати їх пам'ятати свій обов'язок.

18 І ось сталося, що Мосія пішов і зробив, як його батько наказав йому, і проголосив усім людям, хто був на землі Зарагемлі, щоб у зв'язку з цим вони могли зібратися разом, щоб піти в храм і почути слова, які його батько говоритиме їм.

РОЗДІЛ 2

Цар Веніямин звертається до свого народу—Він розповідає докладно про справедливість, чесність і духовність свого царювання—Він радить їм служити їхньому Небесному Цареві—Ті, хто повстає проти Бога, зазнають м'яки, як у невгасимому полум'ї. Близько 124 р. до р.х.

І сталося, що після того, як Мосія зробив так, як його батько наказував йому, і проголосив по всій землі, щоб люди зібратися разом з усієї землі, щоб вони могли піти в храм послухати слова, з якими цар Веніямин звернеться до них.

2 І було їх дуже багато, саме так багато, що вони не злічили їх; бо вони розмножилися надзвичайно і стало їх багато на цій землі.

3 І вони взяли "первородних

13а Євр. 6:4–6.
б Гел. 4:24–26.
в УЗ 103:8–10.
16а Мос. 1:3.

б 1 Неф. 4:8–19;
Сл. Морм. 1:13;
УЗ 17:1.
в 1 Неф. 16:10.

17а 1 Неф. 18:12–13.
2 3а Бут. 4:4.

від своїх отар, щоб вони могли принести ^бжертву і ^ввсепалення ^гза законом Мойсея;

4 І ще щоб вони могли скласти дяку Господові Богу їхньому, Який вивів їх з землі Єрусалима, і Який визволив їх з рук їхніх ворогів і ^апризначив справедливих людей бути їхніми ^бвчителями, а також справедливого чоловіка бути їхнім царем, який встановив мир на ^вземлі Зарагемлі, і який навчив їх ^гдодержуватися заповідей Бога, щоб вони могли втішатися і сповнитися ^длюбов'ю до Бога і всіх людей.

5 І сталося, що коли вони підійшли до храму, вони поставили свої намети навколо, кожний чоловік з своєю ^асім'єю, яка складалася з його дружини, і його синів, і його дочок, і їхніх синів, і їхніх дочок, від найстаршого до наймолодшого, і кожна сім'я була окремо від іншої.

6 І вони поставили свої намети навколо храму, кожний чоловік поставив свого ^анамета дверима до храму, щоб таким чином вони могли залишатися в своїх наметах і почути слова, які цар Веніамин буде говорити їм;

7 Бо число їх було таким великим, що цар Веніамин не міг повчати їх усіх у стінах

храму, ось чому він наказав звести башту, щоб у такий спосіб його люди могли почути слова, які він буде говорити їм.

8 І сталося, що він почав говорити до свого народу з башти; і не всі вони могли почути його слова через величезність натовпу; ось чому він наказав, щоб слова, які він говорив, були записані і розповсюджені серед тих, до кого не досягав звук його голосу, щоб вони теж могли сприйняти його слова.

9 І ось ці слова, які він ^апромовляв і наказав записати, кажучи: Браття мої, всі ви, хто зібрався разом, ви, хто може почути мої слова, які я буду говорити вам у цей день; бо я наказав вам приходити сюди не для того, щоб ви поставилися ^блегковажно до слів, які я буду говорити, але для того, щоб ви ^вприслухалися до мене, і відкрили свої вуха, щоб почути, і свої ^гсерця, щоб зрозуміти, і свій ^дрозум, щоб ^етаємниці Бога могли б розгорнутися перед вашими очима.

10 Я наказав вам приходити сюди не для того, щоб ви ^абоялися мене або думали, що я сам більше, ніж смертна людина.

3б пп Жертва, Жертвувати.
в 1 Нэф. 5:9.
г 2 Нэф. 25:24; Ал. 30:3; 34:13–14.
4а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

б Мос. 18:18–22.
пп Навчати, Учитель.
в Ом. 1:12–15.
г Іван 15:10.
д пп Любов.
5а пп Сім'я.
6а Вих. 33:8–10.

9а Мос. 8:3.
б УЗ 6:12.
в пп Слухати.
г Мос. 12:27;
3 Нэф. 19:33.
д пп Інтелект.
е пп Таємниці Божі.
10а пп Страх.

11 Але я такий самий, як і ви, підвладний усіляким недугам тіла й розуму; але я був вибраний цим народом, і посвячений моїм батьком, і мав дозвіл від руки Господа, щоб бути правителем і царем над цим народом; і був підтриманий і збережений Його незрівнянною силою, щоб служити вам з усією міццю, розумом і силою, що їх Господь надав мені.

12 Я кажу вам, оскільки мені було дозволено провести свої дні в служінні вам, навіть дотепер, і я не домагався ні "золота, ні срібла, ні всіляких багатств від вас;

13 Не дозволяв я також, щоб ви ані були ув'язнені в темницях, ані були рабами один у одного, ані вбивали, ані грабували, ані крали, ані чинили перелюб; тож я не дозволяв, щоб ви чинили злочестивість усякого роду, а вчив вас, що вам слід дотримуватися заповідей Господа в усьому, що Він наказав вам —

14 І я, дійсно, сам "трудився своїми власними руками, щоб служити вам, і щоб ви не були обтяжені податками, і щоб ніщо не сходило на вас таке, що було б тяжко зносити—і всього цього, про що я говорив, ви самі є свідками в цей день.

15 Все-таки, мої брати, я робив це не для того, щоб хвалитися, і не для того я кажу це, щоб звинувачувати вас; але я кажу вам це, щоб ви знали, що я можу відповідати з чистим "сумлінням перед Богом у цей день.

16 Ось, я кажу вам, що сказавши вам про те, що я провів свої дні в служінні вам, я не хочу хвалитися, бо я був тільки на службі у Бога.

17 І слухайте, я кажу вам це, щоб ви навчилися "мудрості; щоб ви дізналися, що коли ви "служите вашим "ближнім, то ви тільки служите вашому Богові.

18 Ось, ви назвали мене своїм царем; і якщо я, кого ви називаєте своїм царем, докладав зусиль, щоб "служити вам, то хіба не повинні ви також докладати зусиль, щоб служити один одному?

19 І ще слухайте, якщо я, кого ви називаєте своїм царем, хто провів свої дні в служінні вам, і водночас був на службі у Бога, заслуговую на дяку від вас, о як же ви маєте "дякувати своєму небесному Царю!

20 Я кажу вам, мої браття, якщо ви складете всю дяку і "хвалу, яку вся ваша душа має силу вмістити, Тому "Богові, Який створив вас, і підтримав і зберіг вас, і зробив

12а Дії 20:33–34.

14а 1 Кор. 9:18.

15а пп Сумління.

17а пп Мудрість.

б Мт. 25:40; Як. 1:27;

УЗ 42:29–31.

пп Служіння.

в пп Брати, Браття,

Брат; Сестра.

18а Мт. 20:26–27.

19а пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

20а 1 Неф. 18:16.

б пп Бог, Божество.

так, щоб ви втішалися, і дарував вам, щоб ви жили в мирі один з одним —

21 Я кажу вам, якщо ви служитимите Тому, Хто створив вас від початку, і оберігає вас день у день, даючи вам дихання, щоб ви жили і пересувалися, і діяли за своїм власним ^абажанням, і навіть підтримуючи вас то однієї миті, то другої — я кажу, якщо ви служитимете Йому всією своєю душею, все одно ви будете нічого не ^бвартими служителями.

22 І знайте, все, чого Він вимагає від вас, — це ^авиконувати Його ^бзаповіді; і Він обіцяв вам, якщо ви будете виконувати Його заповіді, ви будете процвітати на цій землі; а Він ніколи не ^ввідходить від того, що Він сказав; отже, якщо ви будете ^гвиконувати Його заповіді, Він благословить вас і надасть вам процвітання.

23 І ось, по-перше, Він створив вас, і дарував вам життя ваше, за яке ви в боргу перед Ним.

24 І по-друге, Він вимагає від вас робити так, як Він наказав вам; за це, якщо ви зробите так, Він негайно ^аблагословить вас; і ось чому Він заплатив вам. А ви все ще в боргу перед Ним, і тепер є, і будете,

на віки вічні; отже, чим вам хвалитися?

25 І ось я питаю, чи можете ви сказати що-небудь про себе? Я відповідаю вам: Ні. Ви не можете сказати, що ви навіть такі, як прах землі; а ви ж були ^астворені з ^бпраху землі; але знайте, це належить Тому, Хто створив вас.

26 І я, навіть я, кого ви назвали своїм царем, не кращий за вас; бо я теж з праху. І ви бачите, що я старий, і вже збираюся віддати це смертне тіло його матері-землі.

27 Отже, як я сказав вам, що служив вам, ^айдучи з чистим сумлінням перед Богом, саме так тепер я потурбувався, щоб ви зібралися разом, щоб мене визнали невинуватим, і щоб ваша ^бкров не перейшла на мене, коли я стану, щоб судив мене Бог за все, що Він наказав мені щодо вас.

28 Я кажу вам, що я зробив так, щоб ви зібралися разом, для того, щоб я міг ^азвільнити свій одяг від вашої крові, в цей час, коли я збираюся зійти в мою могилу, щоб я міг зійти в спокої, і мій безсмертний ^бдух міг приєднатися до ^вхорів зверху, співаючи хвалу справедливому Богові.

29 І більш того, я кажу вам, що я зробив так, щоб ви зібралися разом, аби я міг про-

21а пп Свобода вибору.

^б Лк. 17:7–10.

22а Лев. 25:18–19;

2 Неф. 1:9.

^б пп Заповіді Божі.

^в УЗ 3:1–2.

^г УЗ 14:7; 58:2–3.

24а пп Благословити, Благословенний, Благословення.

25а пп Створити, Сотворіння.

^б Бут. 3:19;

Кн. Як. 2:21.

27а пп Ходити, ходити з Богом.

^б Кн. Як. 1:19.

28а Кн. Як. 2:2.

^б пп Дух.

^в Морм. 7:7.

голосити вам, що я не можу більше бути ні вашим учителем, ні вашим царем;

30 Бо навіть у цей час усе моє тіло тремтить надзвичайно, коли я намагаюся говорити з вами; але Господь Бог підтримує мене, і дозволив мені говорити до вас, і наказав мені, що я маю проголосити вам у цей день, що мій син Мосія є царем і правителем над вами.

31 І ось, браття мої, я хотів би, щоб ви робили так, як досі робили. Так, як ви виконували мої накази, а також накази мого батька, і процвітали, і були збережені, щоб не потрапити в руки ваших ворогів, саме так, якщо ви будете виконувати накази мого сина, або заповіді Бога, які будуть передаватися вам через нього, ви будете процвітати на землі, і ваші вороги не будуть мати ніякої сили над вами.

32 Але, о люди мої, стережіться, щоб не виникло “суперечок між вами, і ви не забажали послухатися злого духа, про якого говорив мій батько Мосія.

33 Бо знайте, горе проголошено тому, хто бажає слухатися того духа; бо якщо він бажає слухатися його, і залишається і помирає в своїх гріхах, той п'є “прокляття для своєї власної душі; бо він одержує як винагороду ^бвічне покарання, переступивши

закон Бога всупереч своїм власним знанням.

34 Я кажу вам, що немає серед вас нікого, окрім ваших маленьких діточок, яких не навчали цьому, хто б не знав, що ви навіки в боргу перед вашим небесним Батьком, щоб віддавати Йому все, що ви маєте, і себе; і також вас навчали про літописи, які вміщують пророцтва, виголошені святими пророками, аж відтоді, коли наш батько Легій залишив Єрусалим;

35 А також усе, що говорилося нашими батьками дотепер. І знайте ще, вони говорили те, що було їм наказано Господом; отже, це справедливе та істинне.

36 І ось я кажу вам, мої браття, що після того як ви знаєте і були навчені всьому цьому, якщо ви переступите і підете супротив того, про що говорилося, тоді ви від'єднаєте себе від Духа Господа, так що Він не буде мати місця в вас, щоб направляти вас путями мудрості, щоб ви були благословенними, процвітаючими і збереженими—

37 Я кажу вам, що та людина, що зробить це, вийде на відкритий “бунт проти Бога; отже, вона бажає слухатися злого духа, і стати ворогом усієї праведності; через те Господові немає місця в ній, бо Він не живе в ^бнечестивих храмах.

32а 3 Неф. 11:29–30.

33а пп Осуд.

^б УЗ 19:6, 10–12.

37а Мос. 3:12;

Гел. 8:24–25.

пп Бунт.

^б Ал. 7:21.

РОЗДІЛ 3

38 Отже, якщо та людина не ^апокається і залишиться, і помре ворогом Богові, вимоги божественної ^бсправедливості пробудять її безсмертну душу до живого відчуття її власної ^впровини, яке змусить її відступити від присутності Господа, і сповнить її груди провиною, і болем, і мукою, які схожі на негасимий вогонь, чие полум'я піднімається на віки вічні.

39 І ось я кажу вам, що ^амилість не має позову на цю людину; отже, її кінцева доля терпіти нескінченну муку.

40 О всі ви, старі люди, а також ви, молоді люди, і ви, малі діти, хто може розуміти мої слова, бо я говорив вам прямо, щоб ви могли зрозуміти, я маюся, щоб ви пробудилися і ^азапам'ятали жакхливе становище тих, хто впав у провину.

41 І більше того, я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і ^ащасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога. Бо знайте, вони ^бблагословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять ^ввірними до кінця, їх приймуть на ^гнебесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя. О пам'ятайте, пам'ятайте, що це є істинне; бо Господь Бог сказав це.

Цар Веніямин продовжує своє звертання—Господь Вседержитель буде проповідувати серед людей у скінні з глини—Кров буде виходити з кожної пори, коли Він спокутуватиме гріхи світу—Його ім'я є єдиним, через яке приходить спасіння—Люди можуть скинути з себе оболонку тілесної людини і стати Святими через Спокутування—Муки злочестивих будуть як озеро вогню й сірки. Близько 124 р. до Р.Х.

І знову, браття мої, я хочу привернути вашу увагу, бо я маю ще дещо сказати вам; бо ось, я маю сказати вам про те, що настане.

2 І те, що я скажу вам, стало відомо мені від Бога через ^аангела. І він сказав мені: Пробудися; і я пробудився, і побачив, що він стояв переді мною.

3 І він сказав мені: Пробудися, і послухай слова, які я скажу тобі; бо знай, я прийшов, щоб звістити тобі ^априємну новину великої радості.

4 Бо Господь почув твої молитви, і оцінив твою праведність, і послав мене звістити тебе, щоб ти міг втішитися; і щоб ти міг звістити твій народ, щоб вони також могли сповнитися радості.

38а пп Покаятися, Покаяння.
б пп Справедливість.
в пп Провина.
39а Ал. 34:8–9, 15–16.
пп Милостивий,

Милість.
40а Ал. 5:18.
41а 4 Неф. 1:15–18.
пп Радість.
б пп Благословити, Благословенний,

Благословення.
в УЗ 6:13.
г пп Небеса.
3 2а пп Ангели.
3а Лк. 2:10–11.

5 Бо знай, час настає, і він вже не так далеко, що з силою “Господь Вседержитель, Який царює, Який був, і є од усієї вічності до всієї вічності, зійде з небес до дітей людських, і буде жити в ^бскинії з глини, і піде до людей, творячи могутні ^счудеса, буде зціляти хворих, оживляти мертвих, дасть кульгавим ходити, сліпим поверне зір, і глухим—слух, і будевиліковувати всілякі хвороби.

6 І Він виганятиме ^адияволів, або злих духів, які живуть у серцях дітей людських.

7 І ось, Він витерпить ^сспокуси, і біль у тілі, ^бголод, спрагу і втому, навіть більше, ніж людина може ^свитерпіти, якщо це не до смерті; бо знай, ^скров виступить з кожної пори, таким великим буде Його ^бстраждання за злочестивість і мерзоти Його народу.

8 І Його називатимуть “Ісус Христос, ^бСин Бога, ^бБатько небес і землі, Творець усього від початку; і Його ^смати буде зватися ^бМарією.

9 І ось, Він приходить до

Своїх, щоб ^аспасіння могло прийти до дітей людських саме через ^бвіру в Його ім'я; і навіть після всього цього вони вважатимуть Його людиною, і скажуть, що Він має ^сдиявола, і ^сбичуватимуть Його, і ^брозіпнуть Його.

10 І Він ^австане на ^бтретій день з мертвих; і знайте, Він стоїть, щоб ^ссудити світ; і знайте, все це робиться для того, щоб праведний суд прийшов на дітей людських.

11 Бо знайте, Його ^скров ^бспокутує також і гріхи тих, хто ^спав через провину Адама, хто помер, не знаючи волю Бога щодо них, або хто грішив через ^снезнання.

12 Але горе, горе тому, хто знає, що ^аповстає проти Бога! Бо спасіння не прийде до жодного з таких, тільки через покаяння і віру в ^бГоспода Ісуса Христа.

13 І Господь Бог послав Своїх святих пророків поміж усіх дітей людських, проголосити це кожному колінові, народові і язикові, щоб з допомогою цього той, хто віритиме, що

5а пп Єгова.

^б Мос. 7:27; Ал. 7:9–13.

^в Мт. 4:23–24;

Дії 2:22;

1 Неф. 11:31.

пп Чудо.

6а Мр. 1:32–34.

7а пп Спокушати,

Спокуса.

^б Мт. 4:1–2.

^в УЗ 19:15–18.

^г Лк. 22:44.

^д Ісаія 53:4–5.

8а пп Бог, Божество—

Бог Син.

^б Ал. 7:10.

^в Гел. 14:12;

3 Неф. 9:15.

^г Мт. 1:16;

1 Неф. 11:14–21.

^д пп Марія, матір

Ісусова.

9а пп Спасіння.

^б пп Віра.

^в Іван 8:48.

^г Мр. 15:15.

^д Лк. 18:33;

1 Неф. 19:10;

2 Неф. 10:3.

пп Розп'яття.

10а пп Воскресіння.

^б Мт. 16:21;

2 Неф. 25:13;

Гел. 14:20–27.

^в пп Суд, Судити.

11а пп Кров.

^б пп Спокута,

Спокутувати.

^в пп Падіння

Адама і Єви.

^г 2 Неф. 9:25–26.

12а Мос. 2:36–38;

Гел. 8:25.

пп Бунт.

^б пп Господь.

Христос прийде, зміг отримати “прощення своїх гріхів, і втішитися надзвичайно великою радістю, саме так, ^бнемов Він вже прийшов до них.

14 Усе ж Господь Бог побачив, що Його люди були твердошиїм народом, і Він призначив для них закон, а саме “закон Мойсея.

15 І багато ознак, і чудес, і “символів, і натяків показав Він їм про Своє пришествя; і також святі пророки казали їм про Його пришествя; і все-таки вони закам’янили своїми серцями, і не розуміли, що ^бзакон Мойсея не має ніякої користі без спокути Його кров’ю.

16 І навіть якби було можливо, щоб малі “діти грішили, вони б не могли бути спасеними; але я кажу тобі, що вони ^бблагословенні; бо ось, як в Адамові, або від народження, вони пали, так само кров Христа спокутує їхні гріхи.

17 І більше того, я кажу тобі, що не буде дано “ніяке інше ім’я або іншу путь, чи засіб, якими ^бспасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені “Христа, Господа Вседержителя, і через нього.

18 Бо знайте, Він судить, і Його суд справедливий; і не гине та дитина, яка вмирає в своєму дитинстві; але люди п’ють прокляття для своїх власних душ, якщо вони не упокоряться і не “стануть як малі діти, і не повірять, що спасіння було, і є, і має прийти, в ^бспокутуючій крові Христа, Господа Вседержителя, і через неї.

19 Бо “тілесна людина є вогном для Бога, і була від ^бпадіння Адама, і буде на віки вічні, доки вона не ^бпіддасться натхненню ‘Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане ^бсвятою через спокуту Христа Господа, і не стане як ^бдитина, смиренною, лагідною, покірною, терпеливою, сповненою любові, бажаючию підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заподіяти їй, саме як дитина підкоряється своєму батькові.

20 І більше того, я скажу тобі, що прийде час, коли “пізнання Спасителя поширяться серед ^бкожного народу, коліна, язика і всіх людей.

21 І дивіться, коли прийде той час, ніхто не залишиться “безвинним перед Богом, за

13а пп Відпущення гріхів.

б 2 Неф. 25:24–27; Яр. 1:11.

14а пп Закон Мойсеїв.

15а пп Ісус Христос— Символи Христа.

б Мос. 13:27–32.

16а пп Дитя, Діти.

б Морон. 8:8–9.

17а Дії 4:10–12;

2 Неф. 31:21.

б пп Спасіння.

в пп Ісус Христос— Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

18а Мт. 18:3.

б Мос. 4:2; Гел. 5:9.

19а 1 Кор. 2:11–14;

Мос. 16:2–3.

пп Тілесна людина.

б пп Падіння

Адама і Єви.

в 2 Хр. 30:8.

г Морон. 10:4–5.

пп Святий Дух.

д пп Святий.

е 3 Неф. 9:22.

20а УЗ 3:16.

б пп Місіонерська робота.

21а пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність.

винятком малих дітей, лише тільки через покаяння і віру в ім'я Господа Бога Вседержителя.

22 І саме в цей час, коли ти навчиш свій народ тому, що Господь Бог твій наказав тобі, навіть тоді вони зможуть стати безвинними в очах Бога тільки згідно з словами, які я сказав тобі.

23 І ось я сказав слова, які Господь Бог наказав мені.

24 І так каже Господь: Вони стоятимуть як яскраве свідчення проти цього народу в день суду; за цим їх судитимуть, кожну людину згідно з її діяннями, чи добрими, чи злими.

25 І якщо вони злі, їх признано до жахливого ^богляду своєї власної провини і мерзот, які зроблять так, що вони відсахнуться від присутності Господа в стан ^бнещастя і нескінченних мук, звідкіля вони більше не зможуть повернутися; отже, вони випили прокляття для своїх власних душ.

26 Отже, вони випили з чаші гніву Бога, чого правосуддя не могло відвернути від них, так само як воно не могло відвернути падіння ^бАдама через те, що він скуштував забороненого ^бплоду; отже, ^бмилість більше не має позову на них назавжди.

27 І їхня ^бмука подібна до ^бозера вогню і сірки, чиє полум'я незгасиме, і чий дим підніматиметься на віки вічні. Так наказав мені Господь. Амінь.

РОЗДІЛ 4

Цар Веніямин продовжує своє звертання—Спасіння приходить через Спокуту—Вірте в Бога, щоб бути спасеними—Підтримуйте прощення своїх гріхів через вірність—Передавайте частину свого майна бідним—Робіть усе в мудрості і порядку. Близько 124 р. до р.х.

І ось, сталося, що коли цар Веніямин закінчив промовляти слова, які були передані йому ангелом Господа, тоді він кинув оком навколо себе на безліч людей і побачив, що вони впали на землю через те, що благоговійний ^бстрах перед Господом зійшов на них.

2 І вони побачили себе в своєму власному ^бтілесному стані, навіть ^бнижчими за прах землі. І вони всі заволали в один голос, кажучи: О змилуйся, і приклади ^бспокутуючу кров Христа, щоб ми могли одержати прощення наших гріхів, і наші серця могли бути очищеними; бо ми віримо в Ісуса Христа,

25а Ал. 5:18; 12:14–15.

б Морм. 8:38.

26а Морм. 9:12.

б Бут. 3:1–12;

2 Неф. 2:15–19;

Ал. 12:21–23.

в пп Милостивий,
Милість.

27а пп Провина.

б 2 Неф. 9:16;

Кн. Як. 6:10;

УЗ 76:36.

4 1а пп Страх.

2а пп Плотський,
Плотське.

б Гел. 12:7–8.

в Мос. 3:18;

Гел. 5:9.

Сина Божого, Який 'створив небеса і землю, і все інше; Який зійде до дітей людських.

3 І сталося, що після того як вони сказали ці слова, Дух Господа зійшов на них, і вони сповнилися радості, одержавши ^апрощення своїх гріхів і маючи спокій у ^бсвідомості, через надзвичайну ^ввіру, що їй вони мали в Ісуса Христа, Який прийде, згідно з словами, які цар Веніямин сказав їм.

4 І цар Веніямин знову відкрив свої уста і почав говорити до них, кажучи: Мої друзі і мої браття, моє коліно і мій народе, я б хотів знову привернути вашу увагу, щоб ви почули і зрозуміли останню частину моїх слів, які я буду говорити вам.

5 Бо ось, якщо пізнання великодушності ^аБога цього разу збудило вас до відчуття своєї мізерності, і вашого нікчемного і занепаłego стану—

6 Я кажу вам, якщо ви прийшли до ^апізнання великодушності Бога, і Його незрівнянної сили, і Його мудрості, і Його терпеливості, і Його довготерпіння щодо дітей людських; і ще, ^бспокуту, яка була уготована від ^взаснування світу, щоб таким чином

спасіння могло прийти до того, хто покладатиме ^вдовіру на Господа, і буде старанним у виконанні Його заповідей, і продовжуватиме бути у вірі аж до кінця свого життя, я маю на увазі життя смертного тіла—

7 Я кажу, що така людина одержить спасіння через спокуту, уготовану від заснування світу для всього людства, яке будь-коли існувало від ^ападіння Адама, або яке є, або яке буде колись, аж до кінця світу.

8 І це засіб, з допомогою якого приходять спасіння. І немає ^аніякого іншого спасіння, окрім цього, про яке говорилося; а також немає ніяких інших умов, за яких людина може бути спасеною, окрім умов, про які я вам сказав.

9 Віруйте в Бога; віруйте, що Він є, і що Він створив усе, і на небесах, і на землі; віруйте, що Він має всю ^амудрість, і всю силу, і на небесах, і на землі; віруйте, що людина не ^брозуміє всього того, що Господь може розуміти.

10 І знову, віруйте, що ви повинні ^апокаятися у ваших гріхах і відмовитися від них, і упокоритися перед Богом; і просити від щирого серця,

2г пп Створити, Сотворіння.

3а пп Відпущення гріхів.

б пп Сумління.

в пп Віра.

5а Мойс. 1:10.

6а пп Бог, Божество.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в Мос. 15:19.

г Пс. 36:8;

2 Неф. 22:2;

Гел. 12:1.

пп Довіра.

7а пп Падіння Адама і Єви.

8а Дії 4:12;

2 Неф. 31:21;

Мос. 3:17.

9а Рим. 11:33–34;

Кн. Як. 4:8–13.

б Ісаїя 55:9.

10а пп Покаятися, Покаяння.

аби Він ^бпростив вас; і ось, якщо ви ^ввірите всьому цьому, дивіться, ^гвиконуйте це.

11 І знову я кажу вам, як вже говорив досі, що, оскільки ви прийшли до пізнання слави Бога, або якщо ви пізнали Його великодушність і ^авідчули Його любов, і отримали ^бпрощення ваших гріхів, яке викликало таку надзвичайно велику радість у ваших душах, саме тому я б хотів, щоб ви запам'ятали, і завжди зберігали у пам'яті велич Бога, і вашу власну ^вмізерність, і Його ^гвеликодушність і довготерпіння щодо вас, недостойних створінь, і упокорилися аж до глибин ^дпокірності, ^епризиваючи ім'я Господа щоденно, і стоячи непохитно у вірі в те, що має прийти, про що розповідалося з вуст ангела.

12 І слухайте, я кажу вам, якщо ви робитимете так, ви завжди будете втішатися, і сповнюватися ^алюбов'ю Бога, і завжди будете ^бутримувати прощення ваших гріхів; і ви будете рости у пізнанні слави Того, Хто створив вас, або у пізнанні того, що є справедливе й істинне.

13 І ви не матимете бажан-

ня образити один одного, але жити ^амирно і віддавати кожному належне.

14 І ви не дозволите, щоб ваші ^адіти ходили голодні або голі; також не дозволите ви, щоб вони порушили закони Бога, і ^ббилися і сварилися один з одним, і служили дияволу, який є хазяїном гріха, або злим духом, про якого говорилося нашими батьками, йому, хто є ворогом усієї праведності.

15 Але ви будете ^анавчати їх ^біти шляхами істини і розсудливості; ви будете вчити їх ^влюбити один одного, і служити один одному.

16 І ще, ви самі будете ^адопомагати тим, кому буде потрібна ваша допомога; ви будете віддавати з свого майна тому, хто в нужді; і ви не дозволите, щоб ^бжебрак марно звертався до вас з своїм проханням, і не відправите його геть, на погибель.

17 Можливо, ви ^аскажете: Людина сама викликала своє жебрацтво; отже, я не простягну йому руки, і не дам йому від моєї їжі, і не передам йому від мого майна, щоб він не страждав, бо його покарання справедливе—

10б УЗ 61:2.

в Мт. 7:24–27.

г 2 Неф. 31:19–21.

11а Ал. 36:24–26.

б пп Відпущення гріхів.

в Мойс. 1:10.

г Вих. 34:6; Морон. 8:3.

д пп Упокоритися, Покірність.

е пп Молитва.

12а пп Любов.

б Мос. 4:26;

Ал. 4:13–14; 5:26–35;

УЗ 20:31–34.

13а пп Миротворець.

14а 1 Тим. 5:8; УЗ 83:4.

б пп Суперечка.

15а УЗ 68:25–28;

Мойс. 6:58.

пп Навчати,

Учитель.

б пп Ходити,

ходити з Богом.

в Мос. 18:21.

16а пп Милосердя;

Служіння.

б Повтор. 15:7–11;

Пр. 21:13; Ісаїя 10:1–2.

17а Пр. 17:5.

18 Але я кажу тобі: О людинно, той, хто чинить таке, також має велику причину покаятися; і якщо він не покається у тому, що він зробив, він загине навіки, і немає йому місця в царстві Божому.

19 Бо дивіться, хіба всі ми не є жебраками? Хіба ми всі не залежимо від однієї й Тієї Самої Істоти, тобто Бога, в усьому майні, що ми маємо, і в їжі, і в одезі, і в золоті, і в сріблі, і в усіх багатствах, які ми маємо кожного виду?

20 І ось, навіть у цей час ви зверталися до Його імені, і благали прощення ваших гріхів. І чи дозволив Він, щоб ви благали марно? Ні; Він пролив Свій Дух на вас, і зробив так, що ваші серця сповнилися “радістю, а ваші уста утрималися, щоб ви не могли знайти вислову, такою надзвичайною буде ваша радість.

21 І ось, якщо Бог, Який створив вас, від Кого залежить ваше життя і все, що ви маєте, і якими ви є, дарує вам усе, що ви попросите доброго, з вірою, віруючи в те, що ви отримаєте, о тоді, як же вам слід “ділитися майном, що ви маєте, один з одним.

22 І якщо ви “судите людину, яка звертається до вас з проханням дати їй від вашого майна, щоб вона не загинула, і звинувачуєте її, наскільки

справедливішим було б звинувачувати вас за ^бутримання свого майна, яке не належить вам, але Богові, Якому також належить і ваше життя; і все-таки ви не звертаєтеся з проханням і не каєтеся у тому, що ви вчинили.

23 Я кажу вам, горе тій людині, бо її майно загине разом з нею; і ось, я кажу це для тих, хто “багатий речами цього світу.

24 І ще, я кажу для бідних: ви, хто не має, і все-таки маєте достатньо, щоб прожити день за днем; я маю на увазі всіх вас, хто відмовляє жебракові через те, що ви самі не маєте; я б хотів, щоб ви сказали у серці своєму: я не даю тому, що я не маю, але якби я мав, я “дав би.

25 І от, якщо ви скажете це в серці своєму, ви залишитеся безвинними, інакше вас буде “засуджено; і ваше засудження є саме за те, що ви жадаєте того, чого не отримали.

26 І от, заради того, що я вам сказав—тобто заради збереження прощення ваших гріхів день у день, щоб ви могли “пройти безвинними перед Богом—я б хотів, щоб ви ^бпередали від вашого майна ^вбідним, кожна людина згідно з тим, що вона має, тобто ^гнагодувати голодних, одягти роздягнених, відвідати хво-

20а пп Радість.

21а пп Благополуччя;
Служіння.

22а Мт. 7:1–2;

Іван 7:24.

б 1 Іван 3:17.

23а УЗ 56:16.

24а Мр. 12:44.

25а УЗ 56:17.

26а пп Ходити,

ходити з Богом.

б Кн. Як. 2:17–19.

в Зах. 7:10;

Ал. 1:27.

пп Милостиня,

Роздача милостині.

г Ісая 58:10–11;

УЗ 104:17–18.

рих і надати їм допомогу, духовну і матеріальну, згідно з їхніми потребами.

27 І стежте за тим, щоб усе це робилося з мудрістю і за порядком; бо не обов'язково, щоб людина бігла ^ашвидше, ніж їй під силу. Але ще, необхідно, щоб вона була старанною, щоб таким чином вона могла здобути винагороду; отже, все повинно робитися за порядком.

28 І я хотів би, щоб ви запам'ятали, що хто з вас позичить у свого ближнього, має повернути ту річ, яку він позичив, згідно з тим, як він домовився, бо інакше ви вчините гріх; і, можливо, ви примусите свого ближнього також вчинити гріх.

29 І нарешті, я не можу сказати вам про все те, коли ви можете вчинити гріх; бо є різні шляхи і засоби, а саме, їх так багато, що я не можу перелічити їх.

30 Але ось що я можу сказати вам, якщо ви не будете ^астежити за собою, і вашими ^бдумками, і вашими ^ссловами, і вашими ділами, і не будете виконувати заповідей Бога, і не продовжуватимете вірувати в те, що ви чули про пришествя нашого Господа, аж до кінця вашого життя, тоді ви повинні загинути. І ось, о людино, пам'ятай, і не загинь.

РОЗДІЛ 5

Святі стають синами і дочками Христа через віру—Тоді їх називають іменем Христа—Цар Веніямин закликає їх бути стійкими і непохитними в добрих ділах. Близько 124 р. до Р.Х.

І ось, сталося, що коли цар Веніямин промовив таке до свого народу, він послав до них, бажаючи довідатися від свого народу, чи вірять вони словам, з якими він звернувся до них.

2 І вони всі заволали в один голос, кажучи: Так, ми віримо всім словам, які ти сказав нам; і ми знаємо також про їхню надійність і істинність, через Духа Господа Вседержителя, Який звершив сильну ^азміну в нас, або в наших серцях, що ми вже не маємо бажання чинити ^бзло, але постійно чинити добро.

3 І ми самі також, через нескінченну великодушність Бога і прояви Його Духа, маємо велике бачення того, що має прийти; і якби це було доцільно, могли б пророкувати про все.

4 І це саме віра, яку ми мали в те, про що наш цар сказав нам, привела нас до того великого знання, через яке ми втішаємося такою надзвичайно великою радістю.

27а УЗ 10:4.

30а Ал. 12:14.

пп Вартувати,
Вартовий.

б Мр. 7:18–23.

пп Думки.

в Мт. 15:18–20.

пп Богохульство.

5 2а Ал. 5:14.

пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.

б Ал. 19:33.

5 І ми бажаємо увійти в “завіт з нашим Богом, щоб виконувати Його волю, і бути послухними Його заповідям у всьому, що Він заповідати-ме нам, у всі наші дні, що залишилися, аби ми не навернули на себе ніколи ^бнескінченну муку, як було сказано ^аангелом, щоб не випили ми з чаші гніву Бога.

6 І ось, це є ті слова, яких цар Веніямин хотів від них; і отже, він сказав їм: Ви сказали ті слова, яких я бажав; і завіт, який ви склали, є праведним завітом.

7 І ось, через той завіт, який ви склали, вас будуть називати ^адітьми Христа, Його синами, і Його дочками; бо знайте, цього дня Він духовно ^бнародив вас; бо ви кажете, що ваші ^асерця змінилися через віру в Його ім’я; отже, ви ^внародилися від Нього і стали Його ^асинами і Його дочками.

8 І під такою назвою вас зроблено ^авільними, і немає ніякої ^біншої назви, за допомогою якої вас можна було б зробити вільними. Не дано ніякого іншого ^аімені, через яке приходить спасіння; отже, я б хотів, щоб ви ^ввзяли на

себе ім’я Христа, усі ви, хто увійшов у завіт з Богом, що ви будете послухними до кінця свого життя.

9 І станеться так, що хто б не зробив це, той стане праворуч від Бога, бо він знати-ме ім’я, яким його називають; бо його називатимуть ім’ям Христа.

10 І ось станеться, що того, хто не візьме на себе ім’я Христа, мусять називати якимось ^аіншим іменем; отже, той опиниться ^бліворуч від Бога.

11 І я б хотів, щоб ви також пам’ятали, що ^аім’я, яке, як я сказав, я дам вам, ніколи не буде викреслене, як тільки через провину; отже, будьте обережні, щоб ви не грішили, щоб це ім’я не було викреслено з ваших сердець.

12 Я кажу вам, я б хотів, щоб ви не забували ^азберігати це ім’я завжди записаним у ваших серцях, щоб ви не опинилися ліворуч від Бога, але щоб чули і знали голос, яким вас покличуть, а також те ім’я, яким Він покличе вас.

13 Бо як може ^азнати людина господаря, якому вона не служила, і хто є незнайомцем для неї, і далеко від думок і намірів її серця.

5а Мос. 18:10.

б Мос. 3:25–27.

в Мос. 3:2.

7а Мос. 27:24–26;

Мойс. 6:64–68.

пп Сини і дочки Божі.

б пп Народжений, Народжені.

в пп Серце.

г Мос. 15:10–11.

пп Народитися знову, Народитися від Бога.

д УЗ 11:30.

8а Рим. 6:18; Гал. 5:1; Гел. 14:30.

б Дії 4:10, 12;

Ал. 21:9.

в Мос. 26:18.

г Дії 11:26;

Ал. 46:15.

10а Ал. 5:38–39.

б Мт. 25:33.

11а Мос. 1:11–12.

пп Ісус Христос— Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.

12а УЗ 18:23–25.

13а Мос. 26:24–27.

14 І ще, чи бере людина осла, який належить її сусіду, і утримує його? Я кажу вам: Ні; вона навіть не дозволить того, щоб той годувався в її отарі, але вона вижене його геть і знехтує ним. Я кажу вам, що саме так буде серед вас, якщо ви не будете знати імені, яким вас називають.

15 Отже, я б хотів, щоб ви були стійкі і непохитні, завжди багаті на добрі справи, щоб Христос, Господь Бог Вседержитель, міг ^азапечатати вас до Себе, щоб вас могли привести на небеса, щоб ви могли мати довічне спасіння і вічне життя, через мудрість, і силу, і справедливість, і милість Того, Хто ^бстворив усе, на небесах і на землі, Хто є Бог над усім. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Цар Веніямин записує імена людей і призначає священників навчати їх—Мосія царює як праведний цар. Близько 124–121 рр. до р.х.

І ось, цар Веніямин подумав, що після того як він закінчив промовляти до народу, доцільно ^азаписати імена тих, хто увійшов у завіт з Богом, щоб виконувати Його заповіді.

2 І сталося, що не було жодної душі, за винятком малих дітей, хто б не увійшов у завіт і не взяв би на себе ім'я Христа.

3 І ще сталося, що коли цар Веніямин закінчив усе це і посвятив свого сина ^аМосію у правителі і царі над його народом, і надав йому всі обов'язки щодо царства, а також ^бпризначив священників ^внавчати людей, щоб таким чином вони могли почути і знати заповіді Бога, і спонукати їх пам'ятати ^гклятву, яку вони дали, він відпустив увесь натовп, і вони повернулися, кожний з них, разом з своїми сім'ями, до своїх рідних домівок.

4 І ^аМосія почав царювати замість свого батька. І він почав царювати на тридцятому році свого життя, а взагалі це становило близько чотирьохсот і семдесяти шести років від того ^бчасу, коли Легій залишив Єрусалим.

5 І цар Веніямин прожив три роки і помер.

6 І сталося, що цар Мосія ходив шляхами Господа, і дотримувався Його правосуддя і Його уставів, і виконував Його заповіді в усьому, що тільки Він йому заповідав.

7 І цар Мосія звелів своєму народові, щоб вони обробляли землю. І він сам також

15а пп Освячення;
Покликання і
обраність.
б Кол. 1:16;
Мос. 4:2;

Ал. 11:39.
6 1а УЗ 128:8.
3а Мос. 1:10; 2:30.
б пп Висвячувати,
Висвячення.

в Ал. 4:7.
г Мос. 5:5–7.
4а пп Мосія, Син
Веніяминів.
б 1 Неф. 1:4.

обробляв землю, щоб таким чином не “бути тягарем для свого народу, щоб він міг робити так, як його батько робив в усьому. І не було ніякого розбрату серед його народу протягом трьох років.

РОЗДІЛ 7

Аммон знаходить землю Легія-Нефія, де царює Лімгій—Люди Лімгія перебувають у залежності від Ламанійців—Лімгій розповідає їхню історію—Пророк (Авінадій) свідчив, що Христос є Бог і Батько всього—Ті, хто засівають брудноту, пожнуть бурю, а ті, які покладають довіру на Господа, будуть визволені. Близько 121 р. до Р.Х.

І ось сталося, що після того як цар Мосія мав тривалий мир протягом трьох років, він захотів дізнатися про людей, які “пішли жити на землю Легія-Нефія, або в місто Легія-Нефія; бо його люди нічого не чули про них з тих пір, як вони залишили землю ⁶Зарагемлі; отже, вони втомилі його своїми надокучаннями.

2 І сталося, що цар Мосія погодився, щоб шістнадцять з їхніх сильних чоловіків пішли до землі Легія-Нефія, щоб довідатися про своїх братів.

3 І сталося, що наступного дня вони вирушили в дорогу, взявши з собою того, кого

звали Аммоном, який був сильною і могутньою людиною, і нащадком Зарагемлі; і також він був їхнім провідником.

4 І отож, вони не знали, в якому напрямі їм треба йти в пустині, щоб дістатися землі Легія-Нефія; отже, вони блукали багато днів у пустині, а саме сорок днів блукали вони.

5 А після того як вони проблукали сорок днів, вони підійшли до гори, що на північ від землі “Шилом, і там вони поставили свої намети.

6 І взяв Аммон трьох із своїх братів, а їхні імена були Амалекій, Гелем і Гем, і пішли вони до землі “Нефія.

7 І ось, вони зустріли царя тих людей, які були на землі Нефія і на землі Шилом; і їх було оточено царською охороною, і було взято, і зв'язано, і ув'язнено.

8 І сталося, що після того як вони два дні пробули у в'язниці, їх знову привели до царя, і їхні пута було знято; і вони стали перед царем, і їм було дозволено, або, вірніше, наказано, відповідати на питання, які він буде ставити їм.

9 І він сказав їм: Слухайте, я—“Лімгій, син Ноя, який був сином Зенифа, який вийшов із землі Зарагемлі, щоб успадкувати цю землю, яка була землею їхніх батьків, який став царем за голосом народу.

10 І ось, я бажаю знати причину, з якої ви були такими

7а 2 Кор. 11:9.
7 1а Ом. 1:27–30.

б Ом. 1:13.
5а Мос. 9:6, 8, 14.

6а 2 Неф. 5:8.
9а Мос. 11:1.

сміливими, що підійшли близько до стін міста, коли я сам з своєю охороною був за брамою?

11 І ось, з цієї причини я дозволив зберегти вас, щоб я міг розпитати вас, інакше я б наказав моїй охороні покарати вас на смерть. Вам дозволено говорити.

12 І ось, коли Аммон побачив, що йому дозволено говорити, він вийшов наперед і вклонився цареві; знову піднявшись, він сказав: О царю, я дуже вдячний Богові в цей день, що я все ще живий, і мені дозволено говорити; і я буду намагатися говорити з сміливістю;

13 Бо я впевнений, що якби ви знали мене, ви б не дозволили, щоб я був зв'язаний цими путами. Бо я—Аммон, і я нащадок “Зарагемлі, і прийшов із землі Зарагемлі, щоб розпитати про наших братів, яких Зениф вивів із тієї землі.

14 І ось сталося, що після того як Лімгій почув слова Аммона, він надзвичайно зрадів і сказав: Тож я знаю з упевненістю, що мої браття, які жили на землі Зарагемлі, все ще живі. І тепер я втішуся; і назавтра я зроблю так, щоб мій народ теж втішився.

15 Бо знайте, ми в залежності у Ламанійців, і “обкладені таким податком, який тяжко терпіти. І ось слухайте, наші браття визволять нас від на-

шої залежності, або з рук Ламанійців, і ми будемо їхніми рабами; бо краще бути рабами Нефійців, ніж платити данину цареві Ламанійців.

16 І ось, цар Лімгій наказав своїй охороні, щоб вона більше не зв'язувала ні Аммона, ні його братів, і наказав їм піти до гори, що на північ від Шилома, і привести їхніх братів у місто, щоб тут вони могли поїсти, і попити, і відпочити від трудів їхньої мандрівки; бо вони перенесли багато чого; вони перенесли голод, спрагу і втому.

17 І ось, сталося наступного дня, що цар Лімгій надіслав послання до всіх своїх людей, щоб таким чином вони могли зібратися разом у “храмі, щоб почути слова, які він скаже їм.

18 І сталося, що коли вони зійшлися разом, тоді він звернувся до них так, кажучи: О ви, люди мої, підійміть свої голови і заспокойтеся; бо ось, час поруч, або не дуже далеко, коли ми більше не будемо у залежності від наших ворогів, незважаючи на наші великі зусилля, які були марними; все-таки я вірю, що залишилося зробити ще одне дійове зусилля.

19 Отже, підійміть свої голови, і втішайтесь, і покладайте довіру свою на “Бога, на Того Бога, Який був Богом Авраама, і Ісака, і Якова; і також Того Бога, Який ^бвивів дітей

13а Ом. 1:12–15.
15а Мос. 19:15.
17а 2 Неф. 5:16.

19а Вих. 3:6;
1 Неф. 19:10.
б Вих. 12:40–41;

Ал. 36:28.

Ізраїля з землі Єгипту, і зробив так, що вони пройшли через Червоне Море посуху, і годував їх «манною, щоб вони не загинули в пустині; і ще багато чого Він зробив для них.

20 І знову, Той Самий Бог вивів наших батьків «із землі Єрусалима, і утримав, і зберіг Свій народ навіть дотепер; і знайте, що саме через наші беззаконня і мерзоти Він поставив нас у залежність.

21 І ви всі очевидці сьогодні, що Зениф, який став царем над цим народом, «надто завзятий в успадкуванні землі своїх батьків, тому обманутий підступністю і хитрістю царя Ламана, який увійшов у змову з царем Зенифом і передав в його руки володіння частиною землі, або саме містом Легія-Нефія, і містом Шилома; і землею навколо —

22 І все це він зробив, з єдиною метою «привести цей народ у підвладність або у залежність. І ось, ми тепер сплачуємо данину цареві Ламанійців в кількості половини нашої кукурудзи, і нашого ячменю, і також усього нашого зерна всякого сорту, і половини приплоду наших отар і стад; і також половини всього, що ми маємо або чим володіємо, цар

Ламанійців вимагає з нас, або наше життя.

23 І ось, хіба це не тяжко зносити? І хіба це, наше страждання, не є великим? Отже, бачите, яку велику причину горювати ми маємо.

24 Так, я кажу вам, що великі причини горювати маємо ми; бо бачите, як багато з наших братів було вбито, і їхня кров була пролита марно, і все це через беззаконня.

25 Бо якби цей народ не впав у провину, Господь не дозволив би, щоб таке велике зло заподіялося з ними. Але знайте, вони не прислухалися до Його слів; але серед них виникли суперечки, такі великі, що вони пролили кров поміж собою.

26 І «пророка Господа вони вбили; так, обрану Богом людину, яка сказала їм про їхню злочестивість і мерзоти, і пророкувала багато чого, що має статися, так, саме про пришествя Христа.

27 І через те що він сказав їм, що Христос є «Бог, Батько всього, і сказав, що Він візьме на Себе подобу людини, і це буде та ^бподоба, за якою людина була створена на початку; або, іншими словами, він сказав, що людина була створена за подобою «Бога, і що Бог зійде до дітей люд-

19в Вих. 16:15, 35;
Чис. 11:7–8;
Єг. 5:12.
20а 1 Неф. 2:1–4.
21а Мос. 9:1–3.

22а Мос. 10:18.
26а Мос. 17:12–20.
27а пп Бог, Божество.
б Бут. 1:26–28;
Етер 3:14–17;

УЗ 20:17–18.
в Мос. 13:33–34;
15:1–4.

ських, і візьме на Себе плоть і кров, і піде по лицю землі—

28 І от, через те що він сказав це, вони покарали його на смерть; і ще багато чого наробили вони, що викликало гнів Бога на них. Отже, хто дивується тому, що вони у залежності, і що вони покарані тяжкими скорботами?

29 Бо знайте, Господь сказав: Я не “допомагатиму Моєму народові в день їхньої провини; але Я зроблю перешкоди на їхньому шляху, щоб вони не процвітали; і їхні діяння будуть як камінь спотикання перед ними.

30 І знову, Він каже: Якщо Мої люди засіватимуть “брудноту, вони ^бпожнуть вихор половини з неї; і результатом того буде отрута.

31 І ще Він каже: Якщо Мої люди засіватимуть брудноту, вони пожнуть “східний вітер, який приносить негайне знищення.

32 І ось слухайте, обіцяння Господа виконане, і ви прокляті й страждаєте.

33 Але якщо ви “звернетеся до Господа з щирими намірами в серці, і покладатимете надію свою на Нього, і служитимете Йому з усією старанністю вашого розуму, якщо ви зробите це, Він, згідно з Своїм власним бажанням і задоволенням, визволить вас від залежності.

РОЗДІЛ 8

Аммон навчає людей Лімгія— Він дізнається про двадцять чотири пластини Яредійців— Давні літописи можуть бути перекладені провидцями— Немає більшого дару, ніж провидіння. Близько 121 р. до р.х.

І сталося, що після того як цар Лімгій закінчив промовляти до свого народу, бо він говорив їм багато чого, і тільки дещо з того я записав у цій книзі, він розповів своїм людям усе про їхніх братів, які були на землі Зарагемлі.

2 І він сказав, щоб Аммон став перед людьми, і переказав їм усе, що трапилося з їхніми братами від тих пір, коли Зениф вийшов з землі, аж до того часу, коли він сам прийшов з тієї землі.

3 І він також переказав їм останні слова, якіми цар Веніамин повчав їх, і які він пояснив людям царя Лімгія, щоб вони могли зрозуміти всі слова, які він говорив.

4 І сталося, що після того як він зробив усе це, цар Лімгій розпустив натовп, і сказав, щоб вони поверталися, кожний з них до свого власного дому.

5 І сталося, що він наказав, щоб пластини, які містили “літопис його народу від тих пір, коли вони залишили

29a 1 Сам. 12:15;

2 Хр. 24:20.

30a пп Бруд, Бруднота.

^б Гал. 6:7–8;

УЗ 6:33.

пп Жнива.

31a Єр. 18:17;

Мос. 12:6.

33a Морм. 9:6.

8 5a Мос. 9–22.

землю Зарагемлі, були принесені до Аммона, щоб він міг прочитати їх.

6 Тож як тільки Аммон прочитав літопис, цар запитав у нього, щоб знати, чи може він тлумачити мови, і Аммон сказав йому, що він не може.

7 І цар сказав йому: Сумуючи через страждання мого народу, я наказав, щоб сорок і три чоловіки з мого народу помандрували в пустиню, щоб таким чином вони могли знайти землю Зарагемлі, щоб ми могли звернутися до наших братів і просити їх визволити нас від залежності.

8 І вони блукали в пустині протягом багатьох днів, все-таки вони були наполегливими, і, не знайшовши землі Зарагемлі, повернувшись на цю землю, мандрувавши землею серед багатьох вод, відкривши землю, яка була вкрита кістками людей і тварин, і ще вкриту руїнами будівель різного виду, відкривши землю, яка була заселена людьми, що були численні, як племена Ізраїля.

9 Як свідчення того, що те, про що вони говорили, істинне, вони принесли ^ддвадцять чотири пластини, які вкриті вигравіюваними письменами, і вони з чистого золота.

10 І знайте також, що вони принесли ^анагрудники, що є великими, і вони з ^блатуні і з міді, і зовсім непошкоджені.

11 І ще вони принесли мечі,

рукоятки яких повідпадали, а леза їхні були роз'ідені іржею; і немає нікого на землі, хто може тлумачити цю мову, або письмена, вигравіювані на пластинах. Отже, я спитав тебе: Чи можеш ти перекладати?

12 І я знову кажу тобі: Чи знаєш ти кого-небудь, хто може перекладати? Бо я бажаю, щоб ці літописи були перекладені нашою мовою; бо, можливо, вони дадуть нам знання про залишок народу, який був знищений, від якого походять ці літописи; або, можливо, вони дадуть нам знання про сам цей народ, який був знищений; і я бажаю знати причину їхнього знищення.

13 Тож Аммон сказав йому: Я можу з впевненістю сказати тобі, о царю, про людину, яка може ^аперекласти літописи; бо він має те, через що він може дивитися, і перекладати всі записи, які від давніх часів; і це дар від Бога. І ці речі називаються ^бтлумачами, і жодна людина не може дивитися в них, якщо їй не звелено, щоб не побачити того, що їй не слід бачити, і щоб не загинути. А той, кому звелено дивитися в них, той називається ^впровидцем.

14 І ось, цар народу, який на землі Зарагемлі, і є тією людиною, якій звелено робити це, і яка має цей високий дар від Бога.

9а Етер 1:1–2.
10а Етер 15:15.

б Етер 10:23.
13а Мос. 28:10–17.

б пп Урім і Гуммім.
в пп Провидець.

15 І цар сказав, що провидець величніший за пророка.

16 І Аммон сказав, що провидець є також одкровителем і пророком; і більшого дару не може мати жодна людина, хіба що вона володіє силою Бога, якої не має жодна людина; однак людина може мати велику силу, дану їй від Бога.

17 Але провидець може знати про те, що минуло, а також про те, що прийде, і через них усе буде відкрито, або, іншими словами, таємне стане явним, а сховане вийде на світло, і невідоме стане відомим, і також вони зроблять відомим те, що інакше не може стати відомим.

18 Таким чином Бог надав засіб, щоб людина через віру могла робити справжні чудеса; ось чому вона стає великою благодаттю для своїх ближніх.

19 І ось, коли Аммон закінчив промовляти ці слова, цар зрадив надзвичайно, і склав дяку Богові, кажучи: Безсумнівно, “велика таємниця вміщена на цих пластинах, і ці тлумачі були безсумнівно уготовані для того, щоб відкрити всі такі таємниці дітям людським.

20 О, які дивовижні діяння Господа, і як довго Він терпить Свій народ; так, і яким сліпим і непроникливим є розуміння дітей людських; бо вони не будуть прагнути

мудрості, не хочуть вони також, щоб вона правила ними!

21 Так, вони як дика отара, яка втікає від чабана, і розбігається, і за нею женуться, і її пожирають звірі в лісі.

Літопис Зенифа — Розповідь про його народ відтоді, коли вони покинули землю Зарагемлі доти, коли їх було визволено з рук Ламанійців.

*Вміщено в розділах з
9 до 22 включно.*

РОЗДІЛ 9

Зениф веде групу від Зарагемлі, щоб оволодіти землею Легія-Нефія — Ламанійський цар дозволяє їм успадкувати землю — Війна між Ламанійцями і народом Зенифа. Близько 200–187 рр. до Р.Х.

Я, зениф, навчившись усієї мови Нефіїців, і маючи знання про “землю Нефія, або про землю першого успадкування наших батьків, і був посланий розвідником до Ламанійців, щоб дізнатися про їхні сили, аби наше військо могло несподівано напасти на них і знищити їх — але коли я побачив те, що було хорошого серед них, я захотів, щоб їх не було знищено.

2 Отже, я сперечався з моїми братами в пустині, бо я хотів, щоб наш правитель уклав угоду з ними; але він, будучи

суворою і кровожерливою людиною, наказав, щоб мене вбили; але мене врятувало велике кровопролиття; бо батько бився проти батька, і брат проти брата, аж поки більша частина нашого війська не була знищена в пустині; і ми повернулися, ті з нас, хто вижив, до землі Зарагемлі, щоб передати цю історію їхнім жінкам і їхнім дітям.

3 І все-таки я, надзвичайно бажаючи успадкувати землю наших батьків, зібрав усіх, хто хотів піти, щоб оволодіти землею, і знову вирушив у наші мандрі до пустині, щоб дійти до землі; але нас було покарано голодом і тяжкими скорботами; бо ми не дуже поспішали згадувати Господа Бога нашого.

4 Проте, після багатоденних мандрів у пустині ми поставили наші намети на тому місці, де наших братів було вбито, і яке було недалеко від землі наших батьків.

5 І сталося, що я знову пішов з чотирма моїми людьми до міста, прямо до царя, щоб я міг знати ставлення царя, і щоб я міг знати, чи зможу я увійти туди з моїми людьми і оволодіти землею миром.

6 І я увійшов до царя, і він склав завіт зі мною, що я можу володіти землею Легія-Нефія і землею Шилома.

7 І він також наказав, щоб його народ пішов з цієї землі,

а я та мій народ увійшли на землю, щоб володіти нею.

8 І ми почали будувати будинки, і ремонтувати стіни міста, так, саме стіни міста Легія-Нефія, і міста Шилома.

9 І ми почали обробляти землю, так, саме з усіляким насінням, насінням кукурудзи, і пшениці, і ячменю, і ніасом, і шіумом, і насінням усіх сортів плодів; і ми почали розмножуватися і процвітати на цій землі.

10 Отже, це була підступність і хитрість царя Ламана: щоб "привести мій народ у залежність, він віддав нам землю, щоб ми могли володіти нею.

11 Тому сталося, що після того як ми прожили на цій землі протягом дванадцяти років, цар Ламан почав непокоїтися, щоб ні в якому разі мої люди не стали сильними на цій землі, і щоб вони не пересилили їх і не привели їх у залежність.

12 Тож були вони "лінивим і ідолопоклонним народом; ось чому вони хотіли привести нас у залежність, щоб вони могли насичуватися трудами наших рук; так, щоб вони могли насолоджуватися отарами наших полів.

13 Тому сталося, що цар Ламан почав спонукати свій народ, щоб вони сварилися з моїм народом; тому почалися війни і суперечки на цій землі.

14 Бо, на тринадцятий рік мого царювання на землі Нефія, далеко на південь від землі Шилома, коли мої люди напували і годували свої отари, і обробляли свої землі, численне військо Ламанійців напало на них і почало вбивати їх, і відбирати їхні отари, і зерно з їхніх полів.

15 Так, і сталося, що вони втекли, всі, хто не був схоплений, саме в місто Нефій, і звернулися до мене за захистом.

16 І сталося, що я озброїв їх луками і стрілами, мечами і кривими шаблями, і палицями, і працями, і всілякою зброєю, яку тільки ми змогли зробити, і я та мої люди вийшли битися проти Ламанійців.

17 Так, з силою Господа ми вийшли битися проти Ламанійців; бо я і мої люди волали сильно до Господа, щоб Він визволив нас з рук наших ворогів, бо в нас були пробуджені спогади про визволення наших батьків.

18 І Бог "почув наше воляння і відповів на наші молитви; і ми вийшли з Його силою; так, ми вийшли проти Ламанійців, і за один день і одну ніч ми вбили три тисячі і сорока трьох; ми вбивали їх до тих пір, поки не вигнали їх з нашої землі.

19 І я сам, власноруч допоміг поховати їхніх мертвих. І знайте, до нашого великого

смутку і туги, двісті і сімдесят дев'ять з наших братів було вбито.

РОЗДІЛ 10

Цар Ламан вмирає—Його люди дикі і жорстокі і вірять лжетрадиціям—Зениф і його люди переборюють їх. Близько 187–160 рр. до Р.Х.

І сталося, що ми знову почали встановлювати царство, і ми знову почали мирно володіти землею. І я наказав, щоб було зроблено зброю військовою всілякого виду, щоб таким чином я міг мати зброю для моїх людей тоді, коли Ламанійці можуть прийти знову воювати проти мого народу.

2 І я поставив сторожу навколо землі, щоб Ламанійці не могли вже напасти на нас зненацька і знищити нас; і таким чином я захистив мій народ і мої отари, і зберіг їх від потрапляння до рук наших ворогів.

3 І сталося, що ми успадковували землю наших батьків багато років, так, протягом двадцяти і двох років.

4 І я наказав, щоб люди обробляли землю, і вирощували всіляке "зерно і всілякі плоди кожного сорту.

5 І я наказав, що жінки повинні прядсти, і трудитися, і працювати, і виробляти всіляке тонке полотно, так, і "тканину різного виду, щоб

ми могли прикрити нашу наготу; і таким чином ми процвітали на землі—таким чином ми мали тривалий мир на землі протягом двадцяти і двох років.

6 І сталося, що цар ^аЛаман помер, і його син почав царювати замість нього. І він почав спонукати свій народ до повстання проти мого народу; тому вони почали готуватися до війни, і до того, щоб виступити на битву проти мого народу.

7 Але я послав моїх розвідників навколо землі ^аШемлона, щоб я міг дізнатися про їхні приготування, щоб я міг захиститися від них, щоб вони не могли напасти на моїх людей і знищити їх.

8 І сталося, що вони прийшли на північ землі Шилома з своїм численним військом, чоловіки ^аозброєні ^блуками, і стрілами, і мечами, і кривими шаблями, і камінням, і пращами; і їхні голови були поглені, щоб бути їм голими; і вони були опоясані шкіряним поясом довкола їхніх стегон.

9 І сталося, що я наказав, щоб жінок і дітей мого народу було сховано в пустині; і ще я наказав, щоб усі мої старші чоловіки, які можуть тримати зброю, а також усі мої юнаки, які були спроможні тримати зброю, зібралися разом, щоб піти битися проти

Ламанійців; і я вишикував їх у лави, кожного чоловіка за його віком.

10 І сталося, що ми пішли битися проти Ламанійців; і я, навіть я, в своєму похилому віці, пішов битися проти Ламанійців. І сталося, що ми з ^асилою Господа пішли битися.

11 Тож Ламанійці нічого не знали про Господа, а ні про силу Господа, тому вони залежали від своєї власної сили. Однак вони були сильним народом щодо сили людей.

12 Вони були ^адиким, і жорстоким, і кровожерливим народом, віруючим у ^бтрадицію своїх батьків, що була такою—Вірили, що їх було вигнано з землі Єрусалима через беззаконня їхніх батьків, і що з ними погано поводилися в пустині їхні брати, і що з ними також погано поводилися під час перетинання моря;

13 І ще, що з ними погано поводилися на землі їхнього ^апершого успадкування, після того як вони перетнули море, і що все це було через те, що Нефій був більш вірним у виконанні заповідей Господа—тому він був ^бблагословенний Господом, бо Господь почув його молитви і відповів на них, і він очолив їхню мандрівку в пустиню.

14 І його брати розгнівалися на нього, тому що вони

6а Мос. 9:10–11; 24:3.

7а Мос. 11:12.

8а Яр. 1:8.

б Ал. 3:4–5.

10а пп Довіра.

12а Ал. 17:14.

б 2 Неф. 5:1–3.

13а 1 Неф. 18:23.

б 1 Неф. 17:35.

не “розуміли діянь Господа; вони також ^брозгнівалися на нього на водах, тому що вони закам’яніли серцями проти Господа.

15 І ще, вони розгнівалися на нього, коли вони прибули на обіцяну землю, тому що вони сказали, що він відібрав “правління над народом з їхніх рук; і вони намагалися вбити його.

16 І ще, вони розгнівалися на нього, тому що він вирушив у пустиню, як Господь заповідав йому, і взяв “літописи, які були вигравіювані на пластинах з латуні, тож вони сказали, що він ^бпограбував їх.

17 І таким чином вони навчили своїх дітей, що вони мусять ненавидіти їх, і що вони мусять убивати їх, і що вони мусять обкрадати і грабувати їх, і робити все можливе, щоб знищити їх; тому вони мали вічну ненависть до дітей Нефія.

18 Саме з цієї метою цар Ламан своєю підступністю, і брехливими хитрощами, і своїми улесливими обіцяннями обманув мене, щоб я привів цей мій народ на цю землю, щоб вони могли знищити їх; так, і ми страждали всі ці багато років на цій землі.

19 І ось я, Зениф, після того, як я розповів моєму народові все це про Ламанійців, я збудив їх іти битися з усією

своєю міццю, покладаючи довіру свою на Господа; отже, ми боролися з ними, лице до лица.

20 І сталося, що ми вигнали їх знову з нашої землі; і ми вбивали їх великим убивством, тобто так багато, що ми не злічили їх.

21 І сталося, що ми повернулися знову на нашу землю, і мої люди знову почали доглядати свої отари і обробляти свою землю.

22 А тепер я, постарівши, передав царство одному з моїх синів; отже, я все сказав. І нехай Господь благословить мій народ. Амінь.

РОЗДІЛ 11

Цар Ной править у злочестивості—Він віддається галасливій гульні з своїми жінками і наложницями—Авінадій пророкує, що народ буде забрано у залежність—Його життя домагається цар Ной. Близько 160–150 рр. до р.х.

І ось сталося, що Зениф передав царство Ноєві, одному з своїх синів; тому Ной почав царювати замість нього; але він не пішов шляхами свого батька.

2 Бо знайте, він не виконував заповідей Бога, але він йшов за бажаннями свого власного серця. І в нього було багато жінок і “наложниць. І він ^бзробив так, що його

14а 1 Неф. 15:7–11.
б 1 Неф. 18:10–11.
15а 2 Неф. 5:3.

16а 2 Неф. 5:12.
б Ал. 20:10, 13.
11 2а Кн. Як. 3:5.

б 1 Цар. 14:15–16;
Мос. 29:31.

народ почав чинити гріх, і робити те, що було мерзотним в очах Господа. Так, і вони чинили «розпусту і всіляку злочестивість.

3 І він обклав їх податком у розмірі п'ятої частини всього, що вони мали, п'яту частину їхнього золота і їхнього срібла, і п'яту частину їхнього «зифа, і їхньої міді, і їхньої латуні і їхнього заліза; і п'яту частину їхніх відгодованих тварин, а також п'яту частину всього їхнього зерна.

4 І все це він забирав, щоб утримувати себе і своїх жінок та наложниць; а також своїх священиків, і їхніх жінок та наложниць; таким чином він змінив справи царства.

5 Бо він увільнив усіх священиків, які були посвячені його батьком, і висвятив на їхнє місце нових, таких, які заносилися в гордовитості їхніх сердець.

6 Так, і таким чином, вони утримувалися в їхніх лінощах, і в їхньому ідолопоклонстві, і в їхній розпусті податками, якими цар Ной обкладав свій народ; таким чином, люди трудилися надзвичайно, щоб підтримувати беззаконня.

7 Так, і вони також стали ідолопоклонниками, тому що вони були обмануті марними й улесливими словами царя і священиків; бо вони дійсно говорили улесливе їм.

8 І сталося, що цар Ной збудував багато вишуканих і просторих будинків; і він прикрасив їх витонченими виробами з дерева, і всілякими дорогоцінними речами, і золотом, і сріблом, і залізом, і латунню, і зифом, і міддю;

9 І він також побудував собі просторий палац, і трон посередині його, який увесь був з витонченого дерева і був прикрашений золотом, і сріблом, і дорогоцінними речами.

10 І він також наказав, щоб його робітники виготовляли всілякі витончені вироби посередині стін храму, з витонченого дерева, і з міді, і з латуні.

11 І місця, які були призначені для первосвящеників, що звищувалися над усіма іншими місцями, він прикрасив чистим золотом; і він наказав побудувати перед ними поручні, на яких їхні тіла й руки могли покоїтися, поки вони будуть промовляти брехливі та марні слова до свого народу.

12 І сталося, що він побудував «вежу поблизу храму; так, дуже високу вежу, тобто таку високу, що, стоячи на вершині її, він міг оглядати землю Шилом, а також землю Шемлон, якою володіли Ламанійці; і він міг навіть оглядати всю землю навкруги.

13 І сталося, що він наказав побудувати багато будинків на землі Шилом; і він нака-

2в 2 Неф. 28:15.
3а ГЕВР споріднені слова: прикметник

«блискучий», дієслово «викладати або вкривати

металом». 12а Мос. 19:5–6.

зав побудувати велику вежу на горі, що на півночі землі Шилом, яка була притулком для дітей Нефія тоді, коли вони втекли з цієї землі; і все це він зробив за ті багатства, які він одержав з допомогою податків з свого народу.

14 І сталося, що він віддався серцем своїм багатствам, і проводив свій час у галасливій гульні з своїми жінками і наложницями; і його священники також проводили свій час з повіями.

15 І сталося, що він посадив виноградники по всій землі; і він побудував давильні преси, і виробляв вино у великій кількості; і тому він став "п'яницею, і його люди також.

16 І сталося, що Ламанійці почали нападати на його народ, на невелику кількість, і вбивати їх на їхніх полях і коли вони доглядали свої отари.

17 І цар Ной посилав сторожу по всій землі, щоб не впускати їх; але він послав недостатню кількість, і Ламанійці напали на них і вбили їх, і витіснили багато з їхніх отар геть з цієї землі; таким чином Ламанійці почали знищувати їх, і виявляти свою ненависть до них.

18 І сталося, що цар Ной послав своє військо проти них, і їх було витіснено геть, тобто вони витіснили їх назад на деякий час; отже, вони повер-

нулися, втішаючись своєю здобиччю.

19 І ось, через цю велику перемогу вони заносилися в гордовитості їхніх сердець; вони дійсно "вихвалялися своєю власною силою, кажучи, що їхні п'ятдесят можуть вистояти проти тисяч Ламанійців; і так вони вихвалялися, і втішались кров'ю, і кровопролиттям своїх братів, і це через злочестивість їхнього царя і священників.

20 І сталося, що був серед них чоловік, чие ім'я було "Авінадій; і він пішов до них, і почав пророкувати, кажучи: Слухайте, так каже Господь, і так Він наказав мені, кажучи: Піди і скажи цьому народові, так каже Господь—горе цьому народові, бо Я бачив їхні мерзоти, і їхню злочестивість, і їхню розпусту; і якщо вони не покаються, Я покараю їх у Моєму гніві.

21 І якщо вони не покаються і не повернуться до Господа Бога свого, знайте, Я віддам їх у руки ворогів їхніх; так, і їх буде приведено у "залежність; і вони постраждають від руки своїх ворогів.

22 І станеться, що вони знатимуть, що Я—Господь Бог їхній, і Я "ревнивий Бог, Який карає беззаконня Свого народу.

23 І станеться, що якщо цей народ не покається і не повернеться до Господа Бога

15а пп Слово мудрості.
19а УЗ 3:4.
пп Гординя.

20а пп Авінадій.
21а Мос. 12:2; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

22а Вих. 20:5;
Повтор. 6:15;
Мос. 13:13.

свого, вони будуть приведені у залежність; і ніхто не визволить їх, окрім Господа Бога Всемогутнього.

24 Так, і станеться, що коли вони волатимуть до Мене, Я не буду ^апоспішати почути їхні волання; так, і Я дозволю, щоб їх побили їхні вороги.

25 І якщо вони не покаються у волосяниці і в попелі, і не заволають сильно до Господа Бога їхнього, Я не ^апочую їхніх молитов, і не визволю їх від їхніх страждань; і так каже Господь, і так Він заповідав мені.

26 Ось сталося, що коли Авінадій промовив ці слова до них, вони розгнівалися на нього, і намагалися позбавити його життя; але Господь визволив його з їхніх рук.

27 Ось коли цар Ной почув слова, які Авінадій сказав людям, він також розгнівався; і він сказав: Хто такий Авінадій, щоб судити мене і мій народ, або ^ахто такий Господь, щоб принести моему народові такі великі скорботи?

28 Я наказую вам привести Авінадія сюди, щоб я міг убити його, бо він сказав це, щоб збурити мій народ до злості між собою, і щоб викликати суперечки серед мого народу; тому я вб'ю його.

29 Ось, очі людей були ^азасліплені; тому вони ^бзакам'яніли серцями проти слів Авінадія, і вони намагалися з

того часу захопити його. І цар Ной закам'янів серцем проти слова Господа, і він не покаявся у своїх злих діяннях.

РОЗДІЛ 12

Авінадія ув'язнено за пророкування про знищення народу і смерть царя Ноя—Лжесвященики цитують Писання і роблять вигляд, що виконують закон Мойсея—Авінадій починає навчати їх Десяти Заповідям. Близько 148 р. до р.х.

І сталося, що через два роки Авінадій прийшов до них переодягнений, щоб вони не впізнали його, і почав пророкувати серед них, кажучи: Так наказав мені Господь, кажучи: Авінадію, іди і пророкуй цьому Моєму народові, бо вони закам'яніли серцями своїми проти Моїх слів; вони не покалися у своїх злих вчинках; тому, Я ^апокараю їх у Моєму гніві, так, у Моєму страшному гніві Я покараю їх за їхні беззаконня і мерзоти.

2 Так, горе цьому поколінню! І Господь сказав мені: Простягни свою руку і пророкуй, кажучи: Так каже Господь, станеться так, що це покоління через свої беззаконня буде приведено у ^азалежність, і їх битимуть по ^бщоці; так, і переслідуватимуть люди, і вбиватимуть; і хижакі повітряні, і собаки,

24а Мих. 3:4; Мос. 21:15.

25а Ісая 1:15; 59:2.

27а Вих. 5:2; Мос. 12:13.

29а Мойс. 4:4.

б Ал. 33:20; Етер 11:13.

12 1а Ісая 65:6.

2а Мос. 11:21; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

б Мос. 21:3–4.

так, і дикі звірі пожиратимуть їхню плоть.

3 І станеться, що “життя царя Ноя буде цінитися так само, як одяг у розпаленому ^бгорнилі; бо він знатиме, що Я є Господь.

4 І станеться, що Я покараю цей Мій народ тяжкими скорботами, так, голодом і “пошестю; і Я зроблю так, що вони будуть ^бвити цілий день.

5 Так, і Я зроблю так, що вони матимуть “тягарі, прив’язані до їхніх спин; і їх будуть поганяти, як безсловесного осла.

6 І станеться, що Я нашлю град на них, і він поб’є їх; і вони також будуть побиті “східним вітром; і ^бкомахи також надокучатимуть їхній землі, і пожиратимуть їхнє зерно.

7 І вони будуть покарані великою пошестю—і все це Я зроблю через їхні “беззаконня і мерзоти.

8 І станеться, якщо вони не покаються, Я цілком “знищу їх з лица землі; все-таки вони залишать ^блітопис після себе, і Я збережу їх для інших народів, які володітимуть землею; так, саме це Я зроблю, щоб показати мерзоти цього народу перед іншими народами. І багато чого Авінадій пророкував проти цього народу.

9 І сталося, що вони дуже розгнівалися на нього; і вони

взяли його і привели його зв’язаного до царя, і сказали цареві: Дивись, ми привели чоловіка до тебе, який пророкував зле про твоїх людей, і каже, що Бог знищить їх.

10 І він також пророкував зле про твоє життя, і каже, що твоє життя буде, як одяг у горнилі вогню.

11 І ще він каже, що ти будеш, як стерня, саме як суха стерня в полі, по якій біжать звірі і топчуть її ногами.

12 І ще він каже, що ти будеш, як квіти чортополоху, які, коли цілком дозріють, якщо подує вітер, розносяться по лицю землі. І він робить вигляд, що Господь сказав це. І він каже, що все це станеться з тобою, якщо ти не покаєшся, і все це через твої беззаконня.

13 І ось, о царю, яке велике зло ти вчинив або які великі гріхи твої люди вчинили, що нас має обвинувачувати Бог або засуджувати цей чоловік?

14 І ось, о царю, бачиш, ми безвинні, і ти, о царю, не грішив; тому цей чоловік каже неправду про нас, і він пророкував даремно.

15 І дивись, ми сильні, ми не підемо у залежність, і не поневолять нас наші вороги; так, і ти процвітав на цій землі, і ти ще будеш процвітати.

16 Бачиш, ось цей чоловік, ми передаємо його в твої

3а Мос. 12:10.

б Мос. 19:20.

4а УЗ 97:26.

б Мос. 21:9–10.

5а Мос. 21:3.

6а Єр. 18:17;

Мос. 7:31.

б Вих. 10:1–12.

7а УЗ 3:18.

8а Ал. 45:9–14.

б Морм. 8:14–16.

руки; ти можеш робити з ним те, що тобі здається найкращим.

17 І сталося, що цар Ной наказав, щоб Авінадія було кинуто до в'язниці; і він наказав, щоб "священики зібралися разом, щоб він міг держати раду з ними, що він має зробити з ним.

18 І сталося, що вони сказали цареві: Приведи його сюди, щоб ми могли запитати в нього; і цар наказав, щоб його привели до них.

19 І вони почали запитувати в нього, щоб суперечити йому, аби тим самим знайти щось для звинувачення його; але він відповідав їм сміливо, і витримав усі їхні запитання, так, на їхнє здивування; бо він дійсно "протистояв їм в усіх їхніх запитаннях, і заганяв їх у глухий кут в усіх їхніх словах.

20 І сталося, що один з них сказав йому: Що означають слова, які записані, і яким навчали наші батьки, кажучи:

21 "Які прекрасні на горах ноги того, хто приносить добру новину; хто проголошує мир; хто приносить добру новину про добро; хто проголошує спасіння; хто каже Сіонові: Твій Бог царює;

22 Твої вартові здіймуть свій голос; голосом разом будуть співати вони; бо вони побачать віч-на-віч, коли Господь знову збере Сіон;

23 Радійте; співайте разом, ви, руїни Єрусалима; бо Господь втішив Свій народ, Він викупив Єрусалим;

24 Господь обнажив Своє святе "рамено перед очима всіх народів, і всі кінці землі побачать спасіння нашого Бога?

25 І тоді Авінадій сказав їм: Чи ви "священики, і твердите, що вчите цей народ, і розумієте дух пророцтва, і все ж бажаєте знати від мене, що означають ці речі?

26 Я кажу вам, горе вам за те, що перекручуєте шляхи Господа! Бо якщо ви і розумієте ці речі, ви не навчали їм; отже, ви перекрутили шляхи Господа.

27 Ви не спрямували свої серця на "розуміння; отже, ви не були мудримі. Отже, чого ви навчаєте цей народ?

28 І вони сказали: Ми навчаємо законіві Мойсея.

29 І ще він сказав їм: Якщо ви навчаєте "законові Мойсея, чому ви не виконуєте його? Чому ви прикипіли серцями до багатств? Чому ви чините "розпусту і витрачаєте свою силу на повій, так, і робите так, що цей народ починає чинити гріх, так що Господь мав причину послати мене пророкувати проти цього народу, так, саме велике зло проти цього народу?

30 Хіба ви не знаєте, що я кажу правду? Так, ви знаєте,

17a Мос. 11:11.
19a УЗ 100:5–6.
21a Ісая 52:7–10;

Наум 2:1.
24a 1 Неф. 22:11.
25a Мос. 11:5.

27a пп Розуміння.
29a пп Закон Мойсеїв.
б пп Перелюб.

що я кажу правду; і вам слід тремтіти перед Богом.

31 І станеться, що ви будете покарані за ваші беззаконня, бо ви сказали, що ви навчаєте законів Мойсея. А що ви знаєте про закон Мойсея? Чи "приходить спасіння через закон Мойсея? Що ви скажете?

32 І вони відповіли і сказали, що спасіння приходить через закон Мойсея.

33 Але тоді Авінадій сказав їм: Я знаю, якщо ви виконуєте заповіді Бога, ви будете спасеними; так, якщо ви виконуєте заповіді, які Господь передав Мойсеєві на горі "Сінай, кажучи:

34 "Я є Господь Бог твій, Який ^бвивів тебе з землі Єгипту, з дому залежності.

35 Не буде в тебе ніякого "іншого Бога переді Мною.

36 Не роби собі ніякого кумира, або якої-небудь подобби того, що на небесах угорі, або того, що на землі внизу.

37 Тоді Авінадій сказав їм: Чи зробили ви все це? Я кажу вам: Ні, не зробили. І чи "навчали ви цей народ, що вони повинні зробити все це? Я кажу вам: Ні, не навчали.

РОЗДІЛ 13

Авінадія захищено божественною силою—Він навчає Десяти Заповідям—Спасіння не при-

ходить тільки через закон Мойсея—Бог Сам звершить спокуту і викупить Свій народ. Близько 148 р. до р.х.

І тоді, коли цар почув ці слова, він сказав своїм священикам: Геть цього чоловіка, і вбийте його; бо що ми ще повинні зробити з ним, адже він божевільний.

2 І вони ступили вперед і спробували накласти на нього руки; але він протистояв їм і сказав їм:

3 Не торкайтеся мене, бо Бог покарає вас, якщо ви накладете руки на мене, бо я не передав повідомлення, з яким Господь відправив мене; я також не сказав вам того, про що ви "просили мене розповісти; тому Бог не дозволить, аби мене було знищено тепер.

4 Але я мушу виконати заповіді, які Бог заповідав мені; і через те що я сказав вам правду, ви гніваєтеся на мене. І ще, через те, що я сповістив слово Бога, ви осудили мене, що я божевільний.

5 Тоді сталося, після того як Авінадій промовив ці слова, люди царя Ноя не наважувалися накласти свої руки на нього, бо Дух Господа був з ним; і його обличчя "сяяло з надзвичайною яскравістю, так само як у Мойсея на горі Сінай, коли він розмовляв з Господом.

31а Мос. 3:15; 13:27–32;
Ал. 25:16.

33а Вих. 19:9, 16–20;
Мос. 13:5.

34а Вих. 20:2–4.

б Вих. 12:51;
1 Неф. 17:40;
Мос. 7:19.

35а Ос. 13:4.

пп Ідопоклонство.

37а Мос. 13:25–26.
13 3а Мос. 12:20–24.
5а Вих. 34:29–35.

6 І він говорив з “силою і повноваженням від Бога; і він продовжував свої слова, кажучи:

7 Ви бачите, що ви не маєте сили вбити мене, тому я закінчу своє повідомлення. Так, і я відчуваю, що це “ранить вас у саме серце тому, що я кажу правду про ваші беззаконня.

8 Так, і мої слова сповнюють вас здивуванням і подивом, і гнівом.

9 Але я закінчую моє повідомлення; а потім уже не має значення, куди я піду, якщо так є, що мене врятовано.

10 Але ось що я скажу вам: те, що ви зробите зі мною після цього, буде “символом і натяком на те, що має статися.

11 А тепер я читаю вам решту “заповідей Бога, бо я відчуваю, що вони не записані у ваших серцях; я відчуваю, що ви навчалися беззаконню і навчали йому більшу частину вашого життя.

12 І ось, ви пам’ятаєте, що я сказав вам: Не роби собі ніякого кумира, або якої-небудь подоби того, що на небесах угорі, або того, що на землі внизу, або того, що у воді під землею.

13 І ще: Не поклоняйся їм, ані служи їм; бо Я, Господь Бог твій, є ревнивий Бог, ка-

раючий дітей за беззаконня батьків, до третього і четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене;

14 І Який виявляє милість до тисяч з тих, хто любить Мене і виконує Мої заповіді.

15 Не прикликай імені Господа Бога твого даремно; бо Господь не вважатиме безвинним того, хто прикликає Його ім’я даремно.

16 Пам’ятай день “суботній, щоб зберігати його святим.

17 Шість днів працєю, і роби всіляку роботу свою;

18 Але на сьомий день, у суботу Господа Бога твого, не роби ніякої роботи, ні ти, ні син твій, ні дочка твоя, ні слуга твій, ні служниця твоя, ні худоба твоя, ні чужинець, який у воротах твоїх;

19 Бо за “шість днів Господь створив небеса і землю, і море, і все, що в них є; тому Господь благословив день суботній, і освятив його.

20 “Шануй свого батька і свою матір, щоб довгими були твої дні на землі, яку Господь Бог твій дає тобі.

21 Не “вбивай.

22 Не чини “перелюбу. Не ^бкради.

23 Не свідчи “неправдиво проти свого ближнього.

24 Не “жадай дому ближнього твого, не жадай жінки ближнього твого, ані слуги

6а пп Сила.

7а 1 Неф. 16:2.

10а Мос. 17:13–19;

Ал. 25:10.

11а Вих. 20:1–17.

16а пп Суботній день.

19а Бут. 1:31.

20а Мр. 7:10.

21а Мт. 5:21–22;

УЗ 42:18.

пп Вбивство.

22а пп Перелюб.

б пп Красти,

Крадіжка.

23а Пр. 24:28.

пп Брехня.

24а пп Заздрити,

Заздрість.

його, ані служниці його, ані вола його, ані осла його, нічого, що є у ближнього твого.

25 І сталося, що після того, як Авінадій закінчив цю промову, він сказав їм: Чи вчили ви людей, що вони повинні ретельно дотримуватися всього цього, щоб виконувати ці заповіді?

26 Я кажу вам: Ні; бо якби ви вчили, Господь не наказав би мені прийти і пророкувати зле цьому народові.

27 І ось ви сказали, що спасіння приходить через закон Мойсея. Я кажу вам, необхідно, щоб ви все ж виконували "закон Мойсея; але я кажу вам, що прийде час, коли вже не буде більше ^бнеобхідності виконувати закон Мойсея.

28 І більше того, я кажу вам, що ^аспасіння не приходить тільки через ^бзакон; і якби не ^вспокута, яку Бог Сам звершить за гріхи і беззаконня Свого народу, то вони повинні неминуче загинути, незважаючи на закон Мойсея.

29 І ось я кажу вам, що це було необхідно, щоб був закон, даний дітям Ізраїля, так, саме дуже ^асуворий закон; бо вони були твердошиїм народом, ^бшвидким на те, щоб чинити беззаконня, і повіль-

ним щодо того, щоб пам'ятати Господа Бога свого;

30 Тому їм було дано "закон, так, закон ^бобрядів і таїнств, закон, якого вони повинні були ^ддотримуватися суворо день у день, щоб вони постійно пам'ятали Бога і свій обов'язок перед Ним.

31 Але слухайте, я кажу вам, що все це були ^асимволи того, що настане.

32 Так ось, чи розуміли вони закон? Я кажу вам: Ні, вони не всі розуміли закон; і все через закам'янілість їхніх сердець; бо вони не розуміли, що жодна людина не може бути спасенною, як ^атільки через викуплення Бога.

33 Бо дивіться, хіба Мойсей не пророкував їм про пришествя Месії і про те, що Бог викупить Свій народ? Так, і ^авсі до одного пророки, які пророкували коли-небудь з тих пір як світ починався— хіба вони не казали більше чи менше про це?

34 Хіба вони не казали, що ^аБог Сам прийде до дітей людських, візьме на Себе подобу людини, і піде в могутній силі лицем землі?

35 Так, і хіба вони також не казали, що Він принесе ^авоскресіння мертвим, і що

27а пп Закон Мойсеїв.

б 3 Неф. 9:19–20;
15:4–5.

28а Гал. 2:16.

пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення;
Спасіння.

б Гал. 2:21;

Мос. 3:14–15;

Ал. 25:15–16.

в пп Спокута,
Спокутувати.

29а Єг. 1:7–8.

б Ал. 46:8.

30а Вих. 20.

б пп Обряди.

в Кн. Як. 4:5.

31а Мос. 16:14;

Ал. 25:15.

пп Символізм.

32а 2 Неф. 25:23–25.

33а 1 Неф. 10:5;

Кн. Як. 4:4; 7:11.

34а Мос. 7:27; 15:1–3.

пп Бог, Божество.

35а Ісая 26:19; 2 Неф. 2:8.

Він Сам буде гноблений і страждаючий?

РОЗДІЛ 14

Ісаїа говорить про Месію—Розповідається про приниження і страждання Месії—Він віддає Свою душу як жертвоприношення за гріх і стає посередником для грішників—Порівняйте: Ісаїа 53. Близько 148 р. до Р.Х.

Так, чи не каже Ісаїа: Хто повірив нашій звістці, і для кого відкрилося рамено Господа?

2 Бо Він виросте перед Ним, мов тендітна рослина, і мов корінь із сухої землі; Він не має ні принади, ні пишноти; і коли ми побачимо Його, не через красу ми зажадаємо Його.

3 Він зневажений і покинутий людьми; людина печалі, і знайома з горем; і ми ховали свої обличчя від Нього; Він був зневажений, і ми не цінували Його.

4 Насправді ж Він "перестраждав наше горе, і переніс наші печалі; все-таки ми вважали Його за ураженого, покараного Богом, і страждаючого.

5 Але Його було поранено за наші провини, Його було забито за наші "беззаконня; кара за наш мир була на

Ньому; і Його бичуванням ми ^бзцілені.

6 Усі ми, немов "вівці, заблукали; ми повернули кожний на свою власну путь; і Господь поклав на Нього беззаконня всіх нас.

7 Він був гноблений, і Він був страждаючий, все-таки "Він не відкривав уста Свої; Його привели, як ^бягня на закляння, і як вівця безсловесна перед її стригалями, так і Він не відкрив уста Свої.

8 Його не було допущено до в'язниці і до суду; і хто проголосить Його рід? Бо Його було відсічено від землі живих; за провини Мого народу було Його уражено.

9 І Він зробив Свою могилу із злочестивими, і з "багатими в Своїй смерті; тому що Він не робив ніякого ^бзла, і не було в Його устах ніякого обману.

10 Усе-таки задовольнило Господа забити Його; Він віддав Його на горе; коли Ти зробиш Його душу жертвоприношенням за гріх, Він побачить Його "сім'я, Він продовжить Його дні, і втіха Господа процвітатиме в Його руці.

11 Він побачить страждання Його душі, і буде задоволений; Своїм знанням Мій праведний слуга виправдає

14 4a Ал. 7:11–12.
б Мт. 8:17.
5a Мос. 15:9;
Ал. 11:40.
б 1 Пет. 2:24–25.
6a Мт. 9:36;

2 Неф. 28:14;
Ал. 5:37.
7a Мр. 15:5.
пп Ісус Христос.
б пп Агнець
Божий; Пасха.

9a Мт. 27:57–60;
Мр. 15:27, 43–46.
пп Йосип
Ариматейський.
б Іван 19:4.
10a Мос. 15:10–13.

багатьох; бо Він “понесе їхні беззаконня.

12 Тому-то дам уділ Йому між великими, а Він буде ділити здобич з сильними; тому що Він віддав душу Свою на смерть; і Він був зарахований до грішників; і Він поніс гріхи багатьох, і став “посередником для грішників.

РОЗДІЛ 15

Як Христос є водночас і Батьком, і Сином—Він стане посередником і візьме провини за Свій народ—Вони і всі святи пророки є від Його сімені—Він приносить Воскресіння—Малі діти мають вічне життя. Близько 148 р. до р.х.

І тоді Авінадій сказав їм: Я б хотів, щоб ви зрозуміли, що “Бог Сам зійде до дітей людських, і ^бвикупить Свій народ.

2 І через те, що Він “живе у плоті, Його називатимуть Сином Бога, і, підкоривши плоть волі ^бБатька, будучи Батьком і Сином—

3 Батьком, “тому що Його

було ^бзачато силою Бога; а Сином, тому що в плоті; таким чином стаючи Батьком і Сином—

4 А Вони є “одним Богом, так, Самим ^бВічним “Батьком небес і землі.

5 І таким чином плоть, ставши підвладною Духові, або Син—Батькові, будучи одним Богом, “переносить спокусу, і не піддається спокусі, але терпить, коли над нею насміхаються, і її ^ббичують, і нею нехтують, і її ^бзрікаються Свої люди.

6 І після всього цього, після того, що Він зробив багато великих чудес серед дітей людських, Його поведуть, так, саме як “Ісая сказав, як вівця перед стригалем мовчить, так і Він не ^бвідкривав Свої вуста.

7 Так, саме так Його поведуть, “розіпнуть, і вб’ють, плоть стане підвладною аж до смерті, ^бволю Сина буде поглинуто волею Батька.

8 І таким чином Бог розірве “пута смерті, здобувши ^бперемогу над смертю; даючи Синові силу стати ^бпосередником для дітей людських—

11а Лев. 16:21–22;

1 Пет. 3:18;

УЗ 19:16–19.

12а 2 Неф. 2:9; Мос. 15:8;

Морон. 7:27–28.

15 1а 1 Тим. 3:16;

Мос. 13:33–34.

пп Ісус Христос.

б пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

2а Мос. 3:5; 7:27;

Ал. 7:9–13.

б Ісая 64:8;

Іван 10:30; 14:8–10;

Мос. 5:7;

Ал. 11:38–39;

Етер 3:14.

3а УЗ 93:4.

б Лк. 1:31–33;

Мос. 3:8–9; Ал. 7:10;

3 Неф. 1:14.

4а Повтор. 6:4;

Іван 17:20–23.

пп Бог, Божество.

б Ал. 11:39.

в Мос. 3:8; Гел. 14:12;

3 Неф. 9:15; Етер 4:7.

5а Лк. 4:2; Євр. 4:14–15.

б Іван 19:1.

в Мр. 8:31; Лк. 17:25.

6а Ісая 53:7.

б Лк. 23:9; Іван 19:9;

Мос. 14:7.

7а пп Розп’яття.

б Лк. 22:42; Іван 6:38;

3 Неф. 11:11.

8а Мос. 16:7;

Ал. 22:14.

б Ос. 13:14;

1 Кор. 15:55–57.

в 2 Неф. 2:9.

9 Піднявшись на небеса, маючи в серці надра милості; будучи сповненим співчуття до дітей людських; стоячи між ними і справедливістю; розірвавши пута смерті, взявши на ^асебе їхні беззаконня і їхні провини, викупивши їх, і ^бвиконавши вимоги справедливості.

10 І ось я кажу вам, хто проголосить Його рід? Слухайте, я кажу вам, що коли Його душа буде принесена в жертву за гріх, Він побачить Своє сім'я. А тепер, що ви скажете? І хто буде Його ^асіменем?

11 Слухайте, я кажу вам, що хто б не почув ^аслова пророків, так, усіх святих пророків, які пророкували пришествя Господа— я кажу вам, що всі ті, хто прислухався до їхніх слів, і повірив, що Господь викупить Свій народ, і чекав з нетерпінням того дня для прощення своїх гріхів, я кажу вам, що це Його сім'я, тобто вони є спадкоємцями ^бцарства Божого.

12 Бо то є ті, чиї гріхи ^аВін поніс; то є ті, для кого Він помер, щоб викупити їх із їхніх провин. І ось, хіба вони не є Його сіменем?

13 Так, і хіба пророки, кожний, хто відкривав свої вуста, щоб пророкувати, хто не впав

у провину, я маю на увазі всіх святих пророків аж від самого початку світу, не є Його сіменем? Я кажу вам, що вони є Його сіменем.

14 І це є ті, хто ^апроголосив мир, хто приніс добру новину про добро, хто проголосив спасіння; і сказав Сіонові: Твій Бог царює!

15 І, о які прекрасні на горах були їхні ноги!

16 І ще, які прекрасні на горах ноги тих, хто все ще проголошує мир!

17 І ще, які прекрасні на горах ноги тих, хто буде після того проголошувати мир, так, відтепер надалі і назавжди!

18 І слухайте, я кажу вам, це ще не все. Бо, о які прекрасні на горах ^аноги Того, Хто приносить добру новину, Хто є засновником ^бмиру, так, саме Господа, Який викупив Свій народ; так, Того, Хто дарував спасіння Своему народові;

19 Бо якби не викуплення, яке Він звершив для Свого народу, яке було уготоване від ^азаснування світу, я кажу вам, якби не це, все людство повинно було б ^бзагинути.

20 Але знайте, пута смерті буде розірвано, і Син царюватиме, і матиме владу над

9а Ісаія 53; Мос. 14:5–12.

б пп Спокута, Спокутувати.

10а Ісаія 53:10;
Мос. 5:7; 27:25;
Морон. 7:19.

11а УЗ 84:36–38.
б пп Спасіння;

Царство Боже, або Царство Небесне.

12а Мос. 14:12;
Ал. 7:13; 11:40–41.

14а Ісаія 52:7;
Рим. 10:15;

1 Неф. 13:37;
Мос. 12:21–24.

пп Місіонерська робота.

18а 3 Неф. 20:40;
УЗ 128:19.

б Іван 16:33.
пп Мир.

19а Мос. 4:6.
б 2 Неф. 9:6–13.

мертвими; отже, Він приносить воскресіння мертвим.

21 А тоді приходять воскресіння, а саме, “перше воскресіння; так, тобто воскресіння тих, хто був, і хто є, і хто буде, аж до воскресіння Христа— бо так Його будуть називати.

22 І ось, воскресіння всіх пророків, і всіх тих, хто повірив їхнім словам, тобто всіх тих, хто виконував заповіді Бога, настане в першому воскресінні; отже, вони є перше воскресіння.

23 Вони встають, щоб “жити з Богом, Який викупив їх; таким чином, вони мають вічне життя через Христа, Який ^брозірвав пута смерті.

24 І це ті, хто бере участь у першому воскресінні; і це ті, хто помер до того, як Христос прийшов, у своєму незнанні, для кого “спасіння не було проголошено. І таким чином Господь приносить їхнє відновлення; і вони беруть участь у першому воскресінні, або мають вічне життя, будучи викуплені Господом.

25 І малі “діти також мають вічне життя.

26 Але знайте, і “бійтеся, і тремтіть перед Богом, бо вам слід тремтіти; бо Господь не викупляє жодного, хто ^бпов-

стає проти Нього і “помирає в своїх гріхах; так, саме всіх ‘тих, хто загинув у своїх гріхах ще відтоді, як світ почався, хто вперто повстав проти Бога, хто знав заповіді Бога і не хотів виконувати їх; це ті, хто не матиме ^амісця в першому воскресінні.

27 Отже, чи не слід вам тремтіти? Бо спасіння не приходять до жодного з таких; бо Господь не викупив жодного з таких; так, і не може Господь викупити таких; бо Він не може заперечувати Собі; бо Він не може заперечувати “правосуддю, коли воно має свої вимоги.

28 І ось я кажу вам, що настане час, коли спасіння Господа буде “проголошено кожному народу, коліну, язика і всім людям.

29 Так, Господи, Твоя “сторожа здійме свій голос; голосно разом вони заспівають; бо вони побачать навіч, коли Господь знову приведе Сіон.

30 Радійте, співайте разом, ви, руїни Єрусалима; бо Господь втішив Свій народ, Він викупив Єрусалим;

31 Господь обнажив Своє святе рамено на очах усіх народів; і всі кінці землі побачать спасіння нашого Бога.

21а Ал. 40:16–21.

23а Пс. 24:3–4;

1 Неф. 15:33–36;

УЗ 76:50–70.

б пп Смерть фізична.

24а 2 Неф. 9:25–26;

УЗ 137:7.

25а УЗ 29:46; 137:10.

пп Спасіння—

Спасіння дітей.

26а Повтор. 5:29;

Кн. Як. 6:9.

б 1 Неф. 2:21–24.

в Єз. 18:26;

1 Неф. 15:32–33;

Морон. 10:26.

г Ал. 40:19.

д УЗ 76:81–86.

27а Ал. 34:15–16; 42:1.

28а пп Місіонерська робота.

29а пп Вартувати, Вартувий.

РОЗДІЛ 16

Бог спокутує людей з їхнього загубленого і занепаłego стану — Ті, хто є тілесними, залишаються, неначе й не було ніякого спокутування — Христос приносить воскресіння для нескінченного життя або нескінченного прокляття. Близько 148 р. до Р.Х.

І ось сталося, що після того як Авінадій промовив ці слова, він простер свою руку і сказав: Прийде час, коли всі побачать “спасіння Господа; коли кожний народ, коліно, язик і всі люди побачать навіч і ^бззнаються перед Богом, що Його вироки справедливі.

2 І тоді буде злочестивих “знехтувано, і вони матимуть причину вити, і ^бплакати, і голосити, і скреготати зубами своїми; і все це тому, що вони не прислухаються до голосу Господа; отже, Господь не викупляє їх.

3 Бо вони “тілесні і диявольські, і ^бдиявол має владу над ними; так, саме той старий змії, який ^бобманув наших перших батьків, що стало причиною їхнього ^гпадіння; що стало причиною того, що

все людство стало тілесним, хтивим, диявольським, ^бпізнавшим зло в порівнянні з добром, підкоряючим себе дияволу.

4 Так усе людство було “загублено; і знайте, вони були б навічно загублені, якби Бог не викупив Свій народ з їхнього загубленого і занепаłego стану.

5 Але пам’ятайте, що той, хто вперто продовжує додержуватися своєї “тілесної природи, і йде шляхами гріха і бунту проти Бога, залишається в своєму занепаложеному стані, і диявол має повну владу над ним. Тому він існує, неначе не відбулося ніякого ^бвикуплення, будучи ворогом Богів; і диявол також є ворогом Богів.

6 І ось, якби Христос не прийшов у світ, говорячи про те, що настане, “неначе воно вже настало, не могло б бути ніякого викуплення.

7 І якби Христос не встав з мертвих, або не розірвав пута смерті, щоб могила не мала перемоги, і щоб смерть не мала “жала, не могло б бути ніякого воскресіння.

8 Але є “воскресіння, тому могила не має перемоги, і

16 1а пп Спасіння.

б Мос. 27:31.

2а УЗ 63:53–54.

б Мт. 13:41–42;

Лк. 13:28; Ал. 40:13.

3а Гал. 5:16–25;

Мос. 3:19.

пп Тілесна людина.

б 2 Неф. 9:8–9.

пп Диявол.

в Бут. 3:1–13;

Мойс. 4:5–19.

г пп Падіння

Адама і Єви.

д 2 Неф. 2:17–18,

22–26.

4а Ал. 42:6–14.

5а Ал. 41:11.

пп Плотський,

Плотське.

б пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

6а Мос. 3:13.

7а Ос. 13:14;

Мос. 15:8, 20.

8а Ал. 42:15.

пп Воскресіння.

жало ^бсмерті поглинуто в Христі.

9 Він є “світло і життя світу; так, світло, що є нескінченним, що ніколи не затьмариться; так, і також життя, що є нескінченним, так що більше не може бути смерті.

10 Навіть це смертне зодягнеться у “безсмертя, і це тління зодягнеться у нетління, і буде приведене, щоб ^бстояти перед судом Бога, щоб Він ^бсудив їх за їхніми діяннями, чи вони добрі, чи вони злі—

11 Якщо вони добрі, у воскресінні до “нескінченного життя і щастя; а якщо вони злі, у воскресінні до ^бнескінченного прокляття, будучи переданими дияволу, який підкорив їх, що є прокляттям—

12 Живучи згідно з їхніми власними тілесними намірами і бажаннями; ніколи не прикликаючи Господа, тоді як рамена милості було простягнуто до них; бо рамена “милості було простягнуто до них, а вони не хотіли; їх було попереджено про їхні беззаконня, і все ж вони не хотіли відмовлятися від них; і їм було наказано покаятися і все ж вони не хотіли покаятися.

13 Так от, чи не слід вам тремтіти і каятися у ваших

гріхах, і пам’ятати, що тільки у Христі і через Нього ви можете бути спасеними?

14 Отже, якщо ви навчаєте “законові Мойсея, також учить, що це натяк на те, що настане—

15 Учить їх, що викуплення приходить через Христа Господа, Який є Сам “Вічний Батько. Амінь.

РОЗДІЛ 17

Алма вірить і записує слова Авінадія—Авінадій зазнає смерті від вогню—Він пророкує хворобу і смерть від вогню своїм убивцям. Близько 148 р. до р.х.

І ось сталося, що коли Авінадій закінчив ці промови, цар наказав “священикам схопити його і наказати, щоб його віддали на смерть.

2 Але був серед них один, чие ім’я було “Алма, він також був нащадком Нефія. І був він молодим чоловіком, і він ^бповірів словам, які промовив Авінадій, бо він знав про беззаконня, про які Авінадій свідчив проти них; тому він почав благи царя, щоб той не гнівався на Авінадія, а дозволив йому піти з миром.

3 Але цар ще більше розгнівався, і наказав, щоб Алму

8б Ісаї 25:8;

1 Кор. 15:54–55;
Морм. 7:5.

9а УЗ 88:5–13.

пп Світло, Світло
Христа.

10а Ал. 40:2.

пп Безсмертя,

Безсмертний.

б пп Суд, Останній.
в Ал. 41:3–6.

11а пп Вічне життя.

б пп Осуд.

12а пп Милостивий,
Милість.

14а пп Закон Мойсеїв.

15а Мос. 3:8; 5:7;

Етер 3:14.

17 1а Мос. 11:1, 5–6.

2а Мос. 23:6, 9–10.

пп Алма старший.

б Мос. 26:15.

вигнали геть, і послав своїх слуг за ним, щоб вони вбили його.

4 Але він утік від них і сховався так, що вони не знайшли його. І він, переховуючись багато днів, “записав усі слова, які промовив Авінадій.

5 І сталося, що цар звелів своїй сторожі оточити Авінадія і схопити його; і вони зв’язали його і кинули його до в’язниці.

6 І через три дні, порадившись з своїми священиками, він наказав, щоб його знову привели до нього.

7 І він сказав йому: Авінадію, ми знайшли звинувачення проти тебе, і ти заслуговуєш смерті.

8 Бо ти сказав, що “Бог Сам має прийти до дітей людських; і тепер за це тебе буде віддано на смерть, якщо ти не відмовишся від усіх слів, якими ти сказав зле про мене і мій народ.

9 Тоді Авінадій сказав йому: Я кажу тобі, що я не відмовлюся від слів, які я сказав тобі про цей народ, бо вони правдиві; і щоб ти міг знати про їхню певність, я пішов на те, щоб потрапити до ваших рук.

10 Так, і я буду терпіти до самої смерті, і я не відмовлюся від своїх слів, і вони предстануть як свідчення проти вас. І якщо ви вб’єте мене, ви проллєте “невинну кров, і це

також предстане як свідчення проти вас в останній день.

11 І тоді цар Ной вже збирався відпустити його, бо він боявся його слова; бо він боявся, що кара Божа зійде на нього.

12 Але священики підняли свої голоси проти нього, і почали звинувачувати його, кажучи: Він ганьбив царя. Тому у царя це викликало гнів проти нього, і він віддав його, щоб його вбили.

13 І сталося, що вони схопили його і зв’язали його, і бичували його шкіру хмизом, так, аж до смерті.

14 І ось, коли полум’я почало обпалювати його, він закричав їм, кажучи:

15 Знайте, саме так, як ви зробили мені, так станеться, що ваше сім’я зробить багатом, які будуть зносити муки, ті, що я зношу, а саме, муки “смерті від вогню; і це тому, що вони віритимуть у спасіння Господа Бога їхнього.

16 І станеться, що ви будете страждати від усіляких хвороб через ваші беззаконня.

17 Так, і вас будуть “бити по кожній руці, і будуть виганяти і розсіювати туди-сюди, так само як за дикою отарою женуться дикі й люті звірі.

18 І в той день на вас будуть полювати, і вас буде схоплено рукою ваших ворогів, і тоді ви зазнаєте, як я зазнаю, муки “смерті від вогню.

4а пп Писання.
8а Мос. 13:25, 33–34.
10а Ал. 60:13.

15а Мос. 13:9–10;
Ал. 25:4–12.
17а Мос. 21:1–5, 13.

18а Мос. 19:18–20.

19 Так Бог “помститься тим, хто знищує Його людей. О Боже, візьми мою душу.

20 І тоді, коли Авінадій сказав ці слова, він упав, прийнявши смерть від вогню; так, відданий на смерть тому, що не хотів зректися заповідей Бога, запечатавши істинність своїх слів своєю смертю.

РОЗДІЛ 18

Алма проповідує таємно—Він пояснює завіт хрищення і христить у водах Мормона—Він організовує церкву Христа і висвячує в священники—Вони утримують себе і вчать людей—Алма і його люди втікають від царя Ноя в пустиню. Близько 147–145 рр. до р.х.

І ось сталося, що Алма, який втік від слуг царя Ноя, “покався у своїх гріхах і беззаконнях, і пішов таємно серед людей, і почав навчати словам Авінадія—

2 Так, про те, що має прийти, а також про воскресіння мертвих, і “викуплення людей, яке мало настати через ^бсилу, і страждання, і смерть Христа, і Його воскресіння і сходження до небес.

3 І всіх, хто хотів почути його слова, він навчав. І він навчав їх таємно, щоб це не

стало відомо цареві. І багато хто повірив його словам.

4 І сталося, що всі ті, хто повірив йому, пішли до того “місця, що називалося Мормон, що отримало своє ім'я від царя, будучи в межах цієї землі, і яке кишило, в деякі часи або пори року, дикими звірями.

5 Тож було в Мормоні джерело чистої води, і Алма пішов туди, а там біля води були зарослі маленьких дерев, де він ховався вдень від розшуків царя.

6 І сталося, що всі, хто повірив йому, пішли туди почути його слова.

7 І сталося, що через багато днів уже добра кількість їх зібралася разом у місці, що називалося Мормон, щоб почути слова Алми. Так, усі зібралися разом, хто повірив його слову, щоб почути його. І він “вчив їх, і проповідував їм покаяння, і викуплення, і віру в Господа.

8 І сталося, що він сказав їм: Дивіться, ось води Мормона (бо так вони називалися) і ось, оскільки ви “жадаєте прийти до ^бкошари Бога і називатися Його народом, і “бажаєте нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими;

9 Так, і бажаєте сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує

19а пп Помста.
18 1а Мос. 23:9–10.
2а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

б пп Спокута,
Спокутувати.
4а Ал. 5:3.
7а Ал. 5:11–13.
8а УЗ 20:37.

б пп Церква Ісуса
Христа.
в пп Співчуття.

співчуття, і бути “свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях, де ви можете бути, аж до самої смерті, щоб ви могли бути викупленими Богом, і причислені до тих, хто в ^бпершому воскресінні, щоб ви могли мати ^ввічне життя—

10 Тож я кажу вам, якщо це є бажанням ваших сердець, то що ви маєте проти того, щоб бути “хрищеними в ім’я Господа, як свідчення того перед Ним, що ви увійшли в ^бзавіт з Ним, що ви будете служити Йому і виконувати Його заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на вас?

11 І ось, коли люди почули ці слова, вони заплескали в долоні свої від радості і вигукнули: Це є бажання наших сердець.

12 І тоді сталося, що Алма взяв Гелама, він був одним із перших, і пішов і став у воді, і заволав, кажучи: О Господи, пролий Свій Дух на Твого слугу, щоб він міг зробити цю роботу з святістю в серці.

13 І коли він сказав ці слова, “Дух Господа зійшов на нього, і він сказав: Геламе, я ^бхрищу тебе, маючи ^вповноваження

від Всемогутнього Бога, як свідчення того, що ти увійшов у завіт, щоб служити Йому, доки ти не помреш у своєму смертному тілі; і нехай Дух Господа проллється на тебе; і нехай Він дарує тобі вічне життя через ‘викуплення Христа, Якого Він приготував від ^бзаснування світу.

14 І після того як Алма сказав ці слова, і Алма, і Гелам обидва “занурилися у воду; і вони встали і вийшли з води, радіючи, бо були сповнені Духом.

15 І знову Алма взяв другого, і увійшов удруге в воду, і христив його, як і першого, тільки сам він вже не занурювався у воду знову.

16 І у такий спосіб він христив кожного, хто прийшов у місце Мормон; і їх було числом близько двохсот і чотирьох душ; так, і вони були “хрищені у водах Мормона, і були сповнені ^бблагодаттю Бога.

17 І вони називалися церквою Бога, або “церквою Христа, з тих пір і надалі. І сталося, що хто б не був хрищений силою і повноваженням Бога, прилучався до Його церкви.

18 І сталося, що Алма, маючи

9а пп Місіонерська робота; Свідок, Свідчення; Свідчити.
б Мос. 15:21–26.
в пп Вічне життя.
10а 2 Неф. 31:17.
пп Хрищення, Христити.

б пп Завіт.
13а пп Святий Дух.
б 3 Неф. 11:23–26;
УЗ 20:72–74.
в УВ 1:5.
пп Священство.
г пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

д Мойс. 4:2; 5:9.
14а пп Хрищення, Христити—Хрищення зануренням.
16а Мос. 25:18.
б пп Благодать.
17а 3 Неф. 26:21; 27:3–8.
пп Церква Ісуса Христа.

“повноваження від Бога, висвятив у священники; а саме, одного священника на кожні п’ятдесят з їхнього числа висвятив він проповідувати їм, і ^бнавчати їх того, що стосується царства Божого.

19 І він наказав їм, що вони не повинні навчати нічому іншому, окрім того, чому він навчав, і що промовлялося вустами святих пророків.

20 Так, саме таке наказав він їм, що їм не слід “проповідувати нічого іншого, окрім покаяння і віри в Господа, Який викупив Свій народ.

21 І він наказав їм, що не повинно бути ніяких “суперечок між ними, але що вони повинні дивитися вперед ^бодними очима, маючи одну віру і одне хрищення, скріпивши свої серця у “єдності і в любові один до одного.

22 І так він наказав їм проповідувати. І так вони стали “дітьми Бога.

23 І він наказав їм, що вони мають додержуватися “суботнього дня і зберігати його святим, а також кожного дня вони мають віддавати дяку Господові Богу їхньому.

24 І він також наказав їм, що священники, яких він висвятив, мають “працювати власноруч, щоб утримувати себе.

25 І був один день кожного тижня, визначений, щоб вони могли збиратися разом навчати людей, і “вшанувати Господа Бога їхнього, а також часто, як це тільки було в їхній владі, збиратися разом.

26 І священники не повинні були залежати від людей у своєму утриманні; але за свою працю вони мали одержувати “благодать Бога, щоб вони могли стати сильними Духом, маючи ^бзнання Бога, щоб вони могли навчати з силою і повноваженням від Бога.

27 І ще Алма наказав, щоб люди церкви віддавали частину свого майна, “кожний згідно з тим, що має; якщо він має більше, він повинен віддавати більше; а з того, хто має тільки трохи, тільки трохи й треба вимагати; а тому, хто не має, буде дано.

28 І в такий спосіб вони повинні давати від свого майна за своєю власною волею і добрими намірами до Бога і до тих священників, які живуть у нужді, так, до кожної нужденної, голої душі.

29 І це він сказав їм, як наказав йому Бог; і вони “проходили чесно перед Богом, ^бвіддаючи один одному як тлінне,

18а пп Священство.

б пп Навчати,
Учитель.

20а УЗ 15:6; 18:14–16.

21а 3 Неф. 11:28–30.

пп Суперечка.

б Мт. 6:22; УЗ 88:67–68.

в пп Єдність.

22а Мос. 5:5–7;

Мойс. 6:64–68.

23а Мос. 13:16–19;

УЗ 59:9–12.

24а Дії 20:33–35;

Мос. 27:3–5;

Ал. 1:26.

25а пп Поклоніння,

Поклонятися.

26а пп Благодать.

б пп Знання.

27а Дії 2:44–45;

4 Неф. 1:3.

29а пп Ходити, ходити
з Богом.

б пп Благополуччя.

так і духовне, за їхніми потребами і їхніми потребами.

30 І ось сталося, що все це було вдіяно в Мормоні, так, водами Мормона, в лісі, що був поблизу “вод Мормона; так, місце Мормон, води Мормона, ліс Мормона, які прекрасні вони в очах тих, хто там прийшов до пізнання свого Викупителя; так, і які благословенні вони, бо вони співатимуть Йому хвалу навіки.

31 І все це відбувалося на “границях землі, щоб цар не дізнався про це.

32 Але ось сталося, що цар, дізнавшись про рух серед народу, послав своїх слуг стежити за ними. Тому в той день, коли вони збиралися разом, щоб почути слово Господа, їх було викрито перед царем.

33 І тоді цар сказав, що Алма підбурює народ до повстання проти нього; тому він послав своє військо знищити їх.

34 І сталося, що Алму і людей Господа було “попереджено про прихід царевого війська; тому вони взяли свої намети і разом з своїми сім'ями вирушили в пустиню.

35 І було їх числом близько чотирьохсот і п'ятдесяти душ.

РОЗДІЛ 19

Гедеон прагне вбити царя Ноя — Ламанійці вторгаються в

землю—Цар Ной зазнає смерті від вогню—Лімгій править як монарх, який сплачує данину. Близько 145–121 рр. до р.х.

І сталося, що військо царя повернулося, марно шукавши людей Господа.

2 І ось бачите, сили царя були малі, будучи зменшеними, і серед решти народу почалося розділення.

3 І менша частина почала дихати погрозами проти царя, і почався великий розбрат серед них.

4 І ось був чоловік серед них, чие ім'я було Гедеон, і він був сильною людиною і ворогом царя, отже, він витяг свого меча, і поклявся у гніві, що вб'є царя.

5 І сталося, що він бився з царем; а коли цар побачив, що той вже от-от переможе його, він утік і побіг, і піднявся на “вежу, що була поблизу храму.

6 А Гедеон переслідував його, і вже збирався піднятися на вежу, щоб убити царя, і цар кинув оком навкруги у напрямі землі Шемлон, і ось, військо Ламанійців було в границях землі.

7 І тоді цар заволав від душевної муки, кажучи: Гедеоне, пощади мене, бо Ламанійці пішли на нас, і вони знищать нас; так, вони знищать мій народ.

8 І тоді цар не так сильно стурбувався за свій народ, як

за своє власне життя; проте Гедеон зберіг йому життя.

9 І цар наказав людям, щоб вони тікали від Ламанійців, і він сам пішов перед ними, і вони втекли у пустиню, з своїми жінками і своїми дітьми.

10 І сталося, що Ламанійці переслідували їх, і наздогнали їх, і почали вбивати їх.

11 Тоді сталося, що цар наказав їм, щоб усі чоловіки залишили своїх жінок і своїх дітей, і тікали від Ламанійців.

12 Тож було багато таких, які не хотіли залишати їх, ліпше хотіли залишитися і загинути разом з ними. А решта залишила своїх жінок і своїх дітей та втекла.

13 І сталося, що ті, хто залишився з своїми жінками й дітьми, примусили своїх дочок вийти вперед і благати Ламанійців, щоб вони не вбивали їх.

14 І сталося, що Ламанійці відчували жалість до них, бо вони були зачаровані красою їхніх жінок.

15 Тому Ламанійці зберегли їм життя, і взяли їх у полон і привели їх назад до землі Нефія, і погодилися з ними, що вони можуть володіти землею за умови, що вони віддадуть царя Ноя в руки Ламанійців, і віддадуть їхнє майно, а саме, одну половину всього, чим вони володіли, половину їхнього золота, і їхнього срібла, і всіх їхніх коштовностей, і так вони повин-

ні платити данину цареві Ламанійців з року в рік.

16 І от, там був один із синів царя серед тих, кого забрали в полон, ім'я якого було "Лімгій.

17 І от Лімгій мав бажання, щоб його батька не було знищено; однак Лімгій не був необізнаний з беззаконнями свого батька, будучи сам справедливою людиною.

18 І сталося, що Гедеон послав чоловіків у пустиню таємно, щоб розшукати царя і тих, хто був з ним. І сталося, що вони зустріли людей в пустині, всіх, за винятком царя і його священиків.

19 А ті перед тим поклялися в своїх серцях, що вони повернуться на землю Нефія, і якщо їхніх жінок та їхніх дітей буде вбито, а також тих, хто залишився з ними, тоді вони будуть прагнути до помсти, і також загинуть з ними.

20 І цар наказував їм, щоб вони не поверталися; а вони розгнівалися на царя, і завдали йому страждань, аж до "смерті від вогню.

21 І вони вже збиралися схопити священиків також і заподіяти їм смерть, але ті втекли від них.

22 І сталося, що вони вже збиралися повертатися на землю Нефія, і вони зустріли людей Гедеона. І люди Гедеона розповіли їм усе, що трапилося з їхніми жінками і

їхніми дітьми; і що Ламанійці погодилися з ними, що вони можуть володіти землею, сплачуючи як данину Ламанійцям одну половину всього, чим вони володіють.

23 І народ сказав людям Гедеона, що вони вбили царя, а його священники втекли від них ще далі у пустиню.

24 І сталося, що після того як вони закінчили церемонію, вони повернулися на землю Нефія, радіючи, тому що їхніх жінок та їхніх дітей не було вбито; і вони розповіли Гедеону, що вони зробили з царем.

25 І сталося, що цар Ламанійців дав клятву їм, що його люди не вб'ють їх.

26 І також Лімгій, будучи сином царя, маючи царство, передане йому "людьми, дав клятву цареві Ламанійців, що його люди будуть платити данину йому, а саме половину всього, чим вони володіють.

27 І сталося, що Лімгій почав встановлювати царство і встановлювати мир серед свого народу.

28 А цар Ламанійців поставив сторожу навколо землі, щоб він міг утримувати людей Лімгія на цій землі, щоб вони не могли піти в пустиню; і він утримував свою сторожу з данини, яку він одержував від Нефіійців.

29 І ось цар Лімгій мав тривалий мир у своєму царстві протягом двох років, так що

Ламанійці не докучали їм і не намагалися знищити їх.

РОЗДІЛ 20

Деяких дочок Ламанійців викрадено священиками Ноя—Ламанійці ведуть війну проти Лімгія і його народу—Ламанійське військо розбите й усмирене. Близько 145–123 рр. до Р.Х.

Ось було місце в Шемлоні, де дочки Ламанійців збиралися разом, щоб співати, і танцювати, і веселитися.

2 І сталося, що одного дня невелике число їх зібралось разом поспівати і потанцювати.

3 І тоді священники царя Ноя, яким було соромно повертатися в місто Нефій, так, а також боючись, що люди вб'ють їх, вони не наважувалися повернутися до своїх жінок і своїх дітей.

4 І залишившись у пустині і побачивши дочок Ламанійців, вони залягли і стежили за ними;

5 А тому що їх було мало, тих, хто зібрався разом потанцювати, вони вийшли з своїх таємних місць і схопили їх, і привели їх в пустиню; так, двадцятьох і чотирьох дочок Ламанійців привели вони в пустиню.

6 І сталося, що коли Ламанійці дізналися, що їхніх дочок немає, вони розгнівалися на людей Лімгія, бо

вони думали, що це були люди Лімгя.

7 Отже, вони послали своє військо; так, навіть сам цар очолив свій народ; і вони пішли на землю Нефія, щоб знищити людей Лімгя.

8 І ось Лімгій побачив їх з вежі, а саме всі їхні приготування до війни він побачив; тому він зібрав своїх людей і заліг, чекаючи на них у полях і в лісах.

9 І сталося, що коли Ламанійці підійшли, люди Лімгя почали нападати на них з своїх засідок і почали вбивати їх.

10 І сталося, що битва стала надзвичайно жорстокою, бо вони билися, як леви за свою здобич.

11 І сталося, що люди Лімгя почали гнати Ламанійців перед собою; хоч їх і на половину не було стільки, скільки Ламанійців. Але вони "билися за своє життя, і за своїх жінок, і за своїх дітей; тому вони напружувалися і як дракони вони билися.

12 І сталося, що вони знайшли царя Ламанійців серед числа їхніх мертвих; проте він не був мертвим, а лише пораненим і залишеним на землі, такою швидкою була втеча його людей.

13 І вони взяли його і перев'язали його рани, і принесли його до Лімгя, і сказали: Дивись, ось цар Ламанійців; він, діставши поранення, впав серед їхніх мертвих, і

вони полишили його; і ось ми принесли його до тебе; а тепер дозволь нам убити його.

14 Але Лімгій сказав їм: Ви не будете вбивати його, але принесете його ближче сюди, щоб я міг бачити його. І вони принесли його. А Лімгій сказав йому: Яка причина в тебе, щоб іти війною проти мого народу? Дивись, мої люди не порушили "клятви, яку я давав тобі; отже, чому ти мушиш порушити клятву, яку ти давав моєму народові?

15 І тоді цар сказав: Я порушив клятву, тому що твої люди викрали дочок мого народу; тому в гніві своєму я примусив моїх людей піти війною проти твого народу.

16 А Лімгій нічого не чув про це; тому він сказав: Я вчиню розшук серед моїх людей, і хто б не зробив це, загине. Отже, він наказав почати розшук серед свого народу.

17 Тоді "Гедеон, будучи царевим полководцем, почувши це, прийшов і сказав цареві: Я благаю тебе утриматися і не розшукувати серед цих людей, і не перекладати це обвинувачення на них.

18 Бо хіба ти не пам'ятаєш священиків твого батька, яких ці люди намагалися знищити? І чи не в пустині вони? І чи не ті вони, хто викрав дочок Ламанійців?

19 І ось слухай, і розкажи цареві про це, щоб він міг розповісти своїм людям, щоб

вони помирилися з нами; бо знай, що вони вже готуються піти проти нас; і знай також, що нас мало.

20 І знай, вони прийдуть з численним військом; і якщо цар не помирить їх з нами, ми загинемо.

21 Бо хіба не “збуваються слова Авінадія, які він пророкував проти нас— і все це тому, що ми не хочемо прислухатися до слів Господа, і відвернутися від наших беззаконь?

22 А тепер давай заспокоїмо царя, і ми виконаємо клятву, яку ми дали йому; бо краще нам бути в залежності, ніж втратити наше життя; отже, давай покладемо край такому великому кровопролиттю.

23 І тоді Лімгій розповів цареві все про свого батька і “священиків, які втекли в пустиню, і присипав їм викрадення їхніх дочок.

24 І сталося, що цар заспокоївся щодо свого народу; і він сказав їм: Давайте підемо і зустрінемося з моїми людьми без зброї; і я клянуся вам клятвою, що мої люди не вбиватимуть ваш народ.

25 І сталося, що вони пішли слідом за царем і вийшли без зброї назустріч Ламанійцям. І сталося, що вони зустріли Ламанійців; і цар Ламанійців уклонився їм, і благав від імені народу Лімгія.

26 І коли Ламанійці побачили народ Лімгія, і те, що вони

були без зброї, вони відчули “жалість до них і помирилися з ними, і повернулися з своїм царем у мирі на свою власну землю.

РОЗДІЛ 21

Лімгієвих людей розбито і переможено Ламанійцями— Лімгієві люди зустрічають Аммона і їх навернено— Вони розповідають Аммонові про двадцять чотири пластини Яредійців. Близько 122–121 рр. до Р.Х.

І сталося, що Лімгій і його народ повернулися до міста Нефій, і почали знову мирно жити на цій землі.

2 І сталося, що через багато днів Ламанійці почали знову збуджуватися у гніві проти Нефійців, і вони почали переходити границі навколо землі.

3 Тепер вони не наважувалися вбивати їх через ту клятву, що їхній цар дав Лімгію; але вони били їх по “щоках, і використовували владу над ними; і почали покладати важкі ⁶тягарі на їхні спини, і поганяли їх, як вони б поганяли безсловесного осла—

4 Так, все це було вдіяно, щоб слово Господа могло виповнитися.

5 І тепер скорботи Нефійців були великими, і не було ніякого способу, щоб вони могли визволитися з їхніх

21a Мос. 12:1–8.
23a Мос. 19:21, 23.

26a пп Співчуття.
21 3a Мос. 12:2.

б Мос. 12:5.

рук, бо Ламанійці оточили їх з усіх боків.

6 І сталося, що люди почали ремствувати перед царем на свої скорботи; і вони зажадали піти на бій проти них. І вони глибоко тривожили царя своїм незадоволенням; тому він дозволив їм, щоб вони чинили за своїми бажаннями.

7 І вони знову зібралися разом, і зодягли зброю свою, і виступили проти Ламанійців, щоб вигнати їх з своєї землі.

8 І сталося, що Ламанійці розбили їх, і витіснили їх, і повбивали багатьох з них.

9 І тоді був великий плач і голосіння серед народу Лімгія, вдова оплакувала свого чоловіка, син і дочка оплакували свого батька, а брати — своїх братів.

10 Тоді було дуже багато вдів на цій землі, і вони дуже голосили день у день, бо великий страх перед Ламанійцями зійшов на них.

11 І сталося, що їхні постійні голосіння збудили у решти людей Лімгія гнів проти Ламанійців; і вони знову пішли битися, але вони були витіснені знову, зазнаючи багато втрат.

12 Так, вони пішли знову і втретє, і зазнали того самого; і ті, кого не було вбито, повернулися знову в місто Нефій.

13 І вони упокорилися аж

до праху, підкоряючи себе тягареві залежності, підставляючи себе, щоб бути битими і гонимими звідусіль, і обтяженими, згідно з бажаннями їхніх ворогів.

14 І вони упокорилися аж до самих глибин покірності; і вони волали голосно до Бога; так, аж цілий день вони волали до свого Бога, щоб Він визволив їх від їхніх скорбот.

15 І тоді Господь не поспішав почути їхнє волення через їхні беззаконня; проте Господь почув їхні волення, і почав пом'якшувати серця Ламанійців, так що вони почали полегшувати їхні тягарі; але Господь ще не вважав можливим визволити їх з залежності.

16 І сталося, що вони почали поступово процвітати на цій землі, і почали вирощувати більше зерна, і отари, і стада, так що вони не страждали від голоду.

17 Тоді була велика кількість жінок, більше ніж чоловіків; тому цар Лімгій наказав, що кожний чоловік мусить надати підтримку вдовам і їхнім дітям, щоб вони не загинули від голоду; і вони це робили, тому що величезну кількість серед них було вбито.

18 Тож люди Лімгія трималися разом укупі настільки, наскільки було можливо, і

9а Мос. 12:4.

14а Мос. 29:20.

пп Упокоритися,

Покірність.

15а Пр. 15:29;

Мос. 11:23–25;

УЗ 101:7–9.

17а Мос. 4:16, 26.

б пп Вдова.

охороняли своє зерно і свої отари;

19 І цар сам був непевний за свою особу поза стінами міста, доки він не брав свою сторожу з собою, боячись, що він може якимось чином попасти до рук Ламанійців.

20 І він наказав, щоб його люди спостерігали за землею навколо, аби якимось чином вони могли схопити тих священників, які втекли в пустиню, які викрали “дочок Ламанійців і зробили таке велике знищення, що сталося з ними.

21 Бо вони хотіли схопити їх, щоб покарати їх; бо вони приходили на землю Нефія вночі і забирали їхнє зерно і багато їхніх коштовностей; тому вони залягли, чекаючи на них.

22 І сталося, що вже більше не було неспокою між Ламанійцями і народом Лімгія, аж до тих пір, коли “Аммон і його брати прийшли на цю землю.

23 І цар, будучи за воротами міста з своєю сторожею, побачив Аммона і його братів; і, припустивши, що то були священники Ноя, він наказав, щоб їх було схоплено, і зв'язано, і кинуте до “в'язниці. І якби то були священники Ноя, він би наказав, щоб їх було страчено.

24 Але коли він дізнався, що то були не вони, а що то були

його брати, і що вони прийшли з землі Зарагемлі, він сповнився надзвичайно великої радості.

25 Тож цар Лімгій послав, ще до приходу Аммона, “невелику кількість людей ^брозшука-ти землю Зарагемлі; але вони не могли знайти її, і вони заблукали в пустині.

26 Проте вони таки знайшли землю, що була заселена; так, землю, що була вкрита висушеними “кістками; так, землю, що була заселена, і що була зруйнована; і вони, гадаючи, що це земля Зарагемлі, повернулися на землю Нефія, прибувши в межі цієї землі незадовго до приходу Аммона.

27 І вони принесли з собою літопис, а саме літопис народу, чії кістки вони знайшли; і він був вигравіюваний на пластинах з металу.

28 І тоді Лімгій знову сповнився радості, дізнавшись з вуст Аммона, що цар Мосія мав “дар від Бога, з допомогою якого він міг перекладати такі вигравіювані письмена; так, і Аммон також зрадив.

29 Усе ж Аммон і його брати були сповнені смутку, тому що так багато їхніх братів було вбито;

30 І ще тому, що цар Ной та його священники зробили так, що народ вдіяв так багато гріхів і беззаконь проти Бога; і вони також оплакували

20а Мос. 20:5.
22а Мос. 7:6–13.
23а Гел. 5:21.

25а Мос. 8:7.
б Мос. 7:14.
26а Мос. 8:8.

28а Ом. 1:20–22;
Мос. 28:11–16.

“смерть Авінадія; і також ^бвідхід Алми і тих людей, що пішли з ним, які утворили церкву Бога силою і владою Бога, і вірою в слова, які було сказано Авінадієм.

31 Так, вони дійсно оплакували їхній відхід, бо вони не знали, куди вони зникли. Тепер вони б з радістю приєдналися до них, бо вони самі увійшли з Богом у завіт, щоб служити Йому і виконувати Його заповіді.

32 І тепер, після приходу Аммона, цар Лімгій також вступив у завіт з Богом, а також багато з його людей, щоб служити Йому і виконувати Його заповіді.

33 І сталося, що цар Лімгій і багато з його людей сповнилися бажанням христитися; але не було нікого на цій землі, хто б мав “повноваження від Бога. І Аммон відмовився робити це, вважаючи себе недостойним слугою.

34 Отже, вони тоді не об’єдналися в церкву, чекаючи на Дух Господа. Тепер вони бажали стати такими, як Алма і його брати, які втекли в пустиню.

35 Вони бажали христитися, як доказ і свідчення того, що вони були готові служити Богові від усього їхнього серця; проте вони відклали цей час; і розповідь про їхнє хрищення буде “подано пізніше.

36 І тепер усі думки Аммона і його народу, і царя Лімгія і

його народу спрямовувалися на те, щоб визволитися з рук Ламанійців і від залежності.

РОЗДІЛ 22

Розроблено плани визволення людей від Ламанійської залежності—Ламанійців споюють—Люди втікають, повертаються до Зарагемлі і стають підданими царя Мосії. Близько 121–120 рр. до р.х.

І ось сталося, що Аммон і цар Лімгій почали радитися з народом, як їм краще визволитися від залежності; і тоді вони зробили так, щоб усі люди зібралися разом; і це вони зробили, щоб вони могли почути голос людей стосовно цієї справи.

2 І сталося, що вони не могли знайти ніякого способу визволитися від залежності, крім того, щоб взяти своїх жінок і дітей, і свої отари, і свої стада, і свої намети, і вирушити в пустиню; бо Ламанійців було так багато, що не можна було людям Лімгія боротися проти них, сподіваючися визволитися мечем від залежності.

3 Тоді сталося, що Гедеон пішов і став перед царем, і сказав йому: Ось, о царю, ти до цього часу прислухався до моїх слів багато разів, коли ми боролися з нашими братами, Ламанійцями.

4 І ось, о царю, якщо ти не

вважаєш мене невивідним слугою, або якщо ти до цього часу певною мірою дослухався моїх слів і вони були на користь тобі, саме тому я бажаю, щоб ти дослухався моїх слів на цей раз, і я буду твоїм слугою і визволю цей народ від залежності.

5 І цар дозволив йому, щоб він міг говорити. І Гедеон сказав йому:

6 Зверни увагу на віддалений прохід крізь віддалену стіну, з віддаленого боку міста. Ламанійці, точніше сторожа Ламанійців, ночами п'яна; тому давай розішлемо послання серед усього цього народу, щоб вони зібрали свої отари і стада, щоб вони могли погнати їх у пустиню вночі.

7 А я піду за твоїм наказом і сплачу Ламанійцям останню данину вином, і вони нап'ються; і ми пройдемо таємною стежиною ліворуч від їхнього табору, коли вони будуть п'яні і поспуть.

8 Таким чином ми вирушимо разом з нашими жінками і нашими дітьми, нашими отарами і нашими стадами в пустиню; і ми будемо мандрувати по землі Шилом.

9 І сталося, що цар прислухався до слів Гедеона.

10 І цар Лімгій примусив, щоб його люди зібрали разом свою худобу; і він послав данину вином Ламанійцям, і він також послав ще вина, як подарунок для них; і вони

напилися досхочу вина, яке цар Лімгій послав їм.

11 І сталося, що народ царя Лімгія вирушив уночі в пустиню з своїми отарами і стадами, і вони пішли навкруги землі Шилом у пустиню, і взяли напрям до землі Зарагемлі, ведені Аммоном і його братами.

12 І вони взяли з собою все своє золото, і срібло, і коштовності, які вони могли взяти, а також свою провізію в пустиню; і вони продовжували свої мандри.

13 І після багатоденного перебування в пустині, вони дісталися землі Зарагемлі, і приєдналися до Мосієвого народу, і стали його підданими.

14 І сталося, що Мосія прийняв їх з радістю; і він також прийняв їхні літописи, а також ^блітописи, які було знайдено людьми Лімгія.

15 І ось сталося, коли Ламанійці дізналися, що народ Лімгія пішов з землі вночі, тоді вони послали військо в пустиню переслідувати їх;

16 І після того як вони переслідували їх два дні, вони більше не могли іти їхніми слідами; тому вони заблукали в пустині.

Розповідь Алми і народу Господа, яких було вигнано в пустиню людьми царя Ноя.

Вміщено в розділах 23 і 24.

РОЗДІЛ 23

Алма відмовляється бути царем—Він служить первосвященником—Господь карає Свій народ, і Ламанійці завойовують землю Гелама—Амулон, провідник злочестивих священників царя Ноя, править як підвладний Ламанійському монархові. Близько 145–121 рр. до р.х.

Ось Алма був попереджений Господом, що військо царя Ноя нападе на них, і зробив це відомим своєму народові, тож вони зібрали свої отари і взяли трохи від свого зерна, і вирушили в пустиню, випереджаючи військо царя Ноя.

2 І Господь зміцнив їх, щоб люди царя Ноя не змогли подолати і знищити їх.

3 І вони тікали вісім днів пустиню.

4 І вони прийшли на землю, так, дуже красиву і приємну землю, землю чистої води.

5 І вони поставили свої намети, і почали обробляти землю, і почали будувати будинки; так, вони були працьовитими, і трудилися надзвичайно.

6 І люди бажали, щоб Алма став їхнім царем, бо його любив його народ.

7 Але він сказав їм: Слухайте, не є доцільним, щоб нам мати царя; бо так каже Господь: Ви не будете поважа-

ти одну плоть більше за іншу, або одна людина не буде думати, що вона вище за іншу; отже, я кажу вам, що не доцільно, щоб вам мати царя.

8 Проте, якби то було можливо, щоб ви могли завжди мати справедливих людей вашими царями, було б добре вам мати царя.

9 Але згадайте ^абеззаконня царя Ноя і його священників; і мене самого було ^бспіймано в пастку, і я робив багато того, що було мерзотно в очах Господа, що привело мене до тяжкого покаяння;

10 Проте, після великого ^алиха Господь почув мої волювання, і відповів на мої молитви, і зробив мене зняряддям у Своїх руках у приведенні ^ббагатьох з вас до пізнання Його істини.

11 Проте, цим я не пишаюся, бо я недостойний пишатися собою.

12 І ось я кажу вам, ви були гноблені царем Ноем, і ви були в залежності від нього і його священників, і були приведені ними до беззаконня; отже, ви були зв'язані ^апутами беззаконня.

13 А тепер, оскільки ви були визволені силою Бога від цих пут, так, саме з рук царя Ноя і його людей, і також від пут беззаконня, саме тому я хочу, щоб ви ^астояли твердо в цій ^бволі, якою ви були

23 7а Мос. 27:3–5.

9а Пр. 16:12;

Мос. 11:1–15.

б Мос. 17:1–4.

10а УЗ 58:4.

б Мос. 18:35.

12а 2 Неф. 28:19–22.

13а Гал. 5:1.

б пп Свобода.

визволені, і щоб ви не довіряли “жодній людині бути царем над вами.

14 І також не довіряйте нікому бути ані вашим “учителем, ані вашим священнослужителем, якщо він не є людиною від Бога, яка йде Його шляхами і виконує Його заповіді.

15 Так Алма вчив свій народ, що кожна людина має “любити свого ближнього, як самого себе, щоб не було ніяких ^бсуперечок між ними.

16 І ось, Алма став їхнім “первосвященником, будучи засновником їхньої церкви.

17 І сталося, що ніхто не одержував “повноваження проповідувати або вчити, як тільки через нього від Бога. Тому він висвятив усіх їхніх священників і всіх їхніх учителів; і ніхто не був висвячений, якщо він не був праведним чоловіком.

18 Тому вони пильнували своїх людей, і “живили їх тим, що стосується праведності.

19 І сталося, що вони почали процвітати надзвичайно на цій землі; і назвали вони цю землю Гелам.

20 І сталося, що вони розмножувалися і процвітали надзвичайно на землі Гелам; і вони побудували місто, яке вони назвали містом Гелам.

21 Проте, Господь вважає на-

лежним “карати Свій народ; так, Він випробує їхню ^бтерпеливість і їхню віру.

22 Проте, хто покладає свою “довіру на Нього, той буде ^бпіднесений в останній день. Так, і таке було з цим народом.

23 Бо дивіться, я покажу вам, що їх було приведено у залежність, і ніхто не зміг їх визволити, окрім Господа Бога їхнього, так, саме Бога Авраама, і Ісаака, і Якова.

24 І сталося, що Він визволив їх, і Він показав Свою могутню владу над ними, і великою була їхня радість.

25 Бо слухайте, сталося, що тоді, коли вони були на землі Гелама, так, у місті Гелам, коли вони обробляли землю навколо, ось, військо Ламанійців з’явилося в межах цієї землі.

26 Тож сталося, що брати Алми втекли з своїх полів і зібралися разом у місті Геламі; і вони були дуже налякані появою Ламанійців.

27 Але Алма вийшов наперед і став серед них, і закликав їх, щоб вони не лякалися, але щоб вони пам’ятали Господа Бога їхнього, і Він визволить їх.

28 Тому вони усмирили свій страх і почали волати до Господа, щоб Він зм’якшив серця Ламанійців, щоб вони

13в Мос. 29:13.

14а Мос. 18:18–22.

15а пп Люб. 11.

б 3 Неф. 11:28–29.

16а Мос. 26:7.

17а пп Повноваження;
Священство.

18а 1 Тим. 4:6.

21а Гел. 12:3;

УЗ 98:21.

пп Карати,
Покарання.

б пп Терпіння.

22а пп Довіра.

б 1 Неф. 13:37.

пощадили їх, і їхніх жінок, і їхніх дітей.

29 І сталося, що Господь зм'якшив серця Ламанійців. І Алма і його брати вийшли наперед і віддали себе в їхні руки; і Ламанійці заволоділи землею Гелам.

30 А військо Ламанійців, яке переслідувало людей царя Лімгія, блукало в пустині багато днів.

31 І ось, вони знайшли тих священиків царя Ноя у місці, яке вони назвали Амулон; і вони почали володіти землею Амулон і почали обробляти землю.

32 Тож ім'я провідника тих священиків було Амулон.

33 І сталося, що Амулон благав Ламанійців; і він також послав їхніх жінок, які були "дочками Ламанійців, багати своїх братів, щоб ті не знищували їхніх чоловіків.

34 І Ламанійці мали "співчуття до Амулона і його братів, і не знищили їх завдяки їхнім жінкам.

35 І Амулон та його брати приєдналися до Ламанійців, і вони мандрували пустинею в пошуках землі Нефія, коли вони натрапили на землю Гелам, якою володіли Алма і його брати.

36 І сталося, що Ламанійці пообіцяли Алмі і його братам, якщо ті покажуть їм шлях, який веде до землі Нефія, вони подарують їм життя і волю.

37 Але коли Алма показав їм шлях, що вів до землі Нефія, Ламанійці не виконали свого обіцяння; але вони поставили "сторожу навколо землі Гелама, над Алмою і його братами.

38 І решта їх пішла на землю Нефія; а частина їх повернулася на землю Гелам, і також вони привели з собою жінок і дітей сторожі, що їх було залишено на цій землі.

39 І цар Ламанійців дозволив Амулонові, щоб той був царем і правителем над своїм народом, який жив на землі Гелам; проте, він не буде мати влади робити те, що суперечить волі царя Ламанійців.

РОЗДІЛ 24

Амулон переслідує Алму і його народ — Їх буде віддано на смерть, якщо вони будуть молитися — Господь робить так, щоб їхні тягарі здавалися легшими — Він визволяє їх з залежності, і вони повертаються на землю Зарагемлі. Близько 145–120 рр. до Р.Х.

І сталося, що Амулон здобув прихильність в очах царя Ламанійців; тому цар Ламанійців дозволив йому і його братам бути призначеними вчителями над його людьми, так, саме над людьми, які були на землі Шемлон, і

на землі Шилом, і на землі Амулон.

2 Бо Ламанійці заволоділи всіма цими землями; тому цар Ламанійців призначив царів над усіма цими землями.

3 І тоді ім'я царя Ламанійців було Ламан, бо він був названий за ім'ям його батька; і тому його називали цар Ламан. І він був царем над великою кількістю людей.

4 І він призначив учителями братів Амулона на кожній землі, якою володіли його люди; і таким чином мову Нефія почали вивчати серед усього народу Ламанійців.

5 І то були люди, дружні між собою; проте, вони не знали Бога; і не вчили їх брати Амулона нічого про Господа Бога їхнього, ані про закон Мойсея; і не вчили вони їх словам Авінадія;

6 Але вони вчили їх, щоб вони вели свої літописи; і щоб вони писали один одному.

7 І таким чином Ламанійці почали збільшувати свої багатства, і почали торгувати один з одним і стали багатими, і стали лукавим і мудрим народом стосовно мудрості світу, так, дуже лукавим народом, втішаючися у всілякій злочестивості і грабунках, тільки не серед своїх власних братів.

8 І ось сталося, що Амулон почав використовувати свою "владу над Алмою і його

братами, і почав утискувати його, і зробив так, щоб його діти утискували їхніх дітей.

9 Бо Амулон знав Алму, коли той був "одним з царевих священиків, і що саме він повірив словам Авінадія і був притягнутий до царя, і тому він гнівався на нього; бо він був підвладним цареві Ламанові, все-таки користувався своєю владою над ними, і давав їм завдання, і поставив наглядачів над ними.

10 І сталося, що такими великими були їхні скорботи, що вони почали з усієї сили волати до Господа.

11 І Амулон наказав їм, щоб вони припинили свої волання; і він поставив сторожу над ними, щоб стежити за ними, і якщо кого-небудь знайдуть волаючим до Бога, того буде віддано на смерть.

12 І Алма і його люди не здійсмали своїх голосів до Господа Бога їхнього, але "вилитали Йому серця свої; і Він знав думки їхніх сердець.

13 І сталося, що голос Господа дійшов до них в їхніх скорботах, кажучи: Підійміть голови свої і перебувайте у повному спокої, бо Я знаю про завіт, який ви склали зі Мною; і Я складу завіт з Моїм народом і визволю його від залежності.

14 І Я також полегшу тягарі, які покладені на ваші плечі, щоб ви навіть не відчували їх на своїх спинах, навіть коли

ви у залежності; і це Я зроблю для того, щоб ви предстали “свідками Моїми після того, і щоб ви могли знати з впевненістю, що Я, Господь Бог, відвідаю Мій народ в їхніх ^бскорботах.

15 І тоді сталося, що тягарі, які було покладено на Алму і його братів, зробилися легшими; так, Господь “зміцнив їх, щоб вони могли зносити свої ^бтягарі з легкістю, і вони підкорилися життєрадісно і з ^бтерпінням усій волі Господа.

16 І сталося, що настільки великою була їхня віра і їхнє терпіння, що голос Господа дійшов до них знову, кажучи: Перебувайте у повному спокої, бо завтрашнього дня Я визволю вас від залежності.

17 І Він сказав Алмі: Ти підеш попереду цього народу, і Я піду з тобою і визволю цей народ від “залежності.

18 Тож сталося, що Алма і його народ у нічний час збрали свої отари разом, і також від свого зерна; так, саме весь час нічний збирали вони свої отари разом.

19 І вранці Господь викликав “глибокий сон у Ламанійців, так, і всі наглядачі були в глибокому сні.

20 І Алма і його народ вирушили в пустиню; і після того як вони йшли протягом цілого дня, вони поставили свої намети в долині, і назва-

ли цю долину Алма, тому що він очолював їхній шлях у пустині.

21 Так, і в долині Алма вони вилили свою “подяку Богові, тому що Він був милосердним до них, і полегшив їхні тягарі, і визволив їх від залежності; бо вони були в залежності, і ніхто не міг визволити їх, окрім Господа Бога їхнього.

22 І вони склали дяку Богові, так, усі їхні чоловіки, і всі їхні жінки, і всі їхні діти, які могли говорити, здійняли свої голоси у хвалі своєму Богові.

23 І тоді Господь сказав Алмі: Поспішай і виходь сам і з своїм народом з цієї землі, бо Ламанійці прокинулися і переслідують тебе; отже, іди з цієї землі, а Я зупиню Ламанійців у цій долині, щоб вони не пішли далі у переслідуванні цього народу.

24 І сталося, що вони вирушили з цієї долини, і почали свої мандри пустинею.

25 І після того як вони перебували в пустині дванадцять днів, вони прибули на землю Зарагемлі; і цар Мосія прийняв їх з радістю.

РОЗДІЛ 25

Нащадки Мулека в Зарагемлі стають Нефійцями—Вони навчаються у людей Алми й у Зенифа—Алма хрестить Лімгія

14а пп Свідок,
Свідчення.
б пп Лихо.
15а Мт. 11:28–30.

б Ал. 31:38; 33:23.
в УЗ 54:10.
пп Терпіння.
17а пп Полон.

19а 1 Сам. 26:12.
21а пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

і весь його народ—Мосія надає повноваження Алмі організувати церкву Бога. Близько 120 р. до Р.Х.

І ось, цар Мосія наказав, щоб усі люди зібралися разом.

2 Ось, було не стільки багато дітей Нефія, або не стільки багато тих, хто був нащадком Нефія, як було “людей Зарагемлі, який був нащадком ⁶Мулека, і тих, хто пішов з ним у пустиню.

3 І було не стільки багато людей Нефія і людей Зарагемлі, як було Ламанійців; так, їх не було навіть наполовину стільки.

4 І ось усіх людей Нефія було зібрано разом, а також усіх людей Зарагемлі, і їх було зібрано двома групами.

5 І сталося, що Мосія читав і наказав читати літописи Зенифа своєму народові; так, він читав літописи народу Зенифа, з тих пір як вони залишили землю Зарагемлі, і до того, як вони повернулися знову.

6 І він також прочитав розповідь про Алму і його братів, і про всі їхні бідування, з тих пір як вони залишили землю Зарагемлі, і до того, як вони повернулися знову.

7 І тоді, коли Мосія закінчив читання літописів, його люди, які жили на цій землі, були охоплені здивуванням і подивом.

8 Бо вони не знали, що їй подумати; бо коли вони побачили тих, кого було “визволено з залежності, вони сповнилися надзвичайно великої радості.

9 І ще, коли вони подумали про своїх братів, яких було вбито Ламанійцями, вони сповнилися смутком, і навіть пролили багато сліз печалі.

10 І ще, коли вони подумали про безпосередню великодушність Бога, і Його силу у визволенні Алми і його братів з рук Ламанійців та від залежності, вони здійняли свої голоси і склали дяку Богові.

11 І ще, коли вони подумали про Ламанійців, які були їхніми братами, про їхній грішний і розбещений стан, вони сповнилися “болем і мукою за добробут їхніх ⁶душ.

12 І сталося, що ті, хто був дітьми Амулона і його братів, які побралися з дочками Ламанійців, були невдоволені поведінкою своїх батьків, і вони не хотіли більше називатися іменами своїх батьків, тому вони взяли собі ім'я Нефія, щоб називатися дітьми Нефія і бути в числі тих, кого називали Нефійцями.

13 І тоді всі люди Зарагемлі були “причислені до Нефійців, і це тому, що царство було передано нікому іншому, а тільки тим, які були нащадками Нефія.

14 І тоді сталося, коли Мосія

25 2а Ом. 1:13–19.
б Гел. 6:10.
пп Мулек.

8а Мос. 22:11–13.
11а Мос. 28:3–4;
Ал. 13:27.

б пп Душа—
Цінність душ.
13а Ом. 1:19.

закінчив говорити і читати людям, він побажав, щоб Алма також звернувся до людей.

15 І Алма звернувся до них, коли вони були зібрані разом великими групами, і він ходив від однієї групи до іншої, проповідуючи людям покаяння і віру в Господа.

16 І він закликав людей Лімгії і його братів, усіх тих, кого було визволено від залежності, що вони повинні пам'ятати, що саме Господь визволив їх.

17 І сталося, що після того як Алма навчив людей багато чому, і закінчив говорити з ними, тоді цар Лімгій виявив бажання, щоб його було хрищено; і всі його люди виявили бажання, щоб їх було хрищено також.

18 Отже, Алма зайшов у воду і "христив їх; так, він христив їх у той самий спосіб, як і своїх братів у водах Мормона; так, і всі, кого він христив, належали до церкви Бога; і це через їхню віру в слова Алми.

19 І сталося, що цар Мосія дозволив Алмі засновувати церкви по всій землі Зарагемлі; і надав йому "владу висвячувати священників і вчителів у кожній церкві.

20 Тож це було зроблено, тому що людей було так багато, що ними не міг керувати один учитель; і не могли

вони також чути слово Бога в одному зібранні;

21 Тому вони збиралися разом у різні групи, які називалися церквами; кожна церква мала своїх священників і своїх учителів, і кожний священник проповідував це слово згідно з тим, як воно було передано йому з вуст Алми.

22 І таким чином, незважаючи на те, що було багато церков, вони всі були однією "церквою, так, саме церквою Бога; бо нічого іншого не проповідувалося в усіх церквах, крім покаяння і віри в Бога.

23 І ось, було сім церков на землі Зарагемлі. І сталося, що хто мав бажання взяти на себе "ім'я Христа, або Бога, ті приєднувалися до церков Бога;

24 І вони називалися "народом Бога. І Господь пролив Свій Дух на них, і вони були благословенні, і процвітали на цій землі.

РОЗДІЛ 26

Багато членів церкви приведено до гріха невіруючими—Алмі обіцяно вічне життя—Ті, хто кається і хреститься, одержують прощення—Члени церкви у гріхові, які каються і зізнаються Алмі й Господові, будуть прощені; інакше їх не буде причислено до людей церкви. Близько 120–100 рр. до Р.Х.

Ось сталося, що було багато

18а Мос. 21:35.

б Мос. 18:8–17.

19а пп Священство.

22а Мос. 18:17.

23а пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

24а пп Завіт.

серед підростаючого покоління тих, хто не міг зрозуміти слів царя Веніямина, будучи малими дітьми тоді, коли він звертався до свого народу; і вони не вірили в традиції своїх батьків.

2 Вони не вірили в те, що було сказано про воскресіння мертвих, а також не вірили, що буде пришествя Христа.

3 І ось, через свою зневіру вони не могли “зрозуміти слово Бога; і їхні серця були закам’янілими.

4 І вони не хотіли христитися; не хотіли вони також приєднуватися до церкви. І вони були окремим народом за своєю вірою, і залишалися такими й після того, саме в своєму “плотському і гріховному стані; бо вони не хотіли звертатися до Господа Бога їхнього.

5 І ось за царювання Мосії вони не становили й половини від числа людей Бога; але через “чвари серед братів вони стали більш численні.

6 Бо сталося, що вони обманювали своїми улесливими словами багатьох, хто був у церкві, і призвели їх до вчинення багатьох гріхів; отже, стало необхідно, щоб тим, хто був у церкві і вдіяв гріх, “докоряла церква.

7 І сталося, що їх було приведено до священиків і передано священикам учите-

лями; а священики привели їх до Алми, який був “первосвящеником.

8 Тож цар Мосія наділив Алму владою над церквою.

9 І сталося, що Алма не знав про них; але було багато свідків проти них; так, люди стояли і свідчили про їхні беззаконня у великій кількості.

10 Тож досі в церкві не траплялося нічого такого; тому Алма занепокоївся духом своїм, і він наказав, щоб їх привели до царя.

11 І він сказав цареві: Дивись, ось багато тих, кого ми привели до тебе, кого звинувачують їхні брати; так, і вони спіймані на різноманітних беззаконнях. І вони не каються у своїх беззаконнях; тому ми привели їх до тебе, щоб ти міг судити їх за їхні злочини.

12 Але цар Мосія сказав Алмі: Знаєш, я не судитиму їх; отже, я “передаю їх до твоїх рук, щоб ти засудив їх.

13 І тоді дух Алми був знову занепокоєний; і він пішов і спитав у Господа, що йому слід робити щодо цієї справи, бо він боявся, що може вдіяти неправильно в очах Бога.

14 І сталося, що після того як він вилив усю душу свою Богові, голос Господа дійшов до нього, кажучи:

15 Благословенний ти, Алмо, і благословенні ті, хто був хрищений у “водах Мормо-

26 За пп Розуміння.
4а пп Тілесна людина.
5а пп Відступництво;
Суперечка.

6а Ал. 5:57–58; 6:3.
пп Застерігати,
Застереження.
7а Мос. 29:42.

12а УЗ 42:78–93.
15а Мос. 18:30.

на. Ти благословенний через твою надзвичайну ^бвіру в самі тільки слова Мого слуги Авінадія.

16 І благословенні вони через їхню надзвичайну віру в самі тільки слова, які ти промовляв їм.

17 І благословенний ти через те, що ти заснував ^ацеркву серед цього народу; і вони будуть зміцнені, і вони будуть Моїм народом.

18 Так, благословенний цей народ, який хоче носити Моє ^аім'я; бо Моїм іменем вони будуть називатися; і вони Мої.

19 І через те що ти запитав у Мене про грішників, ти благословенний.

20 Ти Мій слуга; і Я складаю з тобою завіт, що ти будеш мати ^авічне життя; і ти будеш служити Мені і підеш в імені Моєму, і збиратимеш разом Моїх овець.

21 І той, хто почує Мій голос, буде Моєю ^авівцею; і того ти приймеш у церкву, і того Я теж прийму.

22 Бо знай, це Моя церква; хто б не ^ахристився, буде хрищений на покаяння. І кого б ви не прийняли, той буде вірити в Моє ім'я; і того Я вільно ^бпрощаю.

23 Бо це Я ^аберу на Себе гріхи людей світу; бо це Я ^бстворив їх; і це Я дарую тому, хто віритиме до кінця, місце праворуч Мене.

24 Бо знай, Моїм іменем вони називаються; і якщо вони ^азнають Мене, вони прийдуть, і займуть місце навічно праворуч Мене.

25 І станеться, що коли ^адруга сурма засурмить, тоді ті, хто ^бніколи не знав Мене, прийдуть і стануть переді Мною.

26 І тоді вони знатимуть, що Я є Господь Бог їхній, що Я їхній Викупитель; але вони не хотіли бути викупленими.

27 І тоді Я зізнаюсь їм, що Я ніколи не ^азнав їх; і вони ^бпідуть у ^авічний вогонь, уготований для диявола і його ангелів.

28 Тому Я кажу тобі, що той, хто не ^апочує Мого голосу, того ви не приймете в Мою церкву, бо його Я не прийму в останній день.

29 Тому Я кажу тобі: Іди; і хто б не грішив проти Мене, того ви ^асудитимете ^бза гріхи, які він вчинив; а якщо він ^азізнається у своїх гріхах перед тобою і переді Мною, і

15^б Мос. 17:2.

пп Віра.

17^а Мос. 25:19–24.

18^а Мос. 1:11; 5:8.

пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім'я
Ісуса Христа.

20^а пп Вічне життя;
Обраний, Обрані;
Обраність.

21^а пп Добрий Пастир.

22^а 2 Неф. 9:23.

пп Хрищення,
Христити.

б пп Відпущення
гріхів; Простити,
Прощати.

23^а пп Викупитель.

б пп Створити,
Сотворіння.

24^а Іван 17:3.

25^а УЗ 88:99, 109.

б УЗ 76:81–86.

27^а Мт. 7:21–23.

б Лк. 13:27.

в УЗ 76:43–44.

28^а 2 Неф. 9:31; УЗ 1:14.

29^а пп Суд, Судити.

б пп Звіт, Підзвітний,
Підзвітність.

в 3 Неф. 1:25.

пп Сповідувати,
Сповідь.

‘покається у щирості свого серця, того ви ⁹прощатимете, і Я його прощу.

30 Так, і “скільки Мої люди ⁶каятимуться, стільки Я прощатиму їм їхні гріхи проти Мене.

31 І ви також прощатимете один одному ваші гріхи; бо істинно Я кажу тобі, той, хто не “прощає гріхів свого ближнього, коли каже, що він кається, той підводить себе під осуд.

32 Тож Я кажу тобі: Иди; і хто не покається у своїх гріхах, того не буде причислено до Мого народу; і цього будуть дотримуватися відтепер і надалі.

33 І сталося, коли Алма почув ці слова, він записав, щоб він міг мати їх, і щоб він міг судити людей тієї церкви за заповідями Бога.

34 І сталося, що Алма пішов і судив тих, кого було захоплено у беззаконні, згідно з словом Господа.

35 І тих, хто покався у своїх гріхах і “зізнався в них, тих він причислив до людей церкви;

36 А тих, хто не хотів зізнатися у своїх гріхах і покаятися у своїх беззаконнях, тих не було причислено до людей церкви, і їхні імена було “викреслено.

37 І сталося, що Алма упо-

рядковував усі справи церкви; і в них знову почався мир, і вони почали процвітати надзвичайно у справах церкви, живучи обачно перед Богом, приймаючи багатьох і християчи багатьох.

38 І ось усе це робив Алма і його помічники, які були на чолі церкви, йдучи з усією старанністю, навчаючи слову Бога в усьому, терплячи всілякі скорботи, будучи переслідуваними всіма тими, хто не належав до церкви Бога.

39 І вони докоряли своїм братам; і їм також “докоряли, кожному за словом Бога, за їхні гріхи, або за гріхи, які він вдіяв, маючи заповідь від Бога ⁶молитися безупинно, і складати ⁶дяку за все.

РОЗДІЛ 27

Мосія забороняє переслідування і приписує рівноправність— Алма молодший і чотири сини Мосії намагаються знищити церкву— Ангел з’являється і наказує їм припинити їхні злі дії— Алму вражено німотою— Все людство повинно народитися знову, щоб здобути спасіння— Алма й сини Мосії проголошують радісну новину. Близько 100–92 рр. до р.х.

І тоді сталося, що утиски,

29₂ пп Покаятися, Покаяння.

д пп Простити, Прощати.

30_a Морон. 6:8.

б Єз. 33:11, 15–16; Дії 3:19–20;

Мос. 29:19–20.

31_a 3 Неф. 13:14–15;

УЗ 64:9–10.

35_a пп Сповідувати, Сповідь.

36_a Вих. 32:33; Ал. 1:24. пп Відлучення від

Церкви; Книга життя.

39_a пп Застерігати, Застереження.

б 2 Неф. 32:8–9.

в пп Вдячні, Дякування, Подяка.

яких зазнавала церква від невіруючих, стали такими значними, що церква почала ремствувати і скаржитися своїм провідникам на це; а вони скаржилися Алмі. І Алма виклав суть справи перед їхнім царем, Мосією. А Мосія порадився із своїми священиками.

2 І сталося, що цар Мосія надіслав проголошення по всій землі навкруги, що жоден невіруючий не повинен "утискувати нікого з тих, хто належить до церкви Бога.

3 І до всіх церков було передано суворий наказ, що не повинно бути ніякого переслідування серед них, що повинна бути "рівноправність серед усіх людей;

4 Що вони не повинні дозволяти ані гордовитості, ані пихатості порушувати їхній "мир; що кожна людина повинна ^бповажати свого ближнього, як самого себе, працюючи власноруч для свого утримання.

5 Так, і всі їхні священики і вчителі повинні "працювати власноруч для свого утримання, в усіх випадках, крім таких, коли вони хворіють, або у великій нужді; і роблячи це, вони будуть багаті ^бблагодаттю Бога.

6 І знову почався великий мир на цій землі; і людей стало дуже багато, і вони по-

чали розсіюватися за межі по лицю землі, так, на північ і на південь, на схід і на захід, будуючи великі міста і села в усіх кінцях землі.

7 І Господь відвідав їх і сприяв їхньому процвітання, і вони стали великим і заможним народом.

8 Тож сини Мосії належали до невіруючих; і також один з "синів Алми належав до них, звали його Алмою на честь батька; проте, він став дуже злочестивою людиною та ^бідолопоклонником. І він був людиною красномовною, і казав багато лестощів людям; тому він призвів багатьох людей до того, що вони чинили такі ж беззаконня, як і він.

9 І він став великою перешкодою для процвітання церкви Бога, "викрадаючи серця людей, викликаючи багато чвар серед людей; даючи можливість ворогові Бога використовувати свою владу над ними.

10 І тоді сталося, що коли він вже збирався знищити церкву Бога, бо він таємно ходив туди й сюди з синами Мосії, прагнучи знищити церкву, і збити з пуття людей Господа, всупереч велінням Бога, і навіть царя—

11 І як я вже сказав вам, коли вони ходили туди й сюди, "бунтуючи проти Бога,

27 2a пп Переслідувати,
Переслідування.
3a Мос. 23:7; 29:32.
4a пп Мир.

б пп Цінувати.
5a Мос. 18:24; 26.
б пп Благодать.
8a пп Алма, син

Алмин.
б пп Ідолопоклонство.
9a 2 Сам. 15:1–6.
11a пп Бунт.

ось, ^бангел Господа “з’явився перед ними; і він зійшов наче у хмарині; і він говорив, наче голосом грому, що аж земля затряслася там, де вони стояли;

12 І таким великим було їхнє здивування, що вони попадали на землю, і не зрозуміли тих слів, які він сказав їм.

13 Проте, він вигукнув знову, кажучи: Алмо, підіймися і вийди вперед, бо для чого ти переслідуєш церкву Бога? Бо Господь сказав: “Це Моя церква, і Я встановлю її; і ніщо не повалить її, крім провини Мого народу.

14 І ще, ангел сказав: Знайте, Господь почув ^амолитви Свого народу, а також молитви Свого слуги, Алми, твого батька; бо він молився з великою вірою за тебе, щоб ти міг бути приведений до пізнання істини; отже, з цією метою прийшов я переконати тебе в силі й владі Бога, щоб на ^бмолитви Його слуг відповідалося за їхньою вірою.

15 А тепер дивись, чи можеш ти заперечувати силу Бога? Бо дивись, хіба мій голос не потряс землю? І хіба ти не можеш бачити мене також перед собою? А я посланий від Бога.

16 Тож я кажу тобі: Іди і пам’ятай неволю твоїх батьків на землі Гелама, і на землі Нефія; і пам’ятай, які великі справи Він зробив для них;

бо вони були в залежності, і Він ^авизволив їх. А тепер я кажу тобі, Алмо, іди своїм шляхом, і не намагайся більше знищити церкву, щоб вони отримали відповіді на свої молитви, і це навіть тоді, коли ти хочеш, щоб тебе було знехтувано.

17 І ось сталося, що то були останні слова, які ангел сказав Алмі, і він пішов.

18 І ось Алма і ті, хто були з ним, знову впали на землю, бо великим було їхнє здивування; бо своїми власними очима вони побачили ангела Господа; і його голос був, наче грім, який потряс землю; і вони знали, що не було нічого іншого, крім сили Бога, що б могло потрясти землю і зробити так, що вона почала тремтіти, неначе вона ділиться на частини.

19 І ось здивування Алми було таким великим, що він онімів, що він не міг відкрити рота свого; так, і він став таким слабким, що навіть не міг поворухнути своїми руками; тому його взяли ті, хто був з ним, і несли його безпорадного, аж поки не поклали його перед його батьком.

20 І вони розповіли його батькові все, що сталося з ними; і його батько втішився, бо він знав, що це була сила Бога.

21 І він наказав, щоб зібрався великий натовп разом,

11б пп Ангели.
в Дії 9:1–9;
Ал. 8:15.

13а пп Ісус Христос—
Глава Церкви.
14а Ал. 10:22.

б Морм. 9:36–37.
16а Мос. 23:1–4.

щоб вони могли бути свідками того, що Господь зробив з його сином, а також з тими, хто був з ним.

22 І він наказав, щоб священники зібралися разом; і вони почали поститися і молитися Господові Богу їхньому, щоб він відкрив уста Алми, щоб той міг говорити, і також, щоб його кінцівки могли б отримати свою силу—щоб очі людей були відкриті, щоб бачити і знати великодушність і славу Бога.

23 І сталося, що після того як вони постилися і молилися протягом двох днів і двох ночей, кінцівки Алми отримали свою силу, і він устав і почав говорити до них, просячи їх бути в повному спокої:

24 Бо, сказав він, я покаюся у моїх гріхах, і був ^а“викуплений Господом; бачите, я народився від Духа.

25 І Господь сказав мені: Не дивуйся, що все людство, так, чоловіки і жінки, всі народи, коліна, язика і люди, повинні ^а“народитися знову; так, народитися від Бога, ^бзміняти свій ^а“тілесний і занепалий стан на стан праведності, будучи викупленими Богом, стаючи Його синами і дочками;

26 І так вони стають новими створіннями; і якщо вони не зроблять цього, вони ^а“ніяк

не зможуть успадкувати царство Бога.

27 Я кажу вам, що якщо цього не буде, вони повинні бути знехтувані; і я знаю це, бо я сам мало не був знехтуваний.

28 Проте, після того як я, подолавши багато лиха, покаюся майже перед смертю, Господь у милості вважав за належне вихопити мене з ^а“віковічного горіння, і я народився від Бога.

29 Мою душу було викуплено від гіркоти жовчі і пут беззаконня. Я перебував у найтемнішій безодні; але тепер я бачу чудове світло Бога. Мою душу було ^а“виснажено від вічної муки; але мене врятовано, і моя душа не болить більше.

30 Я відмовлявся від мого Викупителя і заперечував те, що говорилося нашими батьками; але тепер, для того, щоб вони могли передбачити те, що Він прийде, і що Він пам'ятає кожную живу істоту Свого створіння, Він явить Себе всім.

31 Так, ^а“кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Так, саме в останній день, коли всі люди стоятимуть на ^бсуді перед Ним, тоді вони визнають, що Він є Бог; тоді визнають вони, хто живе ^а“без Бога в світі, що

24а 2 Неф. 2:6–7.
пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

25а Рим. 6:3–11; Мос. 5:7;
Ал. 5:14; Мойс. 6:5.
пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.
б Мос. 3:19; 16:3.
в пп Плотський,
Плотське.
26а Іван 3:5.
28а 2 Неф. 9:16.

29а Мос. 2:38.
31а Фил. 2:9–11;
Мос. 16:1–2;
УЗ 88:104.

б пп Ісус Христос—
Суддя.
в Ал. 41:11.

засудження на вічне покарання якраз над ними; і вони дрижатимуть, і тремтітимуть, і відсахнуться під поглядом Його 'всевидючого ока.

32 І тоді сталося, що Алма почав з цього часу і надалі вчити людей, і ті, хто був з Алмою тоді, коли ангел з'явився до них, мандруючи по всій землі, сповіщаючи всім людям те, що вони почули і побачили, і проповідуючи слово Бога, зазнаючи багато лиха, будучи суворо переслідуваними тими, хто був невіруючим, і були битими багатьма з них.

33 Але, незважаючи на все це, вони надавали багато задоволення церкві, зміцнюючи їхню віру, і благаючи їх з довготерпінням і великим напруженням виконувати заповіді Бога.

34 І четверо з них були "синами Мосії; і їхні імена були Аммон, і Аарон, і Омнер, і Гімній; це були імена синів Мосії.

35 І вони мандрували по всій землі Зарагемлі, і серед усіх людей, які були під царюванням царя Мосії, палко жадаючи виправити всю шкоду, якої вони завдали церкві, сповідаючись у всіх своїх гріхах, і сповіщаючи все, що вони бачили, і пояснюючи пророцтва і писання всім, хто бажав почути їх.

36 І таким чином вони були знаряддям у руках Бога у приведенні багатьох до пізнання істини, так, до пізнання їхнього Викупителя.

37 І які благословенні вони! Бо вони ^асповіщали мир; вони сповіщали ^бдобру новину добра; і вони проголошували людям, що Господь царює.

РОЗДІЛ 28

Сини Мосії ідуть проповідувати Ламанійцям—З допомогою двох каменів провидця Мосія перекладає Яредійські пластини. Близько 92 р. до р.х.

Тож сталося, що після того як "сини Мосії зробили все це, вони взяли невелику кількість людей з собою і повернулися до їхнього батька, царя, і забажали від нього, щоб він дозволив їм піти на землю ^бНефія з тими, кого вони вибрали, щоб проповідувати те, що вони почули, і щоб вони могли передати слово Бога своїм братам, Ламанійцям—

2 Щоб, може, вони змогли привести їх до пізнання Господа Бога їхнього, і переконати їх у беззаконнях їхніх батьків; і щоб, може, вони могли вилікувати їх від "ненависті до Нефіїців, щоб вони теж могли бути приведені до того, щоб втішатися

31_г пп God.
34_а пп Аммон, син Мосіїн.
37_а Ісаія 52:7;

Мос. 15:14–17.
пп Проповідувати.
б пп Євангелія.
28 1_а Мос. 27:34.

б Ом. 1:12–13;
Мос. 9:1.
2_а Кн. Як. 7:24.

у Господі Богу їхньому, щоб вони могли стати дружельюбними один до одного, і щоб більше не було суперечок на всій землі, яку Господь Бог їхній дав їм.

3 Тож вони мали бажання, аби спасіння могло бути проголошено кожній живій істоті, бо вони не могли ^азне-сти, щоб яка-небудь людська ^бдуша загинула; так, навіть самі думки про те, що яка-небудь душа буде терпіти ^внескінченну муку, робили так, що вони дрижали й тремтіли.

4 І так Дух Господа працював над ними, бо вони були ^анайганебнішими грішниками. І Господь вважав за належне в Своїй безмежній ^бмилості пощадити їх; проте, вони перетерпіли багато болю душі через свої беззаконня, терплячи багато і боючись, що їх буде знехтувано назавжди.

5 І сталося, що вони благали свого батька багато днів, щоб вони могли піти до землі Нефія.

6 І цар Мосія пішов і спитав Господа, чи повинен він дозволити своїм синам піти до Ламанійців проповідувати Слово.

7 І Господь сказав Мосії: Нехай вони підуть, бо багато хто повірить їхнім словам, і вони матимуть вічне життя;

і Я ^авизволю твоїх синів з рук Ламанійців.

8 І сталося, що Мосія дозволив, аби вони пішли і робили згідно з їхнім проханням.

9 І вони ^авирушили у свою мандрівку в пустиню, щоб проповідувати Слово серед Ламанійців; і я подам ^брозповідь про їхні діяння пізніше.

10 Тож цар Мосія не мав нікого, кому б міг передати царство, бо не було жодного з його синів, хто б прийняв царство.

11 Отже, він узяв літописи, які були вигравіювані на ^апластинах з латуні, а також пластини Нефія, і все, що він утримував і зберігав за заповідями Бога, після того як він переказав і наказав записати літописи, що були на ^бпластинах з золота, що були знайдені людьми Лімгія, що були передані йому рукою Лімгія;

12 І це він зробив через палке бажання його народу; бо вони хотіли над усе знати про тих людей, яких було знищено.

13 І ось він переказав їх з допомогою тих двох ^акаменів, що було вставлено в дві оправы на дузі.

14 Тож ці речі були приготовлені від початку, і передавалися з роду в рід, з метою тлумачення мов;

15 І вони утримувалися і

3а Ал. 13:27;
3 Неф. 17:14;
Мойс. 7:41.
б пп Душа—
Цінність душ.
в Кн. Як. 6:10;

Уз 19:10–12.
4а Мос. 27:10.
б пп Милостивий,
Милість.
7а Ал. 19:22–23.
9а Ал. 17:6–9.

б Ал. 17–26.
11а пп Латунні
пластини.
б пп Золоті пластини.
13а пп Урім і Туммім.

зберігалися рукою Господа, щоб Він міг відкривати кожній живій істоті, яка володітиме землею, беззаконня і мерзоти його народу;

16 І хто мав ці речі, називався ^апровидцем, за звичаєм давніх часів.

17 Тож після того як Мосія закінчив перекладати ці літописи, ось, вони містили розповідь про людей, яких було ^ззнищено, відтоді, коли їх було знищено, назад, до зведення ^ввеликої вежі, тоді, коли Господь ^змішав мову людей, і вони були розсіяні всюди по лицю всієї землі, так, і саме відтоді назад, до створення Адама.

18 Тож ця розповідь змусила народ Мосії сумувати надзвичайно, так, вони сповнилися смутком; проте, вона дала їм багато знань, якими вони втішались.

19 І ця розповідь буде записана пізніше; бо знайте, це недоцільно, щоб усі люди знали те, що написано в цій розповіді.

20 І ось, як я сказав вам, що після того, як цар Мосія зробив це, він узяв пластини з ^алатуні, і всі речі, які він зберігав, і передав їх Алмі, який був сином Алми; так, усі літописи, і також ^бтлумачі, і передав їх йому, і наказав йому, що він має утримувати і ^ззберігати їх, і теж вести літопис

народу, передаючи їх від одного покоління до другого, саме так, як вони передавалися з того часу, як Легій залишив Єрусалим.

РОЗДІЛ 29

Мосія пропонує, щоб суддів обирали замість царя—Неправедні царі ведуть свій народ до гріха—Алму молодшого обрано головним суддею голосом народу—Він також є первосвященником у церкві—Алма старший і Мосія помирають. Близько 92–91 рр. до Р.Х.

Тож, коли Мосія зробив це, він послав по всій землі, до всіх людей, бажаючи знати їхню волю про те, хто має бути їхнім царем.

2 І сталося, що голос народу дійшов, кажучи: Ми маємо бажання, щоб Аарон, твій син, був нашим царем і нашим правителем.

3 Тож Аарон пішов до землі Нефія, тому цар не міг передати йому царство; та Аарон і не хотів узяти на себе царство; а також ніхто з ^асинів Мосії не хотів узяти на себе царство.

4 Тому цар Мосія послав знову до народу; так, саме написане слово послав він до народу. І ті слова, що були написані, казали:

5 Слухайте, о ви, мої люди,

16а Мос. 8:13–18.
пп Провидець.
17а Мос. 8:7–12.
б Етер 1:1–5.

в Бут. 11:6–9.
20а Ал. 37:3–10.
б пп Урім і Туммим.
в пп Писання—

Необхідність збереження Писань.
29 3а Мос. 27:34.

або мої браття, бо я вважаю вас за таких, я бажаю, щоб ви обміркували справу, яку вас покликано обміркувати—бо ви бажаєте мати ^ацаря.

6 Тож я проголошую вам, що той, кому царство справедливо належить, відмовився, і не хоче взяти царство на себе.

7 І от, якщо буде когось іншого призначено замість нього, знайте, я боюся, що можуть виникнути суперечки серед вас. І хто знає, може, мій син, кому царство належить, стане гніватися і потягне частину цього народу за собою, що викликає війни й суперечки серед вас, що стане причиною великого кровопролиття і перекручення путі Господа, так, і знищить душі багатьох людей.

8 Тож я кажу вам, давайте будемо мудрими і розглянемо це, бо ми не маємо права знищувати мого сина, а також ми не повинні мати ніякого права знищувати іншого, якщо той буде призначений замість нього.

9 І якщо мій син повернеться знову до своєї гордовитості і суєтних справ, він може скасувати те, що він казав, і заявити про своє право на царство, що примусить його, а також цей народ чинити багато гріхів.

10 А тепер, давайте будемо мудрими і дивитимемося в майбутнє, і зробимо те, що

сприятиме мирові для нашого народу.

11 Отже, я буду вашим царем решту моїх днів; проте, давайте ^апризначимо ^бсуддів судити наш народ за нашим законом; і ми по-новому впорядкуємо справи цього народу, бо ми призначимо бути суддями мудрих людей, які будуть судити наш народ за заповідями Бога.

12 Тож краще, щоб людину судив Бог, ніж людина, бо правосуддя Бога завжди справедливе, а правосуддя людини не завжди справедливе.

13 Отже, якби то було можливим, щоб ви могли мати вашими царями ^асправедливих людей, які б встановили закони Бога, і судили б наш народ за Його заповідями, так, якби ви могли мати вашими царями людей, які робили б саме те, що мій батько ^бВеніамин зробив для цього народу—я кажу вам, якби так могло бути завжди, тоді було б доцільно, щоб ви завжди мали царів, які будуть правити вами.

14 І сам я, дійсно, намагався з усією владою і правами, якими я володів, навчити вас заповідям Бога, і встановити мир на всій цій землі, щоб не було ні воєн, ані суперечок, ні крадіжок, ані грабувань, ні вбивства, ані будь-якого беззаконня;

15 І хто б не чинив беззаконня, того я ^акарав за той

5а 1 Сам. 8:9–19.
11а Мос. 29:25–27.

б Вих. 18:13–24.
13а Мос. 23:8, 13–14.

б Сл. Морм. 1:17–18.
15а Ал. 1:32–33.

злочин, який він вдіяв, згідно з законом, який був даний нам нашими батьками.

16 Тож я кажу вам, що тому, що не всі люди справедливі, недоцільно вам мати царя чи царів, які будуть правити вами.

17 Бо знайте, як багато ^б“беззаконня один ^бзлочестивий цар може вдіяти, так, і яке велике знищення!

18 Так, згадайте царя Ноя, його ^б“злочестивість і його мерзоти, а також злочестивість і мерзоти його народу. Дивіться, яке велике знищення зійшло на них; і також через їхні беззаконня їх було приведено у ^бзалежність.

19 І якби не посередництво їхнього всемудрого Творця, а це через їхнє щире покаяння, вони повинні були б неминуче залишатися у залежності ще й досі.

20 Але знайте, Він визволив їх, тому що вони ^аупокорилися перед Ним; і тому що вони ^бволали сильно до Нього, Він визволив їх з залежності; і так Господь робить Своєю владою в усіх випадках серед дітей людських, простираючи руку ^амилості тим, хто покладає свою ^адовіру на Нього.

21 І ось, тепер я кажу вам, ви не зможете скинути з престолу несправедливого царя

ніяк інакше, як тільки через велику боротьбу і велике кровопролиття.

22 Бо знайте, він має своїх ^а“друзів у беззаконні, і він тримає свою сторожу біля себе; і він розриває закони тих, хто царював у праведності до нього; і він топче під ногами своїми заповіді Бога;

23 І він запроваджує закони, і посилає їх до людей, так, закони, подібні до його власної ^а“злочестивості; і того, хто не слухається його законів, він наказує знищити; а на тих, хто повстає проти нього, він посилає війною своє військо, і якщо він може, він знищить їх; і так неправедний цар перекручує путі всієї праведності.

24 І тепер ось я кажу вам, не доцільно, щоб такі мерзоти сходили на вас.

25 Тому обирайте ви голосом цього народу суддів, щоб могли судити вас за законами, що було дано вам нашими батьками, що є правильними, і які було дано їм рукою Господа.

26 Тож не є звичайним, щоб голос народу бажав чогось, що суперечить тому, що є правильним; але звичайно менша частина народу бажав того, що не є правильним; тому цього ви будете дотримуватися і зробіте це вашим

17а Ал. 46:9–10.

б Мос. 23:7–9.

18а Мос. 11:1–15.

б 1 Сам. 8:10–18;

Мос. 12:1–8;

Етер 6:22–23.

20а Мос. 21:13–15.

б Вих. 2:23–25;

Ал. 43:49–50.

в Єз. 33:11, 15–16;

Мос. 26:30.

г пп Довіра.

22а 1 Цар. 12:8–14.

23а пп Злочестивість,
Злочестиві.

законом—робити ваші справи голосом народу.

27 А "якщо прийде час, коли голос народу вибиратиме беззаконня, тоді буде час, коли правосуддя Бога зійде до вас; так, тоді буде час, коли Він покарає вас великим знищенням, точно так, як Він до цього покарав цю землю.

28 І ось, якщо у вас будуть судді, і вони не судитимуть вас за законом, який був даний, ви можете зробити так, щоб їх судив вищий суддя.

29 Якщо ваші вищі судді не судитимуть праведним судом, ви зробите так, що невелика кількість ваших нижчих суддів збереться разом, і вони судитимуть ваших вищих суддів за голосом народу.

30 І я наказую вам зробити це у страхі перед Господом; і я наказую вам зробити це, і щоб у вас не було царя; щоб, якщо ці люди чинитимуть гріхи й беззаконня, вони відповідали б своїми власними головами.

31 Бо ось, я кажу вам, гріхи багатьох людей викликані беззаконнями їхніх царів; отже, за їхні беззаконня відповідають їхні царі своїми головами.

32 А тепер я хочу, щоб цієї "нерівності не було більше на цій землі, особливо серед цього мого народу; але я хочу, щоб ця земля була землею^б волі, і^в "кожна людина могла

користуватися своїми правами і привілеями однаково, так довго, як тільки Господь вважає за потрібне, щоб ми могли жити і успадковувати цю землю, так, саме так довго, доки ще хто-небудь з нашого потомства залишиться на лиці землі.

33 І ще багато чого цар Мосія написав їм, розкриваючи перед ними всі випробування і турботи праведного царя, так, усі муки душі за свій народ, а також усі ремствування народу їхньому цареві; і він пояснив їм усе це.

34 І він сказав їм, що цього не повинно бути; але що тягар має лягти на всіх людей, що кожна людина може нести свою частку.

35 І він також розкрив їм усі перешкоди, яких вони зазнаватимуть, маючи несправедного царя, який править ними;

36 Так, усі його беззаконня і мерзоти, і всі війни, і суперечки, і кровопролиття, і крадіжки, і грабування, і вчинення розпусти, і всілякі беззаконня, які не можна перелічити—кажучи їм, що цього не повинно бути, що вони цілком несумісні з заповідями Бога.

37 І ось сталося, після того, як цар Мосія послав це до свого народу, вони переконалися в істинності його слів.

38 Тому вони відмовилися

27а Ал. 10:19.
32а Ал. 30:11.

б 2 Неф. 1:7; 10:11.
пп Свобода.

в Ал. 27:9.

від своїх бажань мати царя, і стали надзвичайно стурбовані, аби кожна людина мала рівні можливості по всій землі; так, і кожна людина висловила готовність відповідати за свої власні гріхи.

39 Отже, сталося, що вони зібралися разом групами по всій землі, щоб подати свої голоси про те, хто має бути їхніми суддями, щоб судити їх за “законом, який був даний їм; і вони надзвичайно зраділи ^бволі, яку їм було даровано.

40 І стала сильнішою їхня любов до Мосії; так, вони поважали його більше, ніж будь-яку іншу людину; бо вони не дивилися на нього як на тирана, який прагнув вигоди, так, того баришу, який розбещує душу; бо він не вимагав багатств від них, і також він не втішався пролиттям крові; але він установав “мир на землі, і він дарував своїм людям можливість визволитися від усякої залежності; тому вони поважали його, так, надзвичайно, понад міру.

41 І сталося, що вони призначили ^асуддів правити ними, або судити їх за зако-

ном; і це вони зробили по всій землі.

42 І сталося, що Алма був призначений бути першим головним суддею, будучи також первосвящеником, і його батько передав цю посаду йому, і передав йому відповідальність за всі справи церкви.

43 І тоді сталося, що Алма “пішов шляхами Господа, і він виконував Його заповіді, і він судив праведним судом; і був тривалий мир на землі.

44 І так почалося правління суддів по всій землі Зарагемлі, серед усіх людей, які називалися Нефійцями; і Алма був першим і головним суддею.

45 І тоді сталося, що його батько помер, маючи вісімдесят і два роки, і він прожив, виконуючи заповіді Бога.

46 І сталося, що Мосія також помер на тридцять третьому році свого царювання, маючи “шістдесят і три роки; що разом становило п'ятсот і дев'ять років від того часу, коли Легій залишив Єрусалим.

47 І так скінчилося правління царів над народом Нефія; і так скінчилися дні Алми, який був засновником їхньої церкви.

39а Ал. 1:14.

^б пп Свобода.

40а пп Миротворець.

41а Мос. 29:11.

43а пп Ходити, ходити з Богом.

46а Мос. 6:4.

КНИГА АЛМИ

СИНА АЛМИ

Розповідь Алми, який був сином Алми, першого і головного судді над народом Нефієвим, а також первосвящеником над церквою. Розповідь про правління суддів, і про війни і суперечки серед людей, а також розповідь про війну між Нефійцями і Ламанійцями, згідно з літописом Алми, першого і головного судді.

РОЗДІЛ 1

Негор навчає лжевченням, встановлює церкву, запроваджує орудування священників і вбиває Гедеона—Негора страчено за його злочини—Орудкування священників і переслідування поширюються серед народу—Священники утримують себе самі, люди піклуються про бідних, і Церква процвітає. Близько 91–88 рр. до р.х.

Ось сталося, що в перший рік правління суддів над народом Нефія, з цього часу і надалі, після того, як цар Мосія ^апройшов дорогою всього земного, відвоював добру війну, йдучи з піднятою головою перед Богом, не залишив нікого царювати на своєму місці; проте він запровадив ^бзакони, і їх було визнано людьми; тому вони повинні були твердо додержуватися законів, які він установив.

2 І сталося, що в перший рік правління Алми в суді приве-

ли до нього одного ^ачоловіка судити, чоловіка, який був кремезним і відзначався своєю великою силою.

3 І він ходив поміж людьми, проповідуючи їм те, що він ^аназивав словом Бога, ^бнападаючи на церкву; проголошуючи людям, що кожний священник і вчитель повинен користуватися ^априхильністю людей; і що вони ^ане повинні працювати власноруч, але що вони повинні бути на утриманні у людей.

4 І він також свідчив людям, що все людство буде врятовано в останній день, і що їм не треба ні лякатися, ані тремтіти, але що вони повинні підняти голови і звеселитися; бо Господь створив усіх людей, і також викупив усіх людей; і, в кінці, всі люди будуть мати вічне життя.

5 І сталося, що він навчав цьому так багато, що багато хто повірив його словам, тобто так багато, що вони почали утримувати його і давати йому гроші.

[Алми]

1 1а Мос. 29:46.

б Яр. 1:5; Ал. 4:16;

Гел. 4:22.

2а Ал. 1:15.

3а Єз. 13:3.

б пп Антихрист.

в Лк. 6:26; 1 Неф. 22:23.

г Мос. 18:24, 26; 27:5.

6 І він почав заноситися у гордовитості свого серця, і носити дуже коштовний одяг, так, і навіть почав установлювати “церкву згідно з своїм проповідуванням.

7 І сталося, коли він ішов, щоб проповідувати тим, хто повірив його слову, він зустрів чоловіка, який належав до церкви Бога, так, саме одного з їхніх учителів; і він почав сперечатися з ним різко, що він може відвести людей від церкви; але чоловік протистояв йому, переконуючи його “словами Бога.

8 Тож ім'я цього чоловіка було “Гедеон; і саме він був знаряддям у руках Бога у визволенні народу Лімгія від залежності.

9 Ось, через те що Гедеон протистояв йому словами Бога, він розгнівався на Гедеона, і витяг свого меча, і почав рубати його. А Гедеон, будучи похилого віку, отже, він не зміг протистояти його ударам, тому його було “вбито мечем.

10 А чоловіка, який вбив його, було схоплено людьми з церкви і приведено до Алми, щоб його “судили за злочин, який він вчинив.

11 І сталося, що він стояв перед Алмою і виправдовувався з великою зухвалістю.

12 Але Алма сказав йому:

Дивись, уперше “орудування священика було запроваджено серед цього народу. І дивись, ти винен не тільки в орудуванні священика, але й у тім, що намагався проводити його в життя мечем; а якщо орудування священиків буде запроваджено серед цього народу, це доведе їх до повного знищення.

13 І ти пролив кров праведної людини, так, людини, яка вчинила багато добра серед цього народу; і якщо ми пощадимо тебе, його кров ляже на нас для “помсти.

14 Тому тебе засуджено на смерть згідно з законом, який було дано нам Мосією, нашим останнім царем; і його було визнано цим народом; тому цей народ мусить твердо “додержуватися цього закону.

15 І сталося, що вони схопили його; а його ім'я було “Негор; і вони привели його на вершину гори Мантій, і там його примусили, або, краще, він визнав між небесами і землею, що те, чого він навчав людей, суперечило слову Бога; і там він прийняв ганебну^б смерть.

16 Проте це не поклато край поширенню орудування священиків на цій землі; бо було багато тих, хто любив був суєтні речі цього світу, і вони

6а 1 Неф. 14:10.
7а пп Слово Боже.
8а Мос. 20:17; 22:3.
9а Ал. 6:7.
10а Мос. 29:42.

12а 2 Неф. 26:29.
пп Орудування
священиків.
13а пп Помста.
14а пп Найвища міра

покарання.
15а Ал. 1:2.
б Повтор. 13:1–9.

пішли проповідувати лже-вчення; і це вони робили заради ^абагатства і шани.

17 Проте вони не наважувалися ^абрехати, щоб те не стало відомим, бо боялися закону, тому що брехунів карали; отже, вони удавали, що проповідують згідно з своїми віруваннями; а закон не мав сили над будь-якою людиною за ^бїї вірування.

18 І вони не наважувалися ^акрасти, бо боялися закону, тому що таких карали; а також не наважувалися вони ні грабувати, ані вбивати, бо того, хто ^бвбивав, карали на ^всмерть.

19 Але сталося, що всі, хто не належав до церкви Бога, почали утискувати тих, хто належав до церкви Бога і взяв на себе ім'я Христа.

20 Так, вони утискували їх, і завдавали їм болю всілякими словами, і це через їхню покору; тому що вони не були гордими у своїх власних очах, і тому що вони ділилися словом Бога один з одним, без ^агрошей і без оплати.

21 Тож був суворий закон серед людей в церкві, що не повинно бути жодної людини, яка належала до церкви і яка б постала і ^аутискувала тих, хто не належав до церкви, і що не повинно бути

ніякого переслідування серед них.

22 Проте було багато серед них тих, хто став гордовитим і почав сперечатися гаряче з своїми супротивниками, аж до бійки; так, вони били один одного кулаками.

23 Тож було це другого року правління Алми, і це було причиною багатьох страждань у церкві; так, це було причиною багатьох випробувань для церкви.

24 Бо серця багатьох закам'яніли, і їхні імена було ^авикреслено, щоб не пам'ятали їх більше серед народу Бога. І також багато хто ^бвідійшов від них.

25 Тож було це великим випробуванням для тих, хто стояв міцно у своїй вірі; проте вони були стійкими і непохитними у виконанні заповідей Бога, і вони зносили з ^атерпінням переслідування, яке звалилося на них.

26 І коли священники лишали свою ^апрацю, щоб передавати слово Бога людям, люди також лишали свою працю, щоб слухати слово Бога. І після того як священник передавав їм слово Бога, вони всі поверталися знову старанно до свого труда; і священник не ставив себе вище за своїх слухачів, бо проповідник не

16а пп Багатство;
Марний, Марнота.
17а пп Брехня; Чесний,
Чесність.
б Ал. 30:7–12; УВ 1:11.
18а пп Красти,
Крадіжка.

б пп Вбивство.
в пп Найвища міра
покарання.
20а Ісая 55:1–2.
21а пп Переслідувати,
Переслідування.
24а Вих. 32:33;

Мос. 26:36; Ал. 6:3.
пп Відлучення від
Церкви.
б Ал. 46:7.
пп Відступництво.
25а пп Терпіння.
26а Мос. 18:24, 26; 27:3–5.

був кращим за слухача, і також учитель не був ні в чому кращим за учня; і таким чином вони всі були рівні, і вони всі трудилися, кожна людина ^бзгідно з своїми силами.

27 І вони ^ввідділяли від свого майна, кожна людина залежно від того, що вона мала, ^ббідним, і нужденним, і хворим, і стражденним; і вони не носили коштовного одягу, і все ж вони були охайні й милovidні.

28 І таким чином вони встановили справи церкви; і таким чином вони знову мали тривалий мир, незважаючи на всі переслідування.

29 І ось, через стійкість церкви вони стали надзвичайно ^ббагатими, маючи безліч усього, в чому тільки вони мали потребу—безліч отар і стад, і відгодованих кожного виду, а також безліч зерна, і золота, і срібла, і коштовностей, і безліч ^бшовку, і тонкотканого полотна, і всілякої гарної простої тканини.

30 І ось, за своїх ^впроцвітаючих обставин, вони не відправляли нікого, хто був би ^броздягненим, або був би голодним, або був би спраглим, або був би хворим, або не був би нагодованим; і вони не прикипіли серцями до багатств; тому вони були щедрими до всіх, до старих і

молодих, до залежних і вільних, до чоловіків і жінок, чи то не з церкви або з церкви, не беручи до ^вуваги особистості, а тільки тих, хто у нужді.

31 І так вони процвітали і ставали набагато заможнішими, ніж ті, хто не належав до їхньої церкви.

32 Бо ті, хто не належав до їхньої церкви, віддалися чаклунству, й ^відолопоклонству або ^блінощам, і ^вбазіканню, і ^взаздросцям, і розбратові; носили коштовний одяг; ^взаношилися в гордості своїх власних очей; переслідували, брехали, крали, грабували, чинили розпусту, і вбивство, і всіляку злочестивість; проте закон застосовувався до всіх тих, хто порушив його, наскільки це було можливо.

33 І сталося, що таким чином застосовуючи закон до них, коли кожна людина зазнавала згідно з тим, що вона вчинила, вони стали спокійнішими, і не наважувалися чинити ніяку злочестивість, яка могла стати відома; отже, було більше спокою серед народу Нефія аж до п'ятого року правління суддів.

РОЗДІЛ 2

Амлісій намагається стати

26б Мос. 4:27; УЗ 10:4.

27а пп Милостиня,
Роздача милостині.
б Лк. 18:22; Мос. 4:26;
УЗ 42:29–31.

29а пп Багатство.

б Ал. 4:6.

30а Кн. Як. 2:17–19.

б пп Бідний, Бідні.

в Ал. 16:14; УЗ 1:35.

32а пп Ідолопоклонство.

б пп Лінивий, Лінощі.

в пп Лихослів'я.

г пп Заздрити,
Заздність.

д Кн. Як. 2:13;

Ал. 31:25; Морм. 8:28.
пп Гординя.

царем, але його було відхилено голосом народу—Його послідовники роблять його царем—Амлісіїці розв'язують війну проти Нефійців і зазнають поразки—Ламанійці й Амлісіїці об'єднують сили і зазнають поразки—Алма вбиває Амлісію. Близько 87 р. до р.х.

І сталося, на початку п'ятого року їхнього правління почалися суперечки серед людей; один чоловік, якого звали Амлісій, який був дуже підступною людиною, так, мудрою людиною, щодо мудрості світу, який був з тієї самої групи, що і той чоловік, який вбив "Гедеона мечем, і якого було страчено згідно з законом—

2 Тож цей Амлісій своєю підступністю потягнув багато людей за собою; а саме так багато, що вони стали дуже сильними; і вони почали докладати зусиль, щоб настановити Амлісію царем над народом.

3 Тож це було тривожним для людей з церкви, і також для всіх тих, кого не було відтягнуто переконаннями Амлісію; бо вони знали, що згідно з їхнім законом таке має бути затверджено "голосом народу.

4 Отже, якби стало можливим, щоб Амлісій привернув голос народу, він, будучи злочестивою людиною, "поз-

бавив би їх їхніх прав і привілеїв церкви; бо в його наміри входило знищення церкви Бога.

5 І сталося, що люди зібралися разом по всій землі, кожна людина за своїм розумінням, чи то за, чи проти Амлісію, окремими групами, маючи багато обговорювань і добрячих "суперечок один з одним.

6 І таким чином вони зібралися разом, щоб віддати свої голоси щодо цієї справи; і їх було покладено перед суддями.

7 І сталося, що голос народу був проти Амлісію, щоб його не робити царем над народом.

8 Тож це зробило так, що була велика радість у серцях тих, хто був проти нього; але Амлісій підбурював тих, хто був за нього, гніватися проти тих, хто не був за нього.

9 І сталося, що вони зібралися разом і посвятили Амлісію на свого царя.

10 Тож коли Амлісію було поставлено царем над ними, він наказав їм, щоб вони підняли зброю проти своїх братів; і зробив він це, щоб він міг підкорити їх собі.

11 Тож люди Амлісію були відомими за ім'ям Амлісію, і називалися "Амлісійцями; а решта називалася "Нефійцями, або народом Бога.

12 Отже, народ Нефійців був обізнаний з наміром Амлісій-

2 1а Ал. 1:8.
3а Мос. 29:25–27;
Ал. 4:16.

4а Ал. 10:19;
Гел. 5:2.
5а 3 Неф. 11:29.

11а Ал. 3:4.
б Кн. Як. 1:13–14;
Мос. 25:12; Ал. 3:11.

ців, тому вони підготувалися зустріти їх; так, вони озброїлися мечами, і кривими шаблями, і луками, і стрілами, і камінням, і працями, і всілякою “зброєю війни, кожного виду.

13 І таким чином вони підготувалися зустріти Амлісійців у той час, коли вони прийдуть. І були призначені полководці, і вищі полководці, і головні полководці, відповідно до їхньої кількості.

14 І сталося, що Амлісій озброїв своїх людей усілякою зброєю війни кожного виду; і він також призначив правителів і провідників над своїм народом, щоб вести їх воювати проти своїх братів.

15 І сталося, що Амлісійці зійшли на гору Амнігу, що була на схід від “ріки Сидон, яка текла через ^бземлю Зарагемлі, і там вони почали воювати з Нефійцями.

16 Ось Алма, будучи “головним суддею і правителем народу Нефія, отже він виступив з своїм народом, так, з своїми полководцями, і головними полководцями, так, на чолі свого війська проти Амлісійців битися.

17 І вони почали вбивати Амлісійців на горі, що на схід від Сидону. І Амлісійці протистояли Нефійцям з великою силою, так що багато Нефійців полягло від рук Амлісійців.

18 Проте Господь зміцнив руку Нефійців, так що вони вбивали Амлісійців великим убивством, так що вони почали втікати від них.

19 І сталося, що Нефійці переслідували Амлісійців увесь той день, і вбивали їх великим убивством, так що “вбито було Амлісійців дванадцять тисяч п’ятсот тридцять і дві душі; і було вбито Нефійців шість тисяч п’ятсот шістдесят і дві душі.

20 І сталося, що коли Алма вже більше не міг переслідувати Амлісійців, він звелів своїм людям поставити намети в “долині Гедеон, долині, що було названо на честь того Гедеона, якого було вбито мечем від руки ^бНегора; і в цій долині Нефійці поставили свої намети на ніч.

21 І Алма послав розвідників простежити за рештою Амлісійців, щоб він міг знати про їхні плани і їхні змови, щоб таким чином він міг захиститися від них, щоб він міг зберегти свій народ від знищення.

22 Тож ті, кого він послав стежити за табором Амлісійців, звалися Зерам, і Амнор, і Мантій, і Лімгер; то були ті, хто пішов з своїми людьми стежити за табором Амлісійців.

23 І сталося, що наступного дня вони повернулися до табору Нефійців з великою

12а Мос. 10:8;
Гел. 1:14.
15а Ал. 3:3.

^б Ом. 1:13–15.
16а Мос. 29:42.
19а Ал. 3:1–2, 26; 4:2.

20а Ал. 6:7.
^б Ал. 1:7–15; 14:16.

квапливістю, будучи сильно здивованими і враженими великим страхом, кажучи:

24 Слухайте, ми стежили за табором ^аАмлісійців, і, на наш превеликий подив, на землі Мінон, далі за землею Зарагемлі, на шляху до землі ^бНефія ми побачили численне військо Ламанійців; і знайте, Амлісійці приєдналися до них;

25 І вони нападають на наших братів у тій землі; і вони втікають від них з своїми отарами, і з своїми жінками, і з своїми дітьми до нашого міста; і якщо ми не поспішимо, вони заволодіють нашим містом, і наші батьки, і наші жінки, і наші діти будуть убиті.

26 І сталося, що люди Нефія згорнули свої намети і вирушили з долини Гедеона до свого міста, яким було місто ^аЗарагемля.

27 І знайте, коли вони переходили ріку Сидон, Ламанійці і Амлісійці, яких було, здавалося, майже так ^абагато, як піску морського, напали на них, щоб знищити їх.

28 Проте, Нефіійці, будучи ^азміцнені рукою Господа, помолившись гаряче до Нього, щоб він визволив їх від рук їхніх ворогів, отже, Господь почув їхні волання, і зміцнив їх, і Ламанійці й Амлісійці полягли від їхньої руки.

29 І сталося, що Алма бився з Амлісієм на мечах, лице до

лица; і вони боролися сильно один з одним.

30 І сталося, що Алма, будучи людиною Бога, спонуканий великою ^авірою, заволав, кажучи: О Господи, змилуйся і пощади моє життя, щоб я міг бути знаряддям у Твоїх руках, для того щоб урятувати і зберегти цей народ.

31 Тож коли Алма сказав ці слова, він знову бився з Амлісієм; і його було зміцнено, так сильно, що він убив Амлісія мечем.

32 І він також бився з царем Ламанійців; але цар Ламанійців утік від Алми і послав свою сторожу боротися з Алмою.

33 Але Алма, з своєю сторожею, боровся з сторожею царя Ламанійців, доки не вбив і не прогнав їх.

34 І таким чином він очистив землю, або краще сказати берег, який був на захід від ріки Сидон, скинувши тіла Ламанійців, яких було вбито, у води Сидону, щоб у такий спосіб його люди мали місце, щоб перейти і боротися з Ламанійцями й Амлісійцями на західному березі ріки Сидон.

35 І сталося, що коли вони всі перейшли ріку Сидон, тоді Ламанійці й Амлісійці почали втікати від них, незважаючи на те, що вони були такі численні, що їх не можна було злічити.

36 І вони втекли від Нефій-

24а Ал. 3:4, 13–18.
б 2 Неф. 5:8.

26а Ом. 1:14, 18.
27а Яр. 1:6.

28а Повтор. 31:6.
30а пп Віра.

ців у пустиню, яка була на захід і північ, геть за межі цієї землі; і Нефійці переслідували їх щосили, і вбивали їх.

37 Так, їх зустрічали з усіх боків, і вбивали, і проганяли, доки їх не було розсіяно на захід і на північ, доки вони не досягли пустині, яка називалася Гермаунтс; і це була та частина пустині, яка кишіла дикими і хижими звірями.

38 І сталося, що багато померло в пустині від ран, і їх пожерли ті звірі і також хижакі повітряні; і їхні кості було знайдено і зібрано до купи на землі.

РОЗДІЛ 3

Амлісійці позначили себе згідно з пророковим словом—Ламанійців було проклято за їхній бунт—Люди накликають свої власні прокляття на самих себе—Нефійці перемагають ще одне ламанійське військо. Близько 87–86 рр. до Р.Х.

І сталося, що Нефійці, яких не було “вбито зброєю війни, після того як поховали тих, кого було вбито—тож число вбитих не було зчислене через величину їхнього числа—після того, як вони закінчили поховання своїх мертвих, вони всі повернулися до своїх земель, і до своїх домів, і до своїх жінок, і до своїх дітей.

2 Тож багато жінок і дітей загинуло від меча, і також багато їхніх отар і їхніх стад; і також багато їхніх ланів зерна було знищено, бо їх було витоптано полчищами людей.

3 І ось багато Ламанійців і Амлісійців, яких було вбито на березі ріки Сидон, було скинуто у “води Сидону; і знайте, їхні кості в глибинах ^бморя, і їх багато.

4 І “Амлісійці відрізнялися від Нефійців, бо вони ^бпозначили себе червоним на своїх лобах у такий самий спосіб, що й Ламанійці; проте вони не стригли свої голови, як Ламанійці.

5 Тож голови Ламанійців були стрижені; і вони були “голими, за винятком підперезаних шкірою стегон, і також їхнього озброєння, яким вони були підперезані, і їхніх луків, і їхніх стріл, і їхнього каміння, і їхніх пращ, і так далі.

6 І шкіра Ламанійців була темною, згідно з відзнакою, яку було зроблено на їхніх батьках, яка лягла “прокляттям на них через їхню провину і їхній бунт проти своїх братів, серед яких були Нефій, Яків, і Йосип, і Сам, які були справедливими і святими людьми.

7 А їхні брати намагалися знищити їх, тому вони були прокляті; і Господь Бог поставив “відзнаку на них, так,

3 1а Ал. 2:19; 4:2.
3а Ал. 2:15.
б Ал. 44:22.
4а Ал. 2:11.

б Ал. 3:13–19.
5а Ен. 1:20;
Мос. 10:8;
Ал. 42:18–21.

6а 2 Неф. 5:21; 26:33.
пп Проклинати,
Прокляття.
7а 1 Неф. 12:23.

на Ламані й Лемуїлі, і також на синах Ізмаїла, і Ізмаїльтянових жінках.

8 І це було зроблено, щоб їхнє сім'я можна було відрізнити від сімені їхніх братів, щоб таким чином Господь Бог міг зберегти Свій народ, щоб вони могли не "зміщуватися і не вірувати в неправильні ^бтрадиції, які б привели до їхнього знищення.

9 І сталося, що хто б не зміщував своє сім'я з сіменем Ламанійців, накликав те саме прокляття на своє сім'я.

10 Отже, хто б не дозволив собі бути відведеним Ламанійцями геть, називався тим самим іменем, і відзнака накладалася на нього.

11 І сталося, що ті, хто не вірили "традиціям Ламанійців, але вірили тим літописам, які було принесено з землі Єрусалима, і також традиціям їхніх батьків, які були правильними, хто вірили заповідям Бога і дотримувалися їх, називалися Нефійцями, або людьми Нефія, з того часу і надалі—

12 І це саме вони вели літописи, які є "істинними, про свій народ, і також про народ Ламанійців.

13 Тепер ми повернемося знову до Амлісійців, бо вони також мали "відзнаку, поставлену на них; так, вони поста-

вили відзнаку на собі, так, а саме відзнаку червоним на своїх лобах.

14 Так слово Бога виповнилося, бо такими були слова, які Він сказав Нефієві: Дивись, Ламанійців Я прокляв, і Я поставлю відзнаку на них, щоб вони і їхнє сім'я відрізнялися від тебе і твого сімені, з цього часу надалі і назавжди, якщо вони не покаються у своїй злочестивості і не "звернуться до Мене, щоб Я змилювався над ними.

15 І знову: Я поставлю відзнаку на тому, хто зміщує своє сім'я з своїми братами, щоб вони могли бути проклятими також.

16 І знову: Я поставлю відзнаку на тому, хто бореться проти тебе і твого сімені.

17 І знову Я кажу, той, хто відійде від тебе, не буде більше називатися твоїм сіменем; і Я благословлю тебе, і того, хто назветься твоїм сіменем, відтепер і назавжди; і такими були обіцяння Господа Нефієві і його сімені.

18 Тож Амлісійці не знали, що вони виконують слова Бога, коли почали робити позначки собі на своїх лобах; проте вони виступили з відкритим "бунтом проти Бога; тому було необхідно, щоб прокляття впало на них.

19 Тож я б хотів, щоб ви побачили, що вони виклика-

8а пп Шлюб,
Одружуватися—
Міжконфесійний
шлюб.

б Мос. 10:11–18;
Ал. 9:16.
11а Ал. 17:9–11.
12а Мос. 1:6; Етер 4:6–11.

13а Ал. 3:4.
14а 2 Неф. 30:4–6.
18а 4 Неф. 1:38.
пп Бунт.

ли на себе “прокляття; і саме так кожна людина, яка проклята, викликає на себе свій власний осуд.

20 Тож сталося, що не так багато днів пройшло після битви, яку вчинили на землі Зарагемлі Ламанійці й Амлісійці, як друге військо Ламанійців напало на народ Нефія, в тому “самому місці, де перше військо зустрілося з Амлісійцями.

21 І сталося, що було послано військо вигнати їх з їхньої землі.

22 Тепер Алма сам, будучи “пораним, не пішов на битву, на цей раз проти Ламанійців;

23 Але він послав численне військо проти них; і вони піднялися і повбивали багатьох Ламанійців, і вигнали решту з них геть за межі їхньої землі.

24 І тоді вони повернулися знову і почали встановлювати мир на цій землі, і деякий час їхні вороги більше не тривожили їх.

25 Тож усе це відбувалося, так, усі ці війни і суперечки почалися і закінчилися п’ятого року правління суддів.

26 І протягом одного року тисячі і десятки тисяч душ було відправлено у вічний світ, щоб вони могли пожити свої “винагороди згідно з своїми діями, чи то були

вони добрими, чи то були вони поганими, пожинати вічне щастя або вічне нещастя, залежно від духа, якого вони бажали слухатися, чи то був добрий дух, чи поганий.

27 Бо кожна людина отримує “плату від того, кого вона бажє слухатися, і це згідно з словами духа пророцтва; тому нехай це буде згідно з істиною. І так закінчився п’ятий рік правління суддів.

РОЗДІЛ 4

Алма христить тисячі навернених—Беззаконня проникає у Церкву, і розвиток церкви натикається на перешкоди—Нефійгу призначають головним суддею—Алма як первосвященик віддається священнослужінню. Близько 86–83 рр. до Р.Х.

Ось сталося, шостого року правління суддів над народом Нефія не було ні суперечок, ані воєн на “землі Зарагемлі;

2 Але люди бідували, так, дуже бідували через “втрату своїх братів, а також через втрату своїх отар і стад, а також через втрату їхніх ланів зерна, які було витоптано під ногами і знищено Ламанійцями.

3 І такими великими були їхні бідування, що кожна

19a 2 Неф. 5:21–25;

Ал. 17:15.

20a Ал. 2:24.

22a Ал. 2:29–33.

26a пп Діла.

27a Мос. 2:31–33;

Ал. 5:41–42.

б Рим. 6:16;

Гел. 14:29–31.

пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

4 1a Ом. 1:12–19.

2a Ал. 2:19; 3:1–2, 26.

душа мала причину тужити; і вони вірили в те, що то були покарання Бога, послані на них через їхню злочестивість і їхні мерзоти; отже, вони були пробуджені, щоб пам'ятати свій обов'язок.

4 І вони почали встановлювати церкву більш повно; так, і багато було "хрищено у водах Сидону і приєдналося до церкви Бога; так, їх було хрищено рукою Алми, який був посвячений в ^бпервосвященики над людьми церкви, рукою його батька Алми.

5 І сталося сьомого року правління суддів, що було близько трьох тисяч п'ятисот душ, які об'єдналися в "церкву Бога й були хрищені. І так закінчився сьомий рік правління суддів над народом Нефія; і був тривалий мир увесь цей час.

6 І сталося восьмого року правління суддів, що люди церкви ставали гордовитими через свої величезні "багатства, і свої ^бтонкі шовки, і своє тонкоткане полотно, і через велику кількість своїх отар і стад, і свого золота та свого срібла, і всіляких коштовностей, які вони отримали завдяки своїй працьовитості; і від усього цього вони занеслися гордовито у своїх очах, бо почали носити дуже коштовний одяг.

7 Ось це було причиною багатьох бідувань Алми, так, і багатьох людей, яких Алма "висвятив на вчителів, і священників, і старійшин у церкві; так, багато глибоко горювали через злочестивість, що, як вони бачили, з'явилася серед їхнього народу.

8 Бо вони побачили і зрозуміли з великим сумом, що люди церкви почали заноситися "гордовито у своїх очах, і прикипати серцями до багатств і до суєтних речей цього світу, що вони стали зневажливими один до одного, і почали утискувати тих, хто не ^бвірив, згідно з їхніми волею і бажанням.

9 І таким чином, цього восьмого року правління суддів почалися великі "суперечки серед народу церкви; так, були ^бзасдрощі, і розбрат, і злоба, і утиски, і гордовитість, яка навіть перевищувала гордовитість тих, хто не належав до церкви Бога.

10 І так закінчився восьмий рік правління суддів; і злочестивість церкви була великим каменем спотикання для тих, хто не належав до церкви; і тому церква почала зазнавати невдачі у своєму розвитку.

11 І сталося на початку дев'ятого року, Алма побачив злочестивість церкви, і він

4а Мос. 18:10–17.

б Мос. 29:42.

5а Мос. 25:18–23;

3 Неф. 26:21.

6а пп Багатство.

б Ал. 1:29.

7а пп Повноваження.

8а пп Гординя;

Марний, Марнога.

б Ал. 1:21.

9а пп Суперечка.

б пп Засдрити,
Засдрість.

побачив також, що “приклад церкви почав вести тих, хто був невіруючим, від одного прояву беззаконня до іншого, таким чином викликаючи винищення народу.

12 Так, він бачив велику нерівність серед людей, дехто заносився своєю гордовитістю, зневажаючи інших, повертаючись спинами своїми до “нужденних, і нагих, і тих, хто ^бголодний, і тих, хто спраглий, і тих, хто хворий і стражденний.

13 Тож це було серйозною причиною для плачу серед людей, в той час, як інші принижували себе, допомагаючи тим, хто мав потребу в їхній допомозі, такій, як “передати частину свого майна бідним і нужденним, нагодувати голодних, а також зносити всілякі ^ббідкування “заради Христа, Який прийде згідно з духом пророцтва;

14 Чекаючи з нетерпінням того дня, таким чином “зберігаючи прощення своїх гріхів; сповнюючись великою ^брадістю через воскресіння мертвих, згідно з волею, і владою, і визволенням Ісуса Христа з пут смерті.

15 І ось сталося, що Алма, побачивши бідкування покірних послідовників Бога, і

утиски, які навалилися на них з боку решти його народу, і споглядаючи всю їхню “нерівність, дуже засмутився; проте Дух Господа не полишив його.

16 І він вибрав мудрого чоловіка, який був серед старійшин церкви, і дав йому владу через “голосування людей, щоб він мав владу запроваджувати ^бзакони згідно з законами, що було дано, і втілювати їх у життя відповідно до злочестивості і злочинів людей.

17 Тож ім'я цього чоловіка було Нефійга, і він був призначений “головним суддею; і він посів місце суду, щоб судити людей і керувати ними.

18 Тож Алма не передав йому посаду первосвященика у церкві, але він залишив посаду первосвященика за собою; але місце суду він передав Нефійгові.

19 І це він зробив для того, щоб він “сам міг піти поміж своїми людьми, або поміж людьми Нефія, щоб він міг проповідувати їм ^бслово Бога, щоб “збудити їх ‘пам’ятати свій обов’язок, і щоб він міг збити з допомогою слова Бога всю гордовитість, і хитрість, і всі суперечки, які були між його людьми, не вбачаючи

11а 2 Сам. 12:14;

Ал. 39:11.

12а Ісаї 3:14;

Кн. Як. 2:17.

^б Мос. 4:26.

13а пп Милостиня,

Роздача милостині.

^б пп Лихо.

^в 2 Кор. 12:10.

14а Мос. 4:12;

Ал. 5:26–35.

пп Виправдання,
Виправдовувати.

^б пп Радість.

15а УЗ 38:27; 49:20.

16а Ал. 2:3–7.

^б Ал. 1:1, 14, 18.

17а Ал. 50:37.

19а Ал. 7:1.

^б Ал. 31:5;

УЗ 11:21–22.

^в Ен. 1:23.

^г Мос. 1:17;

Гел. 12:3.

ніякого іншого способу, яким би він міг виправити їх, окрім такого, щоб подолати їх щирим ⁹свідченням проти них.

20 І так, на початку дев'ятого року правління суддів над народом Нефія, Алма передав місце суду ⁴Нефійгові і обмежився тільки ⁶первосвященством святого чина Бога, свідченням про Слово, згідно з духом одкровення і пророцтва.

Слова, що їх Алма, первосвященик за святим чином Бога, передав людям у їхніх містах і селах по всій землі.

Вміщено в розділі 5.

РОЗДІЛ 5

Щоб здобути спасіння, люди повинні покаятися і виконувати заповіді, народитися знову, очистити свій одяг кров'ю Христа, бути смиренними, і зняти з себе гордовитість і заздрощі, і творити діяння праведності—Добрій Пастир скликає Свій народ—Ті, які чинять злі діяння, є дітьми диявола—Алма засвідчує істинність його вчення і заповідає людям покаятися—Імена праведних будуть записані в книгу життя. Близько 83 р. до р.х.

Тож сталося, що Алма почав ⁴передавати слово ⁶Бога людям, спочатку на землі Зарагемлі, а звідти—по всій землі.

2 І ось ці слова, з якими він звертався до людей у церкві, яка була встановлена у місті Зарагемля, згідно з його власним записом, кажучи:

3 Я, Алма, будучи ⁴посвяченим моїм батьком, Алмою, у ⁶первосвященики над церквою Бога, а він мав владу і ⁶повноваження від Бога робити це, ось, я кажу вам, що він почав установлювати церкву на ⁷землі, яка була в границях Нефієвої; так, землі, яка називалася землею Мормона; так, і він христив своїх братів у водах Мормона.

4 І слухайте, я кажу вам, їх було ⁴визволено від рук людей царя Ноя милістю і силою Бога.

5 І знайте, після того їх було приведено у ⁴залежність руками Ламанійців у пустині; так, я кажу вам, вони були в неволі, і знову Господь визволив їх з ⁶залежності силою Свого слова; і нас було приведено на цю землю, і тут ми почали встановлювати церкву Бога по всій землі також.

6 І ось слухайте, я кажу вам, мої браття, ви, хто належить до цієї церкви, чи належно ви зберігаєте пам'ять

19d пп Свідок,
Свідчення.

20a Ал. 8:12.

б Мос. 29:42;

Ал. 5:3, 44, 49.

5 1a Ал. 4:19.

б Ал. 5:61.

3a пп Висвячувати,
Висвячення.

б Ал. 4:4, 18, 20.

в Мос. 18:13;

3 Неф. 11:25.

г Мос. 18:4;

3 Неф. 5:12.

4a Мос. 23:1–3.

5a Мос. 23:37–39;

24:8–15.

б Мос. 24:17.

про неволю ваших батьків? Так, і чи належно ви зберігаєте пам'ять про Його милість і довготерпіння до них? І більш того, чи ви належно зберігаєте пам'ять про те, що Він визволив їхні душі з пекла?

7 Знайте, Він змінив їхні серця; так, Він пробудив їх від глибокого сну, і вони пробудилися до Бога. Знайте, вони були посеред темряви; проте їхні душі були освітлені світлом вічного слова; так, їх було оточено навколо "путами смерті, і ^бланцюгами пекла, і вічне знищення чекало на них.

8 А тепер я запитую вас, мої браття, чи було їх знищено? Слухайте, я кажу вам: Ні, не було.

9 І ще я питаю, чи було пута смерті розірвано, і ланцюги пекла, що оточували їх, послаблено? Я кажу вам: Так, їх було послаблено, і їхні душі зростали, і вони оспівували викуплюючу любов. І я кажу вам, що вони спасенні.

10 І ось я питаю вас, згідно з якими умовами вони "спасенні? Так, які підстави вони мають, щоб сподіватися на спасіння? Яка причина того, що їх визволено від пут смер-

ті, так, і також від ланцюгів пекла?

11 Слухайте, я можу сказати вам—хіба мій батько Алма не повірив словам, промовленим вустами "Авінадія? І хіба не був той святим про роком? Хіба не говорив він слова Бога, і мій батько Алма хіба не повірив їм?

12 І завдяки його вірі можуть "зміна сталася в його серці. Знайте, я кажу вам, що все це є істинним.

13 І слухайте, він "проповідував Слово вашим батькам, і могутня зміна сталася також і в їхніх серцях, і вони упокорилися і поклали ^бдовіру на істинного й ^бживого Бога. І знайте, вони були вірними до 'кінця; тому вони були спасенні.

14 А тепер слухайте, я питаю вас, мої браття по церкві, хіба ви не "народжені духовно від Бога? Хіба ви не отримали образ Його у виразі вашого обличчя? Хіба ви не відчували могутню ^бзміну у ваших серцях?

15 Чи виявляєте ви віру у викуплення Того, Хто "створив вас? Чи ви чекаєте з вірою в очах, і чи бачите, як це смертне тіло підніметься у безсмерті, а це тління ^бпідні-

7а Мос. 15:8.

б Ал. 12:11;
УЗ 138:23.

10а пп План
Викуплення;
Спасіння.

11а Мос. 17:1–4.

12а пп Навернення,
Навернений.

13а Мос. 18:7.

б пп Довіра.
в Морм. 9:28;
УЗ 20:19.

г пп Терпіти.

14а Мос. 27:24–27;
Ал. 22:15.

пп Народитися
знову, Народитися

від Бога.

б Рим. 8:11–17;
Мос. 5:2;
Мойс. 6:65.

пп Навернення,
Навернений.

15а пп Створити,
Сотворіння.

б пп Воскресіння.

меться у нетлінні, щоб встати перед Богом для того, щоб бути ^асудженими відповідно до діянь, які творилися у смертному тілі?

16 Я кажу вам, чи можете ви уявити собі, що ви чуєте голос Господа, Який скаже вам того дня: Прийдіть до Мене ви, ^аблагословенні, бо знайте, ваші діяння були діяннями праведності на лиці землі?

17 Або чи можете ви уявити собі, що ви можете обманути Господа того дня, і ^асказати: Господи, наші діяння були праведними діяннями на лиці землі,—і що Він спасе вас?

18 Або, інакше, чи можете ви уявити собі, як вас приведено до суду Божого, а ваші душі сповнені провини і каяття, маючи спомини про всю вашу провину, авжеж, повний ^аспомин про всю вашу злочестивість, так, спомин про те, що ви відверто відмовилися коритися заповідям Бога?

19 Я кажу вам, чи зможете ви підвести очі на Бога того дня з щирим серцем і чистими руками? Я кажу вам, чи можете ви підвести очі, маючи ^аобраз Бога, вигравіюваний на ваших обличчях?

20 Я кажу вам, чи можете ви думати про те, що будете спасенні, якщо ви погоди-

лися стати ^апідвладними дияволіві?

21 Я кажу вам, ви дізнаєтеся того дня, що не зможете бути ^аспасенними; бо не може жодна людина бути спасенною, якщо її ^бодяг не відмитий добіла; так, її одяг повинен бути ^оочищений, доки він не стане чистим від усієї заплямованості через кров Того, про Кого говорили наші батьки, Хто прийде, щоб викупити Свій народ від їхніх гріхів.

22 І ось я питаю вас, мої браття, як саме будь-хто з вас почуватиметься, якщо стоятиме перед судом Бога, маючи одяг, заплямований ^ккров'ю і всілякою ^ббрудноюю? Тож про що це буде свідчити проти вас?

23 Тож хіба це не буде ^ссвідчити, що ви вбивці, авжеж, і також, що ви винні у всілякій злочестивості?

24 Послухайте, браття мої, чи ви припускаєте, що така особа матиме місце, щоб сидіти в царстві Бога з ^аАвраамом, з Ісаком і з Яковом, і також з усіма святими пророками, чий одяг чистий і незаплямований, очищений і білий?

25 Я кажу вам: Ні; якщо тільки ви не зробите нашого Творця обманщиком від початку або припустите, що він обманщик від початку, ви не можете припустити, що такі

15в пп Суд, Останній.

16а Мт. 25:31–46.

17а 3 Неф. 14:21–23.

18а Єз. 20:43;

2 Неф. 9:14;

Мос. 3:25;

Ал. 11:43.

19а 1 Іван 3:1–3.

20а Мос. 2:32.

21а пп Спасіння.

б 1 Неф. 12:10;

Ал. 13:11–13;

3 Неф. 27:19–20.

в пп Чистий, Чистота.

22а Ісая 59:3.

б пп Бруд, Бруднота.

23а Ісая 59:12.

24а Лк. 13:28.

можуть мати місце в царстві небесному; але їх буде знехтувано, бо вони є “дітьми царства диявола.

26 І ось тоді я кажу вам, браття мої, чи пережили ви “переміну в серці, і чи відчували ви, нібито співаєте ^бпісню викупительної любові, я хочу спитати, чи ^єможете ви відчувати це тепер?

27 Чи пройшли ви, утримуючи себе “невинними перед Богом? Чи могли б ви, якби вас було покликано вмерти в цей час, сказати собі, що ви були достатньо ^бсмиреними? Що ваш одяг було очищено і вибілено через кров Христа, Який прийде, щоб “викупити Свій народ від їхніх гріхів?

28 Тож чи повністю ви позбавилися “гордовитості? Я кажу вам, якщо ні, то ви не готові зустрітися з Богом. Тож ви повинні підготуватися швидко; бо царство небесне вже незабаром буде поруч, і такий не матиме вічного життя.

29 Слухайте, я кажу, чи є серед вас той, хто не позбавлений “зздрості? Я кажу вам, що той не готовий; і я хотів би, щоб він підготувався

швидко, бо ця година зовсім поруч, і він не знає, коли той час прийде; бо такого не буде визнано невинним.

30 І знову я кажу вам, чи є серед вас той, хто піднімає на “сміх свого брата або хто осипає його утисками?

31 Горе тому, бо він не готовий, а час, коли він має покаятися, вже поруч, інакше він не може бути спасеним!

32 Так, дійсно, горе всім вам, “творці беззаконня; покайтеся, покайтеся, бо Господь Бог сказав це!

33 Тож Він посилає запрошення “всім людям, бо ^бруки милості простерті до них, і Він каже: Покайтеся, і Я прийму вас.

34 Дійсно, Він каже: “Прийдіть до Мене, і ви скуштуєте від ^бплоду дерева життя; так, ви будете їсти і пити ^єхліб і воду життя ‘вільно;

35 Так, прийдіть до Мене і принесіть діяння праведності, і ви не будете відрубані і вкинуті у вогонь—

36 Бо ось, той час вже поруч, коли той, хто не “приносить хороший плід, або хто не чинить діянь праведності, той має підставу тужити і горювати.

25а 2 Неф. 9:9.

26а пп Навернення,
Навернений.

^б Ал. 26:13.

^є Мос. 4:12;
УЗ 20:31–34.

27а пп Виправдання,
Виправдовувати.

^б пп Упокоритися,
Покірність.

^є пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

28а пп Гординя.

29а пп Заздрити,
Заздрість.

30а пп Лихослів'я.

32а Пс. 5:5.

33а Ал. 19:36;

3 Неф. 18:25.

^б Кн. Як. 6:5;

3 Неф. 9:14.

34а 2 Неф. 26:24–28;

3 Неф. 9:13–14.

^б 1 Неф. 8:11; 15:36.

^є пп Хліб життя.

^є 2 Неф. 9:50–51;
Ал. 42:27.

36а Мт. 3:10; 7:15–20;

3 Неф. 14:19; УЗ 97:7.

37 О ви, творці беззаконня; ви, хто чванитися ^асуєтними речами світу, ви, які удавали, що знаєте путі праведності, однак ^бзаблукали, як ^ввівці, не маючи пастиря, незважаючи на те, що пастир ^гкликав вас і все ще кличе вас, але ви не ^дприслухаєтеся до Його голосу!

38 Тож я кажу вам, що добрий ^апастир кличе вас; так, і Своім власним іменем Він вас кличе, яке є іменем Христа; і якщо ви не ^бприслухаєтеся до голосу ^вдоброго пастиря, до ^гімені, яким вас кличуть, знайте, ви не вівці доброго пастиря.

39 І от якщо ви не вівці доброго пастиря, з якої ^аотари ви? Слухайте, я кажу вам, що ^бдиявол ваш пастир, і ви з його отари; і от, хто може заперечувати це? Слухайте, я кажу вам, хто заперечуватиме це, той ^вбрехун і ^гпородження диявола.

40 Бо я кажу вам, усе, що є ^адобро, походить від Бога, а все, що є зло, походить від диявола.

41 Тому, якщо людина приносить ^адобрі діяння, вона прислухається до голосу доброго пастиря, і вона слі-

дує за ним; але той, хто приносить злі діяння, той стає ^бпородженням диявола, бо він прислухається до його голосу і слідує за ним.

42 І той, хто робить це, повинен отримати свою ^аплату від нього; тому як свою ^бплату він отримує ^всмерть, для того, що стосується праведності, будучи мертвим до всіх добрих діянь.

43 І ось, мої браття, я б хотів, щоб ви почули мене, бо я говорю силою своєї душі; бо знайте, я говорив до вас прямо, щоб ви не змогли помилитися, тобто говорив згідно з заповідями Бога.

44 Бо мене покликано говорити у такий спосіб, відповідно до ^асвященного чина Бога, який є в Христі Ісусі; так, мені заповідано стояти і свідчити цьому народові те, що говорилося нашими батьками стосовно того, що має статися.

45 І це ще не все. Чи не здається вам, що я ^азнаю про це сам? Знайте, я свідчу вам, що я знаю, що те, про що я говорив, істина. І звідки, на вашу думку, я знаю про точність цього?

46 Слухайте, я кажу вам, це

37а пп Марний, Марнога.
б 2 Неф. 12:5; 28:14;
Мос. 14:6.
в Мт. 9:36.
г Пр. 1:24–27;
Ісаї 65:12.
д Єр. 26:4–5; Ал. 10:6.
38а пп Добрий Пастир.
б Лев. 26:14–20;

УЗ 101:7.
в 3 Неф. 15:24; 18:31.
г Мос. 5:8; Ал. 34:38.
39а Мт. 6:24; Лк. 16:13.
б Мос. 5:10.
пп Диявол.
в 1 Іван 2:22.
г 2 Неф. 9:9.
40а Ом. 1:25; Етер 4:12;
Морон. 7:12, 15–17.

41а 3 Неф. 14:16–20.
пп Діла.
б Мос. 16:3–5; Ал. 11:23.
42а Ал. 3:26–27; УЗ 29:45.
б Рим. 6:23.
в Гел. 14:16–18.
пп Смерть духовна.
44а Ал. 13:6.
45а пп Свідок,
Свідчення.

стало “відомим мені через Святого Духа Божого. Знайте, я ^бпостився і молився багато днів, щоб знати це самому. І ось, я знаю сам, що це істина; бо Господь Бог зробив так, що це явилось мені через Його Святого Духа; і це й є дух ^бодкровення, що в мені.

47 І більш того, я кажу вам, що так було відкрито мені, що слова, які було сказано нашими батьками, істинні, таким чином це є, згідно з духом пророцтва, що в мені, що є теж через прояв Духа Божого.

48 Я кажу вам, що знаю сам, що все, що я вам скажу про те, що має статися, істинне; і я кажу вам, що я знаю, що Ісус Христос прийде, так, Син, Єдинонароджений від Батька, сповнений благодаті, і милості, й істини. І знайте, це саме Він прийде забрати гріхи світу, так, гріхи кожної людини, хто твердо вірить в Його ім'я.

49 І ось я кажу вам, що то і є ^бчин, за яким я покликаний, так, проповідувати моїм улюбленим братам, так, і кожному, хто живе на цій землі; так, проповідувати всім, і старим, і молодим, і підневільним, і вільним; так, я кажу вам, похилого віку, і також

середнього віку, і підростаючому поколінню; так, волати до них, що вони мають покаятися і ^бнародитися знову.

50 Так, саме так каже Дух: покайтеся, всі ви, кінці землі, бо царство небесне вже незабаром буде поруч; так, Син Бога приходить у Своїй ^бславі, у Своїй могутності, величності, силі і владі. Так, мої улюблені браття, я кажу вам, що Дух каже: Побачте славу ^бЦаря всієї землі; і Цар небес теж дуже скоро засяє серед усіх дітей людських.

51 І ще Дух каже мені, так, волає до мене могутнім голосом, кажучи: Иди і скажи цьому народові: Покайтеся, бо якщо ви не покаєтесь, ви ніяк не зможете успадкувати царство ^бнебесне.

52 І знову я кажу вам, Дух каже: Дивіться, ^бсокиру занесено над корінням дерева; тому кожне дерево, яке не приносить хороших плодів, буде ^бзрубано і кинуто у вогонь, так, у вогонь, який не можна загасити, а саме невгасимий вогонь. Слушайте і запам'ятайте, Святий Ізраїля сказав це.

53 І ось, мої улюблені браття, я кажу вам, чи можете ви протистояти цим висловлю-

46а 1 Кор. 2:9–16.

б пп Піст, Пощення.

в пп Одкровення.

49а пп Покликати, Покликаній Богом, Покликання;

Священство.

б пп Народитися знову, Народитися

від Бога.

50а пп Друге пришестя Ісуса Христа; Слава.

б Пс. 24;

Мт. 2:2;

Лк. 23:2;

2 Неф. 10:14;

УЗ 38:21–22;

128:22–23;

Мойс. 7:53.

пп Ісус Христос; Царство Боже, або Царство Небесне.

51а пп Небеса.

52а Лк. 3:9; УЗ 97:7.

б Кн. Як. 5:46; 6:7;

3 Неф. 27:11–12.

ванням; так, чи можете ви відкласти це і “розтоптати Святого Ізраїля під ногами; так, чи можете ви чванитися в ^бгордовитості ваших сердець; так, чи будете ви все ще вперто продовжувати носити “коштовний одяг і прагнути до суетних речей світу, до своїх ‘багатств?

54 Так, чи будете ви вперто продовжувати вважати, що ви кращі один одного; так, чи будете ви вперто продовжувати утискувати своїх братів, які стали смиренними і йдуть за святим чином Бога, за яким їх було приведено до цієї церкви, будучи “освяченими Святим Духом, і вони чинять діла, гідні покаяння—

55 Так, і чи ви будете вперто продовжувати повертатися спинами вашими до “бідних і до нужденних, і утримувати своє майно від них?

56 І нарешті, всі ви, хто буде вперто продовжувати свою злочестивість, я кажу вам, що це ті, кого буде зрубано і кинуте у вогонь, якщо вони швидко не покаються.

57 І ось я кажу вам, усі ви, хто має бажання слідувати за голосом “доброго пастиря, відійдіть геть від злочестивих, і ^бвідділіться, і не торкайтеся їхніх нечистих речей; і знайте, їхні імена буде “викреслено, щоб імена злочес-

тивих не було перелічено серед імен праведних, щоб могло бути виконаним слово Бога, яке каже: Імена злочестивих не буде змішано з іменами Мого народу;

58 Бо імена праведних буде записано в “книзі життя, і їм Я подарую спадщину праворуч Мене. І ось, браття мої, що ви можете сказати проти цього? Я кажу вам, якщо ви й скажете проти цього, це не має значення, бо слово Бога повинно бути виконано.

59 Бо чи є пастир серед вас, який, маючи багато овець, не доглядатиме їх, щоб вовки не увійшли і не жерли його отару? І дивіться, якщо вовк увійде до отари, хіба він не вижене його геть? Так, зрештою, якщо він зможе, то знищить його.

60 І ось я кажу вам, що добрий пастир кличе вас; і якщо ви прислухаєтеся до Його голосу, Він приведе вас до Своєї кошари, і ви—Його вівці; і Він заповідає вам, щоб ви не дозволяли жодному ненажерливому вовкові входити до вас, щоб вас не було знищено.

61 І ось я, Алма, заповідаю вам мовою “Того, Хто заповідав мені, щоб ви старанно виконували слова, які я сказав вам.

53a 1 Неф. 19:7.

^б пп Гординя.

^в 2 Неф. 28:11–14;
Морм. 8:36–39.

^г Пс. 62:11;

УЗ 56:16–18.

54a пп Освячення.

55a Пс. 109:15–16;

Кн. Як. 2:17;

Гел. 6:39–40.

57a пп Добрий Пастир.

^б Ездра 6:21; 9:1;

Неем. 9:2; 2 Сол. 3:6;

УЗ 133:5, 14.

^в Повтор. 29:20;

Морон. 6:7; УЗ 20:8.

58a пп Книга життя.

61a Ал. 5:44.

62 Я кажу як заповідь вам, хто належить до церкви; а тим, хто не належить до церкви, я кажу як запрошення, кажучи: Прийдіть і христіться на покаяння, щоб ви також могли скуштувати плоду ^адерева життя.

РОЗДІЛ 6

Церкву в Зарагемлі очищено і в ній встановлено порядок—Алма йде до Гедеона проповідувати. Близько 83 р. до р.х.

І ось сталося, що після того як Алма закінчив промову до людей церкви, яку було встановлено у місті Зарагемля, він ^ависвятив священиків і ^бстарійшин покладенням своїх ^арук згідно з чином Бога, щоб вони головували над церквою й ^апильнували її.

2 І сталося, що всіх, хто не належав до церкви, але покався у своїх гріхах, було ^ахрищено на покаяння, і прийнято в церкву.

3 І ще сталося, що всі, хто належав до церкви, але не ^апокався у своїй злочестивості і не став смиренным перед Богом—я маю на увазі тих, хто підносився в ^бгордовитості своїх сердець—тих було відкинуто, і їхні імена було ^авикреслено, щоб їхні імена

не було причислено до імен праведних.

4 І таким чином вони почали встановлювати порядок у церкві в місті Зарагемля.

5 Тепер я хотів би, щоб ви зрозуміли, що слово Бога було вільним для всіх, щоб нікого не було позбавлено привілею збиратися разом для того, щоб почути слово Бога.

6 Проте дітям Бога було заповідано, що їм слід збиратися разом часто й об'єднуватися в ^апості й щирій молитві за благополуччя душ тих, хто не знав Бога.

7 І ось сталося, що коли Алма зробив ці настанови, він пішов від них, так, з церкви, яка була в місті Зарагемля, і пішов на схід від ріки Сидон, у ^адолину Гедеон, туди, де було збудовано місто, яке називалося містом Гедеон, яке було в долині, що називалася Гедеон, будучи названою на честь людини, яку було ^бвбито мечем рукою Негора.

8 І Алма пішов і почав проголошувати слово Бога до церкви, яку було встановлено в долині Гедеон, згідно з одкровенням істини слова, яке було сказано їхніми батьками, і згідно з духом пророцтва, яке було в ньому, згідно з ^асвідченням про

62а 1 Неф. 8:10; 11:21–23.

6 1а пп Висвячувати, Висвячення.

б пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).

в пп Рукопокладання.

г УЗ 52:39.

2а пп Хрищення, Христити.

3а Мос. 26:6.

б пп Гординя.

в Вих. 32:33;

Мос. 26:36;

Ал. 1:24; 5:57–58.

пп Відлучення від Церкви.

6а пп Піст, Пощення.

7а Ал. 2:20.

б Ал. 1:9.

8а Об. 19:10.

Ісуса Христа, Сина Бога, Який має прийти, щоб викупити Свій народ від їхніх гріхів, і святим чином, за яким його було покликано. І так це написано. Амінь.

Слова Алми, які він передав людям Гедеона, згідно з його власним записом.

Вміщено в розділі 7.

РОЗДІЛ 7

Христос народиться від Марії—Він звільнить від пут смерті й візьме на Себе гріхи Свого народу—Ті, які покаються, христяться й будуть виконувати заповіді, матимуть вічне життя—Бруднота не може успадкувати царство Бога—Необхідні смиренність, віра, надія і милосердя. Близько 83 р. до р.х.

Слухайте, мої улюблені браття, оскільки мені було дозволено прийти до вас, тому я намагаюся ^азвернутися до вас своїми словами; так, своїми власними вустами, оскільки це вперше, що я звертаюся до вас словами з моїх вуст, тому що я був повністю зайнятий ^бсудом, і маючи багато справ, не мав змоги прийти до вас.

2 І навіть тепер я б не зміг прийти в цей час, якби місце суду не було ^авіддано іншому, щоб він правив замість мене; і Господь у великій

милості дозволив, щоб я прийшов до вас.

3 І знайте, я прийшов, маючи великі надії і сильне бажання, щоб я міг довідатися, що ви упокорилися перед Богом, і що ви продовжували просити Його благодаті, щоб я міг довідатися, що ви були безвинні перед Ним, щоб я міг довідатися, що ви не були в тому жакливому скрутному становищі, в якому були наші брати в Зарагемлі.

4 Але нехай буде благословенним ім'я Бога, що Він дав мені знати, так, дав мені надзвичайно велику радість знання того, що вони зміцнилися знову на шляху Його праведності.

5 І я сподіваюся, згідно з Духом Бога, Який в мені, що я також буду мати радість за вас; проте я не хочу, щоб моя радість за вас прийшла через таке велике страждання і жаль, які я мав до братів у Зарагемлі, бо знайте, моя радість за них приходить після подолання багатьох страждань і жалю.

6 Але знайте, я сподіваюся, що ви не перебуваєте у стані такої великої зневіри, як ваші брати; я сподіваюся, що ви не заноситеся в гордовитості ваших сердець; так, я сподіваюся, що ви не прикипіли серцями до багатств і марних речей цього світу; так, я сподіваюся, що ви не поклоняєтеся ^аідолам, але що ви поклоняє-

7 1а Ал. 4:19.
б Мос. 29:42.

2а Ал. 4:16–18.
6а 2 Неф. 9:37;

Гел. 6:31.

теся істинному і ^бживому Богові, і що ви чекаєте з вічною вірою прощення ваших гріхів, яке має прийти.

7 Бо слухайте, я кажу вам, багато чого станеться; і знайте, є одна річ, яка є більш важливою, ніж усі інші—бо знайте, не дуже далеко той ^ачас, коли Викупитель буде жити і прийде до Свого народу.

8 Слухайте, я не кажу, що Він прийде до нас тоді, коли Він житиме в Своїй смертній шкіні; бо знайте, Дух не сказав мені, що це буде так. Тож цього я не знаю; але я знаю, що Господь Бог має силу зробити все, що є відповідно до Його слова.

9 Але дивіться, Дух сказав мені ось що, кажучи: Волай до цього народу, кажучи: ^аПокайтеся ви, і підготуйте путь Господові, і йдіть Його стежками, які є рівними; бо знайте, царство небесне поруч, і Син Бога ^бприходить на лице землі.

10 І знайте, Він буде ^анароджений від ^бМарії, в Єрусалимі, що є ^аземлею наших прабатьків, на неї, ^вдіву, дорогоцінну і обрану посудину, злине сила Святого Духа, і вона ^дзачне силою Святого

Духа, і народить сина, так, а саме сина Бога.

11 І Він піде, зносячи муки, і ^астраждання, і спокуси всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу.

12 І Він прийме ^асмерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як ^бдопомогти Своему народові в його недугах.

13 Тож Дух ^азнає все; проте Син Бога страждатиме в плоті, щоб Він міг ^бузяти на Себе гріхи Свого народу, щоб Він міг викреслити їхні провини згідно з силою Його визволення; і ось знайте, це є свідчення, яке в мені.

14 Тож я кажу вам, що ви повинні покаятися, і ^анародитися знову; бо Дух каже, що якщо ви не народитесь знову, ви не зможете успадкувати царство небесне; тому приходьте і христіться на покаяння, щоб ви могли омитися від ваших гріхів, щоб ви могли мати віру в Агнця Божого, Який забирає

6б Дан. 6:27.

7а Ал. 9:26.

9а Мт. 3:2–4;

Ал. 9:25.

б Мос. 3:5; 7:27;

15:1–2.

10а Ісая 7:14; Лк. 1:27.

б Мос. 3:8.

пп Марія, матір

Ісусова.

в 1 Хр. 9:3; 2 Хр. 15:9;

1 Неф. 1:4;

3 Неф. 20:29.

г 1 Неф. 11:13–21.

д Мт. 1:20;

Мос. 15:3.

11а Ісая 53:3–5;

Мос. 14:3–5.

12а 2 Неф. 2:8;

Ал. 12:24–25.

пп Розп'яття.

б Євр. 2:18; 4:15;

УЗ 62:1.

13а пп Бог, Божество.

б Мос. 15:12.

пп Спокута,

Спокутувати.

14а пп Народитися

знову, Народитися

від Бога.

гріхи світу, Який має силу спасати й очищати від усякої неправедності.

15 Так, я кажу вам, приходьте і не бійтеся, і відкладіть від себе кожний гріх, який з легкістю “заступає дорогу вам, який прив’язує вас до знищення, так, приходьте і йдіть далі, і покажіть вашому Богові, що ви бажаєте покаятися у ваших гріхах і увійти в завіт з Ним, щоб виконувати Його заповіді, і засвідчіть це Йому в цей день тим, що сходите у води хрищення.

16 І той, хто зробить це, і дотримуватиметься заповідей Бога з цього часу і надалі, той запам’ятає те, що я кажу йому, так, він запам’ятає, що я сказав йому, що він буде мати вічне життя, згідно з свідченням Святого Духа, Який свідчить через мене.

17 І ось, мої улюблені браття, чи вірите ви в це? Знайте, я кажу вам, так, я знаю, що ви вірите в це; а чому я знаю, що ви вірите в це, так це через явлення Духа, що в мені. І ось через те що ваша віра є сильною стосовно цього, так, стосовно того, що я говорив, великою є моя радість.

18 Бо як я сказав вам від початку, я мав велике бажання, щоб ви не опинилися у скрутному становищі так, як ваші брати, саме так я зрозумів, що мої бажання сповнилися.

19 Бо я бачу, що ви на стежках праведності; я бачу, що ви на стежці, що веде до царства Бога; так, я бачу, що ви робите Його “стежки рівними.

20 Я бачу, що вам стало відомо, через свідчення Його слова, що Він не може “йти кривими стежками; і Він також не відхиляється від того, що Він сказав; і навіть тіні повороту справа наліво, або з того, що є правильно, до того, що є неправильно; тому Його путь є один вічний круг.

21 І Він не живе в “несвятих храмах; не може також бруднота або щось нечисте бути прийнятим у царство Бога; тому я кажу вам, прийде час, так, і це буде в останній день, що той, хто “брудний, залишиться у своїй брудності.

22 І ось, мої улюблені браття, я сказав це вам, щоб збудити вас до відчуття вашого обов’язку перед Богом, щоб ви могли йти невинними перед Ним, щоб ви могли йти за священним чином Бога, за яким ви були прийняті.

23 І ось, я б хотів, щоб ви були “смирними, і покірними, і слухняними; легко сприймали; були сповненими терпіння і довгостраждання; будучи стриманими в усьому; будучи старанними у виконанні заповідей Бога в усі часи; просячи всього, у чому ви маєте потребу, і

15а 2 Невф. 4:18.

19а Мт. 3:3.

20а 1 Невф. 10:19;

Ал. 37:12; УЗ 3:2.

21а 1 Кор. 3:16–17; 6:19;

Мос. 2:37;

Ал. 34:36.

б 1 Невф. 15:33–35;

2 Невф. 9:16;

Морм. 9:14; УЗ 88:35.

23а пп Упокоритися,
Покірність.

духовного, і тлінного; завжди віддаючи дяку Богові за все, що ви отримуєте.

24 І слідкуйте, щоб ви мали «віру, надію і милосердя, і тоді ви будете завжди багаті на добрі діяння.

25 І нехай Господь благословить вас, і утримує ваш одяг «незаплямованим, щоб ви могли зрештою бути приведені сидіти разом з Авраамом, Ісаком і Яковом, і святими пророками, які були ще відтоді, як світ почався, щоб був ваш одяг незаплямованим, так само як їхній одяг незаплямований, в царстві небесному, щоб більше не виходити звідти.

26 І ось, мої улюблені брати, я сказав ці слова вам згідно з Духом, Який свідчить в мені; і моя душа надзвичайно радіє, через надзвичайну ретельність і увагу, які ви приділяєте моєму слову.

27 І ось нехай «мир Божий зійде на вас, і на ваші доми, і землі, і на ваші отари, і стада, і на все, що ви маєте, на ваших жінок і ваших дітей, згідно з вашою вірою і добрими діяннями, з цього часу і назавжди. І так я сказав. Амінь.

РОЗДІЛ 8

Алма проповідує і христить на землі Мелек—Його не прийма-

ють на землі Аммонійга і він іде від них—Ангел наказує йому повернутися і закликати людей до покаяння—Його приймає Амулек, і вони вдвох проповідують на землі Аммонійга. Близько 82 р. до Р.Х.

І ось сталося, що Алма повернувся з «землі Гедеона, після того як він навчав людей Гедеона багато чому, що не може бути записано, встановивши порядок у церкві, відповідно до того, що він перед тим зробив на землі Зарагемлі, так, він повернувся у свій власний будинок у Зарагемлі, щоб відпочити від трудів, які він виконав.

2 І так закінчився дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

3 І сталося на початку десятиго року правління суддів над народом Нефія, що Алма пішов звідтіля і вирушив у мандрівку до землі Мелек, на захід від «ріки Сидон, на захід біля меж пустині.

4 І він почав учити народ на землі Мелек згідно з «святим чином Бога, за яким він був покликаний; і він почав учити людей по всій землі Мелек.

5 І сталося, що люди приходили до нього через усі границі землі, яка була з боку пустині. І вони христилися по всій землі;

6 Так що коли він закінчив

24а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:30–35;
Морон. 7:33–48.
25а 2 Пет. 3:14.

27а пп Мир.
8 1а Ал. 2:20; 6:7.
3а Ал. 16:6–7.
4а УЗ 107:2–4.

пп Мелхиседекове
священство.

свою роботу в землі Мелек, він пішов звідти, і мандрував протягом трьох днів на північ від землі Мелек; і він прийшов у місто, яке називалося Аммонійга.

7 Тож це був звичай народу Нефія називати свої землі, і свої міста, і свої села, так, навіть усі свої маленькі села, ім'ям того, хто перший володів ними; і так це було з землею Аммонійга.

8 І сталося так, що коли Алма прийшов до міста Аммонійга, він почав проповідувати їм слово Бога.

9 А Сатана здобув велику "владу над серцями людей міста Аммонійга; тому вони не хотіли прислухатися до слів Алми.

10 Проте Алма прикладав багато духовних "зусиль, ^бборючись з Богом в "щирій молитві, щоб Він пролив Свій Дух на людей, які були в цьому місті; щоб Він також дав йому можливість христити їх на покаяння.

11 Проте вони закам'яніли своїми серцями, кажучи йому: Слухай, ми знаємо, що ти є Алма; і ми знаємо, що ти є первосвященик над церквою, яку ти встановив у багатьох частинах землі, згідно з твоєю традицією; а ми не з твоєї церкви, і ми не віримо в такі нерозумні традиції.

12 І ось ми знаємо, що через

те, що ми не з твоєї церкви, ми знаємо, що ти не маєш влади над нами; і ти передав місце суду "Нефіїзі; тому ти не є головним суддею над нами.

13 Тож коли люди сказали це, і протистояли всім його словам, і ганьбили його, і плювали на нього, і наказали, щоб його викинули з їхнього міста, він пішов звідти і вирушив у мандрівку до міста, яке називалося Аарон.

14 І сталося, що коли він мандрував туди, пригнічений тугою, долаючи багато "лиха і мук душі, через злочестивість людей, які були в місті Аммонійга, сталося, що коли Алма був пригнічений тугою, ось, ^бангел Господа з'явився йому, кажучи:

15 Благословенний ти, Алмо; тому підійми свою голову і звеселися, бо в тебе є велика причина звеселитися; бо ти був вірним у виконанні заповідей Бога з тих пір, коли ти отримав своє перше послання від Нього. Знай, я той, хто "передав його тобі.

16 І знай, мене послано наказати тобі, щоб ти повернувся до міста Аммонійга і проповідував знову людям цього міста; так, проповідував їм. Так, скажи їм: якщо вони не покаються, Господь Бог "знищить їх.

17 Бо знай, вони обміркову-

9а 2 Неф. 28:19–22;
УЗ 10:20.
10а Ал. 17:5.
б Ен. 1:1–12.

в 3 Неф. 27:1.
пп Молитва.
12а Ал. 4:20.
14а пп Лихо.

б Ал. 10:7–10, 20.
пп Ангели.
15а Мос. 27:11–16.
16а Ал. 9:12, 18, 24.

ють тепер, як їм знищити волю твоїх людей (бо так каже Господь), що є всупереч уставам, і присудам, і заповідям, які Він дав Своему народові.

18 Тож сталося, що після того, як Алма отримав послання від ангела Господа, він з поспіхом повернувся на землю Аммонійга. І він увійшов у місто іншою дорогою, так, тією дорогою, що на південь від міста Аммонійга.

19 І коли він увійшов у місто, він був зголоднілим, і він сказав якомусь чоловікові: Чи ти не даси смиренному слугі Бога щось попоїсти?

20 І чоловік сказав йому: Я—Нефієць, і я знаю, що ти—святий пророк Бога, бо ти є та людина, про кого “ангел сказав у видінні: Ти приймеш. Тому ходім зі мною в мій дім, і я поділюся з тобою своєю їжею; і я знаю, що ти будеш благословенням мені і моєму домові.

21 І сталося, що чоловік запросив його у свій дім; і звали чоловіка “Амудеком; і він приніс хліб і м'ясо і поставив перед Алмою.

22 І сталося, що Алма з'їв хліб і наситився; і він “благословив Амудека і його дім, і він склав дяку Богові.

23 А після того як він поїв і наситився, він сказав Амудекові: Я—Алма, і я “первосвя-

щеник над церквою Бога по всій землі.

24 І знай, мене було покликано проповідувати слово Бога серед усіх цих людей, згідно з духом одкровення і пророцтва; і я був на цій землі, і вони не захотіли мене приймати, але вони “викинули мене геть, і я збирався відвернутися від цієї землі назавжди.

25 Але знай, мені було наказано, що мені слід повернутися знову і пророкувати цьому народові, так, і свідчити проти них щодо їхніх беззаконь.

26 І ось, Амудеку, через те що ти нагодував мене і запросив мене, ти благословен; бо я був зголоднілим, бо я постився багато днів.

27 І Алма провів багато днів з Амудеком, перед тим, як він почав проповідувати людям.

28 І сталося, що люди ще більше погіршали у своїх беззаконнях.

29 І слово дійшло до Алми, кажучи: Іди; і також скажи Моєму слугі Амудекові піти і пророкувати цьому народові, кажучи: “Покайтеся ви, бо так каже Господь, якщо ви не покаєтеся, Я покараю цей народ у Своему гніві; так, і Я не відверну Свій суворий гнів.

30 І Алма пішов до народу, і також Амудек, проголосити слова Бога їм; і вони сповнилися Святим Духом.

20а Ал. 10:7–9.

21а пп Амудек.

22а Ал. 10:11.

23а Ал. 5:3, 44, 49;

13:1–20.

24а Ал. 8:13.

29а Ал. 9:12, 18.

пп Покаятися,

Покаяння.

31 І вони мали “силу, дану їм, так що їх не можна було утримати в темницях; а також неможливо було, щоб хто-небудь з людей міг убити їх; проте вони не використували свою ^бсилу до тих пір, поки їх не зв’язали путами і не кинули до в’язниці. Отже, це було зроблено, щоб Господь міг проявити Свою силу через них.

32 І сталося, що вони пішли і почали проповідувати і пророкувати людям, згідно з духом і силою, що Господь дав їм.

Слова Алми, а також слова Амулека, що їх було проголошено людям, які були на землі Аммонійга. І також їх кинуто до в’язниці і визволено чудодійною силою Бога, яка була в них, згідно з літописом Алми.

*Вміщено в розділах з
9 до 14 включно.*

РОЗДІЛ 9

Алма наказує народові Аммонійги покаятися—Господь буде милосердним до Ламанійців в останні дні—Якщо Нефійці відмовляться від світла, вони будуть знищені Ламанійцями—Син Бога прийде скоро—Він спокутує тих, хто кається,

христиться і має віру в Його ім’я. Близько 82 р. до р.х.

І знову я, Алма, одержавши наказ від Бога, що я мушу взяти Амулека і піти, і проповідувати знову цьому народові, тобто народові, який був у місті Аммонійга, сталося, коли я почав проповідувати їм, вони почали сперечатися зі мною, кажучи:

2 Хто ти такий? Чи припускаєш ти, що ми повіримо свідченню “однієї людини, коли б навіть вона проповідувала нам, що земля може перейти?

3 Тож вони не розуміли слів, які вони говорили; бо вони не знали, що земля може дійсно перейти.

4 І вони сказали також ще: Ми не повіримо твоїм словам, навіть якщо ти будеш пророкувати, що це велике місто буде зруйновано за “один день.

5 Тож вони не знали, що Бог може творити такі чудодійні справи, бо вони були закам’янілими серцем і твердошіями людьми.

6 І вони сказали: “Хто є Бог, що посилає ^бне більше влади, ніж одну людину серед цього народу, щоб проголосити їм істину про такі великі й чудодійні справи?

7 І вони вийшли, щоб накласти руки на мене; але знайте, вони не зробили цього. І я

31а 1 Неф. 1:20.
б Ал. 14:17–29.
9 2а Повтор. 17:6.

4а Ал. 16:9–10.
6а Вих. 5:2;
Мос. 11:27;

Мойс. 5:16.
б Ал. 10:12.

став сміливо проголошувати їм, так, я сміливо свідчив їм, кажучи:

8 Слухайте, о ви, злочестиве і вперте “покоління, як ви забули традиції ваших батьків; так, як швидко ви забули заповіді Бога.

9 Чи не пам’ятаєте ви, що нашого батька, Легія, було виведено з Єрусалима “рукою Бога? Чи не пам’ятаєте ви, що Він провів усіх їх через пустиню?

10 І чи забули ви так швидко, скільки разів Він визволяв наших батьків з рук їхніх ворогів, і зберіг їх від знищення, саме від рук їхніх братів?

11 Так, і якби не Його незрівнянна сила, і Його милість, і Його довготерпіння до нас, ми б неминуче були відсічені від лиця землі задовго до цього періоду часу, і можливо, нам було б призначено перебувати в стані “нескінченного нещастя й лиха.

12 Слухайте, тож я кажу вам, що Він заповідав вам покаятися; і якщо ви не покаєтесь, ви ні в якому разі не зможете успадкувати царство Бога. Але знайте, це ще не все—Він заповідав вам покаятися, інакше Він повністю “знищить вас з лиця землі; так, Він покарає вас у Своему гніві, і Свій ^ссуворий гнів Він не відверне.

13 Слухайте, чи ви не пам’ятаєте слів, з якими Він звернувся до Легія, кажучи: “Якщо ви будете виконувати Мої заповіді, ви будете процвітати на цій землі? І ще сказано: Якщо ви не будете виконувати Мої заповіді, ви будете відсічені від присутності Господа.

14 Тож я хотів би, щоб ви пам’ятали, що оскільки Ламанійці не виконали заповідей Бога, вони були “відсічені від присутності Господа. Тож ми бачимо, що слово Господа виправдалося в цьому, і Ламанійці були відсічені від Його присутності, від початку їхніх провин на цій землі.

15 Проте я кажу вам, що їм буде “терпиміше в день суду, ніж вам, якщо ви залишитеся у своїх гріхах, так, і навіть у цьому житті буде їм терпиміше, ніж вам, якщо ви не покаєтесь.

16 Бо є багато обіцянь, які “поширюються на Ламанійців; бо саме ^бтрадиції їхніх батьків зробили так, що вони залишилися у стані “незнання; тому Господь буде милосердним до них і “продовжить їхнє існування на цій землі.

17 І у визначений період часу їх буде “приведено до віри в Його слово, і до знання неправильності традицій їхніх батьків; і багатьох з них

8а Ал. 10:17–25.

9а 1 Неф. 2:1–7.

11а Мос. 16:11.

12а Ал. 8:16; 10:19, 23, 27.

б Ал. 8:29.

13а 2 Неф. 1:20;

Мос. 1:7; Ал. 37:13.

14а 2 Неф. 5:20–24;

Ал. 38:1.

15а Мт. 11:22, 24.

16а Ал. 17:15.

б Мос. 18:11–17.

в Мос. 3:11.

г Гел. 15:10–12.

17а Ен. 1:13.

буде врятовано, бо Господь буде милосердним до всіх, хто ^бволає до Його імені.

18 Але знайте, я кажу вам, що якщо ви будете впертими у своїй злочестивості, то ваші дні не буде подовжено на цій землі, бо “Ламанійців буде наслано на вас; і якщо ви не покастесья, вони прийдуть у такий час, коли ви не будете знати, і вас буде покарано ^бповним знищенням; і це буде згідно з суворим ^бгнівом Господа.

19 Бо Він не дозволить, щоб ви жили у своїх беззаконнях, щоб це знищило Його народ. Я кажу вам: Ні; Він краще дозволить Ламанійцям “знищити всіх Його людей, які називаються народом Нефія, якби було можливим, що вони зможуть ^бвпасти у гріхи і провини, після того, як вони мали так багато світла і так багато знань, даних їм від Господа Бога їхнього;

20 Так, після того, як вони були високопривілейованим народом Господа; так, після того, як вони були привілейовані більше, ніж усі інші народи, коліна, язика або люди; після того, як усе ^бстало відомим їм, згідно з їхніми бажаннями, і їхньою вірою, і молитвами, про те, що було, є і має бути;

21 Будучи відвіданими Ду-

хом Бога; порозмовлявши з ангелами, почувши голос Господа, Який розмовляв з ним, і маючи дух пророцтва, і дух одкровення, і також багато дарів, дар мовлення на язиках, і дар проповідування, і дар Святого Духа, і дар ^бперекладу;

22 Так, і ^бвизволені Богом з землі Єрусалима, рукою Господа; врятовані від голоду, і від хвороб, і від всіляких захворювань різного роду; і зміцнившись у боротьбі, що їх не можна було знищити; виведені з ^бневолі час від часу, й утримані і збережені до цього часу; і вони процвітали до тих пір, поки не стали багатими в усьому—

23 І ось слухайте, я кажу вам, що якщо цей народ, який одержав так багато благословень від руки Господа, порушить закон на протилежність світлу і знанням, які вони мають, я кажу вам, що якщо таке станеться, що вони впадуть у провину, для Ламанійців буде набагато ^бтерпиміше, ніж для них.

24 Бо знайте, ^бобіцяння Господа поширюються на Ламанійців, але вони не поширюються на вас, якщо ви порушите закон; бо хіба Господь не обіцяв ясно і не постановив твердо, що коли ви повстанете проти Нього,

176 Ал. 38:5; УЗ 3:8.

18а Ал. 16:2–3.

б Ал. 16:9.

в Ал. 8:29.

19а 1 Неф. 12:15, 19–20;

Ал. 45:10–14.

б Ал. 24:30.

20а пп Одкровення.

21а Ом. 1:20;

Мос. 8:13–19; 28:11–17.

22а 2 Неф. 1:4.

б Мос. 27:16.

23а Мт. 11:22–24.

24а 2 Неф. 30:4–6;

УЗ 3:20.

то вас буде повністю знищено з лиця землі?

25 І ось, для того, щоб ви могли не бути знищеними, Господь послав Свого ангела відвідати багатьох зі Своїх людей, проголошуючи їм, що вони повинні піти і волати голосно до свого народу, кажучи: “Покайтеся ви, бо царство небесне вже поруч;

26 І “не так багато днів пройде, коли Син Бога прийде у Своїй славі; і Його слава буде славою ^бЄдинонародженого від Батька, сповненого ^бблагодаті, справедливості й істини, сповненого терпіння, ^бмилості і довготерпіння, швидкого на те, щоб ^бпочути волання Своїх людей і відповісти на їхні молитви.

27 І знайте, Він прийде, щоб ^бвикупити тих, хто буде ^бхрищений на покаяння, через віру в Його ім’я.

28 Отже, готуйте ви дорогу для Господа, бо поруч той час, коли всі люди пожнуть нагороду за свої ^бдіяння, відповідно до того, якими вони були—якщо вони були праведними, вони ^бпожнуть спасіння своїх душ, через силу і визволення Ісуса Христа; а якщо вони були злими, вони пожнуть ^бпрокляття своїх душ, через силу і поневолення диявола.

29 Тож дивіться, це голос ангела, який волає до людей.

30 І ось, мої “улюблені браття, бо ви мої браття, і ви повинні бути улюбленими, і ви повинні творити діяння, які відповідають покаянню, бо я бачу, що ваші серця сильно закам’яніли проти слова Бога, і я бачу, що ви ^бзагублений і занепалий народ.

31 Ось сталося, що коли я, Алма, промовив ці слова, бачите, люди розгнівалися на мене, тому що я сказав їм, що вони закам’яніли серцями і ^бтвердошій люди.

32 І ще через те, що я сказав їм, що вони загублений і занепалий народ, вони розгнівалися на мене і намагалися накласти руки на мене, щоб кинути до в’язниці.

33 Але сталося, що Господь не дозволив їм, щоб вони схопили мене тоді і кинули до в’язниці.

34 І сталося, що Амулек пішов і виступив уперед, і почав проповідувати їм також. І ось не всі ^бслова Амулека записано, проте частину його слів записано в цій книзі.

РОЗДІЛ 10

*Легій походить від Манасії—
Амулек передає ангеловий наказ*

25а Ал. 7:9; Гел. 5:32.
26а Ал. 7:7.

^б пп Єдинонароджений.

^в пп Благодать.

^г пп Милостивий, Милість.

^д Повтор. 26:7.

27а пп Викупляти, Викуплений, Викуплення.

^б пп Хрищення, Христити.

28а УЗ 1:10; 6:33.

^б Пс. 7:16.

^в пп Осуд.

30а 1 Іван 4:11.

^б Ал. 12:22.

31а 2 Неф. 25:28;

Мос. 3:14.

34а Ал. 10.

пiклуватися про Алму—Через молитви праведних людей було пощаджено—Неправеднi законики i суддi закладають основи знищення народу. Близько 82 р. до Р.Х.

Ось ^а слова, що їх ^бАмудек проповiдував людям, якi були на землi Аммонiйги, кажучи:

2 Я—Амудек; я син Гiддони, який був сином Iзмаїла, який був нащадком Амінадія; i то був той самий Амінадiй, який переклав писання, що було на стiнi храму, i було написано перстом Бога.

3 А Амінадiй був нащадком Нефія, який був сином Легія, який вийшов з землi Єрусалима, який був нащадком ^аМанасії, який був сином ^бЙосипа, якого було ^впродано в Єгипет руками своїх братiв.

4 I знайте, я також людина не малої репутації серед усіх тих, хто знає мене; так, i знайте, я маю багато родичiв i ^ддрузiв, i я також придбав велике багатство трудом своїх рук.

5 Проте, після всього цього, я ніколи не знав багато про путі Господа, i Його ^атаємниці, i дивовижну силу. Я сказав, що я ніколи не знав багато з цього; але знайте, я помиляюся, бо я бачив багато з Його таємниць i Його дивовижну

силу; так, а саме у збереженні життя цього народу.

6 Проте, я закам'янів серцем, бо мене ^акликали багато разів, а я не хотів ^бслухати; отже, я знав про це, але все-таки я не хотів знати; отже, я продовжував повставати проти Бога у злочестивості мого серця, аж до четвертого дня цього сьомого місяця, який є на десятому році правління суддiв.

7 Коли я мандрував, щоб побачити дуже близького родича з мого коліна, ось, ^аангел Господа явився мені i сказав: Амудеку, повертайся до свого власного дому, бо ти будеш годувати пророка Господа; так, святого чоловіка, який є обранцем Бога; бо він ^бпостився багато днів через гріхи цього народу, i він зголоднілий, i ти ^взапросиш його у свій дім i нагодуєш його, i він благословить тебе i твій дім; i благословення Господа буде покоїтися на тобі i на твоєму домі.

8 I сталося, що я послухався голосу ангела i повернувся до свого дому. I коли я йшов туди, то побачив ^ачоловіка, про якого ангел говорив мені: Ти просиш його у свій дім—i знайте, то був той самий чоловік, який говорив з вами про справи Божі.

9 I ангел сказав мені, що він

10 1а Ал. 9:34.

б Ал. 8:21–29.

3а Бут. 41:51; 1 Хр. 9:3.

б пп Йосип, син Яковiв.

в Бут. 37:29–36.

4а Ал. 15:16.

5а пп Таємниці Божі.

6а Ал. 5:37.

б УЗ 39:9.

7а Ал. 8:20.

б Ал. 5:46; 6:6.

пп Пiст, Пощення.

в Дiї 10:30–35.

8а Ал. 8:19–21.

“святий чоловік; ось чому я знаю, що він святий чоловік, бо це було сказано ангелом Бога.

10 І ще, я знаю, що те, про що він свідчив, істинне; бо знайте, я кажу вам, що так само, як Господь живий, так Він послав Свого ^аангела, щоб явити це мені; і це Він зробив, поки цей Алма ^бжив у моєму будинкові.

11 Бо знайте, він ^аблагословив мій дім, він благословив мене, і моїх жінок, і моїх дітей, і мого батька, і моїх родичів; так, саме все моє коліно він благословив, і благословення Господа зійшло на нас згідно з словами, які він сказав.

12 І ось, коли Амулек промовив ці слова, люди дуже здивувалися, побачивши, що було ^абільше одного свідка, які свідчили про те, в чому їх було обвинувачено, а також про те, що має статися, згідно з духом пророцтва, який був у них.

13 Проте, було декілька серед них, хто надумав запитати їх, щоб своїми хитрими ^авитівками вони змогли спіймати їх на слові, щоб вони могли знайти свідчення проти них, щоб вони могли передати їх своїм суддям, щоб їх можна було судити відповідно до закону, і щоб їх

можна було вбити або кинути до в'язниці, через злочин, який вони могли зробити очевидним, або яким вони могли свідчити проти них.

14 Тож то були ті люди, які прагнули знищити їх, які були ^азаконниками, яких було найнято або призначено людьми чинити правосуддя під час судових розглядів, або на судових розглядах злочинів людей у присутності суддів.

15 Тож ці законники були обізнані в усіх хитрощах і лукавстві людей; і це було для того, щоб дати їм змогу бути майстерними у своїй професії.

16 І сталося, що вони почали запитувати Амулека, щоб таким чином примусити його заперечувати свої ж слова, або спростовувати слова, які він мав сказати.

17 Тож вони не знали, що Амулек міг знати про їхні витівки. Але сталося, коли вони почали запитувати його, він ^азбагнув їхні думки, і він сказав їм: О ви, злочестиве й уперте ^бпокоління, ви, законники й лицеміри, бо ви закладаєте основи для диявола; бо ви розставляєте ^апастки й западні, щоб піймати святих Бога.

18 Ви складаєте плани, як ^аперекручувати путі правед-

9а пп Святий.
10а Ал. 11:30–31.
б Ал. 8:27.
11а Ал. 8:22.
12а Ал. 9:6.

13а Ал. 11:21.
14а Ал. 10:24;
11:20–21; 14:18.
17а Ал. 12:3; 20:18, 32;
УЗ 6:16.

б Мт. 3:7;
Ал. 9:8.
в УЗ 10:21–27.
18а Дії 13:10.

них і приносити гнів Бога на ваші голови, аж до повного знищення цього народу.

19 Так, правильно сказав Мосія, який був нашим останнім царем, коли він вже збирався полишити царювання, не маючи нікого, кому б передати його, наказавши, щоб цей народ керувався своїм власним голосуванням—так, правильно він сказав, що якщо прийде час, коли голос цього народу “вибере беззаконня, тобто якщо прийде час, коли цей народ впаде у провину, вони дозріють до знищення.

20 І ось я кажу вам, що недаремно Господь судить вас за ваші беззаконня; недаремно Він волає до цього народу голосом Своїх “ангелів: Покайтеся ви, покайтеся, бо царство небесне вже поруч.

21 Так, недаремно Він волає голосом Своїх ангелів: “Я зійду до Мого народу з справедливістю і правосуддям у Моїх руках.

22 Так, і я кажу вам, що якби не “молитви праведних, які тепер на землі, то вас навіть тепер було б покарано повним знищенням; хоч не ^бпопом, як людей у дні Ноя, але голодом, і чумою, і мечем.

23 Але саме “молитвами праведних ви врятовані; тож тому, якщо ви знехтуєте пра-

ведними, які серед вас, тоді Господь не зупинить Свою руку; але у Своєму суворому гніві Він вийде проти вас; тоді вас буде покарано голодом, і чумою, і мечем; і цей ^бчас вже невдовзі буде поруч, якщо ви не покаєтесь.

24 І ось сталося, що люди ще більше розгнівалися на Амулека, і вони кричали, кажучи: Цей чоловік кривдить проти наших законів, які є справедливими, і наших мудрих законників, яких ми обрали.

25 Але Амулек простер свою руку і заволав ще сильніше до них, кажучи: О ви, злочестиве і вперте покоління, чому Сатана має такий великий вплив на ваші серця? Чому ви піддаєтеся йому, щоб він мав владу над вами, щоб “засліпити вам очі, щоб ви не зрозуміли слів, які сказані згідно з їхньою істиною?

26 Бо дивіться, хіба я свідчив проти вашого закону? Ви не розумієте; ви кажете, що я говорив проти вашого закону; але я не робив цього, але я говорив на підтримку вашого закону, на ваш осуд.

27 І ось слухайте, я кажу вам, що основи знищення цього народу починають закладатися несправедливістю ваших “законників і ваших суддів.

28 І ось сталося, що коли Амулек вимовив ці слова,

19а Мос. 29:27; Ал. 2:3–7;
Гел. 5:2.

20а Ал. 8:14–16; 13:22.

21а Мос. 13:34.

22а Як. 5:16;

Мос. 27:14–16.

^б Бут. 8:21;

3 Неф. 22:8–10.

пп Потоп

Ноевих часів.

23а пп Молитва.

^б Ал. 34:32–35.

25а 2 Кор. 4:4;

Ал. 14:6.

27а Лк. 11:45–52.

люди закричали проти нього, кажучи: Тепер ми знаємо, що ця людина є дитям диявола, бо він “збрехав нам; бо він-таки говорив проти нашого закону. А тепер він каже, що він не говорив проти нього.

29 І ще, він кривдив наших законників і наших суддів.

30 І сталося, що законники сприйняли це до свого серця, що вони мають запам’ятати це проти нього.

31 І був серед них один, ім’я якого було Зизром. Тож він був найголовніший з тих, хто “обвинувачував Амулека й Алму, будучи одним з найбільш обізнаних серед них, маючи багато справ поміж людьми.

32 Тож метою цих законників було наживатися; і вони наживалися згідно з їхньою службою.

РОЗДІЛ 11

Нефійська грошова система пояснюється—Амулек сперечається з Зизромом—Христос не спасе людей в їхніх гріхах—Тільки ті, які успадкують царство небесне, врятуються—Усі люди встануть у безсмерті—Немає смерті після Воскресіння. Близько 82 р. до р.х.

Тож так було у законі Мойсея, що кожний чоловік, який був суддею закону, або

ті, які були призначені суддями, мали отримувати платню, відповідно до часу, протягом якого вони працювали, щоб судити тих, кого було приведено до них на суд.

2 Тож якщо один чоловік заборгував іншому і не сплатив те, що він заборгував, на нього подавалася скарга до судді; і суддя застосовував свою владу і посилав чиновників, щоб того чоловіка було приведено до нього; і він судив чоловіка відповідно до закону і свідчень, які було дано проти нього, і таким чином, чоловік був змушений заплатити те, що він заборгував, або ж був позбавлений усього, або був вигнаний з-поміж людей як злодій і грабіжник.

3 І суддя отримував свій зарібок відповідно до свого часу—сенін золота за один день або сенум срібла, що дорівнював сенінові золота; і це відповідно до закону, який було дано.

4 Ось назви різних частин їхнього золота, і їхнього срібла, відповідно до їхньої цінності. І ці назви дані Нефійцями, бо вони не рахували у той спосіб, що Юдеї, які були в Єрусалимі; а також вони не вимірювали у спосіб Юдеїв, але вони змінили їхню лічбу і їхнє вимірювання відповідно до думки й обставин людей у кожному поколінні, до правління суддів, до того, як

їх було “встановлено царем Мосією.

5 Тож лічба така—сенін золота, сеон золота, шум золота і лімна золота.

6 Сенум срібла, амнор срібла, езрум срібла і онтій срібла.

7 Сенум срібла дорівнював сенінові золота, а також мірі ячменю, і також мірі всілякого зерна.

8 Тепер ось, вартість сеона золота була вдвічі більшою вартості сеніна.

9 А шум золота був удвічі дорожчим від вартості сеона.

10 А лімна золота дорівнювала вартості усіх їх разом.

11 А амнор срібла був такий завеликий, як два сенуми.

12 А езрум срібла був такий завеликий, як чотири сенуми.

13 А онтій був такий завеликий, як вони всі разом.

14 Тепер ось, вартість менших сум їхньої лічби—

15 Шиблон становив половину сенума; отже, шиблон дорівнював половині міри ячменю.

16 А шиблум становив половину шиблона.

17 А лея становила половину шиблума.

18 Тепер ось, їхні суми відповідно до їхньої лічби.

19 Тож антїон золота дорівнював трьом шиблонам.

20 Тож було це з єдиною метою наживатися, тому що вони отримували свій заро-

біток відповідно до своєї служби, отже, вони збуджували народ до заколотів і всіляких порушень і злочестивості, щоб у них було більше роботи, щоб вони могли “здобувати гроші відповідно до позовів, які було їм подано; отже, вони збуджували людей проти Алми й Амулека.

21 І цей Зизром почав запитувати в Амулека, кажучи: Чи ти відповіси мені на декілька запитань, які я тобі поставлю? Тож Зизром був чоловіком, обізнаним у “витівках диявола, так що він міг знищити те, що було добре; отже, він сказав Амулекові: Чи ти відповіси на запитання, які я поставлю тобі?

22 І Амулек сказав йому: Так, якщо це буде згідно з “Духом Господа, Який в мені; бо я не скажу нічого, що суперечить Духові Господа. І Зизром сказав йому: Дивись, ось є шість онтїїв срібла, і все це я віддам тобі, якщо ти заперечиш існування Всевишньої Особи.

23 Тож Амулек сказав: О ти, “дитя пекла, навіщо ^бспокушаєш ти мене? Чи ти не знаєш, що праведні не піддаються таким спокусам?

24 Чи віриш ти, що немає Бога? Я кажу тобі: Ні, ти знаєш, що Бог є, але ти любиш той “бариш більше, ніж Його.

25 І тепер ти збрехав мені перед Богом. Ти сказав мені:

11 4a Мос. 29:40–44.

20a Ал. 10:32.

21a Ал. 10:13.

22a пп Святий Дух.

23a Ал. 5:41.

б пп Спокушати,

Спокуса.

24a 1 Тим. 6:10;

Тит 1:11.

Бачиш, ці шість онтів, які є великою цінністю, я дам тобі—коли ти мав на серці утримати їх від мене; і твоїм бажанням було тільки, щоб я зрікся істинного і живого Бога, щоб ти міг мати причину знищити мене. І ось знай, що за це велике зло ти будеш мати свою винагороду.

26 І Зизром сказав йому: Ти кажеш, що є істинний і живий Бог?

27 І Амулек сказав: Так, є істинний і живий Бог.

28 Тоді Зизром сказав: Чи є більше одного Бога?

29 І він відповів: Ні.

30 Тоді Зизром сказав йому знову: Як ти знаєш це?

31 І він сказав: “Ангел зробив це відомим для мене.

32 А Зизром сказав знову: Хто є той, який прийде? Чи це Син Бога?

33 І він сказав йому: Так.

34 А Зизром сказав знову: Чи спасе Він Свій народ “у його гріхах? А Амулек відповів і сказав йому: Я кажу тобі, що Він не зробить цього, бо неможливо Йому зректись Свого слова.

35 Тоді Зизром сказав людям: Дивіться, запам’ятайте ці слова; бо він сказав, що є тільки один Бог; і все-таки він каже, що Син Бога прийде, але Він не спасе Свій на-

род—наче він має повноваження наказувати Богові.

36 Тоді Амулек знову каже йому: Ось ти збрехав, бо ти кажеш, що я говорив, наче я маю повноваження наказувати Богові, через те що я сказав, що Він не спасе Свій народ в його гріхах.

37 І я кажу тобі знову, що Він не може спасти їх у їхніх “гріхах; бо я не можу заперечувати Його слово, а Він сказав, що ^бніщо нечисте не може успадкувати ^ацарство небесне; отже, як ви можете бути спасеними, якщо ви не успадкуєте царство небесне? Тому ви не можете бути спасеними у ваших гріхах.

38 Тоді Зизром каже знову йому: Чи Син Бога є дійсно Вічний Батько?

39 І Амулек сказав йому: Так, Він є дійсно “Вічний Батько небес і землі, і ^бвсього, що є на них; Він є початок і кінець, перший і останній;

40 І Він прийде у “світ, щоб ^бвикупити Свій народ; і Він ^бвзьме на Себе провину тих, хто вірить у Його ім’я; і це ті, хто матиме вічне життя, і спасіння ні до кого більше не прийде.

41 Тому злочестиві залишаються, начебто не було зроблено “ніякого викуплення, тільки звільнення від пут

31а Ал. 10:7–10.

34а Гел. 5:10–11.

37а 1 Кор. 6:9–10.

б 1 Неф. 15:33;

Ал. 40:26;

3 Неф. 27:19.

пп Безбожник,

Безбожний.
в пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

39а Ісая 9:6.

б Кол. 1:16; Мос. 4:2.

40а пп Світ.

б Рим. 11:26–27.

в Вих. 34:6–7;

Ісая 53:5;

1 Іван 2:2;

Мос. 14:5; 15:12;

УЗ 19:16–19.

41а Ал. 12:18; УЗ 88:33.

смерті; бо знай, настане день, коли ^бвсі встануть з мертвих і стоятимуть перед Богом, і будуть ^ссудимі відповідно до своїх діянь.

42 Ось є смерть, яка називається тимчасовою смертю; а смерть Христа звільнить від ^апут цієї тимчасової смерті, щоб усі воскресли з цієї тимчасової смерті.

43 Дух і тіло будуть знову ^авоз'єднані у своїй досконалій формі; і кінцівки, і суглоби будуть відновлені до їхньої належної структури, саме так, як у нас тепер, у цей час; і нас буде приведено стояти перед Богом, знаючи саме те, що ми знаємо тепер, і маючи яскравий ^сспомин про всю нашу ^спровину.

44 Тож це відновлення прийде до всіх, старих і молодих, залежних і вільних, чоловіків і жінок, злочестивих і праведних; і навіть жодна волосина з їхніх голів не впаде; але все буде ^авідновлено до своєї досконалої форми, як воно є тепер, або в тілі, і буде приведено і буде притягнуто на суд Христа Сина, і Бога ^бБатька, і Святого Духа, Які є ^сєдиним Вічним Богом, щоб ^ссудити їх відповідно до їхніх діянь, чи вони є добрими, чи вони є злими.

45 Отже, слухайте, я сказав вам щодо смерті смертного тіла, а також щодо ^авоскресіння смертного тіла. Я кажу вам, що це смертне тіло ^бвоскресне у ^сбезсмертне тіло: тобто від смерті, саме від першої смерті до життя, щоб вони могли не ^вмирати більше; їхні духи з'єднаються з їхніми тілами, щоб ніколи не роз'єднуватися; таким чином усе тіло стає ^ддуховним і безсмертним, щоб вони могли більше не знати тління.

46 Тож, коли Амулек закінчив ці слова, люди знову здивувалися, і також Зизром почав тремтіти. І таким чином закінчилися слова Амулека, тобто це все, що я записав.

РОЗДІЛ 12

Алма сперечається з Зизромом — Таємниці Бога можуть даватися тільки вірним — Людей судять за їхніми думками, віруваннями, словами і діяннями — Злочестиві зазнають духовної смерті — Це смертне життя є періодом випробування — План спокутування приводить у дію Воскресіння і, через віру, прощення гріхів — Ті, які каються, мають право на милість через

41б Об. 20:12–13;
Ал. 42:23.
в пп Суд, Останній.
42а Ал. 12:16.
43а 2 Неф. 9:13;
Ал. 40:23.
б 2 Неф. 9:14;
Мос. 3:25;

Ал. 5:18.
в пп Провина.
44а Ал. 41:12–15.
б пп Бог, Божество—
Бог Батько.
в 3 Неф. 11:27, 36.
пп Бог, Божество.
г Об. 20:12–13.

45а Ал. 40:23;
УЗ 88:16.
б пп Воскресіння.
в пп Безсмертя,
Безсмертний.
г Об. 21:4;
УЗ 63:49; 88:116.
д 1 Кор. 15:44.

Єдинонародженого Сина. Близько 82 р. до р.х.

Тоді Алма, побачивши, що слова Амулека примусили замовкнути Зизрома, бо він побачив, що Амулек спіймав його на "брехні й обмані з метою знищити його, і побачивши, що він почав тремтіти від ⁶усвідомлення своєї провини, він відкрив свої уста і почав говорити до нього, і підтверджувати слова Амулека, і пояснювати дещо понад те, або розкривати писання понад те, що розкрив Амулек.

2 Тож слова, які Алма сказав Зизрому почули люди навколо; бо натовп був великий, і він говорив так:

3 Ось, Зизроме, бачу, що ти спіймався на своїй брехні і хитрощах, бо ти збрехав не тільки людям, але ти збрехав Богові; бо дивись, Він знає всі твої "думки, і ти бачиш, що твої думки стали відомими нам через Його Духа;

4 І ти бачиш, що ми знаємо, що твій план був дуже підступним планом, згідно з підступністю диявола, щоб брехати й обманювати цей народ, щоб ти міг настроїти їх проти нас, щоб скривдити нас і вигнати нас геть —

5 Тож це був план твого "супротивника, і він використав свою силу в тобі. Тепер я хотів

би, аби ти запам'ятав, що те, що я кажу тобі, я кажу всім.

6 І знайте, я кажу вам усім, що це була пастка супротивника, яку він поставив, щоб упіймати цей народ, щоб він міг привести вас у залежність від нього, щоб він міг обплутати вас своїми "путами, щоб він міг закувати вас до вічного знищення, відповідно до сили його неволі.

7 Тож коли Алма вимовив ці слова, Зизром почав тремтіти ще дужче, бо він переконувався все більше і більше у силі Бога; і він також був переконаний, що Алма й Амулек знають про нього, бо він був переконаний, що вони знають думки й наміри його серця; бо силу було дано їм, щоб вони могли знати про це, згідно з духом пророцтва.

8 І Зизром почав розпитувати їх старанно, щоб більше дізнатися про царство Бога. І він сказав Алмі: Що значить те, що Амулек сказав про воскресіння мертвих, що всі встануть з мертвих, і справедливі, і несправедливі, і будуть приведені стояти перед Богом, щоб їх судили відповідно до їхніх діянь?

9 І тоді Алма почав пояснювати це йому, кажучи: Багатством дано знати "таємниці Бога; проте їм суворо наказано, щоб вони не передавали це, ⁶тільки відповідно до тієї

12 1а Ал. 11:20–38.
б пп Сумління.
3а Кн. Як. 2:5;
Ал. 10:17;

УЗ 6:16.
5а пп Диявол.
6а Ал. 5:7–10.
9а Ал. 26:22.

пп Таємниці Божі.
б Іван 16:12; Ал. 29:8;
3 Неф. 26:8–11;
Етер 4:7.

частини Його слова, яку Він дав дітям людським, відповідно до уваги і старанності, яку вони приділяють Йому.

10 І тому той, хто “закам’яніє серцем своїм, той отримає ^бменшу частину слова; а той, хто “не закам’яніє серцем своїм, тому ‘дано більшу частину слова, до тих пір дано йому пізнавати таємниці Бога, доки він не пізнає їх у повноті.

11 А ті, які закам’яніють серцем своїм, тим дано меншу “частину слова, доки вони не ^бзнатимуть нічого про Його таємниці; і тоді їх буде взято у полон дияволом, і приведено його волею аж до знищення. Ось що означають “пута ‘пекла.

12 І Амулек сказав відверто про “смерть, і про воскресіння з цієї смертності до стану безсмертя, і про приведення до суду Бога, щоб бути ^бсудимими згідно з нашими діяннями.

13 Тоді, якщо наші серця закам’яніли, так, якщо ми закам’яніли серцями своїми проти слова, так що воно не знаходиться в нас, тоді наше становище буде жахливим, бо тоді ми будемо обвинувачені.

14 Бо наші “слова викрива-

тимуть нас; так, усі наші діяння викриватимуть нас; нас не буде визнано незаплямованими; і наші думки також викриватимуть нас; і в цьому жахливому стані ми не наслідимося глянути на нашого Бога; і ми були б готові радіти, якби змогли наказати скелям і ^бгорам упасти на нас, щоб “сховати нас від Його присутності.

15 Але цього не може бути; ми повинні прийти і стати перед Ним у Його славі, і в Його силі, і в Його могутності, величі, і владі, і визнати, на наш вічний “сором, що всі Його ^бприсуди справедливі; що Він справедливий у всіх Своїх діяннях, і що Він милосердний до дітей людських, і що Він має всю владу спасти кожную людину, яка вірить в Його ім’я і приносить плід, гідний покаяння.

16 І ось слухай, я кажу тобі, тоді приходить смерть, саме друга “смерть, що є духовною смертю; тоді настане час, коли той, хто вмирає у своїх гріхах, відносно тимчасової ^бсмерті, також “умирає духовною смертю; так, він умирає відносно того, що стосується праведності.

10a 2 Неф. 28:27;

Етер 4:8.

^б УЗ 93:39.

^в пп Упокоритися,

Покірність.

^г 2 Неф. 28:30;

УЗ 50:24.

11a Мт. 25:29.

^б пп Відступництво.

^в Іван 8:34;

2 Неф. 28:19.

^г Пр. 9:18;

2 Неф. 2:29.

пп Пекло.

12a Ал. 11:41–45.

^б пп Суд, Останній.

14a Мт. 12:36;

Як. 3:6;

Мос. 4:29–30.

^б Ос. 10:8;

2 Неф. 26:5.

^в Йов 34:22;

2 Неф. 12:10.

15a Мос. 3:25.

^б 2 Пет. 2:9.

пп Справедливість.

16a пп Смерть духовна.

^б Ал. 11:40–45.

^в 1 Неф. 15:33;

Ал. 40:26.

17 Тоді настане час, коли їхні муки будуть як “озеро вогню і сірки, полум’я якого здійсмається на віки вічні; і тоді настане час, коли вони будуть заковані до вічного знищення, згідно з силою і полоненням Сатани, через те що він підкорив їх згідно з його волею.

18 Тоді, я кажу вам, їм буде так, нібито не було зроблено “ніякого викуплення; бо вони не можуть бути спокутувані за Божою справедливістю; і вони не можуть ^бумерти, оскільки немає більше гління.

19 Тоді сталося, що коли Алма закінчив промовляти ці слова, люди ще більше здивувалися;

20 Але був там один Антіона, який був головним правителем серед них, він вийшов і сказав йому: Що є те, що ти сказав, що людина встане з мертвих і перейде з цього смертного у “безсмертний стан, щоб душа не могла ніколи вмерти?

21 Що означає писання, де сказано, що Бог помістив “херувимів і палаючий меч на сході саду ^бЕденського, для того щоб наші перші батьки не увійшли і не скуштували плоду дерева життя, і не

жили вічно? І таким чином ми бачимо, що не було ніякої можливості, щоб вони жили вічно.

22 Тоді Алма сказав йому: То є те, що я тільки-но збирався пояснити, тож ми бачимо, що Адам “пав через скуштування забороненого ^бплоду, відповідно до слова Бога; і таким чином ми бачимо, що через його падіння все людство стало “загубленим і занепалим народом.

23 І ось слухайте, я кажу вам, що якби це було можливо, щоб Адам “скуштував від плоду дерева життя тоді, не було б ніякої смерті, і слово було б недійсним, роблячи Бога брехуном, бо Він сказав: ^бЯкщо ти з’їси, ти напевно помреш.

24 І ми бачимо, що “смерть приходить до людства, так, смерть, про яку сказав Амулек, яка є тимчасовою смертю; проте, ^блюдині було даровано час, протягом якого вона може покаятися; отже, це життя стає станом випробування; часом, щоб ^бпідготуватися зустріти Бога; часом, щоб підготуватися до того нескінченного стану, про який було нами сказано, який є після воскресіння мертвих.

17а Об. 19:20; 21:8;

Мос. 3:27.

18а Ал. 11:41.

^б Об. 21:4; Ал. 11:45;
УЗ 63:49.

20а пп Безсмертя,
Безсмертний.

21а Бут. 3:24; Ал. 42:2;

Мойс. 4:31.

пп Херувими.

^б пп Еден.

22а пп Падіння
Адама і Єви.

^б Бут. 3:6;

2 Неф. 2:15–19;

Мос. 3:26.

^в Мос. 16:4–5.

23а Ал. 42:2–9.

^б Бут. 2:17.

24а пп Смерть
фізична.

^б 2 Неф. 2:21;

Мойс. 5:8–12.

^в Ал. 34:32–35.

25 Тож якби не “план вику-
плення, який був закладен-
ний від заснування світу, не
могло б бути ніякого ^бво-
скресіння мертвих; але був
закладений план викуплен-
ня, який зробить можливим
воскресіння мертвих, про яке
було сказано.

26 І ось дивіться, якби було
можливо, щоб наші перші
батьки могли піти і скушту-
вати від ^адерева життя, вони
були б назавжди нещасними,
не маючи підготовчого стану;
і таким чином ^бплан вику-
плення було б зірвано, і слово
Бога було б недійсним, не
набувши ніякої сили.

27 Але знайте, так не було;
але було ^апризначено людям,
що вони повинні вмерти; а
після смерті вони повинні
прийти на ^бсуд, саме той суд,
про який ми говорили, який
є кінець.

28 А після того як Бог при-
значив, що це має прийти до
людини, ось, тоді Він побачив
за доцільне, щоб людина
знала про те, що Він призна-
чив їм;

29 Тому Він послав ^аангелів
розмовляти з ними, які роби-
ли так, що вони бачили Його
славу.

30 І вони почали від того
часу прикликати Його ім'я;
тому Бог ^арозмовляв з людь-
ми, і зробив відомим для них
^бплан викуплення, який був
підготовлений від ^азаснуван-
ня світу; і це Він зробив відо-
ним для них відповідно до
їхньої віри, і покаяння, і їхніх
святих діянь.

31 Отже, Він дав ^азаповіді
людям, через те що вони
спочатку порушили ^бперші
заповіді стосовно того, що
було тимчасовим, і стали як
боги, ^ввідрізняючи добро від
зла, поставивши себе у стан
дії, або будучи поставленими
у стан ^вдії згідно з своїми ба-
жаннями і волею, чи то роби-
ти зло, чи то робити добро—

32 Тому Бог дав їм заповіді,
після того як зробив ^авідомим
для них план викуплення,
що вони повинні не чинити
зло, карою за яке буде друга
^бсмерть, яка є вічною смертю
стосовно праведності; бо над
такими план викуплення не
може мати сили, бо діяння
^всправедливості не можуть
бути знищені, згідно з ви-
щою великодушністю Бога.

33 Але Бог закликав людей,
в ім'я Свого Сина, (це й був
план викуплення, який було

25а пп План
Викуплення.

б 2 Неф. 2:8;
Ал. 7:12; 42:23.

26а Бут. 2:9;
1 Неф. 15:36;
Ал. 32:40.

б Ал. 34:8–16; 42:6–28;
Мойс. 6:59–62.

27а Йов 7:1; Євр. 9:27;

УЗ 42:48.

б пп Суд, Останній.
29а Морон. 7:25, 31;
УЗ 29:42.

30а Мойс. 5:4–5; 6:51.

б пп План
Викуплення.

в Мос. 18:13;
Ал. 13:3, 5, 7–8.

31а пп Заповіді Божі.

б Бут. 2:16–17;
2 Неф. 2:18–19.

в Бут. 3:22–23;
Мойс. 4:11.

г 2 Неф. 2:16.

пп Свобода вибору.

32а Мойс. 5:4–9.

б пп Смерть духовна.
в Мос. 15:27;

Ал. 34:15–16; 42:15.

закладено) кажучи: Якщо ви покаєтесь і не закам'янієте серцями, тоді Я буду мати милість до вас, через Мого Єдинонародженого Сина;

34 Тому той, хто покається і не закам'яніє серцем своїм, він буде мати право на ^амилість через Мого Єдинонародженого Сина, аж до ^бпрощення його гріхів; і ті увійдуть до Мого ^апокою.

35 А той, хто закам'яніє серцем своїм і буде чинити беззаконня, знайте, Я клянусь у Моєму гніві, що він не увійде до Мого покою.

36 І ось, браття мої, слухайте, я кажу вам, що якщо ви закам'янієте серцями своїми, ви не увійдете до покою Господа; отже, ваше беззаконня спонукає Його, щоб Він наслав Свій гнів на вас, як у ^апершій спонуці, так, згідно з Його словом, і в останній спонуці, так як і в першій, до вічного ^бзнищення ваших душ; отже, згідно з Його словом, до останньої смерті, так само, як до першої.

37 І ось, браття мої, оскільки ми знаємо це, і це істинно, давайте покаємося, не будемо кам'яніти серцями, щоб не ^аспонукати Господа Бога нашого зводити Його гнів на нас за ці Його другі заповіді, які Він дав нам; але давайте

увійдемо в ^бпокій Бога, який приготовлений згідно з Його словом.

РОЗДІЛ 13

Чоловіків покликають у перво-священики через їхню надзвичайну віру і добрі діяння—Вони мають навчати заповідям—Через праведність вони очищені і входять до покою Господа—Мелхиседек був одним з них—Ангели проголошують радісну новину по всій землі—Вони відкриють дійсне пришествя Христа. Близько 82 р. до Р.Х.

І ще, мої браття, я б хотів, щоб ваш розум звертався до того часу, коли Господь Бог дав ці заповіді Своїм дітям; і я б хотів, щоб ви запам'ятали, що Господь Бог ^апосвятив священиків, за Своїм святим чином, який був за чином Його Сина, щоб навчати цьому людей.

2 І ті священики були посвячені за ^ачином Його Сина у такий ^бспосіб, щоб з допомогою цього люди могли знати, у який спосіб чекати на Його Сина для викуплення.

3 І ось спосіб, у який їх було посвячено—будучи ^апокликаними і ^бпідготовленими від ^азаснування світу відповідно до ^бпередбачення Бога,

34а пп Милостивий, Милість.

б пп Відпущення гріхів.

в пп Покій.

36а Кн. Як. 1:7–8; Ал. 42:6, 9, 14.

б пп Осуд.

37а 1 Неф. 17:30;

Кн. Як. 1:8; Гел. 7:18.

б Ал. 13:6–9.

13 1а Авр. 2:9, 11.

2а УЗ 107:2–4.

б Ал. 13:16.

3а УЗ 127:2.

пп Обраність;

Передвисвячення.

б УЗ 138:55–56.

в Ал. 12:25, 30.

пп Доземне життя.

г УЗ 38:2.

через їхню надзвичайну віру і добрі діяння; перш за все їх було поставлено перед ^авибором добра чи зла; отже, вони, вибравши добро і виявляючи надзвичайно велику ^ввіру, ^спокликаються святим покликанням, так, тим святим покликанням, яке було підготовлено з допомогою і відповідно до підготовчого викуплення таких.

4 І таким чином їх було ^апокликано до цього святого покликання через їхню віру, тоді як інші заперечували Дух Бога через закам'янілість своїх сердець і сліпоти свого розуму, і якби не це, вони б могли мати такі самі великі ^бпривілеї, як і їхні брати.

5 Або, в цілому, спочатку вони були в такому ^асамому становищі, як і їхні брати; таким чином це святе покликання, що було підготовлене від заснування світу для тих, хто не закам'яніє серцем своїм, що приходить у спокутуванні і через спокутування Єдинонародженого Сина, Який був підготовлений—

6 І таким чином, будучи покликаними тим святим покликанням і посвяченими у первосвященство святого чину Бога, щоб учити Його заповідям дітей людських,

щоб вони також могли увійти в Його ^апокій—

7 Це первосвященство було за чином Його Сина, за чином, який був від заснування світу; або, іншими словами, було ^абез початку днів або без кінця років, було підготовлене від вічності до всієї вічності, згідно з ^бЙого передбаченням всього—

8 Тож вони були ^апосвячені у цей спосіб—будучи покликаними святим покликанням і посвяченими святим посвяченням, і беручи на себе первосвященство святого чину, це покликання, і посвячення, і первосвященство є без початку і без кінця—

9 Таким чином вони стають ^апервосвящениками назавжди, за чином Сина, Єдинонародженого від Батька, Який є без початку днів або без кінця років, Який є сповненим ^бблагодаті, справедливості й істини. І так це є. Амінь.

10 Тож, як я сказав про святий чин, або про це ^апервосвященство, було багато тих, які були посвячені і стали первосвящениками Бога; і це сталося внаслідок їхньої надзвичайної віри і ^бпокаяння, і їхньої праведності перед Богом, тому що вони обрали покаяння і чинення

3д пп Свобода вибору.

е пп Віра.

є пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання; Священство.

4а Етер 12:10.

б 1 Неф. 17:32–35.

5а 2 Неф. 26:28.

6а Ал. 12:37; 16:17.

пп Покій.

7а Євр. 7:3.

б пп Бог, Божество.

8а УЗ 84:33–42.

пп Мелхиседекове

священство.

9а пп Первосвященик.

б 2 Неф. 2:6.

пп Благодать.

10а УЗ 84:18–22.

б пп Покаятися,

Покаяння.

праведності замість того, щоб загинути;

11 Тому їх було покликано за цим святим чином, і ^аосвячено, і їхній ^бодяг було вибілено через кров Агнця.

12 Тоді вони, після того як їх було ^аосвячено ^бСвятим Духом, а їхній одяг було вибілено, будучи ^вчистими і незаплямованими перед Богом, не могли дивитися на ^ггріх інакше, як з ^догидою; і було багато, надзвичайно багато таких, яких було очищено і які увійшли в покій Господа Бога їхнього.

13 І ось, мої браття, я б хотів, щоб ви упокорилися перед Богом і принесли ^аплід, гідний покаяння, щоб ви теж могли увійти в той покій.

14 Так, упокорюйтеся саме так, як люди в дні ^аМелхиседека, який був також первосвящеником за тим самим чином, про який я говорив, який також узяв на себе первосвященство назавжди.

15 І це був той самий Мелхиседек, якому ^аАвраам сплачував ^бдесятину; так, навіть наш батько Авраам сплачував десятину в розмірі однієї десятої частини від усього, чим він володів.

16 Тож ці ^аобряди було дано

у цей спосіб, щоб з допомогою цього люди могли чекати на Сина Бога, це було ^бсимволом Його чину, або це був Його чин, і це для того, щоб вони могли чекати на Нього для прощення їхніх гріхів, щоб вони могли увійти у покій Господа.

17 Тож цей Мелхиседек був царем на землі Салима; а його народ став сильним у беззаконні і мерзоті; так, вони всі збилися з пуття; вони були повні всілякої злочестивості;

18 Але Мелхиседек, виявивши могутню віру і отримавши посаду первосвященика згідно з ^асвятим чином Бога, проповідував покаяння своєму народові. І дивіться, вони покалися; і Мелхиседек установив мир на землі у свої дні; тому його називали князем миру, бо він був царем Салима; і він царював, будучи підлеглим своєму батькові.

19 Тож було ^абагато перед ним, і ще було багато після нього, але ^бніхто не був величнішим за нього; тому про нього вони більш докладно згадують.

20 Тож мені не треба повторювати це; того, що я сказав, може бути досить. Бачите,

11а Мойс. 6:59–60.

б 1 Неф. 12:10;

Ал. 5:21–27;

3 Неф. 27:19–20.

12а Рим. 8:1–9.

пп Освячення.

б пп Святий Дух.

в пп Чистий, Чистота.

г Мос. 5:2; Ал. 19:33.

д Пр. 8:13; Ал. 37:29.

13а Лк. 3:8.

14а УЗ 84:14.

пдс, Бут. 14:25–40.

пп Мелхиседек.

15а пп Авраам.

б Бут. 14:18–20;

Мал. 3:8–10.

пп Десятини,

Десятина.

16а пп Обряди.

б пп Символізм.

18а пп Мелхиседекове священство.

19а Гел. 8:18;

УЗ 84:6–16;

107:40–55.

б УЗ 107:1–4.

“писання перед вами; якщо ви ^бперекручуватимете їх, це приведе до вашого власного знищення.

21 І ось сталося, що коли Алма сказав ці слова їм, він простер уперед свою руку до них і заволав могутнім голосом, кажучи: Тепер прийшов час ^апокаятися, бо день спасіння наближається;

22 Так, і голос Господа, ^авустами ангелів, проголосив це всім народам; так, проголосив це, що вони можуть мати добру новину великої радості; так, і Він розголосив цю добру новину серед усіх Своїх людей, так, навіть серед тих, хто розсіяний за кордонами на лиці землі; тому вона прийшла до нас.

23 І вона стала відомою нам у ^апростих висловах, щоб ми могли зрозуміти, щоб ми не могли помилитися; і це через те, що ми ^бмандрівники на чужій землі; отже, ми таким чином дуже благословлені, бо ми маємо цю добру новину, проголошену нам в усіх частинах нашого виноградника.

24 Бо знайте, ^аангели проголошують це багатьом у цей час на нашій землі; і це з метою підготувати серця дітей людських для сприйняття

Його слова в час Його пришествя в Його славі.

25 І ось ми тільки чекаємо, щоб почути радісну новину, проголошену нам вустами ангелів, про Його пришествя; бо цей час приходить, ми не ^азнаємо, як швидко. Я б хотів від Бога, щоб це збулося в мої дні; але, чи то буде раніше, чи пізніше, я радітиму цьому.

26 І це стане відомо ^асправедливим і святим людям з вуст ангелів у час Його пришествя, що слова наших батьків можуть виповнитися, згідно з тим, що вони казали про Нього, що було згідно з духом пророцтва, який був у них.

27 І ось, мої браття, я ^абажаю з глибин мого серця, так, з великою тривоною, що викликає біль, щоб ви прислухалися до моїх слів, і відкинули свої гріхи, і не відкладали день вашого покаяння;

28 Але щоб ви упокорилися перед Господом і прикликали Його святе ім'я, і ^апильнували, і молилися постійно, щоб вас не можна було ^бспокусити понад те, що ви можете витримати, і таким чином щоб вас вів Дух Святий, щоб ви ставали покірними, ^благідними, смиренними, терплячими, сповненими любові і всього довготерпіння;

20а пп Писання.

б 2 Пет. 3:16;
Ал. 41:1.

21а пп Покаятися,
Покаяння.

22а Ал. 10:20.

23а 2 Неф. 25:7–8;
31:3; 32:7;

Кн. Як. 4:13;
Етер 12:39.

б Кн. Як. 7:26.

24а Ал. 10:10; 39:19.

25а 1 Неф. 10:4;
3 Неф. 1:13.

26а Ам. 3:7;
Лк. 2:8–11.

27а Мос. 28:3.

28а пп Вартувати,
Вартовий;

Молитва.

б 1 Кор. 10:13.

в пп Лагідний,
Лагідність;
Терпіння.

29 «Маючи віру в Господа; маючи надію, що ви отримаєте вічне життя; маючи ^блюбов Бога завжди у ваших серцях, щоб ви могли бути піднесеними в останній день і увійти до Його ^апокою.

30 І нехай Господь дарує вам покаяння, щоб ви не могли викликати Його гнів на вас, щоб ви могли не бути скутими путами ^апекла, щоб ви могли не зносити другу ^бсмерть.

31 І Алма сказав людям ще багато слів, які не записані в цій книзі.

РОЗДІЛ 14

Алму й Амулека ув'язнено і побито—Віруючих і їхнє Святе Писання спалено вогнем—Цих мучеників приймає Господь у славі—Мури в'язниці розколюються і падають—Алму й Амулека визволено, а їхніх утискувачів убито. Близько 82–81 рр. до Р.Х.

І сталося, після того як він закінчив говорити до людей, багато з них повірили його словам і почали каятися й вивчати ^аписання.

2 Але більша частина їх мала бажання знищити Алму й Амулека; бо вони сердилися на Алму через ^апрямоту його слів до Зизрома; і вони також

сказали, що Амулек ^бзбрехав їм і скривдив їхній закон, а також їхніх законників і суддів.

3 І вони також сердилися на Алму й Амулека; і через те що вони свідчили так прямо проти їхньої злочестивості, вони прагнули вбити їх таємно.

4 Але сталося, що вони не зробили цього; але вони схопили їх і зв'язали міцними мотузками, і привели їх до головного судді на цій землі.

5 І люди виходили і свідчили проти них—свідчили, що вони скривдили закон, і їхніх законників і суддів на цій землі, і також усіх людей, що були на цій землі; і також свідчили, що є тільки один Бог, і що Він має послати Свого Сина до людей, але Він не спасатиме їх; і багато ще такого люди свідчили проти Алми й Амулека. Тож робилося це перед головним суддею на цій землі.

6 І сталося, що Зизром був вражений словами, які було промовлено; і він також знав про сліпоту розуму, яку він зробив серед людей своїми брехливими словами; і його душа почала ^атерзатися від ^бусвідомлення його власної провини; так, його почали оточувати муки пекла.

7 І сталося, що він почав волати до людей, кажучи: Знайте, я ^авинен, а ці люди

29а Ал. 7:24.

б УЗ 20:31; 76:116.

пп Милосердя.

в УЗ 84:24.

30а пп Осуд; Пекло.

б пп Смерть духовна.

14 1а 2 Цар. 22:8–13.

пп Писання.

2а Ал. 12:3–7.

б Ал. 10:27.

6а Ал. 15:5.

б пп Сумління.

7а Ал. 11:21–37.

незаплямовані перед Богом. І він почав благувати за них з того часу і надалі; але вони ганьбили і його, кажучи: Чи тебе також полонив диявол? І вони плювали на нього, і ^бпрогнали його з-поміж себе, а також і всіх тих, хто вірив словам, які було сказано Алмою й Амулеком; і вони вигнали їх геть, і послали людей закидати їх камінням.

8 І вони привели їхніх жінок і дітей разом, і всіх, хто вірив або кого було навчено вірити в слово Бога, вони наказали, щоб їх було кинуто у вогонь, і вони також принесли їхні літописи, які вміщували Святе Писання, і кинули їх у вогонь також, щоб їх могло бути спалено і знищено вогнем.

9 І сталося, що вони схопили Алму й Амулека і повели їх до місця мучення, щоб вони могли бути очевидцями знищення тих, кого мав поглинути вогонь.

10 І коли Амулек побачив муки жінок і дітей, яких поглинав вогонь, він також мучився; і він сказав Алмі: Як ми можемо бути очевидцями цього жадливого видовища? Тому давай простягнемо наші руки, і застосуємо "силу Бога, яка є в нас, і врятуємо їх від полум'я.

11 Але Алма сказав йому: Дух стримує мене, щоб я не

простирав мою руку; бо знай, Господь приймає їх до Себе, в "славі; і Він дозволяє, щоб вони могли зробити це, або щоб люди могли зробити це з ними, згідно з закам'янілістю їхніх сердець, так щоб ^бвироки, які Він винесе проти них у Своєму гніві, були справедливими; і "кров 'невинних буде стояти як свідчення проти них, так, і волатиме могутньо проти них в останній день.

12 Тоді Амулек сказав Алмі: Знаєш, можливо вони нас теж сплять.

13 І Алма сказав: Нехай станеться відповідно до волі Господа. Але, бачиш, нашу роботу ще не закінчено; тому вони не сплять нас.

14 Тож сталося, що коли тіла тих, кого кинули у вогонь, було поглинуто, а також і літописи, які було кинуто разом з ними, головний суддя цієї землі прийшов і став перед Алмою й Амулеком, які були зв'язані; і він ударив їх своєю рукою по щоках і сказав їм: Після всього, що ви побачили, чи будете ви знову проповідувати цьому народові, що їх буде кинуто до "озера вогню і сірки?

15 Дивіться, ви бачите, що ви не мали сили врятувати тих, кого було кинуто у вогонь; і Бог також не врятував їх через те, що вони були

7б Ал. 15:1.
10а Ал. 8:30–31.
11а пп Слава.
б Пс. 37:8–13;

Ал. 60:13;
УЗ 103:3.
пп Справедливість.
в пп Мученик,

Мучеництво,
Мученицька смерть.
г Мос. 17:10.
14а Ал. 12:17.

вашої віри. І суддя знову вдарив їх по щоках і спитав: Що ви скажете за себе?

16 А був цей суддя за чином і вірою “Негора, який вбив Гедеона.

17 І сталося, що Алма й Амудлек нічого не відповіли йому; і він ударив їх ще раз, і віддав їх слугителям, щоб їх було кинуто до в'язниці.

18 І коли вони були в ув'язненні протягом трьох днів, приходило багато “законників, і суддів, і священників, і вчителів, які були віросповідання Негора; і вони прийшли до в'язниці побачити їх, і вони запитували в них багато про що; але вони не відповіли їм нічого.

19 І сталося, що суддя став перед ними і сказав: Чому ви не відповідаєте на слова цих людей? Хіба ви не знаєте, що я маю силу віддати вас на знищення вогнем? І він наказав їм говорити; але вони нічого не відповідали.

20 І сталося, що вони вирушили і пішли своєю дорогою, але знову прийшли наступного дня; і суддя знову вдарив їх по щоках. І багато ще приходило і било їх, кажучи: Чи ви станете знову і судитимете цей народ, і будете кривдити наш закон? Якщо в вас є така велика сила, чому ви не “визволите себе?

21 І багато такого вони казали їм, скрегочучи зубами на

них, і плюючи на них, і кажучи: Як ми будемо виглядати, коли нас буде проклято?

22 І багато такого, так, усілякі такі речі казали вони їм; і таким чином вони насміхалися з них протягом багатьох днів. І вони не давали їм їжі, щоб вони голодували, і води, щоб вони спрагли; і вони також відібрали в них одяг, щоб вони були голими; і у такому стані вони були зв'язані міцними мотузками і утримувалися у в'язниці.

23 І сталося, після того, як вони страждали так багато днів (а було це на дванадцятий день десятого місяця, десятого року правління суддів над народом Нефія), головний суддя над землею Аммонійги і багато з їхніх учителів і їхніх законників приходило до в'язниці, де Алму й Амудлека було зв'язано мотузками.

24 І головний суддя став перед ними, і вдарив їх знову, і сказав їм: Якщо ви маєте силу від Бога, визвольте себе від цих пут, і тоді ми повіримо, що Господь знищить цей народ згідно з вашими словами.

25 І сталося, що вони всі підходили і били їх, кажучи ті самі слова, аж до останнього; а коли останній вже сказав до них, “сила Бога була з Алмою й Амудлем, і вони підвелися і стали на ноги.

26 І Алма заволав, кажучи: Як довго ще ми будемо зноси-

ти такі великі “страждання, о Господи? О Господи, дай нам силу згідно з нашою вірою, яка є вірою в Христа, аж до того, щоб визволитися. І вони розірвали пута, якими вони були зв’язані; і коли люди побачили це, вони почали втікати, бо страх знищення зійшов на них.

27 І сталося, що таким великим був їхній страх, що вони впали на землю і не досягли зовнішніх дверей “в’язниці; і земля затряслася сильно, і мури в’язниці розкололися навпіл, так що вони впали на землю; і головного суддю, і законників, і священників, і вчителів, які били Алму й Амулека, було вбито під цими розвалинами.

28 І Алма, і Амулек вийшли з в’язниці, і не були ушкодженими; бо Господь наділив їх силою, згідно з їхньою вірою, яка була вірою в Христа. І вони одразу пішли з в’язниці; і вони “звільнилися від своїх пут; і в’язниця рухнула на землю, і кожну душу всередині тих мурів, за винятком Алми й Амулека, було вбито; і вони попрямували до міста.

29 Тоді люди, почувши великий галас, збіглися у великий натовп, щоб дізнатися, що є причиною його; і коли вони побачили Алму й Амулека, які поверталися з в’язниці, і що мури її там рухнули на

землю, їх було вражено великим страхом, і вони втекли від присутності Алми й Амулека, так само як коза втікає з своїм малям від двох левів; так і вони втекли від присутності Алми й Амулека.

РОЗДІЛ 15

Алма й Амулек ідуть у Сидом і встановлюють церкву—Алма виліковує Зизрома, який вступає до церкви—Багато людей христяться, і церква процвітає—Алма й Амулек ідуть у Зарагемлю. Близько 81 р. до р.х.

І сталося, що Алмі й Амулекові було зведено піти з цього міста; і вони пішли і дійшли аж до землі Сидома; і знайте, там вони знайшли всіх людей, які пішли з землі “Аммонійга, яких було ^бвигнано і закидано камінням, через те що вони повірили словам Алми.

2 І вони розповіли їм про все, що трапалося з їхніми “жінками і дітьми, і також про себе, і про їхню ^бсилу визволення.

3 І також Зизром лежав у Сидомі, хворий на запальну гарячку, яку було викликано великими стражданнями його свідомості через його “злочестивість, бо він вважав, що Алми й Амулека більше немає; і він вважав, що їх

26а Як. 5:10–11;
Мос. 17:10–20;
УЗ 121:7–8.
27а Дії 16:26;

Етер 12:13.
28а Кн. Як. 4:6;
3 Неф. 28:19–22.
15 1а Ал. 16:2–3, 9, 11.

б Ал. 14:7.
2а Ал. 14:8–14.
б Ал. 14:28.
3а Ал. 14:6–7.

було вбито через його зло. І цей великий гріх і ще багато інших його гріхів терзали його душу, доки це не стало надзвичайно тяжко, і не було полегшення; тому його почала спалювати запальна гарячка.

4 Тож коли він почув, що Алма й Амулек були на землі Сидома, його серце почало мужатися; і він послав повідомлення їм, бажаючи, щоб вони прийшли до нього.

5 І сталося, що вони прийшли негайно, підкоряючись посланню, яке він послав їм; і вони зайшли в дім до Зизрома; і вони знайшли його на ліжку, хворого, дуже кволого від запальної гарячки; і його душа також боліла через його беззаконня; і коли він побачив їх, він простер уперед руку і благав їх, щоб вони зцілили його.

6 І сталося, що Алма сказав йому, взявши його за руку: Чи «віриш ти у силу Христа до спасіння?»

7 І він відповів йому і сказав: Так, я вірю всім словам, яким ти навчав.

8 І Алма сказав: Якщо ти віриш у викуплення Христа, тебе можна «зцілити».

9 І він сказав: Так, я вірю відповідно до твоїх слів.

10 І тоді Алма заволав до Господа, кажучи: О Господи Боже наш, змилуйся над цим чоловіком і «зціли його

згідно з його вірою, яка є вірою в Христа.

11 І коли Алма сказав ці слова, Зизром «схопився на ноги і почав ходити; і це було зроблено на превеликий подив усіх людей; і звістка про це пройшла по всій землі Сидома.

12 І Алма христив Зизрома в ім'я Господа; і він почав з того часу і надалі проповідувати людям.

13 І Алма встановив церкву на землі Сидома і висвятив священників і вчителів на цій землі, щоб христити в ім'я Господа тих, хто мав бажання бути хрищеним.

14 І сталося, що таких було багато; бо вони збиралися разом з усього краю навколо Сидома, і христилися.

15 А щодо людей, які були на землі Аммонійги, вони ще залишалися закам'янілим серцем і твердошиїм народом; і вони не покаялися у своїх гріхах, приписуючи всю силу Алми й Амулека дияволу; бо вони були віросповідання «Негора і не вірили в покаєння у своїх гріхах.

16 І сталося, що Алма й Амулек, після того як Амулек «відмовився від усього свого золота, і срібла, і коштовностей, які були на землі Аммонійги, за слово Бога, від нього «відвернулися ті, які колись були його друзями, а також його батько і його коліно;

6а Мр. 9:23.
8а пп Зцілити,
Зцілення.

10а Мр. 2:1–12.
11а Дії 3:1–11.
15а Ал. 1:2–15.

16а Лк. 14:33; Ал. 10:4.
б пп Переслідувати,
Переслідування.

17 Тому після того, як Алма встановив церкву в Сидомі, побачивши велику ^азупинку, так, побачивши, що люди зупинили гордовитість своїх сердець і почали ^бупокорюватися перед Богом, і почали збиратися разом у своїх святилищах, щоб ^вушановувати Бога перед жертovníком, ^гстежачи і молячись постійно, щоб їх було визволено від Сатани, і від ^дсмерті, і від знищення—

18 Тож як я сказав, Алма побачив усе це, отже, він узяв Амулека і прийшов до землі Зарагемлі, і взяв його у свій власний будинок, і заспокоїв його в його нещасті, і посилив його в Господові.

19 І так закінчився десятий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 16

Ламанійці знищують народ Аммонійги—Зорам веде Нефіїців до перемоги над Ламанійцями—Алма й Амулек і багато інших проповідують Слово—Вони навчають, що після Свого воскресіння Христос явиться Нефіїцям. Близько 81–77 рр. до Р.Х.

І сталося одинадцятого року правління суддів над народом Нефія, п'ятого дня другого місяця, був великий

мир на землі Зарагемлі, не було ніяких воєн, ані суперечок протягом певної кількості років, аж до п'ятого дня другого місяця на одинадцятий рік, було чути заклик до війни по всій землі.

2 Бо ось, військо Ламанійців прийшло з боку пустині в границі цієї землі, аж до міста ^аАммонійга, і почало вбивати людей і руйнувати місто.

3 І ось сталося, перш ніж Нефіїці змогли зібрати достатнє військо, щоб вигнати їх геть з цієї землі, вони ^азнищили людей, які були в місті Аммонійга, а також частину людей біля границь Ноя, і взяли інших у полон у пустині.

4 Тоді сталося, що Нефіїці мали бажання повернути тих, кого було взято в полон у пустині.

5 Отже, той, кого було призначено головним полководцем над військом Нефіїців (і його ім'я було Зорам, і він мав двох синів, Легія й Агу),—тоді Зорам і його два сини, знаючи, що Алма був первосвященником у церкві, і почувши, що він має дух пророцтва, тому вони пішли до нього і забажали від нього знати, чи Господь хотів би, аби вони пішли в пустиню у пошуках своїх братів, яких було забрано в полон Ламанійцями.

17а Ал. 16:21.
б пп Упокоритися,
Покірність.
в пп Поклоніння,

Поклонятися.
г пп Вартувати,
Вартовий; Молитва.
д пп Смерть духовна.

16 2а Ал. 15:1, 15–16.
3а Ал. 9:18.

6 І сталося, що Алма “спитав у Господа про це. І Алма повернувся і сказав їм: Знайте, Ламанійці перетинатимуть ріку Сидон у південній пустині, далеко від границь землі Мантія. І знайте, там ви зустрінете їх, на східному боці ріки Сидон, і там Господь визволить для вас ваших братів, яких було взято в полон Ламанійцями.

7 І сталося, що Зорам і його сини перейшли ріку Сидон з своїм військом і попрямували аж до границь Мантія до південної пустині, яка була на східному боці ріки Сидон.

8 І вони напали на військо Ламанійців, і Ламанійців було розсіяно і вигнано у пустиню; і вони взяли своїх братів, яких було взято в полон Ламанійцями, і жодна душа не була страчена з тих, кого було взято в полон. І їх було приведено їхніми братами, щоб вони володіли своїми власними землями.

9 І так закінчився одинадцятий рік суддів, Ламанійців було вигнано з землі, і народ Аммонійги було “знищено; так, кожную живу душу з Аммонійгійців було ^бзнищено, а також і їхнє велике місто, яке, як вони сказали, Бог не може знищити через його велич.

10 Але дивіться, “одного дня його було залишено спустошеним; і трупи було роз-

шматовано собаками і дикими звірями з пустині.

11 Проте через багато днів їхні мертві тіла нагромадили на лиці землі, і їх вкрили поверховим покровом. І ось таким сильним був сморід звідти, що люди не йшли туди володіти землею Аммонійги протягом багатьох років. І вона називалася Спустошення Негорів; бо вони були віросповідання “Негора, ті, яких було вбито; а їхні землі залишилися спустошеними.

12 І Ламанійці не приходили знову з війною проти Нефійців аж до чотирнадцятого року правління суддів над народом Нефія. І так протягом трьох років народ Нефія мав постійний мир на всій землі.

13 І Алма й Амулек пішли далі, проповідуючи покаєння людям в їхніх “храмах, і в їхніх святилищах, і також у їхніх ^бсинагогах, які було збудовано у такий самий спосіб, як і в Юдеїв.

14 І всім тим, хто хотів почути їхні слова, їм вони і передавали слово Бога, не “зважаючи на те, хто вони були, постійно.

15 І таким чином Алма й Амулек пішли, а також ще багато тих, хто був вибраний для цієї праці, проповідувати Слово по всій землі. І встановлення церкви стало

6а Ал. 43:23–24.

9а Ал. 8:16; 9:18–24;
Морм. 6:15–22.

б Ал. 25:1–2.

10а Ал. 9:4.

11а Ал. 1:15; 24:28–30.

13а 2 Неф. 5:16.

б Ал. 21:4–6, 20.

14а Ал. 1:30.

загальним по всій землі, по всьому краю навколо, серед усього народу Нефійців.

16 І не було ^аніякої нерівності серед них; Господь пролив Свій Дух по всьому лицю землі, щоб підготувати розум дітей людських, або щоб підготувати їхні ^бсерця сприймати Слово, якого мають навчати їх у час Його пришествя—

17 Так щоб вони не закам'яніли проти Слова, щоб вони не зневірилися і не дійшли до знищення, але щоб вони могли отримати Слово з радістю, і, так як ^авіта прищеплюється до природної ^блози виноградної, так і вони можуть увійти у ^апокій Господа Бога свого.

18 Ось ті ^асвященики, які пішли серед людей, проповідували проти всілякої неправди, і ^бобманів, і ^азаздросців, і розбрату, і злоби, і образ, і крадіжок, розбою, пограбувань, убивства, вчинення перелюбу, і всілякої похитливості, волаючи, що всього цього не повинно бути—

19 Розповідаючи про те, що має невдовзі прийти; так, розповідаючи про ^апришествя Сина Бога, Його страждання і смерть, і також про воскресіння мертвих.

20 І багато людей питали

про місце, куди Син Бога має прийти; і їх учили, що Він ^аявиться їм ^бпісля Свого воскресіння; і це люди почули з великою радістю і задоволенням.

21 І ось після того, як церкву було встановлено по всій землі—отримали ^аперемогу над дияволом, і слово Бога проповідувалося у своїй чистоті по всій цій землі, і Господь вилив Свої благословення на цей народ—так закінчився чотирнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

Розповідь про синів Мосії, які відмовилися від своїх прав на царство заради слова Бога, і пішли до землі Нефія проповідувати Ламанійцям; їхні страждання і визволення—згідно з літописом Алми.

Вміщено в розділах з
17 до 27 включно.

РОЗДІЛ 17

Сини Мосії мають дух пророцтва й одкровення—Вони йдуть кожний своїм шляхом, щоб проголошувати Слово Ламанійцям—Аммон іде до землі Ізмаїла і стає слугою Царя Ламонія—Аммон рятує цареві отари і

16а Мос. 18:19–29;
4 Неф. 1:3.

^б пп Скрушене
серце.

17а Кн. Як. 5:24.

^б пп Виноградник
Господній.

^в Ал. 12:37; 13:10–13.

18а Ал. 15:13.

^б пп Обман,
Обманювати.

^в пп Заздрити,
Заздрість.

19а пп Ісус Христос—

Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

20а 2 Неф. 26:9;
3 Неф. 11:7–14.

^б 1 Неф. 12:4–6.

21а Ал. 15:17.

вбиває його ворогів поблизу вод Себуса. Вірші 1–3, близько 77 р. до р.х.; вірш 4, близько 91–77 рр. до р.х.; а вірші 5–39, близько 91 р. до р.х.

І тоді сталося, коли Алма мандрував від землі Гедеона на південь, аж до землі Мантія, ось, на його подив він “зустрів^б синів Мосії, які мандрували до землі Зарагемлі.

2 Тож ці сини Мосії були з Алмою тоді, коли ангел “вперше явився йому; тому Алма зрадів надзвичайно, що побачив своїх братів; і що ще додавало йому радості—вони все ще були його братами у Господі; так, і вони зміцніли у пізнанні істини; бо вони були чоловіками з твердим розумінням, і вони^б вивчали писання старанно, щоб вони могли знати слово Бога.

3 Але це ще не все; вони багато віддавалися молитві і “посту; тому вони мали дух пророцтва і дух одкровення, і коли вони^б вчили, вони вчили з силою і владою від Бога.

4 І вони навчали слову Бога протягом чотирнадцяти років серед Ламанійців, маючи великий “успіх у^б приведенні багатьох до пізнання істини; так, силою їхніх слів багатьох було приведено до жертівника Бога, щоб звернутися до

Його імені і “зійзнатися у своїх гріхах перед Ним.

5 Ось обставини, які супроводжували їх у їхніх мандрах, бо вони зазнали багатьох бідувань; вони дійсно знесли багато чого і тілом, і душею, а саме голод, спрагу і втому, і також багато “праці духу.

6 Ось які були в них мандрування: “Залишивши свого батька, Мосію, в перший рік суддів;^б відмовившись від царства, яке їхній батько мав бажання передати їм, і таким самим було бажання народу;

7 Проте вони залишили землю Зарагемлі, і взяли свої мечі, і свої списи, і свої луки, і свої стріли, і свої праці; і це вони зробили для того, щоб вони могли забезпечити себе їжею під час перебування в пустині.

8 І так вони пішли в пустиню з тими, кого вони вибрали, щоб піти на землю Нефія проповідувати слово Бога Ламанійцям.

9 І сталося, що вони мандрували в пустині, і вони постилися багато і “молилися багато, щоб Господь дав їм частину Свого Духа, щоб ішов з ними, і жив з ними, щоб вони могли бути^б зняряддям у руках Бога, щоб привести, якщо це буде можливим, їхніх братів, Ламанійців, до

17 1а Ал. 27:16.

б Мос. 27:34.

2а Мос. 27:11–17.

б пп Писання.

3а пп Молитва; Піст,

Пощення.

б пп Навчати,

Учитель—

Навчання з Духом.

4а Ал. 29:14.

б пп Місіонерська
робота.

в пп Сповідувати,
Сповідь.

5а Ал. 8:10.

6а Мос. 28:1, 5–9.

б Мос. 29:3.

9а Ал. 25:17.

пп Молитва.

б Мос. 23:10;

Ал. 26:3.

пізнання істини, до пізнання нечестивості ^атрадицій їхніх батьків, які не були правильними.

10 І сталося, що Господь ^аблагословив їх Своєм ^бДухом і сказав їм: Заспокойтеся. І вони ^азаспокоїлися.

11 І Господь ще сказав їм: Ідїть до Ламанійців, ваших братів, і встановіть Моє Слово; все-таки будьте ^атерпеливими у довгостражданні і бідуванні, щоб ви могли показувати їм хороші приклади в Мені, і Я зроблю вас знаряддям в Моїх руках до спасіння багатьох душ.

12 І сталося, що серця синів Мосії, а також тих, хто був з ними, набралися мужності, щоб піти до Ламанійців проголошувати їм слово Бога.

13 І сталося, коли вони прибули у межі землі Ламанійців, вони ^арозділилися і пішли один від одного, сподіваючись на Господа, що вони знову зустрінуться під час завершення їхніх ^бжнив; бо вони припускали, що великою є праця, яку вони почали.

14 І справді, вона була великою, бо вони почали проповідувати слово Бога ^адикому, і закам'янілому, і жорсткому народові; народові, який втішався вбивством Нефійців, і обкраданням, і пограбу-

ванням їх; і їхні серця були зосереджені на багатствах, або точніше, на золоті, і сріблї, і дорогоцінному камінні; все-таки вони намагалися отримати це вбивствами і пограбуваннями, щоб не працювати своїми власними руками.

15 Таким чином вони були дуже ледачим народом, багато хто з них поклонявся ідолам, і ^апрокляття Бога впало на них через ^бтрадиції їхніх батьків; незважаючи на це, обіцяння Господа поширювалися на них за умов покаяння.

16 Отже, це було ^апричиною того, що сини Мосії взяли за цю працю, щоб, можливо, привести їх до покаяння; щоб вони привели їх до розуміння плану викуплення.

17 Отже, вони розділилися між собою і пішли до них, кожний окремо, згідно з словом і силою Бога, яка була йому дана.

18 Тоді Аммон, будучи головним серед них, або тим, хто служив їм, і він пішов від них після того як ^аблагословив їх відповідно до їхніх окремих місць, ділячись з ними словом Бога, тобто служачи їм перед тим як піти; і таким чином вони окремо вирушили у свої мандрівки по всій землі.

9в Ал. 3:10–12.

10а УЗ 5:16.

б пп Святий Дух.

в Ал. 26:27.

11а Ал. 20:29.

пп Терпіння.

13а Ал. 21:1.

б Мт. 9:37.

14а Мос. 10:12.

15а Ал. 3:6–19;

3 Неф. 2:15–16.

б Ал. 9:16–24; 18:5.

16а Мос. 28:1–3.

18а пп Благословити, Благословенний, Благословення.

19 І Аммон пішов до землі "Ізмаїла, землі, яку було названо на честь синів Ізмаїла, які теж стали Ламанійцями.

20 І коли Аммон прийшов на землю Ізмаїла, Ламанійці схопили його і зв'язали, бо то був їхній звичай зв'язувати всіх Нефійців, які потрапляли до їхніх рук, і приводити їх до царя; і таким чином це залишалось на розсуд за бажанням царя: вбити їх, або тримати їх у неволі, або кинути їх у в'язницю, або прогнати їх з його землі, за його волею і бажанням.

21 І таким чином Аммона було приведено до царя, який правив землею Ізмаїла; а його ім'я було Ламоній; і він був нащадком Ізмаїла.

22 І цар спитав Аммона, чи бажає він жити на цій землі серед Ламанійців, тобто серед його народу.

23 І Аммон сказав йому: Так, я бажаю жити серед цього народу деякий час; так, і можливо до того дня, коли я помру.

24 І сталося, що цар Ламоній був задоволений Аммоном і наказав, щоб його пута було розв'язано; і він захотів, щоб Аммон взяв одну з його дочок за дружину.

25 Але Аммон сказав йому: Ні, але я буду твоїм слугою. Отож Аммон став слугою царя Ламонія. І сталося, що його було призначено разом з іншими слугами стежити

за отарами Ламонія, згідно з звичаєм Ламанійців.

26 І після того як він був на службі у царя протягом трьох днів, коли він ходив разом з іншими ламанійськими слугами з їхніми отарами до місця водопою, яке називалося водами Себуса, і всі Ламанійці гнали свої отари сюди, щоб вони могли мати воду—

27 Отже, коли Аммон і слуги царя гнали свої отари до цього місця водопою, ось, певна кількість Ламанійців, які вже були з своїми отарами на водопої, встали і розігнали отари Аммона і слуг царя, і вони розігнали їх так, що ті розбіглися у різні боки.

28 Тоді слуги царя почали ремствувати, кажучи: Тепер цар уб'є нас, так само як наших братів, тому що їхні отари було розігнано злочестивістю цих людей. І вони почали плакати надзвичайно, кажучи: Бачиш, наші отари розігнано вже.

29 Тож вони плакали через страх бути вбитими. Коли ж Аммон побачив це, його серце сповнилося радістю всередині; бо, сказав він, я покажу мою силу моїм товаришам-слугам, точніше силу, яка в мені, збираючи ці отари для царя, щоб я міг завоювати серця цих моїх товаришів-слуг, щоб я міг вести їх до віри в мої слова.

30 І ось, такі були думки

Аммона, коли він побачив бідування тих, кого він називав своїми братами.

31 І сталося, що він утішав їх своїми словами, кажучи: Мої браття, будьте у доброму гуморі і давайте підемо на пошуки отар, і ми зберемо їх до купи і приведемо їх назад до водопою; і таким чином ми збережемо отари для царя, і він не вб'є нас.

32 І сталося, що вони пішли на пошуки отар, і вони слідували за Аммоном, і вони бігли з великою поспішністю, і наздогнали отари царя, і зібрали їх до купи знову на місці водопою.

33 А ті люди знову стояли, щоб розігнати їхні отари; але Аммон сказав своїм браттям: Оточіть отари навколо, щоб вони не втекли; а я піду і поборюся з тими людьми, які розганяють наші отари.

34 Отже, вони зробили так, як наказав їм Аммон, і він пішов і став, щоб боротися з тими, хто стояв поблизу вод Себуса; а була їх немала кількість.

35 Отже, вони не боялися Аммона, бо вони вважали, що один з їхніх людей може вбити його задля їхнього задоволення, бо вони не знали, що Господь обіцяв Мосії, що Він "визволить його синів з їхніх рук; не знали вони також нічого і про Господа; отже, вони насолоджувалися знищенням своїх братів; і з цією

метою вони стали, щоб розігнати отари царя.

36 Але "Аммон став і почав кидати каміння в них своєю пращею; так, з могутньою силою він метав каміння в них; і таким чином він убив ^бпевну кількість їх, так що вони почали дивуватися його силі; проте вони були розгнівані вбивством своїх братів, і вони були сповнені рішимо-сті його вбити; отже, побачивши, що вони не ^бможуть попасти в нього своїм камінням, вони вийшли з палицями вбивати його.

37 Але ось, кожному чоловікові, який піднімав свою палицю, щоб ударити Аммона, він відрубав їм руки своїм мечем; бо він протистояв їхнім ударам, рубаючи по їхніх руках лезом меча, так що вони почали дивуватися, і почали тікати від нього; так, і їх було не так вже й мало; і він змусив їх тікати силою своєї руки.

38 Тож шестеро з них загинуло від праці, але він нікого не вбив мечем, окрім їхнього керівника; і він відсік стільки їхніх рук, скільки піднімалося проти нього, і їх було не так мало.

39 А коли він відтіснив їх геть далеко, він повернувся і вони напоїли свої отари і повернули їх на пасовисько царя, а тоді увійшли до царя, тримаючи руки, які було відсічено мечем Аммона у тих,

хто намагався вбити його; і їх було принесено до царя як свідчення про те, що вони зробили.

РОЗДІЛ 18

Цар Ламоній вважає, що Аммон є Великий Дух—Аммон навчає царя про Сотворіння, про Божі справи з людьми, і про спокутування, яке приходить через Христа—Ламоній вірить і падає на землю як мертвий. Близько 90 р. до Р.Х.

І сталося, що цар Ламоній наказав, щоб його слуги вийшли наперед і свідчили про все, що вони бачили стосовно цієї справи.

2 І коли вони всі засвідчили про те, що бачили, і він дізнався про вірність Аммона у збереженні його отар, а також про його велику силу у боротьбі проти тих, хто намагався вбити його, він був здивований надзвичайно і сказав: Безсумнівно, цей є більше, ніж людина. Слухайте, чи це не той Великий Дух, який посилає такі великі покарання на цей народ через їхні вбивства?

3 І вони відповіли цареві і сказали: Чи він Великий Дух, чи людина—ми не знаємо; але це ми знаємо, що його “не може бути вбито ворогами царя; також не можуть вони розігнати цареві отари, коли він з нами, через його

досвідченість і велику силу; тому ми знаємо, що він друг цареві. Так ось, о царю, ми не віримо, що якась людина має таку велику силу, бо ми знаємо, що його не можна вбити.

4 І тоді, коли цар почув ці слова, він сказав їм: Тепер я знаю, що це є Великий Дух; і він зійшов у цей час, щоб зберегти ваші життя, щоб я не міг “убити вас, як я вбивав ваших братів. Тож це є той Великий Дух, про який говорили наші батьки.

5 Тож це була така легенда у Ламонія, яку він отримав від свого батька, що існує “Великий Дух. Незважаючи на те, що вони вірили у Великого Духа, вони вважали правильним усе, що б вони не робили; проте Ламоній злякався надзвичайно від переляку, що він діяв погано, вбиваючи своїх слуг;

6 Бо він вбив багатьох з них, тому що їхні брати розганяли їхні отари на місці водопою; і, отже, за те, що їхні отари було розсіяно, їх було вбито.

7 Тож так робили ці Ламонійці—стояли поблизу вод Себуса, щоб розганяти отари людей, щоб таким чином вони могли розганяти геть багатьох, які розсіювалися по їхній власній землі, такою була практика грабування серед них.

8 І сталося, що цар Ламоній запитав своїх слуг, кажучи:

Де той чоловік, що має таку велику силу?

9 І вони сказали йому: Дивись, він годує твоїх коней. А цар наказував своїм слугам, ще перед часом напування їхніх отар, щоб вони підготували його коней і колісницю, і супроводжували його до землі Нефія; бо велике свято було призначено на землі Нефія батьком Ламонія, який був царем над усією землею.

10 Тож коли цар Ламоній почув, що Аммон готує його коней і його колісницю, він був ще більш здивований вірністю Аммона, кажучи: Безсумнівно, не було жодного слуги серед усіх моїх слуг, який був би таким вірним, як цей чоловік; бо він-таки дійсно пам'ятає всі мої накази, щоб виконати їх.

11 Тепер я напевно знаю, що це є Великий Дух, і я б хотів, щоб він зайшов до мене, але я не наважуюся.

12 І сталося, що коли Аммон підготував коней і колісницю для царя і його слуг, він зайшов до царя, і він побачив, що цар змінився на лиці; тому він збирався піти від його присутності.

13 І один з царевих служителів сказав йому: Раббана, що означає, будучи перекладеним, могутній або великий цар, бо вважали своїх царів могутніми; і так він сказав йому: Раббана, цар хоче, щоб ти залишився.

14 Тому Аммон повернувся до царя і сказав йому: Що ти хочеш, щоб я зробив для тебе, о царю? І цар не відповідав йому протягом години, згідно з їхнім часом, бо він не знав, що він має йому сказати.

15 І сталося, що Аммон сказав йому знову: Чого ти хочеш від мене? Але цар не відповідав йому.

16 І сталося, що Аммон був сповненим Духом Бога, тому він зрозумів "думки царя. І він сказав йому: Чи це через те, що ти почув, що я захищав твоїх слуг і твої отари, і вбив семеро з їхніх братів працею і мечем, і відсік руки іншим, щоб захистити твої отари і твоїх слуг; слухай, чи не це викликає твоє здивування?

17 Я кажу тобі, що ж тут такого, що твоє здивування таке велике? Бачиш, я є людина, і є твій слуга; тому, чого б ти не забажав, що є добрим, те я буду робити.

18 Тож коли цар почув ці слова, він знову здивувався, бо він побачив, що Аммон може "розпізнавати його думки; але, незважаючи на це, цар Ламоній відкрив свої вуста і сказав йому: Хто ти? Чи ти той Великий Дух, який ^бзнає все?

19 Аммон відповів і сказав йому: Я не він.

20 А цар сказав: Як ти знаєш думки мого серця? Ти можеш

говорити сміливо і розповісти мені про це; і ще скажи мені, якою силою ти вбивав і відсікав руки моїм братам, які розганяли мої отари—

21 І ось, якщо ти розкажеш мені про це, то все, що ти бажаєш, я дам тобі; і якщо треба буде, я буду охороняти тебе моїм військом; але я знаю, що ти могутніший за них усіх; проте, все, що ти бажаєш від мене, я дарую тобі це.

22 Тож Аммон, будучи мудрим, і все ж незлобним, він сказав Ламонію: Чи ти прислухаєшся до моїх слів, якщо я скажу тобі, якою силою я роблю це? І це те, чого я хотів би від тебе.

23 І цар відповів йому і сказав: Так, я повірю всім твоїм словам. І таким чином його було спіймано хитрістю.

24 І Аммон почав говорити з ним ^асміливо і сказав йому: Чи ти віриш у те, що існує Бог?

25 І він відповів і сказав йому: Я не знаю, що це значить.

26 І тоді Аммон сказав: Чи ти віриш у те, що існує Великий Дух?

27 І він сказав: Так.

28 І Аммон сказав: Це і є Бог. І Аммон ще сказав йому: Чи ти віриш, що Цей Великий Дух, Який є Бог, створив усе, що є на небесах і на землі?

29 І він сказав: Так, я вірю, що Він створив усе, що є на землі; але я не знаю про небеса.

30 І Аммон сказав йому: Небеса це є місце, де живе Бог і всі Його святі ангели.

31 І цар Ламоній сказав: Чи це є над землею?

32 І Аммон сказав: Так, і Він дивиться вниз на всіх дітей людських; і Він знає ^адумки і наміри серця; бо Його рукою були вони всі створені від початку.

33 І цар Ламоній сказав: Я вірю всьому тому, що ти сказав. Чи тебе послано від Бога?

34 Аммон сказав йому: Я є людина; і ^алюдина на початку була створена за образом Бога, і я покликаний Його Святим Духом ^бнавчати цьому народ цей, щоб їх могло бути приведено до пізнання того, що є справедливим і істинним;

35 І частина того ^аДуха живе в мені, що дає мені ^бзнання і також силу згідно з моєю вірою в Бога і бажаннями щодо Нього.

36 Тоді, коли Аммон сказав ці слова, він почав від сотворіння світу, а також сотворіння Адама, і розповів йому все про падіння людини, і ^апереказував і викладав перед ним літописи і Святе ^бПисання народу, яке промовлялося

24а Ал. 38:12.

32а Ам. 4:13;

3 Неф. 28:6;

УЗ 6:16.

34а Мос. 7:27;

Етер 3:13–16.

б пп Навчати,

Учитель—

Навчання з Духом.

35а пп Натхнення,

Надыхати.

б пп Знання.

36а Мос. 1:4;

Ал. 22:12; 37:9.

б пп Писання.

«пророками, аж з того часу, як їхній батько, Легій, пішов з Єрусалима.

37 І він також переказував їм (бо це було для царя і для його слуг) про всі мандрівки їхніх батьків у пустині, і про всі їхні страждання від голоду і спраги, і їхню важку працю, і таке інше.

38 І він також переказував їм про бунт Ламана, і Лемуїла, і синів Ізмаїла, так, про всі бунти він переповів їм; і він роз'яснював їм усі літописи і писання від того часу, коли Легій пішов з Єрусалима, і дотепер.

39 Але це ще не все; бо він роз'яснив їм «план викуплення, який був підготовлений від заснування світу; і він також відкрив їм пришествя Христа, і всі діяння Господа він відкрив їм.

40 І сталося, що після того як він розповів усе це, і роз'яснив усе це цареві, цар повірив усім його словам.

41 І він почав волати до Господа, кажучи: О Господи, май «милість; Твою щедрю милість, яку Ти мав до людей Нефія, май до мене і до мого народу.

42 І ось, коли він промовив це, він упав на землю, як мертвий.

43 І сталося, що його слуги взяли його і понесли до його жінки, і поклали його на ліжку; і він лежав, як мертвий протягом двох днів і двох

ночей; і його жінка, і його сини, і його дочки оплакували його за звичаєм Ламанійців, сильно голосячи через втрату його.

РОЗДІЛ 19

Ламоній отримує світло вічного життя і бачить Викупителя—Його домочадці впадають у транс і багато хто з них бачить ангелів—Аммона збережено дивовижно—Він христить багатьох і встановлює церкву серед них. Близько 90 р. до р.х.

І сталося, що після двох днів і двох ночей вони вже збиралися взяти його тіло і покласти його в гробницю, яку вони зробили з метою поховання своїх мертвих.

2 Тоді цариця почула про славу Аммона, отже, вона послала за ним і побажала, щоб він прийшов до неї.

3 І сталося, що Аммон зробив, як йому наказали, і прийшов до цариці, і захотів дізнатися, що саме вона хоче, щоб він зробив.

4 І вона сказала йому: Слуги мого чоловіка відкрили мені, що ти є «пророк святого Бога, і що ти маєш силу творити могутні діяння в ім'я Його;

5 Отже, якщо це так, я б хотіла, щоб ти зайшов і подивився на мого чоловіка, бо він уже лежить на своєму ліжку протягом двох днів і двох ночей; і дехто каже, що він не

мертвий, але інші кажуть, що він мертвий, і що він смердить, і що його треба покласти в гробницю; але щодо мене, мені він не смердить.

6 Тож це було те, чого хотів Аммон, бо він знав, що цар Ламоній був під впливом Бога; він знав, що темну ^азавісу зневіри було скинуто геть з його свідомості, і ^бсвітло, що освітлювало його розум, яке було світлом слави Бога, яке було дивовижним світлом Його благодаті—так, це світло вливало таку радість у його душу, хмара темряви розвіялася, і що світло вічного життя запалало в його душі, так, він знав, що це подолало його природне тіло, і його було віднесено під впливом Бога—

7 Отже, те, чого побажала від нього цариця, було єдиним його бажанням. Отже, він увійшов, щоб побачити царя, так, як цариця хотіла від нього; і він побачив царя, і він знав, що той не був мертвим.

8 І він сказав цариці: Він не мертвий, але він спить у Богові, і завтра він встане знову; тому не ховайте його.

9 І Аммон сказав їй: Чи ти віриш цьому? І вона сказала йому: Я не маю більше доказів, крім твого слова і слова наших слуг; проте я вірю,

що це має статися, згідно з тим, що ти сказав.

10 І Аммон сказав їй: Благословенна ти через твою надзвичайну ^авіру; я кажу тобі, жінко, не було ще досі такої великої віри серед усього народу Нефійців.

11 І сталося, що вона стежила за ліжком свого чоловіка, з тих пір аж до часу наступного дня, в який, як призначив Аммон, він повинен встати.

12 І сталося, що він устав, відповідно до слів Аммона; і коли він устав, він простяг руку свою до жінки і сказав: Благословенне буде ім'я Бога, і благословенна будеш ти.

13 Бо так вірно, як те, що ти живеш, ось, я бачив мого Викупителя; і Він прийде, і буде ^анароджений від ^бжінки, і Він викупить усе людство, яке вірить в Його ім'я. Тож коли він сказав ці слова, його серце переповнилося, і він знову знепритомнів від радості; і цариця також знепритомніла, будучи знесилена Духом.

14 Тоді Аммон, побачивши, що Дух Господа пролився згідно з його ^амолитвами на Ламанійців, його братів, які були причиною таких великих оплакувань серед Нефійців, тобто серед усіх людей Бога, через їхні беззаконня і їхні ^бтрадиції, він упав на коліна і почав виливати свою

6а 2 Кор. 4:3–4.
 пп Завіса.
 б пп Світло, Світло Христа.
 10а Лк. 7:9.

пп Віра.
 13а пп Ісус Христос—
 Пророцтва про народження і смерть Ісуса

Христа.
 б 1 Неф. 11:13–21.
 14а УЗ 42:14.
 б Мос. 1:5.

душу в молитві і дякуванні Богові за те, що Він зробив для його братів; і він також був переселений «радістю; і таким чином вони всі трое знепритомніли і 'впали на землю.

15 Тоді, коли слуги царя побачили, що вони впали, вони також почали волати до Бога, бо страх Господа зійшов на них також, бо то були саме «вони, хто стояв перед царем і свідчив йому про велику силу Аммона.

16 І сталося, що вони зверталися до імені Господа з усією силою, аж до того, що впали всі на землю, крім однієї з ламанійських жінок, чиє ім'я було Авіш, її було наведено до Господа багато років тому внаслідок чудесного видіння її батька—

17 Таким чином, будучи наведеною до Господа, і ніколи не відкриваючи цього, тому, коли вона побачила, що всі слуги Ламонія впали на землю, і також її господиня, цариця, і цар, і Аммон лежав розпростертий на землі, вона знала, що то була сила Бога; і, вважаючи, що то є можливість зробити відомим для людей те, що трапилося серед них, що бачення цієї картини «зробить так, що вони повірять у силу Бога, тому вона побігла від хати до хати, сповіщаючи людям про це.

18 І вони почали збиратися разом у домі царя. І прийшла велика кількість людей, і на свій подив вони побачили царя, і царицю, і їхніх слуг розпростертими на землі, і вони всі лежали там, наче вони були мертвими; і вони також побачили Аммона, а він, ось, був Нефійцем.

19 І тоді люди почали ремствувати між собою; дехто казав, що таке велике зло зішло на них, тобто на царя і його дім, тому що він дозволив, аби Нефієць «залишився на цій землі.

20 Але інші докоряли їм, кажучи: Цар навів це зло на свій дім, тому що він убивав своїх слуг, в яких отари було розігнано біля «вод Себуса.

21 І їм також докоряли ті люди, які стояли поблизу вод Себуса і «розганяли отари, які належали цареві, бо вони сердилися на Аммона через кількість їхніх братів, яких він убив поблизу вод Себуса, захищаючи отари царя.

22 Тоді один з них, чийого брата було «вбито мечем Аммона, будучи надзвичайно сердитим на Аммона, витяг свого меча і пішов уперед, щоб дати йому впасти на Аммона, щоб убити його; і тільки він підняв меча, щоб ударити його, ось, він упав мертвим.

23 Тож ми бачимо, що

14в пп Радість.
г Ал. 27:17.
15а Ал. 18:1–2.

17а Мос. 27:14.
19а Ал. 17:22–23.
20а Ал. 17:26; 18:7.

21а Ал. 17:27; 18:3.
22а Ал. 17:38.

Аммона не можна було вбити, бо “Господь сказав Мосії, його батькові: Я збережу його, і йому буде відповідно з твоєю вірою — отже, Мосія ^бдовіряв його Господові.

24 І сталося, що коли безліч народу побачила, що цей чоловік упав мертвим, той, хто підняв меч, щоб убити Аммона, страх зійшов на них на всіх, і вони не наважувалися піднімати свої руки, щоб торкнутися його або когось з тих, хто впав; і вони почали дивуватися знову між собою, що може бути причиною такої великої сили, або що все це може означати.

25 І сталося, що багато було серед них таких, які говорили, що Аммон — то є “Великий Дух, а інші казали, що його послано Великим Духом;

26 Але інші докоряли їм усім, кажучи, що він є потворою, яку було послано Нефійцями, щоб мучити їх.

27 І було декілька таких, які казали, що Аммона було послано Великим Духом, щоб завдавати страждань їм через їхні беззаконня; і що саме Великий Дух завжди приходив до Нефійців, який завжди визволяв їх з їхніх рук; і вони казали, що саме цей Великий Дух знищив так багато їхніх братів, Ламанійців.

28 І таким чином суперечка стала надзвичайно гострою серед них. І доки вони так

сперечалися, прийшла “жінка-служниця, яка зробила так, що безліч людей зібралось разом, і коли вона побачила суперечку, яка відбувалася між безліччю людей, вона надзвичайно опечалилася, аж до сліз.

29 І сталося, що вона пішла і взяла царицю за руку, щоб можна було підняти її з землі; і як тільки вона торкнулася її руки, та піднялася і стала на ноги, і заволатала гучним голосом, кажучи: О благословенний Ісусе, Який врятував мене від “жахливого пекла! О благословенний Боже, ^бзмилуйся над цим народом!

30 І коли вона сказала це, вона зчепила руки, будучи сповненою радості, промовляючи багато слів, які не були зрозумілими; і коли вона зробила це, вона взяла царя, Ламонія, за руку, і ось він піднявся і став на ноги.

31 І він негайно, побачивши суперечки поміж свого народу, вийшов і почав докоряти їм, і навчати їх “словам, які він почув з вуст Аммона; і всі ті, хто чув його слова, вірили, і були повернуті до Господа.

32 Але багато було серед них, хто не хотів чути його слів; тому вони пішли собі своєю дорогою.

33 І сталося, що коли Аммон піднявся, він також служив їм, і те саме робили всі слуги

23а Мос. 28:7;
Ал. 17:35.
б пп Довіра.

25а Ал. 18:2–5.
28а Ал. 19:16.
29а 1 Неф. 14:3.

б пп Милостивий,
Милість.
31а Ал. 18:36–39.

Ламонія; і вони всі проголосили народові те саме—що їхні серця було “змінені; що вони не мають більше бажання чинити ^бзло.

34 І ось, багато хто проголосив народові, що вони бачили “ангелів і розмовляли з ними; і так вони сказали їм те, що від Бога, і про Його праведність.

35 І сталося, що було багато таких, які повірили їхнім словам; і всі ті, які повірили, були “хрищені; і вони стали праведним народом, і вони встановили церкву поміж себе.

36 І таким чином праця Господа почалася серед Ламанійців; так Господь пролив Свій Дух на них; і ми бачимо, що Його рука простерта до “всіх людей, які покаються і повернуть в Його ім’я.

РОЗДІЛ 20

Господь посилає Аммона до Міддонії, щоб визволити його ув’язнених братів—Аммон і Ламоній зустрічають Ламонієвого батька, який є царем усієї цієї землі—Аммон примушує старого царя погодитися на звільнення його братів. Близько 90 р. до р.х.

І сталося, що коли вони встановили церкву на тій землі, тоді цар Ламоній захотів, щоб Аммон пішов з ним на землю

Нефія, щоб він міг показати його своєму батькові.

2 І голос Господа дійшов до Аммона, кажучи: Ти не підеш на землю Нефія, бо знай, цар буде домагатися твого життя; але ти підеш на землю Міддонію; бо знай, твій брат Аарон, а також Мулокій і Амма у в’язниці.

3 Тоді сталося, що коли Аммон почув це, він сказав Ламонію: Слухай, мій брат і браття мої у в’язниці в Міддонії, і я йду, щоб визволити їх.

4 Тоді Ламоній сказав Аммонові: Я знаю, у “силі Господа ти можеш зробити все. Але знай, я піду з тобою на землю Міддонію; бо цар землі Міддонії, ім’я якого Антіомно, є другом мені; тому я йду на землю Міддонію, щоб я міг улестити царя тієї землі, і він відпустить твоїх братів з ^бв’язниці. Тоді Ламоній сказав йому: Хто сказав тобі, що твої браття у в’язниці?

5 І Аммон сказав йому: Ніхто не казав мені, крім Бога; а Він сказав мені—Йди і визволи своїх братів, бо вони у в’язниці на землі Міддонії.

6 Тоді, коли Ламоній почув це, він наказав, щоб його слуги приготували його “коней і його колісниці.

7 І він сказав Аммонові: Ходімо, я піду з тобою до землі Міддонії, і там я благатиму

33а пп Народитися знову, Народитися від Бога.
б Мос. 5:2; Ал. 13:12.

34а пп Ангели.
35а пп Хрищення, Христити.
36а 2 Неф. 26:33;

Ал. 5:33.
20 4а Ал. 26:12.
б Ал. 20:28–30.
6а Ал. 18:9–10.

царя, щоб він звільнив твоїх братів з в'язниці.

8 І сталося, що коли Аммон і Ламоній мандрували туди, вони зустріли батька Ламонія, який був царем "над усією цією землею.

9 І ось, батько Ламонія сказав йому: Чому ти не прийшов на "свято в той великий день, коли я зробив свято для моїх синів і для мого народу?

10 І він ще сказав: Куди ти йдеш з цим Нефійцем, який є одним з дітей "брехуна?

11 І сталося, що Ламоній розповів йому, куди він іде, бо він боявся образити його.

12 І він також сказав йому всю причину своєї затримки у своєму власному царстві, чому він не прийшов до свого батька на свято, яке він влаштував.

13 І тоді, коли Ламоній розповів йому все це, ось, на його подив, його батько розгнівався на нього і сказав: Ламонію, ти йдеш визволяти цих Нефійців, які є синами брехуна. Знай, він пограбував наших батьків; і тепер його діти знову прийшли до нас, щоб вони могли своїми хитрощами і своєю брехнею обманути нас, щоб вони знову могли пограбувати нашу власність.

14 І батько Ламонія наказав йому, щоб він убив Аммона мечем. І він також наказав йому, щоб він не йшов на

землю Міддонію, але щоб він повернувся з ним на землю "Ізмаїла.

15 Але Ламоній сказав йому: Я не вбиватиму Аммона, і не повернуся також на землю Ізмаїла, але я піду на землю Міддонію, щоб визволити братів Аммона, бо я знаю, що вони справедливі люди і святі пророки істинного Бога.

16 Тоді, коли його батько почув ці слова, він розгнівався на нього і витяг свого меча, щоб він міг уразити його до землі.

17 Але Аммон вийшов і сказав йому: Слухай, не вбивай свого сина; хоч було б "краще, якби він загинув, ніж ти, бо знай, він ^бпокаявся у своїх гріхах; але якщо ти мусиш загинути в цей час у своєму гніві, твою душу вже не можна буде спасти.

18 І знову, доцільно, щоб ти стримався; бо якщо ти "вб'єш свого сина, а він є невинною людиною, його кров буде волати з-під землі до Господа Бога його, щоб помста зійшла на тебе; і, можливо, ти загубиш свою ^бдушу.

19 Ось, коли Аммон сказав йому ці слова, той відповів йому, кажучи: Я знаю, якщо я вб'ю свого сина, то я проллю невинну кров; бо це ти той, хто намагається знищити його.

20 І він простяг руку, щоб убити Аммона. Але Аммон

8а Ал. 22:1.
9а Ал. 18:9.
10а Мос. 10:12–17.

14а Ал. 17:19.
17а Ал. 48:23.
б Ал. 19:12–13.

18а пп Вбивство.
б УЗ 42:18.

протистояв його ударам, і ще вдарив його по руці, так що той не зміг діяти нею.

21 Тоді, коли цар побачив, що Аммон може вбити його, він почав благати Аммона, щоб той зберіг йому життя.

22 Але Аммон підняв свого меча і сказав йому: Ось, я вдарю тебе, якщо ти не пообіцяєш мені, що моїх братів можна буде визволити з в'язниці.

23 Тоді цар, боячись, що він може позбутися свого життя, сказав: Якщо ти пощадиш мене, я пообіцяю тобі все, що ти попросиш, навіть половину царства.

24 І ось, коли Аммон побачив, що він удіав з старим царем відповідно до свого бажання, він сказав йому: Якщо ти пообіцяєш, що моїх братів можна буде звільнити з в'язниці, і також що Ламоній зможе залишити собі своє царство, і ти не будеш незадоволений ним, але дозволиш, щоб він чинив згідно з своїми власними бажаннями у "всьому, що він надумає, тоді я пощажу тебе; інакше я вражу тебе до землі.

25 Ось коли Аммон сказав ці слова, цар почав радіти за своє життя.

26 І коли він побачив, що Аммон не має ніякого бажання знищити його, і коли він також побачив велику любов, яку той мав до його сина Ламонія, він був здивований

надзвичайно і сказав: Через те, що ти бажаєш тільки того, щоб я звільнив твоїх братів і дозволив, щоб мій син Ламоній залишив собі своє царство, ось, я обіцяю тобі, що мій син може залишити собі своє царство з цього часу і назавжди; і я не буду більше керувати ним—

27 І я також обіцяю тобі, що твої браття можуть бути звільненими з в'язниці, і ти і твої браття можуть прийти до мене, в моє царство; бо я буду мати сильне бажання побачити їх. Бо цар був дуже здивований словами, які той сказав, а також словами, які було сказано його сином Ламонієм, тому він "хотів вивчити їх.

28 І сталося, що Аммон і Ламоній продовжили свою мандрівку до землі Міддонії. І Ламоній знайшов підтримку в очах царя тієї землі; отже, братів Аммона було визволено з в'язниці.

29 І коли Аммон зустрівся з ними, він був надзвичайно засмучений, бо були вони голими, і їхня шкіра була виснажена надзвичайно через те, що вони були зв'язані міцними мотузками. І ще вони зносили голод, спрагу і всілякі скорботи; проте вони були "терпеливими в усіх своїх стражданнях.

30 І, як і трапилося, то був їхній жереб—потрапити до рук більш закам'янілого і

більш твердошийого народу; тому вони не прислухалися до їхніх слів, і вони знехтували їх, і побили їх, і гнали їх від хати до хати, і з місця на місце, аж доки вони не прийшли на землю Міддоню; і там їх було схоплено і кинуту у в'язницю, і зв'язано "міцними мотузками, і утримувано у в'язниці багато днів, і звільнено Ламонієм і Аммоном.

Розповідь про проповідування Аарона, і Мулокія, і їхніх братів Ламанійцям.

*Вміщено у розділах з
21 до 26 включно.*

РОЗДІЛ 21

Аарон навчає Амалекійців про Христа і Його спокуту—Аарона і його братів ув'язнено в Міддонії—Після свого визволення вони навчають у синагогах і мають багато навернених—Ламоній дарує релігійну свободу людям на землі Ізмаїла. Близько 90–77 рр. до р.х.

Тоді, коли Аммон і його браття "розділилися на границі землі Ламанійців, ось, Аарон вирушив у мандрівку до землі, яку Ламанійці називали Єрусалимом, названої так на честь землі народження їхніх батьків; і це було далеко, поблизу границь Мормона.

2 Тож Ламанійці й Амалекійці і люди "Амулона побудували велике місто, яке називалося Єрусалим.

3 Тож Ламанійці самі по собі були досить закам'янілі, але Амалекійці й Амулонійці були ще більш закам'янілими; отже, вони зробили так, що Ламанійці закам'яніли своїми серцями, щоб посилити свою злочестивість і свої мерзоти.

4 І сталося, що Аарон прийшов у місто Єрусалим, і спочатку почав проповідувати Амалекійцям. І він почав проповідувати їм у їхніх синагогах, бо вони побудували синагоги за "чином Негорів; бо багато Амалекійців і Амулонійців були за чином Негорів.

5 Отже, коли Аарон увійшов до однієї з їхніх синагог проповідувати людям, і коли він говорив з ними, ось, піднявся Амалекієць і почав сперечатися з ним, кажучи: Що то таке, про що ти свідчив? Чи ти бачив "ангела? Чому ангели не являються нам? Дивись, хіба цей народ не такий хороший, як твій народ?

6 Ти також кажеш, що якщо ми не покаємося, ми загинемо. Звідки знаєш ти думки і наміри наших сердець? Звідки знаєш ти, що ми маємо причину каятися? Звідки знаєш ти, що ми не праведний народ? Дивись, ми побудували святилища, і

ми збираємося разом, щоб поклонятися Богові. Ми віримо, що Бог спасе всіх людей.

7 Тоді Аарон сказав йому: Чи ти віриш, що Син Бога прийде, щоб викупити людство від їхніх гріхів?

8 І чоловік сказав йому: Ми не віримо, що ти знаєш щось таке. Ми не віримо в такі дурні легенди. Ми не віримо, що ти знаєш про "те, що має статися, а також не віримо ми, що твої батьки і також наші батьки знали те, що вони говорили, про те, що має статися.

9 Тоді Аарон почав розкривати їм писання стосовно пришествя Христа, а також стосовно воскресіння мертвих, і про те, що не може бути "викуплення для людства інакше, ніж через смерть і страждання Христа, і "спокуту Його кров'ю.

10 І сталося, що коли він почав роз'яснювати їм це, вони розсердилися на нього і почали насміхатися над ним; і вони не хотіли слухати слів, які він їм говорив.

11 Отже, коли він побачив, що вони не хочуть слухати його слів, він пішов з їхньої синагоги і попрямував до села, яке називалося Ані-Антії, і там він зустрів Мулокія, який проповідував їм Слово; а також Амму і його братів. І вони сперечалися з багатьма про Слово.

12 І сталося, що вони побачили, що люди закам'яніють серцями своїми, тому вони пішли звідти і попрямували до землі Міддонії. І вони проповідували Слово багатьом, і мало хто повірив словам, яким вони навчали.

13 Проте Аарона і певну кількість його братів було схоплено і кинуте до в'язниці, а решта їх утекла з землі Міддонії до навколишніх країв.

14 А ті, кого було кинуте до в'язниці, "перестраждали багато, і їх було визволено рукою Ламонія й Аммона, і їх було нагородовано й одягнуто.

15 І вони знову пішли проголошувати Слово, і ось так їх було визволено вперше з в'язниці; і ось так вони перестраждали.

16 І вони пішли туди, куди їх вів "Дух Господа, проповідуючи слово Бога в кожній синагозі Амалекійців, або на кожному зібранні Ламанійців, куди їм дозволено було входити.

17 І сталося, що Господь почав благословляти їх, так що вони привели багатьох до пізнання істини; так, вони дійсно "переконали багатьох в їхніх гріхах, і в традиціях їхніх батьків, що не були правильними.

18 І сталося, що Аммон і Ламоній повернулися з землі

8а Кн. Як. 7:1–8.

9а Мос. 5:8;

Ал. 38:9.

б пп Спокута,
Спокутувати.

14а Ал. 20:29.

16а Ал. 22:1.

17а УЗ 18:44.

Міддонії на землю Ізмаїла, яка була землею їхнього успадкування.

19 І цар Ламоній не дозволив, щоб Аммон служив йому, тобто, щоб був його слугою.

20 Але він наказав, щоб си-нагоги було побудовано на землі Ізмаїла; і він наказав, щоб його люди, тобто люди, які були під його царюванням, збиралися разом.

21 І він зрадив за них, і він навчав їх багато чому. І він також проголошував їм, що вони є народом під його владою, і що вони є вільним народом, що вони вільні від гноблення царя, його батька; бо його батько обіцяв йому, що він може царювати над людьми, які жили на землі Ізмаїла, і на всій навколишній землі.

22 І він також проголосив їм, що вони можуть мати "волю поклонятися Господові Богу своєму відповідно до своїх бажань, в якому б місці вони не жили, аби тільки це було на землі, яка була під царюванням царя Ламонія.

23 І Аммон проповідував родові царя Ламонія; і сталося, що він навчав їх усьому, що стосується речей праведних. І він закликав їх щоденно, з усією старанністю; і вони зважили на його слова, і вони завзято виконували заповіді Бога.

РОЗДІЛ 22

Аарон навчає Ламонієвого батька про Сотворіння, падіння Адама і план викуплення через Христа—Царя і всіх його домо-чадців наведено—Пояснюється розподіл землі між Нефійцями і Ламанійцями. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

Ось, оскільки Аммон так учив людей Ламонія постійно, ми повернемося до розповіді Аарона і його братів; бо після того як він залишив землю Міддонію, його було "приведено Духом на землю Нефія, саме до дому царя, який був над усією цією землею,⁶ крім землі Ізмаїла; і він був батьком Ламонія.

2 І сталося, що він увійшов до нього у царевий палац з своїми братами, і вклонився перед царем, і сказав йому: Дивись, о царю, ми—браття Аммона, яких ти "визволив з в'язниці.

3 І ось, о царю, якщо ти збережеш нам життя, ми будемо твоїми слугами. І цар сказав їм: Устаньте, бо я дарую вам ваше життя, і я не дозволю, щоб ви були моїми слугами; але я наполягатиму, щоб ви навчали мене; бо я дещо стурбований в душі через щедрість і великодушність слів твого брата Аммона; і я хотів би знати причину, чому він не прийшов з вами з Міддонії.

4 І Аарон сказав цареві: Знай, Дух Господа покликав його на інший шлях; він пішов на землю Ізмаїла вчити людей Ламонія.

5 Тоді цар сказав їм: Що означає те, що ти сказав про Дух Господа? Ось, саме це турбує мене.

6 І ще, що означає те, що сказав Аммон—“Якщо ви покаєтесь, ви будете спасеними, а якщо ви не покаєтесь, то будете знехтувані в останній день?”

7 І Аарон відповідав йому і сказав йому: Чи віриш ти, що Бог є? І цар сказав: Я знаю, що Амалекійці кажуть, що Бог є, і я дозволив їм, щоб вони будували святилища, щоб вони могли збиратися разом, щоб ушановувати Його. І якщо ти тепер скажеш, що Бог є, знай, я “повірю.

8 І тоді, коли Аарон почув це, його серце почало радіти, і він сказав: Слухай, так вірно, як те, що ти живеш, о царю, так і Бог є.

9 І цар сказав: Чи Бог є Той “Великий Дух, Який вивів наших батьків з землі Єрусалима?”

10 І Аарон сказав йому: Так, Він і є Той Великий Дух, і Він “створив усе на небесах і на землі. Чи ти віриш у це?”

11 І він сказав: Так, я вірю, що Великий Дух створив усе, і я хочу, щоб ти розповів мені про все це, і я “повірю твоїм словам.

12 І сталося, що коли Аарон зрозумів, що цар повірить його словам, він почав від сотворіння Адама, “читаючи цареві писання—як Бог створив людину за Своєю подобою, і що Бог дав їй заповіді, і що через провину людина пала.

13 І Аарон роз’яснював йому писання від “сотворіння Адама, тлумачачи йому падіння людини, і їхній тілесний стан і також ^бплан викуплення, який був підготовлений ^ввід заснування світу, через Христа для всіх, хто повірить в Його ім’я.

14 І оскільки людина ^апала, вона не могла ^бздобути нічого сама по собі; але страждання і смерть Христа ^вспокутували їхні гріхи, через віру і покаєння і таке інше; і що Він розірвав пута смерті, щоб ^гмогила не мала ніякої перемоги, і щоб жало смерті було поглинуто надіями слави; і Аарон роз’яснював усе це цареві.

15 І сталося, що після того як Аарон роз’яснив йому це, цар сказав: “Що мені треба

6а Ал. 20:17–18.

7а УЗ 46:13–14.

9а Ал. 18:18–28.

10а пп Створити,
Сотворіння.

11а пп Вірування,
Вірувати.

12а 1 Неф. 5:10–18;

Ал. 37:9.

13а Бут. 1:26–28.

б пп План
Викуплення.

в 2 Неф. 9:18.

14а пп Падіння
Адама і Єви.

б 2 Неф. 25:23;

Ал. 42:10–25.

в Ал. 34:8–16.

пп Спокута,
Спокутувати.

г Ісаїя 25:8;

1 Кор. 15:55.

15а Дії 2:37.

робити, щоб я міг мати це вічне життя, про яке ти розповів? Так, що мені треба робити, щоб я міг ^бнародитися від Бога, вирвавши з коренем цей злочестивий дух з моїх грудей, і, отримавши Його Дух, щоб я міг сповнитися радості, щоб мене не було знехтувано в останній день? Слухай, сказав він, я віддам ^аусе, що маю, так, я відмовлюся від мого царства, щоб я міг отримати цю велику радість.

16 Але Аарон сказав йому: Якщо ти ^ахочеш цього, якщо ти вклонишся Богові, так, якщо ти покаєшся в усіх своїх гріхах і вклонишся перед Богом, і звертатимешся до Його імені з вірою, віруючи, що ти отримаєш, тоді ти отримаєш ^бнадію, якої ти бажаєш.

17 І сталося, що коли Аарон сказав ці слова, цар ^ауклонився Господові, на колінах; так, він навіть простерся на землі і ^бзаволав гучно, кажучи:

18 О Боже, Аарон сказав мені, що Бог є; і якщо Бог є, і якщо Ти є Бог, зроби так, щоб я знав про Тебе, і я відмовлюся від усіх своїх гріхів, щоб тільки знати Тебе, і щоб я міг встати з мертвих, і бути спасеним в останній день. І ось коли цар промовив ці слова, він був уражений і став наче мертвий.

19 І сталося, що його слуги

побігли і розповіли цариці про все, що трапилося з царем. І вона увійшла до царя; і коли вона побачила, що він лежав, наче мертвий, а також Аарона і його братів, які стояли так, нібито вони були причиною його падіння, вона розгнівилася на них, і наказала, щоб її слуги, тобто слуги царя, схопили їх і вбили.

20 А слуги бачили причину царєвого падіння; тому вони не наважилися накласти руки на Аарона і його братів; і вони благали царицю, кажучи: Чому ти наказуєш нам, що ми повинні вбити цю людину, коли, дивись, один з них ^асильніший від нас усіх? Тому ми впадемо перед ним.

21 Тоді, коли цариця побачила переляк слуг, вона теж перелякалася надзвичайно, щоб яке-небудь лихо не зійшло на неї. І вона наказала своїм слугам, щоб вони пішли і поклонилися людям, щоб вони могли вбити Аарона і його братів.

22 Тоді, коли Аарон побачив рішучість цариці, він, знаючи також закам'янілість сердець людей, боявся, що безліч людей збереться разом, і буде велика суперечка і заворушення серед них; тому він простер руку свою і підняв царя з землі, і сказав йому: Вставай. І він встав на ноги, отримавши свою силу.

156 Ал. 5:14, 49.
в Мт. 13:44–46;
19:16–22.

16а пп Навернення,
Навернений.
б Етер 12:4.

17а УЗ 5:24.
б пп Молитва.
20а Ал. 18:1–3.

23 Тож це було зроблено у присутності цариці і багатьох слуг. І коли вони побачили це, вони дуже здивувалися і злякалися. І цар вийшов наперед і став проповідувати їм. І він проповідував їм так, що всі до єдиного його домочадці були ^бнавернуті до Господа.

24 Тож безліч народу зібралася разом за наказом цариці, і почалися великі ремствування серед них через Аарона і його братів.

25 Але цар вийшов до них і служив їм. І вони вгамували свій гнів на Аарона і тих, хто був з ним.

26 І сталося, що коли цар побачив, що люди вгамувалися, він сказав, щоб Аарон і його браття вийшли наперед з натовпу, і щоб вони проповідували їм Слово.

27 І сталося, що цар розіслав "проголошення по всій землі серед усіх своїх людей, які жили на всій його землі, які були в усіх краях навколо, що виходили аж до моря, на сході і на заході, і які були відділені від землі ^бЗарагемлі вузькою смужкою пустині, яка бігла від моря на сході аж до моря на заході, і навколо біля меж морського узбережжя, і меж пустині, яка була на півночі від землі Зарагемлі, через границі

Мантія, повз верхів'я ріки Сидон, що тече зі сходу на захід—і таким чином було розділено Ламанійців і Нефійців.

28 Тож, більш "ледача частина Ламанійців жила в пустині, і мешкала в наметах; і вони розселилися по всій пустині на заході, на землі Нефія; так, а також на захід від землі Зарагемлі, у межах біля морського узбережжя, і на захід на землі Нефія, на місці першого успадкування їхніх батьків, і таким чином, маючи границі вздовж морського узбережжя.

29 І ще було багато Ламанійців на сході поблизу морського узбережжя, куди Нефійці вигнали їх. І таким чином, Нефійці були майже оточені Ламанійцями; проте Нефійці заволоділи всіма північними ділянками землі, межуючими з пустинею, у верхів'ї ріки Сидон, зі сходу на захід, усюди з боку пустині; на півночі вони дійшли аж до землі, яку вони називали "Щедрою.

30 І вона межувала з землею, яку вони називали "Спустошення, бо вона була так далеко на північ, що доходила до землі, яка була колись заселеною і зруйнованою, про чії ^бкістки ми говорили, яку було відкрито людьми Зарагемлі і яка була "першим місцем їхньої висадки.

23а пп Навчати,
Учитель;
Проповідувати;
Служити,
Священнослужити.

б пп Навернення,
Навернений.
27а Ал. 23:1–4.
б Ом. 1:13–17.
28а 2 Неф. 5:22–25.

29а Ал. 52:9; 63:5.
30а Ал. 50:34;
Морм. 4:1–3.
б Мос. 8:7–12; 28:11–19.
в Гел. 6:10.

31 І вони пішли звідти до південної пустині. Таким чином земля на півночі називалася “Спустошення, а земля на півдні називалася Щедра, будучи пустинею, наповненою усілякими дикими звірями всіх видів, частина яких прийшла з землі, що на півночі, по їжу.

32 Так ось, це була “відстань тільки півтораденної мандрівки для Нефійця вздовж землі Щедрої і землі Спустошення, з східного моря до західного моря; і таким чином земля Нефія і земля Зарагемлі були майже оточені водою, маючи тільки маленький ^бперешийок землі між землею на півночі і землею на півдні.

33 І сталося, що Нефійці заселили землю Щедру, аж з східного моря до західного моря, і таким чином Нефійці у своїй мудрості, з своїми гвардією і військом, відтіснили Ламанійців на південь, так щоб вони не могли більше мати володінь на півночі, аби вони не могли перебігати на землю на півночі.

34 Тому Ламанійці не могли мати інших володінь, окрім землі Нефія і пустині навколо. Тож це була мудрість Нефійців — оскільки Ламанійці були їхніми ворогами, вони не хотіли зазнавати їхні скорботи з кожного боку, і також, щоб вони могли мати землю, куди вони могли б

переходити згідно з своїми бажаннями.

35 І ось я після того, як сказав це, повертаюся знову до розповіді про Аммона й Аарона, Омнера і Гімнія, і їхніх братів.

РОЗДІЛ 23

Проголошено релігійну свободу —Навернено Ламанійців у семи землях і містах— Вони називають себе Анти-Нефій-Легії і звільняються від прокляття —Амалекійці й Амулонійці заперечують істину. Близько 90–77 рр. до р.х.

Ось тоді сталося, що цар Ламанійців розіслав “проголошення серед усіх своїх людей, щоб вони не накладали руки на Аммона, або Аарона, або Омнера, або Гімнія, або на когось з їхніх братів, які підуть проповідувати слово Бога, в якому б місці вони не були, в будь-якій частині їхньої землі.

2 Так, він розіслав указ серед них, щоб вони не накладали руки на них і не зв’язували їх або кидали їх до в’язниці; не повинні вони також ні плювати на них, ні бити їх, ні виганяти їх з своїх синагог, ні бичувати їх; не повинні вони також кидати камінням у них, але щоб вони мали вільний доступ до їхніх домів, і також до їхніх храмів, і їхніх святилищ.

3 І, таким чином, вони можуть іти і проповідувати

31а Гел. 3:5–6.

32а Гел. 4:7.

б Ал. 50:34.

23 1а Ал. 22:27.

Слово за своїм бажанням, бо царя було навернено до Господа, і всіх його домочадців; тому він розіслав проголошення по всій землі до свого народу, що слово Бога не буде мати ніяких перешкод, але що воно повинно розповсюдитися по всій землі, щоб його народ переконався у злочестивості ^атрадицій їхніх батьків, і щоб вони переконалися, що вони всі браття, і вони не повинні ні вбивати, ні грабувати, ні красти, ні чинити перелюб, ні чинити всіляку злочестивість.

4 І тоді сталося, що після того як цар розіслав це проголошення, то Аарон і його браття ходили від міста до міста, і від одного дому богослужіння до другого, встановлюючи церкви і висвячуючи священиків і вчителів по всій землі серед Ламанійців, щоб проповідувати і навчати їх слову Бога; і так вони почали досягати великого успіху.

5 І тисячі було приведено до пізнання Господа, так, тисячі було приведено до вірування в ^атрадиції Нефійців; і їх було навчено ^блітописам і пророцтвам, які дійшли аж до теперішнього часу.

6 І так само точно, як те, що Господь живий, так само точно те, що всі, хто повірив, або всі, кого було приведено до пізнання істини через про-

повідування Аммона і його братів, згідно з духом одкровення і пророцтва, і силою Бога, яка творить чудеса в них—так, я кажу вам, як Господь живий, так усі з Ламанійців, які повірили в їхнє проповідування, і були ^анавернені до Господа, ^бніколи не відпали.

7 Бо вони стали праведним народом; вони відклали зброю своїх бунтів, щоб не боротися більше проти Бога, а також проти будь-кого з своїх братів.

8 Ось ^аті, хто був навернений до Господа:

9 Народ Ламанійців, які жили на землі Ізмаїла;

10 І також народ Ламанійців, які жили на землі Міддонії;

11 І також народ Ламанійців, які жили у місті Нефії;

12 І також народ Ламанійців, які жили на землі ^аШилом, і які жили на землі Шемлон, і в місті Лемуїлі, і в місті Шимніломі.

13 І це є назви міст Ламанійців, які були ^анавернені до Господа; і це є ті, хто відклав зброю їхнього бунту, так, усю їхню зброю війни; і всі вони були Ламанійцями.

14 А Амалекійці не були ^анавернені, крім одного; і також не був ніхто з ^бАмулонійців; але вони закам'янили своїми серцями, і також серця Ламанійців у тій частині землі,

3а Ал. 26:24.

5а Ал. 37:19.

б Ал. 63:12.

пп Писання.

6а пп Навернення,
Навернений.

б Ал. 27:27.

8а Ал. 26:3, 31.

12а Мос. 22:8, 11.

13а Ал. 53:10.

14а Ал. 24:29.

б Мос. 23:31–39.

де б вони не жили, так, в усіх їхніх селах і усіх їхніх містах.

15 Отже, ми назвали всі міста Ламанійців, в яких вони покаялися і прийшли до розуміння істини, і були навернені.

16 І тоді сталося, що цар і ті, які були навернені, забажали, щоб вони мали ім'я, щоб таким чином вони могли відрізнятись від їхніх братів; тому цар порадився з Аароном і багатьма священиками про ім'я, яке вони повинні взяти собі, щоб вони могли відрізнятись.

17 І сталося, що вони назвали себе іменем "Анти-Нефій-Легії"; і вони називалися цим іменем і більше не називалися Ламанійцями.

18 І вони стали дуже працюючим народом; так, і вони були дружніми до Нефійців; отже, вони започаткували дружні стосунки з ними, і "прокляття Бога більше не переслідувало їх.

РОЗДІЛ 24

Ламанійці виступають проти народу Бога—Анти-Нефій-Легії радують у Христі, і їх відвідують ангели—Вони вибирають: краще перенести смерть, ніж захищати себе—Ще більше Ламанійців навернено. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

І сталося, що Амалекійців, і

Амулонійців, і Ламанійців, які були на землі Амулона, а також на землі Гелама, і які були на землі "Єрусалима, і в цілому на всій землі навколо, які ще не були навернені і не взяли собі ім'я 'Анти-Нефій-Легія, підбурювали Амалекійці й Амулонійці до гніву проти їхніх братів.

2 І їхня ненависть ставала надзвичайно сильною проти них, аж до того, що вони почали повставати проти свого царя, до того, що вони не хотіли більше, щоб він був їхнім царем; отже, вони підняли зброю проти народу Анти-Нефій-Легія.

3 Тоді цар передав царство своєму синові, і він назвав його ім'ям Анти-Нефій-Легій.

4 І цар помер того самого року, коли Ламанійці почали робити приготування до війни проти народу Бога.

5 Тоді, коли Аммон, і його брати, і всі ті, які прийшли з ним, побачили приготування Ламанійців до знищення їхніх братів, вони прийшли на землю Мідіян, і там Аммон зустрів усіх своїх братів; і звідти вони прийшли на землю Ізмаїла, щоб радити "раду з Ламонієм, а також з його братом Анти-Нефій-Легієм, що їм робити, щоб захистити себе проти Ламанійців.

6 Тож не було жодної душі серед усіх людей, навернених до Господа, яка б підня-

17а пп Анти-Нефій-Легії.
18а 1 Неф. 2:23;
2 Неф. 30:5–6;

3 Неф. 2:14–16.
24 1а Ал. 21:1.
б Ал. 25:1, 13.

5а Ал. 27:4–13.

ла зброю проти своїх братів; ні, вони навіть не хотіли робити ніяких приготувань до війни; так, і також їхній цар наказав їм, щоб вони не робили цього.

7 Ось ті слова, які він сказав людям стосовно цієї справи: Я дякую моему Богові, мої улюблені люди, що наш великий Бог у Своїй великодушності послав цих наших братів, Нефійців, до нас, щоб нам проповідувати, і переконати нас у "традиціях наших злочестивих батьків.

8 І знайте, я дякую моему великому Богові, що Він дав нам частину Свого Духа, щоб пом'якшити наші серця, аби ми започаткували дружні стосунки з цими братами, Нефійцями.

9 І знайте, я також дякую моему Богові, що започаткувавши ці дружні стосунки, ми переконалися у наших "гріхах, і в багатьох убивствах, які ми вчинили.

10 І я також дякую моему Богові, так, моему великому Богові за те, що Він дозволив нам, щоб ми могли покаятися в цьому, і також за те, що Він "простив нас за багато тих наших гріхів і вбивств, які ми вчинили, і зняв ^бпровину з наших сердець через заслуги Його Сина.

11 І ось слухайте, браття мої, оскільки це було все, що ми

могли зробити (бо ми були найбільш загубленими з усього людства)—покаятися в усіх наших гріхах і багатьох убивствах, які ми вчинили, і щоб Бог міг "зняти їх з наших сердець, бо це було все, що ми могли зробити, щоб покаятися достатньо перед Богом, так, щоб Він зняв з нас заплямованість—

12 Тож, мої найулюбленіші брати, оскільки Бог зняв з нас заплямованість, і наші мечі стали чистими, то давайте більше не будемо заплямовувати наші мечі кров'ю наших братів.

13 Слухайте, я кажу вам: Ні, давайте утримаємо наші мечі, щоб вони не заплямувалися кров'ю наших братів; бо можливо, якщо ми заплямуємо наші мечі знову, вони не зможуть більше бути "омитими дочиста через кров Сина нашого великого Бога, яка буде пролита за спокуту наших гріхів.

14 І великий Бог мав милість до нас, і зробив це відомим нам, щоб ми не загинули; авжеж, і Він зробив це відомим нам заздалегідь, тому що Він любить наші "душі, так само як Він любить наших дітей; отже, у Своїй милості Він приходить до нас через Своїх ангелів, щоб ^бплан спасіння міг бути відомим нам, так само як наступним поколінням.

7а Мос. 1:5.

9а УЗ 18:44.

10а Дан. 9:9.

^б пп Провина.

11а Ісая 53:4–6.

13а Об. 1:5.

14а пп Душа—

Цінність душ.

^б пп План

Викуплення.

15 О, який же милостивий наш Бог! І ось слухайте, оскільки це було все, що ми могли зробити, щоб наші плями були зняті з нас, і наші мечі було зроблено блискучими, давайте сховаємо їх геть, щоб вони могли залишатися блискучими як свідчення перед нашим Богом в останній день, або в той день, коли нас буде приведено стояти перед Ним, щоб бути судимими, що ми не заплямували наші мечі кров'ю наших братів, оскільки Він дав нам Своє Слово і цим зробив нас чистими.

16 І ось, браття мої, якщо наші браття намагаються знищити нас, знайте, ми сховаємо наші мечі, так, а саме поховаємо їх глибоко в землю, щоб вони могли залишитися блискучими як свідчення того, що ми ніколи не використовували їх, в останній день; і якщо наші браття знищать нас, знайте, ми "підемо до нашого Бога і будемо спасеними.

17 І тоді сталося, що коли цар закінчив ці промови, і всіх людей було зібрано разом, вони взяли свої мечі, і всю зброю, яка використовувалася для пролиття людської крові, і вони "заховали їх глибоко в землю.

18 І це вони зробили, бо то було, на їхній погляд, свідченням перед Богом, а також пе-

ред людьми, що вони "ніколи не використають зброю знову для пролиття людської крові; і це вони зробили, підтверджуючи і ^бскладаючи завіт з Богом, що ніж пролити кров їхніх братів, вони краще "віддадуть свої власні життя; і ніж відібрати у брата, вони краще дадуть йому; і ніж проводити свої дні у неробстві, вони краще будуть трудитися багато своїми власними руками.

19 І таким чином ми бачимо, що коли цих Ламанійців було приведено до того, що вони повірили і пізнали істину, вони були "стійкими, навіть краще прийняли б смерть, ніж учинили гріх; і так ми бачимо, що вони поховали свою зброю миру, тобто вони поховали зброю війни заради миру.

20 І сталося, що їхні брати, Ламанійці, робили приготування до війни і підійшли до землі Нефія з метою знищити царя і поставити іншого замість нього, і також з метою знищити народ Анті-Нефій-Легія з цієї землі.

21 Тоді, коли люди побачили, що вони йдуть проти них, вони вийшли назустріч їм, і "припали до землі перед ними, і почали прикликати ім'я Господа; і так вони були в цьому положенні, коли Ламанійці почали нападати на них, і почали вбивати їх мечем.

16а Ал. 40:11–15.

17а Гел. 15:9.

18а Ал. 53:11.

б пп Завіт.

в пп Жертва,
Жертвувати.

19а пп Віра.

21а Ал. 27:3.

22 І таким чином, не зустрівши ніякого опору, вони вбили тисячу і п'ять з них; і ми знаємо, що вони благословенні, бо вони відійшли, щоб жити з своїм Богом.

23 Тоді, коли Ламанійці побачили, що їхні браття не тікають від меча, а також не відвертаються ні праворуч, ні ліворуч, але що вони будуть лежати і ^агинути і хвалити Бога навіть у мить самої загибелі від меча—

24 Тоді, коли Ламанійці побачили це, вони ^априпинили вбивати їх; і було багато таких, чиї серця були ^бсповнені почуттів за тих їхніх братів, які впали від меча, бо вони покаялися в тому, що вони вчинили.

25 І сталося, що вони кинули свою зброю війни, і не захотіли братися за неї знову, бо вони мучилися за вбивства, які вони вчинили; і вони схилилися до землі так само, як їхні браття; покладаючись на милості тих, чия зброя була піднята, щоб убити їх.

26 І сталося, що до людей Бога приєдналося того дня більше, ніж та кількість людей, яких було вбито; а ті, кого було вбито, були праведними людьми, тому ми не маємо причини сумніватися, що вони були ^аспасенні.

27 І не було жодного злочеч-

стивого чоловіка серед них; але було більше тисячі приведених до пізнання істини; отже ми бачимо, що Господь діє різними ^а“шляхами для спасіння Свого народу.

28 Тож більшість тих Ламанійців, які вбили так багато своїх братів, були Амалекійцями й Амулонійцями, більшість з яких були за ^а“чином ^бНегора.

29 Ось, серед тих, хто приєднався до людей Господа, не було ^а“жодного з Амалекійців або Амулонійців, або хто був за чином Негора, але вони були справжніми нащадками Ламана і Лемуїла.

30 І таким чином ми можемо чітко визначити, що після того як люди один раз були ^а“просвітлені Духом Бога і мали велике ^б“знання про те, що стосується праведності, а потім ^а“відпали до гріха і провини, вони стають ще більше закам'янілими, і таким чином їхній стан стає ще ^а“гіршим, ніж коли б вони ніколи не знали цього.

РОЗДІЛ 25

Напади Ламанійців поширюються—Сім'я священників Ноя гине, як пророкував Авінадій—Багато Ламанійців навертається і приєднується до людей Анті-

23а Ал. 26:32.

24а Ал. 25:1.

^б пп Співчуття.

26а Об. 14:13.

27а Ісая 55:8–9;

Ал. 37:6–7.

28а Ал. 21:4.

^б Ал. 1:15; 2:1, 20.

29а Ал. 23:14.

30а Мт. 12:45.

^б Євр. 10:26; Ал. 47:36.

^в 2 Неф. 31:14;

Ал. 9:19.

пп Відступництво.

^г 2 Пет. 2:20–21.

Нефій-Легія— Вони вірять у Христа і виконують закон Мойсея. Близько 90–77 рр. до р.х.

І ось тоді сталося, що ті Ламанійці ще більше розсердилися, бо вони вбили їхніх братів; тому вони поклялися помститися Нефійцям; і вони не чинили більше спроб убити людей *“Анти-Нефій-Легія* в той час.

2 Але вони взяли своє військо й пішли до границь землі Зарагемлі, й напали на людей, які були на землі Аммонійга, й *“знищили їх.*

3 І після цього вони мали багато битв з Нефійцями, під час яких їх було вигнано і вбито.

4 І серед Ламанійців, яких було вбито, було майже все *“сім’я Амулона і його братів, які були священиками Ноя, і їх було вбито руками Нефійців;*

5 І решта, яка втекла у східну пустиню, і узурпувала владу й повноваження над Ламанійцями, зробила так, що більшість Ламанійців мала *“загинути у вогні через своє віврування—*

6 Бо багато хто з *“них, після того як вони зазнали багатьох втрат і також багатьох страждань, почали збуджуватися до згадки *“слів, які Аарон і його брати проповідували їм**

на їхній землі; тому вони почали зневірюватися у *“традиціях своїх батьків, і вірити в Господа, і в те, що Він дав велику силу Нефійцям; і таким чином було багато з них наведено в пустині.*

7 І сталося, що ті правителі, які були рештою дітей *“Амулона, наказали, щоб їх було віддано на *“смерть, так, усіх тих, хто вірив у це.**

8 Тож це мучеництво зробило так, що багато їхніх братів було збуджено до гніву; і почалися суперечки в пустині; і Ламанійці почали *“полювати на сім’я Амулона і його братів і почали вбивати їх; і вони втекли у східну пустиню.*

9 І ось на них досі полюють Ламанійці. Таким чином збулися слова Авінадія, які він сказав про сім’я священиків, які зробили так, щоб він прийняв смерть від вогню.

10 Бо він сказав їм: Що ви *“зробите мені, то буде символом того, що настане.*

11 І ось Авінадій був першим, хто вистраждав *“смерть від вогню за свою віру в Бога; тож ось те, що він мав на увазі, що багато хто прийме смерть від вогню, так як він її прийняв.*

12 І він сказав священикам Ноя, що їхнє сім’я зробить так, що багато кого буде віддано на смерть, у той самий

25 1а пп Анти-Нефій-Легії.

2а Ал. 8:16; 16:9.

4а Мос. 23:35.

5а Мос. 17:15.

6а товто Ламанійців.

б Ал. 21:9.

в Ал. 26:24.

7а Ал. 21:3; 24:1, 28–30.

б пп Мученик, Мучеництво, Мученицька

смерть.

8а Мос. 17:18.

10а Мос. 13:10.

11а Мос. 17:13.

спосіб, що і його, і що їх буде розсіяно за межами і вбито, так само як вівцю, яка не має пастиря, виганяють і вбивають дикі звірі; і ось знайте, ці слова справдилися, бо їх було вигнано Ламанійцями, і на них полювали, і їх били.

13 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що вони не можуть пересилити Нефійців, вони повернулися знову на свою власну землю; і багато хто з них прийшов жити на землю Ізмаїла і на землю Нефія, і приєднався до людей Бога, якими були люди "Анти-Нефій-Легія.

14 І вони також "поховали свою зброю війни, так само, як зробили їхні браття, і вони стали праведним народом; і вони йшли шляхами Господа, і старанно виконували Його заповіді і Його устави.

15 Так, і вони виконували закон Мойсея; бо було необхідно, щоб вони виконували закон Мойсея все-таки, бо він не повністю був виконаний. Але незважаючи на "закон Мойсея, вони чекали на пришествя Христа, вважаючи, що закон Мойсея був ^бсимволом Його пришествя, і віруючи в те, що вони повинні додержуватися тих "зовнішніх обрядів до тих пір, коли Його буде відкрито їм.

16 Тож вони не думали, що

"спасіння приходять через ^бзакон Мойсея; але закон Мойсея служить, щоб підсилювати їхню віру в Христа; і таким чином вони зберігали "надію через віру у вічне спасіння, покладаючись на дух пророцтва, який говорив про те, що станеться.

17 І ось знайте, Аммон, і Аарон, і Омнер, і Гімній, і їхні браття раділи надзвичайно через успіх, який вони мали серед Ламанійців, побачивши, що Господь давав їм відповідно до їхніх "молитов, і що Він також виконав Своє слово для них у всіх подробицях.

РОЗДІЛ 26

Аммон пишається Господом—Вірних підсилює Господь і дає їм знання—Вірою люди можуть привести тисячі душ до покаяння—Бог має всю владу і розуміє все. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

І ось, це є слова Аммона до його братів, якими говорить-ся таке: Мої братове і мої браття, слухайте, я кажу вам, яка велика причина є в нас, щоб радіти; бо хіба ми могли гадати, коли ми "вийшли з землі Зарагемлі, що Бог дарує нам такі великі благословення?

2 І ось, я питаю, якими вели-

13а Ал. 23:16–17.

14а Ал. 24:15; 26:32.

15а Кн. Як. 4:5;

Яр. 1:11.

пп Закон Мойсеїв.

^б Мос. 3:14–15; 16:14.

^в Мос. 13:29–32.

16а Мос. 12:31–37;

13:27–33.

^б 2 Неф. 11:4.

^в 1 Сол. 5:8–9.

17а Ал. 17:9.

26 1а Мос. 28:9;

Ал. 17:6–11.

кими благословеннями Він нас нагородив? Чи можете ви сказати?

3 Слухайте, я відповім вам; наші браття, Ламанійці, були в темряві, так, саме в найтемнішій безодні, але слухайте, як ^абагато з них приведено побачити дивовижне світло Бога! І це є благословення, яке було даровано нам, щоб нас було зроблено ^бзнаряддям у руках Бога для виконання цієї великої роботи.

4 Дивіться, ^атисячі з них утішаються, і їх приведено до пастви Бога.

5 Дивіться, ^анива дозріла, і благословенні ви, бо ви встромили ^бсерпа і жали з усієї сили, так, цілісінський день ви трудилися; і подивіться на кількість ^снопів! І їх буде зібрано у житницю, щоб вони не перевелися.

6 Так, їх не поб'є бурєю в останній день; так, і не будуть вони розвіяні вихорем; але коли ^абуря прийде, їх буде зібрано разом у їхньому місці, щоб буря не могла проникнути до них; так, і не будуть вони вигнані суворими вітрами туди, куди тільки ворог забажає віднести їх.

7 Але знайте, вони в руках Господаря ^ажніва, і вони Його; і Він ^бпіднесе їх в останній день.

8 Благословенне ім'я нашого Бога; давайте ^азаспіваето Йому хвалу, так, давайте складемо ^бдяку Його святому імені, бо Він чинить праведність завжди.

9 Бо якби ми не вийшли з землі Зарагемлі, ці наші ніжно любими браття, які так ніжно люблять нас, досі ще б мучилися ^аненавистю до нас, так, і вони також були б незнайомцями для Бога.

10 І сталося, що коли Аммон промовив ці слова, його брат Аарон докоряв йому, кажучи: Аммене, я боюся, що твоя радість привела тебе аж до вихваляння.

11 Але Аммон сказав йому: Я не ^авихваляюся ні своєю власною силою, ані своєю власною мудрістю; але знай, моя ^брадість повна, так, моє серце наповнене по вінця радістю, і я втішуся в моєму Богові.

12 Авжеж, я знаю, що я ніщо; щодо моєї сили я слабкий; отже, я не буду ^авихвалитися собою, але я буду хвалитися моїм Богом, бо в Його ^бсилі я можу зробити все; так, знайте, багато сильних чудес ми вчинили на цій землі, за які ми будемо хвалити Його ім'я завжди.

13 Знайте, скільки тисяч наших братів визволив Він від

3а Ал. 23:8–13.

б 2 Кор. 4:5; Мос. 23:10.

4а Ал. 23:5.

5а Іван 4:35–37; УЗ 4:4.

б Йоїл 4:13.

в УЗ 33:7–11; 75:2, 5.

6а Гел. 5:12;

3 Неф. 14:24–27.

7а пп Жніва.

б Мос. 23:22; Ал. 36:28.

8а УЗ 25:12.

б пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

9а Мос. 28:1–2.

11а 2 Кор. 7:14.

б УЗ 18:14–16.

пп Радість.

12а Єр. 9:23; Ал. 29:9.

б Пс. 18:32–40;

Фил. 4:13;

1 Неф. 17:3.

мук ^апекла; і вони приведені, щоб ^бспівати викупительну любов, і все це через силу Його слова, яка в нас, отже, хіба ми не маємо великої причини радіти?

14 Так, ми маємо причину хвалити Його завжди, бо Він є Всевишній Бог, і звільнив наших братів від ^аланцюгів пекла.

15 Так, вони були оточені вічною темрявою і знищенням; але бачите, Він привів їх до Свого вічного ^світла, так, до вічного спасіння; і вони оточені незрівнянною щедрістю Його любові; так, і ми були знярядям у Його руках для виконання цієї величної і дивовижної роботи.

16 Тому давайте ^апишатися, так, ми будемо ^бпишатися Господом; так, ми будемо ^втішатися, бо наша радість повна; так, ми будемо уславлювати нашого Бога завжди. Слухайте, хто може занадто багато пишатися Господом? Так, хто може сказати надто багато про Його велику силу, і про Його ^смилість, і про Його довготерпіння щодо дітей людських? Слухайте, я кажу вам, я не можу висловити й найменшої частки того, що я відчуваю.

17 Хто міг гадати, що наш Бог буде таким милосердним,

щоб витягти нас з нашого жахливого, грішного і розбещеного стану?

18 Дивіться, ми ходили всюди саме в гніві, з сильними погрозами, щоб ^азнищити Його церкву.

19 О, тоді чому Він не призначив нас до жахливого знищення, так, чому Він не дозволив мечеві Його правосуддя впасти на нас, і не прирік нас на вічний відчай?

20 О, моя душа нібито майже відлітає від цієї думки. Бачите, Він не застосував Свое правосуддя до нас, але у Своїй великій милості переніс нас через ту вічну ^апрірву смерті і нещастя, аж до спасіння наших душ.

21 І ось слухайте, браття мої, яка ^атілесна людина тут є, що знає це? Я кажу вам, немає нікого, хто б ^бзнав це, за винятком тих, хто розкаюється.

22 Авжеж, той хто ^арозкаюється, і діє згідно з ^бвірою, і творить добрі діла, і молиться постійно й безупинно — таким дано пізнати ^атаємниці Бога; авжеж, таким буде дано відкрити те, що ніколи не було відкрито; так, і таким буде дано привести тисячі душ до покаяння, саме так, як це було дано нам привести цих наших братів до покаяння.

13а пп Пекло.
б Ал. 5:26.

14а Ал. 12:11.

15а пп Світло, Світло Христа.

16а Рим. 15:17;
1 Кор. 1:31.

б 2 Кор. 10:15–18;
УЗ 76:61.

в Пс. 36:5–6.

18а Мос. 27:8–10.

20а 2 Неф. 1:13;
Гел. 3:29–30.

21а пп Тілесна людина.

б 1 Кор. 2:9–16;
Кн. Як. 4:8.

22а Ал. 36:4–5.

пп Покаятися,
Покаяння.

б пп Віра.

в пп Таємниці Божі.

23 Тож чи пам'ятаєте ви, мої браття, як ми сказали нашим браттям на землі Зарагемлі, що ми йдемо на землю Нефія проповідувати нашим браттям, Ламанійцям, і вони насміхалися з нас з презирством?

24 Бо вони казали нам: Чи припускаєте ви, що можете привести Ламанійців до пізнання істини? Чи припускаєте ви, що можете переконати Ламанійців у неправильності "традицій їхніх батьків, коли вони такий ^бтвердоший народ; чий серця втішаються у кровопролитті; чий дні було проведено у найбільших беззаконнях; чий шляхи були шляхами грішника від початку? Тож мої браття, ви пам'ятаєте, що такою була їхня розмова.

25 І більш того, вони сказали: Давайте візьмемо зброю проти них, щоб знищити їх і їхні беззаконня з цієї землі, доки вони не напали на нас і не знищили нас.

26 Але бачите, мої улюблені браття, ми прийшли в пустиню не з наміром знищити наших братів, але з наміром, що можливо ми можемо спасти кілька їхніх душ.

27 Тож коли наші серця були пригнічені, і ми вже збиралися повернути назад, ось, Господь "заспокоїв нас і сказав: Ідіть до ваших братів, Ламанійців, і зносьте з ^бтер-

пінням ваші ^бстраждання, і Я дам вам успіх.

28 І ось бачите, ми прийшли і пішли серед них; і ми були терплячими в наших стражданнях, і ми перестраждали всі злидні; так, ми мандрували від хати до хати, покладаючись на милості світу—не тільки на милості одного світу, але й на милості Бога.

29 І ми входили в їхні доми і вчили їх, і ми вчили їх на їхніх вулицях; так, і ми вчили їх на їхніх пагорбах; і ми також входили в їхні храми і в їхні синагоги і вчили їх; і нас виганяли, і з нас сміялися, і на нас плювали, і били нас по щоках; і в нас кидали камінням, і хапали нас і зв'язували міцними мотузками, і кидали до в'язниці; і через силу і мудрість Бога нас було знову визволено.

30 І ми знесли всілякі скорботи, і все це, щоб, можливо, бути засобом спасіння якоїсь душі; і ми гадаємо, що наша "радість була б повною, якби, можливо, ми могли бути засобом спасіння якоїсь душі.

31 Тож бачите, ми можемо подивитися і побачити плоди наших зусиль; і хіба їх мало? Я кажу вам: Ні, їх "багато; так, і ми можемо свідчити про їхню щирість, через їхню любов до своїх братів, і також до нас.

32 Бо знайте, вони б краще "пожертвували своїм життям, ніж позбавили життя свого

24а Мос. 10:11–17.

б Мос. 13:29.

27а Ал. 17:9–11.

б пп Терпіння.

в Ал. 20:29–30.

пп Лихо.

30а УЗ 18:15–16.

31а Ал. 23:8–13.

32а Ал. 24:20–24.

ворога; і вони ⁶поховали свою зброю війни глибоко в землю через їхню любов до своїх братів.

33 І ось слухайте, я кажу вам, чи була така велика любов на усій землі? Слухайте, я скажу вам: Ні, не було, навіть серед Нефійців.

34 Бо знайте, вони хотіли взяти зброю проти своїх братів; вони не хотіли дозволити, щоб їх самих було вбито. Але подивіться, як багато з цих віддали своє життя; і ми знаємо, що вони відійшли до свого Бога через їхню любов і через їхню ненависть до гріха.

35 Тож чи не маємо ми причини радіти? Так, я кажу вам, ніколи не було людей, у яких була така велика причина радіти, як у нас, з тих пір як світ почався; так, і моя радість підлітає аж до вихвалання через мого Бога; бо Він має всю ⁶силу, всю мудрість, і все розуміння; Він ⁶розуміє все, і Він ⁶милостива Істота, навіть до спасіння, для тих, хто покається і повірить в Його ім'я.

36 Тож якщо це вихвалання, тоді я буду вихвалитися; бо це моє життя і моє світло, моя радість і моє спасіння, і моє викуплення від вічного горя. Так, благословенне ім'я мого Бога, Який був дбайливим до цього народу, який є ⁶вітою дерева Ізраїля, і був загублений від його тіла в

чужу землю; так, я кажу, благословенне ім'я Бога мого, Який був дбайливим до нас, ⁶мандрівників у чужій землі.

37 Тож мої браття, ми бачимо, що Бог є дбайливим до кожного ⁶народу, на якій би землі вони не були; так, Він рахує Свій народ, і Його надра милості є над усією землею. Тож це і є моя радість і моя велика молитва подяки; так, і я буду складати дяку моєму Богові завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 27

Господь наказує Аммонові вестти людей Анті-Нефій-Легія до безпеки—Під час зустрічі з Алмою Аммонова радість виснажує його силу—Нефійці дають Анті-Нефій-Легіям землю Єриона—Вони називаються народом Аммона. Близько 90–77 рр. до Р.Х.

Ось сталося, що коли ті Ламанійці, які пішли на війну проти Нефійців, дізналися, після їхніх багатьох зусиль знищити їх, що даремно було шукати їхнього знищення, вони повернулися знову на землю Нефія.

2 І сталося, що Амалекійці через свої втрати були надзвичайно розлючені. І коли вони побачили, що не можуть помститися Нефійцям, вони почали підбурювати

32б Ал. 24:15.

35а пп Сила.

б УЗ 88:41.

в пп Милостивий,

Милість.

36а Бут. 49:22–26;

Кн. Як. 2:25; 5:25.

б Кн. Як. 7:26.

37а Дії 10:34–35;

2 Неф. 26:33.

народ у злобі проти їхніх «братів, народу»⁶ Анти-Нефій-Легія; тому вони почали знову знищувати їх.

3 Тоді цей народ «знову відмовився взяти свою зброю, і вони дозволили, щоб їх було вбито відповідно до бажань їхніх ворогів.

4 Тож коли Аммон і його брати побачили ці діяння знищення серед тих, кого вони так ніжно любили, і серед тих, хто так ніжно любив їх—бо до них ставилися так, нібито вони були ангелами, посланими від Бога, щоб спасти їх від вічного знищення—отже, коли Аммон і його брати побачили це велике діяння знищення, вони були зворушені співчуттям, і вони «сказали цареві:

5 Давайте зберемо разом цих людей Господа, і давайте підемо на землю Зарагемлі до наших братів Нефійців, і втечемо від рук наших ворогів, щоб нас не було знищено.

6 Але цар сказав їм: Слухайте, Нефійці знищать нас за численні вбивства і гріхи, які ми вчинили проти них.

7 І Аммон сказав: Я піду і спитаю в Господа, і якщо Він скаже нам піти до наших братів, чи підете ви?

8 І цар сказав йому: Так, якщо Господь скаже нам піти, ми підемо до наших братів, і ми будемо їхніми рабами до тих пір, поки не

відшкодуємо їм за численні вбивства і гріхи, які ми вчинили проти них.

9 Але Аммон сказав йому: Це проти закону наших братів, який був установлений моїм батьком, щоб були які-небудь «раби серед них; тому давайте підемо і покладемося на милості наших братів.

10 Але цар сказав йому: Спитай у Господа, і якщо Він скаже нам іти, ми підемо; інакше ми загинемо на цій землі.

11 І сталося, що Аммон пішов і спитав у Господа, і Господь сказав йому:

12 Виведи цих людей з цієї землі, щоб вони не загинули; бо Сатана має великий вплив на серця Амалекійців, які підбурюють Ламанійців гніватися на своїх братів так, щоб убивати їх; тому виходь з цієї землі; і благословенні ці люди в цьому поколінні, бо я збережу їх.

13 І тоді сталося, що Аммон пішов і переказав цареві всі слова, які Господь сказав йому.

14 І вони зібрали разом усіх своїх людей, так, усіх людей Господа, і зібрали разом усі свої отари і стада, і пішли з цієї землі, і прийшли у пустиню, яка відділяла землю Нефія від землі Зарагемлі, і перейшли до границь землі.

15 І сталося, що Аммон сказав їм: Слухайте, я і мої

27 а Ал. 43:11.
б Ал. 25:1.
пп Анти-

Нефій-Легії.
3а Ал. 24:21–26.
4а Ал. 24:5.

9а Мос. 2:13;
29:32, 38, 40.

брatтя підуть на землю Зарагемлі, а ви залишитесь тут, поки ми не повернемося; і ми випробуємо серця наших братів, чи захочуть вони, щоб ви прийшли на їхню землю.

16 І сталося, що коли Аммон ішов на цю землю, він і його браття зустріли Алму, на тому ^амісці, про яке було сказано; і знайте, це була радісна зустріч.

17 Тож ^арадість Аммона була настільки великою, що він був переповнений нею; так, його було поглинуто в радості його Бога, аж до ^бвиснаження його сили; і він ^азнову впав на землю.

18 Тож хіба то не була надзвичайна радість? Знайте, це радість, яку ніхто не отримає, якщо він справді не розкається і не буде покійно прагнути щастя.

19 Тож радість Алми від зустрічі з своїми братами була справді великою, а також радість Аарона, Омнера і Гімнія; але ось їхня радість не була такою, щоб перевищувати їхню силу.

20 І тоді сталося, що Алма провів своїх братів назад на землю Зарагемлі; аж до свого власного дому. І вони пішли і розповіли ^аголовному судді все, що трапилося з ними на землі Нефія, серед їхніх братів, Ламанійців.

21 І сталося, що головний суддя розіслав проголошення по всій землі, бажаючи голо-

су народу щодо прийняття їхніх братів, які були народом Анті-Нефій-Легія.

22 І сталося, що голос народу дійшов, кажучи: Ось, ми віддамо землю Єршона, яка на сході біля моря, яка межує з землею Щедрою, яка є на південь від землі Щедрої; і ця земля Єршона є тією землею, яку ми віддамо нашим братам у спадщину.

23 І знайте, ми поставимо наше військо між землею Єршона і землею Нефія, щоб ми могли захистити наших братів на землі Єршона; і це ми робимо для наших братів, ураховуючи їхній страх підняти зброю проти своїх братів, щоб не вчинити гріха; і цей їхній великий страх прийшов через їхнє тяжке покаяння, яке вони мали, враховуючи багато їхніх убивств і їхню жадливу злочестивість.

24 І ось знайте, це ми зробимо для наших братів, щоб вони могли успадкувати землю Єршона; і ми будемо охороняти їх від їхніх ворогів нашою зброєю за умови, що вони дадуть нам частину свого майна, щоб допомогти нам, аби ми могли утримувати наше військо.

25 Тоді сталося, що коли Аммон почув це, він повернувся до народу Анті-Нефій-Легія, і також Алма з ним, до пустині, де вони поставили свої намети, і оголосив їм усе це. І Алма також розповів

їм про своє “навернення, з Аммоном і Аароном, і його братами.

26 І сталося, що це викликало велику радість серед них. І вони спустилися до землі Єршона, і взяли у володіння землю Єршона; і Нефійці називали їх народом Аммона; отже, вони так іменувалися з того часу.

27 І вони були серед народу Нефія, і також причислялися до людей, які були від церкви Бога. І вони також відзначалися своєю ревністю у ставленні до Бога, а також до людей; бо вони були цілком “чесні і відверті в усьому; і вони були ^бстійкими у вірі в Христа, аж до самого кінця.

28 І вони дивилися на кровопролиття серед своїх братів з відразою; і їх ніколи не можна було примусити підняти зброю проти своїх братів; і вони ніколи не дивилися на смерть з якою-небудь мірою жаху через їхню надію і погляди на Христа і воскресіння; отже, смерть була поглинута для них перемогою Христа над нею.

29 Отже, вони б краще знесли “смерть у найгірший і найтяжчий спосіб, який тільки міг бути заподіяний їхніми братами, ніж вони взяли б меча або криву шаблю, щоб ударити їх.

30 І таким чином вони були старанним і улюбленим на-

родом, високо благословеним народом Господа.

РОЗДІЛ 28

Ламанійців розгромлено у жакливій битві—Десятки тисяч вбито—Злочестиві приречені на нескінченне горе; праведні досягають щастя, яке ніколи не скінчиться. Близько 77–76 рр. до Р.Х.

І ось сталося, що після того, як люди Аммона поселилися на землі “Єршона, і церкву також було встановлено на землі Єршона, і військо Нефійців було поставлено навколо землі Єршона, так, по всіх межах навколо землі Зарагемлі; знайте, військо Ламанійців переслідувало їхніх братів у пустині.

2 І так сталася величезна битва; так, саме така, якої ще ніколи не знали серед усіх людей на землі від тих пір, як Легій залишив Єрусалим; так, і десятки тисяч Ламанійців було вбито і розсіяно повсюди.

3 Так, і також було величезне кровопролиття серед людей Нефія; проте Ламанійців було “вигнано і розсіяно, і народ Нефія повернувся знову на свою землю.

4 І ось тоді настав час, коли було чути великий плач і голосіння по всій землі, серед усіх людей Нефія—

25а Мос. 27:10–24.
27а пп Чесний,
Чесність.

б Ал. 23:6.
29а Ал. 24:20–23.
28 1а Ал. 27:22; 30:1, 19.

3а Ал. 30:1.

5 Так, волення вдів, які оплакують своїх чоловіків, а також батьків, які оплакують своїх синів, і дочка брата, так, і брат батька; і таким чином плач було чути серед усіх їх, оплакування своїх рідних, яких було вбито.

6 І ось тоді справді був сумний день; так, час похмурості, і час великого «посту і молитви».

7 І так закінчився п'ятнадцятий рік правління суддів над народом Нефія;

8 І це розповідь про Аммона і його братів, про їхні мандрівки на землі Нефія, їхні страждання на цій землі, їхні печалі, і їхні скорботи, і їхні «незбагненні радощі, і щирий прийом і безпеку братів на землі Єршона. І тепер нехай Господь, Викупитель усіх людей, благословить їхні душі назавжди».

9 І це є розповідь про війни і суперечки між Нефійцями, а також про війни між Нефійцями і Ламанійцями; і п'ятнадцятий рік правління суддів закінчився.

10 І від першого року до п'ятнадцятого сталося знищення багатьох тисяч життів; так, цей час приніс жакливе видовище кровопролиття.

11 І тіла багатьох тисяч лежать глибоко в землі, в той час коли тіла багатьох тисяч «розсипаються в купах на

лиці землі; так, і багато тисяч ^боплакують втрату своїх рідних, бо вони мають причину боятися, згідно з обіцяннями Господа, що вони будуть приречені на нескінченне горе».

12 У той час, коли багато тисяч дійсно оплакують втрату своїх рідних, усе ж таки вони втішаються і радіють надією, і навіть знають, згідно з «обіцяннями Господа, що вони встануть, щоб жити праворуч від Бога, в щасті, яке ніколи не скінчиться».

13 І так ми бачимо, яка велика «нерівність людини через гріх і провину, і силу диявола, яка приходиться через підступні ^бплани, які він вигадав, щоб піймати в пастку серця людей».

14 І так ми бачимо великий заклик до людей старанно трудитися на «виноградниках Господа; і так ми бачимо велику причину сумувати, і також радіти—сум через смерть і знищення серед людей, а радість через ^бсвітло Христа, що веде до життя».

РОЗДІЛ 29

Алма бажає закликати до покавання з ангеловою старанністю—Господь дарує вчителів усім народам—Алма пишається Господньою роботою й успіхами

6а Ал. 30:2.
8а Ал. 27:16–19.
11а Ал. 16:11.
б Ал. 48:23.

УЗ 42:45–46.
12а Ал. 11:41.
13а 1 Неф. 17:35.
б 2 Неф. 9:28.

14а пп Виноградник Господній.
б пп Світло, Світло Христа.

Аммона і його братів. Близько 76 р. до р.х.

О, якби я був ангелом і міг би мати бажання в моєму серці, щоб я міг піти і говорити сурмою Бога, таким голосом, щоб похитнути землю, і закликати до покаяння кожний народ!

2 Так, я проголошував би кожній душі, нібито голосом грому, покаяння і план викуплення, що вони повинні покаятися і "прийти до нашого Бога, щоб не було більше смутку на всьому лиці землі.

3 Але ось, я є людина, і грішу в моєму бажанні; бо я повинен бути задоволений тим, чим Господь наділив мене.

4 Я не повинен Я не повинен розривати в моїх бажаннях тверду постанову справедливого Бога, бо я знаю, що Він дарує людям згідно з їхнім "бажанням, чи то є смерть, чи то є життя; так, я знаю, що Він наділяє людей, так, постановляє їм постанови які є незмінними, згідно з їхніми ^ббажаннями, чи то вони до спасіння, чи до знищення.

5 Так, і я знаю, що добро й зло стало перед усіма людьми; той, хто не відрізняє добра від зла, є невинним; але той, хто "знає, що таке добро й зло, тому дається згідно з його бажаннями, чи то він

бажає добра або зла, життя або смерті, радості або мук ^бсумління.

6 Тож усвідомлюючи, що я знаю це, чому я повинен бажати більше, ніж виконувати роботу, до якої я був покликаний?

7 Чому я повинен бажати бути ангелом, щоб я міг говорити до всіх кінців землі?

8 Бо ось, Господь дарував "усім народам з їхнього власного народу і ^бязика навчати Його Слово, так, у мудрості, все, що Він "вважає необхідним, щоб вони мали; тому ми бачимо, що Господь радить в мудрості, згідно з тим, що є справедливим та істинним.

9 Я знаю те, що заповів мені Господь, і я пишаюся цим. Я не "пишаюся собою, але я пишаюся тим, що Господь заповів мені; так, і тим я пишаюся, що, мабуть, я можу бути знаряддям у руках Бога, щоб привести яку-небудь душу до покаяння; і в цьому моя радість.

10 І знайте, коли я бачу багатьох моїх братів, які розкаюються і приходять до Господа Бога свого, тоді моя душа сповнюється радістю; тоді я згадую, "що Господь зробив для мене, так, а саме, що Він почув мою молитву; так, тоді я згадую Його милосердну руку, яку Він простер до мене.

29 2а Ом. 1:26;
3 Неф. 21:20.

4а Пс. 37:4.

б пп Свобода вибору.

5а 2 Неф. 2:18, 26;

Морон. 7:15–19.

пп Проникливість,
дар проникливості.

б пп Сумління.

8а 2 Неф. 29:12.

б УЗ 90:11.

в Ал. 12:9–11.

9а Ал. 26:12.

10а Мос. 27:11–31.

11 Так, і я також згадую неволю моїх батьків; бо я напевно знаю, що "Господь визволив їх з залежності, і цим Він установив Свою церкву; так, Господь Бог, Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова визволив їх з залежності.

12 Так, я завжди пам'ятав неволю моїх батьків; і що Той Самий Бог, Який "визволив їх від рук Єгиптян, визволив їх від залежності.

13 Так, і що Той Самий Бог установив Свою церкву серед них; так, і що Той Самий Бог покликав мене святим покликанням проповідувати Слово цьому народові, і дав мені великі успіхи, через які моя "радість повна.

14 Але я радію не тільки через мій власний успіх, але моя радість є повнішою через "успіхи моїх братів, які були на землі Нефія.

15 Знайте, вони трудилися надзвичайно і принесли багато плодів; і якою великою буде їхня винагорода!

16 Тепер, коли я думаю про успіхи цих моїх братів, моя душа відлітає, аж до того, що відділяється від тіла, начебто так є, такою великою є моя радість.

17 І тепер нехай Бог дарує їм, моїм братам, щоб вони могли сидіти в царстві Бога; так, а також усі ті, хто є плодом їхніх зусиль, щоб вони більше не залишали Його,

але щоб вони могли прославляти Його завжди. І нехай Бог дасть, щоб це було зроблено відповідно до моїх слів, саме так, як я сказав. Амінь.

РОЗДІЛ 30

Коригор, антихрист, глузує з Христа, Спокути і духа пророцтва—Він учить, що немає Бога, немає падіння людини, немає покарання за гріх і немає Христа—Алма свідчить, що Христос прийде і що все вказує на те, що Бог є—Коригор вимагає ознаки і раптово німіє—Диявол з'являється Коригорові як ангел і вчив його, що говорити—Коригора затоптують, і він умирає. Близько 76–74 рр. до р.х.

Слухайте, тоді сталося, що після того як "народ Аммона поселився на землі Ершона, так, і також після того як Ламанійців було "вигнано з землі, і їхніх мертвих було поховано людьми цієї землі—

2 Тож їхніх мертвих було незліченно через величину їхнього числа; також і мертвих Нефіійців було незліченно—але сталося, після того як вони поховали своїх мертвих, а також після днів посту, і оплакування, і молитви (а було це шістнадцятого року правління суддів над народом Нефія), встановився тривалий мир по всій землі.

3 Так, і люди стежили за

11а Мос. 24:16–21;

Ал. 5:3–5.

12а Вих. 14:30–31.

13а УЗ 18:14–16.

14а Ал. 17:1–4.

30 1а Ал. 27:25–26.

пп Анті-

Нефіій-Легії.

б Ал. 28:1–3.

тим, щоб виконувати заповіді Господа; і вони були ретельними у виконанні "таїнств Бога згідно з законом Мойсея; бо їх було навчено "виконувати закон Мойсея, доки він не виповниться.

4 І так люди не мали неспокою весь шістнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

5 І сталося, що на початку сімнадцятого року правління суддів був довготривалий мир.

6 Але сталося, наприкінці сімнадцятого року, прийшов чоловік на землю Зарагемлі, і був він "Антихрист, бо він почав проповідувати людям проти пророцтв, які було сказано пророками, про пришествя Христа.

7 Тож не було ніякого закону проти людських "вірувань; бо це було прямо протилежно заповідям Бога, щоб був закон, який приводив би людей до нерівних умов.

8 Бо так говорить писання: "Виберіть собі сьогодні, кому будете служити.

9 Тож якщо людина бажала служити Богові, це було її правом; або, іншими словами, якщо вона вірила в Бога, це було її правом служити Йому; але якщо вона не вірила в Нього, не було такого закону, щоб покарати її.

10 Але якщо вона вбивала, її

карали на "смерть; і якщо вона грабувала, її також карали; і якщо вона крада, її також карали; і якщо вона чинила перелюб, її також карали; так, за всю цю злочестивість їх карали.

11 Бо був такий закон, що людей засуджували за їхніми злочинами. Проте, не було закону проти людських вірувань; тому людину карали тільки за злочини, які вона вчинила; отже, у всіх людей були "рівні умови.

12 А цей Антихрист, чиє ім'я було Коригор (і закон не мав влади над ним), почав проповідувати людям, що не повинно бути ніякого Христа. І так він проповідував, кажучи:

13 О ви, які зв'язані безглуздою і марною надією, навіщо ви впрягаєте себе в ярмо таких дурниць? Навіщо ви шукаєте Христа? Адже жодна людина не може знати про те, що має статися.

14 Слухайте, те, що ви називаєте пророцтвами, що, як ви кажете, передається святими пророками, слухайте, це є безглузді традиції ваших батьків.

15 Як ви знаєте про їхню достовірність? Слухайте, ви не можете знати про те, чого не "бачите; отже, ви не можете знати, чи буде такий Христос.

3а пп Закон Мойсеїв.
б 2 Неф. 25:24–27;
Ал. 25:15.
6а пп Антихрист.

7а Ал. 1:17.
8а Єр. 24:15.
пп Свобода вибору.
10а пп Найвища міра

покарання.
11а Мос. 29:32.
15а Етер 12:5–6.

16 Ви чекаєте і кажете, що бачите відпущення ваших гріхів. Але дивіться, це наслідок божевільного розуму; і це божевілья вашого розуму приходять через традиції ваших батьків, які ведуть вас геть до віри в те, що не є так.

17 І ще багато такого він говорив їм, кажучи їм, що не може бути спокути, зробленої за гріхи людей, але кожній людині живеться в цьому житті згідно з умінням особи; тому кожна людина процвітає відповідно до свого генія, і що кожна людина перемагає відповідно до своєї сили; і що б людина не зробила, то не є злочин.

18 І так він проповідував їм, відводячи серця багатьох, приводячи їх підняти голови свої у своїй злочестивості, так, ведучи багатьох жінок, а також чоловіків, до вчинення розпусти — кажучи їм, що коли людина мертва, то настає кінець їй.

19 Тож цей чоловік пішов також на землю Єршона проповідувати таке серед людей Аммона, які колись були народом Ламанійців.

20 Але знайте, вони були мудрішими, ніж багато хто з Нефійців; бо вони взяли його, і зв'язали його, і привели його до Аммона, який був первосвященником над тим народом.

21 І сталося, що він наказав, щоб його вивели з цієї землі. І він прийшов на землю Гедеона, і почав проповідувати

їм також; і тут він не мав такого великого успіху, бо його було схоплено, і зв'язано, і приведено до первосвященника, і також до головного судді цієї землі.

22 І сталося, що первосвященик сказав йому: Навіщо ти ходиш усюди, перекручуючи шляхи Господа? Навіщо ти вчиш цей народ, що не буде ніякого Христа, щоб перервати їхні радощі? Навіщо ти заперечуєш усі пророчтва святих пророків?

23 Тож ім'я цього первосвященика було Гіддона. І Коригор сказав йому: Тому, що я не навчаю безглуздим традиціям ваших батьків, і тому, що я не вчу цей народ зв'язувати себе безглуздими обрядами і трібамі, які започатковані давніми священиками, щоб узурпувати владу і повноваження над ними, щоб тримати їх у незнанні, щоб вони не могли підняти свої голови, але були принижені згідно з твоїми словами.

24 Ви кажете, що цей народ є вільним народом. Слухайте, я кажу, що вони у залежності. Ви кажете, що ті давні пророчтва істинні. Ось, я кажу, що ви не знаєте, чи вони істинні.

25 Ви кажете, що цей народ є винним і павшим народом через провину батька. Слухайте, я кажу, що дитина не винна через своїх батьків.

26 І ви також кажете, що прийде Христос. Але ось, я кажу, що ви не знаєте, чи

буде Христос. І ви також кажете, що Його буде вбито за “тріхи світу—

27 І таким чином ведете цей народ за безглуздими традиціями ваших батьків, і згідно з вашими власними бажаннями; і ви тримаєте їх у покорі, саме так, немовби в неволі, щоб ви могли насичуватися трудами їхніх рук, щоб вони не наважувалися підвести очі з сміливістю, і щоб вони не наважувалися користуватися своїми правами і привілеями.

28 Так, вони не наважуються користуватися тим, що є їхнім власним, щоб не образити своїх священників, які впрягають їх у ярмо згідно з своїми бажаннями, і змусили їх повірити з допомогою їхніх традицій, і їхніх снів, і їхніх примх, і їхніх видінь, і їхніх удаваних таємниць, що вони, якщо це вчинять згідно з своїми словами, образять якусь невідому істоту, яку вони називають Богом—істоту, яку ніколи не бачили і не знали, якої ніколи не було і ніколи не буде.

29 Тоді, коли первосвященик і головний суддя побачили закам’янілість його серця, так, коли вони побачили, що він кривдить навіть проти Бога, вони не відповіли на його слова; але вони наказали, щоб його зв’язали; і вони передали його в руки служників і відправили його до

землі Зарагемлі, щоб його привели до Алми, і головного судді, який був правителем усієї землі.

30 І сталося, що коли його було приведено до Алми і головного судді, він продовжував те саме, що він робив на землі Гедеона; так, він продовжував “блюзнити.

31 І він підвищував свій голос у “пишномовних словах перед Алмою, і кривдив священників і вчителів, звинувачуючи їх у тому, що ведуть людей за дурними традиціями їхніх батьків заради насичення трудами народу.

32 Тоді Алма сказав йому: Ти знаєш, що ми не насичуємося за рахунок праці цього народу; бо, ось, я працював аж від початку правління суддів і дотепер своїми власними руками для свого утримання, незважаючи на мої численні мандрівки по всій цій землі, щоб проголошувати слово Бога моєму народові.

33 І, незважаючи на те, що я виконував багато роботи у церкві, я ніколи не отримав навіть жодного “сеніна за свою роботу; так само як і мої браття, за винятком того, що було в суді; і тоді ми отримували тільки згідно з законом нашого часу.

34 І ось, якщо ми не отримуємо нічого за нашу роботу в церкві, яка нам користь працювати в церкві, крім того, щоб проголошувати істину,

щоб ми могли втішатися
“радістю наших братів?

35 Тоді навіть ти говориш,
що ми проповідуємо цьому
народові, щоб мати вигоду,
коли ти сам знаєш, що ми не
отримуємо ніякої вигоди? І
ось, чи ти віриш, що ми об-
манюємо цей народ, і це
викликає таку радість у їхніх
серцях?

36 І Коригор відповів йому:
Так.

37 І тоді Алма сказав йому:
Чи ти віриш, що є Бог?

38 І він відповів: Ні.

39 Тоді Алма сказав йому:
Чи ти будеш знову заперечу-
вати, що Бог існує, а та-
кож заперечувати Христа?
Бо ось, я кажу тобі, я знаю,
що Бог є, і також, що Хри-
стос прийде.

40 І, ось, які докази ти маєш,
що немає “Бога або що Хри-
стос не прийде? Я кажу тобі,
що в тебе немає ніяких, крім
твого тільки слова.

41 Але, дивись, я маю все як
“свідчення, що це істина; і ти
також маєш усе як свідчення
тобі, що це істина; і чи будеш
ти заперечувати це? Чи ти
віриш, що це істина?

42 Слухай, я знаю, що ти
віриш, але тобою заволодів
лживий дух, і ти позбувся
Духа Бога, так що Йому не-
має місця в тобі; але диявол
має силу над тобою, і він во-
дить тебе всюди, створюючи

засоби, щоб ти міг знищити
дітей Бога.

43 І тоді Коригор сказав
Алмі: Якщо ти покажеш
мені “ознаку, щоб я міг пере-
конатися, що Бог існує, так,
покажи мені, що Він має си-
лу, і тоді я буду переконаний
в істинності твоїх слів.

44 Але Алма сказав йому: Ти
вже мав досить ознак; чи
будеш ти знову спокушати
Бога твого? Чи скажеш ти:
Покажи мені ознаку, коли ти
маєш свідчення “всіх цих
твоїх братів, а також усіх свя-
тих пророків? Писання ле-
жать перед тобою, так, і ^бвсе
вказує на те, що Бог є; так,
саме “земля, і все, що на лиці
її, так, і її ‘рух, так, і також усі
^апланети, які рухаються у
своєму правильному поряд-
кові, свідчать про те, що існує
Верховний Творець.

45 А ти все ж таки ходиш
всюди, відводячи геть серця
цих людей, засвідчуючи їм,
що Бога немає? І чи будеш
ти все ж таки заперечувати
всі ці докази? І він сказав:
Так, я буду заперечувати,
доки ти не покажеш мені
ознаку.

46 І ось сталося, що Алма
сказав йому: Знай, я засмуче-
ний через закам’янілість тво-
го серця, так, тому що ти все
ще чиниш опір духові істи-
ни, так що твоя душа може
бути знищена.

34а пп Радість.
40а Пс. 14:1.
41а пп Свідок,
Свідчення.

43а Кн. Як. 7:13–21;
УЗ 46:8–9.
пп Ознака.
44а Мос. 13:33–34.

б Пс. 19:2; УЗ 88:47.
в Йов 12:7–10.
г Гел. 12:11–15.
д Мойс. 6:63.

47 Але знай, “краще, щоб твою душу було згублено, ніж щоб ти був знаряддям приведення багатьох душ до знищення твоєю брехнею і твоїми улесливими словами; тому, якщо ти знову будеш заперечувати, ось, Бог покарає тебе так, що ти онімієш, що ти більше ніколи не відкриєш свого рота, щоб не обманювати більше цей народ.

48 Тоді Коригор сказав йому: Я не заперечую існування Бога, але я не вірю, що Бог є; і я також кажу, що ви не знаєте, чи є Бог; і якщо ви не покажете мені ознаку, я не повірю.

49 Тоді Алма сказав йому: Ось це я дам тобі як ознаку, щоб ти “онімів, відповідно до моїх слів; і я кажу, що в ім’я Бога ти онімієш, що не зможеш більше нічого вимовити.

50 Тож коли Алма промовив ці слова, Коригор онімів, так що не міг нічого вимовити, відповідно до слів Алми.

51 І тоді, коли головний суддя побачив це, він простяг свою руку і написав Коригорові, кажучи: Чи ти переконався у силі Бога? На кому б ти хотів, щоб Алма показав його ознаку? Чи ти хотів би, щоб він уразив інших, щоб показати тобі ознаку? Дивись, він показав тобі ознаку; а тепер, чи будеш ти ще сперечатися?

52 І Коригор простяг свою руку і написав, кажучи: Я знаю, що я онімів, бо я не можу говорити; і я знаю, що ніщо, крім сили Бога не могло б наслати це на мене; так, і я завжди “знав, що Бог є.

53 Але знайте, диявол “обманув мене; бо він “явився мені в образі ангела, і сказав мені: Йди і виправляй цей народ, бо всі вони збилися з пуття, йдучи за невідомим Богом. І він сказав мені: Бога “немає; так, і він навчив мене того, що я повинен говорити. І я навчав його словам; і я навчав їм, тому що вони були приемними ‘плотському розумові; і я навчав їм аж поки досяг великого успіху, так що я дійсно повірив, що вони були істинні; і з цієї причини я протистояв істині, аж доки не навів на себе це велике прокляття.

54 Тоді, коли він сказав це, він благав, щоб Алма помолвився Богові, щоб це прокляття могло бути знятим з нього.

55 Але Алма сказав йому: Якщо це прокляття буде знято з тебе, ти знову будеш відводити серця людей; тому воно буде на тобі, саме так, як Господь хоче.

56 І сталося, що те прокляття не було знято з Коригора; але його було знехтувано, і він пішов від хати до хати, просячи собі на харч.

47а 1 Неф. 4:13.
49а 2 Хр. 13:20.
52а Ал. 30:42.

53а Кн. Як. 7:14.
б 2 Кор. 11:14;
2 Неф. 9:9.

в Пс. 10:4.
г пп Плотський,
Плотське.

57 Тож звістку про те, що трапилося з Коригором, було негайно оголошено по всій цій землі; так, послання було відправлено головним суддею усім людям на цій землі, проголошуючи тим, хто повірив у слова Коригора, що вони повинні негайно покаятися, поки такий самий вирок не зійшов на них.

58 І сталося, що всі вони переконалися у злочестивості Коригора; отже, їх усіх було знову навернено до Господа; і це поклато край беззаконням на зразок Коригорових. А Коригор усе ходив від хати до хати, просячи їжу на своє утримання.

59 І сталося, що коли він пішов до людей, так, до людей, які відокремилися від Нефійців і назвали себе Зорамійцями, бо їх вела людина на ім'я Зорам—і коли він пішов поміж ними, ось, на нього наскочили і затоптали, аж на смерть.

60 І так ми бачимо кінець того, хто перекручував шляхи Господа; і так ми бачимо, що "диявол не буде ^бпідтримувати своїх дітей в останній день, але швидко затягне їх до "пекла.

РОЗДІЛ 31

Алма очолює місію, щоб відновити Зорамійців, які відступили

лися—Зорамійці зрікаються Христа, вірять у лжепоняття про вибраність, і моляться усталеними молитвами—Місіонери сповнені Святого Духа—Їхні скорботи поглинуто радістю через Христа. Близько 74 р. до Р.Х.

Тоді сталося, що після сконання Коригора Алма отримав звістку, що Зорамійці перекручували шляхи Господа, і що Зорам, який був їхнім провідником, вів серця людей до того, щоб "вклонятися німим ^бідолам, і його серце знову почало "відчувати великий жаль через беззаконня людей.

2 Бо це було причиною великого "смутку для Алми—дізнатися про беззаконня серед його народу; отже, його серце було надзвичайно засмученим, бо Зорамійці відділилися від Нефійців.

3 Ось, Зорамійці зібралися разом на землі, що її вони назвали Антіонум, яка була на схід від землі Зарагемлі, яка простиралася, майже межуючи з морським узбережжям, яка була на південь від землі Ершона, яка також межувала з пустинею на півдні, пустинею, яка була наповненою Ламанійцями.

4 Тож Нефійці дуже боялися, що Зорамійці увійдуть у дружні стосунки з Ламанійцями, і що це буде причи-

60а пп Диявол.
б Ал. 3:26–27; 5:41–42;
УЗ 29:45.
в пп Пекло.

31 1а Вих. 20:5;
Мос. 13:13.
б 2 Неф. 9:37.
пп Ідолопоклонство.

в Ал. 35:15.
2а Мос. 28:3;
3 Неф. 17:14;
Мойс. 7:41.

ною великої втрати з боку Нефійців.

5 І ось, оскільки “проповідування” Слова мало велику силу “вести людей робити те, що було справедливим—так, це мало сильніший вплив на свідомість людей, ніж меч або щось інше, що траплялося з ними—тому Алма подумав, що було б доцільно, аби вони випробували силу слова Бога.

6 Тому він узяв Аммона, і Аарона, і Омнера; а Гімнія він залишив у церкві в Зарагемлі; але перших трьох він узяв з собою, а також Амулека і Зизрома, які були в Мелекові; і він також узяв двох з своїх синів.

7 Ось, найстаршого з своїх синів він не взяв з собою, і його ім'я було “Геламан; а імена тих, кого він узяв з собою, були Шиблон і Коріантон; і це і є імена тих, хто пішов з ним до “Зорамійців проповідувати їм Слово.

8 Тож Зорамійці були “розкольниками, які відкололися від Нефійців; отже, їм було вже проповідувано слово Бога.

9 Але вони “впали у великі помилки, бо вони не стежили за виконанням заповідей Бога і Його уставів, згідно з законом Мойсея.

10 Не дотримувалися вони й обрядів церкви, щоб продовжувати молитви і благан-

ня до Бога щоденно, щоб їм не ввійти у спокусу.

11 Тобто, в цілому вони перекручували шляхи Господа в багатьох випадках; отже, з цієї причини Алма і його браття пішли на цю землю проповідувати їм Слово.

12 Тож коли вони прийшли на цю землю, ось, на свій подив вони виявили, що Зорамійці будували синагоги, і що вони збиралися разом в один день тижня, який вони називали днем Господа; і вони поклонялися так, як Алма і його браття ніколи не бачили;

13 Бо в них було місце, збудоване в центрі їхньої синагоги, місце для стояння, яке було високо над головою, а верхівка його вміщувала тільки одну особу.

14 Отже, хто бажав “поклонятися, той повинен був піти й стати на верхівку ту, і простерти свої руки до небес, і заволати гучним голосом, кажучи:

15 Святий, святий Боже; ми віримо, що Ти є Бог, і ми віримо, що Ти є святий, і що Ти був духом, і що Ти є дух, і що Ти будеш духом назавжди.

16 Святий Боже, ми віримо, що Ти відділив нас від наших братів; і ми не віримо в традиції наших братів, які були передані їм через легковажність їхніх батьків;

5а Ен. 1:23; Ал. 4:19.
пп Проповідувати.
б Євр. 4:12;
Кн. Як. 2:8; Ал. 36:26.

в Яр. 1:11–12;
УЗ 11:2.
7а пп Геламан, син
Алмин.

б Ал. 30:59.
8а Ал. 24:30.
9а пп Відступництво.
14а Мт. 6:1–7.

але ми віримо, що Ти “обрав нас, щоб ми були Твоїми ^бсвятими дітьми; і Ти також повідомив нам, що Христа не буде.

17 Але Ти є Такий Самий учора, сьогодні і навіки; і Ти “обрав нас, щоб ми могли бути спасеними, тоді як усі навколо нас обрані, щоб бути скинутими Твоїм гнівом до пекла; за цю святість, о Боже, ми вдячні Тобі; і ми також вдячні Тобі, що Ти обрав нас, щоб ми не могли бути відведеними геть дурними традиціями наших братів, які зв'язують себе вірою в Христа, що веде їхні серця блукати далеко від Тебе, наш Боже.

18 І знову ми дякуємо Тобі, о Боже, що ми є вибраним і святим народом. Амінь.

19 Тоді сталося, що після того як Алма, і його браття, і його сини почули ці молитви, вони були приголомшені понад усяку міру.

20 Бо знайте, кожна людина виходила і складала ті самі молитви.

21 Тож місце те називалося ними Рамеу́мптом, що, будучи перекладеним, означає святе місце.

22 Ось, з цього місця вони складала, кожна людина, точно таку саму молитву до Бога, дякуючи своєму Богові, що їх було обрано Ним, і що

Він не вів їх геть за традицією їхніх братів, і що їхні серця не було вкрадено, аби повірити в те, що прийде, про що вони нічого не знали.

23 Тож після того як усі люди склали так дяку, вони поверталися до своїх домів, “ніколи не говорячи знову про свого Бога, доки вони не збиралися разом знову біля святого місця, щоб скласти дяку по-своєму.

24 Тоді, коли Алма побачив це, його серце “засмутилося; бо він побачив, що вони були злочестивим і порочним народом; так, він побачив, що їхні серця були зосереджені на золоті, і на сріблі, і на всіляких витончених речах.

25 Так, і він також побачив, що їхні серця були “піднесені до великого вихвалання, в їхній гордовитості.

26 І він підніс свій голос до небес, і “заволав, кажучи: О, як довго, о Господи, будеш Ти терпіти, що Твої слуги будуть жити тут унизу в плоті, щоб бачити таку велику злочестивість серед дітей людських?

27 Слухай, о Боже, вони “волають до Тебе, і все ж таки їхні серця поглинуто їхньою гордовитістю. Слухай, о Боже, вони волають до Тебе своїми вустами, водночас вони ^бпихатяться аж до величі, від марних речей світу.

16а Ал. 38:13–14.
б Ісаїя 65:3, 5.
17а пп Марний,
Марнога.

23а Як. 1:21–25.
24а Бут. 6:5–6.
25а Кн. Як. 2:13;
Ал. 1:32.

26а Мойс. 7:41–58.
27а Ісаїя 29:13.
б пп Гординя.

28 Подивись, о мій Боже, на їхні коштовні прикраси, і їхні каблучки, і їхні “браслети, і їхні оздоби з золота, і всі їхні коштовності, якими вони прикрашають себе; і дивись, їхні серця зосереджені на них, і все ж таки вони волають до Тебе і кажуть: Ми вдячні Тобі, о Боже, бо ми є вибраний народ Твій, тоді як інші загинуть.

29 Так, і вони кажуть, що Ти повідомив їх, що не буде Христа.

30 О Господи Боже, як довго будеш Ти дозволяти такій злочестивості і невірності існувати серед цього народу? О Господи, дай Ти мені силу, щоб я міг знести всі мої недуги. Бо я немічний, і така злочестивість серед цього народу завдає болю моїй душі.

31 О Господи, моє серце надзвичайно засмучене; заспокой Ти мою душу ^в Христі. О Господи, даруй мені, щоб я мав силу, щоб я міг зносити з терпеливістю ці скорботи, які зійдуть на мене через беззаконня цього народу.

32 О Господи, заспокой Ти душу мою і дай мені успіх, а також моїм товаришам, які зі мною—так, Аммонові й Ааронові, й Омнерові, а також Амулекові й Зизромові, а також ^{двом} моїм синам—так, саме всіх цих заспокой

Ти, о Господи. Так, заспокой Ти їхні душі в Христі.

33 Даруй їм, щоб вони могли мати силу, щоб вони могли знести свої скорботи, які зійдуть на них через беззаконня цього народу.

34 О Господи, даруй ^{нам}, щоб ми могли мати успіх у приведенні їх знову до Тебе через Христа.

35 Дивись, о Господи, їхні ^{душі} дорогоцінні, і багато з них є нашими братами; тому дай Ти нам, о Господи, силу і мудрість, щоб ми могли привести цих наших братів знову до Тебе.

36 Тоді сталося, що коли Алма промовив ці слова, він ^{поклав} ^{руки} свої на тих, хто був з ним. І ось, коли він поклав руки свої на них, вони сповнилися Святим Духом.

37 І після того вони відділилися один від одного, ^{не} задумуючись про себе, що саме вони будуть їсти, або що вони будуть пити, або в що вони будуть одягатися.

38 І Господь забезпечив їх, щоб вони не були голодними, і не були спраглими; так, і Він також дав їм силу, щоб вони не зазнали ніякого ^{лиха}, без того, щоб воно не було поглинуто радістю через Христа. Тож було це згідно з молитвою Алми; і це тому, що він молився з ^{вірою}.

28a Ісая 3:16–24.

31a Іван 16:33.

32a Ал. 31:7.

34a 2 Неф. 26:33.

35a пп Душа—

Цінність душ.

36a 3 Неф. 18:36–37.

б пп Рукопокладання.

37a Мт. 6:25–34;

3 Неф. 13:25–34.

38a Мт. 5:10–12;

Мос. 24:13–15;

Ал. 33:23.

б пп Віра.

РОЗДІЛ 32

Алма навчає бідних, чие лихо упокорило їх—Віра є надією на те, чого не видно, але що є істинне—Алма свідчить, що ангели священнослужать чоловікам, жінкам і дітям—Алма порівнює Слово з насінням—Воно має бути посіяне і підживлене—Тоді з нього виростає дерево, з якого знімають плід вічного життя. Близько 74 р. до Р.Х.

І сталося, що вони пішли й почали проповідувати слово Бога людям, входячи до їхніх синагог, і до їхніх будинків; так, і вони проповідували Слово навіть на їхніх вулицях.

2 І сталося, що після багатьох зусиль вони почали добиватися успіху серед "бідного класу людей; бо ось їх було вигнано з їхніх синагог через грубість їхнього одягу—

3 Отже, їм не було дозволено входити до їхніх синагог, щоб поклонятися Богові, через те, що вони вважалися за брудноту; отже, вони були бідними; так, вони вважалися своїми братами за жужіль; отже вони були "бідними на речі світу; і також вони були бідними серцем.

4 Тож коли Алма вчив і говорив до людей на горі Онїйда,

до нього прийшов великий натовп людей, тих, про кого ми говорили, хто був "бідний серцем, через їхню бідність на речі світу.

5 І вони прийшли до Алми; і один, який був найголовнішим серед них, сказав йому: Слухай, "що цим моїм братам робити, адже їх зневажають усі люди через їхню бідність, авжеж, і найбільше наші священники; бо вони "вигнали нас з наших синагог, будуючи які, ми трудилися багато своїми власними руками; і вони вигнали нас через нашу надзвичайну бідність; і в нас немає місця, щоб поклонятися нашому Богові; і ось, "що нам робити?

6 І тоді, коли Алма почув це, він повернувся обличчям прямо до нього, і він подивився з великою радістю; бо він побачив, що їхні "скорботи дійсно "упокорили їх, і вони були "підготовлені почути Слово.

7 Тому він нічого більше не сказав іншим з натовпу; але він простяг свою руку до тих, кого він побачив, хто дійсно покався, і сказав їм:

8 Я бачу, що ви "принижені серцем; і якщо це так, благословенні ви.

9 Ось ваш брат сказав: Що нам робити?—бо нас вигнано

32 2а пп Бідний, Бідні.
3а Ал. 34:40.
4а пп Бідний, Бідні—
Бідні духовно.
5а Пр. 18:23.

б Ал. 33:10.
в Дії 2:37–38.
6а пп Лихо.
б пп Упокоритися,
Покірність.

в Ал. 16:16–17;
УЗ 101:8.
8а Мт. 5:3–5.

з наших синагог, так що ми не можемо поклонятися Богові нашому.

10 Слушайте, я кажу вам, чи ви вважаєте, що не можете “поклонятися Богові ніде, окрім як тільки в синагогах ваших?”

11 І більш того, я хочу запитати, чи ви вважаєте, що не повинні поклонятися Богові частіше, ніж тільки один раз на тиждень?

12 Я кажу вам, це добре, що вас вигнано з ваших синагог, щоб ви могли бути покірливими, і щоб ви могли навчитися “мудрості; бо це необхідно, щоб ви навчилися мудрості; бо саме через те, що вас вигнано, через те, що вас зневажають ваші браття через вашу надзвичайну ⁶бідність, вас приведено до приниженості серця; бо вас через необхідність приведено до покірливості.

13 І ось, через те що ви змушені бути покірливими, благословенні ви; бо людина іноді, якщо вона змушена бути покірливою, прагне покаятися; а це певно, що той, хто кається, знаходить милість; а той, хто знаходить милість і “витерпить до кінця, той буде спасеним.

14 І ось, хоч я сказав вам, що через те, що ви були змушені бути покірливими, ви були благословенні, чи не

вважаєте ви, що більш благословенні ті, хто дійсно упокорився сам через Слово?

15 Так, той, хто дійсно упокорюється сам, і кається у своїх гріхах, і витерпить до кінця, той буде благословеним—так, набагато більше благословеним, ніж ті, хто змушений бути покірливими через свою надзвичайну бідність.

16 Отже, благословенні ті, які “упокорюються самі без того, щоб бути змушеними упокоритися; або, вірніше, іншими словами, благословенний той, хто вірить у слово Бога, і хреститься без упертості серця, так, не будучи приведеним до пізнання Слова, або навіть змушеним пізнати, до того як вони повірять.

17 Так, є багато таких, які кажуть: Якщо ти покажеш нам “ознаку з небес, тоді ми будемо знати з упевненістю; тоді ми повіримо.

18 Тож я питаю, чи то є віра? Слушайте, я кажу вам: Ні; бо якщо людина знає щось, у неї немає причини “вірити, бо вона знає це.

19 І ось, як набагато більше проклятий той, хто “знає волю Бога і не виконує її, ніж той, хто тільки вірить, або тільки має причину вірити, і впадає у провину?”

20 Тож про це ви повинні розсудити. Слушайте, я кажу

10а пп Поклоніння,
Поклонятися.
12а Еккл. 4:13.
6 Пр. 16:8.

13а Ал. 38:2.
16а пп Упокоритися,
Покірність.
17а пп Ознака.

18а Етер 12:12, 18.
19а Іван 15:22–24.

вам, що це як з одного боку, так само і з другого; і буде кожній людині відповідно до її діянь.

21 І ось, як я сказав про віру—“віра це не означає мати досконалі знання про щось; тому, якщо ви маєте віру, ви ^бсподіваєтеся на те, чого ^ане видно, але що є істинним.

22 І ось, слухайте, я кажу вам, і я б хотів, щоб ви запам'ятали, що Бог милостивий до всіх, хто вірить в Його ім'я; отже, Він бажає спершу, щоб ви вірили, так, саме в Його Слово.

23 І ось, Він передає Своє Слово через ангелів людям, так, ^ане тільки чоловікам, але й жінкам також. Тож це ще не все; малі ^бдіти мають слова, дані їм багато разів, які примушують мовчати мудрих і освічених.

24 І ось, мої улюблені браття, оскільки ви хотіли дізнатися від мене, що вам робити, через те що ви скривджені і знехтувані—тож я не хочу, щоб ви вважали, що я маю на думці судити вас інакше, як тільки згідно з тим, що є істинне—

25 Бо я не маю на думці, щоб ви всі були змушені упокоритися; бо я істинно вірю, що є серед вас дехто, хто б упокорився сам, неза-

лежно від обставин, в яких вони можуть опинитися.

26 Тож, як я сказав про віру—що це не є досконале знання—так само і з моїми словами. Ви не можете знати спочатку про їхню певність досконало, так само як і віра не є досконалим знанням.

27 Але знайте, якщо ви прокинетесь і пробудите сили свого розуму, аж до того, щоб зробити дослід над моїми словами, і скористуєтеся принаймні частинкою віри, так, навіть якщо ви не можете нічого, окрім того, щоб мати “бажання повірити, нехай це бажання працює в вас, аж до того, як ви повірите так, що зможете дати місце для частини моїх слів.

28 Тепер ми порівняємо Слово з ^анасінням. Тож, якщо ви знайдете місце, щоб ^бнасіння могло бути посіяне у вашому ^асерці, знайте, якщо це справжнє насіння, тобто добре насіння, якщо ви не викинете його вашою ‘зневірою, щоб чинити опір Духові Господа, знайте, воно почне розбухати у вашій душі; і коли ви відчуєте ці рухи розбухання, ви почнете говорити собі—Певно, що це є добре насіння, тобто що Слово є добрим, бо воно починає збільшувати мою душу; так, воно починає освітлювати

21а Іван 20:29;
Євр. 11.
б пп Надія.
в Єтер 12:6.
23а Йоїл 3:1–2.

б Мт. 11:25;
Лк. 10:21;
3 Неф. 26:14–16;
УЗ 128:18.
27а Мр. 11:24.

28а Ал. 33:1.
б Лк. 8:11.
в пп Серце.
г Мт. 17:20.

моє ^арозуміння, так, воно стає приємним для мене.

29 Тепер дивіться, чи не збільшуватиме це вашу віру? Я кажу вам: Так; проте, вона не виросла у досконале знання.

30 Але дивіться, коли насіння розбухає, і пускає паростки, і починає рости, тоді ви повинні сказати, що насіння добре; бо ось воно розростається, і пускає паростки, і починає рости. І ось дивіться, чи не буде це зміцнювати вашу віру? Так, це буде зміцнювати вашу віру, бо ви скажете: Я знаю, що це добре насіння; бо ось воно пустило паростки й починає рости.

31 А тепер, ось, чи ви впевнені, що це добре насіння? Я кажу вам: Так; бо кожне насіння родить собі ^аподібне.

32 Отже, якщо насіння росте, то воно добре, але якщо воно не росте, ось, воно не добре, тому його викидають.

33 А тепер дивіться, через те, що ви зробили спробу, і посадили насіння, і воно розбухає і пускає паростки, і починає рости, ви повинні знати, що те насіння добре.

34 А тепер дивіться, чи ваше ^азнання досконале? Так, ваше знання в цьому досконале, а ваша ^бвіра дрімає; і це через те, що ви знаєте, бо ви знаєте, що Слово розбухло у ваших душах, і ви також знаєте, що воно пустило паростки, що ваше розуміння почало про-

світлюватися, і ваш ^арозум почав розширюватися.

35 О, тоді хіба це не є істинним? Я кажу вам: Так, тому що це ^асвітло; а все, що є світло, є добрим, тому що його помітно, отже, ви повинні знати, що воно є добрим; і ось дивіться, після того, як ви спробували це світло, чи ваше знання досконале?

36 Ось, я кажу вам: Ні; не повинні ви також залишати в стороні вашу віру, бо ви тільки скористалися вашою вірою, щоб посіяти насіння, щоб ви могли спробувати на досліді дізнатися, чи добре було те насіння.

37 І ось, коли дерево починає рости, ви скажете: Давайте підживляти його з великим піклуванням, щоб воно могло пустити коріння, щоб воно могло рости і давати плоди нам. А тепер ось, якщо ви будете підживлювати його з великим піклуванням, воно пустить коріння, і виросте, і дасть плоди.

38 Але якщо ви ^ане будете піклуватися про дерево, і не будете думати про його підживлення, знайте, воно не пустить ніякого коріння; і коли жар сонця прийде і спалить його, тому що воно не матиме коріння, воно висохне, і ви вирвете його і викинете його геть.

39 Тож це не тому, що насіння було недобрим, і не тому,

28d пп Розуміння.

31a Бут. 1:11–12.

34a пп Знання.

б Етер 3:19.

в пп Інтелект.

35a Іван 3:18–21.

пп Світло, Світло Христа.

38a пп Відступництво.

РОЗДІЛ 33

що плід його був би небажаним; але це тому, що ваше "поле неродюче, і ви не підживлюєте дерево, тому ви не можете мати плоду з нього.

40 І так, якщо ви не будете підживлювати Слово, чекаючи оком віри на плід його, ви ніколи не зможете зірвати плід з "дерева життя.

41 Але якщо ви будете підживлювати Слово, так, підживлювати дерево, як тільки починає воно рости, своєю вірою з великою старанністю, і з "терпінням, сподіваючись на плід його, воно пустить коріння; і знайте, це буде дерево, що ^бпроростає у вічне життя.

42 І через вашу "старанність, і вашу віру, і ваше терпіння з Словом у підживленні його, щоб воно могло пустити коріння у вас, дивіться, поступово ви зірвете ^бплід його, який є найціннішим, який є солодшим над усе солодке, і який є білішим над усе біле, так, і чистішим над усе чисте; і ви будете бенкетувати цим плодом, аж поки не насититесь, щоб не бути голодним, і не бути спраглим.

43 Тоді, мої браття, ви будете пожинати нагороди за вашу віру, і за вашу старанність, і терпіння, і довготерпіння, чекаючи, щоб дерево принесло плід вам.

Зинос учить, що люди повинні молитися і богослужити в усіх місцях, і що вироби відводяться через Сина—Зинок учить, що милість дарується через Сина—Мойсей звів у пустині символ Сина Божого. Близько 74 р. до р.х.

Тож після того як Алма промовив ці слова, вони послали до нього, бажаючи знати, чи повинні вони вірити в "одного Бога, щоб вони могли отримати цей плід, про який він говорив, тобто як вони повинні посіяти ^бнасіння, тобто Слово, про яке він говорив, яке, як він сказав, повинно бути посіяне в їхні серця; тобто як їм треба починати виявляти свою віру.

2 І Алма мовив до них: Слухайте, ви сказали, що "не можете поклонятися своєму Богові, тому що вас вигнано з синагог ваших. Але ось, я кажу вам, якщо ви вважаєте, що не можете поклонятися Богові, ви дуже помиляєтеся, і вам слід уважно вивчити ^бписання; якщо ви вважаєте, що воно навчило вас цьому, ви не розумієте його.

3 Чи ви пам'ятаєте, як читали те, що "Зинос, пророк давнини, сказав про молитву, тобто ^бпоклоніння?

39a Мт. 13:5.

40a Бут. 2:9;

1 Неф. 15:36.

41a пп Терпіння.

б Ал. 33:23;

УЗ 63:23.

42a пп Старанність.

б 1 Неф. 8:10–12.

33 1a 2 Неф. 31:21;

Мос. 15:2–4.

б Ал. 32:28–43.

2a Ал. 32:5.

б Ал. 37:3–10.

3a пп Писання—

Втрачені Писання;

Зинос.

б пп Поклоніння,

Поклонятися.

4 Бо він сказав: Ти милосердний, о Боже, бо Ти почув мою молитву, навіть коли я був у пустині; так, Ти був милосердним, коли я молився про тих, які були моїми “ворогами, і Ти повернув їх до мене.

5 Так, о Боже, і Ти був милосердним до мене, коли я волав до Тебе на моєму “полі; коли я волав до Тебе у своїй молитві, і Ти почув мене.

6 І ще, о Боже, коли я повернувся додому, Ти почув мене в моїй молитві.

7 І коли я зайшов до своєї “комірчини, о Господи, і молився Тобі, Ти почув мене.

8 Так, Ти милосердний до Своїх дітей, коли вони волають до Тебе, щоб бути почутими Тобою, а не людьми, і Ти чуєш їх.

9 Так, о Боже, Ти був милосердним до мене, і чув мої волення посеред Твоїх зібрань.

10 Так, і Ти також чув мене, коли мене було “знехтувано і зненавиджено моїми ворогами; так, Ти почув мої волення, і був розгніваний на моїх ворогів, і Ти покарав їх у Своєму гніві швидким знищенням.

11 І Ти почув мене через мої скорботи і мою щирість; і це через Твого Сина Ти був таким милосердним до мене, тому я буду волати до Тебе в усіх моїх скорботах, бо в Тобі

мою радість; бо Ти відвернув Свої вироки геть від мене через Свого Сина.

12 І тоді Алма сказав їм: Чи вірите ви тим “писанням, які були написані тими, хто жив у давнину?

13 Знайте, якщо ви вірите, ви повинні повірити в те, що “Зинос сказав; бо ось він сказав: Ти відвернув геть Свої вироки через Свого Сина.

14 Тож слухайте, мої браття, я б хотів запитати, чи ви читали писання? Якщо читали, то як ви можете не вірити в Сина Божого?

15 Бо “не написано, що тільки Зинос один говорив про це, але ^бЗинок також говорив про це—

16 Бо ось він сказав: Ти розгніваний, о Господи, на Свій народ за те, що вони не розуміють Твоїх милостей, які Ти дарував їм через Свого Сина.

17 І ось, мої браття, ви бачите, що другий пророк давнини свідчив про Сина Божого, і через те що люди не хотіли розуміти його слів, вони “забили його камінням до смерті.

18 Але знайте, це ще не все; вони не єдині, хто говорив про Сина Божого.

19 Знайте, про нього говорив “Мойсей; так, і ось ^бсимвол був “зведений у пустині, щоб той, хто подивиться на нього,

4а Мт. 5:44.

5а Ал. 34:20–25.

7а Мт. 6:5–6; Ал. 34:26.

10а Ал. 32:5.

12а пп Писання.

13а Ал. 34:7.

15а Кн. Як. 4:4.

б 1 Неф. 19:10; Ал. 34:7.

17а пп Мученик,

Мучеництво,

Мученицька смерть.

19а Повтор. 18:15, 18;

Ал. 34:7.

б Чйс. 21:9;

2 Неф. 25:20;

Мос. 3:15.

в Іван 3:14;

Гел. 8:14–15.

міг жити. І багато хто дивився і жив.

20 Але мало хто розумів значення того, і все це через закам'янілість їхніх сердець. Але було багато таких, які закам'яніли так, що не хотіли дивитися, тому вони гинули. Тож причиною того, що вони не хотіли дивитися, було те, що вони не вірили, що це може ^авилікувати їх.

21 О мої браття, якби ви могли бути вилікуваними просто кинувши поглядом ваших очей, щоб вас можна було вилікувати, чи не глянули б ви швидко, або ви краще закам'яніли б вашими серцями у зневірі, і були б ледачими, так що не кинули б поглядом ваших очей, щоб ви могли загинути?

22 Якщо так, горе зійде на вас; але якщо не так, тоді киньте поглядом ваших очей і ^апочніть вірити в Сина Божого, що Він прийде викупити Свій народ, і що Він страждатиме і загине на ^бспокуту їхніх гріхів; і що Він ^встане знову з мертвих, чим принесе ^гвоскресіння, щоб усі люди стояли перед Ним, будучи судженими в останній день і в день суду, згідно з їхніми ^ддіяннями.

23 І ось, мої браття, я бажаю, щоб ви ^апосіяли це Слово у ваших серцях, і коли воно почне розбухати, продовжу-

вали б підживлювати його своєю вірою. І знайте, воно стане деревом, що ^бпроросте у вас у вічне життя. І тоді нехай Бог дарує вам, щоб ваші ^втягарі були легкими через радість в Його Синові. І саме все це ви можете зробити, якщо побажаєте. Амінь.

РОЗДІЛ 34

Амулек свідчить, що Слово в Христі веде до спасіння—Доки спокуту не здійснено, все людство має загинути—Весь закон Мойсея вказує на жертву Сина Божого—Вічний план спасіння заснований на вірі й покаянні—Моліться за земні й духовні благословення—Це життя є часом для людей підготуватися до зустрічі з Богом—Домагайтеся свого спасіння з страхом перед Богом. Близько 74 р. до р.х.

І ось сталося, що після того як Алма промовив їм ці слова, він сів на землю, а ^аАмулек встав і почав учити їх, кажучи:

2 Мої браття, я думаю, що неможливо, щоб ви були необізнаними в тому, що говорилося про пришестя Христа, про Кого ми вчимо, що Він є Син Божий; так, я знаю, що ^ацього вас достатньо вчили до вашого розколу з нами.

3 І оскільки ви хотіли від мого улюбленого брата, щоб він сповістив вас, що саме

20а 1 Неф. 17:40–41.

22а Ал. 32:27–28.

б Ал. 22:14; 34:8–9.

в пп Воскресіння.

г Ал. 11:44.

д пп Діла.

23а Ал. 33:1; 34:4.

б Ал. 32:41;

УЗ 63:23.

в Ал. 31:38.

34 1а Ал. 8:21.

2а Ал. 16:13–21.

вам треба робити через ваші скорботи; і він сказав вам дещо, щоб підготувати ваш розум; так, і він закликав вас до віри й терпіння—

4 Так, навіть щоб ви мали так багато віри, щоб ^а“посіяти Слово у ваших серцях, щоб ви могли випробувати на досліді чи добре воно.

5 І ми бачили, що найбільше питання, яке було у вашій свідомості, то є питання, чи Слово буде в Синові Божому, чи не буде ніякого Христа.

6 І ви також бачили, що мій брат довів вам на багатьох прикладах, що ^а“Слово є у Христі й веде до спасіння.

7 Мій брат звернувся до слів Зиноса, що викуплення приходить через Сина Божого, а також до слів Зинока; і ще він прикликав Мойсея довести, що це істина.

8 І ось, слухайте, я буду ^а“свідчити вам від себе, що це істина. Слухайте, я кажу вам, що я знаю, що Христос прийде до дітей людських, щоб узяти на Себе провину Свого народу, і що Він ^б“спокутує гріхи світу; бо Господь Бог сказав це.

9 Бо необхідно, щоб ^а“спокутування було зроблено; бо згідно з великим ^б“планом Вічного Бога повинно бути

зроблено спокутування, бо інакше все людство повинно неминуче загинути; так, усі закам’янілі; так, усі ^а“занепалі й загублені, і повинні загинути, якби не спокута, яка неодмінно має бути здійснена.

10 Бо неодмінно має бути велика й остання ^а“жертва; так, жертва, але не людини, ані тварини, ані будь-якої птиці; бо це не повинна бути людська жертва; але це має бути ^б“нескінченна і вічна ^а“жертва.

11 Тож немає жодної людини, яка б могла жертвувати своєю власною кров’ю і цим спокутувати гріхи іншої. Наприклад, якщо людина вбиває, ось, чи візьме наш закон, який є ^а“справедливим, життя його брата? Я кажу вам: Ні.

12 Але закон вимагає життя того, хто ^а“вбив; тому не може бути нічого меншого за нескінченну спокуту, якої було б досить для гріхів світу.

13 Отже, необхідно, щоб була велика й остання жертва; і тоді буде, тобто доцільно, щоб був ^а“кінець кровопролиттю; тоді ^б“закон Мойсея буде виконано; так, його буде весь виконано, кожному йоту і риску його, і жодна з них не зникне.

14 І знайте, це є повне ^а“значення ^б“закону, кожна крихта

4а Ал. 33:23.

6а Іван 1:1, 14.

8а пп Свідчити.

б пп Спокута,
Спокутувати.

9а Ал. 33:22.

б Ал. 12:22–33;
Мойс. 6:62.

в пп Падіння

Адама і Єви.

10а Мойс. 5:6–7.

б 2 Неф. 9:7.

в пп Жертва,
Жертвувати.

11а Повтор. 24:16;
Мос. 29:25.

12а пп Найвища міра

покарання;
Вбивство.

13а 3 Неф. 9:17, 19–20.

б 3 Неф. 15:5.

14а Ал. 30:3.

б пп Закон Мойсеїв.

вказує на ту велику й останню ⁶жертву; і тією великою й останньою жертвою буде Син Божий, так, нескінченною і вічною.

15 І так Він принесе ^аспасіння усім тим, хто повірить в Його ім'я; це й буде метою цієї останньої жертви, викликати надра милості, яка перемагає справедливість, і дає засоби людям, щоб вони могли мати віру в покаяння.

16 І так ^амилість може задовольнити вимоги ^бсправедливості і оточує їх руками безпеки, в той час, коли той, хто не має віри в покаяння, піддається цілковитому законі вимог ^ссправедливості; отже, тільки для того, хто має віру в покаяння, здійснюється великий і вічний ^дплан викуплення.

17 Отже, нехай Бог дарує вам, мої браття, щоб ви могли почати розвивати вашу ^авіру в покаяння, щоб ви почали ^бзвертатися до Його священного імені, так щоб Він мав милість до вас;

18 Так, волайте до Нього за милостю; бо Він владний спасати.

19 Так, упокорюйте себе і продовжуйте молитися Йому.

20 Волайте до Нього, коли

ви в полях, так, за всі ваші отари.

21 ^аВолайте до Нього у ваших домівках, так, за всіх ваших домочадців, і зранку, і опівдні, і ввечері.

22 Так, волайте до Нього проти сили ваших ворогів.

23 Так, ^аволайте до Нього проти ^бдиявола, який є ворогом усієї ^справедності.

24 Волайте до Нього за врожаї ваших ланів, щоб ви процвітали в них.

25 Волайте за отари на ваших полях, щоб вони могли збільшуватися.

26 Але це ще не все; ви повинні виливати душі ваші у ваших ^акомірчинах, і ваших таємних місцях, і у вашій пустині.

27 Так, і коли ви не волаєте до Господа, нехай ваші ^асерця будуть ^бсповнені, спрямовані в молитві до Нього постійно за ваш добробут, а також за добробут тих, хто навколо вас.

28 А тепер дивіться, мої улюблені брати, я кажу вам, не вважайте, що це все; бо після того як ви зробите все це, якщо ви відвернете ^анужденного і роздягненого, і не навідаєтеся до хворого і стражденного, і не ^бподілитеся вашим майном, якщо

14в УЗ 138:35.

15а пп Спасіння.

16а пп Милостивий, Милість.

б пп Справедливість.

в Ал. 12:32.

г пп План

Викуплення.

17а пп Віра.

б пп Молитва.

21а Пс. 5:1–3;

3 Неф. 18:21.

23а 3 Неф. 18:15, 18.

б пп Диявол.

в пп Праведник, Праведність.

26а Мт. 6:5–6.

27а пп Серце.

б пп Обдумувати.

28а пп Бідний, Бідні.

б пп Милостиня,

Роздача милостині.

воно у вас є, з тими, хто знаходиться в нужді—я кажу вам, якщо ви не зробите чогось з цього, знайте, ваша ^амолитва ^амарна і нічого не дасть вам, і ви як ті лицеміри, які заперечують віру.

29 Отже, якщо ви забуваєте бути ^амилосердними, ви є немов жужіль, що її золотар викидає (тому що вона не має цінності) і яку розтоптують під ногами люди.

30 І ось, мої брати, я б хотів, щоб після того як ви отримали так багато доказів, побачивши, що Святе Писання свідчить про це, ви приходьте і приносьте ^аплід до покаєння.

31 Так, я б хотів, щоб ви вирішили прийти і не кам'яніти більше серцями вашими; бо знайте, тепер час і ^адень вашого спасіння; і тому, якщо ви покаєтесь і не закам'янієте серцями вашими, негайно великий план викуплення буде здійснений для вас.

32 Бо знайте, це життя є часом для людей ^апідготуватися до зустрічі з Богом; так, ось цей день цього життя є днем для людей чинити діяння свої.

33 І ось, як я сказав вам перед тим, оскільки ви мали так багато доказів, отже, я

благаю вас, щоб ви не ^авідкладали день свого ^бпокаяння на кінець; бо після цього дня життя, який дається нам, щоб підготуватися до вічності, ось, якщо ми не зробимо доброго з нашим часом, поки ми в цьому житті, то прийде ^аніч ^атемряви, в якій жодного діяння не можна буде вчинити.

34 Ви не зможете сказати тоді, коли вас буде приведено до цієї жажливої ^акризи, що я покаюся, що я повернуся до мого Бога. Ні, ви не зможете сказати цього; бо той самий дух, який володіє вашими тілами в той час, в який ви підете з цього життя, той самий дух буде мати силу володіти вашим тілом у тому вічному світі.

35 Бо знайте, якщо ви відклали день вашого покаєння аж до самої смерті, знайте, ви стали ^апідвладними духові диявола, і він накладає свою ^бпечатя на вас; отже, Дух Господа залишає вас, і не має місця в вас, і диявол має всю владу над вами, і це кінцевий стан злочестивих.

36 І це я знаю, тому що Господь сказав, що Він не живе в ^анесвятих храмах, але в серцях у ^бправедних Він живе; так, і Він також сказав, що ^аправедні будуть сидіти в Його царстві, щоб ніколи не

28^в Мт. 15:7–8.

^г Морон. 7:6–8.

29^а пп Милосердя.

30^а Мт. 3:8; Ал. 13:13.

31^а Рим. 13:11–12.

32^а 2 Неф. 2:21;

Ал. 12:24; 42:4–6.

33^а Гел. 13:38; УЗ 45:2.

^б пп Покаятися,

Покаяння.

^в Іван 9:4; УЗ 45:17.

^г пп Смерть

духовна; Темрява,

духовна.

34^а Ал. 40:13–14.

35^а 2 Неф. 28:19–23.

^б 2 Неф. 9:9.

36^а Мос. 2:37; Ал. 7:21;

Гел. 4:24.

^б пп Праведник,

Праведність.

виходити звідти; але їхній одяг буде вибілено через кров Агнця.

37 І ось, мої улюблені браття, я бажаю, щоб ви запам'ятали це, і щоб ви "домагалися свого спасіння з страхом перед Богом, і щоб більше не заперечували пришествя Христа;

38 Щоб ви більше не "боролися проти Святого Духа, але щоб ви сприйняли Його, і взяли на себе ^бім'я Христа; щоб ви принизили себе аж до праху і ^бпоклонялися Богові, в якому б місці ви не були, в душі і в істині; і щоб ви жили в ^бдякуванні щоденному за великі милості і благословення, якими Він обдаровує вас.

39 Так, і я також бажаю вас, мої браття, щоб ви були ^бготові до молитви постійно, щоб вас не можна було відвести геть ^бспокусами диявола, щоб він не міг перемогти вас, щоб ви не могли стати його підлеглими в останній день; бо знайте, він не нагородить вас ^бнічим добрим.

40 І ось, мої улюблені браття, я хочу благати вас мати ^бтерпіння, і щоб ви знесли всіяке лихо; щоб ви не ^бкривдили проти тих, хто знехтував вас через вашу надзвичайну бідність, бо інакше ви станете грішниками такими самими, як вони;

41 Але щоб ви мали терпін-

ня, і зносили ті скорботи з твердою надією, що ви одного дня відпочинете від усіх ваших скорбот.

РОЗДІЛ 35

Проповідкування Слова руйнує ремесло Зорамійців—Вони виганяють навернених, які потім приєднуються до людей Аммона в Єршоні—Алма сумує з приводу злочестивості народу. Близько 74 р. до р.х.

Ось сталося, що після того як Амулек закінчив ці слова, вони вийшли з натовпу і пішли на землю Єршона.

2 Так, і решта братів, після того як вони проповідували Слово Зорамійцям, також пішла на землю Єршона.

3 І сталося, що після того як більш знатна частина Зорамійців порадилася між собою щодо слів, які було проповідувано їм, вони розгнівалися через Слово, бо воно руйнувало їхнє ^бремесло; тому вони не хотіли прислухатися до цих слів.

4 І вони розіслали посланців і зібрали разом по всій землі всіх людей, і порадилися з ними щодо слів, які їм було сказано.

5 Тож їхні правителі, і їхні священики, і їхні вчителі не дали людям знати про

37а Фил. 2:12.

38а пп Суперечка.

б Мос. 5:8;

Ал. 5:38.

в пп Поклоніння,

Поклонятися.

г Пс. 69:31; УЗ 59:7.

пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

39а пп Вартувати,

Вартовий.

б пп Спокушати,

Спокуса.

в Ал. 30:60.

40а пп Терпіння.

б УЗ 31:9.

35 3а пп Орудкування

священиків.

свої бажання; тому вони з'ясували думку всіх людей приватно.

6 І сталося, що після того як вони з'ясували думки всіх людей, тих, хто мав прихильність до слів, сказаних Алмою і його братами, було вигнано з цієї землі; і таких було багато; і вони також прийшли на землю Єршона.

7 І сталося, що Алма і його брати священнослужили їм.

8 Тож народ Зорамійців був розгніваний на народ Аммона, який жив у Єршоні, і головний правитель Зорамійців, будучи дуже злочестивою людиною, надіслав посланця до людей Аммона, бажаючи, щоб вони вигнали з своєї землі всіх тих, хто прийшов від них до їхньої землі.

9 І він виголосив багато погроз проти них. Але ось люди Аммона не боялися їхніх слів; тому вони не знехтували їх, але вони прийняли всіх бідних Зорамійців, які прийшли до них; і вони "нагодували їх, і одягли їх, і дали їм землю для їхнього успадкування; і вони надавали їм допомогу відповідно до їхніх потреб.

10 Тож це обурило Зорамійців проти людей Аммона, і вони почали об'єднуватися з Ламанійцями і підбурювати їх також проти них.

11 І таким чином Зорамійці і Ламанійці почали готуватися до війни проти людей

Аммона, а також проти Нефійців.

12 І так закінчився сімнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

13 І люди Аммона залишили землю Єршона і прийшли на землю Мелека, і звільнили місце на землі Єршона для війська Нефійців, щоб вони могли боротися з військом Ламанійців і військом Зорамійців; і так почалася війна між Ламанійцями і Нефійцями на вісімнадцятий рік правління суддів; і "розповідь про їхні війни буде подано далі.

14 І Алма, і Аммон, і їхні браття, а також два сини Алми повернулися на землю Зарагемлі після того, як вони були зняряддям в руках Бога у приведенні "багатьох Зорамійців до покаяння; і всіх тих, кого було приведено до покаяння, було вигнано з цієї землі; але вони мали землю для успадкування на землі Єршона, і вони взяли в руки зброю, щоб захищати себе, і своїх жінок, і своїх дітей, і свої землі.

15 Тож Алма, засмучений беззаконням свого народу, саме через війни, і кровопролиття, і розбрат, який був поміж ними; і ходивши проголошувати Слово, або пославши проголошувати Слово, серед усіх людей в кожному місті; і побачивши, що серця народу почали ставати закам'янілими, і що вони починали "ображатися

на суворість Слова, його серце стало надзвичайно засмученим.

16 Отже, він наказав своїм синам зібратися разом, щоб він міг дати їм, кожному з них, своє ^адоручення окремо, стосовно того, що є праведним. І ми маємо розповідь про його заповіді, які він дав їм, згідно з його власними записами.

Заповіді Алми його синові Геламану.

*Вміщено в розділах
36 і 37 включно.*

РОЗДІЛ 36

Алма свідчить Геламанові про своє навернення після того, як він побачив ангела—Він зніс муки проклятої душі; він звертався до імені Ісуса, і був тоді народжений від Бога—Солодка радість сповнила його душу—Він побачив сонми ангелів, які прославляли Бога—Багато навернених відчували і побачили те, що він відчув і побачив. Близько 74 р. до р.х.

Мій ^асину, прихили вухо до моїх слів; бо я присягаюся тобі, якщо ти виконуватимеш заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі.

2 Я б хотів, щоб ти зробив так, як зробив я, пам'ятаючи неволю наших батьків; бо вони були в ^азалежності, і ніхто не міг визволити їх, окрім ^бБога Авраама, і Бога Ісака, і Бога Якова; і Він дійсно визволив їх від їхніх скорбот.

3 І ось, о сину мій Геламане, слухай, ти перебуваєш у молодості своїй, і тому я благаю тебе, щоб ти прислухався до моїх слів і навчився від мене; бо я знаю, що ті, які покладають надію свою на Бога, будуть підтримані в їхніх ^авипробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх скорботах, і будуть ^бпіднесені в останній день.

4 І я не хотів би, щоб ти подумав, що я ^азнаю це від себе—не від земного, а від духовного, не від ^бтілесного розуму, а від Бога.

5 Тож слухай, я кажу тобі, якби я не був ^анародженим від Бога, я ^бне знав би цього; але Бог вустами Свого святого ангела зробив це відомим для мене, не через якусь ^агідність мене самого.

6 Бо я ходив з синами Мосії, прагнучи ^азнищити церкву Бога; але ось, Бог послав Свого святого ангела зупинити нас на нашому шляху.

7 І ось, він говорив з нами, нібито це був голос грому, і

16а пп Управитель,
Управительство.

36 1а Гел. 5:9–14.

2а Мос. 23:23; 24:17–21.

б Вих. 3:6;

Ал. 29:11.

3а Рим. 8:28.

б Мос. 23:21–22.

4а 1 Кор. 2:11;

Ал. 5:45–46.

пп Знання.

б пп Плотський,

Плотське.

5а пп Народитися

знову, Народитися
від Бога.

б Ал. 26:21–22.

в пп Достойнство,
Достойний.

6а Мос. 27:10.

вся земля “тремтіла під його ногами; і ми всі впали на землю, бо ^бстрах Господа зійшов на нас.

8 Але ось, голос сказав мені: Підведися. І я підвівся і встав, і побачив ангела.

9 І він сказав мені: Якщо ти не хочеш бути знищеним сам, не намагайся більше знищити церкву Бога.

10 І сталося, що я впав на землю; і це було так упродовж “трьох днів і трьох ночей, що я не міг відкрити вуст своїх, не міг я також поворохнути кінцівками своїми.

11 І ангел сказав мені ще більше, що почули мої брати, але я не чув цього; бо коли я почув слова: Якщо ти не хочеш бути знищеним сам, не намагайся більше знищити церкву Бога, — мене вразив такий великий страх і подив, що я теж можу бути знищений, що я впав на землю і не чув більше нічого.

12 Але я був виснажений “вічним катуванням, бо моя душа була змучена надмірно і виснажена всіма моїми гріхами.

13 Так, я згадав усі свої гріхи і беззаконня, за які я був “катований муками пекла; так, я бачив, що я повстав проти мого Бога, і що я не виконував Його святі заповіді.

14 Так, і я вбив багатьох з Його дітей, або, краще сказати, довів їх до знищення; так, і взагалі, такими великими були мої беззаконня, що сама думка про те, що я прийду до присутності мого Бога, виснажувала мою душу невимовним жахом.

15 О, подумав я, хоч би мене “могло бути вигнано і я б зник і душею і тілом, аби не стояти в присутності мого Бога, і не бути судженим за мої ^бдіяння.

16 І ось, протягом трьох днів і трьох ночей був я виснажений, а саме муками “проклятої душі.

17 І сталося, що я так був виснажений катуванням, “змучений згадками про багато моїх гріхів, ось, я пригадав також, що чув, як мій батько пророкував людям про пришествя якогось Ісуса Христа, Сина Божого, щоб спокутувати гріхи світу.

18 Тож коли мій розум схопився за цю думку, я заволав у серці своєму: О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною, бо я “у жовчі гіркій, і оточений навколо вічними ^бпугами смерті.

19 І ось, знаєш, коли я подумав це, я не пам’ятав більше болю; так, мене більше не “мучила згадка про мої гріхи.

7а Мос. 27:18.
б пп Страх—
Страх Божий.
10а Мос. 27:19–23.
12а УЗ 19:11–15.
13а пп Провина.

15а Об. 6:15–17;
Ал. 12:14.
б Ал. 41:3;
УЗ 1:9–10.
16а пп Осуд.
17а 2 Кор. 7:10.

18а тобто у стані
болісного каяття.
б 2 Неф. 9:45; 28:22;
Ал. 12:11;
Мойс. 7:26.
19а пп Провина.

20 І ох, яка "радість, і яке дивне світло я побачив; так, мою душу сповнила радість, така ж надзвичайна, якою була й моя мука!

21 Так, я кажу тобі, сину мій, що не може бути нічого такого гострого і такого гіркого, якими були мої муки. Так, і знову я кажу тобі, сину мій, що з іншого боку, не може бути нічого такого гострого і солодкого, якою була моя радість.

22 Так, мені здалося, що я побачив, так само як наш батько "Легій побачив, Бога, Який сидів на Своєму престолі, оточеного незліченними сонмами ангелів, які співали й уславляли їхнього Бога; так, і моя душа палко бажала бути там.

23 Але ось, мої кінцівки отримали свою "силу знову, і я став на ноги, і проголосив людям, що я ^бнародився від Бога.

24 Так, і з того часу аж донині я працював безупинно, щоб я міг приводити душі до покаяння; щоб я міг привести їх відчутти "смак надзвичайної радості, смак якої я відчув; щоб вони теж могли народитися від Бога і бути ^бсповненими Святого Духа.

25 Так, і ось слухай, о мій сину, Господь дає мені

надзвичайну радість у плодах моєї праці;

26 Бо через "Слово, яким Він наділив мене, знай, багато хто народився від Бога і відчув смак того, що і я відчув, і побачив око-в-око те, що я бачив; отже, вони знають про те, що я говорив так, як я знаю; і знання, що його я маю, є від Бога.

27 І мене було підтримано під час випробувань і всілякого лиха, так, і в усіляких скорботах; так, Бог визволив мене з в'язниці, і з пут, і з смерті; так, і я покладаю надію свою на Нього, і Він ще "визволить мене.

28 І я знаю, що Він "підніме мене в останній день, щоб жити з Ним у ^бславі; так, і я буду уславляти Його завжди, бо Він "вивів наших батьків з Єгипту, і Він поглинув "Єгиптян у Червоному морі; і Він вів їх Своєю владою на землю обіцяну; так, і Він визволяв їх від залежності і неволі час від часу.

29 Так, і Він також вивів наших батьків з землі Єрусалима; і Він також Своєю вічною владою визволяв їх від "залежності і неволі, час від часу аж до цього дня; і я завжди зберігав у пам'яті їхню неволю; так, і ти також мусиш зберігати у

20а пп Радість.

22а 1 Неф. 1:8.

23а Мойс. 1:10.

б Ал. 5:14.

пп Народитися знову, Народитися від Бога.

24а 1 Неф. 8:12;

Мос. 4:11.

б 2 Неф. 32:5;

3 Неф. 9:20.

пп Святий Дух.

26а Ал. 31:5.

27а Пс. 34:18.

28а 3 Неф. 15:1.

б пп Слава.

в Вих. 12:51.

г Вих. 14:26–27.

29а Мос. 24:17; 27:16;

Ал. 5:5–6.

пам'яті, як я робив, їхню неволю.

30 Але знай, мій сину, це ще не все; бо ти мусиш знати, як я знаю, що ^аякщо ти будеш виконувати заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі; і ти повинен також знати: якщо ти не виконуватимеш заповідей Бога, ти будеш відсічений від Його присутності. Тож це є згідно з Його словом.

РОЗДІЛ 37

Пластини з латуні та інші писання зберігаються, щоб приводити душі до спасіння—Яредійців було знищено через їхню злочестивість—Їхні таємні клятви і завіти повинні утримуватися від людей—Радьтеся з Господом у всіх ваших діяннях—Так само як Ліягона вела Нефійців, так слово Христа веде людей до вічного життя. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, мій сину Геламане, я наказую тобі, щоб ти взяв ^алітописи, які було ^бдовірено мені;

2 І я також наказую тобі, щоб ти вів літопис цього народу, так само, як робив це я, на пластинях Нефія, і зберігав священним усе те, що зберігав я, саме так, як зберігав це я; бо для ^амудрої цілі зберігається це.

3 А ці ^апластини з латуні, що містять ці вигравіювання, які мають записи Святого Писання на них, які мають родовід наших прабатьків, аж від початку—

4 Знай, було пророковано нашими батьками, що вони повинні зберігатися і передаватися від одного покоління до другого, і зберігатися і схоронятися рукою Господа, доки вони не дійдуть до всіх народів, колін, язиків і людей, щоб вони знали про ^атаємниці, які містяться в них.

5 А тепер ось, якщо вони зберігатимуться, вони повинні утримувати свою яскравість; авжеж, і вони будуть утримувати свою яскравість; так, і також усі пластини, які містять те, що є Святим Письмом.

6 Отже, ти можеш вважати, що це є моє ^абезглуздя; але знай, я кажу тобі, що через ^бмале і просте відбувається велике; і незначні засоби у багатьох випадках примушують мовчати мудрих.

7 І Господь Бог працює через ^азасоби, щоб досягти Своєї великої і вічної цілі; і дуже ^бнезначними засобами Господь примушує мовчати мудрих і досягає спасіння багатьох душ.

8 І от, досі було мудрістю Бога, щоб це зберігалось; бо

30а 2 Неф. 1:9–11;

Ал. 50:19–22.

37 1а Ал. 45:2–8.

б Мос. 28:20.

2а Ен. 1:13–18;

Сл. Морм. 1:6–11;

Ал. 37:9–12.

3а 1 Неф. 5:10–19.

пп Латунні пластини.

4а пп Таємниці Божі.

6а 1 Кор. 2:14.

б 1 Неф. 16:28–29;

УЗ 64:33; 123:15–17.

7а Ісая 55:8–9.

б 2 Цар. 5:1–14.

знай, це “збільшило пам’ять цього народу, так, і переконало багатьох у помилковості їхніх шляхів, і привело їх до пізнання їхнього Бога аж до спасіння їхніх душ.

9 Так, я кажу тобі, “якби не те, що містять ці літописи, які є на цих пластинах, Аммон і його браття не змогли б ^бпереконати стільки тисяч Ламанійців у невірності традицій їхніх батьків; так, ці літописи і їхні ^аслова привели їх до покаяння; тобто вони привели їх до пізнання Господа Бога їхнього і до радості в Ісусі Христі, їхньому Викупителі.

10 І хто знає, можливо, вони стануть засобом приведення багатьох тисяч з них, так, і такої багатьох тисяч наших твердошіїх братів Нефійців, які зараз кам’яніють серцями в гріхові і беззаконнях, до пізнання їхнього Викупителя?

11 Тож ці таємниці ще не повністю відомі мені; тому я стримаю себе.

12 І досить буде, якщо я тільки скажу, що їх збережено для мудрої мети, мети, яка відома тільки Богові; бо Він ^аобмірковує з мудрістю всі Свої діяння, і Його стежки прямі, і Його путь є ^бодин вічний круг.

13 О пам’ятай, пам’ятай, сину мій Геламане, які ^асуворі заповіді Бога. І Він сказав:

“Якщо ви будете виконувати Мої заповіді, ви будете ^апроцвітати на цій землі—але якщо ви не будете виконувати Його заповідей, ви будете відсічені від Його присутності.

14 А тепер пам’ятай, сину мій, що Бог ^адовірив тобі те, що є ^бсвященним, що Він утримував священним, а також що Він буде утримувати і зберігати для ^амудрої цілі Своєї, щоб Він міг явити Свою силу майбутнім поколінням.

15 А тепер ось, я кажу тобі духом пророцтва, що якщо ти порушиш заповіді Бога, знай, все це, що є священним, буде забрано від тебе силою Бога, і ти будеш відданий Сатані, щоб він міг просяяти тебе, як половину на вітрі.

16 Але якщо ти будеш виконувати заповіді Бога, і чинити з тим, що священне, так, як Господь заповідав тобі, (бо ти повинен звертатися до Господа з усім, що ти повинен зробити з цим) ось, ніяка сила на землі або в пеклі не зможе ^авідібрати цього в тебе, бо Бог є спроможним виконати всі Свої слова.

17 Бо він виконає всі Свої обіцяння, які Він дасть тобі, бо Він виконав Свої обіцяння, які Він дав нашим батькам.

18 Бо Він обіцяв їм, що

8а 2 Тим. 3:15–17;
Мос. 1:3–5.

9а Мос. 1:5.
б Ал. 18:36; 22:12.
в пп Євангелія.

12а 2 Неф. 9:28;

Кн. Як. 4:10.
б 1 Неф. 10:19;
Ал. 7:20.

13а 2 Неф. 9:41.
б Ал. 9:13;
3 Неф. 5:22.

в Мос. 1:7;
Ал. 50:20.

14а УЗ 3:5.

б пп Святий.
в 1 Неф. 9:3–6.

16а ДС—Іст. 1:59.

“збереже це з мудрою метою, що в Ньому, щоб Він міг показати Свою силу майбутнім поколінням.

19 І ось слухай, однієї мети Він досяг, а саме, відновив “багато тисяч Ламанійців до пізнання істини; і Він показав у них Свою силу, і Він ще показуватиме в них Свою силу ^бмайбутнім поколінням; отже, їх буде збережено.

20 Отже, я заповідаю тобі, сину мій Геламане, щоб ти був старанним у виконанні всіх моїх слів, і щоб ти був старанним у дотримуванні заповідей Бога так, як вони записані.

21 І ось, я говоритиму з тобою про ті “двадцять чотири пластини, щоб ти зберігав їх, щоб таємниці і діяння темряви, і їхні ^бтаємні діяння, тобто таємні діяння тих людей, які були знищені, могли бути ясно показані цьому народові; авжеж, усі їхні вбивства, і грабежі, і їхні пограбування, і всю їхню злочестивість і мерзоти, можна було б ясно показати цьому народові; так, і щоб ти зберіг ці ^бтлумачі.

22 Бо знай, Господь бачив, що Його народ почав діяти в темряві, так, чинити таємні вбивства і мерзоти; тоді Господь сказав: якщо вони не покаються, їх буде знищено з лиця землі.

23 І Господь сказав: Я приготую для Мого слуги Газелема “камінь, який буде сьяти в темряві, як світло, щоб Я міг відкрити Моїм людям, які служать Мені, щоб я міг відкрити їм діяння їхніх братів, так, їхні таємні діяння, їхні діяння темряви, і їхню злочестивість і мерзоти.

24 І ось, мій сину, ці тлумачі виготовлено, щоб могло виповнитися слово Бога, яке Він промовив, кажучи:

25 Я “виведу з темряви до світла всі їхні таємні діяння і їхні мерзоти; і якщо вони не покаються, Я ^бзнищу їх з лиця землі; і Я виведу до світла всі їхні таємниці і мерзоти, до всіх народів, які будуть після цього володіти землею.

26 І ось, сину мій, ми бачимо, що вони не покаються; тому вони були знищені, і таким чином слово Бога виповнилось; так, їхні таємні мерзоти було виведено з темряви і зроблено відомими нам.

27 І ось, сину мій, я наказую тобі, щоб ти зберігав у таємниці всі їхні клятви, і їхні завіти, і їхні узгодження в їхніх таємних мерзотах; так, і всі їхні “знаки і їхні дива ти утримуй від цього народу, аби вони не знали їх, щоб там не сталося так, що й вони впадуть у темряву і будуть знищені.

28 Бо знай, над усією цією

18а УЗ 5:9.
19а Ал. 23:5.
б Ен. 1:13;
Морм. 7:8–10.

21а Етер 1:1–5.
б пп Таємні змови.
в пп Урім і Туммім.
23а Мос. 8:13.

25а УЗ 88:108–110.
б Мос. 21:26.
27а Гел. 6:22.

землею є “прокляття, що знищення прийде до всіх цих чинителів темряви, згідно з силою Бога, коли вони вже повністю дозріють; тому я бажаю, щоб цей народ не був знищений.

29 Отже, ти будеш утримувати ті таємні плани їхніх “клятв і їхніх завітів від цього народу, і тільки про їхню злочестивість, і їхні вбивства, і їхні мерзоти ти повідомити їм; і ти будеш учити їх відчувати ^богиду до такої злочестивості, і мерзот, і вбивств; і ти також учитимеш їх, що цих людей було знищено внаслідок їхньої злочестивості, і мерзот, і їхніх убивств.

30 Бо дивись, вони вбили всіх пророків Господа, які приходили до них проголошувати їм про їхні беззаконня; і кров тих, кого вони вбили, волала до Господа Бога їхнього за помстою тим, які були їхніми вбивцями; і таким чином вироки Бога зійшли на цих чинителів темряви і таємних змов.

31 Так, і проклята буде земля на віки вічні через тих чинителів темряви і таємних змов, аж до знищення, якщо вони не покаються перед тим, як вони повністю дозріють.

32 І ось, сину мій, запам’ятай слова, які я казав тобі; не

довіряй ті таємні плани цьому народові, але навчай їх вічної “ненависті до гріха і беззаконня.

33 “Проповідуй їм покаєння і віру в Господа Ісуса Христа; вчи їх упокорювати себе і бути ^благідними і приниженими серцем; учи їх протистояти всім “спокусам диявола з їхньою вірою в Господа Ісуса Христа.

34 Учи їх ніколи не втомлюватися від добрих діянь, але бути лагідними і приниженими серцем, бо такі знайдуть “покій душам своїм.

35 О пам’ятай, сину мій, і вчися “мудрості змолоду; так, вчися змолоду виконувати заповіді Бога.

36 Так, і “волай до Господа за всілякою для тебе підтримкою; так, нехай всі діяння твої будуть для Господа, і куди б ти не пішов, нехай буде це з Господом; так, нехай всі твої думки будуть націлені на Господа; так, нехай любов твого серця буде спрямована на Господа завжди.

37 “Радься з Господом в усіх своїх діяннях, і Він направлтиме тебе на добре; авжеж, коли ти лягаєш вночі, лягай з Господом, щоб Він міг доглядати тебе у твоєму сні; і коли ти прокидаєшся вранці, нехай твоє серце буде сповнене ^бподяки до Бога; і якщо ти

28а Ал. 45:16;
Етер 2:7–12.

29а Гел. 6:25.
б Ал. 13:12.

32а 2 Неф. 4:31.

33а пп Проповідувати.

б пп Лагідний,
Лагідність.

в пп Спокушати,
Спокуса.

34а Пс. 37:4–7;

Мт. 11:28–30.

35а пп Мудрість.

36а пп Молитва.

37а Кн. Як. 4:10;
УЗ 3:4.

б УЗ 46:32.

будеш робити так, ти будеш піднесений в останній день.

38 А тепер, сину мій, я маю дещо сказати про ту річ, яку наші батьки називали кулею, або дороговказом — тобто, наші батьки називали її “Ліягона, що означає, будучи перекладеним, компас; і Господь приготував її.

39 І дивись, жодна людина не може виконати таку майстерну роботу. І знай, її було виготовлено, щоб показати нашим батькам путь, якою вони повинні були мандрувати в пустині.

40 І вона так діяла для них відповідно до їхньої “віри в Бога; тому, якщо в них була віра в те, що Бог може зробити так, що ті веретена будуть указувати путь, якою вони повинні були йти, дивись, це було зроблено; отже, вони мали це чудо, а також багато інших чудес, здійснюваних силою Бога, день у день.

41 Однак через те, що ці чудеса було здійснено “незначними засобами, вона показала їм дивовижні справи. Вони були ледачими і забували користуватися своєю вірою і старанністю, і тоді ті дивовижні справи припинялися, і вони не просувалися у своїй мандрівці;

42 Отже, вони залишилися в пустині, тобто не пішли

прямим шляхом, і бідували від голоду і спраги через свої провини.

43 А тепер, сину мій, я б хотів, щоб ти зрозумів, що все це є не без натяку; бо через те що наші батьки були надто ледачими, щоб підкоритися цьому компасові (а це справи мирські), вони й не процвітали; так само є і з справами духовними.

44 Бо дивись, саме так, як легко підкоритися “слову Христа, яке вкаже тобі прямий шлях до вічного блаженства, так було і для наших батьків підкоритися цьому компасові, який би показав їм прямий шлях до землі обіцяної.

45 А тепер я питаю, хіба немає символу в цьому? Бо так само, як цей дороговказ привів наших батьків, які прямували за його курсом, до землі обіцяної, так і слова Христа, якщо ми прямуємо за їхнім курсом, ведуть нас понад цією долиною печалі до набагато кращої землі обіцяної.

46 О сину мій, не дозволяймо собі бути “ледачими, через легкість ^бшляху; бо так було з нашими батьками; бо так було уготовано їм, що якби вони подивилися, вони б ^ввижили; так само і з нами. Шлях уготований, і якщо ми

38а 1 Неф. 16:10; 18:12;
УЗ 17:1.

40а 1 Неф. 16:28.

41а Ал. 37:6–7.

44а Пс. 119:105;

1 Неф. 11:25;

Гел. 3:29–30.

46а 1 Неф. 17:40–41.

б Іван 14:5–6;

2 Неф. 9:41; 31:17–21;

УЗ 132:22, 25.

в Іван 11:25;

Гел. 8:15;

3 Неф. 15:9.

подивимося, ми зможемо жити вічно.

47 А тепер, сину мій, гляди, пильнуй ці священні справи, так, гляди, щоб ти сподівався на Бога і жив. Іди до народу і проголошуй Слово, і будь розсудливим. Мій сину, прощавай.

Заповіді Алми його синові Шиблону.

Вміщено в розділі 38.

РОЗДІЛ 38

Шиблона переслідувано за праведність—Спасіння є в Христі, Який є життям і світлом для світу—Стримуйте всі ваші пристрасті. Близько 74 р. до Р.Х.

Сину мій, прихили вухо до моїх слів, бо я кажу тобі, так само, як казав Геламанові: якщо ти будеш виконувати заповіді Бога, ти будеш процвітати на цій землі; а якщо ти не будеш виконувати заповідей Бога, ти будеш відсічений від Його присутності.

2 А тепер, сину мій, я сподіваюся, що буду мати велику радість у тобі через твою непохитність і твою вірність Богові; бо як ти почав у своїй молодості покладатися на

Господа Бога твого, так само я сподіваюся, що ти будеш "продовжувати виконувати Його заповіді; бо благословенний той, хто ^бвиперить до кінця.

3 Я кажу тобі, сину мій, що я вже мав велику радість у тобі через твою вірність, і твою старанність, і твою терпеливість, і твоє довгостраждання серед народу "Зорамійців.

4 Бо я знаю, що ти був у путях; так, і я також знаю, що тебе каменували через Слово; і ти зносив усе це з "терпеливістю, тому що Господь був ^бз тобою; і тепер ти знаєш, що Господь визволив тебе.

5 А тепер, сину мій Шиблоне, я б хотів, щоб ти запам'ятав, що наскільки ти будеш покладати "довіру свою на Бога, настільки тебе буде ^бвизволено від твоїх випробувань, і твоїх "бід, і твоїх скорбот, і тебе буде піднесено в останній день.

6 Тож сину мій, я б не хотів, щоб ти вважав, що я знаю це від себе, але це Дух Бога, Який в мені, Який повідомляє мене про це, бо якби я не "народився від Бога, я б не міг знати цього.

7 Але ось, Господь у Його великій милості послав Свого "ангела проголосити мені, що я маю зупинити дії ^бруйнування серед Його народу;

38 2а Ал. 63:1–2.
б 2 Неф. 31:15–20;
3 Неф. 15:9;
27:6, 16–17.
3а Ал. 31:7.
4а пп Терпіння.

б Рим. 8:35–39.
5а Ал. 36:27.
пп Довіра.
б Мт. 11:28–30.
в УЗ 3:8; 121:7–8.
6а Ал. 36:26;

УЗ 5:16.
пп Народитися знову, Народитися від Бога.
7а Мос. 27:11–17.
б Ал. 26:17–18; 36:6–11.

так, і я бачив ангела лице до лица, і він говорив зі мною, і його голос був наче грім, і він потряс усю землю.

8 І сталося, що я три дні і три ночі перебував у стані найгострішого болю і муки душі; і ніколи, аби я не заволав до Господа Ісуса Христа за милістю, я б не отримав “прощення гріхів моїх. Але ось, я волав до Нього і дійсно знайшов спокій моїй душі.

9 І ось, сину мій, я сказав тобі це, щоб ти міг навчитися мудрості, щоб ти міг навчитися від мене тому, що “немає іншого шляху або засобу, якими людина могла б спастися, як тільки в Христі і через Нього. Знай, Він є життя і ^бсвітло для світу. Знай, Він є слово істини і праведності.

10 І ось, як ти почав навчати Слово, саме так я б хотів, щоб ти продовжував навчати; і я б хотів, щоб ти був старанним і стриманим в усьому.

11 Гляди, щоб ти не підносився до гордовитості; так, гляди, щоб ти не “хвалився ні своєю власною мудрістю, ані своєю великою силою.

12 Користуйся сміливістю, а не зухвалістю; і також гляди, щоб ти стримував усі свої пристрасті, щоб ти сповнився любові; гляди, щоб ти утримувався від неробства.

13 Не молися так, як Зорамійці роблять, бо ти бачив, що вони моляться, аби їх

почули люди, і щоб їх хвалили за їхню мудрість.

14 Не кажи: О Боже, я дякую Тобі за те, що ми “кращі за наших братів; але краще кажи: О Господи, прости мою ^бнікчемність і згадуй моїх братів з милістю—так, визнавай свою нікчемність перед Богом у всі часи.

15 І нехай Господь благословить твою душу, і прийме тебе в останній день у Своему царстві, щоб посісти у мирі. Тепер іди, сину мій, і навчай цих людей Слово. Будь розсудливим. Сину мій, прощавай.

Заповіді Алми його синові Коріантону.

*Вміщено в розділах з
39 до 42 включно.*

РОЗДІЛ 39

Сексуальний гріх є мерзотою—Коріантонові гріхи перешкоджають Зорамійцям одержати Слово—Христова спокута має зворотну дію на спасіння тих віруючих, які жили до неї. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, в мене є ще дещо сказати тобі крім того, що я сказав твоєму братові; бо дивись, хіба ти не помічав непохитності твого брата, його вірності і його старанності у виконанні

8а пп Відпущення гріхів.
9а Гел. 5:9.

б Мос. 16:9.
11а пп Гординя.
14а Ал. 31:16.

б Лк. 18:10–14.

заповідей Бога? Дивись, хіба він не подав тобі хороший приклад?

2 Бо ти не звертав такої уваги на мої слова, як це робив твій брат, перебуваючи серед народу "Зорамійців. Ось що я маю проти тебе; ти продовжував вихвалитися своєю силою і своєю мудрістю.

3 І це ще не все, сину мій. Ти зробив те, що було дуже сумним для мене; бо залишив священнослужіння, і прийшов на землю Сирон, між границь Ламанійців, за "повією Ізабель.

4 Авжеж, вона "вкрала серця багатьох; але то не було виправдань для тебе, сину мій. Ти повинен був продовжувати священнослужіння, яке тобі було довірено.

5 Хіба ти не знаєш, сину мій, що "це мерзота в очах Господа; так, наймерзотніший серед усіх гріхів, крім пролиття невинної крові або зречення Святого Духа?

6 Бо знай, якщо ти "зрікаєшся Святого Духа, коли Він уже раз посів місце в тобі, і ти знаєш, що зрікаєшся Його, знай, то є гріх ^бнепростимий; так, і хто вбиває проти світла і знання Бога, йому не просто отримати ^впрощення; так, я кажу тобі, сину мій, що йому не просто отримати прощення.

7 А тепер, сину мій, я б хотів перед Богом, щоб ти не був "повинним у такому великому злочині. Я б не зупинявся докладно на твоїх злочинах, щоб не терзати твою душу, якби це не було для твого блага.

8 Але знай, ти не можеш приховати своїх злочинів від Бога; і якщо ти не покаєшся, вони стоятимуть як свідчення проти тебе в останній день.

9 Тож сину мій, я б хотів, щоб ти покався і полишив твої гріхи, і не йшов більше за "хтивістю твоїх очей, але ^бзаперечував собі в усіх цих речах; бо якщо ти не зробиш цього, ти ніяк не зможеш успадкувати царство Бога. О пам'ятай і візьми це на себе, і заперечуй собі в цьому.

10 І я заповідаю тобі звернутися за радою до твоїх старших братів у твоїх починаннях; бо ось, ти тепер у своїй молодості, і ти потребуєш, щоб тебе підживлювали духовно твої брати. І звертай увагу на їхні поради.

11 Не дозволяй відвести себе геть будь-якою марною або безглуздою річчю; не дозволяй дияволіві вести твоє серце знову за тими злочестивими блудницями. Дивися, о сину мій, яке велике беззаконня приніс ти "Зорамій-

39 2а Ал. 38:3.
3а пп Хтивий,
Хтивість.
4а Пр. 7:6–27.
5а пп Сексуальна
аморальність.

6а Уз 76:35–36.
б пп Непростимий
гріх.
в Уз 64:10.
пп Простити,
Прощати.

7а пп Провина.
9а пп Плотський,
Плотське.
б 3 Неф. 12:30.
11а Ал. 35:2–14.

цям; бо коли вони побачили твою ^бповедінку, вони не захотіли повірити моїм словам.

12 А тепер Дух Господа каже мені: “Заповідай своїм дітям творити добро, щоб вони не вели серця багатьох людей до знищення; тому я заповідаю тобі, сину мій, у страхові Бога утримайся від своїх беззаконь;

13 Щоб ти повернувся до Господа всім своїм розумом, могутністю і силою; щоб ти більше нічиїх сердець не привів до злочестивих діянь; але краще повернися до них і “визнай свої провини і те зло, що ти вчинив.

14 Не “прагни ні багатств, ні марних речей цього світу; бо знай, ти не можеш узяти їх з собою.

15 А тепер, сину мій, я б хотів сказати тобі дещо про пришествя Христа. Слухай, я кажу тобі, що це саме Він дійсно прийде, щоб забрати геть гріхи світу; так, Він приходить проголошувати радісну новину про спасіння Своему народові.

16 І от, сину мій, то було священнослужіння, до якого тебе було покликано, проголошувати цю радісну новину цьому народові, щоб підготувати їхню свідомість; або, краще сказати, щоб спасіння могло прийти до них, аби вони могли підготувати

свідомість своїх “дітей, щоб почути Слово під час Його пришествия.

17 А тепер я дещо заспокою твою свідомість з цього приводу. Ось, ти дивуєшся, чому це має бути відомо так заздалегідь. Дивись, я кажу тобі, хіба душа в цей час не є такою ж дорогоцінною для Бога, якою душа буде під час Його пришествия?

18 Хіба не є необхідним, аби план викуплення був відомий цим людям, так само як їхнім дітям?

19 Хіба не так само легко в цей час для Господа послати Свого ангела проголосити цю радісну новину нам, як і нашим дітям, або як це буде після часу Його пришествия?

РОЗДІЛ 40

Христос приносить воскресіння всім людям—Праведні, які вмирають, ідуть до раю, а злочестиві—до зовнішньої темряви, щоб чекати дня свого воскресіння—Все буде відновлено до свого належного і досконалого стану під час Воскресіння. Близько 74 р. до Р.Х.

ТЕПЕР, сину мій, є ще дещо, про що я хотів сказати тобі; бо я відчуваю, що твій розум бентежитья воскресінням померлих.

2 Ось, я кажу тобі, що немає

11б Рим. 2:21–23; 14:13; Ал. 4:11.

12а пп Заповіді Божі; Навчати, Учитель.

13а Мос. 27:34–35.

14а Мт. 6:25–34;

Кн. Як. 2:18–19;

УЗ 6:6–7; 68:31–32.

16а пп Сім'я—
Батьківські
обов'язки.

воскресіння—або, я б сказав іншими словами, що це смертне не зодягнеться у ^абезсмертя, це тління не ^бзодягнеться у нетління— ^вне раніше, як тільки після пришествя Христа.

3 Дивися, Він приносить ^авоскресіння померлим. Але знай, сину мій, воскресіння ще немає. Тож я відкриваю тобі таємницю; проте, є багато ^бтаємниць, що ^взберігаються, про які ніхто не знає, крім самого Бога. Але я покажу тобі те, про що я питав старанно у Бога, щоб я міг знати—те, що стосується воскресіння.

4 Дивися, є час призначений, щоб усі ^австали з мертвих. Тож коли саме настане цей час, ніхто не знає; але Бог знає час, який призначено.

5 То чи буде це в перший раз, чи в ^адругий раз, чи в третій раз, що люди встануть з мертвих, не має значення; бо Бог ^бзнає все це; і мені досить знати, що справа в цьому—що є час призначений, коли всі встануть з мертвих.

6 Тож обов'язково має бути проміжок між часом смерті і часом воскресіння.

7 І ось я б хотів спитати, що станеться з ^адушами людей з

цього часу смерті до часу, призначеного для воскресіння?

8 Тож чи є більше ніж один раз, призначений для того, щоб люди встали з мертвих, не має значення; бо всі не вмирають водночас, і це не має значення; весь час є як один день для Бога, а час вимірюється тільки для людей.

9 Отже, є час, призначений для людей, щоб вони встали з мертвих; і є проміжок між часом смерті і воскресіння. І ось, стосовно цього проміжку часу, що стає з душами людей, це й було те, про що я питав старанно у Господа, щоб знати; і це є те, про що я знаю.

10 І коли настане час, що всі встануть, тоді будуть вони знати, що Бог знає всі ^ачаси, призначені для людини.

11 Тож стосовно стану душі між ^асмертю і воскресінням—Ось, це повідомив мені ангел, що духи всіх людей, як тільки вони залишають смертне тіло, так, духи всіх людей, чи то вони добрі, чи злі, переносяться ^бдодому до Того Бога, Який дав їм життя.

12 І тоді станеться, що духи тих, хто праведні, буде прийнято до стану ^ащастя, який називається ^браєм, станом

40 2a Мос. 16:10–13.

пп Безсмертя,
Безсмертний.

б 1 Кор. 15:53–54.

в 1 Кор. 15:20.

3a пп Воскресіння.

б пп Таємниця Божі.

в УЗ 25:4; 124:41.

4a Іван 5:28–29.

5a Мос. 26:24–25;

УЗ 43:18; 76:85.

б пп Бог, Божество.

7a Ал. 40:21;

УЗ 138.

пп Душа.

10a Дії 17:26.

11a Лк. 16:22–26;

1 Пет. 3:18–19; 4:6;

УЗ 76:71–74; 138.

б Еккл. 12:7;

2 Неф. 9:38.

12a пп Радість.

б пп Рай.

“відпочинку, станом ‘покою, де вони будуть відпочивати від усіх своїх бід і від усіх турбот, і смутку.

13 І тоді станеться, що духи злочестивих, так, тих хто злий—бо ось, вони не мають ані частини, ані часточки від Духа Господа; бо ось, вони обрали злі діяння замість добрих; тому дух диявола увійшов у них і заволодів їхнім домом—а ці будуть викинуті у зовнішню “темряву; там буде ⁶плач, і голосіння, і скрегіт зубів, і все через їхнє власне беззаконня, тому що вони були взяті в полон за волею диявола.

14 Тож таким є стан душ “злочестивих, так, у темряві, і стан жахливого, ⁶страшного чекання палючого збурення гніву Бога на них; таким чином, вони залишаються в цьому “стані, так само як праведні в раю, аж до часу їхнього воскресіння.

15 Ось, є дехто, хто зрозумів, що цей стан щастя і цей стан нещастя душі, перед воскресінням, було першим воскресінням. Так, я припускаю, що це можна визначити як воскресіння, підведення духа, або душі, і їх призначення до щастя або до нещастя згідно з словами, що були сказані.

16 І знай, знову було сказано, що є “перше ⁶воскресіння,

воскресіння всіх тих, хто був, або хто є, або хто буде, аж до воскресіння Христа з мертвих.

17 Тож ми не припускаємо, що це перше воскресіння, про яке говориться так, може бути воскресінням душ і їхнім “призначенням до щастя або нещастя. Ти не можеш припускати, що це те, що воно означає.

18 Ось, я кажу тобі: Ні; але це означає возз’єднання душі з тілом у тих, хто жив від днів Адама до “воскресіння Христа.

19 Тож чи будуть душі і тіла тих, про кого говорилося, возз’єднані одразу, злочестиві так само як і праведні, я не кажу; нехай буде досить сказаного мною, що вони всі встануть; або, іншими словами, їхнє воскресіння станеться “до воскресіння тих, хто помре після воскресіння Христа.

20 Тож, сину мій, я не кажу, що їхнє воскресіння приходить з воскресінням Христа; але ось, я подаю це як свою думку, що душі і тіла возз’єднуються, у праведних при воскресінні Христа і Його “вознесінні на небеса.

21 Але чи буде це під час Його воскресіння або після того, я не кажу; але я кажу про те, що є “проміжком між

12в пп Pokій.
2 УЗ 45:46. -
пп Мир.

13а пп Пекло.
б Мт. 8:12;
Мос. 16:2.

14а УЗ 138:20.
б Кн. Як. 6:13;
Мойс. 7:1.
в Ал. 34:34.
16а Кн. Як. 4:11;
Мос. 15:21–23.

б пп Воскресіння.
17а УЗ 76:17, 32, 50–51.
18а Мт. 27:52–53.
19а Мос. 15:26.
20а пп Вознесіння.
21а Лк. 23:39–43.

смертю і воскресінням тіла, і станом душі в ⁶щасті або в ⁶нещасті до призначеного Богом часу, коли померлі вийдуть і будуть возз'єднані, і душа, і тіло, і будуть 'приведені стояти перед Богом, і їх буде суджено відповідно до їхніх діянь.

22 Так, це приводить до відновлення того, про що говорилося вустами пророків.

23 ⁶Душу буде ⁶відновлено для ⁶тіла, а тіло для душі; так, і кожна кінцівка і суглоб будуть відновлені в їхньому тілі; так, навіть волосину з голови не буде загублено; але все буде відновлено до свого належного і досконалого стану.

24 І ось, сину мій, це є відновлення, про яке ⁶говорилося вустами пророків—

25 І тоді праведні засіяють у царстві Бога.

26 Але дивися, жаклива ⁶смерть приходить до злочестивих; бо вони вмирають щодо того, що стосується праведного; бо вони є нечистими, а ніщо ⁶нечисте не може успадкувати царство Бога; але їх знехтувано і призначено скуштувати плодів своїх зусиль або діянь, які були злими; і вони п'ють осад з гіркої чаші.

РОЗДІЛ 41

Під час Воскресіння люди встануть з мертвих і будуть у стані нескінченного щастя або нескінченного нещастя—Злочестивість ніколи не була щастям—Тілесна людина живе без Бога в світі—Кожна людина знову отримує у відновленні характеристики і особисті властивості, придбані у смертному житті. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, я маю дещо сказати стосовно відновлення, про яке було сказано; бо ось, дехто ⁶перекручував Святе Писання, і ⁶заблукав через це дуже далеко. І я відчуваю, що твій розум збентежений також з приводу цього. Але дивись, я поясню це тобі.

2 Я кажу тобі, сину мій, що план відновлення необхідний за справедливістю Бога; бо необхідно, щоб усе було відновлено до свого належного порядку. Ось, необхідно і справедливо, згідно з владою і воскресінням Христа, щоб душа людини була відновлена для її тіла, і щоб кожна ⁶частина тіла була відновлена у саму себе.

3 І необхідно, за ⁶справедливістю Бога, щоб людей було ⁶суджено відповідно до їхніх

21б пп Рай.
в пп Пекло.
2 Ал. 42:23.
23а тобто Дух.
УЗ 88:15–17.
пп Душа.
б 2 Неф. 9:12–13;

Ал. 11:40–45.
в пп Тіло.
24а Ісая 26:19.
26а 1 Неф. 15:33;
Ал. 12:16.
б Ал. 11:37.
41 1а 2 Пет. 1:20; 3:16;

Ал. 13:20.
б пп Відступництво.
2а Ал. 40:23.
3а пп Справедливість.
б пп Звіт, Підзвітний,
Підзвітність;
Суд, Судити.

«діянь; і якщо їхні діяння були добрими в цьому житті, і бажання їхніх сердець були добрими, щоб їх також було, в останній день, відновлено до того, що є добрим.

4 А якщо їхні діяння є злими, їх буде «відновлено в себе самих на зло. Отже, все буде відновлено до свого належного порядку, все до свого природного стану—^бсмертність встане у безсмертя, ^бтління у нетління— встане для ^бнескінченного щастя, щоб успадкувати царство Бога, або для нескінченного нещастя, щоб успадкувати царство диявола, один з одного боку, другий з другого—

5 Один встане для щастя, згідно з його бажаннями щастя, або добра, згідно з його бажаннями добра; а другий для зла, згідно з його бажаннями зла; бо оскільки він бажав чинити зло протягом усього дня, таку саму він матиме винагороду зла, коли прийде ніч.

6 І таким самим це є з іншого боку. Якщо він покався у своїх гріхах і бажав праведності до кінця днів своїх, так само його буде нагороджено праведністю.

7 «Це ті, кого викупив Го-

сподь; так, це ті, яких виведено, яких визволено з нескінченної ночі темряви; і таким чином вони стоять або падають; бо ось, вони є своїми ^бвласними суддями, чи то чинити добро, чи то чинити зло.

8 Тож закони Бога є «незмінними; отже, путь уготовано, щоб той, хто хоче, міг піти по ній і бути спасеним.

9 А тепер, гляди, сину мій, не зважуйся ще на «одну образу проти Бога твого, щодо тих питань учення, в яких ти вже досі зважився вчинити гріх.

10 Не припускай, що якщо йшлося про відновлення, то тебе буде відновлено від гріха до щастя. Ось, я кажу тобі, «злочестивість ніколи не була щастям.

11 І ось, сину мій, всі люди, які перебувають у стані «природному, або, я б сказав, у ^бтілесному стані, перебувають у жовчі гіркоти і в путах беззаконня; вони живуть «без Бога в світі, і вони пішли проти природи Бога; отже, вони перебувають у стані, протилежному станові щастя.

12 І от дивися, чи слово «відновлення» означає взяти щось з його природного стану і привести в неприродний

3в пп Діла.

2 Гел. 14:31.

4а Ал. 42:28.

б 2 Неф. 9:12–13;

УЗ 138:17.

пп Воскресіння.

в 1 Кор. 15:51–55.

2 пп Вічне життя.

7а УЗ 76:50–70.

б 2 Неф. 2:26;

Ал. 42:27;

Гел. 14:30.

пп Свобода вибору.

8а УЗ 1:38.

9а УЗ 42:23–28.

10а Пс. 32:10;

Ісає 57:20–21;

Гел. 13:38.

11а Мос. 3:19.

пп Тілесна людина.

б пп Плотський,

Плотське.

в Еф. 2:12.

стан, або привести його в стан, протилежний його природі?

13 О, сину мій, це не так; але слово «відновлення» означає привести знову зло до зла, або тілесне до тілесного, або диявольське до диявольського—добре до того, що є добрим; праведне до того, що є праведним; справедливе до того, що є справедливим; милостиве до того, що є милостивим.

14 Отже, сину мій, гляди, щоб ти був милостивим до своїх братів; чини «справедливо», ^бсуди праведно й твори ^вдобро постійно; і якщо ти будеш робити все це, то отримаєш ти свою винагороду; так, ти будеш мати ^гмилість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати справедливість, відновлену для тебе знову; ти будеш мати праведний суд, відновлений для тебе знову; і ти будеш мати добро як нагороду для тебе знову.

15 Бо те, що ти відправиш, повернеться до тебе знову, і буде відновлено; отже, слово «відновлення» повніше засуджує грішника, але ніяк не виправдовує його.

РОЗДІЛ 42

Смертне життя є часом ви-

пробування, щоб надати людині можливість покаятися і служити Богові—Падіння принесло фізичну і духовну смерть усьому людству—Спокутування приходить через покаєння—Бог сам спокутує гріхи світу—Милість є для тих, хто кається—Всі інші підлягають Божій справедливості—Милість приходить через Спокуту—Тільки ті, хто щиро кається, є спасеними. Близько 74 р. до р.х.

А ТЕПЕР, сину мій, я відчуваю, що є ще щось, що бентежить твій розум, чого ти не можеш зрозуміти—що стосується «справедливості Бога у покаранні грішника; бо ти намагаєшся думати, що то є несправедливість, щоб грішника було призначено до стану нещастя.

2 Тож дивися, сину мій, я поясню це тобі. Бо ось, після того як Господь Бог «відправив наших перших батьків геть з саду ^бЕденського обробляти землю, з якої вони були взяті—так, Він вивів чоловіка, і Він поставив на східному кінці саду Еденського ^вхерувимів і палаючий меч, який повертався в усі боки, щоб охороняти ^гдерево життя—

3 Тож ми бачимо, що чоловік став як Бог, знаючи добро і зло; і щоб він не простяг руку свою, і не взяв також з

14а пп Чесний, Чесність.
б Іван 7:24;
УЗ 11:12.
в УЗ 6:13; 58:27–28.
г пп Милостивий,

Милість.
42 1а 2 Неф. 26:7;
Мос. 15:26–27.
пп Справедливість.
2а Бут. 3:23–24;

Мойс. 4:28–31.
б пп Еден.
в пп Херувими.
г Бут. 2:9.

дерева життя, і не з'їв би, і не жив вічно, Господь Бог поставив херувимів і палаючий меч, щоб він не міг скуштувати плоду—

4 І таким чином, ми бачимо, що був час, даний людині для покаяння, так, час ^авипробування, час покаяння і служіння Богові.

5 Бо ось, якби Адам простяг свою руку негайно і скуштував з дерева життя, то він би жив вічно, відповідно до слова Бога, не маючи часу для покаяння; так, і також слово Бога було б недейсним, і великий план спасіння було б зірвано.

6 Але ось, людині було призначено ^апомерти—тому, оскільки вони були відсічені від дерева життя, вони повинні були бути відсіченими з лиця землі—і людина стала загубленою назавжди, авжеж, вони стали ^бзанепалою людиною.

7 І ось, ти бачиш, через те, що наші перші батьки були ^авідсічені фізично і духовно від присутності Господа; і так ми бачимо, що вони стали владні слідувати за своєю власною ^бволею.

8 Тож бачиш, було недоцільно, аби людину було позбавлено тієї фізичної смерті,

бо це б знищило великий ^аплан щастя.

9 Тому, оскільки душа ніколи не може вмерти, а ^ападіння принесло всьому людству духовну смерть, так само як і фізичну, тобто їх було відсічено від присутності Господа, було доцільно, щоб людство було позбавлено цієї духовної смерті.

10 Отже, оскільки вони стали ^атілесними, хтивими і диявольськими від ^бприроди, цей стан ^авипробування став для них станом підготовки; він став підготовчим станом.

11 А тепер запам'ятай, сину мій, якби не план викуплення, (відкладемо його в сторону), як тільки вони вмирили б, їхні душі були б ^анещасні, будучи відсіченими від присутності Господа.

12 І ось, не було б ніякого способу спасти людей від того занепалого стану, який людина принесла на себе через свою власну неслухняність;

13 Отже, відповідно до справедливості, ^аплан викуплення не міг бути виконаний, якби не умови ^бпокаяння людей у цьому стані випробування, так, цьому підготовчому стані; бо якби не ці умови, милість не мала б впливу без того, щоб не знищити дію

4а Ал. 34:32–33.

6а пп Смерть фізична.

б Мос. 16:3–5.

пп Падіння Адама і Єви.

7а 2 Неф. 2:5; 9:6; Гел. 14:16.

пп Смерть духовна.

б пп Свобода вибору.

8а Ал. 34:9;

Мойс. 6:62.

9а пп Падіння Адама і Єви.

10а пп Плотський, Плотське.

б пп Тілесна людина.

в пп Смертний, Смертне життя.

11а 2 Неф. 9:7–9.

13а пп План Викуплення.

б пп Покаяття, Покаяння.

справедливості. А дію справедливості не може бути знищено; якщо так буде, Бог ^аперестане бути Богом.

14 І так ми бачимо, що все людство було ^азанепалим, і вони були в обіймах ^бсправедливості; так, справедливості Бога, Який призначив їм назавжди бути відсіченими від Його присутності.

15 І ось, план милості не міг би бути виконаним, якби спокуту не було здійснено; отже, Бог сам ^аспокутує гріхи світу, щоб виконати план ^бмилості, щоб удовольнити вимоги ^всправедливості, щоб Бог міг бути ^гдосконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також.

16 Тож покаяння не могло прийти до людей, якби не було покарання, яке також було ^авічним, як і життя душі має бути,—приєднана протилежність до плану щастя, яке було так само вічним, як і життя душі.

17 Тож як могла людина покаятися, якби вона не ^агрішила? Як вона могла грішити, якби не було ^бзакону? Як міг бути закон, якби не було покарання?

18 Тож покарання було

додано, і справедливий закон дано, що принесло муки ^асумління людині.

19 Тож якби не було дано закону—якщо людина ^авбиває, вона повинна вмерти—чи боялася б вона, що помре, якщо вбиватиме?

20 І ще, якби не було дано закону проти гріха, люди не боялися б грішити.

21 І якби ^ане було дано закону, якби люди грішили, що б могла справедливість вдіяти, або милість також, бо вони ж не мали б ніякого права на особу?

22 Але є даний закон, і покарання додано, і ^апокаяння даровано; покаяння, якого вимагає милість; інакше, справедливість пред'являє права на особу і виконує закон, а закон накладає покарання; якби було не так, діяння справедливості було б знищено, і Бог перестав би бути Богом.

23 Але Бог не перестає бути Богом, і ^амилість пред'являє права на тих, хто кається, а милість приходиться через ^бспокуту; а спокута приводить до ^ввоскресіння померлих; а воскресіння померлих приводить людей ^гназад у присутність Бога; і таким

13в 2 Неф. 2:13–14.

14а Ал. 22:13–14.

б 2 Неф. 2:5.

15а 2 Неф. 9:7–10;

Мос. 16:7–8.

пп Спокута,
Спокутувати.

б пп Милостивий,
Милість.

в пп Справедливість.

г 3 Неф. 12:48.

16а УЗ 19:10–12.

17а пп Гріх.

б Рим. 4:15.

18а пп Сумління.

19а пп Вбивство.

21а 2 Неф. 9:25–26;

Мос. 3:11.

22а пп Покаятися,
Покаяння.

23а пп Милостивий,
Милість.

б пп Спокута,
Спокутувати.

в 2 Неф. 2:8; 9:4;
Ал. 7:12; 11:41–45;
12:24–25;

Гел. 14:15–18;

Морм. 9:13.

г Ал. 40:21–24.

чином їх відновлено у Його присутність, щоб їх було ^дсуджено відповідно до їхніх діянь, відповідно до закону і справедливості.

24 Бо знай, справедливість виконує всі свої вимоги, і також милість пред'являє права на все своє; і таким чином, ніхто, окрім тих, хто істинно покався, не буде спасеним.

25 Що, хіба ти вважаєш, що милість може пограбувати “справедливість? Я кажу тобі: Ні; зовсім ні. Якби це було так, Бог перестав би бути Богом.

26 І таким чином Бог виконує Свої великі і вічні ^внаміри, які були уготовані ^бвід заснування світу. І таким чином приходять спасіння і викуплення людей, а також їхнє знищення і нещастя.

27 Тому, сину мій, “той, хто хоче, може прийти і скуштувати з вод життя вільно; а той, хто не хоче, того не примушено приходити; але в останній день йому буде ^бвідновлено відповідно до його ^ввчинків.

28 Якщо він хотів чинити “зло і не покався у свої дні, дивися, зло буде зроблено йому, відповідно до відновлення від Бога.

29 А тепер, сину мій, я бажаю, щоб це вже не бентежило тебе більше, і нехай тільки гріхи твої бентежать тебе,

таким збентеженням, яке приведе тебе до покаяння.

30 О сину мій, я бажаю, щоб ти більше не заперечував справедливості Бога. Не намагайся виправдовувати себе анітрохи через свої гріхи, заперечуючи справедливість Бога; але нехай справедливість Бога, і його милість, і його довготерпіння повністю керують у твоєму серці; і нехай це принизить тебе аж до праху у ^апокірливості.

31 А тепер, о сину мій, ти покликаний Богом проповідувати Слово цим людям. А тепер, сину мій, іди своїм шляхом, проголошуй Слово з істиною і розсудливістю, щоб ти міг привести душі до покаяння, щоб великий план милості міг поширюватися на них. І нехай Бог дарує тобі відповідно до моїх слів. Амінь.

РОЗДІЛ 43

Алма і його сини проповідують Слово—Зорамійці та інші Нефійські розкольників стають Ламанійцями—Ламанійці виходять на війну проти Нефійців—Мороній озброює Нефійців захисною бронєю—Господь відкриває Алмі стратегію Ламанійців—Нефійці захищають свої оселі, свободи, сім'ї і релігію—Військо Моронія і Легія оточує Ламанійців. Близько 74 р. до р.х.

23д пп Суд, Останній.
25а пп Справедливість.
26а 2 Неф. 2:14–30;
Мойс. 1:39.

б Ал. 13:3; 3 Неф. 1:14.
27а Ал. 5:34; Гел. 14:30.
пп Свобода вибору.
б Ал. 41:15.

в Ісаїя 59:18; Об. 20:12.
28а Ал. 41:2–5.
30а пп Упокоритися,
Покірність.

І ось сталося, що сини Алми пішли до людей проголошувати їм Слово. І сам Алма також не міг спочивати, і він також пішов.

2 Тепер ми більше нічого не будемо говорити про їхнє проповідування, крім того, що вони проповідували Слово й істину згідно з духом пророцтва й одкровення; і вони проповідували за "святим чином Бога, за яким їх було покликано.

3 А тепер я повертаюся до розповіді про війни між Нефійцями і Ламанійцями у вісімнадцятий рік правління суддів.

4 Бо знайте, сталося, що "Зорамійці стали Ламанійцями; отже, на початку вісімнадцятого року народ Нефійців побачив, що Ламанійці йдуть на них; отже, вони зробили приготування до війни; так, вони зібрали разом своє військо на землі Єршона.

5 І сталося, що Ламанійці прийшли з своїми тисячами; і вони прийшли на землю Антіонума, що є землею Зорамійців; і чоловік на ім'я Зерагемна був їхнім вождем.

6 І ось, оскільки Амалекійці були злочестивішою і кровожерливішою вдачею, ніж самі по собі були Ламанійці, отже, Зерагемна призначив головних полководців над

Ламанійцями, і всі вони були Амалекійцями і Зорамійцями.

7 Тож це він зробив, щоб він міг уберегти їхню ненависть до Нефійців, щоб він міг привести їх у залежність для виконання своїх планів.

8 Бо ось, в його плани входило збурювати гнів Ламанійців проти Нефійців; це він робив, аби він міг узурпувати велику владу над ними, і ще, щоб він міг здобути владу над Нефійцями, приводячи їх у залежність.

9 А ось у плані Нефійців було захистити свої землі, і свої оселі, і своїх "жінок, і своїх дітей, щоб вони могли уберегти їх від рук своїх ворогів; а також, щоб вони могли зберегти свої права та привілеї, так, і ще свою ⁶волю, щоб вони могли поклонятися Богові згідно з своїми бажаннями.

10 Бо вони знали, якщо вони попадуть до рук Ламанійців, то того, хто "поклонятиметься Богові в ⁶дусі та в істині, істинному і живому Богові, Ламанійці знищать.

11 Так, і вони також знали надзвичайну ненависть Ламанійців до своїх "братів, які були народом Анті-Нефій-Легія, які називалися людьми Аммона—а вони не візьмуть зброї, так, вони ввійшли в завіт, і вони не будуть пору-

43 *2a* пп Мелхиседекове священство.
4а Ал. 35:2–14; 52:33.
9а Ал. 44:5; 46:12.

б пп Свобода.
10а пп Поклоніння, Поклонятися.
б Іван 4:23–24.

11а Ал. 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

шувати його—отже, якщо вони попадуть до рук Ламанійців, їх буде знищено.

12 І Нефійці не допустять, щоб їх було знищено; тому вони дали їм землі для їхнього успадкування.

13 І люди Аммона дали Нефійцям велику частину свого майна, щоб підтримати їхнє військо; і тому Нефійці були змушені самі протистояти Ламанійцям, які склалися з нащадків Ламана і Лемуїла, і синів Ізмаїла, і всіх тих, хто відколовся від Нефійців, хто був Амалекійцями і Зорамійцями, і “нащадками священників Ноя.

14 Тож ті нащадки були такі численні, майже як Нефійці були; і тому Нефійці були змушені боротися проти своїх братів, аж до кровопролиття.

15 І сталося, що коли військо Ламанійців зібралось разом на землі Антіонума, бачите, військо Нефійців було готове зустріти їх на землі Єршона.

16 Тож вождь Нефійців, тобто чоловік, якого було призначено головним полководцем над Нефійцями—а головний полководець брав командування над усім військом Нефійців—і його ім'я було Мороній;

17 І Мороній взяв усе командування і керування їхніми війнами. І було йому тільки двадцять і п'ять років, коли його було призначено голов-

ним полководцем над військом Нефійців.

18 І сталося, що він зустрів Ламанійців на границі Єршона, і його люди були озброєні мечами, і кривими шаблями, і всілякою зброєю війни.

19 І коли військо Ламанійців побачило, що люди Нефія, або краще сказати, що Мороній оснастив своїх людей нагрудниками і наручними щитами, так, і ще щитами, щоб захищати їхні голови, і ще вони були одягнені у товстий одяг—

20 А військо Зерагемни не було оснащено жодною з цих речей; вони мали тільки свої мечі і свої криві шаблі, свої луки і свої стріли, своє каміння і свої пращі; і вони були голими, тільки шкура була пов'язана навколо їхніх стегон; так, усі були “голими, крім Зорамійців і Амалекійців;

21 Але вони не були озброєні ні нагрудниками, ні щитами—тому вони надзвичайно злякалися війська Нефійців через їхнє озброєння, незважаючи на їхню кількість, що була значно більшою, ніж у Нефійців.

22 Бачите, тоді сталося, що вони не наважилися вийти проти Нефійців на границі Єршона; тому вони пішли з землі Антіонума до пустині, і вирушили у свою мандрівку в обхід всієї пустині, ген до верхів'я ріки Сидон, щоб вони могли прийти на землю

Мантія і заволодіти землею; бо вони не припускали, що військо Моронія буде знати, куди саме вони пішли.

23 Але сталося, як тільки вони пішли у пустиню, Мороній послав розвідників у пустиню стежити за їхнім табором; і Мороній також, знаючи про пророцтва Алми, послав кількох чоловіків до нього, бажаючи, щоб він спитав у Господа, “куди саме військо Нефійців має піти, щоб захиститися від Ламанійців.

24 І сталося, що слово Господа дійшло до Алми, і Алма повідомив посланців Моронія, що військо Ламанійців пересувається в обхід пустині, щоб вони могли прийти на землю Мантія, щоб вони могли почати напад на слабшу частину народу. І ті посланці пішли й передали послання Моронію.

25 Тож Мороній, залишивши частину свого війська на землі Єршона, аби ні в якому разі частина Ламанійців не прийшла на ту землю і не заволоділа містом, узяв решту свого війська і попрямував до землі Мантія.

26 І він наказав, щоб усі люди в тій стороні землі зібралися разом боротися проти Ламанійців, “захищати свої землі і свою країну, свої права і свої свободи; тому вони були готові до часу приходу Ламанійців.

27 І сталося, що Мороній

наказав, щоб його військо сховалося в долині, що була поблизу берега ріки Сидон, що була на заході від ріки Сидон у пустині.

28 І Мороній розмістив розвідників навколо, щоб він міг знати, коли саме табір Ламанійців наблизатиметься.

29 І ось, коли Мороній дізнався про намір Ламанійців, що їхнім наміром було знищити своїх братів, або підкорити їх і привести їх у залежність, щоб вони могли встановити царство над ними по всій землі;

30 І він також знав, що єдиним бажанням Нефійців було зберегти свої землі, і свою “волю, і свою церкву, отже, він думав, що це не буде гріхом, якщо він захистить їх хитрістю; отже, він дізнався від своїх розвідників, яким саме шляхом підуть Ламанійці.

31 Отже, він поділив своє військо і привів частину в долину, і сховав їх на сході, і на півдні від гори Рипла;

32 А решту він сховав у західній долині, на захід від ріки Сидон, і далі вздовж границь землі Мантія.

33 І так розмістивши своє військо за своїм бажанням, він підготувався зустріти їх.

34 І сталося, що Ламанійці підійшли з північного боку гори, де було сховано частину війська Моронія.

35 І коли Ламанійці проїшли повз гору Рипла, і

ввійшли в долину, і почали переправлятися через ріку Сидон, військо, яке було сховано на південному боці гори, яке вів чоловік на ім'я "Легій, виступило наперед і оточило Ламанійців на сході з їхнього тилу.

36 І сталося, що Ламанійці, коли вони побачили Нефійців, які наступали на них з тилу, розвернулися і почали битися з військом Легія.

37 І робота смерті почалася з обох боків, але жажливішою вона була на боці Ламанійців, бо їхню "незахищеність було піддано тяжким ударам Нефійців їхніми мечами і їхніми кривими шаблями, які приносили смерть майже при кожному змахові.

38 Тоді, як на іншому боці тільки деколи чоловік падав серед Нефійців, від їхніх мечів і втрати крові, бо вони були захищені у найжиттєвіших частинах тіла, тобто найжиттєвіші частини тіла було захищено від змахів Ламанійців їхніми "нагрудниками, і їхніми наручними щитами, і їхніми шоломами; і так Нефійці чинили роботу смерті серед Ламанійців.

39 І сталося, що Ламанійці злякалися через велике знищення серед них так, що вони почали тікати до ріки Сидон.

40 І їх переслідували Легій і його люди; і їх загнав Легій у води Сидону, і вони пере-

правлялися через води Сидону. І Легій утримав своє військо на березі ріки Сидон, щоб вони не переправлялися через неї.

41 І сталося, що Мороній і його військо зустріли Ламанійців у долині на другому березі ріки Сидон і почали нападати на них і вбивати їх.

42 І Ламанійці тікали від них знову, до землі Мантія; і їх знову зустріло військо Моронія.

43 Тож за таких обставин Ламанійці билися надзвичайно; так, ніколи не було відомо, щоб Ламанійці билися з такою надзвичайно великою силою і мужністю, ні, навіть від початку.

44 І їх надихали "Зорамійці й Амалекійці, які були їхніми головними полководцями і вождями, і Зерагедна, який був їхнім головним полководцем, тобто їхнім головним вождем і командувачем; так, вони билися, як дракони, і багато кого з Нефійців було вбито їхніми руками, так, бо вони розбивали надвоє багато їхніх шоломів, і вони протикали багато їхніх нагрудників, і вони відсікали багато їхніх рук; і так Ламанійці билися у своєму лютому гніві.

45 Проте, Нефійців надихала краща мета, бо вони не "боролися ні за монархію, ні за владу, але вони боролися за свої оселі і свої ^бсвободи,

35а Ал. 49:16.
37а Ал. 3:5.

38а Ал. 44:8–9.
44а Ал. 43:6.

45а Ал. 44:5.
б пп Свобода.

своїх жінок і своїх дітей, і все своє, так, за обряди поклоніння і свою церкву.

46 І вони робили те, що відчували своїм "обов'язком, яким вони завдячували Богові своєму; бо Господь сказав їм, а також їхнім батькам: "Якщо ви не винуваті ні в першому нападі, ні в другому, ви не дозволите, щоб вас було вбито руками ваших ворогів.

47 І ще Господь сказав: Ви будете захищати свої сім'ї аж до кровопролиття. І тому за цю мету боролися Нефійці з Ламанійцями, щоб захистити себе, і свої сім'ї, і свої землі, свою країну, і свої права, і свою релігію.

48 І сталося, що коли люди Моронія побачили лють і гнів Ламанійців, вони майже не відступили і не втекли від них. І Мороній, відчуваючи їхній намір, направив посланців до них і надихнув у їхні серця ці думки—так, думки про їхні землі, їхню волю, так, їхню свободу від залежності.

49 І сталося, що вони напали на Ламанійців, і вони "волали в один голос до Господа Бога свого, за свою волю і свою свободу від залежності.

50 І вони почали з силою протистояти Ламанійцям; і саме в той час, коли вони волали до Господа за свою свободу, Ламанійці почали тікати від них; і вони тікали аж до вод Сидону.

51 Тож Ламанійці були численніші, так, більш ніж удвоє від числа Нефійців; проте, їх було вигнано аж до того, що вони зібралися разом в один загін у долині, на березі ріки Сидон.

52 Отже, військо Моронія оточило їх навкруги, так, а саме на обох берегах ріки, бо дивіться, на сході були люди Легія.

53 Отже, коли Зерагемна побачив, що люди Легія на сході від ріки Сидон, і військо Моронія на заході від ріки Сидон, що їх було оточено Нефійцями, вони були вражені жахом.

54 Тож Мороній, коли він побачив їхній жах, наказав своїм людям, щоб вони припинили пролиття їхньої крові.

РОЗДІЛ 44

Мороній наказує Ламанійцям укласти мирну угоду, інакше їх буде знищено—Зерагемна відмовляється від пропозиції, і битва поновлюється—Моронієве військо перемагає Ламанійців. Близько 74–73 рр. до р.х.

І сталося, що вони зупинилися і відступили на один крок від них. І Мороній сказав Зерагемні: Бачиш, Зерагемно, що ми "не хочемо бути людьми крові. Ти знаєш, що ви в наших руках, і все ж ми не хочемо вбивати вас.

46а пп Обов'язок.
б Ал. 48:14;
УЗ 98:33–36.

в 3 Неф. 3:21;
УЗ 98:23–24.
47а УЗ 134:11.

49а Вих. 2:23–25;
Мос. 29:20.
44 1а Ал. 43:45.

2 Дивись, ми не вийшли на битву проти вас, щоб ми могли пролити вашу кров заради влади; також не хочемо ми приводити будь-кого в ярмо залежності. Але це є саме та причина, через яку ви виступили проти нас; так, і ви гніваєтеся на нас через нашу релігію.

3 А тепер ви бачите, що Господь з нами; і ви бачите, що Він віддав вас у наші руки. І тепер я б хотів, щоб ви зрозуміли, що це зроблено для нас через нашу релігію і нашу віру в Христа. І тепер ви бачите, що ви не можете знищити цю нашу віру.

4 Тепер ви бачите, що це є істинна віра в Бога; так, ви бачите, що Бог буде підтримувати, і охороняти, і оберігати нас доти, доки ми будемо вірними Йому, і нашій вірі, і нашій релігії; і ніколи Господь не дозволить, щоб нас було знищено, якщо ми не впадемо у провину і не зречемося нашої віри.

5 А тепер, Зерагемно, я наказую тобі, в ім'я Того всемогутнього Бога, Який зміцнив наші руки так, щоб ми здобули владу над вами, через нашу віру, через нашу релігію, і через наші "обряди поклоніння, і через нашу церкву, і через священну підтримку, якою ми завдячуємо нашим жінкам і нашим дітям, через ту ⁶волю, яка прив'язує нас до наших

земель і нашої країни; так, і також через додержання святого слова Бога, Якому ми завдячуємо всім нашим щастям; і через усе, що найдорожче для нас—

6 Так, і це ще не все; я наказую вам заради всіх бажань жити, які ви маєте, віддайте нам вашу зброю війни, і ми не будемо прагнути вашої крові, але ми пощадимо ваші життя, якщо ви підете своїм шляхом і не прийдете більше воювати проти нас.

7 І ось, якщо ви не зробите цього, дивіться, ви в наших руках, і я накажу моїм людям, щоб вони напали на вас, і нанесли рани смерті на ваші тіла, щоб ви зовсім загинули; і тоді ми побачимо, хто матиме владу над цим народом; так, ми побачимо, кого буде приведено в залежність.

8 І тоді сталося, що коли Зерагемна почув ці слова, він вийшов уперед і передав свій меч і свою криву шаблю, і свій лук у руки Моронія, і сказав йому: Дивися, ось наша зброя війни; ми віддамо її вам, але ми не дозволимо собі дати "клятву вам, яку, як ми знаємо, ми порушимо, і також наші діти; але візьміть нашу зброю війни, і дозвольте нам піти в пустиню; інакше ми залишимо собі наші мечі, і ми загинемо або переможемо.

9 Дивися, ми не вашої віри; ми не віримо, що Бог віддав

нас у ваші руки; але ми віримо, що це ваша хитрість уберегла вас від наших мечів. Ось, це ваші "нагрудники і ваші щити уберегли вас.

10 І ось, коли Зерагемна закінчив говорити ці слова, Мороній повернув меч і зброю війни, яку він отримав, Зерагемні, кажучи: Ну що ж, ми закінчимо боротьбу.

11 Тож я не можу відізнати ті слова, що я промовив, тому, як Господь живий, ви не вийдете, окрім як вийдете з клятвою, що не будете повертатися знову воювати проти нас. Тож оскільки ви в наших руках, ми проллємо вашу кров на землю, або ви підкоритеся умовам, які я запропонував.

12 І ось, коли Мороній промовив ці слова, Зерагемна взяв свій меч, і він був розгніваний на Моронія, і він кинувся вперед, щоб убити Моронія; але як тільки він підняв свій меч, ось, один з Моронієвих воїнів ударив по ньому і він упав на землю, і він зламався у рукояті; і він також ударив Зерагемну так, що зняв з нього скальп, який впав на землю. І Зерагемна відійшов назад у середину поміж своїх воїнів.

13 І сталося, що той воїн, який стояв поруч, який зняв скальп з Зерагемни, взяв той скальп з землі за волосся і поклав його на кінчик свого меча, і простяг його вперед

до них, звертаючись до них гучним голосом:

14 Так само, як цей скальп упав на землю, а це є скальп вашого вождя, так само ви впадете на землю, якщо ви не віддасте вашу зброю війни і не підете з угодою миру.

15 Тож було багато таких, які, почувши ці слова і побачивши скальп, що був на мечі, були вражені страхом; і багато хто прийшов і кинув свою зброю війни до ніг Моронія, і ввійшов у "згоду миру. І всім, хто ввійшов у згоду, вони дозволили піти в пустиню.

16 Ось сталося, що Зерагемна був надзвичайно розлючений, і він підбурював решту своїх воїнів до гніву, щоб битися ще сильніше проти Нефійців.

17 І тоді Мороній був дуже розгніваний через упертість Ламанійців; отже, він наказав своїм людям, щоб вони напали на них і вбили їх. І сталося, що вони почали вбивати їх; так, і Ламанійці боролися своїми мечами і своєю могутністю.

18 Але ось, їхні незахищені шкіри і їхні оголені голови були піддані гострим мечам Нефійців; так, вони були проколоті і розбиті, так, і падали надзвичайно швидко від мечів Нефійців; і їх стали знищувати саме так, як воїн Моронія пропрокував.

19 Тоді Зерагемна, коли він побачив, що їх невдовзі всіх знищать, заволав гучно до Моронія, обіцяючи, що він дасть клятву і також його люди з ним разом, якщо вони пощадять решту з їхніх життів, що вони «ніколи більше не прийдуть воювати проти них.

20 І сталося, що Мороній наказав, аби робота смерті знову припинилася серед людей. І він узяв зброю війни від Ламанійців; і після того як вони уклали з ним «угоду миру, їм було дозволено піти в пустиню.

21 Ну а число їхніх мертвих не було підраховано через величину цього числа; так, число мертвих було надзвичайно велике, і серед Нефійців, і серед Ламанійців.

22 І сталося, що вони кинули тіла своїх мертвих у води Сидону, і ті попливли далі і схоронені в глибинах моря.

23 А військо Нефія, тобто Моронія, повернулося і прийшло до своїх осель і на свої землі.

24 І так закінчився вісімнадцятий рік правління суддів над народом Нефія. І так закінчився літопис Алми, який було написано на пластинах Нефія.

Розповідь про народ Нефія і про їхні війни і розбрат у дні Геламана, відповідно до

літопису Геламана, який він вів у свої дні.

Вміщено в розділах з 45 до 62 включно.

РОЗДІЛ 45

Геламан вірить словам Алми — Алма пророкує знищення Нефійців — Він благословляє і проклинає землю — Алму могло бути забрано Духом, так само як Мойсея — У церкві росте розбрат. Близько 73 р. до Р.Х.

Ось тоді сталося, що люди Нефія надзвичайно зраділи, тому що Господь знову визволив їх від рук їхніх ворогів; отже, вони складали дяку Господові Богу їхньому; так, і вони багато «постилися і багато молилися, і вони поклонялися Богові з надзвичайно великою радістю.

2 І сталося на дев'ятнадцятому році правління суддів над народом Нефія, що Алма прийшов до свого сина Геламана і сказав йому: Чи віриш ти словам, які я казав тобі про ті «літописи, які було збережено?

3 І Геламан сказав йому: Так, я вірю.

4 І Алма знову сказав: Чи віриш ти в Ісуса Христа, Який прийде?

5 І він сказав: Так, я вірю всім словам, які ти сказав.

6 І Алма знову сказав йому:

Чи будеш ти “виконувати мої заповіді?

7 І він сказав: Так, я буду виконувати твої заповіді від усього мого серця.

8 Тоді Алма сказав йому: Благословенний ти; і Господь зробить тебе “процвітаючим на цій землі.

9 Але знай, я маю дещо пророкувати тобі; але те, що я “пророкую тобі, ти не будеш розповідати; так, те, що я пророкую, не буде повідомлено, аж поки пророцтво не виповниться; тому записуй слова, які я буду говорити.

10 І ось ці слова: Знай, я відчуваю, що саме цей народ, Нефійці, відповідно до духа одкровення, що в мені, через “чотириста років після того часу, як Ісус Христос явиться їм, виродяться у ^бзневірі.

11 Так, і тоді вони побачать війни і пошесті, так, голод і кровопролиття, аж до того, що народ Нефія “вимре—

12 Так, і це через те, що вони виродяться у зневірі і впадуть у діяння темряви, і “похитливість, і всілякі беззаконня; так, я кажу тобі, що через те, що вони грішитимуть проти такого великого світла і знання, так, я кажу тобі, що з того дня навіть

четверте покоління не все перейде, як це велике беззаконня прийде.

13 І коли настане той великий день, знай, дуже скоро прийде час, коли ті, хто тепер є, або, краще сказати, сім'я тих, які тепер числяться серед людей Нефія, більше “не будуть числитися серед людей Нефія.

14 Але той, хто залишиться, і кого не буде знищено того великого і жахливого дня, буде “причисленим до Ламанійців, і стане таким, як вони всі, за винятком декількох, які будуть називатися учнями Господа; і їх будуть Ламанійці переслідувати, аж ^бдоки вони не вимруть. І ось, через беззаконня це пророцтво буде виконано.

15 І ось сталося, що після того як Алма сказав це Геламанові, він благословив його, і також інших його синів; і він також благословив землю заради “праведних.

16 І він сказав: Так каже Господь Бог—“Проклятою буде земля, так, ця земля, для кожного народу, коліна, язика і всіх людей, аж до знищення, хто чинить злочестиво, коли вони вже дозрілі; і як я сказав, так воно і буде; бо це є прокляття і ^бблагословення

6а пп Заповіді Божі;
Послушний,
Послушність,
Слухатися.

8а 1 Неф. 4:14;
Ал. 48:15–16, 25.

9а пп Пророцтво,
Пророкувати.

10а 1 Неф. 12:10–15;
Гел. 13:9;
Морм. 8:6–7.

б пп Відступництво;
Невіра.

11а Яр. 1:10;
Морм. 8:2–3, 6–7.

12а пп Жадати.

13а Гел. 3:16.

14а Морон. 9:24.

б Морон. 1:1–3.

15а Ал. 46:10; 62:40.

16а 2 Неф. 1:7;

Ал. 37:31;

Етер 2:8–12.

б УЗ 130:21.

Бога на цю землю, бо Господь не може дивитися на гріх навіть до «найменшої міри допущення.

17 І тоді, коли Алма сказав ці слова, він благословив «церкву, так, усіх тих, хто стоятиме твердо у своїй вірі з цього часу і надалі.

18 І коли Алма зробив це, він пішов з землі Зарагемлі, нібито до землі Мелек. І сталося, що ніколи більше вже про нього не чули; про його смерть або поховання ми нічого не знаємо.

19 Ось, те ми знаємо, що був він праведною людиною; і як кажуть повсюди в церкві, було його забрано Духом, або «поховано рукою Господа, так само як Мойсея. Але ось писання каже, що Господь взяв Мойсея до Себе; і ми припускаємо, що Він також прийняв Алму в духові до Себе; отже, з цієї причини ми не знаємо нічого про його смерть і поховання.

20 І ось сталося на початку дев'ятнадцятого року правління суддів над народом Нефія, що Геламан пішов до людей проголошувати їм Слово.

21 Бо ось, через їхні війни з Ламанійцями і багато дрібних чвар і заворушень, які були серед людей, стало необхідним, щоб «слово Бога було проголошено серед них,

так, і щоб правило було встановлено по всій церкві.

22 Отже, Геламан і його брати пішли, щоб знову встановити церкву на всій землі, так, у кожному місті по всій землі, якою володіли люди Нефія. І сталося, що вони призначили священників і вчителів по всій землі, над усіма церквами.

23 І тоді сталося, що після того як Геламан і його брати призначили священників і вчителів над церквами, серед них виник «розбрат, і вони не хотіли звертати увагу на слова Геламана і його братів;

24 Але вони стали гордовитими, будучи піднесеними у своїх серцях завдяки своїм надзвичайно великим «багатствам; отже, вони здавалися багатими у своїх «власних очах і не хотіли звертати уваги на їхні слова і ходити чесно перед Богом.

РОЗДІЛ 46

Амалікія таємно замишляє бути царем—Мороній піднімає гасло волі—Він знову збирає людей захищати свою релігію—Істинно віруючі називаються Християнами—Решту з Йосипових буде збережено—Амалікія і розкольники втікають на землю Нефія—Тих, які не будуть підтримувати справу свободи,

16в УЗ 1:31.

17а пп Церква Ісуса Христа.

19а пп Перетворені істоти.

21а Ал. 31:5.

23а 3 Неф. 11:28–29.

24а пп Багатство.
б пп Гординя.

буде віддано на смерть. Близько 73–72 рр. до Р.Х.

І сталося, що тих, хто не прислухався до слів Геламана і його братів, було зібрано разом проти їхніх братів.

2 І ось, вони були надзвичайно розгнівані, так що вони вирішили вбити їх.

3 Тож вождь тих, які були розгнівані на своїх братів, був великим і сильним чоловіком; і його ім'я було Амалікія.

4 І Амалікія мав бажання стати царем; і ті люди, які були розгнівані, також мали бажання, щоб він був їхнім царем; і більшість з них була "нижчими суддями на цій землі, і вони шукали влади.

5 І вони пішли за лестощами Амалікії: якщо вони підтримають його і настановлять його своїм царем, то він зробить їх правителями над народом.

6 Так вони пішли за Амалікією до розколу, незважаючи на проповідування Геламана і його братів, так, незважаючи на їхню надзвичайно велику турботу про церкву, бо вони були первосвящениками над церквою.

7 І було багато в церкві тих, які повірили улесливим словам Амалікії, отже, вони відкололися в дійсності від церкви; і таким чином справи народу Нефія були надзвичайно нестійкими і небезпеч-

ними, незважаючи на їхню велику "перемогу, яку вони отримали над Ламанійцями, і їхні великі радощі, які вони мали через своє визволення рукою Господа.

8 Так ми бачимо, як "швидко діти людські забувають Господа Бога свого, так, як швидко вони чинять беззаконня і йдуть за Злим.

9 Так, і ми також бачимо, яку велику "злочестивість одна злочестива людина може викликати серед дітей людських.

10 Так, ми бачимо, що Амалікія через те, що він був людиною підступних засобів і людиною багатьох улесливих слів, що він вів серця багатьох людей чинити злочестиво; так, і намагався знищити церкву Бога, і знищити основу "волі, яку Бог дарував їм, або благословення, яке Бог послав на лице землі заради "праведних.

11 І ось сталося, що коли Мороній, який був "головним командувачем війська Нефіїців, почув про цей розкол, він розгнівався на Амалікію.

12 І сталося, що він розірвав свій верхній одяг; і він узяв шмат його і написав на ньому—"В пам'ять нашого Бога, нашої релігії, і свободи, і нашого миру, наших жінок, і наших дітей—і він прикріпив його на кінці жердини.

13 І він одягнув свій шолом,

46 4a Мос. 29:11, 28–29.

7a Ал. 44:19–20.

8a Гел. 12:2, 4–5.

9a Мос. 29:17–18.

10a 2 Неф. 1:7;

Мос. 29:32.

б 2 Неф. 1:7.

11a Ал. 43:16–17.

12a Неем. 4:8; Ал. 44:5.

і свій нагрудник, і свої щити, і оперезав зброєю стегна; і він узяв жердину, яка мала на кінці своєму його розірваний верхній одяг (і він назвав це гаслом волі), і він уклонився до землі, і він молився гаряче своєму Богові за те, щоб благословення свободи залишилося на його братах доти, поки група Християн залишиться володіти цією землею—

14 Бо так усіх істинно віруючих у Христа, які належали до церкви Бога, називали ті, хто не належав до церкви.

15 І ті, хто належали до церкви, були вірними; так, усі ті, які були істинно віруючими в Христа, взяли на себе з радістю ім'я Христа, тобто ⁶Християни, як їх називали, через їхню віру в Христа, Який прийде.

16 І тому, в цей час Мороній молився, щоб справа Християн і свобода землі могли бути благословенними.

17 І сталося, що коли він вилив свою душу Богові, він назвав усю землю, яка була на південь від землі ⁴Спустошення, так, і в цілому всю землю, і на північ, і на південь—Обіцяною землею, і землею волі.

18 І він сказав: Справді Бог не дозволить, щоб нас, яких зневажають через те, що ми взяли на себе ім'я Христа, було розтоптано і знищено, до тих пір, коли ми самі не

принесемо це на себе своїми власними провинами.

19 І коли Мороній промовив ці слова, він вийшов уперед серед людей, розмахуючи відірваною частиною свого ⁴одягу в повітрі, щоб усі могли бачити напис, який він написав на відірваній частині, і волаючи гучним голосом, кажучи:

20 Слухайте, ті, які будуть підтримувати цей заклик на землі, нехай вони вийдуть наперед з силою Господа, і увійдуть у завіт, що вони будуть захищати свої права, і свою релігію, щоб Господь Бог міг благословити їх.

21 І сталося, що коли Мороній проголосив ці слова, ось, люди вибігли разом з своєю зброєю, що оперезувала їхні стегна, роздираючи свій одяг на знак, або на завіт того, що вони не відмовляться від Господа Бога свого; тобто, іншими словами, якщо вони коли-небудь порушать заповіді Бога або впадуть у провину, і їм буде ⁴соромно взяти на себе ім'я Христа, Господь роздере їх так, як вони роздірали свій одяг.

22 Тож це був завіт, який вони уклали, і вони кинули свій одяг до ніг Моронія, кажучи: Ми уклали завіт з нашим Богом, що нас буде знищено, так само як наших братів на землі, що на півночі, якщо ми впадемо у провину; так, Він може кинути нас до

15a Мос. 5:7–9.

6 Дії 11:26; 1 Пет. 4:16.

17a Ал. 22:30–31.

19a пп Прапор.

21a 1 Неф. 8:25–28;

Морм. 8:38.

ніг наших ворогів, так само, як ми кинули наш одяг до твоїх ніг, щоб його було розтоптано під ногами, якщо ми впадемо у провину.

23 Мороній сказав їм: Дивіться, ми є залишком сімені Якова; так, ми є залишком «сімені ^бЙосипа, чий верхній ^бодяг було розідрано його братами на багато шматочків; так, і тепер ось, давайте пам'ятати дотримуватися заповідей Бога, інакше наш одяг буде розідрано нашими братами, і нас буде кинуто у в'язницю, або продано, або вбито.

24 Так, давайте збережемо нашу волю як «залишок Йосипа; так, давайте пам'ятати слова Якова перед його смертю, бо ось, він бачив, що одна частина залишку одягу Йосипа збереглася і не згнила. І він сказав: Так само, як цей залишок одягу мого сина зберігся, так один ^бзалишок сімені мого сина буде збережено рукою Бога, і буде взято до Нього, в той час, коли рештки сімені Йосипа загинуть, так само, як рештки його одягу.

25 Ось бачите, це дає моїй душі смуток; проте моя душа має радість у моєму синові через ту частину його сімені, яку буде взято до Бога.

26 Ось бачите, такою була промова Якова.

27 І тепер, хто знає, а чи не є

рештками сімені Йосипа, які загинуть так само, як його одяг, ті, хто відколовся від нас? Авжеж, і навіть ми самі будемо такими, якщо ми не будемо твердо стояти у вірі в Христа.

28 І тоді сталося, що коли Мороній сказав ці слова, він пішов уперед, і також послав посланців в усі частини землі, де був розкол, і зібрав разом усіх людей, які хотіли захищати свою волю, щоб виступити проти Амалікії і тих, хто відколовся, кого називали Амалікійцями.

29 І сталося, що коли Амалікія побачив, що людей Моронія було більше за кількістю, ніж Амалікійців—і він також побачив, що його люди сумніваються у справедливості справи, за яку вони взялися—отже, боючись, що він не доб'ється свого, він узяв тих своїх людей, хто бажав, і пішов на землю Нефії.

30 Тож Мороній думав, що недоцільно, щоб у Ламанійців було більше сили; отже, він задумав відсікти людей Амалікії, тобто захопити їх і привести їх назад, а Амалікію віддати на смерть; так, бо він знав, що той буде підбурювати Ламанійців до гніву проти них, і зробить так, що вони підуть на битву проти них; і він знав, що Амалікія зробить це, щоб досягти своїх цілей.

23а Бут. 49:22–26;
1 Неф. 5:14–15.
б пп Йосип,

син Яковів.
в Бут. 37:3, 31–36.
24а Ам. 5:15;

3 Неф. 5:21–24; 10:17.
б 2 Неф. 3:5–24;
Етер 13:6–7.

31 Отже, Мороній подумав, що йому доцільно взяти своє військо, тих, хто зібрався разом, і озброївся, і увійшов у завіт, що буде підтримувати мир—і сталося, що він узяв своє військо і виступив з своїми наметами в пустиню, щоб відрізати шлях Амалікії в пустині.

32 І сталося, що він учинив за своїми бажаннями, і виступив у пустиню, і випередив військо Амалікії.

33 І сталося, що Амалікія втік з невеликою кількістю своїх людей, а решта потрапила до рук Моронія і була взята назад на землю Зарагемлі.

34 Тож оскільки Мороній був людиною, “призначеною головними суддями і голосом народу, тому він мав владу діяти за своїм бажанням над військом Нефійців, щоб установити і застосувати владу над ними.

35 І сталося, що всіх, хто з Амалікійців не хотів входити в завіт підтримувати справу свободи, щоб можна було зберегти вільний уряд, він наказав віддати на смерть; але тільки дехто відмовився від завіту свободи.

36 І сталося також, що він наказав, щоб гасло волі було піднято над кожною баштою, які були по всій землі, що належала Нефійцям; і так Мороній міцно встано-

вив прапор волі серед Нефійців.

37 І в них знову встановився мир на землі; і так вони підтримували мир на землі майже до кінця дев’ятнадцятого року правління суддів.

38 І Геламан і “первосвященники також підтримували порядок у церкві; так, саме протягом чотирьох років вони мали багато спокою і радості в церкві.

39 І сталося, що багато хто помер, твердо “віруючи, що їхні душі було викуплено Господом Ісусом Христом; так вони відійшли з цього світу, радіючи.

40 І були такі, які померли від гарячки, що в деякі пори року була дуже поширеною на цій землі—але не так багато від гарячки, через чудові якості багатьох “рослин і коріння, які Бог приготував, щоб усунути причину хвороб, яких зазнавали люди через природу того клімату—

41 Але було багато таких, які померли від старого віку; і тих, які померли з вірою в Христа, “цасливі в Ньому, як ми повинні вважати.

РОЗДІЛ 47

Амалікія застосовує віроломство, вбивство й інтриги, щоб стати царем Ламанійців—Нефійські розкольники злочести-

віши ї жорстокіші за Ламанійців. Близько 72 р. до р.х.

ТЕПЕР ми повернемося у нашому літописі до Амалікії і тих, хто "втік з ним у пустиню; бо, бачите, він узяв тих, хто пішов з ним, і пішов на ^бземлю Нефія до Ламанійців, і підбурював Ламанійців гніватися проти народу Нефія так, що цар Ламанійців послав проголошення по всій своїй землі, серед усього свого народу, що вони мають знову зібратися разом іти боротися проти Нефіїців.

2 І сталося, що коли проголошення дійшло до них, вони надзвичайно злякалися; так, вони боялися розсердити царя, і вони також боялися піти боротися проти Нефіїців, щоб не згубити своєї життя. І сталося, що вони не захотіли, або, краще сказати, більшість з них не захотіла послухатися наказів царя.

3 І тоді сталося, що цар розгнівався через їхню неслухняність; тому він передав Амалікії під командування ту частину свого війська, яка була послухною його наказам, і наказав йому, щоб він пішов і примусив їх до зброї.

4 Тож дивіться, це було бажанням Амалікії; бо він був дуже хитромудрою людиною робити зло, тому він склав у своєму серці план скинути з престолу царя Ламанійців.

5 А тепер йому було надано

командування над тими частинами Ламанійців, які були на боці царя; і він прагнув завоювати прихильність тих, хто не був послухним; отже, він вирушив до того місця, яке називалося "Онїйда, бо туди втекли всі Ламанійці; бо вони дізналися, що військо наступає і гадали, що вони йдуть знищити їх, отже, вони втекли до Онїди, до місця зброї.

6 І вони призначили одного чоловіка бути царем і вождем над ними, будучи невідступними в своїй свідомості від твердого рішення, що їх не примусять йти проти Нефіїців.

7 І сталося, що вони зібралися разом на вершині гори, яка називалася Антипа, готуючись до битви.

8 Тож Амалікія не мав наміру давати їм бій відповідно до наказів царя; але бачите, його наміром було заслужити прихильність війська Ламанійців, щоб поставити себе на чолі, і скинути з престолу царя, і заволодіти царством.

9 І ось сталося, що він наказав своєму військові поставити свої намети в долині, яка була біля гори Антипа.

10 І сталося, що коли настала ніч, він послав таємних послів до гори Антипа, бажаючи, щоб вождь тих, хто був на горі, чие ім'я було Легонтій, спустився до підніжжя гори, бо він хоче поговорити з ним.

11 І сталося, що коли Легонтій отримав послання, він не наважився спуститися до підніжжя гори. І сталося, що Амалікія послав до нього знову вдруге, бажаючи, щоб він спустився. І сталося, що Легонтій не захотів; і він послав знову втретє.

12 І сталося, що коли Амалікія переконався, що він не зможе примусити Легонтія спуститися з гори, він пішов на гору, майже до Легонтієвого табору; і він послав знову вчетверте своє послання до Легонтія, бажаючи, аби він спустився і привів свою охорону з собою.

13 І сталося, що коли Легонтій спустився з своєю охороною до Амалікії, Амалікія забажав, щоб він спустився з своїм військом в нічний час, і оточив у їхніх таборах тих людей, над якими цар надав йому командування, і що він передасть їх у руки Легонтія, якщо той зробить його (Амалікію) другим вождем над усім військом.

14 І сталося, що Легонтій спустився з своїми людьми і оточив людей Амалікії, так що перед тим, як вони прокинулися на світанку дня, їх було оточено військом Легонтія.

15 І сталося, що коли вони побачили, що їх оточено, вони благали Амалікію, щоб він дозволив їм зійтися з їхніми братами, щоб їх не було

знищено. Тож це й було саме те, чого бажав Амалікія.

16 І сталося, що він передав своїх людей, “всупереч наказам царя. Тож це й було те, чого Амалікія бажав, аби він міг довершити свої плани у скиненні царя з престолу.

17 Ну а серед Ламанійців був такий звичай: якщо їхнього головного вождя вбивали, призначався інший вождь бути їхнім головним вождем.

18 І сталося, що Амалікія наказав, аби один з його служителів поступово давав отруту Легонтію, щоб той помер.

19 Тож, коли Легонтій помер, Ламанійці призначили Амалікію своїм вождем і своїм головнокомандувачем.

20 І сталося, що Амалікія виступив з своїм військом (бо він здобув, що бажав) до землі Нефія, до міста Нефій, яке було головним містом.

21 І цар вийшов назустріч йому з своїми охоронцями, бо він гадав, що Амалікія виконав його накази, і що Амалікія зібрав разом таке велике військо, щоб іти битися проти Нефійців.

22 Але ось, коли цар вийшов назустріч йому, Амалікія наказав, щоб його служителі пішли вперед назустріч цареві. І вони пішли і вклонилися перед царем, нібито вшановуючи його велич.

23 І сталося, що цар простяг руку, щоб підвести їх, як це було за звичаєм Лама-

нійців, на знак миру, за звичаєм, який вони взяли від Нефійців.

24 І сталося, що коли він підняв першого з землі, ось, той заколов царя, вдаривши прямо в серце; і він упав на землю.

25 Тоді служителі царя втекли; а служителі Амалікії здійняли галас, кажучи:

26 Дивіться, служителі царя закололи його прямо в серце, і він упав, а вони втекли; ось, приходьте і побачите.

27 І сталося, що Амалікія наказав, аби його військо виступило вперед і подивилося, що саме трапилося з царем; і коли вони прийшли на місце і знайшли царя, який лежав у закипільй крові, Амалікія прикинувся розгніваним і сказав: Той, хто любив царя, вийдіть уперед і переслідуйте його служителів, щоб убити їх.

28 І сталося, що всі ті, хто любив царя, почувши ці слова, вийшли вперед і переслідували служителів царя.

29 Тож коли служителі царя побачили військо, яке переслідувало їх, вони злякалися знову і втекли в пустиню, і прийшли на землю Зарагемлі і приєдналися до "людей Аммона.

30 А військо, яке переслідувало їх, повернулося, переслідуючи їх безуспішно; і так Амалікія своїм обманом завоював серця народу.

31 І сталося наступного дня, що він увійшов у місто Нефій з своїм військом і оволодів містом.

32 І тоді сталося, що цариця, коли вона почула, що царя вбито—бо Амалікія відправив послів до цариці, повідомляючи їй, що царя вбили його служителі, що він переслідував їх з своїм військом, але це було безуспішно, і вони зникли—

33 Отже, коли цариця отримала це послання, вона відправила послання Амалікії, забажавши від нього, щоб він пощадив людей в місті; і вона також забажала від нього, щоб він прийшов до неї; і вона також забажала від нього, щоб він привів з собою свідка, аби засвідчити смерть царя.

34 І сталося, що Амалікія узяв того самого служителя, який вбив царя, і всіх тих, хто був з ним, і пішов до цариці, до того місця, де вона сиділа; і вони всі свідчили перед нею, що царя було вбито його власними служителями; і вони також сказали: Вони втекли; чи це не свідчить проти них? І так вони переконали царицю щодо смерті царя.

35 І сталося, що Амалікія шукав прихильності цариці, і взяв її собі в жони; і так своїм обманом і з допомогою своїх підступних служителів він здобув царство; так, він

був визнаний цар по всій землі, серед усього народу Ламанійців, який “складався з Ламанійців, і Лемуїльців, і Ізмаїльців, і всіх розкольників Нефійців, від царювання Нефія і дотепер.

36 Тож ці “розкольники, хоч і мали таке саме навчання і такі самі знання, як Нефійці, так, будучи навчені таким самим ^бзнанням про Господа, проте, це дивно розповідати, незабаром після їхнього розколу, вони стали ще більше закам’янілими і ^вне бажаючи каятися, і дикішими, злочестивішими і лютішими за Ламанійців—упиваючись традиціями Ламанійців; піддаючись лінощам і всілякій похитливості; так, повністю забуваючи Господа Бога свого.

РОЗДІЛ 48

Амалікія підбурює Ламанійців проти Нефійців—Мороній готує своїх людей захищати справу Християн—Він радіє волі і свободі і є могутньою людиною Бога. Близько 72 р. до р.х.

І ось сталося, що як тільки Амалікія отримав царство, він почав надихати серця Ламанійців проти народу Нефія; так, він призначив людей звертатися до Ламанійців з їхніх башт проти Нефійців.

2 І так він надихав їхні серця проти Нефійців, до того, що на останку дев’ятнадцятого року правління суддів, звершивши вже свої плани, так, ставши царем над Ламанійцями, він прагнув також царювати на всій землі, так, і над усіма людьми, які були на цій землі, Нефійцями, так само, як і Ламанійцями.

3 Отже, він звершив свій план, бо він зробив закам’янілими серця Ламанійців і засліпив їхній розум, і збудив їх до гніву, так що він зібрав разом численне військо, щоб піти битися проти Нефійців.

4 Бо він був сповнений рішимості завдяки великій кількості свого народу перемогти Нефійців і привести їх у залежність.

5 І так, він призначив “головних полководців з Зорамійців, оскільки вони найбільше знали про силу Нефійців, і місця їхнього захисту, і найслабші місця їхніх міст; отже, він призначив їх бути головними полководцями над його військом.

6 І сталося, що вони зняли свій табір і вирушили вперед до землі Зарагемлі в пустиню.

7 Тож сталося, що тоді як Амалікія так здобував владу обманом і хитрощами, Мороній, з іншого боку, “готував свідомість людей бути вірними Господу Богу своєму.

8 Так, він зміцнював військо

35а Кн. Як. 1:13–14.

36а пп Відступництво.
б Євр. 10:26–27;

Ал. 24:30.
в Єр. 8:12.
48 5а Ал. 43:6.

7а Ал. 49:8.

Нефійців, і зводив маленькі форти, або місця захистку; насапуючи вали землі навколо, щоб огородити своє війсьсько, і також будуючи стіни з каменя, щоб оточити їх навколо, навколо їхніх міст і границь їхніх земель; так, навкруги всієї землі.

9 І в їхніх найслабших укріпленнях він розмістив більшу кількість людей; і таким чином він укріпив і зміцнив землю, якою володіли Нефійці.

10 І таким чином він готувався “захистити їхню волю, їхні землі, їхніх жінок, і їхніх дітей, і їхній мир, і щоб вони могли жити для Господа Бога свого, і щоб вони могли зберігати те, що їхні вороги називали справою Християн.

11 І Мороній був сильним і могутнім чоловіком; він був чоловіком досконалого “розуміння; так, чоловіком, який не насолоджувався кровопролиттям; чоловіком, чия душа раділа волі і свободі його країни і його братів від залежності і рабства;

12 Так, чоловіком, чие серце сповнювалося дякою Богові його за численні ті привілеї і благословення, які Він дарував Своему народові; чоловіком, який працював надзвичайно заради “благополуччя і безпеки свого народу.

13 Так, він був чоловіком, який був твердим у вірі в

Христа, і він “дав клятву захищати свій народ, свої права, і свою країну, і свою релігію, аж до останньої краплі своєї крові.

14 Тож Нефійців навчали захищати себе від своїх ворогів, аж до пролиття крові, якщо необхідно; так, і їх також навчали “ніколи не завдавати образ, так, і ніколи не підіймати меча, лише проти ворога, лише якщо це буде для збереження їхнього життя.

15 І це було їхньою вірою, що якщо вони діятимуть так, Бог зробить їх процвітаючими на цій землі, тобто, іншими словами, якщо вони будуть вірними у виконанні заповідей Бога, тоді Він зробить їх процвітаючими на цій землі; так, попередить їх, що треба тікати або готуватися до війни, відповідно до небезпеки для них;

16 І також, що Бог повідомить їх, куди їм треба йти, щоб захистити себе від своїх ворогів, і якщо вони зроблять так, Господь врятує їх; і це було вірою Моронія, і його серце пишалось цим; “не пролиттям крові, але творенням добра, збереженням свого народу, так, виконанням заповідей Бога, так, і протистоянням беззаконню.

17 Авжеж, істинно, істинно я кажу вам, якби всі люди були, і є, і будуть колись

10а Ал. 46:12–13.

11а пп Розуміння.

12а пп Благополуччя.

13а Ал. 46:20–22.

14а Ал. 43:46–47;

3 Неф. 3:20–21;

Морм. 3:10–11;

УЗ 98:16.

16а Ал. 55:19.

такими, як Мороній, знайте, навіть самі сили пекла було б зруйновано назавжди; так, “диявол ніколи вже не мав би сили над серцями дітей людських.

18 Бачите, він був таким чоловіком, як Аммон, син Мосії, так, і також як інші сини Мосії, так, і також Алма і його сини, бо всі вони були людьми Бога.

19 Тепер дивіться, Геламан і його брати були не менш послужливими до людей, ніж був Мороній; бо вони проповідували слово Бога, і вони христили на покаяння всіх людей, які прислухалися до їхніх слів.

20 І так вони йшли вперед, і люди “упокорювалися завдяки їхнім словам настільки, що вони були щедро “благословенні Господом, і так, вони були вільні від воєн і суперечок між собою, так, саме протягом чотирьох років.

21 Але, як я вже сказав, наприкінці дев’ятого року, так, незважаючи на їхній мир між собою, вони були змушені неохоче боротися з своїми братами, Ламанійцями.

22 Так, і в цілому їхні війни ніколи не припинялися протягом багатьох років з Ламанійцями, незважаючи на їхню велику неохоту.

23 Ось, їм було “жаль братися за зброю проти Ламанійців,

тому що вони не насолоджувалися пролиттям крові; так, і це ще було не все—їм було жаль бути засобом для відсилення багатьох своїх братів з цього світу до вічного світу непідготовленими до зустрічі з їхнім Богом.

24 Проте, вони не могли дозволити віддати свої життя і щоб їхніх “жінок і їхніх дітей було вирізано з варварською жорстокістю тих, які колись були їхніми братами, так, і “відкололися від їхньої церкви, і залишили їх, і пішли знищувати їх, приєднавшись до Ламанійців.

25 Так, вони не могли знести, що їхні брати будуть втішатися кров’ю Нефійців так довго, як буде хтось, хто виконуватиме заповіді Бога, бо обіцанням Господа було, якщо вони будуть виконувати заповіді, вони будуть процвітати на цій землі.

РОЗДІЛ 49

Ламанійці, які вторгаються, не можуть узяти укріплені міста Аммонійга і Ной—Амалікія проклинає Бога і клядеться випити кров Моронія—Геламан і його брати продовжують зміцнювати Церкву. Близько 72 р. до Р.Х.

І ось сталося одинадцятого місяця дев’ятого року на десятий день місяця

17a 1 Неф. 22:26;
3 Неф. 6:15.

20a пп Упокоритися,

Покірність.
б 1 Неф. 17:35.
23a УЗ 42:45.

24a Ал. 46:12.

б пп Відступництво.

побачили, як військо Ламанійців наближається до землі Аммонійга.

2 І дивіться, місто було перебудовано, і Мороній поставив військо біля границь міста, і вони накидали землі навколо, щоб захистити себе від стріл і каміння Ламанійців; бо знайте, вони воювали камінням і стрілами.

3 Дивіться, я сказав, що місто "Аммонійга було перебудовано. Я кажу вам, так, що воно було частково перебудовано; і через те, що Ламанійці вже руйнували його одного разу через беззаконня народу, вони вважали, що воно знову стане легкою здобиччю для них.

4 Але дивіться, яким великим було їхнє розчарування; бо знайте, Нефійці насипали вал з землі навколо себе, який був таким високим, що Ламанійці не могли докинути своє каміння і свої стріли до них, щоб ті досягали цілі, не могли вони й наступати на них інакше, як через місце їхнього входу.

5 Тож у цей час головні полководці Ламанійців були вражені надзвичайно мудрістю Нефійців у приготуванні своїх місць безпеки.

6 Тож вожді Ламанійців вважали, завдяки великій їхній кількості, так, вони вважали, що в них буде перевага напасти на них так, як вони досі робили; так, і вони ще підго-

тували себе щитами і нагрудниками; і вони також підготували себе одягом з шкіри, так, дуже товстим одягом, що прикривав їхню наготу.

7 І будучи підготовленими таким чином, вони вважали, що вони зможуть легко перемогти і підкорити своїх братів ярмом залежності, або вбивати і різати їх за своїм бажанням.

8 Але дивіться, на їхній крайній подив, вони були "підготовлені до них, у такий спосіб, який ніколи не був відомим серед дітей Легія. Тож вони були підготовлені до Ламанійців, щоб битися за наказами Моронія.

9 І сталося, що Ламанійці, або Амалікійці, були надзвичайно здивовані їхнім способом приготування до війни.

10 Тож якби цар Амалікія прийшов з "землі Нефія на чолі свого війська, можливо, він наказав би Ламанійцям напасти на Нефійців поблизу міста Аммонійга; бо бачите, він не шкодував крові своїх людей.

11 Але дивіться, Амалікія сам не прийшов битися. І дивіться, його головні полководці не наважилися напасти на Нефійців поблизу міста Аммонійга, бо Мороній змінив ведення дій серед Нефійців, так що Ламанійці були розчаровані в їхніх місцях схову, і вони не могли напасти на них.

12 Отже, вони відступили в пустиню, і зняли свій табір, і попрямували до землі Ноя, гадаючи, що то є друге найкраще місце для них, щоб напасти на Нефійців.

13 Бо вони не знали, що Мороній укріпив, тобто побудував «форти безпеки для всіх міст на всій цій землі; тому вони попрямували до землі Ноя з твердою рішучістю; так, їхні головні полководці вийшли наперед і поклялися, що вони знищать людей того міста.

14 Але ось, на їхній подив, місто Ной, яке досі було слабким місцем, стало тепер завдяки Моронієві сильним, так, навіть переважило силу міста Аммонійга.

15 І ось, дивіться, у цьому була мудрість Моронія; бо він розумів, що вони будуть налякані містом Аммонійга; а оскільки місто Ной було найслабшим місцем цієї землі, отже, вони попрямують битися туди; і це було якраз те, чого він прагнув.

16 І ось, Мороній призначив Легія бути головним полководцем над людьми того міста; і то був той «самий Легій, який боровся з Ламанійцями в долині на сході від ріки Сидон.

17 І тоді ось сталося, що коли Ламанійці дізналися, що Легій командує містом, вони знову були розчаровані, бо надзвичайно боялися

Легія; проте, їхні головні полководці поклялися клятвою напасти на місто; тому вони просували своє військо.

18 Тоді ось, Ламанійці не могли дістатися до їхніх фортів безпеки ніяким іншим способом, як тільки через вхід, завдяки висоті насипу, який було накидано, і глибини рову, який було викопано кругом, за винятком входу.

19 І так Нефійці підготувалися знищувати всіх тих, хто спробує лізти нагору, щоб увійти у форт якимось іншим шляхом, кидаючи в них каміння і стріли.

20 Таким чином були вони підготовлені, так, загін їхніх найсильніших чоловіків, з їхніми мечами і їхніми пращами, вбивати всіх, хто спробує дістатися їхнього місця безпеки через місце входу; і таким чином вони підготувалися захищатися від Ламанійців.

21 І сталося, що полководці Ламанійців привели свої війська до місця входу і почали битися з Нефійцями, щоб дістатися до їхнього місця безпеки; але ось, їх відкидали назад раз за разом, так що їх було вбито величезним убивством.

22 Тож коли вони зрозуміли, що не можуть подолати Нефійців через місце входу, вони почали розкопувати їхні насипи з землі, щоб зробити прохід для свого війська, аби мати рівні можливості

битися; але ось, у цих спробах їх було зметено камінням і стрілами, якими їх було закидано; і замість того, щоб заповнити їхні рови, скидаючи насипи з землі, їх майже заповнили їхні мертві і поранені тіла.

23 Таким чином Нефійці мали повну перевагу над своїми ворогами; і таким чином Ламанійці намагалися знищити Нефійців, доки всіх їхніх головних полководців не було вбито; так, і більше ніж тисячу Ламанійців було вбито; тоді як з іншого боку, жодної душі з Нефійців не було вбито.

24 Було близько п'ятдесяти поранених, яких було піддано стрілам Ламанійців крізь вхід, але їх захищали щити, і їхні нагрудники, і їхні головні пластинки, так що їхні рани були на ногах, і багато з них були дуже тяжкими.

25 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що їхніх головних полководців усіх убито, вони втекли в пустиню. І сталося, що вони повернулися на землю Нефія повідомити їхнього царя Амалікію, який був Нефійцем від народження, про їхні великі втрати.

26 І сталося, що він був надзвичайно сердитий на своїх людей, тому що він не домігся свого щодо Нефійців; він не підкорив їх ярмом залежності.

27 Так, він був надзвичайно розгніваний, і він "прокляв Бога, а також Моронія, клянучись ^бклятвою, що він вип'є його кров; і все це тому, що Мороній виконав накази Бога, забезпечуючи безпеку свого народу.

28 І сталося, що з іншого боку, люди Нефія "дякували Господові Богові своєму за Його незрівнянну силу у визволенні їх з рук їхніх ворогів.

29 І так закінчився дев'ятнадцятий рік правління суддів над народом Нефія.

30 Так, і був тривалий мир серед них, і надзвичайно велике процвітання в церкві, завдяки їхній увазі й старанності, що вони їх приділяли слову Бога, яке було проголошено їм Геламаном, і Шиблоном, і Коріантоном, і Аммоном з його братами, так, і всіма тими, кого було посвячено за "святим чином Бога, кого було хрищено на покаяння, і послано проповідувати серед народу.

РОЗДІЛ 50

Мороній укріплює землі Нефійців—Вони будують багато нових міст—Війни і знищення випадають Нефійцям у дні їхніх злочестивостей і мерзот—Моріантона і його розкольників переможено Теанкумом—Нефійга вмирає, і його син Пагоран

займає місце суду. Близько 72–67 рр. до р.х.

І ось сталося, що Мороній не припинив готуватися до війни, тобто захищати свій народ від Ламанійців; бо він наказав, щоб його військо почало на початку двадцятого року правління суддів, щоб вони почали накидати купи землі навколо всіх міст, по всій землі, якою володіли Нефійці.

2 А по верхові цих насипів землі він наказав, щоб там поставили балки, так, споруди з балок висотою у зріст людини, навколо міст.

3 І він наказав, щоб на тих спорудах з балок було поставлено частокіл на балках навкруги; і він був міцним і високим.

4 І він наказав, щоб було зведено башти, які б вивисувалися над тими частоколами, і він наказав, щоб місця безпеки було споруджено на тих баштах, щоб каміння і стріли Ламанійців не змогли заподіяти їм шкоди.

5 І вони були підготовлені до того, щоб змогли кидати каміння з того верху, згідно з їхнім задоволенням і їхньою силою, і вбивати того, хто спробує наблизитися до стін міста.

6 Так Мороній підготував фортеці до наступу ворогів навколо кожного міста по всій землі.

7 І сталося, що Мороній наказав, щоб його військо пішло до східної долини; так, і вони пішли і вигнали всіх Ламанійців, які були у східній пустині, до їхніх власних земель, які були на південь від землі Зарагемлі.

8 А земля Нефія простягалася прямим курсом від східного моря на захід.

9 І сталося, що коли Мороній вигнав усіх Ламанійців із східної пустині, яка була на північ від земель їхнього володіння, він наказав, щоб жителі, які були на землі Зарагемлі і на землі навколо, пішли у східну пустиню, аж до меж узбережжя, і заволоділи землею.

10 І він також поставив військо на півдні, на межах їхніх володінь, і наказав їм звести "укріплення, щоб вони могли зберегти своє військо і своїх людей від рук їхніх ворогів.

11 І так він відсік усі фортеці Ламанійців у східній пустині, так, а також на заході, укріплюючи межу між Нефійцями і Ламанійцями, між землею Зарагемлі і землею Нефія, від західного моря, що біжить повз верхів'я ріки Сидон, — Нефійці володіли всією землею на півночі, так, саме всією землею, що була на північ від землі Щедрої, відповідно до їхнього бажання.

12 Так Мороній, з своїм військом, яке збільшувалося

щодня завдяки забезпеченому захистові, який надали його споруди, прагнув відрізати силу і владу Ламанійців від земель їхнього володіння, щоб вони не мали влади на землях їхнього володіння.

13 І сталося, що Нефійці почали заснування міста, і вони дали цьому місту ім'я Мороній; і воно було поблизу східного моря; і воно було на південь по межі володінь Ламанійців.

14 І вони також почали заснування міста між містом Мороній і містом Аарон, поєднавши границі Аарона і Моронія; і вони дали ім'я місту, або землі, Нефійга.

15 І вони також почали того самого року будувати багато міст на півночі, одне—особливим способом, яке вони назвали Легій, яке було на півночі біля меж узбережжя.

16 І так закінчився двадцятий рік.

17 І в такому процвітаючому достатку був народ Нефія на початку двадцять і першого року правління суддів над народом Нефія.

18 І вони процвітали надзвичайно, і вони стали надзвичайно багатими; так, і вони розмножувалися і ставали сильними на цій землі.

19 І так ми бачимо, якими милосердними і справедливими є всі справи Господа, так, що виконуються всі слова Його дітям людським;

авжеж, ми можемо бачити, що підтверджуються Його слова, саме в цей час, які Він сказав Легію, кажучи:

20 Благословенний ти і твої діти; і вони будуть благословенними, якщо виконуватимуть Мої заповіді, то процвітатимуть на цій землі. Але запам'ятай, якщо вони не будуть виконувати Мої заповіді, їх буде "відсічено від присутності Господа.

21 І ми бачимо, що ці обіцяння було здійснено для народу Нефія, бо саме їхні чвари і суперечки, так, їхні вбивства і їхні пограбування, їхнє ідолопоклонство, їхня розпуста і їхні мерзоти, які були поміж ними, принесли на них їхні війни і їхні знищення.

22 А тих, хто був вірним у виконанні заповідей Господа, було визволено в усі часи, поки тисячі їхніх злочестивих братів було призначено до залежності, або до того, щоб загинути від меча, або вродитися у зневірі і змішатися з Ламанійцями.

23 Але знайте, не було "щасливішого часу серед народу Нефієвого, починаючи від днів Нефія, ніж у дні Моронія, так, саме в цей час, у двадцять і перший рік правління суддів.

24 І сталося, що двадцять і другий рік правління суддів також закінчився в мирі; так, і також двадцять і третій рік.

25 І сталося, що на початку

двадцять і четвертого року правління суддів також був би мир серед народу Нефія, якби не “суперечка, яка виникла поміж ними стосовно землі Легія, і землі Моріантона, які прилягали до границь Легія; обидві були поблизу меж узбережжя.

26 Бо ось, люди, які володіли землею Моріантона, претендували на частину землі Легія; отже, почалася гаряча суперечка між ними, так що люди Моріантона взялися за зброю проти своїх братів, і вони були сповнені рішимо-сті мечем убити їх.

27 Але ось, люди, які володіли землею Легія, втекли в табір Моронія і звернулися до нього за допомогою; бо бачите, вони не були неправими.

28 І сталося, що коли люди Моріантона, яких вів чоловік на ім'я Моріантон, дізналися, що люди Легія втекли в табір Моронія, вони надзвичайно злякалися, щоб військо Моронія не напало на них і не знищило їх.

29 Отже, Моріантон переконав їх до глибини серця, що їм слід тікати на землю, яка була на північ, яка була вкрита великими масами води, і взяти у володіння землю, яка була на півночі.

30 І бачите, вони б здійснили цей план (що стало б причиною бути оплаканими), але дивіться, Моріантон, будучи людиною сильних емоцій,

отже, він розсердився на одну з своїх служниць, і він накинувся на неї і дуже побив її.

31 І сталося, що вона втекла, і прийшла до табору Моронія, і розповіла Моронієві все про цю справу, а також про їхні наміри втекти на землю, що на півночі.

32 Тож дивіться, люди, які були на землі Щедрій, або, краще сказати, Мороній, боявся, що вони прислухаються до слів Моріантона і з'єднаються з його людьми, і таким чином він заволодіє тими частинами землі, що закладе основу для серйозних наслідків серед людей Нефія, так, таких наслідків, які приведуть до повалення їхньої “волі.

33 Отже, Мороній послав військо з їхнім обозом випередити людей Моріантона, щоб зупинити їхню втечу на землю, що на півночі.

34 І сталося, що вони не випередили їх, аж поки не прийшли до границь землі “Спустошення; а там вони випередили їх вузьким шляхом, який вів повз море до землі, що на півночі, так, повз море на заході і на сході.

35 І сталося, що військо, послане Моронієм, яке очолював чоловік, чиє ім'я було Теанкум, зустріло-таки людей Моріантона; і такими впертими були люди Моріантона (їх надихали його злочестивість і його улесливі слова), що між ними почала-

ся битва, в якій Теанкум убив Моріантона і розбив його війсьсько, і взяв їх у полон, і повернувся до табору Моронія. І так закінчився двадцять і четвертий рік правління суддів над народом Нефія.

36 І так людей Моріантона було повернено. І після того як вони уклали угоду зберігати мир, їх було відновлено на землі Моріантона, і склався союз між ними і народом Легія; і їх також було відновлено на їхніх землях.

37 І сталося, що того самого року, коли у людей Нефія було відновлено мир, Нефійґа, другий головний суддя, помер, займаючи місце суду з бездоганною чесністю перед Богом.

38 Проте він відмовив Алмі взяти у володіння ті літописи і ті речі, які вважалися Алмою і його батьками найсвятішими; тому Алма передав їх своєму синові, Геламану.

39 Ось сталося, що сина Нефійґи було призначено зайняти місце суду замість свого батька; так, його було призначено головним суддею і правителем над людьми, з клятвою і священним таїнством судити праведно, і зберігати мир і свободу людей, і дарувати їм їхні священні привілеї поклонятися Господу Богові їхньому, так, підтримувати і захищати справу Бога в усі свої дні, і привести злочестивих до правосуддя, відповідно до їхнього злочину.

40 Тож знайте, його ім'я було Пагоран. І Пагоран зайняв місце свого батька, і почав своє правління наприкінці двадцять і четвертого року над народом Нефія.

РОЗДІЛ 51

Прихильники царя намагаються змінити закон і поставити царя—Пагорана і прихильників свободи підтримано голосом народу—Мороній примушує прихильників царя захищати свою країну, інакше їх буде віддано на смерть—Амалікія і Ламанійці захоплюють багато укріплених міст—Теанкум відбиває Ламанійську навалу і вбиває Амалікію в його наметі. Близько 67–66 рр. до Р.Х.

І ось сталося на початку двадцять і п'ятого року правління суддів над народом Нефія, вони встановили мир між народом Легія і народом Моріантона стосовно їхніх земель і почали двадцять і п'ятий рік у мирі;

2 Проте вони не довго підтримували повний мир на землі, бо почалися суперечки серед людей щодо головного судді Пагорана; бо ось, була частина людей, які бажали, щоб кілька окремих місць у законі було змінено.

3 Але дивіться, Пагоран не хотів ні змінювати закон, ані дозволяти, щоб його було змінено; тому він не прислухався до тих, хто подав свої

голоси з проханнями про змінення закону.

4 Тому ті, хто мав бажання, щоб закон було змінено, сиділися на нього і хотіли, щоб він більше не був головним суддею на цій землі; тому виникли гарячі спори щодо цієї справи, але не до кровопролиття.

5 І сталося, що ті, хто мав бажання, аби Пагорана було скинуто з місця суду, називалися прихильниками царя, бо вони хотіли, щоб закон було змінено у такий спосіб, щоб скинути свободний уряд і встановити царя на цій землі.

6 А ті, хто мав бажання, щоб Пагоран залишався головним суддею на цій землі, взяли на себе ім'я прихильників свободи; і таким було розділення між ними, бо прихильники свободи присягнули, тобто склали завіт захищати свої права і привілеї своєї релігії з допомогою вільного уряду.

7 І сталося, що це питання їхньої суперечки було вирішено голосом народу. І сталося, що голос народу прозвучав на користь прихильників свободи, і Пагоран зберіг за собою місце суду, що викликало багато радощів серед братів Пагорана і також серед багатьох людей волі, які теж примусили прихильників царя замовкнути, так що ті не наважилися чинити

опір, але були змушені захищати справу свободи.

8 Тож ті, хто був за царів, були "знатного походження, і вони прагнули бути царями; і їх було підтримано тими, хто прагнув сили і влади над людьми.

9 Але дивіться, цей час був ризикованим для таких суперечок серед народу Нефія; бо дивіться, Амалікія знову збудив серця народу Ламанійців проти народу Нефійців, і він збирав разом воїнів з усіх частин своєї землі, і озброював їх, і готував їх до війни з усією старанністю; бо він "поклявся випити кров з Моронія.

10 Але дивіться, ми побачимо, що його обіцяння, яке він дав, було необачним; проте він приготував себе і своє військо йти на битву проти Нефійців.

11 Тож його військо було не таким великим, як досі, через багато тисяч тих, кого було вбито рукою Нефійців; але, незважаючи на свою велику втрату, Амалікія зібрав разом на подив велике військо, таке, що він не боявся прийти на землю Зарагемлі.

12 Так, сам Амалікія прийшов на чолі Ламанійців. І було це в двадцять і п'ятому році правління суддів; і саме тоді вони почали вирішувати справи своїх суперечок про головного суддю Пагорана.

13 І сталося, що коли люди,

яких називали прихильниками царя, почули, що Ламанійці йдуть боротися проти них, вони зраділи в серці своєму; і вони відмовилися взяти зброю, бо вони були настільки розгніваними на головного суддю, і також на "людей волі, що вони не хотіли брати зброю, щоб захищати свою країну.

14 І сталося, що коли Мороній побачив це, і також побачив, що Ламанійці переходять границі землі, він надзвичайно розгнівався через упертість тих людей, яких він з такою старанністю намагався зберегти; так, він був надзвичайно розгніваний; його душа була сповнена гніву проти них.

15 І сталося, що він послав прохання з результатами голосування до правителя цієї землі, бажаючи, щоб він прочитав його, і надав йому (Моронію) владу примусити тих розкольників захищати свою країну або віддати їх на смерть.

16 Бо його першою турботою було покласти край таким суперечкам і розколові серед людей; бо дивіться, це й дотепер було причиною всього їхнього знищення. І сталося, що це даровано було згідно з голосом народу.

17 І сталося, що Мороній наказав своєму військові йти проти тих прихильників царя, щоб збити з них їхню

гордовитість і їхню знатність і зрівняти їх з землею, або вони повинні взяти зброю і захищати справу волі.

18 І сталося, що військо виступило вперед проти них; і вони збили з них гордовитість і знатність, так що коли ті підняли свою зброю війни, щоб боротися проти людей Моронія, їх було порубано і зрівняно з землею.

19 І сталося, що було чотири тисячі тих "розкольників, яких було порубано мечем; а тих їхніх вождів, яких не було вбито в боротьбі, було схоплено і кинуте до в'язниці, бо не було коли судити їх тоді.

20 І решта тих розкольників, аби не бути збитими до землі мечем, здалася прапорові волі, і була змушена підняти "гасло волі над своїми баштами, і в своїх містах, і взяти зброю на захист своєї країни.

21 І так Мороній поклав край тим прихильникам царя, так що не було більше нікого, відомого під назвою «прихильники царя»; і так він поклав край упертості і гордовитості тих людей, які заявляли про кров знаті; але їх було приведено до цього, щоб вони упокорилися, так само як їхні браття, і боролися доблесно за свою свободу від залежності.

22 Ось сталося, що в той час коли "Мороній у такий спосіб позбавлявся воєн і суперечок серед власного народу, і

підпорядковував їх мирові й цивілізації, і давав розпорядження готуватися до війни проти Ламанійців, бачите, Ламанійці прийшли на землю Моронія, яка була біля меж узбережжя.

23 І сталося, що Нефійці не були достатньо сильними в місті Мороній; тому Амалікія вигнав їх, вбиваючи багатьох. І сталося, що Амалікія захопив володіння містом, так, володіння всіма їхніми укріпленнями.

24 І ті, хто втік з міста Мороній, прийшли в місто Нефійга; і також люди з міста Легій зібралися разом, і підготувалися, і були готові прийняти бій з Ламанійцями.

25 Але сталося, що Амалікія не хотів дозволити Ламанійцям іти на місто Нефійга битися, але тримав їх біля узбережжя, залишаючи людей в кожному місті, щоб охороняти і захищати його.

26 І так він просувався, захоплюючи багато міст, місто Нефійга, і місто Легій, і місто Моріантон, і місто Омнер, і місто Гід, і місто Мулек, усі, які були на східних межах біля узбережжя.

27 І таким чином, здобули Ламанійці хитрістю Амалікії так багато міст, завдяки їхньому незліченному воїнству, всі вони були міцно укріплені, так само як і "укріплення Моронія; всі вони забезпечували Ламанійців фортецями.

28 І сталося, що вони попрямували до границь землі Щедрої, женучи Нефійців перед собою і вбиваючи багатьох.

29 Але сталося, що їх зустрів Теанкум, який "вбив Моріантона і випередив його людей під час його втечі.

30 І сталося, що він випередив Амалікію також, коли той прямував з своїм численним військом, щоб захопити у володіння землю Щедру, а також землю на півночі.

31 Але дивіться, його спіткало розчарування, коли його було відбито Теанкумом і його людьми, бо вони були великими воїнами; бо кожний чоловік Теанкума перевершував Ламанійців в їхній силі і в їхній майстерності в справах війни, так що вони досягли переваги над Ламанійцями.

32 І сталося, що вони виснажували їх, настільки, що вони вбивали їх, аж доки не стемніло. І сталося, що Теанкум і його люди поставили свої намети на границях землі Щедрої; і Амалікія поставив свої намети біля меж на міліні узбережжя, і у такий спосіб їх вигнали.

33 І сталося, що коли настала ніч, Теанкум і його служитель вислизнули і вийшли вночі, і пішли в табір Амалікії; і ось, сон знесилив їх через їхню велику втому, викликану зусиллями і спекою цього дня.

34 І сталося, що Теанкум

крадькома вліз у намет царя, і встромив список йому в серце; і цим він враз заподіяв смерть цареві, так що той не збудив своїх слуг.

35 І він знову крадькома повернувся до свого власного табору, і бачите, його люди спали, і він розбудив їх і розповів їм про все, що вчинив.

36 І він наказав, щоб його військо чекало в готовності, коли Ламанійці прокинуться і нападуть на них.

37 І так закінчився двадцять і п'ятий рік правління суддів над народом Нефія; і так закінчилися дні Амалікії.

РОЗДІЛ 52

Амморон як наступник Амалікії стає царем Ламанійців—Мороній, Теанкум і Легій очолюють Нефійців у переможній війні проти Ламанійців—Місто Мулек знову захоплено, і Якова Зорамійця вбито. Близько 66–64 рр. до р.х.

І ось сталося на двадцять і шостому році правління суддів над народом Нефія, знайте, коли Ламанійці прокинулися першого ранку першого місяця, ось, вони знайшли Амалікію мертвим в його власному наметі; і вони також побачили, що Теанкум готовий дати їм бій того ж дня.

2 І ось, коли Ламанійці побачили це, вони переля-

калися; і вони відмовилися від свого плану прямувати до землі, що на півночі, і відступили з усім своїм військом у місто Мулек і прагнули знайти захист у своїх укріпленнях.

3 І сталося, що брата Амалікії було призначено царем над народом; і його ім'я було Амморон; таким чином, брата царя Амалікії було призначено царювати замість нього.

4 І сталося, що він наказав, аби його народ захищав ті міста, які вони захопили через кровопролиття, бо вони не захоплювали жодного міста без того, щоб не втратити багато крові.

5 І тоді Теанкум побачив, що Ламанійці були сповнені рішчюстю захищати ті міста, які вони захопили, і ті частини землі, якими вони заволоділи; і також, побачивши незліченну їхню кількість, Теанкум подумав, що недоцільно буде йому зважитися напасти на них у їхніх фортах.

6 Але він утримав своїх людей навколо, нібито роблячи приготування до війни; так, і справді він готувався захищатися від них, "зводячи мури навколо і готуючи місця для укріття.

7 І сталося, що він продовжував так готуватися до війни, доки Мороній не прислав велику кількість людей, щоб підкріпити його військо.

8 І Мороній також віддав накази йому, щоб він тримав усіх полонених, які потрапили до його рук; бо оскільки Ламанійці взяли багато полонених, йому слід було тримати всіх полонених Ламанійців як викуп за тих, кого захопили Ламанійці.

9 І він також послав накази йому, що йому слід укріпити землю Щедру і охороняти «вузький прохід, який вів до землі на півночі, щоб Ламанійці не захопили те місце, і не мали сили непокоїти їх з усіх боків.

10 І Мороній ще передав йому своє побажання, щоб він був вірним у захисті тієї ділянки землі і щоб він шукав кожної нагоди покарати Ламанійців на цій ділянці настільки, наскільки це було йому по силі, щоб, можливо, він знову зміг узяти хитрстю або якимось іншим шляхом ті міста, які було взято з їхніх рук; і щоб він також укріпив і зміцнив міста навколо, які не потрапили до рук Ламанійців.

11 І він також сказав йому; Я прийшов би до тебе, але дивися, Ламанійці напали на нас на границях землі біля західного моря; і дивися, я виступаю проти них, тому я не можу прийти до тебе.

12 Тож цар (Амморон) вийшов з землі Зарагемлі, і повідомив царицю про смерть свого брата, і зібрав разом

велику кількість чоловіків, і виступив проти Нефійців на межах західного моря.

13 І таким чином він намагався непокоїти Нефійців, і відтягнути частину їхніх сил на ту частину землі, водночас він наказав тим, кого він залишив володіти містами, які він захопив, щоб вони також непокоїли Нефійців на межах біля східного моря, і заволоділи їхніми землями, наскільки це було їм по силі, зважаючи на силу їхнього війська.

14 І тому були Нефійці в тих небезпечних обставинах в кінці двадцять і шостого року правління суддів над народом Нефія.

15 Але ось, сталося у двадцять і сьомому році правління суддів, що Теанкум за наказом Моронія, який розмістив військо, щоб захистити південні і західні границі землі, і почав свій похід до землі Щедрої, щоб він міг допомогти Теанкумові з його людьми у взятті міст, які вони втратили—

16 І сталося, що Теанкум отримав накази зробити напад на місто Мулек, і взяти його, якщо це буде можливо.

17 І сталося, що Теанкум зробив приготування до нападу на місто Мулек і виступив з своїм військом проти Ламанійців; але він побачив, що йому неможливо пересилити їх, поки вони були в своїх укріпленнях; тому він відмо-

вився від своїх планів і повернувся знову до міста Щедре чекати на прибуття Моронія, щоб він міг отримати підкріплення для свого війська.

18 І сталося, що Мороній прибув з своїм військом на землю Щедру у другій половині двадцять і сьомого року правління суддів над народом Нефія.

19 А на початку двадцять і восьмого року Мороній і Теанкум і багато хто з головних полководців тримали воєнну раду—що їм слід зробити, аби викликати Ламанійців вийти проти них на бій; або щоб вони могли якимось чином виманити їх з їхніх фортець, аби вони могли здобути перевагу над ними і знову взяти місто Мулек.

20 І сталося, що вони відправили послів до війська Ламанійців, яке захищало місто Мулек, до їхнього вождя, чие ім'я було Яків, вимагаючи, аби він вийшов з своїм військом зустрітися з ними на рівнинах між двома містами. Але ось, Яків, який був Зорамійцем, не хотів виходити з своїм військом зустрічатися з ними на рівнинах.

21 І сталося, що Мороній не мав ніякої надії зустрітися з ними на справедливих умовах, тому він зважився на такий план, що він виманить Ламанійців з їхніх фортець.

22 Тому він наказав, щоб Теанкум узяв невелику кількість чоловіків і попрямував униз до узбережжя; а

Мороній і його військо вночі попрямувало в пустиню, на захід від міста Мулек; і таким чином, наступного дня, коли вартові Ламанійців знайшли Теанкума, вони побігли і розповіли це Якову, своєму вождеві.

23 І сталося, що військо Ламанійців виступило проти Теанкума, сподіваючись своєю кількістю перемогти Теанкума, зважаючи на їхнє невелике число. І коли Теанкум побачив військо Ламанійців, що виступало проти нього, він почав відступати до узбережжя, на північ.

24 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що він почав тікати, вони набралися мужності й енергійно переслідували його. А коли Теанкум таким чином відводив Ламанійців, які переслідували їх марно, дивіться, Мороній наказав, щоб частина його війська, яка була з ним, попрямувала до міста і оволоділа ним.

25 І так вони й зробили, і вбили всіх тих, кого було залишено захищати місто, так, усіх тих, хто не хотів скласти свою зброю війни.

26 І так Мороній з частиною свого війська оволодів містом Мулек, коли він прямував з рештою зустрічати Ламанійців, коли вони будуть повертатися після переслідування Теанкума.

27 І сталося, що Ламанійці переслідували Теанкума, доки вони не дійшли до

міста Щедре, а тоді їх зустрів Легій і маленьке військо, яке залишилося захищати місто Щедре.

28 А тоді ось, коли головні полководці Ламанійців побачили Легія з його військом, які виступали проти них, вони втекли у великому замішанні, що вони можуть не досягти міста Мулек до тих пір, як Легій з його військом переможе їх; бо вони були втомлені своїм походом, а люди Легія були свіжими.

29 Тож Ламанійці не знали, що Мороній був у них у тилу з своїм військом; і вони боялися тільки Легія і його людей.

30 Тож Легій не мав бажання захопити їх, доки вони не зустрінуться з Моронієм і його військом.

31 І сталося, що перш ніж Ламанійці відступили дуже далеко, їх було оточено Нефійцями, людьми Моронія з одного боку, і людьми Легія з другого, які всі були свіжими і повними сили; а Ламанійці були втомлені через свій тривалий похід.

32 І Мороній наказав своїм людям, щоб вони нападали на них, доки ті не складуть свою зброю війни.

33 І сталося, що Яків, будучи їхнім вождем, будучи також "Зорамійцем і маючи непереможний дух, повів Ламанійців уперед на битву з надзвичайною люттю проти Моронія.

34 Оскільки Мороній був на їхньому шляху, тому Яків вирішив убивати їх і прорубати собі шлях до міста Мулек. Але дивіться, Мороній і його люди були набагато сильнішими; тому вони не поступалися Ламанійцям.

35 І сталося, що вони боролися з обох сторін з надзвичайною люттю; і було багато вбитих з обох сторін; так, і Моронія було поранено, і Якова було вбито.

36 І Легій натискав з їхнього тилу з такою люттю з своїми сильними людьми, що Ламанійці з тилу склали свою зброю війни; а решта їх, будучи у великому замішанні, не знала, чи йти, чи вдарити.

37 Тоді Мороній, побачивши їхнє замішання, сказав їм: Якщо ви принесете свою зброю війни і складете її, знайте, ми утримаємося від пролиття вашої крові.

38 І сталося, що коли Ламанійці почули ці слова, їхні головні полководці, всі ті, кого не було вбито, вийшли наперед і кинули свою зброю війни до ніг Моронія, а також наказали своїм людям, щоб вони зробили те саме.

39 Але ось, було багато таких, які не захотіли; і тих, хто не захотів віддати свої мечі, було схоплено і зв'язано, і їхню зброю війни забрали в них, і їх було примушено прямувати з своїми братами до землі Щедрої.

40 І ось число полонених, яких було захоплено, перевищувало кількість убитих, так, їх було більше, ніж убитих з обох сторін.

РОЗДІЛ 53

Ламанійських полонених використовують для укріплення міста Щедрого—Розкол серед Нефійців сприяє перемогам Ламанійців—Геламан бере на себе командування двома тисячами юнаків з народу Аммона. Близько 64–63 рр. до Р.Х.

І сталося, що вони приставили охорону до полонених Ламанійців, і примусили їх піти і поховати своїх мертвих, так, а також мертвих Нефійців, яких було вбито; і Мороній приставив людей охороняти їх, поки вони будуть виконувати свою роботу.

2 І Мороній пішов у місто Мулек з Легієм, і взяв на себе командування містом і передав його Легієві. Тож бачите, цей Легій був людиною, яка була з Моронієм у більшості всіх його битв; і він був людиною, «схожою на Моронія, і вони втішалися благополуччям один одного; так, вони любили один одного, і також їх любили всі люди Нефія.

3 І сталося, що після того як Ламанійці закінчили поховання своїх мертвих, а також мертвих Нефійців, вони вернулися назад до землі Ще-

дрої; і Теанкум, за командами Моронія, наказав, щоб вони почали копати рів навколо землі, тобто міста, Щедре.

4 І він наказав, щоб вони збудували «бруствер з деревини на внутрішній стороні рову; і вони накидали землі з рову на бруствер з деревини; і таким чином вони примусили Ламанійців працювати, доки вони не обгородили місто Щедре навколо міцною стіною з дерева і землі, надзвичайної висоти.

5 І це місто стало надзвичайною фортецею з тих пір; і в цьому місті вони охороняли полонених Ламанійців; так, саме за стіною, яку вони наказали їм збудувати своїми власними руками. Тож Мороній був змушений наказати Ламанійцям працювати, тому що за працею було легше охороняти їх; і він хотів мати всі свої сили, коли буде робити напад на Ламанійців.

6 І сталося, що Мороній таким чином здобув перемогу над одним з найбільших військ Ламанійців, і заволодів містом Мулек, яке було одним з найсильніших оплотів Ламанійців на землі Нефія; і так він також побудував фортецю, щоб утримувати своїх полонених.

7 І сталося, що він більше не чинив спроб боротися з Ламанійцями того року, але він дав роботу своїм чоловікам у підготовці до війни, так, і в

зведенні укріплень, щоб захищатися від Ламанійців, так, і також у врятуванні своїх жінок і своїх дітей від голоду і скорбот, і забезпеченні їжею свого війська.

8 І ось сталося, що військо Ламанійців, на західному морі, на півдні, за відсутності Моронія внаслідок якихось інтриг серед Нефійців, що зробило так, що стався розкол серед них, отримали якусь перевагу над Нефійцями, так, настільки, що вони здобули у володіння певну кількість їхніх міст у тій частині землі.

9 І таким чином через беззаконня серед них, авжеж, через розколи та інтриги серед них, їх було поставлено у найнебезпечніші обставини.

10 І ось бачите, я маю щось сказати про "людей Аммона, які спочатку були Ламанійцями; але Аммоном і його братами, або, краще сказати, силою і словом Бога, їх було ^бнавернено до Господа; і їх було приведено в землю Зарагемлі, і з того часу їх захищали Нефійці.

11 І через їхню клятву їх було утримано від того, щоб братися за зброю проти своїх братів; бо вони дали клятву, що "ніколи більше не проливатимуть крові; і згідно з їхньою клятвою вони б загинули; так, вони б дозволили собі потрапити до рук їхніх

братів, якби не жалість і надзвичайна любов, яку Аммон і його брати відчували до них.

12 І для цього їх було приведено до землі Зарагемлі; і вони були "захищені Нефійцями.

13 Але сталося, що коли вони побачили, яку небезпеку, і багато скорбот і лиха Нефійці знесли заради них, вони були зворушені співчуттям і мали "бажання взятися за зброю на захист своєї країни.

14 Але ось, коли вони вже збиралися взятися за зброю війни, вони були пересилені переконаннями Геламана і його братів, бо вони вже збиралися "порушити ^бклятву, яку вони дали.

15 А Геламан боявся, щоб, учинивши так, вони не згубили своїх душ; тому всі ті, хто увійшов у цей завіт, були змушені дивитися, як їхні браття долають скорботи, в своїх небезпечних тодішніх обставинах.

16 Але ось, сталося, що в них було багато синів, які не увійшли в завіт про те, що не будуть братися за зброю війни, щоб захищати себе проти своїх ворогів; тому вони зібралися тоді разом стільки, скільки могли тримати зброю, і вони називали себе Нефійцями.

17 І вони увійшли в завіт боротися за волю Нефійців,

10а Ал. 27:24–26.
б Ал. 23:8–13.
11а Ал. 24:17–19.

12а Ал. 27:23.
13а Ал. 56:7.
14а Чис. 30:2.

б пп Клятва.

так, щоб захищати землю аж до того, щоб положити свої життя; так, тож вони склали завіт, що вони ніколи не віддадуть своєї "волі, а будуть боротися в будь-яких випадках, щоб захищати Нефійців і самих себе від залежності.

18 Тож ось, було дві тисячі тих молодих чоловіків, які увійшли у цей завіт і взяли за свою зброю війни, щоб захищати свою країну.

19 І тоді ось, як до цього вони ніколи не були перешкодою для Нефійців, так тепер у цей період часу вони стали також і великою підтримкою; бо вони взяли за свою зброю війни, і вони захотіли, щоб Геламан став їхнім вождем.

20 І всі вони були молодими чоловіками, і всі вони були надзвичайно хоробрими, бо мали "мужність, а також силу і спритність; але знаєте, це ще не все—вони були такими людьми, які були "вірними завжди в усьому, що їм довірялося.

21 Так, вони були людьми істини і розсудливості, бо їм було навчено дотримуватися заповідей Бога і "ходити чесно перед Ним.

22 І тоді сталося, що Геламан вирушив на чолі своїх "двох тисяч юних воїнів на підтримку народу на границях землі на півдні біля західного моря.

23 І так закінчився двадцять і восьмий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 54

Амморон і Мороній ведуть переговори про обмін полоненими—Мороній вимагає, щоб Ламанійці відступили й припинили свої смертельні напади—Амморон вимагає, щоб Нефіійці склали свою зброю і підкорилися Ламанійцям. Близько 63 р. до р.х.

І ось сталося на початку двадцять і дев'ятого року суддів, що "Амморон послав до Моронія, бажаючи обмінятися з ним полоненими.

2 І сталося, що Мороній відчув надзвичайну радість від цього прохання, бо він хотів використати провізію, що надавалася для утримання Ламанійських полонених, для утримання свого власного народу; і він також хотів повернути своїх власних людей для зміцнення свого війська.

3 Бо Ламанійці захопили багато жінок і дітей, а серед полонених Моронія, тобто полонених, яких Мороній захопив, не було жодної жінки і жодної дитини; тому Мороній вирішив хитрістю забрати від Ламанійців стільки полонених Нефіійців, скільки було можливо.

4 Отже, він написав послан-

17а Ал. 56:47.
пп Свобода.
20а пп Мужність,

Мужній.
б пп Цілісність.
21а пп Ходити,

ходить з Богом.
22а Ал. 56:3–5.
54 1а Ал. 52:3.

ня, і відправив його з слугою Амморона, тим самим, який приніс послання Моронієві. Ось ті слова, які він написав Аммороніві, кажучи:

5 Дивися, Аммороне, я написав тобі дещо про цю війну, яку ти вів проти мого народу, або краще сказати, яку твій "брат вів проти них, і яку ти все ще збираєшся продовжувати після його смерті.

6 Дивися, я б розповів тобі дещо про "справедливість Бога, і меч Його всемогутнього гніву, який висить над тобою, доки ти не покаєшся і не виведеш своє військо на свої власні землі, тобто на землю свого володіння, якою є земля Нефія.

7 Так, я б розповів тобі це, якби ти був здатний прислухатися до цього; так, я б розповів тобі про те жахливе "пекло, яке чекає прийняти таких "убивць, якими ти і твій брат були, якщо ти не покаєшся і не відмовишся від своїх убивчих замислів, і не повернешся з своїм військом на свої власні землі.

8 Але, оскільки ти одного разу вже зрікся цього, і борюся проти народу Господа, саме тому я можу чекати, що ти зробиш це знову.

9 І ось дивися, ми готові прийняти тебе; так, і якщо ти не відмовишся від своїх намірів, дивися, ти накличеш на себе гнів Того Бога, Якого

ти зрікся, аж до твого повного знищення.

10 Але, як Господь живе, наше військо виступить проти тебе, якщо ти не відмовишся, і незабаром тебе відвідає смерть, бо ми повернемо свої міста і свої землі; так, і ми збережемо нашу релігію і справу нашого Бога.

11 Але дивися, мені здається, що я розмовляю з тобою про це даремно; тобто, мені здається, що ти "дитя пекла; тому я завершую моє послання тим, що кажу тобі, що я не буду обмінювати полонених, якщо це не буде за таких умов, що ти визволиш чоловіка, і його жінку, і його дітей за одного полоненого; якщо буде так, що ти зробиш це, я буду обмінюватися.

12 І дивися, якщо ти не зробиш цього, я виступлю проти тебе з моїм військом; так, я навіть озброю моїх жінок і моїх дітей, і я виступлю проти тебе, і я буду переслідувати тебе до твоєї власної землі, яка є землею "нашого першого успадкування; так, і буде кров за кров, так, життя за життя; і я дам тобі бій, аж доки тебе не буде знищено з лиця землі.

13 Дивися, я в гніві, і мій народ також; ти прагнув убити нас, а ми тільки прагнули захистити себе. Але дивися, якщо ти і надалі будеш прагнути знищити нас, ми

5а Ал. 48:1.
6а пп Справедливість.
7а пп Пекло.

б Ал. 47:18, 22–24.
пп Вбивство.
11а Іван 8:42–44.

12а 2 Неф. 5:5–8.

будемо прагнути знищити тебе; так, і ми будемо прагнути нашої землі, землі нашого першого успадкування.

14 Тепер я завершую моє послання. Я—Мороній; я—вождь народу Нефійців.

15 Тоді сталося, що Амморон, коли він отримав це послання, розсердився; і він написав ще одне послання Моронієві, і ось ті слова, що він написав, кажучи:

16 Я—Амморон, цар Ламанійців; я—брат Амалікії, якого ти “вбив. Знай, я відомщу тобі за його кров, так, і я виступлю проти тебе з моїм військом, тому що я не боюся твоїх погроз.

17 Бо дивися, твої батьки вчинили зло їхнім братам, так що вони позбавили їх їхнього “права на урядування, коли воно по праву належало їм.

18 А тепер знай, якщо ти складеш свою зброю, і підкорися, щоб тобою урядували ті, кому урядування по праву належить, тоді я накажу моїм людям скласти їхню зброю і не воювати більше.

19 Дивися, ти вже видихнув багато погроз проти мене і мого народу; але бачиш, ми не злякалися твоїх погроз.

20 Проте я погоджуся обмінятися полоненими відповідно до твого прохання, з радістю, щоб я міг зберегти їжу для моїх воїнів; і ми будемо вести війну, яка буде вічною: або до підкорення

Нефійців нашій владі, або до їхнього повного винищення.

21 А що стосується Того Бога, Якого, як ти кажеш, ми зреклися, ось, ми не знаємо такої істоти; і ти не знаєш; але якщо це так, що є така істота, ми тільки знаємо, що Він зробив нас, так само як і вас.

22 І якщо це так, що є диявол і пекло, тож чи не відправить Він вас туди жити з моїм братом, якого ви вбили, про якого ти натякав, що він відправився у таке місце? Але знай, це не має значення.

23 Я—Амморон, і нащадок “Зорама, якого ваші батьки притиснули і вивели з Єрусалима.

24 І дивись, ось я сміливий Ламанієць; дивися, ця війна велася, щоб помститися за їхні образи, і зберегти й отримати їхні права на урядування; і я завершую моє послання до Моронія.

РОЗДІЛ 55

Мороній відмовляється обмінювати полонених—Ламанійську охорону принаджують сп'яніти, і Нефійських полонених визволено—Місто Гід узято без кровопролиття. Близько 63–62 рр. до Р.Х.

Тоді сталося, що коли Мороній отримав це послання, він ще більше розсердився, тому що він знав, що Амморон мав досконале знання про

свій "обман; так, він знав, що Амморон знав, що не була справедливою та причина, яка зробила так, що вони почали вести війну проти народу Нефія.

2 І він сказав: Ось, я не буду обмінюватися полоненими з Аммороном, якщо він не відмовиться від свого замислу, як я вже заявив у моєму посланні; бо я не дозволю йому, щоб він мав більше влади, ніж він уже має.

3 Ось, я знаю місце, де Ламанійці охороняють моїх людей, яких вони взяли в полон; і оскільки Амморон не погодився з тим, про що я прошу в моєму посланні, знайте, я зроблю йому згідно з моїми словами; так, я буду прагнути смерті їхньої, доки вони не благатимуть миру.

4 І ось сталося, що коли Мороній промовив ці слова, він наказав, щоб було зроблено пошук серед його людей, щоб, можливо, він знайшов би серед них чоловіка, який був би нащадком Ламана.

5 І сталося, що вони знайшли одного, чиє ім'я було Ламан; і він був "одним з служителів царя, якого було вбито Амаликією.

6 Тож Мороній наказав, аби Ламан і невелика кількість його людей пішли до охорони, яка була біля Нефійців.

7 Тож Нефійців охороняли в місті Гід; тому Мороній

призначив Ламана і наказав, щоб невелика кількість людей пішла з ним.

8 І коли настав вечір, Ламан пішов до охорони, яка була біля Нефійців, і ось вони побачили, що він іде, і вони озвалися до нього; але він каже їм: не бійтеся; бачите, я—Ламанієць. Дивіться, ми втекли від Нефійців, і вони сплять; і дивіться, ми взяли їхнього вина і принесли з собою.

9 Тож коли Ламанійці почули ці слова, вони прийняли його з радістю; і вони сказали йому: Дай нам свого вина, щоб ми могли випити; ми дуже раді, що ти отак узяв вина з собою, бо ми втомлені.

10 Але Ламан сказав їм: Давайте збережемо наше вино, доки ми підемо битися з Нефійцями. Але ці слова тільки підсилили їхнє бажання випити вина;

11 Бо сказали вони: Ми втомлені, тому давайте вип'ємо вина, а незабаром ми отримаємо вино з нашою провізією, що зміцнить нас іти проти Нефійців.

12 А Ламан сказав їм: Ви можете робити згідно з вашими бажаннями.

13 І сталося, що вони пили вино досхочу; і воно було приємним на їхній смак, тому вони ще пили його досхочу; а воно було міцним, бо його було приготовлено міцним.

14 І сталося, що вони випи-

ли і звеселилися, і невдовзі вони всі сп'яніли.

15 І тоді, коли Ламан і його люди побачили, що ті всі сп'яніли, і були в глибокому сні, вони повернулися до Моронія і розповіли йому все, що трапилося.

16 А це все було за планом Моронія. І Мороній приготував для своїх людей зброю війни; і він пішов до міста Гід, поки Ламанійці були в глибокому сні і сп'янілі, і кинув зброю війни полоненим, так що їх усіх було озброєно;

17 Так, навіть жінкам, і всім їхнім дітям, тим, хто міг тримати зброю війни, коли Мороній озброїв усіх тих полонених; і все це було зроблено в повній тиші.

18 Але якби вони і збудили Ламанійців, ось, були вони сп'янілі, і Нефійці могли б убити їх.

19 Але ось, не це було бажанням Моронія; він не насолоджувався вбивством або "кровопролиттям, але він насолоджувався врятуванням своїх людей від знищення; і заради цієї мети, щоб не брати на себе несправедливість, він не хотів нападати на Ламанійців і знищувати їх у стані сп'яніння.

20 Але він домігся своїх бажань; бо він озброїв тих полонених Нефійців, які були в межах стіни міста, і дав їм силу заволодіти тими частинами, які були всередині стін.

21 І тоді він наказав чоловікам, які були з ним, відійти на крок від них і оточити військово Ламанійців.

22 Тож бачите, це було в нічний час, так що коли Ламанійці прокинулися вранці, вони побачили, що зовні їх було оточено Нефійцями, а зсередини їхні полонені були озброєні.

23 І таким чином вони побачили, що Нефійці мають силу над ними; і за цих обставин вони зрозуміли, що воювати з Нефійцями недоцільно; отже, їхні головні полководці вимагали їхню зброю війни, і вони принесли її і кинули її до ніг Нефійців, благаючи милості.

24 Тож бачите, таким було бажання Моронія. Він захопив їх як військовополонених, і оволодів містом, і наказав, щоб усіх полонених, які були Нефійцями було визволено; і вони приєдналися до війська Моронія, і були великою силою для його війська.

25 І сталося, що він наказав Ламанійцям, яких він захопив у полон, що їм слід почати "роботу по зміцненню укріплення навколо міста Гід.

26 І сталося, що коли він укріпив місто Гід відповідно до своїх бажань, він наказав, щоб його полонених було взято до міста Щедре; і він також охороняв те місто надзвичайно міцною силою.

27 І сталося, що вони, не-

зважаючи на всі підступи Ламанійців, таки утримали і захистили всіх полонених, яких вони захопили, і також відстояли всю територію і перевагу, яку вони здобули знову.

28 І сталося, що Нефійці знову почали перемагати і відновлювати свої права і привілеї.

29 Багато разів Ламанійці намагалися оточити їх уночі, але в цих намаганнях вони втратили багато полонених.

30 І багато разів вони пробували дати їхнього вина Нефійцям, щоб вони могли знищити їх отрутою або сп'янінням.

31 Але дивіться, Нефійці були не такими повільними “згадувати Господа Бога свого в цей час своїх скорбот. Їх не можна було піймати в пастку; так, вони не хотіли куштувати їхнього вина без того, щоб спочатку не дати трохи його Ламанійським полоненим.

32 І вони були настільки обережними, що ніякої отрути не можна було їм дати; бо якби їхнє вино отруїло Ламанійця, воно також отруїло б і Нефійця; і таким чином вони перевіряли всі їхні напої.

33 І ось сталося, що необхідним було Моронієві зробити приготування, щоб напасти на місто Моріантон; бо дивіться, Ламанійці своїми зусиллями укріпили місто Морі-

антон, так що воно стало надзвичайною фортецею.

34 І вони постійно направляли нові сили в те місто, і також нові припаси провізії.

35 І так закінчився двадцять і дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 56

Геламан відправляє послання Моронієві, розповідаючи про стан війни з Ламанійцями— Антіна і Геламан здобувають велику перемогу над Ламанійцями—Дві тисячі Геламанових юнаків-синів б'ються з дивовижною силою, і нікого з них не вбито. Вірш 1, близько 62 р. до р.х.; вірші 2–19, близько 66 р. до р.х.; а вірші 20–57, близько 65–64 рр. до р.х.

І ось сталося, на початку тридцятого року правління суддів, другого дня першого місяця, Мороній отримав послання від Геламана, яке повідомляло про справи людей на тій ділянці землі.

2 І ось ті слова, що він написав, кажучи: Мій ніжнолюбимий брате Моронію, як у Господі, так і в лихоліттях наших воєнних дій; дивись, мій улюблений брате, я маю дещо сказати тобі про хід наших воєнних дій в цій частині землі.

3 Дивись, “дві тисячі синів тих чоловіків, яких Аммон вивів з землі Нефія—тепер

ти знаєш, що вони були нащадками Ламана, який був старшим сином нашого батька Легія;

4 Тож мені не треба повторювати тобі про їхні традиції або їхню зневіру, бо ти знаєш про все це —

5 Отже, досить мені розповісти тобі, що дві тисячі цих молодих чоловіків узяли свою зброю війни, і захотіли, щоб я був їхнім вождем; і ми пішли захищати нашу країну.

6 І ось ти також знаєш про “завіт, який склали їхні батьки, що вони не візьмуться до зброї війни проти своїх братів, щоб проливати кров.

7 Але в двадцять і шостому році, коли вони побачили наші скорботи і наші лихоліття заради них, вони вже збиралися “порушити завіт, який вони склали, і взятися до своєї зброї війни на наш захист.

8 Але я не дозволив їм, щоб вони порушили цей завіт, який вони склали, сподіваючися, що Бог зміцнить нас, так що ми не будемо більше страждати, через дотримання клятви, яку вони дали.

9 Але дивись, ось те, з чого ми можемо радіти. Бо дивись, у двадцять і шостому році, я, Геламан, виступив на чолі цих двох тисяч молодих чоловіків до міста Юдеї, щоб допомогти Антіпі, якого ти призначив вождем над людьми тієї частини землі.

10 І я приєднав дві тисячі

моїх синів (бо вони достойні називатися синами) до війська Антіпи, цьому підкріпленню Антіпа зрадив надзвичайно; бо дивися, його військо було зменшене Ламанійцями, тому що їхніми силами було вбито величезну кількість наших чоловіків, і з цієї причини ми маємо сумувати.

11 Проте ми можемо втішатися тим, що вони загинули за справу своєї країни і свого Бога, так, і вони “щасливі.

12 І Ламанійці також захопили багато полонених, усі вони є головними полководцями, бо більше нікого вони не залишили живими. І ми вважаємо, що вони зараз у цей час на землі Нефія; це так, якщо їх не вбили.

13 І ось ті міста, якими оволоділи Ламанійці, проливши кров багатьох наших доблесних чоловіків:

14 Земля Мантія, або місто Мантій, і місто Зизром, і місто Куменій, і місто Антіпара.

15 І це є ті міста, якими вони володіли, коли я прибув у місто Юдею; і я знайшов Антіпу і його людей, які працювали з усіх сил, аби укріпити місто.

16 Так, і вони були ослаблені і тілом, і духом, бо вони боролися доблесно вдень і працювали вночі, щоб захистити свої міста; і так вони зносили великі скорботи різного роду.

17 А тепер вони були готові завоювати це місце або вмер-

ти; тому ти можеш добре уявити, що ця невелика сила, яку я привів з собою, так, ті сини мої, дали їм великі надії і велику радість.

18 І ось сталося, що коли Ламанійці побачили, що Антіпа отримав більше підкріплення для свого війська, вони були змушені за наказами Амморона не вступати в бій проти міста Юдеї, тобто проти нас.

19 І таким чином Господь був прихильним до нас; бо якби вони напали на нас під час нашої слабості, вони, можливо б, знищили наше маленьке військо; але так нас було врятовано.

20 Амморон наказав їм захищати ті міста, що їх вони захопили. І так закінчився двадцять і шостий рік. А на початку двадцять і сьомого року ми вже підготували наше місто і самих себе для захисту.

21 Тепер ми вже мали бажання, щоб Ламанійці напали на нас; бо ми не мали бажання робити напад на них у їхніх фортецях.

22 І сталося, що ми послали розвідників у всі сторони стежити за пересуванням Ламанійців, щоб вони не могли пройти повз нас ні вночі, ані вдень, щоб зробити напад на інші наші міста, які були на півночі.

23 Бо ми знали, що в тих містах вони недостатньо сильні, щоб зустріти їх; тому ми мали бажання, якщо вони

пройдуть повз нас, напасти на них з тилу, і таким чином зупинити їх з тилу, в той самий час їх буде зустрінуто з фронту. Ми думали, що зможемо перемогти їх; але ось, ми були розчаровані в цьому нашому бажанні.

24 Вони не наважувалися пройти повз нас з усім своїм військом, а також не наважувалися і з частиною його, щоб не виявитися недостатньо сильними і не бути переможеними.

25 Не наважувалися вони також виступити проти міста Зарагемля; не наважувалися вони також перетнути верхів'я Сидону, до міста Нефійга.

26 І так своїми силами вони збиралися захищати ті міста, які вони вже захопили.

27 І тоді сталося другого місяця цього року, що було доставлено нам багато провізії від батьків тих моїх двох тисяч синів.

28 І також було направлено дві тисячі чоловіків нам з землі Зарагемлі. І таким чином ми були готові, маючи десять тисяч чоловіків, і провізію для них, і також для їхніх жінок і їхніх дітей.

29 І Ламанійці, побачивши, що наші сили збільшуються щоденно і провізія прибуває для нашого утримання, вони почали боятися і почали робити вилазки, щоб, якщо це буде можливо, покласти край нашому отриманню провізії і підкріплення.

30 Тож коли ми побачили,

що Ламанійців почало це турбувати, ми захотіли застосувати одну хитрість проти них; тому Антіпа наказав, щоб я вирушив з моїми малими синами до сусіднього міста, нібито ми несемо провізію до сусіднього міста.

31 І ми повинні були пройти повз місто Антіпара, нібито ми збиралися йти в місто, що попереду, біля меж узбережжя.

32 І сталося, що ми вийшли, нібито з нашою провізією, щоб піти до того міста.

33 І сталося, що Антіпа пішов уперед з частиною свого війська, залишивши решту захищати місто. Але він не вирушав, доки я не пройшов з моїм маленьким військом і не підійшов до міста Антіпара.

34 Аж ось, у місті Антіпара стояло найсильніше військо Ламанійців; так, найчисленніше.

35 І сталося, що коли їм було повідомлено їхніми розвідниками, вони виступили з своїм військом і пішли проти нас.

36 І сталося, що ми втікали від них на північ. І таким чином ми відвели геть наймогутніше військо Ламанійців;

37 Так, і на досить значну відстань, так що коли вони побачили військо Антіпи, що переслідувало їх з усієї сили, вони не повернулися ні праворуч, ані ліворуч, але продовжували свій похід прямим курсом за нами; і, як ми гадаємо, їхнім наміром було вбити нас, ще до того, як Антіпа

наздожене їх, і це для того, щоб не бути оточеними нашими людьми.

38 І ось, Антіпа, розуміючи, що нам загрожує небезпека, прискорив ходу свого війська. Але дивіться, то була ніч; тому вони не наздогнали нас, а Антіпа теж не наздогнав їх; тому ми розташувалися табором на ніч.

39 І сталося, що до світанку, ось, Ламанійці переслідували нас. Тож ми були не досить сильними боротися з ними; так, я не дозволив би, щоб мої маленькі сини попали до їхніх рук; тому ми продовжували наш похід, і ми спрямували наш похід у пустиню.

40 Тож вони не наважувалися повернути ні праворуч, ані ліворуч, щоб їх не було оточено; і я не повертав ні праворуч, ані ліворуч, аби вони не наздогнали мене, і ми не могли протистояти їм, бо нас було б вбито, і вони б вчинили свою втечу; і таким чином ми тікали весь той день у пустиню, аж до темноти.

41 І сталося, що коли знову настав світлий ранок, ми побачили, що Ламанійці наздоганяють нас, і ми втекли від них.

42 Але сталося, що вони недалеко переслідували нас і незабаром зупинилися; і це було вранці третього дня сьомого місяця.

43 І ось, чи наздогнав їх Антіпа, ми не знали, але я сказав моїм людям: Бачите, ми

знаємо тільки, що вони зупинилися для того, щоб ми напали на них, щоб вони могли спіймати нас у свою пастку;

44 Тому, що скажете ви, сини мої, чи підете ви проти них на битву?

45 І ось я кажу тобі, мій улюблений брате Моронію, що ніколи не бачив я такої великої "мужності, ні, ніколи серед усіх Нефійців.

46 Оскільки я завжди називав їх своїми синами (бо всі вони були дуже молодими), саме тому вони сказали мені: Батьку, бачиш, наш Бог з нами, і Він не дозволить, щоб ми полягли; тоді давай підемо вперед; ми не будемо вбивати наших братів, якщо вони не чіпатимуть нас; отже, ходімо, поки вони не перемогли військо Антіпи.

47 Тож вони ніколи не воювали, і все ж такі вони не боялися смерті; і вони більше думали про "волю своїх батьків, ніж про своє життя; так, вони були навчені своїми ^бматерями, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх.

48 І вони повторили мені слова своїх матерів, кажучи: Ми не сумніваємося, що наші матері знали це.

49 І сталося, що я повернувся з моїми двома тисячами проти цих Ламанійців, які переслідували нас. І ось дивися, військо Антіпи наздогнало їх, і почалася жаклива битва.

50 Військо Антіпи, будучи дуже втомленим своїм довгим походом за такий короткий проміжок часу, ледь не попало до рук Ламанійців; і якби я не повернувся з моїми двома тисячами, вони б домоглися своєї мети.

51 Бо Антіпа пав від меча, і багато з його вождів через свою втому, яка була викликана швидкістю їхнього просування—тому люди Антіпи, будучи у замішанні через загибель їхніх вождів, почали відступати перед Ламанійцями.

52 І сталося, що Ламанійці набралися хоробрості і почали переслідувати їх; і так Ламанійці переслідували їх з великою рішучістю, коли Геламан напав з тилу з своїми двома тисячами і почав убивати їх надзвичайно, так що ціле військо Ламанійців зупинилося і повернулося проти Геламана.

53 Тож коли люди Антіпи побачили, що Ламанійці розвернулися від них, вони зібрали разом своїх чоловіків і напали знову з тилу Ламанійців.

54 І тоді сталося, що ми, люди Нефія, люди Антіпи, і я з моїми двома тисячами, оточили Ламанійців і вбивали їх; авжеж, так що вони були змушені здати свою зброю війни і також самих себе як військовополонених.

55 І тоді сталося, що коли

45а Ал. 53:20–21.

47а Ал. 53:16–18.

б Ал. 57:21.

пп Матір.

вони здалися нам, ось, я перелічив тих молодих чоловіків, які боролися разом зі мною, боючися, що багатьох з них було вбито.

56 Але знаєш, на мою велику радість, “жодна душа з них не впала на землю; так, і боролися вони начебто з силою Бога; так, ніколи ще не знали, щоб люди боролися з такою дивовижною силою; і з такою могутньою силою вони нападали на Ламанійців, що перелякали їх; і з цієї причини Ламанійці здалися як військовополонені.

57 І оскільки в нас не було місця для наших полонених, де б ми могли охороняти їх від війська Ламанійців, тому ми послали їх на землю Зарагемлі, і частину тих людей Антіпи, яких не було вбито, з ними; а решту я взяв і приєднав їх до моїх юних “Аммонійців, і вирушив у похід назад до міста Юдеї.

РОЗДІЛ 57

Геламан розповідає про взяття Антіпарі і про здачу, а пізніше, захист Куменія—Його аммонійські юнаки борються доблесно; всіх поранено, але жодного не вбито—Гід повідомляє про вбивство і втечу ламанійських полонених. Близько 63 р. до р.х.

І ось сталося, що я отримав послання від Амморона, царя, в якому повідомляло-

ся, якщо я звільню тих військовополонених, яких я захопив, то він звільнить нам місто Антіпара.

2 Але я відіслав послання цареві, що ми впевнені, що наших сил буде достатньо, щоб здобути місто Антіпара силою; і, звільняючи полонених за те місто, ми б виявилися нерозумними, і що ми будемо звільняти наших полонених тільки шляхом обміну.

3 І Амморон відмовив мені на моє послання, бо він не хотів обмінюватися полоненими; отже, ми почали робити приготування, щоб виступити проти міста Антіпара.

4 Але люди з Антіпарі залишили місто і втекли до інших міст, якими вони володіли, щоб укріпити; і таким чином місто Антіпара попало до наших рук.

5 І так закінчився двадцять і восьмий рік правління суддів.

6 І сталося, що на початку двадцять і дев'ятого року ми отримали запас провізії, а також поповнення до нашого війська, з землі Зарагемлі, і з землі навколо, числом у шість тисяч чоловік, крім шістдесятьох “синів Аммонійців, які прийшли, щоб приєднатися до своїх братів, мого маленького загону з двох тисяч. І ось бачите, ми були сильними, так, і в нас було багато провізії, яку нам принесли.

7 І сталося, що нашим бажанням було вести боротьбу з військом, яке було поставлене захищати місто Куменій.

8 А тепер ось, я покажу тобі, що ми швидко досягли нашої мети; так, нашим сильним загоном, тобто частиною нашого сильного загону, ми оточили до ночі місто Куменій, незадовго до того як вони повинні були отримати запас провізії.

9 І сталося, що ми розташувалися табором навколо міста на багато ночей; але ми спали з нашими мечами напоготові і стояли на сторожі, щоб Ламанійці не могли напасти на нас уночі і вбити нас, що вони намагалися зробити багато разів; але стільки разів, скільки вони намагалися зробити це, було пролито їхню кров.

10 Нарешті їхня провізія прибула, і вони вже збиралися ввійти в місто вночі. А ми замість того, щоб бути Ламанійцями, були Нефійцями; тому ми захопили їх разом з їхньою провізією.

11 І незважаючи на те, що Ламанійців було відсічено в такий спосіб від їхньої підтримки, вони все ще були сповнені рішчості захищати місто; отже, стало необхідним, щоб ми взяли цю провізію і відправили її до Юдеї, а наших полонених — до землі Зарагемлі.

12 І сталося, що пройшло не так багато днів перед тим, як Ламанійці почали втрачати всяку надію на підмогу;

отже, вони здали місто в наші руки; і так ми досягли нашої мети в здобутті міста Куменій.

13 Але сталося, що наших полонених було так багато, що, незважаючи на величезність нашого війська, ми повинні були використати всю нашу силу для того, щоб охороняти їх, або ж віддати їх на смерть.

14 Бо ось, вони проривалися великими групами, і билися камінням, і палицями, або будь-чим, що попадалося їм під руку, так що ми вбили майже дві тисячі з них після того, як вони здалися як полонені війни.

15 Отже, стало необхідним для нас, щоб ми покінчили з ними або охороняли їх з мечем в руках, аж до землі Зарагемлі; і ще, нашої провізії було не більше, ніж необхідно для наших власних людей, навіть разом з тією, яку ми взяли у Ламанійців.

16 І тоді, за цих критичних обставин, стало дуже серйозною справою вирішити щодо цих військовополонених; проте ми вирішили відправити їх до землі Зарагемлі; тому ми вибрали частину наших чоловіків і дали їм відповідальність стежити за нашими полоненими, доки вони будуть вести їх до землі Зарагемлі.

17 Але сталося, що наступного дня вони повернулися. І тоді ось, ми не питали в них про полонених; бо ось, Ламанійці напали на нас, і вони

повернулися якраз вчасно, щоб врятувати нас від попадання до їхніх рук. Бо ось, Амморон відправив їм на підтримку новий запас провізії і також численне військо чоловіків.

18 І сталося, що ті люди, яких ми відправили з полоненими, прибули вчасно, щоб перешкодити їм, коли вони вже ледве не перемогли нас.

19 Але дивися, мій маленький загін з двох тисяч і шістдесятьох боровся найвідчайдушніше; так, вони були стійкими перед Ламанійцями, і несли смерть усім тим, хто протистояв їм.

20 І коли решта нашого війська вже збиралася відступити перед Ламанійцями, дивися, ті дві тисячі і шістдесят були стійкими і безстрашними.

21 Так, і вони слухалися і стежили за виконанням кожного слова наказу з точністю; так, і саме відповідно до їхньої віри було зроблено їм; і я пам'ятав слова, яким, як вони сказали мені, їхні "матері навчили їх.

22 І ось бачиш, саме цим моїм сином і тим людям, яких було вибрано супроводжувати полонених, ми зобов'язані цією великою перемогою, бо саме вони побороти Ламанійців; отже, їх було відкинуто назад до міста Мантій.

23 А ми утримали наше

місто Куменій, і не всіх було знищено мечем; проте ми зазнали великих втрат.

24 І сталося, що після того як Ламанійці втекли, я негайно дав наказ, щоб моїх людей, яких було поранено, було знайдено серед мертвих, і щоб їхні рани було перев'язано.

25 І сталося, що було двісті з моїх двох тисяч і шістдесяти, які знепритомніли через втрату крові; проте, згідно з великодушністю Бога і на наш превеликий подив, і також на радість усього нашого війська, не було "жодної душі серед них, яка б загинула; так, і також жодної душі не було серед них, яка б не мала багато поранень.

26 І ось, їхнє збереження було дивним для всього нашого війська, так, що їх було збережено, тоді як тисячу наших братів було вбито. І ми справедливо приписували це чудотворній "силі Бога, через їхню надзвичайну ^ввіру в те, у що їх було навчено вірити— що є справедливий Бог, і той, хто не сумнівається, того буде збережено Його дивовижною силою.

27 Ось такою була віра тих, про кого я розповідав; вони молоді, і їхня думка тверда, і вони покладають свою надію на Бога постійно.

28 І тоді сталося, що після того, як ми у такий спосіб потурбувалися про наших

поранених, і поховали наших загиблих, а також загиблих Ламанійців, яких було багато, ось, ми спитали у Гіда про полонених, з якими вони вирушили на землю Зарагемлі.

29 Тож Гід був головним полководцем над загоном, який було призначено супроводжувати їх до тієї землі.

30 І ось такими є ті слова, що їх сказав мені Гід: Слухай, ми вирушили до землі Зарагемлі з нашими полоненими. І сталося, що ми зустріли розвідників нашого війська, яких було послано стежити за табором Ламанійців.

31 І вони закричали нам, кажучи: Дивіться, військо Ламанійців прямує до міста Куменій; і ось, вони нападуть на них, так, і знищать наших людей.

32 І сталося, що наші полонені почули ці крики, завдяки яким вони сповнилися хоробрості; і вони підняли повстання проти нас.

33 І сталося, що через їхнє повстання ми змушені були зробити так, щоб наші мечі впали на їхні голови. І сталося, що вони групою кинулися на наші мечі, і при цьому велику кількість з них було вбито; а решта з них прорвалася і втекла від нас.

34 І ось, коли вони втекли і ми не змогли наздогнати їх, ми швидкою ходою попрямували до міста Куменій; і

дивись, ми прибули вчасно, щоб допомогти нашим братам у збереженні міста.

35 І дивися, нас знову визволено від рук наших ворогів. І благословенним буде ім'я Бога нашого; бо ось, це саме Він визволив нас; авжеж, саме Він учинив таку велику справу для нас.

36 Тож сталося, що коли я, Геламан, почув ці слова Гіда, я сповнився надзвичайної радості через великодушність Бога у збереженні нас, щоб ми не загинули всі; так, і я вірю, що душі тих, кого було вбито, "увійшли до покою Бога їхнього.

РОЗДІЛ 58

Геламан, Гід і Теомнер захоплюють місто Мантій хитрістю—Ламанійці відступають—Сини людей Аммона зберігаються, оскільки вони стоять непохитно на захисті своєї волі і віри. Близько 63–62 рр. до Р.Х.

І ось, тоді сталося, що нашою наступною метою було здобути місто Мантій; але бачите, не було ніякого способу нашими маленькими загонами вивести їх з нашого міста. Бо ось, вони пам'ятали те, що ми робили дотепер; тому ми не могли "виманити їх з їхніх фортець.

2 І їх було настільки більше, порівняно з нашим військом, що ми не наважувалися вий-

ти і напасти на них в їхніх фортецях.

3 Так, і стало необхідним, щоб ми використовували наших чоловіків для захисту тих частин землі, якими ми знову оволоділи; отже, стало необхідним, щоб ми почекали, доки не отримаємо більше підкріплення з землі Зарагемлі і також новий запас провізії.

4 І сталося, що я відправив послів до правителя нашої землі, щоб ознайомити його з справами нашого народу. І сталося, що ми чекали, щоб отримати провізію і підкріплення з землі Зарагемлі.

5 Але ось, це дало нам мало користі, бо Ламанійці також отримували велике підкріплення щодня, і також багато провізії; і такими були обставини в цей проміжок часу.

6 І Ламанійці робили вилазки проти нас час від часу, вирішивши хитрістю знищити нас; проте, ми не могли вийти на боротьбу з ними, зважаючи на їхні укриття і фортеці.

7 І сталося, що ми чекали в цих складних обставинах протягом багатьох місяців, аж доки вже ледь не загинули від нестачі їжі.

8 Але сталося, що ми отримали їжу, яку нам було принесено під охороною війська з двох тисяч чоловік, які прийшли до нас на допомогу; і це вся допомога, яку ми отримали, щоб захистити себе і

свою країну, щоб не потрапити до рук наших ворогів, так, щоб боротися з ворогом, який був незліченим.

9 І ось, причини цих наших труднощів, тобто причини того, чому вони не прислали більше підкріплення нам, ми не знали; тож, ми були засмучені і також сповнені страху, що якимось чином вироки Бога впадуть на нашу землю аж поки нас не буде повалено і повністю знищено.

10 Тому ми вилили наші душі в молитві до Бога, щоб Він зміцнив нас і визволив нас від рук наших ворогів, так, і також дав нам силу, щоб ми могли повернути наші міста, і наші землі, і наші володіння для підтримки нашого народу.

11 Так, і сталося, що Господь Бог наш благословив нас упевненістю, що Він визволить нас; так, Він промовляв мир нашим душам, і дарував нам велику віру, і зробив так, що ми мали сподіватися на наше визволення в Ньому.

12 І ми набралися мужності з нашими малими силами, які ми отримали, і були сповнені рішимості перемогти наших ворогів, і "захистити наші землі, і наші володіння, і наших жінок, і наших дітей, і справу⁶ волі.

13 І тому ми пішли вперед з усією нашою міццю проти Ламанійців, які були в місті Мантій; і ми поставили наші

намети з боку пустині, що була поруч з містом.

14 І сталося, що наступного дня, коли Ламанійці побачили, що ми вже біля меж пустині, яка була біля міста, вони послали своїх розвідників навколо нас, щоб вони дізналися про кількість і силу нашого війська.

15 І сталося, що коли вони побачили, що ми не були сильними, за нашою кількістю, і боючися, що ми відріжемо їх від їхніх підкріплень, якщо вони не вийдуть на битву проти нас і не вб'ють нас, і також гадаючи, що вони можуть легко знищити нас своїм численним військом, отже, вони почали робити приготування, щоб вийти проти нас на битву.

16 І коли ми побачили, що вони роблять приготування, щоб вийти проти нас, ось, я наказав Гідові схватися з невеликою кількістю людей у пустині, а також Теомнеру і невеликій кількості людей теж схватися в пустині.

17 Тож Гід і його люди були праворуч, а другі — ліворуч; і коли вони так сховалися, дивись, я залишився з рештою мого війська на тому самому місці, де ми вперше поставили наші намети, для того часу, коли Ламанійці вийдуть на битву.

18 І сталося, що Ламанійці вийшли-таки з своїм численним військом проти нас. А коли вони підійшли і вже збиралися напасти на нас з

мечами, я наказав, щоб мої люди, ті, які були зі мною, відступили в пустиню.

19 І сталося, що Ламанійці переслідували нас з великою швидкістю, бо вони мали надзвичайне бажання наздогнати нас, щоб убити нас; отже, вони переслідували нас до пустині; а ми пройшли посередині між Гідом і Теомнером, так що їх не виявили Ламанійці.

20 І сталося, що коли Ламанійці пройшли, тобто, коли військо пройшло, Гід і Теомнер вийшли з своїх таємних схованок і відрізали розвідників Ламанійців, щоб вони не могли повернутися до міста.

21 І сталося, що коли вони відрізали їх, вони побігли до міста і напали на охорону, яку було залишено охороняти місто, так що вони знищили їх і оволоділи містом.

22 Тож це було зроблено, бо Ламанійці дозволили, аби їхнє військо повністю, за винятком тільки декількох охоронців, було виведено в пустиню.

23 І сталося, що Гід і Теомнер так здобули їхні фортеці. І сталося, що ми пішли в напрямі землі Зарагемлі, після того, що багато промандрували в пустині.

24 І коли Ламанійці побачили, що вони прямують до землі Зарагемлі, вони надзвичайно злякалися, що в нас був план їхнього знищення; отже, вони почали відступати

в пустиню знову, так, саме назад тим самим шляхом, яким вони прийшли.

25 І ось, була ніч, і вони поставили свої намети, бо головні полководці Ламанійців гадали, що Нефійці були втомлені своїм походом; і, гадаючи, що вони відтіснили все їхнє військо, вони і думки не мали про місто Мантій.

26 Тож сталося, що коли була ніч, я наказав, щоб мої люди не спали, але щоб вони йшли вперед іншим шляхом до землі Мантія.

27 І завдяки цьому нашому переходові в нічний час, дивіться, наступного дня ми вже випередили Ламанійців, так що ми прибули раніше за них у місто Мантій.

28 І так сталося, що цією хитрістю ми оволоділи містом Мантій без пролиття крові.

29 І сталося, що коли військо Ламанійців прибуло до міста і побачило, що ми вже готові зустріти їх, вони були здивовані надзвичайно і приголомшені великим страхом настільки, що вони втекли у пустиню.

30 Так, і сталося, що військо Ламанійців утекло з усієї цієї частини землі. Але дивись, вони забрали з собою багато жінок і дітей з цієї землі.

31 А "ті міста, які здобули Ламанійці, всі вони в цей проміжок часу знаходяться в нашому володінні; а наші батьки, і наші жінки, і наші

діти повертаються до своїх домів, усі, за винятком тих, кого було взято в полон і забрано Ламанійцями.

32 Але ось, наше військо мале, аби захищати таку велику кількість міст і такі великі володіння.

33 Але ось, ми віримо в нашого Бога, Який дав нам перемогу над цими землями, так що ми отримали знову ті міста і ті землі, які були нашими власними.

34 Тож ми не знаємо причини, через яку уряд не надав нам більше підкріплення; а також ті люди, які прийшли до нас, не знають, чому ми не отримали більшого підкріплення.

35 Дивись, ми не знаємо нічого, тільки те, що ви не мали успіху, і ви направили сили в ту частину землі; якщо це так, ми не хочемо ремствувати.

36 Але якщо це не так, ось, ми боїмося, що існують якісь "чвари в уряді, через що вони не посилають більше людей нам на допомогу; бо ми знаємо, що їх набагато більше, ніж тих, кого вони прислали.

37 Але знаєте, це не має значення—ми віримо, що Бог "визволить нас, незважаючи на слабкість нашого війська, так, визволить нас від рук наших ворогів.

38 Бачите, зараз двадцять і дев'ятий рік, друга половина, і ми володіємо нашими

землями; і Ламанійці втекли до землі Нефія.

39 А ті сини народу Аммона, про яких я так високо говорив, зі мною в місті Мантій; і Господь підтримував їх, так, і зберіг їх від меча, так, що “жодної душі не було вбито.

40 Але знайте, вони отримали багато поранень; проте вони стоять непохитно за ту “волю, якою Бог зробив їх свободними; і вони старанно пам’ятають Господа Бога свого день у день; так, вони стежать постійно за дотриманням Його уставів, і Його вироків, і Його заповідей; і сильною є їхня віра в пророцтва про те, що має статися.

41 І ось, мій улюблений брате Моронію, нехай Господь Бог наш, Який викупив нас і зробив нас свободними, зберігає тебе постійно у Своїй присутності; так, і нехай Він благословляє цей народ, щоб ви мали успіх у поверненні володіння всім тим, що Ламанійці забрали від нас, що було для нашого утримання. А тепер ось, я завершую моє послання. Я—Геламан, син Алми.

РОЗДІЛ 59

Мороній просить Пагорана підкріпити сили Геламана—Ламанійці захоплюють місто Нефійга—Мороній гнівається на уряд. Близько 62 р. до Р.Х.

Тож сталося в тридцятому році правління суддів над народом Нефія, що після того як Мороній отримав і прочитав Геламанове “послання, він надзвичайно зрадив благополуччю, так, надзвичайному успіхові, який мав Геламан у поверненні тих земель, які було втрачено.

2 Так, і він повідомив про це всім своїм людям, по всій землі навколо в тій частині, де він був, щоб вони теж могли радіти.

3 І сталося, що він негайно відіслав “послання Пагоранові, бажаючи, щоб він наказав людям зібратися разом, щоб укріпити Геламана, або військо Геламана, так щоб він міг з легкістю захищати ту частину землі, якою йому так дивовижно вдалося оволодіти знову.

4 І сталося, що коли Мороній відправив це послання до землі Зарагемлі, він почав знову складати план, як би отримати решту тих володінь і міст, які Ламанійці відібрали в них.

5 І сталося, що коли Мороній так готувався вийти проти Ламанійців на битву, ось, на народ Нефійги, який було зібрано разом з міста Мороній, і з міста Легій, і з міста Моріантон, напали Ламанійці.

6 Так, тобто ті, які були змушені втекти з землі Мантія, і з землі навколо, прийшли і

приєдналися до Ламанійців у цій частині землі.

7 І тому, будучи надзвичайно численними, так, і отримуючи підкріплення щодня, за наказом Амморона, вони вийшли проти людей Нефійги, і почали вбивати їх надзвичайно великим убивством.

8 І їхнє військо було таким численним, що решта народу Нефійги була змушена втекти від них; і вони прийшли-таки і приєдналися до війська Моронія.

9 І от, оскільки Мороній гадав, що, мабуть, чоловіків послано до міста Нефійга на допомогу людям захищати те місто, і знаючи, що легше було утримати місто від рук Ламанійців, ніж знову забрати його в них, він гадав, що вони легко утримають те місто.

10 Тому він залишив усе своє військо захищати ті місця, що їх він повернув назад.

11 І ось, коли Мороній побачив, що місто Нефійга було втрачено, він надзвичайно засмутився, і почав сумніватися, через злочестивість людей, чи не попадуть вони до рук їхніх братів.

12 І так само всі його головні полководці. Вони сумнівалися і дивувалися також злочестивості людей, і все через успіх Ламанійців над ними.

13 І сталося, що Мороній розгнівався на уряд через

їхню "байдужість до свободи власної країни.

РОЗДІЛ 60

Мороній скаржитья Пагоранові на зневагу уряду до війська— Господь допускає, щоб праведних було вбито— Нефійці мусять використати всю свою силу і всі засоби, щоб визволитися від своїх ворогів— Мороній погрожує боротися проти уряду, якщо не буде надано допомоги його військові. Близько 62 р. до Р.Х.

І сталося, що він написав правителю землі, яким був Пагоран, і ось ті слова, які він написав, кажучи: Ось, я направляю моє послання Пагоранові в місто Зарагемля, який є "головним суддею і правителем цієї землі, і також усім тим, кого цим народом було обрано керувати й управляти справами цієї війни.

2 Бо дивіться, я маю сказати дещо осудливе про них; бо дивіться, ви самі знаєте, що вам було призначено зібрати разом чоловіків, і озброїти їх мечами, і кривими шаблями, і всілякою зброєю війни кожного виду, і відправити їх проти Ламанійців, з якої б сторони вони не приходили на нашу землю.

3 І ось дивіться, я кажу вам, що я сам, а також мої люди, а також Геламан і його люди перестраждали надзвичайно

великі страждання; так, саме голод, спрагу, і втому, і всілякі скорботи різного виду.

4 Але дивіться, якби це було все, що ми перестраждали, ми б не ремствували, і не скаржилися.

5 Але дивіться, великим було вбивство серед наших людей; так, тисячі пали від меча, хоч могло бути по-іншому, якби ви надали нашому військовій достатню силу і допомогу для них. Так, великою була ваша зневага до нас.

6 А тепер дивіться, ми бажемо знати причину цієї надзвичайно великої зневаги; так, ми бажемо знати причину вашого бездумного стану.

7 Чи думаєте ви, що можете сидіти собі на своїх тронах у стані бездумного отупіння, поки ваші вороги сіють діяння смерті навколо вас? Так, поки вони вбивають тисячі ваших братів—

8 Так, саме тих, які поклалися на вас у захисті, так, поставили вас на посади, щоб ви могли допомагати їм, так, щоб ви могли послати війсьсько до них, щоб укріпити їх, і врятувати тисячі з них від падіння від меча.

9 Але дивіться, це ще не все—ви утримали свою провізію від них, так що багато хто з них боровся і віддав життя через те, що мав велике бажання благополуччя своєму народові; так, і це вони робили ледь не “вмира-

ючи від голоду, через вашу надзвичайно велику зневагу до них.

10 І ось, мої улюблені брати—бо вам слід бути улюбленими; так, і вам слід було потурбуватися більш старанно про благополуччя і свободу цього народу; але ось, ви зневажили їх так, що кров тисяч упаде на ваші голови як помста; так, бо відомі були Богові всі їхні волання і всі їхні страждання—

11 Ось, невже ви гадали, що зможете сидіти на ваших тронах, і через надзвичайну великодушність Бога ви зможете нічого не робити, а Він визволить вас? Тож якщо ви гадали так, ви гадали даремно.

12 Невже ви “гадаєте, що те, що так багато ваших братів було вбито, то це через їхню злочестивість? Я кажу вам, якщо ви гадали так, ви гадали даремно; бо я кажу вам, є багато таких, які пали від меча; і знайте, це є на ваш осуд;

13 Бо Господь допускає, щоб “праведних було вбито, щоб Його правосуддя і вироки зійшли на злочестивих; отже, вам не треба гадати, що праведних загублено через те, що їх убито; але знайте, вони входять до покою Господа Бога свого.

14 А тепер дивіться, я кажу вам, я боюся надзвичайно, що вироки Бога зійдуть на цей народ через їхню надзвичай-

ну ледачість, так, саме ледачість нашого уряду і їхню надзвичайну зневагу до своїх братів, так, до тих, кого було вбито.

15 Бо якби не ^азлочестивість, яка вперше почалася з нашої голови, ми б протистояли нашим ворогам, так що вони не змогли б здобути влади над нами.

16 Так, якби не ^авійна, яка розпочалася серед нас; так, якби не ці ^бприхильники царя, які стали причиною такого великого кровопролиття серед нас; так, у той час, коли ми боролися між собою, якби ми з'єднали наші сили, як ми це зробили тепер; так, якби не прагнення тих прихильників царя до сили і влади, яку вони мали над нами; якби вони були вірними справі нашої свободи, і з'єдналися з нами, і вийшли проти наших ворогів замість того, щоб підіймати свої мечі проти нас, що стало причиною такого великого кровопролиття серед нас; так, якби ми вийшли проти наших ворогів з силою Господа, ми б розігнали їх, бо було б це зроблено згідно з виповненням Його слова.

17 Але дивіться, тепер Ламанійці наступають на нас, забирають у володіння наші землі, і вони вбивають наших людей мечем, так, наших жінок і наших дітей, і також, забираючи їх у полон, роблять так, що вони зносять

всілякі скорботи, і все це через велику злочестивість тих, хто прагне сили і влади, так, саме тих прихильників царя.

18 Але чи варто мені говорити багато про цю справу? Бо ми тільки знаємо, що ви самі прагнете влади. Ми тільки знаємо, що ви також є зрадниками своєї країни.

19 Або може тому ви зневажили нас, що знаходитесь в серці нашої країни, і вас оточено безпекою, тому ви не наказали, щоб їжу було відправлено нам, а також і людей, щоб укріпити наше військо?

20 Чи забули ви заповіді Господа Бога нашого? Авжеж, чи забули ви неволю наших батьків? Чи ви забули, скільки разів нас було визволено з рук наших ворогів?

21 Або невже ви гадаєте, що Господь усе ще визволятиме нас, поки ми сидимо на наших тронах і не застосовуємо засоби, якими Господь забезпечує нас?

22 Так, чи будете ви сидіти у бездіяльності, доки вас оточено тисячами тих, так, і десятками тисяч тих, хто теж сидить у бездіяльності, доки є тисячі навкруги в межах цієї землі, хто падає від меча, так, поранений і стікає кров'ю?

23 Чи гадаєте ви, що Бог буде дивитися на вас як на безвинних? Ось я кажу вам: Ні. Тож я хотів би, щоб ви пам'ятали сказане Богом, що треба очистити спочат-

ку посудину “всередині, а потім очистити посудину зовні також.

24 І ось, якщо ви не покаєтеся в тому, що ви наробили, і не почнете підійматися і робити щось, і не відправите їжу і людей до нас і також до Геламана, щоб він міг утримувати ті частини нашої країни, які він знову повернув, і щоб ми теж могли повернути решту наших володінь у тих частинах, дивіться, буде доцільно, щоб ми більше не воювали з Ламанійцями, доки ми спершу не очистимо нашу посудину всередині, так, саме велике керівництво нашого уряду.

25 І якщо ви не погодитесь з моїм посланням, і не вийдете і не покажете мені справжньої “дух свободи і бажання зміцнити й укріпити наше військо, і надати їм їжу для їхнього утримання, ось, я залишу частину моїх прихильників свободи захищати цю частину нашої землі, і я залишу з ними силу і благословення Бога, щоб ніяка інша сила не могла діяти проти них—

26 І це завдяки їхній надзвичайній вірі і їхньому терпінню в їхніх злигоднях—

27 І я прийду до вас, і якщо буде серед вас хоч би один, хто має бажання до свободи, так, якщо залишиться хоч би іскра свободи, знайте, я викличу повстання серед вас, аж поки ті, хто має бажання

узурпувати силу і владу, не будуть винищені.

28 Так, дивіться, я не боюся ні вашої сили, ні вашої влади, але “Бога мого я боюся; і згідно з Його заповідями я беру свій меч, щоб захищати справу моєї країни, і саме через ваше беззаконня ми зазнали такої великої втрати.

29 Знайте, настав час, так, час уже поруч, коли, якщо ви не зрушитесь для захисту вашої країни і ваших маленьких, “меч правосуддя висить над вами; так, і він упаде на вас і покарає вас аж до вашого повного знищення.

30 Ось, я чекаю допомоги від вас; і, якщо ви не надасте нам допомоги, знайте, я прийду до вас, саме на землю Зарагемлі, і покараю вас мечем, так що ви не зможете більше мати сили перешкоджати рухові цього народу до нашої свободи.

31 Бо ось, Господь не допустить, щоб ви жили і ставали сильнішими у ваших беззаконнях, щоб знищували Його праведний народ.

32 Дивіться, невже ви можете припустити, що Господь пощадить вас, а натомість засудить Ламанійців, коли це традиція їхніх батьків зробила їхню ненависть, так, і її було подвоєно тими, хто відколовся від нас, у той час коли ваше беззаконня існує з-за вашої любові до слави і марних речей світу?

33 Ви знаєте, що ви порушите закони Бога, і ви знаєте-таки, що топчете їх своїми ногами. Дивіться, Господь каже мені: Якщо ті, кого ви призначили своїми правителями, не каються у своїх гріхах і беззаконнях, ви вийдете боротися проти них.

34 А тепер дивіться, я, Мороній, змушений, відповідно до завіту, який я склав, виконувати заповіді мого Бога; отже, я б хотів, щоб ви дотримувалися слова Бога і швидше направили до мене з вашої провізії і ваших людей, а також Геламанові.

35 І дивіться, якщо ви не зробите цього, я негайно нападну на вас; бо ось, Бог не дозволить, щоб ми загинули від голоду; тому, Він дасть нам з вашої їжі, навіть якщо це буде зроблено мечем. Тож дивіться, щоб ви виконували слово Бога.

36 Ось, я—Мороній, ваш головний полководець. Я “прагну не влади, а повалення її. Я прагну не шани світу, але слави для мого Бога, і свободи, і благополуччя моєї країни. І цим я закінчую моє послання.

РОЗДІЛ 61

Пагоран розповідає Моронієві про бунт і повстання проти уряду—Прихильники царя оволодівають Зарагемлею і вступають

у союз з Ламанійцями—Пагоран просить військової допомоги проти повстанців. Близько 62 р. до Р.Х.

Ось тоді сталося, що недовзі після того, як Мороній відправив своє послання головному правителеві, він одержав послання від “Пагорана, головного правителя. І ось ті слова, які він отримав у відповідь:

2 Я, Пагоран, який є головним правителем цієї землі, посилаю ці слова Моронієві, головному полководцеві над військом. Ось, я кажу тобі, Моронію, що я не радю від ваших великих “скорбот, так, це засмучує мою душу.

3 Але дивися, є такі, які радіють вашим скорботам, так, настільки, що вони підняли повстання проти мене і всіх тих моїх людей, які є “прихильниками свободи, так, і тих, хто повстав, надзвичайно багато.

4 І саме ті, які намагалися забрати в мене місце суду, стали причиною цього великого беззаконня; бо вони використали велику улесливість, і вони відвернули серця багатьох людей, що й буде причиною тяжких скорбот серед нас; вони забрали нашу провізію і залякали наших прихильників свободи так, що ті не прийшли до вас.

5 І ось, вони гнали мене поперед себе, і я втік на землю

Гедсона з такою кількістю людей, яку я зумів зібрати.

6 І ось, я надіслав проголошення по всій цій частині землі; і ось, вони збираються юрбами до нас щоденно, з своїм озброєнням, на захист своєї країни і своєї "свободи, і щоб помститися за образи.

7 І вони прийшли до нас, так що тим, хто підняв повстання проти нас, було кинуте виклик, авжеж, так що вони бояться нас і не наважуються вийти проти нас битися.

8 Вони заволоділи землею, тобто, містом Зарагемля; вони призначили царя над собою, і він написав листа цареві Ламанійців, у якому вступив у союз з ним; у цьому союзі він погодився захищати місто Зарагемля, захист якого, він думав, надасть можливість Ламанійцям завоювати решту землі, і його буде поставлено царем над цим народом, коли їх буде завойовано Ламанійцями.

9 І ось, у твоєму посланні ти засуджуєш мене, але це не має значення; я не гніваюся, але радію величі твого серця. Я, Пагоран, не прагну влади, я тільки хочу утримати своє місце суду, щоб зберегти права і волю мого народу. Моя душа стоїть міцно на тій волі, якою Бог зробив нас "свободними.

10 І ось знайте, ми будемо протистояти злочестивості

аж до кровопролиття. Ми не будемо проливати кров Ламанійців, якщо вони залишатимуться на своїй власній землі.

11 Ми не будемо проливати кров наших братів, якщо вони не будуть повставати в бунті і не піднімуть меча проти нас.

12 Ми підкорилися б тягареві залежності, якби це було необхідно для справедливості Бога або якщо Він наказав би нам так зробити.

13 Але знайте, Він не наказував нам підкорятися нашому ворогові, але щоб ми поклали свою "довіру на Нього, і Він визволить нас.

14 Отже, мій улюблений брате Моронію, давай протистояти злу, і якому злу ми не зможемо протистояти нашими словами, так, такому як повстання і розколи, давай "протистояти їм нашими мечами, щоб ми могли зберегти нашу свободу, щоб ми могли втішатися великими привілеями нашої церкви і справою нашого Викупителя і нашого Бога.

15 Тому приходь до мене негайно з кількома своїми людьми, а решту залиш у розпорядженні Легія і Теанкума; дай їм повноваження вести війну в тій частині землі, згідно з "Духом Бога, що є також Духом свободи, Який в них є.

16 Ось я послав їм дещо

6а пп Вільний, Воля;
Свобода.
9а Іван 8:31–36;

УЗ 88:86.
13а пп Віра; Довіра.
14а Ал. 43:47.

15а 2 Кор. 3:17.
пп Святий Дух.

з провізії, щоб вони не загинули, поки ти прийдеш до мене.

17 Збери разом яку тільки зможеш силу по дорозі сюди, і ми виступимо швидко проти тих розкольників з силою нашого Бога, згідно з вірою, що є в нас.

18 І ми оволодіємо містом Зарагемля, так що зможемо отримати більше їжі, щоб послати Легію і Теанкуму; так, ми виступимо проти них з силою Господа, і ми покладемо край цьому великому беззаконню.

19 І ось, Моронію, я радію, що отримав твоє послання, бо я був дещо стурбований тим, що ми маємо зробити, чи буде справедливим з нашого боку виступити проти наших братів.

20 Але ти сказав, якщо вони не покаються, Господь наказав тобі виступити проти них.

21 Дивися, щоб ти ^азміцнив Легію і Теанкума в Господові: накажи їм не боятися, бо Бог визволить їх, так, і також усіх тих, хто твердо стоїть за ту волю, якою Бог створив їх свободними. А тепер я завершую моє послання до мого улюбленого брата Моронія.

РОЗДІЛ 62

Мороній вирушає на допомогу Пагоранові в землі Гедеона — Прихильників царя, які відмов-

ляються захищати свою країну, віддають на смерть—Пагоран і Мороній знову захоплюють місто Нефійга—Багато Ламанійців приєднується до народу Аммона—Теанкум убиває Амморона, і його також убивають—Ламанійців виганяють з цієї землі, і мир відновлюється—Геламан повертається до священнослужіння і розбудовує церкву. Близько 62–57 рр. до р.х.

І ось сталося, що коли Мороній отримав це послання, його серце набралось мужності і сповнилося надзвичайно великою радістю через вірність Пагорана, що він не був теж “зрадником свободи і справи своєї країни.

2 Але він також засмутився надзвичайно беззаконням тих, хто вигнав Пагорана з місця суду, так, у цілому через тих, хто повстав проти своєї країни, а також свого Бога.

3 І сталося, що Мороній взяв невелику кількість людей, відповідно до бажання Пагорана, і передав Легієві і Теанкумові командування рештою свого війська, і вирушив у похід до землі Гедеона.

4 І він піднімав ^апрапор ^бволі, в яке б місце він не входив, і збирав яку міг силу під час свого походу до землі Гедеона.

5 І сталося, що тисячі збиралися юрбою під його прапор

і брали мечі на захист своєї свободи, щоб не потрапити у залежність.

6 І таким чином, коли Мороній зібрав разом усіх чоловіків, яких він міг зібрати у своєму поході, він прийшов на землю Гедеона; і з'єднавшись своїми силами з силами Пагорана, вони стали надзвичайно сильними, навіть сильнішими від людей Пахуса, який був "царем тих розкольників, які вигнали ^бприхильників свободи з землі Зарагемлі і заволоділи землею.

7 І сталося, що Мороній і Пагоран пішли з своїм військом на землю Зарагемлі, і виступили проти міста, і зустріли людей Пахуса, так що вони вийшли на битву.

8 І ось, Пахуса було вбито, а його людей було взято в полон, і Пагорана було відновлено на його місці суду.

9 А люди Пахуса стали перед судом згідно з законом, а також і ті прихильники царя, яких було схоплено і кинуті до в'язниці; і їх було "страчено згідно з законом; так, тих людей Пахуса і тих прихильників царя, усіх, хто не хотів брати зброю на захист своєї країни, але боровся проти неї, було віддано на смерть.

10 І таким чином стало необхідним, щоб цього закону суворо дотримувалися заради безпеки їхньої країни; так, і коли з'ясувалося, що хтось заперечує їхню свободу, того

негайно страчували згідно з законом.

11 І так закінчився тридцятий рік правління суддів над народом Нефія; Мороній і Пагоран відновили мир на землі Зарагемлі, серед свого власного народу, заподіявши смерть усім тим, хто не був вірним справі свободи.

12 І сталося на початку тридцять і першого року правління суддів над народом Нефія, Мороній негайно наказав, щоб провізію було відправлено, а також військо з шести тисяч чоловік було відправлено до Геламана, щоб допомогти йому в збереженні тієї частини землі.

13 І він також наказав, щоб військо з шести тисяч чоловік з достатньою кількістю їжі було відправлено до війська Легія і Теанкума. І сталося, що це було зроблено, щоб укріпити землю проти Ламанійців.

14 І сталося, що Мороній і Пагоран, залишивши великий загін на землі Зарагемлі, вирушили в похід з великим загоном до землі Нефійга, сповнені рішучості скинути Ламанійців у тому місті.

15 І сталося, що коли вони прямували до цієї землі, вони захопили великий загін Ламанійців, і вбили багатьох з них, і відібрали їхню провізію і їхню зброю війни.

16 І сталося після того, як вони захопили їх, вони при-

мушили їх увійти в завіт, за яким вони більше не будуть братися до зброї війни проти Нефійців.

17 І коли вони увійшли в цей завіт, вони відправили їх жити з людьми Аммона, і було їх числом близько чотирьох тисяч, кого не було вбито.

18 І сталося, що коли вони відправили їх, вони продовжили свій похід до землі Нефійги. І сталося, що коли вони прийшли у місто Нефійга, вони поставили свої намети в долинах Нефійги, що поруч з містом Нефійга.

19 Тож Мороній мав бажання, щоб Ламанійці вийшли на битву проти них, на долинах; але Ламанійці, знаючи про їхню надзвичайну хоробрість і побачивши величезність їхнього числа, отже, вони не наважувалися вийти проти них; тому вони не вийшли на битву того дня.

20 А коли настала ніч, Мороній пішов у темряві ночі і забрався на верх стіни, щоб дізнатися, в якій частині міста Ламанійці розташувалися табором з своїм військом.

21 І сталося, що вони були на сході, біля входу; і вони всі спали. І тоді Мороній повернувся до свого війська, і наказав, щоб вони спішно підготували міцні мотузки і драбини, щоб спустити їх з верху стіни по внутрішній стороні стіни.

22 І сталося, що Мороній наказав, щоб його люди пішли і забралися на верх стіни, і спустилися в ту частину міста, так, саме на заході, де Ламанійці не розташувалися табором з своїм військом.

23 І сталося, що вони всі спустилися в місто вночі за допомогою своїх мотузок і драбин; таким чином, коли настав ранок, вони всі були всередині в стінах міста.

24 І ось, коли Ламанійці прокинулися і побачили, що військо Моронія всередині в стінах міста, вони злякалися надзвичайно, так, що втекли через прохід.

25 І ось, коли Мороній побачив, що вони тікають від нього, він зробив так, що його люди виступили проти них, і вбили багатьох, і оточили багато інших, і взяли їх у полон; а решта їх утекла на землю Моронія, яка була в межах біля узбережжя.

26 Таким чином Мороній і Пагоран оволоділи містом Нефійга, не втративши жодної душі; а Ламанійців було вбито багато.

27 Тоді сталося, що багато Ламанійців, які були полоненими, мали бажання приєднатися до "людей Аммона і стати свободним народом.

28 І сталося, що всім, хто мав це бажання, їм було даровано за їхніми бажаннями.

29 Отже, всі полонені серед Ламанійців приєдналися до

народу Аммона, і почали трудитися надзвичайно, обробляючи землю, вирощуючи всіляке зерно, і отари, і стада різного виду; і так Нефійців було звільнено від великого тягара; так, їх було позбавлено всіх полонених Ламанійців.

30 Тоді сталося, що Мороній, після того як він оволодів містом Нефійга, захопивши багато полонених, що надзвичайно зменшило військо Ламанійців, і визволивши багато Нефійців, яких було взято в полон, що надзвичайно зміцнило військо Моронія; отже, Мороній пішов з землі Нефійги на землю Легія.

31 І сталося, що коли Ламанійці побачили, що Мороній наступає на них, вони знову злякалися і втекли від війська Моронія.

32 І сталося, що Мороній і його військо переслідували їх з міста до міста, доки їх не зустріли Легій і Теанкум; і Ламанійці втекли від Легія і Теанкума, аж до меж біля узбережжя, доки вони не прийшли на землю Моронія.

33 І військо Ламанійців усе зібралось разом, так що всі вони були одним загоном на землі Моронія. Тож Амморон, цар Ламанійців, був також з ними.

34 І сталося, що Мороній, і Легій, і Теанкум розташувалися табором з своїм військом повсюди вздовж границь зем-

лі Моронія, так що Ламанійців було оточено вздовж меж біля пустині на півдні і вздовж меж біля пустині на сході.

35 І таким чином вони розташувалися табором на ніч. Бо ось Нефійці і Ламанійці також були втомлені тривалістю свого походу; отже, вони не зважилися ні на яку хитрість у нічний час, крім Теанкума; бо він був надзвичайно сердитий на Амморона, так, бо він вважав, що Амморон і його брат Амалікія стали "причиною цієї великої і тривалої війни між ними і Ламанійцями, що стало причиною такої сильної боротьби і кровопролиття, так, і такого великого голоду.

36 І сталося, що Теанкум у своєму гніві пішов у табір Ламанійців і переліз через стіни міста. І він ходив з мотузкою, від місця до місця, доки нарешті він не знайшов царя; і він "метнув у нього спис, який проткнув його біля серця. Але ось, цар розбудив своїх служителів перед тим як померти, так що вони переслідували Теанкума і вбили його.

37 Тоді сталося, що коли Легій і Мороній дізналися, що Теанкум мертвий, вони надзвичайно опечалилися; бо ось, був він людиною, яка доблесно боролася за свою країну, так, істинним другом волі; і він зніс дуже багато надзви-

чайно тяжких скорбот. Але ось він був мертвим і пройшов дорогою всієї землі.

38 Тоді сталося, що Мороній наступного дня виступив уперед і напав на Ламанійців, так що вони стали вбивати їх великим убивством; і вони вигнали їх з цієї землі; і вони втекли, так що навіть і не повернулися того разу проти Нефійців.

39 І так закінчився тридцять і перший рік правління суддів над народом Нефія; і таким чином вони мали війни, і кровопролиття, і голод, і скорботи протягом багатьох років.

40 І були вбивства, і суперечки, і розколи, і всілякі беззаконня серед людей Нефія; проте, заради "праведних, так, завдяки молитвам праведних, їх було помилувано.

41 Але ось, через надзвичайно довгу тривалість війни між Нефійцями і Ламанійцями, багато хто став закам'янілим, через надзвичайно довгу тривалість війни; і багато хто став м'якшим через свої "скорботи, так що вони упокорилися перед Богом, до самих глибин покірності.

42 І сталося, що після того як Мороній укріпив ті частини землі, які найбільше були піддані нападам Ламанійців, так що вони стали достатньо міцними, він повернувся до міста Зарагемля; і також Геламан повернувся до місця

свого успадкування; і знову було встановлено мир серед людей Нефія.

43 І Мороній передав командування своїм військом в руки свого сина, чие ім'я було Моронійга; а сам він повернувся до свого власного дому, щоб провести там решту своїх днів у спокої.

44 А Пагоран повернувся до свого місця суду; а Геламан знову взявся до проповідування серед людей слова Бога; бо через таку велику кількість воєн і суперечок стало необхідним, щоб знову було встановлено порядок у церкві.

45 Отже, Геламан і його брати пішли і проголошували слово Бога з великою силою, так, що "переконали багатьох людей у їхній злочестивості, що зробило так, що вони покаялися у своїх гріхах і були хрищеними Господові Богу їхньому.

46 І сталося, що вони знов організували церкву Бога по всій землі.

47 Так, і порядок було встановлено за законом. І їхніх "суддів, і їхніх головних суддів було обрано.

48 І люди Нефія почали "процвітати знову на цій землі, і почали розмножуватися і ставали надзвичайно сильними знову на цій землі. І вони ставали надзвичайно багатими.

49 Але, незважаючи на їхні

40а Ал. 45:15–16.

41а пп Лихо.

45а УЗ 18:44.

47а Мос. 29:39.

48а Ал. 50:20.

багатства, або їхню силу, або їхнє процвітання, вони не підносилися в гордовитості своїх очей; і не так швидко вони забували Господа Бога свого; але вони надзвичайно упокорилися перед Ним.

50 Авжеж, вони пам'ятали, які великі справи Господь звершив для них, що Він визволив їх від смерті, і від пут, і від в'язниць, і від усіляких скорбот, і Він визволив їх з рук їхніх ворогів.

51 І вони молилися Господові Богу своєму постійно, так що Господь благословив їх, згідно з Своїм словом, так що вони ставали сильними і процвітали на цій землі.

52 І сталося, що все це було здійснено. І Геламан помер у тридцять і п'ятому році правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 63

Шиблон, а згодом Геламан заволодівають священними літописами—Багато Нефійців мандрує до землі, що на півночі—Гагот будує кораблі, які плывуть до західного моря—Моронійга перемагає Ламанійців у битві. Близько 56–52 рр. до р.х.

І сталося на початку тридцять і шостого року правління суддів над народом Нефія, що "Шиблон узяв у володіння ті ⁶священні речі, які було передано Геламанові Алмою.

2 А був він справедливим чоловіком, і він ішов чесно перед Богом; і він прагнув постійно творити добро, виконувати заповіді Господа Бога свого; і так само чинив і його брат.

3 І сталося, що Мороній також помер. І так закінчився тридцять і шостий рік правління суддів.

4 І сталося, що в тридцять і сьомому році правління суддів велика група чоловіків, аж близько п'яти тисяч і чотирьохсот чоловіків з своїми жінками і своїми дітьми вийшли з землі Зарагемлі до землі, яка була на "півночі.

5 І сталося, що Гагот, будучи надзвичайно допитливою людиною, отже, він пішов і побудував собі надзвичайно великий корабель, на межах землі Щедрої, поблизу землі Спустошення, і спустив його на воду в західному морі, поблизу "вузького перешийка, який вів до землі на півночі.

6 І ось, було багато з Нефійців, які зійшли на нього і попливли вперед з великою кількістю провізії, а також багато жінок і дітей; і вони взяли курс на північ. І так закінчився тридцять і сьомий рік.

7 І в тридцять і восьмому році той чоловік побудував інші кораблі. І перший корабель також повернувся, і на багато більше людей зійшло на нього; і вони також узяли

багато провізії, і знову вирушили до землі на півночі.

8 І сталося, що більше про них нічого не було чути. І ми гадаємо, що вони потонули в глибинах моря. І сталося, що ще один корабель відплив; і куди він поплив, ми не знаємо.

9 І сталося, що в цей рік було багато людей, які вирушили до землі на півночі. І так закінчився тридцять і восьмий рік.

10 І сталося в тридцять і дев'ятому році правління суддів Шиблон також помер, а Коріантон вирушив до землі на півночі на кораблі, щоб доставити провізію людям, які до того вирушили до тієї землі.

11 Отже, було необхідно, щоб Шиблон передав ті священні речі перед своєю смертю синові Геламана, якого назвали Геламаном, якого назвали ім'ям його батька.

12 Тож дивіться, всі ті вигравіювання, які були у володінні Геламана, було переписано

і розіслано серед дітей людських по всій землі, крім тих частин, які було заповідано Алмою^б не розсилати.

13 Проте, ці речі повинні були зберігатися священними і передаватися від покоління до покоління; отже, цього року їх було передано Геламанові, перед смертю Шиблона.

14 І сталося також цього року, що були деякі розкольники, які пішли до Ламанійців; і їх було знову підбурено до гніву проти Нефійців.

15 І також того самого року вони прийшли з численним військом воювати проти народу Моронійги, тобто проти війська Моронійги, під час чого їх було розбито і вигнано знову до їхніх власних земель, і вони зазнали великих втрат.

16 І так закінчився тридцять і дев'ятий рік правління суддів над народом Нефія.

17 І так закінчилася розповідь Алми, і його сина Геламана, і також Шиблона, який був його сином.

КНИГА ГЕЛАМАНА

Розповідь про Нефійців. Їхні війни, і суперечки, і їхні роки. І також пророцтва багатьох святих пророків перед пришествям Христа, відповідно до літописів Геламана, який був сином Геламана, а також відповідно до записів його синів, аж до пришествия Христа. А також багато Ламанійців наведено.

9а Гел. 3:11–12.
11а Див. заголовок до Книги Геламана.

12а Ал. 18:36.
б Ал. 37:27–32.
13а Ал. 37:4.

15а Ал. 62:43.

Розповідь про їхнє навернення. Розповідь про праведність Ламанійців та злочестивість і мерзоти Нефійців, відповідно до літопису Геламана і його синів, аж до пришествя Христа, що й називається книгою Геламана, тощо.

РОЗДІЛ 1

Пагоран Другий стає головним суддею і гине від руки Кішкүмена—Пакуменій посідає місце суду—Коріантумр очолює ламанійське військо, захоплює Зарагемлю і вбиває Пакуменія—Моронійга перемагає Ламанійців і оволодіває Зарагемлею, а Корінтумра вбито. Близько 52–50 рр. до Р.Х.

І ОСЬ бачите, сталося на початку сорокового року правління суддів над народом Нефія, що почалися серйозні труднощі серед народу Нефійців.

2 Бо ось, «Пагоран помер і пішов дорогою всієї землі; тому почалися серйозні суперечки стосовно того, хто з братів, які були синами Пагорана, має посісти місце суду.

3 Тож ось їхні імена, тих, хто сперечався за місце суду, хто також викликав суперечки серед народу: Пагоран, Паанхій і Пакуменій.

4 Тож це не всі сини Пагорана (бо він мав багато синів), але це ті, хто сперечався за місце суду; отже, вони зробили розподіл людей на три частини.

5 Проте, сталося, що Пагорана було призначено

«голосом народу бути головним суддею і правителем над народом Нефія.

6 І сталося, що Пакуменій, коли побачив, що не може отримати місце суду, то приєднався до голосу народу.

7 Але ось, Паанхій і та частина людей, які хотіли, щоб він був їхнім правителем, надзвичайно розгнівалися; отже, він збирався улестити тих людей підняти повстання проти їхніх братів.

8 І сталося, що він уже збирався зробити це, коли, бачите, його схопили і судили згідно з голосом народу, і засудили на смерть; бо він підняв повстання і прагнув знищити «волю народу.

9 Тож коли ті люди, які хотіли, щоб він був їхнім правителем, побачили, що його було засуджено на смерть, отже, вони розсердилися, і ось вони послали одного Кішкумена піти до місця суду Пагорана, і він убив Пагорана, коли той сів на місце суду.

10 І його переслідували слуги Пагорана; але ось, такою швидкою була втеча Кішкумена, що ніхто з чоловіків не міг його наздогнати.

11 І він прийшов до тих, хто послав його, і всі вони

вступили у змову, так, поклявшись своїм вічним Творцем, що вони жодній людині не скажуть, що Кішкумен убив Пагорана.

12 Отже, Кішкумена не було впізнано людьми Нефія, бо він був переодягнений в той час, коли вбивав Пагорана. І Кішкумен, і його група, яка вступила у змову з ним, змішалися з людьми так, щоб їх усіх не можна було знайти; але тих, кого було знайдено, було засуджено на "смерть".

13 І тоді ось Пакуменія було призначено, згідно з голосом народу, бути головним суддею і правителем над народом, правити замість його брата Пагорана; і це було згідно з його правом. І все це відбувалося в сороковий рік правління суддів; і він закінчився.

14 І сталося сорок і першого року правління суддів, що Ламанійці зібрали разом незліченне військо чоловіків і озброїли їх мечами, і кривими шаблями, і луками, і стрілами, і шоломами, і нагрудниками, і різними щитами всякого роду.

15 І вони знову прийшли, щоб нав'язати Нефійцям задалегідь підготовлену битву. І їх вів чоловік, чие ім'я було Коріантумр; і був він нащадком Зарагемлі; і був він розкольник серед Нефійців; і був він великим і могутнім чоловіком.

16 Отже, цар Ламанійців, чие ім'я було Тувалот, який був сином "Амморона, гадаючи, що Коріантумр, будучи могутньою людиною, зможе, з його силою і також з його великою мудрістю, протистояти Нефійцям, так що, посилавши його вперед, він здобуде владу над Нефійцями —

17 Отже, він підбурих їх гніватися, і він зібрав своє військо, і він призначив Коріантумра бути їхнім вождем, і наказав їм, щоб вони йшли до землі Зарагемлі на битву проти Нефійців.

18 І сталося, що через великі суперечки і великі труднощі в уряді вони не тримали достатньо охорони на землі Зарагемлі; бо вони гадали, що Ламанійці не наважаться прийти в саме серце їхніх земель, щоб напасти на таке велике місто, як Зарагемля.

19 Але сталося, що Коріантумр прямував на чолі свого численного воїнства і напав на жителів міста, і їхній наступ відбувся з такою надзвичайною швидкістю, що у Нефійців не вистачило часу зібрати разом своє військо.

20 Отже, Коріантумр порубав сторожу біля входу до міста, і попрямував уперед з усім своїм військом у місто, і вони вбивали кожного, хто чинив опір, так що вони оволоділи цілим містом.

21 І сталося, що Пакуменій,

який був головним суддею, втік від Коріантумра аж до стін міста. І сталося, що Коріантумр ударив його об стіну, так що той помер. І так закінчилися дні Пакуменія.

22 І ось коли Коріантумр побачив, що він володіє містом Зарагемля, і побачив, що Нефійці втекли від нього, і їх було вбито, і взято в полон, і кинуто до в'язниці, і що він здобув у володіння найсильнішу фортецю в усій землі, його серце сповнилося хоробрості так, що він був готовий піти проти всієї цієї землі.

23 І ось, він не гаявся на землі Зарагемлі, але він попрямував уперед з великим військом, аж до міста Щедре; бо це було його наміром піти і прорубати собі шлях мечем, щоб здобути північні частини землі.

24 І гадаючи, що їхня найвеличезніша сила була в середині землі, тому він попрямував уперед, не даючи їм часу зібратися разом, хіба що тільки малими загонами; і в такій ситуації вони напали на них і зрубали їх до землі.

25 Але ось, цей похід Коріантумра через середину землі надав Моронійзі велику перевагу над ними, незважаючи на велике число Нефійців, яких було вбито.

26 Бо ось, Моронійга гадав, що Ламанійці не наважаться піти в середину землі, але

що вони нападуть на навколишні міста біля границь, як вони досі чинили; тому Моронійга наказав, щоб їхні сильні війська утримували ті навколишні частини, що вздовж границь.

27 Але ось, Ламанійці не злякалися, як він хотів, але вони прийшли в середину землі, і захопили головне місто, яким було місто Зарагемля, і попрямували крізь найголовніші частини землі, вбиваючи людей великим убивством, і чоловіків, і жінок, і дітей, захоплюючи у володіння багато міст і багато фортець.

28 Але коли Моронійга виявив це, він негайно послав Легія з військом навкруги, щоб випередити їх перед тим, як вони прийдуть на землю Щедру.

29 Так він і зробив; і він випередив їх перед тим, як вони прийшли на землю Щедру, і дав їм бій, так що вони почали відступати назад до землі Зарагемлі.

30 І сталося, що Моронійга випередив їх, коли вони відступали, і дав їм битву, так що вона стала надзвичайно кривавою битвою; так, багатьох було вбито, а серед тих, кого було вбито, знайдено було "Коріантумра.

31 І тоді ось, Ламанійці не змогли відступити ні в якому напрямі, ні на північ, ні на південь, ні на схід, ні на

захід, бо їх оточили Нефійці з усіх сторін.

32 І таким чином Коріантумр завів Ламанійців у середину Нефійців, так що вони опинилися у владі Нефійців, а його самого було вбито, і Ламанійці здалися в руки Нефійців.

33 І сталося, що Моронійга заволодів містом Зарагемля знову і наказав, щоб Ламанійці, яких було взято в полон, пішли з цієї землі з миром.

34 І так закінчився сорок і перший рік правління суддів.

РОЗДІЛ 2

Геламан, син Геламана, стає головним суддею—Гадіантон очолює банду Кішкумена—Геламанів слуга вбиває Кішкумена, і Гадіантонова банда втікає у пустиню. Близько 50–49 рр. до Р.Х.

І сталося в сорок і другому році правління суддів, після того як Моронійга знову встановив мир між Нефійцями і Ламанійцями, ось, не було нікого, хто б посів місце суду; тому знову почалася суперечка серед людей стосовно того, хто має посісти місце суду.

2 І сталося, що Геламана, який був сином Геламана, було призначено посісти місце суду за голосом народу.

3 Але ось, "Кішкумен, який вбив Пагорана, вичікував, щоб знищити Геламана та-

кож; і його підтримувала його банда, яка увійшла у змову, що ніхто не дізнається про його злочестивість.

4 Бо був там один "Гадіантон, який був надзвичайно обізнаним у багатослівності, а також у майстерності чинити таємні діяння, вбивства і пограбування; отже, він став вождем банди Кішкумена.

5 Отже, він улестив їх, а також Кішкумена, що якщо вони посадять його на місце суду, він обіцяє тим, хто належить до його банди, що їм буде надано силу і владу серед народу; отже, Кішкумен прагнув знищити Геламана.

6 І сталося, що коли він ішов до місця суду, щоб знищити Геламана, ось, один з слуг Геламана, який виходив уночі і отримав, завдяки переодяганням, відомості про ті плани, які було складено цією бандою, щоб знищити Геламана—

7 І сталося, що він зустрів Кішкумена, і він дав йому знак; отже, Кішкумен відкрив йому мету їхніх бажань, бажаючи, щоб він провів його до місця суду, щоб він міг убити Геламана.

8 І коли слуга Геламана дізнався про все, що на серці в Кішкумена, і що вбивати було його метою, і також що вбивати було метою всіх тих, хто належав до його банди, і грабувати, і досягти влади (а це й був їхній "таємний план

і їхня змова), слуга Геламана сказав Кішкуменові: Ходімо до місця суду.

9 Тож це сподобалося Кішкумену надзвичайно, бо він гадав, що звершить свій план; але знайте, слуга Геламана по дорозі до місця суду заколов Кішкумена в саме серце, так що той впав мертвим, не застогнавши. І він побіг і розповів Геламанові все, що він побачив, і почув, і вдіяв.

10 І сталося, що Геламан послав схопити цю банду грабіжників і таємних убивць, щоб можна було стратити їх згідно з законом.

11 Але ось, коли Гадіантон зрозумів, що Кішкумен не повернувся, він злякався, аби його не знищили; отже, він наказав, щоб його банда слідувала за ним. І вони втекли з цієї землі таємним шляхом у пустиню; і, таким чином, коли Геламан послав, щоб схопити їх, ніде не можна було їх знайти.

12 І ще про Гадіантона буде розповідатися пізніше. І так закінчився сорок і другий рік правління суддів над народом Нефія.

13 І ось, у кінці цієї книги ви побачите, що цей "Гадіантон довів-таки до повалення, так, майже до повного знищення народу Нефія.

14 Ось, я не посилаюся на кінець книги Геламана, але я посилаюся на кінець книги Нефія, з якої я взяв усю розповідь, яку я записав.

РОЗДІЛ 3

Багато Нефійців переселяються на землю, що на півночі—Вони будують дома з цементу і ведуть багато літописів—Десятки тисяч навертаються і християться—Слово Бога веде людей до спасіння—Нефій, син Геламана, посідає місце суду. Близько 49–39 рр. до р.х.

І ось сталося в сорок і третьому році правління суддів, не було суперечок серед людей Нефія, крім невеликої гордовитості, що була в церкві, яка викликала деякі розколи серед людей, чиї справи було впорядковано наприкінці сорок і третього року.

2 І не було суперечок між людьми в сорок і четвертому році; не було також багато суперечок і в сорок і п'ятому році.

3 І сталося в сорок і шостому році, так, було багато суперечок і багато розколів, через які надзвичайно багато людей залишило землю Зарагемлі й пішло на землю, що на "півночі, щоб успадкувати цю землю.

4 І вони пройшли надзвичайно велику відстань, доки не прийшли до "великих вод і багатьох рік.

5 Так, і вони розселилися по всіх частинах землі, по всіх частинах, які не було перетворено на спустошені і без дерев, через багато жителів, які до того успадковували землю.

6 І ось, жодна частина цієї землі не була спустошена, тільки без дерев; але через величезність "знищення народу, який перед тим населяв цю землю, її було названо ^бспустошеною.

7 І через те, що було мало дерев на лиці землі, люди, які пішли, стали надзвичайно досвідченими у застосуванні цементу; отже, вони будували з цементу дома, в яких жили.

8 І сталося, що вони дійсно розмножувалися і розселилися, і пішли з землі, що на півдні, на землю, що на півночі, і розселилися так, що почали покривати лице всієї землі, від моря, що на півдні, до моря, що на півночі, від моря, що на "заході, до моря, що на сході.

9 І люди, які були на півночі, жили в наметах, і в домах з цементу, і вони дозволяли будь-якому дереву, що проростало на лиці землі, щоб воно виростало, щоб свого часу мати деревину для зведення їхніх осель, так, їхніх міст, і їхніх храмів, і їхніх синагог, і їхніх святилищ, і всіляких будівель.

10 І сталося, що оскільки деревини надзвичайно не вистачало на землі, що на півночі, вони переправляли багато її за допомогою "кораблів.

11 І таким чином вони давали змогу людям, які жили на

півночі, будувати багато міст і з деревини, і з цементу.

12 І сталося, що багато "людей Аммона, які були Ламанійцями за походженням, також прийшли на цю землю.

13 І ось, є багато літописів, написаних багатьма з цього народу про те, що відбувалося з цим народом, докладних і дуже великих, стосовно їх.

14 Але дивіться, й соту частину того, що відбувалося з цим народом, так, розповідь про Ламанійців і про Нефійців, і їхні війни, і суперечки, і розколи, і їхнє проповідування, і їхні пророцтва, і їхні плавання на кораблях та будування кораблів, і їхнє будування "храмів, і синагог, і їхніх святилищ, і їхню праведність, і їхню злочестивість, і їхні вбивства, і їхні грабежі, і їхні пограбування, і всілякі мерзоти й розпусту, не можна вмістити в цей літопис.

15 Але дивіться, є багато книг і багато літописів різного роду, і вони велися головним чином Нефійцями.

16 І їх "передавали від одного покоління до іншого Нефійці, аж до тих пір, доки вони не впали у провину і їх було вбито, пограбовано, і переслідувано, і вигнано, і знищено, і розсіяно по всьому лицю землі, і змішано з Ламанійцями, після чого їх більше вже ^бне називали Нефійцями,

6а Мос. 21:25–27.

б Ал. 22:31.

8а Ал. 22:27, 32.

10а Ал. 63:5–8.

12а Ал. 27:21–26.

14а 2 Неф. 5:16;

Кн. Як. 1:17;

3 Неф. 11:1.

16а 1 Неф. 5:16–19;

Ал. 37:4.

б Ал. 45:12–14.

і вони стали злочестивими, і дикими, і лютими, так, саме стали Ламанійцями.

17 А тепер я знову повертаюся до своєї розповіді; отже, те, про що я говорив, відбувалося після того, як були великі суперечки, і занепокоєння, і війни, і розколи серед людей Нефія.

18 Сорок і шостий рік правління суддів закінчився;

19 І сталося, що все ще були великі суперечки на цій землі, так, саме в сорок і сьомому році, а також і в сорок і восьмому році.

20 Проте, Геламан посідав місце суду з правосуддям і справедливістю; так, він дотримувався уставів, і присудів, і заповідей Бога; і він чинив те, що було правильно в очах Бога, постійно; і він ішов шляхами своїх батьків, так що він процвітав на цій землі.

21 І сталося, що було в нього двоє синів. Він дав найстаршому ім'я "Нефій, а наймолодшому—ім'я ^бЛегій. І вони почали рости в Господі.

22 І сталося, що війни і суперечки почали вщухати потроху серед народу Нефійців у другій половині сорок і восьмого року правління суддів над народом Нефія.

23 І сталося в сорок і дев'ятому році правління суддів, було встановлено тривалий мир на цій землі, тільки ок-

рім таємних змов, які організував "Гадіантон-грабіжник у більш населених частинах землі, і які в той час не були відомі тим, хто був на чолі уряду; отже, їх не було знищено з цієї землі.

24 І сталося, що того самого року було надзвичайно велике процвітання у церкві, так що були тисячі таких, хто приєднався до церкви і христився на покаєння.

25 І таким великим було процвітання церкви, і так багато благословень було вилито на людей, що навіть первосвященники і вчителі були самі здивовані понад міру.

26 І сталося, що робота Господа процвітала так, що христилося і приєдналося до церкви Бога багато душ, так, саме десятки тисяч.

27 І так ми можемо бачити, що Господь милостивий до всіх, хто в щирості своїх сердець прикликає Його святе ім'я.

28 Так, таким чином ми бачимо, що "ворота небес відчинено для ^бвсіх, саме тих, хто повірить в ім'я Ісуса Христа, Який є Сином Бога.

29 Так, ми бачимо, що той, хто захоче, може володіти "словом Бога, яке є ^бживим і сильним, яке розірве на шматки всяку підступність, і пастки, і хитрощі диявола, і поведе людину Христа тісним

21а пп Нефій, син Геламанів.
б пп Легій, Нефійський

місіонер.
23а Гел. 2:4.
28а 2 Неф. 31:9, 17.
б Дії 10:28;

Рим. 2:10–11.
29а пп Слово Боже.
б Євр. 4:12;
УЗ 11:2.

і «вузьким шляхом через ту вічну 'безодню нещастя, яка приготовлена, щоб поглинути злочестивих —

30 І привести їхні душі, так, їхні безсмертні душі, по «правицю Бога в царстві небесному, щоб сидіти поруч з Авраамом, і Ісаком, і з Яковом, і з усіма нашими святими батьками, щоб більше не покидати того місця.

31 І того року була тривала радість на землі Зарагемлі, і в усіх краях навколо, дійсно по всій землі, якою володіли Нефійці.

32 І сталося, що був мир і надзвичайно велика радість до кінця сорок і дев'ятого року; так, і також був тривалий мир і велика радість у п'ятдесятому році правління суддів.

33 А в п'ятдесят і першому році правління суддів був також мир, за винятком того, що була гордовитість, яка почала проникати до церкви — не до церкви Бога, але в серця людей, які заявляли, що належать до церкви Бога —

34 І вони підносилися в «гордовитості аж до того, що переслідували багатьох з своїх братів. Тож це було велике зло, через яке покірливіша частина народу зазнала великих переслідувань і долала багато скорбот.

35 Проте, вони «постилися і бмолилися часто, і ставали

все сильнішими і сильнішими в своїй «покірливості, і все стійкішими і стійкішими у вірі в Христа, до того, що наповнило їхні душі радістю і втіхою, авжеж, аж до 'очищення й °освячення їхніх сердець, освячення, яке приходить через те, що вони «віддають свої серця Богові.

36 І сталося, що п'ятдесят і другий рік закінчився в мирі також, за винятком надзвичайно великої гордовитості, яка увійшла в серця людей; а було це через їхні надзвичайні «багатства і їхнє процвітання на цій землі; і вона зростала в них з дня на день.

37 І сталося, у п'ятдесят і третьому році правління суддів Геламан помер, а його старший син Нефій почав правити замість нього. І сталося, що він посідав місце суду з правосуддям і справедливістю; так, він дотримувався заповідей Бога і йшов шляхами свого батька.

РОЗДІЛ 4

Нефійські розкольникі і Ламанійці об'єднують свої сили і захоплюють землю Зарагемлі — Нефійці зазнають поразок через свою злочестивість — Церква вироджується, а люди стають такими слабкими, як Ламанійці. Близько 38–30 рр. до р.х.

29в 2 Неф. 9:41; 33:9.

г 1 Неф. 15:28–30.

30а Мт. 25:33–34.

34а пп Гординя.

35а пп Піст, Пощення.

б пп Молитва.

в пп Упокоритися,

Покірність.

г пп Чистий, Чистота.

д пп Освячення.

е 2 Хр. 30:8; Мос. 3:19.

36а пп Багатство.

І сталося, в п'ятдесят і четвертому році було багато розколів у церкві, і була також "суперечка серед народу, так що було багато кровопролиття.

2 І бунтівну частину було вбито і вигнано з землі, і вони пішли до царя Ламанійців.

3 І сталося, що вони намагалися підбурювати Ламанійців до війни проти Нефійців; але, бачите, Ламанійці були надзвичайно налякані, так що вони не прислухалися до слів тих розкольників.

4 Але сталося п'ятдесят і шостого року правління суддів, були "розкольників, які перейшли від Нефійців до Ламанійців; і їм удалося з тими другими підбурити їхній гнів проти Нефійців; і вони весь той рік готувалися до війни.

5 І п'ятдесят і сьомого року вони пішли проти Нефійців на битву і почали діяння смерті; так, такою мірою, що в п'ятдесят і восьмому році правління суддів їм удалося заволодіти землею Зарагемлі; так, і також усіма землями, аж до землі, яка була біля землі Щедрої.

6 І Нефійців, і військо Моронійги було вигнано аж до землі Щедрої;

7 І там вони зводили укріплення проти Ламанійців від західного моря аж до східного; було то на відстані односторонньої мандрівки для

Нефійця, вздовж лінії, яку вони укріпили і вздовж якої вони розмістили своє військо, щоб захищати свою північну країну.

8 І так ті розкольників з Нефійців з допомогою численного війська Ламанійців здобули всі володіння Нефійців, які були на землі, що на півдні. І все це відбулося в п'ятдесят і восьмому і дев'ятому роках правління суддів.

9 І сталося в шістдесятому році правління суддів, Моронійзі вдалося з своїм військом здобути багато частин землі; так, вони знову заволоділи багатьма містами, які до того попали в руки Ламанійців.

10 І сталося в шістдесят і першому році правління суддів їм удалося знову заволодіти аж половиною всіх своїх володінь.

11 Тож ця велика втрата Нефійців, і велике вбивство, яке було серед них, не сталися б, якби не їхня злочестивість і їхні мерзоти, що були серед них; так, і це було також серед тих, хто заявляв, що належить до церкви Бога.

12 І було це через "гордовитість їхніх сердець, через надзвичайні "багатства, так, це було через те, що вони гнобили "бідних, не давали їжі голодним, не давали одягу роздягненим, і били своїх покірливих братів по щоці, глузували з того, що є свя-

щенним, заперечували дух пророцтва й одкровення через убивства, грабежі, брехню, крадіжки, чинення перелюбу, повстання у великих суперечках, втечу до землі Нефія, серед Ламанійців—

13 І через цю їхню велику злочестивість і їхнє “вихваляння своєю власною силою їх було залишено з їхньою власною силою; отже, вони не процвітали, але були страждальцями, і побитими, і гнаними Ламанійцями, доки вони не втратили володіння майже всіма своїми землями.

14 Але ось, Моронійга проповідував багато чого людям через їхні беззаконня, і також “Нефій і Легій, які були синами Геламана, проповідували багато чого людям, так, і пророкували їм багато чого стосовно їхніх беззаконь, і що станеться з ними, якщо вони не покаються у своїх гріхах.

15 І сталося, що вони покалися, і наскільки вони покалися, настільки вони почали процвітати.

16 Бо коли Моронійга побачив, що вони покалися, він зважився повести їх з місця до місця, і від міста до міста, аж поки вони не повернуть одну половину своєї власності й одну половину всіх своїх земель.

17 І так закінчився шістдесят і перший рік правління суддів.

18 І сталося у шістдесят і

другому році правління суддів, що Моронійга не міг більше здобути володінь у Ламанійців.

19 Отже, вони облишили свій план отримати решту своїх земель, бо такими численними були Ламанійці, що Нефійці вже не могли здобувати більше влади над ними; отже, Моронійга використав усе своє військо для утримування тих частин, якими вони вже оволоділи.

20 І сталося, через величезну кількість Ламанійців, Нефійці були у великому страхові, що їх буде переможено, і роздавлено, і вбито, і знищено.

21 Так, вони почали згадувати пророцтва Алми, а також слова Мосії; і вони побачили, що вони були твердошиїм народом, і що вони зневажали заповіді Бога;

22 І що вони змінили і розтоптали під ногами “закони Мосії; тобто, ті закони, які Господь заповідав йому передати людям; і вони побачили, що їхні закони було перекручено, і що вони стали злочестивим народом, до того, що вони були такими самими злочестивими, як і Ламанійці.

23 І через їхні беззаконня церква почала “вироджуватися; і вони піддалися зневірі в духові пророцтва і духові одкровення; і вироки Бога дивилися їм прямо в обличчя.

24 І вони побачили, що вони стали “слабкішими, як і їхні

брати Ламанійці, і що ⁶Дух Господа не оберігає їх більше; так, Він полишив їх, тому що Дух Господа не живе в ⁶несвятих храмах—

25 Отже, Господь перестав оберігати їх Своєю дивовижною і незрівнянною силою, бо вони впали в стан ⁶зневіри і жакливої злочестивості; і вони бачили, що Ламанійці були надзвичайно численнішими за них, і якщо вони не ⁶припадуть до Господа Бога їхнього, вони неминуче загинуть.

26 Бо ось, вони побачили, що сила Ламанійців була так само великою, як і їхня сила, тобто чоловік за чоловіка. І таким чином вони впали у цю велику провину; так, таким чином вони стали слабкими через свою провину протягом ⁶не дуже багатьох років.

РОЗДІЛ 5

Нефій і Легій присвячують себе проповідуванню—Їхні імена закликають їх моделювати свої життя за зразком їхніх попередників—Христос спокутує тих, хто кається—Нефій і Легій навертають багатьох людей і їх ув'язнено, і полум'я оточує їх—Хмара темряви затіняє триста чоловік—Земля трясеться, і голос наказує людям покаятися—Нефій і Легій спілкуються

з ангелами, і натопи оточено полум'ям. Близько 30 р. до р.х.

І сталося, що того самого року, ось, ⁶Нефій передав місце суду чоловікові, чие ім'я було Сезорам.

2 Бо оскільки їхні закони і їхні уряди було встановлено ⁶голосом народу, і ті, хто ⁶обрав зло, були численнішими, ніж ті, хто обрав добро, отже, вони вже дозріли для знищення, бо закони стали перевернутими.

3 Так, і це ще не все; вони були твердошиїм народом, так що ними не можна було управляти ні законом, ні правосуддям, хіба що тільки знищити їх.

4 І сталося, що Нефій втомився від їхнього беззаконня; і він ⁶відмовився від місця суду, і взявся за проповідування слова Бога всю решту днів своїх, і його брат Легій також, усю решту днів своїх;

5 Бо вони пам'ятали слова, які їхній батько Геламан промовляв до них. І ось ті слова, які він промовляв:

6 Дивіться, сини мої, я бажаю, щоб ви не забували виконувати заповіді Бога; і я б хотів, щоб ви проголосили людям ці слова. Слухайте, я дав вам імена наших перших ⁶батьків, які вийшли з землі Єрусалима; і це я зробив для того, щоб ви, пам'ятаючи свої імена, пам'ятали і їх; а коли

24б пп Святий Дух.
в Мос. 2:37;
Ал. 7:21; 34:36.
25а пп Невіра.

б Кн. Як. 6:5.
26а Ал. 46:8;
Гел. 12:3–4.
5 1а Гел. 3:37.

2а Мос. 29:25–27.
б Ал. 10:19.
4а Ал. 4:15–20.
6а 1 Неф. 1:1, 5.

ви пам'ятатимете їх, ви пам'ятатимете їхні діяння; а коли ви пам'ятатимете їхні діяння, ви знатимете, як про це сказано, і також написано, що вони були ^бдобрими.

7 Отже, сини мої, я б хотів, щоб ви робили те, що добре, щоб про вас можна було сказати, і також написати саме так, як було сказано і написано про них.

8 І ось сини мої, дивіться, я ще дечого хочу від вас, хочу, щоб ви не робили це для того, щоб вихвалитися, але для того, щоб ви могли робити це, щоб складати собі ^аскарб на небесах, так, скарб, що є вічним, і що не зникає; так, щоб ви могли мати той ^бдорогоцінний дар вічного життя, який, за нашим розумінням, було дано нашим батькам.

9 О пам'ятайте ж, пам'ятайте, сини мої, ^аслова, які цар Веніямин казав своєму народові; так, пам'ятайте, що немає ніякого іншого шляху, ані засобу, з допомогою якого людина може бути спасеною, як тільки через ^бвикуплюючу кров Ісуса Христа, Який прийде; авжеж, пам'ятайте, що він прийде, щоб ^вспокутувати ^гсвіт.

10 І пам'ятайте також ^аслова,

які Амулек сказав Зизромові в місті Аммонійга; бо він сказав йому, що Господь дійсно прийде, щоб викупити Свій народ, але Він прийде не для того, щоб викупити їх в їхніх гріхах, а для того, щоб викупити їх від їхніх гріхів.

11 І в Нього є сила, дана Йому від Батька, щоб викупити їх від їхніх гріхів через покаяння; отже, Він ^апослав Своїх ангелів проголосити новину про умови покаяння, яке силою Викупителя приносить спасіння їхнім душам.

12 І ось, сини мої, пам'ятайте, пам'ятайте, що на ^акамені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій ^бфундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня ^вбуря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти.

13 І сталося, що такими були слова, якими Геламан ^анавчав своїх синів; так, він

6б 2 Неф. 33.

8а 3 Неф. 13:19–21.

б УЗ 14:7.

9а Мос. 2:9.

б Мос. 3:17–18.

пп Спокута,
Спокутувати.

в пп Викупляти,

Викуплений,
Викуплення.

г пп Світ—Люди, які
не слухаються
заповідей.

10а Ал. 11:34.

11а Ал. 13:24–25.

12а Мт. 7:24–27;

УЗ 6:34;

Мойс. 7:53.

пп Наріжний
камінь; Скеля.

б Ісая 28:16;

Кн. Як. 4:16.

в 3 Неф. 14:25, 27.

13а Мос. 1:4.

навчав їх багато чому, що не записано, а також багато чому, що записано.

14 І вони запам'ятали його слова; і тому вони пішли вперед, дотримуючися заповідей Бога, навчати слову Бога серед усього народу Нефія, починаючи з міста Шедре;

15 А звідти до міста Гід; а з міста Гід до міста Мулек;

16 І ось з одного міста до іншого, доки вони не пройшли серед усього народу Нефія, який був на землі, що на півдні; а звідти до землі Зарагемлі, серед Ламанійців.

17 І сталося, що вони проповідували з великою силою, так що вони збентежили багатьох з тих "розкольників, які відійшли від Нефійців, так що вони прийшли, і сповідалися у своїх гріхах, і хрестилися на покаяння, і негайно повернулися до Нефійців, щоб спробувати відшкодувати їм те погане, що вони вчинили.

18 І сталося, що Нефій і Легій проповідували Ламанійцям з такою великою силою і владою, бо вони мали силу і владу, надану їм, щоб вони могли "говорити, і їм також було відкрито те, що їм слід говорити—

19 Отже, вони говорили, на превеликий подив Ламанійців, "переконуючи їх, так що вісім тисяч Ламанійців, які

були на землі Зарагемлі і навколо, хрестилися на покаяння і переконалися у злочестивості традицій своїх батьків.

20 І сталося, що Нефій і Легій вирушили звідти до землі Нефія.

21 І сталося, що їх було схоплено військом Ламанійців і кинуту у "в'язницю; так, саме в ту в'язницю, в яку Аммона і його братів було кинуту слугами Лімгія.

22 І після того, як їх було кинуту у в'язницю на багато днів без їжі, ось, прийшли до в'язниці взяти їх, щоб убити.

23 І сталося, що Нефія і Легія було оточено нібито "полум'ям, так що ті не наважувалися накласти руки на них через страх, що можуть бути спаленими. Проте, Нефія і Легія не було спалено; і нібито вони стояли серед полум'я, а їх не було спалено.

24 І коли вони побачили, що їх оточив "стовп вогню і він не спалював їх, їхні серця сповнилися мужності.

25 Бо вони побачили, що Ламанійці не наважуються накласти руки на них; також не наважуються вони підійти близько до них, але стоять, немов онімілі від подиву.

26 І сталося, що Нефій і Легій встали і почали говорити до них, кажучи: Не бійтеся, бо знайте, це Бог показав вам

17а Гел. 4:4.

18а УЗ 100:5–8.

пп Пророцтво,
Пророкувати.

19а пп Місіонерська

робота;

Навернення,
Навернений.

21а Мос. 7:6–7; 21:23.

23а Вих. 3:2.

24а Вих. 14:24;

1 Неф. 1:6;

УЗ 29:12;

ДС—Іст. 1:16.

цю дивовижну річ, чим вам було показано, що ви не можете накласти руки на нас, щоб убити нас.

27 І ось, коли вони сказали ці слова, земля затряслася надзвичайно, і стіни в'язниці затряслися, немов от-от упадуть на землю; але дивіться, вони не впали. І дивіться, ті, хто був у в'язниці, були Ламанійцями і Нефійцями, які були розкольниками.

28 І сталося, що їх покрила хмара "темряви, і жадливий, затьмарюючий страх зійшов на них.

29 І сталося, що долинув "голос, нібито з-понад хмари темряви, кажучи: Покайтеся, покайтеся, і не намагайтеся більше знищити Моїх слуг, яких Я послав до вас проголошувати добру новину.

30 І сталося, коли вони почули цей голос, і зрозуміли, що це не був голос грому, а також це не був голос великого збудженого галасу, але ось, це був "спокійний голос цілковитої лагідності, немов шепіт, і Він проникав у кожну душу—

31 І, незважаючи на лагідність голосу, дивіться, земля тряслася надзвичайно, і стіни в'язниці затремтіли знову, нібито збиралися впасти на землю; і дивіться, хмара темряви, що покрила їх, не розсіювалася—

32 І ось голос долинув знову, кажучи: Покайтеся ви, покай-

теся, бо царство небесне вже поруч; і не намагайтеся знищити Моїх слуг. І сталося, що земля знову затряслася, і стіни затремтіли.

33 І також втретє голос знову долинув і промовив до них ті дивовижні слова, які не можуть бути вимовлені людиною; і стіни знову затремтіли, і земля затряслася, немов от-от розколеться на шматки.

34 І сталося, що Ламанійці не могли втекти через хмару темряви, яка покривала їх; так, і ще їх скував страх, що зійшов на них.

35 Тож серед них був один, Нефієць за походженням, який колись належав до церкви Бога, але відколовся від неї.

36 І сталося, що він повернувся і ось, побачив крізь хмару темряви обличчя Нефія і Легія; і ось, "сяяли вони надзвичайно, так само як обличчя ангелів. І він побачив, що вони зводять очі до небес; і вони наче розмовляли або здійсмали свої голоси до якоїсь істоти, яку вони бачили.

37 І сталося, що цей чоловік заволав до натовпу, щоб вони повернулися і подивилися. І ось, їм було надано силу, щоб вони повернулися і подивилися; і вони дійсно побачили обличчя Нефія і Легія.

38 І вони сказали цьому чоловікові: Дивися, що це все означає, і хто то такий, з ким ці люди спілкуються?

39 Тож чоловікове ім'я було Амінадав. І Амінадав сказав їм: Вони спілкуються з ангелами Бога.

40 І сталося, що Ламанійці сказали йому: "Що нам потрібно зробити, щоб ця хмара темряви була усунута і не покривала нас?"

41 І Амінадав сказав їм: Ви повинні "покаятися і волати до голосу, аж поки не будете мати ^бвіру в Христа, про Якого вчили вас Алма, і Амулек, і Зизром; і коли ви це зробите, хмара темряви буде усунута і не покриватиме вас.

42 І сталося, що вони всі почали волати до голосу Того, Хто тряс землю; так, вони волали аж доки хмара темряви не розсіялася.

43 І сталося, що коли вони кинули оком навколо і побачили, що хмара темряви розсіялася і не покривала їх, ось, вони побачили, що їх було "оточено, так, кожную душу, стовпом вогню.

44 І Нефій, і Легій були посеред них; так, їх було оточено; так, вони були нібито серед палаючого вогню, і все-таки він не шкодив їм, а також він не охоплював стін в'язниці; і вони були сповнені такої "радості, яка є невимовною і повною слави.

45 І ось, "Святий Дух Бога зійшов з небес і увійшов у їхні серця, і вони наче сповнилися

вогнем, і вони могли ^бговорити дивовижні слова.

46 І сталося, що долинув до них голос, так, приємний голос, нібито шепіт, кажучи:

47 "Мир, мир вам через вашу віру в Мого Найулюбленішого, Який був від заснування світу.

48 І тоді, коли вони почули це, вони кинули оком, немов для того, щоб подивитися, звідки линув голос; і ось, вони побачили "небеса відкриті; і ангели зійшли з небес і священнослужили їм.

49 І було близько трьохсот душ, які бачили і чули це; і їм було сказано піти, і не дивуватися, і також не сумніватися.

50 І сталося, що вони пішли і священнослужили людям, проголошуючи по всіх навколишніх краях усе, що вони чули і бачили, так що більшу частину Ламанійців вони переконали завдяки величчю свідчень, які вони отримали.

51 І всі, кого було "переконано, склали свою зброю війни, а також і свою ненависть, і традиції своїх батьків.

52 І сталося, що вони повернули Нефійцям землі їхнього успадкування.

РОЗДІЛ 6

Праведні Ламанійці проповідують злочестивим Нефійцям —

40а Дії 2:37–39.

41а пп Покаятися,
Покаяння.

б пп Віра.

43а 3 Неф. 17:24; 19:14.

44а пп Радість.

45а 3 Неф. 9:20;

Етер 12:14.

б пп Дари Духа.

47а пп Мир.

48а 1 Неф. 1:8.

51а Ал. 31:5.

Обидва народи процвітають під час доби миру і достатку— Люцифер, творець гріха, збуджує серця злочестивих і Гадіантових розбійників на вбивство і злочестя— Розбійники захоплюють владу над Нефійським урядом. Близько 29–23 рр. до р.х.

І сталося, що коли шістдесят і другий рік правління суддів закінчився, все це трапилось, і Ламанійці стали, більшість їх, праведним народом, так що їхня "праведність завдяки їхній стійкості і їхній непохитності у вірі перевищила праведність Нефійців.

2 Бо ось, було багато Нефійців, які "закам'янили, і не хотіли каятися, і стали вкрай злочестивими, так що вони заперечували слово Бога і всі проповідання і пророцтва, які були серед них.

3 Проте, люди церкви мали велику радість через навернення Ламанійців, так, через церкву Бога, яку було встановлено серед них. І вони "товаришували між собою і втішались один одним, і мали велику радість.

4 І сталося, що багато Ламанійців прийшло на землю Зарагемлі, і проголосило народові Нефійців шлях їхнього "навернення, і закликало їх до віри і покаяння.

5 Так, і багато проповідувало з надзвичайно великою

силою і владою, так що привели багатьох з них до глибин покірності, щоб бути покірними послідовниками Бога і Агнця.

6 І сталося, що багато Ламанійців пішло на землю, що на півночі; і також Нефій і Легій пішли на "землю, що на півночі, проповідувати людям. І так закінчився шістдесят і третій рік.

7 І дивіться, був мир на всій землі, так що Нефійці ходили в ту частину землі, в яку хотіли, чи до Нефійців, чи то до Ламанійців.

8 І сталося, що Ламанійці також ходили, де їм заманеться, чи то серед Ламанійців, чи то серед Нефійців; і, таким чином, між ними встановилися свободні стосунки між собою, щоб купувати, і продавати, і отримувати прибуток згідно з їхнім бажанням.

9 І сталося, що вони стали надзвичайно багатими, і Ламанійці, і Нефійці; і вони мали надзвичайно багато золота, і срібла, і всляких дорогоцінних металів і на землі, що на півдні, і на землі, що на півночі.

10 Тож земля на півдні називалася Легій, а земля на півночі називалася "Мулек, бо була названа за іменем сина Седекії; бо Господь привів Мулека на землю, що на півночі, а Легія—на землю, що на півдні.

6 1а Гел. 13:1.

2а Рим. 1:28–32.

3а пп Товаришування.

4а пп Навернення,
Навернений.

6а Ал. 63:4–9;

Гел. 3:11–12.

10а Мос. 25:2–4;

Гел. 8:21.

11 І ось, було всілякого золота на обох цих землях, і срібла, і дорогоцінної руди всіх видів; і були також умілі майстри, які обробляли всі види руди і збагачували її, і так вони стали багатими.

12 Вони вирощували зерна рясно і на півночі, і на півдні; і вони процвітали надзвичайно і на півночі, і на півдні. І вони розмножувалися і ставали надзвичайно сильними на цій землі. І вони вирощували багато отар і стад, так, багато вгодованих молодих тварин.

13 Ось, жінки їхні працювали, і пряли, і виготовляли всіляку тканину з тонкотканного полотна і тканину різного роду, щоб зодягти свою наготу. І так шістдесят і четвертий рік пройшов у мирі.

14 І в шістдесят і п'ятому році вони також мали велику радість і мир, так, багато проповідування і багато процвітання стосовно того, що має статися. І так пройшов шістдесят і п'ятий рік.

15 І сталося, що в шістдесят і шостому році правління суддів, ось, "Сезорама було вбито невідомою рукою, коли він сидів на місці суду. І сталося, що того ж самого року його сина, якого було признано народом на його місце, було також убито. І так закінчився шістдесят і шостий рік.

16 І на початку шістдесят і сьомого року народ почав

ставати надзвичайно злочестивим знову.

17 Бо ось, Господь благословляв їх так довго багатствами світу, що серед них не збуджувалися ні гнів, ні війни, ні кровопролиття; отже, вони почали прикипати серцями до своїх багатств; так, вони почали прагнути отримувати прибуток, щоб заноситися один над одним; отже, вони почали чинити "таємні вбивства, і розбійничати, і грабувати, щоб отримувати прибуток.

18 І ось, дивіться, ті вбивці і грабіжники були бандою, яку було сформовано Кішкуменом і "Гадіантоном. І ось сталося, що багато було їх, тобто серед Нефійців, з Гадіантонової банди. Але бачите, їх було більше числом серед більш злочестивої частини Ламанійців. І їх називали Гадіантоновими розбійниками і вбивцями.

19 І саме вони вбили головного суддю Сезорама і його сина на місці суду; і знайте, їх не було знайдено.

20 І тоді сталося, що коли Ламанійці з'ясували, що серед них були розбійники, вони надзвичайно опечалилися; і вони застосували всі способи, що були в їхній силі, щоб знищити їх з лиця землі.

21 Але ось, Сатана збуджував серця більшості Нефійців, так що вони приєдналися до тих банд розбійників і ввійш-

ли в їхні змови і їхні клятви, що будуть захищати і зберігати один одного, у які б складні обставини їх не було поставлено, що їх не буде покарано за їхні вбивства, і їхні грабежі, і їхні крадіжки.

22 І сталося, що вони мали свої знаки, так, свої "таємні знаки і таємні слова; і це для того, щоб розрізнити брата, який увійшов у змову, щоб яку б злочестивість його брат не вчинив, його не буде уражено ні його братом, ні тими, хто належить до його банди, яка уклала цю змову.

23 І таким чином вони могли вбивати, і грабувати, і красти, і чинити розпусту і всляку злочестивість, всупереч законам своєї країни і також законам свого Бога.

24 І якщо хтось з тих, хто належав до їхньої банди, відкриє світові їхню "злочестивість і їхні мерзоти, його буде засуджено не за законами їхньої країни, але за законами їхньої злочестивості, які було дано Гадіантоном і Кішкуменом.

25 Тож бачите, це ті таємні "клятви і згоди, які, як заповідав Алма своєму синові, не повинні бути відкриті світові, щоб вони не стали засобом приведення людей до знищення.

26 Тож бачите, ті "таємні

клятви і згоди не прийшли до Гадіантона з літописів, які було передано Геламанові; але ось, їх було закладено в серце Гадіантона тією ^бсамою істотою, тим, хто спокусив наших перших батьків скуштувати від забороненого плоду —

27 Так, тією самою істотою, тим, хто під'юджував "Каїна, що якщо він уб'є свого брата Авеля, світ не дізнається про це. І він під'юджував Каїна і його послідовників з того часу і надалі.

28 І також це та сама істота, це той, хто заклав у серця людей бажання "побудувати башту, досить високу для того, щоб їм дістатися небес. І це була та сама істота, це той, хто захопив серця людей, які прийшли від тієї башти на цю землю; той, хто поширює діяння темряви і мерзоти по всьому лицю землі, доки він не приведе людей до ^бповного знищення і до вічного пекла.

29 Так, це та сама істота, це той, хто заклав у серце "Гадіантонові намір продовжувати діяння темряви і таємного вбивства; і він породжував це від появи людини аж дотепер.

30 І ось, це він є "творцем усякого гріха. І знайте, він виконує свої діяння темряви і таємного вбивства і передає

22а пп Таємні змови.
24а пп Злочестивість,
Злочестиві.
25а Ал. 37:27–32.
26а Мойс. 5:29, 49–52.

б 3 Неф. 6:28;
Мойс. 4:6–12.
27а Мойс. 5:18–33.
28а Бут. 11:1–4;
Етер 1:3.

б Етер 8:9, 15–25.
29а Гел. 2:4–13.
30а Ал. 5:39–42;
Морон. 7:12, 17;
Мойс. 4:4.

свої замисли, і свої клятви, і свої згоди, і свої плани жахливої злочестивості від покоління до покоління, залежно від того, чи може він володіти серцями дітей людських.

31 А тепер дивіться, він сильно заволодів серцями Нефійців; авжеж, так що вони стали надзвичайно злочестивими; так, більшість їх звернула зі шляху праведності, і “розтоптала під ногами заповіді Бога, і повернула на свої власні шляхи, і створила собі ідолів з свого золота і свого срібла.

32 І сталося, що всі ці беззаконня прийшли до них протягом “небагатьох років, так що більша частина цього сталася з ними в шістдесят і сьомому році правління суддів над народом Нефія.

33 І вони зростали у своїх беззаконнях також і в шістдесят і восьмому році, на превеликий жаль і тугу праведних.

34 І таким чином ми бачимо, що Нефійці почали вироджуватися у зневірі і зростати у злочестивості і мерзотах, у той час, як Ламанійці почали зростати надзвичайно в знанні про їхнього Бога; вони почали дотримуватися Його уставів і заповідей і ходити в істині й чесності перед ним.

35 І так ми бачимо, що Дух Господа почав “залишати Нефійців через злочестивість і закам’янілість їхніх сердець.

36 І так ми бачимо, що Господь почав проливати Свій Дух на Ламанійців завдяки їхній покірливості і бажанню вірити в Його слова.

37 І сталося, що Ламанійці переслідували банду розбійників Гадіантона; і вони проповідували слово Бога серед найзлочестивіших з них, так що цю банду розбійників було повністю винищено з-поміж Ламанійців.

38 І сталося з іншого боку, що Нефійці збудовували їх і підтримували їх, починаючи з найзлочестивіших з них, доки вони не поширилися по всій землі Нефійців і не звабили більшість праведних, доки ті не опустилися до того, що повірили в їхню справу, і ділили з ними здобич, і приєдналися до них в їхніх таємних убивствах і змовах.

39 І так вони отримали цілковите управління урядом, так що вони топтали ногами, і били, і роздирали, і поверталися спинами до “бідних, і покірних, і смиренних послідовників Бога.

40 І так ми бачимо, що вони були в жахливому стані і “дозрівали до вічного знищення.

41 І сталося, що так закінчився шістдесят і восьмий рік правління суддів над народом Нефія.

31а 1 Неф. 19:7.

32а Ал. 46:8.

35а Мос. 2:36;

УЗ 121:37.

39а Пс. 109:16;

Ал. 5:54–56;

УЗ 56:16.

40а Гел. 5:2; 11:37;

УЗ 18:6.

Пророцтво Нефія, сина Геламана — Бог погрожує людям Нефія, що Він у Своєму гніві покарає їх, аж до повного знищення, якщо вони не покаються у своїй злочестивості. Бог карає людей Нефія пошестю; вони каються і повертаються до Нього. Самуїл, Лама-нієць, пророкує Нефійцям.

*Вміщено в розділах з
7 до 16 включно.*

РОЗДІЛ 7

Нефія заперечують на півночі і він повертається до Зарагемлі — Він молиться на вежі у своєму саду і потім закликає людей покаятися або загинути. Близько 23–21 рр. до Р.Х.

Ось тоді сталося в шістдесят і дев'ятому році правління суддів над народом Нефійців, що Нефій, син Геламана, "повернувся на землю Зарагемлі з землі, що на півночі.

2 Бо він ходив поміж людей, які були на землі, що на півночі, і проповідував слово Бога їм, і пророкував багато чого їм;

3 А вони заперечували всі слова його, так що він не міг залишатися серед них, але повернувся знову до землі свого народження.

4 І він побачив, що народ перебуває у стані такої жадливої злочестивості, а ті Гаді-антонові розбійники посідають місця суду — узурпували

силу і владу на цій землі; не звертають уваги на заповіді Бога, і анітрохи не праві перед Ним; не чинять правосуддя серед дітей людських;

5 Обвинувачують праведних через їхню праведність; дозволяють винуватим і злочестивим залишатися непокараними за їхні гроші; і більше того, утримувати основні посади в уряді, правити і чинити за своїми бажаннями, щоб вони могли мати вигоду і славу "світу, і, більше того, щоб вони могли легше чинити перелюб, і красти, і вбивати, і чинити за своїми власними бажаннями —

6 Тож таке велике беззаконня зійшло на Нефійців протягом кількох років; і коли Нефій побачив це, його серце сповнилося смутком у грудях; і він вигукнув у агонії своєї душі:

7 О, якби ж то я міг прожити свої дні у дні, коли мій батько Нефій вперше вийшов з землі Єрусалима, щоб я міг радіти з ним на землі обіцяній; тоді його люди легше сприймали, твердо виконували заповіді Бога, і не поспішали чинити беззаконня; але вони поспішали прислухатися до слів Господа —

8 Так, якби мої дні пройшли в ті дні, тоді душа моя б утішалася праведністю моїх братів.

9 Але ось, мені призначено, щоб саме ці дні були моїми, і

щоб мою душу сповнював смуток через злочестивість моїх братів.

10 І ось, тоді сталося, і було це на вежі, що в саду Нефія, який був біля дороги, що вела до головного ринку, який був у місті Зарагемля; отже, Нефій вклонився на вежі, що була в його саду, вежа, що була також поруч з садовими воротами, повз які пролягала дорога.

11 І сталося, що мимо проходили якісь люди і побачили Нефія, коли він виливав свою душу Богові на вежі; і вони побігли і сказали людям про те, що вони бачили, і люди зібралися у натовп, щоб узнати причину такого великого оплакування злочестивості людей.

12 І тоді, коли Нефій підвівся, він побачив натовп людей, які зібралися разом.

13 І сталося, що він відкрив свої вуста і сказав їм: Слухайте, “чому ви зібралися разом? Щоб я міг розповісти вам про ваші беззаконня?

14 Так, тому що я зійшов на вежу, щоб вилити свою душу моему Богові через надзвичайний смуток мого серця, який є через ваші беззаконня!

15 І через моє оплакування і голосіння ви зібралися разом і дивуєтеся; так, і ви маєте велику потребу дивуватися; так, вам слід дивуватися,

тому що ви піддалися, так що диявол має такий великий вплив на ваші серця.

16 Так, як ви могли піддатися спокусам того, хто прагне кинути ваші душі у вічне нещастя і нескінченне горе?

17 О покайтеся ж ви, покайтеся! Для “чого вам умирати? Поверніться ви, поверніться ви до Господа Бога вашого. Чому Він покинув вас?

18 Це тому, що ви закам’яніли серцями своїми; так, ви не прислухаєтеся до голосу “Доброго Пастиря; так, ви ^бвикликали в Нього великий гнів проти вас.

19 І дивіться, замість того, щоб “зібрати вас, якщо ви не покаєтеся, дивіться, Він розсіє вас повсюди, щоб ви стали м’ясом для собак і диких звірів.

20 О, як же ви могли забути вашого Бога в той самий день, коли Він визволив вас?

21 Але ось, це для того, щоб отримати вигоду, щоб вас хвалили люди, так, і щоб ви могли отримати золото і срібло. І ви прикипіли своїми серцями до багатств і марних речей цього “світу, за які ви вбиваєте, і грабуєте, і крадете, і ^бнеправдиво свідчите проти ближнього свого, і чините всілякі беззаконня.

22 І з цієї причини горе прийде до вас, якщо ви не покаєтеся. Бо якщо ви не

13а Мт. 3:5–8.
17а Єз. 18:23, 31–32.
18а Єз. 34:12;
Іван 10:14–16;

Ал. 5:38–41, 57–60.
пп Добрий Пастир.
^б Кн. Як. 1:8;
Ал. 12:36–37.

19а 3 Неф. 10:4–7.
21а пп Суетність.
^б Вих. 20:16;
Мт. 15:19–20.

покається, знайте, це велике місто, а також усі ті великі навколишні міста, що є на землі нашого володіння, будуть забрані, щоб вам не було місця в них; бо знайте, Господь не дасть вам «сили, як Він досі чинив, щоб протистояти вашим ворогам.

23 Бо знайте, так каже Господь: Я не покажу злочестивим Моєї сили, ніякому народу більше, за винятком тих, хто кається у своїх гріхах і прислухається до Моїх слів. Ось тому я б хотів, щоб ви зрозуміли, мої браття, що Ламанійцям буде «краще, ніж вам, якщо ви не покається.

24 Бо ось, вони праведніші за вас, бо вони не грішили проти того великого знання, яке ви отримали; отже, Господь буде милостивим до них; так, Він «подовжить їхні дні і збільшить їхнє сім'я, тоді як вас буде повністю ^бзнищено, якщо ви не покається.

25 Так, горе вам через ту велику мерзоту, яка скоїлася серед вас; і ви приєдналися до цього, так, до тієї «таємної банди, яку було створено Гадіантоном!

26 Так, «горе прийде до вас через ту гордовитість, якій ви дозволили увійти у ваші серця, яка піднесла вас за межі того, що є добрим, через ваші великі ^ббагатства!

27 Так, горе вам через ваші злочестивість і мерзоти!

28 І якщо ви не покається, то ви загинете; так, навіть ваші землі буде забрано від вас, і вас буде знищено з лиця землі.

29 Дивіться тепер, я не кажу, що це станеться, від себе, тому що не від себе я «знаю це; але ось, я знаю, що це істинно, тому що Господь Бог повідомив це мені, тому я свідчу, що все це станеться.

РОЗДІЛ 8

Продажні судді намагаються підбурити людей проти Нефїя — Авраам, Мойсей, Зинос, Зинок, Езія, Ісая, Єремїя, Легїї і Нефїї — всі свідчили про Христа — За натхненням Нефїї проголошує вбивство головного судді. Близько 23–21 рр. до р.х.

І тоді сталося, що коли Нефїй промовив ці слова, ось, були люди, які були суддями, які теж належали до таємної банди Гадіантона, і вони розгнівалися, і вони вигукували проти нього, кажучи людям: Чому ви не схопите цього чоловіка і не приведете його, щоб обвинуватити його відповідно до злочину, який він учинив?

2 Чому ви дивитеся на цього чоловіка і слухаєте, як він ганьбить цей народ і наш закон?

3 Бо ось, Нефїй говорив їм

22а Мос. 7:29.

23а Гел. 15:11–15.

24а Ал. 9:16; УЗ 5:33.

б Ал. 9:19.

25а Гел. 3:23.

26а Ісая 5:8–25.

б Кн. Як. 2:13.

29а Ал. 5:45–46.

про продажність їхнього закону; так, багато чого Нефій говорив такого, що не може бути записано; і нічого він не казав такого, що було б усупереч заповідям Бога.

4 А ті судді були розгнівані на нього через те, що він "говорив їм відверто про їхні таємні діяння темряви; проте, вони не наважувалися накласти руки на нього, бо боялися, що люди будуть обурені ними.

5 Отже, вони закричали до людей, кажучи: Чому ви дозволяєте цьому чоловікові ганьбити нас? Бо ось, він звинувачує весь цей народ, і навіть каже про знищення; так, і також що ці наші великі міста буде забрано в нас, щоб не мати нам місця в них.

6 І тепер ми знаємо, що це неможливо, бо ось ми сильні, і наші міста великі, отже наші вороги не можуть мати влади над нами.

7 І сталося, що таким чином вони підбурювали людей до гніву проти Нефія і викликали суперечки серед них; бо там були деякі, які кричали: Не чіпайте цього чоловіка, бо він хороший чоловік, і те, що він каже, точно здійсниться, якщо ми не покаємося;

8 Так, знайте, всі вироки зійдуть на нас, про які він свідчив нам; бо ми знаємо, що він свідчив нам правильно стосовно наших беззаконь. І знайте, їх багато, і він "знає

також про все, що трапиться з нами, так само як він знає про наші беззаконня;

9 Так, і знайте, якби він не був пророком, він не міг би свідчити про це.

10 І сталося, що ті люди, які намагалися знищити Нефія, були змушені через їхній страх не накладати руки на нього; отже, він почав знову говорити до них, побачивши, що він здобув прихильність в очах декого, так що решта боялася робити щось.

11 Отже, він був змушений ще звернутися до них, кажучи: Слухайте, браття мої, хіба ви не читали, що Бог дав силу одному чоловікові, а саме Мойсеєві, вдарити по водах Червоного "моря, і вони розступилися в обидві сторони, так що Ізраїльтяни, які були нашими батьками, пройшли крізь них посуху, а води зійшлися над військом Єгиптян і поглинули їх?

12 І ось знайте, якщо Бог дав цьому чоловікові таку силу, тоді чому ви сперечаєтеся між собою і кажете, що Він не дав мені ніякої сили, через яку я можу знати стосовно вироків, які зійдуть на вас, якщо ви не покаєтеся?

13 Але ось ви не тільки заперечуєте мої слова, але ви також заперечуєте всі слова, сказані нашими батьками, і також слова, сказані цим чоловіком, Мойсеєм, який мав таку велику силу, дану йому,

так, слова, які він сказав про пришествя Месії.

14 Так, хіба він не дав свідчення, що Син Бога має прийти? І так само, як він “підносив мідяного змія в пустині, саме так буде піднесено і Того, Хто прийде.

15 І так само, як всі, хто дивився на того змія, залишалися “живими, саме так усі, хто дивитиметься на Сина Бога з вірою, маючи упокорений дух, можуть ^бжити, аж до того життя, яке вічне.

16 А тепер дивіться, не тільки Мойсей свідчив про це, але й “усі святі пророки від його днів аж до днів Авраама.

17 Так, і ось “Авраам мав видіння про Його пришествя і був сповнений задоволенням і втішився.

18 Так, і дивіться, я кажу вам, що Авраам був не єдиний, хто знав про це, але було “багато таких до днів Авраама, кого було покликано за ^бчином Бога; так, саме за чином Його Сина; і це для того, щоб показати людям, за дуже багато тисяч років до Його пришествия, що дійсно викуплення прийде до них.

19 І тепер я хотів би, щоб ви

знали, що аж від днів Авраама було багато пророків, які свідчили це; так, ось, пророк “Зинос свідчив сміливо; і за це його було вбито.

20 І ось, також “Зинок, і також Езія, і також ^бІсая, і “Єремія (Єремія був тим пророком, який свідчив про знищення ^вЄрусалима), і тепер ми знаємо, що Єрусалим було знищено, відповідно до слів Єремії. О чому ж тоді не прийде Син Бога, відповідно до його пророцтва?

21 А тепер чи заперечуватимете ви, що “Єрусалим було зруйновано? Чи говоритимете ви, що ^бсинів Седекії не було вбито, всіх, за винятком “Мулека? Так, і хіба не бачите ви, що сім’я Седекії з нами, і їх було вигнано з землі Єрусалима? Але знайте, це не все—

22 Нашого батька, Легія, було вигнано з Єрусалима через те, що він свідчив про це. Нефій також свідчив про це, і також майже всі з наших батьків, аж дотепер; так, вони свідчили про “пришествя Христа, і чекали на це, і втішались Його днем, який настане.

23 І знайте, Він є Бог, і Він з ними, і Він являвся їм, щоб їх

14a Чис. 21:6–9;
2 Неф. 25:20;
Ал. 33:19–22.
пп Ісус Христос—
Символи Христа.
15a 1 Неф. 17:41;
Ал. 37:45–47;
3 Неф. 15:9.
б Іван 11:25.
16a Кн. Як. 4:4–5; 7:11.
17a Бут. 22:8–14;
Іван 8:56.

18a Ал. 13:19;
УЗ 84:6–16; 136:37.
б пп Мелхиседекове
священство.
19a Ал. 34:7.
20a 1 Неф. 19:10;
3 Неф. 10:15–16.
пп Писання—
Втрачені Писання.
б Ісая 53.
в 1 Неф. 5:13; 7:14.
г Єр. 26:18;

1 Неф. 1:4.
21a 2 Неф. 6:8;
Ом. 1:15.
б 2 Цар. 25:7;
Єр. 39:6; 52:10.
в Єз. 17:22–23;
Гел. 6:10.
22a пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження і
смерть Ісуса Христа.

було викуплено Ним; і вони склали Йому хвалу за те, що станеться.

24 А тепер, побачивши, що ви знаєте це і не можете заперечувати це, якщо не будете брехати, отже, ось у чому ви грішні, бо ви заперечували все це, незважаючи на так багато свідчень, які ви отримали; так, ви дійсно отримали “все, і те, що на небесах, і те, що на землі, як свідчення, що це істинно.

25 Але знайте, ви заперечили істину і “повстали проти вашого святого Бога; і саме в цей час, замість того, щоб складати для себе ^бскарби на небесах, де нічого не торкається тління, і куди ніщо не може прийти, якщо воно нечисте, ви нагромаджуєте на себе гнів на день ^ссуду.

26 Так, саме в цей час ви дозріваєте, через ваші вбивства, і ваш “блуд, і злочестивість, для вічного знищення; так, і якщо ви не покаєтесь, воно прийде до вас скоро.

27 Так, дивіться, воно вже тепер саме біля ваших дверей; так, ідіть до місця суду і шукайте; і дивіться, вашого суддю вбито, і він “лежить у своїй крові; і його було вбито ^бйого братом, який прагне посісти місце суду.

28 І знайте, вони обидва належать до вашої таємної банди, чий “засновник Гадіантон

і Злий, який прагне знищити душі людей.

РОЗДІЛ 9

Посланці знаходять головного суддю мертвим на місці суду— Їх ув'язнюють і згодом відпускають— За натхненням Нефій визначає Сеантума як убивцю— Дехто сприймає Нефія як пророка. Близько 23–21 рр. до р.х.

Ось тоді сталося, що коли Нефій промовив ці слова, деякі чоловіки, які були серед них, побігли до місця суду; так, а саме п'ятеро було тих, котрі пішли, і вони говорили між собою, поки йшли:

2 Бачите, зараз ми будемо знати напевно, чи цей чоловік пророк і чи Бог наказав йому пророкувати такі дивовижні речі нам. Бачите, ми не віримо, що Він наказав йому; так, ми не віримо, що він є пророком; проте, якщо те, що він сказав стосовно головного судді, істинне, що він буде мертвим, тоді ми повіримо, що й інші слова, які він говорив, істинні.

3 І сталося, що вони побігли цосили і ввійшли до місця суду; і ось головний суддя, впавши на землю, “лежав у своїй крові.

4 І тоді ось, коли вони побачили це, вони були здивова-

24а Ал. 30:44;
Мойс. 6:63.
25а Мос. 2:36–38; 3:12.
б Гел. 5:8;

3 Неф. 13:19–21.
в УЗ 10:20–23;
121:23–25.
26а пп Блуд.

27а Гел. 9:3, 15.
б Гел. 9:6, 26–38.
28а Гел. 6:26–30.
9 За Гел. 8:27.

ні надзвичайно, так що вони впали на землю; бо вони до того не вірили словам, які говорив Нефій стосовно головного судді.

5 Але тепер, коли вони побачили, вони повірили, і страх зійшов на них, що всі вирокі, про які Нефій говорив, придуть на людей; отже, вони затремтіли і впали на землю.

6 Тож, негайно, коли суддю було вбито— його заколов його брат, замаскувавшись з допомогою одягу, і він утік, а слуги побігли і розповіли людям, зчинивши серед них галас про вбивство;

7 І ось люди зібралися разом там, де було місце суду— і ось на їхній подив вони побачили тих п'ятьох чоловіків, які впали на землю.

8 І ось дивіться, люди нічого не знали про натовп, який зібрався разом у "саду Нефія; тому вони говорили між собою: Ці люди є тими, хто вбив суддю, і Бог покарав їх, щоб вони не могли втекти від нас.

9 І сталося, що вони схопили їх, і зв'язали їх, і кинули до в'язниці. І було надіслано повсюди проголошення, що суддю вбито, а вбивців схоплено і кинуто до в'язниці.

10 І сталося, що наступного дня люди зібралися разом оплакувати і "поститися на похороні великого головного судді, якого було вбито.

11 І таким чином ті судді,

які також були в саду Нефія і почули його слова, також зібралися разом на похороні.

12 І сталося, що вони розпитували серед людей, кажучи: Де ті п'ятеро, яких послали дізнатися про головного суддю, чи був він мертвим? І вони відповідали і сказали: Про цих п'ятьох, яких, як ви кажете, ви послали, ми нічого не знаємо; але є п'ятеро, які є вбивцями, котрих ми кинули до в'язниці.

13 І сталося, що судді зажадали, щоб їх привели; і їх привели, і ось вони виявилися тими, кого було послано; і ось судді спитали в них, що вони знають стосовно цієї справи, і вони розповіли їм усе, що вони робили, кажучи:

14 Ми побігли й опинилися на тому місці, де було місце суду, і коли ми побачили все те, про що саме Нефій свідчив, ми були настільки здивовані, що впали на землю; а коли ми отямилися від здивування, ось, вони кинули нас у в'язницю.

15 Тож стосовно вбивства цього чоловіка, ми не знаємо, хто це вчинив; а ми знаємо тільки те, що ми побігли й опинилися там згідно з тим, як ви хотіли, і ось він був мертвим, згідно з словами Нефія.

16 І тоді сталося, що судді роз'яснили цю справу народові і кричали проти Нефія, кажучи: Дивіться, ми знаємо,

що цей Нефій певно домовився з кимось убити суддю, і щоб потім оголосити нам про це, щоб повернути нас у свою віру, щоб він міг представити себе наче він велика людина, обрана Богом, і пророк.

17 І тепер ось ми викриємо цього чоловіка, і він зізнається у своєму злочині і скаже нам, хто є справжнім убивцею цього судді.

18 І сталося, що тих п'ятьох було звільнено в день похорону. Проте вони докоряли суддям за слова, які ті говорили проти Нефія, і сперечалися з ними поодиноці, так що примусили їх замовкнути.

19 Проте, ті вчинили так, що Нефія було схоплено, і зв'язано, і приведено перед натовпом, і вони почали допитувати його різними способами, щоб примусити його протирічити собі, щоб його можна було засудити на смерть—

20 Кажучи йому: Ти—співучасник; хто той чоловік, який учинив це вбивство? Тепер скажи нам і зізнайся у своєму злочині; кажучи: Бачиш, ось гроші; і ми також даруємо тобі твоє життя, якщо ти скажеш нам і зізнаєшся у тій змові, в яку ти ввійшов з ним.

21 Але Нефій сказав їм: О ви, ^адурні, ви, необрізані серцем, ви, сліпі, і ви, ^бтвердошії люди, чи знаєте ви, як довго Господь Бог ваш дозволяти-

ме вам продовжувати йти цим вашим шляхом гріха?

22 О, вам слід починати голосити і ^атужити через велике знищення, яке на цей раз очікує вас, якщо ви не покаєтесь.

23 Ось ви кажете, що я змовився з якимось чоловіком, щоб він убив Сизорама, нашого головного суддю. Але ось, я кажу вам, що все це через те, що я свідчив вам, щоб ви могли знати про це; авжеж, саме за свідчення вам, що я знаю про злочестивість і мерзоти, які є серед вас.

24 І через те, що я зробив це, ви кажете, що я змовився з якимось чоловіком, щоб він учинив це; так, тому що я показав вам цю ознаку, ви розсердилися на мене і прагнете знищити моє життя.

25 А тепер ось, я покажу вам ще одну ознаку і подивлюся, чи будете ви за це прагнути знищити мене.

26 Ось я кажу вам: Ідіть у дім Сеантума, який є ^абратом Сизорама, і скажіть йому:

27 Чи Нефій, удаваний пророк, який пророкував так багато зла стосовно цього народу, змовився з тобою, щоб ти вбив Сизорама, який є твоїм братом?

28 І дивіться, він скаже вам: Ні.

29 А ви скажете йому: Це ти вбив свого брата?

30 А він стоятиме переляканий і не знатиме, що сказати.

21а Дії 7:51.
б пп Бунт.

22а Мос. 7:24.
26а Гел. 8:27.

І ось, він заперечуватиме вам; і він буде вдавати, нібито він здивований; проте він заявить вам, що невинний.

31 Але ось, ви перевірятимете його і виявите кров на полі його плаща.

32 А коли ви побачите це, ви скажете: Звідки взялася ця кров? Хіба ми не знаємо, що це кров твого брата?

33 І тоді він затремтить і зблідне, неначе смерть прийшла до нього.

34 А тоді ви скажете: Через цей страх і цю блідість, яка вкрила обличчя твоє, ось, ми знаємо, що ти винен.

35 І тоді ще більший страх зійде на нього; і тоді він зізнається вам і не заперечуватиме більше, що він учинив це вбивство.

36 І тоді він скаже вам, що я, Нефій, нічого не знав би про цю справу, якби те не було відомо мені силою Бога. І тоді ви будете знати, що я чесна людина і що мене послано до вас від Бога.

37 І сталося, що вони пішли і зробили саме так, як Нефій їм сказав. І ось, слова, які він сказав, були правдивими; бо відповідно до цих слів, він заперечував; і також відповідно до цих слів, він зізнався.

38 І його було приведено до підтвердження того, що саме він був убивцею, так що тих п'ятьох було відпущено на волю, а також і Нефія.

39 І дехто з Нефійців повірив

словам Нефія; і дехто також повірив через свідчення п'ятьох, бо їх було навернено, поки вони були у в'язниці.

40 І ось дехто серед людей говорив, що Нефій—пророк.

41 І були такі, які говорили: Дивіться, він є бог, бо якби він не був богом, він не міг би знати про все. Бо ось, він розповідав нам думки наших сердець, і також розповідав нам про події; і навіть дав нам знання про те, хто є справжнім убивцею нашого головного судді.

РОЗДІЛ 10

Господь дає Нефієві силу запечатуння—Він має силу зв'язувати і розв'язувати на землі і на небесах—Він заповідає людям каятися, або загинути—Дух веде його від гротади до громади. Близько 21–20 рр. до Р.Х.

І сталося, що виникло розділення серед людей, так що вони розділилися на групи і пішли своїми шляхами, залишаючи Нефія одного стояти серед них.

2 І сталося, що Нефій пішов своєю дорогою до свого власного дому, «обдумуючи те, що Господь показав йому.

3 І сталося, коли він так роздумував—будучи дуже пригніченим через злочестивість народу Нефійців, їхніх таємних діянь темряви, і їхніх убивств, і їхніх грабежів, і всі-

ляких беззаконь—і сталося, коли він так роздумував у серці своєму, ось, голос дійшов до нього, кажучи:

4 Благословенний ти, Нефію, за те, що ти зробив; бо Я бачив, як ти “невтомно проголошував Слово, яке Я дав тобі, цьому народові. І ти не злякався їх і не прагнув врятувати своє “власне життя, але прагнув виконати Мою “волю і дотримуватися Моїх заповідей.

5 І ось, через те що ти робив це так невтомно, ось, Я благословлю тебе назавжди; і я зроблю тебе могутнім у слові і вчинках, у вірі і в діяннях; так, дійсно “все буде зроблено тобі відповідно до твого “слова, бо ти “не будеш просити того, що суперечить Моїй волі.

6 Слухай, ти—Нефій, а Я—Бог. Слухай, Я проголошую тобі у присутності Моїх ангелів, що ти матимеш силу над цими людьми і покараєш землю “голодом, і чумою, і знищенням, згідно з злочестивістю цього народу.

7 Ось, Я даю тобі владу, що все, що ти “запечатаяєш на землі, буде запечатано на небесах; і все, що ти розв’яжеш на землі, буде розв’язано на небесах; і таким чином ти матимеш владу серед цього народу.

8 І таким чином, якщо ти скажеш цьому храмові, щоб він розділився надвоє, так і буде зроблено.

9 І якщо ти скажеш цій “горі: Опустися і стань рівною, так і буде зроблено.

10 І ось, якщо ти скажеш, що Бог покарає цей народ, так і станеться.

11 А тепер ось, Я наказую тобі, що ти підеш і проголошиш цьому народові, що так каже Господь Бог, Який є Всемогутнім: Якщо ви не покаєтеся, вас буде покарано, аж до “знищення.

12 І ось, тоді сталося, що коли Господь промовив ці слова Нефієві, він зупинився і не пішов до свого власного дому, а повернувся до натовпу, який розсіявся по лицю землі, і почав проголошувати їм слово Господа, яке було сказано йому стосовно їхнього знищення, якщо вони не покаються.

13 Тож ось, незважаючи на таке велике чудо, яке Нефій вчинив, сказавши їм стосовно смерті головного судді, вони закам’яніли серцями своїми і не прислухалися до слів Господа.

14 Отже, Нефій проголосив їм слово Господа, кажучи: Якщо ви не покаєтеся, так каже Господь, вас буде покарано аж до знищення.

4а пп Старанність.

б пп Жертва,
Жертвувати.

в 3 Неф. 11:11.

5а 3 Неф. 18:20;

УЗ 88:63–65.

б Ен. 1:12.

в 2 Неф. 4:35;

УЗ 46:30.

6а Гел. 11:4–18.

7а Мт. 16:19.

пп Красти,

Крадіжка.

9а Мт. 17:20;

Кн. Як. 4:6;

Морм. 8:24;

Етер 12:30.

11а Гел. 5:2.

15 І сталося, що коли Нефій проголосив їм Слово, ось, вони все ще були закам'янілі серцями своїми і не прислухалися до його слів; отже, вони кривдили його і намагалися накласти руки на нього, щоб кинути його до в'язниці.

16 Але ось, сила Бога була з ним, і вони не могли схопити його, щоб кинути його до в'язниці, бо його було охоплено Духом і перенесено геть з-посеред них.

17 І сталося, що таким чином він переносився Духом від натовпу до натовпу, проголошуючи слово Бога, аж доки він не проголосив його всім їм, або передав його всім людям.

18 І сталося, що вони не прислухалися до його слів; і почалися суперечки, так що вони розділилися між собою і почали вбивати один одного мечем.

19 І так закінчився сімдесят і перший рік правління суддів над народом Нефія.

РОЗДІЛ 11

Нефій переконує Господа замінити їхню війну голодом—Багато людей гине—Вони каються, і Нефій благає у Господа дощу—Нефій і Легій отримують багато одкровень—Гадіантонові розбійники укріплюються на цій землі. Близько 20–6 рр. до р.х.

І ось сталося сімдесят і дру-

гого року правління суддів, що суперечки збільшилися, так що почалися війни по всій землі серед усього народу Нефія.

2 І саме ця "таємна банда розбійників виконувала цю роботу знищення і злочестивості. І ця війна продовжувалася весь той рік; і в сімдесят і третьому році вона також продовжувалася.

3 І сталося, що того року Нефій волав до Господа, кажучи:

4 О Господи, не дозволяй, щоб цей народ було знищено мечем; але, о Господи, краще нехай буде "голод на цій землі, щоб збудити в них спогад про Господа Бога їхнього, і, може, вони покаються і звернуться до Тебе.

5 І так було зроблено, згідно з словами Нефія. І був страшний голод на землі, серед усіх людей Нефія. І таким чином у сімдесят і четвертому році голод продовжувався, і робота знищення мечем припинилася, але стала тяжкою через голод.

6 І ця робота знищення продовжувалася в сімдесят і п'ятому році. Бо землю було проклято, щоб вона стала сухою і не давала зерна в пору зерна; і всю землю було проклято, і серед Ламанійців, і так само серед Нефійців, так що їх було покарано, щоб вони гинули тисячами в найзлочестивіших частинах землі.

7 І сталося, що люди побачили, що вони от-от загинуть від голоду, і вони почали “згадувати Господа Бога свого; і вони почали згадувати слова Нефія.

8 І люди почали благодіяти своїх головних суддів і своїх вождів, щоб вони сказали Нефієві: Слухай, ми знаємо, що ти людина Бога, і тому волай до Господа Бога нашого, щоб Він відвернув від нас цей голод, щоб усі “слова, які ти казав про наше знищення, не здійснилися.

9 І сталося, що судді сказали Нефієві все згідно з словами, яких від них бажали. І сталося, що коли Нефій побачив, що люди покаються і упокорилися у волосяниці, він заволав до Господа знову, кажучи:

10 О Господи, дивись, цей народ кається; і вони змили геть банду Гадіантона з-поміж себе, так що ті вимерли і сховали свої таємні плани в землю.

11 Тож, о Господи, через цю їхню покірність відверни Свій гнів, і нехай Твій гнів удовольниться знищенням тих злочестивих людей, яких Ти вже знищив.

12 О Господи, відверни Свій гнів, так, Свій лютий гнів, і зроби так, щоб цей голод припинився на цій землі.

13 О Господи, вислухай мене, і зроби, щоб було вчинено відповідно до моїх слів,

і пошли “дощ на лице землі, щоб вона могла приносити свої плоди і своє зерно в пору зерна.

14 О Господи, Ти прислухався до “моїх слів, коли я казав: Нехай буде голод, щоб пошесть від меча могла припинитися; і я знаю, що Ти, саме в цей час, прислухаєшся до моїх слів, бо Ти сказав: Якщо ці люди покаються, Я помилую їх.

15 Так, о Господи, і Ти бачиш, що вони покаються через голод, і пошесть, і знищення, яке зійшло на них.

16 А тепер, о Господи, відверни Свій гнів і спробуй ще раз, чи будуть вони служити Тобі? І якщо так, о Господи, Ти можеш благословити їх згідно з Твоїми словами, які Ти сказав.

17 І сталося, що в сімдесят і шостому році Господь відвернув Свій гнів від людей і зробив так, щоб “дощ упав на землю, так що вона вродила плоди свої в пору плодів своїх. І сталося, що вона вродила зерно своє в пору зерна свого.

18 І ось, люди зраділи і прославляли Бога, і все лице землі було сповнене радістю; і вони більше не намагалися знищити Нефія, але поважали його як “великого пророка і людину від Бога, яка має велику силу і владу, дану йому від Бога.

19 І ось, Легій, брат його, “ані-

7а Гел. 12:3.

8а Гел. 10:11–14.

13а 1 Цар. 18:1, 41–46.

14а Гел. 11:4.

17а Повтор. 11:13–17.

18а Гел. 10:5–11.

19а Гел. 5:36–44.

скільки не відставав від нього, що стосується праведності.

20 І так сталося, що люди Нефія почали процвітати знову на землі, і почали забудовувати свої спустошені місця, і почали розмножуватися і поширюватися, аж поки не вкрили все лице землі, і на півночі, і на півдні, від моря на заході до моря на сході.

21 І сталося, що сімдесят і шостий рік закінчився в мирі. І сімдесят і сьомий рік почався в мирі; і “церква поширилася по всьому лицу землі; і більшість людей, і Нефійців, і Ламанійців, належала до церкви; і в них був надзвичайно стійкий мир на землі; і так закінчився сімдесят і сьомий рік.

22 І також у них був мир і в сімдесят і восьмому році, за винятком декількох суперечок стосовно питань учення, яке було встановлене пророками.

23 А в сімдесят і дев'ятому році почалася велика боротьба. Але сталося, що Нефій, і Легій, і багато з їхніх братів, які знали про істинні питання вчення, маючи багато “одкровенень щодня, отже, вони проповідували людям, так що вони поклали край їхній боротьбі ще того самого року.

24 І сталося, що у вісімдесятому році правління суддів над народом Нефія була деяка кількість розкольників з народу Нефія, які де-

кілька років перед тим перейшли до Ламанійців і взяли на себе ім'я Ламанійців, а також деяка кількість тих, які були справжніми нащадками Ламанійців, яких було підбурено на гнів ними, тобто тими розкольникими, отже, вони почали війну з своїми братами.

25 І вони чинили вбивство і грабїж; а потім відходили назад у гори, і в пустиню, і в таємні місця, переховуючися, щоб їх не можна було знайти, отримуючи щоденно поповнення до своєї кількості, оскільки були розкольники, які приходили до них.

26 І так з часом, так, саме протягом небагатьох років, вони стали надзвичайно великою бандою розбійників; і вони проникли у всі таємні плани Гадіантона; і таким чином вони стали розбійниками Гадіантона.

27 Тож ось, ці розбійники завдавали великого руйнування, так, дійсно великого знищення серед народу Нефія, а також серед народу Ламанійців.

28 І сталося, що було необхідно покласти кінець цій роботі знищення; отже вони послали військо сильних чоловіків у пустиню і в гори розшукати цю банду розбійників і знищити їх.

29 Але ось сталося, що того самого року їх було відкинуто назад аж у їхні власні

землі. І так закінчився вісімдесятий рік правління суддів над народом Нефія.

30 І сталося, на початку вісімдесят і першого року вони знову пішли проти банди розбійників і знищили багатьох; і багато з них самих теж підпало під велике знищення.

31 І вони знову були змушені повернутися з пустині і з гір до своїх земель через надзвичайну величезність чисельності тих розбійників, якими кишіли гори і пустиня.

32 І сталося, що так закінчився цей рік. І розбійників ставало більше, і вони ставали сильнішими, так що вони протистояли цілому військові Нефійців і також Ламанійців; і вони викликали великий страх у людей повсюди на лиці землі.

33 Авжеж, бо вони чинили напади на багато частин землі і піддавали їх великому знищенню; авжеж, убивали багатьох, а інших забирали в полон до пустині, так, і особливо їхніх жінок і їхніх дітей.

34 Тож це велике зло, яке зійшло на людей через їхні беззаконня, знову збудило їх пригадати Господа Бога їхнього.

35 І так закінчився вісімдесят і перший рік правління суддів.

36 А в вісімдесят і другому році вони почали знову "забувати Господа Бога свого. А в вісімдесят і третьому році

вони сильніше піддалися беззаконню. І в вісімдесят і четвертому році вони не виправили своїх шляхів.

37 І сталося, що у вісімдесят і п'ятому році вони все сильніше і сильніше зростали у своїй гордовитості і своїй злочестивості; і таким чином вони знову дозріли для знищення.

38 І так закінчився вісімдесят і п'ятий рік.

РОЗДІЛ 12

Люди невірні, і нерозумні, і швидкі на те, щоб чинити зло—Господь карає Свій народ—Нікчемність людей у порівнянні з силою Бога—У день суду люди отримують вічне життя або вічне прокляття. Близько 6 р. до Р.Х.

І таким чином ми можемо бачити віроломність, а також нестійкість сердець дітей людських; так, ми можемо бачити, що Господь у Його великій безкінечній великодушності благословляє і дає ^апроцвітання тим, хто покладає ^бдовіру на Нього.

2 Так, і ми можемо бачити в той самий час, коли Він дає процвітання Своїм людям, так, збільшуючи їхні поля, їхні отари, і їхні стада, і їхнє золото, і срібло, і всілякі коштовності кожного виду і роду; зберігаючи їхнє життя і визволяючи їх від рук їхніх ворогів; пом'якшуючи серця

їхніх ворогів, щоб вони не оголошували воєн проти них; так, і в цілому роблячи все заради добробуту і щастя Свого народу; так, тоді настає час, коли вони ^акам'яніють серцями своїми і забувають Господа Бога свого, і ^бтопчуть під ногами Святого — так, і все через їхній спокій і їхнє надзвичайно велике процвітання.

3 І таким чином ми бачимо, що доки Господь не ^апокарає Свій народ багатьма скорботами, так, доки Він не вразить їх смертю, і жахом, і голодом, і всілякою пощестю, вони не ^бзгадують про Нього.

4 О якими ж нерозумними, і якими марними, і якими злими, і диявольськими, і якими ^ашвидкими чинити беззаконня, і якими повільними творити добро є діти людські; так, як швидко прислухаються до слів Злого, і прикипають ^бсерцями своїми до марних речей світу!

5 Так, які швидкі вони підносяться в ^агордовитості; так, які швидкі вихвалитися і чинити всіляке беззаконня; і як повільно вони згадують Господа Бога свого, і прихиляють вухо до Його порад, так, як повільно вони ^бйдуть стежками мудрості!

6 Бачите, вони не бажають, щоб Господь Бог їхній, Який ^астворив їх, ^бправив і царював над ними; незважаючи на Його велику великодушність і Його милість до них, вони зневажають Його поради, і вони не хочуть, щоб Він був їхнім провідником.

7 О яка ж велика ^анікчемність дітей людських; так, вони навіть менші за прах землі.

8 Бо дивіться, прах землі переміщається туди-сюди і навіть розділяється на частини за наказом нашого великого і вічного Бога.

9 Так, дивіться, від Його голосу пагорби і гори тремтять і ^атрясуться.

10 І ^асилою Його голосу вони розколюються і стають рівними, так, справді наче долина.

11 Так, силою Його голосу ^ався земля трясеться;

12 Так, силою Його голосу підвалини коливаються, аж до самого центру.

13 Так, і якщо Він скаже землі: Руш, — вона зрушить.

14 Так, якщо Він скаже ^аземлі: Ти будеш ^брухатися назад, щоб це ^аподовжило день на багато годин, — це буде зроблено;

15 І таким чином, згідно з Його словом, земля рухатиметься назад, і здаватиметься

2а пп Відступництво.

б Ал. 5:53;

3 Неф. 28:35.

3а Мос. 23:21;

УЗ 98:21; 101:8.

б Ам. 4:6–11.

4а Вих. 32:8.

б Мт. 15:19;

Євр. 3:12.

5а Пр. 29:23.

пп Гордня.

б пп Ходити, ходити з Богом.

6а Ісая 45:9; УЗ 58:30;

Мойс. 7:32–33.

б УЗ 60:4.

7а Ісая 40:15, 17;

Мос. 4:19; Мойс. 1:10.

9а 3 Неф. 22:10.

10а 1 Неф. 17:46.

11а Морм. 5:23; Етер 4:9.

14а Єр. 10:12–14.

б Ісая 38:7–8.

в 2 Цар. 20:8–11.

людині, що сонце стоїть на місці; так, і знайте, що це так і є; бо певно, що це земля рухається, а не сонце.

16 І ось, ще, якщо Він скаже “водам великої глибини: ^бВисохніть,— так буде зроблено.

17 Дивіться, якщо Він скаже цій горі: Піднімися, і “приходь, і впади на це місто, щоб його було поховано,— знайте, це зроблено.

18 І дивіться, якщо людина “сховає скарб у землі, а Господь скаже: Хай його буде ^бпроклято через беззаконня того, хто сховав його,— знайте, його буде проклято.

19 А якщо Господь скаже: Будь ти проклятий, щоб ніхто з людей не знайшов тебе з цього часу надалі і назавжди,— знайте, жодна людина не отримає його з цього часу і назавжди.

20 І дивіться, якщо Господь скаже людині: Через твої беззаконня тебе буде проклято назавжди,— так буде зроблено.

21 І якщо Господь скаже: Через твої беззаконня тебе буде відсічено від Моєї присутності,— Він зробить, щоб це було так.

22 І горе тому, кому Він скаже це, бо це трапиться з тим, хто чинитиме беззаконня, і його не можна буде спасти; отже, для того, щоб людей

можна було спасти, було проголошено покаяння.

23 Отже, благословенні ті, хто покається і прислухається до голосу Господа Бога їхнього; бо це ті, які будуть “спасенні.

24 І нехай Господь дарує, у Своїй великій повноті, щоб людей було приведено до покаяння і добрих діянь, щоб їх було відновлено до благодаті за “благодать, згідно з їхніми діяннями.

25 А я хотів би, щоб усі люди могли бути спасеними. Але ми читаємо, що у великий і останній день будуть такі, кого буде знехтувано, так, кого буде знехтувано від присутності Господа;

26 Так, кого буде призначено до стану нескінченного нещастя, виповнюючи слова, які кажуть: Ті, хто чинив добро, матимуть “вічне життя; а ті, хто чинив зло, матимуть вічне ^бпрокляття. І так це є. Амінь.

Пророцтво Самуїла Ламанійця Нефійцям.

*Вміщено в розділах з
13 до 15 включно.*

РОЗДІЛ 13

Самуїл Ламанієць пророкує знищення Нефійців, якщо вони

16а Мт. 8:27.
б Ісаїя 44:27; 51:10.
17а 3 Неф. 8:10.
18а Морм. 1:18;

Етер 14:1.
б Гел. 13:17.
23а пп Спасіння.
24а пп Благодать.

26а Мт. 25:46;
Іван 5:28–29;
Рим. 6:13.
б пп Осуд.

не покаються—Їх і їхні багатства проклято—Вони відмовляються від пророків і каменують їх, їх оточено демонами, і вони прагнуть щастя в тім, що чинять беззаконня. Близько 6 р. до Р.Х.

І ось сталося у вісімдесят і шостому році, Нефійці все ще залишалися у злочестивості, так, у великій злочестивості, тоді як "Ламанійці стежили за тим, щоб суворо дотримуватися заповідей Бога, згідно з законом Мойсея.

2 І сталося, що цього року був один Самуїл, Ламанієць, який прийшов на землю Зарагемлі, і почав проповідувати людям. І сталося, що він проповідував багато днів покаяння людям, і вони знехтували його, і він уже збирався повернутися на свою власну землю.

3 Але ось, голос Господа дійшов до нього, що йому треба повертатися знову і пророкувати людям усе те, що спаде йому на "серце.

4 І сталося, що вони не дозволили, щоб він увійшов у місто; отже, він пішов і піднявся на стіну того міста, і простер свою руку, і заволав гучним голосом, і пророкував людям усе те, що Господь укладав йому в серце.

5 І він сказав їм: Слухайте, я, Самуїл, Ламанієць, говорю

словами Господа, які Він укладає в моє серце; і знайте, Він уклав у моє серце сказати цьому народові, що "меч правосуддя висить над цим народом; і чотириста років ще не пройде, як меч правосуддя впаде на цей народ.

6 Так, тяжке "знищення очікує на цей народ, і воно певно прийде до цього народу, і ніщо не спасе цей народ, окрім покаяння і віри в Господа Ісуса Христа, Який обов'язково прийде у світ і вистраждає багато і Його буде вбито за Свій народ.

7 І знайте, "ангел Господа проголосив це мені, і він приніс ^бдобру новину моїй душі. І ось, мене було послано до вас проголосити це і вам також, щоб ви могли мати добру новину; але ось ви не хотіли сприймати мене.

8 Тому, так каже Господь: Через закам'янілість сердець народу Нефійців, якщо вони не покаються, Я заберу Своє слово від них, і Я "відведу Мій Дух від них, і Я не буду їх більше терпіти, і Я поверну серця їхніх братів проти них.

9 І "чотириста років ще не пройде перед тим, як Я зроблю так, що їх буде переможено; так, Я покараю їх мечем, і голодом, і пощестю.

10 Так, Я покараю їх у Моєму лютому гніві, і будуть такі в "четвертому поколінні серед

13 1а Гел. 15:4–5.

3а УЗ 100:5.

5а Ал. 60:29; 3 Неф. 2:19.

6а Ал. 45:10–14;

Гел. 15:17.

7а Ал. 13:26.

б Ісая 52:7.

8а Гел. 6:35.

9а Ал. 45:10–12.

10а 1 Неф. 12:12;

2 Неф. 26:9;

3 Неф. 27:32.

ваших ворогів, які житимуть, щоб побачити ваше цілковите знищення; і це обов'язково станеться, якщо ви не покаєтесь, каже Господь; а ті з четвертого покоління покарають вас знищенням.

11 Але якщо ви покаєтесь і «повернетесь до Господа Бога вашого, Я відверну Мій гнів, каже Господь; авжеж, так каже Господь, благословенні ті, хто покається і повернеться до Мене, але горе тому, хто не покається.

12 Так, «горе цьому великому місту Зарагемля; бо ось, саме завдяки тим, хто праведний, його врятовано; так, горе цьому великому місту, бо Я відчуваю, каже Господь, що є багато, так, дійсно, більшість цього великого міста, які закам'яніють своїми серцями проти Мене, каже Господь.

13 Але благословенні ті, хто покається, бо їх Я помилую. Але знайте, якби не праведні, які є в цьому великому місті, знайте, Я б зробив так, щоб «вогонь зійшов з небес і знищив його.

14 Але знайте, заради праведних його помилувано. Але знайте, час настане, каже Господь, що якщо ви проженете праведних з-поміж себе, тоді ви дозрієте для знищення; так, горе цьому великому місту через злочестивість і мерзоти, які в ньому.

15 Так, і горе місту Гедеон

через злочестивість і мерзоти, які в ньому.

16 Так, і горе всім містам, які знаходяться на цій землі навкруги і якими володіють Нефійці, через злочестивість і мерзоти, які є в них.

17 І знайте, «прокляття впаде на землю, каже Господь Саваот, через людей, які є на цій землі, так, через їхню злочестивість і їхні мерзоти.

18 І станеться, каже Господь Саваот, так, наш великий і істинний Бог, що той, хто «сховає скарби в землі, не знайде їх більше знову через велике прокляття землі, якщо він не буде праведною людиною і не сховає їх у Господа.

19 Бо Я хочу, каже Господь, щоб вони сховали свої скарби у Мене; і прокляті будуть ті, хто не сховає свої скарби у Мене; бо ніхто не ховає свої скарби у Мене, крім праведних; а той, хто не ховає свої скарби у Мене, буде проклятий, а також і скарб його, і ніхто не викупить його, через прокляття землі.

20 І настане день, коли вони сховають свої скарби, тому що вони прикипіли серцями своїми до багатств; і через те що вони прикипіли серцями своїми до багатств своїх, вони і сховають свої скарби, коли втікатимуть від своїх ворогів; через те, що вони не сховають їх у Мене, прокляті будуть вони і їхні скарби; і в той

11а 3 Неф. 10:5–7.

12а 3 Неф. 8:8, 24; 9:3.

13а Бут. 19:24;

2 Цар. 1:9–16;

3 Неф. 9:11.

17а Гел. 12:18.

18а Морм. 1:18;

Етер 14:1.

день будуть вони покарані, каже Господь.

21 Слухайте ви, люди цього великого міста, і ^априслухайтеся до Моїх слів; так, прислухайтеся до слів, які Господь каже; бо знайте, Він каже, що вас проклято через ваші багатства, і також ваші багатства прокляті через те, що ви прикипіли серцями своїми до них і не прислухаєтеся до слів Того, Хто дав їх вам.

22 Ви не згадуєте Господа Бога вашого в тому, чим Він благословив вас, але ви завжди згадуєте свої ^абагатства, не дякуючи Господу Богу вашому за них; так, ваші серця не повернені до Господа, але вони пихатяться від великої ^бгордовитості, аж до вихвалання і до великої пихи, ^аздрощів, розбрату, злоби, утисків, і вбивств, і всіляких беззаконь.

23 З цієї причини Господь Бог зробив так, щоб прокляття зійшло на цю землю, а також і на ваші багатства, і все через ваші беззаконня.

24 Так, горе цьому народові через той час, що настав, коли ви ^авиганяєте пророків, і глузуєте з них, і каменуєте їх, і вбиваєте їх, і чините їм всілякі беззаконня, так само як робили в минулі часи.

25 І ось, коли ви говорите, ви кажете: Якби нашими дня-

ми були дні наших ^абатьків минулого, ми б не вбивали пророків; ми б не каменували їх і не виганяли їх.

26 Знайте, ви гірші за них; бо як Господь живий, якщо ^апророк приходить до вас і проголошує вам слово Господа, яке свідчить про ваші гріхи і беззаконня, ви ^бгніваєтеся на нього, і виганяєте його, і прагнете всілякими способами знищити його; так, ви кажете, що він ^алжепророк, і що він грішник, і від диявола, тому що ^свідчить, що ваші вчинки є зло.

27 Але знайте, якщо чоловік прийде до вас і скаже: Робіть це, і в цьому немає беззаконня; робіть це, і ви не будете страждати; так, він скаже: Ідіть за гордовитістю ваших власних сердець; так, ідіть за гордовитістю ваших очей і робіть те, що ваше серце бажає—і якщо чоловік прийде до вас і скаже таке, ви сприймете його і скажете, що він ^апророк.

28 Так, ви возвеличите його, і ви дасте йому від вашого майна; ви дасте йому від вашого золота, і від вашого срібла, і ви одягнете його у коштовний одяг; і через те, що він казатиме ^аулесливі слова вам, і він скаже, що все добре, то ви не знайдете хиби в нього.

21а пп Слухати.

22а Лк. 12:34.

пп Багатство;
Суєтність.

б пп Гординя.
в пп Задрити,

Задристь.

24а 2 Хр. 36:15–16;

1 Неф. 1:20.

25а Дії 7:51.

26а 2 Хр. 18:7; Лк. 16:31.

б Ісаїя 30:9–10.

в Мт. 13:57.

г Гал. 4:16.

27а Мих. 2:11.

пп Орудування
священиків.

28а 2 Тим. 4:3–4.

29 О ви, злочестиве і розбещене покоління; ви, закам'янілі і твердошії люди, як довго ще, ви гадаєте, Господь терпітиме вас? Так, як довго ви дозволятимете, щоб вас вели ^анерозумні і ^бсліпі провідники? Так, як довго ще ^вобиратимете ви темряву замість ^гсвітла?

30 Так, дивіться, гнів Господа вже запалено проти вас; дивіться, Він уже прокляв землю через ваші беззаконня.

31 І знайте, настане час, коли Він прокляне ваші багатства, щоб вони стали ^аслизькими, щоб ви не могли утримати їх; і в дні вашої бідності ви не зможете зберегти їх.

32 І в дні вашої бідності ви волатимете до Господа; і марно будете ви волати, бо ваше спустошення вже прийде до вас, і ваше знищення вже буде певним; і тоді будете ви тужити і завивати в той день, каже Господь Саваот. І тоді ви будете голосити, і скажете:

33 О ^аякби ж то я покаювся, і не вбивав пророків, і не ^бкаменував їх, і не виганяв їх. Так, того дня ви скажете: О якби ми згадали Господа Бога нашого в той день, коли Він дав нам наші багатства, і тоді вони б не стали слизькими, і ми не згубили б їх; бо дивіться, наші багатства пішли від нас.

34 Ось, ми кладемо інструмент тут, а на завтра його вже немає; і ось, наші мечі забрали від нас того дня, коли ми шукали їх для битви.

35 Так, ми сховали наші скарби, і вони вислизнули від нас через прокляття цієї землі.

36 О якби ж то ми покаюлися того дня, коли слово Господа прийшло до нас; бо ось, землю проклято, і все стало слизьким, і ми не можемо втримати нічого.

37 Дивіться, нас обступили демони, так, нас оточили ангели того, хто прагнув знищити наші душі. Дивіться, наші беззаконня великі. О Господи, чи не можеш Ти відвести Свій гнів від нас? І такою буде ваша мова в ті дні.

38 Але знайте, ^адні вашого випробування пройшли; ви ^бвідклали день свого спасіння доки вже не стало навіки надто пізно, і ваше знищення вже неминуче; так, бо ви прагнули в усі дні свого життя того, чого ви не могли отримати; і ви прагнули ^вщастя, творячи беззаконня, що суперечить природі праведності, яка є в нашому великому і Вічному Главі.

39 О ви, люди цієї землі, хоч би ви почули мої слова! І я молюся, щоб гнів Господа було відведено від вас і щоб ви покаюлися і були спасеними.

29а 2 Невф. 28:9.
б Мт. 15:14.
в Іван 3:19.
г Йов 24:13.

31а Морм. 1:17–18.
33а Морм. 2:10–15.
б Мт. 23:37.
38а Морм. 2:15.

б Ал. 34:33–34.
в Ал. 41:10–11.

РОЗДІЛ 14

Самуїл передрікає світло вночі і нову зірку при народженні Христа—Христос викупляє людей від фізичної і духовної смерті—Ознаками Його смерті будуть три дні темряви, розколення скель і великі зрушення в природі. Близько 6 р. до р.х.

І ось сталося, що “Самуїл, Ламанієць, пророкував ще багато великого, чого не можна записати.

2 І ось, він сказав їм: Бачите, я даю вам ознаку; бо пройде ще п’ять років, і ось, тоді прийде Син Бога викупити всіх тих, хто віритиме в Його ім’я.

3 І знайте, це я вам даю як “ознаку часу Його пришествия; бо знайте, будуть у небесах великі вогні, такі, що вночі перед тим, як Він прийде, не буде темряви, так що здаватиметься людині, що це день.

4 Отже, буде один день, і ніч, і день—нібито один тільки день і не буде ночі; і це буде вам за ознаку; бо ви знатимете про схід сонця і також про його захід; отже, вони знатимуть напевно, що буде два дні і ніч; проте, вночі не стемніє; і це буде ніч перед тим, як “Він народиться.

5 І ось, зійде нова “зірка, така, яку ви ніколи не бачили; і це теж буде ознакою вам.

6 І ось це ще не все, буде багато ознак і чудес на небесах.

7 І станеться, що ви будете всі здивовані і здивуетесь так, що “впадете на землю.

8 І станеться, що всі, які “віритимуть в Сина Бога, ті матимуть вічне життя.

9 І ось, так Господь наказав мені через Свого ангела, щоб я прийшов і розповів це вам; так, Він наказав, щоб я пророкував це вам; так, Він сказав мені: волай до цього народу, щоб покалися і готували дорогу Господові.

10 І ось, тому що я Ламанієць і переказав вам ті слова, що Господь наказав мені, і тому що вони були сильно проти вас, ви обурюєтесь проти мене, і прагнете знищити мене, і “прогнали мене з-поміж себе.

11 І ви почувете мої слова, бо задля цієї мети піднявся я на стіни цього міста, щоб ви могли почути і знати вироки Бога, які очікують на вас через ваші беззаконня, і ще щоб ви могли знати умови покаяння;

12 І ще, щоб ви могли знати про пришествя Ісуса Христа, Сина Бога, “Батька небес і землі, Творця всього від початку; і щоб ви могли знати про ознаки Його пришествия з тим наміром, щоб ви могли повірити в Його ім’я.

14 1а Гел. 13:2.
3а 3 Неф. 1:15.
4а пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження

і смерть Ісуса
Христа.
5а Мт. 2:1–2;
3 Неф. 1:21.
7а 3 Неф. 1:16–17.

8а Іван 3:16.
10а Гел. 13:2.
12а Мос. 3:8;
3 Неф. 9:15; Етер 4:7.
пп Ісус Христос.

13 І якщо ви “повірите в Його ім’я, ви покаєтесь в усіх своїх гріхах, щоб у такий спосіб ви могли мати прощення їх через Його ^бзаслуги.

14 І дивіться, ще одну ознаку я даю вам, так, ознаку Його смерті.

15 Бо знайте, Він обов’язково має вмерти, щоб могло прийти “спасіння; так, Йому належить і необхідно вмерти, щоб принести ^бвоскресіння мертвим, щоб у такий спосіб люди могли бути приведеними у присутність Господа.

16 Так, знайте, ця смерть приносить воскресіння і “викупляє все людство від першої смерті— тієї духовної смерті; бо все людство, ^бпадінням Адама будучи ^бвідсіченим від присутності Господа, вважається ‘мертвим, стосовно того, що фізичне, і того, що духовне.

17 Але ось, воскресіння Христа “викупляє все людство, так, дійсно все людство, і приводить їх назад до присутності Господа.

18 Так, і воно створює умови для покаяння, щоб усіх, хто кається, не було зрубано і кинуто у вогонь; але всіх, хто не кається, буде зрубано і кинуто у вогонь; і тоді знаходить на них знову духовна смерть, так, друга смерть, бо

їх буде відсічено знову від усього, що стосується праведності.

19 А тому, покайтеся ви, покайтеся ви, щоб не сталося так, що, знаючи це і не виконуючи, ви дозволите собі підпасти під засудження, і вас буде приведено до цієї другої смерті.

20 Але ось, як я сказав вам стосовно іншої “ознаки, ознаки Його смерті, знайте, того дня, коли Він зазнає смерті, сонце ^бпотьмяніє і відмовиться давати світло вам; і також місяць і зірки; і не буде світла на лиці цієї землі, аж відтоді, коли Він зазнає смерті й протягом ^бтрьох днів, до тих пір, коли Він устане знову з мертвих.

21 Так, і тоді, коли Він віддасть дух, будуть “громи і блискавки протягом багатьох годин, і земля буде тряситися і тремтіти; і скелі, що на лиці цієї землі, ті, що і на землі, і під нею, ті, що, як ви знаєте, зараз тверді, або краще сказати, більша частина яких є однією твердою масою, будуть ^брозколюватися;

22 Так, вони розколяться надвое, і з того часу вони “будуть у рубцях, і тріщинах, і розбитих уламках по лицю всієї землі, так, і над землею, і під нею.

13а Дії 16:30–31.

б УЗ 19:16–20.

15а пп Спаситель.

б Ал. 42:23.

пп Воскресіння.

16а пп План

Викуплення.

б пп Падіння

Адама і Єви.

в Ал. 42:6–9.

г пп Смерть духовна.

17а пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

20а 3 Неф. 8:5–25.

б Лк. 23:44.

в Мос. 3:10.

21а 3 Неф. 8:6.

б 3 Неф. 10:9.

22а 3 Неф. 8:18.

23 І ось, будуть великі бурі, буде багато гір зроблено плоскими, як долини, і буде багато місць, які зараз називаються долинами, що стануть горами великої висоти.

24 І багато доріг буде розбито, і багато "міст буде спустошено.

25 І багато "могил відкриються і віддадуть багатьох з своїх мертвих; і багато святих являться багатьом.

26 І ось, таким чином "ангел говорив до мене; бо він сказав мені, що будуть громи і блискавки протягом багатьох годин.

27 І він сказав мені, що поки грім і блискавка триватимуть, і буря, що це має статися, і що "темрява вкриє лице всієї землі протягом трьох днів.

28 І ангел сказав мені, що багато хто побачить величніші за ці справи для того, щоб вони могли повірити, що "ці ознаки і ці чудеса повинні статися на всьому лиці цієї землі, для того, щоб не було причини для невіри серед дітей людських—

29 І це для того, щоб усі, хто повірять, могли бути спасенні, а на тих, хто не повірять, праведне "засудження зійде на них; і також, якщо їх буде засуджено, вони накликають на себе своє власне засудження.

30 А тепер пам'ятайте, пам'ятайте, мої браття, що всі, хто загине, загине через себе; а той, хто чинить беззаконня, чинить його собі; бо ось, ви "свободні; вам дозволено діяти за себе; бо ось, Бог дав вам ⁶знання і зробив вас свободними.

31 Він надав вам можливість "відрізнати добро від зла, і Він надав вам можливість ⁶вибирати життя або смерть; і ви можете творити добро, і вас буде ⁶відновлено в тому, що є добро, тобто ви матимете те, що є добро, відновленим для вас; або ви можете чинити зло і мати те, що є зло, відновленим для вас.

РОЗДІЛ 15

Господь карає Нефійців, тому що любить їх—Навернені Ламанійці стійкі і непохитні у своїй вірі—Господь буде милостивим до Ламанійців в останні дні. Близько 6 р. до р.х.

І ось, мої улюблені браття, знайте, я проголошую вам, якщо ви не покаєтесь, ваші домівки буде залишено вам "спустошеними.

2 Так, якщо ви не покаєтесь, ваші жінки будуть мати серйозні причини сумувати в той день, коли вони годуватимуть немовлят; бо ви

24a 3 Неф. 9:3–12.
25a Мт. 27:50–54;
3 Неф. 23:9–11.
26a Ал. 13:26.
27a 1 Неф. 19:10;
3 Неф. 8:3.

28a 1 Неф. 12:4–5.
29a пп Суд, Останній.
30a 2 Неф. 2:26–29;
Мойс. 6:56.
пп Свобода вибору.
б пп Знання.

31a Морон. 7:16.
б 2 Неф. 2:28–29;
Ал. 3:26–27.
в Ал. 41:3–5.
15 1a Мт. 23:37–38.

намагатиметеся втекти, і вам не буде притулку; так, і горе тим, хто “з дитиною, бо вони будуть важкими і не зможуть утекти; отже, їх буде розтопано і залишено на загибель.

3 Так, горе цим людям, які називаються народом Нефія, якщо вони не покаються, побачивши всі ці ознаки і чудеса, які будуть показані їм; бо знайте, вони були вибраним народом Господа; так, Він любив народ Нефія, і також Він “карав їх; так, у дні їхніх беззаконь карав Він їх, тому що любив їх.

4 Але знайте, мої браття, Ламанійців Він ненавидів, бо їхні вчинки тривалий час були злими, і це через беззаконня “традиції їхніх батьків. Але дивіться, спасіння прийшло до них через проповідання Нефійців; і задля цього ⁶подовжив Господь їхні дні.

5 І я б хотів, щоб ви зрозуміли, що “більшість їх на шляху свого обов’язку, і вони йдуть обачно перед Богом, і вони стежать за тим, щоб дотримуватися Його заповідей, і Його уставів, і Його присудів згідно з законом Мойсея.

6 Так, я кажу вам, що більшість їх робить це, і вони намагаються з невтомною старанністю привести решту братів своїх до пізнання

істини; отже, є багато таких, хто щодня приєднується до їхнього числа.

7 І ось, ви самі знаєте, бо ви були свідками цього, що всі ті з них, кого приведено до пізнання істини, і щоб дізнатися про злочестиві і мерзотні традиції їхніх батьків, і кого приведено повірити святому писанню, так, пророцтвам святих пророків, які записано, які привели їх до віри в Господа і до покаяння, до віри і покаяння, які приносять їм “зміну серця—

8 Отже, всі ті з них, які прийшли до цього, ви знаєте самі, що вони “стійкі і непохитні у вірі і в тому, чим їх було зроблено свободними.

9 І ви знаєте також, що вони “поховали свою зброю війни, і вони бояться братися за неї, щоб ні в якому разі не грішити; так, ви можете бачити, що вони бояться грішити—бо ось, вони згодні, щоб їх було розтопано і вбито їхніми ворогами, і не піднімуть мечів своїх проти них, і це все завдяки їхній вірі в Христа.

10 І тож через їхню непохитність, коли вони вірять у те, у що вони вірять, тож через їхню стійкість, коли їх одного разу освічено, ось, Господь благословить їх і подовжить їхні дні, незважаючи на їхні беззаконня—

11 Так, навіть якщо вони

2а Мт. 24:19.
3а Пр. 3:12;
Євр. 12:5–11;
УЗ 95:1.

4а пп Традиції.
б Ал. 9:16.
5а Гел. 13:1.
7а пп Навернення,

Навернений.
8а Ал. 23:6; 27:27;
3 Неф. 6:14.
9а Ал. 24:17–19.

виродяться у зневірі, Господь “подовжить їхні дні, доки час не прийде, про який було сказано нашими батьками, і також пророком ⁶Зиносом, і багатьма іншими пророками стосовно ⁶відновлення наших братів Ламанійців, знову до пізнання істини—

12 Так, я кажу вам, що в прийдешні часи ⁶обіцання Господа поширяться на наших братів Ламанійців; і незважаючи на багато скорбот, які вони матимуть, і незважаючи на те, що їх буде ⁶гнано по всьому лицю землі, на них будуть полювати, і знищувати, і розсіювати повсюди, і вони не матимуть місця для притулку, Господь буде ⁶милостивим до них.

13 І це згідно з пророцтвом, що їх буде знову ⁶приведено до істинного знання, яке є знанням про нашого Викупителя, і їхнього великого й істинного ⁶Пастиря, і буде причислено до Його овець.

14 Отже, я кажу вам, буде ⁶краще їм, ніж вам, якщо ви не покаєтесь.

15 Бо дивіться, якби їм ⁶було показано могутні діяння, які було показано вам, авжеж, їм, які виродилися у зневірі через традиції їхніх батьків, ви могли б бачити самі, що вони ніколи б знову не виродилися у зневірі.

16 Отже, каже Господь: Я не знищу їх повністю, але Я зроблю так, щоб того самого дня, за Моєю мудрістю, вони знову повернулися до Мене, каже Господь.

17 А тепер ось, каже Господь стосовно народу Нефійців: Якщо вони не покаються і не намагатимуться виконувати Мою волю, Я повністю ⁶знищу їх, каже Господь, через їхню зневіру, незважаючи на багато могутніх діянь, які Я вчинив серед них; і так точно, як те, що Господь живий, це буде, каже Господь.

РОЗДІЛ 16

Нефійців, які вірять Самуїлу, хрищено Нефієм—Самуїла не можна вбити стрілами і камінням тих Нефійців, які не каються—Дехто кам'яніє серцями своїми, а інші бачать ангелів—Невіруючі кажуть, що нерозумно вірити в Христа і в Його пришествя в Єрусалим. Близько 6–1 рр. до р.х.

І ось сталося, що було багато таких, які чули слова Самуїла, Ламанійця, які він промовляв на стінах міста. І всі, хто повірив його слову, пішли і шукали Нефія; а коли вони прийшли і знайшли його, вони зізналися йому у своїх гріхах і не замовчували,

11а Ал. 9:16.
б Гел. 8:19.
в 2 Неф. 30:5–8.
12а Ен. 1:12–13.
б Морм. 5:15.

в 1 Неф. 13:31;
2 Неф. 10:18–19;
Кн. Як. 3:5–6.
13а 3 Неф. 16:12.
б пп Добрий Пастир.

14а Гел. 7:23.
15а Мт. 11:20–23.
17а Гел. 13:6–10.

бажаючи, щоб їх було хрищено в ім'я Господа.

2 Але всі ті, хто не повірив словам Самуїла, були сердиті на нього; і вони кидали камінням у нього на стіні, і також багато хто пускав стріли в нього, поки він стояв на стіні; але Дух Господа був з ним, так що вони не могли вцілити в нього ані своїм камінням, ані своїми стрілами.

3 Тоді, коли вони побачили, що не можуть вцілити в нього, набагато більше людей повірило його словам, так що вони пішли до Нефія, щоб їх було хрищено.

4 Бо ось, Нефій христив, і пророкував, і проповідував, волаючи про покаяння до людей, вказуючи на ознаки і "чудеса, творячи чудеса серед людей, щоб вони могли знати, що Христос має ^с скоро прийти —

5 Розповідаючи їм про те, що має невдовзі статися, щоб вони могли знати і згадати в час, коли це настане, що їм було повідомлено наперед, для того, щоб вони повірили; отже, всі, які повірили словам Самуїла, пішли до нього, щоб бути хрищеними, бо вони прийшли, каючись і зізнаючись у своїх гріхах.

6 Але більшість з них не повірила словам Самуїла; отже, коли вони побачили, що вони не можуть вцілити в нього своїм камінням і своїми стрілами, вони закричали до своїх

полководців, кажучи: Схопіть цього хлопця і зв'яжіть його, бо бачите, у ньому диявол; і через силу диявола, яка в ньому, ми не можемо вцілити в нього нашим камінням і нашими стрілами; отже, схопіть його, і зв'яжіть його, і заберіть його геть.

7 І коли вони пішли накладсти на нього руки, ось, він стрибнув зі стіни й утік з їхніх земель, так, аж до своєї власної країни, і почав проповідувати і пророкувати серед свого власного народу.

8 І ось, більше ніколи не було чути про нього серед Нефійців; і такими були справи людей.

9 І так закінчився вісімдесят і шостий рік правління суддів над народом Нефія.

10 І так закінчився також і вісімдесят і сьомий рік правління суддів, більшість народу залишалася в своїй гордовитості і злочестивості, а менша частина йшла обачніше перед Богом.

11 І такими були умови також і у вісімдесят і восьмому році правління суддів.

12 І були тільки невеликі зміни у справах людей, крім того, що люди почали ставати більш закам'янілими в беззаконні, і чинили більше і більше такого, що було всупереч заповідям Бога, у вісімдесят і дев'ятому році правління суддів.

13 Але сталося в дев'яносто-

му році правління суддів, що було людям дано “великі ознаки і дива; і слова пророків ^бпочали збуватися.

14 І “ангели являлися людям, мудрим людям, і проголошували їм добру новину великої радості; таким чином того року писання почало здійснюватися.

15 Проте народ почав кам’яніти серцями своїми, всі, за винятком найбільш віруючої частини з них, і Нефійців, і також Ламанійців, і вони почали покладатися на свою власну силу і на свою “власну мудрість, кажучи:

16 Може про деякі речі вони й здогадалися правильно, серед багатьох інших; але ось, ми знаємо, що не можуть статися всі ці величні і дивовижні діяння, про які розповідається.

17 І вони почали обговорювати і сперечатися між собою, кажучи:

18 “Не може такого бути, що така істота, як Христос, прийде; якби так, і Він є Сином Бога, Батьком небес і землі, як було сказано, чому б Йому не явити Себе нам, так само як і тим, хто буде в Єрусалимі?

19 Авжеж, чому б Йому не явити Себе на цій землі так само, як і на землі Єрусалима?

20 Але ось, ми знаємо, що це злочестива “традиція, яка передалася нам нашими батьками, щоб зробити так, щоб

ми повірили у щось велике і дивовижне, що має статися, але не серед нас, а на землі, що розташована дуже далеко, землі, яку ми не знаємо; тому вони можуть тримати нас у незнанні, бо ми не можемо ^ббачити на наші власні очі, що воно істинне.

21 І вони підступними і таємними діями Злого творитимуть якусь велику таємницю, яку ми не можемо зрозуміти, яка буде тримати нас у покорі слугами їхніх слів, і також їхніми слугами, бо ми залежатимемо від того, що вони навчатимуть нас Слову; і таким чином вони триматимуть нас у незнанні, якщо ми віддамо їм себе, всі дні свого життя.

22 І ще багато чого люди уявляли собі у своїх серцях, що було нерозумним і “марним; і вони були дуже схвильованими, бо Сатана збуджував їх постійно чинити беззаконня; так, він ходив повсюди, поширюючи чутки і суперечки на всьому лиці землі, щоб зробити серця людей зам’янілими проти того, що було добрим, і проти того, що має статися.

23 І незважаючи на ознаки і дива, які творилися серед людей Господа, і багато чудес, які вони чинили, Сатана отримав велику владу над серцями людей на всьому лиці землі.

13а 3 Неф. 1:4.
б Гел. 14:3–7.
14а Ал. 13:26.

15а Ісаїя 5:21.
18а Ал. 30:12–13.
20а пп Традиції.

б Етер 12:5–6, 19.
22а пп Марний,
Марнота.

24 І так закінчився дев'яностий рік правління суддів над народом Нефія.

25 І так закінчилася книга Геламана, відповідно до літопису Геламана і його синів.

ТРЕТІЙ НЕФІЙ КНИГА НЕФІЯ

СИНА НЕФІЯ, ЯКИЙ БУВ СИНОМ ГЕЛАМАНА

А Геламан був сином Геламана, який був сином Алми, який був сином Алми, того, який був нащадком Нефія, який був сином Легія, який вийшов з Єрусалима в перший рік правління Седекії, царя Юдеї.

РОЗДІЛ 1

Нефій, син Геламана, залишає землю, а його син Нефій веде літописи—Хоч ознак і див багато, злочестиві планують убити праведних—Ніч народження Христа настає—Дано ознаку, і встає нова зірка—Брехня і обман наростають, і Гадіантонові розбійники вбивають багатьох. Близько 1–4 рр. від р.х.

ТОЖ сталося, що дев'яносто і перший рік пройшов і виповнилося «шістсот років відтоді, як Легій залишив Єрусалим; і було це того року, коли Лахонеус був головним суддею і правителем цієї землі.

2 І Нефій, син Геламана, пішов з землі Зарагемлі, передавши відповідальність своєму синові «Нефію, який

був його старшим сином, стосовно ^бпластин з латуні і всіх літописів, які велися, і всього того, що утримувалося священним від виходу Легія з Єрусалима.

3 Після цього він вийшов з землі, і «куди він пішов, ніхто не знав; а його син Нефій вів літопис замість нього, так, літопис цього народу.

4 І сталося, що на початку дев'яности і другого року, ось, пророцтва пророків почали здійснюватися повніше; бо сталося більше ознак і більше див, що вершилися серед людей.

5 Але були деякі, які почали говорити, що минув уже час, коли мали здійснитися слова, «сказані Самуїлом, Ламанійцем.

6 І вони почали потішатися над своїми браттями, кажучи:

[з нефій]
1 1а 2 Неф. 25:19.
2а пп Нефій, Син

Нефія, Син
Геламана.
б Ал. 37:3–5.

3а 3 Неф. 2:9.
5а Гел. 14:2–4.

Ось, час уже минув, а слова Самуїла не здійснилися; отже, ваша радість і ваша віра стосовно цього була марною.

7 І сталося, що вони зчинили великий галас по всій землі; а люди, які повірили, дуже засумували, боячися, що якийсь чином те, про що було сказано, може не здійснитися.

8 Але ось, вони постійно чекали того дня, і тієї ночі, і того дня, які мають бути як один день, нібито не буде ночі, щоб вони знали, що їхня віра не була марною.

9 Тож сталося, що невірничі призначили день, коли всіх тих, хто вірив у ті традиції, буде віддано на смерть, якщо не явиться та ознака, яку дав пророк Самуїл.

10 Тож сталося, що коли Нефій, син Нефія, побачив злочестивість свого народу, його серце огорнув великий смуток.

11 І сталося, що він вийшов, і вклонився до землі, і заволав щиро до свого Бога від імені свого народу, так, тих, кого от-от збиралися знищити через їхню віру в традиції їхніх батьків.

12 І сталося, що він волав щиро до Господа “весь той день; і ось, голос Господа долинув до нього, кажучи:

13 Підійми свою голову і будь у доброму гуморі; бо ось,

час уже поруч, і цієї ночі буде дано ознаку, а “назавтра Я прийду у світ, щоб показати світові, що Я здійснию все те, що Я ^буклав у вуста Моїх святих пророків.

14 Дивись, Я ^априходжу до Своїх, щоб ^бздійснити все, що Я зробив відомим для дітей людських від ^взаснування світу, і щоб виконати волю ^гі Батька і Сина—Батька через Мене, і Сина через Мою плоть. І знай, час уже поруч, і цієї ночі вже буде дано ознаку.

15 І сталося, що слова, які дійшли до Нефія, здійснилися, відповідно до того, як їх було сказано; бо ось, при заході сонця ^ане було темряви; і люди почали дивуватися, тому що не було темряви, коли настала ніч.

16 І багато тих, хто досі не вірив у слова пророків, ^аупали на землю і стали наче мертві, бо вони зрозуміли, що великий ^бплан знищення, який вони склали для тих, хто вірив словам пророків, було зірвано; бо ознака, яку було дано, була вже поруч.

17 І вони почали розуміти, що Син Бога має незабаром явитися; так, у цілому, всі люди на лиці всієї землі від заходу до сходу, і на землі, що на півночі, і на землі, що на півдні, були так надзви-

9а пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.

12а Ен. 1:4;
Ал. 5:46.

13а Лк. 2:10–11.

б пп Ісус Христос—
Пророцтва про
народження
і смерть Ісуса
Христа.

14а Іван 1:11.

б Мт. 5:17–18.

в Ал. 42:26.

г УЗ 93:3–4.

15а Гел. 14:3.

16а Гел. 14:7.

б 3 Неф. 1:9.

чайно здивовані, що вони впали на землю.

18 Бо вони знали, що пророки свідчили про це багато років і що ознака, яку було дано, вже була поруч; і вони почали боятися через беззаконня і свою зневіру.

19 І сталося, що не було темряви всієї тієї ночі, але було світло, наче у полудень. І сталося, що сонце зійшло вранці знову, відповідно до належного порядку; і вони знали, що то був день, коли Господь має "народитися, завдяки ознаці, яку було дано.

20 І все сталося, дійсно, все-все, кожна дрібниця, згідно з словами пророків.

21 І сталося також, що нова "зірка з'явилася, згідно з Словом.

22 І сталося, що з тих пір почалося, що брехня розповсюджувалася серед людей Сатаною, щоб зробити їхні серця закам'янілими для того, щоб вони не вірили в ті ознаки і дива, які вони бачили; але, незважаючи на ці брехню й обман, більшість людей повірила і була навернена до Господа.

23 І сталося, що Нефій пішов до людей і також багатьох інших, христячи їх на покаяння, в якому було велике "випущення гріхів. І таким чином для людей знову настав мир на цій землі.

24 І не було суперечок, за

винятком того, що було декілька таких, які почали проповідувати, намагаючись доводити з допомогою святого писання, що вже немає "необхідності дотримуватися закону Мойсея. Тож у цьому вони помилялися, не розуміючи писання.

25 Але сталося, що їх скоро було навернено і переконано у помилці, в якій вони були, бо їм стало відомо, що закон ще не було "виповнено, а що він має виповнитися цілковито; так, слово дійшло до них, що він має виповнитися; так, що жодну йоту і риску не можна пропустити, доки він увесь не виповниться; отже, того самого року їх було приведено до пізнання їхньої помилки, і вони ^бвизнали свої хиби.

26 І так дев'яносто і другий рік пройшов, приносячи радісну новину людям через ознаки, які сталися, згідно з словами пророцтва всіх святих пророків.

27 І сталося, що дев'яносто і третій рік також пройшов у мирі, крім того, що "Гадіантонові розбійники, які жили в горах, нападали на землю; бо настільки міцними були їхні фортеці і їхні таємні місця, що люди не могли перемогти їх; отже, вони чинили багато вбивств і влаштовували різанину серед народу.

19а Лк. 2:1–7.

21а Мт. 2:1–2; Гел. 14:5.

23а пп Відпущення

грівів.

24а Ал. 34:13.

25а Мт. 5:17–18.

б Мос. 26:29.

27а пп Гадіантонові розбійники.

28 І сталося, що в дев'яносто і четвертому році вони почали зростати у великій кількості, тому що було багато розкольників серед Нефійців, які втікали до них, що зробило так, що великий сум був серед тих Нефійців, які залишалися на землі.

29 І була також причина для великого суму серед Ламанійців; бо ось, вони мали багато дітей, які виростили і почали дорослішати, так що вони вирішували самі за себе, і їх було відвернуто деякими, які були "Зорамійцями, їхньою брехнею і їхніми улесливими словами, щоб приєднати до тих Гадіантонових розбійників.

30 І отже, Ламанійці теж зазнали скорбот і почали ослаблюватися у своїй вірі і праведності через злочестивість молодого покоління.

РОЗДІЛ 2

Злочестивість і мерзоти серед людей зростають—Нефійці і Ламанійці об'єднуються, щоб захищатися від Гадіантонових розбійників—Навернені Ламанійці стають білими і називаються Нефійцями. Близько 5–16 рр. від Р.Х.

І сталося, що так пройшов дев'яносто і п'ятий рік також, і люди почали забувати ті ознаки і дива, про які вони чули, і почали все менше і

менше дивуватися ознаці або дивові з небес, так що вони стали закам'янілими серцем і сліпі розумом своїм, і перестали вірити всьому тому, що вони чули і бачили—

2 Уявляючи собі щось марне у своїх серцях, нібито це було вдіяно людьми і силою диявола, щоб відвернути й "обманути серця людей; і таким чином Сатана заволодів серцями людей знову, так що він засліпив їм очі і повів їх геть, щоб вони повірили, що вчення Христа було нерозумним і марним.

3 І сталося, що люди почали сильніше впадати у злочестивість і мерзоти; і вони не вірили, що буде дано ще ознаки і дива; і Сатана "ходив навколо, відводячи геть серця людей, спокушаючи їх і роблячи так, що вони чинили велику злочестивість на цій землі.

4 І так пройшов дев'яносто і шостий рік; і також дев'яносто і сьомий рік; і також дев'яносто і восьмий рік; і також дев'яносто і дев'ятий рік;

5 І також сто років пройшло від днів "Мосії, який був царем над народом Нефійців.

6 І шістсот і дев'ять років пройшло відтоді, коли Легій залишив Єрусалим.

7 І дев'ять років пройшло з тих пір, як було дано ознаку, про яку говорили пророки, що Христос має прийти у світ.

8 Тож Нефійці почали вести відлік свого часу відтоді, як було дано ознаку, тобто від пришествя Христа; отже, дев'ять років пройшло.

9 І Нефій, який був батьком Нефія, який мав відповідальність за літописи, "не повернувся на землю Зарагемлі, і його не можна було відшукати на всій землі.

10 І сталося, що народ все ще залишався у злочестивості, незважаючи на багато проповідувань і пророкувань, які посилалися до них; і так пройшов і десятий рік також; і одинадцятий рік також пройшов у беззаконні.

11 І сталося, у тринадцятому році почалися війни і суперечки по всій землі; бо Гадіантонові розбійники стали такими численними, і вбивали так багато людей, і спустошували так багато міст, і розповсюджували так багато смерті і кривавої розправи по всій землі, що стало необхідним, щоб усі люди, і Нефійці, і Ламанійці, взялися до зброї проти них.

12 Отже, всі Ламанійці, яких було наведено до Господа, об'єдналися з своїми братами, Нефійцями, і були змушені, заради безпеки свого життя, і своїх жінок, і своїх дітей взятися до зброї проти тих Гадіантонових розбійників, так, і ще для того, щоб захистити свої права, і привілеї своєї церкви і свого бого-

служіння, і своєї "свободи і своєї ^бволі.

13 І сталося, що перед тим як цей тринадцятий рік пройшов, Нефійцям загрожувало цілковите знищення через цю війну, яка стала надзвичайно тяжкою.

14 І сталося, що тих Ламанійців, які приєдналися до Нефійців, було причислено до Нефійців;

15 І "прокляття їх було знято з них, і їхня шкіра стала ^ббілою, як у Нефійців;

16 І їхні юнаки і їхні дочки стали надзвичайно красивими, і їх було причислено до Нефійців і названо Нефійцями. І так закінчився тринадцятий рік.

17 І сталося, на початку чотирнадцятого року війна між розбійниками і людьми Нефія продовжувалася і ставала надзвичайно тяжкою; проте люди Нефія отримали деяку перевагу над розбійниками, так що вони вигнали їх геть з своїх земель у гори і в їхні таємні місця.

18 І так закінчився чотирнадцятий рік. А в п'ятнадцятому році вони виступили проти народу Нефія; і через злочестивість народу Нефія і значні їхні суперечки і розколи, Гадіантонові розбійники отримали багато переваг над ними.

19 І так закінчився п'ятнадцятий рік, і таким чином, люди були в стані багатьох

скорбот; і “меч знищення висів над ними, так що їх от-от було б зрубано ним, і все це через їхні беззаконня.

РОЗДІЛ 3

Гіддіангій, Гадіантоновий вождь, вимагає, щоб Лахонеус і Нефійці здалися самі і здали свої землі — Лахонеус призначає Гідгіддонія головним полководцем війська — Нефійці збираються в Зарагемлі і Щедрому, щоб захищати себе. Близько 16–18 рр. від Р.Х.

І ось сталося, що в шістнадцятому році від пришествя Христа, Лахонеус, правитель цієї землі, отримав послання від вождя і правителя цієї банди розбійників; і такі слова там було написано, в яких говорилося:

2 Лахонеусе, найблагородніший і найголовніший правителю цієї землі, ось, я пишу це послання тобі і складаю тобі надзвичайно велику хвалу через твою стійкість і також стійкість твоїх людей у захисті того, що ви вважаєте вашим правом і волею; так, ви стали міцно, нібито вас підтримано рукою Бога, на захист вашої волі, і вашого майна, і вашої країни, тобто того, що ви так називаєте.

3 І мені, здається, жаль, найблагородніший Лахонеусе, що ти настільки нерозумний і пихатий, що вважаєш, що ти зможеш протистояти

такій великій кількості хоробрих чоловіків, які є під моїм командуванням, які вже в цей час стоять озброєні і очікують з великим нетерпінням на команду: Нападіть на Нефійців і знищіть їх.

4 І я, знаючи їхній непереможний дух, випробувавши їх на полі бою і знаючи їхню одвічну ненависть до вас через те велике лихо, якого ви завдали їм, отже, якщо вони нападуть на вас, вони покарають вас цілковитим знищенням.

5 Отже, я написав це послання, запечатавши його своєю власною рукою, турбуючися про ваш добробут, через вашу стійкість у тому, що ви вважаєте правильним, і ваш благородний дух на полі бою.

6 Отже, я пишу тобі, бажаючи, щоб ви краще здали цим моїм людям ваші міста, ваші землі, і ваші володіння, ніж вони прийдуть до вас з мечем і знищення зійде на вас.

7 Тобто, іншими словами, здавайтеся нам, і об'єднайтеся з нами, і ознайомтеся з нашими “таємними діяннями, і станьте нашими братами, щоб ви були, як ми — не нашими рабами, але нашими братами і напарниками в усьому, що ми маємо.

8 І знайте, я “клянуся вам, якщо ви зробите це, з клятвою, вас не буде знищено; але якщо ви не зробите цього, я клянуся вам клятвою, що

наступного місяця я накажу, щоб моє військо напало на вас, і вони не стримуватимуть своєї руки, і не щадитимуть, але вбиватимуть вас, і дозвolyтимуть мечеві падати на вас, аж доки не винищать вас.

9 І ось, я—Гіддіангій; і я—правитель цієї таємної організації Гадіантона; організації, яку і діяння якої я вважаю добримими; і вони існують з давніх часів, і їх було передано нам.

10 І я пишу це послання тобі, Лахонеусе, і я сподіваюся, що ти здаси свої землі і володіння без пролиття крові, щоб ці мої люди могли повернути собі свої права й уряд, люди, які відкололися від вас через вашу злочестивість у відмові їм у їхніх правах урядування, і якщо ви не вчините так, я відомщу за їхні образи. Я є Гіддіангій.

11 І ось сталося, коли Лахонеус отримав це послання, він був надзвичайно здивований хоробрістю Гіддіангія, який вимагав володіння землею Нефійців і також погрожував народові помстою за образи тих, які не зазнали ніяких образ, за винятком того, що вони самі собі вчинили лихо, відколовшись геть до злочестивих і мерзотних розбійників.

12 Тож ось, цей Лахонеус, правитель, був справедливим чоловіком, і його не можна

було залякати вимогами і погрозами розбійника; отже, він не прислухався до послання Гіддіангія, правителя розбійників, але він зробив так, щоб його люди волали до Господа і просили сили на той час, коли розбійники нападуть на них.

13 Так, він розіслав проголошення серед усього народу, щоб вони зібралися разом з своїми жінками, і своїми дітьми, своїми отарами і стадами, і з усім їхнім майном, окрім своєї землі, в одне місце.

14 І він наказав, що має бути збудовано укріплення навколо них, і їхня міцність має бути надзвичайно великою. І він наказав, щоб військо, і Нефійців, і Ламанійців, тобто всіх тих, хто був зачислений до Нефійців, було розміщено як сторожу довкола, щоб доглядати за ними і охороняти їх від розбійників удень і вночі.

15 Так, він сказав їм: Як Господь живий, якщо ви не покаєтеся в усіх ваших беззаконнях і не волатимете до Господа, вас аж ніяк не буде визволено від рук тих Гадіантонових розбійників.

16 І такими величними і дивовижними були слова і пророцтва Лахонеуса, що вони навели страх на всіх людей; і вони дійсно напружилися з усією міццю, щоб виконати слова Лахонеуса.

9а пп Таємні змови.
б Ал. 30:53.
в Гел. 6:26–30;

Мойс. 5:29, 49–52.
11а Гел. 14:30.
12а Ал. 54:5–11;

3 Неф. 4:7–10.

17 І сталося, що Лахонеус призначив головних полководців над усім військом Нефійців командувати ними тоді, коли розбійники виступлять з пустині проти них.

18 Тож було призначено найголовнішого серед усіх головних полководців і верховного командувача військом Нефійців, і його ім'я було "Гідгіддоній.

19 Тож був звичай серед усіх Нефійців призначати своїми головними полководцями (за винятком часів їхньої злочестивості) когось, хто має дух одкровення і також "пророцтва; отже, цей Гідгіддоній був великим пророком серед них і також головним суддею.

20 Тож люди сказали Гідгіддонієві: Молися Господові, і давайте підемо в гори і в пустиню, щоб напасти на розбійників і знищити їх на їхніх власних землях.

21 Але Гідгіддоній каже їм: "Борони Господи; бо якби ми пішли проти них, Господь ^бвіддав би нас у їхні руки; отже, ми приготуємося в середині наших земель, і ми зберемо все наше військо разом, і ми не підемо проти них, але зачекаємо, доки вони не виступлять проти нас; отже, як Господь живий, якщо ми зробимо це, Він віддасть їх у наші руки.

22 І сталося у сімнадцятому році, наприкінці року, про-

голошення Лахонеуса пішло по всьому лицю землі, і вони взяли своїх коней, і свої вози, і свою рогату худобу, і всі свої отари, і свої стада, і своє зерно, і все своє майно, і вирушили вперед тисячами і десятками тисяч, доки всі не прийшли в те місце, де їм було призначено зібратися разом, щоб захищатися від своїх ворогів.

23 А земля, яку було призначено, була землею Зарагемлі і землею, яка була між землею Зарагемлі і землею Шедрою, так, до границі, яка була між землею Шедрою і землею Спустошення.

24 І було дуже багато тисяч людей, які називалися Нефійцями, які зібралися разом на цій землі. Тож Лахонеус наказав, що вони мають зібратися разом на землі, що на півдні, через велике прокляття, яке було на "землі, що на півночі.

25 І вони укріпилися проти своїх ворогів; і жили на одній землі, і однією групою, і вони боялися слів, які було сказано Лахонеусом, так що вони покаялися в усіх своїх гріхах; і вони склали свої молитви до Господа Бога свого, щоб Він "визволив їх у той час, коли їхні вороги прийдуть битися проти них.

26 І вони були надзвичайно сумними через своїх ворогів. І Гідгіддоній наказав, щоб вони зробили "зброю війни

18a 3 Неф. 6:6.
19a пп Пророцтво,
Пророкувати.

21a Ал. 48:14.
б 1 Сам. 14:12.
24a Ал. 22:31.

25a пп Довіра.
26a 2 Неф. 5:14.

всякого роду, і щоб вони були сильними з бронєю, і з щитами, і з малими круглими щитами, так, як він учив.

РОЗДІЛ 4

Нефійське військо перемагає Гаддіантонових розбійників—Гіддіангїя вбито, а його наступника, Земнарїйгу, повішено—Нефїйці складають хвалу Господові за свої перемоги. Близько 19–22 рр. від Р.Х.

І сталося, що наприкінці вісімнадцятого року те війсьсько грабїжників підготувалося до битви і почало спускатися і робити вилазки з-за пагорбів, і з гір, і пустині, і своїх фортець, і своїх таємних місць, і почали захоплювати землі, і ті, що були на землі на півдні, і ті, що були на землі на півночі, і почали займати всі землі, що їх було «покинуто Нефїйцями, і міста, які було залишено спустїлими.

2 Але ось, не було ні диких звірів, ані дичини на тих землях, які було покинуто Нефїйцями, і не було ніякої дичини для розбїйників, крім тїєї, що була в пустині.

3 І розбїйники не могли існувати нїде, крім пустині, через нестачу їжі; бо Нефїйці залишили свої землі спустїлими, і зїбрали свої отари, і стада, і все своє майно, і вони були однією групою.

4 Отже, не було можливо-

сті розбїйникам грабувати і здобувати їжу, як тільки виступити на відкриту битву проти Нефїйців; а Нефїйці, будучи однією групою і в такїй великій кількості, і зберїгаючи для себе провізію, і коней, і худобу, і отари всякого роду, щоб можна було харчуватися протягом семи років, а за цей час вони сподївалися знищити розбїйників з лиця землі; і так пройшов вісімнадцятий рік.

5 І сталося, що в дев'ятнадцятому році Гіддіангїй зрозумїв, що необхідно йому йти на битву проти Нефїйців, бо не було для них іншого шляху, щоб вижити, як тільки грабувати, і розбїйничати, і вбивати.

6 І вони не наважувалися розповсюджуватися по лицю землі так, щоб вирощувати зерно, аби Нефїйці не напали на них і не повбивали їх; отже, Гіддіангїй дав наказ своєму військові, що цього року вони мають піти на битву проти Нефїйців.

7 І сталося, що вони пішли на битву; і було це шостого місяця; і знайте, великим і жахливим був той день, коли вони пішли на битву; і були вони підперезані за звичаєм розбїйників, і мали вони ягнчї шкури навколо стегон, і були вони пофарбовані кров'ю, а їхні голови було поголено, і вони мали шоломи на них; і величним і

жахливим був вигляд війська Гіддіангія через їхню броню, і через те, що вони були пофарбовані кров'ю.

8 І сталося, що військо Нефійців, побачивши вигляд війська Гіддіангія, впало на землю, і здійняло волення свої до Господа Бога свого, щоб Він пощадив їх і визволив їх від рук їхніх ворогів.

9 І сталося, що коли військо Гіддіангія побачило це, вони почали голосно кричати, радіючи, бо вони вважали, що Нефійці впали від страху, злякавшись їхнього війська.

10 Але в цьому вони були розчаровані, бо Нефійці не боялися їх; але вони боялися свого Бога і благали у Нього захисту; отже, коли військо Гіддіангія кинулося на них, вони були готові зустріти їх; так, з силою Господа вони прийняли їх.

11 І битва почалася цього шостого місяця; і великою і жахливою була битва в той час, авжеж, великою і жахливою була різанина в той час, так що не було ще відомо такої великої різанини серед усіх людей Легія відтоді, як він залишив Єрусалим.

12 І, незважаючи на погрози і клятви Гіддіангія, ось, Нефійці розбили їх, так що ті відступили від них.

13 І сталося, що Гідгіддоній наказав, щоб його військо переслідувало їх аж до меж пустині і щоб вони не щади-

ли нікого, хто попаде в їхні руки по дорозі; і так вони переслідували їх і вбивали їх до меж пустині, аж доки не виконали наказу Гідгіддонія.

14 І сталося, що Гіддіангія, який стояв і бився з хоробрістю, переслідували, коли він тікав; і оскільки він втомився через довгу свою боротьбу, його було захоплено і вбито. І таким був кінець розбійника Гіддіангія.

15 І сталося, що військо Нефійців повернулося знову до місця своєї безпеки. І сталося, що цей дев'ятнадцятий рік пройшов, і розбійники не поверталися на битву; не приходили вони знову і в двадцятому році.

16 І в двадцять і першому році вони не виходили на битву, але вони підійшли з усіх боків поставити облогу навколо народу Нефія; бо вони вважали, що якби вони відсікли народ Нефія від їхніх земель, і оточили б їх з усіх боків, і якби вони відсікли їх від усіх їхніх зовнішніх привілеїв, тоді вони б змусили їх здатися згідно з їхніми бажаннями.

17 Тож вони призначили собі іншого вождя, чие ім'я було Земнарійга; отже, саме Земнарійга наказав, щоб ця облога мала місце.

18 Але ось, це було перевагою для Нефійців; бо розбійникам було неможливо утримувати облогу настіль-

ки довго, щоб це мало якийсь вплив на Нефійців, бо вони зробили великий запас провізії,

19 І через нестачу провізії у розбійників—бо ось, вони нічого не мали, окрім м'яса, для свого харчування, м'яса, яке вони отримували з пустині;

20 І сталося, що “дичина стала рідкістю в пустині—так що розбійники мало не загинули від голоду.

21 А Нефійці постійно виходили вдень і вночі, і нападали на їхнє військо, і рубали їх тисячами і десятками тисяч.

22 І тому люди Земнарійги забажали відмовитися від свого плану через велике знищення, яке приходило на них вночі і вдень.

23 І сталося, що Земнарійга віддав наказ своїм людям, що вони мають відмовитися від облоги і прямувати у найвіддаленіші частини землі, що на півночі.

24 І тоді Гідгіддоній, будучи обізнаним з їхнім планом і знаючи про їхню слабкість через нестачу їжі і велику різанину, яка сталася серед них, отже, він вислав своє військо вночі, і відрізав їм шлях до відступу, і розмістив своє військо на шляху їхнього відступу.

25 І це здійснили вони в нічний час і просувалися вперед у своєму поході, випереджаючи розбійників, так що

наступного дня, коли розбійники почали свій похід, їх зустріло військо Нефія і з їхнього фронту, і з їхнього тилу.

26 А розбійників, які були на півдні, було також відрізано на дорогах їхнього відступу. І все це було зроблено за наказом Гідгіддонія.

27 І було багато тисяч таких, які здалися в полон Нефійцям, а решту з них було вбито.

28 Їхнього вождя, Земнарійгу, було захоплено і повішено на дереві, так, аж на самій його верхівці, доки він не вмер. А коли він, повішений, вмер, вони зрубали дерево, поваливши його на землю, і заволали гучним голосом, кажучи:

29 Хай Господь збереже Свій народ у праведності і в святості серця, щоб вони могли зрубати до землі тих, хто намагатиметься вбити їх через владу і таємні змови, так само, як цього чоловіка було зрубано до землі.

30 І вони зраділи і заволали знову в один голос, кажучи: Нехай “Бог Авраама, і Бог Ісака, і Бог Якова захищає цей народ у праведності стільки, скільки вони ^бприкликатимуть ім'я свого Бога на захист.

31 І сталося, що вони грянули, всі як один, спів і “хвалу їхньому Богу за те велике, що Він зробив для них, збері-

гаючи їх від того, щоб не потрапити до рук їхніх ворогів.

32 Так, вони кричали: “Осання Всевишньому Богові. І вони кричали: Благословенне ім'я Господа Бога ⁶Всемогутнього, Всевишнього Бога.

33 І їхні серця сповнилися радістю, аж до великого пролиття сліз, через великодушність Бога у врятуванні їх від рук їхніх ворогів; і вони знали, що це через їхнє покаяння і їхню смиренність їх було врятовано від вічного знищення.

РОЗДІЛ 5

Нефійці каються і припиняють грішити—Мормон пише історію свого народу і проголошує їм вічне слово—Ізраїль буде зібрано з його тривалого розсіяння. Близько 22–26 рр. від Р.Х.

І ось тоді не було жодної живої душі серед усього народу Нефійців, яка б хоч якнайменше сумнівалася в словах усіх святих пророків, які говорили; бо вони знали, що має бути необхідність, щоб вони здійснилися.

2 І вони знали, що має бути необхідно, щоб Христос прийшов, через багато ознак, які було дано згідно з словами пророків; і через те, що вже сталося, вони знали, що необхідно, щоб все сталося згідно з тим, що було сказано.

3 Отже, вони припинили

чинити всі свої гріхи, і свої мерзоти, і свою розпусту і служили Богу з усією старанністю вдень і вночі.

4 І тоді сталося, що коли вони взяли в полон усіх розбійників, так що жоден з тих, кого не було вбито, не втік, вони кинули своїх ув'язнених у в'язницю і наказали, щоб слово Бога було проповідовано їм; і всіх тих, які покаялися в своїх гріхах і увійшли в завіт більше не вбивати, було відпущено на “волю.

5 Але всіх тих, які не увійшли в завіт, і які все ще продовжували мати ті таємні вбивства в своїх серцях, так, усіх, які видихали погрози проти своїх братів, було засуджено і покарано згідно з законом.

6 І так вони поклали край усім тим злочестивим, і таємним, і мерзотним змовам, в яких було так багато злочестивості і так багато вбивств було вчинено.

7 І так “двадцять і другий рік пройшов, і двадцять і третій рік також, і двадцять і четвертий, і двадцять і п'ятий; і так пройшло двадцять і п'ять років.

8 І багато чого сталося такого, що в очах декого було великим і дивовижним; проте все це неможливо записати в цій книзі; так, ця книга не може вмістити навіть “сотої частини того, що було зроблено серед такої кількості

людей протягом двадцяти і п'яти років;

9 Але дивіться, є ^алітописи, які дійсно містять усі події серед цього народу; і Нефій подає коротшу, але правдиву розповідь.

10 Отже, я зробив мій літопис про це, згідно з літописом Нефія, вигравіюваного на пластинах, які називалися пластинами Нефія.

11 І знайте, я роблю запис на пластинах, які я виготовив своїми власними руками.

12 І знайте, мене звать ^аМормоном, мене було названо за ^бземлею Мормон, землею, в якій Алма заснував церкву серед людей, так, першу церкву, яку було засновано серед них після їхньої провини.

13 Знайте, я учень Ісуса Христа, Сина Бога. Мене Він покликав проголошувати слово Його серед Його народу, щоб вони могли мати вічне життя.

14 І стало доцільним, щоб я, — згідно з волею Бога, щоб молитви тих, які пройшли переді мною і які були святими, було виконано згідно з їхньою вірою, — вів ^алітопис того, що було зроблено —

15 Так, невеликий літопис того, що відбувалося з тих пір, коли Легій залишив Єрусалим і аж дотепер.

16 Отже, я складаю свій літопис з розповідей, які було

подано тими, хто був переді мною, до початку мого дня;

17 І тоді я складаю ^алітопис того, що я бачив на свої власні очі.

18 І я знаю, що літопис, який я складаю, є справедливий і правдивий літопис; проте є багато такого, чого нашою мовою ми не можемо ^анаписати.

19 І тепер я закінчую мої висловлювання, які від мене, і продовжую подавати мою розповідь про те, що було до мене.

20 Я — Мормон, і прямий нащадок Легія. Я маю причину благословляти мого Бога і мого Спасителя Ісуса Христа за те, що Він вивів наших батьків з землі Єрусалима (і ^аніхто не знав того, крім Нього Самого і тих, кого Він вивів з тієї землі), і що Він дав мені і моему народові так багато знань, які приведуть до спасіння наших душ.

21 Дійсно, Він благословив ^адім ^бЯкова і був ^амилостивим до сімені Йосипа.

22 І ^анаскільки діти Легія виконували Його заповіді, настільки Він благословляв їх і допомагав їм процвітати згідно з Його словом.

23 Так, і дійсно Він знову приведе ^арешту сімені Йосипа до ^бпізнання Господа Бога їхнього.

9а Гел. 3:13–15.

12а Морм. 1:1–5.

б Мос. 18:4;

Ал. 5:3.

14а Ен. 1:13–18;

УЗ 3:19–20.

17а Морм. 1:1.

18а Етер 12:25.

20а 1 Неф. 4:36.

21а пп Ізраїль.

б Бут. 32:28.

в Повтор. 33:13–17.

22а 2 Неф. 1:20.

23а Ал. 46:24.

б 2 Неф. 3:12.

24 І так дійсно, як те, що Господь живий, “збере Він з чотирьох сторін землі всю решту сімені Якова, яка розсіяна повсюди по всьому лицю землі.

25 І оскільки Він склав завіт з усім домом Якова, саме так, завіт, який Він склав з домом Якова, буде здійснено в свій належний час, аж до “відновлення всього дому Якова до пізнання завіту, який Він склав з ними.

26 І тоді вони “знатимуть свого Викупителя, Яким є Ісус Христос, Син Бога; і тоді їх буде зібрано з чотирьох сторін землі на свої власні землі, з яких їх було розсіяно; так, як Господь живий, так це і буде. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Нефійці процвітають—Виникають гордовитість, багатство і класові розбіжності—Церкву роздирають розколи—Сатана веде людей на відкрите повстання—Багато пророків закликає до покаяння, і їх убивають—Їхні вбивці таємно замишляють захопити владу в уряді. Близько 26–30 рр. від Р.Х.

І тоді сталося, що весь народ Нефійців повернувся до своїх власних земель у двадцять і шостому році, кожний чоловік з своєю сім'єю, своїми отарами і своїми стадами,

своїми кіньми, і своєю худобою, і з усім, що їм належало.

2 І сталося, що вони не з'їли всю свою провізію; отже, вони забрали з собою все, що вони не поїли, все своє зерно кожного сорту, і своє золото, і своє срібло, і всі свої дорогоцінні речі, і вони повернулися до своїх власних земель і своїх володінь, і на півночі, і на півдні, і на землі, що на північ, і на землі, що на південь.

3 І вони подарували тим розбійникам, які увійшли в завіт зберігати мир на землі і які бажали залишитися Ламанійцями, землі, відповідно до їхньої кількості, щоб вони могли своїми зусиллями утримувати себе; і таким чином вони встановили мир на всій землі.

4 І вони почали процвітати і ставати великими; і двадцять і шостий, і сьомий роки пройшли, і був великий порядок на цій землі; і вони сформували свої закони згідно з справедливістю і правосуддям.

5 І тепер не було нічого на всій цій землі, що б заважало людям постійно процвітати, якби вони не впали у провину.

6 І ось, Гідгіддоній, і суддя Лахонеус, і ті, кого було призначено вождями, встановили цей великий мир на землі.

7 І сталося, що багато нових міст було побудовано і багато старих міст відновлено.

8 І було багато шляхів прокладено і багато доріг зроблено, які вели від міста до міста, і від землі до землі, і від місця до місця.

9 І так пройшов двадцять і восьмий рік, і люди мали тривалий мир.

10 Але сталося, що в двадцять і дев'ятому році почалися суперечки серед людей; і дехто підносився у "гордовитості і вихвалюваннях через свої надзвичайно великі багатства, так, аж до сильних утисків;

11 Бо було багато купців на цій землі, і також багато законників, і багато службовців.

12 І люди почали розрізнятися за рангами, відповідно до своїх "багатств і своїх можливостей до навчання; так, деякі були неосвіченими через свою бідність, а інші отримали хорошу освіту через свої багатства.

13 Деякі підносилися у своїй гордовитості, а інші були надзвичайно покірливими; деякі відповідали лайкою на лайку, тоді як інші сприймали лайку, і "утиски, і всілякі скорботи, і не поверталися і не ^блаялися у відповідь, але були покірними і каялися перед Богом.

14 І так почалася велика нерівність на всій землі, так що церква почала розпадатися; авжеж, так що в тридцятому

році церква розпалася на всій землі, за винятком того, що вона була серед декількох Ламанійців, яких було наведено до істинної віри; і вони не відступали від неї, бо були твердими, стійкими і непохитними, бажаючи з усією "старанністю виконувати заповіді Господа.

15 Тож причиною цього беззаконня народу було ось що: Сатана мав велику силу, таку, що підбурював людей чинити всілякі беззаконня, і роздуватися від гордовитості, спокушаючи їх прагнути сили, і влади, і багатств, і марних речей світу.

16 І так Сатана звів серця людей чинити всілякі беззаконня; отже, вони втішались миром тільки декілька років.

17 І таким чином, на початку тридцятого року—а людей було залишено на тривалий час і відведено "спокусами диявола туди, куди тільки б він не захотів їх відвести, і вони чинили таке беззаконня, яке б тільки він не захотів, щоб вони чинили—і таким чином, на початку цього тридцятого року вони були в стані жахливої злочестивості.

18 Тож вони не грішили у "незнанні, бо вони знали волю Бога стосовно їх, бо цьому їх було навчено; отже,

6 10а пп Гординя.
12а 1 Тим. 6:17–19;
Гел. 4:12.
13а пп Переслідувати,

Переслідування.
б Мт. 5:39;
4 Неф. 1:34;
УЗ 98:23–25.

14а пп Старанність.
17а пп Спокушати,
Спокуса.
18а Мос. 3:11.

вони свідомо ^бповстали проти Бога.

19 І ось було це в дні Лахонеуса, сина Лахонеуса, бо Лахонеус посів місце свого батька і управляв народом того року.

20 І з'явилися люди, які отримували ^анатхнення з небес і їх було послано вперед, і вони йшли поміж людьми по всій землі, проповідуючи і свідчачи сміливо про гріхи і беззаконня народу, і свідчачи їм стосовно викуплення, яке Господь зробить для Свого народу, тобто, іншими словами, про воскресіння Христа; і вони свідчили прямо про Його ^бсмерть і страждання.

21 Тож було багато людей, які були надзвичайно сердитими на тих, хто свідчив про це; і ті, сердиті, були головним чином головними судьями, і ті, які ^абули первосвященниками і законниками; так, усі ті, які були законниками, були сердитими на тих, хто свідчив про це.

22 Тож не було жодного законника, ані судді, ані первосвященника, який би мав владу засуджувати когось на смерть, якщо їхнє засудження не було підписано правителем землі.

23 Тож було багато таких, які свідчили про те, що стосується Христа, які свідчили сміливо, яких було схоплено і таємно віддано судьями на

смерть, так що звістка про їхню смерть доходила до правителя землі тільки після їхньої смерті.

24 Тож ось, це було всупереч законам цієї землі, щоб якусь людину було віддано на смерть, якщо вони не мали влади від правителя землі—

25 Отже, скарга надійшла до землі Зарагемлі, до правителя землі, проти цих суддів, які незаконно засуджували пророків Господа на смерть.

26 Тож сталося, що їх було взято і приведено перед суддею, щоб судити за злочин, який вони вчинили, згідно з ^азаконом, встановленим людьми.

27 Тож сталося, що ті судді мали багато друзів і родичів; а решта, так, майже всі законники і первосвященники, зібралися разом і об'єдналися з родичами тих суддів, яких мали судити згідно з законом.

28 І вони увійшли в ^азавіт один з одним, так, саме в завіт, який було їм дано в давнину, завіт, який було дано і призначено ^бдияволом, щоб об'єднатися проти всієї праведності.

29 Отже, вони таки об'єдналися проти людей Господа і увійшли в завіт, щоб знищити їх і звільнити тих, хто був винен у вбивстві, від руки правосуддя, яке вже повин-

18б пп Бунт.

20а пп Натхнення,
Надихати; Пророк.
б пп Розп'яття;

Спокута,
Спокутувати.

21а УЗ 121:36–37.
пп Відступництво.

26а Мос. 29:25;
Ал. 1:14.

28а пп Таємні змови.
б Гел. 6:26–30.

но було здійснитися згідно з законом.

30 І вони кинули виклик законові і правам своєї країни; і вони уклали завіт один з одним, щоб знищити правителя і встановити "царя на цій землі, щоб земля більше не була вільною, але була б підлеглою царям.

РОЗДІЛ 7

Головного суддю вбито, уряд знищено, і люди діляться на племена—Яків, антихрист, стає царем таємної змови—Нефій проповідує покаяння і віру в Христа—Ангели священнослужать йому щоденно, і він піднімає свого брата з мертвих—Багато хто кається і хреститься. Близько 30–33 рр. від Р.Х.

Тож дивіться, я покажу вам, що вони не встановили царя над цією землею; але того самого року, так, тридцятого року, вони знищили на місці суду, так, вбили головного суддю цієї землі.

2 І люди розділилися один проти одного; і вони відділилися один від одного у племена, кожний чоловік відповідно до своєї родини, і своїх родичів, і друзів; і так вони знищили уряд на землі.

3 І кожне плем'я призначило собі ватажка, або вождя; і так вони стали племенами і вождями племен.

4 Тож бачите, не було жод-

ного чоловіка серед них, який не мав би великої родини і багатьох родичів і друзів; отже, їхні племена стали надзвичайно великими.

5 Тож все це було зроблено, і не було ще воєн між ними; і все це беззаконня зійшло на людей, тому що вони "піддалися силі Сатани.

6 І постанови уряду було знищено через "таємну змову друзів і родичів тих, які вбили пророків.

7 І вони зробили так, що почалися великі суперечки на цій землі, так що праведніша частина народу майже вся стала злочестивою; так, залишилося тільки декілька праведних людей серед них.

8 І ось, ще не пройшло й шести років відтоді, як більшість народу відвернулася від своєї праведності, так само як пес повертається до своєї "блювотини, або як свиня—до валяння в багні.

9 Тож ця таємна змова, яка принесла таке велике беззаконня серед народу, збрала їх разом, і поставила на чолі чоловіка, якого вони називали Яків;

10 І вони назвали його своїм царем; отже, він став царем над цією злочестивою бандою; і він був один з найголовніших, хто віддав свій голос проти пророків, які свідчили про Ісуса.

11 І сталося, що вони не були такими сильними кількістю

своєю, як племена людей, які об'єдналися разом, за винятком того, що їхні вожді встановили свої закони, кожний відповідно до свого племені; проте, вони були ворогами; незважаючи на те, що вони не були праведним народом, все ж таки вони були об'єднані в ненависті до тих, які увійшли в завіт, щоб знищити уряд.

12 Отже, Яків, побачивши, що їхні вороги були численніші за них, через те, що він був царем банди, отже, він наказав своїм людям, що вони повинні втекти у найпівнічнішу частину землі і там побудувати собі "царство, доки до них не приєднаються розкольники (бо він улестив їх, що буде багато розкольників), і доки вони не стануть досить сильними, щоб боротися з племенами народу; і вони так і вчинили.

13 І настільки швидким був їхній похід, що йому не можна було перешкодити, доки вони не вийшли за межі досяжності для людей. І так закінчився тридцятий рік; і такими були справи народу Нефій.

14 І сталося у тридцять і першому році, що вони розділилися на племена, кожний чоловік згідно з своєю сім'єю, родичами і друзями; проте вони дійшли згоди, що не будуть іти війною один на одного; але вони не були

єдині щодо своїх законів і свого способу урядування, бо їх було зорганізовано відповідно до міркувань тих, які були їхніми ватажками і їхніми вождями. Але вони встановили дуже суворі закони, що одне плем'я не повинно провинитися проти іншого, так що деякою мірою вони мали мир на землі; проте їхні серця були відвернуті від Господа Бога їхнього, і вони каменували пророків і виганяли їх з-поміж себе.

15 І сталося, що "Нефій, будучи відвіданий ангелами і почувши голос Господа, тож побачивши ангелів, і будучи очевидцем, і маючи силу, дану йому, щоб він міг знати про священнослужіння Христа, і також будучи очевидцем їхнього швидкого повернення від праведності до їхньої злочестивості і мерзот;

16 Отже, будучи опечаленим через закам'янілість їхніх сердець і сліпоту їхнього розуму, пішов до них того самого року і почав свідчити сміливо про покаяння і відпущення гріхів через віру в Господа Ісуса Христа.

17 І він учив їх багато чому; і все це не може бути записано, а частини з того не буде достатньо, отже, це не записано в цій книзі. І Нефій вчив з "силою і з великою владою.

18 І сталося, що були вони сердиті на нього, саме через те, що він мав більшу силу,

ніж вони, бо було “неможливо не повірити його словам, бо такою великою була його віра в Господа Ісуса Христа, що ангели священнослужили йому щоденно.

19 І в ім'я Ісуса він виганяв дияволів і “нечистих духів; і навіть свого брата він підняв з мертвих, після того як того каменували і він прийняв смерть від людей.

20 І люди бачили це, і свідчили про це, і сердилися на нього через його силу; а він творив ще “набагато більше чудес на очах людей в ім'я Ісуса.

21 І сталося, що тридцять і перший рік пройшов, і було тільки декілька таких, яких було повернено до Господа; але всі, кого було повернено, дійсно висловлювали людям, що їх було відвідано силою і Духом Бога, Який був в Ісусі Христі, в Якого вони вірили.

22 І всі, з кого було вигнано дияволів, кого було вилікувано від їхніх хвороб і їхніх недугів, істинно являли людям, що на них вплинув Дух Бога і їх було вилікувано; і вони показували також ознаки і творили деякі чудеса серед людей.

23 Так пройшов також тридцять і другий рік. І Нефій волав до людей на початку тридцять і третього року; і

він проповідував їм покаяння і відпущення гріхів.

24 Тож я хотів би, щоб ви пам'ятали також, що не було нікого, кого було б приведено до покаяння і не було б “хрищено водою.

25 Отже, Нефій посвятив чоловіків до цього священнослужіння, щоб усіх тих, хто приходив до них, було хрищено водою, і це є доказ і свідчення перед Богом і перед людьми, що вони покалися і отримали “відпущення своїх гріхів.

26 І було багато таких на початку цього року, кого було хрищено на покаяння; і так пройшла більша частина року.

РОЗДІЛ 8

Бурі, землетруси, пожежі, урагани і природні зрушення підтверджують розп'яття Христа — Багато людей знищено — Темрява покриває землю на три дні — Ті, які залишаються, оплакують свою долю. Близько 33–34 рр. від р.х.

І ось сталося, що згідно з нашим літописом, а ми знаємо, що наш літопис істинний, бо ось, той чоловік був справедливим, хто вів той літопис — бо він дійсно творив багато “чудес в ім'я Ісуса; а не було жодного чоловіка, який міг

18а 2 Неф. 33:1; Ал. 4:19.
19а пп Дух—Злі духи.
20а 3 Неф. 8:1.
24а пп Хрищення,

Христити.
25а УЗ 20:37.
пп Відпущення
гріхів.

8 1а 3 Неф. 7:19–20;
Морм. 9:18–19.
б Дії 3:6;
Кн. Як. 4:6.

би творити чудо в ім'я Ісуса, якщо його не було очищено до останньої крихточки від його беззаконня—

2 І ось сталося, якщо цей чоловік не допустив ніякої помилки у обчисленні нашого часу, "тридцять і третій рік пройшов;

3 І люди з палким бажанням почали чекати на ознаку, яку дав пророк Самуїл, Ламанієць, так, на той час, коли буде "темрява протягом трьох днів на лиці землі.

4 І почалися великі сумніви і суперечки серед людей, незважаючи на так багато "ознак, які було дано.

5 І сталося у тридцять і четвертому році, першого місяця, на четвертий день місяця, здійнялася велика буря, така, якої не знавали досі на всій землі.

6 І була також велика і жахлива гроза; і був страшений "грим, такий, що він "трусив усю землю, нібито вона от-от розколеться навпіл.

7 І були надзвичайно яскраві блискавиці, такі, яких не знавали досі на всій землі.

8 І "місто Зарагемля взялося вогнем.

9 І місто Мороній затонуло в глибинах моря, і всі жителі його потонули.

10 І землею занесло місто Моронійга, так що на місці цього міста виросла гора.

11 І велике і жахливе руйнування було на землі, що на півдні.

12 Але ось, найбільш величезне і жахливе руйнування було на землі, що на півночі; бо ось, все лице землі змінилося через грозу й урагани, і громи, і блискавиці, і надзвичайно великі струси всієї землі;

13 І "шляхи було розбито, і рівні дороги було зіпсовано, і багато плоских місць стало нерівними.

14 І багато великих і значних міст було "затоплено, і багато згоріло, і багато трусило, доки будівлі їхні не впали на землю, і жителів їхніх було вбито, і місця було спустошено.

15 І було декілька міст, що залишилися; але пошкодження в них були надзвичайно великі, і було багато там таких, яких було вбито.

16 І було декілька таких, яких віднесло ураганом; і куди вони пішли, жодна людина не знає, крім того, що знають, що їх було віднесено геть.

17 І, отже, лице всієї землі було спотворено через грози, і громи, і блискавиці, і землетруси.

18 І ось, "скелі було розколото навпіл; їх було розбито по лицю всієї землі, так що вони були розбиті на уламки, і в

2а 3 Неф. 2:8.
3а 1 Неф. 19:10;
Гел. 14:20, 27;
3 Неф. 10:9.

4а пп Розп'яття.
6а 1 Неф. 19:11;
Гел. 14:21.
б Мт. 27:45, 50–51.

8а 4 Неф. 1:7–8.
13а Гел. 14:24; 3 Неф. 6:8.
14а 1 Неф. 12:4.
18а Гел. 14:21–22.

рубцях, і в тріщинах, по всьому лицью землі.

19 І сталося, що коли громи, і блискавиці, і буря, і гроза, і землетрус припинилися—бо ось, вони тривали близько “трьох годин; а дехто говорив, що й довше; проте, всі ці великі й жахливі речі відбувалися протягом майже трьох годин—а потім, ось, була темрява на лиці землі.

20 І сталося, що густа темрява вкрила все лице землі, так що жителі її, хто не загинув, могли “відчувати^б туман темряви;

21 І не можна було мати світла через темряву, ні свічок, ні факелів; не можна було запалити вогню з їхньої хорошої і надзвичайно сухої деревини, так що не могло бути ніякого світла зовсім;

22 І не було видно зовсім ніякого світла, ані вогню, ані мигтіння, ні сонця, ні місяця, ні зірок, бо такими великими були тумани темряви, що були на лиці землі.

23 І сталося, що це продовжувалося протягом “трьох днів, що не було видно ніякого світла; і було велике тужіння, і голосіння, і оплакування серед усіх людей тривалий час; так, великим був стогін людей через темряву і велике знищення, яке зійшло на них.

24 І в одному місці було чути, як вони волали, кажучи: О,

якби ж то ми покаялися перед тим великим і жахливим днем, тоді б наших братів було помилувано, і їх не було б спалено у тому великому місті “Зарагемля.

25 А в іншому місці було чути, як вони волають і тужать, кажучи: О якби ж то ми покаялися перед тим великим і жахливим днем, і не вбивали, і не каменували пророків, і не виганяли їх геть; тоді б наших матерів, і наших прекрасних дочок, і наших дітей було помилувано і не засипано в тому великому місті Моронійга. І таким великим і жахливим було голосіння людей.

РОЗДІЛ 9

У темряві голос Христа проголошує знищення багатьох людей і міст через їхню злочестивість—Він також проголошує Свою божественність, повідомляє, що закон Мойсея виповнено, і запрошує людей прийти до Нього і бути спасеними. Близько 34 р. від р.х.

І сталося, що почувся “голос серед усіх жителів землі, на всьому лиці цієї землі, який казав:

2 Горе, горе, горе цьому народові; “горе жителям усієї землі, якщо вони не покаються; бо диявол^б сміється, і

19а Лк. 23:44.

20а Вих. 10:21–22.

б 1 Неф. 12:5; 19:11.

23а 1 Неф. 19:10.

24а Гел. 13:12.

9 1а 1 Неф. 19:11;

3 Неф. 11:10.

2а Мт. 11:20–21.

б Мойс. 7:26.

його ангели радіють через убивство прекрасних синів і дочок Мого народу; і це через свої беззаконня і мерзоти вони загинули!

3 Знайте, те велике місто Зарагемля Я спалив вогнем, і жителів його також.

4 І знайте, Я зробив так, що те велике місто Мороній було потоплено в глибинах моря, а жителі його потонули.

5 І знайте, те велике місто Моронійга вкрив Я землею і жителів його, щоб сховати їхні беззаконня і мерзоти від Мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

6 І знайте, Я зробив так, що місто Гілгал було потоплено, і жителів його поховано в глибинах землі;

7 Так, і місто Онійга і жителів його, і місто Мокум і жителів його, і місто Єрусалим і жителів його; і Я зробив так, щоб "води прийшли на місце їх, щоб сховати їхню злочестивість і мерзоти від мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

8 І знайте, місто Гадіандій, і місто Гадіомна, і місто Яків, і місто Гімгімно, всім їм Я зробив так, щоб їх було потоплено, і зробив "пагорби і долини на їхніх місцях; і жителів їхніх Я поховав у глибинах землі, щоб сховати їхню злочестивість і мерзоти від мого лиця, щоб кров пророків і святих не

ставала більше переді Мною проти них.

9 І знайте, те велике місто Яковугат, яке було заселено людьми царя Якова, Я зробив так, що його було спалено вогнем через їхні гріхи і їхню злочестивість, яка була понад усю злочестивість усієї землі, через їхні "таємні вбивства і змови; бо саме вони знищили мир серед Мого народу й уряд цієї землі; отже, Я зробив так, щоб їх було спалено, щоб ^бзнищити їх від Мого лиця, щоб кров пророків і святих не ставала більше переді Мною проти них.

10 І знайте, місто Ламан, і місто Йош, і місто Гад, і місто Кішкумен, Я зробив так, що їх було спалено вогнем, і їхніх жителів також, через їхню злочестивість у вигнанні пророків і каменуванні тих, кого Я прислав проголошувати їм про їхню злочестивість і їхні мерзоти.

11 І через те що вони виганяли їх усіх, доки не залишилося жодного праведного серед них, Я наслав "вогонь і знищив їх, щоб їхню злочестивість і мерзоти можна було сховати від Мого лиця, щоб кров пророків і святих, яких Я послав до них, не волала до Мене ^бз землі проти них.

12 І Я зробив так, що "багато великих знищень сталося на цій землі і з цим народом, через їхню злочестивість і їхні мерзоти.

7а Єз. 26:19.
8а 1 Неф. 19:11.
9а Гел. 6:17–18, 21.

б Мос. 12:8.
11а 2 Цар. 1:9–16;
Гел. 13:13.

б Бут. 4:10.
12а 3 Неф. 8:8–10, 14.

13 О всі ви, кого було “поми-
лувано, тому що ви були
більш праведними, ніж вони,
чи повернетеся ви тепер до
Мене, і покаєтеся у ваших
гріхах, і навернетеся, щоб Я
міг ^бзцілити вас?

14 Так, істинно кажу Я вам,
якщо ви ^априйдете до Мене,
ви матимете ^бвічне життя.
Дивіться, Моя ^срука милості
простерта до вас, і хто при-
йде, того Я прийму; і благо-
словенні ті, хто приходить
до Мене.

15 Ось, Я є Ісус Христос, Син
Бога. Я ^астворив небеса, і
землю, і все, що на них. Я
був з Батьком від початку.
^бЯ в Батькові, і Батько в Мені;
і в Мені Батько прославив
Своє ім'я.

16 Я прийшов до Своїх, і
Свої не ^априйняли Мене. І
писання про Моє пришествя
виповнилися.

17 І всі, які прийняли Мене,
ім Я ^адав можливість стати
синами Бога; і саме так Я дам
усім, хто повірить у Моє ім'я,
бо знайте, через Мене ^бвику-
плення приходить, і в Мені
^сзакон Мойсея виповнився.

18 Я є “світло і життя світу.
Я є ^бАльфа і ^сОмега, початок
і кінець.

19 І ви не будете “більше
приносити Мені пролиття
крові; так, з вашими жертва-
ми і вашими всеспаленнями
буде покінчено, бо Я не при-
йматиму жодної з ваших
жертв і ваших всеспалень.

20 І ви принесете в “жертву
Мені скрушене серце і упо-
корений дух. І той, хто при-
йде до Мене із скрушеним
серцем і упокореним духом,
того Я ^бхрищу вогнем і Свя-
тим Духом, саме так, як Ла-
манійців, через їхню віру в
Мене в час їхнього навернен-
ня було хрищено вогнем і
Святим Духом, і вони не зна-
ли цього.

21 Дивіться, Я прийшов у
світ принести викуплення
світові, щоб спасти світ від
гріха.

22 Отже, кожного, хто ^ака-
ється і приходить до Мене, як
мале ^бдитя, того Я прийму, бо
для таких царство Бога. Знай-
те, за таких Я ^споклав Своє
життя і знову взяв його;
отже, покайтеся і приходьте

13а 3 Неф. 10:12.

^б Єр. 3:22;

3 Неф. 18:32.

14а 2 Неф. 26:24–28;

Ал. 5:33–36.

^б Іван 3:16.

^в Ал. 19:36.

15а Іван 1:1–3; Кол. 1:16;

Гел. 14:12;

Етер 4:7;

УЗ 14:9.

^б Іван 17:20–22;

3 Неф. 11:27;

19:23, 29.

16а Іван 1:11;

УЗ 6:21.

17а Іван 1:12.

пп Людина,

Люди—Людина,

можливість

уподібнитися

Небесному Батьку;

Сини і дочки Божі.

^б пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення.

^в 3 Неф. 12:19;

46–47; 15:2–9.

18а пп Світло, Світло
Христа.

^б Об. 1:8.

пп Альфа і Омега.

^в пп Альфа і Омега.

19а Ал. 34:13.

20а 3 Неф. 12:19;

УЗ 20:37.

^б 2 Неф. 31:13–14.

22а пп Покаятися,
Покаяння.

^б Мр. 10:15; Мос. 3:19;

3 Неф. 11:37–38.

^в Іван 10:15–18.

до Мене, ви, кінці землі, і будьте спасеними.

РОЗДІЛ 10

Тиша на землі протягом багатьох годин—Голос Христа обіцяє зібрати Свій народ, як квочка збирає своїх курчаток—Найбільш праведних людей збережено. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

І тоді ось сталося, що всі люди на цій землі почули ці висловлювання і були очевидцями того. А після тих висловлювань була тиша на землі протягом багатьох годин;

2 Бо таким великим було здивування людей, що вони припинили голосити і завивати через утрату своїх родичів, яких було вбито; отже, була тиша на всій землі протягом багатьох годин.

3 І сталося, що дійшов знову голос до людей, і всі люди почули і були очевидцями того, як Він казав:

4 О ви, люди цих "великих міст, що загинули, хто є нащадками Якова, так, хто з дому Ізраїля, скільки разів Я збирав вас, як квочка збирає своїх курчаток під свої крила, і ^бгодував вас.

5 І знову, скільки разів Я збирав вас, як квочка збирає своїх курчаток під свої крила, так, о ви, люди з дому Ізраїля,

які загинули; так, о ви, люди з дому Ізраїля, ви, хто живе в Єрусалимі, як і ті, хто загинув; так, "скільки разів Я хотів зібрати вас, як квочка збирає своїх курчаток, а ви не хотіли.

6 О ви, доме Ізраїля, кого Я "пощадив, скільки разів Я збиратиму вас, як квочка збирає курчаток своїх під свої крила, якщо ви покаєтеся і ^бповернетесь до Мене з щирими намірами в "серці.

7 Але якщо ні, о доме Ізраїля, місця твоїх помешкань будуть спустошеними до часу виповнення "завіту, складеного з вашими батьками.

8 І тоді сталося, що після того як люди почули ці слова, ось, вони почали плакати і голосити знову через втрату своїх родичів і друзів.

9 І сталося, що так пройшло три дні. І було це вранці, і "темрява розсіялася з лиця землі, і земля перестала тремтіти, і скелі перестали розколюватися, і страшний стогін припинився, і весь збентежений галас пройшов.

10 І земля з'єдналася знову, щоб стояти; і тужіння, і оплакування, і зойки людей, яких було залишено в живих, припинилися; і їхнє тужіння перетворилося на радість, і їхнє голосіння—на хвалу і подяку Господові Ісусу Христу, їхньому Викупителеві.

11 І дотепер "виповнилися

10 4а 3 Неф. 8:14.
б 1 Неф. 17:3.
5а Мт. 23:37;
УЗ 43:24–25.

6а 3 Неф. 9:13.
б 1 Сам. 7:3;
Гел. 13:11;
3 Неф. 24:7.

в Єз. 36:26.
7а пп Завіт.
9а 3 Неф. 8:19.
11а Дії 3:18–20.

писання, які промовлялися пророками.

12 І саме “праведніші з народу були спасеними, і саме вони були тими, хто приймав пророків і не каменував їх; і саме вони були тими, хто не проливав кров святих, і їх було помилувано —

13 І їх було помилувано, і не втоплено, і не поховано в землі; і вони не потонули в глибинах моря; і їх не було спалено вогнем, і нічого не впало на них і не задавило на смерть; і не було їх віднесено ураганом; і не задихнулися вони в тумані з диму і темряви.

14 І ось, хто б не читав це, нехай зрозуміє; той, хто має писання, нехай “вивчає їх, і побачить, і зрозуміє, чи не є всі ці смерті і знищення вогнем, і дим, і грози, і урагани, і “роз’єднання землі, щоб поглинути їх, і все це чи не є виповненням пророцтв багатьох з святих пророків.

15 Ось, я кажу вам: Так, багато хто свідчив про ці явища під час пришествя Христа, і їх було “вбито, тому що вони свідчили про це.

16 Так, пророк “Зинос свідчив про це, і також Зинок говорив про це, тому що вони свідчили особливо про нас, хто є рештою їхнього сімені.

17 Ось, наш батько Яків

також свідчив про “решту сімені Йосипа. І ось, хіба ми не є рештою сімені Йосипа? І те, що свідчить про нас, хіба не написано на пластинах з латуні, які наш батько Легій приніс з Єрусалима?

18 І сталося, що наприкінці тридцять і четвертого року, ось, я покажу вам, що людям Нефія, яких було помилувано, і також тим, яких називали Ламанійцями, кого було помилувано, було виказано великі милості для них, і великі благословення було пролито на їхні голови, так що невдовзі після “сходження Христа на небеса Він істинно явив Себе їм —

19 “Показав їм Своє тіло і священнослужив їм; і розповідь про Його священнослужіння буде подано далі. Отже, на цей час я закінчую мою розповідь.

Ісус Христос явив Себе людям Нефія, коли натовп зібрався разом на землі Щедрій, і священнослужив їм; і у такий спосіб Він явив їм Себе.

*Вміщено в розділах з
11 до 26 включно.*

РОЗДІЛ 11

Батько свідчить про Свого Улю-

12а 2 Неф. 26:8;

3 Неф. 9:13.

14а пп Писання—

Цінність Писань.

б 1 Неф. 19:11;

2 Неф. 26:5.

15а пп Мученик,

Мучеництво,

Мученицька смерть.

16а Гел. 8:19–20.

17а 2 Неф. 3:4–5;

Ал. 46:24;

3 Неф. 5:23–24.

18а Дії 1:9–11.

19а 3 Неф. 11:12–15.

бленого Сина—Христос з'являється ї оголошує про Своє спокутування—Люди торкаються слідів від ран на Його руках, ногах і на боці—Вони вигукують Осанну—Він встановлює порядок і спосіб хрищення—Дух суперечок є від диявола—Христове вчення полягає в тому, що люди мають повірити, і бути хрищеними і отримати Святого Духа. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що зібрався великий натовп людей Нефія навколо храму, який був на землі Щедрій; і вони дивувалися і цікавилися один в одного, і вказували один одному на "велику і дивовижну зміну, що сталася.

2 І вони також говорили про Цього Ісуса Христа, про смерть Якого було дано "ознаку.

3 І сталося, що в той час, коли вони так розмовляли між собою, вони почули "голос, і линув Він нібито з небес; і вони кинули оком навколо, бо не зрозуміли голос, який почули; і цей голос не був ані грубим, ані гучним; проте, і незважаючи на те, що це був ^бтихий голос, Він проникав у них аж до самого нутра, так що не було жодної часточки їхнього тіла, яку б це не змусило здригнутися; так, Він прони-

кав у саму душу і запалював їхні серця.

4 І сталося, що знову вони почули голос і не зрозуміли Його.

5 І знову, втретє, вони почули голос, і відкрили свої вуха, щоб почути Його; і їхні очі повернулися в напрямі цього звуку; і вони пильно дивилися в небеса, звідки лунав той звук.

6 І ось, з третього разу вони зрозуміли голос, який почули; і Він сказав їм:

7 Ось Мій "Улюблений Син, ^бв Якому Я задоволений, в Якому Я прославив Своє ім'я—слухайте Його.

8 І сталося, коли вони зрозуміли, вони кинули оком знову на небеса; і ось "побачили вони Чоловіка, Який сховався з небес; і був Він одягнений у білі шати; і Він спустився і став поміж них; і очі всіх у натовпі звернулися до Нього, і вони не наважилися відкрити свої вуста, навіть один до одного, і не знали, що то значить, бо вони думали, що то ангел, який явився їм.

9 І сталося, що Він простер Свою руку вперед і звернувся до людей, кажучи:

10 Дивіться, Я є Ісус Христос, про Якого пророки свідчили, що Він прийде на землю.

11 І знайте, Я є "світло і життя світу; і Я випив з тієї гіркої

11 1а 3 Неф. 8:11–14.
2а Гел. 14:20–27.
3а Повтор. 4:33–36;
Гел. 5:29–33.
б 1 Цар. 19:11–13;

УЗ 85:6.
7а Мт. 3:17; 17:5;
ДС—Іст. 1:17.
б 3 Неф. 9:15.
8а 1 Неф. 12:6;

2 Неф. 26:1.
11а пп Світло, Світло
Христа.

^бчаші, яку Батько дав Мені, і прославив Батька, ^ввзявши на Себе гріхи світу, в чому Я перетерпів ^вволю Батька в усьому від початку.

12 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, всі з натовпу впали на землю; бо вони згадали, що їм було ^апророковано, що Христос має явити Себе їм після Свого сходження у небеса.

13 І сталося, що Господь звернувся до них, кажучи:

14 Встаньте і підійдіть до Мене, щоб ви могли ^авкласти руки свої до Мого боку, і також щоб ви могли ^бвідчутти сліди цвяхів на Моїх руках і на Моїх ногах, щоб ви могли знати, що Я ^вБог Ізраїля і Бог усієї ^вземлі, і Мене було вбито за гріхи світу.

15 І сталося, що безліч людей підійшло і вклало руки свої в Його бік, і торкнулося слідів цвяхів на Його руках і на Його ногах; і це вони зробили, підходячи один за одним, доки вони всі не підійшли, і доки не побачили на свої власні очі і не торкнулися своїми власними руками, і доки не дізналися напевно і не пересвідчилися, що ^аце був Він, про Кого було

написано пророками, що Він має прийти.

16 А коли вони всі по підходили і стали самі очевидцями, вони заволали в один голос, кажучи:

17 Осанна! Благословенне ім'я Всевишнього Бога! І вони припали до ніг Ісуса і ^апоклонялися Йому.

18 І сталося, що Він звернувся до ^аНефія (бо Нефій був серед натовпу) і наказав йому вийти наперед.

19 І Нефій встав, і підійшов, і вклонився Господові, і поцілував Йому ноги.

20 І Господь наказав йому, щоб він підвівся. І він підвівся і став перед Ним.

21 І Господь сказав йому: Я даю тобі ^авладу, щоб ти ^бхристив цей народ, коли Я знову зійду на небеса.

22 І ще Господь підізвав ^аінших і сказав їм те саме; і Він дав їм владу христити. І Він сказав їм: У такий спосіб ви будете христити; і ^бне буде сперечань між вами.

23 Істинно Я кажу вам, що кожного, хто покається у своїх гріхах через ваші ^аслова і ^ббажатиме христитися в Моє ім'я, у такий спосіб будете ви христити їх—Ось ви підете і

11б Мт. 26:39, 42.

^в Іван 1:29;
УЗ 19:18–19.

^г Мр. 14:36;
Іван 6:38;
УЗ 19:2.

12а Ал. 16:20.

14а Іван 20:27.

^б Лк. 24:36–39;
УЗ 129:2.

^в Ісаія 45:3;

3 Неф. 15:5.

^г 1 Неф. 11:6.

15а пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

17а пп Поклоніння,
Поклонятися.

18а 3 Неф. 1:2, 10.

21а пп Влада.

^б пп Хрищення,
Христити.

22а 1 Неф. 12:7;

3 Неф. 12:1.

^б 3 Неф. 18:34.

23а 3 Неф. 12:2.

^б пп Хрищення,
Христити—

Вимоги для
хрищення.

‘станете у воду, і в Моє ім’я будете ви христити їх.

24 І тож слухайте, ось слова, які ви промовлятимете, називаючи їх по імені, кажучи:

25 Маючи “владу, надану мені Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім’я ^бБатька, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

26 І тоді ви “занурите їх у воду і піднімете знову з води.

27 І у такий спосіб будете ви христити в Моє ім’я; бо знайте, істинно кажу вам, що Батько, і Син, і Святий Дух “єдині; і Я в Батькові, і Батько в Мені, і Батько і Я єдині.

28 І згідно з тим, що Я вам заповідав, так ви будете христити. І не буде “сперечань між вами, як досі було; і не буде також сперечань між вами стосовно питань Мого вчення, як досі було.

29 Бо істинно, істинно Я кажу вам, той, в кому є дух “суперечок, не від Мене, але від ^бдиявола, який є батьком суперечок, і він підбурює серця людей сперечатися із злістю, один з другим.

30 Ось, це не Моє вчення— підбурювати серця людей на злість один проти одного;

але Моє вчення у тому, щоб з цим було покінчено.

31 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, Я проголошу вам Моє “вчення.

32 І це Моє “вчення, і це вчення, яке Батько дав Мені; і Я даю ^бсвідчення про Батька, а Батько дає свідчення про Мене, і “Святий Дух дає свідчення про Батька і про Мене; і Я даю свідчення, що Батько наказав усім людям, повсюди, покаятися і повірити в Мене.

33 І кожен, хто повірить у Мене і “христиться, той буде ^бспасений; і вони є тими, хто “успадкує царство Бога.

34 А кожного, хто не повірить у Мене і не христиться, буде проклято.

35 Істинно, істинно Я кажу вам, що це є Моє вчення, і Я даю Моє свідчення про це від Батька; і кожен, хто “повірить у Мене, повірить і в Батька також; і йому дасть Батько свідчення про Мене, бо Він благословить його ^бвогнем і “Святим Духом.

36 І так Батько даватиме свідчення про Мене, і Святий Дух даватиме свідчення йому про Батька і про Мене;

23в 3 Неф. 19:10–13.

25а Мос. 18:13; УЗ 20:73.

пп Хрищення,
Христити—
Належне
повноваження.

б пп Бог, Божество.

26а пп Хрищення,
Христити—
Хрищення
зануренням.

27а Іван 17:20–22;

3 Неф. 28:10;

Морм. 7:7; УЗ 20:28.

28а 1 Кор. 1:10;
Еф. 4:11–14;
УЗ 38:27.

29а 2 Тим. 2:23–24;
Мос. 23:15.

пп Суперечка.

б плс, Еф. 4:26;
Мос. 2:32–33.

31а 2 Неф. 31:2–21.

32а пп Учення Христове.

б 1 Іван 5:7.

в 3 Неф. 28:11; Етер 5:4.

33а Мр. 16:16.

пп Хрищення,
Христити—
Необхідність.

б пп Спасіння.

в пп Целестіальна
слава.

35а Етер 4:12.

б 3 Неф. 9:20; 12:2.

в пп Святий Дух.

бо Батько, і Я, і Святий Дух є єдине.

37 І знову кажу Я вам, ви маєте покаятися, і “стати як мале дитя, і бути хрищеними в Моє ім’я, інакше ні в якому разі не отримаєте ви цього.

38 І знову Я кажу вам, ви повинні покаятися, і бути хрищеними в Моє ім’я, і стати як мале дитя, інакше ви ні в якому разі не зможете успадкувати царство Бога.

39 Істинно, істинно Я кажу вам, що це є Моє вчення, і кожний, хто “будуватиме на цьому, будуватиме на Моєму камені, і ^вворота пекла не переможуть їх.

40 І кожний, хто проголошуватиме більше або менше від цього і видаватиме те за Моє вчення, той приходить від зла і не побудований на Моєму камені; але він буде на “піщаній основі, і ворота пекла стоять відчиненими, щоб прийняти таких, коли розіллються ріки і вітри вдарять по них.

41 Отже, йдіть до цих людей і проголошуйте слова, які Я сказав, по всіх кінцях землі.

РОЗДІЛ 12

Ісус покликає й уповноважує

Дванадцятьох—Він звертається до Нефіїців з промовою, схожою на Проповідь на Горі—Він виголошує Заповіді Блаженства—Його вчення перевершує і переважає закон Мойсея—Людям заповідано бути досконалими, так само, як Він і Його Батько досконалі—Порівняйте: Матвій 5. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що коли Ісус промовив ці слова Нефієві і тим, кого було покликано (тож число тих, кого було покликано і хто отримав силу і владу христити, було “дванадцять), і ось, Він простер вперед Свою руку до натовпу і заволав до них, кажучи: “Благословенні ви, якщо звернете увагу на слова цих дванадцятьох, яких Я “обрав з-поміж вас священнослужити вам і бути вашими слугами; і їм Я дав владу, щоб вони могли христити вас водою; і після того, як вас буде хрищено водою, ось, Я хрищу вас вогнем і Святим Духом; отже, благословенні ви, якщо повірите в Мене і христитесь, після того як ви бачили Мене і знаєте, що Я є.

2 І знову, ще більш благословенні ті, хто “повірить вашим словам, тому що ви будете свідчити, що бачили Мене і знаєте, що Я є. Так, благословенні ті, хто повірить

37а Мр. 10:15;
Лк. 18:17;
Мос. 3:19;
3 Неф. 9:22.
39а Мт. 7:24–29;
Гел. 5:12.
пп Скеля.

б 3 Неф. 18:12–13.
40а 3 Неф. 14:24–27.
12 1а 3 Неф. 13:25.
б пп Благословити,
Благословенний,
Благословення,
в пп Покликати,

Покликаний
Богом,
Покликання.
2а УЗ 46:13–14.
пп Вірування,
Вірувати.

вашим словам і ^бспуститься до глибин покірливості і буде хрищений, бо вони будуть відвідані ^ввогнем і Святим Духом, і отримають відпущення своїх гріхів.

3 Так, благословенні ^абідні духом, які ^бприходять до Мене, бо їхнім є царство небесне.

4 І ще, благословенні всі ті, хто тужить, бо вони втішаться.

5 І благословенні ^алагідні, бо вони успадкують ^бземлю.

6 І благословенні всі ті, хто ^аголодує і ^бспрагне за ^вправедністю, бо будуть вони сповнені Святим Духом.

7 І благословенні ^амилостиві, бо вони отримають милість.

8 І благословенні всі ^ачисті серцем, бо вони ^бпобачать Бога.

9 І благословенні всі ^амиротворці, бо їх буде названо ^бдітьми Бога.

10 І благословенні всі ті, кого ^апереслідують через Моє ім'я, бо їхнім є царство небесне.

11 І благословенні ви, коли люди будуть кривдити вас і утискувати, і всіляко зловити проти вас брехливо, через Мене;

12 Бо ви матимете велику

радість і будете надзвичайно раді, бо великою буде ваша ^авинагорода на небесах; бо так само переслідували вони пророків, які були перед вами.

13 Істинно, істинно кажу Я вам, Я даю вам бути ^асіллю землі; але якщо сіль втратить свою солоність, то чим тоді земля солитися буде? Сіль тоді буде ні до чого непридатною, як тільки бути викинутою і розтоптанною під ногами людей.

14 Істинно, істинно Я кажу вам, Я даю вам бути світлом для цього народу. Місто, що поставлене на пагорбі, не можна сховати.

15 Дивіться, чи люди запалюють ^асвічку і ставлять її під посудину? Ні, але на свічник, і вона дає світло всім, хто в домі;

16 Отже, нехай ваше ^асвітло сяє перед цим народом, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і прославляли вашого Батька, Який на небесах.

17 Не думайте, що Я прийшов знищити закон чи пророків. Я не прийшов знищити, але виповнити;

18 Бо істинно кажу Я вам, жодна йота, жодна риска не

2б Етер 4:13–15.
в 3 Неф. 11:35; 19:13.
3а УЗ 56:17–18.
пп Упокоритися,
Покірність.
б Мт. 11:28–30.
5а Рим. 12:16;
Мос. 3:19.
пп Лагідний,
Лагідність.

б пп Земля.
6а 2 Неф. 9:51;
Ен. 1:4.
б Єр. 29:13.
в Пр. 21:21.
7а пп Милостивий,
Милість.
8а пп Чистий, Чистота.
б УЗ 93:1.
9а пп Миротворець.

б пп Сини і дочки
Божі.
10а УЗ 122:5–9.
пп Переслідувати,
Переслідування.
12а Етер 12:4.
13а УЗ 101:39–40.
пп Сіль.
15а Лк. 8:16.
16а 3 Неф. 18:24.

зникла з “закону, але в Мені він весь був виконаний.

19 І ось, Я дав вам закон і заповіді Мого Батька, щоб ви повірили в Мене, і щоб ви покаялися у своїх гріхах і прийшли до Мене із “скрушеним серцем і упокореним духом. Ось, ви маєте заповіді перед собою, і ^бзакон виповнено.

20 Отже, прийдіть до Мене і будьте спасеними; бо істинно кажу Я вам, що якщо ви не виконуватимете Моїх заповідей, які Я заповідав вам у цей час, ви ні в якому разі не увійдете в царство небесне.

21 Ви чули, як це було сказано тими, що з давнини, і це також написано перед вами—не “вбивати, а тому, хто вбиватиме, загрожуватиме покарання від Бога;

22 Але кажу я вам, що тому, хто сердиться на брата свого, загрожуватиме його покарання. І тому, хто скаже братові своєму: Рака,—загрожуватиме суд; а тому, хто скаже: Ти дурень,—загрожуватиме вогонь пекельний.

23 Отже, якщо ви прийдете до Мене або бажатимете прийти до Мене, і пам'ятатимете, що ваш брат має щось проти вас—

24 Спрямуйте свій шлях до брата свого і спочатку “примиріться з своїм братом, а

тоді приходьте до Мене з щирими намірами в серці, і Я прийму вас.

25 Погодьтеся з своїм супротивником швидко, доки ти в дорозі з ним, щоб він ні в який час не міг схопити тебе і тебе не було кинуте у в'язницю.

26 Істинно, істинно кажу Я тобі, ти ні в якому разі не вийдеш звідти, доки ти не заплатиш все до останнього сеніна. А поки ти у в'язниці, хіба можеш ти заплатити хоч би один “сенін? Істинно, істинно Я кажу тобі: Ні.

27 Ось написано тими, хто з давнини, не чинити “перелюбу;

28 Але Я кажу вам, що той, хто дивиться на жінку, пристрасно “бажаючи її, вже вчинив перелюб у серці своєму.

29 Ось, Я даю вам заповідь, щоб ви не дозволяли нічому з цього входити у ваше “серце;

30 Бо краще вам відмовитися від цього, взявши на себе “хреста свого, ніж вас буде кинуте у пекло.

31 Було написано, що той, хто залишить дружину свою, нехай той дасть їй запис про “розлучення.

32 Істинно, істинно кажу Я вам, що той, хто “залишить дружину свою, якщо це не з причини ^бблуду, робить

18а пп Закон Мойсеїв.

19а 3 Неф. 9:20.

пп Скрушене серце.

б 3 Неф. 9:17.

21а Вих. 20:13;

Мос. 13:21;

УЗ 42:18.

24а пп Простити, Прощати.

26а Ал. 11:3.

27а 2 Неф. 9:36;

УЗ 59:6.

28а УЗ 42:23.

пп Жадати.

29а Дії 8:22.

30а Мт. 10:38; 16:24;

Лк. 9:23.

31а пп Розлучення.

32а Мр. 10:11–12.

б пп Блуд.

так, що вона чинить ^аперелюб; а той, хто одружиться з тією, яка розлучена, чинить перелюб.

33 І ще написано, не порушуй клятви, але виконуй перед Господом ^аклятви свої;

34 Але істинно, істинно кажу Я вам, не ^аклянїться зовсім; ані небесами, бо це Божий престол;

35 Ані землею, бо це підніжок його;

36 Не клянись головою своєю, бо не можеш ти зробити жодної волосини чорною або білою;

37 Але нехай твоя відповідь буде: Так, так; Ні, ні; бо все, що виходить понад це, є злом.

38 І ось написано: ^аОко за око, і зуб за зуб;

39 Але Я кажу вам, не ^ачинїть опір злу, але якщо хтось ударить тебе по твоїй правій щоці, ^бповерни до нього й другу також;

40 І якщо якийсь чоловік порушить справу проти тебе в суді і забере сорочку твою, віддай йому і плаща твого також;

41 І хто б не примусив тебе пройти милю, пройди з ним дві.

42 ^аДай тому, хто просить у тебе, і від того, хто хотів би позичити в тебе, не відвертайся.

43 І ось написано ще любити ближнього свого і ненавидіти ворога свого;

44 Але ось я кажу вам, любіть ^аворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і ^бмолїться за тих, хто жорстоко ставиться до вас і утискує вас;

45 Щоб могли ви бути дітьми вашого Батька, Який на небесах; бо Він наказує сонцю Своєму сходити над злими і над добрими.

46 Отже, те, що з давнини, що було під законом, в Мені все виповнилося.

47 Усе ^астаре скінчилося, і все новим стало.

48 Отже, Я б хотів, щоб ви були ^адосконалим, саме Яким є Я, або яким досконалим є ваш Батько, Який на небесах.

РОЗДІЛ 13

Ісус навчає Нефїйців Господній молитві—Вони мають накопичувати скарби на небесах—Дванадцятьом у їхньому священнослужінні наказано не турбуватися про мирське—Порівняйте: Матвій 6. Близько 34 р. від Р.Х.

Істинно, істинно кажу Я, що хотів би, щоб ви давали

32в пп Перелюб.

33а пп Клятва.

34а пп Богохульство.

38а Лев. 24:20.

39а 3 Неф. 6:13;

4 Неф. 1:34;

УЗ 98:23–32.

б пп Терпіння.

42а Кн. Як. 2:17–19;

Мос. 4:22–26.

44а Пр. 24:17; Ал. 48:23.

б Дії 7:59–60.

47а 3 Неф. 15:2, 7;

УЗ 22:1.

48а Мт. 5:48;

3 Неф. 27:27.

пп Довершений,
Досконалий.

“милостиню бідним; але зверніть увагу на те, щоб не давати милостиню перед людьми для того, щоб вони побачили вас; інакше ви не матимете винагороди від вашого Батька, Який на небесах.

2 Отже, коли будете давати милостиню, не сурміть перед собою, як лицеміри чинитимуть у синагогах і на вулицях, щоб мати славу від людей. Істинно кажу Я вам, вони мають свою винагороду.

3 Але коли ти даєш милостиню, нехай ліва твоя рука не знає, що чинить твоя права рука;

4 Щоб твоя милостиня була таємною; і твій Батько, Який бачить таємне, Сам винагородить тебе відкрито.

5 І коли ти молишся, не чини, як лицеміри, бо вони люблять молитися, стоячи в синагогах і на розі вулиць, щоб їх побачили люди. Істинно кажу Я тобі, вони мають свою винагороду.

6 Але ти, коли молишся, увійди до своєї комірчини, і, зачинивши двері свої, помолися Батькові своєму, Який в таємниці; і твій Батько, Який бачить таємне, винагородить тебе відкрито.

7 А коли ти молишся, не вживай марних повторень, як язичник, бо вони думають,

що їх буде почуто через те, що багато говорять.

8 Отже, не будьте схожими на них, бо ваш Батько “знає, в чому у вас є потреба, ще до того, як ви попросите в Нього.

9 Тож у такий “спосіб ^бмоліться ви: “Батьку наш, Який на небесах, нехай освячено буде ім'я Твоє.

10 Твоя воля нехай буде на землі, як на небі.

11 І прости нам борги наші, як ми прощаємо боржникам нашим.

12 І не “введи нас у спокусу, але визволи нас від зла.

13 Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь.

14 Бо, якщо ви “прощаєте людям їхні провини, ваш Небесний Батько також простить вам;

15 Але якщо ви не прощаєте людям їхніх провин, не простить вам і ваш Батько ваші провини.

16 Більш того, коли ви “поститесь, не будьте, як лицеміри, з сумним обличчям, бо вони спотворюють свої обличчя, щоб люди могли побачити, що вони постяться. Істинно, кажу Я вам, вони мають свою винагороду.

17 Але ти, коли постишся, помаж свою голову і вмий обличчя своє;

18 Щоб не люди бачили,

13 1а пп Милостиня,
Роздача милостині.
2а УЗ 121:34–35.
5а пп Молитва.
8а УЗ 84:83.
9а Мт. 6:9–13.

б пп Молитва.
в пп Бог, Божество—
Бог Батько.
12а пдс, Мт. 6:14.
14а Мос. 26:30–31;
УЗ 64:9.

пп Простити,
Прощати.
16а Ісая 58:5–7.
пп Піст, Пощення.

що ти постишся, а твій Батько, Який є таємним; і твій Батько, Який бачить таємне, віддячить тобі відкрито.

19 Не накопичуй для себе скарбів на землі, де міль та іржа зіпсують і злодії увірвуться і вкрадуть;

20 Але накопичуй для себе «скарби на небесах, де ні міль, ні іржа не зіпсують і де злодії не увірвуться і не вкрадуть.

21 Бо де ваш скарб, там буде і ваше серце також.

22 «Світло тіла є око; отже, якщо твоє око буде єдиноспрямованим, твоє тіло буде сповненим світлом.

23 Але якщо твоє око буде злим, все твоє тіло буде сповненим темряви. Отже, якщо світло, що в тобі, є темрявою, то якою великою є та темрява!

24 Жоден чоловік не може «служити двом хазяям; він або буде ненавидіти одного і любити другого, або буде вірним одному і зневажати другого. Ви не можете служити Богові і мамоні.

25 І от сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він подивився на дванадцятьох, яких Він обрав, і сказав їм: Пам'ятайте слова, які Я промовив. Бо знайте, ви ті, кого Я обрав «священнослужити цьому народові. Отже, Я кажу вам, ^бне турбуйтеся про своє життя, що ви будете їсти або що ви будете пити; а також про своє тіло—у що ви одягнете-

ся. Хіба життя не більше, ніж їжа, а тіло не більше, ніж одяг?

26 Подивіться на птахів у повітрі: адже вони не сіють, не жнуть вони і не збирають у комору; і все-таки ваш Небесний Батько годує їх. Хіба ви не набагато кращі за них?

27 Хто з вас може, потурбувавшись, додати один лікоть до свого зросту?

28 А для чого турбуватися про одяг? Подумайте про лілеї польові, як вони ростуть; вони не трудяться, а також не прядуть;

29 І все ж таки, кажу я вам, що навіть Соломон у всій своїй славі не був одягнений, як одна з них.

30 Отже, якщо Бог так одягає траву польову, яка сьогодні є, а завтра її вже викинуто в піч, так само Він одягне і вас, якщо ви не малої віри.

31 Отже, не беріть до думки, кажучи: Що ми будемо їсти? або: Що ми будемо пити? або: У що ми будемо одягатися?

32 Бо ваш Небесний Батько знає, що ви маєте потребу в усьому цьому.

33 Але шукайте найперше всього «царства Бога і Його праведності, і все це додасться вам.

34 Не турбуйтеся про завтрашній день, бо завтрашній день потурбується про себе сам. Досить у цьому дні зла свого.

18а УЗ 38:7.

20а Гел. 5:8; 8:25.

22а УЗ 88:67.

24а 1 Сам. 7:3.

25а пп Служити,

Священнослужити.

б Ал. 31:37–38;

УЗ 84:79–85.

33а Лк. 12:31.

РОЗДІЛ 14

Ісус наказує: Не судіть; питайте у Бога; остерігайтеся лжепророків—Він обіцяє спасіння тим, хто виконує волю Батька—Порівняйте: Матвій 7. Близько 34 р. від Р.Х.

І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він повернувся знову до натовпу і знову відкрив до них Свої уста, кажучи: Істинно, істинно кажу Я вам, не судіть, щоб вас не було суджено.

2 “Бо яким судом ви судите, таким і вас буде суджено; і якою мірою ви міряєте, такою і вам буде відміряно також.

3 І чому бачиш ти порошок, що в оці брата твого, але не зважаєш на колоду, що в твоєму власному оці?

4 Або як ви скажете своєму братові: Давай вийму порошок з твого ока—аж ось, колода в твоєму власному оці?

5 Ти, лицеміре, спершу викинь колоду з свого власного ока; тоді ти ясно побачиш, як вийняти порошок з братового ока.

6 Не давайте того, що святе, собакам, і не розкидайте перлин ваших перед свинями, щоб вони не розтоптали

їх під ногами, і не повернулися до вас, і не розірвали вас.

7 “Просіть, і буде дано вам; шукайте, і ви знайдете; стукайте, і буде відчинено вам.

8 Бо кожний, хто просить, отримає; і той, хто шукає, знайде; і тому, хто стукає, буде відчинено.

9 Чи є серед вас хтось, хто, якщо у нього син попросить хліба, дасть йому камінь?

10 Або якщо попросить риби, дасть йому змію?

11 Тож якщо ви, будучи злими, знаєте, як давати добрі дари вашим дітям, як набагато більше буде ваш Батько, Який на небесах, давати добре тим, хто просить у Нього?

12 Отже, все, що б ви хотіли, аби люди робили для вас, робіть таке для них, бо це і є закон і пророки.

13 Увійдіть через тісні ворота; бо широкими є ворота і широким є шлях, що веде до знищення, і багато хто йде через них;

14 Тому що тісні ворота, і вузький шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його.

15 Остерігайтеся лжепророків, які приходять до вас в одязі овечій, але в душі вони є хижі вовки.

16 Ви пізнаєте їх по їхніх

14 1а пдс, Мт. 7:1–2;
Іван 7:24.

2а Морм. 8:19.

5а Іван 8:3–11.

6а пп Святий.

7а 3 Неф. 27:29.

пп Молитва.

12а пп Співчуття.

13а Лк. 13:24;

3 Неф. 27:33.

б УЗ 132:25.

14а 2 Неф. 9:41;

31:9, 17–18;

УЗ 22:1–4.

б 1 Неф. 8:20.

в 1 Неф. 14:12.

15а Єр. 23:21–32;

2 Неф. 28:9, 12, 15.

плодах. Хіба збирають люди виноград з тернини або фіги з чортополоху?

17 Саме так кожне добре дерево приносить добрий плід; а зіпсоване дерево приносить злий плід.

18 Добре дерево не може принести злий плід, також не може і зіпсоване дерево принести добрий плід.

19 Кожне дерево, що не “приносить добрі плоди, зрубається і кидається у вогонь.

20 Ось чому за їхніми “плодами ви пізнаєте їх.

21 Не кожний, хто каже Мені: Господи, Господи, — увійде в царство небесне; але той, хто виконує волю Батька Мого, Який на небесах.

22 Багато хто “скаже Мені в той день: Господи, Господи, хіба ми не пророкували в ім'я Твоє, і в Твоє ім'я хіба не виганяли дияволів, і в Твоє ім'я не вчинили багато чудових діянь?

23 І тоді Я заявлю їм: Я ніколи не “знав вас; ^бвідійдіть від Мене, ви, хто чинить беззаконня.

24 Отже, кожного, хто чує ці висловлювання Мої і виконує їх, Я порівняю його з мудрим чоловіком, який побудував дім свій на “камені —

25 І “дощ падав, і розлилися ріки, і подули вітри, і вдарили по домові цьому; і він не

^бвпав, бо його було закладено на камені.

26 І кожного, хто чує ці Мої висловлювання і не виконує їх, буде порівняно з нерозумним чоловіком, який побудував свій дім на “піску —

27 І дощ падав, і розлилися ріки, і подули вітри, і вдарили по домові цьому; і він упав, і великим було падіння його.

РОЗДІЛ 15

Ісус проголошує, що закон Мойсея вповнено в Ньому — Нефійці є іншими вівцями, про яких Він говорив у Єрусалимі — Через беззаконня люди Господа в Єрусалимі не знають про розсіяних овець Ізраїля. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він кинув оком навколо у натовп і сказав їм: Ось, ви чули те, чого Я навчав перед тим, як Я зійшов до Мого Батька; отже, кожний, хто пам'ятає ці висловлювання Мої і “виконує їх, того Я ^бпідніму з мертвих в останній день.

2 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він відчув, що були деякі серед них, які здивувалися і побажали знати, що саме Він хотів сказати стосовно “закону Мойсея; бо вони не зрозуміли висловлю-

19а Мт. 3:10; Ал. 5:36–41;
УЗ 97:7.

20а Лк. 6:43–45;
Морон. 7:5.

22а Ал. 5:17.

23а Мос. 5:13; 26:24–27.
б Лк. 13:27.

24а пп Скеля.

25а Ал. 26:6; Гел. 5:12.

б Пр. 12:7.

26а 3 Неф. 11:40.
15 1а Як. 1:22.

б 1 Неф. 13:37;
УЗ 5:35.

2а пп Закон Мойсеїв.

вання, що старе відійшло і що все стало новим.

3 І Він сказав їм: Не дивуйтеся, що Я сказав вам, що старе відійшло і що все стало новим.

4 Знайте, Я кажу вам, що “закон, який було дано Мойсеєві, виповнено.

5 Отже, “Я Той, Хто дав закон, і Я Той, Хто склав завіт з Моїм народом, Ізраїлем; отже, закон у Мені виповнився, бо Я прийшов ^бвиконати закон; отже, він має кінець.

6 Ось, Я “не знищую пророків, бо все, що не виповнено в Мені, істинно Я кажу вам, буде все виповнено.

7 І через те, що Я кажу вам, що старе відійшло, Я не знищую те, що було сказано про те, що має статися.

8 Бо ось, “завіт, який Я склав з Моїм власним народом, не весь виконано; але закон, який було дано Мойсеєві, має закінчення в Мені.

9 Ось, Я є “закон і ^бсвітло. Подивіться на Мене, і витерпите до кінця, і ви ^вжитимете; бо тому, хто ^ввитерпить до кінця, подарую Я вічне життя.

10 Ось, Я дав вам “заповіді; отже, виконуйте Мої заповіді. І це і є закон і пророки, бо

вони дійсно ^бсвідчать про Мене.

11 І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він сказав тим дванадцятьом, яких Він обрав:

12 Ви—Мої учні; і ви є світочем для цього народу, який є залишком дому “Йосипа.

13 І ось, це є “земля вашого успадкування; і Батько дав її вам.

14 І ні в які часи не давав Батько Мені наказу, що Я мушу “розповісти це вашим браттям в Єрусалимі.

15 Ні в які часи також не давав Батько Мені наказ, що Я мушу розповісти їм про “інші коліна дому Ізраїля, які Батько вивів з тієї землі.

16 Ось що Батько наказав Мені, щоб Я сказав їм:

17 Інших овець Я маю, що не з цієї отари; їх також Я маю привести, і вони почують голос Мій; і буде одна отара, і один “пастир.

18 І ось, через твёрдошіість і зневіру вони не “розуміють Моє слово; отже, Мені було наказано не казати їм нічого більше від Батька стосовно цього.

19 Але істинно кажу Я вам, що Батько наказав Мені, і Я кажу це вам, що вас було

4а Мос. 13:27–31;
3 Неф. 9:17–20.

5а 1 Кор. 10:1–4;
3 Неф. 11:14.
пп Єгова.

б Ал. 34:13.

6а 3 Неф. 23:1–5.

8а 3 Неф. 5:24–26.

9а 2 Неф. 26:1.

б пп Світло, Світло
Христа.

в Іван 11:25;
УЗ 84:44.

г пп Терпіти.

10а 3 Неф. 12:20.

б Мос. 13:33.

12а пп Йосип, син
Яковів.

13а 1 Неф. 18:22–23.

14а 3 Неф. 5:20.

15а 3 Неф. 16:1–4.

пп Ізраїль—Десять
загублених колін
Ізраїля.

17а пп Добрий Пастир.

18а УЗ 10:59.

відділено від них через їхнє беззаконня; отже, саме через своє беззаконня вони не знають про вас.

20 І істинно кажу Я вам ще, що інші коліна Батько відділив від них; і це через їхнє беззаконня вони не знають про них.

21 І істинно кажу Я вам, що ви ті, про яких Я сказав: “Інших овець Я маю, що не з цієї отари; їх також Я маю привести, і вони почують голос Мій; і буде одна отара і один пастир.

22 І вони не зрозуміли Мене, бо вони гадали, що це були “Іновірці; бо вони не зрозуміли, що Іновірці мають бути ^бнавернені з допомогою їхнього проповідування.

23 І вони не зрозуміли Мене, коли Я сказав, що вони почують Мій голос; і вони не зрозуміли Мене, що “Іновірці ні в які часи не почули б Мій голос—що Я б не явив Себе їм, хіба що через ^бСвятого Духа.

24 Але ось, ви і чули “Мій голос, і бачили Мене; і ви Мої вівці, і вас причислено до тих, кого Батько ^бдав Мені.

РОЗДІЛ 16

Ісус відвідує інших загублених овець Ізраїля—В останні дні Евангелія піде до Іновірців, а по-

тім до дому Ізраїля—Господній народ побачить на свої власні очі, коли Він знову відновить Сіон. Близько 34 р. від р.х.

І істинно, істинно кажу Я вам, що в Мене є “інші вівці, які не з цієї землі, і не з землі Єрусалима, і не з якихось частин тієї землі, навколо якої Я священнослужив.

2 Бо ті, про кого Я кажу, ще не чули Мого голосу; і також ні в які часи Я не являв Себе їм.

3 Але Я отримав наказ від Батька, що Я мушу піти до “них і що вони почують Мій голос і будуть причислені до Моїх овець, щоб могла бути одна отара й один пастир; отже, Я йду, щоб показати Себе їм.

4 І Я наказую вам, щоб ви записали ці “висловлювання після того, як Я піду, щоб якщо буде так, що Мій народ в Єрусалимі, ті, хто бачив Мене і був зі Мною в Моєму священнослужінні, не попросить у Батька в Моє ім'я, щоб вони могли отримати знання про вас через Святого Духа, а також про інші коліна, про які вони не знають, щоб ці висловлювання, які ви запишете, було збережено і явлено ^бІновірцям, щоб через повноту Іновірців, залишки їхнього сімені, які

21а Іван 10:14–16.

22а пп Іновірці.

б Дії 10:34–48.

23а Мт. 15:24.

б 1 Неф. 10:11.

пп Святий Дух.

24а Ал. 5:38;

3 Неф. 16:1–5.

б Іван 6:37;

УЗ 27:14.

16 1а 3 Неф. 15:15.

пп Ізраїль—Десять

загублених колін Ізраїля.

3а 3 Неф. 17:4.

4а пп Писання.

б 1 Неф. 10:14;

3 Неф. 21:6.

буде розсіяно по лицю землі через їхню зневіру, могло бути приведено, тобто могло бути приведено до ⁴пізнання Мене, їхнього Викупителя.

5 І тоді ⁴зберу Я їх з чотирьох кінців землі; і тоді Я виповню ⁶завіт, який Батько склав з усім народом з ⁴дому Ізраїля.

6 І благословенні ⁴Іновірці через їхню віру в Мене, в ⁶Святого Духа і через Нього, Який свідчить їм про Мене і про Батька.

7 Ось, через їхню віру в Мене, каже Батько, і через твою зневіру, о доме Ізраїля, в ⁴прийдешні дні істина прийде до Іновірців, щоб повнота цього стала відомою їм.

8 Але горе, каже Батько, невірющим Іновірцям—бо незважаючи на те, що вони прийшли на лице цієї землі і ⁴розсіяли Мій народ, який з дому Ізраїля; і Мій народ, який з дому Ізраїля, було ⁶знехтувано з-поміж них і було розтоптано ними під ногами;

9 І через милості Батька до Іновірців, а також вироки Батька Моєму народові, який з дому Ізраїля, істинно, істинно кажу Я вам, що після всього цього, і після того, що Я зробив так, що Мій народ, який з дому

Ізраїля, було побито, і йому було завдано скорбот, і його було ⁴вбито, і викинуто геть з-поміж них, і було зненавиджено ними, і піддано освищенню і зроблено притчею серед них—

10 І так наказує Батько, щоб Я сказав вам: Того дня, коли Іновірці согрішать проти Моєї євангелії, і зречуться повноти Моєї євангелії, і будуть ⁴піднесені в гордовитості своїх сердець над усіма народами, і над усіма людьми з усієї землі, і будуть сповнені всілякою брехнею, і обманом, і злом, і всіляким лицемірством, і вбивствами, і ⁶орудуванням священиків, і розпустою, і таємними мерзотами; і якщо вони робитимуть усе це, і зречуться повноти Моєї євангелії, ось, каже Батько, Я заберу повноту євангелії від них.

11 І тоді Я ⁴згадаю Мій завіт, який Я склав з Моїм народом, о доме Ізраїля, і Я принесу Мою євангелію їм.

12 І Я покажу тобі, о доме Ізраїля, що Іновірці не матимуть влади над тобою; але Я згадаю Мій завіт тобі, о доме Ізраїля, і ви прийдете до ⁴пізнання повноти Моєї євангелії.

13 Але якщо Іновірці пока-

4в Єз. 20:42–44;

3 Неф. 20:13.

5а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

б 3 Неф. 5:24–26.

в 1 Неф. 22:9;

3 Неф. 21:26–29.

6а 1 Неф. 13:30–42;

2 Неф. 30:3.

б 2 Неф. 32:5;

3 Неф. 11:32, 35–36.

пп Святий Дух.

7а пп Відновлення
євангелії.

8а 1 Неф. 13:14;

Морм. 5:9, 15.

б 3 Неф. 20:27–29.

9а Ам. 9:1–4.

10а Морм. 8:35–41.

б 2 Неф. 26:29.

11а 3 Неф. 21:1–11;

Морм. 5:20.

12а Гел. 15:12–13.

ються і повернуться до Мене, каже Батько, ось, їх буде “причислено до Мого народу, о доме Ізраїля.

14 І Я не дозволю Моєму народові, який з дому Ізраїля, пройти серед них і розтопта-ти їх, каже Батько.

15 Але якщо вони не повер-нуться до Мене і не прислу-хаються до Мого голосу, Я дозволю їм, так, Я дозволю Моєму народові, о доме Ізраїля, щоб вони пройшли серед них і “розтоптали їх, і будуть вони, як сіль, що втратила свою солоність, яка після цього ні на що не при-датна, хіба що тільки бути викинутою і розтоптанною під ногами Мого народу, о доме Ізраїля.

16 Істинно, істинно кажу Я вам, так наказав Мені Бать-ко—щоб Я дав цьому наро-дові землю для їхнього успадкування.

17 І тоді сповняться “слова пророка Ісаї, який сказав:

18 “Твої ^бохоронці піднімуть голос; голосом разом вони співатимуть, бо вони побачать на свої власні очі, коли Господь відновить знову Сіон.

19 Вибухніть радістю, спі-вайте разом, ви, спустошені місця Єрусалима; бо Господь

утішив Свій народ, Він вику-пив Єрусалим.

20 Господь обнажив Свою святу руку на очах усіх наро-дів; і всі кінці землі побачать спасіння від Бога.

РОЗДІЛ 17

Ісус наказує народу обдумува-ти Його слова і молитися про розуміння їх—Він виліковує їхніх хворих—Він молиться за народ, використовуючи мову, яку не можна записати—Ангели священнослужать їхнім малим дітям, і вогонь оточує їх. Близько 34 р. від р.х.

Ось тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він знову обвів поглядом натовп, і Він сказав їм: Ось, Мій “час вже поруч.

2 Я відчуваю, що ви слабі, що ви не можете “зрозуміти всіх Моїх слів, які Мені було наказано Батьком сказати вам у цей час.

3 Отже, ідіть до своїх домі-вок, і “подумайте над тим, що Я сказав, і просіть у Бать-ка в Моє ім'я, щоб ви могли зрозуміти і ^бпідготувати свій розум до “завтра, і Я прийду до вас знову.

4 Але тепер Я “йду до Бать-ка, і ще щоб ^бпоказати Себе

13a Гал. 3:7, 29;
1 Неф. 15:13–17;
2 Неф. 10:18;
3 Неф. 30:2;
Авр. 2:9–11.
15a Мих. 5:7–14;
3 Неф. 20:16–19;
21:12–21;

УЗ 87:5.
17a 3 Неф. 20:11–12.
18a Ісаї 52:8–10.
^б Єз. 33:1–7.
пп Вартувати,
Вартовий.
17 1a тобто час
повертатися до

Батька. Див. вірш 4.
2a Іван 16:12;
УЗ 78:17–18.
3a пп Обдумувати.
^б УЗ 132:3.
в 3 Неф. 19:2.
4a 3 Неф. 18:39.
^б 3 Неф. 16:1–3.

“загубленим колінам Ізраїля, бо вони не загублені для Батька, адже Він знає, куди Він їх привів.

5 І сталося, що коли Ісус промовив так, Він кинув оком знову навколо на натовп і побачив, що вони були в сльозах і дивилися нерухомо на Нього, нібито хотіли попросити Його залишитися трохи довше з ними.

6 І Він сказав їм: Знайте, Моє нутро сповнене “співчуттям до вас.

7 Чи маєте хворих серед вас? Приведіть їх сюди. Чи маєте ви кривих, або сліпих, або кульгавих, або скалічених, або прокажених, або сухоруких, або глухих, або яких інших страждених? Приведіть їх сюди, і Я зцілю їх, бо Я маю співчуття до вас; Моє нутро сповнене милості.

8 Бо Я відчуваю, що ви бажаєте, щоб Я показав вам те, що Я робив вашим браттям в Єрусалимі, бо Я бачу, що вашої “віри” вистачить, аби Я зцілив вас.

9 І сталося, що коли Він так сказав, увесь натовп, одно-стайно, підійшов з своїми хворими, і своїми страждаючими, і своїми кривими, і з своїми сліпими, і з своїми глухими, і з усіма тими, хто страждав від чогось; і Він

“зцілив кожного з тих, кого було приведено до Нього.

10 І вони всі, кого було зцілено і хто був здоровим, схилилися до Його ніг і поклонялися Йому; і всі, хто зміг підійти з натовпу, “цілували Йому ноги, так що омили Його ноги сльозами.

11 І сталося, що Він наказав, щоб було приведено їхніх “малих дітей.

12 Тож вони привели своїх малих дітей і поставили їх на землю навколо Нього, й Ісус стояв посередині; і натовп розступився, доки всіх їх не було приведено до Нього.

13 І сталося, що коли всіх їх було приведено і Ісус стояв посередині, Він наказав натовпу, щоб вони опустилися “навколішки на землю.

14 І сталося, що коли вони опустилися навколішки на землю, Ісус застогнав у собі і сказав: Батьку, Я “стурбований через злочестивість народу з дому Ізраїля.

15 І коли Він сказав ці слова, Він Сам також опустився навколішки на землю; і ось Він молився до Батька, і те, про що Він молився, не можна записати, і натовп давав свідчення, хто чув Його.

16 І так вони дають свідчення: “Око ніколи не бачило, також і вухо ніколи не чуло

4в пп Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля.

6а пп Співчуття.

8а Лк. 18:42.

б 2 Неф. 27:23;

Етер 12:12.

9а Мос. 3:5;

3 Неф. 26:15.

10а Лк. 7:38.

11а Мт. 19:13–14;

3 Неф. 26:14, 16.

13а Лк. 22:41;

Дії 20:36.

14а Мойс. 7:41.

16а Ісая 64:4;

1 Кор. 2:9;

УЗ 76:10, 114–119.

досі такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми побачили і почули, говорив Батькові;

17 І жодний “язик не може вимовити, а також жодний чоловік не може це написати, а також не можуть серця людей сприйняти такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми і побачили, і почули, говорив; і ніхто не може сприйняти радість, яка сповнила наші душі в той час, коли ми чули, як Він молиться за нас Батькові.

18 І сталося, що коли Ісус закінчив молитися Батькові, Він підвівся; але такою великою була “радість натовпу, що їх було знесилено.

19 І сталося, що Ісус звернувся до них і попросив їх підвестися.

20 І вони підвелися з землі, і Він сказав їм: Благословенні ви через вашу віру. А тепер ось, Моя радість повна.

21 І коли Він промовив ці слова, Він “заплакав, і натовп свідчив про це, і Він узяв їхніх малих дітей, одного за другим, і ^бблагословив їх, і молився Батькові за них.

22 А коли Він зробив це, Він знову заплакав;

23 І Він звернувся до натовпу і сказав їм: Дивіться на своїх маленьких.

24 І коли вони подивилися, щоб побачити, вони кинули погляд до небес, і вони поба-

чили небеса відкриті, і вони побачили ангелів, які спускалися з небес, нібито це було посередині вогню; і вони спустилися і “оточили тих маленьких, і їх було оточено вогнем; і ангели священнослужили їм.

25 І натовп побачив, і почув, і свідчив; і вони знають, що їхнє свідчення істинне, бо вони всі бачили і чули, кожна людина сама по собі; а було їх числом близько двох тисяч і п'ятсот душ; і серед них були чоловіки, жінки і діти.

РОЗДІЛ 18

Ісус запроваджує причастя серед Нефійців— Їм наказано молитися завжди в Його ім'я— Тих, хто недостойно їдять Його тіло і п'ють Його кров, проклято— Учням дано владу надавати Святого Духа. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що Ісус наказав Своїм учням, що вони мусять принести “хліба й вина Йому.

2 І поки вони пішли за хлібом і вином, Він наказав натовпу, щоб вони сіли на землю.

3 А коли учні підійшли з “хлібом і вином, Він узяв хліб і розломив, і благословив його; і Він дав учням і наказав, щоб вони їли.

4 А коли вони з'їли і наситилися, Він наказав, щоб вони дали людям з натовпу.

17а 2 Кор. 12:4.
18а пп Радість.
21а Іван 11:35.

б Мр. 10:14–16.
24а Гел. 5:23–24, 43–45.
18 1а Мт. 26:26–28.

3а пп Причастя.

5 І коли люди з натовпу з'їли і сповнилися, Він сказав учням: Дивіться, буде одного з-поміж вас посвячено, і йому Я дам владу, щоб він "розламавав хліб і благословляв його, і давав його людям з Моєї церкви, всім тим, хто повірить і буде хрищений в ім'я Моє.

6 І це ви завжди будете ретельно виконувати, саме як Я зробив, саме так, як Я розломив хліб, і благословив його, і дав його вам.

7 І це ви будете робити в "пам'ять Мого тіла, яке Я показав вам. І це буде свідченням Батькові, що ви завжди пам'ятаєте Мене. А якщо ви завжди пам'ятатимете Мене, Мій Дух буде завжди з вами.

8 І сталося, що коли Він сказав ці слова, Він наказав Своїм учням, щоб вони взяли вина з чаші, і пили його, і щоб вони також дали людям з натовпу, щоб ті могли пити з неї.

9 І сталося, що вони зробили так, і випили вина, і сповнилися; і вони дали людям з натовпу, і ті випили, і вони сповнилися.

10 І коли учні зробили так, Ісус сказав їм: Благословенні ви за те, що ви зробили, бо це є виконання Моїх заповідей, і це свідчить Батькові, що ви бажаєте робити те, що Я заповідав вам.

11 І це ви будете завжди

робити для тих, хто кається і хреститься в Моє ім'я; і ви будете робити це в пам'ять Моєї крові, яку Я пролив за вас, щоб ви могли свідчити Батькові, що ви завжди пам'ятаєте Мене. І якщо ви будете завжди пам'ятати Мене, Мій Дух буде завжди з вами.

12 І Я даю вам заповідь, щоб ви робили так. І якщо ви завжди робитимете це, благословенні ви, бо ви збудовані на Моєму "камені.

13 А той серед вас, хто буде робити більше або менше, ті не збудовані на Моєму камені, але збудовані на піщаній основі; і коли дощ падатиме, і ріки розіллються, і вітри подувають, і вдарять по них, вони "впадуть, і ^бворота пекла відчиняться, готові прийняти їх.

14 Отже, благословенні ви, якщо ви дотримуєтеся Моїх заповідей, які Батько заповідав Мені, щоб Я дав вам.

15 Істинно, істинно кажу Я вам, ви повинні завжди пильнувати і "молитися, щоб вас не спокусив диявол і не забрав у свій полон.

16 І так само, як Я молився серед вас, так і ви будете молитися в Моїй церкві, серед Моїх людей, які каються і хрестяться в Моє ім'я. Знайте, Я є "світло; Я подав ^бприклад для вас.

17 І сталося, що після того як Ісус промовив ці слова до

5а Морон. 4.
7а Морон. 4:3.
12а пп Склея.
13а пп Відступництво.

б 3 Неф. 11:39.
15а Ал. 34:17–27.
пп Молитва.
16а пп Світло,

Світло Христа.
б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса
Христа.

Своїх учнів, Він повернувся знову до натовпу і сказав їм:

18 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, ви повинні пильнувати і молитися завжди, щоб не увійти у спокусу; бо “Сатана жадає володіти вами, щоб він міг просіяти вас, як пшеницю.

19 Отже, ви завжди повинні молитися Батькові в Моє ім’я;

20 І “чого б ви не попросили у Батька в Моє ім’я, того, що є правильним, віруючи, що отримаєте, ось це буде дано вам.

21 “Моліться в своїх сім’ях Батькові, завжди в Моє ім’я, щоб ваші жінки і ваші діти могли бути благословенні.

22 І ось, ви будете зустрічатися часто; і не будете забороняти нікому приходити до вас, коли ви збиратиметеся разом, але дозволятимете їм, щоб вони могли приходити до вас, і не заборонятимете їм;

23 Але ви будете “молитися за них, і не проганятимете їх; і якщо так буде, що вони приходитимуть до вас часто, ви будете молитися за них Батькові в Моє ім’я.

24 Отже, тримайте свій “світоч: щоб він міг сяяти світові. Знайте, Я є ^бсвіточ, який ви будете піднімати— те, що ви бачили, як Я роблю. Ось ви бачите, що Я молився

Батькові, і ви всі були очевидцями.

25 І ви бачите, що Я наказав, щоб “ніхто з вас не йшов геть, але, швидше, Я наказав, щоб ви приходили до Мене, щоб ви могли ^бвідчуті і побачити; саме так ви робитимете для світу; а той, хто порушить цю заповідь, дозволить собі бути введеним у спокусу.

26 І тоді сталося, що після того як Ісус промовив ці слова, Він повернув очі знову до учнів, яких Він обрав, і сказав їм:

27 Ось, істинно, істинно кажу Я вам, Я даю вам ще одну заповідь, і тоді Я маю іти до Свого “Батька, щоб Я міг виконати ^бінші заповіді, які Він дав Мені.

28 А тепер ось ця заповідь, яку Я даю вам: не дозволяйте нікому свідомо “куштувати від Моєї плоти і крові ^бнедостойно, коли ви будете священнослужити;

29 Бо хто б не їв і не пив від Моєї плоти й “крові ^бнедостойно, їсть і п’є прокляття для Своєї душі; отже, якщо ви знаєте, що людина недостойна їсти і пити від Моєї плоти й крові, ви забороните їй.

30 Проте, ви не “знехтуєте її з-поміж вас, але будете служити їй і молитися за неї Батькові в Моє ім’я; і якщо

18a Лк. 22:31;
2 Неф. 2:17–18;
УЗ 10:22–27.
20a Мт. 21:22;
Гел. 10:5;
Морон. 7:26;
УЗ 88:63–65.

21a Ал. 34:21.
23a 3 Неф. 18:30.
24a Мт. 5:16.
б Мос. 16:9.
25a Ал. 5:33.
б 3 Неф. 11:14–17.
27a пп Бог, Божество—

Бог Батько.
б 3 Неф. 16:1–3.
28a 1 Кор. 11:27–30.
б Морм. 9:29.
29a пп Кров; Причастя.
б УЗ 46:4.
30a УЗ 46:3.

буде так, що вона покається і христиться в Моє ім'я, тоді ви приймете її і священнослужитимете їй від Моєї плоти і крові.

31 Але якщо вона не покається, її не буде причислено до Мого народу, щоб вона не знищила Мій народ, бо Я знаю “Своїх овець, і всіх їх перечислено.

32 Проте ви не викинете її з ваших синагог або з ваших місць поклоніння, бо таким ви продовжуватимете проповідувати; бо ви не знаєте, може вони повернуться, і покаються, і прийдуть до Мене з щирими намірами в серці, і Я “зцілю їх; а ви будете знаряддям принесення їм спасіння.

33 Отже, виконуйте те, що Я наказав вам, щоб не прийти до “засудження; бо горе тому, кого Батько засуджує.

34 І Я даю вам ці заповіді, через сперечання, що були між вами. І благословенні ви, якщо “не маєте сперечань між собою.

35 А тепер Я йду до Батька, тому що доцільно, щоб Я пішов до Батька “заради вас.

36 І сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він торкнувся “рукою Своєю ^бучнів, яких Він обрав, одного за одним, доки їх усіх не торкнувся, і говорив з ними, коли торкався їх.

37 І натовп не чув слів, які Він казав, отже, вони не дають свідчень; але учні свідчать, що Він надав їм ^авладу надавати ^бСвятого Духа. І я покажу вам згодом, що це свідчення правдиве.

38 І сталося, що коли Ісус торкнувся їх усіх, найшла “хмара й затінила натовп, так що вони не бачили Ісуса.

39 І в той час, коли їх було затінено, Він залишив їх і зійшов на небеса. А учні бачили і свідчать, що Він знову зійшов на небеса.

РОЗДІЛ 19

Дванадцять учнів проповідують людям і моляться, щоб отримати Святого Духа—Учні христяться і отримують Святого Духа і священнослужіння ангелів—Ісус молиться, використовуючи слова, які не можна записати—Він підтверджує надзвичайно велику віру цих Нефійців. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус зійшов на небеса, натовп розійшовся, і кожний чоловік узяв свою жінку й своїх дітей і повернувся до свого власного дому.

2 І поширилися чутки серед людей негайно, перед тим як стемніло, що натовп людей бачив Ісуса, і що Він

31а Іван 10:14;

Ал. 5:38;

3 Неф. 15:24.

32а 3 Неф. 9:13–14;

УЗ 112:13.

33а пп Засуджувати,

Засудження.

34а 3 Неф. 11:28–30.

35а 1 Іван 2:1; 2 Неф. 2:9;

Морон. 7:27–28;

УЗ 29:5.

36а пп Рукопокладання.

б 1 Неф. 12:7;

3 Неф. 19:4.

37а пп Влада.

б пп Дар Святого Духа.

38а Вих. 19:9, 16.

священнослужив їм, і що Він також явить Себе перед натовпом наступного дня.

3 Так, і дійсно всю ніч поширювалися чутки про Ісуса; і так сильно вони розповсюджувалися серед людей, що було багато таких, авжеж, надзвичайно велика кількість людей докладала надзвичайно великих зусиль усієї тієї ночі, щоб наступного дня бути на тому місці, де Ісус мав явити Себе натовпу.

4 І сталося, що зранку, коли натовп зібрався разом, ось, Нефій і його брат, якого він підняв з мертвих, чие ім'я було Тимофій, і також його син, чие ім'я було Йона, і також Матоній, і Матонійга, його брат, і Кумен, і Куменонгій, і Єремія, і Шемнон, і Йона, і Седекія, і Ісаєя—тож це були імена учнів, яких Ісус обрав—і сталося, що вони вийшли і стали посеред натовпу.

5 І ось, натовп був настільки великий, що вони наказали, щоб ті розділилися на дванадцять груп.

6 І дванадцяттеро навчали натовп; і ось, вони зробили так, щоб натовп опустився навколiшки на лиці землі і молився Батькові в ім'я Ісуса.

7 І учні молилися Батькові також в ім'я Ісуса. І сталося, що вони підвелися і проповідували людям.

8 І коли вони проповідували ті самі слова, які Ісус сказав—не змінюючи жодного слова з того, що Ісус сказав,—ось, вони знову опустилися навколiшки і молилися Батькові в ім'я Ісуса.

9 І вони молилися про те, чого вони більше всього бажали; а бажали вони, щоб "Святого Духа було дано їм.

10 А коли вони так помолилися, вони підійшли до краю води, і натовп пішов слідом за ними.

11 І сталося, що Нефій увійшов "у воду і був хрищений.

12 І він вийшов з води і почав христити. І він христив усіх тих, кого Ісус обрав.

13 І сталося, коли їх усіх було "хрищено і вони вийшли з води, Святий Дух зійшов на них і вони сповнилися "Святим Духом і вогнем.

14 І ось, їх було "оточено нібито вогнем; і він спускався з небес, люди з натовпу були очевидцями цього і давали свідчення; і ангели спустилися з небес і священнослужили їм.

15 І сталося, що коли ангели священнослужили учням, ось, Ісус підійшов і став посередині і священнослужив їм.

16 І сталося, що Він звернувся до натовпу і наказав їм, щоб вони знову опустилися навколiшки на землю, і також

19 9а 3 Неф. 9:20.
11а 3 Неф. 11:23.
13а пп Хрищення,
Христити.

б 3 Неф. 12:2;
Морм. 7:10.
пп Дар Святого
Духа.

14а Гел. 5:23–24, 43–45;
3 Неф. 17:24.

Його учні мають опуститися навколiшки на землю.

17 І сталося, що коли вони всі опустили на навколiшки на землю, Він наказав Своїм учням молитися.

18 І ось, вони почали молитися; і вони молилися Ісусові, називаючи Його своїм Господом і своїм Богом.

19 І сталося, що Ісус вийшов з-поміж них, і відійшов на деяку відстань від них, і вклонився до землі, і Він сказав:

20 Батьку, Я вдячний Тобі, що Ти дав Святого Духа тим, кого Я вибрав; і це через їхню віру в Мене Я вибрав їх з світу.

21 Батьку, Я молюся Тобі, щоб Ти дав Святого Духа всім тим, хто віритиме в їхні слова.

22 Батьку, Ти дав їм Святого Духа, тому що вони вірять у Мене; і Ти бачиш, що вони вірять у Мене, тому що Ти чуєш їх, і вони моляться Мені; і вони моляться Мені, тому що Я з ними.

23 А тепер, Батьку, Я молюся Тобі за них і також за всіх тих, хто повірить їхнім словам, так щоб вони могли повірити в Мене, щоб Я міг бути в них, так само ^аяк Ти, Батьку, є в Мені, щоб ми могли бути ^бєдиним.

24 І сталося, що коли Ісус таким чином молився Батькові, Він підійшов до Своїх учнів, і

ось, вони продовжували безупинно молитися Йому; і вони не ^аповторювали багато слів, бо їм було дано, як вони мають ^бмолитися, і вони були сповнені бажанням.

25 І сталося, що Ісус благословив їх, коли вони молилися Йому; і Його обличчя посміхалося до них, і світло Його ^аобличчя осявало їх, і ось, були вони такими ^ббілими, як обличчя і також одяг Ісуса; і ось білизна ця перевершувала всяку білизню, так, дійсно не могло бути на землі нічого білішого понад цю білизню.

26 І Ісус сказав їм: Моліться далі; проте, вони і не переставали молитися.

27 І Він відвернувся від них знову, і відійшов трохи далі, і вклонився до землі; і Він молився знову Батькові, кажучи:

28 Батьку, Я вдячний Тобі, що Ти ^аочистив тих, кого Я обрав через їхню віру, і Я молюся за них і також за тих, хто повірить їхнім словам, щоб їх було очищено в Мені через віру в їхні слова, саме так, як їх очищено в Мені.

29 Батьку, Я молюся не за світ, а за тих, кого Ти дав мені ^зсвіту, через їхню віру, щоб вони могли бути очищеними в Мені, щоб Я міг бути в них, як Ти, Батьку, є в Мені,

23а 3 Неф. 9:15.
б Іван 17:21–23.
пп Єдність.
24а Мт. 6:7.
б УЗ 46:30.

25а Чис. 6:23–27.
б пп Переображення—Переображені істоти.
28а Морон. 7:48;

УЗ 50:28–29;
88:74–75.
пп Чистий, Чистота.
29а Іван 17:6.

щоб ми могли бути єдиним, щоб Я міг бути прославленим у них.

30 І коли Ісус промовив ці слова, Він підійшов знову до Своїх учнів; і ось, вони молилися Йому щиро, безупинно; і Він знову посміхнувся їм; і ось були вони “білими, так само як Ісус.

31 І сталося, що Він знову відійшов трохи далі і молився Батькові;

32 І язик не може вимовити слова, якими Він молився, і також не можуть бути “записані людиною ті слова, якими Він молився.

33 І натовп почув і свідчив; і їхні серця були відкриті, і вони розуміли серцями своїми слова, якими Він молився.

34 Проте такими великими і дивовижними були слова, якими Він молився, що їх не можна записати, і також їх не може “вимовити людина.

35 І сталося, що коли Ісус закінчив молитися, Він знову підійшов до учнів і сказав їм: Такої великої “віри Я ніколи не бачив серед усіх Юдеїв; ось чому Я не міг показати їм таких великих чудес, через їхню ^бзневіру.

36 Істинно кажу Я вам, немає жодного з них, хто б бачив стільки великого, скільки ви бачили; і не чули вони стільки великого, скільки ви чули.

РОЗДІЛ 20

Ісус чудодійно забезпечує хлібом і вином і знову роздає частя людям—Залишок Якова прийде до пізнання Господа Бога їхнього і успадкує Америку—Ісус є пророком, так само як Мойсей, і Нефійці є дітьми пророків—Інших Господніх людей буде зібрано в Єрусалимі. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що Він наказав людям з натовпу, щоб вони перестали молитися, а також і Його учні. І Він наказав їм, щоб вони не припиняли “молитися у своїх серцях.

2 І Він наказав їм, щоб вони підвелися і стали на ноги. І вони підвелися і стали на ноги.

3 І сталося, що Він розломив хліб знову, і благословив його, і дав від нього учням з'їсти.

4 А коли вони з'їли, Він наказав їм, щоб вони розломали хліб і роздали його людям з натовпу.

5 А коли вони вже роздали людям з натовпу, Він також дав їм вина випити і наказав їм, щоб вони дали людям з натовпу.

6 Тож не було ні “хліба, ані вина, принесеного ані учнями, ані людьми з натовпу;

7 Але Він дійсно “дав їм їсти хліб і також випити вино.

8 І Він сказав їм: Той, хто

30а Мт. 17:2.

32а УЗ 76:116.

34а 2 Кор. 12:4;

3 Невф. 17:17.

35а пп Віра.

б Мт. 13:58.

пп Невіра.

20 1а 2 Неф. 32:9;

Мос. 24:12.

6а Мт. 14:19–21.

7а Іван 6:9–14.

“їсть цей хліб, їсть від Мого тіла для своєї душі; а той, хто п’є це вино, п’є від Моєї крові для своєї душі; і його душа ніколи не буде ні голодувати, ані відчувати спрагу, але буде наповнена.

9 Тож, коли люди з натовпу всі з’їли і випили, ось, вони сповнилися Духом; і вони заволали в один голос, і склали хвалу Ісусові, Якого вони і бачили, і чули.

10 І сталося, що коли вони всі склали хвалу Ісусові, Він сказав їм: Ось тепер Я закінчую заповідь, яку Батько заповідав Мені щодо цього народу, який є залишком дому Ізраїля.

11 Ви пам’ятайте, що Я звертався до вас і казав, що коли “слова ^бІсаї сповняться—ось вони написані, ви маєте їх перед собою, отже, вивчайте їх—

12 І істинно, істинно кажу Я вам, що коли їх буде здійснено, тоді буде виповнено “завіт, який Батько склав з Його народом, о доме Ізраїля.

13 І тоді “залишки, які буде ^брозсіяно навкруги по лицю землі, буде “зібрано зі сходу, і з заходу, і з півдня, і з півночі; і їх буде приведено до ‘пізнання Господа Бога їхнього, Який викупив їх.

14 І Батько наказав Мені, щоб Я дав вам цю “землю у ваше успадкування.

15 І Я кажу вам, якщо Іновірці не “покаються після благословення, яке вони отримують, після того, як вони розсіяли Мій народ—

16 Тоді ви, хто є залишком дому Якова, підете до них; і ви будете всередині них, яких буде багато; і ви будете серед них, як лев серед звірів лісу і як молодий “лев серед отари овець, який, якщо він пройде крізь неї, то ^брозтопче і розірве на шматки, і ніхто не спасеться.

17 Твою руку буде піднесено над супротивниками твоїми, і всіх твоїх ворогів буде відсічено.

18 І Я “зберу Мій народ разом, як чоловік збирає свої снопи в клуню.

19 Бо Я зроблю Мій народ, з яким Батько склав завіт, так, Я зроблю залізним твій “ріг, і Я зроблю латунними твої копита. І ти розіб’єш на шматки багато людей; і Я висвячу їхню здобич для Господа і їхнє майно для Господа всієї землі. І ось Я Той, Хто зробить це.

20 І станеться, каже Батько, що “меч Мого правосуддя висітиме над ними в той

8а Іван 6:50–58;
3 Неф. 18:7.
пп Причастя.
11а 3 Неф. 16:17–20;
23:1–3.
б 2 Неф. 25:1–5;
Морм. 8:23.
12а 3 Неф. 15:7–8.

13а 3 Неф. 16:11–12;
21:2–7.
б пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
г 3 Неф. 16:4–5.
14а пп Обіцяна земля.

15а 3 Неф. 16:10–14.
16а Морм. 5:24; УЗ 19:27.
б Мих. 5:7–8;
3 Неф. 16:14–15;
21:12.
18а Мих. 4:12.
19а Мих. 4:13.
20а 3 Неф. 29:4.

день; і якщо вони не покаються, він упаде на них, каже Батько, так, дійсно, на всі народи Іновірців.

21 І станеться, що Я встановлю Мій ^анарод, о доме Ізраїля.

22 І ось, цей народ Я встановлю на цій землі, до здійснення ^азавіту, який Я склав з твоїм батьком Яковом; і буде це ^бНовий Єрусалим. І сили небес будуть серед цих людей; так, саме ^аЯ буду серед вас.

23 Ось, Я Той, про Кого Мойсей розповідав, кажучи: ^аПророка поставить Господь Бог ваш для вас з ваших братів, як мене; Його ви слухайтеся в усьому, що б Він не сказав вам. І станеться, що кожну душу, яка не слухатиме Того Пророка, буде відсічено від народу.

24 Істинно кажу Я вам, так, і ^авсі пророки від Самуїла і ті, які йшли слідом, усі, хто говорив, свідчили про Мене.

25 І ось, ви є діти пророків; і ви з дому Ізраїля; і ви з того ^азавіту, який Батько склав з вашими батьками, кажучи Авраамові: І ^бв твоєму сімені всі коліна землі будуть благословенні.

26 Батько поставив Мене для вас спочатку, і послав Мене благословити вас, ^авідвертаючи кожного з вас від ваших беззаконь; і це через те, що ви—діти завіту—

27 І після того, як вас було так благословлено, тоді виконає Батько завіт, який Він склав з Авраамом, кажучи: ^аУ твоєму сімені будуть усі коліна землі благословенні—до пролиття Святого Духа через Мене на Іновірців, і це благословення на ^бІновірців зробить їх могутніми над усе, до розсіяння Мого народу, о доме Ізраїля.

28 І будуть вони ^абичем для народу цієї землі. Проте, коли вони отримають повноту Моєї євангелії, тоді, якщо вони закам'яніють серцями своїми проти Мене, Я поверну їхні беззаконня на їхні власні голови, каже Батько.

29 І Я ^азгадаю завіт, який Я склав з Моїм народом; і Я склав з ними завіт, що Я ^бзберу їх разом у Свій належний час, щоб Я міг дати їм знову ^аземлю їхніх батьків для їхнього успадкування, яка і є землею ^сЄрусалима, яка є для них обіцяною землею назавжди, каже Батько.

21а 3 Неф. 16:8–15.

22а Бут. 49:22–26;

УЗ 57:2–3.

б Ісая 2:2–5;

3 Неф. 21:23–24;

Етер 13:1–12;

УЗ 84:2–4.

пп Новий Єрусалим.

в Ісая 59:20–21;

Мал. 3:1;

3 Неф. 24:1.

23а Повтор. 18:15–19;

Дії 3:22–23;

1 Неф. 22:20–21.

24а Дії 3:24–26;

1 Неф. 10:5;

Кн. Як. 7:11.

25а пп Авраамів завіт.

б Бут. 12:1–3; 22:18.

26а Пр. 16:6.

27а Гал. 3:8;

2 Неф. 29:14;

Авр. 2:9.

б 3 Неф. 16:6–7.

28а 3 Неф. 16:8–9.

29а Ісая 44:21;

3 Неф. 16:11–12.

б пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

в Ам. 9:14–15.

г пп Єрусалим.

30 І станеться, що час настає, коли повноту Моєї євангелії буде проповідано їм;

31 І вони «повірять у Мене, що Я є Ісус Христос, Син Бога, і будуть молитися Батькові в Моє ім'я.

32 Тоді їхні «охоронці піднімуть свій голос, і в єдиний голос вони заспівають; бо вони побачать на свої власні очі.

33 Тоді Батько збере їх разом знову і дасть їм Єрусалим як землю їхнього успадкування.

34 Тоді вони грядуть з радістю—«Співайте разом, ви, спустошені місця Єрусалима; бо Батько утішив Свій народ, Він викупив Єрусалим.

35 Батько обнажив Свою святую руку на очах усіх народів; і всі кінці землі побачать спасіння Батька; і Батько і Я є єдине.

36 І потім станеться те, що написано: «Прокинься, прокинься знову і зодягнись у силу свою, о Сіоне; зодягни свої прекрасні шати, о Єрусалиме, святе місто, бо з цього часу не прийдуть більше до тебе необрізані і нечисті.

37 Обтрусі з себе прах; підведися, сідай, о Єрусалиме; звільни себе від пут, що на шії твоїй, о полонена дочко Сіону.

38 Бо так каже Господь: Ви

продали себе задарма, і вас буде викуплено без грошей.

39 Істинно, істинно кажу Я вам, що Мій народ знатиме Моє ім'я; в той день вони знатимуть, що Я Той, Хто говорить.

40 І тоді вони скажуть: «Які прекрасні на горах ноги того, хто приносить добру новину їм, хто ^бпроголошує мир; хто приносить добру новину їм, хто від добра, хто проголошує спасіння; хто каже Сіонові: Твій Бог царює!

41 І тоді крик пролунає: «Вирушайте ви, вирушайте ви, виходьте звідти, не торкайтеся того, що ^бнечисте; виходьте з середини його; будьте «чистими, що несуть посудини Господа.

42 Бо ви «не будете виходити ні з поспішністю, ані втечу; бо Господь піде перед вами, а Бог Ізраїля буде за вами.

43 Ось, Мій Слуга діятиме розважливо; Він буде піднесений, вихвалений і дуже високий.

44 Як багато хто був здивований Тобою—Його лик був такий спотворений, більше ніж у будь-кого з людей, а Його тіло—більше ніж у синів людських—

45 Так Він окропить багато народів; царі закриють уста свої перед Ним, бо те, що не

31а 3 Неф. 5:21–26;
21:26–29.

32а Ісаїя 52:8;
3 Неф. 16:18–20.
пп Вартувати,
Вартовий.

34а Ісаїя 52:9.

36а Ісаїя 52:1–3;
УЗ 113:7–10.

пп Сіон.
40а Ісаїя 52:7;
Наум 2:1;
Мос. 15:13–18;
УЗ 128:19.

б Мр. 13:10;
1 Неф. 13:37.

41а Ісаїя 52:11–15.
б пп Чисте і нечисте.
в УЗ 133:5.
42а 3 Неф. 21:29.

було сказано їм, вони побачать; і те, чого вони не чули, зрозуміють.

46 Істинно, істинно кажу Я вам, усе це справді станеться, саме так, як Батько заповідав Мені. Тоді цей завіт, який Батько склав з народом Своїм, виповниться; і тоді "Єрусалим буде знову заселено Моїм народом, і це буде земля їхнього успадкування.

РОЗДІЛ 21

Ізраїль буде зібрано, коли з'явиться Книга Мормона—Іновірців буде встановлено як вільний народ в Америці—Їх буде спасено, якщо вони повірять і послухаються; інакше, їх буде відсічено і знищено—Ізраїль збудує Новий Єрусалим, і загублені коліна повернуться. Близько 34 р. від р.х.

І істинно кажу Я вам, Я даю вам ознаку, щоб ви могли знати той ^ачас, коли це повинно буде здійснитися—що Я зберу з їхнього довгого розсіяння Мій народ, о доме Ізраїля, і встановлю знову серед них Мій Сіон;

2 І знайте, ось що Я дам вам за ознаку—бо істинно кажу Я вам, що коли те, що Я проголошую вам, і те, що Я проголошу вам потім Сам і силою Святого Духа, Який

буде дано вам Батьком, стане відомо Іновірцям, щоб вони могли знати про цей народ, який є залишком дому Якова, і про цей Мій народ, який буде розсіяно ними;

3 Істинно, істинно кажу Я вам, коли ^аце буде відомим їм від Батька і прийде від Батька через вас до них;

4 Бо є мудрість у Батька, що вони мають бути відновлені на цій землі і встановлені як ^авільний народ силою Батька, щоб це могло перейти від них до залишку вашого сімені, щоб могло бути виконано ^бзавіт Батька, який Він склав з Своїм народом, о доме Ізраїля;

5 Отже, коли ці справи і справи, які буде звершено серед вас згодом, прийдуть ^авід Іновірців до вашого ^бсімені, яке виродиться у зневірі через беззаконня;

6 Бо так потрібно Батькові, щоб це прийшло від ^аІновірців, щоб Він міг показати Свою силу Іновірцям, для того, щоб Іновірці, якщо вони не закам'яніють серцями своїми, щоб вони могли покаятися і прийти до Мене, і бути хрищеними в Моє ім'я, і знати істинні положення Мого вчення, щоб їх можна було ^бпричислити до Мого народу, о доме Ізраїля;

7 І коли станеться, що твое

46а Етер 13:5, 11.

21 1а пп Останні дні.

3а Етер 4:17;

ДС—Іст. 1:34–36.

4а 1 Неф. 13:17–19;

УЗ 101:77–80.

б Морм. 5:20.

пп Авраамів завіт.

5а 3 Неф. 26:8.

б 2 Неф. 30:4–5;

Морм. 5:15;

УЗ 3:18–19.

6а 1 Неф. 10:14;

Кн. Як. 5:54;

3 Неф. 16:4–7.

б Гал. 3:7, 29;

3 Неф. 16:13;

Авр. 2:9–11.

“сім’я почне пізнавати це—це і буде ознакою для них, так щоб вони могли знати, що робота Батька вже почалася у виконанні завіту, який Він склав з людьми, які з дому Ізраїля.

8 І коли той день настане, станеться, що царі зімкнуть вуста свої; бо те, чого не було сказано їм, побачать вони; і про те, чого не чули, будуть вони роздумувати.

9 Бо в той день заради Мене Батько роботу звершить, яка буде великою і “дивовижною роботою серед них; і будуть серед них ті, які не повірять цьому, хоч чоловік проголосить їм це.

10 Але ось, життя Мого слуги буде в Моїх руках; тому вони не зашкодять йому, хоч його і буде “спотворено через них. Все ж таки Я зцілю його, бо Я покажу їм, що “Моя мудрість більша за підступність дявола.

11 Отже, станеться, що всі ті, хто не повірить словам Моїм, Того, Хто є Ісусом Христом, які Батько наказав “Йому принести до Іновірців, і дасть Йому силу, щоб Він приніс їх до Іновірців (це буде зроблено саме так, як сказав Мойсей), тих буде “відсічено від Мого народу, який є від завіту.

12 І Мій народ, який є залишком Якова, буде серед Іновірців, так, всередині них, як “лев серед звірів лісу, як молодий лев серед отари овець, який, якщо він пройде крізь неї, то “розтопче і розірве на шматки, і ніхто не спасеться.

13 Їхню руку буде піднесено над супротивниками їхніми, і всіх їхніх ворогів буде відсічено.

14 Так, горе Іновірцям, якщо вони не “покаються; бо станеться в той день, каже Батько, що Я відсічу твоїх коней від тебе, і Я знищу твої колісниці;

15 І Я відсічу міста від твоєї землі і зруйную всі твої фортеці;

16 І Я відсічу чаклунство з твоєї землі, і більше не буде мати ворожитив;

17 Твої “вирізблені зображення Я теж відсічу, і твої стоячі зображення з-поміж тебе, і ти більше не будеш поклонятися витворам рук твоїх;

18 І Я повитинаю твої гаї з-поміж тебе; також і міста твої знищу.

19 І станеться, що з усією “брехнею, обманами, і заздросцями, і чварами, і орудуванням священиків, і розпустою буде покінчено.

7а 3 Неф. 5:21–26.

9а Ісая 29:13;

Дії 13:41;

1 Неф. 22:8.

пп Відновлення евангелії.

10а УЗ 135:1–3.

б УЗ 10:43.

11а 2 Неф. 3:6–15;

Морм. 8:16, 25.

б УЗ 1:14.

12а Мих. 5:7–14;

3 Неф. 20:16.

б 3 Неф. 16:13–15.

14а 2 Неф. 10:18; 33:9.

17а Вих. 20:3–4;

Мос. 13:12–13;

УЗ 1:16.

пп Ідолопоклонство.

19а 3 Неф. 30:2.

20 Бо станеться, каже Батько, що в той день усіх, хто не покається і не прийде до Мого Улюбленого Сина, тих Я відсічу від Мого народу, о доме Ізраїля;

21 І Я звершу помсту і несамовитість над ними, так само як над язичниками, такі, про які вони навіть не чули.

22 Але якщо вони покаються і прислухаються до Моїх слів, і не закам'яніють серцями своїми, Я “встановлю Свою церкву серед них, і вони увійдуть у завіт, і їх буде ^бпричислено до цих залишків Якова, кому Я дав цю землю для їхнього успадкування;

23 І вони допомагатимуть Моєму народові, залишкам Якова, і також усім з дому Ізраїля, хто прийде, щоб вони могли побудувати місто, яке буде названо “Новим Єрусалимом.

24 І тоді вони допоможуть Моєму народові, щоб їх було зібрано, тих, кого розсіяно по всьому лицю землі, в Новий Єрусалим.

25 І тоді “сила небес зійде на них; і ^бЯ теж буду всередині.

26 І тоді робота Батька розпочнеться в той день, саме тоді, коли цю євангелію буде проповідовано серед залишків цього народу. Істинно кажу Я вам, у той день

робота Батька “розпочнеться серед усіх розсіяних з Мого народу, так, саме колін, які було ^бзагублено, яких Батько вивів з Єрусалима.

27 Так, робота розпочнеться серед усіх “розсіяних з Мого народу, і Батько готує путь, якою вони можуть прийти до Мене, щоб вони могли звертатися до Батька в Моє ім'я.

28 Так, і тоді робота розпочнеться, і Батько серед усіх народів готує путь, якою Його народ може бути “зібрано додому на землю свого успадкування.

29 І вони вийдуть з усіх народів; і вони не підуть з “поспішністю, ані втечею, бо Я піду перед ними, каже Батько, і Я буду поза ними.

РОЗДІЛ 22

В останні дні Сіон і його кобли буде встановлено, й Ізраїль буде зібрано у милості і ніжності— Вони переможуть— Порівняйте: Ісаїя 54. Близько 34 р. від р.х.

І тоді те, що написано, станеться: Співай, неплодна, та, що не родила; зайдися “співом і волай гучно, та, що мук породільних не мала; бо більше дітей у бездітної, ніж у заміжньої жінки, каже Господь.

2 Збільши місце намету

22а пп Розподіл.
б 2 Неф. 10:18–19;
3 Неф. 16:13.
23а 3 Неф. 20:22;
Етер 13:1–12.
пп Новий
Єрусалим.

25а 1 Неф. 13:37.
б Ісаїя 2:2–4;
3 Неф. 24:1.
26а 1 Неф. 14:17;
3 Неф. 21:6–7.
б пп Ізраїль—Десять
загублених колін

Ізраїля.
27а 3 Неф. 16:4–5.
28а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
29а Ісаїя 52:12;
3 Неф. 20:42.
22 1а пп Співати.

твого, і дай їм простягнути далі завіси твоїх помешкань; не шкодуй, подовжуй твої мотузки і зміцнюй свої “коли;

3 Бо ти розширишся праворуч і ліворуч, і твоє сім'я успадкує “Іновірців і заселить спустошені міста.

4 Не бійся, бо тебе не буде посоромлено; не буде тебе і принижено, бо ти не зазнаєш “сорому; бо ти забудеш сором своєї юності, і не пам'ятатимеш ганьби своєї юності, і не пам'ятатимеш більше ганьби свого вдівства.

5 Бо твій Творець, твій чоловік, Господь Саваот Його ім'я; і твій Викупитель, Святий Ізраїля— Богом усієї землі Його буде названо.

6 Бо Господь покликав тебе, як жінку покинуту і засмучену духом і дружину юності, коли тебе було відкинуто, каже твій Бог.

7 На коротку мить залишив Я тебе, але з великими милостями тебе Я зберу.

8 У невеликому гніві Я сховав Своє обличчя від тебе на одну мить, але з вічною добротою буду Я мати “милість до тебе, каже Господь, Викупитель твій.

9 Бо “це як ^бводи Ноя для Мене, бо як Я поклявся, що води Ноя більш не розіллються по землі, так Я поклявся, що не буду гніватися на тебе.

10 Бо “гори зрушаться, і пагорби зсунуться, але Моя доброта не ^бзрушиться від тебе, і завіт миру також не зсунеться, каже Господь, Який має милість до тебе.

11 О ти, стражденна, гнана бурєю, і невтішна! Ось, Я покладу “каміння твоє яскравих кольорів і закладу основи твої з сапфірів.

12 І Я зроблю твої вікна з агатів, і твої ворота з карбункулів, і всі твої межі з приємного каміння.

13 І “всіх твоїх дітей буде навчено Господом; і великим буде мир серед твоїх дітей.

14 У “праведності буде тебе встановлено; ти будеш далеко від гноблення, бо ти не будеш боятися, і від жаху, бо він не наблизиться до тебе.

15 Ось, вони певно збиратимуться разом проти тебе, не від Мене; всі, хто збиратимуться разом проти тебе, впадуть заради тебе.

16 Ось, Я створив коваля, який роздуває вугілля у вогнищі і який виробляє знаряддя для своєї праці; і Я створив вигубника, щоб руйнувати.

17 Жодна зброя, що точиться проти тебе, не буде мати успіху; і кожний язик, що скривдить тебе в суді, ти засудиш. Такою є спадщина служителів Господа, і їхня

2а пп Кіл.
3а пп Іновірці.
4а 2 Неф. 6:7, 13.
8а пп Милостивий,
Милість.

9а Ісая 54:9.
б пп Потоп
Ноевих часів.
10а Ісая 40:4.
б Пс. 94:14;

УЗ 35:25.
11а Об. 21:18–21.
13а Єр. 31:33–34.
14а пп Праведник,
Праведність.

праведність від Мене, каже Господь.

РОЗДІЛ 23

Ісус схвалює слова Ісаї—Він наказує людям вивчати пророків—Слова Самуїла, Ламанійця, про Воскресіння додано до їхніх літописів. Близько 34 р. від Р.Х.

І ТЕПЕР ось, Я кажу вам, що вам слід “вивчати це. Так, заповідь Я даю вам, щоб ви старанно вивчали це; бо великими є слова Ісаї.

2 Бо дійсно, він говорив, торкаючись усього щодо Мого народу, який від дому Ізраїля; отже, має бути необхідність у тому, що він повинен говорити також до Іновірців.

3 І все, що він казав, було і “буде, саме згідно з словами, які він говорив.

4 А тому, зверніть увагу на Мої слова; запишіть те, що Я сказав вам; і згідно з часом і волею Батька вони перейдуть до Іновірців.

5 І той, хто прислухається до Моїх слів, і покається, і христитись, той буде спасенний. Вивчайте “пророків, бо багато хто з них свідчить про це.

6 І тоді сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він знову звернувся до них, після того як Він роз’яснив їм усі писання, які вони отрима-

ли, Він сказав їм: Слухайте, інші писання Я б хотів, щоб ви написали, такі що ви не написали ще.

7 І сталося, що Він сказав Нефієві: Принеси літопис, який ви вели.

8 І коли Нефій приніс літописи і поклав їх перед Ним, Він кинув оком на них і сказав:

9 Істинно кажу Я вам, Я наказав Моєму служителеві “Самуїлу Ламанійцеві, щоб він свідчив цьому народові, що в день, коли Батько прославить Своє ім’я в Мені, буде “багато “святих, які ‘встануть з мертвих, і являться багатьом, і священнослужитимуть їм. І Він сказав їм: Хіба не так було?

10 І Його учні відповіли Йому і сказали: Так, Господи, Самуїл пророкував згідно з Твоїми словами, і їх було всі здійснено.

11 А Ісус сказав їм: Як же так, що ви не записали цього, того, що багато святих встало з мертвих, і явилось багатьом, і проповідувало їм?

12 І сталося, що Нефій згадав, що це не було записано.

13 І сталося, що Ісус наказав, що це слід записати; отже, це було записано згідно з тим, як Він наказав.

14 І тоді сталося, що коли Ісус “роз’яснив їм разом усі писання, які вони написа-

23 1а пп Писання.
б 2 Неф. 25:1–5;
Морм. 8:23.
пп Ісаї.

3а 3 Неф. 20:11–12.
5а Лк. 24:25–27.
9а Гел. 13:2.
б Гел. 14:25.

в пп Святий.
г Мт. 27:52–53.
пп Воскресіння.
14а Лк. 24:44–46.

ли, Він наказав їм, що їм слід навчати тому, що Він роз'яснив їм.

РОЗДІЛ 24

Господній посланець підготує шлях для Другого пришестя— Христос посяде суддівство— Ізраїлю заповідано сплачувати десятину і жертвування— Ведеться пам'ятна книга— Порівняйте: Малахія 3. Близько 34 р. від Р.Х.

І сталося, що Він наказав їм, що вони мають записати слова, які Батько дав Малахії, щоб той переказав їм. І сталося, що після того як їх було записано, Він роз'яснив їх. І ось ті слова, які Він переказав їм, кажучи: Так Батько сказав Малахії: Знай, Я надішлю Свого "посланця, і Він підготує шлях переді Мною, і Господь, Якого ви шукаєте, раптово прийде до Свого храму, саме посланець звіту, яким ви втішаєтеся; знайте, Він прийде, каже Господь Саваот.

2 Але хто "переживе день Його пришестя, і хто вистоятиме, коли Він явиться? Бо Він, як вогонь ^бплавильника і як мило валяльника.

3 І Він сидітиме, як плавильник і очищувач срібла; і

Він очистить "синів Левія і прочистить, як золото і срібло, щоб вони могли ^бжертвувати Господові жертву в праведності.

4 Тоді буде жертвоприношення Юдеї і Єрусалима приємне Господові, як у дні давнини і як у минулі роки.

5 І Я прийду близько до вас, щоб судити; і Я буду скорим свідком проти чаклунів, і проти перелюбників, і проти тих, хто лжеприсягу дає, і проти тих, хто пригноблює наймитів у платні, вдову і "безбатченка, і хто виганяє геть незнайомця, і не боїться мене, каже Господь Саваот.

6 Бо Я є Господь, Я не змінююсь; отже, вас, синів Якова, не буде винищено.

7 Аж з днів ваших батьків ви "відійшли від Моїх обрядів і не дотримуетесь їх. ^бПоверніться до Мене, і Я повернуся до вас, каже Господь Саваот. Але ви кажете: У чому маємо ми повернутися?

8 Чи буде людина грабувати Бога? А ви пограбували Мене. Але ви кажете: У чому ми пограбували Тебе? У "десятинах і ^бпожертвуваннях.

9 Ви прокляті прокляттям, бо ви пограбували Мене, саме весь цей народ.

10 Принесіть ви всі "десятину в комору, щоб могла бути

24 1а УЗ 45:9.
2а 3 Неф. 25:1.

^б Зах. 13:9;
УЗ 128:24.
пп Земля—
Очищення землі;
Друге пришестя

Ісуса Христа.
3а Повтор. 10:8;

УЗ 84:31–34.
^б УЗ 13:1.
5а Як. 1:27.
7а пп Відступництво.
^б Гел. 13:11;

3 Неф. 10:6;
Морон. 9:22.

8а пп Десятини,
Десятини.
^б пп Пожертвування.
10а УЗ 64:23; 119:1–7.

їжа в Моєму домі; і випробуйте цим Мене тепер, каже Господь Саваот, чи Я не відчиню вам вікна небес і не проллю ^бблагословення, що не буде достатньо місця прийняти його.

11 І Я докорятиму пожирателів заради вас, і він не буде знищувати плоди вашої землі; а також і ваша виноградна лоза не скидатиме свої плоди передчасно на полях, каже Господь Саваот.

12 І всі народи назвуть вас благословенними, бо ви будете чудовою землею, каже Господь Саваот.

13 Ваші слова були дуже зухвалими проти Мене, каже Господь Саваот. І все-таки ви кажете: Що ми казали проти Тебе?

14 Ви казали: Марно служити Богові, і яка вигода, що ми дотримувалися Його обрядів і що ми йшли в жалобі перед Господом Саваотом?

15 Аж ось, ми називаємо гордовитих щасливими; так, ті, хто чинить злочестивість, влаштовані; так, ті, хто спокушає Бога, навіть визволені.

16 Тоді ті, які бояться Господа, ^азвертаються часто один до одного, а Господь прислухається і чує; і пам'ятну ^бкнигу було написано перед

Ним для тих, хто боїться Господа, і хто роздумує над Його іменем.

17 І вони будуть Моїми, каже Господь Саваот, у той день, коли Я ^авироблятиму Свої самоцвіти; і Я помилую їх, як чоловік милує свого власного сина, який служить йому.

18 Тоді ви повернетесь і ^арозпізнаєте, де праведні, а де злочестиві, де той, хто служить Богові, і де той, хто не служить.

РОЗДІЛ 25

Під час Другого пришествя гордовитих і злочестивих буде спалено, як стерню—Ілля повернеться перед тим великим і жахливим днем—Порівняйте: Малахія 4. Близько 34 р. від р.х.

Бо знайте, день настає, що ^апалатиме, як піч; і всі ^бгордовиті, авжеж, і всі, хто чинить злочестя, стануть стернею; і день, що настає, спалить їх, каже Господь Саваот, так що Він не залишить їм ні коріння, ані віти.

2 Але для того, хто боїться Мого імені, встане ^аСин Праведності з спасінням на Своїх крилах; і ви підете і ^бростимете, як ^ателята в стійлі.

10^б пп Благословити, Благословенний, Благословення.

16^а Морон. 6:5.

^б УЗ 85:9;

Мойс. 6:5.

пп Книга спомину.

17^а УЗ 101:3.

18^а пп Проникливість, дар проникливості.

25 1^а Ісая 24:6;

1 Неф. 22:15;

3 Неф. 24:2;

УЗ 29:9;

64:23–24; 133:64;

ДС—Іст. 1:37.

пп Земля—

Очищення землі.

^б 2 Неф. 20:33.

пп Гординя.

2^а Етер 9:22.

^б УЗ 45:58.

^в Ам. 6:4;

1 Неф. 22:24.

3 І ви “розтопчете злочестивих; бо вони будуть попелом під подошвами ваших ніг у той день, коли Я зроблю це, каже Господь Саваот.

4 Пам’ятайте ви закон Мойсея, Мого слуги, який Я дав йому як заповідь на “Хориві для всього Ізраїля, з статутами і присудами.

5 Ось, Я надішлю тобі “Іллю-пророка перед пришестям великого і жахливого ^бдня Господа;

6 І він “поверне серця батьків до дітей, а серця дітей— до їхніх батьків, щоб Я не прийшов і не вразив землю прокляттям.

РОЗДІЛ 26

Ісус роз’яснює все від початку до кінця—Немовлята і діти кажуть дивовижні речі, які не можна записати—Ті, хто в церкві Христа, мають усе спільне між собою. Близько 34 р. від р.х.

І тоді сталося, що коли Ісус промовив це, Він роз’яснив це всьому натовпу; і Він-таки роз’яснив їм усе це, і велике, і мале.

2 І Він каже: “Ці писання,

яких у вас немає, Батько наказав Мені, щоб Я дав вам; бо була мудрість у Нього, що їх треба дати майбутнім поколінням.

3 І Він роз’яснив усе це, аж від початку і до тих пір, коли Він прийде у Своїй “славі— так, дійсно все, що має статися на лиці землі, аж доки ^белементи не розплавляться від сильного тепла і землю не буде ^ззгорнуто, як сувій, і небеса й земля минуться;

4 І аж до того “великого й останнього дня, коли всі люди, і всі коліна, і всі народи, і язики ^бстануть перед Богом, щоб їх було суджено за їхні діяння, чи то будуть вони добрими або чи будуть вони злими—

5 Якщо будуть вони добрими—на “воскресіння до вічного життя; і якщо будуть вони злими—на воскресіння до прокляття; будучи на одній паралелі, одне по один бік і друге по другий бік, згідно з милістю, і ^бправосуддям, і святістю, що є в Христі, Який був ще ^бдо того, як світ почався.

6 І ось, не можна записати в цій книзі навіть ^асотої

3а 3 Неф. 21:12.

4а Вих. 3:1–6.

5а 2 Цар. 2:1–2;

УЗ 2:1; 110:13–16;
128:17–18.

пп Ілля; Красти,
Крадіжка;
Спасіння мертвих.

б пп Друге пришестя
Ісуса Христа.

6а УЗ 2:2.

26 2а тобто Мал.,

розділи 3 і 4,

які цитуються у
3 Неф., у розділах
24 і 25.

3а пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа.

б Ам. 9:13;

2 Пет. 3:10, 12;
Морм. 9:2.

пп Земля—

Очищення землі;

Світ—Кінець світу.

в Морм. 5:23.

4а Гел. 12:25;

3 Неф. 28:31.

б Мос. 16:10–11.

пп Суд, Останній.

5а Дан. 12:2; Іван 5:29.

б пп Справедливість.

в Етер 3:14.

пп Ісус Христос—
Доземне існування
Христа.

6а Іван 21:25; 3 Неф. 5:8.

частини того, чого Ісус дійсно навчав народ;

7 Але ось, "пластини Нефія вміщують більшу частину того, чого Він навчав людей.

8 І це я записав, що є меншою частиною того, чого Він учив людей; і я записав це з таким наміром, щоб це могло бути знову принесено цьому народові "від Іновірців, згідно з словами, які Ісус говорив.

9 І коли вони отримають це, те, що їм доцільно мати спочатку, щоб випробувати свою віру, і якщо буде так, що вони повірять цьому, тоді "більше буде явлено їм.

10 А якщо буде так, що вони не повірять цьому, тоді більше буде "забрано від них на їхнє засудження.

11 Ось, я вже збирався записати все, що було вигравіювано на пластинах Нефія, але Господь заборонив це, кажучи: Я "випробую віру Мого народу.

12 Тому я, Мормон, пишу те, що було наказано мені Господом. І тепер я, Мормон, закінчую свої висловлювання, і переходжу до написання того, що було мені наказано.

13 Отже, я хотів би, щоб ви знали, що Господь дійсно навчав людей протягом трьох днів; і після цього Він "являв

Себе їм часто, і розламував ^бхліб часто, і благословляв його, і давав його їм.

14 І сталося, що Він навчав і священнослужив "дітям з натовпу, про яких вже говорилося, і Він ^брозв'язав їм язика, і вони говорили своїм батькам великі й дивовижні речі, навіть величніші, ніж Він відкрив людям; і Він розв'язав їхні язика, щоб вони могли вимовляти.

15 І сталося, що після того, як Він зійшов на небеса— після того, як удруге Він показав їм Себе і пішов до Батька, після того, що Він "зцілив усіх їхніх хворих і їхніх калік, і відкрив очі їхнім сліпим, і відкрив вуха їхніх глухих, і після того, що Він звершив усілякі зцілення серед них, і підняв чоловіка з мертвих, і показав їм Свою силу, і зійшов до Батька—

16 Ось, сталося наступного дня, що натовп зібрався разом, і вони і бачили, і чули цих дітей; так, навіть "немовлята відкрили свої вуста і вимовили дивовижні слова; і те, що вони вимовили, було заборонено жодній людині записувати.

17 І сталося, що "учні, яких Ісус обрав, почали з тих пір і надалі ^бхристити і навчати всіх тих, хто приходив до них;

7а пп Пластини.

8а 3 Неф. 21:5–6.

9а Етер 4:4–10.

10а Ал. 12:9–11.

11а Етер 12:6.

13а Іван 21:14.

б 3 Неф. 20:3–9.

пп Причастя.

14а 3 Неф. 17:11–12.

б Ал. 32:23;

3 Неф. 26:16.

15а 3 Неф. 17:9.

пп Зцілити,

Зцілення; Чудо.

16а Мт. 11:25.

17а 3 Неф. 19:4–13.

б 4 Неф. 1:1.

і всіх, кого було хрищено в ім'я Ісуса Христа, було сповнено Святим Духом.

18 І багато з них бачило і чуло невимовне, яке записувати ^ане є за законом.

19 І вони навчали і служили один одному; і вони мали ^авсе ^бспільне між собою, всі люди вели справи справедливо один з одним.

20 І сталося, що вони робили все саме так, як Ісус наказав їм.

21 І ті, кого було хрищено в ім'я Ісуса Христа, називалися ^ацерквою Христа.

РОЗДІЛ 27

Ісус наказує їм назвати церкву Його іменем—Його місія і спокутувальна жертва становлять Його євангелію—Людям заповідано покаятися і христитися, щоб вони могли бути освячені Святим Духом—Вони мають бути саме такими, як Ісус. Близько 34–35 рр. від р.х.

І сталося, що поки учні Ісуса мандрували і проповідували те, що вони і чули і бачили, і христили в ім'я Ісуса, сталося, що учні зібралися разом і ^аз'єдналися в могутній молитві й ^бпості.

2 І Ісус знову ^аявився їм, бо вони молилися Батькові в

Його ім'я; і Ісус прийшов, і став поміж них, і сказав їм: Що б ви хотіли, аби Я дав вам?

3 І вони сказали Йому: Господи, ми б хотіли, аби Ти сказав нам ім'я, яким ми будемо називати цю церкву; бо є сперечання серед людей стосовно цього питання.

4 І Господь сказав їм: Істинно, істинно кажу Я вам, чому це люди мають ремствувати і сперечатися про це?

5 Хіба вони не читали писання, в яких сказано, що ви маєте взяти на себе ^аім'я Христа, яке є Моїм іменем? Бо цим іменем вас називатимуть в останній день;

6 І той, хто візьме на себе Моє ім'я і ^авиперить до кінця, той буде спасений в останній день.

7 Отже, що б ви не робили, робіть це в Моє ім'я; отже, ви назвете церкву Моїм іменем; і ви проситимете Батька в Моє ім'я, аби Він благословив церкву заради Мене.

8 І як може вона бути ^аМоєю ^бцерквою, якщо не буде називатися Моїм іменем? Бо якщо церква називається Мойсеєвим іменем, тоді це Мойсеєва церква; або якщо вона називається іменем людини, тоді це церква людини; але якщо вона назива-

18а 3 Неф. 26:11.

19а 4 Неф. 1:3.

б пп Посвячувати,
Закон посвячення.

21а Мос. 18:17.

пп Церква Ісуса
Христа.

27 1а УЗ 29:6.

б Ал. 6:6.

пп Піст, Пощення.

2а 3 Неф. 26:13.

пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

5а пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

6а 3 Неф. 15:9.

8а УЗ 115:4.

б пп Ісус Христос—
Глава Церкви.

тиметься Моїм іменем, тоді це Моя церква, якщо буде так, що вони збудовані на Моїй євангелії.

9 Істинно кажу я вам, що ви збудовані на Моїй євангелії; отже, ви будете просити все те, що будете просити, в Моє ім'я; отже, якщо ви проситимете Батька за церкву, якщо це буде в Моє ім'я, Батько поче вас;

10 І якщо це так, що церкву збудовано на Моїй євангелії, тоді Батько явить Свої власні діяння в ній.

11 Але якщо її не збудовано на Моїй євангелії, а збудовано на діяннях людей або на діяннях диявола, істинно кажу Я вам, вони мають радість на час, а поступово приходить кінець, і їх "зрубано і кинуте у вогонь, звідкіля немає повернення.

12 Бо їхні діяння "йдуть за ними слідом, бо саме через свої діяння вони зрубані; отже, пам'ятайте те, що Я сказав вам.

13 Ось, Я дав вам Свою "євангелію, і такою є євангелія, яку Я дав вам, — що Я прийшов у світ виконати ^бволю Мого Батька, тому що Мій Батько послав Мене.

14 І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було ^апіднято на

хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг ^бпривести всіх людей до Себе, щоб так як Мене було піднято людьми, так і людей буде піднято Батьком, щоб вони стали переді Мною, щоб бути ^ссудженими за свої діяння, чи то вони добрі, чи то вони злі—

15 І з цієї причини Мене було ^апіднято; отже, згідно з силою Батька Я приведу всіх людей до Себе, щоб їх було суджено згідно з їхніми діяннями.

16 І станеться, що кожний, хто ^апокається і буде ^бхрищений в Моє ім'я, буде сповнений; і якщо він ^ввиперпить до кінця, ось того я вважатиму невинним перед Моїм Батьком того дня, коли Я стану судити світ.

17 А того, хто не виперпить до кінця, того буде також зрубано і кинуте у вогонь, звідки вони не зможуть більше повернутися завдяки ^ссправедливості Батька.

18 І таке слово Він дав дітям людським. І з цієї причини Він виконує всі слова, які Він дає, і Він не обманює, але виконує всі Свої слова.

19 І ^аніщо нечисте не може увійти в Його царство; отже, ніхто не входить до Його

11а Ал. 5:52.

12а Об. 14:13;
УЗ 59:2.

13а УЗ 76:40–42.
пп Євангелія.

^б Іван 6:38–39.

14а 1 Неф. 11:32–33;
Моис. 7:55.

^б Іван 6:44;

2 Неф. 9:5;
УЗ 27:18.

^в пп Ісус Христос—
Суддя.

15а пп Спокута,
Спокутувати.

16а пп Покаятися,

Покаяння.

^б пп Хрищення,
Христити.

^в 1 Неф. 13:37.
пп Терпіти.

17а пп Справедливість.

19а Ал. 11:37.

^бпокою, крім тих, хто ^оомив свій одяг в Моїй крові через свою віру, і покаєння в усіх своїх гріхах, і свою вірність до кінця.

20 Тож ось ця заповідь: ^ппокайтеся, всі ви, кінці землі, і прийдіть до Мене і ^бхристіться в Моє ім'я, щоб вас можна було ^оосвятити прийняттям Святого Духа, щоб ви могли стояти ^ннезаплямованими переді Мною в останній день.

21 Істинно, істинно кажу Я вам, це є Моя євангелія; і ви знаєте те, що ви повинні робити в Моїй церкві; бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити; бо те, що ви бачили, як Я робив, саме те будете ви робити;

22 Отже, якщо ви робитимете це, благословенні ви, бо вас буде піднесено в останній день.

23 Запишіть те, що ви побачили і почули, окрім того, що ^ззаборонено.

24 Запишіть діяння цього народу, які ще будуть, саме так, як було записано про те, що було.

25 Бо знайте, за книгами, які було написано і які буде написано, ^ссудитимуть цей

народ, бо завдяки їм будуть їхні ^ддіяння відомі людям.

26 І знайте, все ^ззаписано Батьком; отже, за книгами, які буде написано, буде світ суджено.

27 І знайте ви, що ^вви будете суддями цього народу, згідно з судженням, яке Я дам вам, яке буде справедливе. Отже, ^бякими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, такими самими, ^яяк Я є.

28 А тепер Я ^ііду до Батька. І істинно кажу Я вам, все, що ви попросите Батька в Моє ім'я, буде дано вам.

29 Отже, ^ппросіть, і ви отримуєте; стукайте, і вам буде відчинено; бо той, хто просить, отримує; а тому, хто стукає, буде відчинено.

30 І ось, знайте, великою є Моя радість, аж до сповнення, через вас і також це покоління; так, і навіть Батько радіє, а також усі святі ангели, через вас і це покоління; бо ^ннікого з них не загублено.

31 Ось я б хотів, щоб ви зрозуміли; бо Я маю на увазі тих, хто ^ззараз живий з ^ццього покоління; і ніхто з них не загублений; і в них Я матиму повноту ^ррадісті.

32 Але знайте, Мене засму-

19б УЗ 84:24.
 пп Покій.
 в Об. 1:5; 7:14;
 Ал. 5:21, 27; 13:11–13.
 20а Етер 4:18.
 б пп Хрищення,
 Христити—
 Необхідність.
 в пп Освячення.
 з УЗ 4:2.

23а 3 Неф. 26:16.
 25а 2 Неф. 33:10–15;
 Сл. Морм. 1:11.
 б 1 Неф. 15:32–33.
 26а 3 Неф. 24:16.
 пп Книга життя.
 27а 1 Неф. 12:9–10;
 Морм. 3:19.
 б пп Ісус Христос—
 Приклад Ісуса

Христа.
 в Мт. 5:48;
 3 Неф. 12:48.
 28а Іван 20:17.
 29а Мт. 7:7;
 3 Неф. 14:7.
 30а Іван 17:12.
 31а 3 Неф. 9:11–13;
 10:12.
 б 3 Неф. 28:23.
 в пп Радість.

чує “четверте покоління від цього покоління, бо їх буде забрано в полон саме тим, ким був і син загибелі; бо вони продадуть Мене за срібло і за золото, і за те, що ^бміллю псується, і що можуть украсти злодії, коли вриваються. І в той день Я покараю їх, саме повертаючи їхні діяння на їхні власні голови.

33 І сталося, що коли Ісус закінчив ці висловлювання, Він сказав Своїм учням: Увійдіть ви “тісними воротами; бо тісні ворота, і вузький шлях, що веде до життя, і мало хто знаходить його; але широкими є ворота, і просторим шлях, що веде до смерті, і багато буде тих, хто йтиме ним, доки не настане ніч, коли жодна людина не зможе діяти.

РОЗДІЛ 28

За бажанням дев'ятьох з Дванадцяти їм обіцяно успадкування в Христовому царстві після їхньої смерті— За бажанням трьох Нефійців їм надано силу над смертю, щоб залишитися на землі, поки Ісус не прийде знову— Їх перетворено, і вони бачать те, що вимовляти незаконно, і тепер вони священнослужать серед людей. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

І сталося, коли Ісус промовив ці слова, Він звернувся до учнів Своїх, до кожного по черзі, кажучи їм: Чого ви бажаєте від Мене, після того, як Я піду до Батька?

2 І всі вони говорили, за винятком трьох, кажучи: Ми хочемо, щоб, після того як ми проживемо людський вік, наше священнослужіння, до якого Ти покликав нас, могло підійти до кінця, щоб ми могли якнайшвидше прийти до Тебе в Твоє царство.

3 І Він сказав їм: Благословенні ви, тому що ви бажаєте цього від Мене; отже, після того як вам виповниться по сімдесят два роки, ви прийдете до Мене у Моє царство; і зі Мною ви знайдете “покій.

4 І після того як Він поговорив з ними, Він повернувся до трьох і сказав їм: Що б ви хотіли, аби Я зробив для вас, коли Я піду до Батька?

5 І вони опечалилися в серцях своїх, бо вони не наважувалися сказати Йому про те, чого вони хотіли.

6 І Він сказав їм: Ось, Я “знаю ваші думки, і ви хочете того, чого ^бІван, Мій улюблений, який був зі Мною в Моєму священнослужінні, перед тим як Мене було розіп'ято Юдеями, бажав від Мене.

7 Отже, благословенніші ви, бо ви “ніколи не пізнаєте

32а 2 Неф. 26:9–10;

Ал. 45:10, 12.

б Мт. 6:19–21;

3 Неф. 13:19–21.

33а Мт. 7:13–14;

3 Неф. 14:13–14;

УЗ 22:1–4.

28 3а пп Покій.

ба Ам. 4:13;

Ал. 18:32.

б Іван 21:21–23;

УЗ 7:1–4.

7а 4 Неф. 1:14;

Морм. 8:10–11;

Етер 12:17.

смаку ^бсмерті; але ви будете жити, щоб побачити всі діяння Батька для дітей людських, аж доки все не виповниться згідно з волею Батька, коли Я прийду в Моїй славі з ^бсилами небес.

8 І вам ніколи не терпіти мук смерті; але коли Я прийду в Моїй славі, вас буде змінено, як оком змигнути, від “смертності до ^ббезсмертя; і тоді вас буде благословлено в царстві Мого Батька.

9 І ще, ви не знатимете болю, поки житимете в плоті, і ні суму, крім суму за гріхи світу; і все це Я зроблю через те, чого ви бажали від Мене, бо ви хотіли “приводити душі людей до Мене, поки світ стоятиме.

10 І з цієї причини ви матимете “повноту радості; і ви сядете в царстві Мого Батька; так, ваша радість буде повною, саме так, як Батько дав Мені повноту радості; і ви будете такими самими, як Я, а Я є Таким Самим, як Батько; і Батько і Я є ^бєдине;

11 І “Святий Дух приносить свідчення про Батька і про Мене; і Батько дає Святого Духа дітям людським завдяки Мені.

12 І сталося, що коли Ісус промовив ці слова, Він торкнувся кожного з них Своїм перстом, крім трьох, які ще

мали залишатися, і тоді Він пішов.

13 І ось, небеса відкрилися, і їх було “взято на небеса, і вони побачили і почули невимовне.

14 І їм було “заборонено висловлюватися; і не було також дано їм сили, щоб вони могли висловити те, що вони бачили і чули;

15 І чи були вони в тілі чи поза тілом, вони не могли сказати; бо їм здалося це схожим на їхнє “перетворення, ніби їх було змінено з цього тіла з плоті у безсмертний стан, так що вони могли бачити те, що від Бога.

16 Але сталося, що вони знову священнослужили на лиці землі; проте вони не проповідували те, що вони чули і бачили, бо мали заповідь, яку було дано їм на небесах.

17 І ось, чи були вони смертні, чи безсмертні з дня їхнього перетворення, я не знаю;

18 Але я знаю тільки, згідно з літописом, який було дано— вони пішли по лицю землі і проповідували всім людям, приєднуючи до церкви всіх, хто вірив у їхнє проповідування; християчи їх, і всі, кого було хрищено, отримували Святого Духа.

19 І їх було кинуте у в'язницю тими, хто не належав до

7б пп Перетворені істоти.

в 3 Неф. 20:22.

8а 3 Неф. 28:36–40.
пп Смертний,
Смертне життя.

б пп Безсмертя,
Безсмертний.

9а Фил. 1:23–24;
УЗ 7:5–6.

10а УЗ 84:36–38.

б Іван 17:20–23.

11а 2 Неф. 31:17–21;

3 Неф. 11:32.

13а 2 Кор. 12:2–4.

14а УЗ 76:114–116.

15а Мойс. 1:11.

пп Переображення.

церкви. І “в’язниці не могли утримати їх, бо вони розпадалися надвоє.

20 Їх було скинуто у землю; але вони вдарили землю словом Бога, так що Його “силою їх було визволено з глибин землі; і тому вони не змогли викопати ям, достатніх, щоб утримати їх.

21 І тричі їх було кинуте в “піч, і вони не дістали ніяких ушкоджень.

22 І двічі було їх кинуте в “лігво диких звірів; і знайте, вони бавилися з звірями, як дитина з ягням-сисунцем, і не дістали пошкоджень.

23 І сталося, що таким чином вони ходили серед усього народу Нефія і проповідували “євангелію Христа всім людям на лиці землі; і їх було наведено до Господа і приєднано до церкви Христа, і у такий спосіб людей “того покоління було благословлено згідно з словом Ісуса.

24 А тепер я, Мормон, припиняю на деякий час розповідати про це.

25 Ось я вже збирався написати “імена тих, кому було призначено ніколи не пізнати смаку смерті, але Господь заборонив; отже, я не записую їх, бо вони сховані від світу.

26 Але знайте, я бачив їх, і вони священнослужили мені.

27 І знайте, вони будуть серед Іновірців, і Іновірці не знатимуть їх.

28 Вони також будуть серед Юдеїв, і Юдеї не знатимуть їх.

29 І настане час, коли Господь вважатиме можливим у Своїй мудрості, щоб вони проповідували всім “розсіяним колінам Ізраїля і всім народам, колінам, язикам і людям і приводили з-поміж них до Ісуса багато душ, щоб їхнє бажання могло здійснитися, а також через переконуючу силу Бога, яка була в них.

30 І вони як “ангели Бога, і якщо вони будуть молитися Батькові в ім’я Ісуса, вони зможуть явитися до кожної людини, до якої їм здається добрим.

31 Отже, великі і дивовижні діяння звершать вони перед “великим днем, що настає, коли всі люди мають неодмінно стати перед місцем суду Христа;

32 Так, навіть серед Іновірців вони звершать “велику і дивовижну роботу перед днем суду.

33 І якщо ви маєте всі писання, які містять розповідь про всі дивовижні діяння Христа, ви будете, згідно з словами Христа, знати, що це має неодмінно статися.

19а Дії 16:26;
Ал. 14:26–28.
20а Морм. 8:24.
21а Дан. 3:22–27;
4 Неф. 1:32.
22а Дан. 6:16–23;

4 Неф. 1:33.
23а пп Євангелія.
б 3 Неф. 27:30–31.
25а 3 Неф. 19:4.
29а пп Ізраїль—Десять
загублених колін

Ізраїля; Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
30а пп Ангели.
31а Гел. 12:25;
3 Неф. 26:4–5.
32а 2 Неф. 25:17.

34 І горе тому, хто “не прислухається до слів Ісуса, а також ^бтих, кого Він обрав і послав до них; бо той, хто не приймає слів Ісуса і слів тих, кого Він послав, зрікається Його; і тому Він не прийме їх в останній день;

35 І було б краще для них, аби вони не народилися. Бо невже ви гадаєте, що ви зможете уникнути правосуддя ображеного Бога, Якого “розтоптано під ногами людей, щоб через це могло прийти спасіння?

36 А тепер ось, як казав я стосовно тих, кого Господь обрав, так, саме трьох, яких було забрано на небеса, що я не знаю, чи були вони очищені від смертності до безсмертя—

37 Але знайте, відколи я писав, я спитав у Господа, і Він зробив так, щоб показати мені, що повинна бути необхідність у тому, щоб у їхніх тілах сталася зміна, бо інакше буде необхідно, щоб вони обов’язково пізнали смак смерті.

38 Отже, для того, щоб вони могли не пізнавати смак смерті, сталася “зміна в їхніх тілах, щоб вони могли не страждати ні від болю, ні від печалі, окрім тільки як за гріхи світу.

39 Тож ця зміна не дорівнювала тій, яка станеться в

останній день; але таку зміну було вчинено над їхніми тілами, щоб Сатана не міг мати сили над ними, щоб він не міг ^аспоконати їх; і їх було ^босвячено в плоті, так щоб вони були ^ссвятими і щоб сили землі не мали впливу на них.

40 І в цьому стані вони повинні залишатися до дня суду Христового; а в той день вони мали отримати ще більшу зміну і бути прийнятими в царство Батька, щоб більше не залишати Його, але жити з Богом вічно на небесах.

РОЗДІЛ 29

Поява Книги Мормона є ознакою того, що Господь почав збирати Ізраїль і виконувати Свої завіти — Тих, які заперечують Його одкровення і дари останніх днів, буде проклято. Близько 34–35 рр. від Р.Х.

А тепер ось, я кажу вам, що коли Господь вважатиме можливим, у Своїй мудрості, щоб ці висловлювання “дійшли до Іновірців згідно з Його словом, тоді ви можете пізнати, що ^бзавіт, який Батько склав з дітьми Ізраїля стосовно їхнього відновлення на землях їхнього успадкування, вже починає здійснюватися.

2 І ви можете пізнати, що

34а Етер 4:8–12.

б пп Пророк.

35а Гел. 12:2.

38а пп Перетворені

істоти.

39а пп Спокушати,

Спокуса.

б пп Освячення.

в пп Святість.

29 1а 2 Неф. 30:3–8.

б Морм. 5:14, 20.

слова Господа, які було сказано святими пророками, буде всі здійснено; і вам не варто говорити, що Господь “бариться з Своїм пришествям до дітей Ізраїля.

3 І вам не варто уявляти в своїх серцях, що слова, які було сказано, марні, бо дивиться, Господь згадає Свій завіт, який Він склав з Своїм народом, який з дому Ізраїля.

4 А коли ви побачите, що ці висловлювання приходять до вас, тоді вам не треба буде більше відкидати із зневагою діяння Господа, бо “меч Його ^бправосуддя в Його правиці; і знайте, в той день, якщо ви будете відкидати із зневагою Його діяння, Він учинить так, щоб він швидко наздогнав вас.

5 “Горе тому, хто ^бвідкидає із зневагою діяння Господа; так, горе тому, хто ^бзаперечуватиме Христа і Його справи!

6 Так, “горе тому, хто заперечуватиме одкровення Господа і хто казатиме, що Господь більше не діє через одкровення, або пророцтва, або ^бдари, або язика, або зцілення, або силу Святого Духа!

7 Так, і горе тому, хто скаже в той день, щоб дістати “прибуток, що не може бути ^бніяких чудес, творимих Ісусом Христом; бо той, хто скаже

таке, стане як ^бсин прокляття, для кого не було милості, згідно з словом Христа!

8 Так, і вам не треба більше “освистувати, і ^бвідкидати зневажливо, і робити посміховисько з ^бЮдеїв або будь-якого залишку дому Ізраїля; бо знайте, Господь пам’ятає Свій завіт з ними, і Він вчинить з ними так, як Він поклявся.

9 Отже, ви не повинні вважати, що можете перетворити праву руку Господа на ліву, щоб Він не вершив правосуддя аж до виконання завіту, який Він склав з домом Ізраїля.

РОЗДІЛ 30

Іновірцям останніх днів заповідано покаятися, прийти до Христа і бути причисленими до дому Ізраїля. Близько 34–35 рр. від р.х.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Іновірці, і почуйте слова Ісуса Христа, Сина живого Бога, які Він “заповідав мені сказати про вас, бо ось, Він заповідає мені, щоб я записав, кажучи:

2 Відверніться, всі ви, “Іновірці, від ваших злочестивих шляхів; і ^бпокайтеся у своїх злих діяннях, у своїй брехні й обманах, і у своїй розпусті, і

2а Лк. 12:45–48.

4а 3 Неф. 20:20.

б пп Справедливість.

5а 2 Неф. 28:15–16.

б Морм. 8:17;

Етер 4:8–10.

в Мт. 10:32–33.

6а Морм. 9:7–11, 15.

б пп Дари Духа.

7а пп Орудювання священників.

б 2 Неф. 28:4–6;

Морм. 9:15–26.

в пп Сини загибелі.

8а 1 Неф. 19:14.

б 2 Неф. 29:4–5.

в пп Юдеї.

30 1а 3 Неф. 5:12–13.

2а пп Іновірці.

б пп Покаятися, Покаяння.

у своїх таємних мерзотах, і у своєму ідолопоклонстві, і у своїх убивствах, і у своєму орудуванні священників, і ваших заздощах, і ваших чварах, і від усілякого свого злочестя і мерзот, і приходь-

те до Мене, і христіться в Моє ім'я, щоб ви могли отримати відпущення своїх гріхів і сповнитися Святим Духом, щоб вас було «причислено до Мого народу, який з дому Ізраїля.

ЧЕТВЕРТИЙ НЕФІЙ КНИГА НЕФІЯ

ЯКИЙ Є СИНОМ НЕФІЯ—ОДНОГО З УЧНІВ ІСУСА ХРИСТА

Розповідь про народ Нефія, згідно з його літописом.

*Усіх Нефійців і Ламанійців на-
вернено до Господа—У них усе
спільне, вони творять чудеса і
процвітають на цій землі—
Через два століття виникають
розділення, зло, лжецеркви й
утиски—Через триста років і
Нефійці, і Ламанійці стають
злочестивими—Аммарон ховає
священні літописи. Близько 35–
321 рр. від Р.Х.*

І СТАЛОСЯ, що пройшов тридцять і четвертий рік, а також тридцять і п'ятий, і ось, учні Ісуса організували церкву Христа на всіх землях навкруги. І всіх, хто приходив до них і щиро каюся у своїх гріхах, було хрищено в ім'я Ісуса; і вони також отримували Святого Духа.

2 І сталося в тридцять і

шостому році, всіх людей було наведено до Господа, по всьому лицьо землі, і Нефійців, і Ламанійців, і не було суперечок і сперечань серед них, і всі люди справедливо вели справи один з одним.

3 І в них «усе було спільним між собою; отже, не було багатих і бідних, залежних і свободних, але всі вони були свободними і причасниками небесного дару.

4 І сталося, що тридцять і сьомий рік пройшов також, і на землі все ще тривав мир.

5 І величні і дивовижні діян-ня творили учні Ісуса, такі, що вони «зціляли хворих, піднімали з мертвих і робили так, що каліки починали ходити, сліпі отримували зір, а глухі—слух; і всілякі ^бчудеса

2в Гал. 3:27–29;
2 Неф. 10:18–19;
3 Неф. 16:10–13;
21:22–25;
Авр. 2:10.

[4 НЕФІЙ]
1 За Дії 4:32;
3 Неф. 26:19.
пп Посвячувати,
Закон посвячення.

5а пп Зцілити,
Зцілення.
б Іван 14:12.
пп Чудо.

творили вони серед дітей людських; і ніяк інакше не творили вони чудес, як тільки в ім'я Ісуса.

6 І так тридцять і восьмий рік пройшов, і також тридцять і дев'ятий, і сорок і перший, і сорок і другий, так, і аж доки сорок і дев'ять років не пройшло, а також п'ятдесят і перший, і п'ятдесят і другий; так, аж доки п'ятдесят і дев'ять років не пройшло.

7 І Господь сприяв їхньому надзвичайному процвітанню на цій землі; авжеж, так що вони знову збудували міста там, де міста було спалено.

8 Так, навіть те велике "місто Зарагемля було відбудовано знову.

9 Але було багато міст, що було "затоплено, і води підійшли на їхнє місце; отже, ці міста не можна було відновити.

10 І тоді ось сталося, що люди Нефія стали сильними, і розмножувалися надзвичайно швидко, і стали надзвичайно "красивим і приємним народом.

11 І вони одружувалися і виходили заміж, і їх було благословлено згідно з безліччю обіцянь, які Господь дав їм.

12 І вони більше не жили за "обрядами і таїнствами

"закону Мойсея; але вони жили за заповідями, які вони отримали від їхнього Господа і їхнього Бога, продовжуючи "піст і молитву, часто збираючись разом, щоб молитися і чути слово Господа.

13 І сталося, що не було суперечок серед усього народу, по всій землі; але могутніми були чудеса, що творили учні Ісуса.

14 І сталося, що сімдесят і перший рік пройшов, і також сімдесят і другий рік, так, і, нарешті, аж доки сімдесят і дев'ятий рік не пройшов; так, справді, сто років пройшло, і учні Ісуса, яких Він обрав, усі відійшли до "раю Бога, за винятком "трьох, які мали залишитися; і було інших "учнів 'посвячено замість них; і також багато з цього покоління пішло з життя.

15 І сталося, що "не було суперечок на цій землі через любов Бога, яка жила в серцях людей.

16 І не було "ані заздрощів, ані розбрату, ані заворушень, ані розпусти, ані неправди, ані вбивств, ніякої "похитливості; і певно не могло бути "щасливішого народу серед усіх людей, яких було створено рукою Бога.

17 Не було ані розбійників, ані вбивць, не було також

8а 3 Неф. 8:8.
9а 3 Неф. 9:4, 7.

10а Морм. 9:6.

12а 2 Неф. 25:30;
3 Неф. 15:2–8.

б пп Закон Мойсеїв.

в Морон. 6:5;

УЗ 88:76–77.

14а пп Рай.

б 3 Неф. 28:3–9.

пп Перетворені істоти.

в пп Учень.

г пп Висвячувати,

Висвячення.

15а пп Мир.

16а пп Єдність.

б пп Жадати.

в Мос. 2:41;

Ал. 50:23.

пп Радість.

Ламанійців, і ніяких інших ійців; але були вони всі як “один дітьми Христа і спадкоємцями царства Бога.

18 І якими благословенними були вони! Бо Господь благословив їх у всіх їхніх діяннях; так, саме були вони благословенними і процвітаючими, доки сто і десять років не пройшло; і перше покоління від Христа пішло з життя, і не було суперечок по всій землі.

19 І сталося, що Нефій, той, який вів цей останній літопис (а він його вів на “пластинах Нефія), помер, і його син Амос вів його замість нього; і він вів його також на пластинах Нефія.

20 І він вів його вісімдесят і чотири роки, і все ще був мир на землі, за винятком того, що була невелика група людей, яка відпала від церкви і взяла на себе ім'я Ламанійців; отже, знову почали існувати Ламанійці на цій землі.

21 І сталося, що Амос помер також (а було це сто і дев'яносто і чотири роки від пришествя Христа), і його син Амос вів літопис замість нього; і він також вів його на пластинах Нефія; і це було також написано в книзі Нефія, якою і є ця книга.

22 І сталося, що двісті років пройшло; і друге покоління

вже все пішло з життя, крім декількох.

23 І ось тепер я, Мормон, хотів би, щоб ви знали, що люди розмножилися, так що їх було поширено по всьому лицю землі, і що вони стали надзвичайно багатими через своє процвітання у Христі.

24 І тоді, в цьому двісті і першому році з'явилися серед них такі, які були піднесені у своїй “гордовитості, бо носили коштовний одяг, і всілякі прекрасні перлини, і прекрасні речі цього світу.

25 І з тих пір і надалі їхні речі і їхнє майно перестали бути “спільними між ними.

26 І почали вони ділитися на класи; і почали вони будувати “церкви для себе, щоб отримувати “прибуток, і почали зрікатися істинної церкви Христа.

27 І сталося, що коли пройшло двісті і десять років, на землі було багато церков; так, було багато церков, що заявляли, що знають Христа, і все ж таки вони “заперечували більшість положень Його євангелії, так що вони сприймали всіляку злочестивість і роздавали те, що було священним, тим, кому це було “заборонено через нечестивість.

28 І ця “церква збільшувалася надзвичайно через

17а Іван 17:21.
пп Сіон.
19а пп Пластини.
24а пп Гордина.
25а 4 Неф. 1:3.

26а 1 Неф. 22:23;
2 Неф. 28:3;
Морм. 8:32–38.
б УЗ 10:56.
пп Орудювання

священиків.
27а пп Відступництво.
б 3 Неф. 18:28–29.
28а пп Диявол—
Церква диявола.

беззаконня і через силу Сатани, який заволодів їхніми серцями.

29 І знову, була ще одна церква, яка зреклася Христа; і вони “утискували істинну церкву Христа через їхню покірливість і їхню віру в Христа; і вони зневажали їх через ті великі чудеса, які творилися серед них.

30 Отже, вони користувалися силою і владою над учнями Ісуса, які залишилися з ними, і вони кинули їх до “в’язниці; але силою слова Бога, яка була в них, в’язниці розпалися надвоє, і вони вийшли, творячи могутні чудеса серед них.

31 Проте, і незважаючи на всі ці чудеса, люди закам’яніли серцями своїми і таки прагнули вбити їх, саме як Юдеї в Єрусалимі прагнули вбити Ісуса, відповідно до Його слова.

32 І вони кидали їх у “печі бвогняні, а вони виходили, не діставши ніяких ушкоджень.

33 І вони також кидали їх у “лігво диких звірів, а вони бавилися з дикими звірями так само, як дитина—з ягням; і вони виходили від них, не діставши ніяких ушкоджень.

34 Проте, люди закам’яніли серцями своїми, бо багато священиків і лжепророків вело їх будувати багато церков і чинити всіляке безза-

коння. І вони “били людей Ісуса; але люди Ісуса не били їх у відповідь. І так вони вирождувалися в зневірі і злочестивості з року в рік, аж доки не пройшло двісті і тридцять років.

35 І ось сталося в цьому році, так, у двісті і тридцять і першому році, відбулося велике розділення між людьми.

36 І сталося в цьому році, що виник народ, який називався Нефійцями, і вони були істинно віруючими в Христа; а серед них були ті, яких Ламанійці називали—Яківцями, Йосипівцями і Зорамійцями;

37 Отже, істинно віруючі в Христа, і ті, хто істинно поклонявся Христу (серед яких були “троє учнів Ісуса, які мали залишитися), називалися Нефійцями, і Яківцями, і Йосипівцями, і Зорамійцями.

38 І сталося, що ті, хто заперечував євангелію, називалися Ламанійцями, і Лемуїльцями, і Ізмаїльцями; і вони не виродилися у зневірі, а навмісно “повстали проти євангелії Христа; і вони навчали своїх дітей, щоб вони не вірили, так само, як їхні батьки, від початку, виродилися.

39 І було це через злочестивість і мерзоту їхніх батьків, саме як це було на початку. І їх було “навчено ненавидіти

29а пп Переслідувати,
Переслідування.
30а 3 Неф. 28:19–20.
32а 3 Неф. 28:21.

б Дан. 3:26–27.
33а 3 Неф. 28:22.
34а 3 Неф. 12:39;
УЗ 98:23–27.

37а 3 Неф. 28:6–7;
Морм. 8:10–11.
38а пп Бунт.
39а Мос. 10:17.

дітей Бога, так само, як Ламанійців було навчено ненавидіти дітей Нефія від початку.

40 І сталося, що пройшло двісті і сорок і чотири роки, і такими були справи народу. І злочестивіша частина народу стала сильною, і їх стало надзвичайно більше числом, ніж людей Бога.

41 І вони все ще продовжували будувати церкви для себе і прикрашати їх всілякими дорогоцінними речами. І так пройшло двісті і п'ятдесят років, і також двісті і шістдесят років.

42 І сталося, що злочестива частина людей почала знову складати таємні клятви і "змови Гадіантона.

43 І також люди, які називалися людьми Нефія, ставали гордовитими у своїх серцях через свої надзвичайні багатства і стали суетними, як їхні братя, Ламанійці.

44 І з тих пір учні почали сумувати через "тріхи світу.

45 І сталося, що коли триста років пройшло, обидва народи—і народ Нефія, і народ Ламанійців—стали надзви-

чайно злочестивими,—і перший, і другий.

46 І сталося, що розбійники Гадіантона поширилися по всьому лицю землі; і не було жодного, хто був би праведним, окрім учнів Ісуса. І золота і срібла вони наскладали про запас рясно, і торгували всілякими видами торгівлі.

47 І сталося, що після того, як пройшло триста і п'ять років (а люди все ще залишалися в злочестивості), Амос помер; і його брат Аммарон вів літопис замість нього.

48 І сталося, що коли триста і двадцять років пройшло, Аммарон, будучи примушений Святим Духом, сховав "літописи, які були священними—так, саме всі священні літописи, які передавалися від покоління до покоління, які були священними—аж до триста і двадцятого року від пришествя Христа.

49 І він сховав їх під захист Господа, щоб вони знову могли "з'явитися залишкові дома Якова, згідно з пророцтвами й обіцаннями Господа. І таким є кінець літопису Аммарона.

КНИГА МОРМОНА

РОЗДІЛ 1

Аммарон наставляє Мормона

*щодо священних літописів—
Починається війна між Нефійцями і Ламанійцями—Трьох*

42а пп Таємні змови.
44а 3 Неф. 28:9.

48а Гел. 3:13, 15–16.
49а Ен. 1:13.

Нефійців забрано—Панує злочестивість, зневіра, чаклунство і ворожбитство. Близько 321–326 рр. від р.х.

І Ось я, “Мормон, пишу ^блітопис про те, що я і бачив, і чув, і називаю його Книгою Мормона.

2 І приблизно в той час, коли “Аммарон ховав літописи під захист Господа, він прийшов до мене (мені було тоді близько десяти років і мене починали ^бнавчати дечому згідно з знаннями мого народу), і Аммарон сказав мені: Я відчуваю, що ти розсудлива і з швидким сприйняттям дитина;

3 Отже, коли тобі буде двадцять і чотири роки, я б хотів, щоб ти згадав те, що ти спостерігав стосовно цього народу; і коли ти будеш того віку, піди на землю Антум, до пагорба, який зветься “Шим; і там я заховав під захист Господа всі священні вигравіювання стосовно цього народу.

4 І ось, ти візьмеш “пластини Нефія собі, а решту залишиш в тому місці, де вони є; і ти вигравіюєш на пластинах Нефія все, що ти спостерігав стосовно цього народу.

5 І я, Мормон, нащадок “Нефія, (а ім’я мого батька було Мормон), я запам’ятав те, що Аммарон наказав мені.

6 І сталося, що коли мені було одинадцять років, мій

батько взяв мене на землю, що на півдні, саме на землю Зарагемлі.

7 Все лице землі було вкрито будівлями, а людей було так багато, майже як піску морського.

8 І сталося того року, що почалася війна між Нефійцями, які склалися з Нефійців, і Яківців, і Йосипівців, і Зорамійців; і ця війна була між Нефійцями та Ламанійцями, і Лемуїльцями, і Ізмаїльцями.

9 Тож Ламанійці, і Лемуїльці, і Ізмаїльці називалися Ламанійцями, і двома сторонами були Нефійці і Ламанійці.

10 І сталося, що війна почалася між ними в границях Зарагемлі, поблизу вод Сидону.

11 І сталося, що Нефійці зібрали разом велику кількість чоловіків, навіть перевищуючи кількість у тридцять тисяч. І сталося, що того самого року вони мали декілька битв, в яких Нефійці перемогли Ламанійців і вбили багатьох з них.

12 І сталося, що Ламанійці відмовилися від свого плану, і було встановлено мир на цій землі; і мир тривав протягом чотирьох років, коли не було кровопролиття.

13 Але злочестивість панувала на лиці всієї землі, так що Господь забрав своїх “улюблених учнів, і творення чудес і

[МОРМОНА]
1 1а пп Мормон,
Нефійський
пророк.

б 3 Неф. 5:11–18.
2а 4 Неф. 1:47–49.
б Мос. 1:3–5.
3а Етер 9:3.

4а Сл. Морм. 1:1, 11.
пп Пластини.
5а 3 Неф. 5:12, 20.
13а 3 Неф. 28:2, 12.

зцілень припинилося через беззаконня людей.

14 І не було ^адарів від Господа, і ^бСвятий Дух не приходив ні до кого через їхню злочестивість і ^взневіру.

15 І мене, якому було п'ятнадцять років і який мав достатньо розсудливий розум, отже, мене відвідав Господь, і я відчув смак великодушності Ісуса і пізнав її.

16 І я намагався проповідувати цьому народові, але мої вуста було замкнено, і мені було заборонено проповідувати їм; бо знайте, вони навмисно ^аповстали проти свого Бога; і улюблених учнів було ^бзабрано з землі через їхні беззаконня.

17 Але я залишився серед них, але мені було заборонено проповідувати їм через закам'янілість їхніх сердець; і через закам'янілість їхніх сердець землею було ^апроклято через них.

18 І ці Гадіантонові розбійники, які були серед Ламанійців, заповнили землю, так що жителі її почали ховати свої ^аскарби в землю; і вони ставали висковзючими, тому що Господь прокляв землю, щоб вони не могли ані втримати їх, ані відшукати їх знову.

19 І сталося, що було чаклунство, і ворожбитство, і магія; і влада Злого поширювалася по всьому лицю землі, аж до виповнення всіх слів

Авінадія і також Самуїла, Ламанійця.

РОЗДІЛ 2

Мормон очолює Нефійське військо—Кров і різанина охоплює землю—Нефійці голосять і тужать сумом проклятих—Іхній день благодаті минув—Мормон отримує пластини Нефія—Війни тривають. Близько 327–350 рр. від Р.Х.

І сталося, того самого року почалася війна між Нефійцями і Ламанійцями. І незважаючи на те, що я був молодим, я був міцної статури; отже, народ Нефія призначив мене, щоб я був їхнім вождем, тобто полководцем їхнього війська.

2 Отже, сталося, що у свої шістнадцять років я став на чолі війська Нефійців проти Ламанійців; отже, пройшло триста і двадцять і шість років.

3 І сталося, що в триста і двадцять і сьомому році Ламанійці напали на нас надзвичайно великою силою, так що вони налякали-таки мое військо; отже, воно не захотіло битися і почало відступати до північних країн.

4 І сталося, що ми прийшли у місто Ангола, і ми захопили володіння містом, і зробили приготування, щоб захищатися від Ламанійців. І сталося,

14а Морон. 10:8–18, 24.
б пп Святий Дух.
в пп Невіра.

16а пп Бунт.
б Морм. 8:10.
17а 2 Неф. 1:7;

Ал. 45:10–14, 16.
18а Гел. 13:18–20;
Етер 14:1–2.

що ми укріпили місто з усієї сили; але, незважаючи на наші укріплення, Ламанійці напали на нас і вигнали нас з міста.

5 І вони також вигнали нас з землі Давида.

6 І ми попрямували вперед і прийшли на землю Єгошуа, яка була в границях на захід від морського узбережжя.

7 І сталося, що ми зібрали наш народ так швидко, як тільки можна було, щоб звести їх усіх разом в один загін.

8 Але бачите, на землі було повно розбійників і Ламанійців; і, незважаючи на велике знищення, яке нависло над моїм народом, вони не покалися у своїх злодіяннях; отже, по всьому лицю землі поширилися кров і різанина, як з боку Нефійців, так і з боку Ламанійців; і був один цілковитий переворот скрізь по всьому лицю землі.

9 Аж ось, у Ламанійців був цар, і його ім'я було Аарон; і він виступив проти нас з військом у сорок і чотири тисячі. І ось, я протистояв йому з сорока і двома тисячами. І сталося, що я з моїм військом переміг його, так що він утік від мене. І ось, все це відбулося, і триста і тридцятий рік пройшов.

10 І сталося, що Нефійці почали каятися у своєму беззаконні і багаті, саме так як

пророкував пророк Самуїл; бо знайте, жодний чоловік не міг утримати те, що було його власним, через злодіїв, і розбійників, і вбивць, і чародійницьке ремесло, і ворожитство, які були на землі.

11 Таким чином почалися туга і голосіння по всій землі через це, і найбільше серед народу Нефія.

12 І сталося, що коли я, Мормон, споглянув їхнє голосіння, і їхнє тужіння, і їхній сум перед Господом, моє серце почало втішатися в мені, бо я знав милості і довготерпіння Господа, отже, гадав, що Він буде милосердним до них, так що вони знову стануть праведним народом.

13 Але знайте, ця моя радість була марною, бо їхній ^асум був не на покаєння, через великодушність Бога; але швидше це був сум ^бпроклятих, через те що Господь не завжди захоче дозволяти їм мати ^вщастя у гріхові.

14 І вони не прийшли до Ісуса із скрушеними ^асерцями і упокореними духами, але вони ^бпроклинали Бога і хотіли вмерти. Проте вони боролися мечем за свої життя.

15 І сталося, що мій сум знову повернувся до мене, і я побачив, що ^адень ^бблагодаті ^впроминув для них, і фізично, і духовно; бо я бачив тисячі їх зрубаними у відкритому

2 13а 2 Кор. 7:10;
Ал. 42:29.
б пп Осуд.
в Ал. 41:10.

14а пп Скрушене
серце.
б пп Блюзнити,
Блюзнірство.

15а Гел. 13:38.
б пп Благодять.
в Єр. 8:20;
УЗ 56:16.

бунті проти свого Бога, і наваленими, як купи гною на лиці землі. І так пройшло триста і сорок і чотири роки.

16 І сталося, що в триста і сорок і п'ятому році Нефійці почали втікати від Ламанійців; і їх переслідували, доки вони не дійшли аж до землі Яшон, після чого вже стало можливим зупинити їх у їхньому відступі.

17 І ось, місто Яшон було поруч з "землею, де Аммарон сховав літописи під захист Господа, щоб їх не можна було знищити. І ось, я пішов згідно з словом Аммарона, і взяв пластини Нефія, і написав літопис згідно з словами Аммарона.

18 І на пластинах Нефія я подав докладну розповідь про всю злочестивість і мерзоти; але на цих "пластинах я утримався від того, щоб подати докладну розповідь про їхню злочестивість і мерзоти, бо ось, тривала картина злочестивості і мерзот була перед моїми очима завжди з тих пір, як я став підходящим, щоб розуміти шляхи людські.

19 І горе мені через їхню злочестивість; бо моє серце сповнене смутком через їхню злочестивість усі мої дні; проте я знаю, що мене буде "піднесено в останній день.

20 І сталося, що в цьому році народ Нефія знову переслідували і гнали. І сталося, що

нас гнали, доки ми не прийшли на північ до землі, яка називалася Сим.

21 І сталося, що ми укріпили місто Сим, і ми зібрали в ньому наших людей, скільки було можливо, щоб, якщо вдасться, врятувати їх від знищення.

22 І сталося у триста і сорок і шостому році, вони почали наступати на нас знову.

23 І сталося, що я звернувся до мого народу і благав їх з великою силою, щоб вони стояли сміливо перед Ламанійцями і "билися за своїх жінок, і своїх дітей, і свої будинки, і свої домівки.

24 І мої слова збудили в них деякою мірою силу, так що вони не тікали від Ламанійців, але з сміливістю протистояли їм.

25 І сталося, що ми військом у тридцять тисяч зіткнулися з військом у п'ятдесят тисяч. І сталося, що ми протистояли їм з такою стійкістю, що вони тікали від нас.

26 І сталося, що коли вони тікали, ми переслідували їх з нашим військом, і знову зустрічали їх, і перемагали їх; проте, сили Господа не було з нами; так, нас було залишено наодинці з собою, так що Дух Господа не перебував з нами; отже, ми стали слабкими, як і наші браття.

27 І моє серце сумувало через цю велику біду мого народу, через їхню злочестивість і

їхні мерзоти. Але ось, ми пішли проти Ламанійців і розбійників Гадіантона, доки не заволоділи знову землями нашого успадкування.

28 І минув триста і сорок і дев'ятий рік. А в триста і п'ятдесятому році ми уклали угоду з Ламанійцями і розбійниками Гадіантона, за якою ми розділили землі нашого успадкування.

29 І Ламанійці віддали нам землю, що на півночі, так, аж до "вузького перешийка, який вів до землі, що на півдні. А ми віддали Ламанійцям усю землю, що на півдні.

РОЗДІЛ 3

Мормон закликає до покаяння Нефійців— Вони здобувають велику перемогу і пишуться своєю власною силою— Мормон відмовляється очолювати їх, і його молитви за них не мають віри— Книга Мормона запрошує дванадцять колін Ізраїля повірити євангелії. Близько 360–362 рр. від р.х.

І сталося, що Ламанійці не приходили на битву знову, аж доки десять років не пройшло. І ось, я загадав моїм людям, Нефійцям, підготувати свої землі і свою зброю до часу битви.

2 І сталося, що Господь сказав мені: Благай цей народ— Покайтеся ви, і прийдіть до Мене, і христіться ви, і збу-

дуйте знову Мою церкву, і вас буде помилувано.

3 І я благав цей народ, але марно; і вони не увяляли собі, що це Господь помилував їх і дарував їм можливість покаятися. І бачите, вони закам'яніли серцями своїми проти Господа Бога свого.

4 І сталося, що після того як цей десятий рік пройшов, завершуючи, в цілому, триста і шістдесят років від пришествя Христа, цар Ламанійців відправив мені послання, яким давав мені знати, що вони готуються виступити знову на битву проти нас.

5 І сталося, що я наказав моїм людям зібратися разом на землі Спустошення, у місті, яке було на границі, поблизу вузького перешийка, який вів до землі, що на півдні.

6 І там ми розташували наше військо, щоб ми могли зупинити військо Ламанійців, щоб вони не могли заволодіти жодною з наших земель; отже, ми укріпилися проти них з усією нашою силою.

7 І сталося, що в триста і шістдесят і першому році Ламанійці прийшли до міста Спустошення битися проти нас; і сталося, що того року ми перемогли їх, так що вони повернулися на свої власні землі знову.

8 А в триста і шістдесят і другому році вони знову прийшли на битву. І ми знову

перемогли їх і вбили велику кількість їх, і їхніх мертвих було кинуте в море.

9 І ось, через цю велику справу, яку мої люди, Нефійці, здійснили, вони почали "вихвалитися своєю власною силою і почали клястися перед небесами, що вони помстяться за кров своїх братів, яких було вбито їхніми ворогами.

10 І вони клялися небесами і також престолом Бога, що вони "підуть на битву проти своїх ворогів, і відсічуть їх геть з лиця землі.

11 І сталося, що я, Мормон, повністю відмовився з цих пір бути полководцем і вождем цього народу через їхні злочестивість і мерзоту.

12 Дивіться, я водив їх, незважаючи на їхню злочестивість я водив їх багато разів на битву і любив їх "любов'ю Бога, що була в мені, від усього свого серця; і моя душа вилилася в молитві за них до мого Бога протягом цілого дня; проте це було "без віри, через закам'янілість їхніх сердець.

13 І тричі визволяв я їх від рук їхніх ворогів, але вони не покаюлися у своїх гріхах.

14 І коли вони поклялися усім, чим було "заборонено їм нашим Господом і Спасителем Ісусом Христом, що вони підуть на своїх ворогів битися і помститися за кров

своїх братів, ось, голос Господа дійшов до мене, кажучи:

15 "Помста за Мною, і Я ^бвідплачу; а через те що цей народ не покаювся після того, як Я визволив їх, знайте, їх буде відсічено з лиця землі.

16 І сталося, що я повністю відмовився виступити проти моїх ворогів; і я зробив саме так, як Господь наказав мені; і я стояв як бездіяльний очевидець, щоб показати світові те, що я бачив і чув, згідно з проявами Духа, Який свідчив про те, що станеться.

17 Отже, я пишу "для вас, Іновірці, і також для вас, доме Ізраїля: коли робота почнеться, щоб ви вже готувалися до повернення на землю вашого успадкування.

18 Так, ось, я пишу для всіх кінців землі; так, для вас, дванадцять колін Ізраїля, кого буде "суджено згідно з вашими діяннями дванадцятьма, яких Ісус обрав бути Його учнями на землі Єрусалима.

19 І я пишу також залишкам цього народу, кого теж буде суджено "дванадцятьма, яких Ісус обрав на цій землі; і їх буде суджено іншими дванадцятьма, яких Ісус обрав на землі Єрусалима.

20 І це Дух являє мені; отже, я пишу вам усім. І з цієї причини я пишу вам, щоб ви могли знати, що ви повинні

3 9a 2 Неф. 4:34.
10a 3 Неф. 3:20–21;
Морм. 4:4.
12a пп Любов.
б Морм. 5:2.

14a 3 Неф. 12:34–37.
15a пп Помста.
б УЗ 82:23.
17a 2 Неф. 30:3–8;
3 Неф. 29:1.

18a Мт. 19:28;
Лк. 22:29–30;
УЗ 29:12.
19a 1 Неф. 12:9–10.

всі стати перед “місцем суду Христа, так, кожна душа, яка належить до всієї людської сім’ї Адама; і ви повинні стати, щоб вас було суджено за ваші діяння, чи то вони добрі, чи злі;

21 І ще для того, щоб ви могли “вірити в євангелію Ісуса Христа, яку ви матимете серед вас; і ще для того, щоб ⁶Юдеї, завітний народ Господа, мали ще одного “очевидця, окрім того, кого вони бачили і чули, що Ісус, Якого вони вбили, був Той “Самий Христос і Той Самий Бог.

22 І я б хотів, щоб мені вдалося переконати “всіх вас, кінці землі, покаятися і підготуватися стати перед місцем суду Христа.

РОЗДІЛ 4

Війна і різанина продовжуються — Злочестиві карають злочестивих — Панує ще більша злочестивість, ніж будь-коли до того в усьому Ізраїлі — Жінок і дітей приносять у жертву ідолам — Ламанійці починають змітати Нефійців поперед себе. Близько 363–375 рр. від р.х.

І ось сталося, що в триста і шістдесят і третьому році Нефійці прийшли з своїм військом битися проти Ламанійців, з землі Спустошення.

2 І сталося, що військо Нефійців було відкинуто назад знову до землі Спустошення. І поки вони ще були втомлені, свіже військо Ламанійців напало на них; і була між ними тяжка битва, так що Ламанійці заволоділи містом Спустошення, і вбили багатьох Нефійців, і взяли багатьох полонених.

3 А решта втекла і приєдналася до жителів міста Теанкум. Тож місто Теанкум лежало в границях поблизу морського узбережжя; і було воно також поблизу міста Спустошення.

4 І саме “через те, що військо Нефійців прийшло до Ламанійців, їх почали знищувати; бо якби не це, Ламанійці ніколи не мали б влади над ними.

5 Але, знайте, вироки Бога настигнуть злочестивих; і саме з допомогою злочестивих “покарано злочестивих; бо саме злочестиві підбурюють серця дітей людських на кровопролиття.

6 І сталося, що Ламанійці зробили приготування, щоб виступити проти міста Теанкум.

7 І сталося, у триста і шістдесят і четвертому році Ламанійці виступили проти міста Теанкум, щоб заволодіти містом Теанкум також.

8 І сталося, що їх було відкинуто і вигнано назад

20а пп Суд, Останній.
б УЗ 27:11.
21а УЗ 3:20.
б пп Юдеї.

в 2 Неф. 25:18.
г 2 Неф. 26:12;
Мос. 7:27.
22а Ал. 29:1.

4 4а Морм. 3:10.
5а УЗ 63:33.

Нефійцями. А коли Нефійці побачили, що вони вигнали Ламанійців, вони знову почали вихвалитися своєю власною силою; і вони виступили вперед у своїй власній силі, і заволоділи знову містом Спустошення.

9 І ось усе це відбулося, і були тисячі вбитих з обох сторін, і Нефійців, і Ламанійців.

10 І сталося, що триста і шістдесят і шостий рік пройшов, і Ламанійці знову прийшли до Нефійців битися; а Нефійці все ще не покаюлися в тому злі, яке вони вчинили, але вперто стояли на своїй злочестивості постійно.

11 І язиком неможливо зобразити, або людина не зможе записати досконале зображення жахливої картини крові і різанини, яка була серед людей, і серед Нефійців, і серед Ламанійців; і кожне серце закам'яніло, так що вони втішались пролиттям крові постійно.

12 І ніколи не було такої великої "злочестивості серед усіх дітей Легія, ані навіть серед усього дому Ізраїля, згідно з словами Господа, як було серед цього народу.

13 І сталося, що Ламанійці заволоділи містом Спустошення, і це сталося через те, що їхнє "число перевищувало число Нефійців.

14 І вони також вирушили вперед проти міста Теанкум, і вигнали жителів звідти, і

взяли багато полонених, жінок і дітей, і принесли їх у жертву своїм "богам-ідолам.

15 І сталося, що в триста і шістдесят і сьомому році, оскільки Нефійці були розгнівані через те, що Ламанійці принесли в жертву їхніх жінок і їхніх дітей, вони виступили проти Ламанійців у надзвичайно великому гніві, так що вони розбили Ламанійців і вигнали їх з своїх земель.

16 І Ламанійці не виступали проти Нефійців аж до триста і сімдесят і п'ятого року.

17 І в цьому році вони вийшли проти Нефійців з усіма своїми силами; і їх не можна було перелічити через величезність їхнього числа.

18 І "з тих пір Нефійці не здобували переваги над Ламанійцями, але їх самих було зметено, як росу сонцем.

19 І сталося, що Ламанійці виступили проти міста Спустошення; і була надзвичайно тяжка битва, що відбулася на землі Спустошення, в якій вони перемогли Нефійців.

20 І знову вони втекли від них, і вони прийшли в місто Боаз; і там вони протистояли Ламанійцям з надзвичайною сміливістю, так що Ламанійці не перемогли їх, доки не прийшли знову вдруге.

21 І коли вони прийшли вдруге, Нефійців було вигнано і забито надзвичайно великим убивством; їхніх жінок і

їхніх дітей було знову принесено в жертву ідолам.

22 І сталося, що Нефійці знову втекли від них, забравши всіх жителів з собою, і в містах, і в селах.

23 І ось, я, Мормон, побачивши, що Ламанійці от-от заволодіють землею, отже, я пішов до пагорба "Шим і взяв усі літописи, які Аммарон сховав під захист Господа.

РОЗДІЛ 5

Мормон знову очолює Нефійське військо в битвах крові і різанини—Книга Мормона з'явиться, щоб переконати весь Ізраїль, що Ісус є Христос—Через свою зневіру Ламанійців буде розсіяно, і Дух припинить боротися за них—Вони отримують євангелію від Іновірців в останні дні. Близько 375–384 рр. від р.х.

І сталося, що я пішов до Нефійців і покався у "клятві, яку я дав у тому, що не буду більше допомагати їм; і вони знову передали мені командування своїм військом, бо вони дивилися на мене як на такого, хто зможе їх позбавити їхніх скорбот.

2 Але бачите, в мене "не було надії, бо я знав вироки Господа, які мали зійти на них; бо вони не покалися у своїх беззаконнях, але боролися за свої життя, не звертаючись до тієї Істоти, Яка створила їх.

3 І сталося, що Ламанійці

напали на нас, коли ми втекли до міста Йордан; але ось, їх було відкинуто назад, так що вони не захопили міста того разу.

4 І сталося, що вони знову напали на нас, і ми втримали місто. І були інші міста, які втримувалися Нефійцями, чії фортеці відсікали їх, так що вони не могли вторгнутися в країну, яка лежала перед нами, щоб знищити жителів нашої землі.

5 Але сталося, що які з тих земель ми залишали, а їхніх жителів не забирали з собою, їх знищували Ламанійці, а їхні містечка, і села, і міста було спалено вогнем; і таким чином пройшло триста і сімдесят і дев'ять років.

6 І сталося, що в триста і вісімдесятому році Ламанійці знову прийшли проти нас битися, і ми протистояли їм сміливо; але це все було марно, бо таким великим було їхнє число, що вони розтоптали Нефійців під своїми ногами.

7 І сталося, що ми знову взяли до втечі, і ті, чия втеча була швидшою за переслідування Ламанійців, врятувалися, а тих, чия втеча не перевищувала наступу Ламанійців, було зметено і знищено.

8 І ось я, Мормон, не бажаю терзати душі людей, розкриваючи перед ними таку жахливу картину крові і різанини, яка відкрилася моїм

очам; але я, знаючи, що це має бути повідомлено обов'язково і що все, що сховано, має бути "відкрито на верхах будинків—

9 І ще, щоб знання про це мусило "прийти до залишків цього народу, а також до Іновірців, яким Господь сказав "розсіяти цей народ, і цей народ буде вважатися за ніщо серед них—отже, я викладаю це в "невеликому скороченні, не наважуючись дати повний опис того, що я бачив, через заповідь, яку я отримав, і також щоб ви не засмучувалися так сильно через злочестивість цього народу.

10 І ось дивіться, це я кажу їхньому сімені, а також Іновірцям, які потурбуються про дім Ізраїля, які розуміють і знають, звідки приходять їхні благословення.

11 Бо я знаю, що такі будуть засмучені через біду дому Ізраїля; так, вони будуть засмучені через знищення цього народу; вони будуть засмучені через те, що ці люди не покаялися, щоб мати змогу опинитися в обіймах рук Ісуса.

12 Тож "це написано для "залишку дому Якова; і написано саме так, тому що Богу відомо, що через злочестивість воно не дійде до них; і його слід "сховати під захист Господа, щоб воно могло з'явитися в належний для Нього час.

13 І ось заповідь, яку я отримав; і знайте, воно з'явиться згідно з заповіддю Господа, коли Він вважатиме за належне у Своїй мудрості.

14 І ось, воно прийде до невірних з "Юдеїв; і ось з яким наміром прийде воно—щоб їх можна було "переконати, що Ісус є Христос, Син живого Бога; що Батько може здійснити, через Свого Найулюбленішого, Свою велику і вічну мету у відновленні Юдеїв, тобто всього дому Ізраїля, на землі їхнього успадкування, яку Господь Бог їхній дав їм, щоб виповнився Його "завіт;

15 І також щоб сім'я "цього народу могло повніше вірити в Його євангелію, яка "перейде до них від Іновірців; бо цей народ буде "розсіяно, і вони "стануть темним, брудним і огидним народом, понад описання того, що коли-небудь було серед нас, так, навіть того, що коли-небудь було серед Ламанійців, і все це через їхню зневіру й ідолопоклонство.

16 Бо знайте, Дух Господа

8а Лк. 12:2–3;
2 Неф. 27:11;
УЗ 1:3.
9а 4 Неф. 1:49.
б 3 Неф. 16:8.
в Морм. 1:1.
12а Ен. 1:16;
Гел. 15:11–13.

пп Книга Мормона.
б УЗ 3:16–20.
в Морм. 8:4, 13–14;
Морон. 10:1–2.
14а 2 Неф. 29:13; 30:7–8.
пп Юдеї.
б 2 Неф. 25:16–17.
в 3 Неф. 29:1–3.

15а 3 Неф. 21:3–7, 24–26.
б 1 Неф. 13:20–29, 38;
Морм. 7:8–9.
в 1 Неф. 10:12–14;
3 Неф. 16:8.
г 2 Неф. 26:33.

вже припинив “боротися разом з їхніми батьками; і вони без Христа і без Бога у світі; і їх жене, як ^бполову вітром.

17 Колись вони були приємним народом, і був у них Христос за “пастиря їхнього; так, їх вів Сам Бог Батько.

18 Але тепер, ось, їх “веде Сатана, саме як полову жене вітром, або судно кидає хвилями, без вітрил чи якоря, або без будь-чого, чим можна було його вести; і саме яким воно є, такі самі й вони.

19 І ось Господь відклав їхні благословення, які вони могли б отримати на цій землі, для “Іновірців, які володітимуть цією землею.

20 Але ось, станеться, що їх буде вигнано і розсіяно Іновірцями; а після того як їх буде вигнано і розсіяно Іновірцями, знайте, тоді Господь “згадає ^бзавіт, який Він склав з Авраамом і з усім домом Ізраїля.

21 І ще Господь згадає “молитви праведних, які підносилися Йому за них.

22 І тоді, о ви, Іновірці, як зможете ви встояти перед силою Бога, якщо ви не покаєтеся і не звернете з своїх злих шляхів?

23 Хіба ви не знаєте, що ви в руках Бога? Хіба ви не знаєте, що в Нього вся сила, і за Його

великим “наказом земля враз ^бскрутиться, як сувій?

24 Отже, покайтеся ви і упокоріться перед Ним, щоб Він не явився у правосудді проти вас—щоб залишок сімені Якова не пройшов поміж вас, як ^алев, і не розірвав вас на шматки, і не буде нікого, щоб визволити.

РОЗДІЛ 6

Нефійці збираються на землі Кумора для вирішальних битв—Мормон ховає священні літописи на Пагорбі Кумора—Ламанійці перемагають, а Нефійський народ знищено—Сотні тисяч загинуло від меча. Близько 385 р. від р.х.

А ТЕПЕР я закінчую мій літопис про “знищення мого народу, Нефійців. І сталося, що ми відступали перед Ламанійцями.

2 І я, Мормон, написав послання до царя Ламанійців і забажав від нього, щоб він дозволив нам зібрати разом наших людей на “землі Кумора, біля пагорба, який називався Кумора, а там ми можемо дати їм бій.

3 І сталося, що цар Ламанійців дозволив мені те, що я бажав.

4 І сталося, що ми попря-

16а Бут. 6:3; Етер 2:15.

^б Пс. 1:4.

17а пп Добрий Пастир.

18а 2 Неф. 28:21.

19а 3 Неф. 20:27–28.

20а 3 Неф. 16:8–12.

^б пп Авраамів завіт.

21а Ен. 1:12–18;

Морм. 9:36–37.

23а Гел. 12:8–17.

^б 3 Неф. 26:3.

24а Мих. 5:7;

3 Неф. 20:15–16.

6 1а 1 Неф. 12:19;

Яр. 1:10;

Ал. 45:9–14;

Гел. 13:5–11.

2а Етер 9:3.

мували до землі Кумора і поставили наші намети навколо пагорба Кумора; і було це на землі багатьох вод, рік і джерел; і тут ми мали надію здобути перевагу над Ламанійцями.

5 І коли триста і вісімдесят і чотири роки пройшло, ми зібрали весь залишок нашого народу на землі Кумора.

6 І сталося, що коли ми зібрали весь наш народ в одне ціле на землі Кумора, ось я, Мормон, зістарився; і знаючи, що це буде остання битва мого народу, і маючи заповідь від Господа, що я не повинен допустити, щоб літописи, які було передано нам нашими батьками, які були священними, потрапили в руки Ламанійців (бо Ламанійці б знищили їх), отже, я написав ^ацей літопис з пластин Нефія і ^бсховав на пагорбі Кумора всі літописи, які було довірено мені рукою Господа, за винятком ^вцих декількох пластин, які я дав моєму синові Моронієві.

7 І сталося, що мої люди, з своїми жінками і своїми дітьми, побачили ^авійсько Ламанійців, яке наступало на них; і з тим жахливим страхом смерті, який сповнює груди всіх злочестивих, вони чекали на зустріч з ними.

8 І сталося, що вони прийшли битися проти нас, і душу кожного сповнював

жах через величезність їхнього числа.

9 І сталося, що вони напали на мій народ з мечем, і з луком, і з стрілою, і з сокирою, і з усілякою зброєю війни.

10 І сталося, що моїх людей було порубано, так, дійсно, мої десять тисяч, що були зі мною, і я впав поранений серед них; і вони пройшли повз мене, так що не позбавили мене життя.

11 І коли вони пройшли крізь нас і порубали ^авсіх моїх людей, крім того, що залишилося двадцять і четверо з нас (серед яких був мій син Мороній), і ми, переживши мертвих з нашого народу, побачили наступного дня, коли Ламанійці повернулися у свої табори, з вершини пагорба Кумора, що десять тисяч моїх людей, яких я вів за собою, було порубано.

12 І ми також побачили десять тисяч моїх людей, яких вів мій син Мороній.

13 І ось, десять тисяч людей Гідгіддони пало, і він також серед них.

14 І Лама пав з його десятьма тисячами; і Гілгал пав з його десятьма тисячами; і Лімга пав з його десятьма тисячами; і Єнеум пав з його десятьма тисячами; і Куменійга, і Моронійга, і Антіонум, і Шиблом, і Сим, і Йош пали з своїми десятьма тисячами кожний.

6а пп Пластини.
б Етер 15:11.
в Сл. Морм. 1:2.

г Морм. 8:1.
7а 1 Неф. 12:15.
11а 1 Неф. 12:19–20;

Гел. 15:17.

15 І сталося, що було ще десять, які пали від меча, з своїми десятьма тисячами кожний; так, саме “всі мої люди, крім тих двадцяти і чотирьох, які були зі мною, і ще декількох, які втекли в південні країни, і декількох, які дезертирували до Ламанійців, пали; і їхня плоть, і кістки, і кров лежали на лиці землі, залишені руками тих, хто вбив їх, щоб вони розсипалися по землі, розпалися і повернулися до своєї матері-землі.

16 І моя душа розривалася від болю, через убивство моїх людей, і я заволав:

17 О ви, прекрасні, як ви могли зійти з шляхів Господа! О ви, прекрасні, як ви могли зректися Того Ісуса, Який стояв з розкритими обіймами, щоб прийняти вас!

18 Бачите, якби ви не зробили цього, ви б не пали. Але бачите, ви пали, і я оплакую втрату вас.

19 О ви, прекрасні сини і дочки, ви, батьки і матері, ви, чоловіки і жінки, ви, прекрасні, як же це так, що ви могли загинути!

20 Але ось, ви пішли, і мої печалі не можуть повернути вас.

21 І незабаром настане день, коли ваше смертне зодягнеться у безсмертне, і ці тіла, які тепер розсипаються у тлінні, мусять незабаром ста-

ти “нетлінними тілами; і тоді ви повинні стати перед місцем суду Христа, щоб бути судженими згідно з вашими діяннями; і якщо так є, що ви праведні, тоді благословенні ви разом з батьками вашими, які пішли з життя ще перед вами.

22 О, якби ви тільки покалися перед тим, як це велике знищення прийшло до вас. Але бачите, ви пішли, а Батько, так, Вічний Батько небес, знає ваше становище; і Він чинить з вами згідно з Своїм “правосуддям і “милістю.

РОЗДІЛ 7

Мормон запрошує Ламанійців останніх днів повірити в Христа, прийняти Його євангелію і бути спасеними—Усі, хто вірить Біблії, повірять також і Книзі Мормона. Близько 385 р. від р.х.

А ТЕПЕР ось, я б хотів дещо сказати “залишкові цього народу, яких помилувано, якщо буде так, що Бог зможе передати їм мої слова, щоб вони могли знати про справи своїх батьків; так, я звертаюся до вас, ви, залишок дому Ізраїля; і ось слова, які я кажу:

2 Знайте ви, що ви з “дому Ізраїля.

3 Знайте ви, що ви повинні прийти до покаяння,

15а Ал. 9:24.

21а 1 Кор. 15:53–54.

22а пп Справедливість.

б пп Милостивий,
Милість.

7 1а Гел. 15:11–13.

2а Ал. 10:3.

інакше ви не можете бути спасеними.

4 Знайте ви, що ви повинні скласти вашу зброю війни, і не втішатися більше пролиттям крові, і не братися до зброї знову, за винятком того, коли Бог накаже вам.

5 Знайте ви, що ви повинні прийти до ^азнання про ваших батьків, і покаятися в усіх ваших гріхах і беззаконнях, і ^бповірити в Ісуса Христа, що Він є Син Бога, і що Його було вбито Юдеями, і силою Батька Він піднявся знову, чим отримав ^вперемогу над могилою; і також у Ньому жало смерті поглинуто.

6 І Він приносить ^гвоскресіння мертвих, чим людину мусить бути піднято, щоб стала вона перед Його ^дмісцем суду.

7 І Він приніс ^евикуплення світові, через що тому, кого виявлено ^жневинним перед Ним у день суду, буде дано ^зжити у присутності Бога в Його царстві, щоб співати безупинну хвалу з ^ихорами, що над нами, Батькові, і Синові, і Святому Духові, Які є ^кєдиним Богом, у стані ^лщастя, яке не має кінця.

8 Отже, покайтеся, і христіться в ім'я Ісуса, і тримайтеся ^мєвангелії Христа, яку

буде пред'явлено вам не тільки в цьому літописі, але також у ^нлітописі, який прийде до Іновірців ^овід Юдеїв, літописі, який прийде від Іновірців ^пдо вас.

9 Бо ось, ^рце написано з наміром, щоб ви могли ^сповірити в те; і якщо ви повірите в те, ви повірите в це також; а якщо ви повірите в це, ви знатимете про ваших батьків і також про дивовижні діяння, звершені силою Бога серед них.

10 І ви також будете знати, що ви є залишок сімені Якова; отже, вас зачислено до народу першого завіту; і якщо так є, що ви вірите в Христа, і христитесь, спочатку водою, потім вогнем і Святим Духом, наслідуючи ^тприклад нашого Спасителя, згідно з тим, що Він заповідав нам, з вами все буде гаразд у день суду. Амінь.

РОЗДІЛ 8

Ламанійці розшукують і знищують Нефійців—Книгу Мормона буде явлено силою Бога—Горе оголошується тим, хто дихає гнівом і бореться проти діянь Господа—Нефійський літопис

5а 2 Неф. 3:12.

б пп Вірування,
Вірувати; Віра.
в Ісая 25:8;
Мос. 16:7–8.

6а пп Воскресіння.

б пп Ісус Христос—
Суддя; Суд,
Останній.

7а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

б пп Виправдання,
Виправдовувати.

в 1 Неф. 10:21;
УЗ 76:62; Мойс. 6:57.

г Мос. 2:28.

д УЗ 20:28.

пп Бог, Божество.

е пп Радість.

8а пп Євангелія.

б пп Біблія.

в 2 Неф. 29:4–13.

г 1 Неф. 13:38.

9а пп Книга Мормона.

б 1 Неф. 13:38–41.

10а 2 Неф. 31:5–9.

буде явлено в день злочестивості, занепаду і відступництва. Близько 400–421 рр. від р.х.

Ось я, «Мороній, завершую ^блітопис мого батька, Мормона. Ось, я маю тільки децю написати, те, що мені було наказано моїм батьком.

2 І ось, сталося, що після «великої і страшної битви під Куморою, ось, Нефійців, які втекли у країну, що на півдні, переслідували ^бЛаманійці, доки їх усіх не було знищено.

3 І мого батька також було вбито ними, і тільки я «єдиний залишився, щоб записати сумну історію знищення мого народу. Але бачите, вони загинули, і я виконую заповідь мого батька. І чи вб'ють мене, я не знаю.

4 Отже, я напишу і сховаю літописи в землі; а куди я піду, не має значення.

5 Знайте, мій батько написав «цей літопис, і він написав про намір для цього. І знайте, я б теж написав, якби було місце на ^бпластинах, але його немає; і руди в мене немає, бо я один. Мого батька вбито в битві і всіх моїх родичів, і я не маю ані друзів, ані куди йти; і скільки ще Господь дозволить мені жити, я не знаю.

6 Отже, «чотириста років

пройшло від пришествя нашого Господа і Спасителя.

7 І ось, Ламанійці переслідували мій народ, Нефійців, від міста до міста, і з місця до місця, аж доки їх уже більше не стало; і великим було їхнє «падіння; так, великим і дивовижним є знищення мого народу, Нефійців.

8 І дивіться, рукою Господа зроблено це. І дивіться ще, Ламанійці у стані «війни один з одним; і все лице цієї землі є одним безперервним кругом убивства і кровопролиття; і ніхто не знає, коли кінець війни.

9 А тепер ось, я більше нічого не скажу про них, бо нікого немає, крім Ламанійців і «розбійників, які ще існують на лиці землі.

10 І немає нікого, хто знав би істинного Бога, крім «учнів Ісуса, які залишалися на землі, доки злочестивість людей не стала такою великою, що Господь не дозволив їм ^бзалишатися з людьми; і чи є вони на лиці землі, жодний чоловік не знає.

11 Але знайте, мій «батько і я бачили їх, і вони священнослужили нам.

12 І той, хто отримає цей літопис і не буде зневажати його через недосконалість, які є в ньому, той дізнається

8 1а пп Мороній, син Мормона.
б пп Пластини.
2а Морм. 6:2–15.
б УЗ 3:18.
3а Морон. 9:22.

5а Морм. 2:17–18.
б Морм. 6:6.
6а Ал. 45:10.
7а 1 Неф. 12:2–3.
8а 1 Неф. 12:20–23.
9а Морм. 2:8.

10а 3 Неф. 28:7;
Етер 12:17.
пп Троє Нефійських учнів.
б Морм. 1:16.
11а 3 Неф. 28:24–26.

про ще “величніше, ніж це. Ось, я—Мороній; і якби то було можливо, я б зробив усе відомим для вас.

13 Ось, я закінчую розповідати про цей народ. Я—син Мормона, а мій батько був “нащадком Нефія.

14 І я той, хто “ховає цей літопис під захист Господа; пластини ці не мають цінності через заповідь Господа. Бо Він істинно каже, що ніхто не матиме їх, щоб ^ботримати користь; але літопис на них— великої цінності; і той, хто виведе його до світла, того Господь благословить.

15 Бо ніхто не може мати силу вивести його до світла, якщо це не дано йому Богом; бо Бог хоче, щоб це було зроблено з “оком, єдиноспрямованим до Його слави, тобто благополуччя давнього і надовго розсіяного завітного народу Господа.

16 І благословенним буде “той, хто виведе його до світла; бо його буде ^бвиведено з темряви до світла згідно з словом Бога; так, його буде виведено з землі, і він сяятиме з темряви і люди пізнають його; і буде це зроблено силою Бога.

17 І якщо будуть “помилки, так то будуть помилки людини. Але ось, ми не знаємо ніякої помилки; проте Бог

знає все; отже, той, хто ^бзасуджує, нехай той усвідомлює, щоб не опинитися йому у небезпеці пекельного вогню.

18 І той, хто каже: Покажіть мені, інакше вас буде побито—нехай він остерігається, щоб не вимагати того, що заборонено Господом.

19 Бо ось, того, хто “судить необачно, буде суджено необачно теж; бо відповідною його роботі буде й платня; отже, того, хто б’є, буде побито теж Господом.

20 Слухайте, що писання каже—людина не повинна бити, а також не повинна судити; бо суд є Мій, каже Господь, і помста Моя теж, і Я відплачу.

21 А той, хто дихатиме гнівом і боротиметься проти діянь Господа і проти завітного народу Господа, який є домом Ізраїля, і скаже: Ми знищимо діяння Господа, і Господь не пам’ятатиме Свого завіту, який Він склав з домом Ізраїля—той у небезпеці бути порубаним і кинутим у вогонь;

22 Бо вічні “наміри Господа будуть собі розгортатися далі, доки всі Його обіцяння не буде виконано.

23 Вивчайте пророцтва “Ісаї. Ось, я не можу записати їх. Так, ось я кажу вам, що ті святі, які померли переді

12а 3 Неф. 26:6–11.

13а 3 Неф. 5:20.

14а Морон. 10:1–2.

^б ДС—Іст. 1:46.

15а УЗ 4:5.

16а 2 Неф. 3:6–7, 11,

13–14.

^б Ісаїя 29:18;

2 Неф. 27:29.

17а Морм. 9:31, 33;

Етер 12:23–28.

^б 3 Неф. 29:5;

Етер 4:8.

19а пдс, Мт. 7:1–2;

3 Неф. 14:1–2;

Морон. 7:14.

22а УЗ 3:3.

23а 3 Неф. 20:11; 23:1.

мною, які володіли цією землею, будуть ^бволати, авжеж, навіть з праху волатимуть вони до Господа; і як Господь живий, Він пам'ятатиме завіт, який Він склав з ними.

24 І Він знає їхні ^амолитви, що були вони заради їхніх братів. І Він знає їхню віру, бо в Його ім'я вони могли ^бгори пересувати; і в Його ім'я могли вони наказати землі здригнутися; і силою Його слова вони наказали ^вв'язницям завалитися на землю; так, навіть вогненна піч не могла зашкодити їм, ані дикі звірі, ані отруйні змії, завдяки силі Його слова.

25 І ось, їхні ^амолитви були також заради того, кому Господь дозволить донести ці речі.

26 І ніхто не може сказати, що вони не з'являться, бо вони напевно з'являться, бо Господь сказав це; бо ^зземлі вийдуть вони рукою Господа, і ніхто не зможе зупинити цього; і це станеться в той день, коли будуть говорити, що ^бчудеса більше не відбуваються; і це станеться так, нібито хтось говоритиме ^зз мертвих.

27 І це станеться в той день,

коли ^акров святих волатиме до Господа через ^бтаємні змови і діяння темряви.

28 Так, це станеться в той день, коли силу Бога будуть заперечувати, і ^ацеркви будуть осквернені і піднесені в гордовитості своїх сердець; так, саме в той день, коли провідники церков і вчителі підноситимуться в гордовитості своїх сердець, аж до того, що зазіхатимуть на тих, хто належить до їхніх церков.

29 Так, це станеться в той день, коли ^абуде почуто про пожежі, і бурі, і ^бтумани з диму в чужих землях;

30 І буде також почуто про ^авійни, чутки воєнні і землетруси в різних місцях.

31 Так, це станеться в той день, коли будуть великі осквернення на лиці землі; будуть убивства, і розбій, і брехня, і обмани, і розпуста, і всілякі мерзоти; коли буде багато таких, які скажуть: Роби це або роби те—^анемає значення, бо Господь ^бзахистить таких в останній день. Але горе таким, бо вони перебувають у ^вжовчі гіркоти і в путях беззаконня.

32 Так, це станеться в той

236 Ісаї 29:4;
2 Неф. 3:19–20; 26:16.
24а Ен. 1:12–18;
Морм. 9:36;
УЗ 10:46.
б Кн. Як. 4:6;
Гел. 10:9.
в Ал. 14:27–29.
25а Морм. 5:21.
26а Ісаї 29:4;
2 Неф. 33:13.

б Морм. 9:15–26;
Морон. 7:27–29,
33–37.
в 2 Неф. 26:15–16;
Морм. 9:30;
Морон. 10:27.
27а Етер 8:22–24;
УЗ 87:6–7.
б пп Таємні змови.
28а 2 Тим. 3:1–7;
1 Неф. 14:9–10;

2 Неф. 28:3–32;
УЗ 33:4.
29а Йоїл 3:1–5;
2 Неф. 27:2–3.
б 1 Неф. 19:11;
УЗ 45:39–42.
30а Мт. 24:6;
1 Неф. 14:15–17.
31а 2 Неф. 28:21–22.
б 2 Неф. 28:8.
в Ал. 41:11.

день, коли буде збудовано церкви, які говоритимуть: Приходьте до мене, і за ваші гроші вам буде прощено ваші гріхи.

33 О ви, злочестиві, і вперті, і твердошії люди, чому ви понабудовували церков для себе, щоб отримувати “користь? Чому ви ^бвидозмінили священне слово Бога, щоб принести ^бпрокляття на свої душі? Ось, дивіться ви на одкровення Бога; бо ось, час настає в той день, коли все це має здійснитися.

34 Ось, Господь показав мені великі і дивовижні речі стосовно того, що має невдовзі відбутися, в той день, коли ці речі прийдуть до вас.

35 Ось, я звертаюся до вас, нібито ви присутні тут, і все ж вас немає. Але знайте, Ісус Христос показав мені вас, і я знаю ваші діла.

36 І я знаю, що ви ^апроходите в гордовитості ваших сердець; і немає нікого, крім тільки декількох, хто б не ^бпідносився у гордовитості своїх сердець, аж до того, що носить ^бдуже красивий одяг, аж до заздрощів, і розбрату, і злоби, і утисків, і всіляких беззаконь; і ваші церкви, так, дійсно, кожна з них, стали забрудненими через гордовитість ваших сердець.

37 Бо знайте, ви таки любите “гроші, і своє майно, і свій красивий одяг, і прикраси своїх церков більше, ніж ви любите бідних і нужденних, хворих і страждених.

38 О ви, бруднота, ви, лицеміри, ви, вчителі, які продають себе за те, що роз’їдає, чому ви забруднили святу церкву Бога? Чому вам ^асоромно взяти на себе ім’я Христа? Чому ви не думаєте, що набагато цінніше нескінченне щастя, ніж ^бнешастя, яке ніколи не вмирає—через ^бвихвалання світу?

39 Чому ви прикрашаєте себе тим, що не має життя, і все ж дозволяєте голодним, і нужденним, і роздягненим, і хворим, і стражденим проходити повз вас, і не помічаєте їх?

40 Так, чому ви будете ваші ^атаємні мерзоти, щоб отримати користь, і робите так, щоб вдови тужили перед Господом, а також сироти тужили перед Господом, а також кров їхніх батьків і їхніх чоловіків волала до Господа з землі про помсту на ваші голови?

41 Отже, меч помсти висить над вами; і час невдовзі настане, коли Він ^апомститься вам за кров святих, бо Він не може більше слухати їхні волання.

33а пп Орудювання священників.

б 1 Неф. 13:26–29.

в пп Осуд.

36а пп Ходити, ходити з Богом.

б Кн. Як. 2:13.

в Ал. 5:53.

37а 2 Неф. 28:9–16.

38а Рим. 1:16;

2 Тим. 1:8;

1 Неф. 8:25–28;

Ал. 46:21.

б Мос. 3:25.

в 1 Неф. 13:9.

40а пп Таємні змови.

41а 1 Неф. 22:14.

РОЗДІЛ 9

Мороній закликає тих, хто не вірить у Христа, покаятися— Він проголошує Бога чудес, Який дає одкровення і проливає дари й ознаки на вірних— Чудеса припиняються через зневіру— Ознаки сліднують за тими, хто вірить— Людей спонукають бути мудрими і виконувати заповіді. Близько 401–421 рр. від р.х.

І ось, я кажу також стосовно тих, хто не вірить у Христа.

2 Ось, чи повірите ви того дня, коли вас буде покарано— знайте, коли Господь прийде, авжеж, саме того “великого дня, коли ^бземля скрутиться разом, як сувій, а елементи ^ррозплавляться від сильної спеки, так, у той великий день, коли вас буде приведено стояти перед Агнцем Бога,— чи скажете ви тоді, що немає Бога?

3 Чи будете ви тоді далі заперечувати Христа, або чи зможете ви подивитися на Агнца Бога? Чи думаєте ви, що зможете жити з Ним, усвідомлюючи свою вину? Чи думаєте ви, що зможете бути щасливими, якщо житимете з Тією священною Істотою, коли ваші душі виснажено усвідомленням

вини, що ви постійно безчестили Його закони?

4 Слухайте, я кажу вам, що ви будете нещаснішими, якщо житимете з святим і справедливим Богом, усвідомлюючи свою брудноту перед Ним, ніж якщо житимете з “проклятими душами в ^бпеклі.

5 Бо ось, коли вас приведуть, щоб ви побачили свою “наготу перед Богом, а також славу Бога і святість Ісуса Христа, це запалить полум’я невгасимого вогню на вас.

6 О тоді ви, “невіруючі, ^бповерніться до Господа; волайте голосно до Батька; волайте голосно до Батька в ім’я Ісуса, щоб, можливо, вас виявили незаплямованими, ^ччистими, прекрасними і білими, будучи очищеними кров’ю ^аАгнца в той великий і останній день.

7 І знову я кажу вам, тим, хто “заперечує одкровення Бога, і каже, що з ними покінчено, що немає ні одкровень, ні пророцтв, ні дарів, ні зцілення, ні мовлення язиками, ні ^бтлумачення язиків;

8 Ось, я кажу вам, той, хто заперечує це, не знає “євангелію Христа; так, він не читав писань; а якщо й читав, то не ^брозуміє їх.

9 Бо хіба ми не читаємо, що

9 2а Мал. 4:5;
3 Неф. 28:31.

б Морм. 5:23;
УЗ 63:20–21.
пп Світ—Кінець світу.

в Ам. 9:13;

3 Неф. 26:3.
4а пп Осуд.

б пп Пекло.
5а 2 Неф. 9:14.
6а пп Невіра.
б Єз. 18:23, 32;
УЗ 98:47.

в пп Чистий, Чистота.
г пп Агнець Божий.

7а 3 Неф. 29:6–7.
б 1 Кор. 12:7–10;
УВ 1:7.

8а пп Євангелія.
б Мт. 22:29.

Бог є Той “Самий учора, сьогодні і навіки, і в Ньому немає ніякої мінливості, чи тині переміни?

10 Ось, якщо ви уявили собі бога, який змінюється, і в якому є тінь змін, тоді ви уявили собі бога, який не є Богом чудес.

11 Але ось, я покажу вам Бога чудес, саме Бога Авраама, і Бога Ісака, і Бога Якова; і це Той Самий “Бог, Який створив небеса і землю, і все, що на них.

12 Знайте, Він створив Адама, а через “Адама сталося ^бпадіння людини. А через падіння людини прийшов Ісус Христос, саме Батько і Син; а через Ісуса Христа прийшло і ^ввикуплення людства.

13 А через викуплення людства, яке прийшло через Ісуса Христа, їх приведено назад у присутність Господа; так, ось чому всіх людей викуплено, бо смерть Христа приносить “воскресіння, яке приносить викуплення від нескінченного ^бсну—сну, від якого всіх людей буде пробуджено силою Бога, коли сурма зазвучить; і вони придуть, і малі, і великі, і всі стануть перед Його місцем

суду, будучи викуплені і звільнені від цих вічних ^впут смерті, смерті, яка є фізичною смертю.

14 І тоді приходять “суд Святого на них; і тоді настане час, коли той, хто ^ббрудний, буде все ще брудним; а той, хто праведний, буде все ще праведним; той, хто щасливий, буде все ще щасливим; а той, хто нещасливий, буде все ще нещасливим.

15 А тепер, о всі ви, хто уявив собі бога, який не може творити “ніяких чудес, я б хотів запитати вас, чи все це відбулося вже, про що я сказав? Чи прийшов уже кінець? Ось, я кажу вам: Ні; і Бог не перестав бути Богом чудес.

16 Ось, хіба те, що звершив Бог, не дивовижно в наших очах? Так, і хто може осягти дивовижні “діяння Бога?

17 Хто скаже, що це було не чудо, коли за Його “словом небеса і земля стали бути; і силою Його слова було ^бстворено чоловіка з “праху землі; і силою Його слова чудеса творилися?

18 І хто скаже, що Ісус Христос не робив багато могутніх “чудес? І багато могутніх

9а Євр. 13:8;
1 Неф. 10:18–19;
Ал. 7:20; Морон. 8:18;
УЗ 20:12.
11а Бут. 1:1; Мос. 4:2;
УЗ 76:20–24.
пп Ісус Христос.
12а Мос. 3:26.
б пп Падіння
Адама і Єви.

в пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
13а Гел. 14:15–18.
б УЗ 43:18.
в УЗ 138:16.
14а пп Суд, Останній.
б Ал. 7:21; УЗ 88:35.
15а Морон. 7:35–37;
УЗ 35:8.

пп Чудо.
16а Пс. 40:6;
УЗ 76:114;
Мойс. 1:3–5.
17а Кн. Як. 4:9.
б пп Створити,
Сотворіння.
в Бут. 2:7;
Мос. 2:25.
18а Іван 6:14.

чудес було зроблено руками апостолів.

19 А якщо творилися “чудеса тоді, чому ж Бог припинив би бути Богом чудес і все ж був незмінною Істотою? І ось, я кажу вам, Він не змінюється; інакше Він перестав би бути Богом; а Він не перестав би бути Богом, і є Богом чудес.

20 А причина, через яку Він перестав творити “чудеса серед дітей людських, у тому, що вони вироджуються у зневірі, і звертають з правильного шляху, і не знають Бога, Якому вони повинні ^бдовіряти.

21 Ось, я кажу вам, що той, хто вірить у Христа, не сумніваючись ні в чому, “все, що він попросить у Батька в ім’я Христа, буде дано йому; і це обіцяння усім, тобто всім кінцям землі.

22 Бо знайте, так сказав Ісус Христос, Син Бога, Своїм учням, які мали залишитися, так, і також усім Своїм учням, у присутності натовпу: “Ідіть ви до всього світу і проповідуйте євангелію кожному створінню;

23 А того, хто вірить і христиться, буде спасенно, але того, хто не вірить, буде “проклято;

24 І ті “ознаки слідуватимуть за тими, хто вірить—у Моє ім’я виганятимуть вони ^бдияволів; вони говоритимуть новими мовами; вони братимуть зміїв; а якщо вони вип’ють якусь смертельну речовину, вона не зашкодить їм; вони кластимуть ^бруки на хворих і ті будуть одужувати;

25 І тому, хто віритиме в Моє ім’я, не сумніваючись ні в чому, тому Я “підтверджу всі Мої слова, тобто всім кінцям землі.

26 А тепер дивіться, хто може протистояти діянням Господа? “Хто може заперечувати Його висловлювання? Хто повстане проти всемогутньої сили Господа? Хто зневажатиме діяння Господа? Хто зневажатиме дітей Христа? Знайте, всі ви, хто є ^бзневажники діянь Господа, бо ви дивуватиметеся і загинете.

27 О, тоді не зневажайте і не дивуйтеся, але прислухайтеся до слів Господа, і просіть Батька в ім’я Ісуса все те, в чому ви матимете нужду. Не сумнівайтеся, але вірте, і почніть як у давнину, і “прийдіть до Господа всім ^бсерцем вашим, ^бдомагайтеся свого власного спасіння з страхом і тремтінням перед ним.

19а УЗ 63:7–10.

20а Суд. 6:11–13;

Етер 12:12–18;

Морон. 7:35–37.

^б пп Довіра.

21а Мт. 21:22;

3 Неф. 18:20.

22а Мр. 16:15–16.

пп Місіонерська
робота.

23а пп Осуд.

24а Мр. 16:17–18.

пп Ознака.

^б Дії 16:16–18.

^в пп Благословення
хворих.

25а пп Одкровення;

Свідок, Свідчення.

26а 3 Неф. 29:4–7.

^б Пр. 13:13.

27а Морон. 10:30–32.

^б Єг. 22:5; УЗ 64:22, 34.

пп Серце.

^в Фил. 2:12.

28 Будьте “мудрими в дні свого випробування; скиньте з себе всю нечистоту; не просіть, щоб ви могли вжити це для своєї ^бпохоті, але просіть з твердістю непохитною, щоб ви не піддалися ніякій спокусі, але щоб ви служили істинному і ^вживому Богові.

29 Дивіться, щоб ви не христилися ^анедостойно; дивіться, щоб ви не куштували причастя Христа ^бнедостойно; але дивіться, щоб ви робили все з ^вдостоїнством, і робили це в ім'я Ісуса Христа, Сина живого Бога; і якщо ви робитимете це і витерпите до кінця, вас ні в якому разі не буде знехтувано.

30 Слухайте, я звертаюся до вас, нібито я “звертаюся до вас з мертвих; бо я знаю, що до вас дійдуть мої слова.

31 Не звинувачуйте мене через мою ^анедосконалість, ані мого батька через його недосконалість, ані тих, хто писав перед ним; але краще складіть подяку Богові за те, що Він явив вам наші недосконалість, щоб ви могли навчитися бути мудрішими за нас.

32 А тепер дивіться, ми написали цей літопис згідно з нашим знанням, знаками, які називалися серед нас ^аре-

формованими єгипетськими, які було передано нам і змінено нами, згідно з стилем нашої мови.

33 І якби наші пластини були достатньо великими, ми б писали гебрійською; але гебрійську мову нами теж було змінено; і якби ми могли писати гебрійською, ось, ви б не мали ніяких недосконалостей в нашому літописі.

34 Але Господь знає те, що ми написали, і ще, що ніякий інший народ не знає нашої мови; і через те що ніякий інший народ не знає нашої мови, отже, Він підготував ^азасоби для тлумачення її.

35 І це написано, щоб ми могли позбавити наш одяг від крові наших братів, які вродилися у ^азневірі.

36 І знайте, те, що ми ^абажаємо для наших братів, так, а саме їхнього відновлення до пізнання Христа, відповідає молитвам усіх святих, які жили на цій землі.

37 І нехай Господь Ісус Христос дарує, щоб на їхні молитви відповідалося згідно з їхньою вірою; і нехай Бог Батько пам'ятає завіт, який Він склав з домом Ізраїля; і нехай благословить їх назавжди, через віру в ім'я Ісуса Христа. Амінь.

28а Кн. Як. 6:12.

б пп Жадати.

в Ал. 5:13.

29а пп Хрищення, Христити—Вимоги для хрищення.

б 1 Кор. 11:27–30;

3 Неф. 18:28–32.

в пп Достоїнство, Достойний.

30а Морм. 8:26;

Морон. 10:27.

31а Морм. 8:17;

Етер 12:22–28, 35.

32а 1 Неф. 1:2; Мос. 1:4.

34а Мос. 8:13–18;

Етер 3:23, 28;

УЗ 17:1.

35а 2 Неф. 26:15.

36а Морм. 8:24–26;

УЗ 10:46–49.

КНИГА ЕТЕРА

Літопис Яредійців, взятий з двадцяти чотирьох пластин, знайдених народом Лімгія за днів царя Мосії.

РОЗДІЛ 1

Мороній скорочує писання Етера—Подається Етерів родовід—Мову Яредійців не змішано при Вавилонській башті—Господь обіцяє вести їх до вибраної землі і зробити їх великим народом.

І Ось я, "Мороній, приступаю до подання розповіді про тих давніх жителів, яких було знищено ^брукою Господа на лиці цієї північної країни.

2 І я беру мою розповідь з "двадцяти і чотирьох пластин, які було знайдено народом Лімгія, і вона називається Книгою Етера.

3 І оскільки я вважаю, що першу частину цього літопису, в якій розповідається про створення світу, а також про Адама, і міститься розповідь з тих пір аж до великої "башти, і все, що траплялося серед дітей людських до тих пір, вели Юдеї—

4 Отже, я не пишу те, що трапилося від днів "Адама до тих пір; але це є на пластинах; і той, хто відшукає їх, той буде мати силу отримати повну розповідь.

5 Але ось, я не подаю повної розповіді, але частину розповіді я подаю, від башти до тих пір, коли їх було знищено.

6 І в такий спосіб я подаю цю розповідь. Той, хто писав цей літопис, був "Етер, і він був нащадком Коріантора.

7 Коріантор був сином Морона.

8 А Морон був сином Етема.

9 А Етем був сином Аги.

10 А Ага був сином Сифа.

11 А Сиф був сином Шиблона.

12 А Шиблон був сином Кома.

13 А Ком був сином Коріантума.

14 А Коріантум був сином Амнігадди.

15 А Амнігадда був сином Аарона.

16 А Аарон був нащадком Хета, який був сином Геартома.

17 А Геартом був сином Ліва.

18 А Лів був сином Кіша.

19 А Кіш був сином Корома.

20 А Кором був сином Левія.

21 А Левій був сином Кіма.

22 А Кім був сином Моріантона.

23 А Моріантон був нащадком Ріплакіша.

[ЕТЕРА]

1 1а пп Мороній, син Мормона.
б Морм. 5:23;
УЗ 87:6-7.

2а Ал. 37:21;
Етер 15:33.
3а Ом. 1:22;
Мос. 28:17;
Гел. 6:28.

4а тобто охоплює той самий період, що й Буття, розділи 1-10.
6а Етер 12:2; 15:34.

24 А Ріплакіш був сином Шеза.

25 А Шез був сином Хета.

26 А Хет був сином Кома.

27 А Ком був сином Коріантума.

28 А Коріантум був сином Емера.

29 А Емер був сином Омера.

30 А Омер був сином Шула.

31 А Шул був сином Ківа.

32 А Ків був сином Орійги, який був сином Яреда;

33 Того "Яреда, який вийшов з своїм братом і їхніми сім'ями, ще з іншими і з їхніми сім'ями, з великої башти тоді, коли Господь ^бзмішав мову людей і поклявся у гніві Своему, що їх буде розсіяно по всьому ^влицю землі; і відповідно до слова Господа людей було розсіяно.

34 А "брат Яреда був кремезним і могутнім чоловіком і чоловіком, якого щедро благословив Господь; Яред, його брат, сказав йому: Волай до Господа, аби Він не змішав нас так, щоб ми не могли розуміти наші слова.

35 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, і Господь змилювався над Яредом; отже, Він не змішав мову Яреда; і Яреда та його брата не було змішано.

36 Тоді Яред сказав своєму братові: Волай знову до Господа, і може статися, що Він відверне Свій гнів від тих,

хто є нашими друзями, щоб Він не змішав їхню мову.

37 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, і Господь мав співчуття до їхніх друзів і їхніх сімей також, так що їх не було змішано.

38 І сталося, що Яред звернувся знову до свого брата, кажучи: Іди й спитай в Господа, чи вижене Він нас з цієї землі, а якщо Він вижене нас з цієї землі, волай до Нього, куди нам іти. І хто знає, може Господь поведе нас на землю, яка є "обраною над усі інші у світі? А якщо це так, то давай будемо вірними Господові, щоб ми могли отримати її для нашого успадкування.

39 І сталося так, що брат Яреда волав до Господа відповідно до того, що було сказано вустами Яреда.

40 І сталося, що Господь почув брата Яреда, і мав співчуття до нього, і сказав йому:

41 Піди і збери разом свої отари, самців і самиць, кожного виду; і також насіння землі кожного виду; і твої "сім'ї; і також Яреда, брата твого, та його сім'ю, і також твоїх ^бдрузів та їхні сім'ї, і друзів Яреда та їхні сім'ї.

42 А коли ти зробиш це, то "підеш на чолі їх вниз на долину, що на півночі. І там Я зустріню тебе, і Я піду ^бперед тобою на землю, що є ^вобраною над усі землі у світі.

33а пп Яред.
б Бут. 11:6–9.
в Мос. 28:17.

34а пп Яредів брат.

38а пп Обіцяна земля.
41а Етер 6:20.
б Етер 6:16.

42а 1 Неф. 2:1–2;

Авр. 2:3.
б УЗ 84:88.
42в 1 Неф. 13:30.

43 І там Я благословлю тебе і твоє сім'я і зроблю для Себе з твого сімені, і з сімені твого брата, і тих, хто піде з вами, великий народ. І не буде нікого величнішого за той народ, який Я зроблю Собі з вашого сімені, на всьому лиці землі. І таке я зроблю для тебе, тому що цей тривалий час ти волав до Мене.

РОЗДІЛ 2

Яредійці готуються до своєї мандрівки на обіцяну землю— Це обрана земля, на якій люди мусять служити Христові, інакше їх буде зметено геть— Господь говорить з братом Яреда протягом трьох годин— Яредійці будують барки— Господь просить брата Яреда запропонувати, як саме буде освітлено барки.

І сталося, що Яред, і його брат, і їхні сім'ї, а також друзі Яреда, і його брата, і їхні сім'ї спустилися в долину, яка була на півночі (а назва цієї долини була "Німрод, що її дали за іменем могутнього мисливця), з їхніми отарами, які вони зібрали разом, самців і самиць, кожного виду.

2 І вони також поставили сильця і піймали птахів повітря; і вони також підготували посудину, в якій вони везли з собою риби вод.

3 І вони також везли з собою

дезерет, що у перекладі означає медоносна бджола; і, таким чином, вони везли з собою рої бджіл і всякого роду те, що було на лиці землі, насіння кожного виду.

4 І сталося, що коли вони спустилися в долину Німрод, Господь зійшов і говорив з братом Яреда; і був Він у "хмарині, і брат Яреда не бачив Його.

5 І сталося, що Господь наказав їм, що вони мають іти в пустиню, так, у ту частину, де ніколи не було людей. І сталося, що Господь ішов перед ними, і розмовляв з ними, поки стояв у "хмарині, і вказував напрям, куди їм слід іти.

6 І сталося, що вони мандрували по пустині і збудували барки, на яких вони перетинали багато вод, будучи постійно керованими рукою Господа.

7 І Господь не дозволяв їм зупинятися по той бік моря у пустині, але Він хотів, щоб вони пішли аж у глиб "землі обіцяної, яка була обраною серед усіх інших земель, яку Господь Бог зберіг для праведних людей.

8 І Він поклявся у Своему гніві братові Яреда, що той, хто володітиме цією землею обіцяною, з тих пір, надалі і назавжди, має "служити Йому, істинному і єдиному Богові, або інакше їх буде

2 1а Бут. 10:8.
4а Чис. 11:25;
УЗ 34:7–9;

ДС—Іст. 1:68.
5а Вих. 13:21–22.
7а 1 Неф. 4:14.

пп Обіцяна земля.
8а Етер 13:2.

^бзметено геть, коли повнота Його гніву зійде на них.

9 І ось, ми можемо бачити накази Бога стосовно цієї землі, що це є земля обіцяна; і який би народ не володів нею, він має служити Богові, інакше їх буде зметено геть, коли повнота Його гніву зійде на них. А повнота Його гніву зійде на них, коли вони дозріють у беззаконні.

10 Бо знайте, це земля, яка є обраною серед усіх інших земель; отже, той, хто володіє нею, має служити Богові, інакше його буде зметено геть; бо це є вічний наказ Бога. І тільки тоді, коли настане “повнота беззаконня серед дітей цієї землі, їх буде ^бзметено геть.

11 І це приходить до вас, о ви, “Іновірці, щоб ви знали накази Бога—щоб ви могли покаятися, і не продовжувати свої беззаконня, щоб не настала повнота, щоб ви не накликали на себе повноту гніву Бога, як жителі цієї землі вчинили перед тим.

12 Ось, це є обрана земля, і той народ, який володітиме нею, буде “свободний від залежності, і від неволі, і від усіх інших народів під небесами, якщо вони тільки ^бслужитимуть Богу цієї землі, Яким є Ісус Христос, Якого було явлено через те, що ми написали.

13 І тепер я продовжую свій літопис; бо ось, сталося, що Господь привів Яреда і його братів аж до того великого моря, яке розділяє землі. І коли вони підійшли до моря, вони поставили свої намети; і вони назвали це місце Моріанкумер; і вони жили в наметах, і вони жили в наметах на березі моря протягом чотирьох років.

14 І сталося в кінці чотирьох років, що Господь знову прийшов до брата Яреда і стояв у хмарі й розмовляв з ним. І протягом трьох годин Господь розмовляв з братом Яреда і “соромив його, тому що той не згадав ^бприкликати ім'я Господа.

15 І брат Яреда покався в злі, яке він учинив, і прикликав ім'я Господа за своїх братів, які були з ним. І Господь сказав йому: Я прощаю тобі і твоїм братам ваші гріхи; але ти не повинен більше грішити, бо пам'ятайте, що не буде Мій “Дух ^бперемагатися в людині навіки; отже, якщо ви будете грішити до того, поки повністю не дозрієте, вас буде відсічено від присутності Господа. І такі Мої думки про землю, яку Я дам вам у ваше успадкування; бо це буде земля, ^бобрана з усіх інших земель.

16 І Господь сказав: Ідіть пра-

8б Яр. 1:3, 10; Ал. 37:28;
Етер 9:20.

10а 2 Неф. 28:16.

б 1 Неф. 17:37–38.

11а 2 Неф. 28:32.

12а пп Свобода.
б Ісая 60:12.

14а пп Карати,
Покарання.

б пп Молитва.

15а Етер 15:19.

б Бут. 6:3;

2 Неф. 26:11;

Морм. 5:16.

в Етер 9:20.

цювати і будувати у такий спосіб барки так, як ви досі будували. І сталося, що брат Яреда пішов працювати, а також його брати, і будували барки у той спосіб, у який вони будували раніше, за "вказівками Господа. І вони були маленькими, і вони були легкими на воді, дійсно, наче легкість птаха на воді.

17 І було їх збудовано в такий спосіб, що вони були надзвичайно "щільними, саме такими, що вони б тримали воду, як посудина; і дно в них було таким щільним, як у посудині; і боки в них були такими щільними, як у посудині; і кінці в них були загострені; а верхня частина в них була такою щільною, як у посудині; а довжиною вони були в довжину дерева; а двері там, коли були зачиненими, були щільними, як у посудині.

18 І сталося, що брат Яреда волав до Господа, кажучи: О Господи, я виконав роботу, яку Ти наказав мені, і я спорудив барки, згідно з тим, як Ти настановив мене.

19 І ось, о Господи, в них немає світла; як ми поведемо їх? І ще, ми загинемо, бо зможемо в них дихати тільки тим повітрям, що в них є; отже, ми загинемо.

20 І Господь сказав братові Яреда: Дивись, ти зробиш отвір зверху і також у днищі; і коли тобі потрібне буде повітря, ти відкупориш отвір і

отримаєш повітря. І якщо буде так, що вода поллється на тебе, ось, ти закупориш отвір, щоб не загинути в потоці.

21 І сталося, що брат Яреда зробив так, згідно з тим, що наказав Господь.

22 І він знову заволав до Господа, кажучи: О Господи, бачиш, я вчинив саме так, як Ти мені наказав; і я підготував судна для моїх людей, і ось, в них немає світла. Дивись, о Господи, чи допустиш Ти, щоб ми перетинали ці великі води в темряві?

23 І Господь сказав братові Яреда: Що ти хочеш, щоб Я зробив, аби ви мали світло на ваших суднах? Бо бачиш, ви не можете мати вікон, бо їх рознесе вщент; також не можете ви взяти з собою вогню, бо ви не будете плисти при світлі вогню.

24 Бо ось, будете ви, наче кит посередині моря; бо гори хвиль обрушаться на вас. Проте Я знову виноситиму вас з глибин моря; бо "вітри вийшли з Моїх вуст, а також ^бдощі й потоки послав Я.

25 І ось, Я готую вас до цього; бо ви не зможете перетнути цю велику глибочинь, якщо Я не підготую вас до хвиль моря, і вітрів, які віють, і потоків, які прийдуть. Отже, що ж ти хочеш, щоб Я підготував для вас для того, щоб ви мали світло, коли вас поглинуть глибини моря?

РОЗДІЛ 3

Брат Яреда бачить перст Господа, коли Він торкається шістнадцяти камінців—Христос показує Своє духовне тіло брату Яреда—Тих, хто має досконале знання, не можна втримати поза завісою—Тлумачі передбачено для того, щоб вивести Яредійський літопис до світла.

І сталося, що брат Яреда (тож число суден, які було підготовлено, було вісім), пішов на гору, яку вони називали горою Шелем через її надзвичайну висоту, і виплавив з каменю шістнадцять маленьких камінців; і були вони білі і ясні, точно як прозоре скло; і він поніс їх у своїх руках на вершину гори і заволав знову до Господа, кажучи:

2 О Господи, Ти сказав, що нас має бути оточено потоками. Тож дивись, о Господи, і не сердься на Твого слугу через його слабкість перед Тобою; бо ми знаємо, що Ти святий і живеш на небесах, і ми недостойні перед Тобою; через ⁶падіння наші ⁶натури стали постійно грішними; проте, о Господи, Ти дав нам заповідь, щоб ми прикликали Тебе, щоб від Тебе ми могли отримати згідно з нашими бажаннями.

3 Дивись, о Господи, Ти покарав нас через наше

беззаконня і гнав нас уперед, і всі ці багато років ми були в пустині; проте Ти був ⁶милоствивим до нас. О Господи, подивись на мене з жалем і відверни Свій гнів від цього Свого народу, і не дозволяй, аби вони йшли вперед крізь цю бурхливу глибочінь у темряві; але подивись на те, що я виплавив з каменю.

4 І я знаю, о Господи, що Ти маєш усю ⁶силу і можеш робити все, що хочеш, на благо людині; отже, торкнися цих камінців, о Господи, Своїм перстом і підготуй їх так, щоб вони могли сяяти в темряві; і вони будуть сяяти нам на суднах, які ми приготували, щоб ми могли мати світло, коли будемо перетинати море.

5 Дивись, о Господи, Ти можеш зробити це. Ми знаємо, що Ти можеш показати велику силу, яка ⁶виглядає малою для розуміння людей.

6 І сталося, що коли брат Яреда промовив ці слова, ось, ⁶Господь простер Свою руку і торкнувся камінців, одного за одним, Своїм перстом. І ⁶завісу було знято з очей брата Яреда, і він побачив перст Господа; і він був як перст людини, нібито з плоті і крові; і брат Яреда впав перед Господом, бо він був приголомшений страхом.

7 І Господь побачив, що брат Яреда впав на землю; і

3 2а пп Падіння
Адама і Єви.
6 Мос. 3:19.

3а Етер 1:34–43.
4а пп Сила.
5а Ісаія 55:8–9;

1 Неф. 16:29.
6а пп Ісус Христос.
6 Етер 12:19, 21.

Господь сказав йому: Вставай, чому ти впав?

8 А він каже Господові: Я побачив перст Господа, і я злякався, щоб він не вразив мене; бо я не знав, що Господь має плоть і кров.

9 І Господь сказав йому: Через свою віру ти побачив, що Я візьму на Себе ^аплоть і кров; і ніколи ще не проходив переді Мною чоловік з такою надзвичайною вірою, як у тебе; бо якби це не було так, ти б не зміг побачити Мій перст. Чи бачив ти більше, ніж це?

10 І він відповів: Ні; Господи, покажися мені.

11 І Господь сказав йому: Чи повіриш ти словам, які Я скажу?

12 І він відповів: Так, Господи, я знаю, що Ти кажеш істину, бо Ти є Бог істини і ^ане можеш брехати.

13 І коли він сказав ці слова, ось, Господь ^апоказав Себе йому, і сказав: ^бЧерез те що ти знаєш це, тебе викуплено від падіння; отже, тебе приведено назад до Моєї присутності; отже, Я ^апокажуся тобі.

14 Дивись, Я є Той, Кого було підготовлено від заснування світу, щоб ^авикупити Мій народ. Дивись, Я є Ісус Христос. Я є ^бБатько і Син. У Мені все

людство матиме ^ажиття, і матиме вічно, саме ті, хто віритиме в Моє ім'я; і вони стануть Моїми 'синами і Моїми дочками.

15 І ніколи Я не показував Себе людині, яку Я створив, бо ніколи людина не ^авірила в Мене так, як ти. Чи бачиш ти, що тебе створено за Моїм власним ^бобразом? Так, дійсно, всіх людей було створено на початку за Моїм власним образом.

16 Бачиш, це тіло, яке ти тепер бачиш, є тіло Мого ^адуха; і людину Я створив за тілом Мого духа; і так само як Я явився тобі, будучи в душі, явлюся Я Моєму народові в плоті.

17 І ось, як я, Мороній, сказав, я не можу записати докладну розповідь про те, що написано, отже, досить того, що я скажу, що Ісус показав Себе цьому чоловікові в душі, саме у такий спосіб і в подоби такого самого тіла, як Він ^апоказав Себе Нефійцям.

18 І Він священнослужив йому так само, як Він священнослужив Нефійцям; і все це, щоб цей чоловік міг знати, що Він Бог, через багато великих діянь, які Господь показав йому.

19 І завдяки знанням цього

9а пп Ісус Христос;
Плоть; Смертний,
Смертне життя.
12а Євр. 6:18.
13а УЗ 67:10–11.
б Єн. 1:6–8.
в пп Ісус Христос—
Доземне існування

Христа.
14а пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення;
Викупитель.
б Мос. 15:1–4.
в Мос. 16:9.
г пп Сини і дочки

Божі.
15а пп Вірування,
Вірувати.
б Бут. 1:26–27;
Мос. 7:27;
УЗ 20:17–18.
16а пп Дух.
17а 3 Неф. 11:8–10.

чоловіка його не можна було утримати від бачення поза “завісою; і він бачив перст Ісуса, через який, коли він побачив його, він упав від страху; бо він знав, що це був перст Господа; і вже не мав він віри, а він знав, не сумніваючись ні в чому.

20 Тому що він мав таке досконале знання про Бога, його “не можна було тримати поза завісою; отже, він бачив Ісуса; і Він священнослужив йому.

21 І сталося, що Господь сказав братові Яреда: Ось, ти не допустиш, щоб те, що ти бачив і чув, пішло в світ, доки не настане “час, коли Я прославлю Своє ім’я у плоті; тому ти зберігай як скарб те, що ти бачив і чув, і не показуй це нікому з людей.

22 І дивись, коли ти йтимеш до Мене, ти запишеш це і запечатаєш це, щоб ніхто не міг тлумачити це; бо ти напишеш це мовою, яку вони не зможуть прочитати.

23 І дивись, ці “два камінці Я даю тобі, і ти запечатаєш їх разом з тим, що ти напишеш.

24 Бо знай, мову, якою ти писатимеш, Я змішав; отже, Я зроблю так у Свій належний час, щоб ці камінці збільшували для очей людських те, що ти напишеш.

25 І коли Господь промовив ці слова, Він показав братові Яреда “всіх жителів землі, які були, і також усіх, які будуть; і Він не усував їх з його поля зору, аж до кінців землі.

26 Бо Він сказав йому в ті часи, що були до того, що “якщо він ^бповірить у Нього, то Він покаже йому “все—це буде показано йому; отже, Господь ніщо не міг приховати від нього, бо він знав, що Господь міг показати йому все.

27 І Господь сказав йому: Запиши це і “запечатай це; і Я покажу це у Свій належний час дітям людським.

28 І сталося, що Господь наказав йому, що він має запечатати два “камені, які він отримав, і не показувати їх, доки Господь не покаже їх дітям людським.

РОЗДІЛ 4

Моронію наказано запечатати писання брата Яреда—Їх не буде відкрито, аж доки люди не матимуть віри, як брат Яреда—Христос наказує людям вірити Його словам і словам Його учнів—Людям наказано каятися, вірити євангелії і бути спасеними.

І Господь наказав братові Яреда спуститися з гори від

19а пп Завіса.

20а Етер 12:19–21.

21а Етер 4:1.

23а пп Урім і Туммім.

25а Мойс. 1:8.

26а Етер 3:11–13.

б пп Вірування,

Вірувати.

в Етер 4:4.

27а 2 Неф. 27:6–8.

28а УЗ 17:1.

присутності Господа і “записати те, що він бачив; і цьому було заборонено доходити до дітей людських, аж ^бдоки Його не буде піднесено на хресті; і з цією метою цар Мосія зберігав це, щоб воно не дійшло до світу, аж доки Христос не явить Себе Своєму народові.

2 А після того як Христос дійсно показав Себе Своєму народові, Він наказав, щоб це було явлено.

3 І тепер, після цього, вони всі виродилися в зневірі; і немає нікого, окрім Лама-нійців, і вони зреклися евангелії Христа; отже, мені наказано, щоб я знову “сховав це в землі.

4 Дивіться, я написав на цих пластинах саме те, що брат Яреда бачив; і ніколи не було явлено величнішого, ніж те, що було явлено братові Яреда.

5 Отже, Господь наказав мені написати це; я написав це. І Він наказав мені, щоб я “запечатав це; і Він також наказав мені, щоб я запечатав тлумачення цього; отже, я запечатав ^бтлумачі згідно з заповіддю Господа.

6 Бо Господь сказав мені: Воно не дійде до Іновірців аж до того дня, коли вони покаються у своєму беззакон-

ні і стануть чистими перед Господом.

7 І в той день, коли вони виявлятимуть віру в Мене, каже Господь, саме так, як брат Яреда, щоб вони могли бути “освяченими в Мені, тоді Я явлю їм те, що брат Яреда бачив, аж до того, що розгорну перед ними всі Мої одкровення, каже Ісус Христос, Син Бога, ^бБатько небес і землі і всього того, що на них є.

8 А той, хто “боротиметься проти слова Господа, нехай буде проклятий; і той, хто буде ^бзаперечувати це, нехай буде проклятий; бо їм Я “не покажу більш великого, каже Ісус Христос; бо Я є Той, Хто каже.

9 І за Моїм наказом небеса відкриваються і “закриваються; і за Моїм словом ^бземля здригнеться; і за Моїм наказом жителі її загинуть, наче від вогню.

10 І той, хто не вірить Моїм словам, не вірить і Моїм учням; і якщо буде так, що Я не буду говорити, судить ви; бо ви знатимете, що це Я Той, Хто говорить в “останній день.

11 Але той, хто “вірить у те, що Я сказав, того Я відвідаю проявами Мого Духа, і він знатиме і складатиме свідчення. Бо через Мій Дух він

4 1а Етер 12:24.
пп Писання.
б Етер 3:21.
3а Морм. 8:14.
5а Етер 5:1.
б УЗ 17:1;
ДС—Іст. 1:52.

пп Урім і Туммім.
7а пп Освячення.
б Мос. 3:8.
8а 3 Неф. 29:5–6;
Морм. 8:17.
б 2 Неф. 27:14;
28:29–30.

в Ал. 12:10–11;
3 Неф. 26:9–10.
9а 1 Цар. 8:35; УЗ 77:8.
б Гел. 12:8–18;
Морм. 5:23.
10а 2 Неф. 33:10–15.
11а УЗ 5:16.

^бзнатиме, що це ^аістина; бо Він переконає людей чинити добро.

12 І все те, що переконає людей чинити добро, є від Мене; бо ^адобро не приходять ні від кого, окрім Мене. Я Той Самий, Хто веде людей до всього доброго; і той, хто не ^бвіритиме Моїм словам, не віритиме Мені—що Я є; і той, хто не віритиме Мені, не віритиме Батькові, Який прислав Мене. Бо знайте, Я є Батько, Я є ^асвітло, і ^ажиття, і істина світу.

13 ^аПриходьте до Мене, о ви, Іновірці, і Я покажу вам більш велике, знання, яке сховано через зневіру.

14 Приходьте до Мене, о ви, доме Ізраїля, і для вас буде зроблено ^аявним, скільки великого Батько зберіг для вас від заснування світу; і воно не прийшло до вас через зневіру.

15 Дивіться, коли ви розірвете ту завісу зневіри, яка робить так, що ви залишаєтеся у вашому жахливому стані злочестивості, і закам'янілості серця, і сліпоти розуму, тоді буде велике і дивовижне, що було ^асховано від вас від заснування

світу—так, коли ви закричите до Батька в Моє ім'я, із скрушеним серцем і упокоєним духом, тоді ви знатимете, що Батько згадав завіт, який Він склав з вашими батьками, о доме Ізраїля.

16 І тоді Мої ^аодкровення, які Я наказав записати Моєму слугі Івану, розгорнуться перед очима всіх людей. Пам'ятайте, коли ви побачите це, ви будете знати, що час уже поруч, коли це буде явлено насправді.

17 Отже, ^аколи ви отримаєте цей літопис, ви зможете знати, що діяння Батька почалися на всьому лиці землі.

18 Отже, ^апокайтеся ви, всі кінці землі, і прийдіть до Мене, і повірте в Мою євангелію, і ^бхристіться в Моє ім'я; бо того, хто вірить і христіється, буде спасенно; а того, хто не вірить, буде проклято; і ^аознаки слідуватимуть за тими, хто вірить у Моє ім'я.

19 І благословенний той, хто виявиться ^авірним Моєму імені в останній день, бо його буде піднесено жити в царстві, підготовленому для нього ^бвід заснування світу. І знайте, Я є Той, Хто сказав це. Амінь.

11б пп Свідок,
Свідчення.

в Етер 5:3–4;
Морон. 10:4–5.

12а Ал. 5:40;
Морон. 7:16–17.

б 3 Неф. 28:34.

в пп Світло, Світло
Христа.

г Іван 8:12; Ал. 38:9.

13а 3 Неф. 12:2–3.

14а УЗ 121:26–29.

15а 2 Неф. 27:10.

16а Об. 1:1;

1 Неф. 14:18–27.

17а 3 Неф. 21:1–9, 28.

18а 3 Неф. 27:20;

Морон. 7:34.

б Іван 3:3–5.

пп Хрищення,

Христити—

Необхідність.

в пп Дари Духа.

19а Мос. 2:41;

УЗ 6:13. пп Ісус

Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

б 2 Неф. 9:18.

РОЗДІЛ 5

Троє свідків і сама робота стоять як свідчення про істинність Книги Мормона.

І ось я, Мороній, написав слова, які мені було наказано, згідно з моєю пам'яттю; і я розповів вам те, що я "запечатав; отже не торкайтеся цього для того, щоб перекласти; бо це заборонено вам, аж поки невдовзі на це буде мудрість Бога.

2 І знайте, ви можете мати перевагу, щоб показати пластини "тим, хто буде допомагати виконати цю роботу;

3 І "трьом буде їх показано силою Бога; тож вони будуть знати напевно, що це є істина.

4 І вустами трьох "свідків їх буде стверджено; і свідчення трьох, і ця робота, в якій буде показано силу Бога і також Його слово, про які Батько, і Син, і Святий Дух засвідчують—і все це стоятиме як свідчення проти світу в останній день.

5 І якщо буде так, що вони покаються і "прийдуть до Батька в ім'я Ісуса, їх буде прийнято в царство Бога.

6 І ось, чи я не маю влади на це, судити вам; бо ви знатимете, що я маю владу, коли ви побачите мене, і ми

будемо стояти перед Богом в останній день. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Яредійські барки несе вітрами до обіцяної землі—Люди прославляють Господа за Його великодушність—Орійгу призначено царем над ними—Яред і його брат умирають.

А ТЕПЕР я, Мороній, продовжую подавати літопис Яреда і його брата.

2 Бо сталося після того, як Господь приготував "камінці, які брат Яреда приніс на гору, брат Яреда зійшов з гори, і він поклав камінці в судна, які було підготовлено, по одному з кожного кінця їх; і ось, вони дійсно давали світло для суден.

3 І таким чином Господь зробив так, що камінці почали сяяти в темряві, давати світло чоловікам, жінкам і дітям, щоб вони не пересікали великі води в темряві.

4 І сталося, що коли вони підготували всіляку їжу, щоб з її допомогою вони могли харчуватися на воді, і також корм для своїх отар, і стад, і для всякого звіра, і тварини, і птаха, яких вони взяли з собою,—і сталося, що коли вони зробили все це, вони сіли на свої судна, або барки,

5 1а 2 Неф. 27:7–8, 21;
Етер 4:4–7.

2а 2 Неф. 27:12–14;
УЗ 5:9–15.

3а 2 Неф. 11:3; 27:12.
б УЗ 5:25.

в Етер 4:11.
4а Див. УЗ 17,
заголовки до
розділу і вірші 1–3;
див. також
Свідчення трьох

свідків на вступних
сторінках до Книги
Мормона.
5а Морм. 9:27;
Морон. 10:30–32.
6 2а Етер 3:3–6.

і вирушили в море, вручивши себе Господові Богу своєму.

5 І сталося, що Господь Бог учинив так, щоб “шалений вітер дув на лиці вод у напрямі землі обіцяної; і, отже, їх шпурляло на хвилях моря під вітром.

6 І сталося, що їх багато разів було поховано в глибинах моря горами хвиль, які обрушувалися на них, і також великими і жакливими бурями, які було викликано шаленістю вітру.

7 І сталося, що коли їх було поховано в глибині, ніяка вода не могла зашкодити їм, їхні судна були “щільними, як посудина, і також вони були щільними, як ^бковчег Ноя; отже, коли їх було оточено багатьма водами, вони волали до Господа, і Він піднімав їх знову на поверхню вод.

8 І сталося, що вітер ніколи не припиняв дути у напрямі обіцяної землі, доки вони були на воді; і таким чином, вітром їх було гнано вперед.

9 І вони “співали хвалу Господові; так, брат Яреда співав хвалу Господові, і він ^бдякував і хвалив Господа впродовж усього дня; і коли ніч наставала, вони не припиняли хвалити Господа.

10 І так їх було гнано вперед; і ніяка потвора з моря не могла зруйнувати їх, і також кит не міг зашкодити їм; і

вони мали світло постійно, чи це було над водою, чи під водою.

11 І так їх було гнано вперед триста і сорок і чотири дні по воді.

12 І вони висадилися на берег обіцяної землі. І коли вони ступили на береги обіцяної землі, вони вклонилися аж до лица землі, і упокорилися перед Господом, і проливали сльози радості перед Господом через безліч Його лагідних милостей до них.

13 І сталося, що вони пішли вперед по лицю землі і почали обробляти землю.

14 А Яред мав чотирьох синів; і вони звалися Яком, і Гілга, і Мейга, і Орійга.

15 І брат Яреда також мав синів і дочок.

16 А “друзів Яреда і його брата було числом близько двадцяти і двох душ; і в них також були сини і дочки перед тим, як вони прийшли на обіцяну землю; і, отже, їх стало багато.

17 І їх було навчено “проходити покірно перед Господом; і їх також було ^бнавчено з неба.

18 І сталося, що вони почали поширюватися на лиці землі, і розмножуватися, і обробляти землю; і вони стали сильними на цій землі.

19 І брат Яреда зістарився, і побачив він, що має невдовзі

5а Етер 2:24–25.

7а Етер 2:17.

^б Бут. 6:14;

Мойс. 7:43.

9а пп Співати.

^б 1 Хр. 16:7–9;

Ал. 37:37;

УЗ 46:32.

16а Етер 1:41.

17а пп Ходити, ходити з Богом.

^б пп Одкровення.

зійти в могилу; ось чому він сказав Яреду: Давай зберемо разом наших людей, щоб ми могли перелічити їх, щоб ми могли дізнатися від них, що саме вони захочуть від нас перед тим, як ми зійдемо в могили.

20 І відповідно до цього, людей було зібрано разом. Тож синів і дочок брата Яреда числом було двадцять і дві душі; а синів і дочок Яреда числом було дванадцять, бо він мав чотирьох синів.

21 І сталося, що вони перелічили своїх людей; а після того як вони перелічили їх, вони забажали, щоб ті сказали, чого б вони хотіли, щоб вони зробили перед тим, як зійти в могили.

22 І сталося, що люди побажали від них, щоб вони "помазали одного з їхніх синів бути царем над ними.

23 І тепер ось, це було гірко для них. І брат Яреда сказав їм: Безсумнівно, це "приведе вас у неволю.

24 Але Яред сказав своєму братові: Дозволь їм мати царя. І тому той сказав їм: Обирайте ви з-поміж наших синів царя, саме того, кого ви хочете.

25 І сталося, що вони обрали саме першонародженого у брата Яреда; і його ім'я було Пейгаг. І сталося, що він відмовився і не захотів бути їхнім царем. А люди хотіли, щоб його батько при-

мусив його, але його батько не захотів; і він наказав їм, що вони не повинні примушувати жодного чоловіка бути їхнім царем.

26 І сталося, що вони обирали всіх братів Пейгага, а вони не хотіли.

27 І сталося, що також не захотіли і сини Яреда, дійсно всі, крім одного; і Орійгу було помазано бути царем над народом.

28 І він почав царювати, і люди почали процвітати; і вони стали надзвичайно багатими.

29 І сталося, що Яред помер, і його брат також.

30 І сталося, що Орійга ходив покійно перед Господом, і пам'ятав, як багато великого Господь зробив для його батька, і також учив свій народ, як багато великого Господь зробив для їхніх батьків.

РОЗДІЛ 7

Орійга царює в праведності— Посеред узурпації і боротьби встановлено суперницькі царства Шул і Когор—Пророки засуджують злочестивість і ідолопоклонство народу, який потім кається.

І сталося, що Орійга чинив правосуддя на землі в праведності в усі свої дні, а днів його було надзвичайно багато.

2 І породив він синів і дочок;

так, він породив тридцять і одного, серед яких було двадцять і троє синів.

3 І сталося, що він також породив Ківа у своєму похилому віці. І сталося, що Ків царював замість нього; а Ків породив Коригора.

4 І коли Коригорові було тридцять і два роки, він повстав проти свого батька, і пішов від нього, і жив на землі Негор; і він породив синів і дочок, і вони стали надзвичайно красивими; ось чому Коригор вивів за собою багато людей.

5 І коли він зібрав разом війсьсько, він пішов на землю Морон, де жив цар, і взяв його у неволю, що привело до здійснення "слів брата Яреда, що їх буде приведено у неволю.

6 Тож земля Морон, де жив цар, була близько від землі, яку Нефійці називали Спустошення.

7 І сталося, що Ків жив у неволі, і його народ був під Коригором, його сином, аж поки він не став надзвичайно старим; проте Ків породив Шула у своєму похилому віці, поки він ще був у неволі.

8 І сталося, що Шул був сердитим на свого брата; і Шул зростав сильним і став могутнім силою людською; і він також був могутнім у судженні.

9 Ось чому він пішов до пагорба Єфрем, і він виплавив

з пагорба і виготовив мечі з сталі для тих, кого він вивів за собою; і після того як він озброїв їх мечами, він повернувся до міста Негор, і дав бій своєму братові Коригорові, завдяки чому він отримав царство і відновив його для свого батька Ківа.

10 І ось за те, що Шул зробив, його батько нагородив його царством; отже, він почав царювати замість свого батька.

11 І сталося, що він чинив правосуддя в праведності; і він розширив своє царство на все лице землі, бо людей стало надзвичайно багато.

12 І сталося, що Шул також породив багатьох синів і дочок.

13 І Коригор покався у всьому злі, яке він наробив; ось чому Шул дав йому владу у своєму царстві.

14 І сталося, що Коригор мав багато синів і дочок. І серед синів Коригора був один, чие ім'я було Ной.

15 І сталося, що Ной повстав проти Шула, царя, і також свого батька Коригора, і потягнув за собою Когора, свого брата, і також усіх його братів і багатьох людей.

16 І він дав бій Шулові, цареві, після якого він отримав землю їхнього першого успадкування; і він став царем над тією частиною землі.

17 І сталося, що він дав бій

Шулові, цареві; і він захопив Шула, царя, і забрав його в полон у Морон.

18 І сталося, що коли він вже збирався віддати його на смерть, сини Шула вночі прокралися в дім Ноя, і вбили його, і зламали двері в'язниці, і вивели звідти свого батька, і посадили його на його престол в його царстві.

19 Ось чому син Ноя збудував його царство замість нього; проте вони не мали сили більше над Шулом, царем, і люди, які були під царюванням Шула, царя, процвітали надзвичайно і ставали сильними.

20 І країну було поділено; і було два царства, царство Шула і царство Когора, сина Ноя.

21 І Когор, син Ноя, зробив так, щоб його люди дали бій Шулові, в якому Шул побив їх і вбив Когора.

22 І ось, Когор мав сина, якого звали Німрод; і Німрод віддав Шулові царство Когора і здобув прихильність в очах Шула; ось чому Шул нагородив його великою прихильністю до нього, і він чинив у царстві Шула згідно з своїми бажаннями.

23 І ще під час царювання Шула приходили пророки до людей, яких було послано від Господа, пророкуючи, що злочестивість і "ідолопоклонство людей приносять прокляття на землю, і їх треба

буде знищити, якщо вони не покаються.

24 І сталося, що люди кривдили пророків і глузували з них. І сталося, що цар Шул чинив правосуддя проти всіх тих, хто кривдив пророків.

25 І він видав закон по всій землі, який давав повноваження пророкам, щоб вони ходили, куди захочуть; і з цієї причини людей було приведено до покаяння.

26 І через те що люди покалися у своїх беззаконнях і ідолопоклонстві, Господь пощадив їх, і вони почали процвітати знову на цій землі. І сталося, що Шул породив синів і дочок у своєму похилому віці.

27 І не було більше воєн у дні Шула; і він пам'ятав великі діяння, які Господь здійснив для його батьків, переправивши їх "крізь велику глибочінь на обіцяну землю; ось чому він чинив правосуддя у праведності в усі свої дні.

РОЗДІЛ 8

Боротьба і суперечки за царство — Акіш організовує скріплену клятвою таємну змову, щоб убити царя — Таємні змови є від диявола і призводять до знищення народів — Сучасних Іновіріців попереджено проти таємної змови, яка намагатиметься повалити свободу всіх земель, народів і країн.

І сталося, що він породив Омера, і Омер царював замість нього. А Омер породив Яреда; і Яред породив синів і дочок.

2 І Яред повстав проти свого батька, і пішов, і оселився на землі Хет. І сталося, що він улещував багатьох людей своїми підступними словами, доки не здобув половину царства.

3 А коли він здобув половину царства, то дав бій своєму батькові, і забрав свого батька в неволю, і примусив його служити в неволі;

4 І ось, у дні царювання Омера він був у неволі половину своїх днів. І сталося, що він породив синів і дочок, серед яких були Есром і Коріантумр;

5 І їх надзвичайно розсердили діяння Яреда, їхнього брата, так що вони зібрали військо і дали бій Яредові. І сталося, що вони дали йому бій уночі.

6 І сталося, що коли вони вбили військо Яреда, вони вже збиралися вбити його також; і він благав їх, щоб вони не вбивали його, а він віддав би царство своєму батькові. І сталося, що вони дарували йому життя.

7 І тоді Яред надзвичайно засмутився через втрату царства, бо він прикипів серцем своїм до царства і до слави світу.

8 Тож дочка Яреда, будучи

надзвичайно кмітливою і побачивши сум свого батька, надумала скласти план, з допомогою якого вона змогла б повернути царство для свого батька.

9 Тож дочка Яреда була надзвичайно красивою. І сталося, що вона поговорила з своїм батьком і сказала йому: Чим мій батько такий засмучений? Хіба він не читав літопис, який наші батьки перенесли через велику глибочінь? Ось, хіба там немає розповіді про тих, хто жив у давнину, що вони згідно з своїми "таємними планами" отримували царства й велику славу?

10 І ось тому нехай мій батько пошле за Акішем, сином Кімнора; і ось, я красива, і я буду "танцювати перед ним, і я сподобаюсь йому, так що він захоче взяти мене за дружину; так ось, якщо він захоче від тебе, щоб ти дав йому мене за дружину, тоді ти скажеш: Я віддам її, якщо ти принесеш мені голову мого батька, царя.

11 Аж ось, Омер був другом Акіша; отже, коли Яред послав за Акішем, дочка Яреда танцювала перед ним, щоб сподобатися йому, так що він забажав взяти її за дружину. І сталося, що він сказав Яредові: Віддай її мені за дружину.

12 І Яред сказав йому: Я віддам її тобі, якщо ти

принесеш мені голову мого батька, царя.

13 І сталося, що Акіш зібрав у домі Яреда всіх своїх родичів і сказав їм: Клянеться мені, що ви будете вірними мені в тому, що я побажаю від вас?

14 І сталося, що вони всі ^апоклонилися йому Богом небес, і також небесами, і також землею, і своїми головами, що той, хто відмовиться надати допомогу, яку Акіш бажає, той загубить свою голову; і той, хто розгосить будь-що з того, що Акіш повідомив їм, той загубить своє життя.

15 І сталося, що на цьому вони погодилися з Акішем. І Акіш привів їх до ^аклятв, які склали ті, хто жив у давнину і хто також прагнув влади, які передавалися аж від ^бКаїна, який був убивцею від початку.

16 І їх було збережено силою диявола, щоб приводити людей до цих клятв, щоб тримати їх у темряві, щоб допомогти таким, хто прагне сили, отримати силу, і вбивати, і грабувати, і брехати, і чинити всляку злочестивість і розпусту.

17 І була це дочка Яреда, яка заронила в його серце знайти те, що з давнини; а Яред заронив це в серце Акіша; ось чому Акіш привів до цього свою рідню і друзів, зманюю-

чи їх красивими обіцяннями зробити все, що він забажає.

18 І сталося, що вони організували таємну ^азмову, саме так, як ті в давнину; змову, найбільш мерзотну і злочестиву з усіх в очах Бога;

19 Бо Господь не діє в таємних змовах, і не хоче Він також, щоб людина проливала кров, але в усьому заборонив це, від початку людини.

20 І тепер я, Мороній, не писатиму про способи їхніх клятв і змов, бо мені було повідомлено, що такі є серед усіх людей, і є вони серед Ламанійців.

21 І вони призвели до ^азнищення цього народу, про який я тепер розповідаю, і також до знищення народу Нефія.

22 І той народ, який буде підтримувати такі таємні змови, щоб отримати силу і наживу, до того, що вони поширяться серед усього народу, знайте, його буде знищено; бо Господь не дозволить, щоб ^акров Його святих, яку буде ними пролита, завжди волала до Нього з-під землі до ^бпомсти за них, і щоб Він не помстився за них.

23 Ось чому, о ви, Іновірці, за мудрістю Бога, все це було показано вам, щоб з допомогою цього ви могли покаятися у своїх гріхах і не дозволити, щоб над вами взяли верх ці смертоносні змови,

14а пп Блюзнити,
Блюзнірство.
15а пп Клятва.

^б Бут. 4:7–8;
Мойс. 5:28–30.
18а пп Таємні змови.

21а Гел. 6:28.
22а Морм. 8:27, 40–41.
^б пп Помста.

які зводяться, щоб отримати "силу й наживу—і щоб діяння, так, саме діяння знищення зійшло на вас, так, саме меч правосуддя вічного Бога впав на вас, до вашого повалення і знищення, якщо ви дозволите цьому статися.

24 Ось чому Господь наказує вам, що коли ви побачите, що це відбувається серед вас, щоб ви прокинулися до відчуття вашого жахливого становища через цю таємну змову, яка буде серед вас; інакше горе їй через кров тих, кого було вбито; бо вони волатимуть з праху про помсту їй і також тим, хто звів її.

25 Бо станеться так, що той, хто заводить її, намагається повалити "свободу всіх земель, народів і країн, і вона приносить знищення всіх людей, бо вона зводиться дияволом, який є батьком усякої брехні; саме тим брехуном, який ^бобманув наших перших батьків, так, саме тим брехуном, який змусив людину чинити вбивство від початку, який зробив закам'янілими серця людей, так що вони вбивали пророків, і каменували їх, і виганяли їх від початку.

26 Отже, мені, Моронієві, заповідано написати це, щоб можна було покінчити зі злом і щоб настав час, коли Сатана "не мав би сили над

серцями дітей людських, але щоб їх можна було ^бперекопати чинити добро постійно, щоб вони могли прийти до джерела всієї праведності і бути спасеними.

РОЗДІЛ 9

Царство переходить від одного до іншого за походженням, і через інтригу, і вбивство—Емер бачив Сина Праведності—Багато пророків волають про покаєння—Голод і отруйні змії мучать людей.

А ТЕПЕР Я, Мороній, продовжую мій літопис. Отже, дивіться, сталося, що через "таємні змови Акіша і його друзів, дивіться, вони скинули з царства Омера.

2 Проте Господь був милостивим до Омера, і також до його синів і його дочок, які не хотіли його знищення.

3 І Господь попередив Омера уві сні, що йому слід піти з цієї землі; ось чому Омер покинув цю землю з своєю сім'єю, і мандрував багато днів, і прийшов, і пройшов повз пагорб "Шим, і пройшов повз місце, ^бде Нефійців було знищено, а звідти на схід, і прийшов до місця, яке називалося Авлом, поблизу морського узбережжя, і там він поставив свій намет, і також його сини і дочки, і всі його

23а 1 Неф. 22:22–23;
Мойс. 6:15.
25а пп Вільний, Воля.
б Бут. 3:1–13;

2 Неф. 9:9; Мос. 16:3;
Мойс. 4:5–19.
26а 1 Неф. 22:26.
б 2 Неф. 33:4;

Морон. 7:12–17.
9 1а Етер 8:13–17.
3а Морм. 1:3; 4:23.
б Морм. 6:1–15.

домочадці, за винятком Яреда і його сім'ї.

4 І сталося, що Яреда було помазано царем над народом рукою злочестивості; і він віддав Акішеві свою дочку за дружину.

5 І сталося, що Акіш намагався позбавити життя свого тестя; і він звернувся до тих, хто поклявся йому присягою прадавніх, і вони здобули голову його тестя, коли він сидів на своєму престолі і приймав своїх людей.

6 Бо таким великим було поширення цього злочестивого і таємного товариства, що воно зіпсувало серця всіх людей; тому Яреда було вбито на його престолі, і Акіш царював замість нього.

7 І сталося, що Акіш почав задрити своєму синові, тому він замкнув його у в'язниці і тримав його впроголодь або зовсім без їжі, доки той не зазнав смерті.

8 І ось, брат того, хто зазнав смерті (а його ім'я було Німра), був сердитий на свого батька за те, що його батько вчинив з його братом.

9 І сталося, що Німра зібрав разом невелике число чоловіків, і втік з цієї землі, і прийшов, і став жити з Омером.

10 І сталося, що Акіш породив інших синів, і вони завоювали серця людей, незважаючи на те, що вони поклялися йому чинити всіляке беззаконня, згідно з тим, що він побажає.

11 Тож люди Акіша прагнули до наживи, так само як Акіш прагнув до влади; ось чому сини Акіша запропонували їм гроші, з допомогою чого вони потягнули більшу частину людей за собою.

12 І почалася війна між Акішем і синами Акіша, яка тривала впродовж багатьох років, так, аж до знищення майже всіх людей царства, так, саме всіх, крім тридцяти душ і тих, хто втік з домом Омера.

13 Отже, Омера було відновлено знову на землі його успадкування.

14 І сталося, що Омер почав старіти; проте у своєму похилому віці він породив Емера; і він помазав Емера бути царем, щоб царювати замість нього.

15 А після того як він помазав Емера бути царем, він бачив мир на цій землі протягом двох років, і він помер, переживши на своєму віку надзвичайно багато днів, сповнених смутком. І сталося, що Емер царював замість нього і йшов по стопах свого батька.

16 І Господь почав знову знімати прокляття з цієї землі, і дід Емера процвітав надзвичайно за часи царювання Емера; і протягом шістдесяти і двох років вони стали надзвичайно сильними, так що вони стали надзвичайно багатими—

17 Маючи всілякі плоди, і зерно, і шовки, і витончену

білизну, і золото, і срібло, і коштовності;

18 І також всіляку худобу, волів, і корів, і овець, і свиней, і кіз, і також багато інших видів тварин, які були корисні для харчування людини.

19 І вони також мали "коней і ослів, і були в них слони, і куреломи, і кумоми; всі вони були корисні людині, а найперше слони, і куреломи, і кумоми.

20 І так Господь пролив Свої благословення на цю землю, яка була "обраною з усіх інших земель; і він заповідав, що той, хто володітиме землею, має володіти нею для Господа, інакше їх буде ^бзнищено, коли вони дозріють у беззаконні; бо на таких, каже Господь: Я виллю повноту свого гніву.

21 І Емер чинив правосуддя в праведності в усі свої дні, і він породив багатьох синів і дочок; і він породив Коріантума, і він помазав Коріантума царювати замість себе.

22 І після того, як він помазав Коріантума царювати замість себе, він прожив чотири роки, і він бачив мир на землі; так, і він навіть бачив "Сина Праведності, і він насолоджувався і пишався його днем; і він помер у мирі.

23 І сталося, що Коріантум йшов по стопах свого батька, і побудував багато могутніх міст, і призначав своїм людям те, що було добре, в усі свої

дні. І сталося, що в нього не було дітей аж до тих пір, як він став надзвичайно старим.

24 І сталося, що його жінка померла, маючи сто і два роки. І сталося, що Коріантум взяв за жінку, в своєму похилому віці, молоду дівчину, і породив синів і дочок; отже, він жив, доки йому не виповнилося сто і сорок і два роки.

25 І сталося, що він породив Кома, і Ком царював замість нього; і він царював сорок і дев'ять років, і він породив Хета; і він ще породив інших синів і дочок.

26 І люди поширилися знову по всьому лицю землі, і знову почалася надзвичайно велика злочестивість на лиці цієї землі, і Хет почав знову сприймати таємні плани давнини, щоб знищити свого батька.

27 І сталося, що він скинув з престолу свого батька, якого він убив його ж власним мечем; і він царював замість нього.

28 І знову приходили роки на цю землю, волаючи їм про покаяння—що вони мають підготувати шлях Господові, бо інакше прокляття має прийти на лице землі; так, дійсно, має бути великий голод, яким їх буде знищено, якщо вони не покаються.

29 Але люди не вірили словам пророків, а виганяли їх; і декого з них вони кидали в ями і залишали їх гинути. І

19а 1 Неф. 18:25.
20а Етер 2:15.

б Етер 2:8–11.
22а 3 Неф. 25:2.

сталось, що вони робили все це за наказом царя Хета.

30 І сталося, що почалася велика нестача їжі на землі, і жителі почали знищуватися надзвичайно швидко через цю нестачу, бо не було дощу на лиці землі.

31 І з'явилися ще отруйні змії на лиці землі і отруїли багато людей. І сталося, що їхні отари почали втікати від отруйних змій до землі, що на півдні, яку Нефійці називали "Зарагемлею.

32 І сталося, що було багато з них, які загинули в дорозі; проте, були деякі, які втекли на землю, що на півдні.

33 І сталося так, що Господь наказав "зм'ям, щоб вони не переслідували їх більше, але щоб вони перешкоджали шлях, щоб люди не змогли пройти, щоб той, хто спробує пройти, впав від отруйних змій.

34 І сталося, що люди прямували за звірями і поїдали туші тих, які падали по дорозі, доки не поїли їх усіх. Тож коли люди побачили, що вони мають загинути, вони почали "каятися у своїх беззаконнях і волати до Господа.

35 І сталося, що коли вони "впокорилися достатньо перед Господом, Він послав дощ на лице землі; і люди почали оживати знову, і з'явилися плоди в північних краях і в усіх краях навкруги. І Господь

показав їм Свою силу, рятуючи їх від голоду.

РОЗДІЛ 10

Один цар змінює іншого— Дехто з царів є праведний; інші є злочестивими— Коли праведність переважає, Господь благословляє людей і вони процвітають.

І сталося, що Шез, який був нащадком Хета—бо Хет загинув від голоду і всі його домочадці, крім Шеза—отже, Шез почав знову відновлювати розорений народ.

2 І сталося, що Шез пам'ятав про знищення своїх батьків, і він будував праведне царство; бо він пам'ятав, що Господь учинив, переправляючи Яреда і його брата "через глибочінь; і він ішов шляхами Господа; і він породив синів і дочок.

3 І його старший син, чие ім'я було Шез, повстав проти нього; проте Шеза було забито рукою розбійника через його надзвичайні багатства, що знову принесло мир його батькові.

4 І сталося, що його батько побудував багато міст на лиці землі, і люди почали знову поширюватися по всьому лицу землі. І Шез дожив до надзвичайно похилого віку; і він породив Ріплакіша. І він помер, і Ріплакіш царював замість нього.

5 І сталося, що Ріплакіш не робив того, що було правильно в очах Господа, бо він мав багато жінок і "наложниць і звалив на плечі людей таке, що було тяжко знести; авжеж, він обклав їх важкими податками; і за ці податки він будував просторі будинки.

6 І він спорудив собі надзвичайно красивий престол; і він побудував багато в'язниць, і тих, хто не підкорявся податкам, він кидав у в'язницю; і тих, хто був неспроможним сплачувати податки, він кидав у в'язницю; і він наказав, щоб вони постійно трудилися для їхнього утримання; а того, хто відмовлявся трудитися, він наказував віддавати на смерть.

7 Ось так він здобував усю свою витончену роботу, так, навіть своє високоякісне золото він наказав очищувати у в'язниці; і всілякі витончені вироби він наказав виробляти у в'язниці. І сталося, що він завдавав страждань людям своєю розпустою і мерзотами.

8 І коли він процарював протягом сорока і двох років, люди підняли бунт проти нього; і знову почалася війна на землі, так що Ріплакіша було вбито, а його нащадків було вигнано з цієї землі.

9 І сталося, через багато років Моріантон (він був нащадком Ріплакіша) зібрав разом військо вигнанців, піщов і дав бій людям; і він

здобув владу над багатьма містами; і війна стала надзвичайно тяжкою і тривала протягом багатьох років; і він здобув владу над усією землею і настановив себе царем над цією землею.

10 І після того, як він настановив себе царем, він полегшив тягар народу, чим здобув прихильність в очах народу, і вони помазали його бути їхнім царем.

11 І він чинив правосуддя над людьми, але не над собою за свою велику розпусту; ось чому його було відсічено від присутності Господа.

12 І сталося, що Моріантон побудував багато міст, і люди стали надзвичайно багатими за часів його царювання і будинками, і золотом та сріблом, і вирощуванням зерна, і отарами, і стадами, і тим, що було відновлено для них.

13 І Моріантон прожив до надзвичайно значного віку, і тоді він породив Кіма; і Кім царював замість свого батька; і він царював вісім років, і його батько помер. І сталося, що Кім не царював у праведності, ось чому він не мав прихильності від Господа.

14 І його брат підняв бунт проти нього, під час якого він забрав його в неволю; і він залишався в неволі всі свої дні; і він породив синів і дочок у неволі, а в своєму

похилому віці він породив Левія; і він помер.

15 І сталося, що Левій служив у неволі після смерті свого батька протягом сорока і двох років. І він затіяв війну проти царя цієї землі, з допомогою якої він здобув собі царство.

16 І після того як він здобув собі царство, він робив те, що було правильно в очах Господа; і люди процвітали на землі; і він дожив до добро-го-таки похилого віку, і породив синів і дочок; і він також породив Корома, якого він помазав царем замість себе.

17 І сталося, що Кором робив те, що було добре в очах Бога всі свої дні; і він породив багато синів і дочок; і після того як він бачив багато днів, він пішов з життя так само, як решта на землі; і Кіш царював замість нього.

18 І сталося, що Кіш також пішов з життя, і Лів царював замість нього.

19 І сталося, що Лів також робив те, що було добре в очах Бога. І за днів Ліва ^аотруйних змій було знищено. Ось чому вони пішли на землю, що на півдні, щоб полюванням здобути їжу для людей на землі, бо землю було вкрито тваринами з лісу. І Лів сам також став великим мисливцем.

20 І вони побудували велике місто поблизу вузького перешийку землі, поблизу

того місця, де море розділює землю.

21 І вони зберегли землю на півдні дикою місцевістю, щоб здобувати дичину. А все лице землі на півночі було вкрито жителями.

22 І вони були надзвичайно працелюбними, і вони купували, і продавали, і торгували один з другим, щоб отримувати прибуток.

23 І вони обробляли всіляку руду, і вони виробляли золото, і срібло, і ^азалізо, і латунь, і всілякі метали; і вони викопували її з землі; ось чому вони понакидали могутні купи землі, щоб здобути руду—золоту, і срібну, і залізну, і мідну. І вони виробляли всілякі витончені вироби.

24 І вони мали шовки і тонкоткане полотно; і вони виробляли всілякі тканини, щоб прикрити свою наготу.

25 І вони робили всілякі знаряддя, щоб обробляти землю, і орати, і сіяти, і жати, і сапати, і ще молотити.

26 І вони робили всіляке знаряддя, з яким вони примушували працювати своїх тварин.

27 І вони робили всіляку зброю війни. І вони виробляли всілякі вироби надзвичайно витонченої роботи.

28 І ніколи не могли люди бути благословеннішими, ніж вони були, і більш процвітаючими від руки Господа. І вони були на землі, яка була

обраною з усіх земель, бо Господь сказав це.

29 І сталося, що Лів прожив багато років, і породив синів і дочок; і він також породив Геартома.

30 І сталося, що Геартом царював замість свого батька. І коли Геартом процарював двадцять і чотири роки, ось, царство було відібрано в нього. І він служив багато років у неволі, так, саме всю решту своїх днів.

31 І він породив Хета, і Хет жив у неволі всі свої дні. А Хет породив Аарона, і Аарон прожив у неволі всі свої дні; і він породив Амнігадду, і Амнігадда також прожив у неволі всі свої дні; і він породив Коріантума, і Коріантум прожив у неволі всі свої дні; і він породив Кома.

32 І сталося, що Ком відтягнув половину царства. І він царював над половиною царства сорок і два роки; і він виступив на битву проти царя Амгіда, і вони боролися протягом багатьох років, за цей час Ком здобув владу над Амгідом і дістав владу над рештою царства.

33 А за днів Кома з'явилися розбійники на землі; і вони прийняли старі плани, і приводилися до "присяги в спосіб прадавніх, і намагалися знову знищити царство.

34 Тож Ком багато боровся проти них; проте він не переборов їх.

РОЗДІЛ 11

Війни, розколи і злочестивість панують в Яредійському житті — Пророки провіщають цілковите знищення Яредійців, якщо вони не покаються — Люди заперечують слова пророків.

І приходило також у дні Кома багато пророків і пророкували про знищення того великого народу, якщо вони не покаються, і не повернуться до Господа, і не полишать свої вбивства і злочестивість.

2 І сталося, що пророків було відринуту людьми, і вони втекли до Кома під захист, бо люди прагнули знищити їх.

3 І вони пророкували Комові багато чого; і він був благословен на всю решту своїх днів.

4 І він дожив до доброготики похилого віку, і породив Шиблома; і Шиблом царював замість нього. А брат Шиблома повстав проти нього, і почалася надзвичайно велика війна на всій землі.

5 І сталося, що брат Шиблома зробив так, щоб усіх пророків, які пророкували про знищення народу, було віддано на смерть.

6 І була велика біда на всій землі, бо вони свідчили, що велике прокляття має зійти на землю і також на народ і що має бути велике знищення серед них, таке, якого

ніколи не було на лиці землі, і їхні кістки перетворяться на "купи праху на лиці землі, якщо вони не покаються у своїй злочестивості.

7 І вони не прислухалися до голосу Господа через свої таємні змови; ось чому почалися війни, і суперечки на всій землі, і також багато голоду і пощесті, так що було велике знищення, таке, яке досі ніколи не було відоме на лиці землі; і все це сталося у дні Шиблома.

8 І люди почали каятися у своїх беззаконнях; і наскільки вони робили це, настільки Господь мав "милість до них.

9 І сталося, що Шиблома було вбито, і Сифа було забрано в неволю, і він прожив у неволі всі свої дні.

10 І сталося, що Ага, його син, здобув царство; і він царював над людьми всі свої дні. І він чинив всілякі беззаконня у свої дні, через що пролилося багато крові; і недовгими були його дні.

11 І Етем, будучи нащадком Аги, здобув царство; і він теж робив те, що було злочестивим у його дні.

12 І сталося, що в дні Етема приходило багато пророків і знову пророкувало людям; так, вони пророкували, що Господь цілковито знищить їх з лиця землі, якщо вони не покаються у своїх беззаконнях.

13 І сталося, що люди закам'яніли серцями своїми і не "прислухалися до їхніх слів; а пророки сумували і залишали людей.

14 І сталося, що Етем чинив правосуддя в злочестивості всі свої дні; і він породив Морона. І сталося, що Морон царював замість нього; і Морон робив те, що злочестиве перед Господом.

15 І сталося, що зчинився "бунт поміж людей, через ту таємну змову, яку було зведено, щоб здобути владу й наживу; і піднявся серед них чоловік, могутній у беззаконні, і дав бій Моронові, в якому він загарбав половину царства; і половину царства він утримував багато років.

16 І сталося, що Морон переміг його і здобув царство знову.

17 І сталося, що піднявся ще один могутній чоловік; і був він нащадком брата Яреда.

18 І сталося, що він переміг Морона і здобув царство; ось чому Морон прожив у неволі решту всіх своїх днів; і він породив Коріантора.

19 І сталося, що Коріантор прожив у неволі всі свої дні.

20 І у дні Коріантора також приходило багато пророків, і пророкували про велике і дивовижне, і волали про покаєння людям, і якщо вони не покаються, Господь Бог чинитиме "правосуддя проти

них до їхнього цілковитого знищення;

21 І що Господь Бог пришле або приведе “інший народ володіти землею, Своєю силою, так, як Він привів їхніх батьків.

22 І вони відринули всі слова пророків через своє таємне об’єднання і злочестиві мерзоти.

23 І сталося, що Коріантор породив “Етера, а сам помер, проживши в неволі всі свої дні.

РОЗДІЛ 12

Пророк Етер спонукає людей вірити в Бога—Мороній переповідає чудеса і дива, здійснені через віру—Віра надала змогу Яредовому братові побачити Христа—Господь наділяє людей слабкістю, щоб вони були покірними—Брат Яредів пересуває вірою Гору Зерін—Віра, надія і милосердя є суттєвими для спасіння—Мороній бачить Ісуса лице до лица.

І сталося, що дні Етера були за днів Коріантумра; і “Коріантумр був царем над усією землею.

2 І “Етер був пророком Господа; ось чому Етер прийшов у дні Коріантумра і почав пророкувати людям,

бо його не можна було ^бстримати через Дух Господа, Який був у ньому.

3 Бо він “волав з ранку аж до заходу сонця, спонукаючи людей повірити в Бога аж до покаяння, щоб їх не було ^бзнищено, кажучи їм, що “вірою все здійснюється—

4 Ось чому той, хто вірить в Бога, може з впевненістю “надіятися на кращий світ, так, саме на місце праворуч Бога, така надія приходить через віру, стає ^бякорем для душ людей, який зробить їх впевненими і непохитними, завжди багатими на ^бдобрі діяння, і веденими до ‘уславлення Бога.

5 І сталося, що Етер пророкував велике і дивовижне людям, у що вони не вірили, тому що не бачили цього.

6 І ось я, Мороній, хотів би сказати дещо про це; я хотів би показати світові, що “віра є ^бсподіване, але “не бачене; ось чому не сперечайтесь через те, що не бачите, бо ви не матимете доказів перед тим, як буде ‘випробувано вашу віру.

7 Бо саме через віру Христос показав Себе нашим батькам, після того як Він встав з мертвих; і Він показав їм Себе тільки після того, як вони мали віру в Нього; ось чому

21а Етер 13:20–21.

23а Етер 1:6; 15:33–34.

12 1а Етер 13:13–31.

2а пп Етер.

^б Єр. 20:9; Ен. 1:26;

Ал. 43:1.

3а УЗ 112:5.

^б Етер 11:12, 20–22.

в пп Віра.

4а пп Надія.

^б Євр. 6:19.

в 1 Кор. 15:58.

г 3 Неф. 12:16.

6а Євр. 11:1.

^б Рим. 8:24–25.

в Ал. 32:21.

г 3 Неф. 26:11;

УЗ 105:19; 121:7–8.

має бути необхідність в тому, щоб хтось мав віру в Нього, бо Він не показав Себе світові.

8 Але завдяки вірі людей Він показав Себе світові, і уславив ім'я Батька, і підготував шлях, щоб ним інші могли бути приуасниками небесного дару, щоб вони могли надіятися на те, чого вони не бачили.

9 Ось чому ви також можете мати надію і бути приуасниками цього дару, якщо тільки матимете віру.

10 Ось, було це через віру, що тих у давнину було "покликано за святим чином Бога.

11 Ось чому через віру було дано закон Мойсея. Але в дарі Свого Сина підготував Бог більш "чудовий шлях; і через віру його було здійснено.

12 Бо якщо не буде "віри серед дітей людських, Бог не зможе творити ніякого "чуда серед них; ось чому Він показав Себе тільки після їхньої віри.

13 Ось, саме віра Алми й Амулека зробила так, що "в'язниця завалилася на землю.

14 Ось, саме віра Нефія і Легія зробила "зміну в Ламанійцях, так що їх було хрищено вогнем і "Святим Духом.

15 Ось, саме віра "Аммона і

його братів "зробила таке велике чудо серед Ламанійців.

16 Авжеж, і справді всі ті, хто творив "чудеса, творив їх "вірою, навіть ті, які були до Христа і також ті, які були опісля.

17 І саме вірою трое учнів здобули обіцяння, що вони "не відчують смаку смерті; і вони здобули це обіцяння тільки після своєї віри.

18 І також ніхто ніколи не творив чудес, як тільки внаслідок своєї віри; ось чому спочатку вони повірили в Сина Бога.

19 І було багато таких, чия віра була такою надзвичайно сильною, навіть "до того, як Христос прийшов, що їх не можна було утримувати поза "завісою, і вони істинно побачили на свої власні очі те, що вони бачили оком віри, і вони зраділи.

20 І ось, ми побачили в цьому літописі, що один з таких був брат Яреда; бо такою великою була його віра в Бога, що коли Бог простер вперед Свій "перст, Він не міг сховати його від погляду брата Яреда, через Його слово, яке Він сказав йому, слово, яке він здобув вірою.

21 А після того як брат

10a Ал. 13:3–4.
пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

11a 1 Кор. 12:31.

12a 2 Неф. 27:23;
Мос. 8:18;
Морон. 7:37;
УЗ 35:8–11.

б Мт. 13:58;
Морм. 9:20.
13a Ал. 14:26–29.
14a Гел. 5:50–52.

б Гел. 5:45;
3 Неф. 9:20.
15a Ал. 17:29–39.

б тобто як сказано в
Алмі, розділі 17–26.

16a пп Чудо.
б Євр. 11:7–40.

17a 3 Неф. 28:7;
Морм. 8:10–12.

19a 2 Неф. 11:1–4;
Кн. Як. 4:4–5;
Яр. 1:11; Ал. 25:15–16.

б Етер 3:6. пп Завіса.
20a Етер 3:4.

Яреда побачив перст Господа, через "обіцяння, яке брат Яреда здобув вірою, Господь не міг нічого сховати від його очей; ось чому Він показав йому все, бо його не можна було більше тримати поза ^бзавісою.

22 І саме вірою мої батьки здобули "обіцяння, що це перейде до їхніх братів через Іновірців; тому Господь наказав мені, так, Сам Ісус Христос.

23 І я сказав Йому: Господи, Іновірці будуть насміхатися над цим, через нашу "слабкість у письмі; бо Ти, Господи, зробив нас могутніми у слові через віру, але Ти не зробив нас ^бмогутніми в письмі; бо Ти зробив усіх цих людей так, щоб вони могли говорити багато завдяки Святому Духові, Який Ти дав їм;

24 І Ти зробив нас, щоб ми могли писати тільки трохи, через незграбність наших рук. Дивись, Ти не зробив нас могутніми у "письмі, як брата Яреда, бо Ти зробив так, щоб те, що він писав, було так само могутнім, як Ти є, щоб спонукати людину читати це.

25 Ти також зробив наші слова сильними й великими, що ми навіть не можемо записати їх; ось чому, коли ми

пишемо, ми бачимо нашу слабкість і спотикаємося у розміщенні наших слів; і я боюся, що Іновірці будуть "насміхатися з наших слів.

26 І коли я сказав це, Господь звернувся до мене, кажучи: Дурні "насміхаються, але вони будуть плакати; а Моєї благодаті вистачить для лагідних, щоб вони не скористалися вашою слабкістю;

27 І якщо люди прийдуть до Мене, Я покажу їм їхню "слабкість. Я ^бдаю людям слабкість, щоб вони були покірними; і достатньо Моєї "благодаті для всіх людей, які 'упокорюються переді Мною; бо якщо вони упокорюються переді Мною і мають віру в Мене, то Я вчиню так, щоб ^ослабке стало сильним для них.

28 Ось, Я покажу Іновірцям їхню слабкість, і Я покажу їм, що "віра, надія і милосердя ведуть до Мене—джерела всієї праведності.

29 І я, Мороній, почувши ці слова, заспокоївся, і сказав: О Господи, Твоє праведне буде здійснено, бо я знаю, що Ти робиш дітям людським згідно з їхньою вірою;

30 Бо брат Яреда сказав горі Зерін: "Зсунься!—і вона зсунулася. А якби в нього не було віри, вона б не зсунула-

21а Етер 3:25–26.

^б Етер 3:20;

УЗ 67:10–13.

22а Ен. 1:13.

23а Морм. 8:17; 9:33.

^б 2 Неф. 33:1.

24а пп Мова.

25а 1 Кор. 2:14.

26а Гал. 6:7.

27а Кн. Як. 4:7.

^б Вих. 4:11; 1 Кор. 1:27.

^в пп Благодать.

^г Лк. 18:10–14; УЗ 1:28.

пп Упокоритися,

Покірність.

^д Лк. 9:46–48;

2 Кор. 12:9.

28а 1 Кор. 13:1–13;

Морон. 7:39–47.

30а Мт. 17:20; Кн. Як. 4:6;

Гел. 10:6, 9. пп Сила.

ся; ось чому Ти дієш після того, як люди мають віру.

31 Бо так Ти явився Своїм учням; бо після того як вони мали ^авіру і зверталися до імені Твого, Ти показав-таки їм Себе у великій силі.

32 І я також пам'ятаю, що Ти сказав, що приготував дім для людини, так, саме серед ^аосель Твого Батька, на який людина може мати більш чудову ^бнадію; ось чому людина мусить надіятися, інакше вона не зможе отримати спадок у тому місці, яке Ти приготував.

33 І ще, я пам'ятаю, Ти сказав, що Ти ^аполюбив світ настільки, що навіть поклав Своє життя за світ, щоб могли взяти його знову, аби приготувати місце для дітей людських.

34 І тепер я знаю, що ця ^алюбов, яку Ти мав до дітей людських, є милосердя; ось чому, якщо люди не матимуть милосердя, вони не зможуть успадкувати те місце, яке Ти приготував в оселях Твого Батька.

35 Ось чому я знаю з того, що Ти сказав, якщо Іновірці не матимуть милосердя, через нашу слабкість, тоді Ти випробуєш їх, і забереши їхній ^аталант, так, саме той, який

вони отримали, і віддаси тим, хто матиме більше.

36 І сталося, що я молився Господові, аби Він дав Іновірцям ^аблагодать, щоб вони мали милосердя.

37 І сталося, що Господь сказав мені: Якщо вони не мають милосердя, це не має для тебе значення, бо ти був вірним; ось чому твій одяг буде ^аочищено. І тому, що ти бачив свою ^бслабкість, тебе буде зроблено настільки сильним, що будеш ти сидіти на місці, яке Я приготував в оселях Мого Батька.

38 І ось я, Мороній, прощаюся з Іновірцями, так, і також з моїми братами, яких я люблю, до тих пір, коли ми зустрінемося перед ^амісцем суду Христа, де всі люди будуть знати, що мій ^бодяг не заплямований вашою кров'ю.

39 І тоді ви будете знати, що я ^абачив Ісуса, і що Він говорив зі мною ^блице до лица, і що Він сказав мені про це з простим смиренням, саме як один чоловік каже іншому, моєю власною мовою;

40 Але я записав тільки дещо, через мою слабкість у письмі.

41 А тепер я б хотів поради-ти вам ^ашукати Цього Христа,

31а пп Віра.
32а Іван 14:2; Ен. 1:27;
УЗ 72:4; 98:18.
б пп Надія.
33а Іван 3:16–17.
34а Морон. 7:47.
пп Любов;
Милосердя.

35а Мт. 25:14–30.
пп Дар; Талант.
36а пп Благодать.
37а УЗ 38:42; 88:74–75;
135:4–5.
б Етер 12:27.
38а пп Ісус Христос—
Суддя.

б Кн. Як. 1:19.
39а пп Ісус Христос—
Посмертні
явлення Христа.
б Бут. 32:31;
Вих. 33:11.
41а УЗ 88:63; 101:38.

про Якого пророки й апостоли писали, щоб благодать Бога Батька, і також Господа Ісуса Христа, і Святого Духа, Який складає ^бсвідчення про Них, могла бути і жити в вас завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 13

Етер каже про Новий Єрусалим, який буде збудовано в Америці сіменем Йосипа— Він пророкує, стає вигнанцем, пише Яредійську історію і провіщає знищення Яредійців— Війна бушує по всій землі.

І ТЕПЕР я, Мороній, приступаю до завершення мого літопису про знищення народу, про який я писав.

2 Бо ось, вони відринули всі слова Етера; бо він дійсно розповів їм про все це, від початку людини; і що після того як води ^авідступили з лиця цієї землі, вона стала обраною землею серед усіх інших земель, обраною землею Господа; ось чому Господь вимагає, щоб всі люди, які живуть на лиці її, ^бслужили Йому;

3 І що це є місцем ^аНового Єрусалима, який ^бзійде з небес, і святе святилище Господа.

4 Ось, Етер бачив дні Христа

і говорив про ^аНовий Єрусалим на цій землі.

5 І він говорив також про дім Ізраїля і ^аЄрусалим, з якого має прийти ^бЛегій— після того, як його буде знищено, його буде відбудовано знову, ^асвященне місто для Господа; ось чому він не може бути новим Єрусалимом, бо він уже був за часів давнини; але його буде знову відбудовано, і він стане святим містом Господа; і його має бути збудовано для дому Ізраїля—

6 І що ^аНовий Єрусалим має бути збудовано на цій землі для залишків сімені ^бЙосипа, і для цього був ^асимвол.

7 Бо як Йосип привів свого батька на землю ^аЄгипту, так він і вмер там; ось тому Господь вивів залишки сімені Йосипа з землі Єрусалима, щоб бути Йому милостивим до сімені Йосипа, щоб вони не ^бзагинули, саме так, як Він був милостивим до батька Йосипа, аби той не загинув.

8 Отже, залишок дому Йосипа буде встановлено на цій ^аземлі; і вона буде землею їхнього успадкування; і вони збудують святе місто для Господа, як Єрусалим у давнину; і вони більше ^бне бу-

41б 3 Неф. 11:32.

13 2а Бут. 7:11–24; 8:3.

б Етер 2:8.

3а 3 Неф. 20:22;
21:23–24.

пп Новий
Єрусалим.

б Об. 3:12; 21:2.

4а пп Сіон.

5а пп Єрусалим.

б 1 Неф. 1:18–20.

в Об. 21:10;

3 Неф. 20:29–36.

6а УЗ 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

УВ 1:10.

б пп Йосип, син
Яковів.

в Ал. 46:24.

пп Символізм.

7а Бут. 46:2–7; 47:6.

б 2 Неф. 3:5.

8а пп Обіцяна земля.

б Морон. 10:31.

дуть змішані, доки не настає кінець, коли земля зникне.

9 І буде “нове небо і нова земля; і вони будуть як попередні, за винятком того, що попередні зникли, і все стало новим.

10 А тоді настає Новий Єрусалим; і благословенні ті, які живуть у ньому, бо вони є саме тими, чий одяг є “вібленим через кров Агнця; і вони є тими, кого причислено до залишків сімені Йосипа, які були з дому Ізраїля.

11 І тоді також настає Єрусалим з давнини; і жителі його, благословенні вони, бо їх було омито кров'ю Агнця; і вони є тими, кого розсіяно і “зібрано з чотирьох частин землі і з ^бпівнічних країн, і вони є причасниками виповнення завіту, який Бог склав з їхнім батьком, “Авраамом.

12 І коли це настає, то виповнюється писання, яке каже: ті, які були “першими, будуть останніми; а ті, які були останніми, будуть першими.

13 І я збирався написати більше, але мені заборонено; але великими і дивовижними були пророцтва Етера; але вони вважали його за ніщо і вивалили його; і він ховався в ущелині скелі вдень, а вночі він виходив, щоб оглядати те, що мало статися з людьми.

14 І коли він жив в ущелині

скелі, він склав решту свого літопису, оглядаючи ночами знищення, які відбувалися в народі.

15 І сталося, що того самого року, коли його було вигнано з-поміж народу, почалася велика війна серед народу, бо серед повсталих було багато таких, які були могутніми чоловіками, і вони прагнули знищити Коріантумра своїми таємними планами злочестивості, про які вже йшлося.

16 І ось Коріантумр, навчившись сам усім хитроцям війни і всій підступності світу, отже, він дав бій тим, хто прагнув знищити його.

17 Але він не покався, так само як його прекрасні сини й дочки; так само як прекрасні сини й дочки Когора; так само як прекрасні сини і дочки Коригора; і в цілому, не було жодного з прекрасних синів і дочок на лиці всієї землі, хто б покався у своїх гріхах.

18 Ось чому сталося, що першого року, коли Етер жив в ущелині скелі, було багато людей, яких було вбито мечем тих “таємних змов під час боротьби проти Коріантумра за здобуття царства.

19 І сталося, що сини Коріантумра билися багато і стікали кров'ю багато.

20 І другого року слово Го-

9а 2 Пет. 3:10–13;
Об. 21:1; 3 Неф. 26:3;
УЗ 101:23–25.

10а Об. 7:14;
1 Неф. 12:10–11;

Ал. 5:27.
11а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
б УЗ 133:26–35.
в пп Авраамів завіт.

12а Мр. 10:31;
1 Неф. 13:42;
Кн. Як. 5:63;
УЗ 90:9.

18а Етер 8:9–26.

спода прийшло до Етера, що йому слід піти і пророкувати “Коріантумрові, що, якщо він покається і всі його домочадці, Господь дасть йому його царство і пощадить людей—

21 Інакше їх буде знищено, і всіх його домочадців, крім нього самого. А він буде жити, тільки щоб побачити виповнення пророкувань, що говорилися про “інший народ, який отримає землю для свого успадкування; і Коріантумра буде поховано ними; і кожну душу буде знищено, крім “Коріантумра.

22 І сталося, що Коріантумр не покався, так само як його домочадці і як народ; і війни не припинилися; і вони намагалися вбити Етера, але він утік від них і знову сховався в ущелині скелі.

23 І сталося, що постав Шаред, і він також дав бій Коріантумрові; і він побив його, так що на третій рік він привів його у неволю.

24 І сини Коріантумра на четвертий рік побили Шареда і знову здобули царство для свого батька.

25 Тож почалася війна по всьому лицю землі, кожний чоловік з своєю бандою борювся за те, що він хотів.

26 І були розбійники, і в цілому всіляка злочестивість на всьому лиці землі.

27 І сталося, що Коріантумр був надзвичайно сердитий

на Шареда, і він пішов з своїм військом битися проти нього; і вони зустрілися у великому гніві, і вони зустрілися у долині Гілгал; і бій став надзвичайно тяжким.

28 І сталося, що Шаред бився з ним протягом трьох днів. І сталося, що Коріантумр побив його і переслідував його, доки він не прийшов у рівнину Гешлон.

29 І сталося, що Шаред знову дав йому бій на рівнині; і ось, він побив Коріантумра і прогнав його назад, знову у долину Гілгал.

30 І Коріантумр дав Шаредові бій знову у долині Гілгал, де він переміг Шареда і вбив його.

31 І Шаред поранив Коріантумра в стегно, так що той не ходив на бій знову протягом двох років, а за цей час усі люди на лиці землі проливали кров, і не було нікого, хто б зупинив їх.

РОЗДІЛ 14

Беззаконня людей приносить прокляття на землю—Коріантумр вступає в боротьбу проти Гілеада, потім Ліва і потім Шица—Кров і різанина вкривають землю.

І тоді почалося велике “прокляття на всій землі через беззаконня людей, в якому, якщо чоловік покладе своє

20а Етер 12:1–2.
21а Ом. 1:19–21;
Етер 11:21.

б Етер 15:29–32.
14 1а Гел. 12:18;
13:17–23;

Морм. 1:17–18;
2:10–14.

знаряддя або меч на полицю або на те місце, де він зберігав би його, ось, наступного дня він не міг його знайти, таким великим було прокляття на землі.

2 Ось чому кожний чоловік припадав до того, що було його власним, своїми руками, і не позичав, і не давав у позику нікому; і кожний чоловік тримав рукоять свого меча в правиці, на захист свого майна, і свого власного життя, і своїх жінок і дітей.

3 І ось, коли минуло два роки і після смерті Шареда, ось, постав брат Шареда, і дав він бій Коріантумрові, в якому Коріантумр переміг його і переслідував його до пустині Акіш.

4 І сталося, що брат Шареда дав йому бій у пустині Акіш; і бій був надзвичайно тяжким, і багато тисяч пало від меча.

5 І сталося, що Коріантумр установив облогу в пустині; а брат Шареда вийшов з пустині вночі і вбив частину війська Коріантумра, коли вони сп'яніли.

6 І він пішов на землю Морон і посів місце на престолі Коріантумра.

7 І сталося, що Коріантумр перебував з своїм військом у пустині протягом двох років, упродовж яких він здобув велику силу для свого війська.

8 Тож брат Шареда, ім'я якого було Гілеад, також здобув великої сили для свого війська через таємні змови.

9 І сталося, що його перво-

священник убив його, коли він сидів на своєму престолі.

10 І сталося, що один з таємної змови вбив його на таємній стежці і здобув для себе царство; а ім'я його було Лів; і Лів був чоловіком міцної статури, більший за будь-якого іншого чоловіка серед усього народу.

11 І сталося, що в перший рік Ліва Коріантумр прийшов на землю Морон і дав бій Лівові.

12 І сталося, що він бився з Лівом, і в цій битві Лів ударив його по руці так, що поранив його; проте, військо Коріантумра тіснило вперед Ліва, так що він кинувся навтіки до меж морського узбережжя.

13 І сталося, що Коріантумр переслідував його; і Лів дав бій йому на морському узбережжі.

14 І сталося, що Лів розбив військо Коріантумра, так що ті знову втекли у пустиню Акіш.

15 І сталося, що Лів переслідував його, доки він не прийшов на рівнину Агош. І Коріантумр узяв усіх людей з собою, коли втікав від Ліва, в ту частину землі, до якої втікав.

16 І коли він прийшов на рівнину Агош, він дав бій Лівові, і він ударив його так, що той помер; проте, брат Ліва вийшов проти Коріантумра замість того, і бій став надзвичайно тяжким, в якому Коріантумр утік знову від війська Лівового брата.

17 Тож ім'я брата Ліва було Шиз. І сталося, що Шиз переслідував Коріантумра, і він завоював багато міст, і він убив багатьох жінок і дітей, і він спалив ці міста.

18 І пішов страх перед Шизом по всій землі; так, воляння пішло по всій землі—Хто може протистояти військовій Шиза? Бачите, він змітає все на своєму шляху!

19 І сталося, що люди почали збиратися до купи у війсьсько, по всьому лицю землі.

20 І вони розділилися; і частина з них втекла до війська Шиза, а частина з них втекла до війська Коріантумра.

21 І такою великою і тривалою була війна, і такими довгими були дії кровопролиття і різанини, що все лице землі було вкрито "тілами загиблих.

22 І такою поспішною і швидкою була війна, що нікого не залишилося, щоб поховати мертвих, але вони переходили вперед від кровопролиття до кровопролиття, залишаючи тіла і чоловіків, і жінок, і дітей розкиданими по лицю землі, щоб вони стали здобиччю "черви плоті.

23 І сморід звідти поширився по лицю землі, аж по всьому лицю землі; ось чому люди були стурбовані вдень і вночі, через сморід звідти.

24 Проте, Шиз не припинив переслідувати Коріантумра; бо він поклявся помститися

Коріантумрові за кров свого брата, якого було вбито, і слово Господа, яке дійшло до Етера, що Коріантумр не загине від меча.

25 І, отже, ми бачимо, що Господь покарав їх у повноті Свого гніву, і їхні злочестивість і мерзоти підготували шлях до їхнього вічного знищення.

26 І сталося, що Шиз переслідував Коріантумра на схід, аж до меж біля морського узбережжя, і там він дав бій Шизові упродовж трьох днів.

27 І настільки жахливим було знищення серед війська Шиза, що люди злякалися і кинулися втікати від війська Коріантумра; і вони втекли на землю Коригор, і змітали жителів на своєму шляху, всіх тих, хто не хотів приєднуватися до них.

28 І вони поставили свої намети в долині Коригор; а Коріантумр поставив свої намети в долині Шурр. Тож долина Шурр була біля пагорба Комнор; ось чому Коріантумр зібрав своє війсьсько на пагорбі Комнор, і залунала сурма для війська Шиза, закликаючи їх на бій.

29 І сталося, що вони прийшли, але їх було вигнано знову; і вони прийшли вдруге, і їх було вигнано вдруге. І сталося, що вони прийшли знову втретє, і битва стала надзвичайно тяжкою.

30 І сталося, що Шиз ударив

Коріантумра так, що наніс йому багато глибоких ран; і Коріантумр, втративши багато крові, знепритомнів, і його було віднесено, наче він був мертвим.

31 А втрати чоловіків, жінок і дітей з обох боків були настільки значними, що Шиз наказав своїм людям, щоб вони не переслідували війсьсько Коріантумра; ось чому вони повернулися до свого табору.

РОЗДІЛ 15

Мільйони Яредійців гинуть у битві—Шиз і Коріантумр збирають весь народ на смертний бій—Дух Господа припиняє перемагатися в них—Яредійський народ повністю винищено—Залишається тільки Коріантумр.

І сталося, коли Коріантумр одужав від своїх ран, він почав згадувати «слова, які Етер сказав йому.

2 Він побачив, що майже два мільйони його людей було вбито мечем, і він почав сумувати у своєму серці; так, було вбито два мільйони могутніх чоловіків, а також їхніх жінок і їхніх дітей.

3 Він почав каятися у тому злі, що він заподіяв; він почав згадувати слова, які були сказані вустами всіх пророків, і він бачив, що вони здійснювалися досі, кожна крихта; і

його душа тужила і відмовлялася заспокоюватися.

4 І сталося, що він написав послання Шизові, бажаючи від нього, щоб той пощадив людей, а він віддасть царство заради життя людей.

5 І сталося, що коли Шиз отримав його послання, він написав послання Коріантумрові, що якщо той здасться, щоб він міг його вбити його власним мечем, тоді він пощадить життя людей.

6 І сталося, що люди не покаялися у своєму беззаконні; і люди Коріантумра були збуджені до гніву проти людей Шиза; а люди Шиза були збуджені до гніву проти людей Коріантумра; ось чому люди Шиза дали бій людям Коріантумра.

7 І коли Коріантумр побачив, що він близький до поразки, він утік знову від людей Шиза.

8 І сталося, що він прийшов до вод Ріпліанкума, що в перекладі означає: великий, або перевершуючий все; отже, коли вони підійшли до цих вод, вони поставили свої намети; а Шиз також поставив свої намети поблизу них; і, отже, наступного дня вони вийшли на бій.

9 І сталося, що вони билися у надзвичайно тяжкій битві, в якій Коріантумра було поранено знову, і він знепритомнів від втрати крові.

10 І сталося, що військо

Коріантумра натискало на військо Шиза, так що вони побили їх, так що ті почали втікати від них; і вони втекли на південь і поставили свої намети в місці, яке називалося Огат.

11 І сталося, що військо Коріантумра поставило свої намети поблизу пагорба Рама; і то був той самий пагорб, де мій батько Мормон “сховав під захист Господа літописи, які були священними.

12 І сталося, що вони зібралися разом, усі люди на всьому лиці землі, яких не було вбито, крім Етера.

13 І сталося, що Етер бачив усі діяння людей; і він бачив, що людей, які були за Коріантумра, було зібрано разом до війська Коріантумра; а людей, які були за Шиза, було зібрано разом до війська Шиза.

14 Отже, вони протягом чотирьох років збирали людей, щоб здобути всіх, хто був на лиці землі, і щоб вони отримали всю силу, яку вони могли отримати.

15 І сталося, що коли їх усіх було зібрано разом, кожного до того війська, до якого він хотів, з їхніми жінками і їхніми дітьми—і чоловіків, і жінок, і дітей було озброєно зброєю війни, вони мали щити, і “нагрудники, і шоломи і були одягнені на манір війни—вони виступили один проти одного на битву; і вони

билися весь той день і не здолали один одного.

16 І сталося, що коли настала ніч, вони були втомлені і відступили до своїх таборів; а після того як вони відступили до своїх таборів, вони почали завивати і голосити через втрату вбитих з свого народу; і такими великими були їхні волання, їхні завивання і голосіння, що вони розривали повітря надзвичайно.

17 І сталося, що наступного дня вони знову пішли на битву, і великим та жадливим був той день; проте, вони не здолали один одного, і коли ніч знову настала, вони розривали повітря своїми воланнями, і своїми завиваннями, і своїми оплакуваннями, через втрату вбитих з свого народу.

18 І сталося, що Коріантумр написав знову послання до Шиза, бажаючи, щоб той не виступав знову на битву, але щоб він узяв царство і пощадив життя людей.

19 Але ось, Дух Господа припинив боротися з ними, і “Сатана мав повну владу над серцями людей; бо їх було віддано до закам’янілості їхніх сердець і сліпоти їхнього розуму, щоб їх можна було знищити; отже, вони знову пішли на бій.

20 І сталося, що вони билися весь той день, а коли ніч настала, вони послули на своїх мечях.

21 І наступного дня вони билися, аж поки ніч не настала.

22 А коли ніч настала, вони «сп'яніли від гніву, так само як чоловік, який сп'янів від вина; і вони поснули знову на своїх мечах.

23 І наступного дня вони билися знову; і коли ніч настала, вони всі полягли від меча, крім п'ятдесятьох і двох з народу Коріантумра та шістдесятьох і дев'яти з народу Шиза.

24 І сталося, що вони спали на своїх мечах тієї ночі, а наступного дня вони билися знову, і вони боролися щосили своїми мечами і своїми щитами весь той день.

25 А коли ніч настала, залишилося тридцять і два з народу Шиза та двадцять і сім з народу Коріантумра.

26 І сталося, що вони їли, і спали, і готувалися до смерті наступного дня. А були вони крупними й могутніми чоловіками щодо сили людей.

27 І сталося, що вони билися протягом трьох годин, і вони знепритомніли від втрати крові.

28 І сталося, що коли люди Коріантумра набралися достатньо сили, щоб могли ходити, вони вже збиралися втікати заради свого життя; але ось, Шиз піднявся і також його люди, і він покляв-

ся у своєму гніві, що він уб'є Коріантумра або загине від меча.

29 Ось чому він переслідував їх, і наступного дня він наздогнав їх; і вони знову билися на мечах. І сталося, що коли вони «всі полягли від меча, крім Коріантумра і Шиза, ось, Шиз знепритомнів від втрати крові.

30 І сталося, що коли Коріантумр відпочив трохи, спираючись на свій меч, він відрубав Шизові голову.

31 І сталося, що після того, як він відрубав Шизові голову, Шиз піднявся на руках і впав; і після того, як він зробив зусилля, щоб дихнути, він помер.

32 І сталося, що «Коріантумр упав на землю і став наче неживий.

33 І Господь звернувся до Етера і сказав йому: Виходь. І він вийшов і побачив, що всі слова Господа здійснилися; і він закінчив свій «літопис (і сотої частини я не написав); і він сховав їх у такий спосіб, що люди Лімгія знайшли їх.

34 Тож останні слова, які було написано «Етером, такі: Чи хоче Господь, щоб мене було перетворено, чи щоб я зніс волю Господа в плоті, не має значення, якщо буде так, що мене буде спасенно в царстві Бога. Амінь.

22a Морон. 9:23.

29a Етер 13:20–21.

32a Ом. 1:20–22.

33a Мос. 8:9;

Ал. 37:21–31;

Етер 1:1–5.

34a Етер 12:2.

КНИГА МОРОНІЯ

РОЗДІЛ 1

Мороній пише заради Ламанійців—Нефійців, які не зрікаються Христа, віддано на смерть. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

ТОЖ я, "Мороній, закінчивши скорочення розповіді про народ Яреда, не думав, що напишу ще щось, але я ще не загинув; і я не даю про себе знати Ламанійцям, щоб вони не знищили мене.

2 Бо ось, їхні "війни поміж себе надзвичайно люті; і через свою ненависть вони ^бвіддають на смерть кожного Нефійця, який не зрікається Христа.

3 І я, Мороній, не "зречуся Христа; ось чому я блукаю всюди, де можу, заради безпеки свого власного життя.

4 Отже, я напишу ще дещо, всупереч тому, що я думав; бо я думав, що не напишу більше нічого; але я напишу ще дещо, щоб, можливо, це стало у пригоді моїм братам, Ламанійцям, колись, у майбутній день, згідно з волею Господа.

РОЗДІЛ 2

Ісус наділяє дванадцятьох Нефійських учнів силою надавати

дар Святого Духа. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Слова Христа, які Він казав Своїм "учням, дванадцятьом, яких Він обрав, коли Він поклав Свої руки на них —

2 І Він назвав їх по імені, кажучи: Ви будете звертатися до Батька в Моє ім'я, в могутній молитві; і після того, як ви зробите це, ви будете мати "силу, щоб тому, на кого ви покладатимете ^бруки, "ви б дали Святого Духа; і в Моє ім'я ви даватимете Його, бо так роблять Мої апостоли.

3 Тож Христос казав їм ці слова під час Своєї першої появи; і велика кількість людей не чула цього, але учні чули це; і на всіх, на кого вони "покладали руки, сховався Святий Дух.

РОЗДІЛ 3

Старійшини висвячують священників і вчителів рукопокладанням. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Спосіб, у який учні, яких було покликано "старійшинами церкви, ^бвисвячували священників і вчителів —

2 Після того як вони молилися Батькові в ім'я Христа,

[моронія]

1 1а пп Мороній, син
Мормона.

2а 1 Неф. 12:20–23.

б Ал. 45:14.

3а Мт. 10:32–33;

3 Неф. 29:5.

2 1а 3 Неф. 13:25.

2а пп Влада.

б пп Рукопокладання.

в 3 Неф. 18:37.

3а Дії 19:6.

3 1а Ал. 6:1.

пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

б пп Висвячувати,
Висвячення.

вони клали на них руки і казали:

3 В ім'я Ісуса Христа я висвячую тебе у священники (або, якщо він буде вчителем: Я висвячую тебе в учителі), щоб проповідувати покаєння і "відпущення гріхів через Ісуса Христа, через терпіння з вірою в Його ім'я до кінця. Амінь.

4 І в такий спосіб вони "висвячували священників і вчителів, згідно з ^бдарами і покликаннями Бога людям; і вони висвячували їх ^ссилою Святого Духа, яка була в них.

РОЗДІЛ 4

Пояснюється, як саме старійшини і священники роздають причасний хліб. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

"Спосіб, у який їхні ^бстарійшини і священники причащали церкву кров'ю і плоттю Христа; і вони "причащали цим згідно з заповідями Христа; отже, ми знаємо, що цей спосіб є істинним; і старійшина або священник священнослужив це —

2 І вони ставали навколішки разом з церквою і молилися Батькові в ім'я Христа, кажучи:

3 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей "хліб для душ усіх тих, хто причащається ним; щоб вони могли їсти в ^бпам'ять тіла Твого Сина, і свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають узяти на себе "ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і дотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його 'Дух міг завжди бути з ними. Амінь.

РОЗДІЛ 5

Подається зразок благословення причасного вина. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

"Спосіб благословення вина—Ось, вони брали чашу і казали:

2 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити це "вино для душ усіх тих, хто п'є його, щоб вони могли робити це в ^бпам'ять крові Твого Сина, яку було пролито за них; щоб вони могли свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони завжди пам'ятають

3а пп Відпущення гріхів.

4а УЗ 18:32; 20:60.

б пп Дар.

в 1 Неф. 13:37;
Морон. 6:9.

4 1а 3 Неф. 18:1–7.

б пп Старійшина
(Старший, Старець,

Пресвітер).

в УЗ 20:76–77.

3а пп Причастья.

б Лк. 22:19;

1 Кор. 11:23–24;
3 Неф. 18:7.

в пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім'я
Ісуса Христа.

г пп Святий Дух.

5 1а 3 Неф. 18:8–11;

УЗ 20:78–79.

2а УЗ 27:2–4.

пп Причастья.
б Лк. 22:19–20;

1 Кор. 11:25.

Його, щоб Його Дух міг бути з ними. Амінь.

РОЗДІЛ 6

Людей, які покаялися, христять і приймають до товариства—Членам церкви, які каються, прощається—Збори проводяться силою Святого Духа. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

А тепер я скажу про “хрищення. Ось, старійшин, священників і вчителів було хрищено; і їх не було хрищено, доки вони не приносили плід, достатній для того, щоб вони були ^бгідні цього.

2 Також нікого не приймали вони до хрищення, доки вони не приходили із “скрушеним серцем і упокореним духом і свідчили перед церквою, що вони дійсно покаялися в усіх своїх гріхах.

3 І нікого не приймали до хрищення, якщо вони не “брали на себе ім’я Христа, маючи рішучість служити Йому до кінця.

4 А після того як їх приймали до хрищення, і вони приймали його і “очищалися

силою Святого Духа, їх зачисляли до людей церкви Христа; і їхні ^бімена брали, щоб їх можна було пам’ятати і насичувати добрим словом Бога, щоб утримувати їх на правильному шляху, щоб утримувати їх постійно ^бпильними до молитви, ^бпокладаючись тільки на заслуги Христа, Який був ^бтворцем і виконавцем їхньої віри.

5 І “церква збиралася разом ^бчасто, щоб ^бпоститися, і молитися, і розмовляти один з одним про благополуччя своїх душ.

6 І вони збиралися часто, щоб причащатися хлібом і вином у пам’ять Господа Ісуса.

7 І вони суворо стежили, щоб не було “ніякого беззаконня серед них; і якщо виявлялося, що хтось учинив беззаконня і ^бтри свідки з церкви засуджували його перед ^бстарійшинами, і якщо вони не каюлися і не ^бз’знавалися, їхні імена ^бвикреслювалися, і вони не числилися серед людей Христа.

8 Але “стільки, скільки вони каюлися і прагнули прощен-

6 1а пп Хрищення, Христити.
б пп Достойнство, Достойний.
2а пп Скрушене серце.
3а пп Ісус Христос—Взяти на себе ім’я Ісуса Христа.
4а пп Чистий, Чистота.
б УЗ 20:82.
в Ал. 34:39;
3 Неф. 18:15–18.

г 2 Неф. 31:19;
УЗ 3:20.
д Євр. 12:2.
5а пп Церква Ісуса Христа.
б 3 Неф. 18:22;
4 Неф. 1:12;
УЗ 88:76.
в пп Піст, Пощення.
7а УЗ 20:54.
б УЗ 42:80–81.
пп Свідок,

Свідчення.
в Ал. 6:1.
пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).
г пп Сповідувати, Сповідь.
д Вих. 32:33;
УЗ 20:83.
пп Відлучення від Церкви.
8а Мос. 26:30–31.

ня з щирим наміром, їм ^бпрощалося.

9 І їхні збори “проводилися церквою за подобою діянь Духа і силою ^бСвятого Духа; бо як сила Святого Духа вела їх або проповідувати, або закликати, або молитися, або просити, або співати, то так воно і діялося.

РОЗДІЛ 7

Дається запрошення ввійти в покій Господа—Молитися з щирими намірами—Дух Христа дає змогу людям відрізнити добро від зла—Сатана переконує людей зректися Христа і чинити зло—Пророки ясно показують пришествя Христа—Вірою творяться чудеса і ангели священнослужать—Люди повинні надіятися на вічне життя і припадати до милосердя. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

А ТЕПЕР Я, Мороній, напишу дещо з слів мого батька Мормона, які він сказав стосовно “віри, надії і милосердя; бо так він говорив до людей, коли навчав їх у синагозі, яку вони побудували як місце поклоніння.

2 І ось я, Мормон, кажу вам, мої улюблені браття; і саме через благодать Бога Батька і нашого Господа Ісуса Христа

і Його святої волі, через дароване мені Його “покликання, мені дозволено говорити до вас на цей раз.

3 Отже, я б хотів звернутися до вас, хто з церкви, хто є миролюбними послідовниками Христа й отримали достатньо надії, щоб ви могли увійти до “покою Господа, з цих пір і навіки, доки ви не будете почивати з Ним на небесах.

4 А тепер, браття мої, я складаю собі таку думку про вас через вашу миролюбну “ходу з дітьми людськими.

5 Бо я пам’ятаю слово Бога, яке каже, що за їхніми ділами ти “впізнаєш їх; бо якщо їхні діла добрі, то й вони добрі також.

6 Бо ось, Бог сказав, що чоловік, будучи “злим, не може чинити те, що добре; бо якщо він запропонує дарунок або ^бпомолиться Богові і не зробить цього з щирими намірами, це не піде йому на користь.

7 Бо ось, це не буде йому зараховано як праведність.

8 Бо ось, якщо чоловік, будучи “злим, дає дарунок, він робить це ^бнеохоче; отже, це зараховується йому так, наче він утримав цей дарунок; отже, його зараховано до злих перед Богом.

9 І так само зараховано до

8б пп Простити,
Прощати.

9а УЗ 20:45; 46:2.

б пп Святий Дух.

7 1а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:3–22, 27–37;
Морон. 8:14;

10:20–23.

2а пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

3а пп Покій.

4а 1 Іван 2:6;
УЗ 19:23.

5а 3 Неф. 14:15–20.

6а Мт. 7:15–18.

б Ал. 34:28.

пп Молитва.

8а Пр. 15:8.

б УЗ 64:34.

зних чоловіка, якщо він молитиметься, але не з “щирим наміром у серці; так, і це не піде йому на користь, бо Бог не приймає нікого з таких.

10 Ось чому чоловік, будучи злим, не може чинити те, що добре; не дасть він також і доброго дарунку.

11 Бо знайте, гірке “джерело не може дати доброї води; не може також і добре джерело дати гіркої води; ось чому чоловік, будучи слугою диявола, не може слідувати за Христом; а якщо він “слідуватиме за Христом, він не може бути слугою диявола.

12 Ось чому все, що є “добрим, походить від Бога; а те, що “зле, походить від диявола; бо диявол є ворогом Богові, і бореться проти Нього постійно, і запрошує, і принаджує “грішити і чинити те, що є зло, постійно.

13 Але знайте, те, що від Бога, запрошує і принаджує творити добро постійно; ось чому все, що запрошує і “принаджує творити добро, і любити Бога, і служити Йому, “надихнуто Богом.

14 Ось чому зверніть увагу, мої улюблені браття, і не вважайте, нібито те, що “зле,

є від Бога, або те, що є добрим і від Бога, є від диявола.

15 Бо знайте, браття мої, вам дано “судити, щоб ви відрізняли добро від зла; і спосіб відрізняти є настільки простим, щоб знати вам досконалим знанням, як денне світло від темної ночі.

16 Бо знайте, “Дух Христа дано кожній людині, щоб вона “відрізняла добро від зла; ось чому я показую вам, як саме судити; бо все, що запрошує творити добро і переконує вірити в Христа, послано силою і даром Христа; ось чому ви можете знати досконалим знанням, що це є від Бога.

17 Але все, що переконує людей чинити “зло, і не вірити в Христа, і заперечувати Його, і не служити Богові, ви можете знати досконалим знанням, що це від диявола; бо саме так діє диявол, бо він жодну людину не переконує творити добро, ні, жодну; і також його ангели; і також ті, хто підкорився йому.

18 А тепер, браття мої, побачивши, що ви знаєте світло, за яким ви можете судити, світло, яке є “світлом Христа, пильнуйте, щоб ви не судили

9а Як. 1:6–7; 5:16;
Морон. 10:4.

11а Як. 3:11–12.

б Мт. 6:24;

2 Неф. 31:10–13;
УЗ 56:2.

12а Як. 1:17; 1 Іван 4:1–2;
Етер 4:12.

б Ал. 5:39–42.

в Гел. 6:30.

пп Гріх.

13а 2 Неф. 33:4;

Етер 8:26.

б пп Натхнення,
Надихати.

14а Ісая 5:20;

2 Неф. 15:20.

15а пп Проникливість,
дар проникливості.

16а пп Світло, Світло

Христа; Сумління.

б Бут. 3:5;

2 Неф. 2:5, 18, 26;

Мос. 16:3; Ал. 29:5;

Гел. 14:31.

17а пп Гріх.

18а Мос. 16:9;

УЗ 50:24; 88:7–13.

пп Світло, Світло

Христа.

невірно; бо яким ^бсудом судити будете, таким осудять і вас.

19 Отже, я благодаю вас, браття, щоб ви шукали старанно у ^асвітлі Христа, щоб відрізнити добро від зла; і якщо ви сприймете все добре і не засуджуватимете його, ви справді будете ^бдитям Христа.

20 А тепер, браття мої, як таке можливо, щоб ви сприйняли все добре?

21 І ось я підходжу до тієї віри, про яку я сказав, що буду про неї говорити; і я скажу вам про спосіб, у який ви можете сприйняти все добре.

22 Бо ось, Бог, ^азнаючи все, будучи від вічного до вічного, ось, Він послав ^бангелів священнослужити дітям людським, об'явити про пришествя Христа; і що через Христа прийде все добре.

23 І Бог також проголосив пророкам Своїми власними вустами, що Христос має прийти.

24 І ось, були різні способи, якими Він ясно показував дітям людським усе, що було добре; і все, що є добре, походить від Христа; інакше б люди були ^апавшими і ніщо добре не могло б прийти до них.

25 Отже, з допомогою священнослужіння ^аангелів і кожного слова, яке виходило

з уст Бога, люди почали виявляти віру в Христа; і, отже, через віру вони сприймали все добре; і так було до пришествия Христа.

26 А після того як Він прийшов, людей також було спасенно через віру в Його ім'я; і через віру вони стали синами Бога. І так само, як те, що Христос живе, Він звернувся з такими словами до наших батьків, кажучи: ^аУсе, що б ви не просили у Батька в Моє ім'я, що є добрим, з вірою сподіваючись, що ви отримаєте, знайте, це буде зроблено для вас.

27 Отже, мої улюблені браття, чи припинилися ^ачудеса через те, що Христос зійшов на небеса і посів місце праворуч Бога, ^бпред'являючи Батькові Свої права на милість, яку Він має до дітей людських?

28 Бо Він задовольнив закон повною мірою, і Він пред'являє права на всіх тих, хто має віру в Нього; і ті, хто має віру в Нього, ^априпадуть до всього доброго; отже, Він ^бзахищає справу дітей людських; і Він перебуває вічно на небесах.

29 І через те, що Він зробив це, мої улюблені браття, чи припинилися чудеса? Ось, я кажу вам: Ні; і ангели також не припинили священнослужити дітям людським.

18б пдс, Мт. 7:1–2;
Лк. 6:37; Іван 7:24.

19а УЗ 84:45–46.
б Мос. 15:10–12; 27:25.
пп Сини і дочки
Божі.

22а пп Бог, Божество.
б Мойс. 5:58.

пп Ангели.
24а 2 Неф. 2:5.
25а Ал. 12:28–30.
26а 3 Неф. 18:20.

пп Молитва.
27а пп Чудо.
б Ісая 53:12; Мос. 14:12.
28а Рим. 12:9; УЗ 98:11.
б 1 Іван 2:1; 2 Неф. 2:9.
пп Заступник.

30 Бо ось, вони підлегли Йому у священнослужінні згідно з словом Його наказу, показуючи себе тим, хто сильної віри й твердого бажання до всілякого благочестя.

31 І обов'язок їхнього священнослужіння у тому, щоб закликати людей до покаяння та здійснювати і виконувати роботу щодо завітів Батька, які Він склав з дітьми людськими, щоб підготувати шлях серед дітей людських, проголошуючи слово Христа обраним посудинам Господа, щоб вони могли принести свідчення про Нього.

32 І чинячи так, Господь Бог готує шлях, щоб решта людей могла мати ^ввіру в Христа, щоб Святий Дух міг мати місце в їхніх серцях згідно з силою Його; і так виповнює Батько завіти, які Він склав з дітьми людськими.

33 І Христос сказав: "Якщо ви матимете віру в Мене, то матимете силу робити все, що Я вважаю за ^бдоцільне.

34 І Він сказав: "Покайтеся ви, всі кінці землі, і приходьте до Мене, і христіться в Моє ім'я, і майте віру в Мене, щоб вас було спасено.

35 І ось, мої улюблені браття, якщо буде так, що все це істинно, що я сказав вам, і Бог покаже вам, з ^асилою і великою славою в останній

^бдень, що це є істинним, то, якщо це є істинним, чи припинився день чудес?

36 Або чи припинили ангели являтися дітям людським? Або чи ^азабрав Він силу Святого Духа від них? Або чи забере Він її, доки час буде йти, або земля буде стояти, або залишиться хоч би одна людина на лиці її, яку треба буде спасти?

37 Ось, я кажу вам: Ні; бо саме через віру ^ачудеса творяться; і саме через віру ангели являються і священнослужать людям; отже, якщо це припинилося, горе дітям людським, бо це сталося через ^бзневіру, і все марно.

38 Бо жодна людина не може бути спасеною згідно з словами Христа, якщо вони не матимуть віру в Його ім'я; отже, якщо це припинилося, то віра припинилася також; і жахливим є становище людини, бо вони існують так, нібито ніякого викуплення не було вчинено.

39 Але знаєте, мої улюблені браття, я суджу про вас краще, бо я суджу, що ви матимете віру в Христа через вашу лагідність; бо якщо ви не матимете віри в Нього, то ви не ^апідходите для того, щоб бути причисленими до людей Його церкви.

40 І знову, мої улюблені

32а пп Віра.
33а Мт. 17:20.
б УЗ 88:64–65.
34а 3 Неф. 27:20;
Етер 4:18.

35а 2 Неф. 33:11.
б УЗ 35:8.
36а Морон. 10:4–5, 7, 19.
37а Мт. 13:58;
Морм. 9:20;

Етер 12:12–18.
б Морон. 10:19–24.
39а пп Достоїнство,
Достойний.

браття, я б хотів поговорити з вами про ^анадію. Як може бути так, що ви досягнете віри, не маючи надії?

41 І що це таке, на що ви маєте ^анадіятися? Ось, я кажу вам, що ви матимете ^бнадію через спокуту Христа і силу Його воскресіння воскреснути до ^вжиття вічного, і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням.

42 Отже, якщо людина матиме ^авіру, вона ^бповинна мати і надію; бо без віри не може бути ніякої надії.

43 І ще, ось я кажу вам, що вона не може мати віри і надії, якщо вона не буде ^алагідною і невибагливою серцем.

44 Якщо вона не буде такою, її ^авіра і надія марні, бо ніхто не приймається до Бога, крім лагідних і невибагливих серцем; і якщо людина лагідна і невибаглива серцем і ^бвизнає силою Святого Духа, що Ісус є Христос, вона тоді мусить мати милосердя; бо якщо вона не матиме милосердя, вона ніщо; отже, вона мусить мати милосердя.

45 А ^амилосердя довго терпить, і є добрим, і не ^бзаз-

дрить, і не чваниться, не шукає для себе, легко не дратується, не думає злого, і не втішається беззаконням, але втішається істиною, зносить усе, вірить усьому, надіється на все, витерпить все.

46 Отже, мої улюблені браття, якщо ви не маєте милосердя, ви ніщо, бо милосердя ніколи не минає. Отже, залишайтеся вірними милосердю, яке величніше над усе, бо все минає—

47 Але ^амилосердя є чиста ^блюбов Христа, і воно існує вічно; і той, хто матиме його в останній день, з ним усе буде добре.

48 Отже, мої улюблені браття, ^амоліться Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, яку Він дарував усім, хто є істинними ^бпослідовниками Його Сина, Ісуса Христа; щоб ви могли стати синами Бога; щоб коли Він явиться, ми могли ^вбути такими, як Він, бо ми побачимо Його таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію; щоб нас було ^гочищено саме так, як Він є чистим. Амінь.

40а Етер 12:4.

пп Надія.

41а УЗ 138:14.

б Тит 1:2; Кн. Як. 4:4;

Ал. 25:16;

Морон. 9:25.

в пп Вічне життя.

42а пп Віра.

б Морон. 10:20.

43а пп Лагідний,

Лагідність.

44а Ал. 7:24;

Етер 12:28–34.

б Лк. 12:8–9.

пп Свідок,
Свідчення;
Сповідувати,
Сповідь.

45а 1 Кор. 13:1–13.

б пп Заздрити,
Заздрість.

47а 2 Неф. 26:30.

пп Милосердя.

б Єг. 22:5.

пп Любов.

48а пп Молитва.

б пп Ісус Христос—
Приклад Ісуса
Христа;

Послушний,
Послушність,
Слухатися.

в 1 Іван 3:1–3;

3 Неф. 27:27.

г 3 Неф. 19:28–29.

пп Чистий, Чистота.

РОЗДІЛ 8

Хрищення малих дітей є злою мерзотою—Малі діти живуть у Христі через Спокуту—Віра, покаяння, лагідність і невибагливість серця, отримання Святого Духа і терпіння до кінця ведуть до спасіння. Близько 401–421 рр. від р.х.

Послання мого "батька Мормона, написане до мене, Моронія; і воно написане невдовзі після мого покликання на священнослужіння.

І так він писав мені, кажучи:

2 Мій улюблений сину, Моронію, я втішаюся надзвичайно, що твій Господь Ісус Христос був обізнаний про тебе і покликав тебе на Своє священнослужіння і Свою священну роботу.

3 Я згадую тебе завжди у своїх молитвах, постійно молячись Богові Батькові в ім'я Його Святої Дитини, Ісуса, щоб Він, через Свою нескінченну "великодушність і ^бблагодать, зберігав тебе через терпіння віри в Його ім'я до кінця.

4 А тепер, мій сину, я звертаюсь до тебе стосовно того, що засмучує мене надзвичайно; бо мене засмучує, що мають виникнути "сперечання серед вас.

5 Бо, якщо я узнав правду,

були сперечання серед вас стосовно хрищення ваших малих дітей.

6 І тож, мій сину, я хочу, щоб ви старанно працювали, аби цю велику помилку було усунуто з-поміж вас; бо з цієї причини я написав це послання.

7 Бо негайно після того, як я дізнався про вас таке, я запитав Господа про цю справу. І "слово Господа дійшло до мене силою Святого Духа, кажучи:

8 Слухайте слова Христа, вашого Викупителя, вашого Господа і вашого Бога. Ось, Я прийшов у світ не для того, щоб закликати праведних, але грішників до покаяння; "здорові не потребують лікаря, але ті, хто хворі; отже, малі ^бдіти є "здоровими бо вони не здатні чинити 'гріх; отже, прокляття ^аАдама забрано від них через Мене, так що воно не має сили над ними; і закон ^бобрізання виповнено через Мене.

9 І так Святий Дух явив мені слово Бога; отже, мій улюблений сину, я знаю, що це серйозний глум перед Богом, щоб ви христили маленьких дітей.

10 Ось, я кажу вам, що цьому ви будете вчити—покаяння і хрищення тим, хто є "підзвітним і здатним чини-

8 1а Сл. Морм. 1:1.

3а Мос. 4:11.

б пп Благодать.

4а 3 Неф. 11:22, 28;

18:34.

7а пп Слово Боже.

8а Мр. 2:17.

б Мр. 10:13–16.

в Мос. 3:16;

УЗ 74:7.

г пп Гріх.

д 2 Неф. 2:25–27.

пп Падіння

Адама і Єви.

е Бут. 17:10–11.

пп Обрізання.

10а пп Звіт, Підзвітний,

Підзвітність.

ти гріх; так, навчайте батьків, що вони мусять покаятися, і бути хрищеними, і упокоритися, як їхні малі ^бдіти, і їх усіх буде спасенно з їхніми малими дітьми.

11 А їхні малі ^бдіти не потребують ні покаяння, ні хрищення. Ось, хрищення є на покаяння для виповнення заповідей щодо ^бвідпущення гріхів.

12 Але малі ^бдіти живуть у Христі, аж від заснування світу; якби це було не так, тоді Бог є упередженим Богом і також змінним Богом і ^бзважає на особи; бо як багато малих дітей померло без хрищення!

13 Ось чому, якби малих дітей не могло бути спасенно без хрищення, вони б мали піти у нескінченне пекло.

14 Ось, я кажу вам, що той, хто думає, що малі діти потребують хрищення, знаходиться у жовчі гіркоти й у путах беззаконня, бо він не має ні ^бвіри, ні надії, ані милосердя; ось чому, якщо його має бути відсічено з такою думкою, він мусить піти в пекло.

15 Бо жахливою є злочестивість думати, що Бог спасає

одну дитину через хрищення, а інша повинна загинути, тому що вона не хрищена.

16 Горе тим, хто так перекручуватиме шляхи Господа, бо вони загинуть, якщо не покаються. Ось, я кажу з сміливістю, маючи ^бповноваження від Бога; і я не боюся того, що людина може зробити; бо досконала ^блюбов ^бнехтує всяким страхом.

17 І мене сповнює ^бмилосердя, що є вічною любов'ю; ось чому всі діти однакові для мене; ось чому я люблю малих ^бдітей досконалою любов'ю; і вони всі однакові і є причасниками спасіння.

18 Бо я знаю, що Бог не є упередженим Богом, а також не є змінною істотою; але Він є ^бнезмінним від ^бусієї вічності до всієї вічності.

19 Малі ^бдіти не можуть каятися; ось чому є жахливою злочестивістю заперечувати чисті милості Бога для них, бо вони всі живі в Ньому через Його ^бмилість.

20 А той, хто каже, що малі діти потребують хрищення, заперечує милості Христа і зводить нанівець Його ^бспокуту і силу Його викуплення.

10^б пп Дитя, Діти;
Упокоритися,
Покірність.
11^а пп Дитя, Діти;
Хрищення,
Христити—Вимоги
для хрищення.
^б пп Відпущення
гріхів.
12^а УЗ 29:46–47; 93:38.
^б Еф. 6:9;

2 Неф. 26:33;
УЗ 38:16.
14^а 1 Кор. 13:1–13;
Етер 12:6;
Морон. 7:25–28;
10:20–23.
16^а пп Повноваження.
^б пп Любов.
^в 1 Іван 4:18.
17^а пп Милосердя.
^б Мос. 3:16–19.

18^а Ал. 7:20;
Морм. 9:9.
пп Бог, Божество.
^б Морон. 7:22.
19^а Лк. 18:15–17.
^б пп Милостивий,
Милість.
20^а пп План
Викуплення;
Спокута,
Спокутувати.

21 Горе таким, бо їм загрожують смерть, “пекло і ^бнескінченна мука. Я кажу це сміливо; Бог наказав мені. Слухайте це і зверніть увагу, бо це стоятиме проти вас на ^вмісці суду Христа.

22 Бо знайте, що всі малі діти “живуть у Христі і також усі ті, хто без ^бзакону. Бо сила ^ввикуплення приходить на всіх тих, які не мають закону; ось чому той, кого не засуджено, тобто той, хто не підлягає засудженню, не може покаятися; і такому хрищення не приносить ніякої користі—

23 Але це глум перед Богом, заперечення милостей Христа і сили Його Святого Духа і покладання довіри на ^вмертві вчинки.

24 Ось, сину мій, цього не слід робити; бо ^впокаяння для тих, хто під засудженням і під прокляттям від порушення закону.

25 І першими плодами ^впокаяння є ^бхрищення; і хрищення приходить через віру у виповнення заповідей; а вповнення заповідей приносить ^ввідпущення гріхів;

26 А відпущення гріхів приносить ^влагідність, і невибагливість серця; а через лагідність і невибагливість серця приходить відвідування ^бСвятого Духа, ^вУтішителя, Який сповнює ^внадією і досконалою ^длюбов'ю, любов'ю, яка витерпить через ^встаранність у ^вмолитві до того, як кінець настане, коли всі ^жсвяті житимуть з Богом.

27 Ось, сину мій, я напишу тобі знову, якщо не піду незабаром проти Ламанійців. Ось, ^вгордовитість цього народу, тобто народу Нефійців, закінчиться їхнім знищенням, якщо вони не покаються.

28 Молися за них, сину мій, щоб покаяння могло прийти до них. Але ось, я боюся, щоб Дух не припинив ^вперемагатися в них; і в цій частині землі вони також прагнуть повалити всю силу і владу, яка йде від Бога; і вони ^бзаперечують Святого Духа.

29 А після відринення такого великого знання, сину мій, вони мають загинути скоро, на здійснення пророцтв, які промовлялися пророками,

21а пп Пекло.
 б Кн. Як. 6:10;
 Мос. 28:3;
 УЗ 19:10–12.
 в пп Ісус Христос—
 Суддя.
 22а пп Спасіння—
 Спасіння дітей.
 б Дії 17:30;
 УЗ 76:71–72.
 в пп Викупляти,
 Викуплений,
 Викуплення.

23а УЗ 22:2.
 24а пп Покаятися,
 Покаяння.
 25а пп Хрищення,
 Христити—Вимоги
 для хрищення.
 б Мойс. 6:58–60.
 в УЗ 76:52.
 пп Відпущення
 гріхів.
 26а пп Лагідний,
 Лагідність.
 б пп Святий Дух.

в пп Утішитель.
 г пп Надія.
 д 1 Пет. 1:22;
 1 Неф. 11:22–25.
 е пп Старанність.
 є пп Молитва.
 жпп Святий.
 27а УЗ 38:39.
 пп Гордина.
 28а Морм. 5:16.
 б Ал. 39:6.
 пп Непростимий
 гріх.

так само як і слів Самого нашого Спасителя.

30 Прощай, сину мій, доки я не напишу тобі або доки не зустріну тебе знову. Амінь.

Друге послання Мормона своєму синові Моронію.

Вміщено у розділі 9.

РОЗДІЛ 9

І Нефійці, і Ламанійці розбещені і вироджуються—Вони катують і вбивають один одного—Мормон молиться, щоб благодать і великодушність завжди були з Моронієм. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Мій улюблений сину, я знову пишу до тебе, щоб ти знав, що я ще живий, але пишу про дещо сумне.

2 Бо знай, я мав тяжкий бій з Ламанійцями, в якому ми не перемогли; і Археантус пав від меча, і також Лурам і Емрон; так, і ми втратили велику кількість наших вбраних чоловіків.

3 А тепер ось, сину мій, я боюся, аби Ламанійці не знищили цей народ; бо вони не каються, і Сатана підбурює їх постійно гніватися один на одного.

4 Ось, тружуся з ними постійно; і коли я промовляю слово Бога з "суворістю, вони

тремтять і сердяться на мене; а коли я не використовую суворості, вони кам'яніють своїми серцями проти нього; ось чому я боюся, щоб Дух Господа не припинив ^бборотися з ними.

5 Бо так надзвичайно вони сердяться, що мені здається, ніби вони не мають страху смерті; і вони втратили свою любов один до одного; і вони "жадають крові і помсти постійно.

6 І ось, мій улюблений сину, незважаючи на їхню закам'янілість, давай трудитися "старанно; бо якби ми припинили ^бтрудитися, нас було б приведено до засудження; бо ми маємо працю, яку повинні виконати, доки ми в цій скінні з глини, щоб ми могли перемогти ворога всієї праведності і наші душі могли б почити в царстві Бога.

7 А тепер я напишу дещо про страждання цього народу. Бо згідно з відомостями, які я отримав від Аморона, ось, Ламанійці мають багато в'язнів, яких вони взяли з башти Шерріза; і були там чоловіки, жінки і діти.

8 І чоловіків та батьків тих жінок і дітей вони вбили; і вони годували жінок плоттю їхніх чоловіків, а дітей—плоттю їхніх батьків; і ніякої води, крім невеликої кількості, не давали вони їм.

9 І, незважаючи на цю

9 4а 2 Неф. 1:26–27;
УЗ 121:41–43.
б УЗ 1:33.

5а Морм. 4:11–12.
ба пп Стараність.
б Кн. Як. 1:19;

Ен. 1:20.
пп Обов'язок.

велику мерзоту Ламанійців, вона не перевищує мерзоту нашого народу в Моріантумі. Бо ось, багато з дочок Ламанійців взяли вони у полон; і після позбавлення їх того, що було найдорожчим і найціннішим за все—^ацнотливості і ^бневинності—

10 А після того, як вони вчинили так, вони замордували їх у найжорстокіший спосіб, катуючи їхні тіла аж до смерті; а зробивши це, вони пожерли їхню плоть, як дикі звірі, через закам'янілість своїх сердець; і зробили вони це на знак хоробрості.

11 О сину мій улюблений, як може такий народ, як цей, що є без усякої цивілізованості—

12 (А ще декілька років тому вони були цивілізованим і чудовим народом)

13 Але, о сину мій, як може такий, як цей, народ, чия насолода є в такій великій мерзоті—

14 Як ми можемо сподіватися, що Бог ^астримає Свою руку з карою проти нас?

15 Ось, серце моє волає: Горе цьому народові. Прийди з карою, о Боже, і сховай їхні гріхи, і злочестивість, і мерзоти від Свого обличчя!

16 І ще, сину мій, є багато ^авдів і їхніх дочок, які залишилися в Шеррізі; і ту частину провізії, яку Ламанійці не забрали, ось, військо Зенефія забрало і полишило їх блукати всюди, де можна,

шукаючи їжу; і багато старих жінок непритомніють по дорозі і вмирають.

17 А військо, яке зі мною, слабке; а військо Ламанійців знаходиться між Шеррізою і мною; і всі, хто втік до війська ^аАарона, полягли жертвами їхньої жажливої жорстокості.

18 О розбещеність мого народу! В них немає порядку і немає милості. Дивись, я тільки людина, і я маю тільки силу людини, і я не можу більше примушувати слухатися моїх наказів.

19 І вони стали сильними у своєму збоченні; і всі вони однаково жорстокі, не мають пощади ні до кого—ні до старих, ні до молодих; і вони насолоджуються усім, крім добра; і страждання наших жінок і наших дітей по всьому лицю землі перебільшує все; так, язик не може розказати, і не можна описати цього.

20 І тепер, сину мій, я більше не буду докладно зупинятися на цьому жахливому видовищі. Ось, ти знаєш злочестивість цього народу; ти знаєш, що вони без принципів і поза почуттям; і їхня злочестивість ^аперевершує злочестивість Ламанійців.

21 Ось, сину мій, я не можу представляти їх Богові, щоб Він не покарав мене.

22 Але ось, сину мій, я представляю тебе Богові, і я довіряю Христові, що тебе буде

9а пп Цнотливість.
б пп Чеснота.

14а Ал. 10:23.
16а пп Вдова.

17а Морм. 2:9.
20а Гел. 6:34–35.

спасенно; і я молюся Богові, щоб Він “пощадив твоє життя, щоб ти став очевидцем повернення Його народу до Нього, або їхнього цілковитого знищення; бо я знаю, що вони мають загинути, якщо не ^бпокаються і не повернуться до Нього.

23 А якщо вони загинуть, то це буде як у Яредійців, через свавільність їхніх сердець, які “прагнули крові і ^бпомсти.

24 І якщо буде так, що вони загинуть, ми знатимемо, що багато наших братів “перекинулося до Ламанійців, і ще багато перекинеться до них; ось чому напиши ще дещо, якщо тебе буде помилувано, а я загину і не побачу тебе; але сподіваюся, що зможу побачити тебе незабаром; бо я маю священні літописи, які б хотів ^бпередати тобі.

25 Сину мій, будь вірним у Христі; і нехай те, що я написав, не засмучує тебе, не гнітить тебе до смерті; але нехай Христос підносить тебе, і нехай Його “страждання, і смерть, і явлення Ним Свого тіла нашим батькам, і Його милість і довготерпіння, і надія на Його славу і ^бвічне життя покоїться у ^ссвідомості твоїй завжди.

26 І нехай благодать Бога

Батька, Чий престол високо на небесах, і наш Господь Ісус Христос, Який сидить “праворуч Його сили, доки все не стане підлеглим Йому, існуватимуть і перебуватимуть з тобою завжди. Амінь.

РОЗДІЛ 10

Свідчення про Книгу Мормона приходить силою Святого Духа — Дари Духа роздаються вірним — Духовні дари завжди супроводжують віру — Моронієві слова промовляються нібито з праху — Приходьте до Христа, удосконалюйтеся в Ньому й освячайте ваші душі. Близько 401–421 рр. від Р.Х.

Тож я, Мороній, пишу дещо, що мені здається добрим; і я пишу моїм браттям, “Ламанійцям; і я б хотів, щоб вони знали, що понад чотириста і двадцять років пройшло з тих пір, коли було дано ознаку про пришествя Христа.

2 І я “запечатую ці літописи після того, як я промовлю до вас декілька слів як заклик.

3 Ось, я б хотів закликати вас, що коли ви читатимете їх, якщо за мудрістю Бога буде так, що ви читатимете їх, то пам’ятайте, наскільки милостивим був Господь до дітей людських від сотворін-

22а Морм. 8:3.
 б Мал. 3:7;
 Гел. 13:11;
 3 Неф. 10:6; 24:7.
 23а Морм. 4:11–12.
 б Етер 15:15–31.
 24а Ал. 45:14.

б Морм. 6:6.
 25а пп Спокута,
 Спокутувати.
 б пп Вічне життя.
 в пп Інтелект.
 26а Лк. 22:69;
 Дії 7:55–56;

Мос. 5:9;
 Ал. 28:12.
 10 1а УЗ 10:48.
 2а Морм. 8:4, 13–14.
 пп Писання, про
 появу яких
 пророчили.

ня Адама аж до тих пір, коли ви отримаєте їх і ^аобдумаєте це в ^бсерцях своїх.

4 І коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви ^азапитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи ^бне істинні вони; і якщо ви питатимете з ^вщирим серцем, із ^гсправжнім наміром, маючи ^двіру в Христа, Він ^еявить вам правду про це ^єсилою Святого Духа.

5 І силою Святого Духа ви можете ^апізнати ^бправду иро все.

6 І все добре є справедливим і істинним; ось чому ніщо добре не заперечує Христа, але визнає, що Він є.

7 І те, що Він є, ви можете знати силою Святого Духа; ось чому я б хотів закликати вас, щоб ви не заперечували силу Бога; бо Він діє силою, ^азгідно з вірою дітей людських, так само сьогодні, і вчора, і завжди.

8 І ще, я закликаю вас, браття мої, щоб ви не заперечували ^адарів Бога, бо їх багато; і вони походять від Того Самого Бога. І є ^брізні шляхи, якими ці дари надаються; але це Той Самий Бог, Який в усіх робить усе; і вони нада-

ються проявами Духа Бога людям ім на користь.

9 Бо ось, ^аодному дається Духом Бога, що він може ^бнавчати слову мудрості;

10 А іншому, щоб він міг навчати слову знання Тим Самим Духом;

11 А іншому—надзвичайно велика ^авіра; а іншому—дари ^бзцілення Тим Самим Духом;

12 А ще іншому, щоб він міг творити могутні ^ачудеса;

13 А ще іншому, щоб він міг пророкувати стосовно всього;

14 А ще іншому—бачення ангелів і службових духів;

15 А ще іншому—всілякі язики;

16 А ще іншому—тлумачення мов і різноманітних ^аязиків.

17 І всі ці дари приходять через Духа Христа; і вони приходять до кожної людини нарізно, відповідно до її волі.

18 І я б хотів закликати вас, мої улюблені браття, щоб ви пам'ятали, що ^акожний добрий дар приходить від Христа.

19 І я б хотів закликати вас, мої улюблені браття, щоб ви пам'ятали, що Він Той ^аСамий учора, сьогодні і

3а Повтор. 11:18–19.
пп Обдумувати.

б Повтор. 6:6–7.

4а пп Молитва.

б 1 Неф. 13:39; 14:30;
Мос. 1:6;

Етер 4:10–11; 5:3.

в пп Чесний, Чесність.

г Як. 1:5–7; Морон. 7:9.

д пп Віра.

е пп Одкровення.

є пп Істина.

5а УЗ 35:19. пп

Проникливість, дар
проникливості;
Свідок, Свідчення.

б Іван 8:32.

7а 1 Неф. 10:17–19.

8а пп Дари Духа.

б УЗ 46:15.

9а 1 Кор. 12:8–11;

УЗ 46:8–29.

б УЗ 88:77–79, 118.

11а пп Віра.

б пп Зцілити,
Зцілення.

12а пп Чудо.

16а пп Мова, дар мов.

18а Як. 1:17.

19а Евр. 13:8.

навіки і що всі ці дари, про які я казав, які є духовними, ніколи не буде забрано, аж доки світ стоятиме, хіба що тільки через ^бзневіру дітей людських.

20 Ось чому має бути віра; а якщо має бути ^авіра, має бути і надія; а якщо має бути надія, має бути і милосердя.

21 І якщо ви не матимете ^амилосердя, ви ніяк не зможете бути спасеними в царстві Бога; також не зможете ви бути спасеними в царстві Бога, якщо ви не маєте віри; також не можете, якщо ви не маєте надії.

22 А якщо ви не маєте надії, то повинні бути у відчай; а відчай приходиться через беззаконня.

23 І Христос істинно казав нашим батькам: Якщо ви матимете ^авіру, ви можете зробити все, що Я вважаю доцільним.

24 А тепер я звертаюся до всіх кінців землі: якщо настане день, коли силу і дари Бога буде забрано від вас, то це буде ^ачерез ^бзневіру.

25 І горе дітям людським, якщо буде так; бо не буде ^ажодного, хто творив би добро, серед вас, жодного. Бо якщо буде серед вас один,

який творить добро, він буде діяти силою і дарами Бога.

26 І горе тим, хто покінчить з цим і умре, бо вони ^аумруть у своїх ^бгріхах, і їх не можна буде спасти в царстві Бога; і я кажу це згідно з словами Христа; і я не кажу неправду.

27 І я закликаю вас пам'ятати це; бо час швидко настає, коли ви знатимете, що я не кажу неправду, бо ви побачите мене біля місця суду Бога; і Господь Бог скаже вам: Хіба Я не проголошував вам Мої ^аслова, які було записано цим чоловіком, нібито хтось ^бволає з мертвих, так, точно, нібито хтось говорить з ^апраху?

28 Я проголошую це, щоб пророцтва було виповнено. І ось, вони вийдуть з вуст вічного Бога; і Його слово ^азасвище від покоління до покоління.

29 І Бог покаже вам, що те, що я написав, істинне.

30 І знову я закликаю вас ^априходити до Христа і сприймати кожний добрий дар, і не ^бторкатися злого дару, ані чогось нечистого.

31 І ^апрокинься, і встань з праху, о Єрусалиме; так, і зодягнись у свій красивий одяг, о дочко ^бСіону; і ^взміцни свої ^гколи і розшир свої

19б Морон. 7:37.

20а Етер 12:3–37.

21а 1 Кор. 13:1–13;

Морон. 7:1, 42–48.

пп Милосердя.

23а Морон. 7:33.

24а Морон. 7:37.

б пп Невіра.

25а пдс, Пс. 14:1–7;

Рим. 3:10–12.

26а Єз. 18:26–27;

1 Неф. 15:32–33;

Мос. 15:26.

б Іван 8:21.

27а 2 Неф. 33:10–11.

б 2 Неф. 3:19–20;

27:13; 33:13;

Морм. 9:30.

в Ісаїя 29:4.

28а 2 Неф. 29:2.

30а 1 Неф. 6:4;

Морм. 9:27; Етер 5:5.

б Ал. 5:57.

31а Ісаїя 52:1–2.

б пп Сіон.

в Ісаїя 54:2.

г пп Кіл.

границі назавжди, щоб тебе ^ане було більше змішано, щоб звіти Вічного Батька, які Він склав з тобою, о доме Ізраїля, було виконано.

32 Так, “прийдіть до Христа, і ^бвдосконалюйтеся в Ньому, і відриньте від себе всю безбожність; і якщо ви відринете від себе всю безбожність і ^влюбитимете Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою, тоді Його благодаті буде достатньо вам, щоб через Його благодать ви могли бути досконалими в Христі; і якщо через ^гблагодать Бога ви будете досконалими в Христі, ви ніяк не зможете заперечувати силу Бога.

33 І ще, якщо ви через благодать Бога досконалі в Христі і не заперечуєте Його силу, тоді ви ^аосвячені в Христі благодаттю Бога, через пролиття ^бкрові Христа, яка є в завіті Батька для ^ввипущення гріхів ваших, щоб ви стали ^гсвятими, незаплямованими.

34 А тепер я кажу всім, прощайте. Я скоро піду ^аспочивати в ^браю Бога, доки мій ^вдух і тіло ^гз'єднаються знову, і мене буде пронесено переможно крізь ^дповітря, щоб зустрітися з вами перед ^еприємним місцем суду великого ^єЄгови, Вічного ^жСудді і живих, і мертвих. Амінь.

31d Етер 13:8.

32a Мт. 11:28;

2 Неф. 26:33;

Кн. Як. 1:7;

Ом. 1:26.

б Мт. 5:48;

3 Неф. 12:48.

пп Довершений,
Досконалий.

в УЗ 4:2; 59:5–6.

г 2 Неф. 25:23.

33a пп Освячення.

б пп Спокута,

Спокутувати.

в пп Відпущення
гріхів.

г пп Святість.

34a пп Покій.

б пп Рай.

в пп Дух.

г пп Воскресіння.

д 1 Сол. 4:17.

е Кн. Як. 6:13.

є пп Єгова.
жпп Ісус Христос—
Суддя.

КІНЕЦЬ

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ

ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ,
ЩО ВМІЩУЮТЬ ОДКРОВЕННЯ, ДАНІ
ПРОРОКОВІ ДЖОЗЕФУ СМІТУ,
З ДЕЯКИМИ ДОПОВНЕННЯМИ ЙОГО
НАСТУПНИКІВ У ПРЕЗИДЕНТСТВІ ЦЕРКВИ

Учення і Завіти—це зібрання божественних одкровенень і натхненних проголошень, даних для встановлення царства Бога й управління ним на землі в останні дні. Хоч більшість розділів призначено членам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, послання, застереження й увіщування є на благо всього людства і вміщують запрошення до всіх людей усюди прислухатися до голосу Господа Ісуса Христа, Який говорить до них для їхнього земного благополуччя та їхнього вічного спасіння.

Більшість одкровенень у цьому збірнику було отримано через Джозефа Сміта молодшого, першого Пророка і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Інші було передано через декого з його наступників у Президентстві (див. заголовки до розділів 135, 136 і 138 та Офіційні декларації 1 і 2).

Книга Учення і Завіти є одним з головних трудів Церкви поряд з Біблією, Книгою Мормона й Дорогоцінною Перлиною. Проте, книга Учення і Завіти є унікальною, тому що це не переклад стародавнього документа, але вона має сучасне походження і її було дано від Бога через Його обраних пророків для відновлення Його святої роботи і встановлення царства Божого на землі в ці дні. В одкровеннях можна почути ніжний, але твердий голос Господа Ісуса Христа, Який знову говорить у розподілі повноти часів; і робота, розпочата в них, є підготовкою до Його Другого пришествя на здійснення і відповідно до слів усіх святих пророків відтоді, як почався світ.

Джозеф Сміт молодший народився 23 грудня 1805 року в Шероні, округу Уїндзор, штат Вермонт. За його молоді роки він переїхав з родиною до Манчестера, що у західній частині штату Нью-Йорк. Саме в той час, коли він жив біля Манчестера навесні 1820 року, коли йому було чотирнадцять років, він пережив своє перше видіння, у якому його особисто відвідали Бог, Вічний Батько, і Його Син Ісус Христос. Йому було сказано в цьому видінні, що істинної Церкви Ісуса Христа, яку було встановлено в новозавітні часи і яка забезпечувала повноту евангелії, на землі більше немає. Після цього були інші божественні явлення, в яких багато ангелів навчало його; йому було показано, що Бог має для нього особливу роботу, яку він повинен виконати на землі, і що через нього Церкву Ісуса Христа буде відновлено на землі.

Через деякий час з божественною допомогою Джозефу Сміту було дано змогу перекласти й видати Книгу Мормона. Протягом цього часу його та Олівера Каудері було висвячено

в Ааронове священство Іваном Христителем у травні 1829 року (див. УЗ 13), а невдовзі їх було висвячено також і в Мелхиседекове священство давніми апостолами Петром, Яковом та Іваном (див. УЗ 27:12). Сталися інші висвячення, в яких Мойсеєм, Іллею, Іліясом і багатьма давніми пророками їм було передано ключі священства (див. УЗ 110; 128:18, 21). Ці висвячення фактично були відновленням людині божественної влади на землі. Шостого квітня 1830 року під небесним керівництвом пророк Джозеф Сміт організував Церкву, і, таким чином, істинна Церква Ісуса Христа знову діє як організація серед людей, з владою вчити євангелії і виконувати обряди спасіння. (Див. Дорогоцінна Перлина, Джозеф Сміт—Історія 1:1–75; УЗ 20).

Ці священні одкровення було отримано у відповідь на молитву, коли в цьому була потреба, і виходили вони з реальних життєвих ситуацій, включаючи реальних людей. Пророк і його спільники прагнули божественного проводу, і ці одкровення засвідчують, що вони отримували його. В одкровеннях видно відновлення і розкриття євангелії Ісуса Христа і введення розподілу повноти часів. Рух Церкви на захід від Нью-Йорку і Пенсільванії до Огайо, Міссурі, Іллінойсу і нарешті до Великого басейну Західної Америки і могутні зусилля святих у спробах побудувати Сіон на землі в сучасні часи також відображено в цих одкровеннях.

У декілька ранніх розділів включено події, пов'язані з перекладом і виданням Книги Мормона (див. розділи 3, 5, 10, 17 і 19). Деякі пізніші розділи відображають роботу пророка Джозефа Сміта у створенні натхненного перекладу Біблії, під час якої було отримано багато важливих доктринальних розділів (див., наприклад, розділи 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 і 132, кожний з яких має безпосереднє відношення до перекладу Біблії).

В одкровеннях учення євангелії викладені з поясненнями про такі основні положення, як природа Божества, походження людини, реальність Сатани, мета смертності, необхідність послухності, потреба в покаянні, діяння Святого Духа, таїнства і дії, які стосуються спасіння, доля землі, майбутній стан людини після воскресіння і суду, вічність шлюбних стосунків і вічна природа сім'ї. Так само показано поступове розгортання адміністративного устрою Церкви з покликанням єпископів, Першого Президентства, Ради Дванадцятьох і Сімдесяти і встановлення інших верховних посад і кворумів. Нарешті, свідчення, дане про Ісуса Христа—Його божественність, Його величність, Його досконалість, Його любов і Його викупити-

тельна силу — робить цю книгу книгою великої цінності для людської сім'ї і вартою більше, ніж багатства всієї землі.

Деякі одкровення було видано в Сіоні (Індепенденс), штат Міссурі, у 1833 році під назвою *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (“Книга Заповідей для Уряду Церкви Христа”). Стосовно цього видання старійшини Церкви дали урочисте свідчення, що Господь засвідчив їхнім душам, що ці одкровення істинні. Оскільки Господь продовжував спілкуватися з Своїми слугами, розширену збірку було видано через два роки в Кертленді, штат Огайо, під назвою *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (“Учення і Завіти Церкви Святих Останніх Днів”). До цього видання 1835 року було додано письмове свідчення Дванадцятьох Апостолів, як нижче зазначено:

СВІДЧЕННЯ ДВНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ ПРО ІСТИННІСТЬ КНИГИ “УЧЕННЯ І ЗАВІТИ”

Свідчення свідків Книги Господніх Заповідей, заповідей, які Він дав Своїй Церкві через Джозефа Сміта молодшого, якого було призначено з цією метою голосом Церкви:

Отже ми відчуваємо бажання дати свідчення всьому світові людства, кожній істоті на лиці землі, що Господь засвідчив нашим душам, через Святого Духа, що було пролите на нас, що ці заповіді було дано за натхненням від Бога, і що вони корисні для всіх людей і справді є істинними.

Ми свідчимо світові, а Господь є нашим помічником; і це є саме через благодать Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа, що нам дозволено мати привілей давати світові це свідчення, у якому ми радіємо надзвичайно, завжди молячись Господу, щоб діти людські могли мати користь від цього.

Імена Дванадцяти були:

Томас Б. Марш	Орсон Гайд	Уільям Сміт
Девід У. Петтен	У. І. Маклеллін	Орсон Пратт
Бригам Янг	Парлі П. Пратт	Джон Ф. Бойнтон
Гебер Ч. Кімбол	Люк С. Джонсон	Лайман Ю. Джонсон

У наступних виданнях Учення і Завітів додаткові одкровення або інші важливі положення було додано, як отримано і прийнято уповноваженими зібраннями або конференціями Церкви.

Починаючи з видання 1835 року було включено також і серію з семи богословських уроків під заголовком *Lectures on*

Faith (“Лекції про віру”). Їх було підготовлено для використання в Школі Пророків у Кертленді, штат Огайо, з 1834 по 1835 роки. Хоча ці лекції і були корисні для вчення й настановлення, їх було виключено з книги “Учення і Завіти”, починаючи з видання 1921 року, тому що їх не було дано або представлено як одкровення всій Церкві.

Очевидно, що деякі помилки збереглися в останніх виданнях, надрукованих англійською мовою, особливо в історичних частинах заголовків до розділів. Тому це видання вміщує виправлення дат і назв місць, а також декілька інших незначних виправлень, де це здалося доречним. Ці зміни було зроблено так, щоб привести матеріал у відповідність з історичними документами. Інші особливі риси цього останнього видання включають у себе поліпшення в перехресних посиланнях, заголовках до розділів і короткому викладі головного змісту розділів, що все разом призначено допомогти читачам зрозуміти послання Господа, як воно дається в “Ученні і Завітах” і втішатися ним.

Вступ до розділів “Учення і Завітів” вміщує посилання на *History of the Church* (“Історію Церкви”). *History of the Church*—це семитомний історичний звіт Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів з 1820 до 1848 року. Через те, що ці томи не перекладено і вони є в наявності тільки англійською мовою, посилання на *History of the Church* у вступі до розділів у цьому виданні “Учення і Завітів” стосується англійських томів цієї історії.

ХРОНОЛОГІЧНИЙ ПОРЯДОК ОГЛАВУ

<i>Час</i>	<i>Місце</i>	<i>Розділи</i>
1823	вересень Манчестер, Нью-Йорк	2
1828	липень Гармоні, Пенсільванія	3
	літо Гармоні, Пенсільванія	10
1829	лютий Гармоні, Пенсільванія	4
	березень Гармоні, Пенсільванія	5
	квітень Гармоні, Пенсільванія	6, 7, 8, 9
	травень Гармоні, Пенсільванія	11, 12, 13
	червень Фейетт, Нью-Йорк	14, 15, 16, 17, 18
1830	березень Манчестер, Нью-Йорк	19
	квітень Фейетт, Нью-Йорк	20*, 21
	квітень Манчестер, Нью-Йорк	22, 23
	липень Гармоні, Пенсільванія	24, 25, 26
	серпень Гармоні, Пенсільванія	27
	вересень Фейетт, Нью-Йорк	28, 29, 30, 31
	жовтень Фейетт, Нью-Йорк	32*, 33
	листопад Фейетт, Нью-Йорк	34
	грудень Фейетт, Нью-Йорк	35, 36, 37
1831	січень Фейетт, Нью-Йорк	38, 39, 40
	лютий Кертленд, Огайо	41, 42, 43, 44
	березень Кертленд, Огайо	45, 46, 47, 48, 49
	травень Кертленд, Огайо	50
	травень Томпсон, Огайо	51
	червень Кертленд, Огайо	52, 53, 54, 55, 56
	липень Сіон, округа Джексон, Міссурі	57
	серпень Сіон, округа Джексон, Міссурі	58, 59, 60
	серпень Біла ріки Міссурі, Міссурі	61, 62
	серпень Кертленд, Огайо	63
	вересень Кертленд, Огайо	64
	жовтень Гайрам, Огайо	65
	жовтень Оранж, Огайо	66
	листопад Гайрам, Огайо	1, 67, 68, 69, 133
	листопад Кертленд, Огайо	70
	грудень Гайрам, Огайо	71
	грудень Кертленд, Огайо	72
1832	січень Гайрам, Огайо	73, 74
	січень Амгерст, Огайо	75
	лютий Гайрам, Огайо	76
	березень Гайрам, Огайо	77, 78, 79, 80, 81
	квітень Округа Джексон, Міссурі	82, 83
	квітень Індепенденс, Міссурі	83
	серпень Гайрам, Огайо	99
	вересень Кертленд, Огайо	84

*У зазначеному місці або біля нього

<i>Час</i>	<i>Місце</i>	<i>Розділи</i>
1832	листопад	Кертленд, Огайо 85
	грудень	Кертленд, Огайо 86, 87*, 88
1833	лютий	Кертленд, Огайо 89
	березень	Кертленд, Огайо 90, 91, 92
	травень	Кертленд, Огайо 93, 94
	червень	Кертленд, Огайо 95, 96
	серпень	Кертленд, Огайо 97, 98
	жовтень	Перрісбург, Нью-Йорк 100
	грудень	Кертленд, Огайо 101
1834	лютий	Кертленд, Огайо 102, 103
	квітень	Кертленд, Огайо 104*
	червень	Ріка Фішінг, Міссурі 105
	листопад	Кертленд, Огайо 106
1835	березень	Кертленд, Огайо 107
	серпень	Кертленд, Огайо 134
	грудень	Кертленд, Огайо 108
1836	січень	Кертленд, Огайо 137
	березень	Кертленд, Огайо 109
	квітень	Кертленд, Огайо 110
	серпень	Сейлем, Массачусетс 111
1837	липень	Кертленд, Огайо 112
1838	березень	Фар-Уест, Міссурі 113*
	квітень	Фар-Уест, Міссурі 114, 115
	травень	Спрінг-Хілл, округа Дейвіс, Міссурі . . 116
	липень	Фар-Уест, Міссурі 117, 118, 119, 120
1839	березень	В'язниця Ліберті, округа Клей, Міссурі 121, 122, 123
1841	січень	Наву, Іллінойс 124
	березень	Наву, Іллінойс 125
	липень	Наву, Іллінойс 126
1842	вересень	Наву, Іллінойс 127, 128
1843	лютий	Наву, Іллінойс 129
	квітень	Реймус, Іллінойс 130
	травень	Реймус, Іллінойс 131
	липень	Наву, Іллінойс 132
1844	червень	Наву, Іллінойс 135
1847	січень	Уінтер Квотерз (тепер штат Небраска) 136
1890	жовтень	Солт-Лейк-Сіті, Юта Офіційна декларація—1
1918	жовтень	Солт-Лейк Сіті, Юта 138
1978	червень	Солт-Лейк-Сіті, Юта Офіційна декларація—2

*У зазначеному місці або біля нього

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ

РОЗДІЛ 1

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта під час спеціальної конференції старійшин Церкви, яка відбулася в Гайрамі, Огайо, 1 листопада 1831 року (History of the Church [Історія Церкви], 1:221–224). Багато одкровень було отримано від Господа до того часу, і їхнє впорядкування для видання у формі книги було одним з головних рішень, ухвалених на конференції. Цей розділ є Господньою передмовою до вчень, завітів і заповідей, даних у цьому розподілі.

1–7, Голос попередження звучить для всіх людей; 8–16, Відступництво й злочестивість передують Другому пришествю; 17–23, Джозефа Сміта покликано відновити на землі Господні істини й сили; 24–33, Книгу Мормона відкрито й істинну Церкву встановлено; 34–36, Мир буде забрано з землі; 37–39, Досліджуйте ці заповіді.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, люди Моєї Церкви, каже голос Того, Хто мешкає на висоті і Чиї очі над усіма людьми; так, істинно Я кажу: Прислухайтеся, ви, люди здалеку; і ви, що на островах у морі, слухайте разом.

2 Бо істинно "голос Господа звучить для всіх людей, і ніхто не уникне; і немає ні ока, яке не побачить, ні вуха, яке не почує, ні "серця, яке не буде зворушено.

3 І "бунтівних буде пронизано великим смутком; бо про їхні беззаконня буде ^бсказано на дахах, а їхні таємні діяння буде розкрито.

4 І ^аголос попередження буде звучати для всіх людей, вустами Моїх учнів, яких Я вибрав у ці ^бостанні дні.

5 І вони вийдуть, і ніхто не зупинить їх, бо Я, Господь, наказав їм.

6 Ось, це є Моїм "повноваженням і повноваженням Моїх слуг, і Моєю передмовою до книги Моїх заповідей, які Я дав їм ^бвидати для вас, о жителі землі.

7 Отже, "бійтеся і тремтіть, о ви, люди, бо те, що Я, Господь, проголосив у них, буде ^бздійснено.

8 І істинно Я кажу вам, що ті, хто виходить, несучи цю новину жителям землі, їм дано владу "запечатувати як

1 1а 3 Неф. 27:3; УЗ 20:1.
пп Церква Ісуса Христа.
б УЗ 38:7–8.
пп Бог, Божество.
в Повтор. 32:1.
2а УЗ 133:16.
б Phil. 2:9–11.
в пп Серце.

3а пп Бунт.
б Лк. 8:17; 12:3;
2 Неф. 27:11;
Морм. 5:8.
4а Єз. 3:17–21; УЗ 63:37.
пп Застерегати,
Застереження;
Місіонерська
робота.

б пп Останні дні.
6а пп Ісус Христос—
Повноваження.
б УЗ 72:21.
7а Повтор. 5:29;
Еккл. 12:13.
б УЗ 1:38.
8а пп Запечатувати,
Запечатування.

на землі, так і на небесах, невіруючих і ^ббунтівних;

9 Так, істинно, запечатувати їх до того дня, коли ^агнів Бога буде пролито на ^бзлочестивих без міри—

10 До ^адня, коли Господь прийде, щоб ^бвідплатити кожній людині згідно з її ^бдіяннями і ^ввідміряти кожній людині тією ж мірою, якою вона відміряла своїм ближнім.

11 Ось чому голос Господа звучить аж до кінців землі, щоб усі, хто хоче чути, могли чути.

12 Готуйтеся, ви, готуйтеся, ви, до того, що має прийти, бо Господь близько.

13 І ^агнів Господа запалено, і Його ^бмеч оміто в небесах, і він паде на жителів землі.

14 І ^арамено Господа буде відкрито; і день приходить, коли тих, хто не захоче ^бпочути ні голоса Господа, ні голоса Його слуг, не звертатиме ^вувагу на слова пророків і апостолів, буде ^гвідсічено з-посеред людей;

15 Бо вони ^авідійшли від Моїх ^бобрядів і ^впорушили Мій ^гвічний завіт;

16 Вони не ^ашукають Господа, щоб установити Його праведність, але кожна людина йде своїм ^бвласним ^вшляхом і за ^гобразом свого власного бога, чий образ є подобою світу і чия суть є суттю ідола, що ^дзістариться й загине у ^еВавилоні, саме у Вавилоні великому, який паде.

17 Отже, Я, Господь, знаючи про лихо, яке прийде на ^ажителів землі, покликав Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і говорив до нього з небес, і дав йому заповіді;

18 І також дав заповіді іншим, щоб вони проголошували це світові; і все це для того, щоб могло бути здійснено те, що написано пророками:

19 ^аНемічне світу з'явиться і зламає могутніх і сильних, щоб людина не радила своїм ближнім і не ^бдовіряла раменну плоть,

20 Але щоб кожна людина могла ^аговорити в ім'я Господа Бога, саме Спасителя світу;

21 Щоб віра також могла збільшитися на землі;

8б пп Бунт.

9а Об. 19:15–16;

1 Неф. 22:16–17.

б Мос. 16:2;

ДС—Мт. 1:31, 55.

10а пп Друге пришестя Ісуса Христа.

б Єз. 7:4; УЗ 56:19.

пп Ісус Христос—Суддя.

в Пр. 24:12;

Ал. 9:28; 41:2–5;

УЗ 6:33.

г Мт. 7:2.

13а УЗ 63:6.

б Єз. 21:3; УЗ 35:14.

14а Ісая 53:1.

б 2 Неф. 9:31;

Мос. 26:28.

в УЗ 11:2.

г Дії 3:23; Ал. 50:20;

УЗ 50:8; 56:3.

15а Єр. 23:16; Ісая 24:5.

б пп Обряди.

в пп Відступництво.

г пп Новий і Вічний завіт.

16а Мт. 6:33.

б Ісая 53:6.

в УЗ 82:6.

г Вих. 20:4;

3 Неф. 21:17.

пп Ідолопоклонство.

д Ісая 50:9.

е УЗ 64:24; 133:14.

пп Вавилон;

Суєтність.

17а Ісая 24:1–6.

19а Дії 4:13; 1 Кор. 1:27;

УЗ 35:13; 133:58–59.

пп Лагідний,

Лагідність.

б 2 Неф. 28:31.

пп Довіра.

20а пп Свідчити.

22 Щоб Мій вічний “завіт міг бути встановленим;

23 Щоб повноту Моєї “євангелії могло бути ^бпроголошено “слабкими й простими до кінців землі, і перед царями та правителями.

24 Ось, Я є Бог і сказав це; ці “заповіді від Мене, і їх було дано Моїм слугам у їхній слабкості відповідно до звичаю їхньої ^бмови, щоб вони могли прийти до “розуміння.

25 І наскільки вони помилялися, щоб настільки це могло бути їм повідомлено;

26 І наскільки вони прагнули “мудрості, щоб настільки їх могло бути настановлено;

27 І наскільки вони грішили, то настільки б їм ^адокорялося, щоб вони могли ^бпокаятися;

28 І наскільки вони були “смиреними, щоб настільки їх могло бути зроблено сильними, і благословлено з висоти, і вони могли отримувати ^бзнання час від часу.

29 І щоб після отримання літопису Нефійців, так, саме Мій слуга Джозеф Сміт мо-

лодший міг мати силу перекладати милістю Бога, силою Бога “Книгу Мормона.

30 І також щоб ті, кому ці заповіді було дано, могли мати “силу закласти основи цієї ^бЦеркви й вивести її з мороку і з “темряви, єдину істинну й живу ^сЦеркву на лиці всієї землі, якою Я, Господь, дуже ^бзадоволений, кажучи про церкву як загал, а не індивідуально—

31 Бо Я, Господь, не можу дивитися на “гріх з найменшою мірою допущення;

32 Проте, того, хто кається й виконує заповіді Господа, буде ^апрощено;

33 А той, хто не ^акається, від того буде ^бзабрано навіть те світло, яке він отримав; бо Мій ^сДух не завжди буде ^сперемагатися в людині, каже Господь Саваот.

34 І знову, істинно Я кажу вам, о жителі землі: Я, Господь, хочу зробити це відомим для “всієї плоті;

35 Бо Я не “зважаю на особи і хочу, щоб усі люди дізнали-

22а УЗ 39:11.
пп Завіт; Новий і Вічний завіт.

23а пп Євангелія.
^б пп Місіонерська робота.

^в 1 Кор. 1:26–29.
24а 2 Неф. 33:10–11;
Морон. 10:27–28.

^б 2 Неф. 31:3;
Етер 12:39.

^в УЗ 50:12.
пп Розуміння.

26а Як. 1:5; УЗ 42:68.
пп Мудрість.

27а пп Карати,
Покарання.

^б пп Покаятися,
Покаяння.

28а пп Упокоритися,
Покірність.

^б пп Знання.

29а пп Книга Мормона.

30а УЗ 1:4–5, 17–18.

^б пп Відновлення євангелії; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

^в пп Темрява,
духовна.

^г Еф. 4:5, 11–14.

^п пп Церква, Ознаки істинності.

^д УЗ 38:10.

31а Ал. 45:16; УЗ 24:2.

пп Гріх.

32а УЗ 58:42–43.

пп Простити,
Прощати.

33а Мос. 26:32.

^б Ал. 24:30; УЗ 60:2–3.

^в пп Святий Дух.

^г Бут. 6:3; 2 Неф. 26:11;
Морм. 5:16;

Етер 2:15;
Морон. 9:4.

34а Мт. 28:19;

УЗ 1:2; 42:58.

35а Повтор. 10:17;

Дії 10:34; Морон. 8:12;
УЗ 38:16.

ся, що ^бдень скоро прийде; година ще не прийшла, але зовсім поруч, коли ^вмир буде забрано з землі, і ^гдиявол матиме владу над своїм власним володінням.

36 А також Господь матиме владу над Своїми ^асвятими, і ^бцарюватиме ^впосеред них, і зійде ^гсудом на ^дІдумею, тобто світ.

37 Досліджуйте ці ^азаповіді, бо вони істинні й вірні, і про-

роцтва та ^бобіцяння, які в них, буде всі здійснено.

38 Що Я, Господь, сказав, Я сказав і не відмовляюся; і хоч небеса й земля минуться, Моє ^аслово не минеться, але все буде ^бздійснено, чи Моїм власним ^вголосом, чи голо-
сом Моїх ^гслуг, все ^додно.

39 Бо слухай і знай, Господь є Бог, і ^аДух свідчить, і свідчення істинне, й ^бістина перебуває на віки вічні. Амінь.

РОЗДІЛ 2

Витяг із слів ангела Моронія пророкові Джозефу Сміту в домі пророкового батька в Манчестері, штат Нью-Йорк, увечері 21 вересня 1823 року (History of the Church, 1:12). Мороній був останнім у довгому ряді істориків, які склали літопис, що існує тепер у світі під назвою Книга Мормона. (Порівняйте: Малахія 4:5–6; також розділи 27:9; 110:13–16 і 128:18).

1, Ілля має відкрити священство; 2–3, Обіцяння батькам посаджені в серця дітей.

Ось, Я відкрию вам Священство, рукою пророка ^аІллі, перед пришествям ^бвеликого й жахливого дня Господа.

2 І ^авін посадить у серця дітей ^бобіцяння, дані батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків.

3 Якби це було не так, то всю землю було б повністю спустошено при Його пришестві.

35б пп Останні дні.

^в УЗ 87:1–2.

пп Мир; Ознаки часів.

^г пп Диявол.

36а пп Святий, Свята.

^б пп Ісус Христос—

Тисячолітнє царювання Христа.

^в Зах. 2:14–15;

УЗ 29:11; 84:118–119.

^г пп Суд, Судити.

^д пп Світ.

37а пп Писання.

^б УЗ 58:31; 62:6; 82:10.

38а 2 Цар. 10:10;

Мт. 5:18; 24:35;

2 Неф. 9:16;

ДС—Мт. 1:35.

^б УЗ 101:64.

^в Повтор. 18:18;

УЗ 18:33–38; 21:5.

пп Голос;

Одкровення.

^г пп Пророк.

^д пп Підтримка

Церковних

провідників;

Повноваження.

39а 1 Іван 5:6;

УЗ 20:27; 42:17.

^б пп Істина.

2 1а Мал. 4:5–6;

3 Неф. 25:5–6;

УЗ 110:13–15; 128:17;

ДС—Іст. 1:38–39.

пп Ілля; Ключі

священства.

^б УЗ 34:6–9; 43:17–26.

2а УЗ 27:9; 98:16–17.

^б пп Запечатувати,

Запечатування;

Спасіння мертвих.

РОЗДІЛ 3

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту, в Гармоні, штат Пенсільванія, в липні 1828 року, стосовно втрати 116 сторінок рукопису перекладу першої частини Книги Мормона, яка називалася книгою Легія. Пророк неохоче дозволив, щоб ці сторінки перейшли від нього під нагляд Мартіна Гарріса, який служив короткий час писарем під час перекладу Книги Мормона. Одкровення було дане через Урім і Туммім. (History of the Church, 1:21–23). (Див. розділ 10).

1–4, Путь Господа—це один вічний круг; 5–15, Джозеф Сміт повинен покаятися або втратити дар перекладу; 16–20, Книга Мормона вийде у світ, щоб спасти сім'я Легія.

ДІЯННЯ, і замисли, і наміри Бога не можуть бути зруйнованими, не можуть вони також зійти нанівець.

2 Тому що «Бог не ходить кривими стежками, не повертає Він також ані праворуч, ані ліворуч, не відхиляється Він від того, що Він сказав, отже Його стежки рівні, а Його ^бпуть є один вічний круг.

3 Пам'ятай, пам'ятай, що не ^адіяння Бога зруйновано, але діяння людей;

4 Бо хоч людина може мати багато одкровенень і силу творити могутні діяння, усе ж таки якщо вона ^ахвалиться своєю власною силою, і зне-

важає ^бпоради Бога, і йде за диктатами своєї власної волі й ^атілесних бажань, вона му- сить упасти й викликати на себе ^впомсту справедливого Бога.

5 Ось, тобі було довірено ці речі, проте якими суворими були тобі заповіді; пам'ятай також і обіцяння, які було дано тобі, якщо ти не порушиш їх.

6 І ось, як часто ти ^апорушував заповіді й закони Бога, і продовжував іти за ^бпереко- наннями людей.

7 Бо знай, тобі не слід було ^абоятися людину більше, ніж Бога. Хоч люди зневажають поради Бога й ставляться з ^бпрезирством до Його слів—

8 Проте тобі слід було бути вірним; і Він би простер Свою руку й підтримав тебе проти всіх вогненних ^астріл ^бсупротивника; і Він був би з

3 1а Пс. 8:3–9; УЗ 10:43.

2а Ал. 7:20.

пп Бог, Божество.

б 1 Неф. 10:18–19;

УЗ 35:1.

3а Дії 5:38–39;

Морм. 8:22; УЗ 10:43.

4а УЗ 84:73.

пп Гординя.

б Кн. Як. 4:10;

Ал. 37:37.

пп Заповіді Божі;

Порада.

в пп Плотський,

Плотське.

г пп Помста.

6а УЗ 5:21;

ДС—Іст. 1:28–29.

б УЗ 45:29; 46:7.

7а Пс. 27:1; Лк. 9:26;

УЗ 122:9.

пп Мужність,
Мужній; Страх.

б Лев. 26:42–43;

1 Неф. 19:7;

Кн. Як. 4:8–10.

8а Еф. 6:16;

1 Неф. 15:24;

УЗ 27:17.

б пп Диявол.

тобою кожного разу під час ^азбентеження.

9 Ось, ти є Джозеф, і тебе було обрано виконати роботу Господа, але через провину, якщо ти не усвідомиш цього, ти впадеш.

10 Але пам'ятай, Бог милостивий; отже, покайся в тому, що ти зробив і що протирічить заповіді, яку Я дав тобі, і ти все ще є обраним, і знову покликаний на цю роботу;

11 Якщо ти не зробиш цього, тебе буде звільнено і ти станеш таким, як усі інші люди, і не буде в тебе більше дару.

12 І коли ти віддав те, ^аперекладати яке Бог дав тобі зір і силу, ти віддав те, що було священним, у руки злочестивої ^блюдини,

13 Яка зневажила поради Бога і порушила найбільш священні обіцяння, які було дано перед Богом, і покладалася на своє власне судження, і ^ахвалилася своєю власною мудрістю.

14 І це є причиною того, що ти втратив свої привілеї на деякий час—

15 Бо ти дозволив, щоб пораду твого ^ауправителя було розтоптано від початку.

16 Проте, Мій труд пошириться, бо саме так як знання про ^аСпасителя прийшло у світ через ^бсвідчення Юдеїв, так само прийде ^азнання про Спасителя і до Мого народу—

17 І до ^аНефійців, і до Яківців, і до Йосипівців, і до Зорамійців через свідчення їхніх батьків—

18 І це ^асвідчення стане знанням ^бЛаманійців, і Лемуїльців, і Ізмаїльців, які ^авиродилися у зневірі через беззаконня їхніх батьків, яким Господь дозволив ^азнищити своїх братів Нефійців, через їхні беззаконня і їхні мерзоти.

19 І саме з цією ^аметою збережено ці ^бпластини, які містять ці літописи—щоб могли бути виконані ^аобіцяння Господа, які Він дав Своему народові;

20 І щоб ^аЛаманійці могли прийти до пізнання своїх батьків, і щоб вони могли знати обіцяння Господа, і щоб вони могли ^бвірити євангелії і ^апокладатися на заслуги Ісуса Христа, і бути ^апрославленими через віру в Його ім'я, і щоб через їхнє покаяння вони могли бути спасеними. Амін.

8в Ал. 38:5.

12а УЗ 1:29; 5:4.

б УЗ 10:6–8.

13а пп Гординя.

15а товто Господь.

16а пп Спаситель.

б 1 Неф. 13:23–25;

2 Неф. 29:4–6.

в Мос. 3:20.

17а 2 Неф. 5:8–9.

18а пп Книга Мормона.

б 2 Неф. 5:14;

Ен. 1:13–18.

в 2 Неф. 26:15–16.

г Морм. 8:2–3.

19а 1 Неф. 9:3, 5.

б пп Золоті пластини.

в 3 Неф. 5:14–15;

УЗ 10:46–50.

20а 2 Неф. 30:3–6;

УЗ 28:8; 49:24.

б Морм. 3:19–21.

в 2 Неф. 31:19;

Морон. 6:4.

г Морон. 7:26, 38.

РОЗДІЛ 4

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта його батькові, Джозефу Сміту старшому, в Гармоні, штат Пенсільванія, у лютому 1829 року (History of the Church, 1:28).

1–4, Доблесне служіння спасає Господніх священнослужителів; 5–6, Божі якості роблять їх правомочними для священнослужіння; 7, Треба прагнути всього Божого.

ТЕПЕР ось, “дивовижна робота має скоро розпочатися серед дітей людських.

2 Отже, о ви, хто починає “служіння Богу, дивіться, щоб ви ^бслужили Йому всім своїм “серцем, могутністю, розумом і силою, щоб могли ви стояти “безвинними перед Богом в останній день.

3 Отже, якщо ви маєте бажання служити Богові, вас “покликано до роботи;

4 Бо знайте, “ниви вже білі для ^бжнив; і ось, той, хто встромляє серпа з усієї сили, той складає про “запас, так що він не гине, але приносить спасіння своїй душі.

5 І “віра, ^бнадія, ^смилосердя й “любов, з ^ооком, єдиноспрямованим до “слави Бога, роблять його правомочним для цієї роботи.

6 Пам’ятайте про віру, “чесноту, знання, стриманість, ^бтерпіння, братерську доброту, благочестя, милосердя, “покірливість, “старанність.

7 “Просіть, і ви отримаєте; стукайте, і буде відчинено вам. Амінь.

РОЗДІЛ 5

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гармоні, штат Пенсільванія, у березні 1829 року, на прохання Мартіна Гарріса (History of the Church, 1:28–31).

1–10, Це покоління отримає Господнє слово через Джозефа

Сміта; 11–18, Трое свідків свідчитимуть про Книгу Мормона;

4 1а Ісаї 29:14;
1 Неф. 14:7; 22:8;
УЗ 6:1; 18:44.
пп Відновлення евангелії.
2а пп Служіння.
б Єг. 22:5; 1 Сам. 7:3;
УЗ 20:19; 76:5.
в пп Інтелект; Серце.
г 1 Кор. 1:8;
Кн. Як. 1:19;
3 Неф. 27:20.

3а УЗ 11:4, 15;
36:5; 63:57.
пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.
4а Іван 4:35; Ал. 26:3–5;
УЗ 11:3; 33:3, 7.
б пп Жнива.
в 1 Тим. 6:19.
5а пп Віра.
б пп Надія.
в пп Милосердя.

г пп Любов.
д Пс. 141:8; Мт. 6:22;
Морм. 8:15.
е пп Слава.
6а пп Чеснота.
б пп Терпіння.
в пп Упокоритися,
Покірність.
г пп Старанність.
7а Мт. 7:7–8;
2 Неф. 32:4.
пп Молитва.

19–20, Слово Господа буде підтверджено, як і в попередні часи; 21–35, Мартін Гарріс може покаятися й бути одним із свідків.

ОСЬ, Я кажу тобі, що оскільки Мій слуга “Мартін Гарріс бажав свідчення з Моїх рук, що ти, Мій слуга Джозеф Сміт молодший, отримав ^бпластини, про які ти свідчив і засвідчив, що ти отримав їх від Мене;

2 І тепер, ось що ти скажеш йому—Той, Хто розмовляв з тобою, сказав тобі: Я, Господь, є Бог і дав ці речі тобі, Моєму слугі Джозефу Сміту молодшому, і заповідав тобі, щоб ти стояв як “свідок щодо цих речей;

3 І Я зробив так, щоб ти ввійшов у завіт зі Мною, що не показуватимеш їх нікому, крім тих “осіб, яким Я наказав тобі; і ти не маєш ніякої ^бвлади над ними, якщо Я не надаю їй тобі.

4 І ти маєш дар перекласти ці пластини; і це є перший дар, яким Я наділив тебе; і Я заповів, щоб ти не домагався ніякого іншого дару, доки Мою мету не буде досягнуто в цьому; бо Я не дам тобі ні-

якого іншого дару, доки це не буде завершено.

5 Істинно, Я кажу тобі, що горе прийде до жителів землі, якщо вони “не прислухаються до Моїх слів;

6 Бо пізніше тебе буде “висвячено, і ти підеш і передаси Мої ^бслова дітям людським.

7 Ось, якщо вони не “повірять Моїм словам, вони не повірять тобі, Моєму слугі Джозефу, навіть якби було можливо, щоб ти показав їм усі ці речі, які Я довірив тобі.

8 О, це “невіруюче і ^бтвердошиє покоління—Мій гнів уже запалено проти них.

9 Ось, істинно Я кажу тобі, Я “зберіг ті речі, які Я довірив тобі, Моєму слугі Джозефу, з мудрою метою, яка в Мені є, і це буде повідомлено майбутнім поколінням;

10 Але це покоління матиме Моє слово через тебе;

11 І на додаток до твого свідчення, “свідчення трьох Моїх слуг, яких Я покличу й висвячу, яким Я покажу ці речі, і вони підуть з Моїми словами, які дано через тебе.

12 Так, вони будуть знати з певністю, що ці речі істинні, бо з небес Я проголошу це до них.

5 1а УЗ 5:23–24;
ДС—Іст. 1:61.

б пп Золоті пластини.

2а пп Свідок, Свідчення.

3а 2 Неф. 27:13.

Див. також Свідчення трьох свідків та Свідчення

восьми свідків на вступних сторінках Книги Мормона.

б 2 Неф. 3:11.

5а Єр. 26:4–5;
Ал. 5:37–38;
УЗ 1:14.

6а УЗ 20:2–3.

пп Висвячувати, Висвячення.

б 2 Неф. 29:7.

7а Лк. 16:27–31;
УЗ 63:7–12.

8а пп Невіра.
б Морм. 8:33.
пп Гординя.

9а Ал. 37:18.

11а 2 Неф. 27:12;
Етер 5:3–4;
УЗ 17:1–5.

13 Я дам їм силу, щоб вони могли дивитися й бачити ці речі такими, якими вони є;

14 І ^анікому більше не дарую Я цієї сили—отримати таке саме свідчення серед цього покоління, тепер, на початку цієї появи й виходу Моєї ^бЦеркви з пустині—чистої, як ^вмісяць, ясної, як сонце, і грізної, як військо з прапорами.

15 І видам Я свідчення трьох ^асвідків про Моє слово.

16 І ось, усіх, хто ^аповірить Моїм словам, тих Я ^бвідвідаю ^впроявом Мого ^гДуха, і вони ^днародяться від Мене, саме водою і Духом—

17 І тобі треба почекати ще трохи, бо тебе ще не ^ависвячено—

18 А їхнє свідчення також вийде на ^азасудження цього покоління, якщо вони закам'януть своїми серцями проти них;

19 Бо спустошливий ^абич пройде серед жителів землі і продовжуватиме виливатися час від часу, якщо вони не ^бпокаються, доки земля не

^вспустіє і жителів її не буде поглинуто й повністю знищено яскравістю Мого ^гпришестя.

20 Ось, Я кажу тобі це, так само, як ^аказав Я і людям про знищення Єрусалима; і Моє ^бслово буде підтверджено в цей час, як воно підтверджувалося до цього часу.

21 А тепер Я заповідаю тобі, Моєму слугі Джозефу, покаятися і ходити більш чесно переді Мною, і не піддаватися більше переконуванням людським;

22 І щоб ти був твердим у ^авиконанні заповідей, які Я заповідав тобі; і якщо ти робитимеш так, ось Я дарую тобі вічне життя, навіть якщо тебе буде ^бвбито.

23 І ось, Я знову кажу тобі, Моєму слугі Джозефу, стосовно ^алюдини, яка бажає свідчення—

24 Ось, Я кажу йому, він підносить себе й не впокорує себе достатньо переді Мною; але якщо він вклониться переді Мною, і впокорить себе в могутній молитві й вірі, у

14а 2 Неф. 27:13.

^б пп Відновлення евангелії; Церква Ісуса Христа.
^в УЗ 105:31; 109:73.

15а УЗ 17:1–20.

пп Свідки Книги Мормона.

16а Етер 4:11.

^б 1 Неф. 2:16.

^в УЗ 8:1–3.

^г пп Святий Дух.

^д пп Дар Святого Духа; Народитися знову, Народитися

від Бога;
Хрищення,
Христити.

17а пп Висвячувати,
Висвячення;
Повноваження.

18а 1 Неф. 14:7;

УЗ 20:13–15.

19а УЗ 29:8; 35:11;

43:17–27.

пп Ознаки часів;

Останні дні.

^б пп Покаятися,
Покаяння.

^в Ісаїя 24:1, 5–6.

^г Ісаїя 66:15–16;
УЗ 133:41.

пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

20а 1 Неф. 1:18;

2 Неф. 25:9.

^б УЗ 1:38.

22а пп Послушний,

Послушність,
Слухатися.

^б Ал. 60:13;
УЗ 6:30; 135:1–7.

23а УЗ 5:1.

щирості свого серця, тоді Я дам йому “глянути на речі, які він бажає побачити.

25 І тоді він скаже людям цього покоління: Ось, я побачив речі, які Господь показав Джозефу Сміту молодшому, і я “знаю з певністю, що вони істинні, бо я бачив їх, бо їх було показано мені силою Бога, а не людини.

26 І Я, Господь, заповідаю йому, Моєму слугі Мартіну Гаррісу, щоб він не казав їм більше нічого стосовно цих речей, крім ось чого: Я бачив їх, і їх було показано мені силою Бога; і це є ті слова, які він скаже.

27 Але якщо він заперечуватиме це, він порушить завіт, який він до того склав зі Мною, і знай, його засуджено.

28 І ось, якщо він не упокорить себе й не визнає переді Мною, що зробив те, що було неправильним, і не складе зі Мною завіт, що він виконуватиме Мої заповіді, виявлятиме віру в Мене, ось, Я кажу йому, що він не матиме такого огляду, бо Я не дам йому оглядати речі, про які Я говорив.

29 І якщо це буде так, Я заповідаю тобі, Моєму слугі Джозефу, що ти скажеш

йому, що він нічого більше не виконуватиме, і не турбуватиме більше Мене стосовно цієї справи.

30 І якщо це буде так, знай, Я кажу тобі, Джозефе, коли ти перекладеш ще кілька сторінок, ти зупинишся на деякий час, аж доки Я не накажу тобі знову; тоді ти можеш перекладати знову.

31 А якщо ти не зробиш цього, знай, ти не матимеш більше дару, і Я відніму ті речі, які Я довірив тобі.

32 І ось, через те, що Я передбачаю засідку знищити тебе, так, Я передбачаю, що якщо Мій слуга Мартін Гарріс не впокорить себе й не отримає свідчення з Моїх рук, тоді він упаде в провину;

33 І є багато тих, хто лежить у засідці, щоб “знищити тебе з лиця землі; і заради того, щоб твої дні могло бути подовжено, Я дав тобі ці заповіді.

34 Так, заради цього Я сказав: Зупинись і залишайся на місці, доки Я не накажу тобі, і Я “забезпечу тобі засоби, щоб ти міг завершити те, що Я заповідав тобі.

35 І якщо ти будеш “вірним у виконанні Моїх заповідей, тебе буде ^бпіднесено в останній день. Амінь.

24a Див. Свідчення трьох свідків на вступних сторінках Книги Мормона.

25a Етер 5:3.

33a УЗ 10:6; 38:13, 28.

34a 1 Неф. 3:7.

35a Вих. 15:26;
УЗ 11:20.

б Іван 6:39–40;

1 Сол. 4:17;
3 Неф. 15:1;
УЗ 9:14; 17:8;
75:16, 22.

РОЗДІЛ 6

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту і Оліверу Каудері в Гармоні, штат Пенсільванія, у квітні 1829 року (History of the Church, 1:32–35). Олівер Каудері розпочав свій труд як писар перекладу Книги Мормона 7 квітня 1829 року. Він уже отримав божественний прояв істинності пророкового свідчення відносно пластин, на яких було вигравіювано запис Книги Мормона. Пророк запитував у Господа через Урім і Туммім та отримав цю відповідь.

1–6, Трудівники на Господньому полі досягають спасіння; 7–13, Немає більшого дару, ніж дар спасіння; 14–27, Свідчення про істину приходить силою Духа; 28–37, Дивіться на Христа і творить добро постійно.

ВЕЛИЧНА й “дивовижна” робота скоро розпочинається для дітей людських.

2 Ось, Я є Бог; зважте на Моє “слово, живе та сильне, ⁶гостріше від меча обосічного, аж до поділу на частини і суглобів, і мозків; отже, зважте на Мої слова.

3 Дивіться, “ниви вже білі для жнив; отже, той, хто бажає жати, нехай він встроїть свого серпа з усієї сили і жне, доки день триває, щоб він міг зберегти як скарб для своєї душі вічне спасіння в царстві Бога.

4 Так, той, хто “встроїть

свого серпа й жатиме, того покликано Богом.

5 Отже, якщо ви “проситимете у Мене, ви отримаєте; якщо ви стукатимете, вам буде відчинено.

6 Тож, оскільки ви просили, ось, Я кажу вам, виконуйте Мої заповіді, і “прагніть розпочати й зміцнити справу ⁶Сіону;

7 “Прагніть не ⁶багатств, але ⁶мудрості, і знайте, ⁷таємниці Бога буде відкрито вам, і тоді вас буде зроблено багатими. Знайте, той багатий, хто має ⁶вічне життя.

8 Істинно, істинно Я кажу тобі, саме того що ти бажаєш від Мене, те воно й буде тобі; і якщо ти бажаєш, ти станеш тим засобом, за допомогою якого творитиметься багато добра в цьому поколінні.

9 Не говори цьому поколінню нічого іншого, крім “покаяння; виконуй Мої заповіді

6 1а Ісаїя 29:14;

УЗ 4:1–7; 18:44.

2а Євр. 4:12; Об. 1:16;

УЗ 27:1.

б Гел. 3:29; УЗ 33:1.

3а Іван 4:35;

УЗ 31:4; 33:3; 101:64.

4а Об. 14:15–19;

Ал. 26:5;

УЗ 11:3–4, 27.

5а Мт. 7:7–8.

6а 1 Неф. 13:37.

б пп Сіон.

7а Ал. 39:14;

УЗ 68:31.

б 1 Цар. 3:10–13;

Мт. 19:23;

Кн. Як. 2:18–19.

пп Багатство;

Суєтність.

в пп Мудрість.

z УЗ 42:61, 65.

пп Таємниці Божі.

δ УЗ 14:7.

9а Ал. 29:9;

УЗ 15:6;

18:14–15; 34:6.

пп Місіонерська

робота; Покаятися,

Покаяння.

і допомагай розпочати Мою роботу, згідно з Моїми заповідями, і тебе буде благословлено.

10 Ось ти маєш дар, і благословенний ти через свій дар. Пам'ятай, що він ^асвященний і походить згори—

11 І якщо ти ^апитатимеш, то ти знатимеш ^бтаємниці, величні й дивовижні; отже, використовуй свій ^вдар, щоб ти міг розкрити таємниці, щоб ти міг привести багатьох до пізнання істини, так, ^гпереконати їх у помилковості їхніх шляхів.

12 Не відкривай свій дар нікому, крім тих, хто твоєї віри. Не стався легковажно до ^асвященного.

13 Якщо ти творитимеш добро, так, і ^автримаєшся ^бвірним до ^вкінця, ти будеш спасеним у царстві Бога, що є найвеличнішим з усіх дарів Бога; бо немає дара більшого за дар ^гспасіння.

14 Істинно, істинно Я кажу тобі, благословенний ти за те, що зробив; бо ти ^апитав Мене, і ось, скільки разів ти питав, стільки ж разів ти отримував настанови Мого Духа. Якби це не було так, ти

б не був на тому місці, на якому ти є тепер.

15 Ось, ти знаєш, що питав Мене, і Я просвітив твій ^арозум; а тепер Я кажу це тобі, щоб ти міг знати, що тебе було просвітлено Духом істини;

16 Так, Я кажу тобі, щоб ти міг знати, що нема нікого, крім Бога, хто б ^азнав твої думки й наміри твого ^бсерця.

17 Я кажу це тобі як свідчення для тебе—що слова, або робота, що ти пишеш, є ^аістинними.

18 Отже, будь ^астаранним, ^бпідтримуй Мого слугу Джозефа вірно, в яких би складних обставинах він не опинявся заради Слова.

19 Зауважуй йому на його помилки, і приймай також зауваження від нього. Будь терпеливим; будь розсудливим; будь стриманим; май терпіння, віру, надію і милосердя.

20 Ось, ти є Олівер, і Я говорив з тобою через твої бажання; отже, ^азберігай як скарб ці слова в своєму серці. Будь вірним і старанним у виконанні заповідей Бога, і Я оточу тебе руками Моєї любові.

21 Ось, Я є Ісус Христос, ^аСин Бога. Я Той Самий, Хто

10а УЗ 63:64.

11а УЗ 102:23;

ДС—Іст. 1:18, 26.

б Мт. 11:25; 13:10–11;

Ал. 12:9.

в пп Дар; Дари Духа.

г Як. 5:20; Ал. 62:45;

УЗ 18:44.

12а Мт. 7:6.

13а 1 Неф. 15:24.

б Мос. 2:41;

Етер 4:19;

УЗ 51:19; 63:47.

в пп Терпіння.

г пп Спасіння.

14а пп Молитва.

15а пп Інтелект.

16а 1 Хр. 28:9;

Мт. 12:25;

Євр. 4:12;

Мос. 24:12;

3 Неф. 28:6.

пп Всемудрий.

б 1 Цар. 8:39.

17а УЗ 18:2.

18а пп Старанність.

б УЗ 124:95–96.

20а Етер 3:21;

УЗ 84:85.

21а пп Ісус Христос.

прийшов до ^бСвоїх, і Свої не прийняли Мене. Я є ^ссвітло, що сяє у ^ттемряві, і темрява не досягає його.

22 Істинно, істинно Я кажу тобі, якщо ти бажаєш додаткового свідчення, розкинь розумом про ту ніч, коли ти волав до Мене у своєму серці, щоб ти міг ^ззнати про істинність цього.

23 Хіба Я не промовляв ^ммир твоєму розуму стосовно цього? Яке більше ^ссвідчення ти можеш мати, ніж від Бога?

24 І тепер ось, ти отримав свідчення; бо якщо Я сказав тобі те, що жодна людина не знає, хіба не отримав ти свідчення?

25 І ось, Я даю тобі дар, якщо ти бажаєш від Мене, ^пперекладати, саме так, як Мій слуга Джозеф.

26 Істинно, істинно Я кажу тобі, що існують ^ллітописи, які містять у собі багато чого з Моєї євангелії, які було утримано через ^ззлочестивість людей;

27 А тепер Я наказую тобі, якщо ти маєш добрі бажання—бажання накопичувати скарби для себе на небесах,—

тоді будеш ти своїм даром допомагати виводити на світло ті частини Моїх ^пписань, які було приховано через беззаконня.

28 А тепер ось, Я даю тобі, а також Моєму слугі Джозефу, ключі від цього дару, який виведе на світло це священнослужіння; і устами двох чи трьох ^ссвідків буде кожне слово стверджено.

29 Істинно, істинно Я кажу вам, якщо вони відкинуть Мої слова, і цю частину Моєї євангелії і Мого священнослужіння, благословенні ви, бо вони не зможуть заподіяти вам більше, ніж Мені.

30 І навіть якщо вони ^ззаподіють вам те саме, що вони заподіяли Мені, благословенні ви, бо будете ^жжити зі Мною в ^сславі.

31 Але якщо вони не ^ввідкинуть Мої слова, що їх буде стверджено ^ссвідченням, яке буде дано, благословенні вони, і тоді матимете ви радість у плодах вашої праці.

32 Істинно, істинно, Я кажу вам, як Я казав Моїм учням, де двоє чи троє ^ззберуться разом в ім'я Моє, стосовно чо-

21^б Іван 1:10–12;
Дії 3:13–17;
3 Неф. 9:16; УЗ 45:8.
^в Іван 1:5; УЗ 10:58.
пп Світло, Світло Христа.
^г pp Темрява, духовна.
22^а pp Проникливість, дар проникливості.
23^а pp Мир.
^б 1 Іван 5:9;
УЗ 18:2.

25^а Мос. 8:13;
УЗ 5:4; 9:1–5, 10.
26^а УЗ 8:1; 9:2.
пп Писання, про появу яких пророчили.
^б pp Злочестивість, Злочестиві.
27^а УЗ 35:20.
28^а Повтор. 19:15;
2 Кор. 13:1;
2 Неф. 27:12–14;
УЗ 128:3.

30^а УЗ 5:22; 135:1–7.
пп Мученик, Мучеництво, Мученицька смерть.
^б Об. 3:21.
^в pp Слава.
31^а 3 Неф. 16:10–14;
УЗ 20:8–15.
^б pp Свідок, Свідчення.
32^а Мт. 18:19–20.
пп Єдність.

гось, знайте, там буду Я ^бсеред них—так само Я є серед вас.

33 Не ^ббійтеся творити добро, сини Мої, бо що ви ^бпосієте, те саме й пожнете; отже, якщо посієте добро, ви й пожнете добро як свою винагороду.

34 Отже, не бійся, черідко мала; творіть добро; нехай земля і пекло об'єднаються проти вас, а якщо вас збудовано на Моїй ^аскелі, вони не зможуть подолати.

35 Ось, Я не звинувачую вас;

йдіть своїм шляхом і не ^атрішть більше; виконуйте з тверезістю роботу, яку Я заповів вам.

36 ^аЗвертайтеся до Мене в кожній думці; не вагайтеся, не бійтеся.

37 ^аПодивіться на рани, які прокололи Мій бік, і також на сліди ^бцвяхів на Моїх руках і ногах; будьте вірними, виконуйте Мої заповіді, і ви ^ауспадкуєте ^іцарство небесне. Амінь.

РОЗДІЛ 7

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту і Оліверу Каудері в Гармоні, штат Пенсільванія, у квітні 1829 року, коли вони запитували через Урім і Туммім про те, чи залишився Іван, улюблений учень, у плоті, чи помер. Це одкровення є перекладеним варіантом літопису, який Іван зробив на пергаменті і сховав (History of the Church, 1:35–36).

1–3, Іван Улюблений житиме, доки Господь не прийде; 4–8, Петро, Яків та Іван володіють ключами євангелії.

ГОСПОДЬ сказав мені: Іване, Мій ^аулюблений, чого ти ^ббажаєш? Бо якщо ти попросиш те, що ти хочеш, воно буде дано тобі.

2 І я сказав йому: Господи, дай мені владу над ^асмертю, щоб я міг жити і приводити душі до Тебе.

3 І Господь сказав мені: Істинно, істинно, Я кажу тобі, через те, що ти бажаєш цього, ти ^азалишишся, доки Я прийду у Своїй ^бславі, і ^апро рокуватимеш перед наро-

32б УЗ 29:5; 38:7.

33а пп Мужність,

Мужній.

б Гал. 6:7–8;

Мос. 7:30–31;

Ал. 9:28; УЗ 1:10.

34а Пс. 71:3;

Мт. 7:24–25;

1 Кор. 10:1–4;

Гел. 5:12;

УЗ 10:69;

18:4, 17; 33:13;

Мойс. 7:53.

пп Скеля.

35а Іван 8:3–11.

36а Ісая 45:22;

УЗ 43:34.

37а пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

б пп Розп'яття.

в Мт. 5:3, 10;

3 Неф. 12:3, 10.

г пп Царство Боже,

або Царство

Небесне.

7 1а пп Іван, син

Зеведеїв.

б 3 Неф. 28:1–10.

2а Лк. 9:27.

пп Смерть

фізична.

3а Іван 21:20–23.

пп Перетворені

істоти.

б пп Друге

пришестя Ісуса

Христа; Слава.

в Об. 10:11.

дами, колінами, язиками й людьми.

4 І з цієї причини Господь сказав Петру: Якщо Я хочу, щоб він залишився, доки Я не прийду, що тобі до цього? Бо він хотів від Мене, щоб він міг приводити душі до Мене, а ти хотів, щоб ти міг швидко прийти до Мене в Моє "царство.

5 Я кажу тобі, Петре, це було хороше бажання; але Мій улюблений забажав, щоб він міг зробити більше, тобто, ще більшу роботу серед людей, ніж те, що він до цього зробив.

6 Так, він почав більшу

роботу; отже Я зроблю його таким як палаючий вогонь, і ангелом, який "священнослужить; він буде священнослужити тим, хто будуть ^бспадкоємцями спасіння, які живуть на "землі.

7 І Я поставлю тебе священнослужити йому і твоєму братові Якову; і вам трьом Я дам цю владу і "ключі цього священнослужіння до тих пір, коли Я прийду.

8 Істинно Я кажу вам, ви будете обидва мати згідно з вашими бажаннями, бо ви обидва "радієте в тому, що ви забажали.

РОЗДІЛ 8

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Оліверу Каудері в Гармоні, штат Пенсільванія, у квітні 1829 року (History of the Church, 1:36–37). Під час перекладу Книги Мормона Олівер, який продовжував служити писарем, пишучи під диктування Пророка, забажав отримати дар перекладу. Господь відповів на його благання, пославши це одкровення.

1–5, Одкровення приходить силою Святого Духа; 6–12, Таємниці Божі і сила перекладати давні літописи приходять через віру.

ОЛІВЕРЕ Каудері, істинно, істинно, Я кажу тобі, що так певно, як живе Господь, Який є твоїм Богом і Викупителем, саме так певно

отримаєш ти ^бзнання про будь-які речі, про які ^впитатимеш ти у вірі, з чесним серцем, віруючи в те, що ти отримаєш знання стосовно вигравіювань старих ^глітописів, які є давніми, які містять ті частини Мого писання, про які було сказано ^дпроявом Мого Духа.

4а пп Царство Боже, або Царство Небесне.

6а УЗ 130:5.

б УЗ 76:86–88.

в Іван 10:8–11;

УЗ 77:14.

7а Мт. 16:19;

Дії 15:7;

ДС—Іст. 1:72.

пп Ключі

священства.

8а пп Радість.

8 1а ДС—Іст. 1:66.

пп Каудері, Олівер.
б пп Знання.

в пп Молитва.

г УЗ 6:26–27; 9:2.

д УЗ 5:16.

2 Так, знай, Я “скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму ^бсерці, через “Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці.

3 Тепер ось, це є дух одкровення; ось, це є дух, яким Мойсей перевів дітей Ізраїля через “Червоне море посуху.

4 Отже, це є твій дар; покладайся на нього, і будеш ти благословенним, бо він визволить тебе з рук твоїх ворогів, коли, якби не було так, вони б убили тебе й привели твою душу до знищення.

5 О, пам’ятай ці “слова і виконуй Мої заповіді. Пам’ятай, це є твій дар.

6 Ось це не весь твій дар; бо ти маєш іще один дар, який є даром Аарона; ось, він сказав тобі багато чого;

7 Ось, немає іншої сили, крім сили Бога, що може зробити так, щоб цей дар Аарона був з тобою.

8 Отже, не вагайся, бо це є дар Бога; і ти триматимеш його в своїх руках, і творитимеш дивовижні справи; і ніяка сила не зможе забрати його з твоїх рук, бо це робота Бога.

9 І тож усе, про що ти попросиш Мене розповісти тобі цим засобом, те Я дам тобі, і ти матимеш знання про це.

10 Пам’ятай, що без “віри ти не можеш нічого зробити; тож проси з вірою. Не стався легковажно до цього; не ^бпроси того, про що тобі не слід.

11 Проси, щоб ти міг знати таємниці Бога, щоб ти міг “перекладати й отримати знання з усіх тих давніх літописів, які було сховано, що є священними; і згідно з твоєю вірою буде це зроблено тобі.

12 Ось, це Я, Хто сказав це; і Я є Той Самий, Який говорив з тобою від початку. Амінь.

РОЗДІЛ 9

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Оліверу Каудері в Гармоні, штат Пенсільванія, у квітні 1829 року (History of the Church, 1:37–38). Олівера вчать бути терпеливим і умовляють удовольнятися тим, що він пише, на цей час, під диктування перекладача, і не намагатися перекладати.

1–6, Інші давні літописи ще мають бути перекладені; 7–14, Книга Мормона перекладається через вивчення й духовне підтвердження.

ОСЬ, Я кажу тобі, Мій сину, що через те, що ти не “перекладав так, як ти бажав від Мене, і почав знову ^бписати для Мого слуги,

2а УЗ 9:7–9.
пп Одкровення.
б пп Серце.
в пп Святий Дух.
3а Вих. 14:13–22;

Повтор. 11:4;
1 Неф. 4:2;
Мос. 7:19.
пп Червоне море.
5а Повтор. 11:18–19.

10а пп Віра.
б УЗ 88:63–65.
11а УЗ 9:1, 10.
9 1а УЗ 8:1, 11.
б ДС—Іст. 1:67.

Джозефа Сміта молодшого, саме тому Я б хотів, щоб ти продовжував, доки не закінчиш цей літопис, який Я довірив йому.

2 А тоді, ось, ^аінші ^блітописи Я маю, так що Я дам тобі силу, щоб ти міг допомагати перекладати.

3 Будь терпеливим, Мій сину, бо це є мудрість у Мені, і недоцільно, щоб ти перекладав у цей час.

4 Ось, робота, яку тебе покликано виконувати—це писати для Мого слуги Джозефа.

5 І, ось, саме тому, що ти не продовжував, як розпочинав, коли ти почав перекладати, Я відібрав цей привілей від тебе.

6 Не ^аремствуй, Мій сину, бо це є мудрість у Мені, щоб Я обійшовся з тобою в такий спосіб.

7 Ось, ти не зрозумів; ти вважав, що Я дам це тобі, тоді як ти не взяв на думку нічого, крім того, щоб просити Мене.

8 Але, ось, Я кажу тобі, що ти повинен ^аз'ясувати це повністю своїм розумом; потім ти повинен ^бспитати Мене, чи це правильно, і якщо це

правильно, Я зроблю так, щоб твої ^агруди ^азапалали зсередини; отже, ти ^авідчуєш, що це правильно.

9 Але якщо це не правильно, в тебе не буде таких відчуттів, а буде ^азаціпеніння думки, яке зробить так, що ти забудеш те, що неправильно; отже, ти не можеш писати те, що є священним, якщо це не дано тобі від Мене.

10 Тож, якби ти знав це, ти б міг ^аперекладати; проте, нема в тому необхідності, щоб ти перекладав тепер.

11 Знай, це було доцільно, коли ти починав; але ти ^абоювся, і час минув, і це недоцільно тепер;

12 Бо, хіба ти не бачиш, що Я дав Моєму слугі ^аДжозефу достатньо сили, якою це надолужується. І жодного з вас Я не засудив.

13 Роби те, що Я заповідав тобі, і ти процвітатимеш. Будь вірним, і не піддавайся ніякій ^аспокусі.

14 Стій твердо в ^ароботі, до якої Я тебе ^бпокликав, і жодну волосину з твоєї голови не буде загублено, і тебе буде ^апіднесено в останній день. Амінь.

2а Вказує на додаткову перекладацьку діяльність (включаючи зроблений Джозефом Смітом переклад Біблії та Книги Авраама), у якій Олівер Каудері брав участь як писар.
пп Переклад

Джозефа Сміта (ПДС).
б УЗ 6:26; 8:1.
6а пп Ремствувати.
8а пп Обдумувати.
б пп Молитва.
в Лк. 24:32.
г пп Натхнення, Надихати; Свідок, Свідчення.
д УЗ 8:2–3.
9а УЗ 10:2.

10а УЗ 8:11.
11а пп Страх.
12а УЗ 18:8.
13а пп Спокушати, Спокуса.
14а 1 Кор. 16:13.
б пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.
в Ал. 13:29;
УЗ 17:8.

РОЗДІЛ 10

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в Гармоні, штат Пенсільванія, улітку 1828 року (History of the Church, 1:20–23). Тут Господь повідомляє Джозефа про зміни, зроблені злочестивими людьми на 116 сторінках рукопису перекладу “Книги Лейя”, у Книзі Мормона. Ці сторінки рукопису було втрачено з володіння Мартіна Гарріса, якому ці аркуші було тимчасово довірено. (Див. заголовок до розділу 3). Злий задум був такий: дочекатися сподіваного перекладу матеріалу, який вкрадені сторінки містили в собі, а потім знеславити перекладача, указуючи на розбіжності, викликані цими змінами. Те, що цей злочестивий намір зародився в Злого й був відомий Господу ще відтоді, як Мормон, давній Нефійський історик, робив своє скорочення зібраних пластин, показано в Книзі Мормона (див. Слова Мормона 1:3–7).

1–26, Сатана збуджує злочестивих людей протистояти Господній роботі; 27–33, Він прагне знищити душі людей; 34–52, Євангелія має піти до Ламанійців і до всіх народів через Книгу Мормона; 53–63, Господь устанавить Свою Церкву й Свою євангелію серед людей; 64–70, Він збере тих, хто кається, у Свою Церкву й спасе послухних.

ТЕПЕР ось, Я кажу тобі, тому що ти передав те написане, перекладати яке за допомогою “Урімів і Туммімів” ти одержав силу, в руки ^бзлочестивої людини, ти втратив це.

2 І ти також втратив свій дар у той самий час, і твій “розум став затьмареним.

3 Проте, його зараз знову “відновлено тобі; отже дивись, будь вірним і продов-

жуй аж до закінчення роботи з перекладу, що залишилася, так, як ти й починав.

4 Не біжи “швидше й не працюй більше, ніж маєш ^бсили й засобів, наданих тобі, щоб ти зміг перекладати; але будь ^астаранним до кінця.

5 “Молись завжди, щоб ти міг вийти переможцем; так, щоб ти міг перемогти Сатану, і щоб ти міг уникнути рук слуг Сатани, які підтримують його роботу.

6 Ось, вони прагнули “знищити тебе; так, і навіть ^блюдина, якій ти довіряв, прагнула знищити тебе.

7 І з цієї причини Я сказав, що він є злочестивою людиною, бо він прагнув відняти речі, які тобі було довірено; і він також прагнув знищити твій дар.

8 І через те, що ти передав

10 1а пп Урім і Туммім.
б УЗ 3:1–15.
2а пп Інтеллект.
3а УЗ 3:10.

4а Мос. 4:27.
б Вих. 18:13–26.
в Мт. 10:22.
пп Старанність.

5а 3 Неф. 18:15–21.
пп Молитва.
6а УЗ 5:32–33; 38:13.
б УЗ 5:1–2.

написане в його руки, ось, злочестиві люди забрали це в тебе.

9 Отже, ти віддав це, так, те, що було священним, до злочестивості.

10 І ось, “Сатана вклав їм у серце змінити слова, які ти велів записати, тобто які ти переклав і які вийшли з твоїх рук.

11 І ось, Я кажу тобі, тому що вони змінили слова, ті читаються протилежно тому, що ти переклав і велів записати;

12 І в такий спосіб диявол прагнув скласти підступний план, щоб він міг знищити цю роботу;

13 Бо він вклав їм у серця зробити це, щоби брешучи, вони могли сказати, що “піймали тебе на тих словах, які ти вдавав, що перекладаєш.

14 Істинно, Я кажу тобі, що Я не дозволю, щоб Сатана здійснив свій злий план щодо цього.

15 Бо знай, він уклав їм у серця змусити тебе спокушати Господа Бога твого, просячи перекласти це ще раз.

16 І тоді, ось, вони кажуть і думають у своїх серцях—Ми подивимось, чи дав йому Бог силу перекладати; якщо так, Він і знову дасть йому силу;

17 А якщо Бог дасть йому силу знову, або якщо він перекладатиме знову, або, іншими словами, якщо він наведе ті ж самі слова, ось, ми маємо ті самі у себе, і ми змінили їх;

18 Отже, вони не узгоджуватимуться, і ми скажемо, що він збрехав у своїх словах, і що він не має дару, і що він не має сили;

19 Отже, ми знищимо його, а також цю роботу; і ми зробимо це, щоб не бути нам присоромленими в кінці і щоб ми могли отримати славу світу.

20 Істинно, істинно Я кажу тобі, що Сатана має сильну владу над їхніми серцями; він “збуджує їх на ⁶беззаконня проти того, що є добрим;

21 І їхні серця “розбещені і сповнені ⁶злочестивості й мерзот; і вони ⁶люблять ⁷темряву більше, ніж світло, через те що злими є ⁸справи їхні; отже, вони не проситимуть Мене.

22 “Сатана збуджує їх, щоб він міг ⁶привести їхні душі до знищення.

23 І таким чином він склав підступний план, думаючи знищити роботу Бога; але Я спитаю це з їхніх рук, і це обернеться на їхній сором і засудження в день ⁴суду.

10а пп Диявол.

13а Єр. 5:26.

20а 2 Неф. 28:20–22.

б пп Гріх.

21а УЗ 112:23–24.

б пп Злочестивість,

Злочестиві.

в Мойс. 5:13–18.

г Мос. 15:26.

пп Темрява,

духовна.

д Іван 3:18–21;

УЗ 29:45.

22а 2 Неф. 2:17–18.

б пп Спокушати,

Спокуса.

23а Гел. 8:25;

УЗ 121:23–25.

24 Так, він збуджує їхні серця гніватися на цю роботу.

25 Так, він каже їм: Обманюйте й лежить у засідці, аби спіймати, щоб ви могли знищити; знайте, немає в цьому нічого поганого. І таким чином він улещує їх, і каже їм, що це не є гріх— “брехати для того, щоб вони могли спіймати людину на брехні, щоб вони могли знищити її.

26 І так він улещує їх, і “веде їх далі, доки не затягує їхні душі вниз до ^бпекла; і таким чином він робить так, що вони піймають себе у свою власну ^апастку.

27 І так він ходить угору і вниз, ^атуди-сюди по землі, прагнучи ^бзнищити душі людей.

28 Істинно, істинно, Я кажу тобі, горе тому, хто бреше, щоб ^аобманювати, бо він вважає, що другий бреше, щоб обманювати, бо такі не звільняються від ^бсправедливості Бога.

29 Тепер ось, вони змінили ці слова, тому що Сатана сказав їм: Він обманув вас—і таким чином він улестив їх вдіяти беззаконня, змусити тебе ^аспокушати Господа Бога твого.

30 Ось, Я кажу тобі, що ти не будеш перекладати знову

ті слова, які пішли геть з твоїх рук;

31 Бо знай, вони не завершать своїх злих намірів брехати проти тих слів. Бо, знай, якщо ти наведеш ті ж самі слова, вони скажуть, що ти збрехав і що ти удавав, ніби перекладаєш, але що ти протирічиш самому собі.

32 І ось, вони видадуть це, і Сатана зробить серця людей закам’янілими, щоб збудити їхній гнів проти тебе, так що вони не повірять Моїм словам.

33 Таким чином ^аСатана думає подолати твоє свідчення в цьому поколінні, щоб ця робота не йшла далі в цьому поколінні.

34 Але знай, ось мудрість, і через те, що Я показую тобі ^амудрість і даю тобі заповіді щодо цих речей, що тобі слід робити, не показуй її світові, доки не завершиш роботу з перекладу.

35 Не дивуйся, що Я сказав тобі: Ось мудрість, не показуй її світові—бо Я сказав, не показуй її світові, щоб тебе могло бути збережено.

36 Ось, Я не кажу, що ти не будеш показувати її праведним;

37 Але оскільки ти не можеш завжди судити про ^аправедних, тобто, оскільки ти не

25а 2 Неф. 2:18; 28:8–9;

Ал. 10:17; Мойс. 4:4.

пп Брехня.

26а пп Відступництво.

б пп Пекло.

в Пр. 29:5–6;

1 Неф. 14:3.

27а Йов 1:7.

б 2 Неф. 28:19–23;

УЗ 76:28–29.

28а пп Обман,

Обманювати.

б Рим. 2:3.

пп Справедливість.

29а Мт. 4:7.

33а пп Диявол.

34а пп Мудрість.

37а Мт. 23:28.

можеш завжди відрізнити злочестивих від праведних, тож Я кажу тобі, зберігай ^бмовчання, доки Я не вважаю тиму можливим зробити все відомим світові стосовно цієї справи.

38 А тепер, істинно Я кажу тобі, що розповідь про “те, що ти написав, що вийшло з твоїх рук, вигравіювано на ^бпластинах Нефія;

39 Так, і ти пам’ятаєш, у тому написаному було сказано, що більш докладнішу розповідь про це було дано на пластинах Нефія.

40 І ось, через те, що розповідь, яку вигравіювано на пластинах Нефія, більш детально стосується того, що, за Моєю мудрістю, Я хочу принести до пізнання людей у цій розповіді—

41 Отже, ти перекладеш вигравіювання, які знаходяться на “пластинах Нефія, аж доки не підійдеш до царювання царя Веніяміна, тобто, доки ти не підійдеш до того, що ти вже переклав, що ти зберіг;

42 І ось, ти видаси це як літопис Нефія; і таким чином Я розстрою плани тих, хто змінив Мої слова.

43 Я не дозволю, щоб вони знищили Мою роботу; так,

Я покажу їм, що Моя мудрість більша за підступність диявола.

44 Ось, вони мають тільки частину, тобто скорочення розповіді Нефія.

45 Ось, на пластинах Нефія вигравіювано багато того, що дійсно дає глибше поглянути на Мою євангелію; отже, це є мудрість у Мені, що тобі слід перекласти цю першу частину вигравіювань Нефія і видати в цьому труді.

46 І ось, решта цього “труда дійсно містить усі ті частини Моєї ^бєвангелії, про які Мої святі пророки, так, а також Мої учні, ^абажали в своїх молитвах, щоб вони прийшли до цього народу.

47 І Я сказав їм, що це буде “дано їм згідно з їхньою ^бвірою в їхніх молитвах;

48 Так, і такою була їхня віра—що Моя євангелія, яку Я дав їм, щоб вони могли проповідувати в свої дні, могла прийти до їхніх братів ^аЛаманійців, а також до всіх тих, хто стали Ламанійцями через свої розколи.

49 Тепер, це ще не все—їхня віра в їхніх молитвах була в тому, що ця євангелія має стати знаною також, якщо буде можливим, що

376 Вих. 14:14.

38а У вступі до першого видання Книги Мормона Пророк пояснював, що текст на загублених 116 сторінках було перекладено з тієї

частини пластин, що мала назву “Книга Легія”.

^б пп Пластини.

41а Сл. Морм. 1:3–7.

46а пп Книга Мормона.

^б пп Євангелія.

^в Ен. 1:12–18;

Морм. 8:24–26; 9:34–37.

47а 3 Неф. 5:13–15;

УЗ 3:19–20.

^б пп Віра.

48а Морон. 10:1–5;

УЗ 109:65–66.

інші народи володітимуть цією землею;

50 І таким чином, вони залишили благословення цій землі в своїх молитвах, що той, хто віритиме в цю євангелію на цій землі, матиме вічне життя;

51 Так, що вона має бути доступною для всіх, з якого б народу, коліна, язика або з яких людей вони б не були.

52 А тепер ось, згідно з їхньою вірою в їхніх молитвах принесу Я цю частину Моєї євангелії до пізнання Мого народу. Ось, Я не приношу її, щоб знищити ту, яку вони вже отримали, але щоб розбудувати її.

53 І з цієї причини сказав Я: Якщо це покоління не закам'яніє серцями своїми, Я встановлю Свою Церкву серед них.

54 Тож Я не кажу це, щоб знищити Мою Церкву, але Я кажу це, щоб збудувати Мою Церкву;

55 Отже тому, хто належить до Моєї Церкви, не треба ^ббоятися, бо такі ^бвспадають ^бцарство небесне.

56 Але ті, хто не ^ббоїться Мене, не виконує Мої заповіді, але будує ^бцеркви для себе, щоби здобувати ^бнаживу, так, і всі ті, що діють злочестиво й будують царство

диявола—так, істинно, істинно, Я кажу тобі, що це саме їх Я турбуватиму, і зроблю так, що вони будуть тремтіти і трястися аж до самого нутра.

57 Ось, Я є Ісус Христос, “Син Бога. Я прийшов до Своїх, і Свої не прийняли Мене.

58 Я є “світло, що сяє в темряві, і темрява не досягає його.

59 Я є Той, Хто сказав—“Інші ^бвівці є в Мене, які не з цієї отари—Моїм учням, і багато було там таких, які не ^бзрозуміли Мене.

60 І Я покажу цим людям, що в Мене були інші вівці, і що вони були вітою “дома Якова;

61 І Я винесу на світло їхні дивовижні діяння, які вони творили в ім'я Моє;

62 Так, і Я також винесу на світло Мою євангелію, якої їх навчали, і ось, вони не зречуться того, що отримано, але вони розбудують її, і винесуть на світло істинні положення Мого ^бвчення, так, і єдиного ^бвчення, яке є в Мені.

63 І це Я роблю для того, щоб установити Мою євангелію, щоб не було стільки суперечок; так, “Сатана збуджує серця людей до ^бсуперечок стосовно положень Мого ^бвчення; і в цьому вони помиляються, бо вони ^бпере-

55а пп Страх.
б Мт. 5:10.
в пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.
56а Еклл. 12:13–14.
б пп Диявол—

Церква диявола.
в 4 Неф. 1:26.
57а Рим. 1:4.
58а УЗ 6:21.
59а Іван 10:16.
б пп Добрий Пастир.
в 3 Неф. 15:16–18.

60а пп Виноградник
Господній.
62а 3 Неф. 11:31–40.
63а пп Диявол.
б пп Суперечка.
в 2 Пет. 3:16.

кручують писання і не розуміють їх.

64 Отже, Я розгорну перед ними цю велику таємницю;

65 Бо ось, Я “зберу їх, як квочка збирає своїх курчат під свої крила, якщо вони не закам’яніють своїми серцями;

66 Так, якщо вони захочуть, вони зможуть прийти, і вільно скуштувати з “вод життя.

67 Ось, це Моє вчення—той, хто кається й “приходить до Мене,—ось хто є Моя ^бЦерква.

68 Той, хто “проголошує більше або менше цього, той не від Мене, але ^бпроти Мене; отже, він не з Моєї Церкви.

69 А тепер ось, той, хто з Моєї Церкви, і вистоїть у Моїй Церкві до кінця, того встановлю Я на Моїй “скелі, і ^бворота пекла не переможуть їх.

70 А тепер, пам’ятай слова Того, Хто є життя й “світло світу, твій Викупитель, твій ^бГосподь і твій Бог. Амінь.

РОЗДІЛ 11

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта його братові Гайруму Сміту в Гармоні, штат Пенсільванія, у травні 1829 року (History of the Church, 1:39–46). Це одкровення було отримано через Урім і Туммім у відповідь на Джозефові благання й запит. В “Історії Церкви” є припущення, що це одкровення було отримано після відновлення Ааронового священства.

1–6, Трудівники у винограднику здобудуть спасіння; 7–14, Прагни мудрості, закликай до покаяння, довіряй Духові; 15–22, Виконуй заповіді й вивчай Господнє слово; 23–27, Не заперечуй духа одкровення і пророцтва; 28–30, Ті, хто приймають Христа, стають синами Бога.

ВЕЛИЧНА й “дивовижна робота скоро розпочинається серед дітей людських.

2 Ось, Я є Бог; “зваж на Моє

^бслово, живе та “сильне, ‘гостріше від меча обосічного, аж до поділу на частини і суглобів, і мозків; отже, зваж на Моє слово.

3 Дивись, поле вже “біле для жнив; отже, той, хто бажає жати, нехай він устроїть свого серпа з усієї сили і жне, доки день триває, щоб він міг ^бзберегти як скарб для своєї душі “вічне спасіння в царстві Бога.

4 Так, той, хто встроїть

65a Лк. 13:34;
3 Неф. 10:4–6;
УЗ 43:24.

66a пп Жива вода.

67a Мт. 11:28–30.
б пп Церква Ісуса Христа.

68a 3 Неф. 11:40.
б Лк. 11:23.

69a пп Скеля.

б Мт. 16:18;
2 Неф. 4:31–32;
УЗ 17:8; 128:10.

70a пп Світло, Світло Христа.

б пп Ісус Христос.

11 1a Ісаїя 29:14; УЗ 4.
пп Відновлення

евангелії.

2a 1 Неф. 15:23–25;
УЗ 1:14; 84:43–45.

б Євр. 4:12.

в Ал. 4:19; 31:5.

г Гел. 3:29–30; УЗ 6:2.

3a УЗ 12:3.

б Лк. 18:22; Гел. 5:8.

в 1 Тим. 6:19.

свого “серпа й жатиме, того покликано Богом.

5 Отже, якщо ти “просити-меш у Мене, ти отримаєш; якщо ти стукатимеш, тобі буде відчинено.

6 Тож, оскільки ти просив, ось, Я кажу тобі, виконуй Мої заповіді, і прагни розпочати й зміцнити справу “Сіону.

7 Прагни не “багатств, а ^бмудрості; і, знай, таємниці Бога будуть відкриті тобі, і тоді тебе буде зроблено багатим. Знай, той багатий, хто має вічне життя.

8 Істинно, істинно Я кажу тобі, саме те, чого ти бажаєш від Мене, і буде зроблено тобі; і якщо ти бажаєш, ти станеш тим засобом, за допомогою якого творитиметься багато добра в цьому поколінні.

9 Не “говори цьому поколінню нічого, крім ^бпокаяння. Виконуй Мої заповіді й допомагай розпочати Мою роботу, “згідно з Моїми заповідями, і тебе буде благословлено.

10 Ось, ти маєш “дар, тобто ти будеш мати дар, якщо ти побажаєш від Мене з вірою, з ^бщирим серцем, віруючи в

силу Ісуса Христа, тобто в Мою силу, силу Того, Хто говорить з тобою;

11 Бо знай, це Я Той, Хто говорить; знай, Я є “світло, що світить у темряві, і своєю ^бсилою Я даю тобі ці слова.

12 І ось, істинно, істинно, Я кажу тобі, поклади “довіру свою на Того ^бДуха, Який веде чинити добре—так, чинити справедливо, “ходити ‘покірно, ^дсудити праведно; і це є Мій Дух.

13 Істинно, істинно, Я кажу тобі, Я вділю тобі від свого Духа який “просвітить твій ^брозум, який сповнить твою душу “радістю;

14 І тоді знатимеш ти, тобто через це знатимеш ти все, що ти побажаєш від Мене стосовно “праведного, з вірою, віруючи Мені, що отримаєш.

15 Ось, Я наказую тобі не вважати себе покликаним проповідувати, доки тебе не буде “покликано.

16 Почекай ще трохи, доки ти матимеш Моє слово, Мою “скелю, Мою Церкву і Мою евангелію, щоб ти міг з упевненістю знати Моє вчення.

4а Об. 14:15;

УЗ 14:3–4.

5а пп Молитва.

6а Ісая 52:7–8;

УЗ 66:11.

пп Сіон.

7а 1 Цар. 3:11–13;

2 Неф. 26:31;

Кн. Як. 2:17–19;

УЗ 38:39.

б пп Мудрість.

9а УЗ 19:21–22.

б пп Покаяття,

Покаяття.

в УЗ 105:5.

10а УЗ 46:8–12.

б Лк. 8:15.

11а пп Світло, Світло

Христа.

б пп Сила.

12а УЗ 84:116.

пп Довіра.

б Рим. 8:1–9;

1 Іван 4:1–6.

в пп Ходити, ходити з Богом.

г пп Упокоритися,

Покірність.

д Мт. 7:1–5;

Ал. 41:14–15.

13а УЗ 76:12.

б пп Інтелект.

в пп Радість.

14а пп Праведник,
Праведність.

15а УВ 1:5.

пп Повноваження;

Покликати,

Покликаний Богом,

Покликання.

16а УЗ 6:34.

пп Скеля.

17 І тоді, ось, відповідно до твоїх бажань, так, саме відповідно до твоєї віри буде це зроблено тобі.

18 Виконуй Мої заповіді; зберігай мовчання; звертайся до Мого Духа;

19 Так, “припадай до Мене всім своїм серцем, щоб ти міг допомогти винести на світло те, про що було сказано—так, переклад Моєї праці; будь терпеливим, доки ти не завершиш її.

20 Ось, це твоя праця—“виконувати Мої заповіді, так, з усією своєю могутністю, з усім своїм розумом і всією своєю міццю.

21 Не прагни проголошувати Моє слово, але спочатку прагни “отримати Моє слово, а тоді буде твого язика розв’язано; тоді, якщо ти захочеш, ти будеш мати Мій Дух і Моє слово, так, силу Бога для переконання людей.

22 Але зараз зберігай мовчання; вивчай “Моє слово, яке вийшло між дітей людських, і також ^бвивчай “Моє слово, яке вийде між дітей людських, тобто те, що зараз перекла-

дається, так, доки ти не отримаєш усе, що Я ‘дам дітям людським у цьому поколінні, а тоді все додається до того.

23 Знай, ти—“Гайрум, Мій син; ^бпрагни царства Бога, і все додається відповідно до того, що є справедливим.

24 “Будуй на Моїй скелі, якою є Моя ^бєвангелія;

25 Не заперечуй ні духа “одкровення, ні духа ^бпророцтва, бо горе тому, хто заперечує це;

26 Отже, “зберігай це як скарб у своєму серці до того часу, коли, за Моєю мудрістю, ти вийдеш проповідувати.

27 Ось, Я говорю до всіх, хто має добрі бажання і “встромили свого серпа, щоб жати.

28 Ось, Я є “Ісус Христос, Син Бога. Я є життя і ^бсвітло світу.

29 Я Той Самий, Хто прийшов до Своїх і Свої не прийняли Мене;

30 Але істинно, істинно, Я кажу тобі, що всім тим, хто приймуть Мене, Я дам “силу стати ^бсинами Бога, саме тим, хто повірять у Моє ім’я. Амінь.

19а Кн. Як. 6:5;
УЗ 98:11.

20а пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

21а Ал. 17:2–3;
УЗ 84:85.

22а товто Біблію.
б пп Писання—
Цінність Писань.
в товто Книгу

Мормона.
г Ал. 29:8.

23а ДС—Іст. 1:4.
б Мт. 6:33.

24а Мт. 7:24–27.
б пп Євангелія.

25а пп Одкровення.
б Об. 19:10.

пп Пророцтво,
Пророкувати.

26а Повтор. 11:18;

УЗ 6:20; 43:34;
ДС—Мт. 1:37.

27а пп Місіонерська
робота.

28а пп Ісус Христос.
б пп Світло, Світло
Христа.

30а Іван 1:12.
б пп Сини і дочки
Божі.

РОЗДІЛ 12

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Джозефові Найту старшому в Гармоні, штат Пенсільванія, у травні 1829 року (History of the Church, 1:47–48). Джозеф Найт повірив заявам Джозефа Сміта стосовно його володіння пластинами Книги Мормона і роботи над перекладом, яка тоді проводилася, і кілька разів надавав матеріальну допомогу Джозефові Сміту і його писареві, що дало їм можливість продовжувати переклад. На прохання Джозефа Найта пророк запитав Господа й отримав одкровення.

1–6, Трудівники у винограднику здобудуть спасіння; 7–9, Усі, хто бажать і є підготовленими, можуть допомагати в Господній праці.

ВЕЛИЧНА й дивовижна робота скоро розпочинається серед дітей людських.

2 Ось, Я є Бог; зваж на Моє слово, живе та сильне, гостріше від меча обосічного, аж до поділу на частини і суглобів, і мозків; отже, зваж на Моє слово.

3 Дивись, поле вже біле для жнив; отже, той, хто бажає жати, нехай він устроить свого серпа з усієї сили й жне, доки день триває, щоб він міг зберегти як скарб для своєї душі вічне спасіння в царстві Бога.

4 Так, той, хто встроить

свого серпа й жатиме, того покликано Богом.

5 Отже, якщо ти проситимеш у Мене, ти отримаєш; якщо ти стукатимеш, тобі буде відчинено.

6 Тож, оскільки ти просив, ось, Я кажу тобі, виконуй Мої заповіді, і прагни розпочати й зміцнити справу Сіону.

7 Ось, Я кажу тобі, а також усім тим, хто має бажання розпочати й зміцнювати цю працю;

8 І ніхто не може допомагати в цій праці, якщо він не буде ^апокірним і сповненим ^блюбові, маючи ^ввіру, ^гнадію і ^дмилосердя, будучи стриманим у всьому, що буде ввірено під його опіку.

9 Ось, Я, Хто говорить ці слова, є світло і життя світу, отже зваж з усією силою, і тоді тебе буде покликано. Амінь.

РОЗДІЛ 13

Висвячення Джозефа Сміта і Олівера Каудері в Ааронове священство на березі річки Сасквеганна, біля Гармоні, штат Пенсільванія, 15 травня 1829 року (History of the Church, 1:39–42). Висвячення

12 1а Див. УЗ 11:1–6, де містяться подібні перехресні посилання.

8а пп Упокоритися, Покірність.
б пп Любов.
в пп Віра.

г пп Надія.
д пп Милосердя.

було виконано руками ангела, який заявив про себе, що він Іван, той самий, якого називають Іваном Христителем у Новому Завіті. Ангел пояснив, що він діє під керівництвом Петра, Якова та Івана, давніх апостолів, які тримали ключі вищого священства, яке називалося священством Мелхиседека. Джозефу і Оліверу було дане обіцяння, що в належний час їм буде надано священство Мелхиседека. (Див. розділ 27:7, 8, 12).

Пояснюються ключі і влада Ааронового священства.

ВАМ, мої товариші у служінні, в ім'я Месії я ^апередаю ^бсвященство Аарона, яке володіє ключами священнослужіння ^вангелів, і евангелії

^гпокаяння, і ^дхрищення зануренням для відпущення гріхів; і його ніколи вже не буде забрано знову з землі до того часу, як сини ^еЛевія пожертвують знову жертву Господу в ^єправедності.

РОЗДІЛ 14

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Девідові Уїтмеру у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у червні 1829 року (History of the Church, 1:48–50). Сім'я Уїтмера дуже зацікавилася перекладом Книги Мормона. Пророк оселився в домі Пітера Уїтмера старшого, де він мешкав до того часу, поки роботу над перекладом було завершено й авторське право на книгу, що мала вийти з друку, було отримано. Троє з синів Уїтмера, кожний з яких отримав свідчення про істинність цієї праці, глибоко занепокоїлися, яким же буде їхній особистий обов'язок. Це одкровення, а також два наступних (розділи 15 і 16) було дано у відповідь на запит через Урім і Туммім. Девід Уїтмер пізніше став одним з Трьох свідків Книги Мормона.

1–6, Трудівники у винограднику здобудуть спасіння; 7–8, Вічне життя—найбільший з Божих дарів; 9–11, Христос створив небеса й землю.

ВЕЛИЧНА й ^адивовижна робота скоро розпочинається для дітей людських.

2 Ось, Я є Бог; зваж на Моє слово, живе та сильне,

13 1а ДС—Іст. 1:68–75.
пп Висвячувати, Висвячення.
б УЗ 27:8; 84:18–34.
пп Ааронове священство.
в пп Ангели.
г пп Покаятися, Покаяння.
д пп Хрищення,

Христити.
е Див. описання Олівером Каудері відновлення Ааронового священства наприкінці книги Джозеф Сміт—Історія.
Повтор. 10:8;

1 Хр. 6:33; УЗ 128:24.
Повтор. 10:8;
1 Хр. 6:48;
УЗ 128:24.
є пп Праведник, Праведність.
14 1а Див. УЗ 11:1–6, де містяться подібні перехресні посилення.

гостріше від меча обосічно-го, аж до поділу на частини і суглобів, і мозків; отже, зваж на Моє слово.

3 Дивись, поле вже біле для жнив; отже, той, хто бажає жати, нехай він устроїть свого серпа з усієї сили й жне, доки день триває, щоб він міг зберегти як скарб для своєї душі вічне спасіння в царстві Бога.

4 Так, той, хто встроїть свого серпа й жатиме, того покликано Богом.

5 Отже, якщо ти проситимеш у Мене, ти отримаєш; якщо ти стукатимеш, тобі буде відчинено.

6 Прагни розпочати й зміцнювати Мій Сіон. Виконуй Мої заповіді в усьому.

7 І, якщо ти виконуватимеш Мої заповіді і втерпиш до кінця, ти матимеш вічне

життя—дар, найвеличніший з усіх дарів Бога.

8 І станеться, що якщо ти питатимеш Батька в Моє ім'я, з вірою, віруючи, ти отримаєш Святого Духа, Який дає висловлення, щоб ти міг стояти як свідок того, що ти і побачиш, і почувеш, а також, щоб ти міг проголошувати покаяння цьому поколінню.

9 Знай, Я є Ісус Христос, Син живого Бога, Який створив небеса і землю, світло, яке не може бути схованим у темряві;

10 Тож Я повинен принести повноту євангелії від Іновірців до дому Ізраїля.

11 І знай, ти—Девід, і тебе покликано допомагати; і якщо ти робитимеш це і будеш вірним, тебе буде благословлено як духовно, так і матеріально, і великою буде твоя винагорода. Амінь.

РОЗДІЛ 15

Окровення, дане через пророка Джозефа Сміта Джонові Уїтмеру у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у червні 1829 року (History of the Church, 1:50). (Див. заголовок до розділу 14). Послання є суто особистим і тим вражає, бо Господь говорить про те, що було відомо тільки Джонові Уїтмеру і Йому. Джон Уїтмер пізніше став одним з Восьми свідків Книги Мормона.

7а Лев. 26:3–12;
Іван 15:10;
Мос. 2:22, 41;
УЗ 58:2.

б пп Терпіння.

в 2 Неф. 31:20;

УЗ 6:13.

пп Вічне життя.

8а пп Святий Дух.

б Мос. 18:8–10.

пп Свідок,

Свідчення.

в Див. Свідчення трьох свідків на вступних сторінках Книги Мормона.

9а Мос. 4:2;

УЗ 76:20–24.

б Рим. 1:4.

в Дан. 6:27;

Ал. 7:6;

УЗ 20:19.

г Іван 1:1–3, 14;

3 Неф. 9:15;

УЗ 45:1.

пп Створити,
Сотворіння.

д Авр. 4:12, 24–25.

е 2 Сам. 22:29.

пп Світло, Світло
Христа.

є пп Темрява,
духовна.

10а УЗ 20:8–9;

ДС—Іст. 1:34.

б пп Іновірці.

1–2, *Господнє рамено є над усією землею; 3–6, Проповідувати євангелію і спасати душі є справою найбільшої цінності.*

ПРИСЛУХАЙСЯ, Мій слуго Джон, і вислухай слова Ісуса Христа, твого Господа і твого Викупителя.

2 Бо знай, Я говорю з тобою з чіткістю і силою, бо Мое рамено є над усією землею.

3 І Я скажу тобі те, чого жодна людина не знає, а тільки Я і ти—

4 Бо багато разів ти бажав дізнатися від Мене про те, що буде найціннішим для тебе.

5 Знай, благословен ти за це, а ще за те, що говорив Мої слова, які Я дав тобі згідно з Моїми заповідями.

6 А тепер, ось, Я кажу тобі, що найціннішим для тебе буде проголошувати покаяння цьому народові, щоб ти міг приводити душі до Мене, щоб ти міг відпочити з ними в царстві Мого Батька. Амінь.

РОЗДІЛ 16

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Пітерові Уїтмеру молодшому, у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у червні 1829 року (History of the Church, 1:51). (Див. заголовок до розділу 14). Пітер Уїтмер молодший пізніше став одним з Восьми свідків Книги Мормона.

1–2, *Господнє рамено є над усією землею; 3–6, Проповідувати євангелію і спасати душі є справою найбільшої цінності.*

ПРИСЛУХАЙСЯ, Мій слуго Го Пітер, і послухай слова Ісуса Христа, твого Господа і твого Викупителя.

2 Бо знай, Я говорю з тобою з чіткістю і силою, бо Мое рамено є над усією землею.

3 І Я скажу тобі те, чого жодна людина не знає, а тільки Я і ти—

4 Бо багато разів ти бажав дізнатися від Мене про те, що буде найціннішим для тебе.

5 Знай, благословен ти за це, а ще за те, що говорив Мої слова, які Я дав тобі згідно з Моїми заповідями.

6 А тепер, ось, Я кажу тобі, що найціннішим для тебе буде проголошувати покаяння цьому народові, щоб ти міг приводити душі до Мене, щоб ти міг відпочити з ними в царстві Мого Батька. Амінь.

15 2а Гел. 3:29–30.

пп Сила.

6а УЗ 18:15–16.

пп Місіонерська робота.

б пп Покій.

в пп Царство Боже,

або Царство

Небесне.

г пп Батько на

Небесах.

16 1а Див. УЗ 15:1–6, де містяться подібні перехресні послання.

РОЗДІЛ 17

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Оліверові Каудері, Девідові Уїтмеру і Мартінові Гаррісу у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у червні 1829 року, перед тим, як вони побачили пластини з гравіюваннями, на яких вміщено запис Книги Мормона (History of the Church, 1:52–57). Джозеф і його писар Олівер Каудері дізналися з перекладу пластин Книги Мормона, що буде призначено троє особливих свідків (див. Етер 5:2–4; 2 Нефій 11:3; 27:12). Олівер Каудері, Девід Уїтмер і Мартін Гарріс відчували натхненне бажання бути трьома особливими свідками. Пророк запитав Господа, і це одкровення було дане у відповідь через Урім і Туммім.

1–4, через віру Троє свідків побачать пластини та інші священні предмети; 5–9, Христос свідчить про божественність Книги Мормона.

Ось, Я кажу вам, що ви повинні покладатися на Моє слово, і якщо ви робитимете це з щирими намірами в серці, ви ^апобачите ^бпластини, а також нагрудник, ^вмеч Лавана, ^гУрім і Туммім, які було дано ^дбратові Яреда на горі, коли він розмовляв з Господом ^елицем до лиця, і ^ждивовижні дороговкази, що їх було дано Легієві, коли він був у пустині в межах ^зЧервоного моря.

2 І це через вашу віру ви побачите їх, саме ту віру, яку мали пророки давнини.

3 І після того, як ви набуде-

те віри, і побачите їх своїми очима, ви будете ^асвідчити про них силою Бога;

4 І це ви зробите, щоб Мого слугу Джозефа Сміта молодшого не можливо було знищити, щоб Я міг здійснювати Свої праведні наміри для дітей людських у цій роботі.

5 І ви будете свідчити, що ви побачили їх, саме так, як Мій слуга Джозеф Сміт молодший побачив їх; бо Моєю силою він побачив їх і тому, що він мав віру.

6 І він переклав ^акнигу, саме ту ^бчастину, яку Я наказав йому, і, як ваш Господь і ваш Бог живий, це є істинним.

7 Тож, ви отримали таку саму силу, і таку саму віру, і такий самий дар, як і він;

8 І якщо ви виконаєте ці останні Мої накази, які Я

17 1а 2 Неф. 27:12;
Етер 5:2–4; УЗ 5:15.
Див. також
Свідчення трьох
свідків на вступних
сторінках Книги
Мормона.
б Морм. 6:6;
ДС—Іст. 1:52.

пп Пластини.
в 1 Неф. 4:8–9;
2 Неф. 5:14;
Кн. Як. 1:10;
Мос. 1:16.
г пп Урім і Туммім.
д Етер 3:1–28.
е Бут. 32:31; Вих. 33:11;
Мойс. 1:2.

є 1 Неф. 16:10, 16,
26–29;
Ал. 37:38–47.
ж 1 Неф. 2:5.
3а пп Свідчити;
Свідок, Свідчення.
6а пп Книга Мормона.
б 2 Неф. 27:22;
3 Неф. 26:7–10.

дав вам, “ворота пекла не переможуть вас; бо Моєї ^бблагодаті достатньо для вас, і вас буде ^бпіднесено в останній день.

9 І Я, Ісус Христос, ваш ^бГосподь і ваш Бог, сказав це вам, аби Я міг здійснювати Свої праведні наміри для дітей людських. Амінь.

РОЗДІЛ 18

Одкровення пророкові Джозефу Сміту, Оліверу Каудері й Девіду Уїтмеру, дане в Фейєтті, штат Нью-Йорк, у червні 1829 року (History of the Church, 1:60–64). Після того, як було надано Ааронове священство, було обіцяно дарування Мелхиседекового священства (див. заголовок до розділу 13). У відповідь на благання отримати знання про це, Господь дав це одкровення.

1–5, Писання показують, як будувати Церкву; 6–8, Світ дозріває в беззаконні; 9–16, Цінність душ є великою; 17–25, Щоб здобути спасіння, люди мають взяти на себе ім'я Христа; 26–36, Розкриваються покликання й місія Дванадцятьох; 37–39, Олівер Каудері й Девід Уїтмер мають відшукати Дванадцятьох; 40–47, Щоб здобути спасіння, люди мають покаятися, бути хрищеними і виконувати заповіді.

ТЕПЕР ось, через те, про що ти, Мій слуго Олівер Каудері, маєш бажання знати від Мене, Я даю тобі ці слова.

2 Ось, Я явив тобі через Мого Духа у багатьох випадках, що написане тобою є ^бістинним; отже, ти знаєш, що воно є істинним.

3 І якщо ти знаєш, що воно є істинним, ось, Я даю тобі заповідь, щоб ти покладався на те, що ^бнаписано;

4 Бо в ньому написано про все, що стосується заснування Моєї Церкви, Моєї ^бєвангелії і Моєї ^бскелі.

5 Отже, якщо ти будуватимеш Мою Церкву на основі Моєї євангелії і Моєї скелі, ворота пекла не переможуть тебе.

6 Ось, ^бсвіт дозріває в беззаконні; і є необхідність у тому, щоб дітей людських було збуджено до покаяння, як ^бІновірців, так і дім Ізраїля.

7 Отже, оскільки тебе було ^бхрищено руками Мого слуги Джозефа Сміта молодшого так, як Я наказав йому, він виконав те, що Я наказував йому.

8 І тепер, не дивуйся, що Я

8а Мт. 16:18;

3 Неф. 11:39;

УЗ 10:69.

^б пп Благодать.

в 1 Неф. 13:37;

3 Неф. 27:14–15, 22;

УЗ 9:14.

9а пп Господь.

18 2а УЗ 6:15–17.

3а УЗ 98:11.

пп Писання—

Цінність Писань.

4а пп Євангелія.

^б пп Скеля.

6а пп Світ.

^б пп Іновірці.

7а ДС—Іст. 1:70–71.

покликав його для Своєї власної мети, тієї мети, яка відома Мені; отже, якщо він буде “старанним у виконанні Моїх заповідей, його буде “благословлено на вічне життя; і його ім’я є ‘Джозеф.

9 І тепер, Олівере Каудері, Я кажу тобі, а також Девідові Уїтмеру як заповідь; бо знайте, Я заповідаю всім людям усюди покаятися, і Я кажу вам, саме так як Павлові, Моєму “апостолові, бо вас покликано саме тим покликанням, яким його було покликано.

10 Пам’ятайте, що “цінність ^бдуш є великою в очах Бога;

11 Бо знайте, Господь, “Викупитель ваш, перестраждав ^бсмерть у плоті; отже, Він “перестраждав ‘біль усіх людей, щоб усі люди могли покаятися й прийти до Нього.

12 І Він “воскрес з мертвих, щоб привести всіх людей до Себе, за умов ^бпокаяння.

13 І якою великою є Його “радість від тієї душі, що кається!

14 Отже, вас покликано “сповіщати покаяння цьому народові.

15 І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаяння цьому народові, і ви приведете тільки одну “душу до Мене, якою великою буде ваша радість з нею в царстві Мого Батька!

16 І ось, якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви привели до Мене в “царство Мого Батька, якою великою буде ваша ^брадість, якщо ви “приведете багато душ до Мене!

17 Ось, ви маєте Мою євангелію перед собою, і Мою скелю, і Моє “спасіння.

18 “Просіть у Батька в Моє ^бім’я з вірою, віруючи, що ви отримаєте, і будете мати Святий Дух, Який виявляє все, що “необхідно, дітям людським.

19 А якщо ви не маєте “віри, ^бнадії і “милосердя, ви не можете зробити нічого.

20 Не “боріться ні з якою церквою, крім ^бцеркви диявола.

8а пп Старанність.
б пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.
в пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.
г 2 Неф. 3:14–15.
пп Сміт,
Джозеф мол.
9а Рим. 1:1.
10а пп Душа—
Цінність душ.
б пп Душа.
11а пп Викупитель.
б пп Розп’яття.
в пп Викупляти,

Викуплений,
Викуплення.
г Ісаї 53:4–5.
пп Спокута,
Спокутувати.
12а пп Воскресіння.
б УЗ 19:4–18.
пп Покаятися,
Покаяння.
13а Лк. 15:7.
14а Ал. 29:1–2;
УЗ 34:5–6; 63:57.
15а пп Душа—
Цінність душ.
16а пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

б Ал. 26:11.
пп Радість.
в пп Місіонерська
робота.
17а пп Спасіння.
18а пп Молитва.
б Іван 15:16.
в УЗ 88:63–65.
19а пп Віра.
б пп Надія.
в пп Милосердя.
20а 2 Тим. 2:23–24;
3 Неф. 11:29–30.
б пп Диявол—
Церква диявола.

21 Візьміть на себе ^аім'я Христа і ^бговоріть правду з ^втверезістю.

22 І всі, хто покаються і будуть ^ахрищені в Моє ім'я, яке є Ісус Христос, і ^бвитерплять до кінця, ті будуть спасенні.

23 Знайте, Ісус Христос є ^аім'я, яке дане від Батька, і не дано ніякого іншого імені, за допомогою якого людина може бути спасеною;

24 Отже, усі люди мають узяти на себе ім'я, яке дане від Батька, бо тим ім'ям буде їх названо в останній день;

25 Отже, якщо вони не знають ^аімені, яким їх названо, вони не можуть мати місця в ^бцарстві Мого Батька.

26 І тепер ось, є інші, кого покликано проголошувати Мою євангелію і ^аІновірцю, і Юдею;

27 Так, саме дванадцять; і ці ^аДванадцять будуть Моїми учнями, і вони візьмуть на себе Моє ім'я; і Дванадцять — це ті, хто побажають узяти на себе Моє ^бім'я з щирими намірами в серці.

28 І якщо вони бажають узяти на себе Моє ім'я з щирими намірами в серці, їх покли-

кано йти по цілому ^асвітові проповідувати Мою ^бєвангелію ^вкожному створінню.

29 І вони є тими, кого висвячено від Мене ^ахристити в Моє ім'я, згідно з тим, що написано;

30 І ви маєте те, що написано, перед собою; отже, ви повинні виконувати це згідно з тими словами, які написано.

31 А тепер Я звертаюся до вас, ^аДванадцятеро — Знайте, Моєї благодаті достатньо для вас; ви повинні йти чесно переді Мною і не грішити.

32 І ось, ви є ті, кого висвячено від Мене, щоб ^ависвячувати священників і вчителів; щоб проголошувати Мою євангелію ^бзгідно з силою Святого Духа, яка є у вас, і згідно з ^впокликаннями й дарами Бога людям;

33 І Я, Ісус Христос, ваш Господь і ваш Бог, сказав це.

34 Ці ^аслова є не від людей і не від людини, а від Мене; отже, ви засвідчите, що вони від Мене, а не від людини;

35 Бо це Мій ^аголос, який промовляє їх вам; бо їх дано вам Моїм Духом, і Моєю силою ви можете читати їх один одному; і якби це не

21а 2 Неф. 31:13;
Мос. 5:8; 3 Неф. 27:5;
УЗ 20:37.
б УЗ 100:5–8.
в Рим. 12:3.
22а пп Хрищення,
Христити.
б пп Терпiti.
23а Мал. 1:11; Дії 4:12;
Мос. 3:17;
Гел. 3:28–29.

25а Мос. 5:9–14.
б пп Целестіальна
слава.
26а УЗ 90:8–9; 112:4.
27а пп Апостол.
б УЗ 27:12.
28а Мр. 16:15–16.
б пп Євангелія.
в УЗ 1:2; 42:58.
29а 3 Неф. 11:21–28;
УЗ 20:72–74.

31а УЗ 107:23–35.
32а Морон. 3:1–4;
УЗ 20:60; 107:58.
пп Висвячувати,
Висвячення.
б 2 Пет. 1:21;
УЗ 68:3–4.
в УЗ 20:27.
34а пп Писання.
35а УЗ 1:38.
пп Голос.

було Моєю силою, ви не могли б мати це;

36 Отже, ви можете “свідчити, що ви чули Мій голос і знаєте Мої слова.

37 А тепер ось, Я передаю тобі, Оліверові Каудері, і також Девідові Уйтмеру, щоб ви шукали Дванадцятьох, які матимуть бажання, про які Я сказав;

38 За їхніми бажаннями і їхніми “ділами ви пізнаєте їх.

39 І коли ви знайдете їх, ви покажете це їм.

40 І тоді ви впадете і будете “поклонятися Батькові в Моє ім’я.

41 І ви маєте проповідувати світові, кажучи: Ви маєте покаятися й бути хрищеними в ім’я Ісуса Христа;

42 Бо всі чоловіки повинні покаятися і бути хрищеними, і не тільки чоловіки, але

й жінки, і діти, які досягли років “підзвітності.

43 А тепер, після того, як ви отримали це, ви маєте дотримуватися Моїх “заповідей у всьому;

44 І вашими руками Я здійсню “дивовижне діло серед дітей людських для ^бпереконання багатьох у їхніх гріхах, щоб вони могли прийти до покаяння і щоб вони могли прийти у царство Мого Батька.

45 Отже, благословення, які Я даю вам, є “над усім.

46 І після того, як ви отримали це, і не будете “виконувати Мої заповіді, ви не зможете бути спасеними в царстві Мого Батька.

47 Ось, Я, Ісус Христос, ваш Господь і ваш Бог, і ваш Викупитель, силою Мого Духа сказав це. Амінь.

РОЗДІЛ 19

Одкровення, дане через Джозефа Сміта у Манчестері, штат Нью-Йорк, у березні 1830 року (History of the Church, 1:72–74). У своїй історії пророк подає його як “заповідь від Бога, а не від людини, Мартінові Гаррісу, дана Тим, Хто є Вічним” (History of the Church, 1:72).

1–3, Христос має всю силу; 4–5, Усі люди повинні покаятися або страждати; 6–12, Вічне покарання є Боже покарання; 13–20, Христос страждав за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються; 21–28, Проповідуй євангелію

покаяння; 29–41, Проголошуй радісну новину.

Я Є “Альфа і Омега, ^бХристос Господь; так, саме Я є Він, початок і кінець, Викупитель світу.

36а пп Свідчити.

38а пп Діла.

40а пп Поклоніння, Поклонятися.

42а УЗ 20:71; 29:47; 68:27. пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

43а пп Заповіді Божі.

44а Ісаїя 29:14; УЗ 4:1.

^б Ал. 36:12–19; 62:45.

45а УЗ 84:35–38.

46а УЗ 82:3.

19 1а Об. 1:8, 11;

3 Неф. 9:18;

УЗ 35:1; 61:1.

пп Альфа і Омега.

^б пп Ісус Христос.

2 Я виконав і “завершив волю Того, Чий Я є, саме Батька, стосовно Мене—зробивши це, щоб міг Я ^бпідкорити все Собі—

3 Зберігаючи за Собою всю “силу, аж до ^бзнищення Сатани і його діянь ^анаприкінці світу і в останній великий день суду, який Я пронесу над жителями його, ^ссудячи кожну людину за її ^дділами і вчинками, які вона зробила.

4 І певно кожна людина повинна ^апокаятися чи ^бстраждати, бо Я, Бог, є ^анескінченним.

5 Отже, Я не ^аскасовую вироки, які Я винесу, але горе прийде, плач, і ^бголосіння, і скрегіт зубів, так, до тих, хто опиниться ^аліворуч Мене.

6 Проте, ^ане написано, що не буде кінця цим мукам, а написано ^бнескінченна мука.

7 Також написано ^а“вічне прокляття; тож це є виразнішим за інші писання, аби вплинути на серця дітей людських, цілковито для слави Мого імені.

8 Отже, Я поясню вам цю таємницю, бо вам належить знати це, саме так, як Моїм апостолам.

9 Я кажу вам, обраним для цього, усім як одному, щоб ви могли ввійти до Мого “покою.

10 Бо ось, “таємниця божественності, якою великою вона є! Бо ось, Я—нескінчений, і покарання, яке дається з Моїх рук, є нескінченим покаранням, бо ^бНескінчений—Моє ім’я. Отже—

11 “Вічне покарання—це Боже покарання.

12 Нескінченне покарання—це Боже покарання.

13 Отже, Я наказую тобі покаятися і виконувати “заповіді, які ти отримав з рук Мого слуги Джозефа Сміта молодшого, в Моє ім’я;

14 І це саме Моєю всемогутньою силою ти отримав їх;

15 Отже, Я наказую тобі покаятися—покайся, щоб Я не покарав тебе жезлом Моїх уст, і Моїм гнівом, і Моєю лютю, і щоб не були твої “страждання важкими—наскільки важкими, ти й не знаєш, наскільки винятковими, ти й не знаєш, так, як важко їх зносити, ти й не знаєш.

16 Бо знай, Я, Бог, “вистраждав це за всіх, щоб ім не

2а Іван 17:4;
3 Невф. 11:11.
б Фил. 3:21.

3а пп Сила.
б Ісая 14:12–17;
1 Іван 3:8;
1 Невф. 22:26;
УЗ 88:111–115.

в пп Світ—Кінець світу.

г пп Суд, Останній.
д пп Діла.

4а пп Покаятися,
Покаання.
б Лк. 13:3; Гел. 14:19.

в Мойс. 1:3.
5а УЗ 56:4; 58:32.
б Мт. 13:42.

в Мт. 25:41–43.
6а УЗ 76:105–106;
138:59.

б УЗ 76:33, 44–45.

7а Гел. 12:25–26;
УЗ 29:44.

9а пп Pokій.
10а Кн. Як. 4:8;
УЗ 76:114–116.
б Мойс. 1:3; 7:35.

пп Безконечний.

11а Мт. 25:46.
13а УЗ 5:2; 10:6–7; 17:1–9.

15а Ал. 36:11–19.
16а Ал. 11:40–41.

пп Спокута,

Спокутувати.

^бстраждати, якщо ^апокаються;

17 Але якщо вони не покаються, вони повинні ^астраждати саме так, як Я;

18 Таким стражданням, яке примусило Мене, Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремити від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом — і Я хотів, щоб Я міг ^ане пити з цієї гіркої чаші і відсахнутися —

19 Проте, слава нехай буде Батькові, і Я скуштував і ^азакінчив Свої приготування для дітей людських.

20 Отже, Я наказую тобі знову покаятися, щоб не впокорив Я тебе Моєю всемогутньою силою; і ^азізнатися у своїх гріхах, щоб не страждати тобі від тих покарань, про які Я сказав, смак яких у найменшій, так, саме у найменшій мірі, ти відчув у той час, коли Я відвів Мій Дух.

21 І Я наказую тобі, щоб ти не ^апроповідував нічого, крім покаяння, і ^бне показував ці речі світу, доки не буде на те мудрості в Мені.

22 Бо тепер вони не можуть

^авитримати м'яса, а вони повинні отримувати ^бмолоко; отже, вони не повинні знати про ці речі, щоб їм не загинути.

23 Учись від Мене і слухай Мої слова; ^аходи в ^благідності Мого Духа, і ти матимеш ^амир у Мені.

24 Я є ^аІсус Христос; Я прийшов волею Батька, і Я виконую Його волю.

25 І знову, Я наказую тобі: не ^ажадай ^бжінки ближнього свого; не посягай на життя ближнього свого.

26 І знову, Я наказую тобі: не прагни своєї власності, але добровільно вділяй з неї на друкування Книги Мормона, яка містить ^аістину й слово Бога —

27 Яка є Моїм словом до ^аІновірця, щоб невдовзі вона могла піти до ^бЮдея, чийм ^азалишком є Ламанійці, щоб вони могли повірити євангелії і не чекати на пришествя ^сМесії, Який уже прийшов.

28 І знову, Я наказую тобі: ^амолися ^бвголос, а також у своєму серці; так, перед світом, а також таємно, прилюдно, а також на самоті.

16б пп Милостивий, Милість.

в пп Відпущення гріхів.

17а УЗ 29:17.

18а Лк. 22:42–44.

19а Іван 17:4; 19:30.

20а Чйс. 5:6–7;

Мос. 26:29;

УЗ 58:43; 64:7.

пп Сповідувати,

Сповідь.

21а УЗ 11:9.

б ДС—Іст. 1:42.

22а УЗ 78:17–18.

б Євр. 5:11–14;

УЗ 50:40.

23а Морон. 7:3–4.

б пп Лагідний,

Лагідність.

в пп Мир.

24а пп Ісус Христос.

25а пп Заздрити,

Заздрість.

б Вих. 20:17;

1 Кор. 7:2–4.

пп Перелюб.

26а пп Істина.

27а пп Іновірці.

б пп Юдеї.

в Ом. 1:14–19;

Мос. 25:2–4;

Гел. 8:21;

3 Неф. 2:12–16.

с пп Месія.

28а 1 Тим. 2:8.

пп Молитва.

б УЗ 20:47, 51; 23:6.

29 І "проголошуй радісну новину, так, сповіщай її на горах і на кожному високому місці, і серед кожного народу, який тобі буде дозволено побачити.

30 І виконуй це з усією покірністю, "довіряючи Мені, не кривдячи кривдників.

31 І не говори про "доктрину, а проголошуй покаяння і ^бвіру в Спасителя, і "відпущення гріхів 'хрищенням і ^бвогнем, так, саме ^сСвятим Духом.

32 Знай, це велика і остання "заповідь, яку Я дам тобі щодо цієї справи; бо цього буде достатньо для твоєї щоденної ходи, аж до кінця твого життя.

33 І нещастя ти отримаєш, якщо ти нехтуватимеш цими "порадами, так, саме знищення тебе самого і твоєї власності.

34 "Уділи частину своєї власності, так, саме частину твоїх земель і все, окрім того, що є на утримання твоєї сім'ї.

35 Сплати друкареві "борг,

який ти ^бвзяв на себе. Звільни себе від ^сзалежності.

36 "Залиш свій будинок і дім, за винятком того часу, коли ти захочеш побачити свою сім'ю;

37 І "говори вільно до всіх; так, проповідуй, закликай, проголошуй ^бістину, саме гучним голосом, звуками радості, волаючи—Осанна, осанна, хай буде благословенним ім'я Господа Бога!

38 "Молися завжди, і Я ^бпроллю Мій Дух на тебе, і великим буде твоє благословення—так, навіть більшим, ніж якби ти мав отримати скарби землі і тлінність до такої ж міри.

39 Ось, чи можеш ти читати це, не звеселяючись і не підносячись своїм серцем від радості?

40 Або чи можеш ти і далі блукати, неначе сліпий провідник?

41 Або чи можеш ти бути "смиреним і лагідним, і поводитися мудро переді Мною? Так, ^бприйди до Мене, твого Спасителя. Амінь.

РОЗДІЛ 20

Одкровення про церковну організацію та управління, дане через пророка Джозефа Сміта у квітні 1830 року (History of the Church,

29а пп Місіонерська робота.

30а пп Довіра.

31а 2 Тим. 2:23–24.

б пп Віра.

в пп Відпущення гріхів.

г пп Хрищення, Христити.

д Мт. 3:11.

е пп Дар Святого Духа.

32а УЗ 58:26–29.

33а пп Заповіді Божі.

34а Дії 4:34–35.

35а пп Борг.

б тобто заплатити за перше видання Книги Мормона.

в Пр. 22:7.

36а Мт. 19:29.

37а УЗ 58:47; 68:8; 71:7.

б УЗ 75:4.

38а Лк. 18:1;

2 Неф. 32:9;

УЗ 10:5.

б Пр. 1:23; Дії 2:17.

41а пп Упокоритися, Покірність.

б Мт. 11:28–30.

1:64–70). *Перед тим, як записати це одкровення, пророк писав: “Ми отримали від Нього [Ісуса Христа] подане далі духом пророцтва і одкровення, що не тільки дало нам багато інформації, але також вказало нам точний день, в який, згідно з Його волею і наказом, нам слід приступити до організації Його Церкви тут на землі знову”* (History of the Church, 1:64).

1–16, Книга Мормона доводить божественність роботи в останні дні; 17–28, Затверджуються учення про сотворіння, падіння, спокуту та хрищення; 29–37, Встановлюються закони, які управляють поканням, виправданням, освяченням і хрищенням; 38–67, Підсумовуються обов'язки старійшин, священників, вчителів і дияконів; 68–74, Розкриваються обов'язки членів, благословення дітей і спосіб хрищення; 75–84, Даються причасні молитви і правила управління членством у Церкві.

ПОСТАННЯ ⁶Церкви Христа ста в ці останні дні, одна тисяча вісімсот тридцять років від пришествя нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа у плоті, будучи правильно організованою і встановленою згідно з законами нашої країни, за волею і заповідями Бога четвертого місяця і шостого дня місяця квітня—

2 Заповідями, які було дано Джозефові Сміту молодшому, якого було “покликано

Богом і висвячено на ⁶апостола Ісуса Христа, щоб бути першим “старійшиною цієї Церкви;

3 І Оліверові Каудері, якого теж було покликано Богом у апостоли Ісуса Христа, щоб бути другим старійшиною цієї Церкви, і висвячено його рукою;

4 І це згідно з благодаттю нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, Кому вся слава і тепер, і навіки. Амінь.

5 Після того, як було істинно явлено цьому першому старійшині, що він отримав прощення своїх гріхів, він знову “заплутався в марнотах світу;

6 Але після того, як він покався і упокорився щиро, через віру, Бог священнослужив йому через святого “ангела, ⁶обличчя якого було як блискавка, і одяг якого був чистий і білий над усю іншу білизну;

7 І дав йому заповіді, які надихали його;

8 І дав йому силу з висоти, “засобами, які були перед

20 1а ДС—Іст. 1:2.

б 3 Неф. 27:1–8.

пп Церква, назва Церкви; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

в УЗ 21:3.

2а пп Повноваження;
Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

б пп Апостол.

в пп Старійшина

(Старший, Старець, Пресвітер).

5а ДС—Іст. 1:28–29.

6а ДС—Іст. 1:30–35.

пп Ангели.

б Мт. 28:2–3.

8а пп Урім і Туммім.

тим підготовлені, перекласти Книгу Мормона;

9 Яка містить літопис полеглого народу і “повноту” євангелії Ісуса Христа Іновірцям і також Юдеям;

10 Яку було дано за натхненням і підтверджено для “інших священнослужінням ангелів, і” проголошено ними світові—

11 Що доводить світові, що святі писання “істинні, і що Бог таки” надихає людей і покликає їх на Його “святую роботу в цьому столітті і поколіннях, так само як у поколіннях давнини;

12 Тим самим показуючи, що Він є “Той Самий Бог вчора, сьогодні і навіки. Амінь.

13 Отже, маючи такі великі свідчення, ними буде світ суджено, саме всіх, хто відтепер прийде до пізнання цієї роботи.

14 І ті, хто отримають її з вірою і чинитимуть “праведність, отримають” вінець вічного життя;

15 Але ті, хто закам’яніють своїми серцями в “зневірі і

відкинуть її, це обернуться на їхнє власне засудження—

16 Бо Господь Бог сказав це; і ми, старійшини Церкви, почули і свідчимо про слова славетної Величності на висоті, Кому слава на віки вічні. Амінь.

17 Через це ми “знаємо, що є” Бог у небесах, Який є нескінченним і вічним, від віку до віку Той Самий незмінний Бог, споруджувач небес і землі, і всього, що в них є;

18 І що Він “створив людину, як чоловіка й жінку, за Його власним” образом і за Його власною подобою створив Він їх;

19 І дав їм заповіді, щоб вони “любили Його і” служили Йому, єдиному живому й істинному Богові, і щоб Він був єдиною істотою, Кому б вони “поклонялися.

20 Але через порушення цих святих законів людина стала “хтивою й” диявольською і стала “павшою людиною.

21 Отже, Всемогутній Бог дав Свого “Єдинопородженого Сина, як написано в тих

9а ДС—Іст. 1:34.

б пп Євангелія.

10а Морон. 7:29–32;
УЗ 5:11.

б Див. Свідчення трьох свідків та Свідчення восьми свідків на вступних сторінках Книги Мормона.

11а пп Писання—
Цінність Писань.

б пп Натхнення,
Надихати.
в пп Святий.

12а Євр. 13:8;

1 Неф. 10:18–19;
Морм. 9:9–10;
УЗ 35:1; 38:1–4.

14а пп Праведник,
Праведність.
б пп Вічне життя;
Піднесення.

15а пп Невіра.
17а УЗ 76:22–23.

б Єр. 2:11.
пп Бог, Божество.

18а пп Створити,
Сотворіння.
б Бут. 1:26–27; Мос. 7:27;

Етер 3:14–17.

19а Повтор. 11:1;
Мт. 22:37;
Морон. 10:32;
УЗ 59:5–6.

б Повтор. 6:13–15.
пп Служіння.
в пп Поклоніння,
Поклонятися.

20а пп Хтивий,
Хтивість.
б пп Диявол.
в пп Тілесна людина.
21а пп Єдинопороджений.

писаннях, які було дано, про Нього.

22 Він перестраждав “спокуси, але не звертав уваги на них.

23 Він був “розіп’ятий, вмер і ^бвстав знову на третій день;

24 І “зійшов у небеса, щоб посісти праворуч ^бБатька, щоб царювати з усемогутньою силою згідно з волею Батька;

25 Щоб усі, які “повірять, і кого буде хрищено в Його святе ім’я, і які ^бвиперплять у вірі до кінця, були спасеними—

26 Не тільки ті, хто повірив після того, як Він прийшов у “середині часів у плоті, але всі від початку, саме стільки, скільки було тих до того, як Він прийшов, хто повірив у слова ^бсвятих пророків, які говорили те, на що надихав їх “дар Святого Духа, Який істинно ‘свідчив про Нього в усьому—матимуть вічне життя,

27 Так само, як і ті, хто прийде після того, хто повірять у “дари й покликання Бога через Святого Духа, Який

^бнесе свідчення про Батька й про Сина;

28 Про Тих Батька, Сина й Святого Духа, Які є “один Бог, нескінченний і вічний, без кінця. Амінь.

29 І ми знаємо, що всі люди повинні “покаятися й повірити в ім’я Ісуса Христа, і поклонятися Батькові в Його ім’я, і виперпліти у ^бвірі в Його ім’я до кінця, інакше вони не можуть бути “спасеними в царстві Бога.

30 І ми знаємо, що “виправдання через ^бблагодать нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа є справедливим і істинним;

31 І ми знаємо також, що “освячення через благодать нашого Господа й Спасителя Ісуса Христа є справедливим і істинним, для всіх тих, хто любить Бога і служить Йому з усією своєю ^бмогутністю, розумом і силою.

32 Але є можливість, що людина може “відпасти від благодаті і відійти від живого Бога;

33 Отже, нехай Церква звер-

22а Мт. 4:1–11; 27:40.

23а пп Розп’яття.

б пп Воскресіння.

24а пп Вознесіння.

б пп Батько на Небесах; Бог, Божество—Бог Батько.

25а УЗ 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53.

б пп Терпіти.

26а УЗ 39:1–3.

б Кн. Як. 4:4; 7:11; Мос. 13:33.

в Мойс. 5:58.

пп Святий Дух.

г пп Ісус Христос—Пророцтва про народження і смерть Ісуса Христа.

27а УЗ 18:32.

б УЗ 42:17.

28а Іван 17:20–22;

3 Неф. 11:27, 36.

пп Бог, Божество.

29а пп Покаятися, Покаяння.

б пп Віра.

в пп План

Викуплення;
Спасіння.

30а пп Виправдання, Виправдовувати.

б пп Благодать.

31а пп Освячення.

б Повтор. 6:5;

Морон. 10:32.

32а пп Бунт;

Відступництво.

тає увагу і молитесь завжди, щоб не впасти у ^аспокусу;

34 Так, і нехай навіть ті, кого освячено, також звертають увагу.

35 І ми знаємо, що ці речі істинні і узгоджуються з одкровеннями Івана, не ^адодаючи, не віднімаючи від пророцтва його книги, Святого ^бПисання або одкровень Бога, які прийдуть після цього даром і силою Святого Духа, ^аголосом Бога або священнослужінням ангелів.

36 І Господь Бог сказав це; і хай честь, сила і слава будуть віддані Його святому імені, і тепер і завжди. Амінь.

37 І знову, як заповідь Церкви стосовно способу хрищення — Всі ті, хто упокорюються перед Богом і бажають бути ^ахрищеними, і приходять зі ^бскрушеним серцем і впокореним духом, і свідчать перед Церквою, що вони істинно покалися в усіх своїх гріхах, і бажають узяти на себе ім'я Ісуса Христа, маючи ^врішучість служити Йому до кінця, і істинно являють своїми ^ддіяннями, що вони отримали від Духа Христа на ^епрощення їхніх гріхів, будуть при-

йняті хрищенням у Його Церкву.

38 *Обов'язок старійшин, священників, учителів, дияконів і членів Церкви Христа* — ^аАпостол є старійшиною, і це його покликання ^бхристити;

39 І ^ависвячувати інших старійшин, священників, учителів і дияконів;

40 І ^аблагословляти хліб та вино — символи плоті й крові Христа —

41 І ^аконфірмувати тих, кого хрищено, в Церкву ^брукопокладанням для хрищення вогнем і ^вСвятим Духом, згідно з писанням;

42 І вчити, роз'яснювати, напучувати, христити, пильнувати Церкву;

43 І конфірмувати Церкву рукопокладанням і наданням Святого Духа;

44 І брати на себе провід над усіма зборами.

45 Старійшини мають ^авести збори так, як їх веде Святий Дух, згідно з заповідями й одкровеннями Бога.

46 *Обов'язок священників* є проповідувати, ^бвчити, роз'яснювати, напучувати, і христити, і благословляти причастя,

47 І відвідувати дім кожного

33а пп Спокушати, Спокуса.

35а Об. 22:18–19.

б пп Писання.

в УЗ 18:33–36.

37а пп Хрищення, Христити.

б пп Скрушене серце.

в Мос. 5:7–9; 18:8–10.

пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

г пп Терпіти.

д Як. 2:18.

пп Діла.

е пп Відпущення гріхів.

38а пп Апостол.

б 3 Неф. 11:21–22.

39а Морон. 3:1–4;

УЗ 107:58.

40а пп Причастя.

41а УЗ 33:11, 14–15; 55:3.

б пп Рукопокладання.

в пп Дар Святого Духа.

45а Морон. 6:9;

УЗ 46:2.

46а УЗ 84:111; 107:61.

пп Священик, Ааронове священство.

б пп Навчати, Учитель.

члена, і напучувати їх “молитися ^бвголос і таємно, і виконувати всі ^ссімейні обов’язки.

48 І він може також “висвячувати інших священиків, учителів і дияконів.

49 І він має взяти на себе провід над зборами, коли немає старійшини;

50 Але коли старійшина присутній, він має тільки проповідувати, вчити, роз’яснювати, напучувати і христити,

51 І відвідувати дім кожного члена, напучуючи їх молитися вголос і таємно, і виконувати всі сімейні обов’язки.

52 В усіх цих обов’язках священик має “допомагати старійшині, якщо обставини вимагають.

53 Обов’язок “учителя — завжди ^бпильнувати Церкву, бути з ними і укріпляти їх;

54 І дивитися, щоб не було ні беззаконня в Церкві, ні “бездушності між ними, ні брехні, наклепів, ні ^блихослів’я;

55 І дивитися, щоб Церква часто збиралася разом і також дивитися, щоб усі члени Церкви виконували свій обов’язок.

56 І він має взяти на себе провід над зборами у відсутності старійшини або священика —

57 І йому завжди, в усіх його

обов’язках у Церкві, мають допомагати “диякони, якщо обставини вимагають.

58 Але ні вчителі, ні диякони не мають повноваження христити, благословляти причастя або виконувати рукопокладання.

59 Проте, вони мають застерігати, роз’яснювати, напучувати, і вчити, і запрошувати всіх прийти до Христа.

60 Кожний “старійшина, священик, учитель або диякон має бути висвяченим згідно з дарами й ^бпокликаннями Бога йому; і він має бути висвяченим силою Святого Духа, яка є в тому, хто висвячує його.

61 Окремі старійшини, які складають цю Церкву Христа, мають зустрічатися на конференції один раз на три місяці або час від часу, як зазначені конференції вкажуть або призначать;

62 І зазначені конференції мають вести всі церковні справи, які необхідно вести на той час.

63 Старійшини мають отримувати їхні ліцензії від інших старійшин “голосуванням Церкви, до якої вони належать, або від конференцій.

64 Кожний священик, учитель або диякон, якого висвячено священиком, можуть

47a 1 Тим. 2:8.
б УЗ 19:28.

в пп Сім’я.

48a пп Висвячувати,
Висвячення.

52a УЗ 107:14.

53a пп Учитель,

Ааронове
священство.

б пп Вартувати,
Вартовий.

54a 1 Сол. 5:11–13.

б пп Лихослів’я.

57a пп Диякон.

60a пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

б пп Покликати,
Покликаний Богом,
Покликання.

63a пп Загальна згода.

узяти в нього посвідчення у той час, "посвідчення, яке, коли його пред'явлено старійшині, надає право на ліцензію, яка вповноважує його виконувати обов'язки свого откликання, або він може отримати її від конференції.

65 Жодна особа не може бути "висвяченою на будь-яку посаду в цій Церкві, там де є її постійно організована філія, без ^бголосування тієї Церкви;

66 Але головуючі старійшини, подорожуючі єпископи, члени вищої ради, первосвященники і старійшини можуть мати привілей висвячувати там де немає філії Церкви, щоб можна було скликати голосування.

67 Кожний президент первосвященства (або верховний старійшина), ^аєпископ, член вищої ради й ^бпервосвященик має бути висвяченим за вказівкою ^ввищої ради або генеральної конференції.

68 *"Обов'язок членів Церкви після того, як їх прийнято через хрищення.* — Старійшини або священники повинні мати достатньо часу, щоб роз'яснити все стосовно Церкви

Христа для їхнього ^брозуміння перед тим, як вони ^впричастяться і будуть конфірмовані ^грукопокладанням старійшин, так щоб усе могло бути зроблено у належному порядку.

69 І члени Церкви мають проявити перед Церквою, а також перед старійшинами, побожною ходою та розмовою, що вони гідні цього, щоб їхні ^адіяння й віра узгоджувалися з Святим Писанням—ходою в ^бсвятості перед Господом.

70 Кожний член Церкви Христа, маючи дітей, повинен приводити їх до старійшин перед Церквою, і вони повинні покласти руки на їхні голови в ім'я Ісуса Христа і ^аблагословити їх у Його ім'я.

71 Нікого не може бути прийнято в Церкву Христа, доки він не досяг років ^апідзвітності перед Богом і не є здатним на ^бпокаяння.

72 *"Хрищення має священнослужитися таким чином для всіх, хто покався—*

73 Чоловік, який покликаний Богом і має повноваження від Ісуса Христа христити, має ввійти у воду з особою, яка представила себе для

64а УЗ 20:84; 52:41.

65а пп Висвячувати, Висвячення.

б УЗ 26:2.

пп Загальна згода.

67а пп Єпископ.

б пп Первосвященик.

в пп Вища рада.

68а пп Обов'язок.

б пп Розуміння.

в пп Причастя.

г пп Рукопокладання.

69а Як. 2:14–17.

б пп Святість.

70а пп Благословити,

Благословенний,

Благословення—

Благословення

дітей.

71а УЗ 18:42; 29:47;

68:25–27.

пп Звіт, Підзвітний,

Підзвітність;

Хрищення,

Христити—Вимоги

для хрищення.

б пп Покаятися,

Покаяння.

72а 3 Неф. 11:22–28.

хрищення, і має сказати, називаючи його або її по імені: Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім'я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь.

74 Тоді він має "занурити його або її у воду і вийти назад з води.

75 Доцільно, щоб Церква часто зустрічалася разом, щоб "причащатися хлібом і вином у ^бпам'ять Господа Ісуса;

76 І старійшина або священник має благословляти це; і таким "чином має він благословляти це—він має стати навколішки з Церквою і звернутися до Батька в урочистій молитві, кажучи:

77 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей "хліб для душ усіх тих, хто причащається ним, щоб вони могли їсти в пам'ять тіла Твого Сина, і ^бсвідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають ^вузяти на себе ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і ^гдотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його ^дДух міг завжди бути з ними. Амінь.

78 "Спосіб благословення вина—він має взяти ^бчашу також і сказати:

79 О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити це "вино для душ усіх тих, хто п'є його, щоб вони могли робити це в пам'ять крові Твого Сина, яку було пролито за них; щоб вони могли свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони завжди пам'ятають Його, щоб Його Дух міг бути з ними. Амінь.

80 З будь-яким членом Церкви Христа, який чинить порушення або якого схоплено у провині, належить вдіяти так, як указує писання.

81 Це має бути обов'язком окремих церков, які складають Церкву Христа, надсилати одного чи більше своїх учителів відвідувати різні конференції, які проводяться старійшинами Церкви,

82 Із списком "імен різних членів Церкви, що приєдналися до неї від часу останньої конференції; або надісланим рукою якого-небудь священника; так щоб один із старійшин, якого час від часу мають призначати інші старійшини, міг вести в книзі правильний список усіх імен усієї Церкви;

83 І також, якщо когось "виключено з Церкви, щоб їхні

74а пп Хрищення, Христити—Хрищення зануренням.

75а Дії 20:7.

^б пп Причастя.

76а Морон. 4:1–3.

77а Лк. 22:19.

^б Мос. 18:8–10;

УЗ 20:37.

^в Мос. 5:8–12.

^г пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

^д Іван 14:16.

78а Морон. 5:1–2.

^б Лк. 22:20.

79а УЗ 27:2–4.

82а Морон. 6:4.

83а Вих. 32:33;

Ал. 5:57;

Морон. 6:7.

пп Відлучення

від Церкви.

імена могло бути викреслено з загального церковного запису імен.

84 Всі члени Церкви, переходячи з церкви, де вони мешкають, якщо вони йдуть у церкву, де їх не знають, можуть взяти листа, який посвідчує, що вони постійні члени Церкви і на хорошому

рахунку, таке посвідчення, яке може бути підписано будь-яким старійшиною або священиком, якщо член Церкви, який отримує листа, особисто знайомий з тим старійшиною або священиком, або його може бути підписано учителями або дияконами Церкви.

РОЗДІЛ 21

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту у Фейетті, штат Нью-Йорк, 6 квітня 1830 року (History of the Church, 1:74–79). Це одкровення було дане під час організації Церкви, у вищевказаний день, у домі Пітера Уітмера старшого. Шість чоловік, яких було хрищено до того, брали участь. Одностайним голосуванням ці люди висловили своє бажання і рішучість організувати Церкву згідно з наказом Бога (див. розділ 20). Вони також проголосували за те, щоб прийняти й підтримати Джозефа Сміта молодшого й Олівера Каудері верховними чинами Церкви. Рукопокладанням Джозеф висвятив Олівера старійшиною Церкви; і Олівер так само висвятив Джозефа. Після причастя Джозеф і Олівер рукопоклали кожного з учасників для надання Святого Духа і для конфірмації кожного з них членом Церкви.

1–3, Джозефа Сміта покликано бути провидцем, перекладачем, пророком, апостолом і старійшиною; 4–8, Його слово буде направляти справу Сіону; 9–12, Святі повірять його словам, коли він говоритиме через Утішителя.

Ось, має вестися ^азапис серед вас, і в ньому тебе має бути названо ^бпровидцем, перекладачем, пророком, ^вапостолом Ісуса Христа, ста-

рійшиною Церкви, за волею Бога Батька і за благодаттю вашого Господа Ісуса Христа,
2 Який мав ^анатхнення від Святого Духа закласти основи її і будувати її найсвятішою вірою.

3 Цю ^бЦеркву було організовано і встановлено в році вашого Господа тисяча вісімсот тридцятому, четвертого місяця, і шостого дня того місяця, який називається квітень.

21 1а УЗ 47:1;
69:3–8; 85:1.
б пп Провидець.
в пп Апостол.

2а пп Натхнення,
Надихати.
3а пп Церква Ісуса
Христа Святих

Останніх Днів.
б УЗ 20:1.

4 Отже ви, маючи на увазі Церкву, повинні прислухатися до всіх його ^аслів і наказів, які він даватиме вам, коли отримуватиме їх, ходячи у всій ^бсвятості переді Мною;

5 Бо його ^аслово ви повинні отримувати, як з Моїх власних уст, з усім терпінням і вірою.

6 Бо як будете робити це, ^аворота пекла не переможуть вас; так, і Господь Бог розжене сили ^бтемряви перед вами і зробить так, щоб небеса ^азахиталися для вашого блага і заради ^іслави Його імені.

7 Бо так каже Господь Бог: Його Я надихнув просувати справу ^аСіону могутньою силою для добра, і його старанність Я знаю, і його молитви Я чув.

8 Так, його плач за Сіон Я побачив, і Я зроблю так, що він не буде більше сумувати за ним; бо його дні радості настали через ^авідпущення

його гріхів і прояви Моїх благословень на його діла.

9 Бо ось, Я ^аблагословлю всіх тих, хто працюватиме на Моєму ^бвинограднику, могутнім благословенням, і вони повірять його словам, які дано йому через Мене ^аУтішителем, Який ^іявляє, що Ісуса було ^арозіп'ято ^агрішними людьми за гріхи ^асвіту, так, для відпущення гріхів ^аупокореному серцю.

10 Отже, потрібно Мені, щоб його було ^ависвячено тобою, Олівером Каудері, Моїм апостолом;

11 Це є обряд для тебе, що ти є старійшиною під його рукою, оскільки він ^аперший для тебе, щоб ти міг бути старійшиною для цієї Церкви Христа, яка носить Моє ім'я—

12 І першим проповідником цієї Церкви для Церкви і перед світом, так, перед Іновірцями; так, і так каже Господь Бог, ось, слухай! ^аЮдеям також. Амінь.

РОЗДІЛ 22

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Манчестері, штат Нью-Йорк, у квітні 1830 року (History of the Church, 1:79–80). Це одкровення було дане Церкві тому, що деякі, яких було вже

4а пп Писання.
б пп Святість.
5а УЗ 1:38.
пп Підтримка
Церковних
провідників;
Пророк.
6а Мт. 16:18;
УЗ 10:69.
б Кол. 1:12–13.
в УЗ 35:24.

г пп Слава.
7а пп Сіон.
8а УЗ 20:5–6.
9а 1 Неф. 13:37;
Кн. Як. 5:70–76.
б пп Виноградник
Господній.
в пп Утішитель.
г пп Свідчити.
д пп Розп'яття.
е пп Гріх.

є 1 Іван 2:2.
пп Світ—Люди, які
не слухаються
заповідей.
жпп Скрушене
серце.
10а пп Висвячувати,
Висвячення.
11а УЗ 20:2.
12а 1 Неф. 13:42;
УЗ 19:27; 90:8–9.

хрищено до цього, хотіли приєднатися до Церкви без повторного хрищення.

1, Хрищення є новим і вічним завітом; 2–4, Повноважне хрищення необхідне.

ОСЬ, Я кажу вам, що Я зробив так, щоб усі «старі завіти скінчилися в цьому; а це є новий і ^бвічний завіт, саме той, що був від початку.

2 Отже, хоча людина може бути хрищеною сотню разів, це не дає їй ніякої користі, бо

ви не можете увійти тисними воротами ні за «законом Мойсея, ні за вашими ^бмертвими діяннями.

3 Бо саме через ваші мертві діяння Я зробив так, щоб цей останній завіт і цю Церкву було збудовано для Мене, саме так, як у дні давнини.

4 Отже, входьте «воротами, як Я заповів, і не ^бпрагніть радити вашому Богові. Амінь.

РОЗДІЛ 23

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Манчестері, штат Нью-Йорк, у квітні 1830 року Оліверу Каудері, Гайруму Сміту, Сем'юелу Г. Сміту, Джозефу Сміту старшому і Джозефу Найту старшому (History of the Church, 1:80). Через палке бажання кожного з цих п'ятьох вищезгаданих осіб дізнатися про свої обов'язки, Пророк запитав у Господа і отримав це одкровення.

1–7, Цих перших учнів покликано проповідувати, напучувати і зміцнювати Церкву.

ОСЬ, Я кажу тобі, Олівере, кілька слів. Знай, благословенний ти і не підлягаєш засудженню. Але стережися «гордині, щоб не впасти тобі у ^бспокусу.

2 Сповісти про своє покликання Церкву, а також увесь світ, і твоє серце буде відкри-

то для проповідування істини відтепер і навіки. Амінь.

3 Ось, Я кажу тобі, Гайруме, кілька слів; бо ти також не підлягаєш засудженню, і твоє серце відкрито, і твого язика розв'язано; і твоє покликання є напучувати і «зміцнювати Церкву постійно. Отже, твій обов'язок є перед Церквою назавжди, і це завдяки твоїй сім'ї. Амінь.

4 Ось, Я кажу кілька слів

22 1а Євр. 8:13;
3 Неф. 12:46–47.
б УЗ 66:2.
пп Завіт; Новий і Вічний завіт.
2а Гал. 2:16.
пп Закон Мойсеїв.

б Морон. 8:23–26.
4а Мт. 7:13–14;
Лк. 13:24;
2 Неф. 9:41;
31:9, 17–18;
3 Неф. 14:13–14.
пп Хрищення,

Христити.
б Кн. Як. 4:10.
23 1а пп Гординя.
б пп Спокушати,
Спокуса.
3а УЗ 81:4–5; 108:7.

тобі, “Сем’юеле; бо ти також не підлягаєш засудженню, і твоє покликання є напучувати і зміцнювати Церкву; і тебе ще не покликано проповідувати перед світом. Амінь.

5 Ось, Я кажу кілька слів тобі, Джозефе; бо ти також не підлягаєш засудженню, і твоє покликання є також напучувати і зміцнювати Церкву; і це твій обов’язок відтепер і навіки. Амінь.

6 Ось, Я являю тобі, Джозефе Найт, цими словами, що ти мусиш узяти свій “хрест, і при цьому ти мусиш ^бмолитися “вголос перед світом і також таємно, і у своїй сім’ї, і серед своїх друзів, і в усіх місцях.

7 І, знай, твій обов’язок є “приєднатися до істинної Церкви і своєю мовою напучувати постійно, щоб ти міг отримати нагороду трудівника. Амінь.

РОЗДІЛ 24

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту і Оліверу Каудері в Гармоні, штат Пенсільванія, у липні 1830 року (History of the Church, 1:101–103). Хоча менше чотирьох місяців минуло відтоді, як Церкву було організовано, переслідування стало сильним, і провідники мусили шукати безпеки у частковому відлюдді. Наступні три одкровення було дано в цей час, щоб зміцнити, підбадьорити і навчити їх.

1–9, Джозефа Сміта покликано перекладати, проповідувати і роз’яснювати Писання; 10–12, Олівера Каудері покликано проповідувати євангелію; 13–19, Відкрито закон відносно чудес, проклять, обтрушування пороху з ніг і ходіння без калитки чи торби.

Ось, тебе було покликано й обрано писати Книгу Мормона і на Моє священнослужіння; і Я підняв тебе з твоїх бідувань, і наставляв тебе, щоб тебе було визволено

від усіх твоїх ворогів, і тебе було визволено від сил Сатани і від темряви!

2 Проте, без виправдання ти в твоїх “провинах; проте, іди своїм шляхом і не гріши більше.

3 “Звеличуй свій чин; і після того, як ти засієш поля свої і захистиш їх, іди негайно до церкви, що в ^бКоулсвіллі, Фейетті і в Манчестері, і вони ^бпідтримають тебе; і Я благословлю їх і духовно, і матеріально;

4 Але якщо вони не при-

4а ДС—Іст. 1:4.
6а Мт. 10:38;
3 Неф. 12:30.
б пп Молитва.

в УЗ 20:47, 51.
7а пп Хрищення,
Христити—
Необхідність.

24 2а УЗ 1:31–32.
3а Кн. Як. 1:19; 2:2.
б УЗ 26:1; 37:2.
в УЗ 70:12.

йнуть тебе, Я нашлю на них прокляття замість благословення.

5 І ти продовжуй просити Бога в Моє ім'я, і писати те, що буде дано тобі ^аВтішителем, і роз'яснювати всі писання Церкви.

6 І буде дано тобі в ту саму мить, що ти маєш ^аговорити і писати, і вони мають прислухатися до цього, або Я нашлю на них прокляття замість благословення.

7 Бо ти маєш присвятити все своє ^аслужіння Сіону; і в цьому ти матимеш силу.

8 Будь ^атерпеливим у стражданнях, бо ти матимеш їх багато; але ^ввитерпи їх, бо ось, Я з тобою, аж до кінця твоїх днів.

9 І в мирських справах ти не матимеш сили, бо це не твоє покликання. Займайся своїм ^апокликанням, і ти матимеш те, чим звеличити свій чин і роз'яснювати всі писання, і продовжуй рукопокладання і зміцнення церков.

10 І твій брат Олівер має продовжувати нести Моє ім'я до світу і також до Церкви. І він не повинен вважати, що може сказати достатньо в

Моїй справі; і знай, Я з ним до кінця.

11 У Мені він матиме славу, а не від самого себе, у слабкості чи в силі, у путах чи на свободі;

12 І в усі часи, і в усіх місцях він повинен відкривати свої вуста і ^апроголошувати Мою євангелію, нібито голосом ^бсурми, удень і вночі. І Я дам йому таку силу, яка невідома серед людей.

13 Не вимагайте ^ачудес, якщо Я не ^бнакажу вам, крім ^ввигнання ^гдияволів, ^дзцілення хворих, і проти ^еотруйних змій, і проти смертельних отрут;

14 І ^ацього ви не повинні робити, якщо вас не попросять ті, хто бажає цього, щоб писання було виповнено; бо ви повинні чинити згідно з тим, що написано.

15 І до якого б місця ви не ^априходили, де вас не прийматимуть у Моє ім'я, ви маєте залишити прокляття замість благословення, обтрушуючи ^бпорох з ніг ваших як свідчення проти них і очищаючи ноги ваші при дорозі.

16 І станеться, що хто б не

5а пп Утішитель.

6а Вих. 4:12;

Мт. 10:19–20;

Лк. 12:11–12;

Гел. 5:18–19;

УЗ 84:85; 100:5–8;

Мойс. 6:32.

7а пп Служіння.

8а пп Терпіння.

б пп Лихо.

в пп Терпіти.

г Мт. 28:20.

9а пп Управитель,

Управительство.

12а пп Проповідувати.

б УЗ 34:6.

13а пп Ознака; Чудо.

б 1 Неф. 17:50.

в Мр. 16:17.

г пп Дух—Злі духи.

д пп Зцілити,

Зцілення.

е Дії 28:3–9;

УЗ 84:71–72;

124:98–99.

14а пп Благословення

хворих.

15а Мт. 10:11–15.

б Мр. 6:11;

Лк. 10:11;

УЗ 60:15; 75:19–22;

99:4–5.

наклав руки на вас силою, ви накажете, щоб їх було покарано в Моє ім'я; і ось, Я покараю їх згідно з вашими словами, у Свій належний час.

17 І хто б не притягнув тебе до закону, того буде проклято по закону.

18 І ти не бери ні ^акалитки, ні торби, ні палиць, ні двох одеж, бо Церква дасть тобі в

той самий час, коли в тебе буде потреба в їжі, і в убранні, і у взутті, і в грошах, і для торби.

19 Бо тебе покликано ^апідрізати Мій виноградник могутнім підрізанням, так, дійсно в останній раз; так, і також усіх тих, кого ти ^бвисвятив, і вони робитимуть за цим самим зразком. Амінь.

РОЗДІЛ 25

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гармоні, штат Пенсільванія, у липні 1830 року (History of the Church, 1:103–104). (Див. заголовок до розділу 24). Це одкровення являє волю Господа щодо Емми Сміт, дружини пророка.

1–6, Емму Сміт, вибрану пані, покликано допомагати їй чоловікові та втішати його; 7–11, Її також покликано писати, роз'яснювати Писання і вибирати гімни; 12–14, Пісня праведних є молитвою для Господа; 15–16, Принципи покірності в цьому одкровенні стосуються всіх.

ПРИСЛУХАЙСЯ до голосу Господа Бога твого, поки Я говорю до тебе, Еммо Сміт, дочко Моя; бо істинно Я кажу тобі, усі ті, хто ^асприймає Мою євангелію, є синами й дочками в Моєму ^бцарстві.

2 Одкровення Я даю тобі стосовно Моєї волі; і якщо ти

будеш вірною та йтимеш ^адорогами ^бчесноти переді Мною, Я збережу твоє життя, і ти отримаєш ^ауспадкування в Сіоні.

3 Ось, твої ^агріхи прощаються тобі, і ти є вибраною пані, яку Я ^бпокликав.

4 Не ремствуй через те, чого ти не бачила, бо воно утримано від тебе й від світу, що є мудрістю в Мені для того часу, що прийде.

5 І обов'язком твого покликання буде ^автішати Мого слугу, Джозефа Сміта молодшого, твого чоловіка, у його стражданнях, утішними словами, у душі лагідності.

18а Мт. 10:9–10; Лк. 10:4;
УЗ 84:78–79.

19а Кн. Як. 5:61–74;
УЗ 39:17; 71:4.

б пп Висвячувати,
Висвячення.

25 1а Іван 1:12.
пп Сини і

дочки Божі.
б пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

2а пп Ходити, ходити
з Богом.

б пп Чеснота.
в УЗ 52:42; 64:30;

101:18.

пп Сіон.

3а Мт. 9:2.

б пп Покликати,
Покликаний
Богом,
Покликання.

5а пп Співчуття.

6 І ти маєш піти з ним у той час, коли він піде, і бути йому за писаря, поки немає нікого, хто б міг бути писарем йому, щоб Я міг послати Мого слугу, Олівера Каудері, куди Я забажаю.

7 І тебе буде "висвячено під його рукою роз'яснювати Писання і напучувати Церкву, згідно з тим, як буде тобі дано Моїм Духом.

8 Бо він покладе свої "руки на тебе, і ти отримаєш Святого Духа, і твій час має бути віддано написанню і вивченню багатьох речей.

9 І тобі не треба боятися, бо твій чоловік підтримуватиме тебе в Церкві, бо для них є його "покликання, щоб усе могло бути ⁶відкрито їм, усе, що Я бажаю, згідно з їхньою вірою.

10 І істинно Я кажу тобі, що ти маєш відкласти "те, що від цього ⁶світу, і "прагнути того, що від кращого.

11 І буде дано тобі також скласти збірку священних "гімнів, як це буде дано тобі, і це приємно Мені, щоб вони були в Моїй Церкві.

12 Бо Моя душа втішається в "пісні ⁶серця; так, пісня праведних є молитвою для Мене, і на неї відповіддю буде благословення на їхні голови.

13 Отже, піднесись серцем і звеселись, і припадай до завітів, які ти склала.

14 Залишайся у дусі "лагідності і стережися ⁶гордині. Нехай твоя душа втішається у твоєму чоловікові і славі, яка зійде на нього.

15 Дотримуйся Моїх заповідей постійно, і "вінець ⁶праведності отримаєш ти. І якщо ти не чинитимеш цього, туди, де Я є, ти прийти ⁶не зможеш.

16 І істинно, істинно Я кажу тобі, що це є Мій "голос для всіх. Амінь.

РОЗДІЛ 26

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту, Оліверу Каудері і Джону Уїтмеру в Гармоні, штат Пенсільванія, у липні 1830 року (History of the Church, 1:104). (Див. заголовок до розділу 24).

1, Їх настановлено вивчати Писання і проповідувати; 2, Закон загальної згоди затверджується.

Ось, Я кажу вам, що ви маєте присвятити свій час "вивченню Писань, і про-

7а або призначено.

пп Призначення.

8а пп Рукопокладання.

9а пп Покликати,

Покликаний

Богом,

Покликання;

Пророк.

б пп Одкровення;

Пророцтво,

Пророкувати.

10а пп Багатство;

Заздрити, Заздрість.

б пп Суєтність.

в Етер 12:4.

11а пп Гімн.

12а 1 Хр. 16:9.

пп Співати.

б пп Серце.

14а пп Лагідний,

Легідність.

б пп Гординя.

15а пп Вінець;

Піднесення.

б пп Праведник,

Праведність.

в Іван 7:34.

16а УЗ 1:38.

26 1а пп Писання—

Цінність Писань.

повідуванню, і зміцненню Церкви в ⁶Коулсвіллі, і вашим трудам на землі, так як це вимагається, до тих пір, коли ви підете на захід для проведення наступної конференції; а потім вам буде

повідомлено, що ви маєте робити.

2 І все буде робитися за “загальною згодою в Церкві, частою молитвою і вірою, бо все ви маєте отримувати через віру. Амінь.

РОЗДІЛ 27

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в Гармоні, штат Пенсільванія, у серпні 1830 року (History of the Church, 1:106–108). Готуючись до релігійної служби, під час якої повинно було відбуватися причастя хлібом і вином, Джозеф пішов купити вина з цієї нагоди. Його зустрів небесний посланець, і він отримав це одкровення, частину якого було записано тоді ж, а решту—у вересні того року. Тепер на причасних службах у Церкві замість вина використовують воду.

1–4, Пояснюються символи, які слід використовувати у причасті; 5–14, Христос і Його слуги з усіх розподілів мають причащатися; 15–18, Зодягніться в повну зброю Божу.

СЛУХАЙТЕ голос Ісуса Христа, вашого Господа, вашого Бога і вашого Викупителя, Чие слово є “живим і сильним.

2 Бо ось, Я кажу вам, що не має значення, що ви будете їсти або що ви будете пити, коли ви “причащаєтеся, якщо буде так, що ви робитимете це з оком, єдиноспрямованим до Моеї ⁶слави—пам’ятаючи перед Батьком Мое тіло, яке було віддано за вас, і Мою

⁶кров, яку було пролито для ²випущення ваших гріхів.

3 Отже, заповідь Я даю вам, що ви не будете купувати ані вина, ані міцних напоїв у ваших ворогів;

4 Отже, ви не причащайтеся ніяким вином, крім молодого, що ви зробите самі; так, у цьому царстві Мого Батька, яке буде збудовано на землі.

5 Ось, це мудрість у Мені, отже, не дивуйтеся, бо час приходить, коли Я “питиму від плоду виноградної лози з вами на землі, і з ⁶Моронієм, якого Я послав до вас відкрити Книгу Мормона, яка містить повноту Моеї вічної євангелії, кому Я довірив

1б УЗ 24:3; 37:2.

2а 1 Сам. 8:7; Мос. 29:26.
пп Загальна згода.

27 1а Гел. 3:29; УЗ 6:2.

2а пп Причастя.

б пп Слава.

в пп Кров.

г пп Відпущення

грівів.

5а Мт. 26:29; Мр. 14:25;
Лк. 22:18.

б ДС—Іст. 1:30–34.

ключі від літопису на ^апалиці Єфрема;

6 І також з ^аІллею, якому Я довірив ключі звершити відновлення всього, що промовлялося вустами всіх святих пророків від початку світу, стосовно останніх днів;

7 І також з Іваном, сином Захарія, того Захарія, якого він (^аІлля) відвідав і якому дав обіцяння, що той матиме сина, і його ім'я має бути ^бІван, і його буде сповнено духом Іллі;

8 Того Івана Я послав до вас, Мої слуги Джозефе Сміт молодший і Олівере Каудері, щоб висвятити вас на перше ^асвященство, яке ви отримали, щоб вас могло бути покликано й ^бвисвячено так само, як і ^аАарона;

9 І також з тим ^аІллею, якому Я довірив ключі влади ^бповертати серця батьків до дітей і серця дітей до батьків, щоб усю землю не було покарано прокляттям;

10 І також з Йосипом і Яковом, і Ісаком, і Авраамом,

вашими батьками, через яких ^аобіцяння залишаються;

11 І також з Михаїлом, або ^аАдамом, батьком усіх, князем усіх, старого днями;

12 І також з Петром, і Яковом, і Іваном, яких Я послав до вас, через яких Я ^ависвятив вас і затвердив вас ^бапостолами й особливими ^ссвідками Мого імені, і затвердив вас носити ключі свого священнослужіння і того, що Я відкрив їм;

13 Тим, кому Я ^адовірив ^бключі Мого царства і ^срозподілу ^девангелії в ^еостанні часи; і у ^аповноті часів, у які Я зберу разом усе в ^еодному, і те, що на небесах, і те, що на землі;

14 І також з усіма тими, кого Мій Батько ^адав Мені від світу.

15 Отже, підносьтеся серцем і звеселяйтеся, і підпережіть свої стегна, і візьміть Мою повну ^азброю, щоб ви могли протистояти злому дню, зробивши все, щоб ви могли ^бвистояти.

16 Отже, стійте, ^апідперезавши стегна свої ^бістиною, зодягнувшись у ^анагрудник

5в Єз. 37:16.

пп Єфрем—Жезл
Єфрема, або
Йосипа.

6а пп Іліяс.

7а Лк. 1:17–19.

б Лк. 1:13; УЗ 84:27–28.

8а УЗ 13:1.

пп Ааронове
священство.

б пп Висвячувати,
Висвячення.

в Вих. 28:1–3, 41;

УЗ 107:13.

9а 1 Цар. 17:1–22;

2 Цар. 1–2;

УЗ 2:1–3; 110:13–16;

ДС—Іст. 1:38–39.

пп Генеалогія;

Ілля.

б пп Генеалогія.

10а пп Авраамів завіт.

11а пп Адам.

12а ДС—Іст. 1:72.

пп Мелхиседекове
священство.

б пп Апостол.

в Дії 1:8.

13а Мт. 16:19.

б пп Ключі
священства.

в пп Розподіл.

г пп Євангелія.

д Кн. Як. 5:71;

УЗ 43:28–30.

е Еф. 1:9–10;

УЗ 112:30; 124:41.

є УЗ 84:100.

14а Иван 6:37; 17:9, 11;

3 Неф. 15:24;

УЗ 50:41–42; 84:63.

15а Рим. 13:12;

Еф. 6:11–18.

б Мал. 3:2; УЗ 87:8.

16а Ісаія 11:5.

б пп Істина.

в Ісаія 59:17.

праведності, і взувши ноги в готовність до євангелії миру, яку Я послав Моїх ангелів довірити вам;

17 Узнявши щит віри, яким ви зможете погасити всі вогненні стріли злочестивих;

18 І візьміть шолом спасіння,

і меч Мого Духа, який Я проллю на вас, і Моє слово, яке Я відкриваю вам, і будьте у злагоді стосовно всього того, що ви просите у Мене, і будьте вірними, доки Я прийду, і вас буде піднято, щоб де Я—були й ви також. Амінь.

РОЗДІЛ 28

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Оліверу Каудері у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у вересні 1830 року (History of the Church, 1:109–111). Гайрам Пейдж, член Церкви, мав якийсь камінь і заявляв, що за його допомогою він отримує одкровення стосовно побудови Сіону і порядку Церкви. Декілька членів було введено в оману цими заявами, і навіть Олівер Каудері помилково піддався їхньому впливові. Безпосередньо перед призначеною конференцією Пророк ревно питає Господа про це, і прийшло це одкровення.

1–7, Джозеф Сміт тримає ключі від таємниць, і тільки він отримує одкровення для Церкви; 8–10, Олівер Каудері має проповідувати Ламанійцям; 11–16, Сатана обманув Гайрама Пейджа і дав йому лжеодкровення.

ОСЬ, Я кажу тобі, “Олівере, що тобі буде дано, що тебе почує Церква в усюму, чого ти будеш навчати через Утішителя, стосовно одкровенень і заповідей, які Я дав.

2 Але, ось, істинно, істинно, Я кажу тобі, “нікого не буде призначено отримувати заповіді й одкровення в цій

Церкві, крім Мого слуги Джозефа Сміта молодшого, бо він отримує їх так само, як і Мойсей.

3 І ти маєш бути покірним тому, що Я дам йому, так само, як і Аарон, щоб вірно проголошувати Церкві ці заповіді й одкровення, з владою і повноваженням.

4 І якщо будь-коли тебе направлятиме Втішитель “говорити або навчати, або завжди як заповідь Церкви, ти можеш робити це.

5 Але не пиши як заповідь, але як мудрість;

6 І не наказуй тому, хто тобі голова і хто на чолі Церкви;

16г пп Праведник, Праведність.

д 2 Неф. 19:6.

е УЗ 128:19–21.

17а 1 Неф. 15:24; УЗ 3:8.

18а 1 Неф. 13:37; УЗ 17:8.

б Іван 14:3.

28 1а УЗ 20:3.

б пп Навчати,

Учитель—Навчання з Духом.

в пп Утішитель.

2а УЗ 35:17–18; 43:4.

б 2 Неф. 3:14–20.

пп Сміт, Джозеф мол.

3а пп Аарон, брат Мойсеїв.

б пп Повноваження.

4а Вих. 4:12–16;

УЗ 24:5–6.

7 Бо Я дав йому “ключі від ^бтаємниць і одкровенень, які запечатано, доки Я не призначу для них іншого на його місце.

8 І тепер ось, Я кажу тобі, що ти маєш іти до “Ламанійців і проповідувати Мою ^бєвангелію їм; і якщо вони сприйматимуть твоє навчання, зроби так, щоб Мою Церкву було встановлено серед них; і ти матимеш одкровення, але не пиши їх як заповідь.

9 І тепер ось, Я кажу тобі, що це не відкрито, і жодна людина не знає, де “місто ^бСіон буде збудовано, але це буде дано пізніше. Ось, Я кажу тобі, що це буде на межах біля Ламанійців.

10 Не покидай це місце, до закінчення конференції; і Мого слугу Джозефа буде призначено головувати на конференції через голосування на ній, і що він скаже тобі, те ти розповідатимеш.

11 І знову, залишися сам на сам зі своїм братом, Гайрамом Пейджем, і тільки “між тобою та ним самим скажи, що те, що він написав від того каменя, не є від Мене, і що ^бСатана “обманює його;

12 Бо, ось, це не було призначено йому, і ніщо не буде призначено жодному з цієї Церкви всупереч церковним завітам.

13 Бо все має робитися за порядком і за “загальною згодою в Церкві, молитвою віри.

14 І ти маєш допомагати вирішувати все це, згідно з завітами Церкви, перед тим, як ти вирушиш мандрувати серед Ламанійців.

15 І буде “дано тобі відтоді, як ти вирушиш, до того часу, як ти повернешся, що тобі робити.

16 І ти повинен відкривати вуста свої в усі часи, проголошуючи Мою євангелію звуками радості. Амінь.

РОЗДІЛ 29

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта, у присутності шести старійшин, у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у вересні 1830 року (History of the Church, 1:111–115). Це одкровення було дане за кілька днів до конференції, яка розпочиналася 26 вересня 1830 року.

1–8, Христос збирає Своїх вибраних; 9–11, Його пришестья вводить Тисячоліття; 12–13, Дванадцяттеро судитимуть весь Ізраїль; 14–21, Ознаки, моровиці

і спустошення передуватимуть Другому пришестью; 22–28, Останнє воскресіння і останній суд ідуть за Тисячоліттям; 29–35, Усі речі є духовними для Господа;

7а УЗ 64:5; 84:19.

б пп Таємниці Божі.

8а 2 Неф. 3:18–22;

УЗ 30:5–6; 32:1–3.

б УЗ 3:19–20.

9а УЗ 57:1–3.

б УЗ 52:42–43.

пп Сіон.

11а Мт. 18:15.

б Об. 20:10.

в УЗ 43:5–7.

13а пп Загальна згода.

15а 2 Неф. 32:3, 5.

36–39, Диявола та його воїнство було вигнано з небес, щоб спокушати людину; 40–45, Падіння й Спокута приносять спасіння; 46–50, Маленьких дітей викуплено через спокуту.

СЛУХАЙТЕ голос Ісуса Христа, вашого Викупителя, Великого “Я Є, Чие рамено ^бмилості ^сспокутало ваші гріхи;

2 Хто “збере Свій народ, саме як квочка збирає курчаток своїх під свої крила, саме всіх, хто прислухатиметься до Мого голосу та ^бвпокорюватиметься переді Мною, і волатиме до Мене в могутній молитві.

3 Ось, істинно, істинно, Я кажу вам, що в цей час ваші гріхи ^апрощені вам, ось чому ви отримуете це; але пам’ятайте: не грішіть більше, щоб не піддати себе небезпеці.

4 Істинно, Я кажу вам, що вас вибрано з-поміж світу проголошувати Мою евангелію звуками радості, нібито “голосом сурми.

5 Підносьтеся серцем і звеселяйтеся, бо Я є “серед вас, і є вашим ^бзаступником перед Батьком; і це Його добра воля дати вам “царство.

6 І як написано—Усе, що б ви не “писали з ^бвірою, ^соб’єднавшись у молитві згідно з Моєю заповіддю, ви отримаєте.

7 І вас покликано звершити “збирання Моїх ^бвибраних; бо Мої вибрані ^сприслухаються до Мого голосу і не кам’яніють своїми ‘серцями;

8 Отже, наказ вийшов від Батька, щоб їх було “зібрано в одному місці на лиці цієї землі, щоб ^бпідготували вони свої серця і були готовими в усьому для того дня, коли ^слихо й спустошення буде послано на злочестивих.

9 Бо година наближається, і день уже поруч, коли земля дозріє; і всі “гордовиті й ті, хто чинить злочестиво, будуть, як ^бстерня; і Я ^сспалю їх, каже Господь Саваот, щоб злочестивості не було на землі;

10 Бо година наближається, і те, що “говорилося Моїми

29 1а пп Я Є.

^б пп Милостивий, Милість.
^в пп Спокута, Спокутувати.

2а Мт. 23:37;

3 Неф. 10:4–6.

^б пп Упокоритися, Покірність.

3а пп Простити, Прощати.

4а Ал. 29:1–2;

УЗ 19:37; 30:9.

5а Мт. 18:20;

УЗ 6:32; 38:7;

88:62–63.

^б пп Заступник.

^в пп Царство Боже, або Царство Небесне.

6а Мт. 21:22; Іван 14:13.

^б Мр. 11:24.

^в 3 Неф. 27:1–2;
УЗ 84:1.

7а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

^б Мр. 13:20; УЗ 84:34.

пп Обраний, Обрані.

^в Ал. 5:37–41.

^г пп Серце.

8а УЗ 45:64–66; 57:1.

^б УЗ 58:6–9; 78:7.

^в УЗ 5:19; 43:17–27.

9а 2 Неф. 20:33;

3 Неф. 25:1.

пп Гординя.

^б Наум 1:10; Мал. 4:1;

1 Неф. 22:15, 23;

ДС—Іст. 1:37.

^в УЗ 45:57; 63:34, 54;

64:24; 88:94;

101:23–25; 133:64.

пп Земля—

Очищення землі.

10а пп Друге пришествя Ісуса Христа.

апостолами, має здійснитися; бо як вони сказали, так воно і станеться;

11 Бо Я відкрию Себе з небес з силою і великою славою, з усіма небесними ^авоїнствами, і житиму в ^бправедності з людьми на землі ^втисячу років, і злочестиві не вистоять.

12 І знову, істинно, істинно, Я кажу вам, і це вийшло у твердому наказі, волею Батька, що Мої ^аапостоли, Дванадцятєро, які були зі Мною в Моєму священнослужінні в Єрусалимі, стоятимуть праворуч від Мене в день Мого прищєстя у стовпі ^бвогню, одягнені в мантию праведності, з вінцями на головах, у ^вславі, саме так як Я є, щоб ^гсудити весь дім Ізраїля, усіх тих, хто любив Мене і виконував Мої заповіді, і нікого більше.

13 Бо ^асурма звучатиме і довго, і голосно, саме як на горі Сінай, і вся земля затрясеться, і вони ^бвийдуть—так, саме ^вмертві, які вмерли в Мені, щоб отримати ^гвінець праведності, і бути зодягненими, ^дсаме як Я є, щоб бути

зі Мною, щоб ми могли бути єдиними.

14 Але, ось, Я кажу вам, що перед тим, як цей великий ^адень прийде, ^бсонце потемніє, і місяць перетвориться на кров, і зірки падатимуть з небес, і будуть величніші ^вознаки на небі вгорі й внизу на землі;

15 І там буде плач і ^аголосіння серед полчищ людей;

16 І буде сильний ^аград послано, щоб знищити врожаї на землі.

17 І станеться, через злочестивість світу, що Я ^апомщуся ^бзлочестивим, бо вони не покаються; бо чаша Мого гніву переповнена; бо ось, Моя ^вкров не очистить їх, якщо вони не прислухаються до Мене.

18 Отже, Я, Господь Бог, нашлю мух на лице землі, які вчепляться в жителів її, і їстимуть їхню плоть, і через це заведуться личинки в них;

19 І їхні язики оніміють, щоб вони не могли і слова ^амовити проти Мене; і їхня плоть відпаде від кісток, і їхні очі випадуть зі своїх очниць;

11а ДС—Мт. 1:37.

^б пп Праведник, Праведність.
^в пп Ісус Христос—Тисячолітнє царювання Христа; Тисячоліття.

12а пп Апостол.

^б Ісаїя 66:15–16; Уз 130:7; 133:41.
^в пп Ісус Христос—Слава Ісуса Христа; Слава.
^г Мт. 19:28; Лк. 22:30;

1 Неф. 12:9; Морм. 3:18–19.
13а Уз 43:18; 45:45.

^б Уз 76:50.
^в Уз 88:97; 133:56.
^г пп Вінець; Піднесення.
^д Уз 76:94–95; 84:35–39.

14а пп Друге прищєстя Ісуса Христа.
^б Йоїл 2:10;
ДС—Мт. 1:33.

^в пп Ознаки часів.

15а Мт. 13:42.

16а Єз. 38:22;
Об. 11:19; 16:21.

17а Об. 16:7–11;
2 Неф. 30:10;
ДС—Мт. 1:53–55.
пп Помста.

^б пп Злочестивість, Злочестиві.
^в 1 Іван 1:7;
Ал. 11:40–41;
Уз 19:16–18.

19а Зах. 14:12.

20 І станеться, що “звірі з лісу і птахи з повітря пожиратимуть їх.

21 І велику й “мерзотну церкву, яка є “блудницею всієї землі, буде пожерто “нищівним вогнем, згідно з тим, що було сказано вустами пророка Єзекіїля, який говорив про те, чого не сталося ще, але обов’язково “має статися, як Я живий, бо мерзоти не царюватимуть.

22 І знову, істинно, істинно, кажу Я вам, що коли “тисяча років мине, і люди знову почнуть зрікатися свого Бога, тоді Я पोщажу землю, але на “короткий час;

23 І “кінець прийде, і небо і земля будуть поглинуті та “мінуться, і буде нове небо і “нова земля.

24 Бо все старе “минеться, і все стане новим, навіть небо і земля, і вся повнота їхня—і люди, і звірі, птахи у повітрі, і риби в морі;

25 І ані “волосина, ані порошинка не загубиться, бо це витвір Моєї руки.

26 Але ось, істинно Я кажу вам, перед тим, як земля

минеться, “Михаїл, Мій “архангел, засурмить у свою “сурму, і тоді всі мертві “прокинуться, бо їхні могили відкриються, і вони “вийдуть—так, саме всі.

27 І “праведних буде зібрано “праворуч Мене на вічне життя; а злочестивих, ліворуч Мене, соромно Мені буде визнавати Своїми перед Батьком;

28 Отже, Я скажу їм—“Відійдіть від Мене, ви, прокляті, у вічний “вогонь, приготовлений для “диявола та його ангелів.

29 І тепер ось, Я кажу вам, ніколи ні в які часи не проголошував Я Моїми власними вустами, що вони повернуться, бо “туди, де Я є, вони не можуть прийти, бо вони не мають сили.

30 Але пам’ятайте, що не всі Мої присуди даються людям; і якщо слова виходять з Моїх вуст, саме так їх буде виконано, так що “перші будуть останніми, і останні будуть першими в усьому, що Я створив словом Моєї сили, яка є силою Мого Духа.

20а Ісаї 18:6; Єз. 39:17;
Об. 19:17–18.

21а пп Диявол—
Церква диявола.
б Об. 19:2.
в Йоїл 1:19–20; 2:3;
УЗ 97:25–26.
пп Земля—
Очищення землі.
г УЗ 1:38.

22а пп Тисячоліття.
б Об. 20:3;
УЗ 43:30–31;
88:110–111.

23а Мт. 24:14.
пп Світ—Кінець
світу.

б Мт. 24:35;
ДС—Мт. 1:35.
в пп Земля—
Кінцевий стан
землі.

24а Об. 21:1–4.

25а Ал. 40:23.

26а пп Адам; Михаїл.
б пп Архангел.
в 1 Кор. 15:52–55.
г пп Безсмертя,

Безсмертний;
Воскресіння.
д Іван 5:28–29.

27а пп Праведник,
Праведність.
б Мт. 25:33.

пп Суд, Останній.

28а Мт. 25:41; УЗ 29:41.

б УЗ 43:33.

в пп Диявол.

29а Іван 7:34;
УЗ 76:112.

30а Мт. 19:30;
1 Неф. 13:42.

31 Бо силою Мого Духа “створив Я їх; так, усе: і ^бдуховне, і фізичне—

32 Спочатку “духовне, потім фізичне, що є початком Моєї роботи; і знову, спочатку фізичне, потім духовне, що є кінцем Моєї роботи—

33 Говорячи так для вас, щоб ви могли легко зрозуміти; але для Мене Мої труди не мають ні “кінця, ні початку; але це дається вам, щоб ви могли зрозуміти, тому що ви одноставно питали це в Мене.

34 Отже, істинно Я кажу вам, що все для Мене духовне, і ні в який час не давав Я вам закон, який був би фізичним; жодній людині, ані дітям людським, ані Адаму, вашому батькові, якого Я створив.

35 Ось, Я дав йому, щоб він був “вільний вибирати сам; і Я дав йому заповідь, але жодної фізичної заповіді не давав Я йому, бо Мої ^бзаповіді є духовними; вони не є ні природними, ні фізичними, ні тілесними, ні чуттєвими.

36 І сталося, що Адам, будши спокушений дияволом—бо

ось, “диявол був перед Адамом, бо він ^бповстав проти Мене, кажучи: “Дай мені Твою “шану”, яка є Моєю ‘силою; і також ^бтретину “воїнства небесного відвернув він від Мене, через їхню “свободу вибору;

37 І їх було викинуто, і таким чином з’явилися “диявол і його ^бангели;

38 І ось, є місце, приготівлене для них від початку, місце, яке є “пеклом.

39 І має бути необхідність в тому, щоб диявол “спокушав дітей людських, бо інакше вони б не змогли бути вільними в собі; бо якщо вони ніколи не матимуть ^бгіркового, вони не зможуть пізнати солодке—

40 Отже, сталося, що диявол спокусив Адама, і він скуштував заборонений “плід, і порушив заповідь, і тим самим став ^бпідлеглим волі диявола, тому що він піддався спокусі.

41 Отже, Я, Господь Бог, зробив так, щоб його було “вигнано з саду ^бЕденського, з Моєї присутності, через його провину, через яку він став ^бдуховно мертвим, що є

31а пп Створити, Сотворіння.

б Мойс. 3:4–5.

32а пп Духовне сотворіння.

33а Пс. 111:7–8; Мойс. 1:4.

35а пп Свобода вибору. б пп Заповіді Божі.

36а УЗ 76:25–26; Мойс. 4:1–4.

б пп Народа на Небесах.

в пп Шана, Шанувати.

г Ісаї 14:12–14;

УЗ 76:28–29.

д Об. 12:3–4.

е УЗ 38:1; 45:1.

пп Доземне життя.

є пп Свобода вибору.

37а пп Диявол.

б 2 Пет. 2:4; Юд. 1:6;

Мойс. 7:26.

пп Ангели.

38а пп Пекло.

39а Мойс. 4:3–4.

пп Спокушати, Спокуса.

б Мойс. 6:55.

40а Бут. 3:6;

Мойс. 4:7–13.

б 2 Неф. 10:24;

Мос. 16:3–5;

Ал. 5:41–42.

41а пп Падіння Адама і Єви.

б пп Еден.

в пп Смерть духовна.

першою смертю, саме тією смертю, що є останньою смертю, яка є духовною, яку буде проголошено над злочестивими, коли Я скажу: Відійдіть, ви, ^апрокляті.

42 Але ось, Я кажу вам, що Я, Господь Бог, дав Адамові і його сімені, щоб вони не померли фізичною смертю, доки Я, Господь Бог, не пошлю ^бангелів проголосувати їм ^впокаяння і ^гспокутування через віру в ім'я Мого ^дЄдинонародженого Сина.

43 І таким чином Я, Господь Бог, призначив людині дні її ^авипробування—щоб через її природну смерть її могло бути ^бпіднято в ^вбезсмерті до ^гвічного життя, саме всіх, хто повірять;

44 А тих, хто не вірять—до вічного ^апрокляття; бо їх не можна спокутувати з їхнього духовного падіння, тому що вони не каються;

45 Бо вони люблять темряву, а не світло, і їхні ^авчинки злі, і вони отримують свою ^бплату від того, кого вони бажають слухатися.

46 Але ось, Я кажу вам, що малих ^адітей ^бвикуплено від заснування світу через Мого Єдинонародженого;

47 Отже, вони не можуть грішити, бо силу не дано Сатані ^аспокушати малих дітей, доки вони не стають ^бпідзвітними переді Мною;

48 Бо дано їм саме як Я бажаю, згідно з Моїм власним задоволенням, щоб велике могло вимагатися від рук їхніх ^абатьків.

49 І знову, Я кажу вам, кому з тих, хто має знання, не заповідав Я покаятися?

50 А з тим, хто не має ^арозуміння, Мені залишається чинити згідно з тим, що написано. А тепер Я більше нічого не проголосуватиму вам цього разу. Амінь.

РОЗДІЛ 30

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Девіду Уїтмеру, Пітеру Уїтмеру молодшому і Джону Уїтмеру у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у вересні 1830 року, після триденної конференції у Фей-

41_г Ал. 40:26.
д УЗ 29:27–28;
76:31–39.

42_а 2 Неф. 2:21.
пп Смерть
фізична.
б Ал. 12:28–30.
в пп Покаятися,
Покаяння.
г пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
д Мойс. 5:6–8.
43_а Ал. 12:24; 42:10.

б пп Воскресіння.
в Мойс. 1:39.
пп Безсмертя,
Безсмертний.
г пп Вічне життя.
44_а УЗ 19:7–12.
пп Осуд.
45_а Іван 3:18–20;
УЗ 93:31–32.
б Мос. 2:32–33;
Ал. 3:26–27;
5:41–42; 30:60.
46_а Морон. 8:8, 12;
УЗ 93:38.

пп Дитя, Діти.
б УЗ 74:7.
пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
47_а пп Спокушати,
Спокуса.
б пп Звіт,
Підзвітний,
Підзвітність.
48_а УЗ 68:25.
50_а УЗ 137:7–10.
пп Розуміння.

етті, але перед тим, як старійшини Церкви роз'їхалися (History of the Church, 1:115–116). Спочатку цей матеріал було видано як три одкровення; його було об'єднано Пророком в один розділ для видання книги Учення і Завіти 1835 року.

1–4, Девіду Уїтмеру докоряється за те, що не служив старанно; 5–8, Пітер Уїтмер молодший має супроводжувати Олівера Каудері в його місії до Ламанійців; 9–11, Джона Уїтмера покликано проповідувати євангелію.

Ось, Я кажу тобі, “Девіде, що ти ^бзлякався людину і не ^апокладався на Мене, аби отримати силу, як тобі слід було.

2 Але твій розум був з ^аземним більше, ніж з тим, що від Мене, твого Творця, і з священнослужінням, до якого тебе було покликано; і ти не звертав уваги на Мій Дух, і на тих, кого було поставлено над тобою, але тебе було переконано тими, кому Я не наказував.

3 Отже, тебе залишено запитати самому від Моєї руки і ^азамислитися над тим, що ти отримав.

4 І твій дім буде в батьковому будинку, доки Я не дам тобі подальших наказів. І ти маєш займатися ^асвященнослужінням у Церкві, і перед

світом, і в краях навколишніх. Амінь.

5 Ось, Я кажу тобі, “Пітере, що ти маєш вирушити в ^бмандрівку з твоїм братом Олівером; бо прийшов ^ачас, коли Я вважаю за необхідне, щоб ти відкрив свої уста і проголосив Мою євангелію; отже, не бійся, але звертай ^аувагу на слова і поради твого брата, які він даватиме тобі.

6 І бідує з ним у всіх його бідуваннях, завжди здійснюючи своє серце до Мене у молитві й вірі за його і своє визволення; бо Я дав йому силу будувати Мою “Церкву серед ^бЛаманійців.

7 І нікого Я не призначив бути його радником ^анад ним у Церкві стосовно церковних справ, за винятком його брата Джозефа Сміта молодшого.

8 Отже, зверни увагу на це і будь старанним у виконанні Моїх заповідей, і благословенним будеш на вічне життя. Амінь.

9 Ось, Я кажу тобі, Мій слуга Джон, щоб ти почав з цього часу і надалі ^апроголошува-

30 1а пп Уїтмер, Девід.
б Дії 5:29.
в 2 Хр. 16:7–9.
2а УЗ 25:10.
3а пп Обдумувати.
4а пп Служити,
Священнослужити;
Служіння.

5а пп Уїтмер,
Пітер мол.
б УЗ 32:1–3.
в УЗ 11:15.
г пп Підтримка
Церковних
провідників;
Порада.

6а пп Церква Ісуса
Христа Святих
Останніх Днів.
б УЗ 3:20; 49:24.
пп Ламанійці.
7а УЗ 20:2–3.
9а УЗ 15:6.

ти Мою євангелію, нібито ^бголосом сурми.

10 І твоя праця має бути в домі Філіпа Берроуза і в краях навколишніх, так, усюди, де тебе можуть почути, доки Я не накажу тобі піти звідси.

11 І вся твоя праця має бути в Сіоні, з усією своєю душею відтепер; так, ти маєш завжди відкривати свої уста в Моїй справі, не ^абоючися, що ^блюдина може зробити, бо Я є з ^атобою. Амінь.

РОЗДІЛ 31

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Томасу Б. Маршу у вересні 1830 року (History of the Church, 1:115–117). Цей випадок стався відразу після конференції Церкви (див. заголовок до розділу 30). Томаса Б. Марша було хрищено того ж місяця раніше і висвячено на старійшину в Церкві до того, як це одкровення було дано.

1–6, Томаса Б. Марша покликано проповідувати євангелію і запевнено у благополуччі його сім'ї; 7–13, Йому дано пораду бути терпеливим, молитися завжди і слідувати за Втішителем.

ТОМАСЕ, сину Мій, благословенний ти через твою віру в Мою працю.

2 Ось, ти мав багато бідувань через свою сім'ю; проте, Я благословлю тебе і твою сім'ю, так, твоїх малят; і день прийде, коли вони повірять і знатимуть істину і будуть єдині з тобою в Моїй Церкві.

3 Піднеси своє серце і звеселяйся, бо година твоєї місії прийшла; і твого язика буде розв'язано, і ти проголошуватимеш ^адобру новину великої радості цьому поколінню.

4 Ти ^апроголошуватимеш те, що було відкрито Моему слугі, Джозефу Сміту молодшому. Ти почнеш проповідувати з цього часу надалі, так, жати в полі, яке вже ^ббіле, щоб бути спаленим.

5 Отже, ^аустроми серпа свого від усієї душі, і твої гріхи ^бпрощено тобі, і тебе буде навантажено ^аснопами на спину, бо ^гтрудівник гідний своєї платні. Тож, твоя сім'я буде жити.

6 Ось, істинно Я кажу тобі, іди від них тільки на короткий час, і проголошуй Мое слово, і Я підготую місце для них.

7 Так, Я ^авідкрию серця людей, і вони прийматимуть тебе. І Я встановлю Церкву твоєю рукою;

9б УЗ 33:2.

11а пп Мужність,
Мужній; Страх.

б Ісая 51:7.

в Мт. 28:19–20.

31 1а пп Марш,
Томас Б.

3а Ісая 52:7;

Лк. 2:10–11;

Мос. 3:3–5.

4а Мос. 18:19;

УЗ 42:12; 52:36.

б УЗ 4:4–6.

5а Об. 14:15.

б пп Простити,
Прощати.

в УЗ 79:3.

г Лк. 10:3–11;

УЗ 75:24.

7а пп Навернення,
Навернений.

8 І ти ^азміцниш їх і підготуєш їх до того часу, коли їх буде зібрано.

9 Будь ^атерпеливим у ^ббідуваннях, не кривди тих, хто кривдить. Управляй своїм ^адомом у лагідності і будь ^астійким.

10 Ось, Я кажу тобі, що ти будеш лікарем для Церкви, але не для світу, бо вони не приймуть тебе.

11 Направляй свій шлях,

куди б Я не повелів, і тобі буде дано ^аВтішителем, що тобі слід робити і куди тобі слід іти.

12 ^аМолись завжди, щоб тобі не увійти у ^бспокусу і не втратити свою винагороду.

13 Будь ^авірним до кінця, і знай, Я є ^бз тобою. Ці слова не від людини і не від людей, але від Мене, Самого Ісуса Христа, твого Викупителя ^аволею Батька. Амінь.

РОЗДІЛ 32

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Парлі П. Пратту й Зайбі Пітерсону в жовтні 1830 року (History of the Church, 1:118–120). Старійшини відчували великий інтерес і зацікавленість щодо Ламанійців, про чий передрічені благословення Церква дізналася з Книги Мормона. Унаслідок цього звернулися з благанням, щоб Господь указав Свою волю, чи слід посилати старійшин у цей час до індіанських племен на Захід. Одкровення надійшло.

1–3, Парлі П. Пратта і Зайбу Пітерсона покликано проповідувати Ламанійцям і супроводжувати Олівера Каудері і Пітера Уйтмера молодшого; 4–5, Вони повинні молитися для розуміння писань.

АТЕПЕР стосовно Мого Аслуги ^аПарлі П. Пратта, ось, Я кажу йому, що, як Я живий, Я бажаю, щоб він проголошував Мою євангелію і

^бвчився від Мене, і був лагідний і невибагливий серцем.

2 І ось що Я призначив йому: щоб він ^апішов з Моїми слугами Олівером Каудері і Пітером Уйтмером молодшим у пустиню до ^бЛаманійців.

3 І ^аЗайба Пітерсон також має піти з ними; і Я Сам піду з ними і буду ^бпосеред них; і Я є їхній ^азаступник перед Батьком, і ніщо не подолає їх.

8а УЗ 81:5; 108:7.

9а пп Терпіння.

б пп Лихо.

в пп Сім'я—

Батьківські
обов'язки.

11а пп Утішитель;

Святий Дух.

12а 3 Неф. 18:17–21.

пп Молитва.

б пп Спокушати,

Спокуса.

13а пп Терпіти.

б Мт. 28:20.

в пп Ісус Христос—
Повноваження.

32 1а пп Пратт, Парлі
Паркер.

б Мт. 11:28–30.

2а УЗ 28:8; 30:5.

б УЗ 3:18–20.

3а УЗ 58:60.

б Мт. 18:20;

УЗ 6:32; 38:7.

в пп Заступник.

4 І вони мають звернути ^аувагу на те, що написано, і не домагатися ніякого іншого ^бодкровення; і вони мають завжди молитися, щоб Я міг ^ввідкрити те,

що написано, для їхнього ^грозуміння.

5 І вони мають звернути увагу на ці слова і не ставитися до них легковажно, і Я благословлю їх. Амінь.

РОЗДІЛ 33

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Езрі Тейру й Нортрону Світу у Фейєтті, штат Нью-Йорк, у жовтні 1830 року (History of the Church, 1:126–127). У записі цього одкровення пророк стверджує, що “Господь завжди готовий наставляти тих, хто старанно шукає з вірою” (History of the Church, 1:126).

1–4, Трудівників покликано проголошувати євангелію об одинадцятій годині; 5–6, Церкву встановлено, і вибраних має бути зібрано; 7–10, Покайтеся, бо царство небесне вже поруч; 11–15, Церкву збудовано на скелі євангелій; 16–18, Приготуйтеся до пришестя Нареченого.

Ось, Я кажу вам, Мої слуги Езро й Нортропе, відкрийте вуха свої і прислухайтеся до голосу Господа Бога вашого, Чиє ^аслово живе й сильне, гостріше від меча обосічного, аж до поділу на частини і суглобів, і мозків, душі й духа; і розпізнає думки й ^бнаміри серця.

2 Бо істинно, істинно, Я кажу вам, що вас покликано підно-

сити ваші голоси нібито ^азвук сурми, проголошувати Мою євангелію криводушному та впертому поколінню.

3 Бо ось, ^аполе вже біле для жнив; і вже ^бодинадцята година, і в ^востанній раз Я скликатиму трудівників у Мій виноградник.

4 І Мій ^авиноградник став ^бгнилим у кожній крихті; і нема нікого, хто чинить ^вдобро, крім декількох; і вони ^гпомиляються в багатьох випадках через ^дорудування священиків, оскільки всі мають продажний розум.

5 І істинно, істинно, Я кажу вам, що цю ^аЦеркву Я ^бвстановив і викликав з пустині.

6 І так само ^азберу Я Моїх вибраних з ^бчотирьох частин

4а 1 Неф. 15:25;

УЗ 84:43–44.

б УЗ 28:2.

в ДС—Іст. 1:74.

г пп Розуміння.

33 1а Євр. 4:12;

Гел. 3:29–30.

б Ал. 18:32; УЗ 6:16.

2а Ісая 58:1.

3а Іван 4:35;

УЗ 4:4; 12:3; 14:3.

б Мт. 20:1–16.

в Кн. Як. 5:71;

УЗ 43:28.

4а пп Виноградник

Господній.

б 2 Неф. 28:2–14;

Морм. 8:28–41.

в Рим. 3:12; УЗ 35:12.

г 2 Неф. 28:14.

д пп Орудування священиків.

5а пп Церква Ісуса

Христа Святих

Останніх Днів.

б пп Відновлення

євангелії.

6а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

б 1 Неф. 19:15–17.

світу, саме всіх, хто повірить у Мене, і прислухатиметься до Мого голосу.

7 Так, істинно, істинно, Я кажу вам, що поле вже біле для жнив; отже, устроміть ваші серпи і жніть з усією вашою міццю, розумом і силою.

8 ^аВідкрийте вуста свої і їх буде сповнено, і ви станете, як ^бНефій з давнини, який мандрував з Єрусалима пустинню.

9 Так, відкрийте свої вуста й не утримуйтесь, і вас буде навантажено ^аснопами на ваші спина, бо знайте, Я є з вами.

10 Так, відкрийте вуста свої, і їх буде сповнено, кажучи: Покайтеся, ^апокайтеся, і приготуйте шлях Господу, і рівняйте стежки Йому; бо царство небесне вже поруч;

11 Так, покайтеся і ^ахристіться, кожний з вас, для відпущення ваших гріхів; так, христіться саме водою, а потім прийде хрищення вогнем і Святим Духом.

12 Ось, істинно, істинно, Я

кажу вам, це Моя ^аєвангелія; і пам'ятайте, що вони повинні мати віру в Мене, бо інакше вони не зможуть бути спасеними;

13 І на цій ^аскелі Я збудую Мою Церкву; так, на цій скелі вас збудовано, і якщо ви продовжуватимете, ^бворота пекла не подолають вас.

14 І ви повинні пам'ятати церковні ^ауложення й завіти, щоб дотримуватися їх.

15 І всіх, хто матиме віру, ви маєте ^аконфірмувати в Моїй Церкві ^брукопокладанням, і Я наділю їх ^адаром Святого Духа.

16 І Книгу Мормона і Святі ^аПисання дано від Мене для вашого ^бнастановлення; і сила Мого Духа ^аоживлює все.

17 Отже, будьте вірними, молячись завжди, маючи світильники ваші наготовленими й палаючими, і олію з собою, щоб були ви готові під час прищестя ^аНареченого—

18 Бо ось, істинно, істинно, Я кажу вам, що Я ^априйду скоро. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 34

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Орсонау Пратту у Фейєтті, штат Нью-Йорк, 4 листопада, 1830 року (History of the Church, 1:127–128). Братові Пратту було дев'ятнадцять років на

8а УЗ 88:81.

б 2 Неф. 1:26–28.

9а Пс. 126:6; Ал. 26:3–5;
УЗ 75:5.

10а Мт. 3:1–3.

11а пп Хрищення,
Христити.

12а 3 Неф. 27:13–22.

13а пп Скеля.

б Мт. 16:16–19;

УЗ 10:69–70.

14а Стосується
розділів 20–22:
УЗ 42:13.

15а УЗ 20:41.

б пп Рукопокладання.

в пп Дар Святого
Духа.

16а пп Писання.

б 2 Тим. 3:16.

в Іван 6:63.

17а Мт. 25:1–13.

пп Молодий.

18а Об. 22:20.

пп Друге прищестя

Ісуса Христа.

той час. Його було навернено і хрищено, коли він вперше почув проповідання відновленої євангелії від свого старшого брата Парлі П. Пратта, за шість тижнів перед цим. Це одкровення було отримано в домі Пітера Уілмера старшого.

1–4, Вірні стають синами Бога через спокуту; 5–9, Проповідання євангелії готує шлях для Другого пришествя; 10–12, Пророцтво приходять силою Святого Духа.

МІЙ сину “Орсоне, прислухайся і почуй та побач, що Я, Господь Бог, скажу тобі, саме Ісус Христос, твій Викупитель;

2 “Світло і життя світу, світло, яке сяє у темряві, і темрява не розуміє його;

3 “Хто так ^блюбив світ, що ^авіддав Своє власне життя, щоб усі, хто повірять, могли стати ‘синами Бога. Отже, ти є Моїм сином;

4 І ^а“благословенний ти, бо повірив;

5 І більш благословенний ти, бо тебе ^апокликано Мною проповідувати Мою євангелію—

6 Піднести свій голос, нібито звук сурми, і довгий і гучний, і ^а“волати покаяння криводушному та впертому

поколінню, готуючи шлях Господа для Його Другого ^бпришестя.

7 Бо ось, істинно, істинно, Я кажу тобі, скоро ^а“час буде поруч, коли Я прийду в ^бхмарі з силою й великою славою.

8 І це буде ^а“великий день у час Мого пришествя, бо всі народи ^бтремтітимуть.

9 Але перед тим, як цей великий день прийде, сонце потьмяніє, і місяць перетвориться на кров; і зірки відмовляться сяяти, і деякі впадуть, і великі руйнування очікують злочестивих.

10 Отже, піднеси свій голос і не ^а“утримуйся, бо Господь Бог сказав; отже, пророкуй, і це буде дано ^бсилою Святого Духа.

11 І якщо ти будеш вірним, ось, Я з тобою, доки Я прийду—

12 І істинно, істинно, Я кажу тобі, Я прийду скоро. Я є твій Господь і твій Викупитель. Саме так. Амін.

34 1а пп Пратт, Орсон.

2а Іван 1:1–5.

пп Світло, Світло Христа.

3а пп Викупитель.

б Іван 3:16; 15:13.

пп Любов.

в пп Викупляти,

Викуплений,

Викуплення;

Спокута,

Спокутувати.

г Іван 1:9–12;

Рим. 8:14, 16–17;

Мойс. 6:64–68.

пп Сини і дочки Божі.

4а Іван 20:29.

5а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

6а УЗ 6:9.

б пп Друге пришествя Ісуса Христа.

7а Об. 1:3.

б Лк. 21:27.

8а Йоїл 2:11;

Мал. 4:5;

УЗ 43:17–26.

пп Друге

пришествя Ісуса

Христа.

б Ісаїя 64:2.

10а Ісаїя 58:1.

б 2 Пет. 1:21.

РОЗДІЛ 35

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту і Сідні Рігдону у Фейетті або біля нього, штат Нью-Йорк, у грудні 1830 року (History of the Church, 1:128–131). У цей час Пророк був майже щоденно зайнятий перекладом Біблії. Переклад було розпочато ще в червні 1830 року, і обидва—Олівер Каудері та Джон Уїтмер—були записарів. Оскільки тепер їх було покликано до інших обов'язків, Сідні Рігдона божественним призначенням було покликано служити писарем Пророка у цій роботі (див. вірш 20). Як вступ до свого запису цього одкровення Пророк пише: “У грудні Сідні Рігдон повернувся [з Огайо], щоб запитати Господа, і з ним приїхав Едвард Партрідж . . . Невдовзі після приїзду цих двох братів Господь сказав так” (History of the Church, 1:128).

1–2, Як люди можуть стати синами Бога; 3–7, Сідні Рігдона покликано христити і надавати Святого Духа; 8–12, Ознаки і чудеса вчиняються вірою; 13–16, Господні слуги молотитимуть народи силою Духа; 17–19, Джозеф Сміт тримає ключі таємниці; 20–21, Вибрані переживуть день Господнього пришествя; 22–27, Ізраїль буде спасений.

СЛУХАЙТЕ голос ^аГоспода Бога вашого, саме ^бАльфи і Омеги, початку й кінця, Чий ^вшлях є один вічний круг, Того ^гСамого сьогодні, як учора, і назавжди.

2 Я є Ісус Христос, Син Бога, Якого було ^арозіп'ято за гріхи світу, а саме всіх, хто ^бповірить у Моє ім'я, щоб вони могли стати ^всинами Бога, саме ^геди-

ними в Мені, як Я є ^дєдиним у Батькові, як Батько є єдиним у Мені, щоб ми могли бути єдиними.

3 Ось, істинно, істинно, Я кажу Моєму слугі Сідні, Я подивився на тебе і на твої діяння. Я почув твої молитви, і підготував тебе для більшої роботи.

4 Ти є благословенним, бо ти чинитимеш великі справи. Ось, тебе було послано, саме як ^аІвана, підготувати шлях переді Мною і перед ^бІллею, який має прийти, та ти цього не знав.

5 Ти дійсно христив водою на покаяння, але вони не ^аотримали Святого Духа;

6 Але тепер Я даю тобі заповідь, щоб ти ^ахристив водою, і вони мають отримати ^бСвя-

35 1а пп Господь.

б Об. 1:8.

пп Альфа і Омега.

в 1 Неф. 10:19;

УЗ 3:2.

г Євр. 13:8;

УЗ 38:1–4; 39:1–3.

2а пп Розп'яття.

б УЗ 20:25; 45:5, 8.

в пп Сини і дочки Божі.

г Іван 17:20–23.

пп Єдність.

д пп Бог, Божество.

4а Мал. 3:1; Мт. 11:10;

1 Неф. 11:27;

УЗ 84:27–28.

б 3 Неф. 25:5–6;

УЗ 2:1; 110:13–15.

5а Дії 19:1–6.

6а пп Хрищення, Христити.

б пп Дар Святого Духа.

того Духа «рукопокладанням, саме як апостоли давнини.

7 І станеться, що буде велика робота в країні, саме серед «Іновірців, бо їхнє безглуздя і їхні мерзоти зробляться явними в очах усіх людей.

8 Бо Я є Бог, і Моя рука не стала «короткою; і Я покажу «чудеса, «ознаки і дива усім тим, хто «вірить у Моє ім'я.

9 І всі, хто проситиме це в Моє ім'я з «вірою, «виганятимуть «дияволів; вони «зцілюватимуть хворих; вони робитимуть так, щоб сліпі отримували свій зір, і глухі чули, і німі говорили, і кульгаві ходили.

10 І час швидко приходить, щоб велике могло бути показано дітям людським;

11 Але «без віри нічого не буде показано, крім «спустошень на «Вавилон, що спонукав усі народи пити вино гніву за його «блуд.

12 І нема «нікого, хто б чинив добро, крім тих, хто готовий отримати повноту Моєї евангелії, яку Я послав цьому поколінню.

13 Отже, Я скликаю «слабких цього світу, тих, хто є «неосвіченими і зневаженими, молотити народи силою Мого Духа;

14 І їхня рука буде Моєю рукою, і Я буду їхнім «щитом і прикриттям; і Я підпережу їхні стегна, і вони битимуться мужньо за Мене; і їхні «вороги будуть під їхніми ногами; і Я дозволю мечу «впасти заради них, і «вогнем Мого обурення Я збережу їх.

15 І «бідним, і «лагідним буде евангелію проповідовано, і вони будуть «вичікувати час Мого пришествя, бо він уже «поруч—

16 І вони узнають притчу про «фігове дерево, бо саме тепер уже літо близько.

17 І Я розіслав «повноту Моєї евангелії рукою Мого слуги «Джозефа; і в слабкості Я благословив його;

18 І Я дав йому «ключі від таємниці того, що було «запечатано, саме того, що було від «заснування світу, і того, що відбуватиметься від цього часу до часу Мого прише-

6в пп Рукопокладання.

7а пп Іновірці.

8а Ісаї 50:2; 59:1.

б пп Чудо.

в пп Ознака.

г пп Вірування, Вірувати.

9а пп Віра.

б Мр. 16:17.

в Мр. 1:21–45.

г пп Зцілити, Зцілення.

11а УЗ 63:11–12.

б УЗ 5:19–20.

в пп Вавилон.

г Об. 18:2–4.

12а Рим. 3:10–12;

УЗ 33:4; 38:10–11;
84:49.

13а 1 Кор. 1:27;

УЗ 1:19–23; 124:1.

б Дії 4:13.

14а 2 Сам. 22:2–3.

б УЗ 98:34–38.

в УЗ 1:13–14.

г УЗ 128:24.

15а Мт. 11:5.

б пп Лагідний,
Лагідність.

в 2 Пет. 3:10–13;

УЗ 39:23; 45:39;

Мойс. 7:62.

г УЗ 63:53.

16а Мт. 24:32;

УЗ 45:36–38;

ДС—Мт. 1:38.

пп Ознаки часів.

17а УЗ 42:12.

б УЗ 135:3.

18а УЗ 84:19.

б Дан. 12:9; Мт. 13:35;

2 Неф. 27:10–11;

Етер 4:4–7;

ДС—Іст. 1:65.

в УЗ 128:18.

стя, якщо він перебуватиме в Мені, а якщо ні, іншого посаджу Я замість нього.

19 Отже, пильнуй за ним, щоб його віра не зменшилася, і це буде дане ^бВтішителем, ^бСвятим Духом, Який знає все.

20 І заповідь Я даю тобі—ти маєш ^бписати для нього; і писання будуть дані, саме такими, якими вони є в Моему власному лоні, на спасіння Моїх власних ^бвибраних;

21 Бо вони почують Мій ^бголос, і побачать Мене, і не спатимуть, і ^бвиперплять день Мого ^бпришестя; бо їх буде очищено, саме як Я є ^бчистим.

22 А тепер Я кажу ^бтобі, перебувай з ним, і він мандруватиме з тобою; не кидай його, і напевно це виповниться.

23 А ^бколи ви не будете писати, ось, йому буде дано

пророкувати; а ти маєш проповідувати Мою євангелію і звертатися до ^бсвятих пророків, щоб довести його слова так, як вони будуть дані йому.

24 ^бВиконуйте всі заповіді і завіти, якими ви зв'язані; і Я зроблю так, щоб небеса ^бзатряслися для вашого блага, і ^бСатана тремтітиме, і Сіон ^бзвеселятиметься на горах і процвітатиме;

25 І ^бІзраїль буде ^бспасений у Мій належний час; і ^бключачами, які Я дав, їх вестимуть, і не будуть вони більше приведені в замішання ніколи.

26 Підносьтеся серцем і радійте, ваше ^бспокутування наближається.

27 Не бійся, черідко мала, ^бцарство є вашим, доки Я прийду. Ось, Я ^бприйду скоро. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 36

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Едварду Партриджу біля Фейєтта, штат Нью-Йорк, у грудні 1830 року (History of the Church, 1:131). (Див. заголовок до розділу 35). Пророк сказав, що Едвард Партридж "був зразком благочестя та одним з великих Господніх людей" (History of the Church, 1:128).

19a Іван 14:16, 26; 15:26.

пп Утішитель.

б пп Святий Дух.

20a Пророк у цей час займався натхненним перекладом Біблії, а Сідні Рігдона було покликано для цієї роботи як писаря.

б пп Обраний, Обрані.

21a Йойл 2:11;

УЗ 43:17–25; 88:90;

133:50–51.

б Мал. 3:2–3.

в пп Друге пришестя Ісуса Христа.

г пп Чистий, Чистота.

22a УЗ 100:9–11.

23a товто коли Сідні Рігдон не буде зайнятий писарством.

б товто до Писань.

24a УЗ 103:7.

б УЗ 21:6.

в 1 Неф. 22:26.

г пп Радість.

25a пп Ізраїль.

б Ісая 45:17;

1 Неф. 19:15–16; 22:12.

в пп Ключі священства.

26a Лк. 21:28.

27a пп Царство Боже, або Царство Небесне.

б Об. 22:20.

1–3, *Господь кладе Свою руку на Едварда Партріджа рукою Сідні Рігдона*; 4–8, *Кожного чоловіка, який отримує євангелію і священство, буде покликано йти і проповідувати.*

ТАК каже Господь Бог, “Могутній Ізраїля: Ось, Я кажу тобі, Мій слуго ^бЕдварде, що тебе благословлено, і твої гріхи прощено тобі, і тебе покликано проповідувати Мою євангелію, нібито голосом сурми;

2 І Я покладаю Свою “руку на тебе рукою Мого слуги Сідні Рігдона, і ти отримаєш Мого Духа, Святого Духа, саме ^бВтішителя, Який вчитиме тебе “мирним речам царства;

3 І ти проголошуватимеш це гучним голосом, кажучи: Осанна, благословенне будь ім’я Всевишнього Бога.

4 А тепер це покликання і

заповідь даю Я тобі стосовно всіх людей—

5 Що всі, хто прийдуть до Моїх слуг Сідні Рігдона та Джозефа Сміта молодшого, приймаючи це покликання й заповідь, мають бути “всвятичені та відправлені ^бпроповідувати вічну євангелію серед народів—

^б Волаючи про покаяння, говорячи: “Рятуйтеся від цього непокірного покоління, і виходьте з вогню, ненавидячи навіть ^бодяг, заплямований плоттю.

7 І ця заповідь має бути дана старійшинам Моєї Церкви, щоб кожного чоловіка, який сприйме її з єдиноспрямованістю серця, можна було висвятити і відправити саме так, як Я сказав.

8 Я є Ісус Христос, Син Бога; отже, підпережіть свої стегна, і Я раптово прийду до Мого “храму. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 37

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту й Сідні Рігдону біля Фейєтта, штат Нью-Йорк, у грудні 1830 року (History of the Church, 1:139). Тут наведено першу заповідь стосовно збирання в цьому розподілі.

1–4, *Святих покликано збиратися в Огайо.*

ОСЬ, Я кажу вам, що не вважаю більше за доцільне, щоб ви далі “перекладали,

36 1а пп Єгова; Ісус Христос.

^б УЗ 41:9–11.

2а пп Рукопокладання.

^б пп Святий Дух;

Утішитель.

^в УЗ 42:61.

5а УЗ 63:57.

пп Висвячувати, Висвячення.

^б пп Проповідувати.

6а Дії 2:40.

^б Юд. 1:23.

8а Мал. 3:1.

37 1а тобто переклад

Біблії вже

розпочато.

доки ви не підете в Огайо, і це через ворога і заради вас.

2 І знову, Я кажу вам, щоб ви не йшли, доки ви не пропо-відаєте Мою євангелію в тих краях, і не зміцните Церкву скрізь, де вона існує, а особливо у "Коулсвіллі; бо ось, вони моляться до Мене з великою вірою.

3 І знову, заповідь Я даю Церкві, що вважаю за доціль-не, щоб вони разом зібралися в "Огайо, до того часу, коли Мій слуга Олівер Каудері повернеться до них.

4 Ось, це мудрість, і нехай кожна людина "вибирає сама, доки Я прийду. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 38

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фейетті, штат Нью-Йорк, 2 січня 1831 року (History of the Church, 1:140–143). Причиною стала конференція Церкви.

1–6, Христос створив усе; 7–8, Він серед Своїх святих, які скоро побачать Його; 9–12, Уся плоть розтлінна перед Ним; 13–22, Він зберіг землю обіцяну для Своїх святих на час і на вічність; 23–27, Святим заповіда-но бути єдиними і вважати один одного за братів; 28–29, Передрікаються війни; 30–33, Святим має бути надана сила згори, і вони мають іти поміж усіх народів; 34–42, Церкві запо-відано піклуватися про бідних і нужденних і прагнути багат-ств вічності.

ТАК каже Господь Бог ваш, саме Ісус Христос, Великий "Я Є, Альфа і Омега, ^бпо-

чаток і кінець, Той Самий, Який дивився на широкий простір вічності, і серафічні "воїнства небесні 'перед тим, як світ було ^дстворено;

2 Той Самий, Який "знає все, бо ^бвсе присутнє перед Моїми очима;

3 Я є Той Самий, Який ска-зав—і світ було "створено, і все прийшло через Мене.

4 Я є Той, Хто взяв "Сіон Ено-ха в Моє власне лоно; і істин-но, Я кажу, усі ті, хто ^бповіри-ли в Моє ім'я, бо Я є Христос, і в Моє власне ім'я, через "кров, яку Я пролив, благав Я перед Батьком за них.

5 Але ось, залишок "злочес-тивих тримаю Я в ^бкайданах

2а УЗ 24:3; 26:1.

3а товто в штаті Огайо.

УЗ 38:31–32.

4а пп Свобода вибору.

38 1а пп Я Є.

б Об. 1:8.

в УЗ 45:1.

г пп Доземне життя.

д Пс. 90:2.

2а УЗ 88:41;

Мойс. 1:35.

пп Всемудрий.

б Пр. 5:21; 2 Неф. 9:20.

3а Пс. 33:6–9.

пп Створити,

Сотворіння.

4а УЗ 45:11–14;

76:66–67; 84:99–100;

Мойс. 7:18–21.

пдс, Бут. 14:25–40.

пп Сіон.

б УЗ 20:25; 35:2;

45:3–5.

в пп Спокута,

Спокутувати.

5а пп Неправедний,

Неправедність.

б 2 Пет. 2:4; Юд. 1:6.

пп Пекло.

темряви до ^асуду великого дня, який прийде наприкінці землі;

6 І так само Я зроблю, щоб тримали злочестивих, які не прислухаються до Мого голосу, але кам'янітимуть своїми серцями, і горе, горе, горе — ось їхня доля.

7 Але ось, істинно, істинно, Я кажу вам, що Мої ^аочі на вас. Я є ^бсеред вас, та ви не можете бачити Мене;

8 Але скоро приходить день, що ви ^апобачите Мене і знатимете, що Я є; бо завису темряви скоро буде розірвано, і той, кого не ^бочищено, не ^ввитерпить той день.

9 Отже, підпережіть стегна свої і будьте підготовленими. Ось, ^ацарство ваше, і ворог не подолає.

10 Істинно Я кажу вам, ви ^ачисті, але не всі; і немає нікого іншого, ким би Я був ^бзадоволений;

11 Бо вся ^аплоть розтлінна переді Мною; і сили ^бтемряви панують на землі, серед дітей людських, у присутності всіх воїнств небесних —

12 Що примушує тишу царювати, і вся вічність у ^аболях, і ^бангели очікують на

великий наказ ^ажати землю, збирати ^акукіль, щоб їх можна було ^бспалити; і ось, ворог об'єднався.

13 І тепер Я покажу вам таємницю, те, що відбувається в таємних палатах, щоб призвести до вашого ^азнищення по деяким часі, та ви цього не знали;

14 Але тепер Я говорю це вам, і вас благословлено — не через ваше беззаконня, не через ваші серця невіри; бо істинно, дехто з вас винен переді Мною, але Я буду милостивим до вашої слабкості.

15 Тож, будьте ^асильними відтепер; не ^ббійтеся, бо царство є вашим.

16 І для вашого спасіння Я даю вам заповідь, бо Я почув ваші молитви, і ^абідні скаржилися переді Мною, і ^ббагатих Я зробив, і вся плоть є Моєю, і Я не ^взважаю на особи.

17 І Я зробив землю багатотою, і дивіться, це Мій ^апідніжок, отже, знову Я стоятиму на ній.

18 І Я пропоную і волю дати вам більше багатство, а саме, землю обіцяну, землю, що тече молоком та медом,

5в пп Суд, Останній.

7а УЗ 1:1.

б УЗ 6:32; 29:5.

8а Об. 22:4–5.

пп Друге

пришестя Ісуса

Христа.

б пп Чистий, Чистота.

в Мал. 3:2.

9а Лк. 6:20.

пп Царство Боже,
або Царство

Небесне.

10а пп Чисте і нечисте.

б УЗ 1:30.

11а Ісая 1:3–4; УЗ 33:4.

б Мих. 3:6;

УЗ 112:23;

Мойс. 7:61–62.

12а Мойс. 7:41.

б УЗ 86:3–7.

в пп Жнива.

г УЗ 88:94; 101:65–66.

д Мт. 13:30.

13а УЗ 5:32–33.

15а пп Мужність,

Мужній.

б пп Страх—Страх
людський.

16а Мос. 4:16–18.

б 1 Сам. 2:7.

в Дії 10:34;

Морон. 8:11–12;

УЗ 1:34–35.

17а 1 Невр. 17:39;

Авр. 2:7.

на якій не буде прокляття, коли Господь прийде;

19 І Я дам її вам як землю в успадкування, якщо ви прагнете її від усього свого серця.

20 І це буде Моїм завітом з вами—ви матимете її як землю вам в успадкування, і в “успадкування вашим дітям назавжди, доки земля стоятиме, і ви володітимете нею знов у вічності, і вона ніколи не перейде.

21 Але істинно Я кажу вам, що згодом ви не матимете ні царя, ні правителя, бо Я буду вашим “царем і пильнувати-му вас.

22 Отже, прислухайтесь до Мого голосу і “йдіть за Мною, і ви будете ^бсвободним народом, і ви не матимете інших законів, крім Моїх законів, коли Я прийду, бо Я є вашим “законодавцем, і що може стримати Мою руку?

23 Але істинно Я кажу вам, “учіть один одного відповідно до чину, який Я призначу вам;

24 І нехай кожна людина “поважає свого брата, як самого себе, і творить ^бчесноту і ^всвятість переді Мною.

25 І знову кажу Я вам, нехай

кожна людина поважає свого брата, як самого себе.

26 Бо яка людина серед вас, маючи дванадцять синів, і не зважаючи на їхні особи, і якщо вони служать їй слухняно, і вона каже одному з них: Одягнись у мантію і сідай тут; а другому: Одягнись у лахміття і сідай там—і дивиться на своїх синів і каже: Я справедливий?

27 Ось, Я дав вам це як притчу, і це так само, Який Я є. Я кажу вам, будьте “єдиними; а якщо ви не єдині, ви не Мої.

28 І знову, Я кажу вам, що ворог у таємних палатах прагне вашого “життя.

29 Ви чуєте про “війни в далеких країнах, і ви кажете, що скоро будуть великі війни в далеких країнах, але ви не знаєте серця людей у вашій власній землі.

30 Я говорю вам це через ваші молитви; отже, “зберігайте, як скарб, ^бмудрість у ваших лонах, щоб злочестивість людей не розкрила це вам своєю злочестивістю, у такий спосіб, який говоритиме у ваші вуха голосом, гучнішим ніж той, який стрясе землю; але якщо ви будете готові, ви не злякаєтесь.

20а УЗ 45:58.

21а Зах. 14:9;

2 Неф. 10:14;

Ал. 5:50.

22а Іван 10:27.

^б пп Ісус Христос—
Тисячолітнє
царювання Христа.

^в Ісаїя 33:22; Мих. 4:2;
УЗ 45:59.

23а УЗ 88:77–79,

118, 122.

пп Навчати,

Учитель.

24а Повтор. 17:20;

1 Кор. 4:6.

^б УЗ 46:33.

пп Чеснота.

^в пп Святість.

27а Іван 17:21–23;

1 Кор. 1:10;

Еф. 4:11–14;

3 Неф. 11:28–30;

Мойс. 7:18.

пп Єдність.

28а УЗ 5:33; 38:13.

29а УЗ 45:26, 63;

87:1–5; 130:12.

30а ДС—Мт. 1:37.

^б пп Мудрість.

31 І щоб ви могли уникнути сили ворога і бути зібраними до Мене як праведний народ, “незапльованими і бездоганними—

32 Отже, для цієї мети Я дав вам заповідь, щоб ви йшли в “Огайо; і там Я дам вам Мій ^бзакон; і там вас буде ^ообдаровано силою згори;

33 І звідті ті, кому Я звелю, підуть поміж “усіх народів, і буде сказано їм, що треба робити; бо Я маю велику роботу, складену про запас, бо Ізраїль буде ^оспасений, і Я поведу їх, куди тільки Я побажаю, і ніяка сила не ^остримає Мою руку.

34 І тепер, Я даю Церкві в цих краях заповідь, щоб певних людей серед них було призначено, і їх буде призначено “голосом Церкви;

35 І вони будуть доглядати за бідними й нужденними, і надавати їм “допомогу, щоб вони не страждали; і посилати їх у те місце, в яке Я накажу їм;

36 І їхньою роботою буде управляти справами власності цієї Церкви.

37 А ті, хто мають господарства, які не можна продати, нехай залишать їх або здадуть

їх в оренду, як це буде на їхній погляд краще.

38 Дивіться, щоб усе збереглося; а коли людей буде “обдаровано силою згори і послано, усе це має бути зібраним в лоно Церкви.

39 І якщо ви прагнете “багатств, які Батько Своєю волею бажає дати вам, ви будете найбагатшими з усіх людей, бо ви матимете багатства вічності; і має бути необхідність в тому, аби ^ббагатства землі були Моїми для того, щоб давати їх; але стережіться ^огордині, щоб не стати вам, як ^іНефійці в давнину.

40 І знову Я кажу вам, Я даю вам заповідь, щоб кожний— і старійшина, і священник, і вчитель, і також член Церкви—вийшов з усією своєю силою, трудом своїх “рук, готувати і звершувати те, що Я заповів.

41 І нехай ваше “проповідування буде голосом ^бпопередження, кожного до свого ближнього, у м’якості й лагідності.

42 І вийдіть “з-посеред злочестивих. Спасайте себе. Будьте чистими, ви, які несете посудини Господа. Саме так. Амінь.

31а 2 Пет. 3:14.

32а УЗ 37:3.

б УЗ 42.

в Лк. 24:49;

УЗ 39:15; 95:8;

110:9–10.

33а пп Місіонерська робота.

б Ісая 45:17;

Єр. 30:10;

УЗ 136:22.

в Дан. 4:32.

34а пп Загальна згода.

35а пп Благополуччя.

38а пп Ендаумент.

39а Кн. Як. 2:17–19;

УЗ 11:7.

б Ор. 2:8.

в пп Гординя.

г Морон. 8:27.

40а 1 Кор. 4:12.

41а пп Проповідувати.

б пп Застерігати,

Застереження.

42а Ісая 52:11.

РОЗДІЛ 39

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Джеймсу Ковілла у Фейєтті, штат Нью-Йорк, 5 січня 1831 року (History of the Church, 1:143–145). Джеймс Ковілл, який був баптистським священником приблизно сорок років, увійшов у завіт з Господом, що він буде слухатися будь-якої заповіді, яку Господь дасть йому через пророка Джозефа.

1–4, Святі мають силу стати синами Бога; 5–6, Прийняти євангелію означає прийняти Христа; 7–14, Джеймсу Ковілла заповідано хреститися і трудитися в Господньому винограднику; 15–21, Господні слуги мають проповідувати євангелію перед Другим пришествям; 22–24, Тих, хто приймає євангелію, буде зібрано в часі та у вічності.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ і слухайте голос Того, Хто від усієї "вічності до всієї вічності, Великого ^бЯ Є, саме Ісуса Христа—

2 "Світла й життя світу; світла, що сяє у темряві, і темрява не розуміє його;

3 Того Самого, що прийшов у "середині часів до Своїх, і Свої не прийняли Мене;

4 Але всім, хто прийняв Мене, дав Я силу стати Моїми "синами; і так само дам Я всім, хто прийме Мене, силу стати Моїми синами.

5 І істинно, істинно, Я кажу вам, той, хто приймає Мою євангелію, "приймає Мене; а той, хто не приймає Мою євангелію, не приймає Мене.

6 І ось це Моя "євангелія—покаяння і хрещення водою, а потім іде ^бхрещення вогнем і Святим Духом, саме Втішителем, Який показує все і "навчає мирним речам царства.

7 І тепер ось, Я кажу тобі, Мій слуго "Джеймс, Я подивився на твої діяння, і Я знаю тебе.

8 І істинно Я кажу тобі, твоє серце праве переді Мною в цей час; і ось, Я наділив тебе великими благословеннями на голову твою;

9 Проте, ти побачив велике горе, бо ти зрікався Мене багато разів через гординю і клопоти "світу.

10 Але ось, дні твого визволення настали, якщо ти прислухатимешся до Мого голосу, який говорить тобі: Устань

39 1а Євр. 13:8;
УЗ 20:12;
35:1; 38:1–4.

^б Вих. 3:14.
пп Єгова.

2а пп Світло, Світло Христа.

3а УЗ 20:26;
Мойс. 6:57, 62.

4а Іван 1:12.
пп Сини і дочки Божі.

5а Іван 13:20.

6а пп Євангелія;
Покаяться,
Покаяння;
Хрещення,
Хрестити.

^б пп Народитися знову, Народитися від Бога; Святий Дух.

^в УЗ 42:61.

7а УЗ 40:1.

9а Мт. 13:22.

і "христись, і змиє свої гріхи, прикликаючи Моє ім'я, і ти приймеш Мого Духа і благословення, таке велике, якого ти ніколи не знав досі.

11 І якщо ти це зробиш, то Я приготував тебе для більшої роботи. Ти проповідуватимеш повноту Моєї євангелії, яку Я послав у ці останні дні, завіт, який Я послав, щоб "зцілити Моїх людей, які з дому Ізраїля.

12 І станеться, що сила "буде на тобі; ти матимеш велику віру, і Я буду з тобою і йтиму перед твоїм обличчям.

13 Тебе покликано "трудитися в Моєму винограднику, і будувати Мою Церкву, і "встановлювати Сіон, щоб він міг звеселитися на горах і "процвітати.

14 Ось, істинно, істинно, Я кажу тобі, тебе не покликано йти у східні краї, але тебе покликано йти в Огайо.

15 І оскільки Мої люди збиратимуться в Огайо, Я зберіг про запас для них таке "благословення, яке невідоме серед дітей людських, і його буде пролито на їхні голови. І звідти люди підуть до "всіх "народів.

16 Ось, істинно, істинно, Я

кажу тобі, що люди в Огайо волають до Мене з сильною вірою, думаючи, що Я стримаю свою руку в суді над народами, але Я не можу заперечити Моє слово.

17 Отже, приступайте з усією міццю і покличте вірних трудівників у Мій виноградник, щоб його могло бути "підрізано в останній раз.

18 І якщо вони дійсно покаються і приймуть повноту Моєї євангелії, і стануть освяченими, Я стримаю Свою руку в "суді.

19 Отже, ідіть, волаючи гучним голосом, кажучи: Царство небесне поруч; волаючи: Осанна! Благословенне будь ім'я Всевишнього Бога.

20 Ідіть, христячи водою, готуючи шлях перед Моїм лицем на час Мого "пришестя;

21 Бо час поруч; "день або годину жодна людина не "знає; але це обов'язково прийде.

22 І той, хто приймає це, приймає Мене; і їх буде зібрано до Мене в часі та у вічності.

23 І знову, станеться, що всіх тих, кого ти христитимеш водою, ти "рукопокладатимеш, і вони приймуть "дар Святого Духа, і "чекатимуть

10а УЗ 40:1–3.
пп Хрищення,
Христити.

11а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

12а 2 Кор. 12:9.

13а Мт. 20:1–16.

б Ісаї 52:8.

в УЗ 117:7.

15а УЗ 38:32; 95:8;
110:8–10.

б УЗ 1:2.

в пп Місіонерська
робота.

17а Кн. Як. 5:61–75;

УЗ 24:19.

18а пп Ісус Христос—

Суддя.

20а пп Друге пришестя
Ісуса Христа.

21а Мт. 24:36.

б ДС—Мт. 1:40.

23а пп Рукопокладання.

б пп Дар Святого
Духа.

в Об. 3:3;

УЗ 35:15; 45:39–44.

ознак Мого 'пришестя, і зна-
тимуть Мене.

24 Ось, Я прийду скоро. Саме
так. Амінь.

РОЗДІЛ 40

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту й Сідні Рігдону у Фей-етті, штат Нью-Йорк, у січні 1831 року (History of the Church, 1:145). Перед записом цього одкровення Пророк писав: "Оскільки Джеймс Ковілл зрікся слова Господа і повернувся до своїх колишніх принципів і людей, Господь дав мені й Сідні Рігдону наступне одкровення" (History of the Church, 1:145).

1–3, Страх утисків і клопоти
світу спонукають зрікатися
евангелії.

Ось, істинно Я кажу вам,
що серце Мого слуги
"Джеймса Ковілла було пра-
вим переді Мною, бо він
склав завіт зі Мною, що буде
слухатися Мого слова.

2 І він "прийняв Слово з
радістю, але Сатана відразу
спокусив його; і страх ^бпере-
слідування і клопотів світу
спонукали його ^взректися
Слова.

3 Отже, він порушив Мій
завіт, і Мені залишається чи-
нити з ним так, як це Мені
здається кращим. Амінь.

РОЗДІЛ 41

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Церкві, у Кертленді, штат Огайо, 4 лютого 1831 року (History of the Church, 1:146–147). Кертлендська філія Церкви на той час швидко зростала в кількості. Як вступ до цього одкровення Пророк писав: "Члени Церкви прагнули виконувати волю Бога настільки, наскільки вони знали її, хоча деякі чужі поняття і лжедухи заповзли поміж ними . . . [і] Господь дав Церкві наступне" (History of the Church, 1:146–147).

1–3, Старійшини управляти-
муть Церквою духом одкровен-
ня; 4–6, Істинні учні приймуть
Господній закон і будуть дотри-
муватися його; 7–12, Едварда
Партриджа названо єпископом
Церкви.

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ і по-
чуйте, о ви, Мій народ,
каже Господь і Бог ваш, ви,
кого Я з радістю "благослов-
ляю найбільшим з усіх бла-
гословень, ви, хто чує Мене;
а тих, хто не чує Мене, Я

23г 2 Пет. 3:10–14.
40 1а УЗ 39:7–11.
2а Мр. 4:16–19.
6 Мт. 13:20–22.

пп Переслідувати,
Переслідування.
в пп Відступництво.
41 1а пп Благословити,

Благословенний,
Благословення.

^бпрокляну, тих, хто ^ссповідував Моє ім'я, найтяжчим з усіх проклять.

2 Прислухайтесь, о ви, старійшини Моєї Церкви, яких Я покликав, ось, Я даю вам заповідь, що ви маєте збиратися разом, щоб ^ппогоджуватися на Моєму слові;

3 І молитвою вашої віри ви маєте прийняти Мій ^ззакон, щоб ви могли знати, як управляти Моєю Церквою і робити все правильно переді Мною.

4 І Я буду вашим ^пправителем, коли Я ^бприйду; і ось, Я прийду швидко, і ви маєте стежити, щоб Мого закону дотримувалися.

5 Той, хто ^пприймає Мій закон і ^бвиконує його, той є Моїм учнем; а той, хто говорить, що приймає його, і не виконує його, той не є Моїм учнем, і того буде ^ввигнано з-посеред вас;

6 Бо не годиться, щоб те, що належить дітям царства, віддавалося тим, хто не гідний того, або ^ссобакам, або щоб ^бперли розсипалися перед свинями.

7 І знову, годиться, щоб для Мого слуги Джозефа Сміта молодшого було збудовано ^ддім, в якому він житиме і ^бперекладатиме.

8 І знову, годиться, щоб Мій слуга Сідні Рігдон жив так, як він вважає за доцільне, якщо він виконує Мої заповіді.

9 І знову, Я покликав Мого слугу ^сЕдварда Партриджа; і Я даю наказ, що його має бути призначено голосом Церкви, і висвячено ^бєпископом Церкви, щоб він полишив свою торгівлю і ^спроводив весь свій час у трудах Церкви;

10 І доглядав усе, як це буде призначено йому в Моїх законах у той день, коли Я дам їх.

11 І це тому, що його серце чисте переді Мною, бо він є як ^сНафанаїл у давнину, в якому немає ^бпідступу.

12 Ці слова даються вам, і вони є чистими переді Мною; отже, стережіться того, як ви поводитесь з ними, бо за них вашим душам треба буде відповідати в день суду. Саме так. Амін.

1б Повтор. 11:26–28;

1 Неф. 2:23.

в УЗ 56:1–4; 112:24–26.

2а пп Єдність.

3а УЗ 42.

4а Зах. 14:9;

УЗ 45:59.

пп Ісус Христос—

Тисячолітнє

царювання Христа.

б пп Друге пришествя

Ісуса Христа.

5а Мт. 7:24.

б Як. 1:22–25;

УЗ 42:60.

в УЗ 50:8–9.

пп Відлучення від Церкви.

6а Мт. 15:26.

б Мт. 7:6.

7а УЗ 42:71.

б тобто переклада-

тима Біблію.

УЗ 45:60–61.

9а УЗ 36:1.

б УЗ 72:9–12;

107:68–75.

пп Єпископ.

в УЗ 51.

11а Іван 1:47.

б пп Лукавство.

РОЗДІЛ 42

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Кертленді, штат Огайо, 9 лютого 1831 року (History of the Church, 1:148–154). Воно було отримано в присутності дванадцяти старійшин і на виконання Господнього обіцяння, даного попередньо, що “закон” буде дано в Огайо (дивись розділ 38:32). Пророк визначає це одкровення як таке, що “охоплює закон Церкви” (History of the Church, 1:148).

1–10, Старійшин покликано проповідувати євангелію, христити навернених і розбудувати Церкву; 11–12, Їх має бути покликано і висвячено, і вони мають навчати принципам євангелії, які знаходяться в Писаннях; 13–17, Вони мають навчати й пророкувати силою Духа; 18–29, Святим наказано не бивати, не красти, не брехати, не бути хтивими, не чинити перелюбу і не лихословити інших; 30–39, Даються закони, які керують посвяченням власності; 40–42, Засуджуються гординя і лінощі; 43–52, Хворих треба ціляти благословенням і вірою; 53–60, Писання керують Церквою, і їх має бути проголошено світові; 61–69, Місцезнаходження Нового Єрусалима і таємниці царства будуть відкриті; 70–73, Посвячена власність має використовуватися на підтримку чинів Церкви; 74–93, Даються закони, які стосуються блуду, перелюбу, вбивства, крадіжок і сповідання гріхів.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Старійшини Моеї Цер-

кви, які зібралися разом у Мое ім'я, саме Ісуса Христа, Сина живого Бога, Спасителя світу, оскільки ви вірите в Мое ім'я і виконуєте Мої заповіді.

2 Знову Я кажу вам, прислухайтесь, і почувите, і виконуйте “закон, який Я дам вам.

3 Бо істинно Я кажу, оскільки ви зібралися разом згідно з “заповіддю, яку Я заповідав вам, і погодилися стосовно одного цього, і просили Батька в Мое ім'я, саме так ви отримаєте.

4 Ось, істинно Я кажу вам, Я даю вам цю першу заповідь, щоб ви пішли в Мое ім'я, кожний з вас, за винятком Моїх слуг Джозефа Сміта молодшого і Сідні Рігдона.

5 І Я даю їм заповідь, щоб вони пішли на короткий час, і буде дано їм силою “Духа, коли повернутися.

6 І ви підете в силі Мого Духа, проповідуючи Мою євангелію, по “двоє, у Мое ім'я, підносячи свої голоси, як звук сурми, проголошуючи Мое слово, як ангели Бога.

7 І ви підете, христячи водою, кажучи: Покайтеся ви,

42 2а УЗ 58:23.
пп Закон.
3а УЗ 38:32.

б Мт. 18:19.
5а пп Святий Дух.
6а Мр. 6:7.

пп Місіонерська
робота.

покайтеся ви, бо царство небесне поруч.

8 І з цього місця ви підете повсюди в краї, що на заході; і коли ви будете знаходити тих, хто прийматиме вас, ви будете розбудовувати Мою Церкву в кожному краї—

9 Доки не прийде час, коли буде відкрито вам згори, коли саме ^амісто ^бНовий Єрусалим має бути підготовлене, щоб вас можна було ^взібрати в одне, щоб ви могли бути Моїм ^гнародом, а Я був вашим Богом.

10 І знову, Я кажу вам, що Мій слуга “Едвард Партридж має перебувати в чині, на який Я його призначив. І буде так, що якщо він порушить заповіді, ^діншого буде призначено замість нього. Саме так. Амінь.

11 Знову Я кажу вам, що не буде дано нікому йти, щоб ^епроповідувати Мою євангелію, або розбудовувати Мою Церкву, якщо його не буде ^жвисвячено тим, хто має ^зповноваження, і Церкві не буде відомо, що він має повнова-

ження і що його було належним чином висвячено главами Церкви.

12 І знову, ^астарійшини, священники і вчителі цієї Церкви мають ^бнавчати принципам Моєї євангелії, які є в ^вБіблії і ^гКнизі Мормона, в якій є повнота ^дєвангелії.

13 І вони мають пильнувати, щоб виконувати завіти й церковні уложення, в яких мають бути їхні навчання, як буде їх спрямовано Духом.

14 І Дух буде дано вам ^амолитвою віри; і якщо ви не отримуєте ^бДуха, ви не будете навчати.

15 І все це ви маєте пильнувати, щоб виконувати, як Я наказав вам щодо вашого вчення, доки не буде дано повноту Моїх ^вписань.

16 І коли ви будете підносити свої голоси за ^аВтішителем, ви будете говорити і пророкувати так, як Мені здається кращим;

17 Бо, ось, Утішитель знає все і несе свідчення про Батька і про Сина.

18 І тепер, ось, Я промовляю

9а УЗ 57:1–2.

б Етер 13:2–11;

УЗ 45:66–71; 84:2–5;

Мойс. 7:62;

УВ 1:10.

пп Новий
Єрусалим.

в пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

г Зах. 8:8.

10а УЗ 41:9–11; 124:19.

б УЗ 64:40.

11а пп Проповідувати.

б пп Покликати,

Покликаний Богом,
Покликання;
Висвячувати,
Висвячення.

в пп Повноваження;
Священство.

12а пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

б Мос. 18:19–20;

УЗ 52:9, 36.

пп Навчати,

Учитель.

в пп Біблія.

г пп Книга Мормона;
Писання—Цінність
Писань.

д пп Євангелія.

14а УЗ 63:64.

пп Молитва.

б пп Навчати,
Учитель—
Навчання з Духом;
Святий Дух.

15а УЗ 42:56–58.

16а 1 Кор. 2:10–14;

УЗ 68:2–4.

пп Утішитель.

до Церкви. Не ^вбивай, а той, хто ^бвбиває, не матиме прощення ні в цьому світі, ні в тому світі, що прийде.

19 І знову, Я кажу, не вбивай; але той, хто вбиває, має ^апомерти.

20 Не ^акради; а того, хто краде і не кається, слід вигнати.

21 Не ^абрешши; того, хто бреше і не кається, слід вигнати.

22 ^аЛюби свою дружину усім своїм серцем і ^бприпадай до неї і більше ні до кого.

23 А той, хто дивиться на жінку і ^апристрасно бажає її, той зречеться віри і не матиме Духа; і якщо він не кається, його слід вигнати.

24 Не чини ^аперелюбу; і того, хто чинить перелюб і не кається, буде вигнано.

25 Але того, хто вчинив перелюб і ^акається всім своїм серцем, і облишає це, і не робить цього більше, вам слід ^бпроцати;

26 Але якщо він робить це ^азнову, його не буде прощено, а буде вигнано.

27 Не ^акажи злого про твого

ближнього і не роби йому ніякого зла.

28 Ти знаєш, що Мої закони стосовно цього даються в Моїх писаннях; того, хто грішить і не кається, буде ^авигнано.

29 Якщо ти ^алюбиш Мене, ти будеш ^бслужити Мені і ^вдотримуватися всіх Моїх заповідей.

30 І дивись, пам'ятай же про ^абідних і ^бпосвячай від своєї власності на їхню ^впідтримку те, що ти маєш, аби вділяти їм, за завітом і документом, які не можна порушити.

31 І стільки, скільки ви ^авділятимете від вашого майна ^ббідним, ви робитимете це для Мене; і його буде покладено перед ^вєпископом Моєї Церкви і його радниками, двома із старійшин або первосвящеників, тими, кого він призначить або призначив і ^гвисвятив з цією метою.

32 І станеться так, що після того, як його буде покладено перед єпископом Моєї Церкви, і після того, як він отримав ці свідчення стосовно

18а Вих. 20:13–17;
Мт. 5:21–37;
2 Неф. 9:35;
Мос. 13:21–24;
3 Неф. 12:21–37.

^б пп Вбивство.

19а пп Найвища міра покарання.

20а пп Красти, Крадіжка.

21а пп Брехня; Чесний, Чесність.

22а пп Любов; Шлюб, Одружуватися.

^б Бут. 2:23–24;
Еф. 5:25, 28–33.

23а Мт. 5:28;
3 Неф. 12:28;
УЗ 63:16.

пп Жадати.

24а пп Перелюб.

25а пп Покаятися, Покаяння.

^б Іван 8:3–11.

пп Простити, Процати.

26а 2 Пет. 2:20–22;
УЗ 82:7.

27а пп Плітка.

28а пп Відлучення від Церкви.

29а Іван 14:15, 21.

^б пп Служіння.

^в пп Послушний, Послушність, Слухатися.

30а Мос. 4:16–26;
Ал. 1:27.

пп Бідний, Бідні.

^б пп Посвячувати, Закон посвячення.

^в пп Благополуччя.

31а Мос. 2:17.

пп Милостиня, Роздача милостині.

^б пп Бідний, Бідні.

^в пп Єпископ.

^г пп Призначення.

“присвячення власності Моєї Церкви, того не можна буде забрати від Церкви, згідно з Моїми заповідями, кожна людина має бути ^бпідзвітна Мені, ^вуправителем над своєю власністю, або над тим, що вона отримала через посвячення, стільки, скільки необхідно для неї самої та ^гсім’ї.

33 І знову, якщо буде власності у руках Церкви або будь-якої особи з неї більше, ніж треба для їхньої підтримки після цього першого посвячення, що є ^азалишком і має бути посвячено єпископу, це буде зберігатися, щоб благословляти тих, хто не має, час від часу, щоб кожна людина, яка в нужді, могла бути повністю забезпечена і отримати відповідно до своїх потреб.

34 Отже, залишок має зберігатися в Моїй коморі, щоб благословляти бідних і нужденних, як буде призначено вищою радою Церкви, і єпископом, і його радою;

35 І з метою купівлі земель для блага народу Церкви, і зведення будинків поклоніння, і розбудови ^аНового Єрусалима, про який буде в майбутньому відкрито—

36 Щоб Мій завітний народ могло бути зібрано в одне, у той день, коли Я ^априйду у Свій ^бхрам. І це Я роблю для спасіння Мого народу.

37 І станеться так, що того, хто грішить і не кається, буде ^авигнано з Церкви, і він не отримає знову того, що він ^бпосвятив бідним і нужденним з Моєї Церкви, тобто, іншими словами, Мені—

38 Бо коли ви ^аробите це для найменших з цих, ви робите це для Мене.

39 Бо станеться так, що те, що Я говорив вустами Моїх пророків, буде виконано; бо Я посвячу багатства тих, хто сприймає Мою євангелію серед Іновірців, бідним з Мого народу, які є з дому Ізраїля.

40 І знову, не будь ^агордовитим у серці своєму; нехай весь твій ^бодяг буде простим, а його краса—красою роботи твоїх власних рук;

41 І нехай все робитиметься в чистоті переді Мною.

42 Не будь ^алінивим; бо той, хто лінується, не їстиме хліба і не носитиме одяг трудівника.

43 А тих серед вас, хто ^ахворіють і не мають віри, щоб зцілитися, але вірують, буде нагородовано з усією ніжністю,

32а УЗ 51:4.

б УЗ 72:3–11.

пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

в пп Управитель,
Управительство.

г УЗ 51:3.

33а УЗ 42:55; 51:13;
119:1–3.

35а пп Новий
Єрусалим; Сіон.

36а УЗ 36:8.

б Мал. 3:1.

37а УЗ 41:5; 50:8–9.

пп Відлучення від
Церкви.

б пп Посвячувати,
Закон посвячення.

38а Мт. 25:34–40.

пп Благополуччя;
Милосердя.

40а Пр. 16:5.

пп Гордіня.

б пп Скромність.

42а УЗ 68:30–32.

пп Лінивий,
Лінощі.

43а пп Хворий, Хвороба.

травами і м'якою їжею, і не руками ворога.

44 І старійшин Церкви, двох або більше, буде покликано, і вони будуть молитися за них і покладати "руки на них у Моє ім'я; і якщо вони помруть, вони ^бпомруть для Мене, а якщо вони житимуть, вони житимуть для Мене.

45 "Живіть разом у ^блюбіві так, щоб ^боплакувати втрату тих, хто помер, і особливо тих, у кого немає ^бнадії на славетне воскресіння.

46 І станеться так, що ті, хто вмирають у Мені, не відчують смаку "смерті, бо вона буде ^бсолодкою для них;

47 А ті, хто вмирають не в Мені, горе їм, бо їхня смерть є гіркою.

48 І знову, станеться, що того, хто має "віру в Мене, щоб бути ^бзціленим, і не "призначений до смерті, буде зцілено.

49 Той, хто має віру бачити, побачить.

50 Той, хто має віру чути, почує.

51 Кульгавий, який має віру стрибати, стрибатиме.

52 А ті, які не мають віри ро-

бити це, але вірують у Мене, мають силу стати Моїми "синами; і якщо вони не порушуватимуть Моїх законів, ти маєш ^бнести їхні слабості.

53 Будь стійким у своєму "управительстві.

54 Не бери одягу свого брата; сплачуй за те, що ти отримав від свого брата.

55 І якщо ти "отримаєш більше того, що буде для твоєї підтримки, віддай це до Моєї ^бкомори, щоб усе могло бути зроблено згідно з тим, що Я сказав.

56 Проси, і Мої "писання буде дано, як Я призначив, і їх буде ^бзбережено в безпеці;

57 І доцільно, щоб ти зберігав мовчання відносно них, і не навчав їм, доки ви не отримуєте їх у повноті.

58 І Я даю вам заповідь, що потім ви будете навчати їм усіх людей; бо їм мають бути навчені "всі народи, коліна, язика і люди.

59 Візьми те, що ти отримав, що було дано тобі в Моїх писаннях як закон, щоб це було законом для управління Моєю Церквою;

60 І той, хто "чинитиме згід-

44а пп Благословення хворих;
Рукопокладання.
б Рим. 14:8;
Об. 14:13;
УЗ 63:49.

45а 1 Іван 4:16, 20–21.
б пп Любов.
в Ал. 28:11–12.
г 1 Кор. 15:19–22.
пп Надія.

46а пп Смерть фізична.
б Об. 14:13.

48а УЗ 46:19.
пп Віра.
б пп Зцілити,
Зцілення.
в Еккл. 3:1–2;
Дії 17:26;
Євр. 9:27;
УЗ 122:9.

52а пп Сини і
дочки Божі.
б Рим. 15:1.

пп Товаришування.
53а пп Управитель,

Управительство.
55а УЗ 82:17–19; 119:1–3.
б УЗ 42:34; 51:13.

56а Вказує на
переклад Біблії.
УЗ 45:60–61.

б пп Писання—
Цінність Писань.

58а УЗ 1:2.
60а УЗ 41:5.

пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

но з цим, буде спасенний, а той, хто не чинитиме це, буде ^бпроклятий, якщо він так продовжуватиме.

61 Якщо ти проситимеш, ти отримаєш ^аодкровення за одкровенням, ^бзнання за знанням, щоб ти міг знати ^втаємниці і ^гмирні речі — те, що приносить ^драдість, те, що приносить життя вічне.

62 Проси, і буде відкрито тобі в Мій належний час, де має бути збудовано ^аНовий Єрусалим.

63 І знай, станеться так, що Моїх слуг буде послано на схід і на захід, на північ і на південь.

64 І навіть тепер, нехай той, хто йде на схід, навчає тих, кого буде наведено, тікати на ^азахід, і це внаслідок того, що прийде на землю, і ^бтаємних змов.

65 Дивись, дотримуйся всього цього, і великою буде твоя нагорода; бо тобі дано знати таємниці царства, але світові не дано знати їх.

66 Дотримуйтеся законів, які ви отримали, і будьте вірними.

67 І ви після цього отрима-

єте церковні ^азавіти, ті, яких буде достатньо, щоб установити вас і тут, і в Новому Єрусалимі.

68 Отже, той, кому не вистає ^амудрості, нехай просить у Мене, і Я дам йому щедро і не докорятиму.

69 Підносьте свої серця і радійте, бо вам ^ацарство, або, іншими словами, ^бключі від Церкви було дано. Саме так. Амінь.

70 ^аСвященикам і ^бвчителям слід мати своє ^вуправительство так само, як членам Церкви.

71 І сім'ї старійшин або первосвящеників, яких призначено допомагати єпископу як радників у всіх справах, мають підтримуватися з власності, яка ^апосвячена єпископу, на користь бідним і на інші цілі, як згадувалося раніше;

72 Або вони мають отримати справедливу компенсацію за всі їхні послуги, чи управительством, чи інакше, як буде визначено найкращим або як буде вирішено радниками та єпископом.

73 І єпископ також має одержувати підтримку, або

60б Мойс. 5:15.

пп Осуд.

61а пп Одкровення.

б Авр. 1:2.

пп Знання; Свідок, Свідчення.

в УЗ 63:23.

пп Таємниці Божі.

г УЗ 39:6.

д пп Радість.

62а УЗ 57:1–5.

64а УЗ 45:64.

б пп Таємні змови.

67а УЗ 82:11–15.

68а Як. 1:5.

пп Мудрість.

69а пп Царство Боже, або Царство Небесне.

б Мт. 16:19; УЗ 65:2.

пп Ключі священства.

70а пп Священик,

Ааронове священство.

б пп Учитель,

Ааронове священство.

в пп Управитель, Управительство.

71а пп Посвячувати, Закон посвячення.

справедливу компенсацію за всі його послуги в Церкві.

74 Ось, істинно Я кажу тобі, що будь-кого серед вас, хто відмовився від свого подружжя з причини "блуду, або іншими словами, якщо вони свідчитимуть перед вами з усією смиренністю в серці, що це саме так, ви не виганяйте їх з-поміж вас;

75 Але якщо ви виявите, що хтось залишив своє подружжя заради "перелюбу, і вони самі є кривдниками, і їхнє подружжя живе, їх слід ^бвигнати з-поміж вас.

76 І знову, Я кажу вам, щоб ви були "пильними і обережними, розпитуючи все, щоб не приймати нікого з таких до себе, якщо вони одружені;

77 А якщо вони не одружені, вони мають покаятися в усіх своїх гріхах, бо інакше ви не приймете їх.

78 І знову, кожна людина, яка належить до цієї Церкви Христа, має пильнувати, щоб дотримуватися всіх заповідей і завітів Церкви.

79 І має бути так, що, коли якісь особи серед вас "убиватимуть, їх слід видати і мати з ними справу відповідно до законів краю; бо пам'ятайте, що він не має прощення; і це буде доведено відповідно до законів краю.

80 І якщо чоловік або жінка вчинить перелюб, його або її слід судити перед двома старійшинами Церкви або більше, і кожне слово буде встановлено проти нього або неї двома свідками з Церкви, а не з ворогів; але якщо є більше двох свідків, це краще.

81 Але його або її буде звинувачено вустами двох свідків; і старійшини викладуть справу перед Церквою, і Церква має підняти руки проти нього або неї, щоб з ними обійшлися згідно з законом Бога.

82 І якщо можливо, необхідно, щоб і єпископ був присутнім також.

83 І так ви будете робити в усіх справах, які надійдуть до вас.

84 І якщо чоловік або жінка грабуватимуть, його або її слід видати закону краю.

85 І якщо він або вона "крастимуть, його або її слід видати закону краю.

86 І якщо він або вона "брехатимуть, його або її слід видати закону краю.

87 І якщо він або вона чинитимуть будь-яке беззаконня, його або її слід видати закону краю, а саме закону Бога.

88 І якщо твій "брат або сестра ^бображатимуть тебе, залишся сам на сам з ним або

74а пп Блуд;
Сексуальна
аморальність.

75а пп Перелюб.
^б пп Відлучення від
Церкви.

76а пп Вартувати,
Вартовий.

79а пп Вбивство.

85а пп Красти,
Крадіжка.

86а пп Брехня; Чесний,

Чесність.

88а пп Брати, Браття,
Брат; Сестра.

^б Мт. 18:15–17.

нею; і якщо він або вона «зізнається, ти примиришся.

89 А якщо він або вона не зізнається, ти приведи його або її до Церкви, не до членів, але до старійшин. І буде це зроблено на зборах, а не перед світом.

90 І якщо твій брат або сестра ображають багатьох, їх слід «присоромити перед багатьма.

91 І якщо хтось ображає відкрито, йому або їй слід докоряти відкрито, щоб йому або

їй могло стати соромно. І якщо він або вона не зізнаються, його або її слід видати закону Бога.

92 Якщо хтось ображає таємно, йому або їй треба докоряти таємно, щоб він або вона мали можливість зізнатися таємно тому або тій, кого він або вона образили, і Богу, щоб Церква не могла говорити докірливо про нього або про неї.

93 І таким чином будете ви поводитися в усіх справах.

РОЗДІЛ 43

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Кертленді, штат Огайо, у лютому 1831 року (History of the Church, 1:154–156). У цей час деяких членів Церкви було збентежено людьми, які неправдиво проголошували себе одкровителями. Пророк запитав у Господа і отримав це повідомлення, адресоване старійшинам Церкви. У першій частині йдеться про справи церковного устрою; друга містить попередження, яке старійшини мають передати народам світу.

1–7, Одкровення й заповіді приходять тільки через того, кого призначено; 8–14, Святі освячені тим, що діють у всій святості перед Господом; 15–22, Старійшин надіслано повсюди закликати до покаяння і готувати людей для великого дня Господа; 23–28, Господь звертається до людей своїм власним голосом і через сили природи; 29–35, Тисячоліття і зв'язання Сатани прийде.

О ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, ви, старійшини Моєї Цер-

кви, і прихиліть вухо до слів, які Я говоритиму вам.

2 Бо ось, істинно, істинно Я кажу вам, що ви отримали заповідь як «закон для Моєї Церкви через того, кого Я призначив для вас отримувати «заповіді й одкровення з Моєї руки.

3 І це ви маєте знати напевно—що нікого іншого не призначено для вас отримувати заповіді й одкровення, доки його не буде забрано, якщо він «перебуватиме в Мені.

88в пп Сповідувати,
Сповідь.
90а пп Карати,

Покарання.
43 2а УЗ 42.
б пп Заповіді Божі;

Одкровення.
3а Іван 15:4.

4 Але істинно, істинно Я кажу вам, що “нікого іншого не буде призначено до цього дару, як тільки через нього; бо якщо це буде забрано від нього, він не матиме влади, окрім тієї, щоб призначити кого-небудь замість себе.

5 І це буде законом для вас, щоб ви не приймали вчення будь-кого, хто прийде до вас, як одкровення або заповіді;

6 І це Я даю вам, щоб вас не можна було “обманути, щоб ви знали, що вони не від Мене.

7 Бо істинно Я кажу вам, що той, кого “висвячено Мною, увійде ^бворотами і його буде висвячено так, як Я сказав вам раніше, щоб навчати тим одкровенням, які ви отримали і будете отримувати через того, кого Я призначив.

8 І тепер, ось, Я даю вам заповідь, що коли ви збиратиметеся разом, ви будете “навчати і напучувати один одного, щоб ви могли знати, як діяти і направляти Мою Церкву, як діяти за пунктами Мого закону і заповідей, які Я дав.

9 І таким чином вас буде навчено закону Моєї Церкви, і ви будете “освячені тим, що ви отримали, і ви зв’яжете

себе зобов’язанням діяти в усій святості переді Мною—

10 Щоб настільки, наскільки ви робите це, славу було “додано до царства, яке ви отримали. Настільки ж, наскільки ви не робите цього, її буде ^бзабрано, саме ту, яку ви отримали.

11 Очистіть себе від “беззаконня, яке є серед вас; освятіть себе переді Мною;

12 І якщо ви бажаєте славу царства, призначте Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і “підтримуйте його переді Мною молитвою віри.

13 І знову, Я кажу вам, що якщо бажаєте “таємниць царства, забезпечте йому їжу й одяг, і будь-які речі, що він їх потребуватиме, щоб завершити роботу, яку Я наказав йому;

14 І якщо ви не зробите цього, він залишиться для тих, хто прийняв його, щоб Я міг зберегти для себе народ, “чистий переді Мною.

15 Знову Я кажу, прислухайтесь ви, старійшини Моєї Церкви, кого Я призначив: Вас послано не для того, щоб вас навчали, але для того, щоб “навчати дітей людських речам, які Я дав вам у руки силою Мого ^бДуха;

4а УЗ 28:2–3.

6а УЗ 46:7.

пп Обман,
Обманювати.

7а пп Висвячувати,
Висвячення.

б Мт. 7:13–14;

2 Неф. 9:41;
31:9, 17–18;

3 Неф. 14:13–14;

УЗ 22:1–4.

8а УЗ 88:77.

9а пп Освячення.

10а Ал. 12:10.

б Мр. 4:25.

11а пп Гріх.

12а пп Підтримка
Церковних

провідників.

13а пп Таємниці Божі.

14а пп Чистий,
Чистота.

15а пп Місіонерська
робота.

б пп Навчати,

Учитель—
Навчання з Духом.

16 І вас буде ^анавчено з висоти. ^бОсвятить себе, і вас буде ^вобдаровано силою, щоб ви могли давати саме так, як Я сказав.

17 Прислухайтесь ви, бо, ось, ^авеликий ^бдень Господа вже зовсім поруч.

18 Бо приходить день, коли Господь подасть Свій ^аголос з неба; небеса ^бзатрясуться і земля ^взахитається, і ^гсурма Бога прозвучить і довго, і голосно; і скаже сплячим народам: Ви, святі, ^дпіднімайтесь і живіть; ви, грішники, ^езалишайтеся і ^жспіть, доки Я не покличу знову.

19 Отже, підпережіть стегна свої, щоб вас не було знайдено серед злочестивих.

20 Піднесіть свої голоси і не утримуйтеся. Закликайте народи покаятися, старих і молодих, невірників і вірних, кажучи: Підготуйтеся до великого дня Господа;

21 Бо якщо Я, Хто є Людиною, підношу Свій голос і закликаю вас покаятися, і ви ненавидите Мене, що ви скажете, коли день прийде, коли ^агроми подадуть свої голоси з кінців землі, говорячи до вух усіх, хто живий, кажучи—

Покайтеся, і підготуйтеся до великого дня Господа?

22 Так, і знову, коли блискавиці спалахуватимуть повсюди зі сходу на захід, і подаватимуть свої голоси до всіх, хто живий, і дзвенітиме у вухах у всіх, хто почує, як промовляються ці слова—Покайтеся ви, бо великий день Господа прийшов?

23 І знову, Господь подасть Свій голос з небес, кажучи: Прислухайтесь, о ви, народи землі, і почуйте слова Того Бога, Який створив вас.

24 О ви, народи землі, як часто Я бажав зібрати вас разом, як ^аквочка збирає своїх курчат під свої крила, але ви ^бне хотіли!

25 Як часто Я ^аволав до вас устами Моїх ^бслуг, і ^всвященнослужінням ангелів, і Своїм власним голосом, і голосом громів, і голосом блискавиць, і голосом бур, і голосом землетрусів, і великих злив з градом, і голосом ^гголоду і пошестей усякого роду, і великим звуком сурми, і голосом суду, і голосом ^дмилості протягом цілого дня, і голосом слави, і шани, і багатств вічного життя, і спас би вас

16а пп Натхнення,
Надихати.
б пп Освячення.
в Лк. 24:49;
УЗ 38:32; 95:8–9;
110:8–10.
17а Мал. 4:5;
УЗ 2:1; 34:6–9.
б УЗ 29:8.
пп Друге
пришестя Ісуса

Христа.
18а Йоїл 2:11; УЗ 133:50.
б Йоїл 2:10; 4:16;
УЗ 45:48.
в УЗ 88:87.
г УЗ 29:13; 45:45.
д пп Воскресіння.
е УЗ 76:85; 88:100–101.
є Морм. 9:13–14.
21а 2 Неф. 27:2; УЗ 88:90.
24а Мт. 23:37;

3 Неф. 10:4–6.
б пп Бунт.
25а Гел. 12:2–4.
б Мт. 23:34.
пп Пророк.
в УЗ 7:6; 130:4–5.
г Єр. 24:10; Ам. 4:6;
УЗ 87:6;
ДС—Мт. 1:29.
д пп Милостивий,
Милість.

‘вічним спасінням, але ви не хотіли!

26 Ось, прийшов день, коли чаша гніву Мого обурення наповнилася.

27 Ось, єстинно Я кажу вам, що це є слова Господа Бога вашого.

28 Отже, працюйте ви, “працюйте ви в Моєму винограднику в останній раз—в останній раз волайте до жителів землі.

29 Бо у Свій належний час “прийду Я на землю судом, і Мій народ буде викуплено, і він царюватиме зі Мною на землі.

30 Бо велике “Тисячоліття, про яке Я говорив устами Моїх слуг, прийде.

31 Бо “Сатану буде ^бзв’язано, і коли його буде звільнено

знову, він царюватиме тільки “короткий час, і потім прийде ‘кінець землі.

32 І того, хто живе в “праведності, буде ^бзмінено в одну мить, і земля минеться, наче в огні.

33 І злочестиві підуть геть у негасимий “вогонь, і про їхній кінець жодна людина не знає на землі, і ніколи не буде знати, доки вони не стануть переді Мною в ^бсуді.

34 Прислухайтеся ви до цих слів. Ось, Я є Ісус Христос, “Спаситель світу. ^бЗберігайте як скарб ці речі у своєму серці, і нехай “урочистості вічності ‘будуть на вашому ^арозумі.

35 Будьте “розсудливими. Виконуйте всі Мої заповіді. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 44

Одкровення, дане пророку Джозефу Сміту і Сідні Рідгону в Кертленді, штат Огайо, у другій половині лютого 1831 року (History of the Church, 1:157). У відповідності до вимоги, даної в ньому, Церква призначила конференцію, яку мали провести на початку тогорічного червня місяця.

1–3, Старійшини мають зібратися на конференцію; 4–6, Вони мають організуватися згідно з

законами краю і турбуватися про бідних.

25e пп Безсмертя, Безсмертний; Вічне життя; Спасіння.

28a Кн. Як. 5:71; УЗ 33:3.

пп Виноградник Господній.

29a пп Друге пришествя Ісуса Христа.

30a пп Тисячоліття.

31a 1 Неф. 22:26.

пп Диявол.

б УЗ 45:55; 84:100; 88:110.

в Об. 20:3;

Кн. Як. 5:77;

УЗ 29:22.

г пп Світ—Кінець світу.

32a пп Праведник, Праведність.

б 1 Кор. 15:51–52;

УЗ 63:51; 101:31.

пп Воскресіння.

33a Мт. 3:12.

б пп Ісус Христос— Суддя.

34a пп Спаситель.

б ДС—Мт. 1:37.

в УЗ 84:61; 100:7–8.

г пп Обдумувати.

д пп Інтелект.

35a Рим. 12:3;

УЗ 18:21.

Ось, так каже Господь вам, Моїм слугам, Я вважаю за доцільне, щоб старійшин Моєї Церкви було скликано разом, зі сходу, і з заходу, і з півночі, і з півдня, листом або якимось іншим способом.

2 І станеться, що якщо вони вірні і виявляють віру в Мене, Я пролью Свій “Дух на них в той день, коли вони зберуться разом.

3 І станеться, що вони підуть по районах навколо, і “проповідуватимуть покаяння людям.

4 І багатьох буде “навернено, так що ви отримаєте владу

організуватися ^бзгідно з законами людини;

5 Щоб ваші “вороги не могли мати сили над вами; щоб вас могло бути збережено в усьому; щоб ви мали змогу дотримуватися Моїх законів; щоб могло бути розірвано усі пута, якими ворог прагне знищити Мій народ.

6 Ось, Я кажу вам, що ви маєте “відвідувати бідних і нужденних та надавати їм допомогу, щоб вони могли бути забезпечені, доки все можна буде вдіяти згідно з Моїм законом, який ви отримали. Амінь.

РОЗДІЛ 45

Одкровення, дане Церкві через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 7 березня 1831 року (History of the Church, 1:158–163). У передмові до свого запису цього одкровення Пророк стверджує, що “на цьому етапі Церкви . . . багато неправдивих чуток . . . і нерозумних розповідей було надруковано . . . і розповсюджено, . . . щоб заважати людям досліджувати цей труд або приймати віру . . . Але на радість святим . . . я отримав наступне” (History of the Church, 1:158).

1–5, Христос є нашим заступником перед Батьком; 6–10, Євангелія є посланцем, що готує шлях Господові; 11–15, Еноха та його братів Господь прийняв до Себе; 16–23, Христос відкриває ознаки Свого пришествя, як це дано на Оливній Горі; 24–38, Євангелію буде відновлено, часи Іновіриців виповняться, і спустошувальна хвороба вкриє зем-

лю; 39–47, Ознаки, чудеса і воскресіння супроводжуватимуть Друге пришествя; 48–53, Христос стоятиме на Оливній горі, і Юдеї побачать рани на Його руках і ногах; 54–59, Господь царюватиме протягом Тисячоліття; 60–62, Пророка настановлено почати переклад Нового Завіту, через який буде повідомлено важливу інформа-

44 2а Дії 2:17.
За пп Проповідувати.
4а пп Навернення,

Навернений.
б УЗ 98:5–7.
5а 2 Неф. 4:33.

6а Як. 1:27.
пп Благополуччя;
Співчуття.

цію; 63–75, Святим наказано зібратися і побудувати Новий Єрусалим, в який прийдуть люди з усіх народів.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Люди Моєї “Церкви, кому ^бцарство дане; прислухайтеся ви і прихилить вухо до Того, Хто заклав основи землі, Хто ^бзробив небеса і всі воїнства їхні, і через Кого все було зроблено, що живе, рухається і має буття.

2 І знову Я кажу, прислухайтеся до Мого голосу, аби ^асмерть не спіткала вас; у ту ^бгодину, коли ви й не думаєте, літо пройде, і ^бжнив закінчатся, а ваші душі не будуть спасенні.

3 Послухайте Того, Хто є ^азаступником перед Батьком, Хто захищає вашу справу перед Ним—

4 Кажучи: Батьку, подивись на ^астраждання і смерть Того, Хто не вчинив ніякого ^бгріха, Кого Ти так уподобав; подивись на кров Твого Сина, яку було пролито, кров Того, Кого Ти віддав, щоб Тебе було ^апрославлено;

5 Отже, Батьку, помилуй цих Моїх братів, які “вірять у Моє ім’я, щоб вони могли прийти до Мене і мати ^бвічне життя.

6 Прислухайтеся, о ви, люди Моєї Церкви, і ви, старійшини, слухайте разом, і почуйте Мій голос, доки зветься “Сьогодні”, і не кам’янійте серцями своїми.

7 Бо істинно Я кажу вам, що Я є “Альфа і Омега, початок і кінець, світло і життя світу—^бсвітло, яке сяє в темряві, і темрява не осягає його.

8 Я прийшов до Своїх, і Свої не прийняли Мене; але всім тим, хто прийняв Мене, дав Я ^асилу творити багато ^бчудес, і стати ^ссинами Бога; і всім тим, хто ^аповірів у Моє ім’я, дав Я силу отримати ^бвічне життя.

9 І саме так Я послав Мій ^а“вічний ^бзавіт у світ, щоб бути світлом світові, і бути ^спрапором Моєму народові, і щоб ^аІновірці прагнули його, і щоб бути ^бпосланцем перед Моїм лицем, щоб приготувати шлях переді Мною.

10 Отже, приходьте до нього,

45 1а пп Церква Ісуса Христа.

б УЗ 50:35.

в Єр. 14:22;
3 Неф. 9:15;
УЗ 14:9.

пп Створити,
Сотворіння.

2а Ал. 34:33–35.

б Мт. 24:44.

в Єр. 8:20; УЗ 56:16.
пп Жнива.

3а УЗ 62:1.

пп Заступник.

4а УЗ 19:18–19.

пп Спокута,
Спокутувати.

б Євр. 4:15.

в Іван 12:28.

5а УЗ 20:25; 35:2; 38:4.

б Іван 3:16.

6а Євр. 3:13;

УЗ 64:23–25.

7а Об. 1:8; 21:6;

УЗ 19:1.

б Іван 1:5.

8а Мт. 10:1.

пп Сила.

б пп Чудо.

в пп Сини і дочки
Божі.

г пп Вірування,
Вірувати; Віра.

д УЗ 14:7.

9а пп Новий і Вічний
завіт.

б Єр. 31:31–34;

Морм. 5:20.

в 2 Неф. 29:2.

г Ісая 42:6;

2 Неф. 10:9–18.

д Мал. 3:1.

і того, хто приходить, Я переконуватиму, як людей у дні давнини, і Я покажу вам Моє ^асильне переконування.

11 Отже, прислухайтеся ви разом і дайте Мені показати вам саме Мою мудрість— мудрість Того, про Кого ви кажете, що Він є Богом ^аЕноха і його братів,

12 Яких було ^авідділено від землі та прийнято до Мене— ^бмісто, яке було збережене, доки день праведності не прийде—день, якого прагнули всі святі люди, і якого вони не знайшли через злочестивість і мерзоти;

13 І зізналися, що були ^ачужинцями і пілігримами на землі;

14 Але отримали ^аобіцання, що вони знайдуть його і побачать його у їхній плоті.

15 Отже, прислухайтеся, і Я переконаю вас, і Я говоритиму з вами і пророкуватиму, як людям у дні давнини.

16 І Я покажу це ясно, як ^апоказав Своїм учням, коли стояв перед ними у плоті та говорив з ними, кажучи: Оскільки ви запитували Мене стосовно ^бознак Мого пришествя, у той день, коли Я прийду у Своїй славі на хмарах небесних, щоб виконати

обіцання, які Я дав вашим батькам,

17 Бо оскільки ви дивились на довгу ^авідсутність ваших ^бдухів у ваших тілах як на неволю, Я покажу вам, як прийде день спокутування, і також ^авідновлення ^врозсіяного Ізраїля.

18 І тепер ви бачите цей храм, що в Єрусалимі, який ви називаєте домом Бога, і ваші вороги кажуть, що цей дім ніколи не впаде.

19 Але істинно Я кажу вам, що спустошення прийде на це покоління, як злодій уночі, і цей народ буде знищено і розсіяно серед усіх народів.

20 І цей храм, який ви зараз бачите, буде скинуто, так що не залишиться каменю на камені.

21 І станеться, що це покоління Юдеїв ще не минеться, коли кожне спустошення, про яке Я говорив вам відносно них, станеться.

22 Ви кажете, що знаєте, що приходить ^акінець світу; ви кажете також, що знаєте, що небеса і земля минуться;

23 І в цьому ви кажете правильно, бо так і буде; але все те, про що Я вам говорив, не минеться, доки все не виповниться.

10а Ісаїя 41:21;
УЗ 50:10–12.

11а Мойс. 7:69.

12а пдс, Бут. 14:30–34;
УЗ 38:4;
Мойс. 7:21.

^б Мойс. 7:62–64.

пп Сіон.

13а Євр. 11:13;

1 Пет. 2:11.

14а Євр. 11:8–13;
Мойс. 7:63.

16а Мт. 24;
Лк. 21:7–36;
ДС—Мт. 1.

^б пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

17а УЗ 138:50.

^б пп Дух.

^в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

^г 1 Неф. 10:12–14.

пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.

22а пп Світ—Кінець
світу.

24 І це Я сказав вам стосовно Єрусалима; і коли той день прийде, залишок буде ^арозсіяно серед усіх народів;

25 Але їх буде ^азібрано знову; та вони залишатимуться, доки не виповняться часи ^бІновірців.

26 І в ^атой день буде чутно про ^бвійни і чутки про війни, і вся земля буде у сум'ятті, і людські серця ^азавмиратимуть, і вони скажуть, що Христос ^азатримує Своє пришествя до кінця землі.

27 І любов людей охолоне, а беззаконня примножуватиметься.

28 І коли часи ^аІновірців придуть, ^бсвітло проб'ється серед тих, хто сидить у темряві, і це буде повнота Моєї євангелії;

29 Але вони не ^асприймають її; бо вони не відчувають світла, і вони відвертають свої ^бсерця від Мене через ^аповчання людей.

30 І в тому поколінні часи Іновірців виповняться.

31 І постануть у тому поколінні люди, які не підуть, поки не побачать той ^абич, що як вода заливна; бо спустошувальна хвороба вкриє землю.

32 Але Мої учні ^астоятимуть на святих місцях, і їх не зрушити; а серед злочестивих люди здійматимуть свої голоси і ^бпроклинатимуть Бога, і вмиратимуть.

33 І будуть також ^аземлетруси в різних місцях, і багато спустошень; усе ж такі люди закам'яніють серцями своїми проти Мене, і піднімуть ^бмеча один на одного, і вбиватимуть один одного.

34 І ось, коли Я, Господь, сказав ці слова Моїм учням, вони збентежилися.

35 І Я сказав їм: Не ^абентежтеся, бо коли все це станеться, ви можете знати, що обіцяння, які було дано вам, виповняться.

36 І коли світло почне пробиватися, воно буде з ними, як у притчі, яку Я покажу вам—

37 Ви погляньте і побачите ^афігові дерева, і ви побачите їх своїми очима, і ви скажете, коли вони почнуть розпукуватися і їхнє листя ще ніжне, що літо вже зовсім поруч;

38 Так само буде в той день, коли вони побачать усе це, тоді будуть вони знати, що година наближається.

39 І станеться, що той, хто

24а 2 Неф. 25:15.

25а Неем. 1:9;

Ісая 11:12–14;

1 Неф. 22:10–12;

2 Неф. 21:12–14.

б Лк. 21:24.

26а пп Останні дні.

б УЗ 87;

ДС—Мт. 1:23.

в Лк. 21:26.

г 2 Пет. 3:3–10.

28а 1 Неф. 15:13.

б пп Відновлення євангелії; Світло, Світло Христа.

29а Іван 1:5.

б Мт. 15:8–9.

в УЗ 3:6–8; 46:7;

ДС—Іст. 1:19.

31а УЗ 5:19–20; 97:22–25.

32а УЗ 101:21–22, 64.

б Об. 16:11, 21.

33а УЗ 43:18; 88:87–90.

б УЗ 63:33.

35а Мт. 24:6.

37а Мр. 13:28;

Лк. 21:29–31.

“боїться Мене, буде ^бстежити за тим, коли великий ^вдень Господа прийде, саме за ^гознаками прищестя ^дСина Людини.

40 І вони побачать ознаки і дива, бо їх буде показано на небесах угорі і внизу на землі.

41 І вони побачать кров, і ^ввогонь, і куряву диму.

42 І перед тим, як день Господа прийде, ^всонце потемніє, і місяць перетвориться на кров, і зірки падатимуть з неба.

43 І залишок буде зібрано в цьому місці;

44 І тоді вони шукатимуть Мене, і, ось, Я прийду; і вони побачать Мене на хмарах небесних, зодягнутого силою і великою ^вславою; з усіма святими ангелами; і того, хто не буде ^ввичікувати Мене, буде відсічено.

45 Але перед тим, як рука Господа впаде, ангел засурмить у ^всурму, і святі, що спали, ^ввийдуть, щоб зустріти Мене на ^вхмарі.

46 Отже, якщо ви спали в ^вмирі, благословенні ви; бо так само, як ви тепер бачите Мене і знаєте, що Я є, так само ви ^вприйдете до Мене,

і ваші душі будуть ^вжити, і ваше викуплення буде звершено; і святі вийдуть з чотирьох частин світу.

47 Тоді впаде ^врука Господа на народи.

48 І тоді поставить Господь Свою ногу на цю ^вгору, і вона розколеться навпіл, і земля ^втремтітиме, і захитається туди-сюди, і небеса також ^взатрясуться.

49 І Господь подасть Свій голос, і всі кінці землі почують його; і народи землі ^втужитимуть, і ті, хто сміявся, побачать своє безглуздя.

50 І лихо вкриє насмішника, і глумильника буде поглинуто; і тих, хто відшукував беззаконня, буде зрубано і кинуто у вогонь.

51 І тоді ^вподивляться ^вЮдеї на Мене і скажуть: Що це за рани на Твоїх руках і на Твоїх ногах?

52 Тоді знатимуть вони, що Я є Господь; бо Я скажу їм: Ці рани є тими ранами, якими Мене було ^впоранено в домі Моїх друзів. Я є Той, Кого було піднято. Я є Ісус, Якого було ^врозіп'ято. Я є Син Божий.

53 І тоді будуть вони ^вплака-

39а УЗ 10:55–56.

пп Страх—Страх Божий; Послушний, Послушність, Слухатися.

б 2 Пет. 3:10–13;

УЗ 35:15–16;

Мойс. 7:62.

в пп Друге прищестя Ісуса Христа.

г пп Ознаки часів.

д пп Син Людини.

41а УЗ 29:21; 97:25–26.

42а Йоїл 2:10; Об. 6:12;

УЗ 88:87; 133:49.

44а пп Ісус Христос— Слава Ісуса Христа.

б Мт. 24:43–51;

Мр. 13:32–37.

45а УЗ 29:13; 43:18.

б УЗ 88:96–97.

пп Воскресіння.

в 1 Сол. 4:16–17.

46а Ал. 40:12.

б Ісає 55:3.

в пп Вічне життя.

47а УЗ 1:12–16.

48а Зах. 14:4.

б УЗ 43:18; 88:87.

в Йоїл 4:16; УЗ 49:23.

49а УЗ 87:6.

51а Зах. 12:10.

б пп Юдеї.

52а Зах. 13:6.

б пп Розп'яття.

53а Об. 1:7.

ти через свої беззаконня; тоді будуть вони голосити, тому що вони переслідували свого ^бцаря.

54 І тоді народи ^аязичників буде викуплено, і ті, хто не знав закону, матимуть долю в першому ^бвоскресінні; і це буде ^азадовільним для них.

55 І ^аСатану буде ^бзв'язано, щоб він не мав місця в серцях дітей людських.

56 І в той ^адень, коли Я прийду у своїй славі, виповниться притча, яку Я розповів відносно десяти ^бдів.

57 Бо тих, хто є мудрими й отримали ^аістину, і взяли Святого Духа собі за свого ^бпровідника, і кого не було ^аобмануто—істинно Я кажу вам, їх не буде зрубано і кинуто у ^ввогнь, але вони переживуть той день.

58 І ^аземлю буде віддано їм у ^бспадок; і вони розмножуватимуться і ставатимуть сильними, і їхні діти ^авиростатимуть без гріха на ^вспасіння.

59 Бо Господь буде ^апоміж ними, і Його слава буде на них, і Він буде їхнім царем і їхнім ^бзаконодавцем.

60 І тепер, ось, Я кажу вам, не буде дано вам знати більше стосовно цього розділу, доки ^аНовий Завіт не буде перекладено, і в ньому все це стане вам відомим;

61 Отже, Я даю вам, що ви можете зараз перекладати його, щоб ви могли бути підготовленими до того, що станеться.

62 Бо істинно Я кажу вам, що велике чекає на вас;

63 Ви чуєте про ^авійни в чужоземних краях; але, ось, Я кажу вам, вони близько, саме біля ваших дверей, і не так багато років пройде, як ви почувте про війни на своїх власних землях.

64 Отже Я, Господь, сказав, збирайтеся ви зі ^асхідних земель, збирайтеся ви разом, ви, старійшини Моєї Церкви; ідіть у західні краї, закликайте жителів покаятися, і коли вони дійсно каятимуться, будуйте церкви для Мене.

65 І одним серцем і одним розумом збирайте свої багатства, щоб ви могли ^акупити спадщину, яку буде пізніше призначено для вас.

53б Лк. 23:38;

Іван 19:3, 14–15.

54а Єз. 36:23; 39:21.

б пп Воскресіння.

в УЗ 75:22.

55а пп Диявол.

б Об. 20:2;

1 Неф. 22:26;

УЗ 43:31; 88:110.

56а пп Друге

пришестя Ісуса

Христа.

б Мт. 25:1–13;

УЗ 63:54.

57а пп Істина.

б пп Святий Дух.

в ДС—Мт. 1:37.

г УЗ 29:7–9; 63:34;

64:23–24; 101:22–25.

58а пп Тисячоліття.

б Мт. 5:5.

в УЗ 63:51; 101:29–31.

г пп Спасіння.

59а УЗ 29:11; 104:59.

б Бут. 49:10;

Зах. 14:9;

УЗ 38:21–22.

60а пп Переклад

Джозефа Сміта

(ПДС). Див. також

Вибране з

Перекладу Біблії,

зробленого

Джозефом Смітом.

63а УЗ 38:29; 87:1–5;

130:12.

64а УЗ 42:64.

65а УЗ 63:27.

66 І її буде названо “Новим Єрусалимом, ^бземлею ^вмиру, містом ^гпритулку, місцем безпеки для святих Всевишнього Бога;

67 І “слава Господа буде там, і жах Господа також буде там до такої міри, що злочестиві не приходитимуть до неї, і її буде названо Сіон.

68 І станеться серед злочестивих, що кожен чоловік, який не візьме свого меча проти свого ближнього, повинен буде обов’язково втекти в Сіон для безпеки.

69 І буде “зібрано в ньому з кожного народу під небесами; і це буде єдиний народ, який не буде у стані війни з іншим народом.

70 І будуть казати серед злочестивих: Не підемо на битву проти Сіону, бо жителі Сіону жакливі; отже, ми не зможемо вистояти.

71 І станеться, що праведних буде зібрано з усіх народів, і вони йтимуть у Сіон, співаючи, з піснями вічної радості.

72 І ось Я кажу вам, утримуйте це від поширення по світу, доки Я не вважатиму за доцільне, щоб ви могли завершити цю роботу на очах людей, і на очах ваших ворогів, щоб вони не знали ваших діянь, доки ви не закінчите те, що Я наказав вам;

73 Щоб, коли вони дізнаються про це, вони могли зважити на це.

74 Бо коли Господь з’явиться, Він буде “жакливим для них, щоб страх міг охопити їх, і вони стоятимуть вдалині і тремтітимуть.

75 І всі народи страхатимуться через жах Господа і силу Його могутності. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 46

Одкровення, дане Церкві через пророка Джозефа Сміта у Кертленді, штат Огайо, 8 березня 1831 року (History of the Church, 1:163-165). У цей ранній період Церкви ще не було розроблено єдиного зразка для проведення церковної служби. Проте звичай допускати тільки членів Церкви і серйозних дослідників на причасні збори та інші зібрання Церкви став певною мірою загальним. Це одкровення висловлює волю Господа відносно керування зборами і проведення їх.

1–2, Старійшини мають вести збори під проводом Святого Духа; 3–6, Шукачів істини не

слід виключати з причасних служб; 7–12, Запитуйте в Бога і прагніть дарів Духа; 13–26,

66а Етер 13:5–6;
Мойс. 7:62;
УВ 1:10.
пп Новий
Єрусалим; Сіон.

б УЗ 57:1–3.
в пп Мир.
г Ісая 4:6; УЗ 115:6.
67а УЗ 64:41–43;
97:15–18.

пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа.
69а Повтор. 30:3;
Єр. 32:37–39; УЗ 33:6.
74а Соф. 2:11.

Перелік деяких з цих дарів; 27–33, Церковним провідникам надано владу розпізнавати дари Духа.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Люди Моєї Церкви; бо істинно Я кажу вам, що це було сказано вам для вашої ^авигоди і навчання.

2 Але незважаючи на те, що написано, завжди давалося ^астарійшинам Моєї Церкви від початку і завжди даватиметься, ^бпроводити всі збори, як їх направляє і веде Святий Дух.

3 Проте, вам заповідано ніколи не ^авиганяти нікого зі своїх публічних зборів, які проводяться перед світом.

4 Вам також заповідано не виганяти нікого, хто належить до ^аЦеркви, з ваших причасних зборів; проте, якщо хтось завинив, нехай ^бне причащається, доки не примириться.

5 І знову Я кажу вам, ви не будете виганяти нікого з ваших причасних зборів, хто серйозно прагне царства—я кажу це стосовно тих, хто не з Церкви.

6 І знову Я кажу вам, стосовно ваших ^аконфірмаційних

зборів, що якщо будуть такі, хто не з Церкви, хто серйозно прагне царства, ви не будете виганяти їх.

7 Але вам заповідано в усюму ^азапитувати в Бога, Який дає вільно; і те, про що Дух свідчить вам, саме те Я б хотів, щоб ви робили в усій ^бсвятості серця, йдучи чесно переді Мною, ^врозмірковуючи про кінець свого спасіння, роблячи все з молитвою і ^гдякуванням, щоб вас не могли ^дзвабити злі духи, або вчення ^едияволів, або ^жзаповіді людей; бо деякі від людей, а інші від дияволів.

8 Отже, стережіться, щоб вас не було обмануто; а щоб вас не було обмануто, ви ^апрагніть щиро найкращих дарів, завжди пам'ятаючи, для чого їх дано;

9 Бо істинно Я кажу вам, їх дано на благо тих, хто любить Мене і виконує всі Мої заповіді, і того, хто прагне робити так; щоб це було на благо всіх тих, хто прагне чи просить Мене, хто просить і не ^аознаку, яку вони могли б ^бпоглинути у своїй пожадливості.

10 І знову, істинно Я кажу вам, Я б хотів, щоб ви завжди пам'ятали, і завжди зберіга-

46 1а 2 Тим. 3:16–17.

2а Ал. 6:1.

б Морон. 6:9;
УЗ 20:45.

3а 3 Неф. 18:22–25.

пп Товаришування.

4а пп Церква Ісуса Христа.

б 3 Неф. 18:26–32.
пп Причастя.

ба тобто для конфірмації тих, кого було нещодавно хрищено.

7а Як. 1:5–6;
УЗ 88:63.

б пп Святість.

в пп Обдумувати.

г Пс. 100;

Ал. 34:38.

пп Вячні, Дякування, Подяка.
д 1 Тим. 4:1–4;
УЗ 43:5–7.

е пп Диявол.
є УЗ 3:6–7; 45:29.

єа 1 Кор. 12:31.

9а пп Ознака.
б Як. 4:3.

ли у своїй “пам’яті, що це за ^бдари, які даються Церкві.

11 Бо не всім даються всі дари; бо є багато дарів, і “кожній людині дається дар Духом Бога.

12 Декому дається один, а декому дається інший, щоб усі мали користь від цього.

13 Декому дано Святим Духом “знати, що Ісус Христос є Син Бога і що Його було розіп’ято за гріхи світу.

14 Іншим дано “вірити їхнім словам, щоб вони також могли мати вічне життя, якщо вони залишатимуться вірними.

15 І знову, деяким дано Святим Духом знати “відмінності в управлінні, як буде приємно Тому Самому Господу, згідно з тим, як Господь хоче, пристосовуючи Свої милості до умов дітей людських.

16 І знову, дано Святим Духом декому знати відмінності в діях, чи від Бога вони, щоб прояви Духа можна було б дати кожній людині на її користь.

17 І знову, істинно Я кажу вам, декому дано Духом Бога слово “мудрості.

18 Іншому дано слово “знан-

ня, щоб усіх можна було навчити бути мудрими і мати знання.

19 І знову, декому дано мати “віру, щоб бути зціленим;

20 А іншим дано мати віру, щоб “зціляти.

21 І знову, декому дано творити “чудеса;

22 А іншим дано “пророкувати;

23 А іншим—“розрізняти дуhi.

24 І знову, дано декому говорити “язиками;

25 А іншому дано тлумачити язиками.

26 І всі ці “дари йдуть від Бога, на благо ^бдітям Бога.

27 І “єпископу Церкви, і тим, кого Бог призначить і висвятить спостерігати за Церквою і бути старійшинами Церкви, буде дано їм ^брозрізняти всі ці дари, щоб не було нікого серед вас, хто заявляє і все ж не є від Бога.

28 І станеться, що той, хто просить у “Дусі, отримає в Дусі;

29 Щоб декому було дано мати всі ці дари, аби міг бути глава, щоб кожний член Церкви міг мати користь від того.

30 Той, хто “просить у ^бДусі,

10а пп Інтелект.
б 1 Кор. 14:12.
пп Дари Духа.
11а 1 Кор. 12:4–11.
13а пп Свідок,
Свідчення.
14а 3 Неф. 12:2.
пп Вірування,
Вірувати.
15а Морон. 10:8.
17а Морон. 10:9.

пп Мудрість.
18а пп Знання.
19а УЗ 42:48–52.
пп Віра.
20а пп Зцілити,
Зцілення.
21а пп Чудо.
22а пп Пророцтво,
Пророкувати.
23а Мойс. 1:13–15.
24а пп Мова, дар мов.

26а Морон. 10:8–19.
б пп Сини і дочки
Божі.
27а пп Єпископ.
б пп Проникливість,
дар проникливості.
28а УЗ 88:64–65.
30а УЗ 50:29.
б пп Святий Дух.

просить згідно з ⁶волею Бога; отже, робиться саме так, як він просить.

31 І знову, Я кажу вам, усе має робитися в ім'я Христа, що б ви не робили в Дусі;

32 І ви маєте приносити

^адяку Богові в Дусі за кожне благословення, яким вас благословлено.

33 І ви маєте постійно творити ^ачесноти і ^бсвятість переді Мною. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 47

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Кертленді, штат Огайо, 8 березня 1831 року (History of the Church, 1:166). До цього часу Олівер Каудері діяв як церковний історик і літописець. Джон Уїтмер не прагнув призначення істориком, але коли його попросили служити в цій якості, він сказав, що буде послухним волі Господа в цій справі. Він уже служив секретарем Пророка, записуючи багато одкровень, отриманих у районі Фейетта, штат Нью-Йорк.

1–4, Джона Уїтмера призначено вести історію Церкви і писати для Пророка.

ОСЬ, Я вважаю за доцільне, щоб Мій слуга Джон писав і вів постійно ^аісторію, і допомагав тобі, Моєму слугі Джозефу, записувати все, що буде дано тобі, доки його не буде покликано до подальших обов'язків.

2 Знову, істинно Я кажу

тобі, що він також може підносити свій голос на зборах, коли це буде необхідно.

3 І знову, Я кажу тобі, що йому буде призначено постійно вести церковний літопис і історію; бо Олівера Каудері Я призначив на інший чин.

4 Отже, йому буде дано ^аУтішителем, якщо він буде вірним, писати це. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 48

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, у березні 1831 року (History of the Church, 1:166–167). Пророк запитав у Господа, як придбати землі для поселення святих. Це було важливою справою, беручи до уваги переселення членів Церкви зі східних Сполучених Штатів, на виконання Господньої заповіді зібратися в Огайо (див. розділи 37:1–3; 45:64).

30в 2 Неф. 4:35.

32а 1 Хр. 16:8–15;

1 Сол. 1:2;

Ал. 37:37;

УЗ 59:7, 21.

пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

33а пп Чеснота.

б пп Святість.

47 1а УЗ 69:2–8; 85:1–2.

4а пп Утішитель;

Святий Дух.

1–3, Святі в Огайо мають поділитися своїми землями зі своїми братами; 4–6, Святі мають купити землі, збудувати місто і слідувати пораді їхніх головуючих чинів.

НЕОБХІДНО, щоб ви залишалися на теперішній час у місцях свого мешкання, бо це буде зручно у ваших обставинах.

2 І якщо ви маєте землі, ви мусите ^аподілитися зі східними братами;

3 А якщо у вас немає земель, нехай вони куплять на теперішній час у тих районах навколо, які здаються їм кращими, бо це є необхідним, щоб вони мали місце для мешкання на теперішній час.

4 Необхідно, щоб ви заощадили всі гроші, які тільки

можете, і щоб ви отримали все, що можна, у праведності, щоб з часом ви мали змогу ^апридбати землю для успадкування, ^бтобто місто.

5 Місце ще не можна відкрити; але після того, як ваші браття прийдуть зі сходу, має бути призначено ^апевних людей, і їм буде дано ^бзнати місце, або їм воно буде відкрито.

6 І їм буде призначено придбати землі і започаткувати заснування ^аміста; і потім почнете ви збиратися разом зі своїми сім'ями, кожна людина відповідно до своєї ^бсім'ї, відповідно до своїх обставин, і як призначено їй президентством та єпископом Церкви, згідно з законами і заповідями, які ви отримали і які ви надалі будете отримувати. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 49

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Сідні Рігдону, Парлі П. Пратту та Ліману Коплі в Кертленді, штат Огайо, у березні 1831 року (History of the Church, 1:167–169). (Деякі історичні джерела подають як дату цього одкровення травень 1831 року). Ліман Коплі осягнув євангелію, але все ще дотримувався деяких учень шейкерів (Shakers) [Об'єднане товариство віруючих у Христове Друге З'явлення (United Society of Believers in Christ's Second Appearing)], до якого він належав у минулому. Деякі з вірувань шейкерів були такі, що Христове Друге пришестя вже відбулося, і що Він з'явився у вигляді жінки, Енн Лі; хрищення водою не вважалося суттєвим; вживання свинини особливо заборонялося, і багато хто не їв м'яса взагалі; і життя в celibаті вважалося вищим за шлюб. У передмові до цього одкровення Пророк писав: "Щоб мати більш досконале розуміння з цього приводу, я запитав у

48 2а пп Благополуччя.

4а УЗ 57:4–5.

б УЗ 42:35–36;

45:65–67.

5а УЗ 57:6–8.

б УЗ 57:1–3.

6а пп Новий

Єрусалим.

б УЗ 51:3.

Господа й отримав наступне” (History of the Church, 1:167). Одкровення спростовувало деякі з основних концепцій групи шейкерів. Вищезгадані браття взяли примірник цього одкровення до громади шейкерів (біля Клівленда, штат Огайо) і прочитали їм повністю, але його було відкинуто.

1–7, День і час Христового пришестья залишиться невідомим, доки Він не прийде; 8–14, Люди мають покаятися, повірити в євангелію і підкоритися обрядам, щоб здобути спасіння; 15–16, Шлюб призначено Богом; 17–21, Уживання м'яса схвалюється; 22–28, Сіон процвітає і Ламанійці будуть квітнути, як троянда, перед Другим пришестьям.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ до Мого Слова, Мої слуги Сідні, і Парлі, і Ліман; бо ось, істинно Я кажу вам, що Я даю вам наказ, щоб ви йшли до шейкерів і “проповідували їм Мою євангелію, яку ви отримали, саме так, як ви отримали її.

2 Ось, Я кажу вам, що вони бажають знати істину частково, але не всю, бо вони не “праві переді Мною, і їм необхідно покаятися.

3 Отже, Я посилаю вас, Мої слуги Сідні та Парлі, проповідувати їм євангелію.

4 І Мого слугу Лімана буде висвячено на цю роботу, щоб

він міг переконати їх, не згідно з тим, що він отримав від них, а згідно з тим, чого буде “навчено його вами, Моїми слугами; і таким чином, Я благословлю його, інакше він не досягне успіху.

5 Так каже Господь; бо Я є Бог, і “послав Мого Єдиногонародженого Сина у світ для ^бспокутування світу, і поставив, що той, хто прийме Його, буде спасений, а той, хто не прийме Його, буде ^бпроклятий—

6 І вони вчинили з “Сином Людини саме те, що вони зажаляли; і Він узяв Свою владу ^бправоруч Своєї ^бслави і тепер царює в небесах, і царюватиме, доки не зійде на землю, щоб покласти всіх ворогів ‘під ноги Своєї, і цей час уже зовсім поруч—

7 Я, Господь Бог, сказав це; але час і “день той не знає ні жодна людина, ні ангели в небесах, і не знатимуть, доки Він не прийде.

8 Отже, Я хочу, щоб усі люди покалися, бо всі під “гріхом, крім тих, кого Я зберіг

49 1a пп Проповідувати.
2a Дії 8:21.
4a пп Євангелія;
Істина.
5a Іван 3:16–17;
УЗ 132:24.
пп Ісус Христос—
Повноваження.

б пп Викупитель;
Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
в пп Осуд.
6a пп Син Людини.
б Дії 7:55–56;
УЗ 76:20–23.

в пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа.
г 1 Кор. 15:25;
УЗ 76:61.
7a Мт. 24:36;
Мр. 13:32–37;
Об. 16:15; УЗ 133:11.
8a Гал. 3:22; Мос. 16:3–5.

для себе, ^бсвятих людей, про яких ви не знаєте.

9 Отже, Я кажу вам, що надіслав вам Мій вічний ^азвіт, саме той, який був від початку.

10 І те, що Я пообіцяв, Я так і виконав, і ^анароди світу ^бвклонятимуться цьому; і, якщо не самі по собі, вони принизяться, бо те, що зараз підносить себе, буде ^апонижено силою.

11 Отже, Я даю вам наказ, щоб ви ^апройшли серед цих людей і сказали їм, подібно Моєму апостолові давнини, чие ім'я було Петро:

12 Віруйте в ім'я Господа Ісуса, Який був на землі і має прийти, початок і кінець;

13 ^аПокайтеся і христіться в ім'я Ісуса Христа, згідно зі святою заповіддю, для відпущення гріхів;

14 І той, хто робить так, отримає ^адар Святого Духа ^брукопокладанням старійшин Церкви.

15 І знову, істинно Я кажу тобі, що того, хто ^азабороняє одружуватися, не призначено від Бога, бо ^бшлюб

призначено від Бога для людини.

16 Отже, законно, щоб чоловік мав одну ^адружину, і вони двоє будуть ^бодна плоть, і все це, щоб ^аземля змогла досягти кінцевої мети свого сотворіння;

17 І щоб її могло бути наповнено мірою людини, згідно з її ^асотворінням ^бдо того, як світ було зроблено.

18 І того, хто ^азабороняє їсти ^бм'ясо, щоб людина не їла його, не призначено від Бога;

19 Бо, ось, ^азвірі польові, і птахи повітряні, і те, що йде від землі, висвячено на використання людиною в їжу і для вбрання, і щоб вона мала доволі.

20 Але не дано, щоб одна людина ^аволоділа чимось більшим, ніж інша, ось чому ^бсвіт лежить у гріхові.

21 І горе людині, яка ^апроливає кров або марнує плоть, а не має в тому потреби.

22 І знову, істинно Я кажу вам, що Син Людини не ^априйде ані у вигляді жінки, ані чоловіка, мандруючого по землі.

8б Євр. 13:2;
3 Нэф. 28:25–29.

9а Бут. 17:7;
УЗ 66:2.
пп Новий і
Вічний завіт.

10а Зах. 2:15;
УЗ 45:66–69;
97:18–21.

б Ісая 60:14.
в Мт. 23:12.

11а пп Місіонерська
робота.

13а 3 Нэф. 27:19–20.

14а пп Дар Святого
Духа.

б пп Рукопокладання.

15а 1 Тим. 4:1–3.

б Бут. 2:18, 24;

1 Кор. 11:11.

пп Шлюб,
Одружуватися.

16а Кн. Як. 2:27–30.

б Бут. 2:24; Мт. 19:5–6.

в пп Земля—
Створена для
людини.

17а Мойс. 3:4–5.

пп Створити,
Сотворіння.

б пп Доземне життя.

18а тобто наказує

утримуватися.

б Бут. 9:3; 1 Тим. 4:1–3.

19а УЗ 89:10–13.

20а Дії 4:32;

УЗ 51:3; 70:14; 78:6.

б пп Суєтність.

21а пдс, Бут. 9:10–15.

22а пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

23 Отже, не “обманюйтесь, але залишайтеся у непохитності, ^бчекаючи, коли небеса затрясуться і земля затремтить, і захитається туди-сюди, як сп’янілий чоловік, і ^бдолини піднесуться, а ^бгори понизяться, і вибоїсті місця стануть гладенькими—і все це, коли ангел засурмить у свою ^бсурму.

24 Але перед тим, як прийде великий день Господа, “Яків процвітатиме в пустині, і Ламанійці будуть ^бквітнути, як троянда.

25 Сіон ^бпроцвітатиме на

^бпагорбах і звеселятиметься на горах, і його буде зібрано разом у місце, яке Я призначив.

26 Ось, Я кажу вам, ідіть уперед, як Я наказав вам; покайтеся в усіх ваших гріхах; ^бпросіть, і ви отримаєте; стукайте, і буде відкрито вам.

27 Ось, Я йтиму перед вами і буду вашим “тилом; і Я буду ^бпосеред вас, і вас не буде ^бпосоромлено.

28 Ось, Я є Ісус Христос, і Я прийду ^бшвидко. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 50

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, у травні 1831 року (History of the Church, 1:170–173). Пророк зазначає, що деякі старійшини не розуміли проявів різних духів всюди на землі і що це одкровення було дане як відповідь на його особливе запитання з цього приводу. Так звані “духовні явища” не були рідкістю серед членів Церкви, і дехто з них заявляв, що отримує видіння та одкровення.

1–5, Усюди на землі існує багато лжедухів; 6–9, Горе лицемірам і тим, кого відсічено від Церкви; 10–14, Старійшини мають проповідувати євангелію Духом; 15–22, І проповідники, і слухачі повинні бути просвітлені Духом; 23–25, Те, що не напучує, не є від Бога; 26–28, Вірні є володарями всього; 29–36, На молитви очищених дається відповідь; 37–46,

Христос є Добрий Пастир і Склея Ізраїля.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Старійшини Моєї Церкви, і прихиліть вухо до голосу живого Бога; і будьте уважними до слів мудрості, які буде дано вам, оскільки ви запитували і погодились стосовно церкви і духів, які розповсюдились на землі.

23а Мт. 24:4–5.
б 2 Пет. 3:12; УЗ 45:39.
в Ісая 40:4; УЗ 109:74.
г Мих. 1:3–4.
д Мт. 24:29–31.
24а 3 Неф. 5:21–26.

б Ісая 35:1;
2 Неф. 30:5–6;
3 Неф. 21:22–25;
УЗ 3:20; 109:65.
25а УЗ 35:24.
б Бут. 49:26;

2 Неф. 12:2–3.
26а УЗ 88:63.
27а Ісая 52:12.
б 3 Неф. 20:22.
в 1 Пет. 2:6; УЗ 84:116.
28а УЗ 1:12.

2 Ось, істинно Я кажу вам, що є багато духів, які є “лже-духами, які розповсюдились на землі, обманюючи світ.

3 І також “Сатана прагнув ошукати вас, щоб він міг скинути вас.

4 Ось, Я, Господь, подивився на вас і побачив мерзоти в церкві, яка “сповідує Моє ім’я.

5 Але благословенні ті, хто є вірними і “вистоять, у житті або у смерті, бо вони успадкують вічне життя.

6 Але горе тим, хто є “ошуканцями і лицемірами, бо, так каже Господь, Я притягну їх до суду.

7 Ось, істинно Я кажу вам, є “лицеміри серед вас, які ошукали декого, що надало ^бсупротивнику ^всили; але знайте, ^гцих буде виправлено;

8 Але лицемірів буде виявлено і “відсічено, у житті або у смерті, саме так, як Я захочу; і горе тим, кого відсічено від Моєї Церкви, бо світ подолав їх.

9 Отже, нехай кожна людина стережеться, аби не робити того, що не є в істині й праведності переді Мною.

10 А тепер приходьте, каже Господь Духом до старійшин

Його Церкви, і давайте “міркувати разом, щоб ви могли зрозуміти;

11 Давайте міркувати так само, як люди розмірковують між собою лицем до лица.

12 Отже, коли одна людина розмірковує, інша людина її розуміє, тому що вона розмірковує як людина; так само буду і Я, Господь, розмірковувати з вами, щоб ви могли “зрозуміти.

13 Отже, Я, Господь, ставлю вам таке запитання—на що саме вас було “висвячено?

14 Щоб проповідувати Мою євангелію “Духом, саме ^бВтішителем, Якого було послано, щоб навчати істині.

15 І потім сприйняли ви “духів, яких ви не могли зрозуміти, і сприйняли їх, як таких, що від Бога; і в цьому чи виправдані ви?

16 Ось, ви відповісте на це запитання самі; проте Я буду милостивим до вас; того, хто є слабким серед вас, віднині буде зроблено “сильним.

17 Істинно Я кажу тобі, той, кого висвячено Мною і послано вперед “проповідувати слово істини, проповідує

50 2a УЗ 129.

пп Дух—Злі духи.

3a Лк. 22:31;

3 Неф. 18:18.

4a пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім’я
Ісуса Христа.

5a пп Терпіти.

6a пп Обман,
Обманювати.

7a Мт. 23:13–15;
Ал. 34:28.

б пп Диявол.

в Мос. 27:8–9.

г тобто тих, кого
було обмануто

8a УЗ 1:14; 56:3; 64:35.

пп Відлучення від
Церкви.

10a Ісая 1:18;

УЗ 45:10.

12a УЗ 1:24.

13a пп Висвячувати,
Висвячення.

14a УЗ 43:15.

пп Навчати,

Учитель—

Навчання з Духом.

б пп Утішитель.

15a пп Проникливість,
дар проникливості.

16a Етер 12:23–27.

17a пп Місіонерська
робота;

Проповідувати.

він його ^бДухом істини чи якимось іншим шляхом?

18 І якщо це відбувається якимось іншим шляхом, це не від Бога.

19 І знову ж таки, той, хто сприймає слово істини, сприймає він його Духом істини чи якимось іншим шляхом?

20 Якщо це відбувається якимось іншим шляхом, це не від Бога.

21 Отже, чому ж ви не можете зрозуміти і знати, що той, хто сприймає слово Духом істини, сприймає його так, як воно проповідується Духом істини?

22 Отже, той, хто проповідує, і той, хто сприймає, розуміють один одного, і обидва ^анапучуються і ^бзвеселяються разом.

23 А те, що не напучує, не є від Бога, і є ^атемрявою.

24 Те, що від Бога, є ^асвітлом; і той, хто сприймає світло і ^бзалишається в Богові, сприймає ^абільше світла; і те світло яскравішає і яскравішає аж до дня досконалого.

25 І знову ж таки, істинно Я кажу вам, і кажу це, щоб ви могли знати ^аістину, щоб

ви могли вигнати темряву з-посеред вас;

26 Того, кого висвячено Богом і послано вперед, того і призначено бути ^анайвеличнішим, незважаючи на те, що він є найменшим і ^бслужогою всім.

27 Отже, він є ^аволодарем усього; бо все є підлеглим йому, як на небі, так і на землі, життя і світло, Дух і ^бсила послані вперед волею Батька через Ісуса Христа, Його Сина.

28 Але жодна людина не є володарем усього, якщо вона не ^аочищена і не ^бвичищена від усякого гріха.

29 І якщо ви очищені і вичищені від усякого гріха, ^апросіть, що забажаєте, в ім'я Ісуса, і це буде зроблено.

30 Але знайте це, вам буде дано, про що вам слід просити; і оскільки вас призначено ^аголовувати, духи будуть підлеглими вам.

31 Отже, станеться, що якщо ви побачите ^адуха, який являє себе і якого ви не можете зрозуміти, і ви не сприймаєте того духа, спитайте у Батька в ім'я Ісуса; і якщо Він не дасть

176 УЗ 6:15.

пп Істина;
Святий Дух.

22а 1 Кор. 14:26.

б Іван 4:36.

23а пп Темрява,
духовна.

24а 1 Іван 2:8–11;

Морон. 7:14–19;

УЗ 84:45–47; 88:49.

пп Світло, Світло

Христа.

б Іван 15:4–5, 10.
в 2 Неф. 28:30.

25а Іван 8:32.

26а Мт. 23:11.

б Мр. 10:42–45.

пп Служіння.

27а УЗ 76:5–10, 53–60;

84:34–41.

б пп Сила.

28а 3 Неф. 19:28–29;

УЗ 88:74–75.

пп Освячення;
Чистий, Чистота.

б 1 Іван 1:7–9.

29а Гел. 10:5;

УЗ 46:30.

пп Молитва.

30а пп Повноваження.

31а 1 Іван 4:1.

пп Дух—Злі духи.

вам того духа, тоді ви можете знати, що він не є від Бога.

32 І вам буде дано “владу над цим духом; і ви проголосите проти того духа гучним голосом, що він не є від Бога—

33 Не “зневажливим звинуваченням, щоб вас не подолали, і не з ^бвихваланням або радіощами, щоб не бути схопленими ним.

34 Той, хто отримує від Бога, нехай той визнає, що це від Бога; і нехай він радіє, що його визнано Богом гідним отримати.

35 І звертаючи увагу на це та виконуючи те, що ви отримали, і те, що ви отримаєте віднині— і “царство дається вам від Батька, і ^бсила подолати все, що не призначено від Нього—

36 І ось, істинно Я кажу вам, благословенні ви, хто зараз чує ці слова Мої з вуст Мого слуги, бо ваші гріхи “прощено вам.

37 Хай Мій слуга Джозеф Уейкфілд, ким Я дуже задоволений, і Мій слуга “Парлі П. Пратт підуть до церков

і укріплятимуть їх словом ^бзаклику;

38 І також Мій слуга Джон Коррілл або всі Мої слуги, яких було висвячено у цей чин, і нехай вони трудяться у “винограднику; і нехай жодна людина не перешкоджає їм робити те, що Я призначив їм—

39 Отже, у цьому Мого слугу “Едварда Партріджа не виправдано; проте, нехай він покається, і його буде прощено.

40 Ось, ви—малі діти, і ви не можете “знести все тепер; ви маєте ^бзростати в “благодаті і в пізнанні ‘істини.

41 Не “бійтеся, малі ^бдіти, бо ви Мої, а Я “подолав світ, і ви з тих, кого Мій Батько ‘дав Мені;

42 І ніхто з тих, кого Мій Батько дав Мені, не “загубиться.

43 А Батько і Я є “одне. Я є в Батькові, і Батько є в Мені; і якщо ви сприймаєте Мене, ви є в Мені, і Я є в вас.

44 Отже, Я є посеред вас, і Я є “добрий пастир і ^бскеля

32а Мт. 10:1.

33а Юд. 1:9.

б УЗ 84:67, 73.

35а пп Царство Боже, або Царство Небесне.

б 1 Іван 4:4;

УЗ 63:20, 47.

36а УЗ 58:42–43.

пп Простити, Прощати.

37а пп Пратт, Парлі Паркер.

б УЗ 97:3–5.

38а пп Виноградник Господній.

39а пп Партрідж, Едвард.

40а 3 Неф. 17:2–3;

УЗ 78:17–18.

б 1 Кор. 3:2–3;

УЗ 19:22–23.

в пп Благодать.

г пп Істина.

41а 1 Іван 4:18.

б пп Сини і дочки Божі.

в Іван 16:33.

г Іван 10:27–29; 17:2;

3 Неф. 15:24;

УЗ 27:14; 84:63.

42а Іван 17:12;

3 Неф. 27:30–31.

43а Іван 17:20–23;

3 Неф. 11:35–36.

пп Бог, Божество.

44а Іван 10:14–15.

пп Добрий Пастир.

б Бут. 49:24;

1 Пет. 2:4–8.

пп Наріжний камінь.

Ізраїля. Той, хто буде на цій «скелі, ніколи не впаде.

45 І прийде день, коли ви почуєте Мій голос і «побачите Мене, і пізнаєте, що Я є.

46 Тому «стежте, щоб ви могли бути ^бготовими. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 51

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Томпсоні, штат Огайо, у травні 1831 року (History of the Church, 1:173–174). У цей час святі, які переселялися зі східних штатів, почали прибувати в Огайо, і стало необхідним вжити певних заходів для їхнього поселення. Оскільки ця справа становила особливу складову частину чину єпископа, єпископ Едвард Партрідж прагнув настановлення в цій справі, і Пророк запитав у Господа.

1–8, Едварда Партріджа призначено наглядати за управлінням і власністю; 9–12, Святі мають чинити чесно й отримувати однаково; 13–15, Вони повинні мати єпископську комору і впорядковувати власність за Господнім законом; 16–20, Огайо має бути тимчасовим місцем збирання.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ до Мене, каже Господь Бог ваш, і Я говоритиму до Мого слуги «Едварда Партріджа, і дам йому настановлення; бо є необхідність у тому, щоб він отримав настановлення, як організувати цей народ.

2 Бо є необхідність у тому, щоб їх було організовано згідно з Моїми «законами; якщо інакше, їх буде відсічено.

3 Отже, нехай Мій слуга Едвард Партрідж і ті, кого він обрав, кими Я дуже задоволений, призначать цим людям їхні частини, кожному «однаково, відповідно до своєї сім'ї, відповідно до своїх обставин і своїх бажань та ^бпотреб.

4 І нехай Мій слуга Едвард Партрідж, коли він призначатиме людині її частину, дасть їй відпис, який забезпечить їй її частину, щоб вона зберігала її, саме це право і це успадкування в Церкві, доки вона не порушить і не буде голосом Церкви визнана недостойною належати до Церкви, згідно з законами і «завітами Церкви.

5 І якщо вона порушить і не буде визнана достойною на-

44в 1 Кор. 10:1–4.
пп Ісус Христос;
Скеля.

г Гел. 5:12.

45а УЗ 67:10–13.

46а пп Вартувати,
Вартовий.

б Ал. 34:32–33.

51 1а пп Партрідж,
Едвард.

2а УЗ 42:30–39; 105:5.

пп Посвячувати,
Закон посвячення.

3а УЗ 49:20.

б Дії 2:44–45;

4 Неф. 1:2–3.

4а З розділами 20 і 22,
які називаються
Уложеннями і
Завітами Церкви
Христа.

УЗ 33:14; 42:13.

пп Завіт.

лежати до Церкви, вона не матиме влади претендувати на ту частину, яку вона посвятила єпископові для бідних і нужденних Моєї Церкви; отже, вона не утримає дар, але матиме позов тільки на ту частину, яка передана їй відповідно до акту.

6 І таким чином все буде зроблено точно, “згідно з ^бзаконами краю.

7 І нехай те, що належить цим людям, буде призначено цим людям.

8 І “гроші, які залишаються у цих людей—нехай буде призначено розпорядника цим людям, щоб він брав ^бгроші для забезпечення їжею та одягом, згідно з бажаннями цих людей.

9 І нехай кожна людина діє “чесно і буде рівною серед цих людей, і отримує однаково, щоб ви могли бути ^бодним, саме так, як Я заповідав вам.

10 І нехай те, що належить цим людям, не буде відібрано і віддано “іншій церкві.

11 Отже, якщо інша церква отримає гроші цієї Церкви, нехай вони сплатять цій Церкві знову згідно з тим, як вони домовляться;

12 І це буде зроблено через єпископа або розпорядника,

якого буде призначено “голосом Церкви.

13 І знову, нехай єпископ влаштує “комору для цієї Церкви; і нехай усе, що є як у вигляді грошей, так і у вигляді продуктів, чого є більше, ніж ^бнеобхідно для потреб цих людей, зберігатиметься в руках єпископа.

14 І нехай він також відкладе собі на свої власні потреби і на потреби своєї сім’ї, оскільки він буде зайнятий виконанням цієї роботи.

15 І таким чином Я надаю цим людям привілей організуватися згідно з Моїми “законами.

16 І Я освячую для них “цю землю на короткий час, доки Я, Господь, не забезпечу їх інакше і не накажу їм піти звідси;

17 А час і день не дано їм, отже, нехай діють на цій землі так, ніби на роки, і це обернеться їм на благо.

18 Ось, це буде “прикладом Моєму слугі Едварду Партриджу в інших місцях, в усіх церквах.

19 І той, кого буде визнано вірним, справедливим і мудрим “управителем, увійде в ^брадість свого Господа і успадкує вічне життя.

6a 1 Пет. 2:13; УЗ 98:5–7.

б УЗ 58:21–22.

8a УЗ 84:104.

б УЗ 104:15–18.

9a пп Чесний, Чесність.

б УЗ 38:27.

пп Єдність.

10a товто іншій філії

Церкви або іншій конфесії.

12a пп Загальна згода.

13a УЗ 42:55.

пп Комора.

б УЗ 42:33–34, 55;

82:17–19.

15a УЗ 51:2.

16a товто Кертленд, на території Огайо.

18a товто Тобто, зразком.

19a Мт. 24:45–47.

пп Управитель, Управительство.

б пп Радість.

20 Істинно, Я кажу вам, Я є Ісус Христос, Який "прийде

скоро, у той ^бчас, що ви й не гадаєте. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 52

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта старійшинам Церкви у Кертленді, штат Огайо, 7 червня 1831 року (History of the Church, 1:175-179). У Кертленді відбулася конференція, яка почалася 3-го і закрилася 6-го червня. На цій конференції було зроблено перші визначні висвячення у чин первосвященника і розпізнано та засуджено певні прояви фальшивих та обманних духів.

1–2, Наступну конференцію призначено провести в Міссурі; 3–8, Призначено певним старійшинам подорожувати разом; 9–11, Старійшини мають навчати тому, що написали апостоли та пророки; 12–21, Ті, хто просвітлені Духом, приносять плоди хвали і мудрості; 22–44, Різних старійшин призначено їти повсюди, проповідуючи євангелію, під час подорожі в Міссурі на конференцію.

Ось, так каже Господь старійшинам, яких Він "покликав і вибрав у ці останні дні, голосом Свого Духа—
2 Говорячи: Я, Господь, зроблю відомим для вас те, що б Я хотів, щоб ви робили з цього часу до наступної конференції, яка буде проводитися в Міссурі, на "землі, яку Я ^босвячу для Моїх людей, які є "залишком Якова, і тих, хто є спадкоємцями за ^взавітом.

3 Отже, істинно Я кажу вам,

нехай Мої слуги Джозеф Сміт молодший і Сідні Рігдон вирушать у мандрівку, як тільки можна буде зробити всі приготування, щоб залишити їхні домівки, і вирушать до землі Міссурі.

4 І якщо вони є вірними Мені, їм буде дано знати, що їм слід робити;

5 І також, якщо вони вірні, їм буде дано знати "землю вашого успадкування.

6 А якщо вони не вірні, їх буде відсічено, саме так, як Я хочу, як Мені здається кращим.

7 І знову, істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга Лайман Уайт і Мій слуга Джон Коррілл швидко вирушають у мандрівку;

8 І також Мій слуга Джон Мердок і Мій слуга Гайрум Сміт вирушають у мандрівку в те ж саме місце шляхом через Детройт.

9 І нехай вирушають звід-

20а Об. 22:6–16.

б Мт. 24:44.

52 1а пп Покликати, Покликаний Богом,

Покликання.

2а УЗ 57:1–3.

б УЗ 58:57; 84:3–4.

в Пс. 135:4;

3 Неф. 5:21–26.

г Авр. 2:6–11.

пп Авраамів завіт.

5а УЗ 57:1–3.

ти, дорогою проповідуючи Слово, не кажучи “нічого іншого, ніж те, що написали ^бпророки й апостоли, і те, чого навчає їх ^аУтішитель через молитву віри.

10 Нехай вони йдуть “по двоє, і таким чином нехай проповідують по дорозі в кожній громаді, християчи ^бводою і ^арукопокладанням біля води.

11 Бо так каже Господь, Я прискорю Свою роботу в “праведності, бо приходять дні, коли Я надішлю суд для перемоги.

12 І нехай Мій слуга Лайман Уайт стережеться, бо Сатана бажає “пересіяти його, мов полю.

13 І ось, того, хто є “вірним, буде зроблено правителем над багатьма речами.

14 І знову, Я дам вам зразок в усьому, щоб вас не можна було обманути; бо Сатана повсюди на цій землі, і він іде, обманюючи народи—

15 Отже, той, хто молиться, чий дух “упокорений, той ^бвизнаний Мною, якщо він підкоряється Моїм ^аобрядам.

16 Той, хто каже і чий дух упокорений, чия мова лагідна і напутлива, той від Бога,

якщо він підкоряється Моїм обрядам.

17 І знову, того, хто тремтить під Моєю силою, буде зроблено “сильним, і той принесе плоди хвали і ^бмудрості, згідно з одкровеннями та істинами, які Я дав вам.

18 І знову, той, кого подолали і хто не “приносить плодів, саме за цим зразком, не є від Мене.

19 Отже, за цим зразком ви “розпізнаватимете духів у всіх випадках скрізь під небесами.

20 І дні прийшли; за вірою людей буде “вчинено їм.

21 Ось, ця заповідь дається всім старійшинам, яких Я обрав.

22 І знову, істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга “Томас Б. Марш і Мій слуга Езра Тейр вирушать у мандрівку також, проповідуючи Слово по дорозі до тієї ж самої землі.

23 І знову, нехай Мій слуга Айзек Морлі і Мій слуга Езра Бут вирушать у мандрівку, також проповідуючи Слово по дорозі до тієї ж самої землі.

24 І знову, нехай Мої слуги “Едвард Партридж і Мартін Гарріс вирушать у мандрівку з Моїми слугами Сідні

9а Мос. 18:19–20.
б УЗ 42:12; 52:36.
пп Писання.
в пп Навчати,
Учитель—
Навчання з
Духом; Утішитель;
Святий Дух.
10а Мр. 6:7;
УЗ 61:35.

б Іван 1:26.
в Дії 8:14–17.
11а Рим. 9:28.
12а Лк. 22:31;
3 Неф. 18:17–18.
13а Мт. 25:23;
УЗ 132:53.
15а пп Скрушене серце.
б УЗ 97:8.
в пп Обряди.

17а УЗ 66:8; 133:58.
б пп Мудрість.
18а Мт. 3:10.
19а пп Проникливість,
дар проникливості.
20а Мт. 8:5–13.
22а УЗ 56:5.
пп Марш, Томас Б.
24а пп Партридж,
Едвард.

Рігдоном і Джозефом Смітом молодшим.

25 Нехай Мої слуги Девід Уйтмер і Гарві Уйтлок також вирушать у мандрівку і проповідують по дорозі до тієї ж самої землі.

26 І нехай Мої слуги "Парлі П. Пратт і ^бОрсон Пратт вирушать у мандрівку і проповідують по дорозі саме до тієї ж самої землі.

27 І нехай Мої слуги Соломон Хенкок і Сімеон Картер також вирушать у мандрівку до тієї ж самої землі і проповідують по дорозі.

28 Нехай Мої слуги Едсон Фуллер і Джейкоб Скотт також вирушать у мандрівку.

29 Нехай Мої слуги Левій У. Хенкок і Зебеді Колтрін також вирушать у мандрівку.

30 Нехай Мої слуги Рейнольдс Кегун і Сем'юел Г. Сміт також вирушать у мандрівку.

31 Нехай Мої слуги Уілер Болдуїн і Уільям Картер також вирушать у мандрівку.

32 І нехай Моїх слуг "Ньюела Найта і Селу Дж. Гріффіна обох буде висвячено, і вони також вирушать у мандрівку.

33 Так, істинно Я кажу, нехай усі вони вирушать у мандрівку до одного місця, своїми різними шляхами, і нехай

одна людина не буде на "фундаменті іншої і не мандрує по стопах іншої.

34 Того, хто є вірним, того буде збережено і благословлено багатьма "плодами.

35 І знову Я кажу вам, нехай Мої слуги Джозеф Уейкфілд і Соломон Гамфрі вирушать у мандрівку до східних земель;

36 Нехай вони трудяться зі своїми сім'ями, не "проголошуючи нічого іншого, крім пророків і апостолів, того, що вони ^бпобачили і почули і у що глибоко і впевнено ^бповірили, щоб пророцтва могли виповнитися.

37 Унаслідок порушення, нехай те, чим було обдаровано Гемана Бассета, буде "збрано в нього і покладено на голову Саймондза Райдера.

38 І знову, істинно Я кажу вам, нехай Джереда Картера буде "висвячено у священники, і також Джорджа Джеймса буде висвячено у ^бсвященники.

39 Нехай частина старійшин, що залишилися, "наглядають за церквами і проголошують Слово в місцевості навколо них; і нехай вони трудяться своїми власними руками, щоб не займалися ^бідолопоклонством чи злочестивістю.

40 І пам'ятайте в усьому "бідних і ^бнужденних, хворих

26а пп Пратт, Парлі Паркер.
б пп Пратт, Орсон.
32а УЗ 56:6–7.
33а Рим. 15:20.
34а Іван 15:16;
УЗ 18:15–16.
36а Мос. 18:19–20;

УЗ 52:9.
б Іван 3:11.
в пп Вірування, Вірувати.
37а Мт. 25:25–30.
38а УЗ 79:1.
б пп Священик, Ааронове

священство.
39а Ал. 6:1.
б пп Ідолопоклонство.
40а УЗ 104:15–18.
пп Бідний, Бідні.
б пп Благополуччя.

і страждальців, бо той, хто не робить цього, той не є Моїм учнем.

41 І знову, нехай Мої слуги Джозеф Сміт молодший, і Сідні Рігдон, і Едвард Партридж візьмуть з собою "рекомендацію від Церкви. І нехай ще одна буде отримана також для Мого слуги Олівера Каудері.

42 І таким чином, саме так, як Я сказав, якщо ви будете

вірними, ви зберетеся разом, щоб звеселитися на землі "Міссурі, яка є землею вашого "успадкування, яка тепер є землею ваших ворогів.

43 Але, ось, Я, Господь, приспішу це місто в належний час і корону вірних "радістю і веселощами.

44 Ось, Я є Ісус Христос, Син Бога, і Я "піднесу їх в останній день. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 53

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Алджернону Сідні Гілберту в Кертленді, штат Огайо, у червні 1831 року (History of the Church, 1:179–180). На прохання Сідні Гілберта Пророк запитав у Господа стосовно роботи брата Гілберта та його призначення в Церкві.

1–3, Покликання й обрання Сідні Гілберта в Церкві—це бути висвяченим у старійшини; 4–7, Він також має служити розпорядником єпископа.

Ось, Я кажу тобі, Моему слугі Сідні Гілберту, що Я почув твої молитви; і ти прикликав Мене, щоб тобі було повідомлено Господом Богом твоїм стосовно твого покликання й "обрання в Церкві, яку Я, Господь, звів у ці останні дні.

2 Ось, Я, Господь, Якого було "розп'ято за гріхи світу,

даю тобі заповідь, щоб ти ^бполишив світ.

3 Візьми на себе Моє висвячення, саме у старійшини, щоб проповідувати віру, і покаяння, і "прощення гріхів, згідно з Моїм словом, і прийняття Святого Духа покладанням ^брук;

4 І також бути "розпорядником цієї Церкви в тому місці, яке буде призначено єпископом, згідно з заповідями, які буде дано віднині.

5 І знову, істинно Я кажу тобі, ти вирушиш у мандрівку з Моїми слугами Джозе-

41а УЗ 20:64.

42а пп Сіон.

б УЗ 25:2; 57:1–3.

43а пп Радість.

44а УЗ 88:96–98.

53 1а пп Обраний,

Обрані;

Обраність;

Покликання і обраність.

2а пп Розп'яття.

б пп Світ; Суєтність.

3а пп Відпущення гріхів.

б пп Рукопокладання.

4а УЗ 57:6, 8–10, 14–15;

84:113.

фом Смітом молодшим і Сідні Рігдоном.

6 Ось, це є перші обряди, які ти отримаєш; а решту буде тобі повідомлено у час, який прийде, відповідно

до твоєї праці у Моєму винограднику.

7 І знову, Я б хотів, щоб ти знав, що тільки той є спасений, хто “вистерпить до кінця. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 54

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Ньюелу Найту в Кертленді, штат Огайо, у червні 1831 року (History of the Church, 1:180–181). Члени Церкви у філії в Томпсоні, штат Огайо, розділилися щодо питань посвячення власності. Проявилися егоїзм і жадібність, і Ліман Коплі розірвав свій завіт присвятити свою велику ферму як місце успадкування для святих, що прибували з Коулсвілла, штат Нью-Йорк. Езра Тейр був причетний до суперечки. Як наслідок, Ньюел Найт (президент філії в Томпсоні) та інші старійшини прийшли до Пророка запитати, що робити далі. Пророк запитав у Господа й отримав це одкровення. (Див. розділ 56, який є продовженням цієї справи).

1–6, Святі мають виконувати євангельський завіт, щоб домогтися милості; 7–10, Вони мають бути терпеливими у лихолітті.

Ось, так каже Господь, саме “Альфа і Омега, початок і кінець, саме Той, Кого було ^брозіп’ято за гріхи світу—

2 Ось, істинно, істинно Я кажу тобі, Моєму слугі Ньюелу Найту, ти стоятимеш твердо в тому чині, на який Я тебе призначив.

3 І якщо твої браття бажують уникнути своїх ворогів, нехай вони покаються в усіх

своїх гріхах і стануть справді “смиреними переді Мною і упокореними.

4 І оскільки ^азавіт, який вони склали зі Мною, було розірвано, то він став ^бнедійсний і ніяк не впливає.

5 І горе тому, від кого ця ^аспокуса походить, бо краще було б йому потонути в глибині моря.

6 Але благословенні ті, хто виконав завіт і дотримувався заповіді, бо вони одержать ^амилість.

7 Отже, ідіть зараз і тікайте з цієї землі, поки ваші вороги не настигли вас; і вирушайте у вашу мандрівку, і призна-

7а пп Терпіти.

54 1а Об. 1:8;

УЗ 19:1.

пп Альфа і Омега.

б пп Розіп’яття.

3а пп Упокоритися, Покірність.

4а УЗ 42:30–39.

пп Посвячувати, Закон посвячення.

б УЗ 58:32–33.

5а Мт. 18:6–7.

6а пп Милостивий, Милість.

chte, кого хочете, бути вашим провідником і сплачувати гроші за вас.

8 І таким чином ви вирушите у вашу мандрівку в райони на заході, на землю "Міссурі, до меж з Ламанійцями.

9 А після того, як ви закінчите мандрівку, ось, Я кажу вам, прагніть "заробляти на

життя, як усі люди, доки Я не підготую місце для вас.

10 І знову, будьте "терпеливими в лихолітті, доки Я не "прийду; і ось, Я прийду скоро, і Моя винагорода зі Мною, і ті, хто "прагнули Мене раніше, знайдуть 'покій душам своїм. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 55

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Уільяму У. Фелксу в Кертленді, штат Огайо, у червні 1831 року (History of the Church, 1:184–186). Друкар Уільям У. Фелкс та його сім'я щойно прибули в Кертленд, і Пророк звернувся до Господа за інформацією щодо нього.

1–3, У. У. Фелкса покликано і вибрано бути хрищенням, висвяченим у старійшини і проповідувати євангелію; 4, Він також має писати книжки для дітей з церковних шкіл; 5–6, Він має вирушити в Міссурі, де і буде територія для його роботи.

ОСЬ, так каже Господь тобі, Моєму слугі Уільяму, так, саме Господь усієї "землі, тебе покликано та вибрано; і після того, як тебе було "хрищено водою, і якщо ти чинив це з оком, єдиноспрямованим до Моєї слави, ти матимеш прощення своїх гріхів і приймеш Святого Духа через "рукопокладання; 2 І потім тебе буде висвячено

рукою Мого слуги Джозефа Сміта молодшого бути старійшиною в цій Церкві, проповідувати покаяння і "відпущення гріхів шляхом хрищення в ім'я Ісуса Христа, Сина живого Бога.

3 І на кого б ти не поклав свої руки, якщо вони упокорені переді Мною, ти будеш мати владу надавати Святого Духа.

4 І знову, тебе буде висвячено допомагати Моєму слугі Оліверу Каудері виконувати роботу друкування та відбору і написання "книжок для шкіл у цій Церкві, щоб малі діти також могли мати напучування переді Мною так, як це приємно Мені.

8а УЗ 52:42.

9а 1 Сол. 4:11.

10а пп Терпіння.

б Об. 22:12.

пп Друге

пришестя Ісуса

Христа.

в Пр. 8:17.

пп Молитва.

г Мт. 11:28–30.

пп Покій.

55 1а Повтор. 10:14;

1 Неф. 11:6;

2 Неф. 29:7.

б пп Хрищення,
Христити.

в пп Рукопокладання.

2а пп Відпущення
гріхів.

4а УЗ 88:118; 109:7, 14.

5 І знову, істинно Я кажу тобі, для цієї мети ти вирушиш у свою мандрівку з Моїми слугами Джозефом Смітом молодшим і Сідні Рігдоном, щоб тебе можна було міцно “посадити на зем-

лі твого успадкування виконувати цю роботу.

6 І знову, нехай Мій слуга Джозеф Коу також вирушить у мандрівку з ними. Решту буде повідомлено після цього, саме коли Я захочу. Амінь.

РОЗДІЛ 56

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, у червні 1831 року (History of the Church, 1:186–188). Езра Тейр, якого було призначено вирушити в Міссурі з Томасом Б. Маршем (див. розділ 52:22), був не в змозі розпочати свою місію, коли останній був готовий. Старійшина Тейр був не готовий вирушати в мандрівку через його причетність до проблем у Томпсоні, штат Огайо (див. заголовок до розділу 54). Господь відповів на запит Пророка з приводу цієї справи, давши це одкровення.

1–2, Святі мають узяти свій хрест і слідувати за Господом, щоб здобути спасіння; 3–13, Господь заповідає та скасовує, і непокірних знехтувано; 14–17, Горе багатим, які не допомагатимуть бідним, і горе бідним, чий серця не скрушено; 18–20, Благословенні бідні, які чисті серцем, бо вони успадкують землю.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Люди, які “сповідують Моє ім’я, каже Господь Бог ваш; бо ось, Мій гнів запалено проти бунтівних, і вони знатимуть Мою руку і Моє обурення у день ^бвідвідування і гніву на народи.

2 А той, хто не візьме свій

“хрест і не ^бслідуватиме за Мною, і не буде дотримуватися Моїх заповідей, той не буде спасений.

3 Ось, Я, Господь, заповідаю; а того, хто не “слухається, буде ^бвідсічено в Мій належний час, після того, як Я заповів, а заповідь порушено.

4 Отже Я, Господь, заповідаю і “скасовую так, як Мені здається кращим; і все це буде відповіддю на голови ^ббунтівних, каже Господь.

5 Отже, Я скасовую заповідь, яку було дано Моїм слугам “Томасу Б. Маршу й Езрі Тейру, і даю нову заповідь Моєму слuzі Томасу, щоб він негайно вирушав у мандрівку до

5а Ам. 9:15.

56 1а УЗ 41:1.

б Ісая 10:3–4;

Морм. 9:2;

УЗ 1:13–14; 124:10.

2а Лк. 14:27.

б 1 Пет. 2:21;

2 Неф. 31:10–13;

Морон. 7:11.

пп Ісус Христос—

Приклад Ісуса

Христа.

3а пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

б УЗ 1:14–16; 50:8.

4а УЗ 58:31–33.

б пп Бунт.

5а пп Марш, Томас Б.

землі Міссурі, і щоб Мій слуга Села Дж. Гріффін також ішов з ним.

6 Бо ось, Я скасовую заповідь, яку було дано Моїм слугам Селі Дж. Гріффіну й Ньюелу Найту, через твердошіість Моїх людей, що в Томпсоні, та їхніх бунтів.

7 Отже, нехай Мій слуга Ньюел Найт залишається з ними; і всі ті, які бажають піти, можуть піти—ті, що упокорені переді Мною, і будуть скеровані ним до землі, яку Я призначив.

8 І знову, істинно Я кажу вам, що Мій слуга Езра Тейр мусить покаятися у своїй "гордовитості, і у своєму егоїзмі, і виконати попередню заповідь, яку Я дав йому стосовно місця, на якому він живе.

9 І якщо він зробить це, оскільки ніяких розділень не повинно бути на землі, його буде все ж таки призначено іти до землі Міссурі;

10 Інакше він отримає гроші, які він заплатив, і залишить це місце, і його буде "відсічено від Моєї Церкви, каже Господь Бог Саваот;

11 І хоч небеса і земля минуться, ці слова не "минуться, але будуть виповнені.

12 І якщо Моєму слугі Джозефу Сміту молодшому треба буде заплатити гроші, ось, Я,

Господь, заплачу їх йому знову на землі Міссурі, щоб ті, від кого він отримає, могли бути винагороджені знову, відповідно до зробленого ними;

13 Бо відповідно до зробленого ними, вони отримають, саме на землях свого успадкування.

14 Ось, так каже Господь Моїм людям—ви маєте багато чого зробити і в чому покаятися; бо ось, ваші гріхи дійшли до Мене, і їх не прощено, тому що ви прагнете "радитися у свій власний спосіб.

15 І ваші серця не задоволені. І ви не підкоряєтеся істині, але маєте "задоволення в неправедності.

16 Горе вам, "багаті люди, які не ^бвіддають свого майна "бідним, бо ваші ^ббагатства роз'їдатимуть ваші душі; і таким буде ваше голосіння у день відвідання, і суду, і гніву. ^бЖнива пройшли, літо скінчилося, а моя душа не спасенна!

17 Горе вам, "бідні люди, чие серце не скрущено, чий дух не упокорено, і чие дерево не вдоволено, і чий руки не утримуються від того, щоб хапати майно інших людей, чий очі сповнені ^бжадібності, і хто не хоче працювати своїми власними руками!

8а пп Гординя.
10а пп Відлучення від Церкви.
11а 2 Нэф. 9:16.
14а Кн. Як. 4:10.
15а Ал. 41:10;
3 Нэф. 27:11.

16а Єр. 17:11;
2 Нэф. 9:30.
б пп Милостиня,
Роздача милостині.
в Пр. 14:31;
Ал. 5:55–56.
пп Бідний, Бідні.

г Як. 5:3.
д Єр. 8:20; Ал. 34:33–35;
УЗ 45:2.
17а Мос. 4:24–27;
УЗ 42:42; 68:30–32.
б пп Задрити,
Задристь.

18 Але благословенні “бідні ті, які чисті серцем, чиє серце ^бскрушено, і чий дух упокоєно, бо вони побачать “царство Бога, що наступає в силі і великій славі для їхнього визволення; бо насить ‘землі буде їхньою.

19 Бо знайте, Господь при-

йде, і Його “відплата буде з Ним, і Він винагородить кожну людину, і бідні звеселяться;

20 І їхні покоління “успадкують землю від покоління до покоління, на віки вічні. А тепер Я закінчую говорити з вами. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 57

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Сіоні, округу Джексон, штат Міссурі, 20 липня 1831 року (History of the Church, 1:189–190). Згідно з Господньою заповіддю (розділ 52), старійшини мандрували з Кертленда в Міссурі, переживаючи багато різноманітних подій та певне протистояння. Роздумуючи над становищем Ламанійців і браком цивілізованості, чистоти і релігійності серед людей взагалі, Пророк вигукнув у щирій молитві: “Коли пустиня розквітне, як троянда? Коли Сіон буде збудовано у своїй славі, і де буде стояти Твій Храм, до якого всі народи приходитимуть в останні дні?” (History of the Church, 1:189). Згодом він отримав це одкровення.

1–3, Індепенденс, Міссурі, є місцем для міста Сіон і для храму; 4–7, Святі мають купляти землі й отримувати спадщину в цьому краї; 8–16, Сідні Гілберт має заснувати крамницю, У. У. Фелпс має бути друкарем, а Олівер Каудері має редагувати матеріали для видання.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Старійшини Моеї Церкви, каже Господь Бог ваш, які зібралися разом, згідно з Моїми заповідями, на цій

землі, яка є землею “Міссурі, яка є ^бземлею, що її Я призначив і ^оосвятив для ‘збирання святих.

2 Отже, це є земля обіцяння і “місце для міста ^бСіон.

3 І так каже Господь Бог ваш, якщо хочете отримати мудрості, ось мудрість. Ось, місце, яке тепер називається Індепенденс, є центральним місцем; а місце для “храму лежить на захід, на ділянці, що неподалік будинку суду.

4 Отже, мудрість у тому, що

18а Мт. 5:3, 8; Лк. 6:20;

3 Неф. 12:3.

пп Бідний, Бідні.

б пп Скрушене серце.

в пп Царство Боже,

або Царство

Небесне.

г пп Земля.

19а Об. 22:12; УЗ 1:10.

20а Мт. 5:5; УЗ 45:56–58.

57 1а УЗ 52:42.

б УЗ 29:7–8; 45:64–66.

в УЗ 61:17.

г пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

2а УЗ 28:9; 42:9, 62.

б пп Сіон.

3а УЗ 58:57; 97:15–17.

цю землю мають “купити святі і також кожну ділянку, що лежить на захід, аж до лінії, що проходить прямо між ⁶Юдеєм та Іновірцем;

5 І також кожну ділянку, що межує з преріями, стільки, скільки Мої учні в змозі “купити землі. Ось, це є мудрість, щоб вони могли ⁶отримати її у вічне успадкування.

6 І нехай Мій слуга Сідні Гілберт стоятиме в чині, на який Я його призначив, щоб отримувати гроші, бути “розпорядником для Церкви, купувати землю в усіх районах навколо, наскільки це може бути зроблено в праведності і як мудрість буде направляти.

7 І нехай Мій слуга “Едвард Партридж стоїть у чині, на який Я призначив його, і ⁶поділяє між святими їхню спадщину, саме так, як Я заповідав; а також ті, кого він призначив допомагати йому.

8 І знову, істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга Сідні Гілберт влаштується у цьому місці і відкриє крамницю, щоб він міг продавати товари без обману, щоб він міг отримати гроші, щоб купити землі на благо святим, і щоб він міг отримати будь-які речі, які знадобляться

учням, щоб влаштуватися в їхній спадщині.

9 І також нехай Мій слуга Сідні Гілберт отримає ліцензію—ось, це є мудрість, і той, хто читає, нехай зрозуміє—щоб він міг також відправляти товари людям, саме через тих, кого він захоче найняти службовцями до себе на роботу;

10 І таким чином забезпечувати Моїх святих, щоб Мою євангелію могло бути проповідано тим, хто сидить у “темряві та в краї і ⁶тіні смерті.

11 І знову, істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга “Уільям У. Фелпс влаштується у цьому місці і буде поставлений ⁶друкарем для Церкви.

12 І ось, якщо світ отримає його писання—ось це є мудрість—нехай він отримає все, що він може отримати у праведності, заради блага святих.

13 І нехай Мій слуга “Олівер Каудері допомагає йому, саме так, як Я заповідав, у будь-якому місці, де Я призначу йому, щоб копіювати, і виправляти, і вибирати, щоб усе було правильно переді Мною, як буде доведено Духом через нього.

14 І таким чином, нехай ті, про кого Я говорив, влашту-

4а УЗ 48:4.

б товто “Юдей” тут стосується Ламанійців, а “Іновірець”—білих поселенців.

5а УЗ 58:49, 51; 101:68–74.

б УЗ 56:20.

6а УЗ 53.

7а УЗ 58:24.

пп Партридж, Едвард.

б УЗ 41:9–11; 58:14–18.

10а Ісая 9:1; Мт. 4:16.

пп Темрява, духовна.

б Пс. 23:4.

11а пп Фелпс, Уільям У.

б УЗ 58:37, 40–41.

13а пп Каудері, Олівер.

ються на землі Сіон так швидко, як тільки можна, зі своїми сім'ями, щоб робити те, про що Я говорив.

15 А тепер щодо збирання— Нехай єпископ і розпорядник зроблять приготування для тих сімей, яким було запові-

дано прийти на цю землю, так швидко, як тільки можливо, і влаштують їх на їхній спадщині.

16 А решті як старійшин, так і членів Церкви подальші настанови буде дано пізніше. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 58

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Сіоні, округу Джексон, штат Міссурі, 1 серпня 1831 року (History of the Church, 1:190–195). У перший день суботній після приїзду Пророка і його супутників в округу Джексон, штат Міссурі, було проведено релігійну службу, і двох членів було прийнято через хрищення. Упродовж цього тижня прибули деякі святі з Коулсвілла, з Томпсонської філії, та інші (див. розділ 54). Багато хто прагнув дізнатися волю Господа щодо них у новому місці збирання.

1–5, Тих, хто витримає лихоліття, буде увінчано славою; 6–12, Святим слід підготуватися до весілля Агнця і Вечері Господа; 13–18, Єпископи є суддями в Ізраїлі; 19–23, Святі мають виконувати закони цього краю; 24–29, Люди мають використовувати свою свободу, щоб творити добро; 30–33, Господь наказує і скасовує; 34–43, Щоб покаятися, люди мусять сповідати і залишити свої гріхи; 44–58, Святі мають купити свою спадщину і зібратися в Міссурі; 59–65, Євангелія має бути проповідана кожному створінню.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Старійшини Моєї Церкви, і прихиліть вухо до Мого

слова, і дізнайтеся від Мене, що Я хочу стосовно вас і також стосовно "цієї землі, на яку Я вас послав.

2 Бо істинно Я кажу вам, благословенний той, хто "виконує Мої заповіді, у житті або у ^бсмерті; і той, хто є "вірним у ^бзнегоді— нагорода такому буде більшою в царстві небесному.

3 Ви не можете побачити своїми природними очима, на теперішній час, план вашого "Бога стосовно того, що відбуватиметься віднині, і ^бслави, яка піде слідом за великою знегодою.

4 Бо за великою "знегодою приходять ^бблагословення. Отже, приходить день, коли

58 1а УЗ 57:1–8.

2а Мос. 2:22.

б 1 Пет. 4:6.

в 2 Сол. 1:4.

г пп Лихо.

3а пп Бог, Божество.

б пп Слава.

4а Пс. 30:6; УЗ 101:2–7;

103:11–14; 109:76.

б пп Благословити,

Благословенний,

Благословення.

вас буде «увінчано великою славою; година ще не прийшла, але зовсім поруч.

5 Пам'ятайте те, що Я кажу вам задалегідь, щоб ви могли «взяти це до серця і сприйняти те, що йде слідом.

6 Ось, істинно Я кажу вам, з цієї причини Я послав вас— щоб ви могли бути слухняними і щоб ваші серця «підготувати, аби нести ^бсвідчення про те, що має прийти;

7 І також, щоб вас могло бути вшановано честю закласти основи і нести свідчення про землю, на якій стоятиме «Сіон Бога;

8 І також щоб бенкет ситний приготувати для «бідних; так, бенкет ситний, із вина ^бмолодого, добре очищеного, щоб земля могла знати, що уста пророків не помилятимуться;

9 Так, вечерю дома Господа, добре приготовлену, на яку всі народи буде запрошено.

10 По-перше, багаті і вчені, мудрі і шляхетні;

11 А після того приходить день Моєї влади; тоді бідні, кульгаві, і сліпі, і глухі придуть на «весілля Агнца і скуштують ^бвечері Господа, приготовленої для великого дня, що прийде.

12 Ось, Я, Господь, сказав це.

13 І щоб «свідчення могло вийти з Сіону, так, з вуст міста спадщини Бога—

14 Так, з цієї причини Я послав вас сюди, і вибрав Мого слугу «Едварда Партріджа, і призначив йому місію на цій землі.

15 Але якщо він не покається у своїх гріхах, які є невіра і сліпота серця, нехай він остереігається, щоб йому не «впасти.

16 Ось, місію дано йому, і її не буде дано знову.

17 І того, хто стоятиме в цій місії, призначено бути «суддею в Ізраїлі, як це було в давні дні, щоб розподіляти землі спадщини Бога між Його ^бдітьми;

18 І судити Його народ свідченням справедливих і з допомогою його радників, згідно з законами царства, які дано «пророками Бога.

19 Бо істинно Я кажу вам, Мій закон має виконуватися на цій землі.

20 Нехай жодна людина не думає, що вона правитель; але нехай Бог управляє тим, хто судить, згідно з порадою Його власної волі, або, іншими словами, тим, хто радить або сидить на місці суду.

21 Нехай жодна людина не

4в пп Вінець;
Піднесення.

2 Рим. 8:17–18;
УЗ 136:31.

5а Повтор. 11:18–19.

6а УЗ 29:8.

б пп Свідок,
Свідчення.

7а пп Сіон.

8а пп Бідний, Бідні.

б Ісаї 25:6.

11а Мт. 22:1–14;

Об. 19:9;

УЗ 65:3.

б Лк. 14:16–24.

13а Мих. 4:2.

14а пп Партрідж,
Едвард.

15а 1 Кор. 10:12.

17а УЗ 107:72–74.

пп Єпископ.

б пп Сини і дочки

Божі.

18а пп Пророк.

порушує “закони землі, бо той, хто виконує закони Бога, не має потреби порушувати закони землі.

22 Отже, підкоряйтеся владам, які є, доки не царюватиме “Той, Хто має право царювати, і не підкорить усіх ворогів під ноги Свої.

23 Ось, “закони, які ви отримали з Моєї руки, є законами Церкви, і в цьому світлі ви маєте подавати їх. Ось, це є мудрість.

24 І тепер, як Я говорив стосовно Мого слуги Едварда Партриджа, ця земля є землею його мешкання і тих, кого він призначив своїми радниками; і також землею мешкання того, кого Я призначив утримувати Мою “комору;

25 Отже, нехай вони приводять свої сім’ї на цю землю, як вони порадяться між собою і зі Мною.

26 Бо ось, це не годиться, щоб Я на все давав накази; бо кого в усьому примушують, той є “лінивим і немудрим слугою; отже він не отримує винагороди.

27 Істинно Я кажу, люди мають “завзято займатися доброю справою, і робити багато чого за своєю власною вільною волею, і вершити багато праведності;

28 Бо є в них сила, завдяки якій вони є “вільними в собі. І якщо люди творять добро, вони ні в якому разі не втраять свою винагороду.

29 Але той, хто не робить нічого, доки йому не накажуть, і сприймає наказ з непевним серцем, і виконує його ліниво, того “проклято.

30 Хто Я є, щоб, “створивши людину, каже Господь, вважати невинним того, хто не виконує Мої заповіді?

31 Хто Я є, каже Господь, щоб “пообіцяти і не виконати?

32 Я наказую, а люди не виконують; Я “скасовую, і вони не отримують благословення.

33 Тоді вони кажуть у своїх серцях: Це не є робота Господа, бо Його обіцяння не виконано. Але горе таким, бо їхня винагорода криється “внизу, а не вгорі.

34 І тепер Я даю вам подальші настанови щодо цієї землі.

35 Є мудрість у Мені, щоб Мій слуга Мартін Гарріс був прикладом для Церкви, “виклавши свої гроші перед єпископом Церкви.

36 І також, це є законом для кожної людини, яка приходить на цю землю, щоб отримати спадщину; і нехай вона чинить зі своїми грошима згідно з тим, як вказує закон.

21а Лк. 20:22–26;

УЗ 98:4–10;

УВ 1:12.

пп Уряд.

22а пп Ісус Христос;

Месія; Тисячоліття.

23а пп Закон.

24а УЗ 51:13; 70:7–11.

26а Мт. 24:45–51;

УЗ 107:99–100.

27а пп Діла;

Старанність.

28а пп Свобода вибору.

29а пп Осуд.

30а Ісаїя 45:9–10;

Гел. 12:6.

31а УЗ 1:37–38; 82:10.

32а УЗ 56:3–4.

33а УЗ 29:45.

35а УЗ 42:30–32.

37 І є мудрість також у тому, щоб купувалися землі в Інденсі для місця комори і також для “друкарні.

38 І інші настанови щодо Мого слуги Мартіна Гарріса буде дано йому від Духа, щоб він міг отримати своє успадкування, як йому здається кращим;

39 І нехай він покається у своїх гріхах, бо він прагне “похвали світу.

40 І також нехай Мій слуга “Уільям У. Фелпс стоїть у чині, на який Я його призначив, і отримає свою спадщину на цій землі;

41 І він також має потребу покаятися, бо Я, Господь, не зовсім задоволений ним, тому що він прагне перевищуватися, і він не достатньо лагідний переді Мною.

42 Ось, хто “покаявся у своїх гріхах, того ^бпрощено, і Я, Господь, не ^бпам’ятаю їх більше.

43 По цьому ви можете знати, чи покаялася людина у своїх гріхах—ось, вона ^азизнається в них і ^бполишить їх.

44 І тепер, істинно, Я кажу щодо решти старійшин Моєї Церкви, час іще не прийшов, і багато років їм не отримати своєї спадщини на цій землі, хіба що вони забажають цього через молитву з

вірою, тільки так, як це буде призначено їм Господом.

45 Бо, ось, вони “збиратимуть людей разом з кінців землі.

46 Отже, зберіться разом; і ті, кого не призначено залишатися на цій землі, нехай вони проповідують євангелію у краях навколо; а після цього нехай вони повертаються до своїх домівок.

47 Нехай вони проповідують дорогою, і “несуть свідчення про істину в усіх місцях, і закликають багатих, високих, і принижених, і бідних покаятися.

48 І нехай вони будують “церкви, якщо жителі землі каятимуться.

49 І нехай голосом Церкви буде призначено розпорядника до Церкви в Огайо, щоб отримувати гроші для придбання земель у “Сіоні.

50 І Я даю Моему слугі Сідні Рігдону заповідь, щоб він “склав опис землі Сіону і проголошення волі Бога, як буде йому дано знати Духом;

51 І послання, і підписний лист мають бути представлені всім церквам для отримання грошей, щоб віддати їх у руки єпископа, особисто чи через розпорядника, як йому здається кращим або як він укаже, щоб придбати

37а УЗ 57:11–12.

39а 2 Неф. 26:29;
УЗ 121:34–37.

40а пп Фелпс,
Уільям У.

42а пп Покаятися,
Покаяння.

б Ісаїя 1:18.

пп Простити,
Процати.

в Ісаїя 43:25.

43а УЗ 19:20; 64:7.

пп Сповідувати,
Сповідь.

б УЗ 82:7.

45а Повтор. 33:17.

пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

47а УЗ 68:8.

48а тобто філії Церкви.

49а пп Сіон.

50а УЗ 63:55–56.

землі для успадкування дітьми Бога.

52 Бо ось, істинно Я кажу вам, Господь бажає, щоб учні і діти людські відкрили свої серця, саме щоб купити всю цю частину країни, так швидко, як час дозволить.

53 Ось, це є мудрість. Нехай вони зроблять це, бо інакше вони не отримають ніякої “спадщини, хіба що через пролиття крові.

54 І знову, якщо землю буде отримано, нехай буде направлено робітників усякого роду на цю землю, щоб трудилися для святих Бога.

55 Нехай усе це робиться впорядковано; і нехай про переваги на цих землях повідомляється час від часу єпископом або розпорядником Церкви.

56 І нехай робота збирання не проходить у поспіху чи через втечу; але нехай це робиться так, як будуть радити старійшини Церкви на конференціях, відповідно до знання, яке вони отримують час від часу.

57 І нехай Мій слуга Сідні Рігдон освятить і посвятить цю землю та місце для “храму Господу.

58 І нехай будуть скликані збори конференції; а після того нехай Мої слуги Сідні Рігдон і Джозеф Сміт молодший повертаються, і також Олівер Каудері з ними, щоб

закінчити решту роботи, яку Я призначив їм на їхній власній землі, і решту, як буде “спрямовано конференціями.

59 І нехай жодна людина не повертається з цієї землі, якщо вона не “свідчить дорогою про те, що вона знає і у що вона впевнено вірить.

60 Нехай те, що було надано Зайбі Пітерсону, буде забрано у нього; і нехай він стане як член Церкви і трудиться своїми власними руками з братами, доки його не буде достатньо “покарано за всі його гріхи; бо він не сповідується у них, і він думає приховати їх.

61 Нехай решта старійшин цієї Церкви, які приходять на цю землю, дехто з яких надзвичайно благословенний, навіть надмірно, також проведе конференцію на цій землі.

62 І нехай Мій слуга Едвард Партридж керує конференцією, яка буде проведена ними.

63 І нехай вони також повертаються, проповідуючи євангелію дорогою, несучи свідчення про те, що було відкрито їм.

64 Бо, істинно, звук має вийти з цього місця до всього світу і до найвіддаленіших частин землі—євангелію має бути “проповідано кожному

53a УЗ 63:27–31.

57a УЗ 57:3; 84:3–5, 31;
97:10–17.

58a пп Загальна згода.

59a пп Свідок,
Свідчення.

60a пп Карати,

Покарання.

64a пп Проповідувати.

створінню, з ^бознаками, що супроводжуватимуть тих, хто вірить.

65 І ось Син Людини “приходить. Амінь.

РОЗДІЛ 59

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Сіоні, округу Джексон, штат Міссурі, 7 серпня 1831 року (History of the Church, 1:196–201). Перед тим, як записати це одкровення, Пророк складає опис землі Сіону, на якій тоді зібрались люди. Землю було освячено, як указав Господь, і місце для майбутнього храму було посвячено. Господь робить ці заповіді особливо доречними для святих у Сіоні.

1–4, Вірних святих у Сіоні буде благословлено; 5–8, Вони мають любити Господа і служити Йому, і дотримуватися Його заповідей; 9–19, Через дотримання святості Господнього дня, святих благословлено матеріально і духовно; 20–24, Праведним обіцяно мир у цьому світі і вічне життя у світі, що прийде.

ОСЬ, благословенні, каже Господь, ті, хто прийшов у цю землю з ^аоком, єдиноспрямованим до Моєї слави, згідно з Моїми заповідями.

2 Бо ті, хто живуть, ^успадкують землю, а ті, хто ^бвмирають, відпочинуть від усіх своїх трудів, і їхні діяння підуть слідом за ними; і вони отримають ^ввінець в ^оселях

Мого Батька, які Я приготував для них.

3 Так, благословенні ті, чий ноги стоять на землі Сіону, які слухалися Моєї євангелії; бо вони отримають в нагороду добро землі, і вона родитиме ^рясно.

4 І їх також буде увінчано благословеннями згори, так, і заповідями немало, і ^аодкровеннями у свій час—тих, хто є ^бвірними і ^сстаранними переді Мною.

5 Отже, Я даю їм заповідь, кажучи так: ^аЛюби Господа Бога твого всім своїм ^бсерцем, усією своєю могутністю, розумом і силою; і в ім'я Ісуса Христа ^сслужи Йому.

6 Люби свого ^аближнього, як самого себе. Не ^бкради; не

64б пп Ознака.

65а пп Друге пришествя Ісуса Христа.

59 1а Мт. 6:22–24;

УЗ 88:67.

2а Мт. 5:5;

УЗ 63:20, 48–49.

б Об. 14:13.

пп Рай; Смерть фізична.

в пп Вінець;

Піднесення.

2 Іван 14:2;

УЗ 72:4; 76:111;

81:6; 98:18.

3а Бут. 4:12;

Мойс. 5:37.

4а УЗ 42:61; 76:7;

98:12; 121:26–29.

пп Одкровення.

б пп Достойнство, Достойний.

в пп Старанність.

5а Повтор. 11:1;

Мт. 22:37;

Морон. 10:32;

УЗ 20:19.

пп Любов.

б пп Серце.

в пп Служіння.

6а пп Товаришування.

б пп Красти,

Крадіжка.

чини ⁶перелюбу, не ⁷вбивай, не роби нічого подібного до цього.

7 ⁶Дякуй Господу Богу твоєму в усьому.

8 Принось ⁶жертву Господу Богу своєму в ⁶праведності, а саме — жертву скрушеного серця і ⁶впокореного духа.

9 І щоб ти міг повніше утримувати себе ⁶незаплямованим від світу, ходи в дім молитви і піднось свої священнодійства в Мій ⁶святий день;

10 Бо істинно це є день, призначений тобі, щоб відпочивати від своїх трудів і ⁶виявляти свою відданість Всевишньому;

11 Проте твої обітниці мають підноситися в праведності в усі дні і в усі часи;

12 Але пам'ятай, що в цей, Господній день, ти маєш нести свої ⁶жертвування і свої священнодійства до Всевишнього, ⁶сповідуючись у своїх гріхах своїм братам і перед Господом.

13 І в цей день не роби нічого іншого, тільки нехай їжа готується з єдиноспрямованістю серця, щоб твій ⁶піст міг бути досконалим, або,

іншими словами, щоб твоя ⁶радість могла бути повною.

14 Істинно, це є піст і молитва, або, іншими словами, радощі і молитва.

15 І якщо ви робитимете це з ⁶дякуванням, з ⁶життєрадісними ⁶серцями й обличчями, не зі ⁶сміхом, якого забагато, бо це є гріх, але з задоволенням серцем і з життєрадісним обличчям —

16 Істинно Я кажу, якщо ви будете робити це, повнота землі є вашою, звірі польові та птахи повітряні, і те, що лазить по деревах і ходить по землі;

17 Так, і трава, і те добре, що виходить із землі, чи то для їжі, чи для одягу, чи для домівок, чи для клунь, чи для садів, чи для городів, чи для виноградників;

18 Так, усе, що виходить із ⁶землі, у свою пору, зроблено для блага і на користь людини, щоб тішити око і радувати серце;

19 Так, для їжі і для одягу, для смаку і для запаху, щоб зміцнювати тіло й оживляти душу.

20 І Богу приємно, що Він дав усе це людині; бо для

6в пп Перелюб.

2 пп Вбивство.

7а Пс. 92:2; Ал. 37:37;

УЗ 46:32.

пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

8а пп Жертва,
Жертвувати.

б пп Праведник,
Праведність.

в пп Скрушене серце.

9а Як. 1:27.

б пп Суботній день.

10а пп Поклоніння,
Поклонятися.

12а тобто жертвування часом, талантами чи майном заради служіння Богу і ближнім.
пп Жертва,
Жертвувати.

б пп Сповідувати,
Сповідь.

13а пп Піст, Пощення.

б пп Радість.

15а пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

б Вих. 25:2;

УЗ 64:34.

в Пр. 17:22.

2 УЗ 88:69.

18а пп Земля.

цієї мети було їх зроблено, щоб використовувати з розсудом, не надмірно і без здирництва.

21 І нічим людина не “ображає Бога, або ні на кого Його гнів не запалено, крім тих, хто не ^бвизнає Його руку в усьому і не слухається Його заповідей.

22 Ось, це є згідно з законом

і пророками; отже, не турбуйте Мене більше щодо цієї справи.

23 Але знайте, що той, хто чинить діяння “праведності, отримає свою ^бвинагороду, саме “мир у цьому світі і “вічне життя у тому світі, що прийде.

24 Я, Господь, сказав це, і Дух несе свідчення. Амінь.

РОЗДІЛ 60

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в окрузі Джексон, штат Міссурі, 8 серпня 1831 року (History of the Church, 1:201–202). На цей раз старійшини, яких було призначено повернутися на Схід, бажали дізнатися, як їм слід діяти і яким шляхом та як їм слід мандрувати.

1–9, Старійшинам слід проповідувати євангелію в громадах злочестивих; 10–14, Їм не слід ані марнувати час, ані ховати свої таланти; 15–17, Вони можуть омити свої ноги як свідчення проти тих, хто відкидає євангелію.

ОСЬ, так каже Господь старійшинам Його Церкви, яким треба повернутися негайно в землю, з якої вони вийшли: Ось, Я задоволений тим, що ви прийшли сюди;

2 Але деякими Я не зовсім задоволений, бо вони не хочуть відкривати “вуст своїх, але ^бховають свій талант,

який Я дав їм, через те, що “боятися людини. Горе таким, бо Мій гнів запалено проти них.

3 І станеться, якщо вони не будуть більш вірними Мені, його буде “відібрано, навіть те, що вони мають.

4 Бо Я, Господь, управляю в небесах нагорі і серед “армій на землі; і в той день, коли Я збиратиму свої ^бсамоцвіти, усі люди пізнають, що є те, що свідчить про силу Бога.

5 Але істинно, Я скажу вам щодо вашої мандрівки на землю, з якої ви прийшли. Нехай човен буде зроблено або придбано, як вам здаєть-

21а пп Скривдити.
б Йов 1:21.

23а пп Праведник,
Праведність.
б пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.

в Мт. 11:28–30.
пп Мир.
г УЗ 14:7.

60 2а Еф. 6:19–20.
б Лк. 8:16, 18.

в Мт. 25:14–30.
пп Страх—Страх

людський.
3а Мр. 4:25;
УЗ 1:33.

4а Ал. 43:50.

б Ісаї 62:3;
Зах. 9:16;
УЗ 101:3.

ся кращим, для Мене немає значення, і вирушайте негайно в мандрівку до місця, яке зветься Сент-Луїс.

6 А звідти нехай Мої слуги Сідні Рігдон, Джозеф Сміт молодший і Олівер Каудері вирушають в мандрівку до Цинциннаті;

7 І в тому місці нехай вони піднесуть свій голос і проголосують Моє слово гучними голосами, без гніву і сумніву, підносячи святі руки над собою. Бо Я можу зробити вас «святими, і ваші гріхи ^бпрощено вам.

8 І нехай решта вирушить у мандрівку з Сент-Луїса, по двоє, і проповідує слово, не поспішаючи, серед громад злочестивих, доки не повернуться вони до церков, з яких прийшли.

9 І все це для блага церков; бо з цим наміром послав Я їх.

10 І нехай Мій слуга «Едвард Партридж виділить з грошей, які Я дав йому, частину Моїм старійшинам, яким наказано повернутися;

11 І той, хто може, нехай поверне їх через розпорядника; а той, хто не може, від того не вимагається.

12 А тепер Я кажу про решту, кому слід прийти в цю землю.

13 Ось, їх було послано проповідувати Мою євангелію серед громад злочестивих; отже, Я даю їм заповідь, таким чином: Не «марнуй свого часу, і не ховай свій ^бталант так, щоб про нього не було відомо.

14 І після того, як ти прийдеш в землю Сіону і проголосиш Моє слово, негайно повертайся, проголошуючи Моє слово серед громад злочестивих, не поспішаючи, ані у «гніві, ані з суперечками.

15 І обтрусі «порох зі своїх ніг проти тих, хто не приймає тебе, не в їхній присутності, щоб не роздратувати їх, але таємно; і омий ноги свої як свідчення проти них у день суду.

16 Ось, цього досить для вас, і це є воля Того, Хто послав вас.

17 І вустами Мого слуги Джозефа Сміта молодшого буде повідомлено щодо Сідні Рігдона і Олівера Каудері. Решта пізніше. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 61

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта на березі ріки Міссури, біля завороту Макілвейна, 12 серпня 1831 року (History of the Church, 1:202–205). Подорожуючи назад до Кертленда, пророк і

7а пп Святість. б пп Простити, Прощати.	13а УЗ 42:42. пп Лінівий, Лінощі.	14а Пр. 14:29. 15а Мт. 10:14; Лк. 9:5; Дії 13:51; УЗ 24:15; 75:20; 84:92.
10а пп Партридж, Едвард.	б Мт. 25:24–30; УЗ 82:18.	

десять старійшин вирушили вниз по річці Міссурі на каное. На третій день мандрівки вони не раз опинялися в багатьох небезпечних ситуаціях. Старійшина Уільям У. Фелпс у світлі дня мав видіння, в якому бачив згубника, що владно носився по лицю вод.

1–12, Господь наказав статися численним знищенням на водах; 13–22, Води було проклято Іваном, і згубник носить по лицю вод; 23–29, Дехто має владу наказувати водам; 30–35, Старійшини повинні подорожувати по двоє і проповідувати євангелію; 36–39, Вони повинні підготуватися до пришестья Сина Людини.

ДИВІТЬСЯ та прислухайтеся до голосу Того, Хто має всю ^ввладу, Хто є від віку до віку, саме ^бАльфа і Омега, початок і кінець.

2 Ось, істинно так каже Господь вам: О ви, старійшини Моєї Церкви, які зібралися на цьому місці, чиї гріхи тепер прощено, бо Я, Господь, прощаю ^агріхи і ^бмилостивий до тих, хто ^сповідують свої гріхи зі смиренным серцем;

3 Але істинно Я кажу вам, що немає потреби всій цій групі Моїх старійшин просуватися швидко по водах у той час, як жителі на обох берегах пропадають у зневірі.

4 Проте Я дозволив, щоб ви могли нести свідчення; ось, багато є небезпек на водах і ще більше буде віднині;

5 Бо Я, Господь, у Своєму гніві наказав бути численним знищенням на водах; так, і особливо на цих водах.

6 Проте, усяка плоть у Моїх руках, і той, хто є вірним серед вас, не загине від вод.

7 Отже, доцільно, щоб Мій слуга Сідні Гілберт і Мій слуга ^аУільям У. Фелпс поспішали, виконуючи свої доручення та місію.

8 Проте, Я не дозволю, щоб ви роз'їхалися, доки вас не буде ^апокарано за всі ваші гріхи, аби ви могли бути одним і не загинули в ^бзлочестивості;

9 Але тепер, істинно Я кажу, потрібно Мені, щоб ви роз'їхалися. Отже, нехай Мої слуги Сідні Гілберт і Уільям У. Фелпс візьмуть з собою своїх попередніх супутників, і нехай вони вирушають у мандрівку поспішно, щоб виповнити свою місію, і через віру вони переможуть;

10 І якщо вони будуть вірними, їх буде збережено, і Я, Господь, буду з ними.

11 І нехай решта візьме те, що необхідно з одежі.

12 Нехай Мій слуга Сідні Гілберт візьме з собою те, що

61 1а пп Влада.
б пп Альфа і Омега.
2а Мос. 4:10–11.
пп Простити,
Прощати .

б пп Милостивий,
Милість.
в пп Сповідувати,
Сповідь.
7а пп Фелпс,

Уільям У.
8а пп Карати,
Покарання.
б пп Злочестивість,
Злочестиві.

необов'язково брати, як ви погодитесь.

13 І тепер, ось, для вашого “блага Я дав вам ^бповеління щодо цього; і Я, Господь, буду розмірковувати з вами, як з людьми у дні давнини.

14 Ось, Я, Господь, на початку благословив “води; але в останні дні, устами Мого слуги Івана, Я ^бпрокляв води.

15 Отже, дні прийдуть, коли жодна плоть не буде в безпеці на водах.

16 І буде сказано у дні прийдешні, що ніхто не зможе дістатися землі Сіону по водах, крім тих, хто чесний серцем.

17 І саме так, як Я, Господь, на початку “прокляв землю, саме так в останні дні благословив її, у належний час, на користь Моїм святим, щоб вони могли скуштувати насить її.

18 І тепер Я даю вам заповідь, що сказане Мною одному, Я кажу всім, щоб ви попередили ваших братів про ці води, щоб вони не входили в них під час своїх мандрів, аби їхня віра не слабшала і їх не було піймано у пастки;

19 Я, Господь, наказав, і згубник носиться по лицю їх, і Я не скасую наказу.

20 Я, Господь, гнівався на вас учора, але сьогодні Мій гнів відвернуто.

21 Отже, нехай ті, про кого Я сказав, що вони повинні вирушити у свою мандрівку поспішно, знову Я кажу вам,

нехай вони вирушають у свою мандрівку поспішно.

22 І трохи згодом для Мене це не матиме значення, якщо буде так, що вони виповнять свою місію, чи вирушать вони по воді, чи по суші; нехай це буде так, як відкриється їм на їхній розсуд потім.

23 А тепер стосовно Моїх слуг Сідні Рігдона, Джозефа Сміта молодшого і Олівера Каудері, нехай вони більше не пересуваються по водах, за винятком каналу, мандруючи до своїх домівок; або, іншими словами, вони не повинні пересуватися по водах, мандруючи, лише по каналу.

24 Ось, Я, Господь, призначив шлях для мандрів Моїх святих; і ось, шлях такий— після того, як вони залишать позаду канал, вони повинні мандрувати по землі, якщо їм буде наказано мандрувати і йти до землі Сіону;

25 І вони робитимуть, як і діти Ізраїля, “ставлячи намети дорогою.

26 І ось, цю заповідь ви повинні дати всім своїм братам.

27 Проте тому, кому дано “владу наказувати водам, тому дано Духом знати всі Його шляхи;

28 Отже, нехай він чинить так, як Дух живого Бога наказує йому, чи то на землі, чи то на водах, як це залишається за Мною чинити в майбутньому.

13а УЗ 21:6.

^б пп Заповіді Божі.

14а Бут. 1:20.

^б Об. 8:8–11.

17а Мойс. 4:23.

25а Чйс. 9:18.

27а пп Влада;

Священство.

29 А вам дано курс для святих, тобто шлях для святих з табору Господа, яким мандрувати.

30 І знову, істинно Я кажу вам, Моїм слугам Сідні Рігдону, Джозефу Сміту молодшому і Оліверу Каудері, не відкривати своїх вуст у зібранні злочестивих, доки вони не прибудуть у Цинциннаті;

31 А в тому місці вони здійснюватимуть свої голоси до Бога проти цього народу, так, до Того, Чий гнів запалено проти їхньої злочестивості, народу, який майже ^авизрів для знищення.

32 А звіди нехай вони мандрують до громад своїх братів, бо саме тепер їхні зусилля більш бажані серед них, ніж серед громад злочестивих.

33 А тепер, відносно решти, нехай вони мандрують і ^апроголошують Слово серед громад злочестивих, наскільки це дано;

34 І наскільки вони робитимуть це, настільки вони ^аочищатимуть свій одяг, і

будуть незаплямованими переді Мною.

35 І нехай вони мандрують разом або ^апо двоє, як їм здається кращим, тільки нехай Мій слуга Рейнолдс Кегун і Мій слуга Сем'юел Г. Сміт, якими Я цілком задоволений, не розділяються, доки не повернуться до своїх домівок, і це для мудрої мети, яка в Мене є.

36 І тепер, істинно Я кажу вам, а те, що Я кажу одному, Я кажу всім, будьте в доброму гуморі, ^амалі діти; бо Я ^бсеред вас, і Я не ^апокинув вас;

37 І через те, що ви смирилися переді Мною, благословення ^ацарства є вашими.

38 Підпережіть свої стегна і будьте ^апильними і будьте тверезими, чекаючи пришестья Сина Людини, бо Він прийде тієї години, коли ви і не думаєте.

39 ^аМоліться завжди, щоб вам не увійти у ^бспокосу, щоб ви могли витримати день Його пришестья чи в житті, чи в смерті. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 62

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта на березі ріки Міссурі біля Черітона, штат Міссурі, 13 серпня 1831 року (History of the Church, 1:205–206). Того дня пророк та його група по дорозі з Інденденса до Кертленда зустріли кількох старійшин, які йшли

31а Ал. 37:31;
Гел. 13:14;
УЗ 101:11.

33а пп Проповідувати;
Свідчити.

34а 2 Неф. 9:44;
Кн. Як. 2:2;

Мос. 2:28.

35а пп Місіонерська
робота.

36а Іван 13:33.

б Мт. 18:20.

в Ісая 41:15–17;

1 Неф. 21:14–15.

37а УЗ 50:35.

38а пп Вартувати,
Вартовий.

39а пп Молитва.

б пп Спокушати,
Спокуса.

своєю дорогою до землі Сіону, і після радісних привітань отримали це одкровення.

1–3, Свідчення записані на небі; 4–9, Старійшини мають мандрувати і проповідувати на свій розсуд і як указано Духом.

ДИВІТЬСЯ та прислухайтеся, о ви, старійшини Моєї Церкви, каже Господь Бог ваш, Сам Ісус Христос, ваш “заступник, Який знає слабкості людини і як ^бдопомогти тим, кого ^сспокушають.

2 І істинно, Мої очі на тих, хто ще не дістався землі Сіону; отже, вашу місію ще не сповнено.

3 Проте, вас благословлено, бо ^асвідчення, яке ви принесли, ^бзаписано на небі, щоб ангели дивилися на нього; і вони радіють за вас, і ваші ^ггріхи прощено вам.

4 А тепер продовжуйте свою мандрівку. Зберіться на землі ^аСіону; і проведіть збори, і радійте разом, і піднесіть священнодійство Всевишньому.

5 І тоді ви можете повернутися, щоб засвідчити, так,

саме всі разом, або по двоє, як вам здається краще, для Мене це немає значення; тільки будьте вірними, і “проголошуйте радісну новину жителям землі або серед громад злочестивих.

6 Ось, Я, Господь, зібрав вас разом, щоб могло бути сповненим обіцяння, що вірних серед вас буде збережено і що вони радітимуть разом на землі Міссурі. Я, Господь, обіцяю вірним і не можу ^абрехати.

7 Я, Господь, готовий, якщо хто-небудь серед вас хоче їхати верхи на конях або на мулах, або на колісницях, він отримає це благословення, якщо він отримає його з руки Господа з серцем, ^авдячним за все.

8 Це залишається робити вам на власний розсуд і за вказівками Духа.

9 Ось, “царство є вашим. І слухайте, і знайте, Я ^бз вірними завжди. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 63

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, у кінці серпня 1831 року (History of the Church, 1:206–211). Пророк, Сідні Рігдон та Олівер Каудері прибули в Кертленд 27 серпня після відвідування Міссурі. У передмові до свого

62 1а УЗ 45:3–4.
пп Заступник.
б Євр. 2:18; Ал. 7:12.
в pp Спокушати,
Спокуса.
3а Лк. 12:8–9.

пп Свідок,
Свідчення.
б pp Книга життя.
в УЗ 84:61.
4а УЗ 57:1–2.
5а pp Місіонерська

робота.
6а Етер 3:12.
7а pp Вдячні,
Дякування, Подяка.
9а УЗ 61:37.
б Мт. 28:20.

запису цього одкровення Пророк писав: “У дні дитинства Церкви було палке бажання отримувати слово Господа з приводу кожного питання, що якимось чином стосувалось нашого спасіння; і оскільки земля Сіону бачилася тепер найважливішим мирським предметом для обговорення, я запитав у Господа подальшу інформацію про збирання святих і купівлю землі та інші справи” (History of the Church, 1:207).

1–6, День гніву зійде на злочестивих; 7–12, Ознаки приходять через віру; 13–19, Перелюбники в серці зречуться віри, і їх буде кинуте в озеро вогню; 20, Вірні матимуть успадкування на перетвореній землі; 21, Повний опис подій на Горі Переображення ще не відкрито; 22–23, Послушні отримують таємниці царства; 24–31, Успадкування в Сіоні мають бути купленими; 32–35, Господь наказує бути війнам, і злочестиві вбивають злочестивих; 36–48, Святі мають зібратися в Сіоні і забезпечити грошима його будування; 49–54, Благословення забезпечені вірним під час Другого пришестя, Воскресіння та Тисячоліття; 55–58, Це є день попередження; 59–66, Господне ім'я прикликається даремно тими, хто вживає його без поваження.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Люди, і відкрийте свої серця, і прихиліть вухо здалеку; і слухайте, ви, хто називає себе народом Господа, і почувайте слово Господа та Його волю стосовно вас.

2 Так, істинно Я кажу,

почуйте слово Того, Чий гнів запалено проти злочестивих та “бунтівних;

3 Хто воліє взяти саме тих, кого Він воліє “взяти, і зберегти в житті тих, кого Він воліє зберегти;

4 Хто будує за Своїм власним бажанням і задоволенням; і знищує, коли Йому завгодно, і в змозі кинути душу до пекла.

5 Ось, Я, Господь, піднімаю Свій голос, і його треба слухатися.

6 Отже, істинно Я кажу, нехай злочестиві звернуть увагу, і нехай бунтівні бояться і тремтять; і нехай невіруючі стримають свої вуста, бо “день гніву зійде на них, як ^бвихор, і вся плоть “знатиме, що Я є Бог.

7 І той, хто шукає ознаки, побачить “ознаки, але не на спасіння.

8 Істинно, Я кажу вам, є серед вас такі, які шукають ознаки, і такі були аж від початку;

9 Але, ось, віра приходить не через ознаки, але ознаки сліднують за тими, хто вірить.

10 Так, ознаки приходять че-

63 2а пп Бунт.
3а пп Смерть фізична.
6а пп Друге пришестя

Ісуса Христа;
Справедливість.
б Єр. 30:23.

в Ісаія 49:26.
7а УЗ 46:9.
пп Ознака.

рез “віру, не за волею людей, не так, як їм завгодно, але за волею Бога.

11 Так, ознаки приходять через віру, аж до могутніх діянь, бо без “віри жодна людина не догоджає Богові; і тими, на кого Він гнівається, Він не зовсім задоволений; отже, таким Він не показує ніяких ознак, тільки у ^бгніві на їхне “засудження.

12 Отже, Я, Господь, не задоволений тими серед вас, які шукали ознак і чудес для віри, а не для блага людей на Мою славу.

13 Проте, Я даю заповіді, і багато хто відвернувся від Моїх заповідей і не виконував їх.

14 Були серед вас ^аперелюбники і перелюбниці; деякі з них залишили вас, а інші залишилися з вами, щоб їх потім було викрито.

15 Нехай такі остерігаються і покаються швидко, щоб засудження не зійшло на них як пастка, і їхнє безглуздя не зробилося явним, і їхні діяння не пішли за ними слідом на очах людей.

16 І істинно Я кажу вам, як Я казав досі, той, хто ^адивиться

на жінку, ^бпристрасно бажаючи її, або якщо хтось учинив ^вперелюб у своєму серці, вони не матимуть Духа, а зречуться віри і боятимуться.

17 Отже, Я, Господь, сказав, що ^ббоязливі, і невіруючі, і всі ^ббрехуни, і той, хто любить і ^вчинить неправду, і розпусник, і чаклун матимуть свою частину в тому ‘озері, яке горить вогнем і сіркою, що є ^ддруга смерть.

18 Істинно Я кажу, що вони не матимуть частини у “першому воскресінні.

19 І тепер ось, Я, Господь, кажу вам, що вас не “виправдано, тому що це є серед вас.

20 Проте, той, хто ^атерпить у вірі і чинить Мою волю, той переможе, і отримає ^буспадкування на землі, коли день переображення прийде;

21 Коли ^аземлю буде ^бпереображено, саме за зразком, який було показано Моїм апостолам на ‘горі, про що ви ще не отримали повного опису.

22 І тепер, істинно Я кажу вам, що, як Я сказав, що сповіщу вам Мою волю, ось, Я вам сповіщу це як заповідь, бо є багато тих, хто не на-

10а Морон. 7:37.

пп Віра.

11а Євр. 11:6.

б УЗ 35:11.

в УЗ 88:65.

14а УЗ 42:24–25.

16а Мт. 5:27–28;

УЗ 42:23–26.

б пп Жадати.

в пп Перелюб.

17а Об. 21:8.

б пп Брехня.

в Об. 22:15; УЗ 76:103.

г Об. 19:20;

2 Неф. 9:8–19, 26;

28:23;

Кн. Як. 6:10;

Ал. 12:16–18;

УЗ 76:36.

пп Пекло.

д пп Смерть духовна.

18а Об. 20:6.

19а пп Виправдання,

Виправдовувати.

20а УЗ 101:35.

б Мт. 5:5;

УЗ 59:2; 88:25–26.

21а пп Земля—

Кінцевий стан

землі.

б пп Світ—Кінець

світу.

в Мт. 17:1–3.

магається виконувати Мої заповіді.

23 Але тому, хто дотримується Моїх заповідей, Я дам “таємниці Мого царства, і вони будуть у ньому криницею ^б живої води, що ^г тече в життя вічне.

24 І тепер, ось, це є волею Господа Бога вашого стосовно Його святих, щоб вони зібралися разом на землі Сіону, не поспішаючи, щоб не було замішання, яке приносить пошесть.

25 Ось, земля “Сіону—Я, Господь, тримаю її у Своїх власних руках;

26 Проте, Я, Господь, віддаю “кесарева—кесареві.

27 Отже, Я, Господь, бажаю, щоб ви придбали землі, щоб ви мали перевагу над цим світом, щоб ви могли мати право на цей світ, щоб їх не могло бути збуджено до гніву.

28 Бо “Сатана вкладає це в їхні серця—гніватися на вас, аж до пролиття крові.

29 Отже, землю Сіону не буде отримано іншим шляхом, ніж придбанням або кров’ю, інакше немає успадкування для вас.

30 І якщо придбанням, ось, благословенні ви є;

31 А якщо кров’ю, то оскільки

вам заборонено проливати кров, знайте, ваші вороги над вами, і вас буде гнано бичем з міста до міста, і з синагоги до синагоги, і мало хто вистоїть, щоб отримати успадкування.

32 Я, Господь, гніваюся на злочестивих; Я утримую Свій Дух від жителів Землі.

33 Я поклявся у Своєму гніві і наказав бути “війнам по лицю землі, і злочестиві вбиватимуть злочестивих, і страх зійде на кожну людину;

34 І “святі також насилу втечуть; проте, Я, Господь, з ними, і ^б зійду в небесах з присутності Мого Батька і поглину “злочестивих невгасимим ‘вогнем.

35 І ось, цього ще немає, але буде незабаром.

36 Отже, бачачи, що Я, Господь, наказав бути цьому всьому на лиці землі, Я бажаю, щоб Моїх святих було зібрано на землі Сіону;

37 І щоб кожна людина взяла “праведність у свої руки і вірність на свої стегна, і піднесла ^б голос попередження до жителів землі; і проголосила і словом, і втечею, що “спустошення зійде на злочестивих.

38 Отже, нехай Мої учні в Кертленді, які живуть на цій

23а Ал. 12:9–11;
УЗ 42:61; 84:19;
107:18–19.

б пп Жива вода.
в Іван 4:14.

25а пп Сіон.

26а Лк. 20:25;
УЗ 58:21–23.

пп Уряд.

28а пп Диявол.

33а пп Війна.

34а пп Святий, Свята.

б пп Друге пришестя
Ісуса Христа.

в Мт. 3:12; 2 Неф. 26:6;
УЗ 45:57; 64:24;

101:23–25, 66.

пп Злочестивість,
Злочестиві.

г пп Вогонь.

37а пп Праведник,
Праведність.

б УЗ 1:4.

в Ісаія 47:11.

фермі, владнають свої мирські клопоти.

39 Нехай Мій слуга Тайтес Біллінгз, який дбає про неї, позбудеться землі, щоб він міг бути готовим наступної весни вирушити у мандрівку до землі Сіону з тими, хто мешкає на лиці її, за винятком тих, кого Я прибережу для Себе, які не підуть, доки Я не накажу їм.

40 І нехай усі гроші, які можна відкласти, — немає значення для Мене, малі ті гроші чи великі, — буде надіслано до землі Сіону тим, кому Я призначив отримати їх.

41 Ось, Я, Господь, дам Своєму слугі Джозефу Сміту молодшому силу, щоб він міг ^арозпізнати через Духа, хто саме має піти до землі Сіону, а хто з Моїх учнів має залишитися.

42 Нехай Мій слуга Ньюел К. Уїтні утримує свою крамницю, або іншими словами, ту крамницю, ще на короткий час.

43 Проте, нехай він виділить усі гроші, які він може виділити, щоб надіслати до землі Сіону.

44 Ось, це все в його власних руках, нехай він чинить згідно з мудрістю.

45 Істинно Я кажу, нехай

його буде висвячено розпорядником між учнями, які залишаться, і нехай його буде висвячено в цю владу;

46 А тепер поспішно відвідай церкви, пояснюючи їм це, з Моїм слугою Олівером Каудері. Ось, це Моя воля — отримувати гроші саме так, як Я вказав.

47 Той, хто є ^авірним і витерпить, подолає світ.

48 Той, хто надсилає скарби до землі Сіону, отримує ^ауспадкування на цьому світі, і його діяння йтимуть за ним слідом, і також винагорода у світі прийдешньому.

49 Так, і благословенними є мертві, що ^апомирають в Господові, відтепер і доки Господь не прийде, і старе ^бпройде, і все стане новим, вони ^апіднімуться з мертвих, і не помруть більше, і отримують успадкування перед Господом у святому місті.

50 І ^аблагословенний той, хто житиме, коли Господь прийде, і збереже віру; проте йому призначено ^бпомерти у віці людини.

51 Отже, діти ^авиростатимуть, доки не стануть старими; старі люди помруть; але вони не будуть спати в пороху, але їх буде ^бзмінено, як оком змигнути.

52 Отже, для цієї мети про-

41а пп Проникливість, дар проникливості.

47а Мос. 2:41; УЗ 6:13.

48а УЗ 101:18.

49а Об. 14:13;

УЗ 42:44–47.

б 2 Кор. 5:17.

в пп Воскресіння.

г Об. 21:4; Ал. 11:45;

УЗ 88:116.

пп Безсмертя,

Безсмертний.

50а пп Благословити,

Благословенний,

Благословення.

б пп Смерть фізична.

51а Ісая 65:20–22;

УЗ 45:58; 101:29–31.

пп Тисячоліття.

б 1 Кор. 15:51–52;

УЗ 43:32.

повідували апостоли світу воскресіння мертвих.

53 Це те, чого ви повинні шукати; і, кажучи мовою Господа, воно тепер уже "поруч і в часі прийдешньому, саме у дні прищестя Сина Людини.

54 А до того часу будуть незрозумні "діви серед мудрих; і в той час настане повне розділення праведних і злочестивих; і в той день надішлю Я Своїх ангелів ^бвирвати злочестивих та кинути їх у незгасимий вогонь.

55 А тепер ось, істинно Я кажу вам, Я, Господь, не задоволений Моїм слугою "Сідні Рігдоном; він ^бпідніс себе у своєму серці і не сприймав пораду, а засмутив Духа;

56 Отже, його "писання є неприйнятним для Господа, і він має скласти інше; і якщо Господь не сприйме його, ось, він не буде більше в тому чині, на який Я призначив його.

57 І знову, істинно Я кажу вам, "ті, хто бажає у своєму серці з лагідністю ^бпопереджати грішників для покаяння, нехай їх буде висвячено в цю владу.

58 Бо це є день попередження, а не день багатьох слів. Бо Мене, Господа, не буде осміяно в ці останні дні.

59 Ось, Я—з висоти, а Моя сила лежить унизу. Я є над усім, і в усьому, і через усе, і "відшукую все, і день настає, коли все буде підвладне Мені.

60 Ось, Я є "Альфа і Омега, Сам Ісус Христос.

61 Отже, нехай усі люди з пересторогою приймають Мое "ім'я на свої уста—

62 Бо ось, істинно Я кажу, що є багато таких, які перебувають під цим осудом, які вживають ім'я Господа, і вживають його надаремно, не маючи повноваження.

63 Отже, нехай церква покається у своїх гріхах, і Я, Господь, володітиму ними; інакше їх буде відсічено.

64 Пам'ятайте, те, що сходить з висоти, є "священним і має ^бпромовлятися з обережністю, і зі стриманістю, що від Духа; і в цьому немає засудження, і ви отримуєте Дух ^счерез молитву; отже, без цього залишається засудження.

65 Нехай Мої слуги Джозеф Сміт молодший і Сідні Рігдон шукають собі дім, як навчено їх Духом через "молитву.

66 Це залишається подолати терпінням, щоб такі могли отримати більший надмір і вічну "вагу ^бслави, а інакше—більше засудження. Амінь.

53а УЗ 35:15.

54а Мт. 25:1–13;
УЗ 45:56–59.

^б Мос. 16:2.

55а пп Рігдон, Сідні.

^б пп Гордина.

56а УЗ 58:50.

57а УЗ 4:3–6.

^б УЗ 18:14–15.

пп Застерігати,
Застереження;
Місіонерська
робота.

59а 1 Кор. 2:10.

60а пп Альфа і Омега.

61а пп Богохульство.

64а пп Святий.

^б пп Благовістя.

^в УЗ 42:14.

65а пп Молитва.

66а 2 Кор. 4:17.

^б Рим. 8:18;

УЗ 58:4; 136:31.

РОЗДІЛ 64

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта старійшинам Церкви в Кертленді, штат Огайо, 11 вересня 1831 року (History of the Church, 1:211–214). Пророк готувався до переїзду в Гайрам, штат Огайо, щоб поновити свою роботу над перекладом Біблії, яку було відкладено, поки він перебував у Міссурі. Група братів, яким було наказано мандрувати в Сіон (Міссурі), була серйозно зайнята приготуваннями до того, щоб від'їхати в жовтні. У цей напружений час було отримано це одкровення.

1–11, Святим заповідано прощати один одного, щоб не залишався на них ще більший гріх; 12–22, Тих, хто не покався, слід судити в церковних судах; 23–25, Того, кого обкладено десятиною, не буде спалено під час Господнього прищестя; 26–32, Святих попереджено не брати в борг; 33–36, Бунтівних буде відсічено від Сіону; 37–40, Церква судитиме на роди; 41–43, Сіон процвітатиме.

ОСЬ, так каже вам Господь Бог ваш: о ви, старійшни Моєї Церкви, прислухайтеся, і почуйте, і отримайте Мою волю щодо вас.

2 Бо істинно Я кажу вам, Я волю, щоб ви ^аподолали світ; отже, Я матиму ^бспівчуття до вас.

3 Є серед вас такі, які згрішили; але істинно Я кажу, цього разу, для Моєї власної ^аслави і для спасіння душ, Я ^бпростив вам ваші гріхи.

4 Я буду милостивим до вас, бо Я дав вам царство.

5 І ^аключі таємниць царства не буде забрано у Мого слуги Джозефа Сміта молодшого тими засобами, які Я призначив, доки він живий, якщо він підкоряється Моїм ^бобрядам.

6 Є ті, які шукали приводу бути проти нього без причини;

7 Проте він згрішив; але істинно Я кажу вам, Я, Господь, ^апрощаю гріхи тим, хто ^бсповідує свої гріхи переді Мною і просить прощення, хто не згрішив на ^ссмерть.

8 Мої учні у дні давнини шукали ^априводу бути один проти одного і не прощали один одного у своїх серцях; і за це зло вони бідували і суворо ^бкаралися.

9 Отже, Я кажу вам, ви повинні ^апрощати один одного; бо той, хто не ^бпрощає своєму

64 2a 1 Іван 5:4.
б пп Співчуття.
3a Мойс. 1:39.
б Ісая 43:25.
5a УЗ 28:7; 84:19.
пп Ключі
священства.
б пп Обряди.

7a пп Відпущення
гріхів; Простити,
Прощати.
б Чис. 5:6–7;
УЗ 19:20; 58:43.
пп Сповідувати,
Сповідь.
в УЗ 76:31–37.

8a пп Суперечка.
б пп Карати,
Покарання.
9a Мр. 11:25–26;
УЗ 82:1.
б Мт. 6:14–15;
Еф. 4:32.

братові його провини, стоїть засуджений перед Господом; бо на ньому залишається більший гріх.

10 Я, Господь, “прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається ^бпрощати всіх людей.

11 І вам слід сказати у своїх серцях — нехай Бог “розсудить між мною і тобою і нагородить тебе згідно з твоїми ^бвчинками.

12 А того, хто не покається у своїх гріхах і не сповідає їх, ви приведете перед “Церквою, і вчините з ним, як писання каже вам, чи по заповіді, чи по одкровенню.

13 І це ви зробите, щоб Бог міг бути прославленим — не тому, що ви не прощаєте, не маючи співчуття, але щоб ви могли бути виправданими в очах закону, щоб ви не образили Того, Хто є вашим Законодавцем —

14 Істинно Я кажу, з цієї причини ви зробите це.

15 Ось, Я, Господь, був розгніваний на того, хто був Моїм слугою Езрою Буттом, і також Моїм слугою Айзеком Морлі, бо вони не дотримувалися ні закону, ні заповіді;

16 Вони прагнули зла у своїх серцях, і Я, Господь, утримав Свого Духа. Вони “засуджували як зле те, у чому не було

зла; проте, Я простив Мого слугу Айзека Морлі.

17 І також Мого слугу “Едварда Партріджа, ось, він згрішив, і ^бСатана прагне знищити його душу; але коли це стане їм відомим і вони покаються у злі, їх буде прощено.

18 А тепер, істинно Я кажу, що доцільно Мені, аби Мій слуга Сідні Гілберт через кілька тижнів повернувся до свого діла і до своїх обов'язків на землі Сіону;

19 І те, що він побачив і почув, можна повідомити Моїм учням, щоб вони не загинули. І з цієї причини Я сказав це.

20 І знову, Я кажу вам, щоб Мій слуга, Айзек Морлі не “спокушався більше того, ніж він може витримати, і не радив неправильно вам на шкоду, Я дав наказ, щоб його ферму було продано.

21 Я не бажаю, щоб Мій слуга Фредерік Дж. Уільямс продавав свою ферму, бо Я, Господь, бажаю зберегти твердиню на землі Кертленда на п'ять років, протягом яких Я не повалю злочестивих, щоб таким чином Я міг спасти декого.

22 І після того дня, Я, Господь, не “вважатиму винними тих, хто йтиме з відкритим серцем до землі Сіону;

10а Вих. 33:19;
Ал. 39:6;
УЗ 56:14.
б Мос. 26:29–31.
11а 1 Сам. 24:13.

б 2 Тим. 4:14.
12а УЗ 42:80–93.
16а 2 Неф. 15:20;
УЗ 121:16.
17а пп Партрідж,

Едвард.
б пп Диявол.
20а пп Спокушати,
Спокуса.
22а пп Провина.

бо Мені, Господу, потрібні ^бсерця дітей людських.

23 Ось, нинішнє названо “сьогодні” аж до ^бпришестя Сина Людини, і це істинно є днем “жертвування і днем для обкладання десятиною Мого народу; бо того, кого обкладають десятиною, не буде ^вспалено при Його пришесті.

24 Бо після сьогодення приходить “спалення—кажучи це мовою Господа—бо істинно Я кажу, завтра всі ^бгордовиті і ті, що чинять злочестиво, будуть наче стерня; і Я спалю їх, бо Я є Господь Саваот; і Я не пощажу нікого, хто залишиться у “Вавилоні.

25 Отже, якщо ви вірите Мені, ви трудитиметесь, поки ще це зветься “сьогодні”.

26 І не годиться, щоб Мої слуги “Ньюел К. Уїтні й Сідні Гілберт продавали свою ^бкрамницю й своє майно; бо це не є мудрістю, доки решта Церкви, яка залишається на цьому місці, не піде до землі Сіону.

27 Ось, це сказано в Моїх законах, тобто забороне-

но, “заборговувати вашим ворогам;

28 Але ось, не було сказано жодного разу, що Господь не може взяти, коли Йому завгодно, і заплатити, як Йому здається кращим.

29 Отже, оскільки ви є розпорядниками, ви маєте Господнє доручення; і що б ви не робили згідно з волею Господа є Господньою справою.

30 І Він поставив вас, щоб забезпечувати Його святих у ці останні дні, щоб вони могли отримати “успадкування на землі Сіону.

31 І ось, Я, Господь, проголошую вам, і Мої “слова певні і ^бвиправдаються, що вони отримають його.

32 Але все має статися у свій час.

33 Отже, не “втомлюйтесь у добротності, бо ви закладаєте основи великої роботи. І з ^бмалого виходить те, що є великим.

34 Ось, Господу “потрібні ^бсерце і небайдужий розум; і небайдужі та ^впослушні

22б Вих. 35:5;

УЗ 59:15; 64:34.

23а УЗ 45:6; 64:24–25.

б пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

в пп Жертва,
Жертвувати.

г Мал. 3:10–11.

пп Десятини,
Десятина.

д Мал. 4:1;

3 Неф. 25:1;

ДС—Іст. 1:37.

24а Ісаія 66:15–16.

пп Земля—

Очищення землі;
Світ—Кінець світу.

б Мал. 3:15;

2 Неф. 12:12; 23:11.

пп Гординя.

в УЗ 1:16.

пп Вавилон.

26а пп Уїтні, Ньюел К.

б УЗ 57:8.

27а пп Борг.

30а УЗ 63:48.

31а Мр. 13:31;

2 Неф. 31:15;

УЗ 1:37–38.

б УЗ 76:3.

33а Гал. 6:9.

б УЗ 123:16.

34а Мих. 6:8.

б Повтор. 32:46;

Єг. 22:5;

Морм. 9:27.

пп Серце.

в Ісаія 1:19.

пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

куштуватимуть блага землі Сіону в ці останні дні.

35 А "бунтівних буде ^бвідсічено від землі Сіону і відправлено геть, і вони не успадкують цю землю.

36 Бо істинно Я кажу, що бунтівні не є від крові "Єфрема, отже їх буде вирвано.

37 Ось, Я, Господь, створив Свою Церкву в ці останні дні, як суддю, який сидить на пагорбі, тобто на високому місці, щоб судити народи.

38 Бо станеться, що жителі Сіону "судитимуть усе, що належить Сіону.

39 І брехунів та лицемірів буде виявлено ними, і тих, хто

не є "апостолами і пророками, буде розпізнано.

40 І навіть "єпископа, який є ^бсуддею, і його радників, якщо вони не вірні у своєму "управительстві, буде осуджено, й інших буде поставлено замість них.

41 Бо, ось, Я кажу вам, що "Сіон процвітає, і ^бслава Господа буде на ньому;

42 І буде він "прапором людям, і прийдуть до нього з кожного народу під небесами.

43 І прийде день, коли народи землі "затремтять через нього, і боятимуться через його грізних. Господь сказав це. Амін.

РОЗДІЛ 65

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у жовтні 1831 року (History of the Church, 1:218). Пророк визначає це одкровення як молитву.

1–2, Ключі царства Бога ввірено людині на землі, і справа євангелії переможе; 3– 6, Тисячолітнє царство небесне прийде і з'єднається з царством Бога на землі.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, і ось, Голос немовби того, кого послано з висоти, хто є мо-

гутнім і сильним, чия хода сягає кінців землі, так, чий голос звучить людям: "Готуйте путь Господу, рівняйте стежки Йому.

2 "Ключі ^бцарства Бога ввірено людині на землі, і звідти покотиться євангелія аж до кінців землі, наче ^бкамінь,

35а пп Бунт.

^б УЗ 41:5; 50:8–9; 56:3.
пп Відлучення від Церкви.

36а Повтор. 33:16–17.

38а Ісая 2:3–4;
УЗ 133:21.

39а Об. 2:2.

пп Апостол.

40а пп Єпископ.

^б УЗ 58:17; 107:72–74.

^в пп Управитель,
Управительство.

^г УЗ 107:99–100.

41а пп Сіон.

^б УЗ 45:67; 84:4–5;
97:15–20.

пп Слава.

42а пп Прапор.

43а Ісая 60:14;

УЗ 97:19–20.

65 1а Ісая 40:3;

Мт. 3:3;

Іван 1:23.

2а Мт. 16:19;

УЗ 42:69.

пп Ключі

священства.

^б УЗ 90:1–5.

^в Дан. 2:34–45.

який відсічено від гори без рук, покотиться, доки він не наповнить усю землю.

3 Так, голос волающий: Готуйте путь Господу, готуйте вечерю Агнця, приготуйтеся для Нареченого.

4 Моліться Господу, прикликайте Його святе ім'я, сповіщайте про Його чудесні діяння серед людей.

5 Прикликайте Господа, щоб Його царство могло йти по землі, щоб жителі її могли сприймати його і бути гото-

вими до днів прийдешніх, у які Син Людини зійде в небесах, одягнений у яскравість Своєї слави, щоб зустріти царство Бога, яке встановлено на землі.

6 Отже, нехай царство Бога йде вперед, щоб царство небесне могло прийти, щоб Тебе, о Боже, могло бути прославлено як на небі, так і на землі, щоб Твоїх ворогів могло бути підкорено; бо Твоя є честь, сила і слава на віки вічні. Амінь.

РОЗДІЛ 66

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Оренджі, штат Огайо, 25 жовтня 1831 року (History of the Church, 1:219–221). Це був перший день важливої конференції. У передмові до цього одкровення Пророк писав: “На прохання Уільяма Е. Маклелліна, я запитав у Господа і отримав наступне” (History of the Church, 1:220).

1–4, Вічний завіт є повнотою євангелії; 5–8, Старійшинам слід проповідувати, свідчити і розмірковувати з людьми; 9–13, Вірне священне служіння забезпечує успадкування вічного життя.

ОСЬ, так каже Господь Моєму слугі Уільяму Е. Маклелліну: Благословенний ти, оскільки ти відвернувся від своїх беззаконь і отримав Мої істини, каже Господь,

Викупитель твій, Спаситель світу, саме всіх тих, хто вірить в Моє ім'я.

2 Істинно Я кажу тобі, благословенний ти за те, що сприйняв Мій вічний завіт, саме повноту Моєї євангелії, надіслану дітям людським, щоб вони могли мати життя і стати причасниками слав, які мають бути відкриті в останні дні, як було написано пророками й апостолами в дні давнини.

2г Пс. 72:19.
пп Даниїл—
Книга Даниїла;
Останні дні.

3а Мт. 22:1–14;
Об. 19:9;
УЗ 58:11.
б пп Молодий.

5а Мт. 24:30.
б Пс. 93:1.
в пп Слава.
г Дан. 2:44.
6а пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.
б Об. 11:15.

в 1 Хр. 29:11; Мт. 6:13.
66 1а Іван 1:12.
пп Вірування,
Вірувати.
2а пп Новий і
Вічний завіт.
б Іван 10:10;
3 Нэф. 5:13.

3 Істинно Я кажу тобі, Мій слуго Уільям, що ти чистий, але не повністю; тож покайся в тому, що не є приємним в Моїх очах, каже Господь, бо Господь ^апокаже це тобі.

4 А тепер, істинно, Я, Господь, покажу тобі, чого Я волюю стосовно тебе, тобто, якою є Моя воля стосовно тебе.

5 Ось, істинно Я кажу тобі, що це є Моя воля, щоб ти ^апроголошував Мою евангелію з краю до краю і від міста до міста, так, у тих навколишніх краях, де її не було проголошено.

6 Не затримуйся на багато днів у цьому місці; не йди ще до землі Сіону; але скільки можеш відправляти, відправляй; з іншого приводу не думай про своє майно.

7 ^аЙди до східних земель, принось ^бсвідчення в кожному місці, кожному народові і в їхніх синагогах, розмірковуючи з людьми.

8 Нехай Мій слуга Сем'юел Г. Сміт піде з тобою, і не за-

лишай його, і дай йому свої настанови; і того, хто є вірним, буде зроблено ^асильним у кожному місці; і Я, Господь, піду з тобою.

9 Покладай ^аруки свої на хворих, і вони ^бвидужають. Не повертайся, доки Я, Господь, не пошлю тебе. Будь терпеливим у бідуваннях. ^аПроси, і ти отримаєш; стукай, і тобі буде відкрито.

10 Не прагни бути обтяженим. Полиш усяку неправедність. Не чини ^аперелюбу—спокуси, яка непокоїла тебе.

11 ^аДотримуйся цих висловів, бо вони є істинними і вірними; і ти звеличиш свій чин, і зрушиш багатьох людей до ^бСіону з ^апіснями вічної радості над їхніми головами.

12 ^аПродовжуй робити це аж до кінця, і ти матимеш ^бвінець вічного життя і будеш праворуч Мого Батька, Який сповнений благодаті й істини.

13 Істинно, так каже Господь ^аБог твій, Викупитель твій, Сам Ісус Христос. Амінь.

РОЗДІЛ 67

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у листопаді 1831 року (History of the Church, 1:224–225). Нагодою була особлива конференція, на якій було розглянуто і

3а Кн. Як. 4:7;

Етер 12:27.

5а Мр. 16:15.

7а УЗ 75:6.

б пп Свідок,
Свідчення.

8а УЗ 52:17; 133:58.

9а пп Благословення
хворих;

Рукопокладання.

б Мт. 9:18.

пп Зцілити,
Зцілення.

в Як. 1:5.

10а пп Перелюб.

11а УЗ 35:24.

б УЗ 11:6.

в Ісая 35:10;

УЗ 45:71.

пп Співати.

12а 2 Тим. 3:14–15;

2 Неф. 31:20.

б Ісая 62:3;

Мт. 25:21;

1 Пет. 5:4.

13а пп Бог, Божество—

Бог Син.

прийнято рішення щодо видання одкровень, отриманих на той час від Господа через Пророка (див. заголовок до розділу 1). Було вирішено, що Олівер Каудері та Джон Уїтмер візьмуть рукописи одкровень до Інденденса, де У. У. Фелпс видасть їх як *Book of Commandments* (Книгу Заповідей). Багато братів урочисто свідчили, що одкровення, зібрані тоді для видання, були справді істинними, як засвідчив Святий Дух, що пролився на них. Пророк пише, що після того, як було отримано одкровення, відоме як розділ 1, поширювалися негативні відгуки про мову, використану в одкровеннях. Надійшло це одкровення.

1–3, Господь чує молитви і дглядає за Своїми старійшинами; 4–9, Він кидає виклик наймудрішій особі відтворити найменше з Його одкровень; 10–14, Вірних старійшин буде оживлено Духом, і вони побачать обличчя Бога.

ДИВІТЬСЯ та прислухайтеся, о ви, “старійшини Моєї Церкви, які зібралися разом, чий молитви Я почув, і чий серця Я знаю, і чий бажання дійшли до Мене.

2 Слухайте і знайте, Мої “очі на вас, і небеса й земля в Моїх руках, і багатства вічності є Моїми, щоб роздавати їх.

3 Ви намагалися повірити, що отримаєте благословення, яке було запропоноване вам; але ось, істинно Я кажу вам, що були “острахи у ваших серцях, і істинно це є причиною того, що ви не отримали.

4 А тепер Я, Господь, даю вам “свідчення про істинність цих заповідей, які покладено перед вами.

5 Ваші очі були на Моєму слугі Джозефові Сміті молодшому, і його “мову ви знали, і його недосконалості ви знали; і ви прагнули в серцях своїх знання, щоб висловитися краще за його мову; це ви також знаєте.

6 А тепер знайдіть у Книзі Заповідей хоча б найменшу серед них, і призначте того, хто є “наймудрішим серед вас;

7 Або, якщо будь-хто серед вас створить подібну до неї, тоді вас буде виправдано в тому, що ви говорите, що не знаєте, чи істинні вони;

8 Але якщо ви не можете створити подібної до неї, ви під засудженням, якщо не “свідчите, що вони є істинними.

9 Бо ви знаєте, що немає неправедності в них, а те, що “праведне, сходить з висоти, від Батька ^бсвітил.

10 І знову, істинно Я кажу вам, що це ваш привілей, і обіцяння Я даю вам, тим,

67 1а пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).
2а Пс. 34:16.
3а пп Страх.

4а пп Істина; Свідок, Свідчення.
5а УЗ 1:24.
6а 2 Неф. 9:28–29, 42.
8а пп Свідок,

Свідчення.
9а Морон. 7:15–18.
б Як. 1:17;
УЗ 50:24;
84:45; 88:49.

кого було висвячено на це священнослужіння, що якщо ви скинете з себе ^бревнощі та ^бстрахи і ^взмиритесь переді Мною, бо ви недостатньо смиренні, ^взавісу буде розірвано, і ви ^гпобачите Мене і знатимете, що Я є,— не плотським і не природним розумом, а духовним.

11 Бо жодна ^алюдина у плоті не бачила Бога ніколи, якщо не була оживлена Духом Бога.

12 Ані жодна ^априродна людина не може витримати

присутність Бога, ані плотський розум.

13 Ви тепер не в змозі витримати ні присутності Бога, ні священнослужіння ангелів, отже, продовжуйте з ^атерпінням, доки вас не буде ^бвдосконалено.

14 Не давайте своєму розуму відвернутися; і коли ви будете ^агідними, у Мій належний час, ви побачите і пізнаєте те, що було даровано вам руками Мого слуги Джозефа Сміта молодшого. Амінь.

РОЗДІЛ 68

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у листопаді 1831 року, на прохання Орсона Гайда, Люка С. Джонсона, Лаймана Е. Джонсона та Уільяма Е. Маклелліна (History of the Church, 1:227–229). Хоч це одкровення було дане у відповідь на благання, аби дізнатися про думку Господа щодо названих старійшин, більшість змісту стосується всієї Церкви.

1–5, Слова старійшин, спонукуваних Святим Духом, є Писанням; 6–12, Старійшини мають проповідувати і христити, і ознаки йтимуть слідом за істинно віруючими; 13–24, Першонароджений серед синів Аарона може служити Верховним єпископом (тобто тримати ключі єпископального президентства) під керівництвом Першого Президентства; 25–28, Батькам заповідано навчати євангелії своїх дітей; 29–35,

Святи мають додержуватися дня Суботнього, трудитися старанно і молитися.

МОГО слугу, Орсона Гайда, було покликано через його висвячення, проголошувати вічну євангелію, ^аДухом живого Бога, від народу до народу і від краю до краю, у громадах злочестивих, у їхніх синагогах, розмірковуючи з ними і роз'яснюючи їм усі писання.

10а пп Ревнивий, Ревнощі.
б пп Страх.
в пп Упокоритися, Покірність.
г пп Завіса.
д УЗ 88:68; 93:1; 97:16.

11а пдс, Вих. 33:20, 23;
Іван 1:18; 6:46;
пдс, 1 Іван 4:12;
УЗ 84:19–22;
Мойс. 1:11, 14.
12а Мос. 3:19.
пп Тілесна людина.

13а Рим. 2:7.
пп Терпіння.
б Мт. 5:48;
3 Неф. 12:48.
14а пп Достойність,
Достойний.
68 1а пп Святий Дух.

2 І слухайте, і знайте, це є зразок для всіх тих, кого було висвячено в це священство, кому призначено цю місію— іти вперед.

3 І це є зразок для них, щоб вони ^аговорили так, як їх спонукає Святий Дух.

4 І те, що вони говоритимуть, спонукувані ^аСвятим Духом, буде Писанням, буде волею Господа, буде думкою Господа, буде словом Господа, буде голосом Господа і ^бсилою Бога на спасіння.

5 Ось, це є обіцяння Господа вам, о ви, Мої слуги.

6 Отже, будьте в доброму гуморі і не ^абійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас; і ви будете свідчити про Мене, Самого Ісуса Христа, що Я є Син живого Бога, що Я був, що Я є, і що Я маю прийти.

7 Це є слово Господа до тебе, Мого слуги ^аОрсона Гайда, і також до Мого слуги Люка Джонсона, і до Мого слуги Лаймана Джонсона, і до Мого слуги Уільяма Е. Маклелліна, і до всіх вірних старійшин Моєї Церкви—

8 ^аІдїть по всьому світу, ^бпроповідуйте євангелію кожно-

му ^астворінню, діючи в ^вповноваженні, яке Я дав вам, ^дхристиячи в ім'я Батька, і Сина, і Святого Духа.

9 І ^атой, хто вірить і буде хрищений, буде ^бспасенний, а той, хто не вірить, буде ^взасуджений.

10 І того, хто вірить, буде благословлено ^аознаками, що придуть слідом, саме так, як написано.

11 І тобі буде дано знати ^аознаки часів і ознаки пришестя Сина Людини;

12 І усіх тих, про кого свідчитиме Батько, тобі буде дано владу ^азапечатувати їх на вічне життя. Амін.

13 А тепер, стосовно справ на доповнення до завітів і заповідей, ось вони—

14 Після цього залишається у належний час Господа по-святити інших ^аєпископів для Церкви, щоб вони служили саме так, як перший;

15 Отже, вони будуть ^апервосвящениками, хто є достойними, і ^бПерше Президентство Мелхиседекового священства призначить їх, якщо вони не є прямими нащадками ^аАарона.

16 А якщо вони будуть пря-

3а 2 Пет. 1:21;

УЗ 18:32;

42:16; 100:5.

4а пп Одкровення;

Святий Дух.

б Рим. 1:16.

6а Ісаї 41:10.

7а пп Гайд, Орсон.

8а УЗ 1:2; 63:37.

б пп Місіонерська
робота;

Проповідувати.

в Мр. 16:15.

г пп Повноваження.

д пп Хрищення,

Христити.

9а Мр. 16:16;

УЗ 20:25.

б пп Спасіння.

в пп Осуд.

10а пп Ознака.

11а пп Ознаки часів.

12а УЗ 1:8; 132:49.

пп Запечатувати,

Запечатування.

14а пп Єпископ.

15а УЗ 72:1.

б пп Перше

Президентство.

в пп Аарон, брат

Мойсеїв.

мими нащадками ^аАарона, вони матимуть законне право на єпископат, якщо вони першонароджені серед синів Аарона;

17 Бо першонароджений утримує право президентства над цим священством і ^аключі, або повноваження над ним.

18 Жодний чоловік не має законного права на цей чин, щоб утримувати ключі цього священства, якщо він не є ^апрямим нащадком і першонародженим Аарона.

19 Але, оскільки ^апервосвященик Мелхиседекового священства має повноваження виконувати обов'язки в усіх нижчих чинах, він може виконувати обов'язки і в чині ^бєпископа, коли не можна знайти жодного прямого нащадка Аарона, і коли його покликано, і посвячено, і висвячено до цієї влади під руками Першого Президентства Мелхиседекового священства.

20 А прямого нащадка Аарона також має бути призначено цим Президентством, і знайдено достойним, і ^апомазано, і ^бвисвячено під руками цього Президентства, інакше вони не мають законного пов-

новаження виконувати обов'язки у своєму священстві.

21 Але, через постанову щодо їхнього права священства, яке переходить від батька до сина, вони можуть заявити про своє право на помазання, якщо вони у будь-який час зможуть довести своє походження або встановити його через одкровення від Господа під руками вищезгаданого Президентства.

22 І знову, жодного єпископа або первосвященика, якого буде посвячено на це священнослужіння, не можна судити або засуджувати за будь-який злочин інакше, як перед ^аПершим Президентством Церкви;

23 І якщо його буде визнано винним перед цим Президентством, свідченням, яке буде безсумнівним, його буде засуджено;

24 І якщо він покається, його буде ^апрощено, згідно з завітами й заповідями Церкви.

25 І знову, якщо ^абатьки мають дітей у Сіоні або в будь-якому з його ^бколів, які організовано, і не ^авчать їх розуміти вчення про покаяння, віру в Христа, Сина живого Бога, і хрищення й дар Святого Духа рукопокладан-

16а УЗ 107:15–17.
пп Ааронове священство.

17а пп Ключі священства.

18а Вих. 40:12–15;
УЗ 84:18;
107:13–16, 70–76.

19а пп Первосвященик.
^б пп Єпископ.

20а пп Помазати,
Помазувати.

^б пп Висвячувати,
Висвячення.

22а пп Перше
Президентство.

24а пп Простити,
Процати.

25а пп Сім'я—
Батьківські
обов'язки.

^б пп Кіл.
в пп Навчати,
Учитель.

ням у віці 'восьми років, ^дгріх буде на головах батьків.

26 Бо це буде законом для жителів "Сіону або будь-якого з його колів, які організовано.

27 І їхні діти будуть "охрищені для ^бвідпущення їхніх гріхів у "вісім років і отримують рукопокладання.

28 І вони також мають навчати своїх дітей "молитися і ходити чесно перед Господом.

29 І жителі Сіону мають також дотримуватися "Суботнього дня, щоб святити його.

30 І жителі Сіону також мають пам'ятати свою працю, оскільки їх призначено працювати, з усією вірністю, бо про ледаря згадається перед Господом.

31 Тепер, Я, Господь, не зовсім задоволений жителями

Сіону, бо є "ледарі серед них; і їхні діти також зростають у ^бзлочестивості; вони також не "прагнуть щиро багатств вічності, але їхні очі повні жадібності.

32 Такого не повинно бути, і з цим треба покінчити серед них; отже, нехай Мій слуга Олівер Каудері несе ці висловлення до землі Сіону.

33 І заповідь Я даю їм: той, хто не дотримується своїх "молитов перед Господом у належний для цього час, нехай його буде ^бзгадано перед суддею Мого народу.

34 Ці "висловлення є істинними й вірними; отже, не порушуйте їх, і нічого не ^бзабирайте з них.

35 Ось, Я є "Альфа і Омега, і Я ^бприйду скоро. Амінь.

РОЗДІЛ 69

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Гайрамі, штат Огайо, у листопаді 1831 року (History of the Church, 1:234–235). Зібрання одкровень, призначених для раннього видання, було схвалено на спеціальній конференції 1 листопада. Третього листопада одкровення, яке з'являється тут як розділ 133, було додано і названо Додаток. Рішенням конференції Оліверу Каудері було призначено відвезти рукопис зібраних одкровень і заповідей в Індепенденс, штат Міссурі, для друкування. Він також мав узяти з собою гроші, які було пожертвовано для розбудови Церкви в Міссурі. Оскільки шлях йому пролягав через малозаселений край до кордонів, бажано було мати супутника.

25^г УЗ 18:42; 20:71.

д Кн. Як. 1:19;
УЗ 29:46–48.

26а пп Сіон.

27а пп Хрищення,
Христити.

б пп Відпущення
гріхів.

в пп Звіт, Підзвітний,

Підзвітність.

28а пп Молитва.

29а УЗ 59:9–12.

пп Суботній день.

31а пп Лінивий, Лінощі.

б пп Злочестивість,
Злочестиві.

в УЗ 6:7.

33а пп Молитва.

б пп Карати,

Покарання;

Суд, Судити.

34а Об. 22:6.

б УЗ 20:35; 93:24–25.

35а пп Альфа і Омега.

б УЗ 1:12.

1–2, Джон Уїтмер має супроводжувати Олівера Каудері в Міссурі; 3–8, Він також має проповідувати і збирати, вести та записувати історичні дані.

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ до Мене, каже Господь Бог ваш, заради Мого слуги “Олівера Каудері. На Мій розсуд, це не є мудрість доручати йому заповіді та гроші, які він має відвезти до землі Сіону, якщо не поїде з ним хтось відданий і вірний.

2 Отже, Я, Господь, бажаю, щоб Мій слуга “Джон Уїтмер поїхав з Моїм слугою Олівером Каудері;

3 І також щоб він продовжував писати і вести “історію всього важливого, що він буде спостерігати і дізнаватися стосовно Моєї Церкви;

4 І також щоб він отриму-

вав “пораду й допомогу від Мого слуги Олівера Каудері та інших.

5 І також Мої слуги, що є всюди на землі, мають посилати звіти про своє “управительство до землі Сіону;

6 Бо земля Сіону має бути основою і місцем отримання і звершення всього цього.

7 Проте нехай Мій слуга Джон Уїтмер мандрує багато разів з місця на місце і з церкви до церкви, щоб він міг легше отримувати знання—

8 Проповідуючи і роз’яснюючи, записуючи, переписуючи, відбираючи й отримуючи все, що буде на благо Церкві та для підростаючих поколінь, які виростуть на землі “Сіону, щоб володіти нею від покоління до покоління, на віки вічні. Амінь.

РОЗДІЛ 70

Одкровення, дане через пророка Джозефа Смїта в Кертленді, штат Огайо, 12 листопада 1831 року (History of the Church, 1:235–237). Історія, написана Пророком, стверджує, що відбулося чотири спеціальні конференції з 1-ого по 12-е листопада включно. Під час останнього з цих зібрань розглядалося велике значення Book of Commandments (Книги Заповідей), пізніше названої Doctrine and Covenants (Учення і Завіти); і пророк посилається на неї як на “основу Церкви в ці останні дні і благо для світу, що показує, що ключі таємниць царства нашого Спасителя знову довірено людині” (History of the Church, 1:235).

1–5, Призначено розпорядників для видання одкровень; 6–13, Ті, хто зайняті духовними труда-

ми, достойні своєї платні; 14–18, Святі мають бути рівними в мирському.

69 1а пп Каудері,
Олівер.
2а пп Уїтмер, Джон.

3а УЗ 47:1–3; 85:1.
4а пп Порада.
5а пп Управитель,

Управительство.
8а пп Сіон.

ДИВІТЬСЯ та прислухай-
теся, о ви, жителі Сіону, і
всі ви, люди Моєї Церкви, які
далеко, і почуйте слово Го-
спода, яке Я даю Моєму слугі
Джозефу Сміту молодшому,
і також Моєму слугі Мартіну
Гаррісу, і також Моєму слугі
Оліверу Каудері, і також
Моєму слугі Джону Уітмеру,
і також Моєму слугі Сідні
Рігдону, і також Моєму слугі
Уільяму У. Фелпсу, як запо-
відь до них.

2 Бо Я даю їм заповідь; отже,
прислухайтеся і почуйте, бо
так каже їм Господь:

3 Я, Господь, призначив їх і
висвятив їх бути “розпоряд-
никами над одкровеннями й
заповідями, які Я дав їм і які
Я віднині даватиму їм;

4 І звіт про це управитель-
ство вимагатиму Я від них у
день суду.

5 Отже, Я призначив їм, і це
їхня справа в Церкві Бога,
розпоряджатися ними і спра-
вами, пов’язаними з ними,
так, благами від них.

6 Отже, заповідь Я даю їм,
щоб вони не давали цього
ані церкві, ані світу;

7 Проте, якщо вони отриму-
ватимуть більше, ніж необ-
хідно для їхніх потреб і для
їхніх бажань, це буде переда-
но до Моєї “комори”;

8 І блага буде посвячено
жителям Сіону і їхнім поко-

лінням, якщо вони стануть
“спадкоємцями, згідно з за-
конами царства.

9 Ось те, що Господь вима-
гає від кожної людини в її
“управительстві, саме так, як
Я, Господь, призначив або
віднині призначу кожній
людині.

10 І ось, від цього закону
не звільнено жодного, хто
належить до Церкви живого
Бога.

11 Так, ні єпископа, ні “роз-
порядника, який утримує
Господню комору, ні того,
кого призначено на управи-
тельство над мирським.

12 Той, кого призначено ке-
рувати духовним, “достойний
своєї платні, так само як і ті,
кого призначено на управи-
тельство в мирському;

13 Так, навіть рясніше, і ряс-
нота ця примножується для
них через прояви Духа.

14 Проте, у мирському ви
маєте бути “рівними, і в цьо-
му не повинно бути невдо-
воленості, інакше рясноту
проявів Духа буде забрано.

15 Тепер, цю “заповідь Я даю
Моїм слугам для їхнього бла-
га, доки вони залишаються,
щоб проявилися Мої благо-
словення на їхніх головах, і
для винагороди за їхню ^бста-
ранність, і для їхньої безпеки;

16 Для їжі і для “одягу; для
успадкування; для домівок

70 *3a* 1 Кор. 4:1;

УЗ 72:20.

7*a* УЗ 72:9–10.

8*a* УЗ 38:20.

9*a* пп Управитель,

Управительство.

11*a* УЗ 57:6.

12*a* Лк. 10:7.

14*a* УЗ 49:20.

пп Посвячувати,

Закон посвячення.

15*a* Повтор. 10:12–13.

б пп Старанність.

16*a* УЗ 59:16–20.

і для земель, у які б обставили Я, Господь, їх не поставив, і куди б Я, Господь, їх не послав.

17 Бо вони були вірними “багато в чому і чинили до-

бре настільки, наскільки не грішили.

18 Ось, Я, Господь, є “милостивим і благословлю їх, і вони ввійдуть у радість від цього. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 71

Одкровення, дане пророку Джозефу Сміту і Сідні Рігдону в Гайрамі, штат Огайо, 1 грудня 1831 року (History of the Church, 1:238–239). Пророк продовжував перекладати Біблію з Сідні Рігдоном, який був йому за писаря, доки це одкровення не було отримано, і в цей час переклад було тимчасово відкладено, щоб надати їм змогу виконати настанову, дану в цьому одкровенні. Браття мали піти проповідувати, щоб угамувати недружні настрої, що поширилися проти Церкви в результаті видання деяких газетних статей Езри Бута, який впав у відступництво.

1–4, Джозефа Сміта й Сідні Рігдона послано проголошувати євангелію; 5–11, Ворогів святих буде збентежено.

ОСЬ, так каже Господь вам, Моїм слугам Джозефу Сміту молодшому і “Сідні Рігдону, що істинно настав час, коли необхідно і доцільно для Мене, щоб ви відкрили свої вуста в “проголошенні Моєї євангелії, справ царства, роз’яснюючи його “таємниці через Писання згідно з тією частиною Духа і влади, яку буде дано вам, саме так, як Я волюю.

2 Істинно Я кажу вам, проголошуйте світові у навколишніх краях, і також у Церкві

якийсь час, а саме доки вам не буде повідомлено.

3 Істинно це є тимчасовою місією, яку Я вам даю.

4 Отже, трудіться в Моєму винограднику. Закликайте жителів землі і свідчіть, і готуйте шлях для заповідей і одкровень, які мають надійти.

5 Тепер ось, це є мудрість; той, хто читає, нехай “зрозуміє і “сприйме також;

6 Бо тому, хто сприймає це, буде дано більш “рясно, а саме владу.

7 Отже, приводьте у “замішання своїх ворогів; закликайте їх “зустрічатися з вами і на людях, і приватно; і якщо ви будете вірними, їхній сором буде явним.

17а Мт. 25:21–23.

18а пп Милостивий, Милість.

71 1а пп Рігдон, Сідні.

б пп Місіонерська робота.
в УЗ 42:61, 65.

5а пп Розуміння.

б Ал. 12:9–11.

6а Мт. 13:12.

7а Мойс. 7:13–17.

б УЗ 63:37; 68:8–9.

8 Отже, нехай вони подадуть свої сильні докази проти Господа.

9 Істинно, так каже вам Господь: ніяка “зброя, яку створено проти вас, не буде успішною;

10 І хто б не підняв свій голос проти вас, він зазнає поразки в Мій належний час.

11 Отже, дотримуйтесь Моїх заповідей; вони є істинними й вірними. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 72

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 4 грудня 1831 року (History of the Church, 1:239–241). Кілька старійшин і членів Церкви зібралися, щоб дізнатися про свій обов’язок, і щоб бути наставленими в ученнях Церкви. Цей розділ є збіркою двох одкровень, отриманих того ж самого дня. Вірші з 1-го по 8-ий повідомляють про покликання Ньюела К. Уїтні єпископом. Його було тоді покликано і висвячено, після чого було отримано вірші з 9-го по 26-ий, які давали додаткову інформацію щодо обов’язків єпископа.

1–8, Старійшини мають давати звіт єпископу про своє управління; 9–15, Єпископ утримує комору і дбає про бідних і нужденних; 16–26, Єпископи мають підтверджувати достоїнство старійшин.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ і почуйте голос Господа, о ви, хто зібралися разом, хто є “первосвященниками Моєї Церкви, кому було дано ^бцарство і владу.

2 Бо істинно, так каже Господь, це є доцільним для Мене, щоб було призначено “єпископа для вас, або з-поміж вас, для Церкви в цій частині Господнього виноградника.

3 І істинно в цьому ви вчинили мудро, бо вимагається Господом з руки кожного “управителя давати ^бзвіт про його “управительство в часі і у вічності.

4 Бо той, хто є вірним і “мудрим у часі, вважається гідним успадкувати ^боселі, приготовлені для нього Моїм Батьком.

5 Істинно Я кажу вам, старійшини Церкви в цій частині Мого “виноградника мають давати звіт про своє управління єпископу, якого буде призначено Мною в цій частині Мого виноградника.

6 Це має бути записано і передано єпископу в Сіоні.

9а Ісая 54:17.

72 1а УЗ 68:14–19.

б пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

2а пп Єпископ.

3а пп Управитель,
Управительство.
б УЗ 42:32; 104:11–13.
в Лк. 19:11–27.

4а Мт. 24:45–47.

б УЗ 59:2.

5а пп Виноградник
Господній.

7 І обов'язок "єпископа має бути повідомленим через заповіді, які було дано, і голосом конференції.

8 І тепер, істинно Я кажу вам, що Мій слуга "Ньюел К. Уїтні є тим чоловіком, якого буде призначено й висвячено в цю владу. Це є воля Господа Бога вашого, вашого Викупителя. Саме так. Амінь.

9 Слово Господа, на додаток до закону, який було дано, що повідомляє про обов'язок єпископа, якого було висвячено для Церкви у цій частині виноградника, істинно є таким—

10 Утримувати Господню "комору; одержувати кошти Церкви в цій частині виноградника;

11 Приймати звіт старійшин, як було заповідано раніше; і "задовольняти їхні потреби, а вони мають платити за те, що вони отримують, якщо їм є чим платити;

12 Щоб це також можна було б посвятити на благо Церкви, бідним та нужденним.

13 І у того, хто не "має чим платити, рахунок буде взято і передано єпископу в Сіоні, який заплатить борг з того, що Господь віддасть у його руки.

14 І труди вірних, які трудяться в духовних справах, у врядуванні євангелії та

справах царства для Церкви і для світу, будуть сплатою боргу єпископу в Сіоні;

15 Таким чином, це йде від Церкви, бо згідно з "законом, кожна людина, яка приходить у Сіон, повинна покласти все перед єпископом в Сіоні.

16 І тепер, істинно Я кажу вам, що, оскільки кожний старійшина в цій частині виноградника має дати звіт про своє управління єпископові в цій частині виноградника—

17 "Посвідчення від судді, або єпископа в цій частині виноградника, для єпископа в Сіоні, робить кожну людину прийнятною і відповідає всьому для успадкування і для того, щоб бути сприйнятим як мудрий ⁶управитель і як вірний трудівник;

18 Інакше єпископ Сіону не прийме його.

19 І тепер, істинно Я кажу вам, нехай кожного старійшину, який даватиме звіт єпископові Церкви в цій частині виноградника, буде рекомендовано церквою або церквами, в яких він трудиться, щоб він міг мати собі та своїм звітам схвалення в усьому.

20 І знову, нехай Мої слуги, яких призначено управителями над "письмовими справами

7а УЗ 42:31; 46:27;
58:17–18; 107:87–88.
8а пп Уїтні, Ньюел К.
10а УЗ 70:7–11; 78:3.
пп Комора.

11а УЗ 75:24.
13а пп Бідний, Бідні.
15а УЗ 42:30–31.
пп Посвячувати,
Закон посвячення.

17а УЗ 20:64, 84.
б УЗ 42:32.
20а УЗ 70:3–5.

Моєї Церкви, мають право на допомогу від єпископа або єпископів у всьому—

21 Щоб “одкровення могли бути виданими і йти до кінців землі; щоб вони також могли отримати кошти, які будуть на благо Церкви в усьому;

22 Щоб вони також могли мати собі схвалення в усьому і вважатися мудрими управителями.

23 І тепер, ось, це має бути зразком для всіх поширених філій Моєї Церкви, у якій би землі вони не встановлюва-

лись. І тепер Я закінчую Свої висловлювання. Амінь.

24 Кілька слів на додаток до законів царства, стосовно членів Церкви—ті, кого “призначено Святим Духом іти до Сіону, і ті, хто має привілей іти до Сіону—

25 Нехай вони несуть єпископу посвідчення від трьох старійшин Церкви або посвідчення від єпископа;

26 Інакше той, хто йтиме до землі Сіону, не вважатиметься мудрим управителем. Це також є зразком. Амінь.

РОЗДІЛ 73

Одкровення, дане пророку Джозефу Сміту і Сідні Рігдону в Гайрамі, штат Огайо, 10 січня 1832 року (History of the Church, 1:241–242). Починаючи з перших днів минулого грудня, Пророк і Сідні були зайняті проповіданням, і завдяки цьому багато було зроблено для послаблення небажаних настроїв, які виникли проти Церкви (див. заголовок до розділу 71).

1–2, Старійшини мають продовжувати проповідання; 3–6, Джозеф Сміт і Сідні Рігдон мають продовжувати переклад Біблії, доки його не буде закінчено.

БО істинно, так каже Господь, доцільно для Мене, щоб “вони продовжували проповідувати євангелію і наставляти церкви в нав-

колишніх краях до конференції;

2 А тоді, ось, їм буде повідомлено “голосом конференції про їхні різні місії.

3 Тепер, істинно Я кажу вам, Мої слуги Джозеф Сміт молодший і Сідні Рігдон, каже Господь, “необхідно ^бперекладати знову;

4 І, наскільки це здійснимо, проповідувати в навколишніх

21а пп Учення і Завіти.

24а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

73 1а товто інші, які були на місцях; див. УЗ 57–68.

2а УЗ 20:63.

3а товто Джозефу і Сідні було раніше наказано, щоб вони призупинили переклад Біблії і проповідували

євангелію. УЗ 71:2.

б УЗ 45:60–61; 76:15. пп Переклад Джозефа Сміта (ПДС).

краях до конференції; а після неї необхідно продовжувати роботу над перекладом, доки її не буде закінчено.

5 І нехай це буде зразком для старійшин, доки не буде

дано знати додатково, саме так, як написано.

6 Тож Я не даю вам більше нічого на цей раз. “Підпережіть свої стегна і будьте розсудливими. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 74

Одкровення, дане пророку Джозефу Сміту в Гайрамі, штат Огайо, у січні 1832 року (History of the Church, 1:242). Пророк пише: “Після отримання попереднього слова Господа [УЗ 73] я відновив переклад Писань і трудився старанно до самого початку конференції, яка мала бути скликана 25 січня. У цей період я також отримав наступне як пояснення до 1 Коринтянам 7:14” (History of the Church, 1:242).

1–5, Павло радить Церкві його днів не дотримуватися закону Мойсея; 6–7, Маленькі діти є святими й освяченими через Спокуту.

БО “невіруючий чоловік освячується в дружині, а дружина невіруюча освячується в чоловікові; а інакше нечисті були б ваші діти, тепер же вони святі.

2 Тоді, у дні апостолів, закону обрізання дотримувалися серед усіх Юдеїв, які не вірили в євангелію Ісуса Христа.

3 І сталося, що піднялася велика “суперечка серед людей щодо закону ^бобрізання, бо невіруючий чоловік бажав, щоб його діти були обрізані і стали підлеглими “закону

Мойсея, тому закону, який було виконано.

4 І сталося, що діти, яких було виховано у підлеглих закону Мойсея, наслідували “традиції своїх батьків і не вірили в євангелію Христа, через що вони ставали несвятими.

5 Отже, з цієї причини апостол написав до церкви, даючи їм повеління не від Господа, а від себе, щоб віруючий не “поєднувався з невіруючою; якщо тільки з ^бзаконом Мойсея не було покінчено серед них,

6 Щоб їхні діти могли залишатися без обрізання; і щоб було покінчено з традицією, за якою вважається, що маленькі діти несвяті; бо так було серед Юдеїв;

7 Але маленькі “діти ^бсвяті,

6а 1 Пет. 1:13.
74 1а 1 Кор. 7:14–19.
За Дії 15:1–35;
Гал. 2:1–5.
б пп Обрізання.

в пп Закон Мойсеїв.
4а пп Традиції.
5а пп Шлюб,
Одружуватися—
Міжконфесійний

шлюб.
б 2 Неф. 25:24–27.
7а Морон. 8:8–15;
УЗ 29:46–47; 137:10.
б пп Святий.

будучи ⁶освяченими через ⁷спокуту Ісуса Христа; і це

те, що мається на увазі в Писаннях.

РОЗДІЛ 75

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Амгерсті, штат Огайо, 25 січня 1832 року (History of the Church, 1:242–245). Приводом стала конференція, призначена раніше. На цій конференції Джозефа Сміта було підтримано і висвячено на Президента Первосвященства. Деякі старійшини, які стикалися з труднощами в приведенні людей до розуміння їхнього послання, бажали більш докладно дізнатися про свої безпосередні обов'язки. Надійшло це одкровення.

1–5, Вірні старійшини, які проповідують євангелію, здобудуть вічне життя; 6–12, Моліться, щоб отримати Втішителя, Який навчає всьому; 13–22, Старійшини судитимуть тих, хто відкидає їхнє послання; 23–36, Сім'ї місіонерів мають отримувати допомогу від Церкви.

ІСТИННО, істинно Я кажу вам, Я, Хто говорить, а саме ⁶голосом Мого Духа, саме ⁶Альфа і Омега, ваш Господь і ваш Бог—

2 Прислухайтесь, о ви, хто подали свої імена, щоб іти проголошувати Мою євангелію і ⁴підрізати Мій ⁶виноградник.

3 Ось, Я кажу вам, що це є Моя воля, щоб ви йшли і не затримувались, не були

⁴ледачими, а трудилися з усією вашою силою—

4 Здіймаючи свої голоси, наче звук сурми, ⁴проголошуючи ⁶істину згідно з одкровеннями і заповідями, які Я дав вам.

5 І таким чином, якщо ви будете вірними, то аж зігнетеся від багатьох ⁶снопів, і вас буде ⁶увінчано ⁶шаною, і ⁶славою, і ⁶безсмертям, і ⁶вічним життям.

6 Тож, істинно Я кажу Моему слугі Уільяму Е. Маклелліну, Я ⁶відміну завдання, яке Я дав йому, іти у східні краї;

7 І Я даю йому нове завдання і нову заповідь, у якій Я, Господь, ⁴докоряю йому за ⁶ремствування його серця;

8 І він згрішив; проте Я прощаю його і кажу йому знову: Іди у південні краї.

7в пп Спасіння—
Спасіння дітей.

г пп Спокута,
Спокутувати.

75 1а пп Одкровення.
б Об. 1:8.
пп Альфа і Омега.

2а Кн. Як. 5:62.

б пп Виноградник

Господній.

3а пп Лїнівий, Лінощі.

4а пп Місіонерська
робота.

б УЗ 19:37.

5а Пс. 126:6; Ал. 26:5.

б пп Вінець.

в пп Шана,
Шанувати.

г пп Слава.

д пп Безсмертя,
Безсмертний.

е пп Вічне життя.

6а УЗ 66:1–13.

7а пп Карати,
Покарання.

б пп Думки;
Ремствувати.

9 І нехай Мій слуга Люк Джонсон іде з ним, і нехай проголошують те, що Я заповідав їм—

10 Прикликаючи ім'я Господа, щоб мати "Втішителя, Який навчатиме їх усьому, що є доцільним для них—

11 "Молячись завжди, щоб не знесилитися їм; і якщо вони робитимуть це, Я буду з ними аж до самого кінця.

12 Ось, це є воля Господа Бога вашого щодо вас. Саме так. Амінь.

13 І знову, істинно так каже Господь, нехай Мій слуга "Орсон Гайд і Мій слуга "Сем'юел Г. Сміт вирушать у свою мандрівку до східних країв і проголошують те, що Я повелів їм; і якщо вони будуть вірними, знайте, Я буду з ними аж до самого кінця.

14 І знову, істинно Я кажу Моєму слугі Лайману Джонсону і Моєму слугі "Орсону Пратту, вони також мають вирушити у свою мандрівку до східних країв; і слухайте, і знайте, Я з ними також, аж до самого кінця.

15 І знову, Я кажу Моєму слугі Азі Доддсу і Моєму слугі Кальвзу Уілсону, що вони також мають вирушити у свою мандрівку до західних країв і проголошувати Мою евангелію саме так, як Я заповідав їм.

16 І той, хто є вірним, подолає все, і того буде "піднесено в останній день.

17 І знову, Я кажу Моєму слугі Мейджору Н. Ешлі і Моєму слугі Бурру Ріггзу, нехай вони вирушать у свою мандрівку також до південного краю.

18 Так, нехай усі вони вирушають у свою мандрівку, як Я заповідав їм, ідучи від дому до дому, і з села в село, і з міста в місто.

19 І в який би дім ви не увійшли, і вони приймуть вас, то залишайте своє благословення на тому домі.

20 І в який би дім ви не увійшли, і вони не приймуть вас, то ви маєте залишити поспіхом той дім і "обтрусити порох з ваших ніг як свідчення проти них.

21 І ви сповнитесь "радістю і задоволенням, і знайте це, що в день суду ви будете "суддями того дому, і засудите їх;

22 І буде терпиміше для язичника в день суду, ніж для того дому; отже, "підпережіть свої стегна і будьте вірними, і ви подолаєте все, і вас буде піднесено в останній день. Саме так. Амінь.

23 І знову, так каже Господь вам: О ви, старійшини Моєї Церкви, які подали свої імена, щоб дізнатися вам про Його волю щодо вас—

10а Іван 14:26.
пп Утішитель.

11а 2 Неф. 32:9.

13а пп Гайд, Орсон.

б пп Сміт, Сем'юел Г.

в Мт. 28:19–20.

14а пп Пратт, Орсон.

16а УЗ 5:35.

20а Мт. 10:14;

Лк. 10:11–12;

УЗ 24:15; 60:15.

21а Мт. 5:11–12.

б пп Суд, Судити.

22а Еф. 6:14;

УЗ 27:15–18.

24 Ось, Я кажу вам, що це є обов'язком Церкви—допомагати підтримувати, а також підтримувати сім'ї тих, кого покликано і кого необхідно відіслати у світ проголосувати євангелію світові.

25 Отже, Я, Господь, даю вам це повеління, щоб ви знайшли місце для своїх сімей, якщо ваші брати бажають відкрити свої серця.

26 І нехай усі ті, які можуть знайти місце для своїх сімей і підтримку Церкви для них, неодмінно ідуть у світ, чи то на схід, чи на захід, чи на північ, чи на південь.

27 Нехай вони просять, і вони отримають, стукають, і їм буде відчинено, і буде повідомлено з висоти, саме "Втішителем, куди вони мають іти.

28 І знову, істинно Я кажу вам, що кожний чоловік, який повинен "забезпечувати свою власну ^бсім'ю, нехай забезпечує, і він ні в якому

разі не втратить свого вінця; і нехай трудиться в Церкві.

29 Нехай кожна людина буде "старанною в усьому. І ^блідар не матиме місця в Церкві, якщо він не покається і не виправить свої шляхи.

30 Отже, нехай Мій слуга Сімеон Картер і Мій слуга Емер Гарріс об'єднаються у священнослужінні;

31 І також Мій слуга Езра Тейр і Мій слуга "Томас Б. Марш;

32 І також Мій слуга Гайрум Сміт і Мій слуга Рейнолдз Кегун;

33 І також Мій слуга Деніел Стентон і Мій слуга Сеймур Брансон;

34 І також Мій слуга Сільвестр Сміт і Мій слуга Гідеон Картер;

35 І також Мій слуга Раглз Імз і Мій слуга Стівен Барнетт;

36 І також Мій слуга Майка Б. Уелтон і також Мій слуга Іден Сміт. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 76

Видіння, дане пророкові Джозефу Сміту і Сідні Рігдону в Гайрамі, штат Огайо, 16 лютого 1832 року (History of the Church, 1:245–252). У передмові до запису цього видіння Пророк писав: "Після мого повернення з Амгерстської конференції я відновив переклад Писання. З різних одкровень, отриманих до того, стало очевидно, що багато важливих моментів, які стосуються спасіння людини, було забрано з Біблії або втрачено до того, як її було складено. Здавалося очевидним—з тих істин, які залишилися,—що термін "Небеса" у значенні вічного дому, призначеного для Святих, повинен включати більше царств, ніж одне, якщо Бог винагороджує кожного згідно з

27а 2 Неф. 32:5; УЗ 8:2.

пп Святий Дух.

28а 1 Тим. 5:8;

УЗ 83:2.

б пп Сім'я.

29а пп Старанність.

б пп Лінівий,

Лінощі.

31а пп Марш, Томас Б.

його діяннями, вчиненими в тілі. Відповідно, . . . під час перекладу Євангелії від Івана я і старійшина Рігдон побачили наступне видіння” (History of the Church, 1:245). Це видіння було дане після того, як Пророк переклав Іван 5:29.

1–4, Господь є Бог; 5–10, Таємниці царства буде відкрито всім вірним; 11–17, Усі встануть у воскресінні праведних або неправедних; 18–24, Жителі багатьох світів є синами та дочками, народженими Божою завдяки спокуті Ісуса Христа; 25–29, Ангел Бога пав і став дияволом; 30–49, Сини загибелі зазнають вічного прокляття; усі інші отримають певну ступінь спасіння; 50–70, Описуються слава і винагорода піднесених істот у цілестіальному царстві; 71–80, Описуються ті, хто успадкує террестріальне царство; 81–113, Пояснюється стан тих, хто перебуває в телестіальній, террестріальній і цілестіальній славі; 114–119, Вірні можуть побачити та зрозуміти таємниці Божого царства силою Святого Духа.

ПОСЛУХАЙТЕ, о ви, небеса, і прихили вухо, о земле, і звеселіться ви, жителі її, бо Господь є ^бБог, і крім Нього немає ^сСпасителя.

2 ^аВеликою є Його мудрість,

^бдивовижними є Його шляхи, і міру Його діянь ніхто не може осягнути.

3 Його ^анаміри не знають невідча, а також немає нікого, хто б міг стримати Його руку.

4 Від вічності до вічності Він є Той ^аСамий, і Його роки ніколи не ^бвичерпаються.

5 Бо так каже Господь: Я, Господь, є ^амилолюбивим і благодатним до тих, хто ^ббоїться Мене, і з радістю шаную тих, хто ^сслужить Мені в праведності та істині до кінця.

6 Великою буде їхня винагорода і вічною буде їхня ^аслава.

7 І їм ^авідкрию Я всі ^бтаємниці, так, усі приховані таємниці Мого царства з днів давнини, і на віки прийдешні повідомлю їм за впадощанням волі Своєї все, що стосується Мого царства.

8 Так, навіть чудеса вічності знатимуть вони, і прийдешнє покажу Я їм, навіть справи багатьох поколінь.

9 І їхня ^амудрість буде великою, і їхнє ^брозуміння досягне небес; і перед ними мудрість

76 1а Ісая 1:2.

^б Єр. 10:10.

^пп Бог, Божество—
Бог Син.

^в Ісая 43:11;

Ос. 13:4.

^г ^пп Спаситель.

2а 2 Неф. 2:24;

УЗ 38:1–3.

^б Об. 15:3.

3а 1 Кар. 8:56;

УЗ 1:38; 64:31.

4а Євр. 13:8;

УЗ 35:1; 38:1–4;

39:1–3.

^б Пс. 102:26–28;

Євр. 1:12.

5а Вих. 34:6;

Пс. 103:8.

^пп Милолюбивий,

Милість.

^б Повтор. 6:13;

Єр. 4:23–24.

^пп Благоговіння;

Страх.

^в УЗ 4:2.

6а ^пп Цілестіальна
слава.

7а УЗ 42:61; 59:4; 98:12;
121:26–33.

^б ^пп Таємниці Божі.

9а ^пп Мудрість.

^б ^пп Розуміння.

мудрих “загине, і розуміння розсудливих зійде нанівець.

10 Бо Своїм “Духом ^босвічу Я їх, і “Моєю силою повідомлятиму їм секрети Моєї волі— так, навіть те, чого ‘око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не впало.

11 Ми, Джозеф Сміт молодший і Сідні Рігдон, будучи “в Дусі шістнадцятого дня лютого, у рік нашого Господа одна тисяча вісімсот тридцять другий—

12 Силою “Духа наші ^бочі було відкрито і наше розуміння було просвітлено, так щоб побачити і зрозуміти справи Бога—

13 Саме те, що було від початку, до того, як світ був, що було призначено Батьком через Його Єдинонародженого Сина, Який був у лоні Батька від самого “початку;

14 Про Якого ми приносимо свідчення; і свідчення, яке ми приносимо, є повнотою евангелії Ісуса Христа, Який є Сином, Якого ми бачили і з Яким ми “говорили в небесному ^бвидінні.

15 Бо в той час, коли ми

виконували роботу над “перекладом, яку Господь призначив нам, ми підійшли до двадцять дев'ятого вірша п'ятого розділу Івана, який було дано нам у такому вигляді—

16 Розповідаючи про воскресіння мертвих, стосовно тих, хто “почує голос ^бСина Людини:

17 І повиходять; ті, хто чинив “добро, у ^бвоскресінні “праведних; а ті, хто чинив зло, у воскресінні неправедних.

18 Тепер це змусило нас дивуватися, бо це було дано нам від Духа.

19 І в той час, коли ми “розмірковували над цим, Господь торкнувся очей нашого розуміння, і їх було відкрито, і слава Господа засяяла навкруги.

20 І ми побачили “славу Сина, ^бправоруч від ^бБатька, і отримали від Його повноти;

21 І побачили святих “ангелів і тих, кого ^босвячено перед Його престолом, які поклонялися Богу і Агнцю, які ^бпоклоняються Йому віки вічні.

22 І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось “свідчення, остан-

9в Ісая 29:14;
2 Неф. 9:28–29.
10а Морон. 10:5.
б пп Одрокровення;
Свідок, Свідчення.
в пп Сила.
г Ісая 64:4;
1 Кор. 2:9;
3 Неф. 17:15–17;
УЗ 76:114–116.
11а Об. 1:10.
12а пп Переображення.
б УЗ 110:1; 137:1;

138:11, 29.
13а Мойс. 4:2.
14а УЗ 109:57.
б пп Видіння.
15а пп Переклад
Джозефа Сміта
(ПДС).
16а Іван 5:28.
б пп Син Людини.
17а пп Діла.
б пп Воскресіння.
в Дії 24:15.
19а пп Обдумувати.

20а пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа.
б Дії 7:56.
в пп Бог, Божество—
Бог Батько.
21а Мт. 25:31;
УЗ 130:6–7; 136:37.
б пп Освячення.
в пп Поклоніння,
Поклонятися.
22а пп Свідок,
Свідчення.

не з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він ^бживе!

23 Бо ми ^ббачили Його, саме праворуч ^бБога; і ми чули голос, що засвідчив, що Він є ^бЄдинонародженим від Батька—

24 Що ^бНим, і через Нього, і від Нього ^бсвіти є та було створено, і жителі їхні є ^бсинами й дочками, народженими Богові.

25 І це ми також бачили, і приносимо свідчення, що ^бангела Божого, що був у повноваженні в присутності Бога, який збунтувався проти Єдинонародженого Сина, Якого Батько любив і Який був у лоні Батька, було скинуто з присутності Бога і Сина,

26 І було названо Загибель, бо небеса оплакували його— то був ^бЛюцифер, син ранку.

27 І ми побачили, і знайте, він ^бпав! пав, саме син ранку!

28 І поки ми були ще в Дусі, Господь повелів нам, щоб ми записали це видіння; бо ми бачили Сатану, того старого ^бзмія, самого ^бдиявола, який ^бзбунтувався проти Бога

і прагнув забрати царство нашого Бога і Його Христа— 29 Тому він веде ^бвійну зі святими Бога й оточує їх.

30 І ми бачили у видінні страждання тих, з ким він війну вів і кого подолав, бо до нас був такий подолов Господа:

31 Так каже Господь стосовно всіх тих, хто знає Мою силу, і кого зроблено причасниками її, і хто через силу диявола дозволив собі бути ^бпереможеним, і зректись істини, і знехтувати Моєю силою—

32 Це ті, хто є ^бсинами ^бзагібелі, про кого Я кажу, що їм було б краще ніколи не народжуватися;

33 Бо вони є посудинами гніву, приреченими з дияволом та його ангелами зазнавати на собі гнів Бога у вічності;

34 Стосовно кого Я сказав, що їм немає ^бпрощення ні в цьому світі, ні у світі прийдешньому—

35 Хто ^бзрікся Святого Духа після того, як сприйняв Його, і зрікся Єдинонародженого Сина Батька, і ^брозі-

22б УЗ 20:17.

23а пп Ісус Христос—
Посмертні явлення
Христа.

б пп Бог, Божество—
Бог Батько.

в Іван 1:14.

пп Єдинонарод-
жений.

24а Євр. 1:1–3;

3 Неф. 9:15;

УЗ 14:9; 93:8–10.

б Мойс. 1:31–33; 7:30.

пп Створити,
Сотворіння.

в Дії 17:28, 29;

Євр. 12:9;

пп Сини і дочки
Божі.

25а УЗ 29:36–39;

Мойс. 4:1–4.

пп Диявол.

26а Ісаїя 14:12–17.

пп Люцифер.

27а Лк. 10:18.

28а Об. 12:9.

б пп Диявол.

в пп Війна на
Небесах.

29а Об. 13:7;

2 Неф. 2:18;

28:19–23.

31а пп Відступництво.

32а пп Сини загібелі.

б УЗ 76:26;

Мойс. 5:22–26.

34а Мт. 12:31–32.

пп Простити,

Прощати .

35а 2 Пет. 2:20–22;

Ал. 39:6.

пп Непростимий

гріх.

б Євр. 6:4–6;

1 Неф. 19:7;

УЗ 132:27.

п'яв Його у собі, і виставив Його на відкритий сором.

36 Це ті, хто підуть геть в "озеро вогню і сірки з дияволом та його ангелами—

37 І це ті єдині, над ким друга "смерть матиме владу;

38 Так, істинно, "ті єдині, кого не буде викуплено в належний час Господа, після страждань від Його гніву.

39 Бо всіх інших буде "піднято у ^бвоскресінні мертвих через тріумф і славу "Агнця, Якого було вбито, Який був у лоні Батька перед тим, як було створено світи.

40 І це є "євангелія, радісна новина, що про неї голос з небес свідчив нам—

41 Що Він прийшов у світ, Сам Ісус, щоб Його "розп'яли за цей світ і щоб Йому ^бнести гріхи "світу, і 'освятити світ, і 'очистити його від усієї неправедності;

42 Щоб через Нього могли бути "спасеними всі, кого Батько віддав Його владі і Ним створив;

43 Хто прославляє Батька і спасає всі творіння Його рук, крім тих синів загибелі, які

зрікаються Сина після того, як Батько відкрив Його.

44 Отже, Він спасає всіх, крім них—вони підуть геть до "споконвічного ^бпокарання, яке є нескінченним покаранням, яке є вічним покаранням, царювати з "дияволом і його ангелами у вічності, де їхня 'черва не вмирає, і вогонь не згасає, що є їхньою мукою—

45 І ні "кінця цього, ні місця цього, ні муки їхньої, жодна людина не знає;

46 І не відкривалося, і не відкривається, і не буде відкрито людині, крім тих, які зробилися причасниками цього;

47 Проте, Я, Господь, показую це у видінні багатьом, але одразу закриваю його знову;

48 Отже, кінця, ширини, висоти, "глибини й нещастя цього не розуміють ані вони, ані жодна людина, крім тих, кого ^бпризначено на цей "осуд.

49 І ми чули голос, що говорив: Запишіть це видіння, бо знайте, це є кінець видіння страждань безбожників.

50 І знову ми приносимо свідчення—бо ми бачили і

36a Об. 19:20; 20:10; 21:8;
2 Неф. 9:16; 28:23;
Ал. 12:16–18;
УЗ 63:17.

37a пп Смерть духовна.

38a пп Сини загибелі.

39a товто викуплено;
див. вірш 38.

Усіх буде
воскрешено. Див.

Алма 11:41–45.
пп Оживляти.

б пп Воскресіння.

в пп Ісус Христос.

40a 3 Неф. 27:13–22.

пп Євангелія; План

Викуплення.

41a пп Розп'яття.

б Ісая 53:4–12;

Євр. 9:28.

в 1 Іван 2:1–2.

г пп Освячення.

д пп Викупляти,
Викуплений,

Викуплення.

42a пп Спасіння.

44a УЗ 19:6–12.

б пп Осуд.

в пп Диявол.

г Ісая 66:24;

Мр. 9:43–48.

45a УЗ 29:28–29.

48a Об. 20:1.

б товто присуджено.

в Ал. 42:22.

чули, і це є “свідчення євангелії Христа стосовно тих, хто вийде у ^бвоскресінні праведних—

51 Вони ті, хто сприйняли свідчення Ісуса і “повірили в Його ім’я, і кого було ^бхрищено за “подобою Його поховання, кого було ‘поховано у воді в Його ім’я, і це згідно з заповіддю, яку Він дав—

52 Щоб, дотримуючись заповідей, вони могли бути “омитими й ^бочищеними від усіх своїх гріхів і отримати Святого Духа ^брукопокладанням того, кого ‘висвячено й запечатано в цю ^ввладу;

53 І хто долає вірою, і кого “запечатано ^бСвятим Духом обіцяння, Якого Батько проливає на всіх тих, хто є праведними та істинними.

54 Вони ті, хто є церквою “Першонародженого.

55 Вони ті, у чиї руки Батько віддав “усе—

56 Вони ті, хто є “священиками й царями, хто отримав від Його повноти і Його слави;

57 І є “священиками Всевишнього, за чином Мелхиседека, що був за чином ^бЕноха, що був за “чином Єдинонародженого Сина.

58 Отже, як написано, вони є “богами, саме ^бсинами “Бога—

59 Отже, “усе є їхнім, чи то життя, чи то смерть, чи теперішнє, чи прийдешиє, усе є їхнім, і вони є Христовими, а Христос є Божим.

60 І вони “подолають усе.

61 Отже, нехай жодна людина не “хвалиться людиною, але краще нехай ^бхвалиться Богом, Який “підкорить усіх ворогів під Свої ноги.

62 Ці будуть “мешкати в ^бприсутності Бога і Його Христа на віки вічні.

50а пп Свідок,
Свідчення.
б пп Воскресіння.
51а УЗ 20:25–27, 37.
б пп Хрищення,
Христити.
в УЗ 128:13.
г Рим. 6:3–5.
пп Хрищення,
Христити—
Хрищення
зануренням.
52а 2 Неф. 9:23;
Морон. 8:25–26.
б пп Чистий, Чистота.
в пп Дар Святого
Духа; Рукопокла-
дання.
г пп Висвячувати,
Висвячення.
д пп Повноваження.
53а пп Запечатувати,
Запечаткування.

б Еф. 1:13;
УЗ 88:3–5.
пп Святий Дух
обіцяння.
54а Евр. 12:23;
УЗ 93:21–22.
пп Першонарод-
жений.
55а 2 Пет. 1:3–4;
УЗ 50:26–28;
84:35–38.
56а Вих. 19:6;
Об. 1:5–6; 20:6.
57а пп Священик,
Мелхиседекове
священство.
б Бут. 5:21–24.
пп Енох.
в УЗ 107:1–4.
58а Пс. 82:1, 6;
Іван 10:34–36.
пп Людина,
Люди—Людина,

можливість
уподібнитися
Небесному Батьку.
б пп Сини і дочки
Божі.
в УЗ 121:32.
пп Бог, Божество.
59а Лк. 12:42–44;
3 Неф. 28:10;
УЗ 84:36–38.
60а Об. 3:5; 21:7.
61а Іван 5:41–44;
1 Кор. 3:21–23.
б 2 Неф. 33:6;
Ал. 26:11–16.
пп Слава.
в УЗ 49:6.
62а Пс. 15:1–3; 24:3–4;
1 Неф. 15:33–34;
Мойс. 6:57.
б УЗ 130:7.
пп Вічне життя.

63 Це "ті, кого Він приведе з Собою, коли ^бприйде у хмарах небесних ^бцарювати на землі над Своїм народом.

64 Це ті, хто братиме участь у ^апершому воскресінні.

65 Це ті, хто вийде у ^авоскресінні праведних.

66 Це ті, хто прийшов на ^аГору ^бСіон і в місто живого Бога, небесне місце, найсвятіше з усіх.

67 Це ті, хто прийшов до незліченного товариства ангелів, до генерального зібрання і церкви ^аЕноха і ^бПершонародженого.

68 Це ті, чиї імена ^азаписано на небесах, де Бог і Христос є ^бсуддями для всіх.

69 Це ті, хто є ^аправедниками, які стали ^бдосконалими через Ісуса, посередника нового ^азавіту, Хто виконав цю досконалу ^аспокуту через пролиття Своєї власної ^бкрові.

70 Це ті, чиї тіла є ^ацелестіальними, чия ^бслава є славою ^асонця, саме славою Бога,

найвищого з усіх, Чию славу символічно описано як славу сонця на тверді небесній.

71 І знову, ми побачили ^атеррестріальний світ, і слухайте, і знайте, це є ті, хто від террестріального, чия слава відрізняється від слави церкви Першонародженого, що отримала повноту Батька, саме так, як ^бмісяць відрізняється від сонця на тверді небесній.

72 Ось, це є ті, хто помер ^абез ^бзакону;

73 І також ті, хто є ^адухами людей, які утримувалися у ^бв'язниці, кого відвідав Син і кому ^апроповідував ^бєвангелію, щоб їх можна було судити, як людей у плоті;

74 Хто не сприйняв ^асвідчення Ісуса у плоті, але отримав його згодом.

75 Це ті, хто є шанованими людьми землі, кого було засліплено лукавством людей.

76 Це ті, хто отримує від Його слави, але не від Його повноти.

63a УЗ 88:96–98.

пп Друге пришествя Ісуса Христа.

^б Мт. 24:30.

^в УЗ 58:22.

пп Ісус Христос—Тисячолітнє царювання Христа.

64a Об. 20:6.

65a пп Воскресіння.

66a Ісаїя 24:23;

Євр. 12:22–24;

Об. 14:1;

УЗ 84:2; 133:56.

^б пп Сіон.

67a УЗ 45:9–12.

^б Євр. 12:23;

УЗ 76:53–54.

пп Першонароджений.

68a пп Книга життя.

^б пп Ісус Христос—Суддя.

69a УЗ 129:3; 138:12.

^б Морон. 10:32–33.

^в пп Новий і

Вічний завіт.

^г пп Спокута,

Спокутувати.

^д пп Кров.

70a УЗ 88:28–29; 131:1–4;

137:7–10.

пп Целестіальна

слава.

^б УЗ 137:1–4.

^в Мт. 13:43.

71a УЗ 88:30.

пп Террестріальна слава.

^б 1 Кор. 15:40–41.

72a УЗ 137:7, 9.

^б пп Закон.

73a Ал. 40:11–14.

пп Дух.

^б УЗ 88:99; 138:8.

пп Пекло;

Спасіння мертвих.

^в 1 Пет. 3:19–20; 4:6;

УЗ 138:28–37.

^г пп Євангелія.

74a пп Свідок,

Свідчення.

77 Це ті, хто отримує від присутності Сина, але не від повноти Батька.

78 Отже, вони є "тілами террестріальними, а не тілами целестіальними, і відрізняються в славі, як місяць відрізняється від сонця.

79 Це ті, хто не є "доблесними у свідченні про Ісуса, отже, вони не отримують вінця над царством нашого Бога.

80 І ось, це є кінець видіння, яке ми бачили про террестріальне, яке Господь повелів нам записати, коли ми були ще в Дусі.

81 І знову, ми побачили славу "телестіальну, славу, яка є меншою славою, саме так, як слава зірок відрізняється від слави місяця на тверді небесній.

82 Це ті, хто не сприйняв ні євангелію Христа, ні "свідчення Ісуса.

83 Це ті, хто не зрікається Святого Духа.

84 Це ті, кого скинуто до "пекла.

85 Це ті, кого не буде викуплено у "диявола аж до останнього воскресіння, доки Господь, Сам Христос-Агнець, не закінчить Свою роботу.

86 Це ті, хто не отримує від Його повноти у вічному світі, але від Святого Духа че-

рез священнослужіння террестріальне;

87 А террестріальне—через "священнослужіння целестіальне.

88 І телестіальне отримує його також від служіння ангелів, яких призначено священнослужити їм, або яких призначено бути духами, що священнослужать їм; бо вони будуть спадкоємцями спасіння.

89 І таким чином ми побачили у небесному видінні славу телестіальну, яка перевершує всіяке розуміння;

90 І жодна людина її не знає, крім тих, кому Бог відкрив її.

91 І таким чином ми побачили славу террестріальну, яка перевищує в усьому славу телестіальну, саме в славі, і в силі, і в могутності, і у владарюванні.

92 І таким чином ми побачили славу целестіальну, яка перевершує в усьому—де Бог, Сам Батько, царює на Своему престолі на віки вічні;

93 Перед Чиїм престолом усе вклоняється у смиренному "благоговінні і віддає Йому славу на віки вічні.

94 Ті, хто живуть у Його "присутності, є церквою⁶ Першонародженого; і вони бачать так само, як їх бачать, і

78a 1 Кор. 15:40–42.

79a УЗ 56:16.

81a УЗ 88:31.

пп Телестіальна

слава.

82a УЗ 138:21.

84a 2 Неф. 9:12;

Ал. 12:11.

пп Пекло.

85a пп Диявол.

б Ал. 11:41; УЗ 43:18;

88:100–101.

в пп Агнець Божий.

87a УЗ 138:37.

93a пп Благоговіння.

94a УЗ 130:7.

б пп Першонароджений.

знають так само, як їх знають, отримавши від Його повноти і Його ^бблагодаті;

95 І Він робить їх ^арівними у владі, і в могутності, і у владарюванні.

96 І слава ^ацелестіальна є одна, саме як слава ^асонця є одна.

97 І слава ^атеррестріальна є одна, саме як слава місяця є одна.

98 І слава ^ателестіальна є одна, саме як слава зірок є одна; бо так, як одна зірка відрізняється від іншої зірки славою, саме так відрізняються один від другого славою у телестіальному світі;

99 Бо це ті, хто є ^аПавлові, і ^аАполлосові, і ^аКифини.

100 Це ті, які кажуть, що деякі з них від одного, а деякі від другого — деякі від Христа, а деякі від Івана, а деякі від Мойсея, а деякі від Еліяса, а деякі від Ісайяса, а деякі від Ісаї, а деякі від Еноха;

101 Але не сприйняли ні євангелію, ні свідчення про Ісуса, ні пророків, ні ^авічний завіт.

102 Найостанніше, це всі ті, кого не буде зібрано зі святими, і не буде ^авзято до ^бцеркви

Першонародженого, і не буде прийнято до хмари.

103 Це ^аті, хто є ^ббрехунами, і чаклунами, і ^аперелюбниками, і розпусниками, і всі, хто любить і чинить неправду.

104 Це ті, хто зазнає на собі ^агнів Божий на землі.

105 Це ті, хто зазнає на собі ^авідплату вічного вогню.

106 Це ті, кого скинуто до ^апекла, і хто ^бзазнає на собі гнів ^аВсемогутнього Бога до ^аповноти часів, коли Христос ^бпідкорить усіх ворогів під Свої ноги і ^азавершить Свою роботу;

107 Коли Він передасть царство і представить його Батькові незаплямованим, кажучи: Я переміг і один ^аутоптав ^бдавильний прес, саме давильний прес лютого гніву Всемогутнього Бога.

108 Тоді Його буде увінчано вінцем Його слави, щоб сидіти Йому на ^апрестолі Своєї влади, щоб царювати на віки вічні.

109 Але слухайте і знайте, що ми побачили славу і жителів телестіального світу, що їх було незліченно, як зірок на тверді небесній або як піску на морському березі;

110 І почули голос Господа,

94в 1 Кор. 13:12.

г пп Благодать.

95а УЗ 29:13; 78:5–7;

84:38; 88:107; 132:20.

96а 1 Кор. 15:40–41.

99а 1 Кор. 3:4–7, 22.

101 апп Новий і Вічний завіт.

102 а1 Сол. 4:16–17;

УЗ 88:96–98.

б УЗ 78:21.

103а Об. 21:8;

УЗ 63:17–18.

б пп Брехня.

в пп Перелюб.

104а пп Осуд.

105а Юд. 1:7.

106а пп Пекло.

б УЗ 19:3–20.

в УЗ 87:6.

г Еф. 1:10.

д 1 Кор. 15:24–28.

е Євр. 10:14.

107а Об. 19:15;

УЗ 88:106;

133:46–53.

б Бут. 49:10–12;

Ісая 63:1–3.

108а УЗ 137:3.

Який говорив: Усі ці схилять коліно і кожний язик “сповідається Тому, Хто сидить на престолах на віки вічні;

111 Бо їх буде суджено згідно з їхніми діяннями, і кожна людина отримає згідно зі своїми власними “діяннями своє власне владарювання в ^боселях, які підготовлено;

112 І вони будуть слугами Всевишнього; але туди, “де Бог і Христос ^б мешкають, вони у всі віки не зможуть прийти.

113 Це є кінець видіння, яке ми бачили, яке нам було наказано записати, поки ми були ще в Дусі.

114 Але “величними і дивовижними є діяння Господа і ^б таємниці Його царства, які Він показав нам, які славою,

і могутністю, і владарюванням перевершують усяке розуміння;

115 Які Він повелів нам не записувати, поки ми ще були в Дусі, і які не “дозволено людині вимовляти;

116 Не “здатна також людина повідомити про них, бо їх можна побачити та ^б зрозуміти тільки силою Святого Духа, якою Бог наділяє тих, хто любить Його і очищає себе перед Ним;

117 Кому Він надає цей привілей бачити й знати самим;

118 Щоб силою і проявом Духа, будучи у плоті, вони могли знести Його присутність у світі слави.

119 І Богові, і Агнцеві слава, і шана, і владарювання на віки вічні. Амінь.

РОЗДІЛ 77

Одкровення, дане пророку Джозефу Сміту в Гайрамі, штат Огайо, у березні 1832 року (History of the Church, 1:253–255). Пророк писав: “У зв’язку з перекладом Писань я отримав наступне пояснення до Об’явлення св. Івана” (History of the Church, 1:253).

1–4, Звірі мають духи, і вони мешкатимуть у вічному блаженстві на безсмертній землі; 5–7, Ця земля має тимчасове існування упродовж 7000 років; 8–10, Різні ангели відновлюють євангелію і священнослужать на землі; 11, Запечаткування ста сорока чотирьох тисяч; 12–14,

Христос прийде на початку сьомого тисячоліття; 15, Двох пророків буде поставлено юдейському народові.

ЗАПИТАННЯ: Що означає ^Зморе скляне, про яке говорить Іван у 4-му розділі, 6-му вірші Об’явлення?

110а Фил. 2:9–11;
Мос. 27:31.

111а Об. 20:12–13.
пп Діла.
б Іван 14:2;
УЗ 59:2; 81:6.

112а УЗ 29:29.
б Об. 21:23–27.

114а Об. 15:3;
Морм. 9:16–18;
Мойс. 1:3–5.
б Кн. Як. 4:8.

115а 2 Кор. 12:4.
116а 3 Неф. 17:15–17;
19:32–34.
б 1 Кор. 2:10–12.
77 1а УЗ 130:6–9.

Відповідь: Це ^бЗемля, у своєму освяченому, безсмертному та ^авічному стані.

2 З.: Що ми маємо розуміти під чотирма звірями, про яких говориться в тому ж вірші?

В.: Це ^аметафоричні вислови, використані Одрокровителем, Іваном, в описі ^бнебес, ^араю Божого, ^вщастя людини, і звірів, і плазунів, і птахів небесних; і те, що є духовним, є подобою того, що є земним; а те, що є земним, є подобою того, що є духовним; ^ддух людини є подобою її тіла, і так само дух ^езвіря і будь-якої іншої істоти, що створив Бог.

3 З.: Чи в описі цих чотирьох звірів ідеться виключно про окремих звірів, чи вони представляють класи або підрозділи?

В.: Ідеться про чотирьох окремих звірів, що їх було показано Івану, які уособлюють славу класів істот у своєму належному порядку, або ^асфері сотворіння, у насолоді свого вічного ^бблаженства.

4 З.: Що нам треба розуміти під очима та крилами, які були в цих звірів?

В.: Їхні очі є уособленням світла та ^азнання, тобто, вони сповнені знанням; а їхні

крила є уособленням ^бсили рухатися, діяти тощо.

5 З.: Що нам треба розуміти під чотирма і двадцятьма ^астарійшинами, про яких говорить Іван?

В.: Нам треба розуміти, що ці старійшини, яких бачив Іван, були старійшинами, ^бвірними в труді священнослужіння і які померли; які належали до ^асеми церков і в той час були в раю Божому.

6 З.: Що нам треба розуміти під книгою, яку бачив Іван, яку на звороті було ^азапечатано сімома печатками?

В.: Нам треба розуміти, що вона містить відкриті волю, ^бтаємниці і діяння Бога; усе приховане з Його господарювання стосовно цієї ^аземлі протягом семи тисяч років її тривалості, або її тимчасового існування.

7 З.: Що нам треба розуміти під сімома печатками, якими її було запечатано?

В.: Нам треба розуміти, що перша печатка містить справи ^апершої тисячі років, і далі: друга—другої тисячі років, і так далі аж до сьомої.

8 З.: Що нам треба розуміти під чотирма ангелами, про яких ідеться в 7-му розділі і 1-му вірші Об'явлення?

В.: Нам треба розуміти, що

1б УЗ 88:17–20, 25–26.
в пп Земля—
Кінцевий стан
землі; Целестіальна
слава.
2а пп Символізм.
б пп Небеса.
в пп Рай.

г пп Радість.
д Етер 3:15–16;
Авр. 5:7–8.
пп Дух.
е Мойс. 3:19.
3а УЗ 93:30; Мойс. 3:9.
б УЗ 93:33–34.
4а пп Знання.

б пп Сила.
5а Об. 4:4, 10.
б Об. 14:4–5.
в Об. 1:4.
6а Об. 5:1.
б пп Таємниці Божі.
в пп Земля.
7а УЗ 88:108–110.

це чотири ангели, послані від Бога, яким дано владу над чотирма частинами землі, спасати життя і знищувати; це ті, хто мають «вічну євангелію, щоб передати її кожному народові, коліну, язичку і всім людям; і вони мають силу зачиняти небеса, запечатувати на життя або скидати в ^бкраї темряви.

9 З.: Що нам треба розуміти під ангелом, що піднімається зі сходу, Об'явлення 7-ий розділ і 2-й вірш?

В.: Нам треба розуміти, що ангел, який піднімається зі сходу—це той, кому дано печатку живого Бога над дванадцятьма колінами «Ізраїля; отже, він волає до чотирьох ангелів, які мають вічну євангелію, кажучи: Не шкодьте ані землі, ані морю, ані деревам, аж поки ми не покладемо печатки рабам Бога нашого на їхніх ^бчолох. І, якщо ви це сприймете, це «Ілля, який мав прийти, щоб зібрати разом коліна Ізраїля і ^ввідновити все.

10 З.: У який час те, про що розповідається в цьому розділі, має виповнитися?

В.: Це має бути завершено в «шостому тисячолітті, тоб-

то при відкритті шостої печатки.

11 З.: Що нам треба розуміти під запечатуванням «ста сорока чотирьох тисяч з усіх колін Ізраїля—дванадцятьох тисяч з кожного коліна?»

В.: Нам треба розуміти, що ті, кого запечатано, є ^бпервосвящениками, висвяченими у святий чин Бога, щоб обслуговувати вічну євангелію; бо це ті, кого висвячено з кожного народу, коліна, язика та усіх людей ангелами, яким дано владу над народами землі, щоб приводити всіх, хто хоче прийти, у церкву «Першонародженого.

12 З.: Що нам треба розуміти під звучанням «сурм, згаданих у 8-му розділі Об'явлення?»

В.: Нам треба розуміти, що оскільки Бог створив світ за шість днів, а на сьомий день Він закінчив Свою роботу, і ^босвятив її, і також сформував людину з ^впороху земного, саме так на початку сьомого тисячоліття ^восвятить Господь Бог землю, і завершить спасіння людини, і ^дсудитиме все, і ^евикупить усе, за винятком того, що Він не візьме під Свою владу, коли запечатає все до кінця всього;

8а Об. 14:6–7.
 б Мт. 8:11–12; 22:1–14;
 УЗ 133:71–73.
 9а Об. 7:4–8.
 б Єз. 9:4.
 в пп Іліяс.
 г пп Відновлення
 євангелії.
 10а Об. 6:12–17.

11а Об. 14:3–5.
 б пп Первосвященик.
 в УЗ 76:51–70.
 пп Першонарод-
 жений.
 12а Об. 8:2.
 б Бут. 2:1–3;
 Вих. 20:11; 31:12–17;
 Мос. 13:16–19;

Мойс. 3:1–3;
 Авр. 5:1–3.
 в Бут. 2:7.
 г УЗ 88:17–20.
 д пп Ісус Христос—
 Суддя.
 е пп Викупляти,
 Викуплений,
 Викуплення.

і звучання сурм семи ангелів є приготуванням і закінченням Його роботи на початку сьомого тисячоліття—приготуванням шляху перед Його пришествям.

13 З.: Коли має виповнитися те, про що написано в 9-му розділі Об'явлення?

В.: Це має виповнитися після відкриття сьомої печатки, перед пришествям Христа.

14 З.: Що нам треба розуміти під маленькою книжкою, яку "з"їв Іван, як згадується в 10-му розділі Об'явлення?

В.: Нам треба розуміти, що

це було місією і обрядом для нього, щоб він ^бзбирав коліна Ізраїля; ось, це Ілля, який, як написано, має прийти і ^ввідновити все.

15 З.: Що нам треба розуміти під двома ^свідками, в одинадцятому розділі Об'явлення?

В.: Вони є двома пророками, яких буде поставлено ^юЮдейському народові в ^оостанні дні, у час ^ввідновлення, і які пророкуватимуть Юдеям після того, як тих буде зібрано і вони відбудують місто Єрусалим на ^зземлі їхніх батьків.

РОЗДІЛ 78

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у березні 1832 року (History of the Church, 1:255–257). Господь дав Джозефу Сміту устрій для влаштування комори для бідних. Не завжди було бажаним, щоб особистість окремих людей, до кого Господь звертався в одкровеннях, була відома світові; тому при виданні цього та деяких наступних одкровень братів називали не їхніми власними, а іншими іменами. Коли минула необхідність зберігати імена окремих людей невідомими, з того часу їхні справжні імена подавалися в дужках. Оскільки сьогодні немає життєвої потреби продовжувати вживати зашифровані імена, тут вживаються тільки справжні імена, як це подавалося в оригінальних рукописах.

1–4, Святі мають організувати і влаштувати комору; 5–12, Мудре використання їхнього майна приведе до спасіння; 13–14, Церква має бути незалежною від земних влад; 15–16, Михаїл (Адам) служить під керівництвом Святого (Христа); 17–22,

Благословенні вірні, бо вони успадкують усе.

ГОСПОДЬ говорив до Джозефа Сміта молодшого, кажучи: Прислухайтеся до Мене, каже Господь Бог ваш, ті, кого висвячено в "перво-

14а Єз. 2:9–10; 3:1–4;
Об. 10:10.
б пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
в Мт. 17:11.

15а Об. 11:1–14.
б пп Юдеї.
в пп Останні дні.
г пп Відновлення
євангелії.

д Ам. 9:14–15.
78 1а пп Мелхиседекове
священство.

священство Моєї Церкви, які зібралися гуртом;

2 І послухайте ^апораду Того, Хто ^бвисвятив вас з висоти, Хто промовлятиме у ваші вуха слова мудрості, щоб спасіння могло бути для вас у тому, що ви представили перед Мною, каже Господь Бог.

3 Бо істинно Я кажу вам, час прийшов і вже поруч; і слухайте, і знайте, є необхідність у тому, щоб була ^аорганізація Мого народу для управління і влаштування справ ^бкомори для ^вбідних з Мого народу, і в цьому місці, і на землі ^гСіону —

4 Для постійного і вічного влаштування й порядку для Моєї Церкви, для просування справи, якій ви віддалися, для спасіння людини і для слави вашого Батька, Який на небесах;

5 Щоб ви могли бути ^арівними в узах небесного, так, і земного також, для отримання небесного.

6 Бо якщо ви не рівні в земному, ви не можете бути рівними в отриманні небесного;

7 Бо якщо ви волієте, щоб Я дав вам місце в ^ацелестіальному світі, ви повинні ^бпідготуватися, ^ввиконуючи те, що Я заповідав вам і вимагав від вас.

8 І тепер, істинно так каже Господь, доцільно, щоб усе було зроблено для Моєї ^аслави вами, тими, хто зібрався гуртом у цій ^борганізації;

9 Або, іншими словами, нехай Мій слуга Ньюел К. Уїтні, і Мій слуга Джозеф Сміт молодший, і Мій слуга Сідні Рігдон старанно радяться зі святими, які є в Сіоні;

10 Інакше ^аСатана буде прагнути відвернути їхні серця від істини, щоб вони стали засліплені і не розуміли того, що приготовано для них.

11 Отже, Я даю вам заповідь підготуватися і організуватися за обов'язком або вічним ^азавітом, який не можна порушити.

12 І той, хто порушить його, загубить свій чин і становище в Церкві, і його буде передано на ^абиття Сатани до дня викуплення.

13 Ось, це є приготування, яким Я готую вас, і основою, і зразком, які Я даю вам, за якими ви зможете виконати повеління, дані вам;

14 Щоб через Моє провидіння, не зважаючи на ^алихо, яке зійде на вас, Церква могла стояти незалежно над усіма іншими створіннями, нижчими целестіального світу;

15 Щоб ви могли зійти до

2а пп Порада.

б пп Висвячувати, Висвячення.

3а УЗ 82:11–12, 15–21.

б УЗ 72:9–10; 83:5–6.

в УЗ 42:30–31.

пп Благополуччя.

г УЗ 57:1–2.

5а УЗ 49:20.

пп Посвячувати, Закон посвячення.

7а пп Целестіальна слава.

б УЗ 29:8; 132:3.

в УЗ 82:10.

8а Мойс. 1:39.

б УЗ 92:1.

10а пп Диявол.

11а пп Завіт.

12а 1 Кор. 5:5;

УЗ 82:21; 104:8–10.

14а УЗ 58:2–4.

“вінця, приготовленого для вас, і зробитися ^бправителями над багатьма царствами, каже Господь Бог, Святий Сіону, Який заклав основи ^аАдам-онді-Амана;

16 Який призначив ^аМихаїла вашим князем, і встановив його стопи, і поставив його на сипоту, і дав йому ключі спасіння під радою і управлінням Святого, Хто є без початку днів або без кінця життя.

17 Істинно, істинно Я кажу вам, ви—малі діти, і ви ще не зрозуміли, які великі благословення Батько має у Своїх руках і приготував для вас;

18 І ви не можете ^азнести все тепер; проте, будьте в добро-

му гуморі, бо Я ^бвестиму вас. Царство ваше, і благословення його ваші, і багатства ^авічності ваші.

19 І того, хто сприйматиме все з ^авдячністю, буде уславлено; і те, що від цієї землі, буде додано йому ^бстократ і більше.

20 Отже, робіть те, що Я заповідав вам, каже ваш Випуститель, Сам Син ^аАман, Який готує все перед тим, як ^бзабрати вас;

21 Бо ви є ^ацерквою Першонародженого, і Він ^бпідніме вас у хмару і призначить кожній людині свою долю.

22 І той, хто є вірним і ^амудрим ^буправителем, успадкує ^авсе. Амінь.

РОЗДІЛ 79

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у березні 1832 року (History of the Church, 1:257).

1–4, Джереди Картера покликані проповідувати євангелію *Втішителем*.

ІСТИННО Я кажу тобі, що це є Моя воля, щоб Мій слуга Джеред Картер знову поїхав до східних країв, від місця до місця, і з міста в місто, у владі ^ависвячення,

яким його було висвячено, проголошуючи втішну новину великої радості, саме вічну євангелію.

2 І Я пошлю йому ^аВтішителя, Який навчатиме його істині і шляху, яким він має йти;

3 І якщо він буде вірним, Я увінчаю його знову снопами.

15а пп Вінець;
Піднесення.

б Об. 5:10;

УЗ 76:56–60; 132:19.

в пп Адам-онді-Аман.

16а УЗ 27:11; 107:54–55.
пп Адам.

18а Іван 16:12;
3 Неф. 17:2–3;
УЗ 50:40.

б УЗ 112:10.

в пп Вічне життя.

19а Мос. 2:20–21.

пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

б Мт. 19:29.

20а УЗ 95:17.

б 1 Сол. 4:17.

21а УЗ 76:53–54.

б УЗ 88:96–98.

22а УЗ 72:3–4.

б пп Управитель,
Управительство.

в УЗ 84:38.

79 1а УЗ 52:38.

пп Висвячувати,
Висвячення.

2а Іван 14:26.

пп Утішитель.

4 Отже, нехай серце твоє радіє, Мій слуго Джеред Картер,

і не “бійся, каже твій Господь, Сам Ісус Христос. Амінь.

РОЗДІЛ 80

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, у березні 1832 року (History of the Church, 1:257).

1–5, Стівена Барнетта та Ідена Сміта покликано проповідувати у будь-якому місці на вибір.

ІСТИННО, так каже Господь тобі, Моєму слугі Стівену Барнетту: *Иди, іди у світ і “проповідуй євангелію кожному створінню, що прийде на звук твого голосу.*

2 І якщо ти хочеш напарника, Я дам тобі Мого слугу Ідена Сміта.

3 Отже, ідіть і проповідуйте

Мою євангелію, чи на північ, чи на південь, на схід чи на захід, не має значення, бо ви не можете піти хибним шляхом.

4 Отже, проголошуйте те, що ви почули, і у що істинно вірите, і “знаєте, що це є істинним.

5 Ось, це воля Того, Хто “покликав вас, вашого Викупителя, Самого Ісуса Христа. Амінь.

РОЗДІЛ 81

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Гайрамі, штат Огайо, у березні 1832 року (History of the Church, 1:257–258). Фредеріка Г. Уільямса покликано бути первосвященником і радником у Президентстві Первосвященства. Історичні літописи показують, що коли це одкровення було отримано в березні 1832 року, то в ньому Джессі Гаус покликався у чин радника Джозефа Сміта в Президентстві. Однак, після того, як він перестав жити, як личить у цьому призначенні, покликання було передано Фредеріку Г. Уільямсу. Одкровення (датоване березнем 1832 року) слід вважати кроком до офіційної організації Першого Президентства, особливо покликання в чин радника в цьому Президентстві та пояснення поважності цього призначення. Брат Гаус служив якийсь час, але його було відлучено від Церкви в грудні 1832 року. Брата Уільямса було висвячено у вищезгаданий чин 18 березня 1833 року.

4а УЗ 68:5–6.
80 1а Мр. 16:15.
4а пп Свідок,

Свідчення.
5а пп Покликати,
Покликаний

Богом,
Покликання.

1–2, *Ключі царства завжди утримуються Першим Президентством*; 3–7, *Якщо Фредерік Г. Уільямс буде вірним у своєму священнослужінні, він матиме вічне життя*.

ІСТИННО, істинно Я кажу тобі, мій слуго Фредерік Г. Уільямс: Слухай голос Того, Хто говорить, слова Господа Бога твого, і прислухайся до покликання, яким тебе покликано, а саме бути ^апервосвященником у Моїй Церкві і радником Мого слуги Джозефа Сміта молодшого,

2 Кому Я дав ^аключі царства, які завжди належать ^бПрезидентству Первосвященства:

3 Отже, істинно Я признаю його і благословлятиму його, а також і тебе, якщо ти будеш вірно радити в чині, який Я

призначив тобі; завжди молячись вголос і у своєму серці, на людях і наодинці, також у своєму священнослужінні в проголошенні євангелії на землі живих і серед братів.

4 І виконуючи це, ти чинитимеш найвище благо своїм ближнім і сприятимеш ^аславі Того, Хто є твоїм Господом.

5 Отже, будь вірним; стій у чині, який Я призначив тобі; ^адопомагай слабким, піднімай руки, що опустилися, і ^бзміцнюй ^сослаблі коліна.

6 І якщо ти будеш вірним до кінця, ти матимеш вінець ^абезсмертя і ^бвічне життя в ^соселях, які Я приготував у домі Мого Батька.

7 Слухай і знай, це є слова Альфи і Омеги, Самого Ісуса Христа. Амінь.

РОЗДІЛ 82

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в окрузі Джексон, штат Міссурі, 26 квітня 1832 року (History of the Church, 1:267–269). Приводом була генеральна нарада Церкви, на якій пророка Джозефа Сміта було підтримано як Президента Первосвященства, у чині, на який його було висвячено раніше на конференції первосвящеників, старійшин і членів Церкви в Амгерсті, штат Огайо, 25 січня 1832 року (див. заголовок до розділу 75). Раніше у виданні цього одкровення використовувались незвичайні імена, щоб приховати осіб, яких було названо (див. заголовок до розділу 78).

1–4, *Де багато дається, багато й вимагається*; 5–7, *Темрява царює у світі*; 8–13, *Господь зв'язу-*

ний Своїм обіцанням, коли ми робимо те, що Він говорить; 14–18, *Сіон має зростати в красі і*

81 1а пп Первосвященик.

2а пп Ключі священства.

б УЗ 107:8–9, 22.

пп Перше

Президентство.

4а Мойс. 1:39.

5а Мос. 4:15–16.

б УЗ 108:7.

в Ісая 35:3.

6а пп Безсмертя,

Безсмертний.

б пп Вічне життя;

Піднесення.

в Іван 14:2–3;

УЗ 59:2; 106:8.

святості; 19–24, Кожна людина повинна опікуватися благополуччям свого ближнього.

ІСТИННО, істинно Я кажу вам, Моїм слугам, наскільки ви “простили один одному ваші провини, саме так Я, Господь, прощаю вас.

2 Проте, є такі серед вас, хто грішив надмірно; так, саме “всі ви грішили; але істинно Я кажу вам, остерігайтесь відтепер і утримуйтесь від гріха, щоб суворі осудження не пали на ваші голови.

3 Бо від того, кому “багато дається, багато й ^бвимагається; і той, хто ^ггрішить проти більшого ‘світла, отримає більше засудження.

4 Ви прикликаєте Мое ім’я для “одкровенень, і Я їх даю вам; і наскільки ви не виконаєте Мої висловлення, які Я даю вам, настільки стаєте грішниками; і ^бсправедливість та суд є покаранням, яке додає до Мого закону.

5 Отже, те, що Я кажу одному, Я кажу всім: “Пильнуйте, бо ^бворог поширює свою владу і ^гтемрява царює;

6 І гнів Бога запалюється проти жителів землі; і ніхто

не робить добра, бо всі зійшли з “дороги.

7 І тепер, істинно Я кажу вам, Я, Господь, не обвинувачу вас у жодному “гріху; ідіть своїм шляхом і не грішіть більше; але до тієї душі, яка грішитиме, повернуться й ^бпопередні гріхи, каже Господь Бог ваш.

8 І ще, Я кажу вам, Я даю вам “нову заповідь, щоб ви могли зрозуміти Мою волю стосовно вас;

9 Або, іншими словами, Я даю вам настанови, як ви можете “діяти переді Мною, щоб це могло обернутися вам на спасіння.

10 Я, Господь, “зв’язаний Своїм обіцанням, коли ви робите те, що Я кажу; але коли ви не робите того, що Я кажу, ви не маєте обіцання.

11 Отже, істинно Я кажу вам, що необхідно Моїм слугам Едварду Партріджу та Ньюелу К. Уїтні, А. Сідні Гілберту та Сідні Рігдону, і Моєму слугі Джозефу Сміту, і Джону Уїтмеру та Оліверу Каудері, і У. У. Фелпсу та Мартіну Гаррісу “поєднатися обов’язком і завітом, який не можна буде порушити провинною, за

82 1a Мт. 6:14–15;

УЗ 64:9–11.

2a Рим. 3:23.

3a Лк. 12:48; Як. 4:17.

пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

б пп Управитель,

Управительство.

в пп Відступництво;

Гріх.

г Іван 15:22–24.

пп Світло, Світло

Христа.

4a пп Одкровення.

б пп Справедливість.

5a пп Вартувати,

Вартовий.

б пп Диявол.

в пп Темрява,

духовна.

6a Рим. 3:12; УЗ 1:16.

7a пп Гріх.

б УЗ 1:32–33; 58:43.

8a Іван 13:34.

9a УЗ 43:8.

10a Єр. 23:14;

1 Цар. 8:23;

УЗ 1:38; 130:20–21.

пп Благословити,

Благословенний,

Благословення;

Послушний,

Послушність,

Слухатися.

11a УЗ 78:3–7, 11–15.

якою негайно б не прийшло покарання, у ваших особистих управительствах—

12 Щоб управляти справами нужденних і всіма справами, що стосуються єпископства, і на землі Сіону, і в землі Кертленда;

13 Бо Я посвятив землю Кертленда у Мій належний час на благо святих Всевишнього і для “колу Сіону.

14 Бо Сіон має зростати в красі і святості; його границі мають бути розширені; його коли мають бути зміцнені; так, істинно Я кажу вам, “Сіон має піднятися й одягтися у своє ^бпрекрасне вбрання.

15 Отже, Я даю вам цю заповідь, щоб ви зв’язали себе цим завітом, і буде це зроблено згідно з законами Господа.

16 Ось, у цьому мудрість у Мені для вашого блага.

17 І ви маєте бути “рівними, або іншими словами, ви повинні мати рівні права на власність, заради владнання проблем ваших управительств, кожний згідно зі своїми бажаннями та своїми потребами настільки, наскільки його бажання праведні—

18 І все це на благо Церкви живого Бога, щоб кожний міг

вдосконалювати свій “талант, щоб кожний міг здобути інші таланти, так, навіть сто-крат, щоб віддати у Господню ^бкомору, щоб стали вони загальною власністю всієї Церкви—

19 І щоб кожний опікувався благополуччям свого ближнього і робив усе з “оком, єдиноспрямованим до слави Бога.

20 Цей “порядок Я призна-чив бути вічним порядком для вас і для ваших наступників до тих пір, поки ви не грішитимете.

21 А з душею, яка грішить проти цього завіту і кам’яніє серцем проти нього, чинитимуть згідно з законами Моєї Церкви, і її буде передано на “биття Сатани до дня викуплення.

22 А тепер, істинно Я кажу вам, і в цьому мудрість, набувайте друзів собі від багатства неправедного, і вони не знищать вас.

23 Залиште суд тільки Мені, бо він Мій, і Я “відплачу. Мир вам; нехай Мої благословення тривають з вами.

24 Бо й досі “царство є вашим і буде навіки, якщо ви не відпадете від вашої непохитності. Саме так. Амінь.

13а Ісаїя 33:20; 54:2.

пп Кіл.

14а пп Сіон.

^б Ісаїя 52:1;

УЗ 113:7–8.

17а УЗ 51:3.

пп Посвячувати,

Закон посвячення.

18а Мт. 25:14–30;

УЗ 60:13.

пп Дар; Дари Духа.

^б УЗ 42:30–34, 55;

119:1–3.

пп Комора.

19а УЗ 88:67.

пп Око, Очі.

20а пп Об’єднане

товариство.

21а УЗ 104:8–10.

23а Рим. 12:19;

Морм. 3:15.

24а Лк. 12:32;

УЗ 64:3–5.

пп Царство Боже,

або Царство

Небесне.

РОЗДІЛ 83

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Індепенденсі, штат Міссурі, 30 квітня 1832 року (History of the Church, 1:269–270). Це одкровення було отримано, коли Пророк засідав на нараді зі своїми братами.

1–4, Жінки і діти мають право одержувати підтримку від своїх чоловіків і батьків; 5–6, Вдови й сироти мають право одержувати підтримку від Церкви.

ІСТИННО, так каже Господь, на додаток до законів Церкви стосовно жінок та дітей, які належать до Церкви і “втратили чоловіків або батьків:

2 Жінки мають “право на утримання від своїх чоловіків, доки їхніх чоловіків не буде забрано; і якщо їх не буде виявлено як грішниць, вони матимуть товаришування в Церкві.

3 А якщо вони не будуть

вірними, вони не матимуть товаришування в Церкві; але вони можуть залишатися на своїх спадщинах згідно з законами краю.

4 Усі “діти мають право бути на утриманні своїх батьків, доки не виростуть.

5 А після цього вони мають право бути на утриманні Церкви, тобто іншими словами, Господньої “комори, якщо їхні батьки не мають чого дати їм на спадок.

6 І комора буде утримуватися пожертвуваннями від Церкви; а “вдів та сиріт буде забезпечено, так само як і “бідних. Амінь.

РОЗДІЛ 84

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 22 і 23 вересня 1832 року (History of the Church, 1:286–295). Протягом вересня старійшини почали повертатися зі своїх місій в східних штатах і звітували про свої труди. Саме тоді, коли вони були разом у цю годину радості, було одержано це повідомлення. Пророк визначив його як одкровення стосовно священства.

1–5, Новий Єрусалим і храм буде побудовано в Міссурі; 6–17, Подано родовід священства від Мойсея до Адама; 18–25, Більше священство тримає ключ від

знання Бога; 26–32, Менше священство утримує ключі від священнослужіння ангелів і підготовчої євангелії; 33–44, Чоловіки здобувають вічне життя

83 1а Як. 1:27.
2а 1 Тим. 5:8.
4а Мос. 4:14.
5а УЗ 78:3.

пп Комора.
6а пп Вдова.
б Мос. 4:16–26;
Гел. 4:11–13;

УЗ 42:30–39.
пп Бідний, Бідні.

через клятву і завіт священства; 45–53, Дух Христа просвіщає людей, а світ лежить у гріху; 54–61, Святі мають свідчити про те, що вони отримали; 62–76, Вони мають проповідувати євангелію, і ознаки йтимуть слідом; 77–91, Старійшини мають іти без калитки і без торби, і Господь потурбується про їхні потреби; 92–97, Моровиці та прокляття очікують тих, хто відкидає євангелію; 98–102, Дається нова пісня викуплення Сіону; 103–110, Нехай кожний діє у своєму власному чині і трудиться у своєму власному покликанні; 111–120, Господні слуги мають проголошувати про мерзоту спустошення останніх днів.

ОДКРОВЕННЯ Ісуса Христа Його слугі Джозефу Сміту молодшому та шести старійшинам, коли вони об'єднали свої серця і ^апіднесли свої голоси у височинь.

2 Так, слово Господа стосовно Його Церкви, встановленої в останні дні для ^авідновлення Його народу, як Він сказав устами Своїх ^бпророків, і для збирання Своїх ^ссвятих, щоб стояти їм на ^гГорі Сіон, яка буде містом ^дНовий Єрусалим.

3 Містом, яке буде збудова-

но, починаючи від ^ахрамової ділянки, призначеної перстом Господа, біля західних границь штату Міссурі, і освячено рукою Джозефа Сміта молодшого та іншими, ким Господь був цілком задоволений.

4 Істинно, це є слово Господа, що місто ^аНовий Єрусалим буде збудовано зібранням святих, починаючи з цього місця, саме з місця ^бхраму, того храму, який буде зведено в цьому поколінні.

5 Бо істинно, це покоління не все перейде, як дім буде збудовано для Господа, і буде на ньому хмара, та хмара, що буде самою ^аславою Господа, яка наповнить цей дім.

6 І сини Мойсея, згідно зі Святим Священством, яке він отримав під ^арукою свого тестя, ^бІтро;

7 А Ітро отримав його під рукою Калева;

8 А Калев отримав його під рукою Елігу;

9 А Елігу під рукою Єремії;

10 А Єремія під рукою Гада;

11 А Гад під рукою Ісайяса;

12 А Ісайяс отримав його під рукою Бога.

13 І жив Ісайяс за часів Авраама і був ним благословлений—

14 Тим ^аАвраамом, який от-

84 1а пп Молитва.

2а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

б Дії 3:19–21.

в пп Святий, Свята.

г Ісаія 2:2–5;

Євр. 12:22; Об. 14:1;

УЗ 76:66; 84:32;

133:18, 56.

д Етер 13:2–11;

УЗ 42:8–9; 45:66–67;

УВ 1:10.

пп Новий
Єрусалим.

3а УЗ 57:3.

4а пп Новий

Єрусалим.

б пп Храм, Дім
Господній.

5а УЗ 45:67; 64:41–43;
97:15–20; 109:12, 37.

6а пп Рукопокладання.

б пп Ітро.

14а пп Авраам.

римав священство від ^бМелхиседека, який отримав його по родоводу його батьків, аж до ^бНоя;

15 А від Ноя до ^бЕноха, по родоводу їхніх батьків;

16 А від Еноха до ^бАвеля, якого було вбито через ^бзмову його брата, який ^ботримав священство за заповідями Бога під рукою свого батька ^бАдама, який був першою людиною—

17 Те ^бсвященство, яке продовжується в Церкві Бога в усіх поколіннях і є без початку днів або без кінця років.

18 І Господь затвердив ^бсвященство також на ^бАаронові та його сімені, через усі їхні покоління, те священство, яке також продовжується і ^бперебуває навіки зі священством, що є за найсвятішим чином Бога.

19 І це більше священство керує євангелією та тримає ключ від ^бтаємниць царства, саме ключ від ^бпізнання Бога.

20 Отже, у його ^бобрядах явлена сила божественності.

21 А без обрядів його і без ^бповноваження священства сила божественності не явлена людям у плоті;

22 Бо без цього жодна ^блюдина не може побачити обличчя Бога, Самого Батька, і вижити.

23 Тож цей ^бМойсей ясно навчав дітей Ізраїля в пустині і старанно прагнув ^босвятити свій народ, щоб вони могли ^бпобачити обличчя Бога;

24 Але вони ^бзакам'яніли серцями своїми і не могли витримати Його присутності; отже, Господь у Своєму ^бгніві, бо Його гнів було запалено проти них, поклявся, що вони не ^бввійдуть у Його покій, поки будуть у пустині, той покій, що є повнотою Його слави.

25 Отже, Він забрав ^бМойсея з-посеред них і Святе ^бСвященство також;

26 А менше ^бсвященство продовжувалося; те священство, яке утримує ^бключ від ^бсвященнослужіння ангелів і підготовчої євангелії;

27 Тієї євангелії, яка є євангелією ^бпокаяння, і ^бхрищення,

14б пп Мелхиседек.
в пп Ной, біблійний патріарх.
15а пп Енох.
16а пп Авель.
б Мойс. 5:29–32.
в УЗ 107:40–57.
г пп Адам.
17а Ал. 13:1–19;
Авр. 2:9, 11.
пп Мелхиседекове священство.
18а пп Ааронове священство.
б пп Аарон, брат Мойсеїв.

в УЗ 13:1.
19а УЗ 63:23; 107:18–19.
пп Таємниці Божі.
б Авр. 1:2.
20а пп Обряди.
21а пп Повноваження; Священство.
22а УЗ 67:11.
23а Вих. 19:5–11; 33:11.
б пп Освячення.
в Вих. 24:9–11; УЗ 93:1.
24а Вих. 20:18–21; 32:8;
Повтор. 9:23;
1 Неф. 17:30–31, 42.
б Пс. 95:8;
Євр. 3:8–11;

Кн. Як. 1:7–8;
Ал. 12:36.
в пдс, Вих. 34:1–2;
Чйс. 14:23;
Євр. 4:1–11.
25а Повтор. 34:1–5.
б пп Мелхиседекове священство.
26а пп Ааронове священство.
б УЗ 13:1.
в УЗ 107:20.
27а пп Покаятися, Покаяння.
б пп Хрищення, Христити.

і ^ввідпущення гріхів, а також ^ззаконом ^дплотських заповідей, який Господь у Своєму гніві повелів продовжувати домом Аарона серед дітей Ізраїля, аж до ^єІвана, якого Бог поставив, ^єсповненого Святим Духом від материнської утроби.

28 Бо його було хрищено ще в дитинстві і висвячено ангелом Божим, коли йому було вісім днів, на цю владу, щоб скинути царство Юдеїв і ^ввирівняти дорогу Господа перед лицем Його народу, щоб підготувати їх до пришествия Господа, у Чиї руки віддано ^ввсю владу.

29 І знову, чини старійшини та єпископа є необхідними ^вдодатками, що належать до первосвященства.

30 І знову, чини вчителя та диякона є необхідними додатками, що належать до меншого священства, того священства, яке було затверджено на Ааронові та його синах.

31 Отже, як Я сказав про синів Мойсея—бо сини Мойсея і також сини Аарона принесуть прийнятне ^вприношен-

ня і жертву в дім Господа (той дім, який буде збудовано Господу в цьому поколінні) на освяченому ^вмісці, яке Я призначив—

32 І синів Мойсея та Аарона буде сповнено ^вславою Господа на ^вГорі Сіон у Господньому домі, чиїми синами є ви, а також багато тих, кого Я покликав і послав розбудовувати Мою ^вЦеркву.

33 Бо всіх, хто ^ввірністю отримують ці два ^всвященства, про які Я говорив, і звеличують свої покликання, ^восвячено Духом на оновлення їхніх тіл.

34 Вони стають синами Мойсея та Аарона, і ^всіменем ^вАвраама, і церквою та царством, і ^вобранцями Бога.

35 І також усі ті, хто приймає це священство, приймає Мене, каже Господь;

36 Бо той, хто приймає Моїх слуг, ^вприймає Мене;

37 А той, хто ^вприймає Мене, приймає Мого Батька;

38 А той, хто приймає Мого Батька, приймає царство Мого Батька; отже, ^вусе, що має Мій Батько, буде дано йому.

27в пп Відпущення гріхів.
 з пп Закон Мойсеїв.
 д Євр. 7:11–16.
 є пп Іван Христитель.
 є Лк. 1:15.
 28а Ісаїя 40:3; Мт. 3:1–3; Іван 1:23.
 б Мт. 28:18; Іван 17:2; 1 Пет. 3:22; УЗ 93:16–17.
 29а УЗ 107:5.
 31а УЗ 128:24.

б УЗ 57:3.
 32а пп Слава.
 б Євр. 12:22; УЗ 76:66; 84:2; 133:56.
 в пп Церква Ісуса Христа.
 33а пп Достойнство, Достойний.
 б пп Священство.
 в пп Освячення.
 34а Гал. 3:29; Авр. 2:9–11.
 пп Авраам—

Авраамове сім'я.
 б УЗ 132:30–32.
 пп Авраамів завіт.
 в пп Обраний, Обрані.
 36а Мт. 10:40–42; Лк. 10:16; УЗ 112:20.
 37а Іван 13:20.
 38а Лк. 12:43–44; Рим. 8:32; Об. 21:7; 3 Неф. 28:10; УЗ 132:18–20.
 пп Піднесення.

39 І це за “клятвою і завітом, що належать священству.

40 Отже, усі ті, хто приймають священство, приймають цю клятву та завіт Мого Батька, які Він не може порушити, і не можна їх усунути.

41 Але той, хто “порушує цей завіт після того, як він прийняв його, і повністю відвертається від нього, ^бне матиме прощення гріхів ні в цьому світі, ні у світі прийдешньому.

42 І горе всім тим, хто не приходять до того священства, яке ви отримали, в якому Я зараз затверджую вас, присутніх цього дня, Своїм власним голосом з небес; і саме Я дав небесному війську і Моїм “ангелам відповідальність за вас.

43 І тепер Я даю вам заповідь бути обережними щодо себе, старанно “прислухатися до слів вічного життя.

44 Бо ви будете “жити кожним словом, що йде з вуст Бога.

45 Бо ^аслово Господа є істина, а все, що є ^бістина, є світло, а все, що є світло, є Дух, саме Дух Ісуса Христа.

46 І Дух дає ^асвітло ^бкожній

людині, яка приходять у світ; і Дух просвітляє кожну людину в усьому світі, яка прислухається до голосу Духа.

47 І кожний, хто прислухається до голосу Духа, приходять до Бога, саме до Батька.

48 І Батько “навчає його ^бзавітові, який Він відновив і в якому затвердив вас, затвердив вас заради вашого блага, і не тільки заради вас, але й заради всього світу.

49 А весь ^асвіт лежить у гріху та стогне під ^бтемрявою і неволею гріха.

50 І через це ви можете знати, що вони є під “неволею ^бгріха, бо вони не приходять до Мене.

51 Бо той, хто не приходять до Мене, є під неволею гріха.

52 І той, хто не сприймає Мій голос, не знає “Мого голосу, і він не від Мене.

53 І по цьому ви можете відрізнати праведних від злочестивих і знати, що весь ^асвіт ^бстогне під ^ггріхом і темрявою вже тепер.

54 І ваш розум у часи минулі був затьмареним через “зневіру і через те, що ви легковажно ставились до того, що отримали—

39а пп Клятва і завіт священства.

41а пп Відступництво.
^б УЗ 76:34–38; 132:27.

42а УЗ 84:88.

43а 1 Неф. 15:23–25;
УЗ 1:14.

44а Повтор. 8:3;
Мт. 4:4;

УЗ 98:11.

45а Пс. 33:4.

пп Слово Боже.

^б пп Істина.

46а пп Світло, Світло Христа; Сумління.

^б Іван 1:9;

УЗ 93:2.

48а пп Натхнення, Надихати.

^б пп Завіт; Новий і Вічний завіт.

49а 1 Іван 5:19.

^б пп Темрява, духовна.

50а Гал. 4:9.

^б пп Гріх.

52а Іван 10:27.

53а пп Світ.

^б Рим. 8:22;

Мойс. 7:48.

^в пп Суєтність.

54а пп Невіра.

55 Ця “суєтність і зневіра підвели усю Церкву під засудження.

56 І це засудження є на дітях Сіону, на них усіх.

57 І вони залишатимуться під цим засудженням, доки вони не покаються і не згадають новий “завіт, саме ^бКнигу Мормона і “попередні заповіді, які Я дав їм, щоб не тільки говорити, але й “чинити згідно з тим, що Я написав—

58 Щоб вони могли принести плід, гідний царства їхнього Батька; інакше залишаються бич і суд, що мають бути пролитими на дітей Сіону.

59 Бо чи осквернятимуть діти царства Мою святу землю? Істинно, Я кажу вам: Ні.

60 Істинно, істинно, Я кажу вам, тим, хто тепер чує Мої “слова, а це Мій голос, благословенні ви, оскільки сприймаєте це;

61 Бо Я “прощу вам ваші гріхи з цією заповіддю—залишайтеся непохитними розумом в ^бурочистості та в душі молитви, у донесенні цілому світові свідчення про те, що передано вам.

62 Отже, “ідіть по цілому світові, а в ті місця, куди ви не можете піти, надсилайте, щоб свідчення могло йти від вас по цілому світові до кожного створіння.

63 І як Я казав Моїм апостолам, так само Я кажу вам, бо ви є Моїми “апостолами, самими Божими первосвященниками; ви ті, кого Мій Батько ^бдав Мені; ви Мої ^бдрузі;

64 Отже, як Я казав Моїм апостолам, Я кажу й вам знову, що кожна “душа, яка ^бповірить вашим словам і христиться водою на “відпущення гріхів, сприйме ‘Святого Духа.

65 І такі “ознаки йтимуть слідом за тими, хто вірує—

66 У Моє ім’я вони чинитимуть багато чудових “діань;

67 У Моє “ім’я вони виганятимуть дияволів;

68 У Моє ім’я вони “зцілятимуть хворих;

69 У Моє ім’я вони відкриватимуть очі сліпим і відтулятимуть вуха глухим;

70 І язик німих говоритиме;

71 І якщо хтось дасть їм “отрути, це не зашкодить їм;

55а пп Марний, Марнога.

57а Єр. 31:31–34.

б пп Книга Мормона.

в 1 Неф. 13:40–41.

г Як. 1:22–25;

УЗ 42:13–15.

60а УЗ 18:34–36.

61а Дан. 9:9.

пп Простити, Прощати.

б УЗ 43:34; 88:121; 100:7.

62а Мр. 16:15;

УЗ 1:2–5.

пп Місіонерська робота.

63а пп Апостол.

б 3 Неф. 15:24;

УЗ 50:41–42.

в Іван 15:13–15;

УЗ 93:45.

64а пп Душа.

б Мр. 16:15–16.

пп Вірування, Вірувати.

в пп Відпущення гріхів.

г пп Дар Святого Духа.

65а Мр. 16:17–18.

пп Ознака.

66а пп Діла.

67а Мт. 17:14–21.

68а пп Зцілити, Зцілення.

71а Мр. 16:18;

Дії 28:3–9;

УЗ 24:13; 124:98–100.

72 І отрута змія не матиме сили зашкодити їм.

73 Але заповідь Я даю їм, щоб вони ані “вихвалялися цим, ані говорили про це перед світом; бо це дається вам на користь і на спасіння.

74 Істинно, істинно Я кажу вам, що тих, хто не повірить вашим словам і не “охриститися у воді в Моє ім'я на відпущення своїх гріхів, щоб отримати Святого Духа, буде ^бпроклято, і вони не придуть у царство Мого Батька, де Мій Батько і Я є.

75 І це одкровення для вас і заповідь набирають сили з цієї самої години по цілому світі, і євангелія є для всіх, хто не отримав її.

76 Але істинно Я кажу всім тим, кому царство було дано—від вас вона має бути проповідана їм, щоб вони покалися у своїх минулих злих діяннях; бо їм слід докоряти за їхні злі зневірені серця, а вашим братам у Сіоні— за їхній бунт проти вас у той час, коли Я послав вас.

77 І знову Я кажу вам, Мої друзі, бо відтепер Я називатиму вас друзями, доцільно, щоб Я дав вам цю заповідь, щоб ви стали саме такими, як Мої друзі в ті дні, коли Я був з ними, подорожуючи

з проповіддю євангелії у Своїй силі;

78 Бо Я не дозволяв їм мати ні “калитки, ні торби, ні двох одеж.

79 Ось, Я посилаю вас випробувати світ, і трудівник гідний своєї “платні.

80 І кожний, хто піде і “проповідуватиме цю ^бєвангелію царства, і не перестане бути вірним в усьому, той не втомиється і не затьмариться розумом; не втомиться ні тілом, ні кінцівками, ні суглобами; і жодна ^бволосина з його голови не впаде на землю непоміченою. І не будуть вони ані голодними, ані спраглими.

81 Отже, не турбуйтеся “думкою про завтрашній день, про те, що будете їсти та що будете пити, ні у що зодягнетесь.

82 Бо погляньте на польові лілеї, як зростають вони, вони не працюють, і не прядуть; і всі царства на світі у всій славі своїй не вдягнені так, як одна з них.

83 Бо ваш “Батько, Який на небесах, ^бзнає, що всього того вам потрібно.

84 Отже, нехай завтра за себе само ^бпоклопочеться.

85 І не турбуйтеся заздалегідь, “що вам говорити; але постійно зберігайте в душі,

73а УЗ 105:24.
пп Гординя.

74а 2 Неф. 9:23;
УЗ 76:50–52.
пп Хрищення,
Христити—
Необхідність.
^б Іван 3:18.

78а Мт. 10:9–10;
УЗ 24:18.

79а УЗ 31:5.
80а пп Місіонерська
робота.
^б пп Євангелія.
в Лк. 21:18.
81а Мт. 6:25–28.

83а пп Батько на
Небесах.

^б Мт. 6:8.
84а Мт. 6:34.
85а Мт. 10:19–20;
Лк. 12:11–12;
УЗ 100:6.

як ^бскарб, слова життя, і буде вам ^бдано в той самий час ту частину, яку буде відміряно кожній людині.

86 Отже, нехай жодний серед вас, який іде проголошувати цю євангелію царства—бо ця заповідь є для всіх ^бвірних, яких покликано від Бога в Церкві на священнослужіння,—з цього часу не бере ані калитки, ані торби.

87 Ось, Я ^бпосилаю вас докортяті світові за всі їхні неправедні діяння і навчати їх про суд, який має настати.

88 І кожний, хто ^бприймає вас, там і Я буду також, бо Я йтиму перед вашим лицем. Я буду праворуч і ліворуч від вас, і Мій Дух буде у ваших серцях, а Мої ^бангели—навколо вас, щоб підтримувати вас.

89 Кожний, хто приймає вас, приймає Мене; і він годуватиме вас, і одягатиме вас, і даватиме вам гроші.

90 А той, хто годуватиме вас, чи одягатиме вас, чи даватиме вам гроші, ні в якому разі не ^бзгубить нагороди своєї.

91 А той, хто не робить цього, не є Моїм учнем; по цьому ви зможете впізнати ^бМоїх учнів.

92 Той, хто не приймає вас—

йдіть від нього самотою і наодинці з собою ^бочистіть свої ноги саме водою, чистою водою, чи то в спеку, чи в холод, і засвідчіть про це вашому Батькові, Який на небесах, і не повертайтеся більше до тієї людини.

93 І в яке б село чи місто ви не ввійшли, так і робіть.

94 Проте, шукайте наполегливо і не зупиняйтеся; і горе тій домівці або тому селу, або місту, які відкидають вас, чи ваші слова, чи ваше свідчення щодо Мене.

95 Горе, кажу Я знову, тій домівці або тому селу, або місту, які відкидають вас, чи ваші слова, чи ваше свідчення про Мене;

96 Бо Я, ^бВсемогутній, наклав Свої руки на народи, щоб ^ббичувати їх за їхню ^бзлочестивість.

97 І моровиці буде послано, і їх не буде забрано з землі, доки Я не закінчу Свою роботу, яку буде ^бприскорено в праведності—

98 Доки не пізнають Мене всі, хто залишився, навіть від найменших до найвеличніших, і їх не буде сповнено знанням про Господа, і вони не побачать ^боко-в-око, і здійсмають свій голос, і в

85^б 2 Неф. 31:20;
Ал. 17:2–3;
УЗ 6:20; 11:21–26.
пп Обдумувати.
в пп Навчати,
Учитель—
Навчання з Духом.
86^а Мт. 24:44–46;
УЗ 58:26–29;

107:99–100.
87^а пп Місіонерська
робота.
88^а Мт. 10:40;
Іван 13:20.
б УЗ 84:42.
пп Ангели.
90^а Мт. 10:42; Мр. 9:41.
91^а Іван 13:35.

92^а Мт. 10:14;
Лк. 9:5;
УЗ 60:15.
96^а пп Всемогутній.
б УЗ 1:13–14.
в пп Злочестивість,
Злочестиві.
97^а Мт. 24:22.
98^а Ісая 52:8.

єдиний голос вони ^бзаспівують цю нову пісню, кажучи:
99 Господь знову привів Сіон;

Господь ^авикупив Свій народ,
^бІзраїль,

За ^авибором ^вблагодаті,
Який здійснився вірою
І ^дзавітом їхніх батьків.

100 Господь викупив Свій народ;

І Сатану ^азв'язано, і вже часу не буде.

Господь зібрав усе в ^бодному.
Господь звів ^сСіон згори.

Господь ^дзвів Сіон знизу.

101 ^аЗемля мучилася і породила свою силу;

І істину встановлено в її утробі;

І небеса посміхалися їй;

І її зодягнуто ^бславою її Бога;
Бо він стоїть посеред Свого народу.

102 Слава, і честь, і сила, і міць

Нехай будуть приписані нашому Богові; бо Він сповнений ^амилості,

Справедливості, благодаті, й істини, та ^бмиру,

На віки вічні, Амінь.

103 І знову, істинно, істинно Я кажу вам, доцільно, щоб кожен чоловік, який іде прого-

лошувати Мою вічну євангелію, маючи сім'ю й отримуючи гроші в дар, відсилав їм або використовував їх собі на благо, як Господь направить, бо так здається Мені кращим.

104 І нехай усі ті, хто не має сімей, отримуючи ^агроші, відсилають їх єпископові в Сіон або єпископові в Огайо, щоб їх можна було посвятити для поширення одкровення і їх друкування, а також на встановлення Сіону.

105 І якщо хтось дасть кому-сь із вас пальто або костюм, візьміть своє старе і віддайте ^абідним, і йдіть собі далі, радіючи.

106 І якщо хтось серед вас є сильний Духом, нехай ^авізьме з собою того, хто слабкий, щоб той міг наставлятися в усій ^благідності, щоб стати йому теж сильним.

107 Отже, візьміть з собою тих, кого висвячено в ^аменше священство, і посилайте їх перед собою призначати зустрічі, та готувати шлях, і приходити на призначені зустрічі, якщо ви самі не в змозі прийти.

108 Ось, це є той шлях, яким Мої апостоли в давні часи

98^б Пс. 96:1;
Об. 15:3;
УЗ 25:12; 133:56.
пп Співати.

99^а Об. 5:9;
УЗ 43:29.
^б пп Ізраїль.
^в пп Обраність.
^г пп Благодать.
^д пп Авраамів завіт.
100^а Об. 20:2–3;

УЗ 43:31; 45:55;
88:110.
^б Еф. 1:10;
УЗ 27:13.
^в УЗ 45:11–14;
Мойс. 7:62–64.
^г пп Сіон.
^д УЗ 76:102; 88:96.

101^а пп Земля.
^б пп Слава.
102^а пп Милостивий,

Милість.
^б пп Мир.
104^а УЗ 51:8–9, 12–13.
105^а пп Бідний, Бідні—
Бідні матеріально.
106^а пп Товаришування.
^б пп Лагідний,
Лагіднове.
107^а пп Ааронове священство.

розбудовували Мою Церкву для Мене.

109 Отже, нехай кожний чоловік діє у своєму власному чині і трудиться у своєму власному покликанні; і нехай голова не каже ногам, що вона не має потреби в ногах; бо без ніг як зможе тіло стояти?

110 Тіло також має потребу в кожному "членові, щоб усі могли наставлятися разом, щоб можна було підтримувати досконалість організму.

111 І ось, "первосвященики мають подорожувати, а також старійшини, а також менші ^бсвященики; але ^вдиякони і ^гвчителі мають бути призначеними ^днаглядати за Церквою, щоб бути їм постійними священнослужителями для Церкви.

112 А єпископ Ньюел К. Уїтні також має подорожувати навколо і серед усіх церков, шукаючи бідних, щоб ^азадовольняти їхні потреби, ^бусмиряючи багатих та гордовитих.

113 Він має також найняти "розпорядника бути відповідальним і робити його мирські справи, як він укаже.

114 Проте, нехай єпископ поїде в місто Нью-Йорк, а також у місто Олбані, а також

у місто Бостон, і попередить людей тих міст звуком євангелії, гучним голосом, про "спустошення і повне знищення, яке очікує їх, якщо вони відкинуть це.

115 Бо якщо вони справді відкинуть це, година їхнього суду близька, і їхня домівка буде залишена для них "спустошеною.

116 Нехай він "довіряє Мені, і його не буде ^бпосоромлено; і жодна "волосина з його голови не впаде на землю непоміченою.

117 І істинно Я кажу вам, решті моїх слуг, ідіть як обставини дозволятимуть у ваших особистих покликаннях, до великих і значних міст та сіл, докоряючи світові у праведності про всі їхні неправедні й безбожні діяння, викладаючи чітко й зрозуміло про спустошення мерзотне в останні дні.

118 Бо з вами, каже Господь Всемогутній, Я "розірву їхні царства; у Мене не тільки земля ^бзатрясється, але й зоряні небеса тремтітимуть.

119 Бо Я, Господь, простер Свою руку, щоб напружити сили небес; ви не можете бачити цього тепер, але ще трохи, і ви побачите це і пі-

110а 1 Кор. 12:12–23.

111а пп

Первосвященик.

б пп Священик,

Ааронове священство.

в пп Диякон.

г пп Учитель, Ааронове

священство.

д пп Вартувати, Вартовий.

112а пп Благополуччя.

б УЗ 56:16.

113а УЗ 90:22.

114а УЗ 1:13–14.

115а Лк. 13:35.

116а пп Довіра.

б Пс. 22:6;

1 Пет. 2:6.

в Мт. 10:29–31.

118а Дан. 2:44–45.

б Йоїл 2:10;

УЗ 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90.

пп Ознаки часів; Останні дні.

знаєте, що Я є, і що Я “прийду і царюватиму з Моїм народом.

120 Я є “Альфа і Омега, початок і кінець. Амінь.

РОЗДІЛ 85

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 27 листопада 1832 року (History of the Church, 1:298–299). Цей розділ є уривком з листа Пророка до У. У. Фелпса, який жив у Індепенденсі, штат Міссурі. Його було дано у відповідь на запитання про тих святих, які переїхали в Сіон, але не отримали свого успадкування згідно з установленим у Церкві порядком.

1–5, Успадкування в Сіоні мають отримуватися через посвячення; 6–12, Один могутній та сильний надасть Святим їхнє успадкування в Сіоні.

ОБОВ'ЯЗКОМ Господнього діловода, якого він призначив, є вести історію та загальні церковні “записи про все, що відбувається в Сіоні, і про всіх, хто ^бприсвятив майно і законно отримав успадкування від єпископа; 2 І також про їхній спосіб життя, їхню віру і діяння; і також про відступників, які відступають після отримання свого успадкування.

3 Це суперечить волі й заповіді Бога, щоб імена тих, хто не отримує свого успадкування “посвяченням за Його законом, який Він дав, аби збирати ^бдесятину зі Свого народу, щоб підготувати їх

до дня ^апомсти і спалення, були записаними разом з народом Бога.

4 І їхній родовід не має вестися або утримуватися там, де його можна знайти серед будь-яких записів або історії Церкви.

5 Ані їхні імена, ані імена батьків, ані імена дітей не мають бути записаними в “книгу закона Бога, каже Господь Саваот.

6 Ось, так каже “спокійний тихий голос, що шепоче і ^бпроникає крізь усе, і часто змушує мої кістки здригатися, коли він проявляється, кажучи:

7 І станеться так, що Я, Господь Бог, надішлю одного могутнього та сильного,— що тримає скіпетр влади у своїй руці, зодягненого у покров світла, чиї вуста вимовлятимуть слова, вічні слова;

119a УЗ 1:12, 35–36;
29:9–11; 45:59.
пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.
б пп Тисячоліття.
120a пп Альфа і Омега.

85 1a УЗ 21:1; 47:1;
69:3–6.
б УЗ 42:30–35.
3a пп Посвячувати,
Закон посвячення.
б пп Десятини,
Десятини.

в Мал. 3:10–11, 17;
УЗ 97:25–26.
5a пп Книга життя.
6a 1 Цар. 19:11–12;
Гел. 5:30–31;
3 Неф. 11:3–7.
б Євр. 4:12.

у той час як його нутро буде джерелом істини,—щоб впорядкувати дім Бога і жеребкуванням встановити успадкуванням святих, чії імена та імена їхніх батьків, та їхніх дітей знайдено записаними в книзі закону Бога;

8 У той час, як той чоловік, якого було покликано Богом і призначено, простягає свою руку, щоб урівноважити “ковчег Бога, впаде від стріли смерті, наче дерево, що вражене яскравою стрілою блискавки.

9 І всі ті, кого не знайдено записаними в пам’ятну “книгу, того дня не знайдуть жодного успадкування, але їх буде розсічено навпіл, і їхню долю буде призначено їм

серед невіруючих, там, де ^бплач і скрегіт зубів.

10 Це Я кажу не від себе; отже, те, що Господь каже, те Він і здійснить.

11 А ті з Первосвященства, чії імена не знайдено записаними в “книзі закону або виявлено, що вони ^бвідступили, або їх було ^бвідсічено від Церкви, так само як і з меншого священства або з членів Церкви, у той день не знайдуть успадкування серед святих Всевишнього;

12 Отже, з ними буде вдіяно так само, як з дітьми священника, як буде знайдено у другому розділі і шістдесят першому та шістдесят другому віршах Ездри.

РОЗДІЛ 86

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 6 грудня 1832 року (History of the Church, 1:300). Це одкровення було отримано в той час, коли Пророк перевіряв і редагував рукопис перекладу Біблії.

1–7, Господь дає значення притчі про пшеницю й кукіль; 8–11, Він пояснює благословення священства тим, хто є законними спадкоємцями по плоті.

ІСТИННО, так каже Господь Вам, Моїм слугам, стосовно “притчі про пшеницю й кукіль:

2 Ось, істинно Я кажу, полем

був світ, а апостолами були сіячі насіння;

3 І після того, як вони заснули, великий переслідувач церкви, відступник, блудник, саме “Вавилон, який примусив усі народи пити з його чаші, у чиєму серці ворог, сам Сатана, сидить, щоб царювати—ось, він сіє кукіль; отже, кукіль глушить пше-

8а 2 Сам. 6:6–7;
1 Хр. 13:9–10.
пп Ковчег Завіту.
9а 3 Неф. 24:16;
Мойс. 6:5–6.

пп Книга спомину.
б УЗ 19:5.
11а пп Книга життя.
б пп Відступництво.
в пп Відлучення від

Церкви.
86 1а Мт. 13:6–43;
УЗ 101:64–67.
3а Об. 17:1–9.
пп Вавилон.

ницю і гонить ^бЦеркву в пустиню.

4 Але ось, в “останні дні, саме тепер, коли Господь починає відкривати слово, і стеблина з’являється, і вона все ще ніжна—

5 Ось, істинно Я кажу вам, “ангели волають до Господа день і ніч, ті, хто готові й чекають, щоб їх послали ^бжати поля;

6 Але Господь каже їм: Не виривайте кукіль, поки стеблина ще ніжна (бо істинно, ваша віра ще слабка), щоб вам не знищити також і пшеницю.

7 Отже, нехай пшениця й кукіль ростуть разом, доки врожай не дозріє повністю; тоді ви спочатку зберете пшеницю з-поміж куколю, а після збору пшениці, слухайте і знайте, кукіль буде зв’язана

но в пучки, і поле залишиться на спалення.

8 Отже, так каже Господь вам, з ким “священство продовжується по родоводу ваших батьків—

9 Бо ви є законними “спадкоємцями по плоті, і вас було ^бприховано від світу з Христом у Богові—

10 Отже, ваше життя і ваше священство залишилося і мусить залишитися через вас і ваш родовід до “відновлення всього, про що промовлялося вустами всіх святих пророків від початку світу.

11 Отже, благословенні ви, якщо залишитеся в Моїй доброті “світлом для іновірців, а через це священство— спасителем для мого народу, ^бІзраїля. Господь сказав це. Амінь.

РОЗДІЛ 87

Одкровення і пророцтво про війну, дане через пророка Джозефа Сміта 25 грудня 1832 року (History of the Church, 1:301–302). Цей розділ було отримано в той час, коли браття обдумували й обмірковували предмет рабства африканців на Американському континенті і рабства дітей людських по цілому світі.

1–4, Провіщено війну між Північними і Південними штатами; 5–8, Великі нещастя падуть на всіх жителів землі.

ІСТИННО, так каже Господь Істосовно війн, які незабаром відбудуться, починаючи з бунту в “Південній Каролі-

3б Об. 12:6, 14.

4а пп Останні дні.

5а УЗ 38:12.

б пп Жнива.

8а УЗ 113:8.

пп Мелхиседекове

священство.

9а Авр. 2:9–11.

пп Авраамів завіт.

б Ісая 49:2–3.

10а Дії 3:19–21.

пп Відновлення

євангелії.

11а Ісая 49:6.

б УЗ 109:59–67.

87 1а УЗ 130:12–13.

ні, що зрештою закінчиться смертю та нещастям багатьох душ;

2 І час настане, коли "війну буде пролито на всі народи, починаючи з цього місця.

3 Бо знайте, Південні штати відділяться від Північних, і Південні штати звернуться до інших народів, саме до народу Великої Британії, як її називають, і вони також звернуться до інших народів, щоб захистити себе від інших народів; і тоді "війну буде пролито на всі народи.

4 І станеться, через багато днів, проти своїх хазяїв повстануть "раби, яких буде організовано і навчено для війни.

5 І станеться також, що решта з тих, хто залишаються на цій землі, організуються, і стануть надзвичайно розгніва-

ними, і надокучатимуть Іновірцям болісним докучанням.

6 І таким чином, через меч та кровопролиття жителі землі будуть "тужити; і ^бголодом, і пошестю, і землетрусом, і громом небесним, і також сильною та яскравою блискавкою жителів землі змусять відчутти гнів, і обурення, і "караючу руку Всемогутнього Бога, доки призначене винищення не покладе повністю 'край усім народам;

7 Щоб волення святих і "крові святих більше не доходили до вух Господа ^бСаваота від землі про помсту їхнім ворогам.

8 Отже, "стійте на святих місцях і не сходьте, доки день Господа не прийде; бо ось, він прийде ^бскоро, каже Господь. Амінь.

РОЗДІЛ 88

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 27 грудня 1832 року (History of the Church, 1:302–312). Воно було означено Пророком як "оливний лист, . . . зірваний з Райського дерева, Господнє послання миру до нас" (History of the Church, 1:316). Історичні записи вказують на те, що частини цього послання було отримано 27 і 28 грудня 1832 року та 3 січня 1833 року.

1–5, Вірні святі приймають Того Втішителя, Який є обіцянням вічного життя; 6–13, Усе суще контролюється й управляється Світлом Христа; 14–16, Воскресіння приходить через Ви-

куплення; 17–31, Послушність целестіальному, террестріальному або телестіальному занові готує людей для цих відповідних царств і слав; 32–35, Ті, хто бажають перебувати в гріху,

2а Йоїл 4:9–16;
Мт. 24:6–7;
УЗ 45:26, 63; 63:33.
3а УЗ 45:68–69.
4а УЗ 134:12.
6а УЗ 29:14–21; 45:49.

б ДС—Мт. 1:29.
в пп Карати,
Покарання.
г пп Світ—
Кінець світу.
7а Етер 8:22–24.

б Як. 5:4;
УЗ 88:2; 95:7.
8а Мт. 24:15;
УЗ 45:32; 101:21–22.
б Об. 3:11.

залишаються все ще брудними; 36–41, Усі царства управляються законом; 42–45, Бог дав закон усьому суцшому; 46–50, Людина осягне Самого Бога; 51–61, Притча про чоловіка, що посилає своїх слуг в поле й відвідує їх по черзі; 62–73, Наближайтеся до Господа, і ви побачите Його обличчя; 74–80, Освятіться і навчайте один одного вченням царства; 81–85, Кожна людина, яку було попереджено, має попередити свого ближнього; 86–94, Ознаки, зрушення елементів і ангели готують шлях для пришествя Господа; 95–102, Ангельські сурми прикликають померлих у належному порядку; 103–116, Ангельські сурми проголошують відновлення євангелії, падіння Вавилона й битву великого Бога; 117–126, Прагніть знання, установіть дім Бога (храм) і зодягніться в узи милосердя; 127–141, Встановлюється порядок школи пророків, включаючи обряд омовіння ніг.

ІСТИННО, так каже Господь Вам, тим, хто зібрався гуртом, щоб отримати Його волю щодо вас:

2 Ось, це приємно вашому Господу, і ангели ^арадіють за вас; ^бмилостині ваших молитв

увійшли у вуха Господа ^аСаваота, і їх записано в 'книзі імен освячених, саме тих, хто з целестіального світу.

3 Отже, Я тепер посилаю до вас іншого ^аВтішителя, саме до вас, Мої друзі, щоб Він міг перебувати у ваших серцях, саме ^бСвятого Духа обіцяння; і Цей інший Утішитель є Тим Самим, Кого Я обіцяв Моїм учням, як записано у свідченні Івана.

4 Цей Утішитель є обіцяння ^авічного життя, яке Я даю вам, саме ^бслави целестіального царства;

5 Тієї слави, що є славою церкви ^аПершонародженого, Самого Бога, найсвятішого з усіх, через Ісуса Христа, Його Сина—

6 ^аТого, Хто піднявся на висоту і ^бспустився нижче всього, у чому Він ^асприйняв усе, щоб Він міг бути в усьому і серед усього ^асвітлом істини; 7 Істини, яка сяє. Це є ^асвітло Христа. І також Він є в сонці, і є світлом сонця, і силою його, якою його було ^бстворено.

8 І також Він є в місяці, і є світлом місяця, і силою його, якою його було створено;

9 І також світлом зірок, і силою їхньою, якою їх було створено;

88 2а Лк. 15:10.

б Дії 10:1–4.

пп Молитва.

в Як. 5:4; УЗ 95:7.

г пп Книга життя.

3а Іван 14:16.

б УЗ 76:53.

пп Святий Дух обіцяння.

4а УЗ 14:7.

б пп Целестіальна слава.

5а пп Першонароджених.

6а пп Ісус Христос.

б УЗ 122:8.

пп Спокута, Спокутувати.

в пп Всемудрий.

г УЗ 93:2, 8–39.

пп Істина; Світло, Світло Христа.

7а Морон. 7:15–19; УЗ 84:45.

б Бут. 1:16.

пп Створити, Сотворіння.

10 А також і Землею, і силою її, саме Землею, на якій ви “стоїте.

11 І світло, яке сяє, яке дає вам світло, є через Того, Хто просвічує ваші очі, яке є тим самим світлом, яке оживлює ваше “розуміння;

12 Тим “світлом, яке йде з присутності Бога, щоб “заповнити неосяжність простору—

13 Світлом, яке є в “усьому, яке дає “життя всьому, яке є “законом, яким усе управляється, саме силою Бога, Який сидить на Своєму престолі, Який є в лоні вічності, Який є серед усього.

14 Тепер, істинно Я кажу вам, що через “викуплення, яке зроблено для вас, приходять і воскресіння з мертвих.

15 А “дух і “тіло є “душею людини.

16 І “воскресіння з мертвих є викупленням душі.

17 А викуплення душі є через Того, Хто оживлює все, у лоні Якого визначено, що “бідні й “лагідні “Землі успадкують її.

18 Отже, її має бути освячено від усієї неправедності, щоб

її можна було підготувати до “целестіальної слави;

19 Бо після того, як вона виповнить міру свого створення, її буде увінчано “славою, саме присутністю Бога Батька;

20 Щоб тіла, які належать целестіальному царству, могли “володіти нею на віки вічні; бо з цим “наміром було її зроблено і створено, і з цим наміром їх “освячено.

21 А ті, кого не освячено законом, який Я дав вам, саме законом Христа, мають успадкувати інше царство, саме те, що є террестріальним царством, або те, що є телестіальним царством.

22 Бо той, хто не може дотримуватися “закону целестіального царства, не може витримати целестіальну славу.

23 А той, хто не може дотримуватися закону террестріального царства, не може витримати “террестріальну славу.

24 А той, хто не може дотримуватися закону телестіального царства, не може ви-

10a Мойс. 2:1.

11a пп Розуміння.

12a пп Світло, Світло Христа.

б Єр. 23:24.

13a Кол. 1:16–17.

б Повтор. 30:20;

УЗ 10:70.

в Йов 38; УЗ 88:36–38.

пп Закон.

14a пп План Викуплення; Спокута, Спокутувати.

15a пп Дух; Людина, Люди—Людина, духовна дитина Небесного Батька.

б пп Тіло.

в Бут. 2:7. пп Душа.

16a Ал. 11:42.

пп Воскресіння.

17a пп Бідний, Бідні.

б пп Лагідний, Лагідність.

в пп Земля— Кінцевий стан землі.

18a пп Целестіальна слава.

19a УЗ 130:7–9.

20a УЗ 38:20.

б Мойс. 1:39.

пп Людина, Люди—Людина,

можливість уподібнитися Небесному Батьку.

в пп Освячення.

22a УЗ 105:5.

23a пп Террестріальна слава.

тримати ^ателестіальну славу; тому він не підходить до царства слави. Отже, він має витримати царство, яке не є царством слави.

25 І ще, істинно Я кажу вам, ^аЗемля дотримується закону ^ацелестіального царства, бо вона вповнює міру свого створіння і не переступає закон —

26 Отже, її буде ^аосвячено; так, незважаючи на те, що вона ^бпомре, її буде оживлено знову, і вона витримає силу, якою її буде оживлено, і ^аправедні ^вуспадкують її.

27 Бо незважаючи на те, що вони помруть, вони також знову ^австануть — ^бдуховним тілом.

28 Ті, хто є від ^ацелестіального духа, отримають таке саме тіло, яке було природним тілом; саме ви отримуєте свої тіла, і ваша ^аслава буде тією славою, якою ^боживлено ваші тіла.

29 Ви, кого оживлено часткою ^ацелестіальної ^бслави, отримаєте тоді від неї ж, саме повноту.

30 А ті, кого оживлено часткою ^атеррестріальної слави,

отримають тоді від неї ж, саме повноту.

31 І також ті, кого оживлено часткою ^ателестіальної слави, отримають тоді від неї ж, саме повноту.

32 А тих, що залишилися, також буде ^аоживлено; проте, вони ще повернуться на своє власне місце, щоб володіти тим, що вони ^ббажають отримати, тому що вони не бажали володіти тим, що вони могли б отримати.

33 Бо яка користь людині від дару, який дарується їй, якщо вона не приймає дар? Ось, вона не радіє ні від того, що дається їй, ні тому, хто є подавцем дару.

34 І ще, істинно Я кажу вам, що те, що управляється законом, також і зберігається законом, і вдосконалюється, і ^аосвячується ним же.

35 Того, хто ^апорушує закон, і не дотримується закону, але прагне стати сам собі законом і бажає жити в гріху, і цілковито живе в гріху, не можна освятити ні законом, ні ^бмилістю, ні ^вправосуддям, ні судом. Отже, вони мусять так і залишатися ^гбрудними.

24а пп Телестіальна слава.

25а пп Земля.

26а пп Земля—

Кінцевий стан землі.

б пп Світ—Кінець світу.

в 2 Пет. 3:11–14.

пп Праведник, Праведність.

г Мт. 5:5;

УЗ 45:58; 59:2; 63:49.

27а пп Воскресіння.

б 1 Кор. 15:44.

28а пп Суд, Останній.

б УЗ 43:32; 63:51; 101:31.

29а пп Целестіальна слава.

б пп Людина, Люди—Людина,

можливість

уподібнитися

Небесному Батьку.

30а пп Террестріальна

слава.

31а пп Телестіальна слава.

32а Ал. 11:41–45.

б пп Свобода вибору.

34а пп Освячення.

35а пп Бунт.

б пп Милостивий, Милість.

в пп Справедливість.

г Об. 22:11;

1 Неф. 15:33–35;

2 Неф. 9:16; Ал. 7:21.

36 Усім царствам дано закон.

37 І є багато “царств; бо немає простору, де не було б царства; і немає царства, більшого чи меншого, в якому не було б простору.

38 І кожному царству дано “закон; і для кожного закону є також певні межі та умови.

39 Жодну з істот, що не живуть згідно з тими “умовами, не ^бвиправдано.

40 Бо “розум припадає до розуму; ^бмудрість сприймає мудрість; ^аістина охоплює істину; ^вчеснота любить чесноту; ^гсвітло припадає до світла; милість має ^дспівчуття до милості й пред’являє права на все своє; правосуддя іде своїм шляхом і пред’являє права на все своє; суд іде перед лицем Того, Хто сидить на престолах і керує, й виконує все.

41 Він “розуміє все, і все є перед Ним, і все є навколо Нього; і Він є над усім, і в усьому, і серед усього, і навколо всього; і все Ним і від Нього, Самого Бога, на віки вічні.

42 І ще, істинно Я кажу вам, Він дав усьому суццюму закон, за яким воно рухається у свій “час і свою пору;

43 І шляхи всього суццюго

встановлено, саме шляхи небес і Землі, які охоплюють Землю та всі планети.

44 І вони дають “світло одне одному у свій час і свою пору, у свої хвилини, у свої години, у свої дні, у свої тижні, у свої місяці, у свої роки—усе це є ^бодним роком у Бога, але не у людини.

45 Земля обертається на своїх крилах, і “сонце дає своє світло вдень, а місяць дає своє світло вночі, і зірки також дають своє світло, обертаючись на своїх крилах у своїй славі посеред ^бсили Бога.

46 З чим мені порівняти ці царства, щоб ви зрозуміли?

47 Ось, усі вони є царствами, і будь-яка людина, яка бачила будь-яке або найменше з них, “бачила Бога, Який рухається у Своїй величчч та силі.

48 Я кажу вам, вона бачила Його; проте, Того, Хто прийшов до “Своїх, не збагнули.

49 “Світло сяє в темряві, і темрява не досягає його; проте, прийде день, коли ви ^босягнете навіть Бога, будучи оживленими в Ньому і Ним.

50 Тоді ви знатимете, що бачили Мене, що Я є, і що Я істинне світло, яке в вас, і що

37a УЗ 78:15.

38a УЗ 88:13.

39a УЗ 130:20–21.

б пп Виправдання,
Виправдовувати.

40a пп Розум, Розуми.

б пп Мудрість.

в пп Істина.

г пп Чеснота.

д пп Світло, Світло
Христа.

е пп Співчуття.

41a 1 Іван 3:20;

1 Неф. 9:6;

2 Неф. 9:20;

УЗ 38:1–3.

пп Всемудрий.

42a Дан. 2:20–22;

Авр. 3:4–19.

44a пп Світло, Світло

Христа.

б Пс. 90:4; 2 Пет. 3:8.

45a Бут. 1:16; Авр. 4:16.

б УЗ 88:7–13.

47a Ал. 30:44;

Мойс. 1:27–28; 6:63;

Авр. 3:21.

48a Іван 1:11; 3 Неф. 9:16;

УЗ 39:1–4.

49a УЗ 6:21; 50:23–24;

84:45–47.

б Іван 17:3;

УЗ 93:1, 28.

ви в Мені; інакше ви не могли б процвітати.

51 Ось, Я порівняю ці царства з чоловіком, що має поле; і він вислав своїх слуг в поле копати.

52 І він сказав першому: Иди і працюй у полі, і в першу годину я прийду до тебе, і ти побачиш радість мого обличчя.

53 І він сказав другому: Иди й ти в поле, і на другу годину я відвідаю тебе з радістю мого обличчя.

54 І також до третього, кажучи: Я відвідаю тебе;

55 І четвертому, і так далі до дванадцятого.

56 І господар поля пішов до першого у першу годину, і перебував з ним усю ту годину, і той зрадів світлу обличчя свого господаря.

57 І тоді він залишив першого, щоб відвідати і другого, і третього, і четвертого, і так далі до дванадцятого.

58 І таким чином вони усі отримали світло обличчя їхнього господаря, кожний чоловік у свою годину, і у свій час, і у свою пору—

59 Починаючи з першого і так далі до “останнього, і від останнього до першого, і від першого до останнього,

60 Кожний чоловік у свою чергу, доки його година не

закінчилася, саме так, як його господар наказав йому, щоб його господаря могло бути уславлено в ньому, а його—в господареві, щоб їх усіх могло бути уславлено.

61 Отже, з цією притчею Я порівняю усі ці царства та “жителів їхніх—кожне царство у свою годину, і у свій час, і у свою пору, саме згідно з наказом, який Бог віддав.

62 І ще, істинно Я кажу вам, Мої “друзі, Я залишаю ці висловлення з вами, щоб ви ^бобміркували їх у своєму серці, з цією заповіддю, яку Я даю вам, щоб ви ^бприкликали Мене, поки Я близько—

63 “Наближайтеся до Мене, і Я наближатимусь до вас; ^бшукайте Мене старанно, і ви ^бзнайдете Мене; просіть, і ви отримаєте; стукайте, і вам буде відчинено.

64 Чого б ви не “попросили в Батька в Моє ім’я, буде дано вам те, що є ^бдоцільним для вас;

65 А якщо ви попросите те, що не є “доцільним для вас, це обернеться на ваше ^бзасудження.

66 Ось, те, що ви чуєте, є немовби “голосом Того, Хто волає у пустині—у пустині, тому що ви не можете бачити Його—Моїм голосом, тому що Мій голос є ^бДух; Мій Дух

59а Мт. 20:1–16.

61а УЗ 76:24.

62а УЗ 84:63; 93:45.

б пп Обдумувати.

в Ісая 55:6;

Як. 1:5; УЗ 46:7.

63а Зах. 1:3; Як. 4:8;

Об. 3:20.

б 1 Хр. 28:9; Етер 12:41;

УЗ 101:38.

в УЗ 4:7; 49:26.

64а пп Молитва.

б УЗ 18:18; 46:28–30.

65а Як. 4:3.

б УЗ 63:7–11.

66а Ісая 40:3;

1 Неф. 17:13;

Ал. 5:37–38;

УЗ 128:20.

б пп Світло, Світло

Христа; Святий Дух.

є істина; ^аістина перебуває і не має кінця; і якщо вона буде в вас, вона процвітатиме.

67 І якщо ваше око буде ^аєдиноспрямованим до Моєї ^бслави, ваші тіла буде цілковито сповнено світлом, і не буде темряви в вас; а тіло, яке сповнено світлом, ^сосягає все.

68 Отже, ^аосвятіть себе, щоб ваш ^брозум став єдиноспрямованим до Бога, і прийдуть дні, коли ви ^спобачите Його; бо Він відкриє Своє обличчя вам, і це буде у Його належний час, і Його належним шляхом, і за Його власною волею.

69 Пам'ятайте велике й останнє обіцяння, яке Я дав вам; відкиньте геть від себе свої ^амарні думки і надмірний ^бсміх.

70 Затримайтесь, затримайтесь у цьому місці і скличте урочисте зібрання, саме тих, хто є першими трудівниками у цьому останньому царстві.

71 І нехай ті, кого вони ^апопередили у своїй подорожі, прикликають Господа й обдумують у серцях своїх попередження, яке вони отримали, протягом короткого часу.

72 Слухайте і знайте, Я потурбуюсь про ваші отари, поставлю старійшин і пошлю до них.

73 Ось, Я прискорю Мою роботу в належний час.

74 І Я даю вам, тим, хто є першими ^атрудівниками в цьому останньому царстві, заповідь, щоб ви зібралися разом, і організували себе, і підготували себе, і ^босвятити себе; так, очистили свої серця й ^сочистили свої руки й ноги переді Мною, щоб Я міг зробити вас ^дчистими;

75 Щоб Я міг свідчити вашо-му ^аБатькові, і вашому Богові, і Моєму Богові, що ви чисті від крові цього злочестивого покоління; щоб Я міг виконати це обіцяння, це велике й останнє обіцяння, яке Я дав вам, коли буде на те Моя воля.

76 Також, Я даю вам заповідь, щоб ви продовжували ^амолитися й ^бпоститися від цього часу і надалі.

77 І Я даю вам заповідь, щоб ви ^анавчали один одного ^бученню царства.

78 Навчайте старанно і Моя ^аблагодать буде з вами, щоб

66в пп Істина.

67а Мт. 6:22;

Лк. 11:34–36;

УЗ 82:19.

б Іван 7:18.

в Пр. 28:5;

УЗ 93:28.

пп Проникливість,
дар проникливості.

68а пп Освячення.

б пп Інтелект.

в УЗ 67:10–13; 93:1;

97:15–17.

69а Мт. 12:36;

Мос. 4:29–30;

Ал. 12:14.

б УЗ 59:15; 88:121.

71а пп Застерігати,
Застереження.

74а Мт. 20:1, 16.

б Лев. 20:7–8;

3 Неф. 19:28–29;

УЗ 50:28–29; 133:62.

в пп Чисте і нечисте.

г Етер 12:37.

75а пп Батько на

Небесах; Бог,

Божество—Бог

Батько; Людина,

Люди—Людина,

духовна дитина

Небесного Батька.

76а пп Молитва.

б пп Піст, Пощення.

77а пп Навчати,

Учитель.

б пп Учення

Христове.

78а пп Благодать.

вас було ^бнавчено досконаліше в теорії, у принципі, у вченні, у законі євангелії, в усьому, що стосується царства Бога і що вам доцільно зрозуміти;

79 Про те, що в “небесах, і на землі, і під землею; те, що було; те, що є; те, що незабаром статися має; те, що є вдома; те, що за кордоном; ^бвійни та збентеження народів, і осуди, що на землі; і знання також про країни і про царства—

80 Щоб вас могло бути приготовлено в усьому, коли Я пошлю вас знову звеличувати покликання, на яке Я вас покликав, і місію, на яку Я вас уповноважив.

81 Ось, Я послав вас ^ссвідчити і попереджати людей, і належить кожній людині, яку було попереджено, ^бпопередити свого ближнього.

82 Отже, їх залишено без виправдання, і їхні гріхи на їхніх головах.

83 Той, хто ^сшукає Мене ^бстаранно, знайде Мене, і його не буде покинуто.

84 Отже, залишайтеся ви і трудіться старанно, щоб вас можна було вдосконалити у

вашому священнослужінні—іти поміж ^сІновірцями в останній раз, стільки, скільки вуста Господа назвуть, щоб ^бзв'язати закон, і запечатати свідчення, і підготувати святих до години суду, який має прийти;

85 Щоб їхні душі могли уникнути гніву Бога, ^сспустошення мерзотного, що чекає злочестивих і в цьому світі, і у світі прийдешньому. Істинно, Я кажу вам, нехай ті, хто не є першими старійшинами, продовжують працювати у винограднику, доки вуста Господа ^бпокличуть їх, бо їхній час ще не прийшов; їхній одяг не є ^счистим від крові цього покоління.

86 Перебувайте у ^ссвободі, якою вас зроблено ^бвільними; не ^ввплутуйте себе у 'гріх, і нехай ваші руки будуть ^дчистими до приходу Господа.

87 Бо не так багато днів віднині—і ^сземля ^бзатремтить і захитається туди–сюди, наче сп'яніла людина; і ^ссонце сховає своє обличчя і відмовиться давати світло; і місяць заллється 'кров'ю; і ^дзорі стануть надзвичайно розгніваними і попáдають додолу,

78б УЗ 88:118; 90:15; 93:53.

79а пп Небеса.
б пп Війна.

81а пп Свідчити.
б УЗ 63:58.

пп Застерігати,
Застереження.
83а Повтор. 4:29–31;
Єр. 29:12–14;
УЗ 54:10.
б Ал. 37:35.

84а ДС—Іст. 1:41.

б Ісая 8:16–17.

85а Мт. 24:15.

б УЗ 11:15.
в 1 Неф. 12:10–11;
Кн. Як. 1:19; 2:2;
УЗ 112:33.

пп Чистий, Чистота.

86а Мос. 5:8.

пп Свобода.

б Іван 8:36.
пп Вільний, Воля;

Свобода вибору.

в Гал. 5:1.

г пп Гріх.

д Йов 17:9;

Пс. 24:4;

Ал. 5:19.

87а Ісая 13:4–13.

б УЗ 43:18.

в Йоїл 2:10;

УЗ 45:42; 133:49.

г Об. 6:12.

д Йоїл 4:15.

наче фіги, що падають з фігового дерева.

88 І після вашого свідчення приходить гнів та обурення на людей.

89 Бо після вашого свідчення приходить свідчення "землетрусів, які спричинять стогін її надр, і люди впадуть на землю і не зможуть стояти.

90 І також приходить свідчення "голосу громів, і голосу блискавок, і голосу бур, і голосу хвиль морських, що здійснюються за межі свої.

91 І все буде у "сум'ятті; і неминуче людські серця завмиратимуть; бо страх зійде на всіх людей.

92 І "ангели літатимуть серед неба, волаючи гучним голосом, звуком сурми Бога, кажучи: Готуйтеся ви, готуйтеся ви, о жителі землі; бо суд нашого Бога настав. Слухайте і знайте, ⁶Наречений іде; виходьте зустрічати Його.

93 І негайно з'явиться ^авелика ознака в небесах, і всі люди разом побачать її.

94 І інший ангел засурмить, кажучи: Та ^авелика ^бцерква, ^вмати мерзот, яка змушувала всі народи пити вино гніву її ^гблуду, яка переслідує святих Бога, яка проливає

їхню кров— та, що сидить на багатьох водах і на островах у морі— ось, вона є ^дкукіль землі; її зв'язано в пучки: її пута зроблено кріпкими, жодна людина не може розв'язати їх; отже, вона готова до того, щоб бути ^еспаленою. І його сурма звучатиме і довго, і голосно, і всі народи почують її.

95 І буде "тиша на небесах протягом півгодини; і одразу після цього завісу небес буде розгорнуто, як ^жсувій розгортають, після того як його скручено, і ^зобличчя Господа буде відкрито.

96 І тих святих, що на землі, які живі, буде оживлено і ^ппіднято, щоб зустріти Його.

97 А ті, що спали у своїх могилах, ^ввийдуть з них, бо їхні могили буде відкрито; і їх також буде піднято, щоб зустріти Його посеред стовпа небес—

98 Вони є Христовими, ^ппершими плодами— ті, хто зійдуть з Ним першими, і ті, хто на землі і у своїх могилах, кого першими буде піднято, щоб зустріти Його; і все це— голосом звучання сурми ангела Божого.

99 А після цього інший

89а УЗ 45:33.

90а Об. 8:5;

УЗ 43:17–25.

91а УЗ 45:26.

92а Об. 8:13; УЗ 133:17.

б Мт. 25:1–13;

УЗ 33:17; 133:10, 19.

93а Мт. 24:30;

Лк. 21:25–27.

пп Ознаки часів.

94а 1 Неф. 13:4–9.

б пп Диявол—

Церква диявола.

в Об. 17:5.

г Об. 14:8.

д Мт. 13:38.

е УЗ 64:23–24;

101:23–25.

пп Земля—

Очищення землі.

95а УЗ 38:12.

б Об. 6:14.

в пп Друге

пришестя Ісуса

Христа.

96а 1 Сол. 4:16–17.

97а УЗ 29:13; 45:45–46;

133:56.

пп Воскресіння.

98а 1 Кор. 15:23.

ангел засурмить, і це друга сурма; і тоді приходять викуплення тих, які є Христовими при Його пришестві; які отримали свою частину у тій "в'язниці, що приготовлено для них, щоб вони могли отримати євангелію і бути ^бсудженими як люди у плоті.

100 І ще, інша сурма зазвучить, і це третя сурма; і тоді приходять "духи людей, яких слід судити і які знаходяться під ^бзасудженням;

101 І це є решта "мертвих; і вони не житимуть знову, доки ^бтисяча років не скінчиться—не житимуть знову аж до кінця Землі.

102 І ще одна сурма зазвучить, і це четверта сурма, кажучи: Є серед тих, хто має залишитися до того великого та останнього дня, саме до кінця, ті, хто так і залишиться "брудними.

103 І ще одна сурма зазвучить, і це п'ята сурма; це є п'ятий ангел, який передає "вічну євангелію,—літаючи серед небес,—усім народам, колінам, язикам та людям;

104 І таким буде звук його сурми, що каже всім людям і в небесах, і на землі, і тим, що

є під землею—бо "кожне вухо почує його, і кожне коліно ^бсхилиться, і кожний язик визнає, поки вони чують звук сурми, що каже: "Бійтеся Бога, і віддавайте славу Тому, Хто сидить на престолі віковічно; бо час Його суду настав.

105 І ще, зазвучить сурма іншого ангела, і це шостий ангел, кажучи: Вона "пала, та, що змушувала всі народи пити вино гніву її блуду; вона пала, пала!

106 І ще інший ангел засурмить у свою сурму, і це сьомий ангел, кажучи: Закінчено, закінчено! "Агнець Бога ^бподолав і один "утоптав давильний прес, саме давильний прес лютого гніву Всемогутнього Бога.

107 І тоді ангелів буде увінчано славою Його могутності, і "святих буде сповнено Його ^бславою, і вони отримують своє "успадкування, і стануть "рівними з Ним.

108 І тоді перший ангел знову засурмить у свою сурму у вуха всіх живих і "відкриє таємні дії людей і могутні діяння Бога в ^бперші тисячу років.

109 І потім другий ангел

99a УЗ 76:73; 138:8.

пп Спасіння мертвих.

б 1 Пет. 4:6.

100a Об. 20:12–13;

Ал. 11:41;

УЗ 43:18; 76:85.

б пп Засуджувати, Засудження.

101a Об. 20:5.

б пп Тисячоліття.

102a пп Бруд,

Бруднота.

103a Об. 14:6–7.

пп Відновлення євангелії.

104a Об. 5:13.

б Ісая 45:23;

Фил. 2:9–11.

в пп Страх— Страх Божий; Благоговіння.

105a Об. 14:8;

УЗ 1:16.

106a пп Агнець Божий.

б 1 Кор. 15:25.

в Ісая 63:3–4;

Об. 19:15;

УЗ 76:107; 133:50.

107a пп Святий, Свята. б пп Целестіальна слава.

в пп Піднесення.

г УЗ 76:95.

108a Ал. 37:25; УЗ 1:3.

б УЗ 77:6–7.

засурмить у свою сурму і відкриє таємні дії людей, і думки та наміри їхніх сердець, і могутні діяння Бога у другі тисячу років—

110 І так далі аж доки сьомий ангел засурмить у свою сурму; і він стоятиме на землі і на морі і клястиметься в ім'я Того, Хто сидить на престолі, що більше не буде ^ачасу; і ^бСатану буде зв'язано, того старого змія, якого названо дияволом, і його не буде звільнено упродовж ^втисячі років.

111 А тоді його буде ^азвільнено на короткий час, щоб він міг зібрати разом свої війська.

112 І ^аМихаїл, сьомий ангел, сам архангел, збиратиме разом свої війська, саме воїнства небес.

113 А диявол збиратиме разом свої війська, саме воїнства пекла, і вийде на битву проти Михаїла та його воїнств.

114 І тоді настає ^абитва великого Бога; і диявола та його війська буде викинуто геть у їхнє місце, щоб вони більше зовсім не мали влади над святими.

115 Бо Михаїл битиметься у

їхніх битвах і подолає того, хто ^апрагне престолу Того, Хто сидить на престолі, саме Агнца.

116 Це є слава Бога й ^аосвячених; і вони більше не побачать ^бсмерті.

117 Отже, істинно Я кажу вам, мої ^адрузі, скличте ваше урочисте зібрання, як Я повелів вам.

118 І оскільки у всіх немає віри, шукайте старанно і ^анавчайте один одного словам ^бмудрості; так, шукайте в найкращих ^вкнигах слів мудрості; прагніть знання, саме через навчання і також через віру.

119 Організуйте себе; приготуйте кожну потрібну річ; і встановіть ^адім, саме дім молитви, дім посту, дім віри, дім навчання, дім слави, дім порядку, дім Бога;

120 Щоб ви могли входити в ім'я Господа; щоб ви могли виходити в ім'я Господа; щоб усі ваші привітання могли бути в ім'я Господа з піднесеними до Всевишнього руками.

121 Отже, ^аоблиште всі свої легковажні промови, весь ^бсміх, усі свої ^впохитливі ба-

110а УЗ 84:100.

^б Об. 20:1–3;
1 Неф. 22:26;
УЗ 101:28.

пп Диявол.

^в пп Тисячоліття.

111а УЗ 29:22; 43:30–31.

112а пп Михаїл.

114а Об. 16:14.

115а Ісаїя 14:12–17;
Мойс. 4:1–4.

116а пп Освячення;
Піднесення.

^б Об. 21:4;
Ал. 11:45; 12:18;
УЗ 63:49.

пп Безсмертя,
Безсмертний.

117а УЗ 109:6.

118а УЗ 88:76–80.

пп Навчати,
Учитель.

^б пп Мудрість.

^в УЗ 55:4; 109:7, 14.

119а УЗ 95:3; 97:10–17;
109:2–9; 115:8.

пп Храм, Дім
Господній.

121а УЗ 43:34; 100:7.

^б УЗ 59:15; 88:69.

^в пп Плотський,
Плотське.

жання, усю свою 'гордовитість, і легковажність, і усі свої злочестиві діяння.

122 Призначте з-поміж себе вчителя, і нехай не всі будуть промовцями водночас; але нехай усі говорять по черзі, і нехай усі слухають його висловлювання, щоб коли всі висловляться, усі могли бути наставленими всіма, і щоб кожна людина мала рівні привілеї.

123 Дивіться, щоб ви ^алюбили один одного; припиніть бути ^бпожадливими; учіться ділитися один з одним, як вимагає євангелія.

124 Перестаньте бути ^аледачими; перестаньте бути нечистими; перестаньте ^бзнаходити вади один у одного; перестаньте спати довше, ніж необхідно; відходьте до сну рано, щоб вам не бути втомленими; уставайте рано, щоб ваше тіло та розум могли бути сповненими енергії.

125 І над усе, зодягайтеся в узи ^амилосердя, як у мантію, які є узами досконалості й ^бмиру.

126 ^аМоліться завжди, щоб вам не ослабнути, доки Я ^бприйду. Слухайте і знайте, Я прийду швидко і прийму вас до Себе. Амінь.

127 І ще, порядок в домі, приготовленому для прези-

дентства ^ашколи пророків, заснованої для їхнього навчання в усьому, що є доцільним для них, саме для всіх ^бчинів у Церкві, тобто, інакше кажучи, для тих, кого покликано на священнослужіння в Церкві, починаючи з первосвящеників аж до дяконів—

128 І таким буде порядок дому президентства школи: Той, кого призначено бути президентом або вчителем, має знаходитися на своєму місці, у домі, який буде приготовлено для нього.

129 Отже, він буде першим у домі Бога, у такому місці, щоб громада в домі могла слухати його слова уважно і чути чітко, не гучною мовою.

130 І коли він приходить у дім Бога, бо він має бути першим у домі—ось, це прекрасно, що він може бути прикладом—

131 Нехай він сам ^апіднесе молитву на колінах перед Богом, у знак або на спомин вічного завіту.

132 І коли хтось заходитиме після нього, нехай учитель підніметься і з піднесеними до небес руками, так, саме прямо до небес, привітає свого брата чи братів такими словами:

121^г пп Гординя.

123^а пп Любов.

^б пп Заздрити, Заздність.

124^а пп Лїнівий, Лїнощі.

^б УЗ 64:7–10.

пп Лихослів'я.

125^а пп Милосердя.

^б пп Мир.

126^а пп Молитва.

^б УЗ 1:12.

127^а пп Школа

пророків.

^б пп Чин.

131^а пп Поклоніння, Поклонятися.

133 Чи ти брат? Або: чи ви брати? Я вітаю тебе в ім'я Господа Ісуса Христа, у знак чи на спомин вічного завіту—завіту, за яким я приймаю тебе до "товариства з рішучістю, яка є усталеною, непохитною і незмінною, бути твоїм другом та ^ббратом благодаттю Бога в узах любові, ходити в усіх заповідях Бога безвинним, у дякуванні, на віки вічні. Амінь.

134 А той, кого знайдено недостойним цього привітання, не матиме місця серед вас; бо ви не дозволите, щоб Мій дім було "осквернено ним.

135 А той, хто заходить і є вірним переді Мною, і є братом, або якщо вони є братами, вони привітають президента або вчителя з піднесеними до небес руками, тією самою молитвою і завітом, або сказавши "амінь", у знак того ж самого.

136 Ось, істинно, Я кажу вам, це вам зразок для приві-

тання один одного в домі Бога, у школі пророків.

137 І вас покликано робити це молитвою і дякуванням, оскільки Дух промовлятиме в усіх ваших діяннях у домі Господа, у школі пророків, щоб він міг стати святилищем, скинією Святого Духа для вашого "настановлення.

138 І ви не будете приймати жодного серед вас у цю школу, якщо він не буде чистим від "крові цього покоління;

139 І його буде прийнято через обряд "омовіння ніг, бо з цією метою було запроваджено обряд омовіння ніг.

140 І ще, обряд омовіння ніг має виконуватися президентом, або верховним старійшиною Церкви.

141 Воно має починатися з молитви; а після "причащення хлібом та вином, він має підперезатися за ^бзразком, даним у тринадцятому розділі Іванового свідчення про Мене. Амінь.

РОЗДІЛ 89

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Кертленді, штат Огайо, 27 лютого 1833 року (History of the Church, 1:327–329). Внаслідок того, що першопокликані брати вживали тютюн на своїх зібраннях, Пророк змушений був задуматися над цим питанням; далі він звернувся з цим до Господа. Це одкровення, відоме як Слово мудрості, стало результатом цього звернення. Перші три вірші було спочатку написано Пророком як натхненний вступ та опис.

133а пп Товаришування.
б пп Брати, Браття, Брат; Сестра.

134а УЗ 97:15–17;
110:7–8.
137а УЗ 50:21–24.
138а УЗ 88:74–75, 84–85.

139а пп Мити, Омийтий, Омовіння.
141а пп Причастя.
б Іван 13:4–17.

1–9, Вживання вина, міцних напоїв, тютюну і гарячих напоїв заборонено; 10–17, Трави, фрукти, м'ясо та крупи призначено для вживання людиною та тваринами; 18–21, Послушність закону євангелії, Слово мудрості включно, приносить земні та духовні благословення.

СЛОВО мудрості, на благо раді первосвящеників, які зібралися в Кертленді, і Церкві, і також святим у Сіоні—

2 Послане як привітання; не як заповідь чи силування, але як одкровення і слово мудрості, що показує порядок і "волю Бога в земному спасінні всіх святих в останні дні—

3 Дане як принцип з "обіцянням, пристосоване до здатностей слабких і найслабкіших з усіх ^бсвятих, які є або яких можна назвати святими.

4 Ось, істинно, так каже вам Господь: Внаслідок "зла та злих замірів, які існують і будуть існувати в серцях ^бзмовників у останні дні, Я "попередив вас і застеріг вас, давши вам це слово мудрості через одкровення—

5 Якщо серед вас якась людина п'є "вино або міцний напій, знайте, що це не добре,

і так не личить в очах вашого Батька, якщо тільки ви не зібралися разом, щоб піднести свої причастя перед ним.

6 І ось, це має бути вино, так, "чисте вино виноградної лози вашого власного виготовлення.

7 І ще, "міцні напої не для черева, але для омивання ваших тіл.

8 І ще, тютюн не для "тіла, і не для черева, і не годиться для людини, але є травою для синців і всієї хвороби худоби, що слід використовувати з розсудом та вмінням.

9 І ще, гарячі напої не для тіла або черева.

10 І ще, істинно Я кажу вам, усі корисні "трави Бог призначив для будови тіла, ества та вживання людиною—

11 Кожна трава у свою пору, і кожний фрукт у свою пору; усе це має використовуватися з розсудливістю і "дякуванням.

12 Так, також "м'ясо ^бтварин і птахів повітряних Я, Господь, призначив для вживання людиною з дякуванням; проте, його треба вживати "помірно;

13 І мені приємно, щоб воно не вживалося, окрім як під час зими або холоду, або голоду.

89 1а пп Слово мудрості.

2а УЗ 29:34.

пп Заповіді Божі.

3а УЗ 89:18–21.

б пп Святий, Свята.

4а пп Обман, Обманювати.

б пп Таємні змови.

в пп Застерігати, Застереження.

5а Лев. 10:9–11;

Ісая 5:11–12;

1 Кор. 6:10.

6а УЗ 27:1–4.

7а Пр. 20:1; 23:29–35.

8а 1 Кор. 3:16–17.

пп Тіло.

10а тобто рослини.

Бут. 1:29;

УЗ 59:17–20.

11а пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

12а Бут. 9:3; Лев. 11:1–8.

б 1 Тим. 4:3–4;

УЗ 49:18–21.

в УЗ 59:20.

14 Усі “крупни призначено для вживання людиною та тваринами, щоб бути опорою життя, не тільки для людини, але й для тварин польових, і птахів небесних, і всіх диких тварин, що бігають або повзають по землі;

15 І їх Бог створив для вживання людиною тільки коли не вистачає їжі та коли настає голод.

16 Усі крупни добрі в їжу людини; і також плоди виноградної лози; те, що родить плоди, чи то в землі, чи над землею—

17 Проте, пшениця для людини, і кукурудза для вола, і овес для коня, і жито для птахів та свиней, і для всіх тварин

польових; і ячмінь для всіх корисних тварин і для неміцних напоїв, а також і інші крупни.

18 І всі святі, які не забувають дотримуватися цих слів і виконувати їх, ходячи в послушності заповідям, отримують “здоров’я в череві та життєву силу в кістках;

19 І знайдуть “мудрість і великі скарби ^бзнання, саме сховані скарби;

20 І “бігтнуть—і не втомлюватимуться, і йтимуть—і не слабшатимуть.

21 І Я, Господь, даю їм ^аобіцяння, що ангел знищення ^бпройде повз них, як повз дітей Ізраїля, і не вб’є їх. Амінь.

РОЗДІЛ 90

Одкровення пророкові Джозефу Сміту, дане в Кертленді, штат Огайо, 8 березня 1833 року (History of the Church, 1:329–331). Це одкровення є наступним кроком у встановленні Першого Президентства (див. заголовок до розділу 81); внаслідок цього заданих радників було висвячено 18 березня 1833 року.

1–5, Ключі царства ввірено Джозефу Сміту і через нього—Церкві; 6–7, Сідні Рігдон і Фредерік Г. Уільямс мають служити в Першому Президентстві; 8–11, Євангелію має бути проповідано народам Ізраїля, Іновірцям і Юдеям, щоб кожна людина почула її своєю мовою; 12–18, Джозеф Сміт і його радники мають привести Церкву в поря-

док; 19–37, Господь радить різним особам ходити праведно і служити в Його царстві.

ТАК каже Господь: Істинно, Істинно Я кажу тобі, Мій сину, твої гріхи “прощено тобі, згідно з твоїм проханням, бо твої молитви й молитви твоїх братів дійшли до Моїх вух.

14а Дан. 1:6–20.

18а Пр. 3:8.

19а пп Мудрість.

б пп Знання; Свідок,

Свідчення.

20а Ісая 40:31.

21а УЗ 84:80.

б Вих. 12:23, 29.

90 1а пп Простити,
Прощати.

2 Отже, благословлено віднині тебе, тебе, хто носить дані тобі ^а“ключі царства; ^бцарства, яке приходить в останній раз.

3 Істинно Я кажу тобі, ключі цього царства ніколи не буде забрано в тебе ні поки ти на цьому світі, ні в світі прийдешньому;

4 Проте, через тебе ^а“пророцтва буде дано іншому, так, саме Церкві.

5 І всі ті, хто отримає пророцтва Бога, нехай з ^а“пересторогою ставляться до них і не вважають їх неважливими, щоб їх не було приведено в цьому під засудження, і щоб не спіткнулися і не впали, коли буря зійде, і вітри подувають, і ^бдощі проллються і вдарять у їхні будинки.

6 І ще, істинно Я кажу твоїм братам, Сідні Рігдону й Фредеріку Г. Уільямсу, їхні гріхи прощено їм також, і вони вважаються рівними з тобою в утриманні ключів цього останнього царства;

7 А також, через твоє управління, ключів від ^а“школи пророків, яку Я наказав організувати;

8 Щоб через це вони могли вдосконалитися у своєму священнослужінні заради спасіння Сіону і народів Ізраїля, і Іновірців, усіх, хто повірять;

9 Щоб через твоє управління вони могли отримати слово, а через їхнє управління слово могло піти до кінців землі, до ^а“Іновірців ^бспочатку, а потім, слухай і знай, вони прийдуть до Юдеїв.

10 А тоді прийде день, коли руку Господа буде ^а“відкрито в силі на переконання народів, язичницьких народів, дому ^бЙосипа, в євангелії їхнього спасіння.

11 Бо станеться в той день, що кожна людина ^а“почує повноту євангелії на своєму рідному язикові, своєю рідною мовою, через тих, кого ^б“посвячено в цю ^в“владу під проводом ^г“Утішителя, пролитого на них для одкровення Ісуса Христа.

12 І тепер, істинно Я кажу тобі, Я даю тобі заповідь, щоб ти продовжував ^а“священнослужіння та президентство.

13 І коли ти закінчиш переклад пророків, ти з того часу

2а УЗ 65:2.

пп Ключі священства.

б пп Царство Боже, або Царство Небесне.

4а Дії 7:38;

Рим. 3:2;

Євр. 5:12;

УЗ 124:39, 126.

пп Пророцтво,

Пророкувати.

5а УЗ 1:14.

б Мт. 7:26–27.

7а пп Школа пророків.

9а 1 Неф. 13:42;

УЗ 107:33; 133:8.

б Мт. 19:30;

Етер 13:10–12.

10а УЗ 43:23–27;

88:84, 87–92.

б Бут. 49:22–26;

1 Неф. 15:13–14.

11а пп Місіонерська робота.

б пп Висвячувати,

Висвячення;

Покликати,

Покликаний

Богом,

Покликання.

в пп Священство.

г пп Утішитель.

12а пп Служити,

Священнослужити.

“головуватимеш над справами Церкви і ^бшколи;

14 І час від часу, як буде явлено Утішителем, ти будеш отримувати “одкровення, щоб відкривати ^бтаємниці царства;

15 І привести до ладу Церкви, і “навчатися, і ^бвивчати, і знайомитися з усіма добримими книгами, і з ^бмовами, язиками і людьми.

16 І буде вашою справою і місією протягом усього життя головувати в раді, і приводити до ладу усі справи цієї Церкви і царства.

17 Не “соромтеся, не будьте збентеженими, а сприймайте застереження стосовно всієї вашої пихатості й ^бгордовитості, бо вона ставить пастку вашим душам.

18 Приведіть до ладу ваші будинки; тримайтеся подальше від “ледарства й ^бнеохайності.

19 Тепер, істинно Я кажу тобі, нехай буде забезпечено місце якомога скоріше для сім’ї твого радника й писаря, саме Фредеріка Г. Уільямса.

20 І нехай Мій “літній слуга, Джозеф Сміт старший, продовжує жити зі своєю сім’єю

на тому місці, де він живе тепер; і нехай це місце не продають, доки уста Господа не скажуть.

21 І нехай радник Мій, саме Сідні “Рігдон, залишається там, де він тепер живе, доки уста Господа не скажуть.

22 І нехай єпископ шукає старанно, щоб знайти “розпорядника, і нехай він буде людиною, яка має ^ббагатства про запас— людиною Бога і сильної віри—

23 Щоб завдяки цьому він мав змогу сплачувати кожний борг; щоб комора Господа не набула сумнівної репутації в очах людей.

24 Шукайте “старанно, ^бмоліться завжди і будьте вірними, і “все спрацює вам на благо, якщо ви ходитимете праведно і пам’ятатимете ‘завіт, який ви склали один з одним.

25 Нехай ваші сім’ї будуть “маленькими, особливо Мого літнього слуги Джозефа Сміта старшого, відносно тих, хто не належить до ваших сімей;

26 Щоб те, що передбачено для вас, аби виконувати Мою роботу, не було відібрано у

13а УЗ 107:91–92.

^б пп Школа пророків.

14а пп Одкровення.

^б пп Таємниці Божі.

15а УЗ 88:76–80, 118; 93:53.

^б УЗ 107:99–100;

130:18–19.

^в пп Мова.

17а Рим. 1:16;

2 Неф. 6:13.

^б УЗ 88:121.

пп Гординя.

18а УЗ 58:26–29.

пп Лінівий, Лінощі.

^б УЗ 38:42.

20а пп Сміт, Джозеф ст.

21а пп Рігдон, Сідні.

22а УЗ 84:112–113.

^б Кн. Як. 2:17–19.

24а пп Старанність.

^б пп Молитва.

^в Ездра 8:22;

Рим. 8:28;

УЗ 100:15; 122:7–8.

^г пп Завіт.

25а тобто тих бідних,

про яких

піклувався Джозеф

Сміт старший.

вас і передано тим, хто не є гідними—

27 І тим самим не стало на заваді виконанню того, що Я заповідав.

28 І ще, істинно Я кажу вам, це Моя воля, щоб Моя служниця Вієнна Жак отримала гроші на сплату витрат і поїхала до землі Сіону;

29 А решту грошей було посвячено Мені, а їй буде сплачено у належний час.

30 Істинно Я кажу вам, що це добре в Моїх очах, щоб вона поїхала до землі Сіону й отримала успадкування з рук єпископа;

31 Щоб вона могла влаштуватися з миром, якщо вона буде вірною і не лінивою у свої дні відтепер.

32 І ось, істинно Я кажу тобі, що тобі слід записати цей наказ і сказати своїм братам у Сіоні, у вітанні любові, що

Я також покликав тебе "голосувати над Сіоном у Мій належний час.

33 Отже, нехай вони припинять турбувати Мене щодо цієї справи.

34 Ось, Я кажу вам, що ваші брати в Сіоні починають каятися, і ангели радіють за них.

35 Проте, Я багато чим не зовсім задоволений; і Я не зовсім задоволений ні Моїм слугою "Уільямом Е. Макклелліном, ні Моїм слугою Сідні Гілбертом; і єпископом також, та й інші мають багато в чому покаятися.

36 Але істинно Я кажу вам, що Я, Господь, сперечатимуся з "Сіоном і умовлятиму сильних його, і ^бкаратиму його доки він не подолає і не стане ^счистим переді Мною.

37 Бо його не буде усунуто з його місця. Я, Господь, сказав це. Амінь.

РОЗДІЛ 91

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 9 березня 1833 року (History of the Church, 1:331–332). Пророк у цей час займався перекладом Старого Завіту. Наблизившись до тієї частини давніх писань, яку називають апокрифами, він звернувся до Господа й отримав цю настанову.

1–3, Апокрифи здебільшого перекладено правильно, але в них вміщено багато зроблених руками людей вставок, які не є істинними; 4–6, Вони корисні тим, кого просвітлено Духом.

ІСТИННО, так каже Господь Івам стосовно "апокрифів: Багато з того, що вміщено в них, є істинним, і їх здебільшого перекладено правильно;

32а УЗ 107:91–92.

35а УЗ 66:1; 75:6–9.

36а пп Сіон.

б пп Карати,
Покарання.

в пп Чистий, Чистота.

91 1а пп Апокрифи.

2 Багато того, що вміщено там, не є істинним, що вставлено руками людей.

3 Істинно, Я кажу тобі, що немає потреби перекладати апокрифи.

4 Отже, той, хто читатиме їх, нехай "розуміє, бо Дух являє істину;

5 І той, кого просвітлено "Духом, отримає користь від них;

6 А той, хто сприймає не від Духа, не може мати користі. Отже, немає потреби перекладати їх. Амінь.

РОЗДІЛ 92

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в Кертленді, штат Огайо, 15 березня 1833 року (History of the Church, 1:333). Одкровення адресовано Фредеріку Г. Уільямсу, якого нещодавно було призначено радником у Першому Президентстві.

1–2, Господь дає заповідь стосовно прийому до Об'єднаного товариства.

ІСТИННО, так каже Господь: Я даю "Об'єднаному товариству, організованому згідно з заповіддю, даною раніше, одкровення і наказ щодо мого слуги Фредеріка Г. Уільямса, щоб ви прийня-

ли його до цього товариства. Те, що Я кажу одному, Я кажу всім.

2 І крім того, Я кажу тобі, моєму слугі Фредеріку Г. Уільямсу, ти будеш активним членом у цьому товаристві; і якщо ти будеш вірним у виконанні всіх попередніх заповідей, тебе буде благословлено навечно. Амінь.

РОЗДІЛ 93

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 6 травня 1833 року (History of the Church, 1:343–346).

1–5, Усі, хто є вірними, побачать Господа; 6–18, Іван свідчив, що Син Бога йшов від благодаті до благодаті, доки не отримав повноту слави Батька; 19–20, Вірні люди, ідучи від благодаті до благодаті, також отримують від Його повноти; 21–22, Ті, хто

народився через Христа, є Церквою Першонародженого; 23–28, Христос отримав повноту всієї істини, так само може отримати і людина через послухність; 29–32, Людина була від початку з Богом; 33–35, Елементи вічні, і людина може

4а пп Розуміння.
5а пп Натхнення,
Надихати;

Святий Дух.
92 1а УЗ 82:11, 15–21.
пп Об'єднане

товариство.

отримати повноту радості у Воскресінні; 36–37, Слава Бога—це розум; 38–40, Діти невинні перед Богом завдяки викупленню Христа; 41–53, Братам з провідництва заповідано привітати свої сім'ї до ладу.

ІСТИННО, так каже Господь: Станеться, що кожна душа, яка ^аоблишить свої гріхи і прийде до Мене, і ^бприкличе Моє ім'я, і ^вслухатиметься Мого голосу, і дотримуватиметься Моїх заповідей, ^гпобачить Моє ^добличчя і знатиме, що Я є;

2 І що Я є істинне ^асвітло, яке засвічує кожну людину, яка приходить у світ;

3 І що Я є ^ав Батькові, а Батько в Мені, і Батько і Я є єдині—

4 Батько, ^атому що Він ^бдав Мені від Своєї повноти, а Син, тому що Я був у світі, і зробив ^вплоть Своєю шкіною, і жив серед синів людських.

5 Я був у світі й отримав від Мого Батька, і Його ^адіяння було ясно явлено.

6 І ^аІван бачив і свідчив про

повноту Моєї ^бслави, і повноту ^вІванового свідчення буде відкрито пізніше.

7 І він свідчив, кажучи: Я бачив Його славу, що Він був від ^апочатку, поки світ не постав;

8 Отже, спочатку було ^аСлово, бо Він був Словом, саме посланцем спасіння—

9 ^аСвітлом і ^бВикупителем світу; Духом істини, Який прийшов у світ, тому що світ було створено Ним, і в Ньому було життя людей і світло людей.

10 Світі було ^астворено Ним; людей було створено Ним; усе було створено Ним, і через Нього, і від Нього.

11 І Я, Іван, свідчу, що Я бачив Його славу, як славу Єдинонародженого від Батька, повного благодаті й істини, саме Духа істини, Який прийшов і перебував у плоті, і перебував серед нас.

12 І Я, Іван, бачив, що Він не отримав від ^аповноти спочатку, але отримував ^бблагодать за благодаттю;

13 І Він не отримав від повноти спочатку, але продовжу-

93 1а пп Достойнство, Достойний; Покаятися, Покаяння.

б Йоїл 3:5.

в пп Послушний, Послушність, Слухатися.

г Вих. 33:11;

УЗ 38:7–8; 67:10–12; 88:68; 101:23; 130:3.

пп Утїшитель.

д пдс, 1 Іван 4:12.

2а Іван 1:4–9;

УЗ 14:9; 84:45–47;

88:6–7.

пп Світло, Світло Христа.

3а Іван 10:25–38;

17:20–23;

УЗ 50:43–45.

4а Мос. 15:1–7.

б пп Ісус Христос—Повноваження.

в Лк. 1:26–35; 2:4–14;

3 Неф. 1:12–14;

Етер 3:14–16.

5а Іван 5:36; 10:25;

14:10–12.

6а Іван 1:34.

б пп Ісус Христос—Слава Ісуса Христа. в Іван 20:30–31.

7а Іван 1:1–3, 14; 17:5;

УЗ 76:39.

8а пп Єгова;

Ісус Христос.

9а пп Світло, Світло Христа.

б пп Викупитель.

10а Євр. 1:1–3;

УЗ 76:24;

Мойс. 1:31–33.

12а Фил. 2:6–11.

б Іван 1:16–17.

вав від “благодаті до благодаті, доки не отримав повноти;

14 І таким чином Його було названо “Сином Бога, тому що Він не отримав від повноти спочатку.

15 І Я, “Іван, свідчу, і знайте, небеса було відкрито, і “Святий Дух зійшов на Нього у вигляді “голуба, і сів на Нього, і долинув голос з небес, кажучи: Це є Син Мій “улюблений.

16 І Я, Іван, свідчу, що Він отримав повноту слави Батька;

17 І Він отримав “усю “владу і на небі, і на землі, і слава “Батька була з Ним, бо Він перебував у Ньому.

18 І станеться, що ви отримаєте повноту свідчення Івана, якщо будете вірними.

19 Я даю вам ці висловлювання, щоб ви могли зрозуміти і знати, як “вклоняться, і знати, чому ви вклоняєтесь, щоб ви могли прийти до Батька в Моє ім’я і в належний час отримати від Його повноти.

20 Бо якщо ви виконуєте Мої “заповіді, ви отримаєте

від Його “повноти, і вас буде “уславлено в Мені, як Я є в Батькові; отже, Я кажу вам, ви отримуватимете “благодать за благодаттю.

21 А тепер, істинно Я кажу вам, Я був від “початку з Батьком, і Я є “Першонародженим;

22 І всі ті, хто народжені через Мене, є “причасниками Моєї “слави, і є Церквою Першонародженого.

23 Ви також були спочатку “з Батьком; були тим, що є Духом, саме Духом істини;

24 А “істина—це “знання про все суще як воно є, і як воно було, і як воно буде;

25 А все, що “більше або менше цього, є духом того злочестивого, який був “брехуном від початку.

26 Дух “істини є від Бога. Я є Дух істини, і Іван свідчив про Мене, кажучи: Він отримав повноту істини, так, саме всієї істини;

27 І жодна людина не отримує “повноти, якщо вона не дотримується Його заповідей.

13а Лк. 2:52.

14а Лк. 1:31–35; УЗ 6:21.
пп Бог, Божество—
Бог Син.

15а Іван 1:29–34.

б пп Святий Дух.

в пп Голуб, ознака голуба.

г Мт. 3:16–17.

17а Мт. 28:18; Іван 17:2;
1 Пет. 3:22.

б пп Ісус Христос—
Повноваження;
Влада.

в пп Бог, Божество—
Бог Батько.

19а Іван 4:21–26; 17:3;

Дії 17:22–25.

пп Поклоніння,
Поклонятися.

20а УЗ 50:28.

б Іван 1:16;

УЗ 84:36–39.

в Іван 17:4–5, 22.

пп Людина,
Люди—Людина,
можливість
уподібнитися
Небесному Батьку.

г пп Благодать.

21а Іван 1:1–2;

1 Пет. 1:19–20;

Мойс. 4:2.

б пп Першонарод-

жений.

22а 1 Пет. 5:1;

УЗ 133:57.

б пп Целестіальна
слава.

23а пп Людина, Люди—
Людина, духовна
дитина Небесного
Батька.

24а пп Істина.

б пп Знання.

25а УЗ 20:35.

б Іван 8:44; 2 Неф. 2:18;
Мойс. 4:4.

26а Іван 14:6.

27а пп Довершений,
Досконалий.

28 Той, хто “дотримується Його заповідей, отримує істину і ^бсвітло, доки він не прославиться в істині і не ^бпізнає все.

29 Людина була також з Богом “спочатку. ^бРозум, або світло істини, не було ні створено, ні зроблено; його справді не можна ні створити, ні зробити.

30 Уся істина є незалежною у тій сфері, в яку Бог помістив її, щоб вона “діяла самостійно, так само як і весь розум; інакше немає існування.

31 Ось, у цьому “свобода вибору людини і в цьому за судження людини; тому що те, що було від початку, з ^бясністю явлено їм, а вони не приймають світла.

32 І кожна людина, чий дух не приймає “світла, є під за судженням.

33 Бо людина є “дух. ^бЕлементи є вічними, а дух і еле-

мент, нерозривно з’єднані, отримують повноту радості;

34 А коли “роз’єднані, людина не може отримати повноти ^брадості.

35 “Елементи є скинією Бога; так, людина є скинією Бога, саме ^бхрамом; і якщо якийсь храм осквернено, Бог знищить той храм.

36 “Слава Бога—це ^брозум, або іншими словами, “світло та істина.

37 Світло й істина залишають “Злого.

38 Дух кожної людини був “невинним спочатку; і через те, що Бог ^бвикупив людину від “падіння, люди стали знову, у своєму початковому стані, ‘невинними перед Богом.

39 А Злочестивий приходить і “забирає світло та істину в дітей людських через непослушність і через ^бтрадиції їхніх батьків.

40 Але Я заповідав вам вихо-

28а пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

б УЗ 50:24; 84:45.

пп Світло, Світло
Христа.

в Іван 17:3;
УЗ 88:49, 67.

29а Авр. 3:18.

пп Доземне життя;
Людина, Люди.

б пп Розум, Розуми.

30а 2 Неф. 2:13–27.

31а пп Свобода вибору.

б Повтор. 30:11–14;
УЗ 84:23–24.

32а пп Істина; Світло,
Світло Христа.

33а УЗ 77:2; Авр. 5:7–8.

пп Людина, Люди—
Людина, духовна
дитина Небесного
Батька.

б УЗ 131:7–8; 138:17.

пп Воскресіння.

34а 2 Неф. 9:8–10.

б пп Радість.

35а УЗ 130:22.

б 1 Кор. 3:16–17.

36а пп Ісус Христос—
Слава Ісуса Христа;
Слава.

б УЗ 130:18–19;

Авр. 3:19.

пп Розум, Розуми.

в УЗ 88:6–13.

37а Мойс. 1:12–16.

пп Диявол.

38а пп Невинність,
Невинний.

б Мос. 27:24–26;

Мойс. 5:9; УВ 1:3.

пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

в пп Падіння

Адама і Єви.

г Морон. 8:8, 12, 22;

УЗ 29:46–47.

пп Спасіння—
Спасіння дітей.

39а Мт. 13:18–19;

2 Кор. 4:3–4;

Ал. 12:9–11.

б Єз. 20:18–19;

Ал. 3:8.

пп Традиції.

вувати своїх “дітей у світлі та істині.

41 Але істинно Я кажу тобі, Моєму слuzі Фредеріку Г. Уільямсу, ти залишався під цим засудженням;

42 Ти не “навчав своїх дітей світлу й істині згідно з заповідями; і Злочестивий ще досі має владу над тобою, і це є причиною твоїх страждань.

43 А тепер заповідь Я даю тобі—якщо ти хочеш звільнитися, ти маєш привести до “ладу свій власний дім, бо є багато чого, що є неправильним у твоєму домі.

44 Істинно, Я кажу Моєму слuzі Сідні Рігдону, що де в чому він не дотримувався заповідей щодо своїх дітей; отже, спочатку приведи до ладу свій дім.

45 Істинно, Я кажу Моєму слuzі Джозефу Сміту молодшому, або іншими словами, Я називатиму вас “друзями, бо ви Мої друзі, і ви матимете успадкування зі Мною—

46 Я називав вас “слугами заради світу, і ви є їхніми слугами заради Мене—

47 А тепер, істинно Я кажу Джозефу Сміту молодшому: Ти не дотримувався заповідей і необхідно поставити це тобі у “докір перед Господом;

48 Твоя “сім’я мусить покаятися, і полишити дещо, і

більше вважати на твої слова, інакше їх буде усунуто з їхнього місця.

49 Те, що Я кажу одному, Я кажу всім; завжди “моліться, щоб Злочестивий не мав сили в вас і не усунув вас з вашого місця.

50 Також Моєму слuzі Ньюелу К. Уїтні, єпископові Моєї Церкви, є необхідність докорити, і він має привести до ладу свою сім’ю, і дивитися за тим, щоб вони були більш старанними і турботливими вдома, і молилися завжди, інакше їх буде усунуто з їхнього “місця.

51 Тепер, Я кажу вам, Мої друзі, нехай Мій слуга Сідні Рігдон вирушає у свою подорож і поспішає, і також проголошує рік Господнього “змилювання і євангелію спасіння, коли Я дам йому промовляти; і вашою одноставною молитвою віри Я підтримуватиму його.

52 І нехай Мої слуги Джозеф Сміт молодший і Фредерік Г. Уільямс поспішають також, і їм буде дано саме згідно з молитвою віри; і якщо ви будете дотримуватися сказаного Мною, вас не буде посоромлено ні в цьому світі, ні у світі прийдешньому.

53 І істинно Я кажу вам, що це є Моя воля, щоб ви поспі-

40a пп Сім’я—
Батьківські
обов’язки.

42a 1 Сам. 3:11–13;
УЗ 68:25–31.

43a 1 Тим. 3:4–5.

45a УЗ 84:63; 88:62.

46a Лев. 25:55;
1 Неф. 21:3–8.

пп Служіння.
47a УЗ 95:1–2.

пп Карати,

Покарання.

48a пп Сім’я—
Обов’язки дитини.

49a 3 Неф. 18:15–21.

50a УЗ 64:40.

51a Лк. 4:19.

шали “перекладати Мої Писання, і ^ботримувати “знання з історії, і про країни, і про

царства, про закони Бога та людини, і все це—для спасіння Сіону. Амінь.

РОЗДІЛ 94

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 6 травня 1833 року (History of the Church, 1:346–347). Гайрума Сміта, Рейнольдса Кегуна і Джереда Картера призначено до складу Церковного будівельного комітету.

1–9, Господь дає наказ відносно зведення дому для роботи Президентства; 10–12, Необхідно побудувати типографію; 13–17, Призначено певні успадкування.

І ЗНОВУ, істинно Я кажу вам, Мої “друзі, Я даю вам наказ, щоб ви приступили до роботи з планування і підготовки до початку й заснування міста ^бколу Сіону, тут на землі Кертленда, починаючи з Мого дому.

2 І ось, це має бути зроблено за “зразком, який Я дав вам.

3 І нехай першу ділянку на півдні буде посвячено Мені для побудови дому для президентства, для роботи президентства в отриманні одкровень; і для роботи священнослужіння “президентства в усьому, що стосується Церкви й царства.

4 Істинно Я кажу вам, що його має бути побудовано п’ятдесят п’ять футів завширшки на шістдесят п’ять в

довжину його у внутрішньому дворі.

5 І там має бути нижній двір і верхній двір, за зразком, який буде дано вам пізніше.

6 І його буде освячено для Господа від фундаменту його, згідно з порядком священства, за зразком, який буде дано вам пізніше.

7 І його повністю буде посвячено Господу для роботи президентства.

8 І ви не потерпите, щоб будь-що “нечисте ввійшло в нього; і Моя ^бслава буде там, і Моя присутність буде там.

9 Але якщо ввійде в нього будь-що “нечисте, Моєї слави не буде там; і Моя присутність не ввійде в нього.

10 І ще, істинно Я кажу вам, другу ділянку на півдні буде посвячено Мені для будівництва дому для Мене, для роботи з “друкування ^бперекладу Моїх Писань та всього іншого, що Я накажу вам.

11 І він буде п’ятдесят п’ять

53а пп Переклад Джозефа Сміта (ПДС).
б УЗ 88:76–80, 118.
в пп Знання.
94 1а УЗ 93:45.

б пп Кіл.
2а УЗ 52:14–15.
3а УЗ 107:9, 22.
8а Лк. 19:45–46;
УЗ 109:16–20.
б 1 Цар. 8:10–11.

пп Слава.
9а УЗ 97:15–17.
10а УЗ 104:58–59.
б пп Переклад Джозефа Сміта (ПДС).

футів завширшки на шість-десять п'ять в довжину його у внутрішньому дворі; і там має бути нижній двір і верхній двір.

12 І цей дім має бути повністю посвяченим Господу від фундаменту його для роботи з друкування в усьому, що Я накажу вам, щоб він був святий, неоскверненим, відповідним у всьому зразкові, як буде дано вам.

13 А на третій ділянці нехай Мій слуга Гайрум Сміт отримує своє успадкування.

14 А на першій та другій ділянках на півночі нехай Мої слуги Рейнольдс Кегун і Джеред Картер отримують свої успадкування—

15 Щоб вони могли виконувати роботу, яку Я призначив для них, щоб бути їм комітетом для побудови Моїх домів, відповідно до наказу, який Я, Господь Бог, дав вам.

16 Ці два доми не мають бути побудованими, доки Я не дам вам наказ щодо них.

17 А тепер, на цей час Я не даю вам більше нічого. Амінь.

РОЗДІЛ 95

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 1 червня 1833 року (History of the Church, 1:350–352). Це одкровення є продовженням божественних настанов будувати дома для поклоніння і навчання, особливо Дім Господа (див. розділ 88:119–136 і розділ 94).

1–6, Святим докоряється за неспроможність побудувати дім Господа; 7–10, Господь бажає використовувати Свій дім для обдарування Свого народу владою згори; 11–17, Дім має бути освячено як місце поклоніння і для школи апостолів.

ІСТИННО, так каже Господь вам, кого Я люблю, і кого Я люблю, Я і “караю, щоб їхні гріхи могло бути ^бпрощено, бо покаранням Я готую шлях

для їхнього “визволення в усьому із ‘спокуси, і Я полюбив вас—

2 Отже, ви мусите бути покарані й стояти під докором перед Моїм обличчям;

3 Бо ви згрішили проти Мене дуже тяжким гріхом у тому, що не зважали в усьому на велику заповідь, яку Я дав вам щодо будівництва Мого “дому;

4 Для підготовки, якою Я планує підготувати Моїх

95 1a Повтор. 11:1–8;
Пр. 13:18;
Євр. 12:5–11;
Гел. 15:3;
УЗ 101:4–5; 105:6.

пп Карати,
Покарання.
б пп Простити,
Прощати .
в 1 Кор. 10:13.

г пп Спокушати,
Спокуса.
3a Ог. 1:7–11; УЗ 88:119.
пп Храм, Дім
Господній.

апостолів, щоб “підрізати Мій виноградник в останній раз, щоб Я міг звершити Своє ^бнезвичайне діяння, щоб Я міг ^бпролити Мій Дух на всю плоть—

5 Але ось, істинно Я кажу вам, що є багато тих, кого було посвячено серед вас, кого Я покликав, але мало кого з них “обрано.

6 Ті, кого не обрано, згрішили дуже тяжким гріхом у тому, що вони ходять у “темряві в полудень.

7 І з цією метою Я дав вам повеління, щоб ви зібрали своє “урочисте зібрання, щоб ваш ^бпіст і ваш плач могли увійти у вуха Господа “Саваота, Який, за тлумаченням, є “творець першого дня, початок і кінець.

8 Так, істинно Я кажу вам, Я дав вам заповідь, щоб ви побудували дім, в якому Я планую “обдаровувати тих, кого Я обрав, владою згори;

9 Бо це є “обіцанням Батька вам; отже, Я наказую вам залишатися, саме так, як Моїм апостолам в Єрусалимі.

10 Проте, Мої слуги згрішили дуже тяжким гріхом; і “суперечка піднялася в ^бшко-

лі пророків; це було дуже тяжким для Мене, каже ваш Господь; отже, Я відправив їх для покарання.

11 Істинно Я кажу вам, це Моя воля, щоб ви побудували дім. Якщо ви будете дотримуватися Моїх заповідей, ви будете мати силу побудувати його.

12 Якщо ви не будете “дотримуватися Моїх заповідей, ^блюбов Батька не залишиться з вами, отже, ви будете ходити в темряві.

13 Отже, ось мудрість і розум Господа— нехай дім буде збудовано не як у світі, бо Я не даю вам, щоб ви жили, як у світі;

14 Отже, нехай його буде збудовано, як Я покажу трьом з вас, кого ви призначите й висвятите у цю владу.

15 І розмір його буде п’ятдесят і п’ять футів завширшки, і нехай він буде шістдесят п’ять футів у довжину у внутрішньому дворі.

16 І нехай нижню частину внутрішнього двору буде освячено для Мене для вашого причасного приношення і для вашого проповідування, і вашого посту, і вашої мо-

4а Кн. Як. 5:61–75;
УЗ 24:19; 33:3–4.
пп Виноградник
Господній.
б Ісаїя 28:21;
УЗ 101:95.
в Пр. 1:23;
Йоїл 3:1;
УЗ 19:38.
пп Дари Духа;
Святий Дух.

5а Мт. 20:16;
УЗ 105:35–37;
121:34–40.
пп Обраність.
6а пп Темрява,
духовна.
7а УЗ 88:70, 74–82,
117–120.
б пп Піст, Пощення.
в пп Єгова.
г пп Створити,

Сотворіння.
8а УЗ 38:32; 39:15;
43:16; 110:9–10.
пп Ендамент.
9а Лк. 24:49.
10а пп Суперечка.
б пп Школа
пророків.
12а Іван 15:10.
б 1 Іван 2:10, 15.

литви, і “приношення ваших найсвятіших бажань до Мене, каже ваш Господь.

17 І нехай верхню частину внутрішнього двору буде освячено для Мене для шко-

ли Моїх апостолів, каже Син “Аман; або іншими словами, Альфа; або іншими словами, Омега; Сам Ісус Христос, ваш “Господь. Амінь.

РОЗДІЛ 96

Одкровення, дане 4 червня 1833 року пророкові Джозефу Сміту, яке показує порядок міста або кола Сіону в Кертленді, штат Огайо, як приклад для святих в Кертленді (History of the Church, 1:352–353). Нагодою була конференція первосвящеників, а головним питанням для розгляду було використання певних земель, відомих як ферма Френча, якими Церква володіла біля Кертленда. Оскільки конференція не могла дійти згоди, хто саме має взяти на себе опіку над фермою, усі погодилися запитати Господа про цю справу.

1, Кертлендський кіл Сіону потрібно зробити сильним; 2–5, Єпископ має розділити успадкування для святих; 6–9, Джон Джонсон має стати членом Об'єданого товариства.

Ось, Я кажу вам, ось мудрість, з якою ви можете знати, як діяти у цій справі, бо доцільно Мені, щоб цей “кіл, який Я встановив заради сили Сіону, було зроблено сильним.

2 Отже, нехай Мій слуга Ньюел К. Уїтні візьме на себе опіку над місцем, яке названо серед вас, на якому Я планую побудувати Мій святий дім.

3 І ще, нехай воно буде розділено на ділянки, згідно з мудрістю, на благо тих, хто

прагне успадкування, як це буде визначено радою серед вас.

4 Отже, зверніть увагу на те, щоб потурбуватися про цю справу і про ту її частину, яка є необхідною для користі Мого “товариства, з метою розповсюдження слова серед дітей людських.

5 Бо ось, істинно Я кажу вам, це є найдоцільнішим для Мене, щоб Моє слово пішло до дітей людських, щоб підкорити серця дітей людських вам на користь. Саме так. Амінь.

6 І ще, істинно Я кажу вам, є мудрість і доцільність для Мене, щоб Мій слуга Джон Джонсон, чиє приношення Я прийняв і чий молитви Я почув, кому Я даю обіцяння

16а УЗ 59:9–14.

17а УЗ 78:20.

б пп Господь.

96 1а Ісаї 33:20; 54:2.

пп Кіл.

4а УЗ 78:3–4.

пп Об'єдане товариство.

вічного життя, якщо він дотримуватиметься Моїх заповідей відтепер—

7 Бо він є нащадком ^аЙосипа і причасником благословень обіцяння, даного його батькам—

8 Істинно Я кажу вам, доцільно Мені, щоб він став членом цього товариства, аби

допомагати у розповсюдженні Мого слова серед дітей людських.

9 Отже, ви маєте висвятити його на це благословення, а він має прагнути старанно усунути борги, якими обтяжено той дім, який названо серед вас, щоб він міг жити в ньому. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 97

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 2 серпня 1833 року (History of the Church, 1:400–402). У цьому одкровенні йдеться зокрема про справи святих у Сіоні, округу Джексон, штат Міссурі, у відповідь на звертання Пророка до Господа за інформацією. Членів Церкви в Міссурі в цей час було піддано суворим переслідуванням, а 23 липня 1833 року примушено підписати угоду про виїзд з округи Джексон.

1–2, Багатьох святих у Сіоні (округа Джексон, штат Міссурі) благословлено за їхню вірність; 3–5, Парлі П. Пратта хвалять за його труди в школі в Сіоні; 6–9, Тих, які дотримуються своїх завітів, прийнято Господом; 10–17, У Сіоні слід побудувати дім, в якому чисті серцем побачать Бога; 18–21, Сіон—це чисті серцем; 22–28, Сіон уникне Господнього бича, якщо він буде вірним.

ІСТИННО Я кажу вам, Мої друзі: Я промовляю до вас Своїм голосом, саме голосом Мого Духа, щоб показати вам Свою волю щодо ваших братів на землі ^аСіону, багато з яких є істинно смиренними і

прагнуть старанно навчитися мудрості і знайти істину.

2 Істинно, істинно Я кажу вам, благословенні такі, бо вони отримують; бо Я, Господь, виявляю милість до всіх ^алагідних, і всім, кому захочу, щоб Мене могло бути виправдано, коли Я приведу їх на суд.

3 Ось, Я кажу вам, стосовно ^ашколи в Сіоні; Я, Господь, цілком задоволений тим, що буде школа в Сіоні, і також Моїм слугою ^бПарлі П. Праттом, бо він перебуває в Мені.

4 І якщо він продовжуватиме перебувати в Мені, він продовжуватиме головувати над школою на землі Сіону, доки Я не дам йому інших повелінь.

7а пп Йосип, син Яковів.
97 1а пп Сіон.

2а Мт. 5:5; Мос. 3:19.
3а пп Школа пророків.

б пп Пратт, Парлі Паркер.

5 І Я благословлю його численністю благословень, у тлумаченні всіх писань і тамениць для настановлення школи і церкви в Сіоні.

6 І решті зі школи Я, Господь, волю явити милість; проте, є й такі, яких необхідно "покарати, а їхні діяння мають стати відомими.

7 "Сокиру покладено біля коріння дерев, і кожне дерево, що не приносить доброго ^бплоду, має бути зрубано і кинуто у вогонь. Я, Господь, сказав це.

8 Істинно Я кажу вам, усіх тих серед них, хто знають, що їхні "серця ^бчесні, і скрушені, і їхні духи упокорено, і хто "бажає дотримуватися своїх завітів через "жертву—так, будь-яку жертву, що Я, Господь, заповідаю—їх ^бприймаю Мною.

9 Бо Я, Господь, звелю їм давати плоди, як дуже плодитому дереву, яке посаджено у добру землю біля чистого струмка, яке дає багато дорогіших плодів.

10 Істинно Я кажу вам, що це Моя воля, щоб "дім було збудовано для Мене на землі

Сіону за тим ^бзразком, який Я дав вам.

11 Так, нехай його буде збудовано швидко на десятину Моїх людей.

12 Ось, це "десятина і жертва, яких Я, Господь, вимагаю з їхніх рук, щоб можна було збудувати ^бдім для Мене для спасіння Сіону—

13 Як місце "дякування для всіх святих і як місце настановлення для всіх тих, кого покликано на роботу священнослужіння в усіх їхніх різних покликаннях та чинах;

14 Щоб їх могло бути вдосконалено в "розумінні їхнього священнослужіння, у теорії, у принципі й в ученні, в усьому, що стосується ^бцарства Бога на землі, царства, "ключі якого було ввірено вам.

15 І якщо Мої люди збудують дім Мені в ім'я Господа і не дозволять нічому "нечистому увійти в нього, щоб його не було осквернено, Моя ^бслава буде на ньому;

16 Так, і Моя "присутність буде там, бо Я ввійду в нього, і всі ^бчисті серцем, які ввійдуть у нього, побачать Бога.

6а пп Карати,
Покарання.

7а Мт. 3:10.

б Лк. 6:43–45;

Ал. 5:36, 52;

3 Неф. 14:15–20.

8а пп Скрушене
серце.

б пп Чесний,
Чесність.

в УЗ 64:34.

г пп Жертва,

Жертвувати.

д УЗ 52:15; 132:50.

10а УЗ 57:3; 88:119;
124:51.

б УЗ 115:14–16.

12а пп Десятини,
Десятина.

б пп Храм, Дім
Господній.

13а пп Вдячні,

Дякування, Подяка.

14а пп Розуміння.

б пп Царство Боже,
або Царство
Небесне.

в пп Ключі
священства.

15а УЗ 94:9; 109:20–21.

б Ог. 2:7;

УЗ 84:5.

16а УЗ 110:1–10.

б Мт. 5:8;

УЗ 67:10–13; 88:68.

пп Чистий, Чистота.

17 Але якщо його буде осквернено, Я не ввійду в нього, і Моєї слави не буде там; бо Я не ввійду в несвяті храми.

18 І тепер, ось, якщо Сіон робитиме це, він процвітає, і поширюватиметься, і ставатиме дуже славним, дуже великим і дуже грізним.

19 І «народи землі шануватимуть його і казатимуть: Певно, що ^бСіон є містом нашого Бога, і певно Сіон не може впасти, і його не можна зсунути з його місця, бо Бог є там, і рука Господа є там;

20 І Він поклявся владою Своєї могутності бути йому спасінням і високою «баштою».

21 Отже, істинно, так каже Господь, нехай Сіон радіє, бо чисті серцем—це і є «Сіон; отже, нехай Сіон радіє в той час, коли всі злочестиві плакатимуть».

22 Бо слухайте і знайте, «помста приходить швидко на безбожних, як вихор; і хто уникне її?

23 Господній «бич проходитьиме вночі і вдень, і звістка про нього збентежить усіх людей; так, його не буде зупинено, доки Господь не прийде;

24 Бо обурення Господа запалено проти їхніх мерзот та усіх їхніх злочестивих діянь.

25 Проте, Сіон «уникне цього, якщо він виконуватиме все, що Я заповідав йому».

26 Але якщо він не виконуватиме все, що Я заповідав йому, Я «відвідаю його відповідно з усіма його діяннями, тяжкими скорботами, ^бпошестю, чумою, мечем, ^впомстою, ^гпоглинаючим вогнем».

27 Проте, нехай це буде прочитано цього разу в його вуха, що Я, Господь, прийняв його пожертвування; і якщо він не грішитиме більше, «жодна з цих речей не зійде на нього»;

28 І Я «благословлю його багатьма благословеннями, і численними зроблю численні благословення його та його поколінь на віки вічні, каже Господь Бог ваш. Амінь».

РОЗДІЛ 98

Одкровення, дане через пророка Джозефа Смита в Кертленді, штат Огайо, 6 серпня 1833 року (History of the Church, 1:403–406). Це одкровення надійшло внаслідок переслідувань святих у

18а Уз 90:24; 100:15.
19а Ісая 60:14;
Зах. 2:14–16;
Уз 45:66–70; 49:10.
б пп Новий
Єрусалим.
20а 2 Сам. 22:3.
21а Мойс. 7:18.
пп Сіон; Чистий,

Чистота.
22а пп Помста.
23а Ісая 28:14–19;
Уз 45:31.
25а 2 Неф. 6:13–18;
Уз 63:34;
ДС—Мт. 1:20.
26а Уз 84:54–59.
б Лк. 21:10–13.

в Мал. 4:1–3;
3 Неф. 21:20–21.
г Йоїл 1:15–20.
27а Єз. 18:27.
28а пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.

Міссурі. Не дивно, що святі в Міссурі, постраждавши фізично, а також втративши майно, мали відчувати схильність до відплати і помсти. Отже, Господь дав це одкровення. Хоч деякі звістки про ці проблеми в Міссурі безсумнівно доходили до Пророка в Кертленді (на відстані дев'ятисот миль), серйозність становища могла бути відома йому на цей день тільки через одкровення.

1–3, Страждання святих будуть їм на користь; 4–8, Святі мають сприяти конституційному закону цієї країни; 9–10, Чесних, мудрих і добрих людей треба висувати на мирські посади; 11–15, Ті, хто покладають своє життя за Господню справу, матимуть вічне життя; 16–18, Заперечуйте війну і проголошуйте мир; 19–22, Святим у Кертленді докоряється і наказано покаятися; 23–32, Господь відкриває Свої закони, що контролюють переслідування і страждання, накладені на Його народ; 33–38, Війна є виправданою тільки тоді, коли Господь повеліває; 39–48, Святі мають прощати своїх ворогів, які, якщо покаються, також уникнуть Господньої помсти.

ІСТИННО Я кажу вам, Мої друзі, не "бійтеся, нехай серця ваші заспокояться; так, завжди радійте і в усьому приносьте ^бдяку;

2 Терпляче "чекаючи Господа, бо ваші молитви досягли вух Господа Саваота, і їх записано з цією печаткою та завітом — Господь поклявся

і постановив, що їх буде задовільнено.

3 Отже, Він дає вам це обіцяння з незмінним завітом, що їх буде виконано; і все, від чого ви "страждали, спрацює вам на благо і у славу Мого імені, каже Господь.

4 А тепер, істинно Я кажу вам щодо законів землі, це Моя воля, щоб Мої люди виконували все, що Я заповідав їм.

5 І той "закон землі, який є ^бконституційним, який підтримує той принцип свободи у дотриманні прав і привілеїв, належить усьому людству, і його виправдано переді Мною.

6 Отже, Я, Господь, виправдовую вас і ваших братів з Моєї Церкви у сприянні тому закону, який є конституційним законом країни;

7 А щодо людського закону, все, що більше або менше цього, походить від зла.

8 Я, Господь Бог, роблю вас "вільними, отже, ви є насправді вільними; і закон також робить вас вільними.

98 1а УЗ 68:6.

б пп Вдячні,
Дякування, Подяка.

2а Пс. 27:14;

Ісая 30:18–19;

УЗ 133:45.

3а УЗ 122:7. пп Лихо.

5а 1 Пет. 2:13–14;

УЗ 58:21; 134:5.

б УЗ 101:77–80; 109:54.

пп Конституція;
Свобода.

8а Іван 8:32; 2 Кор. 3:17.

пп Вільний, Воля;

Свобода вибору.

9 Проте, коли “злочестиві правлять, люди стогнуть.

10 Отже, треба старанно шукати “чесних людей та мудрих людей, і вам слід неухильно підтримувати добрих людей і мудрих людей; інакше, усе, що менше цього, походить від зла.

11 І Я даю вам заповідь, щоб ви полишили все зло і припали до всього доброго, щоб ви жили кожним “словом, яке виходить з уст Бога.

12 Бо Він “даватиме вірним рядок за рядком, приписання за приписанням; і Я ^бперевірю вас і цим випробую вас.

13 І той, хто “покладає життя своє за Мою справу, заради Мого імені, знайде його знову, саме життя вічне.

14 Отже, не “бійтеся ваших ворогів, бо Я постановив у Своему серці, каже Господь, що Я ^бвипробую вас в усьому, чи перебуватимете ви в Моєму завіті, навіть до “смерті, щоб вас було знайдено достойними.

15 Бо якщо ви не перебуватимете в Моєму завіті, ви не достойні Мене.

16 Отже, “заперечуйте ^бвійну і проголошуйте “мир, і праг-

ніть старанно “повернути серця дітей до їхніх батьків, а серця батьків— до дітей;

17 І ще, серця “Юдеїв— до пророків, а пророків— до Юдеїв; щоб Я не прийшов і не вразив усю землю прокляттям, і щоб усю плоть не було поглинуто переді Мною.

18 Нехай ваші серця не бентежаться; бо в домі Батька Мого є “багато осель, і Я приготував місце для вас; і там, де Мій Батько і Я є, там ви також будете.

19 Ось, Я, Господь, не дуже задоволений багатьма, хто є в Церкві в Кертленді;

20 Бо вони не полишили своїх гріхів, і своїх злочестивих шляхів, гордовитості у своїх серцях, і своєї заздрості, і всього огидного, і не виконують слова мудрості і вічного життя, які Я дав їм.

21 Істинно Я кажу вам, що Я, Господь, “покараю їх і зроблю все, що забажаю, якщо вони не покаються і не виконуватимуть усе, що Я сказав їм.

22 І ще Я кажу вам, якщо ви будете “виконувати все, що Я заповідаю вам, Я, Господь, відверну весь гнів та обурен-

9а Пр. 29:2.

10а пп Чесний, Чесність.

11а Повтор. 8:3;
Мт. 4:4;

УЗ 84:43–44.

12а Ісая 28:10;

УЗ 42:61.

б Авр. 3:25–26.

13а Лк. 9:24;

УЗ 101:35–38;

103:27–28.

пп Мученик,

Мучеництво,

Мученицька смерть.

14а Неем. 4:14;

УЗ 122:9.

б УЗ 124:55.

в Об. 2:10;

УЗ 136:31, 39.

16а Ал. 48:14.

пп Миротворець.

б пп Війна.

в пп Мир.

г Мал. 4:5–6;

УЗ 2:1–2.

17а пп Юдеї.

18а Іван 14:2;

УЗ 59:2; 76:111; 81:6.

21а Мос. 23:21;

Гел. 12:3.

пп Карати,

Покарання.

22а пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

ня від вас, і ⁶ворота пекла не подолають вас.

23 Тепер, Я кажу вам стосовно ваших сімей—якщо люди “заподіють лихо вам або вашим сім’ям один раз, і ви знесете це терпляче, і не скривдите їх, і не будете прагнути помсти, вас буде винагороджено;

24 Але якщо ви не зносите це терпеливо, буде вважатися, що це “відміряно як справедлива міра для вас.

25 І ще, якщо ваш ворог заподіє вам лихо вдруге, і ви не скривдите вашого ворога і знесете це терпляче, ваша винагорода буде в сто разів більше.

26 І ще, якщо він заподіє вам лихо втретє, і ви знесете це “терпляче, ваша винагорода збільшиться ще вчетверо;

27 І ці три свідчення стоятимуть проти вашого ворога, якщо він не покається, і їх не буде викреслено.

28 А тепер, істинно Я кажу вам, якщо той ворог уникне Моєї помсти і його не буде приведено до суду переді Мною, тоді дивіться, “попередьте його в Моє ім’я, щоб він більше не йшов ні на вас, ні на вашу сім’ю, навіть на дітей ваших дітей до третього і четвертого покоління.

29 І тоді, якщо він піде на вас або на ваших дітей, або

на дітей ваших дітей до третього і четвертого покоління, Я віддам твого ворога у твої руки;

30 І тоді, якщо ти помилуєш його, тебе буде винагороджено за твою праведність; і також твоїх дітей і дітей твоїх дітей до третього й четвертого покоління.

31 Проте, твій ворог у твоїх руках; і якщо ти відплатиш йому за його діяннями, тебе виправдано; якщо він посягав на твоє життя і життя твоє в небезпеці через нього, твій ворог у твоїх руках і тебе виправдано.

32 Ось, це є закон, що його Я дав моєму слугі Нефію і вашим “батькам, Йосипу, і Якову, і Ісаку, і Аврааму, і всім Моїм давнім пророкам і апостолам.

33 І ще, це є “закон, який Я дав Моїм давнім, щоб вони не ходили на битву проти будь-якого народу, коліна, язика або будь-яких людей, якщо Я, Господь, не накажу їм.

34 І якщо будь-який народ, язик або будь-які люди оголошували війну проти них, вони мали спочатку піднести стяг “миру до цих людей, цього народу або язика;

35 А якщо ці люди не приймали пропозицію миру ані вдруге, ані втретє, вони мали

22б Мт. 16:17–18;
УЗ 33:12–13.

23а Лк. 6:29;
Ал. 43:46–47
пп Переслідувати,

Переслідування.
24а Мт. 7:1–2.

26а пп Терпіння.
28а пп Застерігати,
Застереження.

32а УЗ 27:10.

33а Повтор. 20:10;
Ал. 48:14–16.

34а УЗ 105:38–41.

принести ці свідчення перед Господом;

36 Тоді Я, Господь, давав їм повеління і виправдовував їх за те, що вони виходили на битву проти того народу, язика або тих людей.

37 І Я, Господь, “вів їхні битви і битви їхніх дітей, і дітей їхніх дітей, доки вони не мстилися за себе всім своїм ворогам, до третього й четвертого покоління.

38 Ось, це є приклад для всіх людей, каже Господь Бог ваш, для виправдання переді Мною.

39 І знову, істинно Я кажу вам, якщо, після того, як твій ворог піде на тебе вперше, він покається і прийде до тебе, благаючи твого прощення, прости його і не тримай цього більше як свідчення проти твого ворога—

40 І так до другого і третього разів; і скільки б твій ворог не каявся у своїй провині, якою він завинив проти тебе, “прощай його до семидесяти раз по семи.

41 А якщо він завинить перед тобою і не покається вперше, все-таки прости його.

42 І якщо він завинить перед тобою вдруге і не покається, все-таки прости його.

43 І якщо він завинить перед

тобою втретє і не покається, все-таки знов прости його.

44 Але якщо він завинить проти тебе вчетверте, не прощай його, але принеси ці свідчення перед Господом; і їх не буде викреслено, доки він не покається і не винагородить тебе в чотири рази більше в усьому, чим він завинив перед тобою.

45 І якщо він зробить це, прости його від усього свого серця; а якщо він не зробить цього, Я, Господь, “помщуся за тебе твоєму ворогові у сто разів;

46 І його дітям, і дітям його дітей з усіх тих, що ненавидять Мене, до “третього й четвертого покоління.

47 Але якщо діти покаються або діти дітей і “повернуться до Господа Бога свого усім своїм серцем і усією своєю могутністю, розумом і силою, і відплатять у чотири рази за всі їхні провини, якими вони завинили, або якими їхні батьки завинили, або батьки їхніх батьків, тоді відверни своє обурення;

48 І “помста більше не настигне їх, каже Господь Бог ваш, і їхні провини ніколи більше не буде принесено як свідчення перед Господом проти них. Амінь.

37a Єр. 23:10;
Ісаї 49:25.

40a Мт. 18:21–22;
УЗ 64:9–11.

пп Простити,
Прощати .

45a Морм. 8:20.
46a Повтор. 5:9–10.

47a Мос. 7:33;
Морм. 9:6.

48a Єз. 18:19–23.

РОЗДІЛ 99

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Джону Мердоку в серпні 1832 року в Гайрамі, штат Огайо. Хоч видання Учення і Заповітів починаючи з 1876 року подають це одкровення як отримане в Кертленді у серпні 1833 року, ранні видання й інші історичні документи підтверджують належну інформацію.

1–8, Джона Мердока покликано проголошувати євангелію, і ті, хто прийме його, приймуть Господа і отримають милість.

ОСЬ, так каже Господь Моєму слугі Джону Мердоку: Тебе покликано іти у східні краї, від дому до дому, від села до села, від міста до міста, проголошуючи Мою вічну євангелію їхнім жителям серед ^апереслідувань та злочестивості.

2 І хто ^априймає тебе, приймає і Мене; і ти матимеш владу проголошувати Моє слово у ^бпрояві Мого Святого Духа.

3 І хто, ^аяк мале дитя, приймає тебе, приймає Моє ^бцарство; і благословенні вони, бо вони отримають ^амилість.

4 А того, хто відкидає тебе, буде ^авідкинуто Моїм Бать-

ком і Його домом; і ти очистиш ^бноги свої у таємних при дорозі місцях як свідчення проти них.

5 І слухай, і знай, Я ^аіду швидко на ^бсуд, щоб переконати всіх у їхніх безбожних вчинках, які вони звершили проти Мене, як написано про Мене у цих Писаннях.

6 І тепер, істинно Я кажу тобі, недоцільно, щоб ти йшов, доки твоїх дітей не забезпечено і не відправлено з добром до єпископа Сіону.

7 А через кілька років, якщо ти захочеш від Мене, ти можеш теж піти до доброї землі, щоб володіти своїм успадкуванням;

8 Якщо ні, продовжуй проголошувати Мою євангелію, ^адоки тебе не буде забрано. Амін.

РОЗДІЛ 100

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту і Сідні Рігдону в Перрізбурзі, штат Нью-Йорк, 12 жовтня 1833 року (History of the Church, 1:416, 419–421). Ці двоє братів, не бачивши своїх сімей протягом кількох днів, відчували певне занепокоєння щодо них.

99 1а пп Переслідувати, Переслідування.

2а Мт. 10:40.

б 1 Кор. 2:4–5.

3а Мт. 18:1–6.

б пп Царство Боже,

або Царство Небесне.

в пп Милостивий, Милість.

4а Іван 12:44–50.

б УЗ 75:19–22.

5а УЗ 1:11–14.

б Юд. 1:14–15.

пп Ісус Христос— Суддя.

8а Мт. 19:29.

1–4, Джозеф і Сідні мають проповідувати євангелію для спасіння душ; 5–8, Їм буде дано у ту саму годину, що їм слід говорити; 9–12, Сідні має бути промовцем, а Джозеф має бути одкровенителем і могутнім у свідченні; 13–17, Господь підніме чистий народ, і слухняні будуть спасенні.

ІСТИННО, так каже Господь вам, Мої друзі “Сідні та ^бДжозеф, з вашими сім’ями все добре; вони в Моїх руках, і Я чинитиму з ними, як Мені здається кращим; бо в Мені вся сила.

2 Отже, ідіть за Мною і послухайте пораду, яку Я дам вам.

3 Слухайте і знайте, у Мене є багато людей у цьому місці, у краях навколишніх; і широкі двері буде відкрито у краях навколишніх на цій східній землі.

4 Отже Я, Господь, дозволив вам прийти в це місце; бо це було доцільним Мені для “спасіння душ.

5 Отже, істинно Я кажу вам, підносьте свої голоси до цього народу; “вимовляйте думки, які Я вкладатиму у ваші серця, і ви не осоромитеся перед людьми;

6 Бо буде “дано вам у той самий час, так, у ту саму мить, що вам слід казати.

7 Але заповідь Я даю вам, щоб ви проголошували все те, що ви “проголошуєте, у Моє ім’я в урочистості серця, у дусі ^благідності в усьому.

8 І Я даю вам це обіцяння, що якщо ви робитимете це, “Святий Дух буде пролито у свідченні про все, що ви казатимете.

9 І доцільно Мені, щоб ти, Мій слуго Сідні, був “промовцем до цього народу; так, істинно, Я висвячу тебе на це покликання, саме бути промовцем Моєму слугі Джозефу.

10 І Я дам йому силу бути могутнім у “свідченні.

11 І Я дам тобі силу бути “могутнім у тлумаченні всіх Писань, щоб ти міг бути промовцем йому, а він буде ^бодкровенителем тобі, щоб ти міг знати певність усього, що стосується справ Мого царства на землі.

12 Отже, продовжуйте свою подорож, і нехай ваші серця радіють; бо ось, знайте, Я є з вами до самого кінця.

13 А тепер Я даю вам слово щодо “Сіону. Сіон буде ^бвипушено, хоча його покарано на короткий час.

14 Ваші брати і Мої слуги Орсон “Гайд і Джон Гулд у Моїх руках; і якщо вони будуть дотримуватися Моїх

100 1а пп Рігдон, Сідні.
б пп Сміт,
Джозеф мол.
4а пп Спасіння.
5а Гел. 5:18; УЗ 68:3–4.
6а Мт. 10:19–20;
УЗ 84:85.

7а УЗ 84:61.
б пп Лагідний,
Лагідність.
8а 2 Неф. 33:1–4.
9а Вих. 4:14–16;
2 Неф. 3:17–18;
УЗ 124:103–104.

10а пп Свідчити.
11а Ал. 17:2–3.
б УЗ 124:125.
13а пп Сіон.
б УЗ 84:99;
105:9–10, 31, 37.
14а пп Гайд, Орсон.

заповідей, вони будуть спасенні.

15 Отже, нехай ваші серця втішаться; бо “все спрацює на добро тим, хто ходить праведно, і для освячення Церкви.

16 Бо Я підніму для Себе “чистий народ, який служитиме Мені в праведності;

17 І всі, хто “прикликає ім'я Господа і виконує Його заповіді, будуть спасенні. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 101

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в Кертленді, штат Огайо, 16 грудня 1833 року (History of the Church, 1:458–464). У цей час святі, які зібралися в Міссурі, зазнавали великих переслідувань. Натовпами черні їх було вигнано з домівок в окрузі Джексон; і дехто з святих намагався облаштуватися в окрузі Ван Б'юрен, але переслідування настигли їх і там. Основна частина святих перебувала на той час в окрузі Клей, штат Міссурі. Людям Церкви багато разів погрозували смертю. Люди втратили хатнє начиння, одяг, худобу та інші особисте майно; значну частину їхнього врожаю було знищено.

1–8, Святих карають та піддають стражданням через їхні провини; 9–15, Господній гнів упаде на народи, але Його народ буде зібрано й утішено; 16–21, Сіон та його коли буде встановлено; 22–31, Природу життя під час Тисячоліття пояснено; 32–42, Тоді святих буде благословлено та винагороджено; 43–62, Притча про царедворця та оливні дерева, яка означає біди й викуплення Сіону, яке прийде зрештою; 63–75, Святі мають продовжувати збиратися разом; 76–80, Господь установив Конституцію Сполучених Штатів; 81–101, Святі мають домагати-

ся відшкодування збитків, яких завдано несправедливо, так само як у притчі про жінку та несправедливого суддю.

ІСТИННО Я кажу вам стосовно ваших братів, яких змушували страждати, яких “переслідували й ^бвигнали з землі їхнього успадкування—

2 Я, Господь, дозволив, щоб “страждання зійшли на них, ті, якими їх було вражено через їхні ^бпровини;

3 Проте, Я володітиму ними, і вони будуть “Моїми в той день, коли Я прийду збирати Свої самоцвіти.

15а Рим. 8:28;
УЗ 90:24; 105:40.
16а пп Чистий, Чистота.
17а Йоїл 3:5;
Ал. 38:4–5.

101 1а пп Переслідувати,
Переслідування.
б УЗ 103:1–2, 11;
109:47.
2а УЗ 58:3–4.

б Мос. 7:29–30;
УЗ 103:4; 105:2–10.
3а Ісаїя 62:3;
Мал. 3:17;
УЗ 60:4.

4 Отже, їх треба ^апокарати і випробувати, як і ^бАвраама, якому було наказано принести в жертву свого єдиного сина.

5 Бо всіх тих, які не витримують покарання і ^азречуться Мене, не може бути ^босвячено.

6 Ось, Я кажу вам, серед них були нелади, і ^асуперечки, і ^бзаздрощі, і розбрат, і ^апохитливі та пожадливі бажання; отже, цим вони осквернили своє успадкування.

7 Вони не поспішали ^априслуховуватися до голосу Господа Бога свого; тож і Господь Бог їхній не поспішає прислуховуватися до їхніх молитов, відповідати їм у день їхнього збентеження.

8 У день свого спокою вони легковажно ставилися до Моєї поради, а в день свого ^азбентеження через необхідність вони ^бшукають Мене.

9 Істинно Я кажу вам, незважаючи на їхні гріхи, Мою утробу сповнено ^аспівчуттям до них. Я не ^бвижену їх геть безповоротно; і в день ^агніву Я пам'ятатиму про милість.

10 Я поклявся, і наказ вийшов через колишню заповідь, яку Я дав вам, що Я дозволю ^амечу Мого обурення впасти заради Мого народу; і як сказав Я, так і станеться.

11 Моє обурення скоро вилється безмірно на всі народи; і так Я зроблю, коли чаша їхнього беззаконня буде ^аповною.

12 І в той день усіх, кого буде знайдено на ^авартівій башті, або іншими словами, весь мій Ізраїль, буде спасений.

13 І тих, кого було розсіяно, буде ^азібрано.

14 І всіх тих, хто ^аплакав, буде втішено.

15 І всіх тих, хто віддав ^ажиття за ім'я Моє, буде увінчано.

16 Отже, нехай ваші серця буде втішено щодо Сіону, бо вся плоть у Моїх ^аруках; будьте спокійними та ^бзнайте, що Я є Бог.

17 ^аСіон не буде зсунуто зі свого місця, незважаючи на те, що його дітей розсіяно.

18 Ті, хто залишився і має чисте серце, повернуться і прийдуть до своїх ^ауспадкувань, вони та їхні діти, з

4а УЗ 95:1–2; 136:31.

пп Карати,
Покарання.

б Бут. 22:1–14;
Кн. Як. 4:5.

пп Авраам.

5а Мт. 10:32–33;

Рим. 1:16;
2 Неф. 31:14.

б пп Освячення.

6а пп Суперечка.

б пп Заздрити,
Заздрість.

в пп Жадати.

7а Ісаїя 59:2;

Мос. 11:22–25; 21:15;
Ал. 5:38.

8а Гел. 12:3.

б Дії 17:27; Ал. 32:5–16.

9а пп Милостивий,
Милість; Співчуття.

б Єр. 30:11.

в УЗ 98:21–22.

10а УЗ 1:13–14.

11а Гел. 13:14;

Етер 2:9–11.

12а пп Вартувати,
Вартовий.

13а Повтор. 30:3–6;

1 Неф. 10:14.

пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

14а Мт. 5:4.

15а Мт. 10:39.

пп Мученик,

Мучеництво,
Мученицька смерть.

16а Мойс. 6:32.

б Вих. 14:13–14;

Пс. 46:11.

17а пп Сіон.

18а УЗ 103:11–14.

^бпіснями вічної радості, щоб ^азбудувувати спустошені місця Сіону—

19 І все це для того, щоб було виповнено слова пророків.

20 І, ось, немає іншого призначеного ^амісця, крім того, що Я призначив для роботи збирання Моїх святих—

21 Доки не прийде день, коли не знайдеться вже більше місця для них; і тоді в Мене знайдуться інші місця, які Я призначу для них, і вони будуть називатися ^аколами, для завіс, або сили Сіону.

22 Ось, це Моя воля, щоб усі ті, хто прикликає Моє ім'я і поклоняється Мені згідно з Моєю вічною євангелією, зібралися ^аразом і ^бстояли на святих місцях;

23 І підготувалися до одкровення, яке має надійти, коли ^азавісу покриття Мого храму, у Моїй скинії, яка покриває землю, буде знято, і вся плоть разом ^бпобачить Мене.

24 І все ^атлінне з-поміж людей або польової звірини, або птахів небесних, або риб мор-

ських, що живе на всьому лиці землі, буде ^бпоглинуто;

25 І також усе з-поміж елементів ^арозплавиться від сильної спеки; і все стане ^бновим, щоб Моє знання і ^аслава могли жити на всій землі.

26 І в той день ^аворожнеча людей, і ворожнеча тварин, так, ворожнеча всякої плоті ^бприпиниться перед Моїм лицем.

27 І в той день що б не попросила людина, буде дано їй.

28 І в той день ^аСатана не матиме сили спокушати жодну людину.

29 І не буде ^асуму, тому що не буде смерті.

30 У той день ^амаля не помре, доки не зістаріється; і його життя буде як вік дерева;

31 А коли помре, то не засне, так би мовити, у землі, а ^апереміниться раптово, як оком змигнути, і його буде ^бпіднято, і його покій буде славетним.

32 Так, істинно Я кажу вам, у той ^адень, коли Господь прийде, Він ^бвідкриє все—

18^б Ісаія 35:10;
УЗ 45:71.
пп Співати.
^в Ам. 9:13–15;
УЗ 84:2–5; 103:11.

20^а УЗ 57:1–4.

21^а УЗ 82:13–14;
115:6, 17–18.
пп Кіл.

22^а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
^б Мт. 24:15;
УЗ 45:32; 115:6.

23^а пп Завіса.
^б Ісаія 40:5;

УЗ 38:8; 93:1.
пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

24^а УЗ 29:24.

^б Соф. 1:2–3;

Мал. 4:1;
УЗ 88:94;
ДС—Іст. 1:37.

25^а Ам. 9:5;
2 Пет. 3:10–14.

пп Земля—
Очищення землі.

^б Об. 21:5.
^в пп Тисячоліття.

26^а Ісаія 11:6–9.
пп Ворожнеча.

^б пп Мир.

28^а Об. 20:2–3;
1 Неф. 22:26;
УЗ 88:110.

29^а Об. 21:4.

30^а Ісаія 65:20–22;
УЗ 63:51.

31^а 1 Кор. 15:52;
УЗ 43:32.

^б 1 Сол. 4:16–17.

32^а УЗ 29:11.

пп Тисячоліття.
^б УЗ 121:26–28.

33 Те, що минуло, і те “приховане, що жодна людина не знала; про землю, про те, як її було створено, і про її мету та ціль—

34 Те, що є найціннішим, те, що над нею, і те, що під нею, те, що в землі, і на землі, і в небесах.

35 І всі ті, хто зносять “переслідування в ім’я Моє, і стоять у вірі, хоч їх і покликано покласти своє життя ^бзаради Мене, усе ж вони скуштують від усієї цієї слави.

36 Отже, не бійтеся навіть самої “смерті, бо в цьому світі ваша радість неповна, але повна ваша ^брадість в Мені.

37 Отже, не турбуйтеся ні про тіло, ні про життя тіла, а турбуйтеся про “душу і про життя душі.

38 І “шукайте завжди лиця Господа, щоб у ^бтерпінні ви могли володіти своїми душами, і ви матимете вічне життя.

39 Коли людей покликано до Моєї “вічної євангелії і зв’язано вічним завітом, вони вважаються ^бсіллю землі і цвітом людства;

40 Їх покликано бути цвітом людства; отже, якщо ця сіль

землі втратить свою солоність, ось відтак вона не придатна вже ні на що, хіба що бути висипаною і потоптаною під ногами людей.

41 Ось у чому мудрість стосовно дітей Сіону—і багатьох, але не всіх; їх було знайдено переступниками, отже, їх треба “покарати—

42 Того, хто “підноситься, буде понижено, а того, хто ^бпонижується, буде піднесено.

43 А тепер, Я покажу вам притчею, щоб ви знали Мою волю стосовно викуплення Сіону.

44 Один “царедворець мав ділянку землі, кращу з найкращих, і він сказав своїм слугам: Ідіть у мій ^бвиноградник, саме той, що на цій кращій з найкращих ділянок землі, і посадіть дванадцять оливних дерев;

45 І поставте “наглядачів навколо них, і збудуйте башту, щоб хтось міг наглядати за землею навколо і був наглядачем на башті, аби мої оливні дерева не було зламано, коли ворог прийде псувати і брати собі плід мого виноградника.

46 Тож слуги царедворця

33а пп Таємниці Божі.

35а УЗ 63:20.

пп Переслідувати,
Переслідування.

^б УЗ 98:13.

36а пп Смерть фізична.

^б пп Радість.

37а пп Душа.

38а 2 Хр. 7:14;

УЗ 93:1.

^б пп Терпіння.

39а пп Новий і
Вічний завіт.

^б Мт. 5:13;

УЗ 103:10.

41а пп Карати,
Покарання.

42а Овд. 1:3–4;

Лк. 14:11;

Гел. 4:12–13.

^б Лк. 18:14.

пп Упокоритися,
Покірність.

44а УЗ 103:21–22.

^б пп Виноградник
Господній.

45а Єз. 33:2, 7;

3 Неф. 16:18.

пп Вартувати,

Вартовий.

пішли, і зробили, як їхній господар наказав їм, і посадили оливні дерева, і збудували огорожу навколо, і поставили наглядачів, і почали будувати башту.

47 І коли вони ще закладали основи її, то почали говорити поміж собою: А яка потреба у нашого господаря в цій башті?

48 І радилися довгий час, говорячи поміж собою: Яка потреба у нашого господаря в цій башті в цей час очевидного миру?

49 Хіба не можна віддати ці гроші грошомінам? Бо немає потреби в ній.

50 І поки вони сперечалися один з одним, то стали дуже ледачими і не прислухалися до наказів свого господаря.

51 І прийшов ворог уночі, і зламав “огорожу; і слуги царедворця прокинулися, і злякалися, і втекли; і ворог знищив їхні труди і зламав оливні дерева.

52 І ось, царедворець, господар виноградника, покликав своїх слуг і сказав їм: Як же так! У чому причина цього великого зла?

53 Хіба не повинні були ви зробити так, як я вам наказав, і—після того, як ви посадили виноградник, і збудували огорожу навколо, і поставили наглядачів на її стінах—збудувати ще й башту, і поставити наглядача на башті, і наглядати за моїм виноград-

ником, і не спати, щоб ворог не напав на вас?

54 І ось, наглядач на башті побачив би ворога, коли той був би ще далеко, і ви б тоді могли приготуватися і не допустити, щоб ворог зруйнував огорожу, і врятувати мій виноградник від рук знищувача.

55 І господар виноградника сказав одному з своїх слуг: Іди і збери разом решту моїх слуг, і візьми “всю силу мого дому, якою є мої воїни, мої молоді люди і ті, хто середнього віку, серед усіх моїх слуг, хто є силою мого дому, крім тих тільки, кого я призначив залишитися;

56 І йдіть ви негайно до землі мого виноградника, і викупіть мій виноградник, бо він мій; я купив його за гроші.

57 Отже, ідіть негайно до моєї землі, зруйнують стіни моїх ворогів, скиньте їхню башту і розженіть їхніх наглядачів.

58 І якщо вони зберуться разом проти вас, “помстяться за мене моїм ворогам, щоб поступово, крок за кроком, я міг прийти з рештою мого дому і володіти землею.

59 І слуга сказав своєму господарю: Коли це буде?

60 І він сказав своєму слугі: Коли я забажаю; ідіть негайно і робіть усе, що я наказав вам;

61 І це буде моєю печаткою та моїм благословенням для тебе—вірного й “мудрого до-

моправителя в моєму домі,
 6 правителя в моєму царстві.

62 І його слуга пішов негайно і зробив усе, що його господар наказав йому; і “через багато днів усе було виконано.

63 Знову, істинно Я кажу вам, Я покажу вам мудрість, що є в Мені стосовно всіх Церков, якщо вони бажають, щоб їх вели правильним і належним шляхом заради їхнього спасіння—

64 Щоб робота збирання разом Моїх святих могла продовжуватися, щоб Я міг встановити їх у Своє ім'я на “святих місцях; бо прийшов час 6 жнив, і Моє слово необхідно 6 виконати.

65 Отже, Я повинен зібрати разом Мій народ, як в притчі про пшеницю та “кукіль: пшеницю можна зберігати у житницях, щоб їй мати вічне життя і бути увінчаною 6целестіальною славою, коли Я прийду в царство Мого Батька, щоб винагородити кожну людину відповідно до її діянь;

66 Тоді як кукіль буде зв'язано в пучки, і пута для нього буде зроблено міцними, щоб його можна було “спалити невгасимим вогнем.

67 Отже, заповідь Я даю всім церквам, щоб вони продовжували збиратися разом у місцях, які Я призначив.

68 Проте, як Я сказав вам у заповіді, даній раніше, нехай не буде ваше “збирання ні поспіхом, ні втечею, але нехай усе буде підготовлено заздалегідь.

69 А для того, щоб усе було підготовлено заздалегідь, дотримуйтеся заповіді, яку Я дав вам стосовно цього,

70 Яка каже, або навчає, “купувати за гроші всі землі, які можна купити за гроші, у районі навколо землі, що Я її призначив бути землею Сіону, для початку збирання Моїх святих;

71 Усю землю, яку можна купити в окрузі Джексон і в округах навколо, а все інше залиште в Моїх руках.

72 Тепер, істинно Я кажу вам, нехай усі церкви зберуть разом усі свої гроші; нехай це буде зроблено в належний час, але не “поспіхом; і стежте за тим, щоб усе було підготовлено заздалегідь.

73 І нехай шанованих людей буде призначено, саме мудрих людей, і послано їх купити ці землі.

74 А церкви у східних краях, коли їх буде збудовано, якщо вони прислухаються до цієї поради, то можуть купити землі і збиратися разом на них; і таким чином вони можуть установити Сіон.

75 У запасі вже навіть тепер

61б Мт. 25:20–23.

62а УЗ 105:37.

64а УЗ 87:8.

б УЗ 33:3, 7.

пп Жнива.

в УЗ 1:38.

65а Мт. 13:6–43;

УЗ 86:1–7.

б пп Целестіальна слава.

66а Наум 1:5; Мт. 3:12;

УЗ 38:12; 63:33–34.

68а УЗ 58:56.

70а УЗ 63:27–29.

72а Ісаїя 52:10–12.

є достатньо, так, навіть рясно, аби викупити Сіон і відбудувати його спустошені місця, які не буде більше зруйновано, якби церкви, що називають себе Моїм іменем, ^абажали прислухатися до Мого голосу.

76 І знову Я кажу вам, ті, кого було розсіяно їхніми ворогами, це Моя воля, щоб вони продовжували домагатися відшкодування та викуплення руками тих, кого поставлено правителями і хто має повноваження над вами —

77 Згідно з законами та ^аконституцією народу, яку Я дозволив установити і яка має підтримуватися заради ^бправ і захисту всякої плоті, згідно зі справедливими і святими принципами;

78 Щоб кожна людина могла діяти за вченням та принципом стосовно майбуття, згідно з моральним ^авибором, який Я дав їй, щоб кожна людина була ^бвідповідальна за свої власні гріхи в день ^асуду.

79 Отже, це неправильно, щоб одна людина була в неволі в іншій.

80 І саме з цією метою встановив Я ^аКонституцію цієї країни руками мудрих людей, яких Я поставив саме для цієї мети, і викупив землю ^бпролиттям крові.

81 Тепер, з чим Я порівняю дітей Сіону? Я порівняю їх з ^апритчею про жінку та несправедливого суддю, — бо людям слід ^бмолитися завжди і не занепадати духом, — з притчею, яка розповідає:

82 У якомусь місті був один суддя, що Бога не боявся і людей не соромився.

83 У тому ж місті вдова перебувала, і до нього ходила, кажучи: Оборони мене від мого супротивника.

84 Але він довгий час не хотів, але згодом сказав сам до себе: Хоч і Бога Я не боюся, і людей не соромлюся, але через те, що вдовиця оця докучає мені, то візьму в оборону її, щоб вона без кінця не ходила, і не докучала мені.

85 Саме з цим порівняю Я дітей Сіону.

86 Нехай вони домагаються у ніг судді;

87 І якщо він не звертатиме уваги на них, нехай вони домагаються у ніг губернатора;

88 А якщо і губернатор не звертатиме уваги на них, нехай домагаються у ніг президента;

89 А якщо і президент не звертатиме уваги на них, тоді Господь встане, і вийде з Свого ^апотаємного місця, і у Своїй люті потривожить народ;

90 І у Своєму палкому пере-

75a Ал. 5:37–39.

77a пп Уряд.

б пп Свобода.

78a пп Свобода вибору.

б пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

в пп Суд, Останній.

80a 2 Неф. 1:7–9;

УЗ 98:5–6.

пп Конституція.

б 1 Неф. 13:13–19.

81a Лк. 18:1–8.

б пп Молитва.

89a Ісая 45:15;

УЗ 121:1, 4; 123:6.

серді, і у Своєму лютому гніві у Свій час відсіче тих злочестивих, невірних і несправедливих “управителів, і призначить їм їхню частку серед лицемірів і ^бневіруючих;

91 Саме у зовнішній темряві, де “плач, і голосіння, і скрегіт зубів.

92 Отже, моліться, щоб їхні вуха відкрилися для ваших волянь, щоб Я міг бути “милостивим до них, щоб усе це не зійшло на них.

93 Те, що Я сказав вам, є необхідним, аби ніхто з людей не мав собі “виправдання;

94 Щоб мудрі люди та правителі могли почути і знати те, про що вони ніколи не “думали;

95 Щоб Я міг перейти до здійснення Моєї справи, Моєї “дивної справи, і виконання Моєї роботи, Моєї дивної роботи, щоб люди могли ^брозрізняти між праведними і злочестивими, каже ваш Бог.

96 І знову Я кажу вам, це су-

перечить Моїй заповіді і Моїй волі, щоб Мій слуга Сідні Гілберт продавав Мою “комору, яку Я призначив для Мого народу, у руки Моїх ворогів.

97 Нехай те, що Я призначив, не буде осквернено Моїми ворогами, зі згоди тих, хто “називається Моїм іменем;

98 Бо це є дуже болісний і тяжкий гріх проти Мене і проти Моїх людей, внаслідок того, що Я наказав і що скоро випаде на долю народів.

99 Отже, це Моя воля, щоб Мої люди заявили й утримували право на те, що Я призначив їм, навіть якщо їм не дозволятимуть жити там.

100 Проте, Я не кажу, що вони не будуть жити там; бо якщо вони приносятимуть плід і справи, гідні Мого царства, вони житимуть там.

101 Вони будуватимуть, і ніхто інший не “успадкує цього; вони посадять виноградники і будуть їсти плоди з них. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 102

Протокол організації першої вищої ради Церкви в Кертленді, штат Огайо, 17 лютого 1834 року (History of the Church, 2:28–31). Оригінал протоколу було записано старійшинами Олівером Каудері та Орсоном Гайдом. Через два дні по тому протокол було виправлено пророком, прочитано вищій раді і нею прийнято. Вірші 30–32, які стосуються Ради Дванадцятьох Апостолів, було додано пророком

90а пп Управитель,
Управительство.

б Об. 21:8.

пп Невіра.

91а Мт. 25:30;

УЗ 19:5;

29:15–17; 124:8.

92а пп Милостивий,
Милість.

93а Рим. 1:18–21.

94а Ісая 52:15;

3 Неф. 20:45; 21:8.

95а Ісая 28:21; УЗ 95:4.

б Мал. 3:18.

пп Проникливість,
дар проникливості.

96а пп Комора.

97а УЗ 103:4;

112:25–26; 125:2.

101а Ісая 65:21–22.

пп Тисячоліття.

Джозефом Смітом у 1835 році, коли він готував цей розділ для видання в Ученні і Завітах.

1–8, Вища рада призначена вирішувати важливі проблеми, які виникають у Церкві; 9–18, Описано процедури слухання справ; 19–23, Президент ради виносить рішення; 24–34, Установлено процедуру апеляції.

ТОГО дня генеральна рада з двадцяти чотирьох первосвящеників зібралася в домі Джозефа Сміта молодшого, відповідно до одкровення, і приступила до організації “вищої ради Церкви Христа, яка мала складатися з дванадцятьох первосвящеників та одного або трьох президентів, як може вимагати справа.

2 Вищу раду було призначено через одкровення з метою вирішення важливих проблем, які можуть виникати в Церкві, які не може вирішити Церква або “єпископська рада на задоволення сторін.

3 Джозефа Сміта молодшого, Сідні Рігдона і Фредеріка Дж. Уільямса було підтверджено президентами голосом ради, а первосвящеників Джозефа Сміта старшого, Джона Сміта, Джозефа Коу, Джона Джонсона, Мартіна Гарріса, Джона С. Картера, Джереда Картера, Олівера Каудері, Сем’юела Г. Сміта, Орсона Гайда, Сільвестра Сміта та Люка Джонсона об-

рано бути постійною радою Церкви одноставним голосуванням ради.

4 Вищезгаданих членів ради тоді запитали, чи приймають вони свої призначення і чи будуть вони діяти у цьому чині згідно з законом небес, на що всі вони відповіли, що вони приймають свої призначення і будуть виконувати обов’язки свого чину згідно з дарованою їм благодаттю Бога.

5 Кількість тих, хто складав раду і голосував від імені і для Церкви у призначенні вищезгаданих членів ради, була сорок три, а саме: дев’ять первосвящеників, сімнадцять старійшин, чотири священики та тринадцять членів Церкви.

6 Ухвалено: вища рада не може мати владу діяти в разі відсутності семи з вищезгаданих членів ради або їхніх офіційно призначених наступників.

7 Ці семеро матимуть владу призначати інших первосвящеників, кого вони вважатимуть гідними і спроможними діяти замість відсутніх членів ради.

8 Ухвалено: якщо з’явиться вакансія в разі смерті, усунення з чину через провину або переміщення за межі цього церковного управління будь-

кого з вищезгаданих членів ради, то її буде зайнято тим, кого буде призначено президентом чи президентами та санкціоновано голосом генеральної ради первосвящеників, скликаної з цією метою, щоб діяти від імені Церкви.

9 Президент Церкви, який водночас є також і президентом ради, призначається через “одкровення і” підтверджується у своєму призначенні голосом Церкви.

10 І відповідно до поважності його чину він має очолювати раду Церкви; і його привілеєм буде те, що допомагатимуть йому двоє інших президентів, призначених таким же чином, як і його самого було призначено.

11 І в разі відсутності одного чи обох з тих, кого призначено допомагати йому, він має владу головувати над радою без помічника; а в разі відсутності його самого, інші президенти мають владу головувати замість нього, обидва або один із них.

12 Коли вищу раду Церкви Христа офіційно організовано за вищевказаним зразком, обов’язком дванадцяти членів ради буде кинути жереб за номерами і таким чином встановити, хто саме з дванадцятьох говоритиме першим, починаючи з першого номера і так послідовно до номера дванадцять.

13 Коли ця рада скликається

ся, щоб розглядати якусь справу, дванадцятьох членів ради мають вирішити, є вона складною, чи ні; якщо ні, тоді тільки двоє з членів ради мають виступити, за порядком, описаним вище.

14 Але якщо проблема вважається складною, чотирьох має бути призначено, а якщо ще складнішою — шістьох; але в жодному разі не може бути призначено говорити більше шістьох.

15 Звинувачуваний в усіх випадках має право на половину ради, аби запобігти кривді чи несправедливості.

16 І члени ради, яких призначено говорити перед радою, мають представити справу після того, як докази перевірено, в її істинному світлі перед радою; і кожна людина має говорити з неупередженістю та “справедливо.

17 Ті члени ради, які витягли парні номери, тобто 2, 4, 6, 8, 10 та 12 будуть тими, хто має відстоювати інтереси звинувачуваного і запобігти кривді та несправедливості.

18 В усіх справах обвинувач і звинувачуваний мають привілей говорити за себе перед радою після того, як докази прослухано і члени ради, яких було призначено говорити по цій справі, висловили свої зауваження.

19 Після того, як докази прослухано, члени ради, об-

винувач та звинувачуваний виступили, президент має винести рішення згідно з розумінням справи, яке він має, і закликати дванадцятьох членів ради підтвердити його своїм голосуванням.

20 Але якщо решта членів ради, які не виступали, або хтось один з них, неупереджено прослухавши докази та заяви, знайде помилку в рішенні президента, вони можуть заявити про це, і справа матиме повторне слухання.

21 А якщо після уважного повторного слухання будь-яке додаткове світло проллється на цю справу, рішення має відповідно змінитися.

22 Але в тому разі, коли ніякого додаткового світла не дано, перше рішення залишиться в силі, і більшість ради матиме владу це визначити.

23 У тому разі, коли є труднощі стосовно "учення або принципів, якщо написаного не достатньо, щоб зробити цю справу ясною для розуміння членів ради, то президент може запитати й знати думку Господа через ^бодкровення.

24 Первосвященники, коли вони не вдома, мають владу скликати й організувати раду за зразком вищезазначеної, аби вирішувати проблеми, коли сторони або одна з них, попросять про це.

25 І згадана рада первосвя-

щеників матиме владу призначати одного з-поміж себе, щоб він тимчасово очолив таку раду.

26 Обов'язком згаданої ради буде негайне передання копії протоколу слухання з повним викладом свідчення, доданого до їхнього рішення, вищій раді за місцезнаходженням Першого Президентства Церкви.

27 Якщо сторони або одна з них, не задоволені рішенням згаданої ради, вони можуть звертатися до вищої ради за місцезнаходженням Першого Президентства Церкви і мати повторне слухання справи, яке буде проводитися там за описаним вище зразком, немовби такого рішення не ухвалювалося.

28 Така рада первосвященників на місцях має скликатися тільки в "найскладніших випадках церковних справ, і ніяка звичайна чи ординарна справа не вважається підставою для скликання такої ради.

29 Мандрівні або місцеві первосвященники на місцях мають владу вирішувати, потрібно скликати таку раду чи ні.

30 Існує різниця в рішеннях між вищою радою, або мандрівними первосвященниками на місцях, і "мандрівною вищою радою, яка складається з дванадцятьох ^бапостолів.

31 Щодо рішення першої—

апеляція може бути; але щодо рішення останньої— не може.

32 Тільки генеральні авторитети Церкви можуть поставити під сумнів рішення останньої у разі провини.

33 Ухвалили: що президент або президенти за місцезнаходженням Першого Президентства Церкви після вивчення апеляції, доказів і супроводжуваних справу заяв, матимуть владу визначити, чи виправдано призначити для повторного слухання будь-яку справу, на яку може бути подано апеляцію.

34 Дванадцяттеро членів

ради тоді перейшли до кидання жереба, або балотування, щоб визначити, хто буде виступати першим, і ось яким був результат, поіменно: 1, Олівер Каудері; 2, Джозеф Коу; 3, Сем'юел Г. Сміт; 4, Люк Джонсон; 5, Джон С. Картер; 6, Сільвестр Сміт; 7, Джон Джонсон; 8, Орсон Гайд; 9, Джеред Картер; 10, Джозеф Сміт старший; 11, Джон Сміт; 12, Мартін Гарріс. Після молитви конференція завершилася.

ОЛІВЕР КАУДЕРІ,
ОРСОН ГАЙД,

діловоди.

РОЗДІЛ 103

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 24 лютого 1834 року (History of the Church, 2:36–39). Це одкровення було отримано після прибуття в Кертленд, штат Огайо, Парлі П. Пратта і Лаймана Уайта, які приїхали з Міссурі, щоб порадитися з Пророком стосовно полегшення становища святих та повернення їм їхніх земель в окрузі Джексон.

1–4, Чому Господь дозволив, щоб святих в окрузі Джексон переслідували; 5–10, Святі перемогатимуть, якщо дотримуватимуться заповідей; 11–20, Випушення Сіону здійсниться силою, і Господь піде перед Своїм народом; 21–28, Святі мають зібратися в Сіоні, і ті, хто поклав своє життя, знайдуть його знову; 29–40, Різних братів покликано організувати Табір Сіону і йти в Сіон; їм обіцяно перемогу, якщо вони будуть вірними.

ІСТИННО Я кажу вам, Мої друзі, ось, Я дам вам одкровення і заповідь, щоб ви могли знати, як "діяти у виконанні своїх обов'язків стосовно спасіння і "випушення ваших братів, яких було розсіяно по землі Сіону,

2 "Вигнано і розбито руками Моїх ворогів, на кого Я проллю Мій гнів безмірно у Свій належний час.

3 Бо Я дозволяв їм до цього

часу, щоб вони “сповнили міру своїх беззаконь, щоб їхня чаша могла бути повною;

4 І щоб тих, хто зветься Моїм ім'ям, могло бути “покарано на короткий час болісним і тяжким покаранням, бо вони зовсім не ^бприслухалися до повчань та заповідей, які Я дав їм.

5 Але істинно Я кажу вам, що Я видав наказ, який Мій народ має усвідомити, якщо вони прислухатимуться відтепер до “поради, яку Я, Господь Бог їхній, дам їм.

6 Ось, вони почнуть, бо Я наказав так, відтепер долати Моїх ворогів.

7 І “прислухаючись, аби виконувати всі слова, які Я, Господь Бог їхній, скажу їм, вони постійно будуть долати, доки ^бцарства світу не скоряться під ногами Моїми, і землю не буде ^адано ‘святим у ^аволодіння на віки вічні.

8 Але якщо вони не ^адотримуватимуться Моїх заповідей і не прислухатимуться, аби виконувати всі Мої слова, царства світу долатимуть їх.

9 Бо їх поставлено бути “світлом для світу і бути спасителями людей;

10 А якщо вони не є спасителями людей, то вони як ^асіль,

що втратила свою солоність, і надалі не придатна вона вже ні на що, хіба що бути висипаною і потоптаною під ногами людей.

11 Але істинно Я кажу вам, Я наказав, щоб ваші брати, яких було розсіяно, повернулися до “земель їхнього успадкування і розбудували спустошені місця Сіону.

12 Бо після “багатьох бідувань, як Я сказав вам у даній раніше заповіді, приходить благословення.

13 Ось благословення, яке Я обіцяв після ваших бідувань і бідувань ваших братів—ваше викуплення і викуплення ваших братів, саме їхнє відновлення на землі Сіону, щоб бути встановленими і більше ніколи не скинутими.

14 Проте, якщо вони осквернять свої успадкування, їх буде скинуто; бо Я не помилю їх, якщо вони осквернять свої успадкування.

15 Ось, Я кажу вам, викуплення Сіону повинно прийти силою;

16 Отже, Я поставлю для Мого народу чоловіка, який поведе їх, як “Мойсей вів дітей Ізраїля.

17 Бо ви є діти Ізраїля і з “сімені Авраама, і вас необхідно

3а Ал. 14:10–11; 60:13.

4а УЗ 95:1.

пп Карати,
Покарання.

б УЗ 101:2; 105:2–6.

5а пп Порада.

7а УЗ 35:24.

пп Послушний,
Послушність,

Слухатися.

б Дан. 2:44.

в Дан. 7:27.

г пп Святий, Свята.

д УЗ 38:20.

8а Мос. 1:13; УЗ 82:10.

9а 1 Неф. 21:6.

10а Мт. 5:13–16;

УЗ 101:39–40.

11а УЗ 101:18.

12а Об. 7:13–14;

УЗ 58:4; 112:13.

16а Вих. 3:2–10;

УЗ 107:91–92.

пп Мойсей.

17а пп Авраам—

Авраамове сім'я;

Авраамів завіт.

вивести з неволі силою і простертою рукою.

18 І саме так, як ваших батьків було виведено напочатку, саме так відбудеться викуплення Сіону.

19 Отже, нехай не ослабнуть ваші серця, бо Я не кажу вам так, як казав вашим батькам: Мій "ангел піде перед вами, але не Моя ^бприсутність.

20 Але Я кажу вам: Мої "ангели підуть перед вами, і також Моя присутність, і з часом ви ^бволодітимете доброю землею.

21 Істинно, істинно Я кажу вам, що Мій слуга Джозеф Сміт молодший є тим "чоловіком, що з ним Я порівняв слугу, до якого Господар ^бвиноградника говорив у притчі, яку Я дав вам.

22 Отже, нехай Мій слуга Джозеф Сміт молодший скаже "силі дому Мого, Моїм молодим чоловікам і чоловікам середнього віку: Збирайтеся разом на землі Сіону, на землі, що Я купив за гроші, які було посвячено Мені.

23 І нехай усі Церкви пошлють мудрих чоловіків з грошима і "купають землі саме так, як Я заповідав їм.

24 І якщо Мої вороги підуть проти вас, щоб вигнати вас з Моєї доброї "землі, яку Я посвятив бути землею Сіону,

саме з ваших власних земель, то після тих свідчень, що ви принесли переді Мною проти них, ви проклянете їх;

25 І того, кого ви проклянете, Я проклянуну, і ви помститесь за Мене Моїм ворогам.

26 І Моя присутність буде з вами саме на "помсті за Мене Моїм ворогам, до третього і четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене.

27 Нехай жодна людина не боїться покласти своє життя за Мене; бо той, хто "кладе своє життя за Мене, знайде його знову.

28 А той, хто не бажає покласти своє життя за Мене, не є Моїм учнем.

29 Це Моя воля, щоб Мій слуга "Сідні Рігдон підніс свій голос на зібраннях у східних краях, готуючи церкви дотримуватися заповідей, які Я дав їм стосовно відновлення і викуплення Сіону.

30 Це Моя воля, щоб Мій слуга Парлі П. "Пратт і Мій слуга Лайман Уайт не поверталися до землі своїх братів, доки вони не зберуться в групи, щоб іти до землі Сіону по десять, чи по двадцять, чи по п'ятдесят, чи по сто, доки вони не зберуть п'ятисот з ^бсили Мого дому.

31 Ось, це Моя воля; просіть

19а пп Ангели.
б УЗ 84:18–24.

20а Вих. 14:19–20.
б УЗ 100:13.

21а УЗ 101:55–58.

б пп Виноградник
Господній.

22а УЗ 35:13–14;
105:16, 29–30.

23а УЗ 42:35–36; 57:5–7;
58:49–51; 101:68–74.

24а УЗ 29:7–8; 45:64–66;
57:1–2.

26а УЗ 97:22.

27а Мт. 10:39;
Лк. 9:24;

УЗ 98:13–15; 124:54.

29а пп Рігдон, Сідні.

30а пп Пратт, Парлі
Паркер.

б УЗ 101:55.

і ви отримаєте; але люди “не завжди виконують Мою волю.

32 Отже, якщо ви не можете набрати п'ятисот, шукайте старанно, щоб вам, можливо, набрати триста.

33 А якщо ви не можете набрати триста, шукайте старанно, щоб вам, можливо, набрати сто.

34 Але істинно Я кажу вам, заповідь Я даю вам, щоб ви не йшли до землі Сіону, доки ви не наберете одну сотню з сили Мого дому, щоб іти з вами до землі Сіону.

35 Отже, як Я вам сказав, просіть і отримаєте; моліться старанно, щоб, можливо, Мій слуга Джозеф Сміт молодший зміг піти з вами, і головувати серед Мого народу, і організувати Моє царство на “посвяченій землі, і встановити дітей Сіону на законах

і заповідях, які було і буде дано вам.

36 Усю перемогу і славу принесено вам через вашу “старанність, вірність і “молитви віри.

37 Нехай Мій слуга Парлі П. Пратт подорожує з Моїм слугою Джозефом Смітом молодшим.

38 Нехай Мій слуга Лайман Уайт подорожує з Моїм слугою Сідні Рігдоном.

39 Нехай Мій слуга Гайрум Сміт подорожує з Моїм слугою Фредеріком Дж. Уільямсом.

40 Нехай Мій слуга Орсон Гайд подорожує з Моїм слугою Орсоном Праттом, куди б Мій слуга Джозеф Сміт молодший не порадив би їм іти, аби виповнити ці заповіді, які Я дав вам, і решту залиште в Моїх руках. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 104

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту 23 квітня 1834 року стосовно Об'єднаного товариства, або товариства Церкви на благо бідних (History of the Church, 2:54–60). Нагодою для цього стало зібрання ради Першого Президентства та інших первосвящеників, на якому розглядалися невідкладні життєві потреби людей. Об'єднане товариство в Кертленді потрібно було тимчасово розпустити та реорганізувати, а майно слід було розділити між членами товариства на засадах урядування.

1–10, Святих, які завинили перед Об'єднаним товариством, буде проклято; 11–16, Господь забезпечує Своїх святих у Свій власний спосіб; 17–18, Євангель-

ський закон скеровує опікування бідними; 19–46, Визначено управління і благословення різних братів; 47–53, Об'єднане товариство в Кертленді і това-

риство в Сіоні повинні діяти окремо; 54–66, Священну скарбницю Господа створено для друкування Писань; 67–77, Загальна скарбниця Об'єданого товариства має діяти на основі загальної згоди; 78–86, Члени Об'єданого товариства мають сплатити всі свої борги, і Господь визволить їх з фінансової залежності.

ІСТИННО Я кажу вам, Мої друзі, Я даю вам пораду і заповідь стосовно всього майна, що належить Товариству, яке Я наказав організувати і встановити, щоб бути йому "Об'єднаним товариством і вічним товариством на благо Моєї Церкви і для спасіння людей, доки Я прийду—

2 З обіцанням постійним і незмінним: якщо ті, кому Я заповідав, будуть вірними, то їх буде благословлено численністю благословень;

3 Але якщо вони не будуть вірними, вони будуть близькі до прокляття.

4 Отже, оскільки деякі з Моїх слуг не дотримувалися цієї заповіді, але розірвали завіт через "зажерливість і з облудними словами, Я прокляв їх дуже болісним і тяжким прокляттям.

5 Бо Я, Господь, постановив у Своему серці: якщо будь-яку

людину, що належить до Товариства, буде виявлено порушником, тобто іншими словами, якщо хтось розірве завіт, яким вас зв'язано, того буде проклято в житті і розтоптано, ким Я захочу;

6 Бо Я, Господь, не можу бути "осміяним у цьому—

7 І все це, щоб безвинних серед вас не було засуджено разом з неправедними і щоб винні серед вас не могли уникнути; бо Я, Господь, обіцяв вам "вінець слави праворуч Мене.

8 Отже, якщо вас буде виявлено порушниками, вам не уникнути Мого гніву у вашому житті.

9 Якщо вас "відсічено за провину, вам не уникнути "биття "Сатани аж до дня викуплення.

10 І тепер Я даю вам владу з цієї самої години: якщо будь-яку людину серед вас, з Товариства, буде виявлено порушником і вона не покається в злі, ви передасте її на биття Сатани, і вона не матиме сили "приносити вам зло.

11 Є мудрість у Мені, отже, заповідь Я даю вам, щоб ви організувалися і призначили кожній людині її "управительство;

12 Щоб кожна людина мог-

104 1a УЗ 78:3–15.
пп Об'єдане товариство.
4a пп Заздрити, Заздрість.
6a Гал. 6:7–9.

7a Ісая 62:3;
УЗ 76:56.
пп Слава.
9a пп Відлучення від Церкви.
б УЗ 82:21.

в пп Диявол.
10a УЗ 109:25–27.
11a УЗ 42:32.
пп Управитель, Управительство.

ла дати Мені звіт про управительство, яке призначено їй.

13 Бо доцільно, щоб Я, Господь, зробив кожну людину “підзвітною як ^буправителя над земними благословеннями, які Я маю і підготував для Моїх створінь.

14 Я, Господь, простяг небеса і “заснував землю, ^бтворіння саме Моїх рук; і все, що на них, є Моїм.

15 І Моя мета—забезпечити Моїх святих, бо все є Моїм.

16 Але це необхідно зробити у Мій власний “спосіб; і ось, саме таким чином Я, Господь, наказав забезпечувати Моїх святих, так що ^ббідних буде піднесено в тому, у чому багатих буде понижено.

17 Бо “земля є повною, на ній є досить і навіть більше; так, Я підготував усе і дав дітям людським бути ^бвільними в собі.

18 Отже, якщо якась людина візьме від “рясноти, яку Я створив, і не віддасть свою долю, згідно з ^бзаконом Моєї евангелії, “бідним та нужденним, вона разом із злочестивими зведе очі свої в ‘пеклі, терплячи муку.

19 І ось, істинно Я кажу вам, стосовно майна “Товариства—

20 Нехай Мій слуга Сідні

Рігдон матиме призначене для нього місце, де він зараз живе, і ділянку чинбарні у своєму управительстві, для свого утримання, поки він трудитиметься на Моєму винограднику, саме як Я бажаю, коли Я накажу йому.

21 І нехай усе робиться згідно з порадами порядку і загальною згодою, або голосом Товариства, яке існує на землі Кертленда.

22 І це управительство й благословення Я, Господь, покладаю на Мого слугу Сідні Рігдона на благословення йому і його сімені після нього;

23 І Я примножу його благословення, якщо він буде смиренним переді Мною.

24 І знову, нехай Мій слуга Мартін Гарріс має призначену для нього, для його управительства, ділянку землі, яку Мій слуга Джон Джонсон отримав в обмін на його колишнє успадкування, для нього і для його сімені після нього;

25 І якщо він буде вірним, Я примножу благословення його та його сімені після нього.

26 І нехай Мій слуга Мартін Гарріс присвятить свої гроші проголошенню Моїх слів згідно з тим, як буде вказано

13а пп Звіт,
Підзвітний,
Підзвітність.
б УЗ 72:3–5, 16–22.
14а Ісаї 42:5; 45:12.
пп Створити,
Створіння.
б Пс. 19:1; 24:1.

16а УЗ 105:5.
пп Благополуччя.
б 1 Сам. 2:7–8;
Лк. 1:51–53;
УЗ 88:17.
17а УЗ 59:16–20.
пп Земля.
б пп Свобода вибору.

18а Лк. 3:11;
Як. 2:15–16.
б УЗ 42:30.
в Пр. 14:21; Мос. 4:26;
УЗ 52:40.
г Лк. 16:20–31.
19а пп Об’єднане товариство.

Моїм слугою Джозефом Смітом молодшим.

27 І знову, нехай Мій слуга Фредерік Г. Уільямс матиме місце, на якому він зараз живе.

28 І нехай Мій слуга Олівер Каудері матиме ділянку, що знаходиться окремо біля дому, яка буде для друкарні, і це ділянка номер один, а також ділянку, на якій живе його батько.

29 І нехай Мої слуги Фредерік Г. Уільямс і Олівер Каудері отримають друкарню і все, що належить до неї.

30 І це буде їхнім управлінням, яке буде призначено їм.

31 І якщо вони будуть вірними, ось, Я благословлю їх і примножу їхні благословення.

32 І це є початком управління, яке Я призначив їм, для них і для їхнього сімені після них.

33 І якщо вони будуть вірними, Я примножу благословення їхні та їхнього сімені після них, саме численність благословень.

34 І знову, нехай Мій слуга Джон Джонсон матиме дім, в якому він живе, і успадкування, усе, за винятком землі, яку було збережено для "зведення Моїх домів, які стосуються того успадкування, а також ділянок, які було призначено для Мого слуги Олівера Каудері.

35 І якщо він буде вірним, Я примножу його благословення.

36 І це Моя воля, щоб він продав ділянки, які було відведено для розбудови міста Моїх святих, якщо це буде повідомлено йому "голосом Духа і згідно з порадою порядку і голосом Товариства.

37 І це є початок управління, яке Я призначив йому на благословення йому і його сімені після нього.

38 І якщо він буде вірним, Я примножу численність його благословень.

39 І знову, нехай Мій слуга Ньюел К. "Уїтні отримає призначені йому будинки та ділянку, де він зараз живе, і ділянку та будівлю, де розташовано торговельну установу, а також ділянку, що на розі на південь від торговельної установи, і також ділянку, на якій розташовано поташню.

40 І все це Я призначив Моєму слугі Ньюелу К. Уїтні для його управління, для його благословення та благословення його сімені після нього, на користь торговельної установи Мого Товариства, що Я встановив для Мого колу на землі Кертленда.

41 Так, істинно, це є управління, яке Я призначив Моєму слугі Н. К. Уїтні, саме всю цю торговельну установу, йому та його "розпоряд-

никові, та його сімені після нього.

42 І якщо він буде вірним у дотриманні Моїх заповідей, які Я дав йому, Я примножу його благословення і благословення його сімені після нього, саме численність благословень.

43 І знову, нехай Мій слуга Джозеф Сміт молодший отримає призначену для нього ділянку, яку відведено для будівництва Мого дому, яка має сорок родів завдовжки і дванадцять завширшки, і також успадкування, на якому зараз живе його батько;

44 І це є початок управління, яке Я призначив йому на його благословення та благословення його батька.

45 Бо ось, Я утримав успадкування для його "батька на його підтримку; отже, його буде захищено до дому Мого слуги Джозефа Сміта молодшого.

46 І Я примножу благословення домові Мого слуги Джозефа Сміта молодшого, якщо він буде вірним, саме численність благословень.

47 І тепер, заповідь Я даю вам стосовно Сіону, що ви не будете більше зв'язаними Об'єднаним товариством з вашими братами з Сіону, а тільки таким чином—

48 Після того, як ви організуєтесь, вас буде названо

Об'єднаним товариством "колу Сіону в місті Кертленд. А ваших братів, після того, як вони організуються, буде названо Об'єднаним товариством міста Сіон.

49 І їх буде організовано за їхніми іменами і під їхнім іменем; і вони вестимуть свої справи під своїм іменем і за своїми іменами;

50 А ви будете вести свої справи під своїм іменем і за своїми іменами.

51 І це Я наказав зробити для вашого спасіння, а також і для їхнього спасіння, внаслідок того, що їх було "вигнано, і того, що має статися.

52 "Завіти було розірвано через провину, "зажерливість й облудні слова—

53 Отже, ви розпускаєтеся як Об'єднане товариство з вашими братами, щоб ви не були зв'язані з ними, але тільки до цього часу і тільки таким чином, як Я сказав, через позику, яку буде визначено цим Товариством на раді, як ваші обставини дозволятимуть і голос ради направлятиме.

54 І знову, заповідь Я даю вам стосовно вашого управління, яке Я призначив вам.

55 Ось, усе це майно—Моє, бо інакше ваша віра марна, і вас буде знайдено лицемірами, і завіти, що ви склали зі Мною, розірвано;

56 А якщо власність Моя,

45a УЗ 90:20.
пп Сміт,
Джозеф ст.

48a УЗ 82:13; 94:1; 109:59.
пп Кіл.
51a УЗ 109:47.

52a пп Завіт.
б пп Заздрити,
Заздрість.

тоді ви “управителі; інакше ви не є управителями.

57 Але істинно Я кажу вам, Я призначив вас бути управителями над Моїм домом, саме управителями насправді.

58 І з цією метою Я наказав вам організуватися, саме надрукувати “Мої слова, повноту Моїх Писань, одкровення, які Я дав вам і які буду відніти, час від часу, давати вам—

59 З метою розбудови Моєї церкви і царства на землі, і щоб підготувати Мій народ до того “часу, коли Я ⁶житиму з ними, що вже зовсім поруч.

60 І ви підготуєте для себе місце для скарбниці і посвятите її в Моє ім’я.

61 І ви призначите одного з вас утримувати скарбницю, і його буде висвячено на це благословення.

62 І на скарбниці буде печатка, і всі святині буде передано до скарбниці; і жодна людина серед вас не називатиме її своєю власною—або якусь її частину, бо це належатиме вам усім як одному.

63 І Я даю вам це з цієї самої години; а тепер дивіться, щоб ви пішли і використовували управління, яке Я призначив вам, за винятком святинь, з метою друкування цих святинь, як Я сказав.

64 А прибутки від цих святинь будуть утримуватися в скарбниці, і печатка буде на

ній; і не будуть вони ніким використовуватися або забиратися зі скарбниці, і не буде зірвано печатку, яку буде покладено на ній, як тільки голосом Товариства або через заповідь.

65 І таким чином ви зберігатимете прибутки зі святинь у скарбниці для священних і святих цілей.

66 І це буде називатися священною скарбницею Господа; і печатку буде покладено на ній, аби вона могла бути святою і посвяченою для Господа.

67 І знову, буде приготовано ще одну скарбницю, і скарбника призначено утримувати цю скарбницю, і печатку покладено на ній;

68 І всі гроші, що ви отримуєте у ваших управительствах,—збагачуючись на власності, яку Я призначив вам: чи то на будинках, чи на землі, чи на худобі, чи на іншому, окрім святих і священних Писань, які Я залишив для Себе для святих і священних цілей,—будуть вноситися в скарбницю, як тільки ви отримуватимете гроші, по сто, чи по п’ятдесят, чи по двадцять, чи по десять, чи по п’ять.

69 Або іншими словами, якщо хтось із вас отримає п’ять доларів, нехай вносить їх у скарбницю; або якщо він отримує десять, чи двадцять,

чи п'ятдесят, чи сто, нехай робить так само;

70 І нехай ніхто з вас не каже, що це його власне; бо не буде називатися власним ні воно, ані якась його частина.

71 І жодна частина з цього не буде використана або взята зі скарбниці, як тільки голосом і загальною згодою Товариства.

72 І таким буде голос і загальна згода Товариства—щоб будь-хто серед вас казав скарбникові: У мене є потреба у цьому, щоб допомогти мені в моєму управительстві—

73 Якщо це буде п'ять доларів, або якщо це буде десять доларів, або двадцять, або п'ятдесят, або сто, скарбник дасть йому суму, яку він просить на допомогу в його управительстві—

74 Доки його не буде знайдено порушником, і це не буде ясно виявлено перед радою Товариства, що він є невірним і "немудрим управителем.

75 Але доки він має повне товаришування і є вірним та мудрим у своєму управительстві, то це буде ознакою для скарбника, щоб скарбник не відмовляв.

76 Але в разі провини скарбник підлягатиме раді та голосу Товариства.

77 А в тому випадку, коли скарбника виявлено невір-

ним та немудрим управителем, він підлягатиме раді й голосу Товариства, і його буде усунуто з його посади, а "іншого буде призначено замість нього.

78 І знову, істинно Я кажу вам стосовно ваших боргів—ось така Моя воля, щоб ви "сплатили всі свої ^бборги.

79 І це Моя воля, щоб ви "впокорилися переді Мною й отримали це благословення своєю ^бстаранністю, і смиренністю, і молитвою віри.

80 І якщо ви старанні і смиренні, і "молитесь з вірою, ось, Я пом'якшу серця тих, кому ви заборгували, доки не пришло вам кошти для вашого звільнення.

81 Отже, пишть скоріше до Нью-Йорка і пишть згідно з тим, що буде продиктовано Моїм "Духом; і Я пом'якшу серця тих, кому ви заборгували, щоб у них не залишилося на думці приносити вам страждання.

82 І якщо ви будете "смиренними і вірними і прикладатимете Моє ім'я, ось, Я дам вам ^бперемогу.

83 Я даю вам обіцяння, що вас буде визволено цього разу з залежності.

84 Якщо ви отримуєте нагоду позичити гроші сотнями або тисячами, аж доки ви не позичите досить, аби звіль-

74а Лк. 16:1–12.
77а УЗ 107:99–100.
78а УЗ 42:54.
б пп Борг.

79а пп Упокоритися,
Покірність.
б пп Старанність.
80а Як. 5:15.

81а пп Святий Дух.
82а Лк. 14:11;
УЗ 67:10.
б УЗ 103:36.

нитися від неволі, це ваш привілей.

85 І цього разу можете віддати в заставу власність, яку Я вклав у ваші руки, подаючи свої імена за загальною згодою або інакше, як вам здається за краще.

86 Цього разу Я надаю вам

цей привілей; і ось, якщо ви почнете робити те, що Я виклав вам, згідно з Моїми заповідями, все це є Моїм, і ви є Моїми управителями, а Господар не дозволить, щоб Його дім було зруйновано. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 105

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта на річці Фішінг, штат Міссурі, 22 червня 1834 року (History of the Church, 2:108–111). Прояви насильства черні проти святих у штаті Міссурі почастішали, і організовані групи з різних округ оголосили про свої наміри знищити народ Церкви. Пророк прибув з Кертленда на чолі групи, відомої як Табір Сіону, яка привезла одяг і провізію. Поки ця група стояла табором на річці Фішінг, Пророк отримав одкровення.

1–5, Сіон буде збудовано відповідно до цілестіального закону; 6–13, Викуплення Сіону відкладається на короткий час; 14–19, Господь битиметься в битвах Сіону; 20–26, Святі мають бути мудрими і, збираючись, не вихвалятися могутніми діяннями; 27–30, Треба купити землі в Джексоні і прилеглих округах; 31–34, Старійшинам слід отримати ендаумент в домі Господа в Кертленді; 35–37, Святих, яких покликано і вибрано, буде освячено; 38–41, Святі мають підняти прапор миру для світу.

ІСТИННО Я кажу вам, хто зібрався разом, щоб пізнати Мою волю стосовно “викуплення Мого страждального народу —

2 Ось, Я кажу вам, якби не “провини Мого народу, говорячи про Церкву, а не про окремих людей, їх можна було викупити навіть зараз.

3 Але, ось, вони не навчилися слухатися того, що Я вимагаю з їхніх рук, але сповнені всілякого зла і не “вділяють, як личить святим, від свого майна бідним і стражденним серед них;

4 І не “об’єднані відповідно до єдності, якої вимагає закон цілестіального царства;

5 І “Сіон не може бути збудовано інакше, ^бяк тільки за принципами “закону цілестіального царства; якщо не так, то Я не можу прийняти його до Себе.

105 1а УЗ 100:13.

2а УЗ 104:4–5, 52.

3а Дії 5:1–11; УЗ 42:30.

пп Посвячувати,
Закон посвячення.
4а УЗ 78:3–7.

5а пп Сіон.

б УЗ 104:15–16.

в УЗ 88:22.

6 І Мій народ необхідно ^бкарати, доки він не навчиться ^бпокірності, навіть, якщо необхідно, тим, через що він страждає.

7 Я говорю не про тих, кого призначено вести Мій народ, хто є ^бпершими старійшинами Моєї Церкви, бо вони не всі під засудженням;

8 Але Я кажу стосовно Моїх церков в інших місцях—є багато таких, хто скаже: Де їхній Бог? Ось, Він визволить їх у лиху годину, інакше ми не підемо до Сіону і збережемо свої гроші.

9 Отже, внаслідок ^бпровини Мого народу Мені доцільно, щоб Мої старійшини почекали викуплення Сіону короткий час—

10 Щоб вони самі були підготовлені, і щоб Мій народ навчили більш досконало, і щоб він здобув досвід і знав більш досконало про свій ^бобов'язок і про те, що Я вимагаю з їхніх рук.

11 І цього не може статися, доки Моїх ^бстарійшин не буде ^бобдаровано силою згорі.

12 Бо ось, Я приготував велике обдарування і благословення, щоб ^бпролити на них, якщо вони будуть вірними і

продовжуватимуть бути смиренними переді Мною.

13 Отже, доцільно Мені, аби Мої старійшини короткий час почекали викуплення Сіону.

14 Бо ось, Я не вимагаю з їхніх рук битися в битвах Сіону, бо, як Я сказав у заповіді, даній раніше, саме це Я виконаю—Я ^ббитимуся у ваших битвах.

15 Ось, ^бзгубника Я послав знищити і спустошити Моїх ворогів, і не так багато років пройде, як їх не буде залишено оскверняти Мою спадщину і ^бганьбити Моє ім'я на землях, які Я ^бпосвятив для збирання Моїх святих.

16 Ось, Я наказав Моєму слугі Джозефу Сміту молодшому сказати ^бсилі Мого дому, саме Моїм воїнам, Моїм молодим людям і людям середнього віку, зібратися разом для викуплення Мого народу, і повалити башти Моїх ворогів, і розсіяти їхніх ^бвартових;

17 Але сила Мого дому не прислухалася до Моїх слів.

18 Але якщо є такі, хто прислухався до Моїх слів, Я приготував благословення та ^бобдарування для них, якщо вони продовжуватимуть бути вірними.

6а УЗ 95:1–2.
пп Карати,
Покарання.
б пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.
7а УЗ 20:2–3.
9а УЗ 103:4.
10а пп Обов'язок.

11а пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).
б УЗ 38:32; 95:8.
пп Ендаумент.
12а УЗ 110.
14а Єг. 10:12–14;
Ісаїя 49:25;
УЗ 98:37.

15а УЗ 1:13–14.
б УЗ 112:24–26.
пп Блюзнити,
Блюзнірство.
в УЗ 84:3–4; 103:35.
16а УЗ 101:55; 103:22, 30.
б пп Вартувати,
Вартовий.
18а УЗ 110:8–10.

19 Я почув їхні молитви і прийму їхні пожертвування, і доцільно Мені, щоб їх і досі піддавали випробуванню їхньої віри.

20 І тепер, істинно Я кажу вам, наказ Я даю вам, що ті, хто прийдуть сюди і зможуть залишитися в краях навколо, — нехай залишаються;

21 А ті, хто не зможе залишитися і має сім'ї на сході, нехай залишаться на короткий час, скільки Мій слуга Джозеф призначить їм;

22 Бо Я дам йому пораду щодо цього, і все, що він призначить їм, буде виповнено.

23 І нехай усі Мої люди, які живуть у краях навколо, будуть дуже вірними, і богомольними, і смиренними переді Мною і не відкривають те, що Я відкрив їм, доки, згідно з мудрістю Моєю, це не слід буде відкрити.

24 Не говоріть про суди і не хваліться вірою чи могутніми діяннями, але ретельно збирайтеся разом, скільки зможе розміститися в одному краї, згідно з почуттями людей;

25 І ось, Я дам вам прихильність і благодать у їхніх очах, щоб ви могли залишатися в мирі й безпеці, говорячи людям: Вершіть суд і справедливість для нас згідно з законом

і відшкодуйте нам за скоєне несправедливо до нас.

26 Тепер ось, Я кажу вам, Мої друзі, таким чином ви можете знайти прихильність в очах людей, доки армія Ізраїля не стане дуже великою.

27 І Я пом'якшуватиму серця людей, як Я робив з серцем фараона, час від часу, доки Мій слуга Джозеф Сміт молодший і Мої старійшини, яких Я призначив, не матимуть часу зібрати силу Мого дому

28 І послати мудрих людей виконати те, що Я наказав стосовно придбання всіх земель в окрузі Джексон, які можна придбати, і в прилеглих округах.

29 Бо це Моя воля, щоб ці землі було придбано; а після того, як їх буде придбано, щоб Мої святі володіли ними згідно з законами посвячення, які Я дав.

30 А після того, як ці землі буде придбано, Я триматиму військо Ізраїля безвинним в оволодінні їхніми власними землями, які вони придбали перед тим за свої власні гроші, і в знесенні башт Моїх ворогів, які можуть бути на них, і розсіянні їхніх вартівих, і в помсті за Мене Моїм ворогам до третього та четвертого покоління тих, хто ненавидить Мене.

19а пп Віра.
24а УЗ 84:73.
пп Гординя.
25а пп Мир.
26а Йоїл 2:11.
27а Бут. 47:1–12.

28а УЗ 101:73.
б УЗ 42:35–36.
29а УЗ 42:30.
пп Об'єднане товариство;
Посвячувати,

Закон посвячення.
30а УЗ 35:13–14;
101:55; 103:22, 26.
б УЗ 97:22.

31 Але спочатку нехай Мое військо стане дуже великим, і нехай воно буде ^аосвячено переді Мною, щоб воно могло стати світлим, як сонце, і ясным, як ^бмісяць, і щоб його прапори були грізними для всіх народів;

32 Щоб царства цього світу були змушені визнати, що царство Сіону є насправді ^ацарством нашого Бога і Його Христа; отже, давайте ^бпідкоримося його законам.

33 Істинно Я кажу вам, доцільно Мені, щоб перші старійшини Моєї церкви отримали свій ^аендаумент згори в Моєму домі, який Я наказав збудувати в Моє ім'я на землі Кертленда.

34 І нехай ті заповіді, які Я дав стосовно Сіону та його ^азакону, будуть виконані та виповнені після його викуплення.

35 Був день ^апокликання, але

час прийшов для дня обрання, і нехай тих буде обрано, хто є ^бгідними.

36 І буде явлено Моєму слугі голосом Духа тих, кого ^аобрано; і їх буде ^босвячено;

37 І якщо вони слідуватимуть ^апораді, яку отримали, то матимуть силу завершити все стосовно Сіону багато днів по тому.

38 І знову Я кажу вам, пропонуйте мир не тільки тим людям, які карали вас, а й усім людям;

39 І підносьте ^апрапор ^бмиру, і проголошуйте мир до країв землі;

40 І робіть пропозиції про мир тим, хто карав вас, згідно з голосом Духа, який у вас, і ^авсе буде працювати разом для вашого блага.

41 Отже, будьте вірними, і знайте, і слухайте, Я ^аз вами до кінця. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 106

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 25 листопада 1834 року (History of the Church, 2:170–171). Це одкровення адресовано Уоррену А. Каудері, старшому братові Олівера Каудері.

1–3, Уоррена А. Каудері покликано бути місцевим головою

провідником; 4–5, Друге пришестья не застане дітей світла,

31а пп Освячення.

^б Писн. 6:10;

УЗ 5:14; 109:73.

32а Об. 11:15.

пп Царство Боже,

або Царство

Небесне.

^б пп Уряд.

33а УЗ 95:8–9.

пп Ендаумент.

34а товто УЗ 42

відомий як Закон.

35а пп Покликати,

Покликаний Богом,

Покликання.

^б пп Достойнство,

Достойний.

36а УЗ 95:5.

пп Вибирати,

Вибрав, Вибрав.

^б пп Освячення.

37а пп Порада.

39а пп Прапор.

^б пп Мир.

40а Рим. 8:28;

УЗ 90:24; 100:15.

41а Мт. 28:19–20.

наче злодій; 6–8, Великі благословення супроводжують вірне служіння в Церкві.

ЦЕ є Моя воля, щоб Мого слугу Уоррена А. Каудері було призначено і висвячено головоючим первосвященником над Моєю церквою на землі “Фрідом і в краях навколо;

2 І він має проповідувати Мою вічну євангелію, і здійсмати свій голос, і попереджати людей не тільки в своїй місцевості, але й у прилеглих округах;

3 І присвятити весь свій час цьому високому й святому покликанню, яке Я зараз даю йому, “шукаючи старанно ^бцарства небесного і його праведності, і все необхідне додасться до того; бо ^ттрудівник гідний своєї платні.

4 І знову істинно Я кажу вам,

“пришестя Господа ^бнаближається, і воно застане світ, наче ^тзлодій вночі—

5 Отже, підпережіть свої стегна, щоб ви могли бути дітьми “світла, і той день не ^бзастане вас, наче злодій.

6 І знову істинно Я кажу вам, на небесах була радість, коли Мій слуга Уоррен поклонився Моєму скіпетру і відділився від хитрощів людських;

7 Отже, благословенний Мій слуга Уоррен, бо Я матиму милість до нього; і, незважаючи на “марноту його серця, Я піднесу його, якщо він стане смиреним переді Мною.

8 І Я дам йому “благодать і впевненість, з якими він зможе вистояти; і якщо він продовжуватиме бути вірним свідком і світлом для Церкви, Я підготував вінець для нього в ^боселях Мого Батька. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 107

Одкровення про священство, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, датоване 28 березня 1835 року (History of the Church, 2:209–217). Зазначеного числа Дванадцятєро зустрілися на раді, сповідалися у своїх особистих слабкостях і недоліках, виявили покаєння і прагнули отримати подальше керівництво Господа. Вони були готові розділитися і вирушити на місії у призначені райони. Хоч частини цього розділу було отримано зазначеного числа, історичні записи стверджують, що окремі частини було отримано в різні часи, деякі ще в листопаді 1831 року.

106 1a тобто у місті Фрідом та його околицях, штат Нью-Йорк.
3a Мт. 6:33.
б пп Царство Боже, або Царство Небесне.

в Мт. 10:10;
УЗ 31:5.
4a Як. 5:8.
б пп Останні дні.
в 1 Сол. 5:2.
5a пп Світло, Світло Христа.
б Об. 16:15.

7a пп Марний, Марнога.
8a пп Благодать.
б Іван 14:2;
Етер 12:32–34;
УЗ 59:2; 76:111;
81:6; 98:18.

1–6, Існує два священства: Мелхиседекове та Ааронове; 7–12, Ті, хто мають Мелхиседекове священство, мають владу служити в усіх чинах у Церкві; 13–17, Єпископат головує над Аароновим священством, яке обслуговує зовнішні обряди; 18–20, Мелхиседекове священство тримає ключі від усіх духовних благословень; Ааронове священство тримає ключі від священнослужіння ангелів; 21–38, Перше Президентство, Дванадцятро і сімдесятники складають верховні кворуми, чії рішення мають прийматися в єдності і праведності; 39–52, Патріарший порядок установлено від Адама до Ноя; 53–57, Давні святі зібралися в Адам-онді-Амані, і Господь явився їм; 58–67, Дванадцятро мають упорядкувати чини в Церкві; 68–76, Єпископи служать загальними суддями в Ізраїлі; 77–84, Перше Президентство і Дванадцятро складають вищий суд у Церкві; 85–100, Президенти у священстві управляють своїми відповідними кворумами.

У ЦЕРКВІ існує два священства, а саме: ^аМелхиседекове та ^бАаронове, яке включає в себе Левитське священство.

2 Чому перше називається

Мелхиседековим священством, так це тому, що ^аМелхиседек був таким великим первосвященником.

3 До його дня воно називалося Святим священством за ^ачином Сина Божого.

4 Але через повагу і ^аБлагоговіння до імені Всевишньої Істоти, щоб запобігти надто частому повторенню Його імені, вони, церква, у стародавні часи назвали це священство за Мелхиседеком, або Мелхиседековим священством.

5 Усі інші повноваження або чини в Церкві є ^адодатками до цього священства.

6 Але існує два розділи, або дві великі глави: перший—це Мелхиседекове священство, а другий—Ааронове, або ^аЛевитське священство.

7 Чин ^астарійшини належить священству Мелхиседека.

8 Мелхиседекове священство тримає право ^апрезидентства та має владу і повноваження над усіма чинами в Церкві в усі віки світу, щоб служити в духовних справах.

9 ^аПрезидентство Первосвященства за чином Мелхиседека має право служити в усіх чинах у Церкві.

10 ^аПервосвященники за чином Мелхиседекового свя-

107 1а пп Мелхиседекове священство.

б пп Ааронове священство.

2а пдс, Бут. 14:25–40; УЗ 84:14.

пп Мелхиседек.

3а Ал. 13:3–19; УЗ 76:57.

4а пп Благоговіння.

5а УЗ 84:29; 107:14.

6а Повтор. 10:8–9.

7а пп Старійшина (Старший, Старець,

Пресвітер).

8а пп Повноваження.

9а УЗ 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.

10а пп Первосвященник.

щенства мають ^бправо служити у своєму власному покликанні під керівництвом президентства, виконуючи духовні справи, а також у чині старійшини, священника (Левитського чину), учителя, диякона і члена Церкви.

11 Старійшина має право служити замість нього, коли первосвященик не присутній.

12 Первосвященик і старійшина мають служити в духовних справах, згідно з завітами та заповідями Церкви; і вони мають право служити в усіх цих чинах Церкви, коли не присутні вищі авторитети.

13 Друге священство називається "Священством Аарона, тому що воно було надано ^бАаронові та його сімені через усі їхні покоління.

14 Чому воно називається меншим священством, так це тому, що воно є "додатком до більшого, тобто Мелхиседекового священства, і має владу виконувати зовнішні обряди.

15 "Єпископат є президентством цього священства і тримає ключі, або повноваження, його.

16 Ніхто не має законного права на цей чин, на утри-

мання ключів цього священства, якщо він не є "буквальним нащадком Аарона.

17 Але оскільки первосвященик Мелхиседекового священства має повноваження служити в усіх нижчих чинах, він може служити в чині єпископа, коли жодного буквального нащадка Аарона не можна знайти, якщо його покликанно, і призначено, і "висвячено в цю владу руками ^бПрезидентства Мелхиседекового священства.

18 Владою і повноваженням вищого, або Мелхиседекового священства, є утримання "ключів від усіх духовних благословень Церкви—

19 Мати привілей отримання "таємниць царства небесного, щоб небеса було відкрито для них, спілкуватися з генеральним зібранням і ^бЦерквою Першонародженого і насолоджуватися спілкуванням та присутністю Бога Батька та Ісуса, "посередника нового завіту.

20 Владою і повноваженням нижчого, або Ааронового священства, є тримати "ключі від священнослужіння ангелів та виконувати зовнішні ^бобряди, букву євангелії, ^бхрищення покаяння для

106 УЗ 121:34–37.

13а пп Ааронове священство.

б пп Аарон, брат Мойсеїв.

14а УЗ 20:52; 107:5.

15а пп Єпископ.

16а УЗ 68:14–21;

107:68–76.

17а пп Висвячувати, Висвячення.

б УЗ 68:15.

18а пп Ключі священства.

19а Ал. 12:9–11;

УЗ 63:23; 84:19–22.

пп Таємниці Божі.

б Євр. 12:22–24.

в пп Посередник.

20а УЗ 13:1; 84:26–27.

б пп Обряди.

в пп Хрищення,

Христити.

‘відпущення гріхів, згідно з завітами та заповідями.

21 За необхідністю є президенти, або верховні чини, які виходять з тих, або призначаються з числа тих, або з-поміж тих, кого було висвячено на різні чини в цих двох священствах.

22 З ^аМелхиседекового священства, троє ^бверховних первосвященників, обраних Кворумом, призначених і висвячених на цей чин і ^впідтриманих довірою, вірою та молитвою церкви, утворюють кворум Президентства Церкви.

23 ^аДванадцятьох мандрівних радників покликають бути Дванадцятьма ^бАпостолами, або особливими свідками імені Христа в усьому світі—таким чином вони відрізняються від інших чинів у Церкві обов’язками свого покликання.

24 І вони утворюють кворум, рівний повноваженням та владою трьом президентам, згаданим вище.

25 ^аСімдесятників також покликано проповідувати євангелію і бути особливими свідками для Іновірців і в усьому світі—таким чином вони відрізняються від інших чинів у Церкві обов’язками свого покликання.

26 І вони утворюють кворум, рівний повноваженням кворумові Дванадцятьох щойно згаданих особливих свідків, або Апостолів.

27 І кожне рішення, ухвалене тим чи іншим кворумом, має прийматися одноставним голосуванням членів кворумів, тобто, кожний член в кожному кворумі має бути згодним з його рішеннями для того, щоб зробити їхні рішення однаковими за владою або чинністю—

28 Більшість може сформулювати кворум, коли обставини не дають можливості зробити інакше—

29 Якщо це робиться не так, їхні рішення не матимуть права на такі самі благословення, як в давнину мали рішення кворуму трьох президентів, яких було висвячено за чином Мелхиседека, які були праведними та святими людьми.

30 Рішення цих кворумів або якогось з них повинні прийматися в усій ^аправедності, святості і невибагливості серця, лагідності, і довготерпінні, і в вірі, і ^бчесноті, і пізнанні, стриманості, терпінні, благочесті, братерській доброті та милосерді;

31 Тому що обіцяння таке, що коли це в них намножу-

20г пп Відпущення гріхів.

22а пп Мелхиседекове священство.

б УЗ 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.

в пп Підтримка Церковних провідників.

23а УЗ 107:33–35.

б пп Апостол.

25а пп Сімдесятник.

30а УЗ 121:36.

пп Праведник, Праведність.

б УЗ 121:41.

пп Чеснота.

ється рясно, вони не будуть “безплідними у пізнанні Господа.

32 А в тому разі, якщо будь-яке рішення цих кворумів ухвалено в несправедності, його можна винести на розгляд генеральної асамблеї кількох кворумів, які складаються з духовних авторитетів Церкви; інакше не може бути ніякої апеляції щодо їхнього рішення.

33 Дванадцяттеро є Мандрівною Верховною Вищою Радою, яка служить в ім'я Господа під керівництвом Президентства Церкви, згідно з установою небес, аби розбудувати Церкву й управляти всіма її справами в усіх народах, спочатку серед “Іновірців, а потім серед Юдеїв.

34 Сімдесятники мають діяти в ім'я Господа під керівництвом “Дванадцятьох, або мандрівної вищої ради, у розбудові Церкви й управлінні всіма її справами в усіх народах, спочатку серед Іновірців, а потім серед Юдеїв—

35 Тоді як Дванадцятьох, що тримають ключі, вислано у світ відкривати двері проголошенням євангелії Ісуса Христа, і спочатку Іновірцям, а потім Юдеям.

36 Постійні “вищі ради в колах Сіону утворюють кворум, рівний за повноважен-

ням у справах Церкви, в усіх своїх рішеннях, кворумові президентства, або мандрівній вищій раді.

37 Вища рада в Сіоні утворює кворум, рівний за повноваженням у справах Церкви, в усіх своїх рішеннях, радам Дванадцятьох у колах Сіону.

38 Обов'язком мандрівної вищої ради є звертатися до “сімдесятників, а не до будь-якого іншого, коли вони потребують допомоги, щоб виконувати різні покликання у проповідуванні та врядуванні євангелії.

39 Обов'язком Дванадцятьох в усіх великих філіях Церкви є висвячувати “євангельських священнослужителів, коли їх буде вказано через одкровення—

40 Чин цього священства було встановлено, щоб передаватися від батька до сина, і він по праву належить буквальним нащадкам вибраного сімені, кому було дано обіцяння.

41 Цей чин було запроваджено у дні “Адама, і він переходив за ^бродоводом так:

42 Від Адама до “Сифа, якого було висвячено Адамом у віці шістдесяти дев'яти років і благословлено ним за три роки до його (Адамової) смерті, і хто отримав обіцяння Бога через свого батька, що

31a 2 Пет. 1:5–8.
33a 1 Неф. 13:42;
3 Неф. 16:4–13;
УЗ 90:8–9.
34a УЗ 112:21.

36a пп Вища рада.
38a пп Сімдесятник.
39a пп Євангеліст;
Патріарх,
Патріарше.

41a пп Адам.
б Бут. 5;
УЗ 84:6–16;
Мойс. 6:10–25.
42a пп Сиф.

його потомство буде обрано Господом, і що їх буде збережено до кінця землі;

43 Тому що він (Сиф) був ^адосконалою людиною, і він був настільки точною ^бподобою свого батька, що, здавалося, він був точно як його батько в усьому, і його можна було відрізнути тільки за його віком.

44 Еноша було висвячено у віці ста і тридцяти чотирьох років і чотирьох місяців рукою Адама.

45 Бог покликав Кенана в пустиню на сороковому році його віку; і він зустрів Адама, подорожуючи до місця Шедоламак. Йому було вісімдесят сім років, коли він отримав своє висвячення.

46 Магалал'їлу було чотириста і дев'яносто шість років і сім днів, коли його було висвячено рукою Адама, який також і благословив його.

47 Яредові було двісті років, коли його було висвячено під рукою Адама, який також благословив його.

48 ^аЕноху було двадцять п'ять років, коли його було висвячено під рукою Адама; і йому було шістдесят п'ять, і Адам благословив його.

49 І він бачив Господа, і він ходив з Ним, і він був перед Його лицем постійно; і він

^аходив з Богом триста і шістдесят п'ять років, що складає чотириста і тридцять років, коли його було ^бперетворено.

50 ^аМетушалаху було сто років, коли його було висвячено під рукою Адама.

51 Ламехові було тридцять два роки, коли його було висвячено під рукою Сифа.

52 ^аНоеві було десять років, коли його було висвячено під рукою Метушалаха.

53 За три роки перед смертю Адама він покликав Сифа, Еноша, Кенана, Магалал'їла, Яреда, Еноха та Метушалаха, які всі були ^апервосвященники, з рештою його нащадків, які були праведними, у долину ^бАдам-онді-Аман і там дарував їм своє останнє благословення.

54 І Господь явився їм, і вони піднялися і благословили ^аАдама, і назвали його ^бМихаїлом, князем, архангелом.

55 І Господь благословив Адама втіхою і сказав йому: Я поставив тебе бути на чолі; багато народів піде від тебе, і ти є ^акнязь над ними навіки.

56 І Адам став посеред зібрання; і хоч і був він схилений віком, будучи сповненим Святим Духом, ^апередрік усе, що випаде на долю його нащадків до останнього покоління.

43а пп Довершений, Досконалий.

б Бут. 5:3.

48а пп Енох.

49а Бут. 5:22;

Євр. 11:5;

Мойс. 7:69.

б пп Перетворені істоти.

50а пп Метушалах.

52а пп Ной, біблійний патріарх.

53а пп Первосвященник.

б УЗ 78:15; 116:1.

пп Адам-онді-Аман.
54а УЗ 128:21.

пп Адам.

б пп Михаїл.

55а УЗ 78:16.

56а Мойс. 5:10.

57 Усе це було записано в книзі Еноха, і свідчити про це потрібно буде в належний час.

58 Обов'язком "Дванадцятьох також є висвячувати і впорядковувати всі інші чини в Церкві, згідно з одкровенням, яке говорить:

59 Церкві Христа в землі Сіону на додаток до церковних "законів стосовно церковних справ—

60 Істинно Я кажу вам, каже Господь Саваот, необхідно мати "верховних старійшин, щоб головувати над тими, хто має чин старійшини;

61 А також "священиків, щоб головувати над тими, хто має чин священика;

62 І також учителів, щоб "головувати над тими, хто має чин учителя, у такий самий спосіб, і також дияконів—

63 Отже, від диякона до вчителя, а від учителя до священика, а від священика до старійшини, нарізно, як їх призначено, згідно з завітами і заповідями Церкви.

64 Потім іде Первосвященство, яке є вищим за все.

65 Отже, необхідно, щоб одного було призначено з Первосвященства головувати над священством, і його називатимуть Президентом Первосвященства Церкви,

66 Або, іншими словами, "Верховним Первосвященником над Первосвященством Церкви.

67 Від нього ж іде виконання обрядів та благословень для Церкви "рукопокладанням.

68 Отже, чин єпископа не рівний йому; бо чин "єпископа—у виконанні всіх земних справ;

69 Проте єпископа має бути обрано з "Первосвященства, якщо він не є "буквальним нащадком Аарона;

70 Бо якщо він не є буквальним нащадком Аарона, він не може тримати ключі цього священства.

71 Проте первосвященника, тобто, за чином Мелхиседека, може бути призначено на священнослужіння у земних справах, маючи знання про них Духом істини;

72 А також бути "суддею в Ізраїлі, вести справи Церкви, сидіти в суді над переступниками, за свідченням, яке буде викладено перед ним, згідно з законами, з допомогою його радників, яких він обрав або обере з-посеред старійшин Церкви.

73 Таким є обов'язок єпископа, який не є буквальним нащадком Аарона, але якого було висвячено в Пер-

58а пп Апостол.

б пп Висвячувати, Висвячення.

59а УЗ 43:2–9.

60а УЗ 107:89–90.

61а УЗ 107:87.

62а УЗ 107:85–86.

66а УЗ 107:9, 91–92.

пп Президент.

67а пп Рукопокладання.

68а пп Єпископ.

69а пп Мелхиседекове

священство.

б УЗ 68:14–24; 84:18;

107:13–17.

72а УЗ 58:17–18.

восвященство за чином Мелхиседека.

74 Таким чином він буде суддею, саме загальним суддею серед жителів Сіону, або в колі Сіону, або в будь-якій філії Церкви, де його буде призначено на це священнослужіння, доки границі Сіону не буде збільшено і не стане необхідним мати інших єпископів чи суддей в Сіоні або в іншому місці.

75 І якщо інших єпископів буде призначено, вони діятимуть таким самим чином.

76 Але буквальний нащадок Аарона має законне право на президентство у цьому священстві, мати "ключі від цього священнослужіння, діяти в чині єпископа незалежно, без радників, — за винятком випадку, коли судять Президента Первосвященства за чином Мелхиседека, — посісти місце судді в Ізраїлі.

77 І рішення будь-якої з цих рад, згідно з заповіддю, яка говорить:

78 Знову, істинно Я кажу вам, найважливіші справи в Церкві і "найскладніші випадки в Церкві, якщо немає задоволення рішенням єпископа або суддів, мають бути вручені й передані раді Церкви до ⁶Президентства Первосвященства.

79 А Президентство ради Первосвященства матиме владу покликати інших пер-

восвящеників, саме дванадцятьох, допомагати в якості радників; і таким чином Президентство Первосвященства і його радники матимуть владу вирішувати за свідченням згідно з законами Церкви.

80 А після цього рішення це не повинно згадуватися більше перед Господом; бо це є найвища рада Церкви Божої й остаточне рішення щодо непорозумінь у духовних справах.

81 Немає жодної особи, яка належала б до Церкви і не підлягала цій раді Церкви.

82 А якщо Президент Первосвященства впаде в провину, його буде згадано перед загальною радою Церкви, якій допомагатимуть дванадцять радників з Первосвященства;

83 І їхнє рішення на його голову буде кінцем непорозумінь стосовно нього.

84 Таким чином, нікого не буде звільнено від "справедливості і законів Бога, щоб усе могло робитися за порядком і в урочистості перед Ним, згідно з істиною і праведністю.

85 І знову, істинно Я кажу вам, обов'язком президента над чином "диякона є головувати над дванадцятьма дияконами, сидіти з ними в раді і ⁶навчати їх їхнім обов'язкам, наставляючи один одного, як це дано згідно з завітами.

76а пп Ключі священства.
78а УЗ 102:13, 28.

б УЗ 68:22.
84а пп Справедливість.
85а пп Диякон.

б УЗ 38:23;
88:77–79, 118.

86 І також обов'язком президента над чином "учителів є головувати над двадцятьма чотирма вчителями і сидіти з ними в раді, навчаючи їх обов'язкам їхнього чину, як дано в завітах.

87 Також обов'язком президента над Священством Аароновим є головувати над сорока вісьмома "священниками і сидіти з ними в раді, навчати їх обов'язкам їхнього чину, як дано в завітах—

88 Цим президентом має бути "єпископ; бо це один з обов'язків цього священства.

89 Знову, обов'язком президента над чином "старійшин є головувати над дев'яносто шістьма старійшинами, і сидіти з ними в раді, і навчати їх згідно з завітами—

90 Це президентство відрізняється від президентства над сімдесятниками і призначено для тих, хто не "подорожує по всьому світові.

91 І знову, обов'язком Президента чина Первосвященства є "головувати над усією Церквою і бути подібним ^бМойсеєві—

92 Ось, у цьому мудрість; так, бути "провидцем, ^бодкровенителем, перекладачем і ^бпророком, маючи всі 'дари Бога,

якими Він обдаровує главу Церкви.

93 І саме згідно з видінням, що показує порядок "сімдесятників, вони повинні мати сімох президентів, щоб головувати над ними, вибраних з числа сімдесятників;

94 І сьомий президент з цих президентів має головувати над шістьма;

95 І ці семеро президентів мають обрати інших сімдесятних, окрім перших сімдесятних, до яких вони належать, і головувати над ними;

96 І також інших сімдесятних, аж до семи разів по сімдесят, якщо необхідна робота у винограднику потребуватиме цього.

97 І ці сімдесятники мають бути "мандрівними священнослужителями, спочатку для Іновірців і також для Юдеїв.

98 Тоді як інші чини Церкви, які не належать ні до Дванадцятних, ні до сімдесятників, не мають відповідальності мандрувати серед усіх народів, але мають подорожувати, як їхні обставини дозволять, незалежно від того, що вони можуть мати такі ж високі й відповідальні чини в Церкві.

99 Отже, нехай кожна людина вивчить свій "обов'язок

86a УЗ 20:53–60.

пп Учитель,
Ааронове
священство.

87a пп Священик,
Ааронове
священство.

88a пп Єпископ.

89a пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

90a УЗ 124:137.

91a УЗ 107:9, 65–67.

б УЗ 28:2; 103:16–21.

92a Мос. 8:13–18.

пп Провидець.

б пп Одкровення.
в УЗ 21:1.

пп Пророк.

г пп Дари Духа.

93a УЗ 107:38.

пп Сімдесятник.

97a УЗ 124:138–139.

99a пп Обов'язок.

і діє у чині, на який її призначено, з усією ^бстаранністю.

100 Того, хто ^аледачий, не будуть вважати ^бгідним вистояти, і того, хто не вивчає

свій обов'язок і не показує себе гідним схвалення, не будуть вважати гідним вистояти. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 108

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Кертленді, штат Огайо, 26 грудня 1835 року (History of the Church, 2:345). Цей розділ було отримано на прохання Лаймана Шермана, кого раніше було висвячено на первосвященника і сімдесятника і який прийшов до Пророка з проханням про одкровення, щоб дізнатися про свій обов'язок.

1–3, Лайману Шерману прощено його гріхи; 4–5, Його має бути причислено до провідних старійшин Церкви; 6–8, Його покликано проповідувати євангелію і зміцнювати своїх братів.

ІСТИННО так каже Господь тобі, Мій слуго Лайман: Твої гріхи прощено тобі, тому що ти послухався Мого голосу і прийшов сюди цього ранку, щоб отримати пораду від того, кого Я призначив.

2 Отже, нехай твоя душа ^азаспокоїться щодо твого духовного положення і не противиться більше Моєму голосу.

3 І встань, і будь більш обачливим надалі у дотриманні своїх клятв, які ти давав і даєш, і тебе буде благословлено надзвичайно великими благословеннями.

4 Чекай терпеливо, доки не буде скликано ^аурочисте зібрання Моїх слуг, тоді тебе буде згадано з першими з Моїх старійшин, і ти за висвяченням отримаєш право з іншими Моїми старійшинами, яких Я обрав.

5 Ось таким є ^аобіцяння Батька тобі, якщо ти продовжуватимеш бути вірним.

6 І воно буде виповнено для тебе в той день, коли ти матимеш право ^апроповідувати Мою євангелію там, куди Я тебе посилаю з того часу і надалі.

7 Отже, ^азміцнюй своїх братів в усіх своїх розмовах, в усіх своїх молитвах, в усіх своїх увіщуваннях і в усіх своїх діяннях.

8 І дивись, і знай, Я з тобою, щоб благословити тебе і ^авизволити тебе навіки. Амінь.

99б пп Старанність.

100а УЗ 58:26–29.

пп Лінівий, Лінощі.

б пп Достойнство,

Достойний.

108 2а пп Покій.

4а УЗ 109:6–10.

5а УЗ 82:10.

6а пп Місіонерська робота.

7а Лк. 22:31–32.

8а 2 Неф. 9:19.

РОЗДІЛ 109

Молитва, виголошена під час освячення храму в Кертленді, штат Огайо, 27 березня 1836 року (History of the Church, 2:420–426). Згідно з письмовим твердженням Пророка, цю молитву було дано йому через одкровення.

1–5, Кертлендський храм було збудовано як місце для відвідування Сина Людини; 6–21, Він має бути домом молитви, пощени, віри, пізнання, слави і порядку, а також домом Бога; 22–33, Нехай плани тих, хто не покався і протистойть Господньому народові, буде розстроєно; 34–42, Нехай святі йдуть уперед у силі, щоб збирати праведних до Сіону; 43–53, Нехай святих буде врятовано від того жахливого, що буде пролито на злочестивих в останні дні; 54–58, Нехай народи, і людей, і церкви буде підготовлено для євангелії; 59–67, Нехай Юдеїв, Ламанійців і весь Ізраїль буде викуплено; 68–80, Нехай святих буде увінчано славою і шанною, і нехай вони здобудуть вічне спасіння.

ПОДЯКА нехай буде Твоєму імені, о Господи Боже Ізраїля, Який дотримується ⁶завіту і являє милість Твоїм слугам, які ходять праведно перед Тобою від усього серця—

2 Ти, хто заповідав Своїм слугам ^азбудувати дім Твого імені в цьому місці [Кертленді].

3 А тепер Ти бачиш, о Госпо-

ди, що Твої слуги зробили згідно з Твоєю заповіддю.

4 А тепер ми просимо Тебе, Святий Батьку, в ім'я Ісуса Христа, Сина Твого лона, в ім'я Якого спасіння тільки й може бути надано дітям людським, ми просимо Тебе, о Господи, прийняти цей ^адім, ^бвитвір рук наших, Твоїх слуг, який Ти заповідав нам збудувати.

5 Бо Ти знаєш, що ми зробили цю роботу у великих стражданнях; і з нашої бідності ми вділяли від нашого майна, щоб збудувати ^адім Твоєму імені, щоб Син Людини міг мати місце, де явити Себе Своєму народові.

6 І так, як Ти сказав у даному нам ^аодкровенні, називаючи нас Своїми друзями, кажучи: Зберіть Своє урочисте зібрання, як Я заповідав вам;

7 І оскільки в усіх немає віри, шукайте старанно і навчайте один одного словам мудрості; так, шукайте з найкращих книг слів мудрості, прагніть знання, саме навчанням, а також вірою;

8 Організуйтеся; підготуйте кожному потрібну річ і встано-

109 1а Ал. 37:37; УЗ 46:32.
пп Вдячні,
Дякування, Подяка.
б Дан. 9:4.

пп Завіт.
2а УЗ 88:119.
4а 1 Цар. 9:3.
пп Храм, Дім

Господній.
б 2 Неф. 5:16.
5а УЗ 124:27–28.
6а УЗ 88:117–120.

віть дім, саме дім молитви, дім пощення, дім віри, дім пізнання, дім слави, дім порядку, дім Бога;

9 Щоб ви могли входити в ім'я Господа; щоб ви могли виходити в ім'я Господа; щоб усі ваші привітання могли бути в ім'я Господа, з піднесеними до Всевишнього руками.

10 А тепер, Святий Батьку, ми просимо Тебе допомогти нам, Твоєму народові, Твоєю благодаттю у скликанні нашого урочистого зібрання, щоб це могло бути зроблено на Твою честь і для Твого божественного схвалення;

11 І у такий спосіб, щоб нас було знайдено гідними у Твоїх очах, щоб мати здійснення "обіцянь, які Ти дав нам, Твоєму народові, в даних нам одкровеннях;

12 Щоб Твоя "слава могла бути на Твоєму народові і на цьому Твоєму домі, який ми зараз посвячуємо Тобі, щоб його було освячено і посвячено, і щоб Твоя свята присутність могла постійно бути в цьому домі;

13 І щоб усі люди, які входять на поріг Господнього дому, могли відчувати Твою силу, і змушені були визнати, що Ти освятив його і що це Твій дім, місце Твоєї святості.

14 І даруй Ти нам, Святий Батьку, щоб усіх тих, хто поклонятимуться в цьому домі, могло бути навчено словам

мудрості з найкращих книг і щоб вони могли шукати знання, саме навчанням, а також вірою, як Ти сказав;

15 І щоб вони могли зростати в Тобі й отримати повноту Святого Духа, і бути організованими за Твоїми законами, і бути готовими отримати все необхідне;

16 І щоб цей дім міг бути домом молитви, домом пощення, домом віри, домом слави і Бога, саме Твоїм домом;

17 Щоб Твій народ завжди міг входити в цей дім в ім'я Господа;

18 Щоб вони завжди могли виходити з цього дому в ім'я Господа;

19 І щоб усі їхні привітання могли бути в ім'я Господа, з святими руками, піднесеними до Всевишнього;

20 І щоб нікому "нечистому не було дозволено входити в Твій дім, аби не осквернити його;

21 І коли Твої люди чинять провину, будь-хто з них, вони можуть швидко покаятися і повернутися до Тебе, і знайти прихильність в очах Твоїх, і для них можливо відновити благословення, які Ти призначив пролити на тих, хто "благоговітиме перед Тобою в Твоєму домі.

22 І ми просимо Тебе, Святий Батьку, щоб Твої слуги могли йти з цього дому, озброєні Твоєю силою, і щоб

Твоє ім'я було на них і Твоя слава оточувала їх, і щоб Твої "ангели взяли їх під опіку;

23 І щоб з цього місця вони могли понести надзвичайно велику і славну новину, в істині, до "кінців землі, щоб вони могли знати, що це Твоя робота, і що Ти простер Свою руку, аби виконати те, що Ти промовляв вустами пророків стосовно останніх днів.

24 Ми просимо Тебе, Святий Батьку, зміцнити людей, які поклонятимуться і з честю зберігатимуть ім'я і положення в Твоєму домі—для всіх поколінь і для вічності;

25 Щоб жодна зброя, зібрана проти них, не устигала; щоб той, хто їм ^бяму копає, сам у неї і впав;

26 Щоб жодна змова злочестивості не мала сили постати і ^аподолати Твій народ, якому Твоє ^бім'я буде дано в цьому домі;

27 А якщо будь-який народ постане проти цього народу, щоб Твій гнів було запалено проти них;

28 І якщо вони вразять цей народ, Ти вразиш їх; Ти будеш битися за Свій народ, як Ти робив це у день битви, щоб їх могло бути визволено з рук їхніх ворогів.

29 Ми просимо Тебе, Святий Батьку, вразити, і приголом-

шити, і осоромити, і збентежити всіх тих, хто поширює брехливі відомості повсюди, по всьому світові, проти Твого слуги чи Твоїх слуг, якщо тільки вони не покаються, коли вічну євангелію буде проголошено в їхні вуха;

30 І щоб усі їхні діяння могло бути зведено нанівець і зметено "градом і судами, які Ти пошлеш на них у Своєму гніві, щоб могло бути покладено край ^ббрехні та наклепам проти Твого народу.

31 Бо Ти знаєш, о Господи, що Твої слуги були безвинними перед Тобою у свідченні про Твоє ім'я, за що вони й зазнавали все це.

32 Отже, ми благаємо перед Тобою про повне й остаточне звільнення з-під цього "ярма;

33 Зірви його, о Господи; зірви його з ший Твоїх слуг Своєю силою, щоб ми могли постати серед цього покоління і виконувати Твою роботу.

34 О Єгово, змилуйся над цим народом, і оскільки всі люди "грішать, прости провини Свого народу, і нехай їх буде викреслено назавжди.

35 Нехай "помазання Твоїх священнослужителів буде запечатано на них владою згори.

36 Нехай це виповниться на них, як на тих в день П'ятде-

22а пп Ангели.

23а УЗ 1:2.

25а Ісая 54:17.

^б Пр. 26:27;

1 Неф. 14:3; 22:14.

26а УЗ 98:22.

^б 1 Цар. 8:29.

30а Ісая 28:17;

Мос. 12:6;

УЗ 29:16.

^б 3 Неф. 21:19–21.

32а пп Ярмо.

34а Рим. 3:23; 5:12.

пп Гріх.

35а пп Помазати,

Помазувати.

сятниці; нехай дар ^аязиків буде пролито на Твій народ, саме язиків ^бподілених, немов би огненних, і тлумачення їх.

37 І нехай Твій дім буде сповнено ^аславою, ніби бурєю, що раптово зірвалася.

38 Поклади на Своїх слуг ^асвідчення завіту, щоб, коли вони виходитимуть і проголошуватимуть Твоє слово, вони могли ^бзапечатувати закон і готувати серця Твоїх святих до всіх тих судів, які Ти збираєшся наслати у Своему гніві на жителів ^аземлі за їхні провини, щоб Твій народ не ослабнув у день бідування.

39 І в яке б місто не входили б Твої слуги, якщо люди того міста сприйматимуть їхнє свідчення, нехай Твій мир і Твоє спасіння буде на цьому місті; щоб вони могли зібрати з того міста праведних, щоб вони могли прийти в ^аСіон або його коли, місця Твого призначення, з піснями вічної радості;

40 І доки це не буде закінчено, нехай Твої суди не впадуть на те місто.

41 І в яке місто не входили б Твої слуги, якщо люди того міста не сприйматимуть свідчення Твоїх слуг, а Твої слуги попереджатимуть їх спасти себе з цього непокірного покоління, нехай буде з

цим містом згідно з тим, що Ти сказав вустами Своїх пророків.

42 Але визволи Ти Своїх слуг, о Єгово, ми молимо Тебе, з їхніх рук і очисти їх від їхньої крові.

43 О Господи, ми не в захваті від знищення наших ближніх, їхні ^адуші дорогоцінні перед Тобою;

44 Але Твоє слово має сповнитися. Допоможи Своїм слугам сказати з допомогою Твоєї ^аблагодаті: Нехай буде воля Твоя, о Господи, а не наша.

45 Ми знаємо, що Ти сказав вустами Твоїх пророків жакливі речі стосовно злочестивих в ^аостанні дні—що Ти проллеш Свої суди без міри;

46 Отже, о Господи, визволи Свій народ від лиха злочестивих, дай змогу Твоїм слугам запечатати закон і зв'язати свідчення, щоб вони могли приготуватися до дня спалення.

47 Ми просимо Тебе, Святий Батьку, згадати тих, кого було вигнано жителями округи Джексон, штат Міссурі, з земель їхнього успадкування, і зірви, о Господи, це ярмо страждань, яке було покладено на них.

48 Ти знаєш, о Господи, що їх страшенно гнобили і змушували страждати злочестиві люди; і наші серця ^аперепов-

36а пп Мова, дар мов.

б Дії 2:1–3.

37а УЗ 84:5; 109:12.

пп Слава.

38а пп Свідок,

Свідчення.

б Ісаїя 8:16; УЗ 1:8.

в пп Земля—

Очищення землі.

39а Ісаїя 35:10.

43а пп Душа.

44а пп Благодать.

45а пп Останні дні.

48а пп Співчуття.

нено смутком через їхні тяжкі тягарі.

49 О Господи, “як довго Ти дозволятимеш цьому народові нести це страждання, і воланням їхніх безвинних сходити до Твоїх вух, і їхній ^бкрові доходити у свідчення до Тебе, і не явиш Свого свідчення заради них?

50 Май ^амилість, о Господи, до злочестивого натовпу, який вигнав Твій народ, щоб вони могли припинити грабувати, щоб вони могли покаятися у своїх гріхах, якщо покаяння може бути знайдено;

51 А якщо вони не захочуть, обнажи руку Свою, о Господи, і ^а“викупи те, що Ти призначив як Сіон для Свого народу.

52 І якщо не може бути інакше, щоб справа Твого народу не зазнала невдачі перед Тобою, нехай Твій гнів буде запалено і Твоє обурення паде на них, щоб їх могло бути спустошено—і коріння, і віти—з-під небес;

53 Але якщо вони покаються, Ти будеш благодатним і милостивим і відвернеш Свій гнів, коли Ти поглянеш на лице Твого Помазаника.

54 Май милість, о Господи, до всіх народів землі; май милість до правителів нашої землі; нехай ті принципи, які з такою честю і так благо-

родно захищали наші батьки, а саме, “Конституцію нашої країни, буде встановлено навіки.

55 Згадай царів, князів, вельмож, і сильних світу цього, і всіх людей, і церкви, усіх бідних, нужденних і страждаючих на землі;

56 Щоб їхні серця могло бути пом’якшено, коли Твої слуги вийдуть з Твого дому, о Єгово, щоб нести свідчення про Твоє ім’я; щоб їхні упередження дали дорогу ^а“істині і Твій народ міг отримати прихильність в очах усіх;

57 Щоб усі кінці землі могли знати, що ми, Твої слуги, ^а“почули твій голос і що Ти послав нас;

58 Щоб з усіх їх Твої слуги, сини Якова, могли вибрати праведних, аби збудувати святе місто імені Твоєму, як Ти наказав їм.

59 Ми просимо Тебе призначити Сіонові інші ^а“коли, крім цього, який Ти призначив, щоб ^бзбирання Твого народу могло розгортатися у великій силі й величі, щоб час виконання Твоєї роботи було ^а“скорочено у праведності.

60 Тепер ці слова, о Господи, ми сказали перед Тобою, стосовно одкровенень і запові-

49a Пс. 13:2–3.

^б пп Мученик, Мучеництво, Мученицька смерть.

50a пп Милостивий, Милість.

51a УЗ 100:13; 105:2.

54a 1 Пет. 2:13–15; УЗ 98:5–7; 101:77, 80. пп Конституція.

56a пп Істина.

57a УЗ 20:16; 76:22–24.

59a Ісаія 54:2.

^б пп Ізраїль—Збирання Ізраїля.

^в Мт. 24:22.

дей, які Ти дав нам, тим, кого визначено як “Іновірців.

61 Але Ти знаєш, що у Тебе є велика любов до дітей Якова, яких було розсіяно по горах на довгий час у хмарний і темний день.

62 Тож ми просимо Тебе мати милість до дітей Якова, щоб з цього часу могло розпочатися викуплення “Єрусалима;

63 І щоб можна було почати зривати ярмо неволі з дому “Давида;

64 І щоб діти “Юди могли почати повертатися до ⁶земель, які Ти дав Авраамові, їхньому батьку.

65 І зроби так, щоб ^арешту з Якова, яких було проклято і покарано за їхню провину, було ^бнавернено від їхнього дикого й дикуньського стану до повноти вічної євангелії;

66 Щоб вони могли скласти свою зброю кровопролиття і припинити свої бунти.

67 І нехай уся розсіяна решта з “Ізраїля, яких було вигнано до кінців землі, придуть до пізнання істини, повірять у Месію, і будуть викуплені від гноблення, і радітимуть перед Тобою.

68 О Господи, згадай Твого слугу, Джозефа Сміта молодшого і всі його страждан-

ня й переслідування—як він ^асклав завіт з ^бЄговою і присягнув Тобі, о Могутній Боже Якова,—і заповіді, які Ти дав йому, і те, що він щиро намагався виконувати Твою волю.

69 Змилуйся, о Господи, над його дружиною і дітьми, щоб їх було піднесено у Твою присутність і збережено Твоює пестливою рукою.

70 Змилуйся над усіма їхніми близькими родичами, щоб їхнє упередження могло бути зламано і зметено, наче потопом, щоб їх можна було повернути і спокутувати з Ізраїлем і щоб вони знали, що Ти є Бог.

71 Згадай, о Господи, президентів, саме всіх президентів Твоєї Церкви, щоб Твоя правда могла піднести їх з усіма їхніми сім’ями і їхніми близькими родичами, щоб їхні імена могло бути збережено й утримано у вічному спомині від покоління до покоління.

72 Згадай усю Свою Церкву, о Господи, з усіма їхніми сім’ями й усіма їхніми близькими родичами, з усіма їхніми хворими та стражденними, з усіма бідними й лагідними на землі; щоб ^ацарство, яке Ти встановив не руками, могло стати великою горою і наповнити всю землю;

60а 1 Неф. 13:1–32;
15:13–18.

62а 3 Неф. 20:29.
пп Єрусалим.

63а пп Давид.

64а Зах. 12:6–9; Мал. 3:4;
УЗ 133:13, 35.
пп Юда.

б Бут. 17:1–8.

пп Обіцяна земля.

65а 2 Неф. 30:3;

Ал. 46:23–24;

3 Неф. 20:15–21;

УЗ 19:27.

б 2 Неф. 30:6;

3 Неф. 21:20–22.

пп Навернення,
Навернений.

67а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

68а пп Завіт.

б пп Єгова.

72а Дан. 2:44–45;

УЗ 65:2.

73 Щоб Твоя Церква могла вийти з пустині темряви і засяяти повсюди, чиста, як "місяць, ясна, як сонце, і грізна, як військо з прапорами;

74 І щоб була прикрашена, як наречена, для того дня, коли Ти знімеш завісу з небес і зробиш так, що гори "розтопляться у Твоїй присутності, і ^бдолини піднесуться, вибоїсті місця стануть гладенькими; щоб Твоя слава могла наповнити землю;

75 Щоб коли сурма зазвучить для мертвих, нас було "піднято у хмарі зустріти Тебе, щоб ми завжди могли бути з Господом;

76 Щоб наш одяг міг бути чистим, щоб нас могло бути зодягнуто у "мантії праведності, з пальмовим віттям у наших руках і ^бвінцями слави на головах, і щоб ми могли пожати вічну ^брадість за всі наші 'страждання.

77 О Господи Боже Всемо-

гутній, почув нас у наших благаннях і дай нам відповідь з небес, Твого святого мешкання, де Ти сидиш на престолі у "славі, шані, силі, величі, могутності, владі, істині, справедливості, суді, милості і нескінченності повноти, від вічності до вічності.

78 О почувй, о почувй, о почувй нас, о Господи! І дай відповіді на ці благання, і прийми освячення цього дому для Тебе, роботу наших рук, що ми збудували Твоєму імені;

79 І також цю Церкву, щоб дати їй Твоє ім'я. І допоможи нам силою Твого Духа з'єднатися нашими голосами з тими яскравими і сяючими "серафимами навколо Твого престолу, з вигуками хвали, співаючи Осанну Богу й ^бАгнцеві!

80 І нехай цих, помазаників Твоїх, буде "зодягнуто спасінням, і нехай Твої святі вигукують радісно. Амінь і амінь.

РОЗДІЛ 110

Видіння, явлені пророкові Джозефу Сміту і Оліверу Каудері в храмі в Кертленді, штат Огайо, 3 квітня 1836 року (History of the Church, 2:435–436). Нагодою стали збори в день суботній. Передмовою до запису пророком цього явлення були такі його слова: "Пополудні я допомагав іншим президентам роздавати Господню вечерю членам Церкви, отримавши її від Дванадцятьох, чийм привілеєм було служіння причастя за священним столом цього дня. Після виконання цього служіння для моїх братів, я відійшов до кафедри, зависи опусти-

73а Писн. 6:10;

УЗ 5:14; 105:31.

74а УЗ 133:21–22, 40.

б Ісая 40:4; Лк. 3:5;

УЗ 49:23.

75а 1 Сол. 4:17.

76а Об. 7:13–15;

2 Неф. 9:14.

б пп Вінець;

Піднесення.

в пп Радість.

г Евр. 12:1–11;

УЗ 58:4.

77а пп Слава.

79а Ісая 6:1–2.

б пп Агнець Божий.

80а Пс. 132:16.

лися і я схилився, з Олівером Каудері, в урочистій та тихій молитві. Після того, як ми встали, закінчивши молитву, нам обом відкрилося настунне видіння” (History of the Church, 2:435).

1–10, Господь Єгова являється у славі і приймає Кертлендський храм як Свій дім; 11–12, Мойсей та Еліас, кожен з них, являється і ввіряє свої ключі й розподіли; 13–16, Ілля повертається та ввіряє ключі свого розподілу, як і було обіцяно Малахією.

“ЗАВІСУ було знято з нашого розуму, і ^бочі нашого розуміння було відкрито.

2 Ми побачили Господа, Який стояв над поручнями кафедри перед нами, а під Його ногами була плита з чистого золота кольором, наче бурштин.

3 Його ^бочі були наче полум’я вогненне; волосся на Його голові було біле, наче чистий сніг; Його ^бобличчя сяяло яскравіше сонця, а Його ^бголос був немов шум великої води, саме голос ^бЄгови, Який мовив:

4 Я ^бперший і останній; Я Той, Хто ^бживе, Я Той, Кого було вбито; Я ваш ^бзаступник перед Батьком.

5 Ось, ваші гріхи ^бпрощено вам; ви чисті переді Мною;

отже, підійміть свої голови і радійте.

6 Нехай серця ваших братів радіють, і нехай радіють серця всього Мого народу, який силою своєю ^бпобудував цей дім у Моє ім’я.

7 Бо ось, Я ^бприйняв цей дім, і Моє ім’я буде тут; і Я являтимуся Моїм людям в милості в цьому домі.

8 Так, Я ^бявлятимуся Моїм слугам і говоритиму з ними Своїм власним голосом, якщо Мій народ дотримуватиметься Моїх заповідей і не ^босквернить цей ^бсвятий дім.

9 Так, серця тисяч і десятків тисяч вельми радітимуть ^бблагословенням, які буде пролито, і ^бендаументу, яким Моїх слуг було обдаровано в цьому домі.

10 І слава цього дому дійде до іноземних країн; і це початок благословення, яке буде ^бпролито на голови Мого народу. Саме так. Амінь.

11 Після того, як це ^бвидіння закрилося, небеса знову було відкрито нам; і ^бМойсей явився перед нами і ввірив нам

110 1а пп Завіса.
^б УЗ 76:12, 19;
 136:32; 138:11.
 3а Об. 1:14.
^б Об. 1:16;
 ДС—Іст. 1:17.
^в Єз. 43:2;
 Об. 1:15;
 УЗ 133:21–22.
^г пп Єгова.

4а пп Першонарод-
 жений.
^б Повтор. 5:24.
^в пп Заступник.
 5а пп Простити,
 Прощати.
 6а УЗ 109:4–5.
 7а 2 Хр. 7:16.
^б пп Храм, Дім
 Господній.

8а УЗ 50:45.
^б УЗ 97:15–17.
^в пп Святий.
 9а Бут. 12:1–3;
 УЗ 39:15; Авр. 2:8–11.
^б УЗ 95:8.
 пп Ендаумент.
 10а УЗ 105:12.
 11а пп Видіння.
^б Мт. 17:3.

єключі збирання Ізраїля з чотирьох частин землі і виведення десяти колін з ^дпівнічного краю.

12 Після цього явився "Еліяс і ввірив ^брозподіл євангелії Авраама, кажучи, що в нас і нашому сімені всі покоління після нас буде благословлено.

13 А після того, як це видіння закрилося, ще одне велике і славетне видіння раптом відкрилося нам, бо "Ілля-пророк, який був ^бзабраний на небеса, не пізнавши смаку смерті, став перед нами і сказав:

14 Ось, повністю настав час, про який було сказано в устами Малахії—який свідчив, що його [Іллю] буде послано перед тим, як настане великий і жахливий день Господа—

15 Щоб "повернути серця батьків до дітей, а дітей до батьків, аби всю землю не було покарано прокляттям—

16 Отже, ключі цього розподілу ввірено у ваші руки; і через це ви можете знати, що великий і жахливий "день Господа вже близько—під самими дверима.

РОЗДІЛ 111

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Сейлемі, штат Массачусетс, 6 серпня 1836 року (History of the Church, 2:465–466). У цей час провідники Церкви серйозно заборгували через свої труди у священнослужінні. Почувши, що велику суму грошей вони зможуть отримати в Сейлемі, пророк, Сідні Рігдон, Гайрум Сміт та Олівер Каудері помандрували туди з Кертленда, штат Огайо, щоб розвідати цю справу, а також проповідувати євангелію. Браття виконали кілька справ Церкви і деякий час проповідували. Коли стало очевидним, що ніяких грошей не очікується, вони повернулися до Кертленда. Деякі з важливих чинників поточного моменту відображено в словах цього одкровення.

1–5, Господь турбується про життєві потреби Своїх слуг; 6–11, Він милостиво обійдеться з Сіоном і влаштує все на благо Своїх слуг.

Я, ГОСПОДЬ Бог ваш, не є незадоволеним тим, що ви вирушили в цю мандрівку, незважаючи на вашу нерозумність.

11в пп Ключі священства.
 з Кн. Як. 6:2;
 УЗ 29:7.
 пп Ізраїль—Збирання Ізраїля.
 д УЗ 133:26–32.

пп Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля.
 12а пп Іліас.
 б пп Розподіл.
 в Гал. 3:6–29.
 пп Авраамів завіт.

13а пп Ілля.
 б пп Перетворені істоти.
 15а ДС—Іст. 1:38–39.
 пп Генеалогія;
 Спасіння мертвих.
 16а пп Останні дні.

2 У мене є багато скарбів для вас у цьому місті на благо Сіону і багато людей у цьому місті, яких Я зберу в належний час на благо Сіону через ваше посередництво.

3 Отже, доцільно, щоб ви познайомилися з людьми в цьому місті, як вам буде вказано і як вам буде дано.

4 І станеться в належний час, що Я передам це місто у ваші руки, щоб ви мали владу над ним, так що вони не розкриють ваших таємниць; і його багатство, мається на увазі золото й срібло, буде вашим.

5 Не переймайтеся вашими «боргами, бо Я дам вам силу сплатити їх.

6 Не турбуйтеся про Сіон, бо Я обійдуся милостиво з ним.

7 Затримайтесь у цьому місці і в краях навколо;

8 А місце, де, згідно з Моєю волею, вам слід більшість часу залишатися, буде відзначено для вас «спокоєм та силою Мого Духа, Який зійде на вас.

9 Це місце ви можете здобути найманням. І старанно дізнавайтесь стосовно давніших мешканців і засновників цього міста;

10 Бо в цьому місті для вас не один скарб.

11 Отже, будьте «мудрими, як змії, але без гріха; і Я приведу все до ладу на ваше «благо так швидко, як тільки ви зможете прийняти це. Амінь.

РОЗДІЛ 112

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта Томасу Б. Маршу в Кертленді, штат Огайо, 23 липня 1837 року (History of the Church, 2:499–501). У цьому одкровенні вміщено слово Господа Томасу Б. Маршу стосовно Дванадцяти Апостолів Агнця. Пророк пише, що це одкровення було отримано того дня, коли євангелію було вперше проповідано в Англії. Томас Б. Марш був на той час Президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

1–10, Дванадцяттеро мають посилати євангелію і підносити голос попередження всім народам і людям; 11–15, Вони мають узяти свій хрест, слідувати за Ісусом і пасти Його овець; 16–20, Ті, хто приймають Перше Президентство, приймають Господа; 21– 29, Темрява вкриває

землю, і тільки ті, хто вірять, кого хрищено, будуть спасенні; 30– 34, Перше Президентство і Дванадцяттеро тримають ключі розподілу повноти часів.

ІСТИННО так каже Господь Тобі, Моєму слугі Томасу: Я почув твої молитви; і твоя

милостиня постала переді Мною, як "нагадування, від імені тих, твоїх братів, кого було обрано нести свідчення про Моє ім'я і ^брозсилати його серед усіх народів, колін, язиків і людей, та висвячено через посередництво Моїх слуг.

2 Істинно Я кажу тобі, у твоєму серці і в тобі було дещо, чим Я, Господь, був не дуже задоволений.

3 Однак, оскільки ти "понижив себе, тебе буде піднесено; отже, усі твої гріхи тобі прощено.

4 Нехай твоє серце буде в доброму "гуморі перед лицем Моїм; і ти свідчитимеш про Моє ім'я не тільки ^бІновірцям, а також і ^бЮдеям; і ти розсилатимеш Моє слово до кінців землі.

5 Тож, "борись ти, ранок за ранком; і день за днем нехай лине твій голос ^бпопередження; і коли ніч приходить, нехай жителі землі не дримають через твою промову.

6 Нехай твоє помешкання буде знаним у Сіоні, і не "змінною свого дому, бо Я, Господь, маю для тебе велику роботу в розповсюдженні Мого імені серед дітей людських.

7 Отже, "підпережи свої стег-

на для роботи. Нехай ноги твої будуть взуті також, бо тебе обрано, і твій шлях лежить серед гір і серед багатьох народів.

8 І твоїм словом багатьох високих буде "понижено, і твоїм словом багатьох низьких буде піднесено.

9 Твій голос буде докорою грішнику; і від твоєї докори нехай язик наклепника перестане перекручувати.

10 Будь "смиреним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку і дасть тобі відповідь на твої молитви.

11 Я знаю твоє серце і почув твої молитви щодо твоїх братів. Не будь схильним до них у "любові більше, ніж до багатьох інших, але нехай буде в тобі любов до них, як до самого себе; і нехай рясніє твоя любов до всіх людей і до тих, хто любить Моє ім'я.

12 І молись за своїх братів з Дванадцятьох. Повчай їх гостро заради Мого імені, і нехай повчають їх за всі їхні гріхи, і будь вірним Моєму "імені переді Мною.

13 І після їхніх "спокус і багатьох ^ббідувань, ось, Я, Господь, простягну руку до них, і якщо вони не закам'яніють серцями своїми і не затвердіють

112 1a Дії 10:4.

б УЗ 18:28.

3a Мт. 23:12;

Лк. 14:11.

4a Мт. 9:2;

Іван 16:33.

б УЗ 18:6; 90:8–9.

в УЗ 19:27.

5a Юд. 1:3.

б УЗ 1:4–5.

6a Пс. 125:1.

7a Еф. 6:13–17.

8a пп Упокоритися,

Покірність.

10a Пр. 18:12.

11a Мт. 5:43–48.

пп Любов;

Милосердя.

12a пп Ісус Христос—

Взяти на себе ім'я

Ісуса Христа.

13a пп Спокушати,

Спокуса.

б Іван 16:33;

Об. 7:13–14;

УЗ 58:3–4.

шиями своїми проти Мене, їх буде «навернено, і Я зцілю їх.

14 Тепер, Я кажу тобі, і те, що Я кажу тобі, Я кажу всім Дванадцятьом: Устаньте і підпережіть стегна свої, візьміть свій «хрест, слідуйте за Мною і ^бпасіть овець Моїх.

15 Не підносьтеся; не «бунтуйте проти Мого слуги Джозефа; бо істинно Я кажу вам, Я є з ним, і Моя рука буде над ним; і ^бключі, які Я дав йому, а також вам, не буде відібрано від нього, доки Я не прийду.

16 Істинно Я кажу тобі, Моєму слугі Томасу, ти—людина, яку Я обрав, щоб тримати ключі Мого царства, стосовно Дванадцятьох, повсюди серед усіх народів,

17 Щоб ти міг бути Моїм слугою, щоб відімкнути двері царства в усіх місцях, куди Мій слуга Джозеф, і Мій слуга «Сідні, і Мій слуга ^бГайрум не можуть прийти;

18 Бо на них Я поклав на короткий час тягар усіх церков.

19 Отже, куди б вони не послали вас, ідіть, і Я буду з вами; і в якому б місці ви не проголошували Моє ім'я, «широкі двері буде вам від-

крито, щоб вони могли отримати Моє слово.

20 Той, хто «сприймає Моє слово, сприймає Мене, а той, хто сприймає Мене, сприймає тих, Перше Президентство, кого Я послав, кого Я зробив для вас радниками заради Мого імені.

21 І знову, Я кажу вам, що всі належно рекомендовані й «уповноважені вами, кого голосом ваших братів, ^бДванадцятьох, ви посилатимете в ім'я Моє, матимуть силу відкривати двері Мого царства для будь-якого народу, куди б ви не послали їх—

22 Якщо вони упокорять себе переді Мною, і перебуватимуть у Моєму слові, і «прислухатимуться до голосу Мого Духа.

23 Істинно, істинно, Я кажу вам, «темрява вкриває землю, а морок—розум людей, і вся плоть стала ^бзіпсутою перед Моїм лицем.

24 Ось, «помста йде швидко на жителів землі, день гніву, день спалення, день спустошення, ^бплачу, туги й голосіння; і як вихор це пройде по всьому лицю землі, каже Господь.

13в 3 Неф. 18:32.
пп Навернення,
Навернений.
14а Мт. 16:24.
пдс, Мт. 16:25–26;
Лк. 9:23.
б Іван 21:15–17.
15а пп Бунт.
б УЗ 28:7.
пп Ключі
священства.

17а пп Рігдон, Сідні.
б пп Сміт, Гайрум.
19а 1 Кор. 16:9;
УЗ 118:3.
20а УЗ 84:35–38.
21а пп Повноваження.
б УЗ 107:34–35.
22а пп Послушний,
Послушність,
Слухатися;
Слухати.

23а Ісая 60:2;
Мих. 3:6;
УЗ 38:11.
пп Відступництво—
Відступництво
первинної
християнської
церкви.
б УЗ 10:20–23.
24а пп Помста.
б УЗ 124:8.

25 І в Моєму домі це “почнеться, і з Мого дому піде повсюди, каже Господь;

26 Спочатку серед тих з вас, каже Господь, хто “сповідували, що знають Моє ім’я, а не ^бпізнали Мене і ^бблюзнили Мене серед Мого дому, каже Господь.

27 Отже, дивіться, щоб ви не переймалися справами Моєї Церкви в цьому місці, каже Господь.

28 Але “очистіть свої серця переді Мною; а потім ^бідіть по всьому світі, і проповідуйте Мою євангелію кожному створінню, хто ще не отримав її;

29 І той, хто “вірить і ^бхриститися, буде спасений, а той, хто не вірить і не христитися, буде ^бпроклятий.

30 Бо вам, “Дванадцятьом, і тим, ^бПершому Президентству, кого призначено з вами бути вашими радниками й

провідниками, дано владу цього священства, на останні дні і в останній раз, коли відбувається ^брозподіл повноти часів.

31 Ту владу, яку ви маєте разом з усіма тими, хто отримував розподіл у будь-який час від початку сотворіння;

32 Бо істинно Я кажу вам, “ключі розподілу, які ви отримали, ^бперейшли від батьків і наприкінці всього були послані вам з небес.

33 Істинно Я кажу вам, дивіться, яким великим є ваше покликання. “Очистіть свої серця і свій одяг, щоб за кров цього покоління не ^бспитали з ваших рук.

34 Будьте вірними, доки Я не прийду, бо Я “прийду швидко; і Моя нагорода зі Мною, щоб віддячити кожній людині згідно з тим, якою будуть її ^бтруди. Я є Альфа і Омега. Амінь.

РОЗДІЛ 113

Відповіді на деякі запитання щодо писань Ісаї, дані пророком Джозефом Смітом у березні 1838 року (History of the Church, 3:9–10).

1–6, Визначено, що таке Стебло Єссея, пагін, що з нього виходить, і корінь Єссея; 7–10, Розсіяні за-

лишки Сіону мають право на священство, і їх закликано повернутися до Господа.

25a 1 Пет. 4:17–18.

26a Мт. 7:21–23;

УЗ 41:1; 56:1.

б Лк. 6:46;

Мос. 26:24–27;

3 Неф. 14:21–23.

в пп Блюзнити,

Блюзнітство.

28a пп Чистий, Чистота.

б Мр. 16:15–16.

29a Морм. 9:22–23;

УЗ 20:25–26.

б пп Хрищення,

Христити.

в пп Осуд.

30a пп Апостол.

б пп Перше

Президентство.

в Еф. 1:10;

УЗ 27:13; 124:40–42.

пп Розподіл.

32a УЗ 110:11–16.

пп Ключі

священства.

б Авр. 1:2–3.

33a Кн. Як. 1:19.

б УЗ 72:3.

34a Об. 22:7, 12;

УЗ 49:28; 54:10.

б пп Діла.

ХТО є Стеблом “Єссея, про яке йдеться в 1-му, 2-му, 3-му, 4-му та 5-му віршах 11-го розділу Ісаї?

2 Істинно так каже Господь: Це Христос.

3 Що це за пагін, про який ідеться у першому вірші 11-го розділу Ісаї, що має вийти із Стебла Єссея?

4 Ось, так каже Господь: Це слуга в руках Христа, який частково є нащадком Єссея, а також “Єфрема, або дому Йосипа, на якого покладено велику ^бвладу.

5 Що це за корінь Єссея, про який ідеться в 10-му вірші 11-го розділу?

6 Ось, так каже Господь, це є нащадок Єссея, а також Йосипа, кому по праву належить священство і ^а“ключі царства як ^бпрапор, а також для ^взбирання Мого народу в останні дні.

7 Запитання Елайаса Хігбі: Що маєтсья на увазі під повелінням у 1-му вірші 52-го розділу Ісаї, де говориться:

“Зодягнися, Сіоне, у силу свою”, і яких людей мав на увазі Ісаїя?

8 Він посилається на тих, кого Бог покличе в останні дні, хто триматиме владу священства привести знову “Сіон і спокутувати Ізраїль; а зодягтися у ^бсилу свою означає зодягтися у владу священства, на яку він, Сіон, має ^вправо за родоводом; а також повернутися до тієї сили, яку він втратив.

9 Що нам слід розуміти під тим, що Сіон розв’яже пута шії своєї; 2-ий вірш?

10 Ми маємо розуміти, що “розсіяні залишки закликано ^бповернутися до Господа звідти, куди вони відпали; і якщо вони зроблять це, то Господь обіцяє, що Він говоритиме з ними, або дасть їм одкровення. Дивись 6-ий, 7-ий та 8-ий вірші. “Пута шії своєї” є прокляттями Бога на нього, або на залишки Ізраїля в їхньому розсіяному становищі серед Іновірців.

РОЗДІЛ 114

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 17 квітня 1838 року (History of the Church, 3:23).

1–2, Церковні посади, що їх обіймають ті, хто не є вірними, буде віддано іншим.

ІСТИННО, так каже Господь: Мудрим буде для Мого слуги Девіда У. Петтена

113 1а пп Єсей.
4а Бут. 41:50–52;
УЗ 133:30–34.
пп Єфрем.
б пп Влада.
6а пп Ключі

священства.
б УЗ 45:9.
пп Прапор.
в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
8а пп Сіон.

б УЗ 82:14.
в пп Перворідство.
10а пп Ізраїль—
Розсіяння Ізраїля.
б Ос. 3:4–5;
2 Неф. 6:11.

впорядкувати всі свої справи якомога швидше і розпродати свої товари, щоб виконати місію для Мене наступної весни разом з іншими, саме дванадцятьма, включаючи його самого, щоб свідчити про Моє ім'я і

нести радісну новину всьому світові.

2 Бо істинно так каже Господь, що якщо серед вас є такі, хто зрікається Мого імені, інших буде "поставлено ^бзамість них і вони отримують своє єпископство. Амінь.

РОЗДІЛ 115

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 26 квітня 1838 року, в якому повідомлялося про волю Бога стосовно розбудови того місця і Господнього дому (History of the Church, 3:23–25). Це одкровення адресовано верховним чинам Церкви.

1–4, Господь називає Свою церкву Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів; 5–6, Сіон та його коли є місяцями захисту та притулку для святих; 7–16, Святим заповідано збудувати дім Господа у Фар-Уесті; 17–19, Джозеф Сміт тримає ключі царства Божого на землі.

ІСТИННО так каже Господь Вам, Моєму слугі "Джозефу Сміту молодшому, і також Моєму слугі ^бСідні Рігдону, і також Моєму слугі "Гайруму Сміту, і вашим радникам, яких призначено або буде призначено надалі;

2 А також тобі, Моєму слугі "Едварду Партріджу, і його радникам;

3 І також Моїм вірним слу-

гам з вищої ради Моєї Церкви в Сіоні, бо так її буде названо, і всім старійшинам і людям Моєї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, розсіяним повсюди в усьому світі;

4 Бо так буде Мою "Церкву названо в останні дні, а саме: ^бЦерква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

5 Істинно Я кажу вам усім: "Устаньте і сяйте повсюди, щоб ваше світло могло бути ^бпрапором для народів;

6 І щоб "збирання разом на землі ^бСіону і по його "колах могло бути для захисту і для ^гпритулку від бурі і від гніву, коли його буде ^дпролито незмішаним на всю землю.

7 Нехай це місто, Фар-Уест, буде святою та освяченою

114 2а УЗ 118:1, 6.

б УЗ 64:40.

115 1а пп Сміт,

Джозеф мол.

б пп Рігдон, Сідні.

в пп Сміт, Гайрум.

2а пп Партрідж,

Едвард.

4а 3 Неф. 27:4–8.

б пп Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

5а Ісаїя 60:1–3.

б Ісаїя 11:12.

пп Прапор.

6а пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

б пп Сіон.

в УЗ 101:21.

пп Кіл.

г Ісаїя 25:1, 4;

УЗ 45:66–71.

д Об. 14:10;

УЗ 1:13–14.

землею для Мене; і її буде названо найсвятішою, бо земля, на якій ти стоїш, є "святою.

8 Отже, Я наказую вам "збудувати дім для Мене, для збирання разом Моїх святих, щоб вони могли ^бпоклонятися Мені.

9 І нехай ця робота, і заснування, і підготовча робота почнуться цього літа;

10 І нехай це почнеться четвертого дня липня цього року; і від того часу надалі нехай Мої люди трудяться старанно, щоб збудувати дім у Моє ім'я;

11 А через "один рік від цього дня нехай вони знов почнуть закладати фундамент Мого ^бдому.

12 Таким чином, нехай вони з того часу і надалі трудяться старанно, доки його не буде закінчено, від його наріжного каменю до його верхівки, доки не залишиться нічого незакінченого у ньому.

13 Істинно Я кажу вам, нехай ні Мій слуга Джозеф, ні Мій слуга Сідні, ні Мій слуга Гайрум не беруть більше в борг

для будівництва дому для Мого імені;

14 Але нехай дім буде збудовано для Мого імені за "зразком, який Я покажу їм.

15 А якщо Мої люди не збудують його згідно із зразком, який Я покажу їхньому президентству, Я не прийму його з їхніх рук.

16 Але якщо Мої люди збудують його згідно з зразком, який Я покажу їхньому президентству, а саме Моєму слугі Джозефу і його радникам, тоді Я прийму його з рук Моїх людей.

17 І знову, істинно Я кажу вам, це є Моя воля, щоб місто Фар-Уест було розбудовано швидко через збирання Моїх святих;

18 І також нехай інші місця буде призначено для "колів у краях навколо, коли їх будуть являти Моєму слугі Джозефу час від часу.

19 Бо ось, Я буду з ним, і Я освячу його перед людьми; бо йому віддав Я "ключі від цього царства і священнослужіння. Саме так. Амін.

РОЗДІЛ 116

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту біля Уайтс-Феррі, у місці, названому Спрінг-Хілл, в окрузі Дейвіс, штат Міссурі, 19 травня 1838 року (History of the Church, 3:35).

СПРІНГ-ХІЛЛ названо Господом "Адам-онді-Аман,

тому що, сказав Він, це те місце, куди ^бАдам прийде

7а пп Святий.
8а УЗ 88:119; 95:8.
б пп Поклоніння,
Поклонятися.
11а УЗ 118:5.

б УЗ 124:45–54.
14а Євр. 8:5;
УЗ 97:10.
18а УЗ 101:21.
пп Кіл.

19а пп Ключі
священства.
116 1а УЗ 78:15.
пп Адам-онді-Аман.
б пп Адам.

відвідати Свій народ, або те, де «Старий Днями сиді-

тиме, як сказано пророком Даниїлом.

РОЗДІЛ 117

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 8 липня 1838 року, стосовно безпосередніх обов'язків Уільяма Маркса, Ньюела К. Уїтні та Олівера Грейнджера (History of the Church, 3:45–46).

1–9, *Господні слуги не повинні домагатися земного, бо “що є майно для Господа?”; 10–16, Вони мають облишити дріб'язковість душі, і їхні жертви будуть священними для Господа.*

ІСТИННО так каже Господь Моему слугі Уільяму Марксу, а також Моему слугі Ньюелу К. Уїтні, нехай вони впорядкують свої справи швидко і помандрують з землі Кертленда, перш ніж Я, Господь, не пошлю знову сніги на землю.

2 Нехай вони пробудяться, і встануть, і вирушать, і не затримуються, бо Я, Господь, повелів це.

3 Отже, якщо вони затримуються, це буде не добре для них.

4 Нехай вони покаються в усіх своїх гріхах і в усіх своїх пожадливих бажаннях переді Мною, каже Господь. Бо що є “власність для мене?— каже Господь.

5 Нехай власність Кертленда буде передано за “борги, каже Господь. Нехай вони йдуть, каже Господь, і те, що залишиться, нехай залишиться у ваших руках, каже Господь.

6 Бо хіба немає в Мене птахів небесних, і також риб морських, і звірів гірських? Хіба не створив Я землю? Хіба не тримаю Я “долі всіх воїнств народів землі?

7 Отже, хіба не зроблю Я так, щоб “відлюдні місця пустили паростки, і зацвіли, і родили щедρο?— каже Господь.

8 Хіба не досить місця на горах “Адам-онді-Амана і на рівнинах Олага “Шинегі, або на “землі, де жив Адам, щоб вам домагатися того, що є тільки краплиною, і нехтувати більш вагомими матеріями?

9 Отже, приходьте сюди, до землі Мого народу, саме Сіону.

10 Нехай Мій слуга Уільям

1в Дан. 7:13–14, 22.
117 4а УЗ 104:14.
5а УЗ 104:78.
6а Дії 17:26;

1 Неф. 17:36–39.
7а Ісаї 35:1;
УЗ 49:24–25.
8а УЗ 116:1.

пп Адам-онді-Аман.
б Авр. 3:13.
в пп Еден.

Маркс буде “вірним у малому, і його буде поставлено над великим. Нехай він головує серед Мого народу в місті Фар-Уест, і нехай він буде благословенний благословеннями Мого народу.

11 Нехай Мій слуга Ньюел К. Уїтні соромиться “Ніколаїтської зграї і всіх її ⁶таємних мерзот, і всієї своєї дріб’язковості душі переді Мною, каже Господь, і нехай він приходить до землі Адам-онді-Аман і буде ^еєпископом для Мого народу, каже Господь, не іменем лише, а й ділом, каже Господь.

12 І знову, Я кажу вам, Я пам’ятаю Мого слугу “Олівера Грейнджера; ось, істинно Я кажу йому, що його ім’я буде зберігатися у священному спомині від покоління до покоління, на віки вічні, каже Господь.

13 Отже, нехай він ретельно старається заради викуплен-

ня Першого Президентства Моєї Церкви, каже Господь; і якщо він впаде, він підніметься знову, бо його “жертва буде більш священною для Мене, ніж його прибуток, каже Господь.

14 Отже, нехай він швидко приходить сюди, до землі Сіону; і в належний час його буде зроблено торговцем у Моє ім’я, каже Господь, на благо Мого народу.

15 Отже, нехай ніхто не зневажає Мого слугу Олівера Грейнджера, але нехай благословення Мого народу будуть на ньому на віки вічні.

16 І знову, істинно Я кажу вам, нехай усі Мої слуги в землі Кертленда пам’ятають Господа Бога свого, і Мій дім також, щоб утримувати й зберігати його святим і в Мій належний час поперевертати столи грошомінам, каже Господь. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 118

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 8 липня 1838 року у відповідь на благання: “Яви нам Свою волю, о Господи, стосовно Дванадцятьох” (History of the Church, 3:46).

1–3, Господь забезпечить сім’ї Дванадцятьох; 4–6, Вільні місця у кворумі Дванадцятьох зайнято.

ІСТИННО, так каже Господь: Нехай терміново буде проведено конференцію; нехай буде організовано

10а Мт. 25:23.
11а Об. 2:6, 15.
б пп Таємні змови.
в пп Єпископ.

12а тобто розпорядника, якого Пророк залишив, аби владнати його

справи в Кертленді.
13а пп Жертва, Жертвувати.

Дванадцятьох; і нехай людей буде призначено “заповнити місця тих, хто відпав.

2 Нехай Мій слуга “Томас залишається на якийсь час у землі Сіону, щоб розповсюджувати Моє слово.

3 Нехай решта продовжує проповідувати з того часу, і якщо вони робитимуть це в усій невибагливості серця, у лагідності, та “смирненні, та “довготерпінні, Я, Господь, даю їм обіцяння, що Я забезпечу їхні сім’ї; і широкі двері буде відкрито для них віднині.

4 А наступної весни нехай вони вирушають, аби пере-

правитися через великі води, і там проголошують Мою євангелію, повноту її, і свідчать про Моє ім’я.

5 Нехай вони попросять ся з Моїми святими у місті Фар-Уест двадцять шостого дня наступного квітня місяця, на місці будівництва Мого дому, каже Господь.

6 Нехай Мого слугу Джона Тейлора, і також Мого слугу Джона Е. Пейджа, і також Мого слугу Уілфорда Вудраффа, і також Мого слугу Уілларда Річардса буде призначено зайняти місця тих, хто відпав, і про їхнє призначення офіційно повідомлено.

РОЗДІЛ 119

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 8 липня 1838 року, у відповідь на його благання: “О Господи! Яви Своєму слугі, скільки ти вимагаєш від майна Твого народу на десятину” (History of the Church, 3:44). Закон десятини, як його розуміють сьогодні, не був даний Церкві до цього одкровення. Термін “десятина” у молитві, яка щойно цитувалася, і в попередніх одкровеннях (64:23; 85:3; 97:11) означав не тільки одну десяту частину, але й усі добровільні пожертвування, або внески, до церковних фондів. Господь перед тим дав Церкві закон посвячення і управління власністю, в який члени Церкви (в основному, провідні старійшини) вступали через завіт, який мав бути вічним. Через те, що багато хто не зміг жити за цим завітом, Господь скасував його на деякий час і натомість дав закон десятини для всієї Церкви. Пророк запитав у Господа, скільки з їхнього майна Він вимагає для священних цілей. Відповіддю було це одкровення.

1–5, Святі мають віддавати надлишок своєї власності, а потім віддавати як десятину одну деся-

ту свого прибутку щорічно; 6–7, Такий підхід освятить землю Сіону.

ІСТИННО, так каже Господь, Я вимагаю, щоб весь надлишок їхнього майна було передано в руки єпископа Моєї церкви в Сіоні,

2 Для будівництва Мого дому, і для закладення основ Сіону, і для священства, і для боргів Президентства Моєї Церкви.

3 І це буде початком обкладення "десятиною Мого народу.

4 А після цього, ті, хто таким чином віддав десятину, сплачуватимуть одну десяту всього свого прибутку щорічно; і це буде постійним законом для них назавжди, для Мого святого священства, каже Господь.

5 Істинно Я кажу вам, буде так, що всі, хто збирається на землі "Сіону, сплачуватимуть десятину своїм надлишковим майном, і виконуватимуть цей закон, інакше вони не будуть вважатися гідними жити серед вас.

6 І Я кажу вам, якщо Мій народ не виконуватиме цього закону, щоб святити його й цим законом освячувати землю "Сіону для Мене, щоб Мої устави і Мої присуди трималися на ній, щоб вона була найсвятішою, ось, істинно Я кажу вам, вона не буде землею Сіону для вас.

7 І це буде зразком для всіх "колів Сіону. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 120

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта у Фар-Уесті, штат Міссурі, 8 липня 1838 року, в якому повідомляється про розпорядження майном, яке було десятиною, про яке йдеться у попередньому одкровенні, у розділі 119 (History of the Church, 3:44).

ІСТИННО, так каже Господь, тепер прийшов час, коли "цим буде розпоряджатися рада, що складається з Першого Президентства

Моєї Церкви, і з єпископа та його ради, і з Моєї вищої ради, і Мій власний голос до них, каже Господь. Саме так. Амінь.

РОЗДІЛ 121

Молитва й пророцтва, які написані пророком Джозефом Смітом, коли він був в'язнем у тюрмі в Ліберті, штат Міссурі, датовані 20 березня 1839 року (History of the Church, 3:289–300). Пророк і

119 1а УЗ 42:33–34, 55;
51:13; 82:17–19.
2а УЗ 115:8.
3а УЗ 64:23;

Мал. 3:8–12.
пп Десятина,
Десятина.
5а УЗ 57:2–3.

6а пп Сіон.
7а пп Кіл.
120 1а тобто
десятиною.

кілька його товаришів протягом кількох місяців знаходилися в тюрмі. Їхні клопотання й апеляції, подані виконавчим та судовим службовцям, не принесли їм полегшення.

1–6, Пророк благає Господа допомогти святим, що страждають; 7–10, Господь промовляє мир йому; 11–17, Прокляті всі ті, хто здійснює проти Господнього народу неправомірний галас про провину; 18–25, Вони не матимуть права на священство, і їх буде проклято; 26–32, Славетні одкровення обіцяно тим, хто терпить доблесно; 33–40, Чому багато покликаних, та вибраних мало; 41–46, Священство повинно використовуватися тільки в праведності.

О БОЖЕ, де Ти? І де те шатро, що покриває Твоє ^бсховище?

2 “Як довго рука Твоя буде стримуватися й око Твоє, так, чисте око Твоє буде дивитися з вічних небес на образи Твого народу і Твоїх слуг, а Твоє вухо будуть пронизувати їхні волення?

3 Так, о Господи, “як довго їм терпіти ці образи і незаконні утиски, поки Твоє серце пом’якшиться до них і Твоя утроба пройметься співчуттям до них?

4 О Господи Боже “Всемогутній, творець неба, землі, і морів, і всього, що в них є, хто контролює й підкоряє диявола і темне і безпросвіт-

не владарювання Шеолу— простягни Свою руку; нехай Твоє око прозирне; нехай Твоє шатро буде знято; нехай Твоє ^бсховище більше не буде покрито; нехай Твоє вухо нахилиться; нехай Твоє серце пом’якшиться і Твоя утроба зворушиться співчуттям до нас.

5 Нехай Твій гнів буде запалено проти наших ворогів; і в люті Твого серця Своїм мечем ^апомстися за наші образи.

6 Згадай Своїх святих, що страждають, о Боже наш; і Твої слуги радітимуть у Твоєму імені навіки.

7 Мій сину, мир душі твоєї; твоя ^аскрута і твої страждання будуть лише на короткий час;

8 І тоді, якщо ти ^авитерпиш це достойно, Бог піднесе тебе на висоту; ти святкуватимеш перемогу над усіма своїми ворогами.

9 Твої ^адрузі стоять біля тебе, і вони вітатимуть тебе знову теплом сердець і дружніми руками.

10 Тобі ще не так, як ^аЙовові; твої друзі не протистоять тобі і не звинувачують тебе у провині, як це було з Йовом.

11 А ті, хто звинувачують тебе у провині, їхню надію

121 1а Пс. 13:2–3;
102:2–3.
2а Ав. 1:2.
3а УЗ 109:49.

4а пп Всемогутній.
6 УЗ 123:6.
5а Лк. 18:7–8.
7а пп Лихо.

8а 1 Пет. 2:19–23.
пп Терпіти.
9а УЗ 122:3.
10а пп Йов.

буде розвіяно, і їхні плани розтануть, як “паморозь тане під пекучими променями сонця, що сходить;

12 І також, щоб Бог простяг Свою руку і печатку, аби змінити “часи та пори року і засліпити їхній розум, щоб вони не могли розуміти Його дивовижних діянь; щоб Він міг також випробувати їх і викрити в їхньому власному лукавстві;

13 Також тому, що їхні серця розбещені, і щоб на “них самих могло прийти повною мірою те, що вони хочуть навести на інших і люблять, щоб інші страждали від цього;

14 Щоб і вони були розчарованими, а їхні надії—відсіченими;

15 І не так багато років пройде, як їх та їхнє потомство буде зметено з-під небес, каже Бог, так що ніхто з них не залишиться стояти біля стіни.

16 Прокляті всі, хто підніме п'яту на Моїх “помазаників, каже Господь, і волатиме, що вони ^бзгрішили, коли вони не згрішили переді Мною, каже Господь, але зробили те, що було угодним у Моїх очах і що Я наказав їм.

17 Але ті, хто волають про

провину, роблять це, бо самі є слугами гріха і “дітьми непокори.

18 І ті, хто неправдиво клянеться проти Моїх слуг, щоб привести їх до неволі і смерті—

19 Горе їм; через те, що вони “скривдили Моїх малих, їх буде відчужено від ^бобрядів Мого дому.

20 Їхній “кошик не буде повним, їхні будинки та їхні клуні буде зруйновано, а до них самих будуть ставитися з презирством ті, хто улещував їх.

21 Вони не матимуть права на “священство і також їхнє потомство від покоління до покоління.

22 Було б “краще для них, коли б жорно млинове на шії їм почепити і вони б потонули в морській глибині.

23 Горе всім тим, хто бентежить Моїх людей, і виганяє, і вбиває, і свідчить проти них, каже Господь Саваот; “рід гадючий не втече від засуду до геєнни.

24 Ось, Мої очі “бачать і знають усі їхні діяння, і Я маю в запасі швидкий ^бсуд у належний час для їх усіх;

25 Бо є “час, який призначено кожній людині за її ^бвчинками.

26 Бог дасть вам “знання

11а Вих. 16:14.

12а Дан. 2:21.

13а Пр. 28:10;

1 Неф. 14:3.

16а 1 Сам. 26:9;

Пс. 105:15.

б 2 Неф. 15:20;

Морон. 7:14, 18.

17а Еф. 5:6.

19а Мт. 18:6.

пп Скривдити.

б пп Обряди.

20а Повтор. 28:15–20.

21а пп Священство.

22а Мт. 18:6;

УЗ 54:5.

23а Мт. 12:34.

24а пп Всемудрий.

б Гел. 8:25.

пп Суд, Судити.

25а Йов 7:1; УЗ 122:9.

б пп Діла.

26а Дан. 2:20–22; УВ 1:9.

пп Одкровення.

через Свого ^бСвятого Духа, так, через невимовний ^бдар Святого Духа, який не було відкрито відколи світ існував і дотепер;

27 На який очікували наші предки з нетерпінням, що буде його відкрито в останні часи, і на який було вказано ангелами їхньому розуму, що його прибережено для повноти їхньої слави;

28 У прийдешній час, коли ^анічого не буде приховано, чи буде один Бог, чи багато ^ббогів, їх буде явлено.

29 Усі престоли і владарювання, панування і влади буде ^авідкрито і даровано всім тим, хто доблесно терпів за євангелію Ісуса Христа.

30 І ще, якщо будуть ^амежі, установлені для небес, чи для морів, чи для суші, чи для сонця, місяця або зірок—

31 Усі часи їхніх обертів, усі призначені дні, місяці й роки, і всі дні їхніх днів, місяців і років, і всі їхні слави, закони й установлені часи буде відкрито в дні ^арозподілу повноти часів—

32 Згідно з тим, що було призначено серед ^аРади Віч-

ного ^бБога всіх інших богів ще до того, як цей світ існував, що мало бути прибереженим до завершення і кінця його, коли кожна людина ввійде до Його вічної ^априсутності і до Його безсмертного ^бпокою.

33 Чи довго можуть проточні води залишатися нечистими? Яка сила може зупинити небеса? Перешкоджати Всемогутньому проливати ^азнання з небес на голови святих останніх днів—усе одно, що людині спромогтися простерти свою кволу руку, щоб зупинити річку Міссурі, коли вона тече у своєму звичному руслі, або повернути її проти течії.

34 Ось, багато ^апокликаних, та ^бвибраних мало. А чому їх не вибрано?

35 Тому що їхні серця так сильно прикипіли до речей цього ^асвіту і жадають ^бпочестей людських, що вони не засвоїли цього єдиного уроку—

36 Що ^аправа священства нерозривно пов'язані з ^бсилами небес, і сили небес не можуть контролюватися й управлятися інакше, як

26б УЗ 8:2–3.
в пп Дар Святого Духа.

28а УЗ 42:61;
76:7–8; 98:12.
б Пс. 82:1, 6;
Іван 10:34–36;
1 Кор. 8:5–6;
УЗ 76:58; 132:20;
Авр. 4:1; 5:1–2.

29а УЗ 101:32.

30а Йов 26:7–14;
Пс. 104:5–9;

Дії 17:26.

31а пп Розподіл.
32а пп Народа на Небесах.

б Повтор. 10:17.
в пп Людина, Люди—Людина, можливість уподібнитися Небесному Батьку.

г пп Покій.

33а УЗ 128:19.
пп Знання.

34а Мт. 20:16; 22:1–14;
УЗ 95:5–6.

пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.

б пп Вибрані.
35а пп Суетність.

б Мт. 6:2;
2 Неф. 26:29.

36а пп Повноваження; Священство.

б пп Сила.

тільки за принципами ^аправедності.

37 Те, що їх може бути даровано нам, це правда; але якщо ми починаємо ^априховувати свої ^бгріхи, чи потурати своїй ^ггордовитості, своєму суетному честолюбству, чи контролювати душі дітей людських, чи панувати над ними, чи примушувати їх у будь-якій мірі неправедності, ось, небеса ^гвіддаляються; Дух Господа засмучується, а коли Він віддалився,—амінь священству чи повноваженню того чоловіка.

38 Ось, до того, як він збагне, його залишено на самоті ^абити ногою колючки, ^бпереслідувати святих і боротися проти Бога.

39 Ми пізнали з сумного досвіду, що це в ^априроді й характері майже всіх людей: як тільки вони отримують трохи влади, як вони вважають, вони починають одразу вдаватися до неправедного владарювання.

40 Тому багато покликаних, та вибраних мало.

41 Жодна влада чи жодний вплив не можуть і не повинні підтримуватися через свя-

щенство інакше, як тільки через ^апереконавання, ^бдовготерпіння, м'якість, і лагідність, і любов нелицемірну;

42 Добротою і чистим знанням, що вельми звеличує душу без ^алицемірства і без ^бпідступності—

43 ^аДокоряючи вимогливо в належний час, коли спонукає Святий Дух; а потім виявляючи більше ^блюбові до того, кому ти докоряв, щоб він не ставився до тебе як до свого ворога;

44 Щоб він міг знати, що твоя вірність сильніша за узи смерті.

45 Нехай твоя утроба сповниться милосердям до всіх людей і до родини одновірних, і нехай ^ачеснота прикрашає твої ^бдумки безупинно; тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога; і вчення священства зрошатиме тобі душу, як ^гроса з неба.

46 ^аСвятий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр—незмінним скіпетром праведності й істини; і твоє ^бвладарювання буде вічним владарюванням, і само по собі проливатиметься на тебе віковічно.

36в пп Праведник,
Праведність.

37а Пр. 28:13.

б пп Гріх.

в пп Гординя.

г УЗ 1:33.

38а Дії 26:14.

б пп Переслідувати,

Переслідування.

39а пп Тілесна людина.

41а 1 Пет. 5:1–3.

б 2 Кор. 6:4–6.

42а Як. 3:17.

б пп Лукавство.

43а пп Карати,
Покарання.

б пп Любов;

Милосердя.

45а пп Чеснота.

б пп Думки.

в Повтор. 32:1–2;

УЗ 128:19.

46а пп Святий Дух.

б Дан. 7:13–14.

РОЗДІЛ 122

Слово Господа пророкові Джозефу Сміту, коли той був в'язнем у тюрмі в Ліберті, штат Міссурі, у березні 1839 року (History of the Church, 3:300–301).

1–4, Кінці землі питатимуть про ім'я Джозефа Сміта; 5–7, Усі його небезпеки й муки додадуть йому досвіду і будуть йому на благо; 8–9, Син Людини спустився нижче всього цього.

КІНЦІ землі питатимуть про твоє "ім'я, і нерозумні глузуватимуть з тебе, і пекло скаженітиме проти тебе;

2 Тоді як чисті серцем, і мудрі, і шляхетні, і добродішні шукатимуть невпинно "поради, і повноваження, і благословень з-під твоєї руки.

3 І твій народ ніколи не буде повернуто проти тебе свідченням зрадників.

4 І хоч їхній вплив увергне тебе в біду, і кине за ґрати та стіни, тебе буде утримано в честі; і пройде короткий "час, і твій голос серед твоїх ворогів буде жажливішим за лютого ^блева через твою праведність; і твій Бог стане біля тебе на віки вічні.

5 Якщо тебе покликано пройти крізь страждання; якщо ти в небезпеці серед лжебратів; якщо ти в небезпеці серед грабіжників; якщо ти в небезпеці на суші чи на морі;

6 Якщо проти тебе висува-

ють усілякі облудні звинувачення; якщо твої вороги нападають на тебе; якщо вони відривають тебе від твоїх батька і матері, братів і сестер; і якщо з витягненим мечем виривають тебе з обійм твоєї дружини, і від твого нащадка, і твій старший син, хоч йому тільки шість років, схопиться за твою одягу і скаже: Батьку мій, батьку мій, чому ти не можеш залишитися з нами? О мій батьку, що ці люди збираються зробити з тобою?—і якщо тоді його відштовхнуть від тебе мечем, і тебе потягнуть у в'язницю, і твої вороги ходитимуть крадькома навколо тебе, наче "вовки за кров'ю ягняти;

7 І якщо тебе буде кинуте в яму чи в руки вбивць, і вирок смерті буде винесено тобі; якщо тебе буде скинуто в "глибину; і якщо великі хвилі, що здіймаються, вчинятимуть змову проти тебе; якщо шалені вітри стануть твоїми ворогами; якщо небеса збиратимуть чорноту, і всі елементи з'єднаються, аби заступити шлях; і над усе, якщо самі щелепи ^бпекла широко розкриють свою пащу на тебе, знай, сину Мій, що все це до-

122 1а ДС—Іст. 1:33.
2а пп Порада.
4а УЗ 121:7–8.

б 3 Неф. 20:16–21;
21:12.
6а Лк. 10:3.

7а Йона 2:4–7.
б 2 Сам. 22:5–7;
ДС—Іст. 1:15–16.

дасть тобі ^адосвіду і буде тобі на благо.

8 ^аСин Людини ^бспустився нижче всього цього. Хіба ти вищий за Нього?

9 Отже, тримайся свого шляху, і священство ^азалишиться

з тобою, бо ^бмежі їм встановлено, вони перетнути не можуть. Твої ^адні відомі, і твої літа не буде скорочено; отже, не ^абійся того, що може зробити людина, бо Бог буде з тобою на віки вічні.

РОЗДІЛ 123

Обов'язки святих стосовно їхніх переслідувачів, як це було встановлено пророком Джозефом Смітом, коли він був в'язнем у тюрмі в Ліберті, штат Міссурі, у березні 1839 року (History of the Church, 3:302–303).

1–6, *Святі мають зібрати і видати записи про їхні страждання й переслідування; 7–10, Той самий дух, який установив лживі віровчення, також веде і до переслідувань святих; 11–17, Багато людей з усіх сект ще сприймуть істину.*

ІЩЕ, ми хотіли б запропонувати на ваш розгляд питання про доречність збирання всіма святими відомостей про всі факти, що стосуються страждань і образ, заподіяних їм людьми цього штату;

2 А також про все майно і розмір збитків, яких вони зазнали, моральних і фізичних, а також пошкоджень нерухомості;

3 А також імена всіх людей, які приклали руку до їхніх утисків, якщо вони зможуть

отримати їх і довідатися про них.

4 І можливо, треба призначити комітет, який буде знаходити ці відомості, і збирати заяви та письмові свідчення, а також збирати розповсюджені наклепницькі публікації;

5 І все те, що є в журналах, і в енциклопедіях, і всі наклепницькі історії, що їх вже опубліковано і які ще пишуться, і ким саме, і подати весь перебіг подій диявольського шахрайства та підлого й кривавого обману, яким піддавали цей народ—

6 Щоб ми могли не тільки опублікувати для всього світу, але й представити їх главам уряду в усіх їхніх темних і пекельних відтінках, як останнє зусилля, яке повелів нам докласти наш Небесний Батько, перед тим, як ми зможемо

7в 2 Кор. 4:17;
Євр. 12:10–11;

2 Неф. 2:11.

8а пп Син Людини.

б Євр. 2:9, 17–18;

УЗ 76:107; 88:6.

9а УЗ 90:3.

б Дії. 17:26.

в УЗ 121:25.

г Неем. 4:14;

Пс. 56:5; 118:6;

Пр. 3:5–6; Ісая 51:7;

Лк. 12:4–5;

2 Неф. 8:7;

УЗ 3:7; 98:14.

повністю й остаточно вимагати виконання обіцяння, яке викличе Його з “потаємного місця Його; і також щоб усьому народові не залишилося виправдання перед тим, як Він зможе направити силу Своєї могутньої руки.

7 Це є настійним обов’язком перед Богом і ангелами, з якими ми будемо стояти, а також перед нами самими, нашими дружинами й дітьми, яких було змушено зігнути-ся від горя, смутку й турбот під найпроклятішою рукою вбивства, тиранії та гноблення, що підтримувалося, і спонукалося, і заохочувалося впливом того духу, який так сильно привертав серця дітей до віровчень батьків, які успадкували брехню, і сповнив світ збентеженням, і сильнішав і сильнішав, а тепер є справжньою руйнівною силою всього тління, і вся “земля стогне під тягарем його беззаконня.

8 Це—залізне “ярмо, це—міцні узи, вони є справжніми наручниками, і ланцюгами, і путами, і кайданами пекла.

9 Отже, це є настійним обов’язком, який ми маємо не тільки перед нашими власними дружинами й дітьми, але й перед вдовами та безбатченками, чиїх чоловіків та батьків було “вбито під його залізною рукою;

10 Чиїх темних і чорних

справ досить, щоб само пекло здригнулося і стояло приголомшене та бліде, і щоб руки самого диявола дрижали й віднімалися.

11 І також це є настійним обов’язком, який ми маємо перед усім поколінням, що зростає, і перед усіма, хто чистий серцем—

12 Бо ще багато є на землі серед усіх сект, партій і конфесій тих, кого “засліплено підступним лукавством людей, через яке вони лежать у засідці, щоб обманювати, і кого утримують від істини, бо вони не ^бзнають, де знайти її—

13 Отже, до того, на що ми повинні покласти і витратити наше життя, аби пролити світло на всі “приховані справи темряви, наскільки ми знаємо про них; а вони істинно явлені з небес—

14 До цього треба поставитися з великою серйозністю.

15 Нехай жодна людина не вважає це незначною справою; бо є багато чого, стосовно святих, що буде попереду і залежить від цього.

16 Ви знаєте, браття, що вельми великому кораблю вельми велике “благо від вельми малого стерна під час бурі, бо утримує його проти вітру й хвиль.

17 Отже, ніжно улюблені браття, “життерадісно робімо

123 6a УЗ 101:89;

121:1, 4.

7a Мойс. 7:48–49.

8a пп Ярмо.

9a УЗ 98:13; 124:54.

12a Кол. 2:8;

УЗ 76:75.

б 1 Неф. 8:21–23.

13a 1 Кор. 4:5.

16a Як. 3:4; Ал. 37:6–7;

УЗ 64:33.

17a УЗ 59:15.

все, що в нашій владі; а тоді стіймо спокійно з найглибшою впевненістю, щоб

побачити Боже ^бспасіння і руку Його, яку буде явлено.

РОЗДІЛ 124

Одкровення, дане пророкові Джозефу Сміту в Наву, штат Іллінойс, 19 січня 1841 року (History of the Church, 4:274–286). Через зростання переслідувань та незаконних процесів проти святих з боку урядових службовців, вони були змушені залишити Міссурі. Наказ про знищення, що його видав Лілбурн У. Боггз, губернатор Міссурі, датований 27 жовтня 1838 року, не залишив їм жодного іншого вибору (History of the Church, 3:175). У 1841 році, коли було дано це одкровення, святі розбудовували місто Наву, що розташовувалося на території колишнього села Коммерс, штат Іллінойс, і тут було встановлено головне управління Церкви.

1–14, Джозефу Сміту наказано зробити урочисте проголошення евангелії президенту Сполучених Штатів, губернаторам і правителям усіх народів; 15–21, Гайрума Сміта, Девіда У. Петтена, Джозефа Сміта старшого та інших серед живих і мертвих благословлено за їхню цілісність і чесноти; 22–28, Святим наказано збудувати в Наву будинок для прийому мандрівників і храм; 29–36, Хрищення за мертвих мають виконуватися в храмах; 37–44, Господній народ завжди буде храми для виконання святих обрядів; 45–55, Святих звільнено від обов'язку будувати храм в окрузі Джексон через утиски з боку їхніх ворогів; 56–83, Даються вказівки щодо побудови Дому в Наву; 84–96, Гайрума Сміта покликано бути патріархом і отримати ключі, і зайняти місце Олівера Каудері; 97–122,

Уільяма Лоу та інших наставлено в їхніх зусиллях; 123–145, Названо генеральних та місцевих чинів разом з їхніми обов'язками і приналежністю до кворумів.

ІСТИННО, так каже Господь тобі, Моєму слугі Джозефу Сміту, Я вельми задоволений твоєю пожертвою та визнаннями, які ти зробив; бо з цією метою Я поставив тебе, щоб Я міг показати Свою мудрість через "немічних землі.

2 Твої молитви угодні Мені; і у відповідь на них Я кажу тобі, що тепер тебе покликано негайно зробити урочисте проголошення Моєї евангелії і цього "колу, який Я поставив як наріжний камінь Сіону, який буде витесано з витонченістю на зразок палацу.

3 Це проголошення буде зроблено до всіх "царів світу, до чотирьох кінців землі, до

шановного обраного президента й благородних губернаторів народу, серед якого ти живеш, і до всіх народів землі, розсіяних повсюди.

4 Нехай буде воно написане в душі "лагідності й силою Святого Духа, Який буде в тобі під час написання його;

5 Бо буде дано тобі Святим Духом знати Мою волю щодо тих царів і авторитетів, тобто, навіть те, що випаде їм у час прийдешній.

6 Бо ось, Я збираюся закликати їх звернути увагу на світло й славу Сіону, бо час настав сприяти йому.

7 Отже, звертайтеся до них з гучним проголошенням і своїм свідченням, не боячись їх, бо вони — як "трава, і вся їхня слава — як цвіт її, що скоро опаде, щоб їм також залишитися без виправдання —

8 І щоб Я міг відвідати їх у день відвідування, коли Я відкрию обличчя Своє з-під покрову, щоб призначити долю гнобителю серед лицемірів, де "скрегіт зубів, якщо вони відкинуть Моїх слуг і Моє свідчення, яке Я відкрив їм.

9 І ще, Я відвідаю і пом'якшу їхні серця, багатьох з них, вам на благо, щоб ви могли знайти благодать у їхніх очах, щоб вони могли прийти до "світла

істини, а Іновірці — до піднесення, або підняття Сіону.

10 Бо день Мого відвідування приходить швидко і в ту "годину, про яку ви й не думаете; і де ж буде безпека Мого народу й притулок для тих, хто з них залишиться?

11 Прокиньтесь, о царі землі! Прийдіть ви, о прийдіть ви з вашим золотом і вашим сріблом на допомогу Моєму народові в дім дочок Сіону.

12 І ще, істинно Я кажу тобі, нехай Мій слуга Роберт Б. Томпсон допоможе тобі написати це проголошення, бо Я ним дуже задоволений і тим, що він буде з тобою;

13 Отже, нехай він прислуховується до твоїх порад, і Я благословлю його численністю благословень; нехай він буде відтепер вірним та істинним в усьому, і він буде великим у Моїх очах;

14 Але нехай він пам'ятає, що його "управительство вимагатиму Я з його рук.

15 І ще, істинно Я кажу тобі, благословенним є Мій слуга "Гайрум Сміт; бо Я, Господь, люблю його за "цілісність його серця і тому, що він любить те, що правильно переді Мною, каже Господь.

16 Ще, нехай Мій слуга Джон К. Беннетт допомагає тобі в справі відправлення

4а пп Лагідний,
Лагідність.

7а Пс. 103:15–16;

Ісая 40:6–8;

1 Пет. 1:24–25.

8а Мт. 8:12; Ал. 40:13;

УЗ 101:91; 112:24.

9а Ісая 60:1–4.

пп Світло, Світло

Христа.

10а Мт. 24:44;

ДС—Мт. 1:48.

14а пп Управитель,
Управительство.

15а пп Сміт, Гайрум.

б пп Цілісність.

Мого слова царям і людям землі і стоїть поруч з тобою, саме з тобою, Моїм слугою Джозефом Смітом у годину страждань; і його винагорода не пропаде, якщо він сприйме ^апораду.

17 І за його любов він буде великим, бо він буде Моїм, якщо робитиме це, каже Господь. Я побачив роботу, що її він зробив, яку Я приймаю, якщо він продовжить її, і увінчаю його благословеннями і великою славою.

18 І ще, Я кажу тобі, що це є Моя воля, щоб Мій слуга Лайман Уайт продовжував проповідувати заради Сіону в дусі лагідності, визнаючи Мене перед світом; і Я понесу його, наче на ^аорлиних крилах; і він принесе собі та імені Моєму славу й шану.

19 Щоб коли він закінчить свою роботу, Я міг прийняти його до Себе, саме так, як Я прийняв Мого слугу ^аДевіда Петтена, який у цей час знаходиться зі Мною, а також Мого слугу ^бЕдварда Партриджа, а також Мого літнього слугу ^сДжозефа Сміта старшого, який сидить праворуч ^дАвраама, і є він благословеним і святим, бо він Мій.

20 І ще, істинно Я кажу тобі, Мій слуга Джордж Міллер— ^анепідступний; йому можна

довіряти через цілісність його серця; і за ту любов, що він має до Мого свідчення, Я, Господь, люблю його.

21 Отже, Я кажу тобі: Я запечатаю на його голові чин ^аєпископський, як на Моєму слугі Едварді Партриджі, щоб він міг отримувати посвячення для Мого дому, щоб він міг передавати благословення на голови бідних з Мого народу, каже Господь. Нехай жодна людина не зневажає Мого слугу Джорджа, бо він шануватиме Мене.

22 Нехай Мій слуга Джордж, і Мій слуга Лайман, і Мій слуга Джон Снайдер та інші збудують ^адім у Моє ім'я, такий, як Мій слуга Джозеф покаже їм, на місці, яке він також покаже їм.

23 І він буде домом для проживання, домом, у який мандрівники зможуть приходити здалеку і зупинитися в ньому; отже, нехай це буде гарний дім, гідний усякого прийняття, щоб натомлений ^аподорожній міг знайти здоров'я й безпеку, поки він буде обдумувати слово Господа; і ^бнаріжний камінь Я призначив для Сіону.

24 Цей дім має бути здоровим помешканням, якщо він буде збудований у Моє ім'я і якщо його управитель, яко-

16а пп Порада.

18а Вих. 19:4;

Ісая 40:31.

19а УЗ 124:130.

пп Петтен, Девід В.

б пп Партридж,

Едвард.

в пп Сміт,

Джозеф ст.

г УЗ 137:5.

20а пп Лукавство.

21а УЗ 41:9.

пп Єпископ.

22а УЗ 124:56–60.

23а Повтор. 31:12;

Мт. 25:35, 38.

б УЗ 124:2.

го буде призначено, не дозволить, щоб його будь-яким чином осквернили. Він буде святим, бо інакше Господь Бог ваш не перебуватиме в ньому.

25 І ще, істинно Я кажу вам, нехай усі Мої святі приходять здалеку.

26 І посилайте швидких посланців, так, вибраних посланців, і кажіть їм: Приходьте, з усім своїм золотом, і своїм сріблом, і своїм дорогоцінним камінням, і з усією вашою старовиною; і всі, хто розуміються на старовині й хочуть прийти, нехай приходять і приносять самшит, і ялину, і сосну разом з усяким цінним деревом землі;

27 І з залізом, з міддю, і з латунню, і з цинком, і з усіма вашими земними дорогоцінностями; і збудуйте "дім Моєму імені, щоб Всевишній ^бперебував у ньому.

28 Бо немає на землі місця, куди б Він міг прийти й "відновити те, що було втрачено для вас, або те, що Він забрав, саме повноту священства.

29 Бо й "христильної купелі немає на землі, щоб вони, Мої святі, могли ^бхриститися за тих, хто помер—

30 Бо цей обряд належить Моєму дому і не може бути

прийнятним для Мене, хіба що тільки в дні вашої бідності, в які ви не маєте змоги збудувати дім для Мене.

31 Але Я наказую вам, усім вам, Мої святі, "збудувати дім для Мене; і Я даю вам досить часу, щоб збудувати дім для Мене; і протягом цього часу ваші хрищення будуть прийнятними для Мене.

32 Але ось, у кінці цього призначеного часу ваші хрищення за ваших мертвих не будуть прийнятними для Мене; і якщо ви не робитимете цього в кінці призначеного часу, вас буде відкинуто як Церкву з вашими мертвими, каже Господь Бог ваш.

33 Бо істинно Я кажу вам, що після того, як ви витратите достатньо часу, щоб збудувати дім для Мене, до якого належить обряд хрищення за мертвих і для чого його й було встановлено ще до заснування світу, ваші хрищення за ваших мертвих не зможуть бути прийнятними для Мене;

34 Бо в ньому висвячують на отримання "ключів святого священства, щоб ви могли мати шану й славу.

35 А після цього часу ваші хрищення за мертвих, виконані тими, кого розсіяно повсюди, будуть неприй-

27а УЗ 109:5.
пп Храм, Дім
Господній.
б Вих. 25:8;
УЗ 97:15–17.

28а пп Відновлення
євангелії.

29а УЗ 128:13.
б 1 Кор. 15:29;
УЗ 127:6; 138:33.
пп Спасіння
мертвих;
Хрищення,
Христити—

Хрищення за
мертвих.
31а УЗ 97:10.
34а УЗ 110:14–16.
пп Ключі
священства.

нятними для Мене, каже Господь.

36 Бо призначено, що в Сіоні, і в його колах, і в Єрусалимі ті місця, що Я призначив для "притулку, будуть місцями для ваших хрищень за ваших мертвих.

37 І ще, істинно Я кажу вам, як можуть бути прийнятними для Мене ваші "омовіння, якщо ви не виконуете їх у домі, який ви збудували Моєму імені?

38 Бо з цією метою Я наказав Мойсеєві, щоб він збудував "скинію, щоб вони носили її з собою в пустині, і збудувати бдім на землі обіцяній, щоб ті обряди було явлено, які було приховано ще до того, як світ був.

39 Отже, істинно Я кажу вам, що ваші "помазання, і ваші омовіння, і ваші бхрищення за мертвих, і ваші "урочисті зібрання, і ваші "жертви на згадку тих, що їх приносили сини Левія, і ваші одкровення у ^днайсвятіших ваших місцях, де ви маєте спілкування, і ваші статuti, і суди для започаткування одкровень, і заснування Сіону, і для слави, шани й обдарування усіх його громадян—призначено обрядом Мого святого дому,

який завжди наказують Моєму народові будувати в Моє святе ім'я.

40 І істинно Я кажу вам, нехай цей дім буде збудовано Моєму імені, щоб у ньому Я міг явити Мої обряди Моєму народові;

41 Бо Я волю "відкрити Моїй Церкві те, що бприховувалося ще до заснування світу, те, що стосується розподілу "повноти часів.

42 І "Я покажу Моєму слугі Джозефу все, що стосується цього дому, і священства його, і місця, на якому його буде збудовано.

43 І ви збудуете його на тому місці, на якому ви думали будувати його, бо це є місце, яке Я вибрав для того, щоб ви збудували його.

44 Якщо ви працюватимете з усією силою, Я освячу те місце, щоб воно стало "святим.

45 І якщо Мої люди прислухатимуться до Мого голосу і до голосу Моїх "слуг, яких Я призначив вести Мій народ, ось, істинно Я кажу вам, їх не буде зрушено з цього місця.

46 Але якщо вони не прислухатимуться ні до Мого голосу, ні до голосу тих людей, яких Я призначив, їх не буде благословлено, тому що вони

36а Ісаїя 4:5–6.

37а пп Мити, Омитий, Омовіння.

38а Вих. 25:1–9; 33:7.

пп Скинія.

б пп Храм, Дім Господній.

39а Вих. 29:7.

пп Помазати,

Помазувати.

б пп Обряди—Вікарний обряд.

в УЗ 88:117.

г УЗ 13:1; 84:31;

128:24;

ДС—Іст. 1:69.

д Єз. 41:4;

УЗ 45:32;

87:8; 101:22.

41а УВ 1:9.

б УЗ 121:26–32.

в Еф. 1:9–10;

УЗ 27:13; 112:30.

42а УЗ 95:14–17.

44а пп Святий.

45а УЗ 1:38.

пп Пророк.

оскверняють Мою святую землю, і Мої святі обряди, і Мої статuti, і Мої святі слова, які Я даю їм.

47 І якщо станеться так, що ви збудуєте дім Моєму імені, а те, що Я кажу, не робитимете, Я не виконаю ^аклятви, яку Я даю вам, і не виповню обіцянь, яких ви чекаєте з Моїх рук, каже Господь.

48 Бо ^азамість благословень ви Своїми власними вчинками приносите прокляття, гнів, обурення й суд на Свої власні голови Своїм безглуздям і Своїми мерзотами, які ви чините переді Мною, каже Господь.

49 Істинно, істинно Я кажу вам, що коли Я даю наказ будь-кому з синів людських виконати роботу Моєму імені і ті сини людські йдуть виконувати цю роботу з усією своєю силою і з усім, що вони мають, і не припиняють своєї ^астаранності, а їхні вороги нападають на них і заважають їм виконувати цю роботу, ось, не потрібно Мені більше ^бвимагати виконання цієї роботи з рук тих синів людських, але прийняти їхні приношення.

50 А беззаконня і порушення Моїх святих законів та заповідей Я ^апокладу на голови тих, хто заважав Моїй роботі, до третього і четвертого ^бпо-

коління, доки вони не ^апокаються і не припинять ненавидіти Мене, каже Господь Бог.

51 Отже, з цією метою прийняв Я приношення тих, кому Я наказав збудувати місто і ^адім Моєму імені в окрузі ^бДжексон, штат Міссурі, і кому заважали їхні вороги, каже Господь Бог ваш.

52 І відповіддю Моєю будуть ^аосуд, гнів і обурення, голоління, і мука, і скрегіт зубів на їхні голови до третього й четвертого покоління, доки вони не покаються і не припинять ненавидіти Мене, каже Господь Бог ваш.

53 І це Я роблю прикладом для вас, для вашого заспокоєння щодо всіх тих, кому було наказано виконати роботу і кому заважали руки ворогів і гноблення, каже Господь Бог ваш.

54 Бо Я є Господь Бог ваш і спасу всіх тих з ваших братів, хто був ^ачистий серцем і кого було ^бвбито на землі Міссурі, каже Господь.

55 І ще, істинно Я кажу вам, Я знову наказую вам збудувати ^адім у Моє ім'я, саме на цьому місці, щоб ви ^бдовели Мені свою вірність в усьому, що Я наказую вам, аби Я міг благословити вас і увінчати вас шаную, безсмертям і вічним життям.

47а пп Клятва.

48а Повтор. 28:15.

49а пп Старанність.

б УЗ 56:4; 137:9.

50а Мос. 12:1.

б Повтор. 5:9;

УЗ 98:46–47.

в пп Покаятися,

Покаяння.

51а УЗ 115:11.

б пп Округа

Джексон, Міссурі

(США).

52а УЗ 121:11–23.

54а пп Чистий, Чистота.

б УЗ 98:13; 103:27–28.

55а УЗ 127:4.

б Авр. 3:25.

56 А тепер Я кажу вам стосовно Мого "дому для проживання, який Я наказав вам збудувати для поселення в ньому мандрівників, нехай його буде збудовано Моєму імені, і нехай Моїм ім'ям його буде названо, і нехай Мій слуга Джозеф та його домочадці мають місце в ньому від покоління до покоління.

57 Бо це помазання поклав Я на його голову, що його благословення будуть також покладені на голову його нащадків після нього.

58 І як Я сказав "Аврааму стосовно колін землі, так само Я кажу Моєму слугі Джозефу: У тобі і в ^бсімені твоєму усі коліна землі благословенні будуть.

59 Отже, нехай Мій слуга Джозеф і його сім'я після нього мають місце в цьому домі від покоління до покоління на віки вічні, каже Господь.

60 І нехай ім'я тому дому буде дано Дім Наву; і нехай він буде чудовим помешканням для людини, місцем спочинку для стомленого подорожанина, щоб він міг замислитися над славою Сіону і над славою цього наріжного каменя його;

61 Щоб він міг отримати також і пораду від тих, кого Я поставив бути "насадженнями слави і ^бвартовими на його стінах.

62 Ось, істинно Я кажу вам,

нехай Мій слуга Джордж Міллер, і Мій слуга Лайман Уайт, і Мій слуга Джон Снайдер, і Мій слуга Пітер Гоз організуються і призначать одного з них бути президентом над їхнім кворумом з метою будівництва того дому.

63 І вони складуть статут, за допомогою якого вони зможуть отримати фонди для будівництва того дому.

64 І вони отримуватимуть не менше п'ятдесяти доларів за пай у фондах цього дому, і їм буде дозволено отримувати п'ятнадцять тисяч доларів від будь-якої людини за пай у цьому домі.

65 Але їм не буде дозволено отримувати більше п'ятнадцяти тисяч доларів за пай від однієї людини.

66 І їм не буде дозволено отримувати менше п'ятдесяти доларів за пай у фондах від однієї людини в цьому домі.

67 І їм не буде дозволено приймати жодну людину за акціонера в цьому домі, якщо він не заплатить за свій пай у їхні руки в той час, коли він отримує пай;

68 І пропорціонально до суми, яку він сплатить у їхні руки, він отримає пай у цьому домі; але якщо він не сплатить нічого в їхні руки, він не отримає жодного паю в цьому домі.

69 І якщо будь-хто сплатить пай у їхні руки, це буде пай у

56а УЗ 124:22–24.

58а Бут. 12:3; 22:18;
Авр. 2:11.

пп Авраам.

б УЗ 110:12.

пп Авраамів завіт.

61а Ісаія 61:3; Єз. 34:29.

б пп Вартувати,
Вартовий.

цьому домі для нього і для його потомства після нього, від покоління до покоління, доки він чи його спадкоємці утримуватимуть цей пай і не продаватимуть чи передаватимуть його із своїх рук за своєю власною волею і дією, якщо ви волітимете виконувати Мою волю, каже Господь Бог ваш.

70 І ще, істинно Я кажу вам, якщо Мій слуга Джордж Міллер, і Мій слуга Лайман Уайт, і Мій слуга Джон Снайдер, і Мій слуга Пітер Гоз отримають будь-який пай у свої руки грошима чи майном, у якому вони отримають дійсний еквівалент грошей, вони не повинні використовувати будь-яку частку того паю для якоїсь іншої мети, крім того дому.

71 А якщо вони таки використають будь-яку частку того паю для чогось іншого, крім того дому, без згоди акціонера, і не відплатять чотирикратно за пай, що його вони використали для чогось іншого, крім того дому, їх буде проклято й усунуто з їхнього місця, каже Господь Бог; бо Я, Господь, є Бог і не можу бути "осміяним в жодній з цих справ.

72 Істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга Джозеф сплатить пай, який здається йому кращим, у їхні руки для будівництва того дому; але Мій слуга Джозеф не може спла-

тити за пай у цьому домі ні більше п'ятнадцяти тисяч доларів, ні менше п'ятдесяти доларів; так само як і будь-хто інший, каже Господь.

73 І є також інші, хто хотів би знати Мою волю щодо них, бо вони питали про це з Моїх рук.

74 Отже, Я кажу вам стосовно Мого слуги Вінсона Найта, якщо він волітиме виконати Мою волю, нехай вкладе пай у цей дім за себе і за своє потомство після нього від покоління до покоління.

75 І нехай він підносить свій голос довго й голосно серед людей "заради бідного й нужденного; і нехай він не зазнає невдачі, і нехай його серце не слабшає; і Я ⁶прийму його приношення, бо вони не будуть для Мене, як приношення Каїна, бо він буде Моїм, каже Господь.

76 Нехай його сім'я радіє й відвертає свої серця від страждань; бо Я обрав його і помазав його, і його буде вшановано серед його дому, бо Я прощу всі його гріхи, каже Господь. Амінь.

77 Істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга Гайрум вкладе пай, який йому здається кращим, у цей дім для себе і для потомства після нього від покоління до покоління.

78 Нехай Мій слуга Айзек Геленд вкладе пай у цей дім; бо Я, Господь, люблю його за ту роботу, що її він зробив, і

прощу йому всі його гріхи; отже, нехай його буде згадано, щоб він мав свою долю в цьому домі від покоління до покоління.

79 Нехай Мого слугу Айзека Геленда буде призначено серед вас, і висвячено Моїм слугою Уільямом Марксом, і благословлено ним іти з Моїм слугою Гайрумом виконувати роботу, яку Мій слуга Джозеф укаже їм, і їх буде щедро благословлено.

80 Нехай Мій слуга Уільям Маркс внесе у цей дім пай, який йому здається кращим, за себе і за своє потомство від покоління до покоління.

81 Нехай Мій слуга Генрі Г. Шервуд внесе у цей дім пай, який йому здається кращим, за себе і своє сім'я після нього від покоління до покоління.

82 Нехай Мій слуга Уільям Лоу внесе пай у цей дім за себе і своє сім'я після нього від покоління до покоління.

83 Якщо він хоче виконати Мою волю, нехай не бере свою сім'ю до східних країв, саме до Кертленда; хоч Я, Господь, розбудую Кертленд, але Я, Господь, підготував бича для жителів його.

84 А щодо Мого слуги Алмона Беббітта є багато того, чим Я не задоволений; ось він прагне встановити свою раду замість ради, яку Я призначив, тобто ради Прези-

дентства Мосї Церкви; і він ставить "золоте теля, щоб Мій народ поклонявся йому.

85 Нехай жодна людина, яка прийшла сюди, прагнучи виконувати Мої заповіді, не "йде з цього місця.

86 Якщо вони живуть тут, нехай живуть для Мене; і якщо вони помирають, нехай помирають для Мене; бо вони "відпочинуть від усіх своїх трудів тут і продовжуватимуть свою роботу.

87 Отже, нехай Мій слуга Уільям покладе свою довіру на Мене і припинить боятися за свою сім'ю через хворобу цього краю. Якщо ви "любите Мене, виконуєте Мої заповіді, тоді хвороба цього краю ^бсприятиме вашій славі.

88 Нехай Мій слуга Уільям іде й проголошує Мою вічну євангелію гучним голосом і з великою радістю, як буде його спонукати Мій "Дух, жителям Уорсо, і також жителям Картеджа, і також жителям Берлінгтона, і також жителям Медісона і чекає терпляче й невтомно подальших настанов на Моїй генеральній конференції, каже Господь.

89 Якщо він воліє виконувати Мою волю, нехай відтепер прислухається до порад Мого слуги Джозефа і своїм внеском підтримає "бідних і видасть ^бновий переклад Мого

84a Вих. 32:2–4.

85a Лк. 9:62.

86a Об. 14:13.

пп Покій; Рай.

87a Іван 14:15.

б УЗ 121:8; 122:7.

88a пп Бог, Божество—
Бог Святий Дух.

89a УЗ 78:3.

б тобто Переклад
Біблії, зроблений
Джозефом Смітом.

святого слова для жителів землі.

90 І якщо він зробить це, Я ^аблагословлю його численністю благословень, щоб його не було покинуто, а його сімені не довелося ^бпросити на хліб.

91 І ще, істинно Я кажу вам, нехай Мого слугу Уільяма буде призначено, висвячено і помазано радником Мого слуги Джозефа замість Мого слуги Гайрума, щоб Мій слуга Гайрум міг отримати чин Священства і ^аПатріаршества, який було призначено йому його батьком через благословення і також по праву;

92 Щоб відтепер він тримав ключі від ^апатріарших благословень на голови всіх Моїх людей,

93 Щоб того, кого він благословляє, було благословлено, а того, кого він ^апроклинає, було проклято; щоб те, що він ^бзв'яже на землі, було зв'язано на небесах; а те, що він розв'яже на землі, було розв'язано на небесах.

94 І з цього часу і надалі Я призначаю його бути пророком, і ^апровидцем, і одкровителем для Моеї Церкви, так само, як Мого слугу Джозефа;

95 Щоб він міг діяти спільно

також з Моїм слугою Джозефом; і щоб він отримував поради від Мого слуги Джозефа, який покаже йому ^аключі, через які він зможе просити, і отримати, і бути увінчаним тими самими благословеннями, і славою, і шанною, і священством, і дарами священства, які були колись покладені на голову того, хто був моїм слугою ^бОлівером Каудері;

96 Щоб Мій слуга Гайрум міг свідчити про те, що Я покажу йому, щоб його ім'я могло з шанною згадуватися від покоління до покоління, на віки вічні.

97 Нехай Мій слуга Уільям Лоу також отримає ключі, через які він зможе просити й отримувати благословення; нехай він буде ^асмиреним переді Мною і ^бнепідступним, і він отримає від Мого Духа, саме ^вВтішителя, Який явить йому істину про все і дасть йому в належний час, що йому слід говорити.

98 І такі ^аознаки слідуватимуть за ним — він ^бзцілятиме хворих, він виганятиме дияволів і буде позбавлений тих, хто даватиме йому смертельну отруту;

99 І його буде проведено по

90а пп Благословити, Благословенний, Благословення.
б Пс. 37:25.

91а УЗ 107:39–40.
пп Патріарх, Патріарше.

92а пп Патріарші благословення.

93а УЗ 132:45–47.

б Мт. 16:19.

пп Запечатувати, Запечатування.

94а УЗ 107:91–92.

пп Провидець.

95а УЗ 6:28.

б пп Каудері, Олівер.

97а пп Упокоритися,

Покірність.

б пп Лукавство.

в пп Утішитель.

98а Мр. 16:17–18.

пп Дари Духа.

б пп Зцілити, Зцілення.

дорогах, де "отруйні змії не зможуть жалити його в п'яту, і він злітатиме в ⁶уяві своїх думок, наче на орлиних крилах.

100 І якщо Я волітиму, щоб він піднімав мертвих, нехай не стримує свій голос.

101 Отже, нехай Мій слуга Уільям волає голосно і не стримується від радості і втіхи, співаючи осанну Тому, Хто сидить на престолі віковічно, каже Господь Бог ваш.

102 Ось, Я кажу вам, що маю місію, підготовлену для Мого слуги Уільяма, і для Мого слуги Гайрума, і тільки для них одних, і нехай Мій слуга Джозеф залишається вдома, бо він потрібен там. Решту Я покажу вам пізніше. Саме так. Амінь.

103 І ще, істинно Я кажу вам, якщо Мій слуга "Сідні служитиме Мені і буде радником Моєму слугі Джозефу, нехай він підніметься, і прийде, і займе чин свого покликання, і упокориться переді Мною.

104 І якщо він принесе Мені прийнятне приношення і визнання та залишиться з Моїм народом, ось Я, Господь Бог ваш, зцілю його, щоб його було зцілено; і він здійме свій голос знову на горах і буде "промовцем перед Моїм лицем.

105 Нехай він прийде і розмістить свою сім'ю поблизу

того місця, де мешкає Мій слуга Джозеф.

106 І в усіх своїх мандрах нехай здіймає свій голос, наче звук сурми, і попереджає жителів землі утікати від гніву прийдешнього.

107 Нехай він допомагає Моєму слугі Джозефу, і також нехай Мій слуга Уільям Лоу допомагає Моєму слугі Джозефу складати урочисте "проголошення царям землі, саме так, як Я говорив вам раніше.

108 Якщо Мій слуга Сідні воліє виконати Мою волю, нехай він не переселяє свою сім'ю у "східні краї, але нехай вони змінять своє помешкання, саме так, як Я сказав.

109 Ось, це не Моя воля, щоб він прагнув знайти безпеку і притулок за межами міста, яке Я призначив вам, саме міста "Наву.

110 Істинно Я кажу вам, саме тепер, якщо він прислухається до Мого голосу, з ним буде все добре. Саме так. Амінь.

111 І ще, істинно Я кажу вам, нехай Мій слуга Еймос Девіс сплатить пай у руки тих, кого Я призначив будувати дім для проживання, саме Дім Наву.

112 Це нехай він зробить, якщо він хоче мати частку; і нехай він прислухається до поради Мого слуги Джозефа і працює своїми руками, щоб мати довіру людей.

99a УЗ 84:71–73.

б Вих. 19:4;

Ісаїя 40:31.

103a пп Рігдон, Сідні.

104a Вих. 4:14–16;

2 Неф. 3:17–18;

УЗ 100:9–11.

107a УЗ 124:2–4.

108a УЗ 124:82–83.

109a пп Наву, Іллінойс (США).

113 А коли він доведе, що є вірним в усьому, що буде ввірено під його опіку, так, навіть у малому, його буде зроблено “правителем над великим;

114 Отже, нехай він “принизить себе, щоб його могло бути піднесено. Саме так. Амінь.

115 І ще, істинно Я кажу вам, якщо Мій слуга Роберт Д. Фостер воліє коритися Моему голосу, нехай він збудує дім для Мого слуги Джозефа згідно з контрактом, який він уклав з ним, відповідно до того, як двері будуть відкриватися йому час від часу.

116 І нехай він каятиметься в усьому своєму безглузді, і зодягнеться в “милосердя, і припинить чинити зло, і відкладе всі свої жорстокі слова;

117 І також сплатить пай у руки кворуму Дому Наву за себе і за своє потомство після нього від покоління до покоління;

118 І прислухається до поради Моїх слуг Джозефа, і Гайрума, і Уільяма Лоу, і до авторитетів, яких Я покликав закласти основи Сіону; і з ним буде все гаразд на віки вічні. Саме так. Амінь.

119 І ще, істинно Я кажу вам, нехай жодна людина не сплачує пай кворумові Дому Наву, якщо вона не увірує

в Книгу Мормона й одкровення, що їх Я дав вам, каже Господь Бог ваш;

120 Бо все, що “більше або менше цього, походить від зла і буде супроводжуватися прокляттями, а не благословеннями, каже Господь Бог ваш. Саме так. Амінь.

121 І ще, істинно Я кажу вам, нехай кворуму Дому Наву має справедливую винагороду у вигляді платні за всю їхню роботу, яку вони виконували, будуючи Дім Наву; і нехай їхня платня буде такою, як вони домовляться між собою стосовно її розміру.

122 І нехай кожний, хто сплачує пай, візьме на себе свою частку їхньої платні, якщо буде необхідно, для їхньої підтримки, каже Господь; інакше, їхні труди будуть зараховані їм як пай у тому домі. Саме так. Амінь.

123 Істинно Я кажу вам, Я тепер даю вам “служителів, які належать до Мого священства, щоб ви могли тримати ^бключі його, саме священства за чином “Мелхиседека, що є за чином Мого Єдинонародженого Сина.

124 По-перше, Я даю вам Гайрума Сміта, щоб був він “патріархом для вас, щоб тримати благословення ^бзапечаткування в Моїй Церкві,

113 а Мт. 25:14–30.

114 а Мт. 23:12;
УЗ 101:42.

116 а Кол. 3:14.
пп Милосердя.

120 а Мт. 5:37; УЗ 98:7.

123 а пп Чин.

б пп Ключі
священства.

в пп Мелхиседекове

124 а пп Патріарх,
Патріарше.

б пп Запечатувати,
Запечаткування.

саме Святим Духом ^аобіцяння, Яким вас ^ззапечатано до дня викуплення, щоб вам не впасти, незважаючи на ^ггодину спокуси, яка може настати для вас.

125 Я даю вам Мого слугу Джозефа, щоб був він верховним старійшиною над усією Моєю Церквою, щоб був він перекладачем, одкровеніелем, ^апровидцем і пророком.

126 Я даю йому за радників Мого слугу Сідні Рігдона і Мого слугу Уільяма Лоу, щоб вони складали кворум і Перше Президентство для отримання ^апророцтв для всієї Церкви.

127 Я даю вам Мого слугу ^аБригама Янга, щоб бути йому президентом над мандрівною радою Дванадцятьох;

128 Тих ^аДванадцятьох, які тримають ключі, щоб відкрити повноваження Мого царства на чотирьох кінцях землі, а після цього ^брозіслати Моє слово кожному створінню.

129 Ними є Гебер Ч. Кімбол, Парлі П. Пратт, Орсон Пратт, Орсон Гайд, Уільям Сміт, Джон Тейлор, Джон Е. Пейдж, Уілфорд Вудрафф, Уіллард Річардс, Джордж А. Сміт;

130 ^аДевіда Петтена Я ^бзабрав до себе; ось, його священство

ніхто не відбирає в нього; але істинно Я кажу вам, іншого може бути призначено на це саме покликання.

131 І ще, Я кажу вам, Я даю вам ^авищу раду як наріжний камінь Сіону—

132 Саме, Сем'юела Бента, Генрі Г. Шервуда, Джорджа В. Гарріса, Чарльза К. Річа, Томаса Гровера, Ньюела Найта, Девіда Дорта, Данбара Уілсона (Сеймура Брансона Я забрав до себе; ніхто не відбирає його священство, але іншого може бути призначено на таке саме священство замість нього; і істинно Я кажу вам, нехай Мого слугу Ерона Джонсона буде висвячено на це покликання замість нього), Девіда Фуллмера, Алфеуса Катлера, Уільяма Гантінгтона.

133 І ще, Я даю вам Дона К. Сміта, щоб він був президентом над кворумом первосвященників;

134 І цей обряд встановлено з метою визначення тих, кого буде призначено постійними президентами, або служителями над різними ^аколами, розсіяними повсюди;

135 І вони можуть подорожувати також, якщо схочуть, але краще їм бути висвяченими на постійних президентів;

124 в УЗ 76:53; 88:3–4.

пп Святий Дух
обіцяння.

г Еф. 4:30.

д Об. 3:10.

125 а УЗ 21:1.

пп Провидець.

126 а УЗ 90:4–5.

127 а пп Янг, Бригам.

128 а пп Апостол.

б Мр. 16:15.

130 а пп Петтен,

Девід В.

б УЗ 124:19.

131 а пп Вища рада.

134 а пп Кіл.

це є чином їхнього покликання, каже Господь Бог ваш.

136 Я даю йому Амасу Лаймана та Ноа Пекарда за радників, щоб вони могли головувати над кворумом первосвящеників Моєї Церкви, каже Господь.

137 І ще, Я кажу вам, Я даю вам Джона А. Гікса, Сем'юела Уільямса та Джессі Бейкера, чиїм священством є головування над кворумом "старійшин, тим кворумом, який установлено для постійних священнослужителів; хоч вони і можуть подорожувати, все-таки їх висвячено бути постійними священнослужителями для Моєї Церкви, каже Господь.

138 І ще, Я даю вам Джозефа Янга, Джосаю Баттерфілда, Деніела Майлза, Генрі Геррімана, Зеру Палсіфера, Лівая Хенкока, Джеймса Фостера, щоб їм головувати над кворумом "сімдесятників;

139 Кворумом, який установлено для мандрівних старійшин, щоб вони несли свідчення про Моє ім'я в усьому світі, куди б мандрівна вища рада, Мої апостоли, не послали їх готувати шлях перед Моїм лицем.

140 Різниця між цим кворумом і кворумом старійшин полягає в тому, що один з них

має подорожувати постійно, а інший має головувати над Церквами час від часу; один має відповідальність головувати час від часу, а інший не має відповідальності головувати, каже Господь Бог ваш.

141 І ще, Я кажу вам, Я даю вам Вінсона Найта, Сем'юела Г. Сміта і Шадраха Раунді, якщо він захоче прийняти це, щоб головувати над "єпископатом; і знання про згаданий єпископат дано вам у книзі "Учення і Завіти.

142 І ще, — я кажу вам, — Сем'юела Рольфа та його радників для священників, і президента вчителів та його радників, а також президента дияконів та його радників, а також президента колу та його радників.

143 Вищезазначені чини Я дав вам і ключі від них для допомоги та урядування, для роботи священнослужіння та "вдосконалення моїх святих.

144 І повеління Я даю вам, щоб ви заповнили всі ці чини і схвалили ті імена, які Я згадав, або не "схвалили їх на Моїй генеральній конференції;

145 І щоб ви підготували кімнати для всіх цих чинів у Моєму домі, коли збудуєте його в Моє ім'я, каже Господь Бог ваш. Саме так. Амінь.

137 а УЗ 107:11–12,
89–90.
пп Кворум;
Старійшина
(Старший,

Старець,
Пресвітер).
138 а пп Сімдесятник.
141 а УЗ 68:14; 107:15.
б пп Учення і

Завіти.
143 а Еф. 4:11–14.
144 а УЗ 26:2.
пп Загальна
згода.

РОЗДІЛ 125

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Наву, штат Іллінойс, у березні 1841 року, стосовно святих на території Айови (History of the Church, 4:311–312).

1–4, *Святі мають будувати міста й збиратися в коли Сіону.*

ЯКОЮ є воля Господа стосовно святих на території Айови?

2 Істинно, так каже Господь, Я кажу вам, якщо ті, хто “називаються Моїм іменем і намагаються бути Моїми святими, якщо вони воліють виконувати Мою волю і дотримуватися Моїх заповідей стосовно них, нехай вони збиратимуться разом у місця, які Я призначу їм через Мого слугу Джозефа, і будують міста Моєму

імені, щоб вони були підготовленими до того, що чекає на них у часи прийдешні.

3 Нехай вони збудують місто Моєму імені на землі, що напроти міста Наву, і нехай названо його буде іменем “Зарагемля.

4 І нехай усі ті, хто приходять зі сходу, і з заходу, і з півночі, і з півдня, і мають бажання жити в ньому, отримують своє успадкування в ньому, так само як і в місті “Нешвілл чи в місті Наву і в усіх ^бколах, що Я призначив, каже Господь.

РОЗДІЛ 126

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в домі Бригама Янга в Наву, штат Іллінойс, 9 липня 1841 року (History of the Church, 4:382). У цей час Бригам Янг був Президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

1–3, *Бригама Янга хвалять за його труди і його звільнено від майбутніх подорожей за кордон.*

ДРОГОЙЙ і улюблений брате ^аБригам Янг, істинно так каже Господь тобі: Мій слуго Бригам, більше не вимагається з руки твоєї залишати свою сім’ю, як у минулі

часи, бо твоє приношення є прийнятним для Мене.

2 Я бачив твою “працю й труд у подорожуванні в Моє ім’я.

3 Отже, Я наказую тобі посилати Моє слово повсюди й особливу увагу приділяти з цього часу своїй “сім’ї відтепер і назавжди. Амінь.

125 *2a* пп Ісус Христос—
Взяти на себе ім’я
Ісуса Христа.
3a пп Зарагемля.

4a тобто Нешвілл
в окрузі Лі, штат
Айова.
б пп Кіл.

126 *1a* пп Янг, Бригам.
2a пп Діла.
3a пп Сім’я.

РОЗДІЛ 127

Послання пророка Джозефа Сміта святим останніх днів в Наву, штат Іллінойс, в якому вміщено вказівки щодо хрищення за мертвих, датоване в Наву 1 вересня 1842 року (History of the Church, 5:142–144).

1–4, Джозеф Сміт пишається переслідуваннями та стражданнями; 5–12, Мають вестися записи стосовно хрищень за мертвих.

ОСКІЛЬКИ Господь відкрив мені, що мої вороги і в Міссурі, і в цьому штаті знову переслідують мене; і оскільки вони переслідують мене ^абезпідставно і не мають найменшої тіні чи відтінку справедливості чи права зі свого боку, висуваючи звинувачення проти мене; і оскільки всі їхні позови ґрунтуються на найчорнішій брехні, я думаю, що мені доцільно і мудро буде залишити це місце на короткий час заради своєї власної безпеки і заради безпеки цього народу. Я хочу сказати всім тим, з ким я мав справи, що я залишив їх розпорядникам і діловодам, які вестимуть усі справи швидко і належним чином, і подбають про те, щоб усі мої борги було сплачено вчасно через передачу майна або якось інакше, залежно від ситуації, чи відповідно до того, як дозволять обставини. Коли я

дізнаюся, що буря повністю втихла, тоді я знову повернусь до вас.

2 А щодо ^анебезпек, через які мене покликано пройти, вони здаються мені такими незначними, оскільки ^бзздрість та гнів людський були моїм звичним жеребом в усі дні мого життя; і причина того здається таємничою, хіба що мене було ^ввисвячено до заснування світу для якоїсь доброї цілі або поганої,— вибирайте самі, як це назвати. Судіть самі. Бог знає все, чи воно добре, чи погане. Але незважаючи на це, глибокі води—ось де я маю звичку плавати. Це все стало моїм другим еством; і я відчуваю, як Павло, що пишаюся ^гстражданнями; бо до цього дня визволяв мене від них усіх Бог моїх батьків і визволятиме мене відтепер; бо дивіться й знайте, я святкуватиму перемогу над усіма своїми ворогами, бо Господь Бог сказав це.

3 Отже, нехай усі святі радіють і будуть надзвичайно задоволені, бо Ізраїлевий ^аБог—це їхній Бог, і Він від-

127 1а Йов 2:3;
Мт. 5:10–12;
1 Пет. 2:20–23.
2а Пс. 23:1–6.

пп Переслідувати,
Переслідування.
б пп Зздрити,
Зздрість.

в пп Передвисвячення.
г 2 Кор. 6:4–5.
3а 3 Неф. 11:12–14.
пп Лихо.

міряє справедливу заплату як винагороду на голови всіх їхніх гнобителів.

4 І ще, істинно так каже Господь. Нехай роботу стосовно “храму Мого та всі інші роботи, які Я призначив вам, буде продовжено і не припинено; і нехай ваша ^бстаранність, і ваша наполегливість, і терпіння, і ваші дії подволяються, і ви ні в якому разі не втратите своєї винагороди, каже Господь Саваот. І якщо вони ^бпереслідують вас, так само переслідували вони пророків і праведних людей, які були перед вами. За все це є винагорода в небесах.

5 І ще, Я даю вам слово стосовно “хрищення за ваших ^бмертвих.

6 Істинно так каже Господь вам стосовно ваших мертвих: Коли хтось із вас “христиться за ваших мертвих, нехай там буде ^блітописець, і нехай він буде очевидцем ваших хрищень; нехай він чує власними вухами, щоб він міг істинно свідчити, каже Господь;

7 Щоб усе, що у ваших записах, могло також бути “записано на небесах; щоб усе, що ви ^бзв’яжете на землі, могло бути зв’язано на небесах; щоб усе, що ви розв’яжете на

землі, могло бути розв’язано на небесах;

8 Бо Я збираюся “відновити багато чого на землі стосовно ^бсвященства, каже Господь Саваот.

9 І ще, нехай усі “записи зберігаються впорядковано, щоб їх можна було скласти в архіви Мого святого храму, щоб про них пам’ятали від покоління до покоління, каже Господь Саваот.

10 Я хочу сказати всім святым, що я бажав надзвичайно великим бажанням звернутися до них з кафедри з приводу хрищення за мертвих у наступний День Суботній. Але оскільки я не в силах зробити цього, я записуватиму слово Господа з цього питання час від часу і відправлятиму його вам поштою, як і багато чого іншого.

11 Я тепер завершую свого листа на цей час, бо його в мене обмаль; бо ворог напоготові, і, як сказав Спаситель, надходить “князь світу цього, але в мені він нічого не має.

12 Ось, моя молитва до Бога, щоб ви всі були спасеними. І я підписуюся—ваш слуга в Господі, пророк і “провидець Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

ДЖОЗЕФ СМІТ.

4а УЗ 124:55.

б пп Старанність.
в пп Переслідувати,
Переслідування.

5а пп Хрищення,
Христити—Хрищення за мертвих.

б пп Спасіння мертвих.

6а 1 Кор. 15:29;

УЗ 128:13, 18.

б УЗ 128:2–4, 7.

7а пп Книга життя.

б пп Запечатувати,
Запечатування.

8а пп Відновлення
евангелії.

б пп Мелхиседекове
священство.

9а УЗ 128:24.

11а Іван 14:30;
пдс, Іван 14:30.

пп Диявол.

12а УЗ 124:125.

пп Провидець.

РОЗДІЛ 128

Послання пророка Джозефа Сміта Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, в якому вміщено подальші вказівки щодо хрищення за мертвих, датоване в Наву, штат Іллінойс, 6 вересня 1842 року (History of the Church, 5:148–153).

1–5, Місцеві та головні літописці мають засвідчувати факти хрищень за мертвих; 6–9, Їхні записи є чинними і записуються на землі та небесах; 10–14, Христильна купіль є прообразом могили; 15–17, Ілля відновив владу щодо хрищення за мертвих; 18–21, Усі ключі, влади й повноваження минулих розподілів відновлено; 22–25, Радісну й славетну новину проголошено для живих і мертвих.

Як я казав вам у моєму листі ще до того, як я залишив своє помешкання, що буду писати вам час від часу і надавати інформацію стосовно багатьох питань, я і повертаюсь тепер до питання про “хрищення за мертвих, оскільки це питання, здається, займає мої думки і тяжіє над моїми почуттями сильніше за все інше з того часу, як мене переслідують мої вороги.

2 Я написав вам кілька слів одкровення, що стосується літописця. У мене є ще кілька додаткових міркувань щодо цього питання, які я тепер роз'яснюю. Тобто, у моєму раніше написаному листі було проголошено, що має бути

“літописець, який повинен бути очевидцем, а також має чути власними вухами, щоб він міг істинно свідчити перед Господом.

3 Отож, стосовно цього питання, одному літописцю було б дуже важко бути присутнім щоразу і робити всю справу. Щоб уникнути цього, у кожному приході міста має бути призначено літописця, добре підготовленого для ведення точних записів, і нехай він буде дуже старанним і точним у записі всієї процедури, засвідчуючи у своєму записі, що він бачив на власні очі і чув власними вухами, вказуючи дату, імена тощо, а також перебіг усієї події, називаючи також трьох осіб, з числа присутніх, які могли б, коли їх покличуть, засвідчити те саме, щоб кожна справа ставалася виразом двох чи трьох “свідків.

4 Потім, нехай буде головний літописець, якому ці інші записи можуть бути передані разом з посвідченнями, скріпленими їхніми власними підписами, які засвідчують, що зроблений ними запис є правильним. Тоді головний церковний літописець може

внести цей запис у головну церковну книгу разом з посвідченнями й іменами всіх присутніх очевидців, зі своїм власним підтвердженням, що він істинно вірить, що вищезазначені заява і записи є правильними, на підставі того, що він знає про основні риси характеру і призначення тих людей Церквою. А коли це буде зроблено в головній церковній книзі, цей запис буде таким самим святим і відповідатиме обрядам так само, як і в тому випадку, коли б він бачив на свої власні очі, і чув своїми власними вухами, і сам зробив запис про це в головній церковній книзі.

5 Ви можете подумати, що цей порядок подій є занадто детальним, але дозвольте мені сказати вам, що він тільки узгоджується з волею Бога, відповідаючи обряду й підготовці, що їх Господь призначив і підготував ще до заснування світу для "спасіння мертвих, які помирають, не ^бпізнавши євангелії.

6 І далі, я хочу, аби ви пам'ятали, що Іван Одкровитель розмірковував над цим самим питанням щодо мертвих, коли проголосив, як ви знайдете це записаним в Об'явленні 20:12, — *І бачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, і розгорнулася інша кни-*

га, — то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми.

7 Ви знайдете в цій цитаті, що книги було розгорнуто; і було розгорнуто іншу книгу, яка є "книгою життя; але мертвих було суджено згідно з тим, що було написано в книгах, за вчинками їхніми; отже, книги, про які йдеться, мають бути книгами, в яких вміщено записи про їхні вчинки, і це стосується ^бзаписів, які ведуться на землі. А та книга, яка є книгою життя, є записом, який ведеться на небесах. Цей принцип точно узгоджується з ученням, яке заповідано вам в одкровенні, вміщеному в тому листі, який я написав вам перед тим, як залишати своє помешкання, — щоб усі ваші записи могло бути записано на небесах.

8 Отож, природа цього обряду полягає у "владі священства через одкровення Ісуса Христа, яким установлено, що все те, що ви ^бзв'яжете на землі, буде зв'язано на небесах, а те, що ви розв'яжете на землі, буде розв'язано на небесах. Або, іншими словами, якщо подивитися на переклад інакше, те, що ви записуєте на землі, буде записано на небесах, а те, що ви не записуєте на землі, не буде записано на небесах; бо за

5а пп Спасіння мертвих.

б 1 Пет. 4:6.

7а Об. 20:12; УЗ 127:6–7.

пп Книга життя.

б УЗ 21:1.

8а пп Влада;

Священство.

б пп Запечатувати, Запечатування.

книгами буде суджено ваших мертвих згідно з їхніми вчинками, чи вони самі подбали про ^ообряди, виконавши їх особисто, чи через своїх власних посередників, згідно з обрядом, який Бог приготував для їхнього ^сспасіння ще до заснування світу, згідно з записами, які вони вели про своїх мертвих.

9 Це вчення, про яке ми говоримо, може здатися декому дуже сміливим—влада, яка записує, або зв'язує на землі, зв'язує і на небесах. Проте, в усі віки на світі, коли Господь давав ^орозподіл священства через істинне одкровення будь-якій людині чи групі людей, ця влада завжди давалася. Звідси, усе, що ці люди робили в ^бповноваженні, в ім'я Господа, і робили це віддано й вірно, і вели належні й вірні записи про це, воно ставало законом на землі й на небесах, і не могло бути скасованим, згідно з уставами великого ^сЄгови. Це вірні слова. Хто може почути їх?

10 І ще, як приклад, візьмемо Матвій 16:18, 19: *І кажу Я тобі, що ти Петро (скеля), і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою; і сили адові не переможуть її. І ключі тобі дам від Царства Небесного, і що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а*

що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі!

11 Тепер велику й грандіозну таємницю всієї справи і найвище благо всього питання, яке лежить перед нами, полягає в отриманні сил Святого Священства. Тому, кому ці ^кключі даються, неважко отримати знання про те, що стосується ^бспасіння дітей людських, як мертвих, так і живих.

12 У цьому ^сслава й ^бшана, ^ббезсмертя й вічне життя—обряд хрищення водою: бути ^ззануреним у неї для того, щоб це відповідало подобі мертвих, щоб один принцип міг узгоджуватися з іншим; бути зануреним у воду й вийти з води є подобою воскресіння мертвих, які виходять із своїх могил; тому цей обряд було запроваджено, щоб встановити зв'язок з обрядом хрищення за мертвих, що є за подобою мертвих.

13 Отже, ^ххристильну купіль було запроваджено як ^бподобу могили, і було заповідано, щоб вона була під тим місцем, де звичайно збираються живі, щоб цим представити живих і мертвих, і те, що все має собі подобу, і що вони узгоджуються одне з другим—те, що земне, узгоджується з тим, що небесне, як прого-

8в пп Обряди.

г пп Спасіння мертвих.

9а пп Розподіл.

б пп Повноваження.

в пп Єгова.

11а пп Ключі

священства.

б пп Спасіння.

12а пп Слава.

б пп Шана,

Шанувати.

в пп Безсмертя,

Безсмертний.

г пп Хрищення,

Христити—

Хрищення

зануренням.

13а УЗ 124:29.

б пп Символізм.

лошував Павло, 1-е до Коринтян 15:46, 47 та 48:

14 *Та не перше духовне, але звичайне, а потім духовне. Перша людина—з землі, земна, друга Людина—із неба Господь. Який земний, такі й земні, і Який небесний, такі й небесні.* І які записи на землі щодо ваших мертвих, які істинно зроблено, такі самі й записи на небесах. Отже, це є “запечатувальна і сполучна сила, і, у певному значенні цього слова, ^бключі царства, які є ключем до ^взнання.

15 А тепер, мої улюблені браття і сестри, дозвольте мені запевнити вас, що ці принципи щодо мертвих і живих не можна легковажно обійти, оскільки вони стосуються нашого спасіння. Бо їхнє “спасіння є необхідним і життєво важливим для нашого спасіння, як казав Павло стосовно батьків—що вони без нас ^бдосконалості не можуть одержати—так само і нас без наших мертвих не можна зробити досконалими.

16 І тепер, у зв’язку з хрищенням за мертвих, я дам вам ще одне посилення на Павла, 1-е до Коринтян 15:29: *Бо що зроблять ті, хто христяться ради мертвих? Коли мертві не воскресають зовсім,*

то нащо вони ради мертвих і христяться?

17 І ще, у зв’язку з цією цитатою я дам вам посилення на одного з пророків, око якого було зосереджено на “відновленні священства, на славах, які буде відкрито в останні дні і, особливо на цьому найславетнішому з усіх питань, яке належить до вічної евангелії, а саме, на хрищенні за мертвих; бо Малахія говорить в останньому розділі, віршах 5-му і 6-му: *Ось Я пошлю вам пророка ^бІллю, перше ніж день Господній настане, великий і страшний! І поверне він серце батьків до синів, і серце синівське до їхніх батьків, щоб Я не прийшов, і не вразив цей Край прокляттям!*

18 Я міг би дати “ясніший переклад, але і цей, як він є, достатньо ясний, аби відповідати моїй меті. Досить знати в цьому випадку, що землю буде вражено прокляттям, якщо не буде міцного ^бпоєднання певного типу між батьками і дітьми у зв’язку з тим чи іншим питанням—і ось, що це за питання? Це—“хрищення за мертвих. Бо нас без них не можна зробити досконалими, так само і вони без нас досконалості не можуть одержати. Ані їх, ані нас не зробити досконалими

14а пп Запечатувати, Запечатування.

б пп Ключі священства.
в пдс, Лк. 11:53.

15а пп Спасіння мертвих.

б Євр. 11:40.

пп Довершений, Досконалий.
17а пп Відновлення евангелії.

б 3 Неф. 25:5–6;
УЗ 2:1–3; 110:13–16.

пп Ілля.

18а ДС—Іст. 1:36–39.

б пп Генеалогія; Обряди—Вікарний обряд.

в УЗ 124:28–30;
127:6–7.

без тих, хто також помер у євангелії; бо це необхідно для введення 'розподілу повноти часів, того розподілу, що вводиться зараз, щоб відбувся і відкрився від днів Адама аж до теперішнього часу повний, і закінчений, і довершений союз і зв'язок розподілів, і ключів, і сил, і слав. І не тільки це, але й те, що ніколи не відкривалося від ^азаснування світу, але приховувалося від премудрих і розумних, буде відкрито ^бневовлятам і грудним дітям у цьому розподілі — розподілі повноти часів.

19 Отож, що ми чуємо в євангелії, яку ми отримали? Голос радості! Голос милості з небес; і голос ^аістини від землі; радісну новину для мертвих; голос радості для живих і мертвих; втішну ^бновину великої радості. Які гарні на горах ^вноги благовісників добра, які кажуть Сіонові: Ось, твій Бог царює! Як ^гроси Кармелу, так знання Бога зійде на них!

20 І ще, що ми чуємо? Добру новину з "Кумори! ^аМоронія й ангелів з небес, що проголошують сповнення пророків — про ^бкнигу, якій

належало відкритися. Голос Господа в глушині біля 'Фейетта, округу Сенека, який проголошує, що три свідки ^асвідчитимуть про книгу! Голос 'Михаїла на берегах Сасквеганни, що викриває діявола, коли той з'явився ангелом ^всвітла! Голоси *Петра, Якова й Івана в глушині між Гармоні, округу Сасквеганна, і Коулсвілла, округу Брум, на річці Сасквеганна, які проголошують себе носіями ^гключів царства і розподілу повноти часів!

21 І ще, голос Бога у кімнаті старого ^абатька Уїтмера, у Фейетті, округу Сенека, і в різні часи і в різних місцях упродовж усіх мандрів і лиха цієї Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів! І голос Михаїла, архангела; голоси ^бГавриїла і ^вРафаїла, і різних ^гангелів, від Михаїла, чи ^дАдама, до теперішнього часу, кожен з яких проголошує свій ^арозподіл, свої права, свої ключі, свої почесті, свою велич, і славу, і владу свого священства; даючи рядок за рядком, ^бприписання за приписанням; тут трохи і там трохи; даючи нам заспокоєн-

18г пп Розподіл.

д УЗ 35:18.

е Мт. 11:25;

Лк. 10:21;

Ал. 32:23.

19а Пс. 85:11–12.

б Лк. 2:10.

в Ісаія 52:7–10;

Мос. 15:13–18;

3 Неф. 20:40.

г Повтор. 32:2;

УЗ 121:45.

20а ДС—Іст. 1:51–52.

пп Кумора, пагорб.

б пп Мороній, син

Мормона.

в Ісаія 29:4, 11–14;

2 Неф. 27:6–29.

пп Книга Мормона.

г пп Фейетт,

Нью-Йорк (США).

д УЗ 17:1–3.

е УЗ 27:11.

пп Адам.

е 2 Кор. 11:14.

ж УЗ 27:12.

з пп Ключі

священства.

21а тобто Пітера

Уїтмера старшого.

б пп Гавриїл.

в пп Рафаїл.

г пп Ангели.

д УЗ 107:53–56.

е пп Розподіл.

е Ісаія 28:10.

ня, розповідаючи про те, що має статися, стверджуючи нашу *надію!

22 Браття, хіба не підемо ми далі у такій величній справі? Рушаймо вперед, а не назад. Сміливіше, браття; і вперед, вперед до перемоги! Нехай звеселяються ваші серця і радіють надзвичайно. Нехай земля зрине у ^аспіві. Нехай мертві виголошують гімни вічної хвали Царю ^бЕммануїлу, Який призначив ще до заснування світу те, що дає нам змогу ^ввикупляти їх із ^гв'язниці; бо в'язні вийдуть вільними.

23 Нехай ^агори радісний окрик здійсмають, і ви, усі долини, волайте вголос; і всі ви, моря й суші, розповідайте про чудеса вашого Вічного Царя! І ви, річки, і струмки, і струмочки, льнуть з радістю. Нехай ліси і всі дерева полів вихваляють Господа; і ви, тверді ^бскелі, плачте від радості! І нехай сонце, місяць і ^вранкові зорі співають разом, і нехай усі сини Бога радісний окрик здійсмають! І нехай вічні сотворіння проголошують Його ім'я на віки вічні! І знову я кажу, яким славетним

є голос, що його ми чуємо з небес, який проголошує нам у вуха славу і спасіння, шану, і ^гбезсмертя, і ^двічне життя; царства, панування і влади!

24 Ось, великий ^адень Господа поруч; і хто може ^бпережити день Його пришествя, і хто може вистояти, коли Він явиться? Бо Він, як вогонь ^вплавильника і як мило вальляльника; і Він сидітиме, як ^гплавильник і очищувач срібла, і Він очистить ^дсинів Левія і перечистить, як золото і срібло, щоб вони могли принести Господу ^ежертву в праведності. Отже, як Церква, і як народ, і як святі останніх днів, давайте принесемо Господу жертву в праведності; і давайте представимо в Його святому храмі, коли його буде закінчено, книгу, в якій вміщено ^взаписи про наших мертвих, яка буде гідна усякого прийняття.

25 Браття, у мене є багато чого сказати вам з цього питання, але на сьогодні я буду закінчувати і продовжу іншим разом. Як завжди, ваш смиренний слуга і незмінний друг,

ДЖОЗЕФ СМІТ.

21 жпп Надія.

22а Ісая 49:13.

б Ісая 7:14;

Ал. 5:50.

пп Еммануїл.

в пп Викупляти,

Викуплений,
Викуплення.

г Ісая 24:22;

УЗ 76:72–74.

23а Ісая 44:23.

б Лк. 19:40.

в Йов 38:7.

г пп Безсмертя,
Безсмертний.

д пп Вічне життя.

24а пп Друге пришествя
Ісуса Христа.

б Мал. 3:1–3.

в 3 Неф. 24:2–3.

пп Земля—

Очищення землі.

г Зах. 13:9.

д Повтор. 10:8;
УЗ 13:1; 124:39.

е УЗ 84:31.

пп Пожертвування.

є УЗ 127:9.

пп Генеалогія.

РОЗДІЛ 129

Настанови, що їх дав пророк Джозеф Сміт у Наву, штат Іллінойс, 9 лютого 1843 року, відкриваючи три головні ключі, з допомогою яких можна визначати істинну природу службових ангелів і духів (History of the Church, 5:267).

1–3, *На небесах є як воскреслі, так і духовні тіла; 4–9, Дано ключі, з допомогою яких можна визначати посланців із-за завіси.*

ІСНУЄ два види істот на ^анебесах, а саме: ^бангели, які є ^ввоскреслими особами і мають тіла з плоті й кісток—
2 Наприклад, Ісус сказав: *Доторкніться до Мене й дізнайтесь, — бо не має дух ^атіла й костей, а Я, бачите, маю.*

3 По-друге: *“духи ^бправедників, які стали досконалими, ті, хто не воскресли, але успадковують таку саму славу.*

4 Коли приходить посланець і каже, що він має послання від Бога, простягніть йому свою руку і попросіть його потиснути вам руку.

5 Якщо він ангел, він це зробить і ви відчуєте його руку.

6 Якщо він дух праведної людини, яка стала досконалою, він прийде у своїй славі, бо для нього це єдиний шлях з’явитися—

7 Попросіть його потиснути вам руку, але він не поворухнеться, тому що це суперечить порядку небес, щоб праведна людина обманювала; але він все-таки передасть своє послання.

8 Якщо це ^адиявол у вигляді ангела світла, то коли ви попросите потиснути вам руку, він простягне вам свою руку, а ви не відчуєте нічого; отже, ви зможете викрити його.

9 Це є три головні ключі, з допомогою яких ви можете дізнатися, чи від Бога є те чи інше служіння.

РОЗДІЛ 130

Настанови, що їх дав пророк Джозеф Сміт у Реймусі, штат Іллінойс, 2 квітня 1843 року (History of the Church, 5:323–325).

1–3, *Батько і Син можуть особисто являтися людям; 4–7, Ангели живуть у цілестіальній сфері; 8–9, Цілестіальна земля буде великим Урімом і Туммімом;*

10–11, *Білий камінь дається всім, хто входить у цілестіальний світ; 12–17, Час Другого пришестья приховано від пророка; 18–19, Розум, який набуто в цьому*

129 1а пп Небеса.
б пп Ангели.
в пп Воскресіння.

2а Лк. 24:39.
3а пп Дух.
б Євр. 12:23; УЗ 76:69.

8а 2 Кор. 11:14;
2 Неф. 9:9.

житті, піднімається з нами у воскресінні; 20–21, Усі благословення приходять через послухність законів; 22–23, Батько і Син мають тіла з плоті й кісток.

КОЛИ Спаситель “явиться, Ми побачимо Його Таким, Який Він є. Ми побачимо, що Він є такою самою ^блюдиною, як ми.

2 І ті самі суспільні стосунки, які існують серед нас тут, існуватимуть серед нас там, вони тільки будуть поєднані з “вічною славою, якої ми тепер не маємо.

3 Від Івана 14:23—Явлення “Батька і ^бСина в цьому вірші є особистим “явленням; а ідея про те, що Батько і Син “мешкають у серці людини, є старою сектантською уявою і є хибною.

4 У відповідь на це запитання—Чи не обчислюється Божий “час, ангеловий час, пророковий час і людський час згідно з планетою, на якій вони живуть?

5 Я відповідаю: Так. Але немає “ангелів, які священнослужать цій землі, крім тих, хто насправді належить або належав їй.

6 Ангели не живуть на планеті, подібній до цієї землі;

7 Але вони живуть у присутності Бога на сфері, подібній до скляного й “вогненного ^бморя, де все для їхньої слави—минуле, теперішнє і майбутнє, і постійно знаходяться перед Господом.

8 Місце, де живе Бог, є великим “Урімом і Туммімом.

9 Ця “Земля, у своєму освяченому і безсмертному стані, стане наче кристал і буде Урімом і Туммімом для жителів, які населятимуть її, через що все, що стосується нижчого царства, тобто всіх царств нижчого порядку, буде явлено тим, хто мешкатиме на ній; і ця Земля буде Христовою.

10 Тоді білий камінь, згаданий в Об’явленні 2:17, стане Урімом і Туммімом для кожної особи, що його отримала, і через нього буде відкриватися все, що стосується царств вищого порядку;

11 І кожному з тих, хто приходить у цілестіальне царство, дається “білий камінь, на якому написано нове ^бім’я, яке жодна людина не

130 1a 1 Іван 3:2;
Морон. 7:48.
пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.
б Лк. 24:36–40.
2a пп Целестіальна
слава.
3a пп Бог, Божество—
Бог Батько.
б пп Бог, Божество—

Бог Син.
в УЗ 93:1.
г УЗ 130:22.
пп Бог, Божество.
4a 2 Петр. 3:8;
Авр. 3:4–10;
див. також
факсиміле №2,
мал. 1, у книзі
Авраама.
5a пп Ангели.

7a Ісаія 33:14;
УЗ 132:1–3.
б Об. 4:6; 15:2.
8a пп Урім і Туммім.
9a УЗ 77:1.
пп Земля—
Кінцевий стан
землі.
11a Об. 2:17.
б Ісаія 62:2.

знає, крім того, хто отримав його. Нове ім'я є ключовим словом.

12 Я пророкую в ім'я Господа Бога, що початок "труднощів, які викличуть велике кровопролиття перед пришествям Сина Людини, відбудеться в ^бПівденній Кароліні.

13 Вони виникнуть, можливо, через питання про рабство. Це повідомив мені голос, коли я щиро молився про це 25 грудня 1832 року.

14 Одного разу я дуже щиро молився, щоб дізнатися про час "пришестя Сина Людини, коли почув голос, який сказав наступне:

15 Джозефе, мій сину, якщо ти доживеш до виповнення тобі вісімдесяти п'яти років, ти побачиш обличчя Сина Людини; отже, нехай цього буде досить, і не турбуй Мене більше з цього приводу.

16 Мене так і було залишено, і я не зміг визначити, чи це пришестя стосується початку тисячоліття, чи якогось попереднього явлення, чи я маю померти і таким чином побачити Його обличчя.

17 Я вірю в те, що пришестя

Сина Людини не відбудеться раніше того часу.

18 Будь-який рівень "інтелекту, що його ми досягаємо в цьому житті, підніметься з нами у ^бвоскресінні.

19 І якщо людина здобуває більше "знань і розуму в цьому житті через свою ^бстаранність і ^бпослушність, ніж інша людина, вона матиме відповідну 'перевагу у світі прийдешньому.

20 Існує "закон, нескасовно встановлений в небесах ^бдо заснування цього світу, на якому ґрунтуються всі ^бблагословення—

21 І коли ми отримуємо якесь благословення від Бога, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується.

22 "Батько має ^бтіло з плоті й кісток, яке так само відчутне на дотик, як і людське; також Син; але "Святий Дух не має тіла з плоті й кісток, але є особою з Духа. Якби це було не так, Святий Дух не міг би перебувати в нас.

23 Людина може отримати "Святого Духа, і Він може зійти на неї, але не залишатися з нею.

12а УЗ 38:29; 45:63.

б УЗ 87:1–5.

14а пп Друге пришестя Ісуса Христа.

18а пп Розум, Розуми.

б пп Воскресіння.

19а пп Знання.

б пп Старанність.

в пп Послушний,

Послушність,
Слухатися.

г Ал. 12:9–11.

20а УЗ 82:10.

б пп Доземне життя.

в Повтор. 11:26–28;

УЗ 132:5.

пп Благословити,

Благословенний,
Благословення.

22а пп Бог, Божество.

б Дії 17:29.

в пп Святий Дух.

23а пп Дар Святого Духа.

РОЗДІЛ 131

Настанови пророка Джозефа Сміта, дані в Реймусі, штат Іллінойс, 16 та 17 травня 1843 року (History of the Church, 5:392–393).

1–4, Целестіальний шлюб є життєво важливим для піднесення у найвищому небі; 5–6, Як людей запечатають на вічне життя; 7–8, Увесь дух є матерією.

У “ЦЕЛЕСТІАЛЬНИЙ славі є три неба, або ступені;

2 І для того, щоб здобути “найвищий, людина має ввійти в цей чин священства [що означає новий і вічний завіт ^бшлюбу];

3 А якщо не ввійде, то не зможе здобути його.

4 Вона зможе увійти в інший, але це кінець її царству; вона не зможе мати “зростання.

5 (17 травня 1843 року). Певніше слово “пророцтва означає знання людини про те, що її ^бзапечатано на ^бвічне життя одкровенням і духом пророцтва, через владу Святого Священства.

6 Людина не може бути “спасенною у ^бневігластві.

7 Немає такої речі, як нематеріальна матерія. Увесь “дух є матерією, але більш витонченою, або чистою, і може розпізнаватися тільки ^бчистішими очима;

8 Ми не можемо бачити його; але коли наші тіла буде очищено, ми побачимо, що він є повністю матеріальним.

РОЗДІЛ 132

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Наву, штат Іллінойс, записане 12 липня 1843 року. Стосується нового і вічного завіту, включаючи вічність шлюбного завіту, а також багатожонство (History of the Church, 5:501–507). Хоч одкровення було записано у 1843 році, з історичних записів видно, що учення й принципи, вміщені в цьому одкровенні, були відомі пророкові з 1831 року.

1–6, Піднесення здобувається через новий і вічний завіт; 7–14, Установлено вимоги та умови цього завіту; 15–20, Целестіаль-

ний шлюб і продовження сімейної сполуки дає людям змогу ставати богами; 21–25, Тісний та вузький шлях, що веде до

131 1a УЗ 76:70.
пп Целестіальна слава.

2a УЗ 132:5–21.
пп Піднесення.
^б пп Шлюб,
Одружуватися—
Новий і вічний

завіт шлюбу.
4a УЗ 132:16–17.
5a 2 Пет. 1:19.
пп Покликання і обраність.
^б УЗ 68:12; 88:4.
пп Запечатувати,
Запечатування.

^в пп Вічне життя.
6a пп Спасіння.
^б УЗ 107:99–100.
7a пп Дух.
^б УЗ 76:12; 97:16;
Мойс. 1:11.

вічних життів; 26–27, Дається закон стосовно богохульства на Святого Духа; 28–39, Обіцяння вічного зростання та піднесення, що давалися пророкам і святим в усі віки; 40–47, Джозефу Сміту дано владу зв'язувати та запечатувати на землі і небесах; 48–50, Господь запечатує на ньому його піднесення; 51–57, Еммі Сміт дано пораду бути вірною й відданою; 58–66, Установлено закони, які управляють багатожонством.

ІСТИННО, так каже Господь тобі, Моєму слугі Джозефу: оскільки ти просив з Моєї руки, аби знати і розуміти, у чому Я, Господь, виправдав Моїх слуг Авраама, Ісака та Якова, а також Мойсея, Давида й Соломона, Моїх слуг, стосовно принципу та вчення, на підставі яких вони мали багато "дружин і наложниць—

2 Дивись і знай, Я є Господь Бог твій і відповім тобі стосовно цього питання.

3 Отже, "приготуй своє серце, щоб сприйняти й підкоритися настановам, які Я збираюсь дати тобі; бо всі ті, кому цей закон відкрито, мусять користися йому.

4 Бо ось, Я відкриваю вам новий і вічний завіт; і якщо

ви не дотримуєтесь цього "завіту, тоді вас буде ^бпроклято; бо жоден не може ^бвідкинути цей завіт і дістати дозвіл увійти в Мою славу.

5 Бо всі, хто бажають мати "благословення з Моїх рук, мають дотримуватися ^бзакону, який було призначено для цього благословення, і умов його, як було встановлено ще до заснування світу.

6 А що стосується нового і "вічного завіту, його було встановлено для повноти Моєї ^бслави; і той, хто отримує її повноту, мусить і буде додержуватися закону, інакше його буде проклято, каже Господь Бог.

7 І істинно Я кажу вам, що "умови цього закону такі: Усі завіти, договори, узи, зобов'язання, ^бприсяги, клятви, виконання, зв'язки, об'єднання або очікування, які не складено, в які не ввійшли і які не ^бзапечатано "Святим Духом обіцяння—через того, кого помазано, як на час, так і на всю вічність чином найсвятішим через ^бодкровення і заповідь, через посередництво Мого помазаника, якого Я призначив на землі тримати цю владу (а Я призначив Мого слугу Джозефа трима-

132 1а УЗ 132:34, 37–39.
пп Шлюб,
Одружуватися—
Множинний шлюб.
3а УЗ 29:8; 58:6; 78:7.
4а пп Завіт.
б пп Осуд.
в УЗ 131:1–4.

5а УЗ 130:20–21.
б пп Закон.
6а УЗ 66:2.
пп Новий і
Вічний завіт.
б УЗ 76:70, 92–96.
пп Целестіальна
слава.

7а УЗ 88:38–39.
б пп Клятва.
в пп Запечатувати,
Запечатування.
г пп Святий Дух
обіцяння.
д пп Одкровення.

ти цю владу в останні дні, і ніколи не буває одночасно більше одного на землі, на кого покладено цю владу і «ключі цього священства»), — не мають дієвості, сили або чинності у воскресінні з мертвих та після нього; бо всі договори, які не складено з цією метою, закінчуються, коли люди вмирають.

8 Ось, Мій дім є домою порядку, каже Господь Бог, а не домою безладу.

9 Хіба прийму Я від «пожертвування, каже Господь, яке не зроблене в Моє ім'я?»

10 Або хіба Я прийму з ваших рук те, що Я не «призначив?»

11 І хіба призначу Я вам, каже Господь, якщо це не за законом, саме так, як Я та Мій Батько «призначили для вас до заснування світу?»

12 Я є Господь Бог твій; і Я даю тобі цю заповідь — що жодна людина не «прийде до Батька інакше, як через Мене чи через Моє слово, що є Моїм законом, каже Господь.

13 І все, що є в світі призначеного людьми, престолами або пануваннями, або владами, або чимось відомим, — чим завгодно, що не від Мене чи не від Мого слова, каже Господь, — це буде ски-

нуто і «не залишиться після того, як люди помруть, ані в воскресінні, ані після нього, каже Господь Бог ваш.

14 Бо все, що залишиться, є від Мене; а все, що не від Мене, буде струшено й зруйновано.

15 Отже, якщо чоловік «бере собі дружину в цьому світі та одружується з нею не через Мене і не через Моє слово, і вступає з нею в завіт, доки він у цьому світі, а вона з ним, їхній завіт і шлюб не має сили, коли вони помирають і коли вони поза цим світом; отже, вони не зв'язані жодним законом, коли вони поза цим світом.

16 Отже, коли вони поза цим світом, вони не будуть женитись, ані «заміж виходити, але призначаються бути «ангелами на небесах, ангелами, які є священнослужителями, щоб священнослужити тим, хто гідний набагато більшого надміру вічної слави.

17 Бо ці ангели не дотримувалися Мого закону; отже, вони не можуть зростати, але залишаються у своєму спасенному стані на всю вічність відокремленими й самотніми, без піднесення; і відтак не є богами, але ангелами Бога на віки вічні.

18 І ще, істинно Я кажу вам,

7e пп Ключі священства.
9a Морон. 7:5–6.
пп Жертва, Жертвувати.
10a Лев. 22:20–25;

Мойс. 5:19–23.
11a УЗ 132:5.
12a Іван 14:6.
13a 3 Неф. 27:10–11.
15a пп Шлюб, Одружуватися.

16a Мт. 22:23–33;
Мр. 12:18–25;
Лк. 20:27–36.
b пп Ангели.

якщо чоловік бере собі дружину і складає з нею завіт на час і на всю вічність, якщо той завіт не є через Мене або через Моє слово, яке є Моїм законом, і його не запечатано Святим Духом обіцяння тим, кого Я помазав і кому призначив цю владу, тоді він не дійсний і не має сили, коли вони залишають цей світ, тому що вони не з'єднані ані Мною, каже Господь, ані Моїм словом; коли вони поза цим світом, він не може бути призначений там, тому що призначено там ангелів і богів, повз яких вони не можуть пройти; отже, вони не можуть успадкувати Мою славу; бо Мій дім є домом порядку, каже Господь Бог.

19 І ще, істинно Я кажу вам, якщо чоловік бере собі дружину через Моє слово, яке є Моїм законом, і через ^ановий і вічний завіт, і це ^бзапечатано Святим Духом ^вобіцяння тим, кого помазано, кому Я призначив цю владу і ^гключі цього священства, і їм буде сказано—Ви встанете в першому воскресінні; а якщо це буде після першого воскресіння, то в наступному воскресінні; і успадкуєте ^дпрестоли, царства, панування і

влади, владарювання, усі висоти та глибини—тоді буде записано в Агнцевій ^еКнизі Життя, що він не вчинить убивства, через яке проливається безвинна кров, і якщо ви додержуєтеся Мого завіту і не вчините вбивства, через яке проливається безвинна кров, це буде дано їм в усьому, що Мій слуга поклав на них на час і на всю вічність; і це буде мати повну силу, коли вони залишать цей світ; і вони пройдуть повз ангелів і богів, яких поставлено там, до свого ^жпіднесення і слави в усьому, як було запечатано на їхніх головах, слави, яка буде повнотою і продовженням сімені на віки вічні.

20 Тоді вони будуть богами, тому що не матимуть кінця; отже, вони будуть від вічності до вічності, тому що продовжуватимуться; тоді вони будуть над усім, тому що все підкорятиметься їм. Тоді вони будуть ^збогами, тому що матимуть ^иусю владу, і ангели підкорятимуться їм.

21 Істинно, істинно Я кажу вам, якщо ви не будете додержуватися Мого ^кзакону, ви не зможете досягти цієї слави.

22 Бо ^лтісні ті ворота й ву-

19а пп Шлюб,
Одружуватися—
Новий і вічний
завіт шлюбу.
б пп Запечатувати,
Запечатування.
в УЗ 76:52–53; 88:3–4.
г пп Ключі
священства.

д Вих. 19:5–6;
Об. 5:10; 20:6;
УЗ 76:56; 78:15, 18.
е пп Книга життя.
є пп Піднесення.
20а Мт. 25:21;
УЗ 29:12–13; 132:37.
пп Людина,
Люди—Людина,

можливість
уподібнитися
Небесному Батьку.
б УЗ 50:26–29;
76:94–95; 84:35–39.
21а пп Закон.
22а Лк. 13:24;
2 Неф. 33:9;
Гел. 3:29–30.

зька та ^бдорога, що веде до піднесення і продовження ^бжиттів, і мало таких, що знаходять її, тому що ви не приймаєте Мене у світі й не знаєте Мене.

23 Але якщо ви приймете Мене у світі, тоді ви пізнаєте Мене й отримаєте своє піднесення, щоб ^атам, де Я є, ви були також.

24 ^аВічні життя—це знати єдиного мудрого й істинно-Бога та Ісуса Христа, Якого Він ^бпослав. Я є Він. Отже, прийміть Мій закон.

25 ^аПросторі ворота й широка дорога, що веде до ^бсмертей; і нею багато хто ходить, тому що вони не ^бприймають Мене і не додержуються Мого закону.

26 Істинно, істинно Я кажу вам, якщо чоловік бере собі дружину згідно з Моїм словом, і їх запечатано ^аСвятим Духом обіцяння, згідно з Моїм призначенням, і він чи вона вчинятимуть будь-який гріх чи будь-яку провину проти нового і вічного завіту та всілякі блюзнірства, і якщо вони не ^бвчинять убивства, в якому вони проллють безвинну кров, все-таки вони

встануть у першому воскресінні та ввійдуть у своє піднесення; але їх буде знищено у плоті і ^бпередано на биття ^аСатани до дня викуплення, каже Господь Бог.

27 ^аБлюзнірство на Святого Духа, яке ^бне буде прощено ні на цьому світі, ні на тому, полягає в тому, що ви вчиняєте вбивство, в якому проливаєте безвинну кров і погоджуєтесь на Мою смерть, після того, як ви отримали Мій новий і вічний завіт, каже Господь Бог; і той, хто не додержується цього закону, ні в якому разі не зможе ввійти в Мою славу, але буде ^бпроклятий, каже Господь.

28 Я є Господь Бог твій і дам тобі закон Мого Святого Священства, як було призначено Мною і Моїм Батьком до заснування світу.

29 ^аАвраам отримав усе, що він отримав, через одкровення і заповідь, через Моє слово, каже Господь, і ввійшов у своє піднесення і сидить на своєму престолі.

30 Авраам отримав ^аобіцяння щодо свого сімені і плоду своїх стегон,—від тих ^бстегон ти, саме Мій слуга Джозеф,—

22^б Мт. 7:13–14, 23;
2 Неф. 9:41;
31:17–21.
^в УЗ 132:30–31.

23^а Іван 14:2–3.

24^а Іван 17:3.
пп Вічне життя.
^б Іван 3:16–17;
УЗ 49:5.

25^а Мт. 7:13–14;
3 Неф. 14:13–15.

^б пп Смерть духовна.
^в Іван 5:43.

26^а пп Святий Дух
обіцяння.

^б Ал. 39:5–6.
^в УЗ 82:21; 104:9–10.
^г пп Диявол.

27^а пп Блюзнити,
Блюзнірство;
Непростимий гріх.
^б Мт. 12:31–32;

Євр. 6:4–6;
УЗ 76:31–35.
пп Сини загибелі.
^в пп Осуд.

29^а пп Авраам.

30^а Бут. 12:1–3; 13:16.
пп Авраам—
Авраамове сім'я;
Авраамів завіт.

^б 2 Неф. 3:6–16.

які мали продовжуватися, доки вони на світі; і стосовно Авраама та його сімені: поза цим світом вони будуть продовжуватись; і в світі, і поза світом будуть вони продовжуватись без числа, як ⁶зірки; або, якби вам треба було зчислити пісок на морському березі, ви б не могли злічити їх.

31 Це обіцяння є вашим ще й тому, що ви від ⁶Авраама, а обіцяння було дано Аврааму; і через цей закон продовжуються діяння Мого Батька, в яких Він прославляє Себе.

32 Отже, ідіть і чиніть ⁶діяння Авраама; увійдіть у Мій закон і ви будете спасенні.

33 Але якщо ви не ввійдете в Мій закон, ви не зможете отримати обіцяння Мого Батька, яке Він дав Аврааму.

34 Бог ⁶наказав Аврааму, і ⁶Сарра віддала ⁶Агар Аврааму за дружину. І чому вона зробила це? Тому що це був закон; і від Агари пішло багато народу. Отже, це було виконанням, поміж іншим, обіцянь.

35 Тож чи був Авраам під заступством? Істинно Я кажу вам: Ні; бо Я, Господь, ⁶повелів це.

36 Аврааму було ⁶наказано принести в жертву свого сина ⁶Ісака; проте, було написано: Не ⁶вбивай. Авраам, однак, не відмовився, і це було зараховано йому як ⁶праведність.

37 Авраам отримав ⁶наложниць, і вони народили йому дітей; і це було зараховано йому як праведність, тому що їх було дано йому, і він додержувався Мого закону; як і Ісак та ⁶Яків не робили нічого іншого, крім того, що було заповідано їм; і тому, що вони не робили нічого іншого, крім того, що було їм заповідано, вони ввійшли у своє ⁶піднесення, згідно з обіцяннями, і сидять на престолах, і не є ангелами, але є богами.

38 ⁶Давид також отримав ⁶багато дружин і ⁶наложниць, і також Соломон і Мойсей, Мої слуги, як і багато інших Моїх слуг від початку сотворіння і донині; і ні в чому вони не грішили, за винятком того, що вони отримували не від Мене.

39 Давидових дружин та ⁶наложниць було ⁶дано йому від Мене, рукою Натана, Мого слуги, та іншими з пророків, які мали ⁶ключі цієї влади; і ні в чому з цього не грішив

30в Бут. 15:5; 22:17.

31а УЗ 86:8–11; 110:12.

32а Іван 8:39; Ал. 5:22–24.

34а Бут. 16:1–3.

б пп Сарра.

в Бут. 25:12–18.

пп Агар.

35а Кн. Як. 2:24–30.

36а Бут. 22:2–12.

б пп Ісак.

в Вих. 20:13.

г Кн. Як. 4:5.

пп Праведник,

Праведність.

37а тобто інших

дружин.

Бут. 25:5–6.

б Бут. 30:1–4;

УЗ 133:55.

пп Яків, син Ісаків.

в пп Людина,

Люди—Людина,

можливість

уподібнитися

Небесному Батьку;

Піднесення.

38а пп Давид.

б 1 Сам. 25:42–43;

2 Сам. 5:13;

1 Цар. 11:1–3.

39а 2 Сам. 12:7–8.

б пп Ключі

священства.

він проти Мене, крім випадку з “Урією та його дружиною; отже, він був звергнутий із свого піднесення і отримав свою долю; і він не успадкує їх поза світом, бо Я ^ввіддав їх іншому, каже Господь.

40 Я є Господь Бог твій, і Я дав тобі, Моєму слугі Джозефу, призначення і “відновлюю все. Проси, що ти хочеш, і тобі буде дано згідно з Моїм словом.

41 І оскільки ти запитував щодо перелюбу, істинно, істинно Я кажу тобі, якщо чоловік отримує дружину в новому і вічному завіті і якщо вона буде з іншим чоловіком, а Я не призначав їй цього святим помазанням, вона вчинила перелюб і буде її знищено.

42 Якщо вона не в новому і вічному завіті і була з іншим чоловіком, вона “вчинила перелюб.

43 І якщо її чоловік був з іншою жінкою, а він був під “клятвою, він порушив свою клятву і вчинив перелюб.

44 І якщо вона не вчинила перелюбу, але є безвинною, і не порушила свою клятву, і знає це, і Я відкриваю це тобі, Моєму слугі Джозефу, тоді ти матимеш силу, владою Мого Святого Священства, узяти її й віддати тому, хто не вчиняв

перелюбу, але був “вірним; бо його буде зроблено правителем над багатьма.

45 Бо Я дарував тобі “ключі і владу священства, через що Я ^ввідновлюю все і відкриваю тобі все в належний час.

46 І істинно, істинно Я кажу тобі, що все, що ти “запечатувеш на землі, буде запечатано на небесах; і все, що ти зв’яжеш на землі в Моє ім’я і Моїм словом, каже Господь, буде навечно зв’язано на небесах; і всім, кому ти ^ввідпустиш гріхи на землі, їм буде відпущено їх навечно в небесах; і на всіх, на кому ти залишиш гріхи на землі, вони залишаться на небесах.

47 І ще, істинно Я кажу, всіх, кого ти благословиш, Я благословлю, а всіх, кого “проклянеш, Я прокляну, каже Господь; бо Я, Господь, є Бог твій.

48 І ще, істинно Я кажу тобі, Моєму слугі Джозефу: усе, що ти даєш на землі, і всім, кому ти даєш на землі, через Моє слово і згідно з Моїм законом,—за цим прийдуть благословення, а не прокляття, і Моя сила, каже Господь, і не буде їм засудження на землі і небесах.

49 Бо Я є Господь Бог твій і буду з тобою аж до “кінця

39^в 2 Сам. 11:4, 27; 12:9;

1 Цар. 15:5.
пп Вбивство;
Перелюб.

² Єр. 8:10.

40^а ДС—Іст. 1:33.

пп Відновлення
євангелії.

42^а УЗ 42:22–26.

43^а пп Завіт; Шлюб,
Одружуватися.

44^а пп Цнотливість.

45^а пп Ключі

священства.

^б Дії 3:21; УЗ 86:10.

пп Відновлення

євангелії.

46^а пп Запечатувати,
Запечатування.

^б пп Відпущення
гріхів.

47^а Бут. 12:1–3;

УЗ 124:93.

49^а Мт. 28:20.

світу і крізь цілу вічність; бо істинно Я ^бзапечатую на тобі твоє ^апіднесення і готую престол тобі в царстві Мого Батька з Авраамом, ^ббатьком твоїм.

50 Ось, Я бачив твої ^ажертви і прошу всі твої гріхи; Я бачив твої жертви у послухності тому, що Я сказав тобі. Отже, іди, і Я відкрию тобі шлях для втечі, як Я ^бприйняв жертвоприношення Авраамом його сина Ісака.

51 Істинно, Я кажу тобі: Заповідь Я даю Моїй служниці Еммі Сміт, твоїй дружині, яку Я дав тобі, щоб вона утрималася і не приймала того, що Я наказав тобі запропонувати їй; бо Я зробив це, каже Господь, аби випробувати вас усіх, як Я зробив з Авраамом, і щоб Я міг вимагати жертвоприношення з твоєї руки через завіт і жертву.

52 І нехай Моя служниця ^аЕмма Сміт, прийме всіх тих, кого було дано Моєму слугі Джозефу і хто є цнотливими й чистими переді Мною; а тих, хто не є чистими і сказали, що вони чисті, буде знищено, каже Господь Бог.

53 Бо Я є Господь Бог твій, і ви маєте слухатися Мого голосу; і Я даю Моєму слугі Джозефу, що його буде зроблено правителем над вели-

ким, бо він був ^авірним у малому, і відтепер Я зміцнюватиму його.

54 І Я наказую Моїй служниці Еммі Сміт залишитися і припасти до Мого слуги Джозефа і більше ні до кого. Але якщо вона не додержуватиметься цієї заповіді, її буде знищено, каже Господь; бо Я є Господь Бог твій і знищу її, якщо вона не додержуватиметься Мого закону.

55 Але якщо вона не додержуватиметься цієї заповіді, тоді нехай Мій слуга Джозеф зробить для неї все, саме так, як він сказав; і Я благословлю його, і примножу його, і дам йому ^астократно у цьому світі батьків і матерів, братів і сестер, домів і земель, дружин, і дітей, і вінців ^бвічних життів у вічних світах.

56 І ще, істинно Я кажу, нехай Моя служниця ^апростить Моєму слугі Джозефу його провини, і тоді їй буде прощено її провини, якими вона завинила переді Мною; і Я, Господь Бог твій, благословлю її, і примножу її, і примушу її серце радіти.

57 І ще, Я кажу, нехай Мій слуга Джозеф не випускає своє майно зі своїх рук, щоб ворог не прийшов і не знищив його; бо Сатана ^апрагне знищити; бо Я є Господь Бог

49б УЗ 68:12.
в УЗ 5:22.
пп Покликання і обраність.
г Бут. 17:1–8;
2 Неф. 8:2.
50а пп Жертва,

Жертвувати.
б Бут. 22:10–14;
УЗ 97:8.
52а пп Сміт,
Емма Гейл.
53а Мт. 25:21;
УЗ 52:13.

55а Мр. 10:28–31.
б пп Вічне життя;
Сім'я—Вічна сім'я.
56а пп Простити,
Процати.
57а Мт. 10:28.

твій, а він є Мій слуга; і слухай, і знай, Я з ним, як Я був з Авраамом, твоїм батьком, саме до його ^бпіднесення і слави.

58 Тепер, звертаючись до закону ^асвященства, є багато чого, що йому належить.

59 Істинно, якщо чоловіка покликано Моїм Батьком, як ^аАарона, Моїм власним голо-сом, і голосом того, хто по-слав Мене, і Я обдарував його ^бключами влади цього свя-щенства, якщо він робить будь-що в Моє ім'я, та згідно з Моїм законом і Моїм сло-вом, він не чинитиме гріха, і Я виправдаю його.

60 Отже, нехай ніхто не гудить Мого слугу Джозефа; бо Я виправдаю його; бо він принесе жертву, яку Я вимагаю з його рук за його провини, каже Господь Бог ваш.

61 І ще, стосовно закону свя-щенства—якщо будь-який чоловік одружується з ^аді-вою і бажає одружитися ще з ^бодною і перша дає свою зго-ду, і якщо він одружується з другою, і вони непорочні діви, і не давали обітниць жодному іншому чоловіку, тоді його виправдано; він не може вчинити перелюб, бо їх дано йому; бо він не може вчинити перелюб з тими,

хто належить йому і жодно-му іншому.

62 І якщо він матиме десять дів, даних йому за цим зако-ном, він не може вчинити перелюб, бо вони належать йому, і їх дано йому; отже, його виправдано.

63 Але якщо одна або будь-яка з десяти дів, після того, як з нею одружилися, буде з іншим чоловіком, вона вчи-нила перелюб, і її буде зни-щено; бо їх дано йому, щоб ^арозмножуватися й напов-нювати землю згідно з Моєю заповіддю, і виконувати обі-цяння, що його було дано Моїм Батьком до заснування світу, і для їхнього піднесення у вічних світах, щоб вони мо-гли народжувати душі людей; бо цим ^броботу Мого Батька буде продовжено, щоб Його могло бути ушлюблено.

64 І ще, істинно, істинно Я кажу вам, якщо будь-який чоловік, який тримає ключі цієї влади, має дружину, і він навчає її закону Мого священ-ства, стосовно цього, тоді вона має вірити й служити йому, інакше її буде знищено, каже Господь Бог ваш; бо Я знищу її; бо Я звеличу Своє ім'я на всіх тих, хто приймає Мій закон і додержується його.

65 Отже, буде законним для Мене, щоб він отримав усе,

57б пп Піднесення.
58а УЗ 84:19–26.
пп Священство.
59а Євр. 5:4.
пп Аарон, брат
Мойсеїв.

б пп Ключі
священства.
61а пп Діва, Дівич.
б Офіційна
декларація—1.
пп Шлюб,

Одружуватися—
Множинний шлюб.
63а Бут. 1:26–28;
Кн. Як. 2:30.
б Мойс. 1:39.

що Я, Господь Бог його, дам йому, якщо вона не приймає цього закону, через те що не повірила йому і не підтримувала його згідно з Моїм словом; і тоді вона стає грішницею; а його звільнено від закону Сарри, яка підтримувала Авраама згідно з зако-

ном, коли Я наказав Аврааму взяти Агар за дружину.

66 І тепер, стосовно цього закону, істинно, істинно Я кажу вам, Я пізніше відкрию вам ще більше; отже, нехай цього буде досить на теперішній час. Ось, Я є Альфа і Омега. Амінь.

РОЗДІЛ 133

Одкровення, дане через пророка Джозефа Сміта в Гайрамі, штат Огайо, 3 листопада 1831 року (History of the Church, 1:229–234). У передмові до цього одкровення Пророк писав: “У цей час було багато того, що старійшини бажали знати відносно проповідування євангелії жителям землі і стосовно збирання; і для того, щоб ходити в істинному світлі і бути наставленим згори, 3-го листопада 1831 року, я запитав Господа й отримав наступне важливе одкровення” (History of the Church, 1:229). Цей розділ було спершу долучено до книги Учення і Завіти як додаток, а згодом йому було надано номер розділу.

1–6, Святим заповідано готуватися до Другого пришествя; 7–16, Усім людям заповідано втікати з Вавилона, приходити в Сіон і готуватися до великого дня Господа; 17–35, Він стоятиме на Горі Сіон, континенти стануть однією землею, і загублені коліна Ізраїля повернуться; 36–40, Євангелію було відновлено через Джозефа Сміта, щоб її проповідували в усьому світі; 41–51, Господь зійде з помстою на злочестивих; 52–56, Це буде рік Його викуплених; 57–74, Євангелію буде розіслано, щоб спасти святих і знищити злочестивих.

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ, о ви, Люди Моєї Церкви, і почуйте слово Господа стосовно вас, каже Господь Бог ваш—

2 Господь, Який раптово “прийде до Свого храму; Господь, Який зійде у світ з прокляттям для ^бсуду; так, на всі народи, які забули Бога, і на всіх безбожних серед вас.

3 Бо Він “обнажить Своє святе рамено на очах усіх народів, і всі кінці землі побачать ^бспасіння свого Бога.

4 Тож, готуйтеся ви, готуйтеся ви, о люди Мої; освятіться; зберіться разом, о ви, люди

133 2a Мал. 3:1; УЗ 36:8.
б УЗ 1:36.
пп Ісус Христос—

Суддя.
3a Ісає 52:10.
б Ісає 12:2; 52:10.

пп План
Викуплення;
Спасіння.

Моєї Церкви, на землі Сіону, усі ті, кому не було наказано залишатися.

5 Вийдіть з ^аВавилону. Будьте ^бчистими, ви, хто носить посудини Господа.

6 Скликайте свої урочисті зібрання і ^аговоріть часто один з одним. І нехай кожна людина прикликає ім'я Господа.

7 Так, істинно Я кажу вам знову: час прийшов, коли голос Господа звучить до вас: Вийдіть з Вавилону; ^азберіться з-посеред народів, з ^бчотирьох вітрів, з одного кінця небес до іншого.

8 ^аНаправляйте старійшин Моєї Церкви до народів, які далеко; на ^бострови морські; направляйте до зарубіжних країн; прикликайте всі народи, спочатку ^аІновірців, а потім ^аЮдеїв.

9 І слухайте, і знайте, таким буде їхнє волення і голос Господа до всіх людей: Ідіть до землі Сіону, щоб границі Мого народу могли розширитися, і щоб його ^аколи могли зміцнитися, і щоб ^бСіон міг піти до країв навколишніх.

10 Так, нехай волення пройде поміж усіх людей: Пробудіться, і підійміться, і йдіть зустрічати ^аНареченого; слухайте і знайте, Наречений іде; виходьте зустрічати Його. Готуйтеся до ^бвеликого дня Господа.

11 Отже, ^апильнуйте, бо не ^бзнаєте ні дня, ні години.

12 Отже, нехай ті, хто є ^аміж Іновірцями, утікають до ^бСіону.

13 І нехай ті, хто від ^аЮди, утікають до ^бЄрусалима, на ^агори Господнього ^адому.

14 Вийдіть з-посеред народів, саме з Вавилону, з-посеред злочестивості, що є духовним Вавилоном.

15 Але істинно, так каже Господь, нехай буде ваша втеча не в ^апоспіху, але нехай усе буде підготовлено перед вами; і той, хто йде, нехай назад ^бне озирається, щоб раптове знищення не зійшло на нього.

16 Прислухайтесь і почуйте, о ви, жителі землі. ^аСлухайте разом ви, старійшини Моєї Церкви, і почуйте голос Господа; бо він прикликає всіх

5а Ал. 5:57; УЗ 1:16.

пп Вавилон;
Суетність.

б 2 Тим. 2:21;
3 Неф. 20:41;
УЗ 38:42.

пп Чистий, Чистота.

6а Мал. 3:16–18.

7а УЗ 29:8.

пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

б Зах. 2:10–11;
Мр. 13:27.

8а пп Місіонерська

робота.

б Ісаї 11:11;
1 Неф. 22:4;
2 Неф. 10:8, 20.

в пп Іновірці.

г пп Юдеї.

9а Ісаї 54:2.

пп Кіл.

б пп Сіон.

10а Мт. 25:6;
УЗ 33:17–18;
45:54–59.

пп Молодий.

б УЗ 1:12–14.

11а Мр. 13:32–37;

ДС—Мт. 1:46, 48.

б УЗ 49:7.

12а УЗ 38:31, 42.

б пп Сіон.

13а пп Юда.

б пп Єрусалим.

в Ісаї 2:1–3; Єз. 38:8.

г Пс. 122:1–9.

15а Ісаї 52:10–12;
УЗ 58:56.

б Бут. 19:17, 26;

Лк. 9:62.

16а УЗ 1:1–6.

людей і наказує всім людям повсюди ^бпокаятися.

17 Бо ось, Господь Бог ^апо-слав ангела, який волає серед неба, кажучи: Готуйте дорогу Господу й ^брівняйте стежки Йому, бо година Його ^апришестя вже близько—

18 Коли ^аАгнець стане на ^бГорі Сіон, а з Ним ^асто сорок чотири тисячі, що мають ім'я Батька Його, написано на їхніх чолах.

19 Тож, готуйтеся до ^апришестя ^бНареченого; виходьте, виходьте зустрічати Його.

20 Бо ось, Він ^астоятиме на Оливній горі, і над могутнім океаном, самою великою безоднею, і на островах морських, і на землі Сіону.

21 І Він ^аподасть Свій голос з ^бСіону, і Він говоритиме з Єрусалима, і Його голос буде чути серед усіх людей;

22 І це буде голос, немов ^ашум великої води і немов гуркіт сильного ^бгрому, який ^азруйнує гори, і долин не можна буде знайти.

23 Він накаже великій безодні, і її буде відігнано назад,

до північних країв, і ^аострови стануть однією землею;

24 І землю ^аЄрусалима і землю Сіону буде повернуто назад на їхнє власне місце, і земля буде такою, якою вона була в ті дні, коли її ще не було ^брозділено.

25 І Господь, Сам Спаситель, стоятиме серед Свого народу і ^ацарюватиме над усією плоттю.

26 А ті, хто в ^апівнічних краях, будуть згадані перед Господом; і їхні пророки почувуть Його голос і більше не зупинятимуться; і вони вдалять у скелі, і лід потече від їхньої присутності.

27 І широкий ^ашлях проляже серед великої безодні.

28 Їхні вороги стануть здобиччю для них,

29 І в ^анеродючих пустелях з'являться ставки живої води; і висушений ґрунт не буде більше спраглою землею.

30 І вони принесуть свої великі скарби дітям ^аЄфрема, Моїм слугам.

31 І границі вічних ^апагор-

16б пп Покаятися, Покаяння.

17а УЗ 13:1; 27:7–8; 88:92.

б Ісая 40:3–5.

в Мал. 3:1.

18а Об. 14:1.

пп Агнець Божий.

б УЗ 84:2.

в Об. 7:1–4.

19а Мт. 25:1–13;

УЗ 33:17–18; 88:92.

пп Друге

пришестя Ісуса Христа.

б пп Молодий.

20а Зах. 14:4;

УЗ 45:48–53.

21а Йоїл 4:16; Ам. 1:2.

б Ісая 2:2–4.

22а Єз. 43:2; Об. 1:15;

УЗ 110:3.

б Пс. 77:19;

Об. 14:2.

в Суд. 5:5;

Ісая 40:4; 64:1;

Об. 16:20;

УЗ 49:23; 109:74.

23а Об. 6:14.

24а пп Єрусалим.

б Бут. 10:25.

пп Земля—

Розділення землі.

25а пп Ісус Христос— Тисячолітнє царювання Христа.

26а Єр. 16:14–15;

УЗ 110:11.

пп Ізраїль—

Десять загублених колін Ізраїля.

27а Ісая 11:15–16;

2 Неф. 21:16.

29а Ісая 35:6–7.

30а Зах. 10:7–12.

пп Єфрем—Коліно Єфрема.

31а Бут. 49:26.

бів затремтять від їхньої присутності.

32 І там вони впадуть, і їх буде увінчано славою, саме в Сіоні, руками слуг Господа, саме руками дітей Єфрема.

33 І їх буде сповнено ^апіснями вічної радості.

34 Ось, таким є благословення вічного Бога ^аколінам Ізраїля, і рясніші благословення—на голову ^бЄфрема та його побратимів.

35 А також тих, хто з коліна ^аЮди, після їхніх скорбот, буде освячено у ^бсвятості перед Господом, щоб жити їм у Його присутності день і ніч на віки вічні.

36 І тепер, істинно каже Господь, щоб це стало відомим серед вас, о жителі землі, Я послав Мого ^аангела, який летить серед неба, і має вічну ^бєвангелію, який являвся декому і ввірив її людині, який явиться багатьом, які живуть на землі.

37 І цю ^аєвангелію буде ^бпроповідувано ^бкожному народу, і коліну, і язичку, і людям.

38 І слуги Бога підуть повсюди, говорячи гучним голосом: Бійтеся Бога і віддавайте славу Йому, бо година Його суду настала;

39 І ^апоклоняйтеся Тому, Хто зробив небеса, і землю, і море, і джерела вод—

40 Прикликаючи ім'я Господа вдень і вночі, кажучи: О, коли б небеса Ти ^ароздер і зійшов, щоб перед присутністю Твоею розтопилися б гори.

41 І це буде відповіддю на їхні голови; бо присутність Господа буде як вогонь, що розтоплює, що горить, і як вогонь, від якого води ^акиплять.

42 О Господи, Ти зійдеш, щоб ім'я Твоє стало відомим Твоїм ворогам, і в присутності Твоїй затремтять усі народи—

43 Коли Ти вчиниш страшне, чого вони не чекали;

44 Так, коли Ти зійдеш і в присутності Твоїй розтопляться гори, Ти ^азустрінеш того, хто радіє і праведність чинить, хто на дорогах Твоїх пам'ятає тебе.

45 Бо від початку світу люди не чули, до вух не доходило, жодне око не бачило, о Боже, крім Тебе, які величні речі Ти ^априготував для того, хто ^бчекає на Тебе.

46 І буде сказано: ^аХто це

33а Ісаїя 35:10; 51:11;
УЗ 66:11.

34а пп Ізраїль—
Дванадцять колін
Ізраїля.

б Бут. 48:14–20;
1 Хр. 5:1–2;
Етер 13:7–10.

35а пп Юда—Коліно
Юди.

б пп Святість.

36а Об. 14:6–7;
УЗ 20:5–12.

б пп Відновлення
євангелії.

37а пп Євангелія.

б пп Місіонерська
робота;

Проповідувати.
в УЗ 42:58.

39а пп Поклоніння,
Поклонятися.

40а Ісаїя 64:1–2.

41а Йов 41:23.

44а 1 Сол. 4:15–18.

45а Ісаїя 64:4;

1 Кор. 2:9.

б Плач 3:25;

2 Неф. 6:7, 13.

46а Ісаїя 63:1–2.

бгряде від Бога в небесах у червоному одязі; так, з країв невідомих, зодягнений у Своє славне вбрання, гряде у величї Своєї сили?

47 А Він скаже: Я є Той, Хто говорить у праведності, владний спасати.

48 І Господь буде червоним у своєму вбранні, а одяг Його—як у того, хто топче в чавилі.

49 І такою великою буде слава Його присутності, що сонце сховає своє обличчя від сорому, і місяць утримає своє світло, і зірки буде скинуто з їхніх місць.

50 І Його голос буде чути: Сам один Я чавило топтав і приніс суд на всіх людей; і не було нікого зі Мною;

51 І Я чавив їх у люті Своїй, і Я топтав їх у гніві Своім, і бризкав їхньою кров'ю на одягу Мою, і Я поплямив увесь одяг Мій; бо то був день помсти—у серці Моїм.

52 А тепер настав рік Моїх викуплених; і згадуватимуть вони любовну доброту свого Господа і все, чим Він наділив їх у Своїй ласці і згідно зі

Своєю любовною добротою, на віки вічні.

53 У всякому утиску їхньому тісно було і Йому, і ангел присутності Його їх спасав; і любов'ю Своєю, і Своїм співчуттям Він викупив їх, і їх підніс і носив їх усі дні в давнину;

54 Так, і також Енох, і ті, хто були з ним; пророки, які були до нього; і також Ной, і ті, хто були до нього; і також Мойсей, і ті, хто були до нього;

55 І від Мойсея до Іллі, і від Іллі до Івана, які були з Христом у Його воскресінні, і святі апостоли, з Авраамом, Ісаком та Яковом будуть у присутності Агнця.

56 І могили святих буде відкрито; і вони вийдуть і стануть праворуч Агнця, коли Він стоятиме на Горі Сіон, і над Святим містом, Новим Єрусалимом; і вони співатимуть пісню Агнця день і ніч віки вічні.

57 І з цієї причини, щоб люди могли стати причасниками слав, які має бути відкрито, Господь послав повноту Своєї євангелії, Свій

46б пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

48а Бут. 49:11–12;
Лк. 22:44;
Об. 19:11–15;
пдс, Об. 19:15;
Мос. 3:7;
УЗ 19:18.

49а Ісая 13:10; 24:23;
УЗ 45:42; 88:87.

50а Ісая 63:2–3;
УЗ 76:107; 88:106.

51а Лев. 8:30.

53а Ісая 63:4–9.

б пп Милосердя.

в пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.

54а пп Енох.

б пп Ной, біблійний
патріарх.

в пп Мойсей.

55а пп Воскресіння.

56а УЗ 29:13.

б пп Святий, Свята.

в УЗ 45:45–46;

88:96–97.

г Мт. 25:33–34.

д Ісая 24:23; Об. 14:1;
УЗ 76:66; 84:2,
98–102.

е пп Новий
Єрусалим.

є Об. 15:3;
УЗ 84:98–102.

ж пп Агнець Божий.

57а пп Ступені слави.

б пп Євангелія.

вічний завіт, пояснюючи в ясності й простоті—

58 Щоб підготувати слабких до того, що приходить на землю, і для Господнього доручення в той день, коли ^аслабкі присоромлять мудрих, а ^бмалий народ стане сильним, і ^вдвоє змусять десятки тисяч утікати.

59 І через слабких землі Господь ^амолотитиме народи силою Свого Духа.

60 І для цього було дано ці заповіді; було наказано утримувати їх від світу в той день, коли їх було дано, але тепер вони мають ^апіти до ^бвсієї плоті—

61 І це згідно з задумом і волею Господа, Який править над усією плоттю.

62 І тому, хто ^акається й ^босвячує Себе перед Господом, буде дано ^ввічне життя.

63 А над тими, що не ^апри-
слухаються до голосу Господа, буде виповнено те, що було написано пророком Мойсеєм, що їх буде ^бвідсічено з-посеред людей.

64 І також те, що було написано пророком ^аМалахією: Бо ось, наступає той ^бдень, що ^впалає, як піч, і стануть

усі гордовиті, так, усі, хто чинить злочестиво, стернею; і спалить їх день той, який настає, каже Господь Саваот, Який не позоставить їм кореня, ані віти.

65 Тож, такою буде їм відповідь Господа:

66 У той день, коли Я прийшов до Своїх, жодна людина з вас не ^априйняла Мене, і вас було вигнано.

67 Коли Я кликав знову, жоден з вас не відповів; однак насправді ні Моя ^арука короткою зовсім не стала, щоб не міг Я викупляти, ні Моя ^бсила рятувати.

68 Ось, докором Своїм Я ^ави-
сушую море. Обертаю Я ріки в пустиню; їхня риба гниє та вмирає із спраги.

69 Небеса зодягаю Я в темряву і покриттям їхнім верету чиню.

70 З Моєї руки ^аоце станеться вам—ви будете в муках лежати.

71 Слушайте і знайте, немає жодного, хто б вас визволив; бо ви не послушалися Мого голосу, коли Я кликав вас з небес; ви не повірили Моїм слугам, і коли їх було ^апослано до вас, ви не прийняли їх.

58а Мт. 11:25;
1 Кор. 1:27;
Ал. 32:23; 37:6–7.
б Ісая 60:22.
в Повтор. 32:29–30.
59а Мих. 4:11–13.
60а Уз 104:58–59.
б Уз 1:2.
62а пп Покаятися,
Покаяння.
б Уз 88:74.
пп Освячення.

в пп Вічне життя.
63а пп Слухати.
б Дії 3:22–23;
1 Неф. 22:20–21;
3 Неф. 20:23; 21:11;
Уз 1:14;
ДС—Іст. 1:40.
64а Мал. 4:1.
пп Малахія.
б ДС—Іст. 1:36–37.
в Ісая 66:15–16;
1 Неф. 22:15;

3 Неф. 25:1;
Уз 29:9; 64:24.
пп Земля—
Очищення землі.
66а Іван 1:11.
67а 2 Неф. 28:32.
б Ісая 50:2; 2 Неф. 7:2.
68а Вих. 14:21;
Єр. 3:14–17.
70а Ісая 50:11.
71а 2 Хр. 36:15–16;
Єр. 44:4–5.

72 Тож, вони “запечатали свідчення і зв’язали закон, і вас було передано темряві.
73 Ці підуть у зовнішню тем-

ряву, де “плач, і голосіння, і скрегіт зубів.
74 Ось, Господь Бог ваш сказав це. Амінь.

РОЗДІЛ 134

Декларація віросповідання стосовно урядів і законів взагалі, прийнята одноставним голосуванням на генеральному зібранні Церкви, що проходилося в Кертленді, штат Огайо, 17 серпня 1835 року (History of the Church, 2:247–249). Нагодою стали збори церковних провідників, які зібралися для обговорення запропонованого змісту першого видання книги Учення і Завіти. У той час цій декларації було дано таку передмову: “Щоб ставлення нашого віросповідання до земних урядів і законів взагалі не тлумачили неправильно і не розуміли неправильно, ми вважаємо за належне викласти наприкінці цієї книги нашу думку щодо цього” (History of the Church, 2:247).

1–4, Уряди мають оберігати свободу совісті й поклоніння; 5–8, Усі люди мають підтримувати свої уряди і поважати й шанувати закон; 9–10, Релігійні спільноти не повинні виконувати роль цивільної влади; 11–12, Людей виправдано в самозахисті і захисті свого майна.

МИ віримо, що “уряди було запроваджено Богом на благо людини і що Він покладає на людей ^бвідповідальність за їхні вчинки по відношенню до них, як у законотворчості, так і у нагляді за виконанням закону, заради блага і безпеки суспільства.

2 Ми віримо, що жодний уряд не може мирно існува-

ти, якщо не встановлено і не зберігаються в непорушності такі закони, які уможливають для кожної особи “вільний вияв свободи ^бсовісті, право на власність і на розпорядження нею, а також на “захист життя.

3 Ми віримо, що всі уряди за необхідністю мають потребу в державних “службовцях і урядовцях для нагляду за виконанням виданих ними законів; і що таких, які будуть виконувати закон у рівноправності й справедливості, слід шукати й підтримувати голосом народу, якщо це республіка, або волею монарха.

4 Ми віримо, що релігію встановлено Богом і що люди відповідальні перед Ним,

72а Ісаїя 8:16–20.

73а Мт. 8:11–12;

Лк. 13:28; УЗ 19:5.

пп Темрява,

духовна; Пекло.

134 1а УЗ 98:4–7;

УВ 1:12.

б пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

2а пп Свобода вибору.

б пп Сумління.

в УЗ 42:18–19.

3а УЗ 98:8–10.

і тільки перед Ним, за те, як вони її сповідують, якщо їхні релігійні погляди не схиляють їх до порушення прав і свобод інших; але ми не віримо в те, що людський закон має право втручатися у визначення правил "поклоніння, щоб зв'язувати совість людей, ані диктувати форми публічного та приватного богослужіння; що цивільний урядовець має стримувати злочинність, але ніколи не контролювати совість; має карати провину, але ніколи не придушувати свободу душі.

5 Ми віримо, що всі люди зобов'язані підтримувати й захищати уряди тих країн, де вони живуть, маючи в законах цих урядів захист своїх невід'ємних і невідчужених прав; і що заклик до заколоту і "бунт є неприйнятними для кожного громадянина, якого захищено таким чином, і мають каратися відповідно; і що всі уряди мають право встановлювати такі закони, які, на їхній розсуд, найкраще розраховані на захист інтересів народу, але які, у той самий час, зберігають святість свободи совісті.

6 Ми віримо, що кожному людину слід шанувати на її посаді, правителів та урядовців, як таких, кого було поставлено для захисту безвинних і покарання винних; і щоб до "законів усі люди обов'язково

мали повагу і шану, оскільки без них мир і гармонію буде витіснено анархією та терором; людські закони встановлено саме для того, щоб регулювати наші інтереси як окремих людей і як народів, між людиною і людиною; а божественні закони, дані з небес, приписують правила того, що стосується духовного, для віри й поклоніння; за ті та інші людина відповідає перед своїм Творцем.

7 Ми віримо, що правителі, держави й уряди мають право і зобов'язані запроваджувати закони для захисту всіх громадян у їхньому вільному сповіданні своїх релігійних вірувань; але ми не віримо, що вони мають справедливе право позбавляти громадян цього привілею або обмежувати їх у їхніх поглядах, якщо виявляється увага і благоговіння до законів і якщо такі релігійні погляди не виправдовують заклик до заколоту чи змову.

8 Ми віримо, що скоєння злочину має "каратися відповідно до природи порушення; щоб убивство, зрада, грабїж, крадіжка і порушення миру в суспільстві в усіх прояхах, каралися за характером злочину і мірою зла, яке нагромаджується серед людей, за законами уряду тієї країни, де порушення скоєно; а заради миру в суспільстві і

4а Ал. 21:21–22;
УВ 1:11.
пп Поклоніння,

Поклонятися.
5а УВ 1:12.
пп Бунт.

6а УЗ 58:21; 88:34.
8а Ал. 30:7–11;
УЗ 42:84–87.

спокою всі люди мають пропонувати свою допомогу і використовувати свої сили для притягнення порушників добрих законів до покарання.

9 Ми не віримо в справедливість зміщування релігійного впливу і цивільного врядування, коли одна релігійна спільнота підтримується, а інша обмежується у своїх духовних привілеях, і особисті права її членів як громадян заперечуються.

10 Ми віримо, що всі релігійні спільноти мають право розбиратися зі своїми членами за неправильну поведінку, згідно з правилами і порядками таких спільнот за умови, що такі міри будуть застосовуватися заради товаришування і доброго становища; але ми не віримо в те, що будь-яка релігійна спільнота має повноваження судити людей в їхньому праві на власність чи життя, забираючи у них земні блага, або погрожуючи смертю чи каліцтвом, або застосовуючи до них будь-яке фізичне покарання. Вони можуть тільки "відлучати їх від своєї спільноти і позбавляти їх свого товаришування.

11 Ми віримо, що люди мають звертатися до цивільного закону для відшкодування за

усі несправедливості й образи, якщо скривджено особу, якщо порушено право на власність чи завдано шкоди репутації, де існують такі закони, які це захищатимуть; але ми віримо, що всіх людей виправдано в самозахисті, у захисті своїх друзів, і власності, і уряду від беззаконних нападів і вторгнень будь-яких осіб у часи гострої потреби, де неможливо негайно звернутися до законів і отримати допомогу.

12 Ми віримо, що справедливо "проповідувати євангелію народам землі й попереджати праведних спасати себе від тлінності світу; але ми не віримо, що правильним є втручатися в життя підневільних слуг, або проповідувати їм євангелію, або христити їх всупереч волі й бажанню їхніх господарів, або мати з ними недозволені стосунки, або впливати на них найменшою мірою, щоб викликати їхнє незадоволення своїм положенням у цьому житті, таким чином піддаючи ризику життя людей; ми віримо, що таке втручання є незаконним і несправедливим, а також небезпечним для спокою кожного уряду, який дозволяє тримати людину в поневоленні.

10а пп Відлучення від Церкви.

12а пп Місіонерська робота;

Проповідувати.

РОЗДІЛ 135

Мученицька смерть пророка Джозефа Сміта та його брата, патріарха Гайрума Сміта, у Картеджі, штат Іллінойс, 27 червня 1844 року (History of the Church, 6:629–631). Цей документ було написано старійшиною Джоном Тейлором з Ради Дванадцятьох, який був свідком цих подій.

1–2, Джозеф та Гайрум приймають мученицьку смерть у Картеджській в'язниці; 3, Проголошується виняткове зазначенням положення Пророка; 4–7, Їхня невинна кров свідчить про істинність та божественність цієї роботи.

ЗАПЕЧАТУЮЧИ свідчення цієї книги та Книги Мормона, ми повідомляємо про мученицьку смерть пророка Джозефа Сміта та патріарха Гайрума Сміта. Їх було застрелено в Картеджській в'язниці 27 червня 1844 року біля п'ятої години пополудні бандою озброєної черні з розмальованими обличчями, числом від 150 до 200 чоловік. Гайрума було застрелено першим, і він, повільно повалився, вигукнувши: *Я помираю!* Джозеф намагався вистрибнути з вікна і був застрелений, вигукнувши: *О Господи Боже мій!* Уже в мертвих, у них з люттю стріляли і всадили в кожного по чотири кулі.

2 Джон Тейлор та Уїллард

Річардс, двоє з Дванадцятьох, були єдиними, хто знаходився в кімнаті на той час; першого було тяжко поранено чотирма кулями, але він згодом видужав; другий, завдяки Божому провидінню, врятувався, що й в одязі не залишилося жодної дірки.

3 Джозеф Сміт, Пророк і Провидець Господа, зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі, окрім Самого Ісуса. За короткий проміжок часу в двадцять років він явив світу Книгу Мормона, яку він переклав даром та силою Бога, і через нього її видали на двох континентах; він послав повноту вічної євангелії, яку вміщено в неї, до чотирьох частин світу; він явив одкровення і заповіді, з яких складається ця книга Учення і Завітів, та багато інших мудрих документів і настанов для блага дітей людських; він зібрав багато тисяч святих останніх днів, заснував велике місто і залишив славу та

135 1a УЗ 5:22; 6:30.

пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.
б пп Сміт,
Джозеф мол.

в пп Картеджська
в'язниця (США).
г пп Сміт, Гайрум.
2а пп Тейлор, Джон.
3а пп Пророк.
б пп Провидець.

в УЗ 35:17; 42:12.

пп Відновлення
євангелії.
г пп Наву, Іллінойс
(США).

ймення, які не знищити. Він жив велично і загинув велично в очах Бога і свого народу; і як більшість з Господніх помазаників у давнину, запечатав свою місію і свої діяння своєю власною ⁹кров'ю; і так само його брат Гайрум. У житті вони були нерозлучні, і в смерті їх не розділено!

4 Коли Джозеф вирушав до Картеджа віддати себе так званим вимогам закону, за два чи три дні до його вбивства, він сказав: Я йду, як “ягня на заклання; але я спокійний, наче літній ранок; моя совість чиста від провин перед Богом і перед усіма людьми. Я помру безвинним, і про мене ще скажуть—його було вбито холоднокрівно.— Того ж ранку, після того як Гайрум приготувався до подорожі,—чи слід сказати, на заклання?—так, бо так це й було—він прочитав наступний абзац, ближче до кінця дванадцятого розділу Етера в Книзі Мормона, і загнув сторінку на цьому місці:

5 І сталося, що я молився Господові, аби Він дав Іновірям благодать, щоб вони мали милосердя. І сталося, що Господь сказав мені: Якщо вони не мають милосердя, це не має для тебе значення, бо ти був вірним; ось чому твоїй одяг буде “очищено. І тому, що ти бачив свою слабкість, тебе буде зроблено настільки сильним, що будеш ти

сидіти на місці, яке Я приготував в оселях Мого Батька. І ось я . . . прощаюся з Іновірями, так, і також з моїми братами, яких я люблю, до тих пір, коли ми зустрінемося перед ⁶місцем суду Христа, де всі люди будуть знати, що мій одяг не заплямований вашою кров'ю.” “Заповідачі тепер мертві, і їхній заповіт тепер в силі.

6 Гайруму Сміту виповнилося сорок чотири в лютому 1844 року, а Джозефу Сміту виповнилося тридцять вісім у грудні 1843 року; і відтепер їхні імена будуть числитися серед мучеників за віру; і читачеві з кожного народу нагадуватимуть, що принесення—заради спасіння занепалого світу—Книги Мормона і цієї книги Учення і Заповітів Церкви коштувало найкращої крові дев'ятнадцятого століття; і якщо вогонь може спалити “зелене дерево заради слави Бога, то з якою легкістю він спалить сухі дерева, щоб очистити виноградник від гнилі. Вони жили для слави; вони загинули для слави; і слава є їхньою вічною винагородою. З віку у вік переходитимуть їхні імена до нащадків, як самоцвіти для освячених.

7 Вони не були винними в жодному злочині, як це часто доводилося раніше, і ув'язненими були тільки через змову зрадників і злочести-

3д Євр. 9:16–17;
УЗ 136:39.
4а Ісая 53:7.

5а УЗ 88:74–75.
б Етер 12:36–38.
в Євр. 9:16–17.

6а Лк. 23:31.

вих людей; і їхня безвинна кров на підлозі Картеджської в'язниці є великою печаткою, прикладеною до "Мормонізму", яку не скасувати жодному суду на землі, і їхня безвинна кров на щиті герба штату Іллінойс разом з порушенням штатом обіцанням, що його дав губернатор, є свідченням істинності вічної євангелії, яке цілий світ не в змозі запечечити; і їхня безвинна кров на

прапорі свободи і на Великій хартії вольностей Сполучених Штатів Америки є посланцем релігії Ісуса Христа, яка торкнеться серцець чесних людей серед усіх народів; і їхня безвинна кров разом з безвинною кров'ю всіх мучеників під "жертвником, що його бачив Іван, волатимуть до Господа Саваота, доки Він не помститься за цю кров на землі. Амінь.

РОЗДІЛ 136

Слово і воля Господа, передана через Президента Бригама Янга в Уінтер Квотерз, у Таборі Ізраїля на території племені Омаха, на західному березі ріки Міссурі, біля Каунсіл Блафс, штат Айова (Journal History of the Church, [Історія Церкви у щоденниках] 14 січня 1847 року).

1–16, Пояснюється, як має бути організовано Табір Ізраїля для мандрів на захід; 17–27, Святим заповідано жити за численними євангельськими нормами; 28–33, Святим слід співати, танцювати, молитися і вчитися мудрості; 34–42, Пророків убито, щоб їх було вшановано, а злочестивих засуджено.

СЛОВО і Воля Господа стосовно Табору Ізраїля у його мандрах на Захід:

2 Нехай усіх людей "Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і тих, хто подорожує з ними, буде організовано в групи з завітом та обіцанням

дотримуватися всіх заповідей і статутів Господа Бога нашого.

3 Нехай ці групи буде організовано з "сотниками, п'ятдесятниками й десятниками, з президентом і його двома радниками на чолі, під головуванням Дванадцятьох ⁶Апостолів.

4 І це буде нашим ^азавітом—що ми ^бходитимемо в усіх ^вобрядках Господа.

5 Нехай кожна група забезпечить себе всіма запрягами, фургонами, провізією, одягом та іншими предметами першої необхідності, якими тільки можливо, для мандрів.

7а Об. 6:9.
136 2а пп Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

3а Вих. 18:21–26.
б пп Апостол.
4а пп Завіт.
б пп Ходити, ходити

з Богом.
в пп Обряди.

6 Коли групи буде організовано, нехай вони щосили торують шлях, аби підготувати його для тих, хто має затриматися.

7 Нехай кожна група, зі своїми командувачами і президентами, вирішує, скільки людей зможе вирушити наступної весни; потім оберіть достатню кількість фізично спроможних і досвідчених чоловіків, щоб узяти запряги, насіння й сільськогосподарське знаряддя і вирушити піонерами, щоб підготуватися до весняного посіву.

8 Нехай кожна група візьме на себе стільки ^абідних, ^будів, ^вбезбатченків і сімей тих, хто пішов у військо, щоб це в рівних частинах відповідало дивідендам від власності загонів, щоб волення вдів і безбатченків не доходило до вух Господа проти цього народу.

9 Нехай кожний загін підготує будинки і поля для вирощування зерна для тих, хто має залишитися на цей сезон; і такою є воля Господа стосовно Його народу.

10 Нехай кожна людина використає весь свій вплив і майно, щоб переселити цих людей на те місце, де Господь розмістить ^акіл Сіону.

11 І якщо ви зробите це з чистим серцем, у всій вірності, вас буде ^аблагословлено;

вас буде благословлено у ваших отарах, і ваших стадах, і на ваших полях, і у ваших домах, і у ваших сім'ях.

12 Нехай Мої слуги Езра Т. Бенсон і Ерастус Сноу організують групу.

13 І нехай Мої слуги Орсон Пратт і Уілфорд Вудрафф організують групу.

14 Також нехай Мої слуги Емеса Лайман і Джордж А. Сміт організують групу.

15 І призначать президентів, і сотників, і п'ятидесятників, і десятників.

16 І нехай Мої слуги, яких було призначено, підуть і навчать святих цій Моїй волі, щоб вони могли бути готові вирушити до землі миру.

17 Ідіть своїм шляхом і робіть те, що Я сказав вам, і не бійтеся своїх ворогів; бо вони не матимуть сили зупинити Мою роботу.

18 Сіон буде ^авикуплено у Мій належний час.

19 І якщо хто-небудь шукатиме собі величі й не шукатиме Моєї ^апоради, він не матиме сили, і його безглуздя буде явлено.

20 Шукайте; і ^адотримуйтеся усіх своїх обітниць один перед одним; і не ^бжадайте того, що належить брату вашому.

21 ^аУтримуйтеся від зла призивати ім'я Господа надаремно, бо Я є Господь Бог ваш,

8а пп Бідний, Бідні.
б пп Вдова.
в Як. 1:27;
3 Неф. 24:5.
10а пп Кіл.

11а Повтор. 28:1–14.
пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.
18а УЗ 100:13.

19а пп Порада.
20а пп Чесний, Чесність.
б пп Задрити,
Задристь.
21а пп Богохульство.

саме ^бБог ваших батьків, Бог Авраама, і Ісаака, і Якова.

22 “Я є Той, Хто вивів дітей Ізраїля з землі Єгипту; і Мою руку простерто в останні дні, щоб ^бспастися Мій народ, Ізраїль.

23 Припиніть ^асперечатися один з одним; припиніть говорити ^бзле один про одного.

24 Припиніть ^апияцтво; і нехай слова ваші вестимуть до ^бнаставлення один одного.

25 Якщо ти позичаєш у свого ближнього, ти маєш повернути те, що ти ^апозичив; а якщо ти не можеш віддати, тоді йди негайно і скажи це своєму ближньому, щоб він не засудив тебе.

26 Якщо ти знайдеш те, що твій ближній ^азагубив, ти старанно шукатимеш, доки не повернеш це йому.

27 Будь ^астаранним у збереженні того, що ти маєш, щоб бути мудрим ^буправителем; бо це є вільний дар від Господа Бога твого, а ти є Його управителем.

28 Якщо тобі весело, хвали Господа ^аспівом, музикою,

танцями і ^бмолитвою хвали й ^бдякування.

29 Якщо тобі ^асумно, звернись до Господа Бога твого з благанням, щоб ваші душі могли ^бзрадіти.

30 Не бійся своїх ворогів, бо вони в Моїх руках і Я зроблю з ними, як Мені буде завгодно.

31 Мій народ має бути ^авипробуваним у всьому, щоб йому приготуватися до отримання ^бслави, яку Я маю для нього, саме слави Сіону; і той, хто не витримає ^апокарання, не гідний Мого царства.

32 Нехай той, хто в невігластві, учиться ^амудрості, ^бупокорюючи себе і прикликаючи Господа Бога свого, щоб його очі могло бути відкрито, щоб він міг бачити, а його вуха було відкрито, щоб він міг чути;

33 Бо Мій ^аДух послано у світ, щоб просвітити смиренних і впокорених, і для засудження безбожних.

34 Ваші брати відкинули вас і ваше свідчення, саме народ, що ^авигнав вас;

35 А тепер приходить день їхнього нещастя, саме дні

21^б Вих. 3:6; 1 Неф. 19:10.

22^а Вих. 13:18; Єр. 2:5–7;

1 Неф. 5:15; Ал. 36:28.

пп Єгова.

^б Єр. 30:10;

Єз. 20:33–34;

УЗ 38:33.

23^а 3 Неф. 11:29–30.

пп Суперечка.

^б УЗ 20:54.

пп Лихослів'я.

24^а пп Слово мудрості.

^б УЗ 108:7.

25^а Пс. 37:21; Мос. 4:28.

пп Борг; Чесний, Чесність.

26^а Лев. 5:23;

Повтор. 22:3.

27^а пп Старанність.

^б пп Управитель, Управительство.

28^а пп Співати.

^б пп Молитва.

^в 2 Хр. 5:13;

УЗ 59:15–16.

пп Вдячні,

Дякування,

Подяка.

29^а 2 Сам. 22:7.

^б пп Радість.

31^а УЗ 101:4. пп Лихо.

^б Рим. 8:18;

УЗ 58:3–4.

пп Слава.

^в пп Карати,

Покарання.

32^а пп Мудрість.

^б пп Упокоритися,

Покірність.

33^а пп Святий Дух.

34^а пп Переслідувати,

Переслідування.

скорботи, як для жінки, в якій починаються породільні муки; і їхня скорбота буде великою, якщо вони швидко не покаються, так, дуже швидко.

36 Бо вони вбили пророків і тих, кого було послано до них; і вони пролили невинну кров, яка волає проти них із землі.

37 Отже, не дивуйтеся цьому, бо ви ще не "чисті, ви ще не можете знести Мою славу; але ви побачите її, якщо будете вірними у виконанні всіх Моїх слів, які Я ^бдавав вам, від днів Адама до Авраама, від Авраама до Мойсея, від Мойсея до Ісуса та Його апостолів, і від Ісуса та Його апостолів до Джозефа Сміта, якого покликав Я через Моїх "ангелів, Моїх священнослужителів і Своїм власним голосом з небес, виконувати Мою роботу,

38 Основу якої він дійсно за-

клав, і був вірним; і Я забрав його до Себе.

39 Багато хто дивувався через його смерть; але було необхідно, щоб він "запечатав своє ^бсвідчення власною "кров'ю, щоб його могло бути вшановано, а злочестивих могло бути засуджено.

40 Хіба не визволяв Я вас від ваших "ворогів, за винятком тих випадків, коли залишав свідчення Свого імені?

41 Отже тепер, прислухайтесь, о ви, народ Моєї "Церкви; і ви, старійшини, слухайте разом; ви отримали Моє ^бцарство.

42 Будьте старанними у дотриманні всіх Моїх заповідей, щоб засудження не зійшли на вас, і щоб ваша віра не підвела вас, і щоб ваші вороги не перемогли вас. Отже, на цей час Я не даю вам більше нічого. Амінь і амінь.

РОЗДІЛ 137

Видіння, дане пророку Джозефу Сміту у храмі в Кертленді, штат Огайо, 21 січня 1836 року (History of the Church, 2:380–381). Нагодою стало виконання обрядів ендаументу, як їх було відкрито на той час.

1–6, Пророк бачить свого брата Авріна в цілестіальному царстві; 7–9, Відкрито учення про

спасіння для мертвих; 10, Усі діти спасенні в цілестіальному царстві.

37а пп Чистий, Чистота.

б Гел. 8:18.

в Об. 14:6;

УЗ 110:11–16;

128:19–21;

ДС—Іст. 1:30–47.

39а Мос. 17:20; УЗ 135:3.

б пп Свідок,
Свідчення.

в пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.

40а Вих. 23:22;

УЗ 8:4; 105:15.

41а пп Церква Ісуса
Христа.

б Дан. 7:27.

137 1а Дії 7:55–56;

1 Неф. 1:8;

Гел. 5:45–49;

ДС—Іст. 1:43.

“НЕБЕСА було відкрито над нами, і я побачив ^бцелестіальне царство Бога і славу Його, чи то в ^атілі, чи поза ним, я не можу сказати.

2 Я побачив незрівнянну красу ^аворіт, через які спадкоємці цього царства входитимуть, і були вони, наче ^бязики полум'я, що утворювали коло;

3 Також ^аполум'яний престол Бога, на якому сиділи ^бБатько і ^бСин.

4 Я побачив прекрасні влиці того царства, які мали такий вигляд, ніби їх було устелено ^азолотом.

5 Я бачив Батька ^аАдама і ^бАвраама; і мого ^ббатька та мою ^бматір; мого брата ^бАлвіна, який давно вже на той час спочив;

6 І дивувався, як це так, що він отримав ^ауспадкування в цьому царстві, оскільки він

пішов з життя до того, як Господь простяг Свою руку, щоб зібрати Ізраїль ^бвдруге, і його не було ^ахрищено на відпущення гріхів.

7 Тоді зійшов ^аголос Господа до мене, кажучи: Усі, хто померли, ^бне пізнавши цієї євангелії, хто прийняв би її, якби їм було дозволено залишитися, будуть ^бспадкоємцями ^ацелестіального царства Бога;

8 Також усі, хто помиратиме відтепер, не пізнавши її, хто ^априйняв би її усім своїм серцем, будуть спадкоємцями цього царства.

9 Бо Я, Господь, ^асудитиму всіх людей згідно з їхніми ^бдіяннями, згідно з ^ббажанням їхніх сердець.

10 І я також бачив, що всі діти, які померли до того, як досягли ^ароків підзвітності, є ^бспасенними в целестіальному царстві небесному.

1б пп Целестіальна слава.

в 2 Кор. 12:2–4;

1 Неф. 11:1;

Мойс. 1:11.

2а 2 Неф. 9:41; 31:17.

б Вих. 24:17;

Ісая 33:14–15;

Гел. 5:23;

УЗ 130:7.

3а Ісая 6:1;

Єз. 1:26–28.

б пп Бог, Божество—Бог Батько.

в пп Бог, Божество—Бог Син.

4а Об. 21:21;

УЗ 110:2.

5а пп Адам.

б УЗ 132:29.

пп Авраам.

в УЗ 124:19.

пп Сміт,

Джозеф ст.

г пп Сміт, Люсі Мак.

д ДС—Іст. 1:4.

6а пп Спасіння мертвих.

б Ісая 11:11;

1 Неф. 22:10–12;

Кн. Як. 6:2.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

в Іван 3:3–5;

2 Неф. 9:23;

Етер 4:18–19;

УЗ 76:50–52; 84:74.

пп Хрищення,

Христити.

7а Гел. 5:30.

пп Одкровення.

б пдс, 1 Пет. 4:6;

2 Неф. 9:25–26;

Мос. 15:24.

в УЗ 76:50–70.

г пп Целестіальна слава.

8а Ал. 18:32;

УЗ 6:16.

9а Об. 20:12–13.

пп Суд, Останній.

б пп Діла.

в УЗ 64:34.

пп Серце.

10а пп Звіт,

Підзвітний,

Підзвітність.

б пп Спасіння—

Спасіння дітей.

РОЗДІЛ 138

Видіння, дане Президенту Джозефу Ф. Сміту в Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, 3 жовтня 1918 року. У своєму зверненні на відкритті 89-ої піврічної Генеральної конференції Церкви 4 жовтня 1918 року Президент Сміт проголосив, що він отримав кілька божественних послань протягом попередніх місяців. Одне з них, що стосується відвідування Спасителем духів померлих, поки Його тіло було в могилі, Президент Сміт отримав напередодні. Його було записано негайно після закриття конференції. Тридцять першого жовтня 1918 року його було передано радникам у Першому Президентстві, Раді Двадцятьох і Патріарху, і його було схвалено ними одноставно.

1–10, Президент Джозеф Ф. Сміт розмірковує над писаннями Петра і відвідуванням нашим Господом духовного світу; 11–24, Президент Сміт бачить праведних померлих, що зібралися в раю, і Христове священнослужіння серед них; 25–37, Він бачить, як організовано проповідування євангелії серед духів; 38–52, Він бачить Адама, Єву і багатьох святих пророків у духовному світі, які вважають свій духовний стан до воскресіння неволею; 53–60, Померлі праведники нашої доби продовжують свою працю у світі духів.

ТРЕТЬОГО жовтня тисяча дев'ятсот вісімнадцятого року я сидів у своїй кімнаті, "розмірковуючи над писаннями;

2 І замислившись над великою "спокутною жертвою, що її було принесено Сином

Бога заради ^бвикуплення світу,

3 І над великою й прекрасною "любов'ю, що її було явлено Батьком і Сином у прищесті ^бВикупителя у світ,

4 Щоб через Його "спокуту і через ^бпослушність принципам євангелії людство могло спастися.

5 Поки я був зайнятий цим, мої думки звернулися до писань апостола Петра, адресованих "першим святим, розсіяним скрізь по ^бПонту, Галатії, Каппадокії та іншим частинам Азії, де євангелію проповідували після розп'яття Господа.

6 Я відкрив Біблію і прочитав третій і четвертий розділи Першого послання Петра, і коли я читав, я був глибоко вражений, більше, ніж будь-коли раніше, наступними уривками:

138 1а пп Обдумувати.
2а Мт. 20:28.
пп Спокута,
Спокутувати.
б пп План
Викуплення.

3а Іван 3:16.
пп Любов.
б пп Викупитель.
4а УВ 1:3.
б Мт. 7:21.
пп Послушний,

Послушність,
Слухатися.
5а тобто святих
минулих днів.
б 1 Пет. 1:1.

7 “Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привести нас до Бога, праведний за неправедних, хоч умертвлений тілом, але Духом оживлений,

8 Яким Він і духам, що у “в’язниці були, зійшовши, проповідував;

9 Вони колись непокірливі були, як їх Боже довготерпіння чекало за Ноевих днів, коли будувався ковчег, що в ньому мало, цебто вісім душ, спаслось від води” (1-е Петра 3:18–20).

10 “Бо на те й мертвим звіщувано Євангелію, щоб вони прийняли суд по-людському тілом, але жили по-Божому духом” (1-е Петра 4:6).

11 Поки я роздумував над тим, що “написано, ^бочі мого розуміння було відкрито, і Дух Господа ^азійшов на мене, і я побачив сонми ‘мертвих, малих і великих.

12 І було там зібрано в одному місці незліченне товариство духів ^аправедних, які були ^бвірними у свідченні про Ісуса за свого смертного життя;

13 І хто приніс ^ажертву за подобою великої жертви Сина

Бога і ^бвистраждав в ім’я свого Викупителя.

14 Усі вони пішли із смертного життя, тверді в “надії на славетне ^бвоскресіння через ^аблагодать Бога ‘Батька та Його ^вЄдинонародженого Сина, Ісуса Христа.

15 Я побачив, що вони були сповнені “радістю та втіхою і звеселались разом, тому що день їхнього визволення був поруч.

16 Вони зібралися в очікуванні пришествя Сина Бога в “духовний світ для проголошення їхнього викуплення з ^бпут смерті.

17 Їхній сплячий прах мав “відновитися у свою досконалу форму, ^бкістка до кістки своєї, і жили й плоть на них; ^вдух і тіло мали з’єднатися, щоб ніколи більше не розділятися, щоб вони могли отримати повноту ‘радісті.

18 Поки ця неосяжна безліч очікувала і розмовляла, радіючи годині свого визволення від ланцюгів смерті, Син Бога з’явився, звіщаючи ^асвободу в’язням, які були вірними;

19 І там Він ^апроповідував їм вічну ^бєвангелію, учення

8а Ісаїя 61:1; Лк. 4:18;
УЗ 76:73–74; 88:99.

11а пп Писання—
Цінність Писань.

б Еф. 1:18;
УЗ 76:10, 12, 19.

в Ісаїя 11:2.
г пп Дух.

12а УЗ 76:69–70.
б УЗ 6:13; 51:19;
76:51–53.

13а пп Жертва,
Жертвувати.

б Мт. 5:10–12.

14а Етер 12:4;
Морон. 7:3, 40–44.

пп Надія.
б пп Воскресіння.

в пп Благодать.
г пп Бог, Божество—
Бог Батько.

д пп Єдинонарод-
жений.

15а Ісаїя 51:11;
Ал. 40:12.

16а Лк. 23:43;

Ал. 40:11–12.
пп Рай.

б Морм. 9:13.
17а 2 Неф. 9:10–13.

б Єз. 37:1–14.
в УЗ 93:33–34.

г пп Радість.
18а Ісаїя 61:1.

пп Спасіння
мертвих.

19а УЗ 76:72–74.
б пп Євангелія.

про воскресіння і викуплення людства від ^ападіння і від особистих гріхів за умов ^апокаяння.

20 Але до ^азлочестивих Він не пішов, і серед безбожних і тих, хто не покався, хто ^босквернився, коли був у плоті, Його голос не здіймався;

21 Також і бунтівні, які відкинули свідчення і застереження давніх пророків, не побачили Його присутності і не узріли Його обличчя.

22 Там, де ці були, царювала ^атемрява, але серед праведних був ^бмир;

23 І святі звеселялися у своєму ^авикупленні, і схилили ^бколіна, і признали Сина Бога своїм Викупителем і Визволителем від смерті й ^бланцюгів пекла.

24 Їхні обличчя сяяли, і ^асвітло від присутності Господа було на них, і вони ^бспівали хвалу Його святому імені.

25 Я здивувався, бо я зрозумів, що Спаситель провів біля трьох років у Своєму священнослужінні серед Юдеїв і тих, хто з дому Ізраїля, намагаючись навчити їх вічної євангелії і закликаючи їх до покаяння;

26 І все ж, незважаючи на

Його могутні діяння, і чудеса, і проголошення істини, у великій ^асилі й владі, було тільки декілька, хто прислухався до Його голосу, і радів Його присутності, і отримав спасіння з Його рук.

27 Але Його священнослужіння серед тих, хто був мертвою, було обмежено тим ^акоротким часом, що пройшов між роз'яттям і Його воскресінням;

28 І я здивувався словам Петра,—коли він казав, що Син Бога проповідував духам у в'язниці, які були колись неслухняними, коли Боже довготерпіння чекало їх за Ноевих днів,—і як Він спромігся проповідати тим духам і виконати необхідну роботу серед них за такий короткий час.

29 І коли я дивувався, мої очі було відкрито, і моє розуміння ^аоживилося, і я збагнув, що Господь не пішов особисто серед злочестивих і непокірних, які відкинули істину, навчати їх;

30 Але ось, з-посеред праведних Він організував Свої сили і призначив посланців, зодягнутих ^асилою і повноваженням, і призначив їх іти й нести світло євангелії тим,

19^в пп Падіння Адама і Єви.

^г пп Покаятися, Покаяння.

20^а Ал. 40:13–14.

пп Злочестивість, Злочестиві; Пекло.

^б 1 Неф. 10:21.

22^а пп Темрява,

духовна.

^б пп Мир.

23^а пп План Викуплення.

^б Рим. 14:11;

Мос. 27:31.

^в 2 Неф. 1:13;

Ал. 12:11.

24^а Пс. 104:1–2;

Ісаїя 60:19; Об. 22:5;

ДС—Іст. 1:17.

пп Світло, Світло Христа.

^б пп Співати.

26^а 1 Неф. 11:28.

27^а Мр. 8:31.

29^а УЗ 76:12.

30^а Лк. 24:49.

хто були в ^бтемряві, саме ^авсім духам людським; і таким чином євангелію проповідували мертвим.

31 І вибрані посланці пішли проголошувати ^априйнятний день Господа й оголошувати ^бволю полоненим, яких було зв'язано, саме всім, хто покається у своїх гріхах і прийме євангелію.

32 Таким чином євангелію проповідували тим, хто ^апомер у своїх гріхах, не ^бпізнавши істину, або у провині, відкинувши пророків.

33 Їх було навчено ^авірі в Бога, покаянню від гріха, ^бхрищенню за інших на ^авідпущення гріхів, ^вдару Святого Духа рукопокладанням,

34 І всім іншим принципам євангелії, які було необхідно їм знати, щоб підготуватися для того, аби вони прийняли ^асуд по-людському тілом, але жили по-Божому духом.

35 Отже, це стало відомим серед мертвих, — малих і великих, неправедних і вірних, — що викуплення було

виконано через ^ажертву Сина Божого на ^бхресті.

36 Таким чином їм було повідомлено, що наш Викупитель провів Свій час перебування у світі духів, наставляючи і готуючи духів вірних ^апророків, які свідчили про Нього у плоті;

37 Щоб вони понесли послання викуплення всім мертвим, до яких Він не міг піти особисто, через їхні ^абунт і провину, щоб через священнослужіння Його слуг і вони могли почути Його слова.

38 Серед великих і могутніх, яких було зібрано у цій величезній громаді праведних, був Батько ^аАдам, Старий Днями і батько всіх,

39 І була наша славна Матір ^аЄва, з багатьма своїми вірними дочками, які жили крізь віки і вклонялися істинному і живому Богові.

40 ^аАвель, перший ^бмученик, був там і його брат ^аСиф, один з могутніх, який був точною ^вподобою свого батька Адама.

41 ^аНой, який попереджав про потоп; ^бСим, великий

30б пп Темрява,
духовна.
в УЗ 1:2.

31а Ісая 61:2; Лк. 4:17–19.
б пп Свобода.

32а Іван 8:21–24.
б УЗ 128:5.

пп Знання.

33а УВ 1:4.

пп Віра.

б пп Обряди—
Вікарний обряд;
Хрищення,
Христити—

Хрищення за
мертвих.

в пп Відпущення
гріхів.

г пп Дар Святого
Духа.

34а пп Суд, Останній.

35а Ал. 34:9–16.

пп Жертва,
Жертвувати;
Спокута,
Спокутувати.

б пп Розп'яття; Хрест.

36а УЗ 138:57.

37а УЗ 138:20.

пп Бунт.

38а пп Адам.

39а Мойс. 4:26.

пп Єва.

40а пп Авель.

б пп Мученик,
Мучеництво,
Мученицька смерть.

в пп Сиф.

г Бут. 5:3; Мойс. 6:10.

41а пп Ной, біблійний
патріарх.

б пп Сим.

‘первосвященик; ‘Авраам, батько вірних; ‘Ісаак, ‘Яків і Мойсей, великий ‘законодавець Ізраїля;

42 А також ‘Ісая, який проголосив через пророцтво, що Викупителя було помазано, аби перев’язати зламаних серцем, ‘полоненим звідати свободу, а в’язням відчинити ‘в’язницю,— вони також були там.

43 Більш того, ‘Єзекіїль, якому було показано у видінні велику долину ‘сухих кісток, які мали зодягнутися у плоть, щоб знову встати у ‘воскресінні мертвих як живі душі;

44 ‘Даниїл, який передбачив і провістив установаження ‘царства Божого в останні дні, яке не буде більше ніколи ні знищено, ні віддано іншому народові;

45 ‘Ілля, який був з Мойсеєм на Горі ‘Переображення;

46 І ‘Малахія, пророк, який свідчив про пришествя ‘Іллі,— про кого і Мороній говорив пророкові Джозефу Сміту, проголошуючи, що він має прийти перед настанням

великого й жахливого ‘дня Господа,— вони також були там.

47 Пророк Ілля мав посадити в ‘серця дітей обіцяння, дані їхнім батькам.

48 Провіщаючи велику ‘роботу, яку мають виконувати в ‘храмах Господа в ‘розподілі повноти часів для викуплення мертвих і ‘запечаткування дітей до їхніх батьків, щоб усю землю не було покарано прокляттям і повністю спустошено при Його пришесті.

49 Усі ці та багато інших, саме ‘пророки, які жили серед Нефійців і свідчили про пришествя Сина Бога, змішалися у величезне зібрання й очікували свого визволення,

50 Бо мертві дивилися на довгу відділеність їхніх ‘духів від їхніх тіл, як на ‘неволю.

51 Цих Господь навчав і їм дав ‘силу встати після Свого воскресіння з мертвих, щоб їм увійти в царство Його Батька, аби бути там увінчаними ‘безсмертям і ‘вічним життям,

41*в* пп Первосвященик.

z Бут. 17:1–8.

 пп Авраам.

д Бут. 21:1–5.

 пп Ісаак.

е Бут. 35:9–15.

 пп Яків, син Ісакаві.

є пп Мойсей.

42*а* пп Ісая.

б Ісая 61:1–2.

в пп Пекло.

43*а* пп Єзекіїль.

б Єз. 37:1–14.

в пп Воскресіння.

44*а* пп Даниїл.

б Дан. 2:44–45.

 пп Царство Боже, або Царство Небесне.

45*а* пп Іліяс.

б пп Переображення.

46*а* Мал. 4:5–6;

 ДС—Іст. 1:36–39.

 пп Малахія.

б УЗ 110:13–15.

 пп Ілля.

в пп Друге пришествя Ісуса Христа.

47*а* УЗ 128:17.

48*а* пп Спасіння мертвих.

б пп Храм, Дім Господній.

в пп Розподіл.

z пп Запечатувати, Запечаткування; Сім’я—Вічна сім’я.

49*а* Гел. 8:19–22.

50*а* пп Дух.

б УЗ 45:17.

51*а* 1 Кор. 6:14; Ал. 40:19–21.

б пп Безсмертя, Безсмертний.

в УЗ 29:43.

 пп Вічне життя.

52 І продовжувати з того часу свою працю, як було обіцяно Господом, і бути причасниками всіх ^а“благословень, які зберігалися для тих, хто любить Його.

53 Пророк Джозеф Сміт і мій батько, Гайрум Сміт, Бригам Янг, Джон Тейлор, Уілфорд Вудрафф та інші вибрані духи, яких було ^а“прибережено, щоб вони народилися в повноті часів і взяли участь у закладенні ^б“основ великої роботи останніх днів,

54 У тому числі у зведенні храмів і виконанні в них обрядів для викуплення ^а“мертвих,— вони також були в духовному світі.

55 Я зауважив, що вони були також серед ^а“шляхетних і великих, яких було ^б“вибрано від початку бути правителями в Церкві Божій.

56 Навіть до того, як вони народилися, вони з багатьма іншими отримали свої перші уроки у світі духів, і їх було ^а“підготовлено, щоб народитися в належний ^б“час Господа, щоб трудитися в Його ^а“вино-

граднику для спасіння душ людських.

57 Я бачив, що вірні ^а“старійшини цього розподілу, коли вони залишають це смертне життя, продовжують свою працю в проповідуванні євангелії покаяння й викуплення через жертву Єдинонародженого Сина Божого, серед тих, хто знаходиться в ^б“темряві й у полоні гріха у великому світі духів мертвих.

58 Мертвих, які покаялися, буде ^а“викуплено через послухність ^б“обрядам дому Божого.

59 І після того, як вони розплатяться покаранням за свої провини, і їх буде ^а“омито начисто, вони отримають винагороду згідно з їхніми ^б“діяннями, бо вони є спадкоємцями спасіння.

60 Так було мені відкрито видіння викуплення мертвих, і я складаю свідчення, і я знаю, що це свідчення є ^а“істинним, через благословення нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа, саме так. Амінь.

52a Ісає 64:4; 1 Кор. 2:9; УЗ 14:7.

53a пп Передви-
свячення.
б УЗ 64:33.

54a пп Обряди—
Вікарний обряд.

55a Авр. 3:22–24.
б пп Передви-
свячення.

56a Йов 38:4–7;
Ал. 13:3–7.

б Дії 17:24–27.
в Кн. Як. 6:2–3.

пп Виноградник
Господній.

57a пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).
б пп Пекло.

58a пп Викупляти,
Викуплений,
Викуплення.
б пп Обряди.

59a Ал. 5:17–22.
пп Простити,
Прощати.

б пп Діла.
60a пп Істина.

ОФІЦІЙНА ДЕКЛАРАЦІЯ—1

Усім, кого це може стосуватися:

Із Солт-Лейк-Сіті з політичних мотивів розсилаються повідомлення преси, які поширюються повсюди, і в яких стверджується, що Комісія штату Юта у своїй останній доповіді Секретареві внутрішніх справ голосливо заявляє, що множинні шлюби все ще церемоніально укладаються і що сорок або більше таких шлюбів було укладено в Юті в період з червня цього року, або за останній рік, а також те, що в публічних виступах провідники Церкви навчали про багатожонство, заохочували продовжувати його практикування й наполягали на цьому, —

Отже, як Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, я цим офіційно проголошую, що ці звинувачення є фальсифікованими. Ми не навчаємо багатожонству, або множинним шлюбом, і не дозволяємо жодній особі запроваджувати таку практику, і я заперечую той факт, що сорок або якусь іншу кількість множинних шлюбів було церемоніально укладено за той період у наших храмах або в будь-яких інших місцях на цій Території.

Повідомляють про один випадок, коли заявители голосливо заявляли, що шлюб було укладено в Домі Ендаументу в Солт-Лейк-Сіті навесні 1889 року, але мені не вдалося встановити, хто саме виконував обряд; якщо і було щось подібне зроблено, то без мого відому. Внаслідок цього непідтвердженого випадку Дім Ендаументу, за моїм наказом, було зруйновано негайно.

Оскільки Конгресом було введено в силу закони, що забороняють множинні шлюби, і ці закони судом останньої інстанції було проголошено конституційними, цим я заявляю про свій намір підкоритися тим законам і використати свій вплив на членів Церкви, яку я очолюю, щоб вони чинили так само.

Протягом зазначеного часу в моїх ученнях, адресованих Церкві, або в ученнях моїх соратників не було нічого такого, що б могло небезпідставно тлумачитися як те, що насаджує або заохочує багатожонство; і коли будь-який старійшина Церкви вживає вислови, що вони, як здається, передають будь-яке подібне вчення, йому негайно докоряють. І тепер я публічно заявляю, що моєю порадою святим останніх днів є

утримання від укладення будь-яких шлюбів, заборонених законом країни.

УІЛФОРД ВУДРАФФ
Президент Церкви Ісуса Христа
Святих Останніх Днів.

Президент Лоренцо Сноу запропонував наступне:

Я пропоную, щоб ми, визнаючи Уілфорда Вудраффа Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і єдиною людиною на землі в теперішній час, яка тримає ключі від обрядів запечатування, вважали його цілковито уповноваженим, на підставі його чину, видати Маніфест, який було зачитано для нашого заслуховування і який датовано 24 вересня 1890 року, і щоб ми як Церква, що зібралася на Генеральну конференцію, прийняли його декларацію стосовно можливих шлюбів як офіційну і зобов'язуючу.

Голосування на підтримку вищезазначеної пропозиції було однастайним.

Солт-Лейк Сіті, Юта, 6 жовтня 1890 року.

УРИВКИ З ТРЬОХ ЗВЕРНЕНЬ
ПРЕЗИДЕНТА УІЛФОРДА ВУДРАФФА
СТОСОВНО МАНІФЕСТУ

Господь ніколи не дозволить мені або іншому чоловікові, який обіймає посаду Президента цієї Церкви, звести вас на манівці. Це не заплановано. Цього немає в задумі Бога. Якби я намагався зробити це, Господь усунув би мене з моєї посади, і так само Він вчинить з будь-яким чоловіком, який намагатиметься звести дітей людських на манівці від одкровенень Бога і від їхніх обов'язків. (Шістдесят перша піврічна Генеральна конференція Церкви, понеділок, 6 жовтня 1890 року, Солт-Лейк-Сіті, штат Юта. Повідомлено в *Deseret Evening News*, [Дезерет Івнінг Ньюс], 11 жовтня 1890 року, с. 2).

Немає значення, хто живе, чи хто помирає, чи кого покликано керувати цією Церквою, — вони мають вести її через натхнення від Всемогутнього Бога. Якщо вони не роблять це таким чином, вони взагалі не зможуть цього робити...

Останнім часом я отримував певні одкровення, і я вважаю їх дуже важливими, і я скажу вам те, що Господь сказав мені. Дозвольте звернути вашу увагу на те, що називається маніфестом...

Господь сказав мені поставити питання перед святими останніх днів, і Він також сказав мені, що якщо вони вислухають те, що я скажу їм і дадуть відповідь на питання, поставлене перед ними, через Дух і силу Бога, вони всі дадуть однакову відповідь, і вони всі матимуть однакове ставлення до цього.

Питання таке: Яким шляхом наймудріше слідувати святим останніх днів— продовжувати намагання практикувати множинний шлюб, незважаючи на те, що закони країни проти цього, і протиставивши себе шістдесяті мільйонам людей, і ціною конфіскації та втрати всіх храмів, і припинення всіх обрядів у них, і для живих, і для мертвих, і ув'язнення Першого Президентства і Дванадцятьох, і глав сімей в Церкві, і конфіскації особистого майна людей (усе це само по собі вже поклато б кінець цій практиці); або, після того, що ми зробили і перестраждали через наше вірне дотримання цього принципу, припинити цю практику, і підкоритися закону, і таким чином залишити пророків, апостолів і батьків удома, щоб вони могли наставляти людей і виконувати церковні обов'язки, а також залишити храми в руках святих, щоб вони могли виконувати обряди євангелії для живих і для мертвих?

Господь показав мені у видінні і через одкровення, що саме трапилося б, якби ми не припинили цю практику. Якби ми не припинили її, ви б не мали ніякої користі від... жодного з чоловіків у цьому храмі в Логані; бо всі обряди було б припинено по всій землі Сіону. Заміщення б царювало по всьому Ізраїлю, і багато чоловіків було б ув'язнено. Ця біда спіткала б усю Церкву, і ми були б змушені припинити цю практику. Отже, запитання ось у чому: чи її слід було припинити таким чином, або так, як Господь показав нам, і залишити пророків, і апостолів, і батьків вільними людьми, а храми залишити в руках народу, щоб мертвих можна було викупляти. Велику кількість уже було визволено цим народом з в'язниці в духовному світі, і чи має ця робота продовжуватися або зупинитися? Ось яке запитання я ставлю перед святими останніх днів. Ви маєте судити самі. Я хочу, щоб ви відповіли на нього самі. Я не буду відповідати на нього; але я кажу вам, що це саме ті умови, в яких ми б, як народ, опинилися, якби не пішли тим курсом, який ми обрали.

...Я точно бачив, що б сталося, якби нічого не було зроблено. Цей дух перебував зі мною тривалий час. Але я хочу сказати наступне: мені б довелося випустити з наших рук усі храми; я пішов би сам у в'язницю і дозволив би, щоб усі інші чоловіки пішли туди, якби Бог небес не звелів мені зробити те, що я зробив; і коли час настав і мені було наказано зробити це, усе було ясним для мене. Я звернувся до Господа, і я написав те, що Господь сказав мені написати...

Я залишаю це з вами, щоб ви подумали і поміркували. Господь працює з нами. (Конференція колу в Кеші, що в Логані, штат Юта, неділя, 1 листопада 1891 року. Повідомлено в *Deseret Weekly* [Дезерет Уіклі], 14 листопада 1891 року).

Тепер я скажу вам, що було явлено мені і що Син Божий представив з цього приводу... Усе це сталося б, як Всемогутній Бог живий, якби не було дано цей Маніфест. Отже, Син Божий вирішив представити це Церкві й світові заради здійснення Свого задуму. Господь проголосив установлення Сіону. Він постановив завершення цього храму. Він постановив, що спасіння живих і мертвих буде дано в цих гірських долинах. І Всемогутній Бог постановив, що диявол не зашкодить цьому. Якщо ви це можете зрозуміти, це і є ключ до цього. (З промови на шостій сесії посвячення храму Солт-Лейк-Сіті у квітні 1893 року. Текст богослужінь освячення, архів, Історичний відділ Церкви, Солт-Лейк-Сіті, штат Юта).

ОФІЦІЙНА ДЕКЛАРАЦІЯ—2

Усім, кого це може стосуватися:

Тридцятого вересня 1978 року на 148-ій піврічній Генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів президент Н. Елдон Теннер, перший радник у Першому Президентстві Церкви, представив наступне:

На початку червня цього року Перше Президентство оголосило, що Президентом Спенсером В. Кімболом було отримано одкровення, яким священство й храмові благословення поширюються на всіх гідних членів Церкви чоловічої статі. Президент Кімбол попросив мене повідомити конференції, щоб після того, як він отримав це одкровення, яке прийшло до нього після тривалого обдумування й молитви у священних кімнатах святого храму, він представив його своїм радникам, які прийняли й ухвалили його. Тоді його було представлено Кворуму Дванадцятьох Апостолів, який одноставно ухвалив його, і згодом було представлено всім іншим Генеральним Авторитетам, які також ухвалили його одноставно.

Президент Кімбол попросив мене прочитати зараз цього листа:

Восьме червня 1978 року

Усім генеральним та місцевим чинам священства Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів по всьому світі:

Дорогі брати!

Як очевидці поширення роботи Господа на землі, ми вдячні за те, що люди багатьох народів відгукнулися на послання відновленої євангелії і приєдналися до Церкви у кількості, що постійно зростає. Це, у свою чергу, надихнуло нас поширити на кожного гідного члена Церкви всі привілеї та благословення, які дає євангелія.

Знаючи про обіцяння, дані пророками і президентами Церкви, які були до нас, що у визначений час Божого вічного плану всі наші брати, які є гідними, зможуть отримати священство, і будучи очевидцями вірності тих, хто був позбавлений права мати священство, ми молилися довго й палко заради цих наших вірних братів, провівши багато годин у Верхній кімнаті храму, благаючи у Господа божественного проводу.

Він почув наші молитви і через одкровення ствердив, що прийшов обіцяний з давен день, коли кожний вірний, гідний

чоловік у Церкві може отримати святе священство з владою застосовувати його божественне повноваження і радіти з дорогими йому людьми кожному благословенню, що від нього походить, включаючи благословення храму. Відповідно, усіх гідних членів Церкви чоловічої статі може бути висвячено у священство, незалежно від раси чи кольору шкіри. Провідники священства отримали інструкцію дотримуватися порядку проведення ретельних співбесід з усіма кандидатами на висвячення в Ааронове чи Мелхиседекове священство, щоб переконатися, що вони відповідають установленим нормам гідності.

Ми урочисто проголошуємо, що Господь нині відкрив Свою волю для благословення всіх Своїх дітей по всій землі, які прислухаються до голосу Його повноважних слуг і підготовуються до отримання кожного благословення євангелії.

Щиро ваші,

СПЕНСЕР В. КІМБОЛ

Н. ЕЛДОН ТЕННЕР

МЕРІОН ДЖ. РОМНІ

Перше Президентство

Визнаючи Спенсера В. Кімбола як пророка, провидця, і одкровителя, і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, пропонується, щоб ми як повноважне зібрання прийняли це одкровення як слово і волю Господа. Усі, хто це підтримує, будь ласка, виявіть це підняттям правої руки. Хто не підтримує, виявіть це таким самим чином.

Голосування на підтримку вищезазначеної пропозиції було одним.

Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, 30 вересня 1978 року.

ДОРОГОЦІННА ПЕРЛИНА

ВИБРАНЕ З ОДКРОВЕНЬ, ПЕРЕКЛАДІВ ТА РОЗПОВІДЕЙ

ДЖОЗЕФА СМІТА,

ПЕРШОГО ПРОРОКА, ПРОВИДЦЯ І ОДКРОВИТЕЛЯ

ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА

СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Дорогоцінна Перлина—це збірка вибраних матеріалів, що стосуються багатьох значимих аспектів віри і вчення Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ці твори було написано пророком Джозефом Смітом і надруковано в Церковних періодичних виданнях того часу.

Першу добірку матеріалів під назвою Дорогоцінна Перлина було видано в 1851 році старійшиною Франкліном Д. Річардсом, тоді членом Ради дванадцятьох і президентом Британської місії. Її метою було зробити більш доступними деякі важливі статті, які мали обмежений тираж за часів Джозефа Сміта. Оскільки за чисельністю своїх членів Церква збільшилася по всій Європі та Америці, виникла потреба зробити для них ці твори доступними. Дорогоцінну Перлину почали широко використовувати, і пізніше, згідно з постановою Першого Президентства та Генеральної конференції в Солт-Лейк-Сіті 10 жовтня 1880 року, вона стала одним з Головних трудів Церкви.

Декілька змін було зроблено у змісті, відповідно до потреб Церкви. У 1878 році було додано частини Книги Мойсея, які не було вміщено в першому виданні. У 1902 році було вилучено певні частини Дорогоцінної Перлини, які повторювали матеріал, виданий в Ученні і Завітах. Розбивку на розділи й вірші з виносками було зроблено в 1902 році. Перше видання з розташуванням тексту на сторінках у два стовпчики і з алфавітним покажчиком вийшло у 1921 році. Жодних інших змін не було аж до квітня 1976 року, коли було додано два одкровення. У 1979 році ці два одкровення було вилучено з Дорогоцінної Перлини і вміщено в Учення і Завіти, де вони тепер знаходяться як розділи 137 та 138. У теперішньому виданні було зроблено деякі зміни, щоб привести текст у відповідність до ранніх документів.

Наступне є коротким вступом до змісту цього видання:

Вибране з Книги Мойсея. Уривок з книги Буття з перекладу Біблії, що його Джозеф Сміт розпочав у червні 1830 року (*History of the Church* [Історія Церкви], 1:98–101, 131–139).

Книга Авраама. Переклад з деяких єгипетських папірусів, які потрапили в руки Джозефа Сміта в 1835 році і які містили писання патріарха Авраама. Переклад видавався частинами в журналі *Times and Seasons* (Таймс енд Сізенз), починаючи з 1 березня 1842 року, у Наву, штат Іллінойс (*History of the Church*, 4:519–534).

Джозеф Сміт—Матвій. Уривок зі свідчення Матвія в перекладі Біблії Джозефа Сміта (див. Учення і Завіти 45:60–61, де знаходиться божественне повеління розпочати переклад Нового Завіту).

Джозеф Сміт—Історія. Уривки з офіційного свідчення Джозефа Сміта та історії, яку він підготував у 1838 році і яку було видано частинами в журналі *Times and Seasons* у Наву, штат Іллінойс, починаючи з 15 березня 1842 року (*History of the Church* 1:1–44).

Уложення віри Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Заява Джозефа Сміта, надрукована в журналі *Times and Seasons* 1 березня 1842 року разом з короткою історією Церкви, яка стала загально відомою як лист Вентворта (*History of the Church*, 4:535–541).

ДОРОГОЦІННИЙ ПЕРЛИНИ

	Сторінка
Вибране з Книги Мойсея	1
Книга Авраама	33
Факсиміле №1	32
Факсиміле №2	40
Факсиміле №3	47
Джозеф Сміт—Матвій	49
Джозеф Сміт—Історія	53
Уложення віри	71

ВИБРАНЕ З КНИГИ МОЙСЕЯ

Уривок з перекладу Біблії, як було це відкрито пророкові Джозефу Сміту, червень 1830 року—лютий 1831 року.

РОЗДІЛ 1

(червень 1830 року)

Бог відкриває себе Мойсею—Мойсея переображено—Йому протистоїть Сатана—Мойсей бачить багато заселених світів—Світи без числа було створено Сином—Божою роботою і славою є здійснення безсмертя та вічного життя людини.

СЛОВА Бога, що Він ^асказав їх ^бМойсеєві в той час, коли Мойсея було піднесено на надзвичайно високу гору,

2 І він ^абачив Бога ^блице до лица, і він розмовляв з Ним, і ^сслава Бога була на Мойсеєві; отже, Мойсей міг ^двитримати Його присутність.

3 І Бог говорив до Мойсея, кажучи: Ось, Я є Господь Бог ^аВсемогутній, і ^бНескінченний—ім'я Моє; бо Я є без початку днів або без кінця

років; і хіба це не є нескінченним?

4 І ось, ти є Мій син; отже ^адивись, і Я покажу тобі витвір Моїх ^брук; але не все, бо Мої ^сдіяння без ^дкінця, і також Мої ^еслова, бо вони ніколи не припиняються.

5 Отже, жодна людина не може побачити всі Мої діяння, якщо не побачить всієї Моєї слави; а жодна людина не може побачити всієї Моєї слави, і після того залишитися у плоті на землі.

6 І Я маю роботу для тебе, Мойсею, сину Мій; і ти є ^аподобою Мого ^бЄдинопородженого; а Мій Єдинопороджений є і буде ^сСпасителем, бо Він сповнений ^дблагодаті й ^еістини; але ^жнемає Бога, крім Мене, і всі речі присутні зі Мною, бо Я ^ззнаю їх усіх.

7 А тепер ось, цю одну річ Я покажу тобі, Мойсею, сину

1 1а Ал. 12:30;

Мойс. 1:42.

б пп Мойсей.

2а Вих. 3:6; 33:11;

Іван 1:18; 6:46;

Етер 3:6–16;

Мойс. 1:11.

пдс, Вих. 33:20, 23.

б Чйс. 12:6–8;

Повтор. 34:10;

УЗ 17:1.

в Повтор. 5:24;

Мойс. 1:13–14, 25.

пп Слава.

з пп Переображення.

3а Об. 11:17; 19:6;

1 Неф. 1:14; 121:4.

пп Бог, Божество.

б Ісая 63:16;

УЗ 19:9–12;

Мойс. 7:35.

пп Безконечний.

4а Мойс. 7:4.

б Мойс. 7:32, 35–37.

в Пс. 40:6;

УЗ 76:114.

з Пс. 111:7–8;

Мойс. 1:38.

д 2 Неф. 9:16;

УЗ 1:37–39.

пп Слово Боже.

6а Бут. 1:26;

Етер 3:14–15;

Мойс. 1:13–16.

б пп Єдинопороджений.

в пп Спаситель.

з Іван 1:14, 17;

Ал. 13:9.

пп Благодать.

д Мойс. 5:7.

е 1 Цар. 8:60;

Ісая 45:5–18, 21–22.

є 1 Неф. 9:6;

2 Неф. 9:20;

Ал. 18:32;

УЗ 38:1–2.

пп Всемудрий.

Мій, бо ти є у світі, і тепер Я показую її тобі.

8 І сталося, що Мойсей подивився і побачив ^асвіт, на якому його було створено; і Мойсей ^бпобачив світ, і кінці його, і всіх дітей людських, які є і яких було створено; і цьому він надзвичайно ^вдивувався й вражався.

9 І присутність Бога відійшла від Мойсея, так що Його слава не була на Мойсеєві; і Мойсея було залишено наодинці з собою. І коли його було залишено наодинці з собою, він упав на землю.

10 І сталося, що пройшло багато годин, аж поки Мойсей знов отримав свою природну ^асилу людини; і він сказав сам собі: Тепер, завдяки цьому, я знаю, що людина — ^бніщо, а я так ніколи не вважав.

11 Але тепер мої власні очі бачили ^аБога; але не мої ^бприродні, а мої духовні очі, бо мої природні очі не побачили б; інакше б я ^взасох і ^гпомер в Його присутності; але Його слава була на мені; і я бачив Його ^длице, бо мене було ^епереображено перед Ним.

12 І сталося, що коли Мойсей

сказав ці слова, ось, ^аСатана прийшов, ^бспокушаючи його, і сказав: Мойсею, сину людський, поклоняйся мені.

13 І сталося, що Мойсей подивився на Сатану і сказав: Хто ти? Бо ось, я — ^асин Бога, за подобою Його Єдинородженого; а де твоя слава, щоб я поклонявся тобі?

14 Бо ось, я б не міг дивитися на Бога, якби Його слава не зійшла на мене і мене не було ^апереображено перед Ним. Але я можу дивитися на тебе як тілесна людина. Дійсно, хіба це не так?

15 Благословенним будь ім'я мого Бога, бо Його Дух не зовсім відійшов від мене, або інакше кажучи, де твоя слава, бо вона є темрявою для мене? І я можу розрізнити між тобою та Богом; бо Бог сказав мені: ^аПоклоняйся Богу, бо тільки Йому ти ^бслужитимеш.

16 Відійди, Сатана; не обманюй мене; бо Бог сказав мені: Ти є за ^аподобою Мого Єдинородженого.

17 І Він також дав мені заповіді, коли Він звертався до мене з полум'яного ^акуща, кажучи: ^бПрикликай Бога в

8а Мойс. 2:1.

б Мойс. 1:27.

в Пс. 8:4–5.

10а Дан. 10:8, 17;

1 Неф. 17:47;

Ал. 27:17;

ДС—Іст. 1:20.

б Дан. 4:32; Гел. 12:7.

11а пп Бог, Божество.

б Мойс. 6:36;

УЗ 67:10–13.

в Вих. 19:21.

г Вих. 20:19.

д Бут. 32:31;

Мойс. 7:4.

е Мт. 17:1–8.

пп Переображення.

12а Мойс. 4:1–4.

пп Диявол.

б Мойс. 6:49.

пп Спокуншати,

Спокуса.

13а Пс. 82:6; 1 Іван 3:2;

Євр. 12:9.

14а пп Переображення.

15а Мт. 4:10.

пп Поклоніння,

Поклонятися.

б 1 Сам. 7:3;

3 Неф. 13:24.

16а Мойс. 1:6.

17а Вих. 3:2.

б Мойс. 5:8.

ім'я Мого Єдинонародженого і поклоняйся Мені.

18 І знову Мойсей сказав: Я не припиню прикликати Бога, я маю запитати Його про інші речі: бо Його слава перебувала на мені, отже я можу розрізнити між Ним і тобою. Іди звідси, Сатана.

19 І тепер, коли Мойсей сказав ці слова, Сатана заволав гучним голосом і заревів на всю землю, і наказав, кажучи: Я—“Єдинонароджений, поклоняйся мені.

20 І сталося, що Мойсей почав надзвичайно боятися; і коли він почав боятися, він побачив гиркоту “пекла. Проте, ^бприкликаючи Бога, він отримав силу, і він наказав, кажучи: Відійди від мене, Сатана, бо тільки Цьому єдиному Богу я поклонятимусь, Який є Богом слави.

21 І тепер “Сатана почав тремтіти, і земля здригнулася; і Мойсей отримав силу і прикликав Бога, кажучи: В ім'я Єдинонародженого, іди звідси, Сатана.

22 І сталося, що Сатана заволав гучним голосом, з плачем, і голосінням, і “скрегітом зубів; і він пішов звідти, саме з присутності Мойсея, так що той не бачив його.

23 І ось, про це Мойсей

свідчив; але через злочестивість цього немає серед дітей людських.

24 І сталося, що коли Сатана залишив присутність Мойсея, Мойсей звів очі до неба, будучи сповнений “Святим Духом, Який свідчить про Батька і Сина;

25 І прикликаючи ім'я Бога, він побачив Його славу знову, бо вона була на ньому; і він почув голос, що казав: Благословенний ти, Мойсею, бо Я, Всемогутній, вибрав тебе, і ти станеш сильнішим за великі “води; бо вони слухатимуться твого ^бнаказу, немовби ти є “Бог.

26 І ось, Я з тобою, саме до кінця твоїх днів; бо ти “звільниш з ^бневолі Мій народ, саме “Ізраїль, Моїх ‘вибраних.

27 І сталося, коли голос ще звучав, Мойсей кинув оком і “побачив землю, так, саме всю її; і не було жодної частки її, яку б він не побачив, розпізнаваючи її Духом Божим.

28 І він також бачив жителів її, і не було жодної душі, яку б він не бачив; і він розпізнав їх Духом Божим; і чисельність їхня була великою, навіть незліченною, як пісок на березі морському.

29 І він побачив багато країн; і кожна країна називалася

19а Мт. 24:4–5.

20а пп Пекло.

б ДС—Іст. 1:15–16.

пп Молитва.

21а пп Диявол.

22а Мт. 13:41–42;

Мос. 16:1–3.

24а пп Святий Дух.

25а Вих. 14:21–22.

б пп Влада;

Священство.

в Вих. 4:16.

26а Вих. 3:7–12.

б 1 Неф. 17:23–25.

в 1 Цар. 8:51–53.

пп Ізраїль.

г пп Вибрані.

27а УЗ 88:47;

Мойс. 1:8.

пп Видіння.

“землею, і були жителі на лиці кожної.

30 І сталося, що Мойсей прикликав Господа, кажучи: Скажи мені, я молю Тебе, чому воно так і як Ти зробив усе це?

31 І ось, слава Господа була на Мойсееві, так, що Мойсей стояв у присутності Бога і говорив з Ним “лице до лица. І Господь Бог сказав Мойсееві: Для Своєї власної ^бмети створив Я ці речі. Ось у чому мудрість, і вона залишиться в Мені.

32 І “словом Моєї влади створив Я їх, і це є Мій Єдинонароджений, повний ^бблагодаті й ^бістини.

33 І “світи без числа ^бстворив Я; і Я також створив їх для Моєї власної мети; і Сином Я створив їх, Який є Моїм “Єдинонародженим.

34 І “першу людину з усіх людей назвав Я ^бАдамом, а це є “багато.

35 Але тільки історію цієї землі та жителів її дав Я тобі. Бо знай, є багато світів, які перейшли за словом Моєї влади. І є багато, що зараз стоять, і незліченні вони для людини; але все пораховано

для Мене, бо вони є Моїми і Я “знаю їх.

36 І сталося, що Мойсей говорив до Господа, кажучи: Будь милостивим до Твого слуги, о Боже, і розкажи мені про цю землю і жителів її, а також про небеса, і тоді Твій слуга буде задоволений.

37 І Господь Бог говорив до Мойсея, кажучи: “Небеса, їх багато, і їх не можна людині поррахувати; але вони порраховані для Мене, бо вони є Моїми.

38 І коли одна земля перейде і небеса її, тоді інші прийдуть; і немає “кінця ані Моїм діянням, ані Моїм словам.

39 Бо ось, це є Моя “робота і Моя ^бслава—здійснювати “безсмертя і ‘вічне життя людини.

40 А тепер, Мойсею, сину Мій, Я говоритиму з тобою стосовно цієї землі, на якій ти стоїш; і ти “запишеш те, що Я скажу.

41 І в той день, коли діти людські вважатимуть Мої слова за ніщо і “вилучать багато їх з тієї книги, що її ти напишеш, ось, Я поставлю іншого, ^бподібного до тебе;

29a пп Земля.

31a Повтор. 5:4;

Мойс. 1:11.

^б Ісая 45:17–18;

2 Неф. 2:14–15.

32a Іван 1:1–4, 14;

Євр. 1:1–3; Об. 19:13;

Кн. Як. 4:9;

Мойс. 2:1, 5.

пп Ісус Христос.

^б Пс. 19:2; Мойс. 5:7–8.

пп Благодать.

^в пп Істина.

33a Пс. 8:4–5; УЗ 76:24;

Мойс. 7:29–30.

^б пп Створити,

Сотворіння.

^в Мойс. 1:6.

34a Мойс. 3:7.

^б Авр. 1:3.

пп Адам.

^в Мойс. 4:26; 6:9.

35a Мойс. 1:6; 7:36.

пп Всемудрий.

37a Авр. 4:1.

пп Небеса.

38a Мойс. 1:4.

39a Рим. 8:16–17;

2 Неф. 2:14–15.

пп План

Викуплення.

^б пп Слава.

^в пп Безсмертя,

Безсмертний.

^г пп Вічне життя.

40a 2 Неф. 29:11–12.

41a 1 Неф. 13:23–32;

Мойс. 1:23.

^б 2 Неф. 3:7–19.

і «вони знову будуть серед дітей людських—серед усіх тих, хто увірує.

42 (Ці слова були «сказані Мойсеєві на горі, назва якої не буде відомою серед дітей людських. А тепер їх сказано тобі. Не показуй їх нікому, крім тих, хто увірує. Саме так. Амінь).

РОЗДІЛ 2

(червень–жовтень 1830 року)

*Бог створює небеса і землю—
Створено всі форми життя—
Бог створює людину і дає їй
владарювання над усім іншим.*

І сталося, що Господь говорив Мойсеєві, кажучи: Ось, Я «відкриваю тобі те, що стосується цього ^бнеба і цієї ^аземлі; запиши слова, які Я кажу. Я є Початок і Кінець, ^вВсемогутній Бог; Моїм ^дЄдинонародженим Я ^естворив ці речі; так, на початку Я створив небо і землю, на якій ти стоїш.

2 А ^аземля була без форми та порожня; і Я вчинив так, що темрява зійшла на поверхню безодні; і Мій Дух ширяв над поверхнею води; бо Я є Бог.

3 І Я, Бог, сказав: Нехай

станеться «світло; і сталося світло.

4 І Я, Бог, побачив світло; і те світло було «добре. І Я, Бог, відділив світло від темряви.

5 І Я, Бог, назвав світло Днем; а темряву Я назвав Ніччю; і це Я зробив «словом Своєї влади і було зроблено, як Я ^бсказав; і був вечір, і був ранок—^вдень перший.

6 І знову Я, Бог, сказав: Нехай станеться «твердь посеред води, і було так, як Я сказав; і Я сказав: Нехай відділяє вона воду від води; і це було зроблено;

7 І Я, Бог, твердь учинив і відділив «води, так, великі води, що під твердю вони, від вод, що над твердю вони, і сталося саме так, як Я сказав.

8 І Я, Бог, назвав твердь «Небом; і був вечір, і був ранок—день другий.

9 І Я, Бог, сказав: Нехай зберуться води з-під неба до місця «одного, і сталося так; і Я, Бог, сказав: Нехай суходіл стане видний; і сталося так.

10 І Я, Бог, назвав суходіл «землею; а місце збирання води назвав Я морем; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре.

11 І Я, Бог, сказав: Нехай земля вродить «траву, ярину,

41в 1 Неф. 13:32, 39–40;
УЗ 9:2.

42а Мойс. 1:1.

2 1а Мойс. 1:30, 36.

б пп Небеса.

в Мойс. 1:8.

г пп Бог, Божество—
Бог Батько.

д пп Єдинонарод-

жений.

е пп Створити,
Сотворіння.

2а Бут. 1:2; Авр. 4:2.

3а УЗ 88:6–13.

пп Світло,
Світло Христа.

4а Бут. 1:4; Авр. 4:4.

5а Мойс. 1:32.

б 2 Кор. 4:6.

в Бут. 1:5.

6а Бут. 1:6–8.

7а Авр. 4:9–10.

8а пп Небеса.

9а Бут. 1:9; Авр. 4:9.

10а пп Земля.

11а Бут. 1:11–12;

Авр. 4:11–12.

що насіння вона розсіває, дерево плодове, що за родом своїм плід приносить, і дерево, що приносить плід, що в ньому має бути насіння його на землі, і сталося саме так, як Я сказав.

12 І земля траву вродила, кожну ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре;

13 І був вечір, і був ранок, — день третій.

14 І Я, Бог, сказав: Нехай будуть світила на тверді небесній, для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть ознаками, і часами умовленими, і днями, і роками;

15 І нехай вони стануть на тверді небесній світилами, щоб світити над землею; і сталося так.

16 І Я, Бог, учинив обидва світила великі; "світило велике, щоб воно керувало днем, і світило мале, щоб керувало ніччю, і велике світило було сонцем, а мале світило було місяцем; і зорі також було зроблено саме за словом Моїм.

17 І Я, Бог, умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею,

18 І щоб сонце керувало днем, а місяць керував ніччю, і щоб відділяли світло від

темряви; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре;

19 І був вечір, і був ранок, — день четвертий.

20 І Я, Бог, сказав: Нехай вода виройть рясно рухомі створіння, що мають життя, і птаство, що може літати над землею під небесною твердю.

21 І Я, Бог, створив "риби великі, і всяке створіння живе плазуюче, що його вода виройла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її; і Я, Бог, побачив, що все, що Я створив, добре.

22 І Я, Бог, поблагословив їх, кажучи: Плодіться й "розмножуйтеся, і наповнюйте води в морях; а птаство нехай розмножується на землі;

23 І був вечір, і був ранок, — день п'ятий.

24 І Я, Бог, сказав: Нехай видасть земля живе створіння за родом його, худобу й плазуюче, і земних звірів за родом їх, і сталося так;

25 І Я, Бог, учинив звірів земних за родом їх, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його; і Я, Бог, бачив, що добре все це.

26 І Я, Бог, сказав Моєму "Єдинонародженому, Який був зі Мною від початку: "Створімо людину за "образом Нашим, за подобою Нашою; і сталося так. І Я, Бог, сказав: Хай "панують над

16а Бут. 1:16.

21а Бут. 1:21; Авр. 4:21.

22а Бут. 1:22–25;

Авр. 4:22–25.

26а пп Ісус Христос.

б пп Створити,

Створіння.

в Бут. 1:26–27;

Мойс. 6:8–10;

Авр. 4:26–27.

г Бут. 1:28; Мойс. 5:1;

Авр. 4:28.

морською рибою, і над птаством небесним, і над художобою, і над усією землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі.

27 І Я, "Бог, на Свій образ людину створив, на образ Мого Єдинонародженого її Я створив; як чоловіка та жінку створив їх.

28 І Я, Бог, поблагословив їх і сказав їм: Плодіться й "розмножуйтеся, і наповняйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі.

29 І Я, Бог, сказав людині: Оце, дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всьому лиці землі, і кожне дерево, що на ньому буде плід дерева, що воно розсіває насіння; нехай буде на "їжу це вам.

30 І земній усій звірині, і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що йому Я дав життя, буде дано всяку чисту ярину на їжу; і сталося саме так, як Я сказав.

31 І побачив Я, Бог, усе, що вчинив, і ось, усе, що Я зробив, було вельми "добре; і був вечір, і був ранок, — день ^бшостий.

РОЗДІЛ 3

(червень–жовтень 1830 року)

Бог створив усі речі духовно перед тим, як вони були тілесно на землі—Він створив першу людину, першу плоть, на землі—Жінка є поміч, підходяща для чоловіка.

І були ^аскінчені небо і земля, і все ^бвоїнство їхнє.

2 І скінчив Я, Бог, дня сьомого працю Свою, і все, що Я учинив; і Я ^авідпочив у дні ^бсьомім від усієї праці Своєї, і все, що Я вчинив, було скінчено, і Я, Бог, побачив, що воно добре;

3 І Я, Бог, ^апоблагословив день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Я від усієї ^бпраці Своєї, яку Я, Бог, створив і зробив.

4 І тепер, ось, Я кажу тобі, що таким є походження неба і землі, коли створено їх, у день, як Я, Господь Бог, зробив небо і землю;

5 І кожную рослину польову ^адо того, як вона була на землі, і кожную ярину польову, до того, як вона виросла. Бо Я, Господь Бог, ^бстворив усе, про що Я говорив, ^адуховно, до того, як воно було тілесно на лиці землі. Бо Я, Господь Бог, на лице землі дощу не давав.

27а пп Бог, Божество.

28а Мойс. 5:2.

29а Бут. 1:29–30;

Авр. 4:29–30.

31а Бут. 1:31;

УЗ 59:16–20.

б Вих. 20:11; Авр. 4:31.

3 1а пп Створити,
Сотворіння.

б Бут. 2:1; Авр. 5:1.

2а Бут. 2:2–3; Авр. 5:2–3.

пп Покій.

б пп Суботній день.

3а Мос. 13:19.

б Вих. 31:14–15.

5а Бут. 2:4–5; Авр. 5:4–5.

б Мойс. 6:51.

в Авр. 3:23;

УЗ 29:31–34.

пп Духовне
сотворіння.

І Я, Господь Бог, створив усіх дітей людських; і не було людини, щоб порати ^бземлю; бо на ^внебі створив я їх; і не було ще плоті ні на землі, ні у воді, ні в повітрі;

6 Але Я, Господь Бог, сказав, і пара з землі підіймалась, і напувала все лице землі.

7 І Я, Господь Бог, створив людину з пороку земного, і дихання життя вдихнув у ніздрі її; і стала ^блюдина живою ^вдушею, ^гпершою плоттю на землі, першою людиною також; проте усі речі були до того, як були створені; але духовно були вони створені і зроблені згідно з Моїм словом.

8 І Я, Господь Бог, насадив сад в Едені на сході, і там Я оселив чоловіка, що його Я створив.

9 І з землі зростив Я, Господь Бог, кожне дерево, тілесно, принадне на вигляд людині; і людина могла бачити його. І воно також стало живою душею. Бо воно було духовним у той день, коли Я створив його; бо воно залишається в тій сфері, у якій Я, Бог, створив його, так, саме всі речі, що їх Я приготував для використання людиною; і людина побачила, що воно на їжу

смачне. І Я, Господь Бог, посадив також ^гдерево життя посеред саду, і також ^бдерево пізнання добра і зла.

10 І Я, Господь Бог, зробив так, що річка виходила з Едену, щоб поїти сад; і звідти вона розділювалася і ставала чотирма ^гпочатками.

11 І Я, Господь Бог, дав імення одному Пішон, і оточує він усю землю Хавіла, де Я, Господь Бог, створив багато золота;

12 А золото тієї землі було добре; там бделій і камінь онікс.

13 А ім'я ж другої річки Гіхон; вона оточує весь край Етіопії.

14 А ім'я річки третьої було Тигр; вона протікає на сході Ашшуру. А річка четверта — вона Ефрат.

15 І Я, Господь Бог, узяв людину і в Еденському саді змістив був її, щоб порала його та його доглядала.

16 І Я, Господь Бог, наказав людині, кажучи: Із кожного дерева в саду ти можеш їсти,

17 Але з дерева знання добра й зла — не їж від нього, проте, ти можеш ^гвибрати для себе сам, бо це дано тобі; але пам'ятай, що Я забороняю це, бо в ^бдень їди твоєї від нього ти напевно ^гпомреш.

5г пп Дух.
 д Бут. 2:5.
 е пп Небеса.
 є пп Людина,
 Люди—Людина,
 духовна дитина
 Небесного Батька.
 6а Бут. 2:6.
 7а Бут. 2:7;

Мойс. 4:25; 6:59;
 Авр. 5:7.
 б пп Адам.
 в пп Душа.
 г Мойс. 1:34.
 8а пп Еден.
 9а пп Дерево життя.
 б Бут. 2:9.
 10а Бут. 2:10.

17а Мойс. 7:32.
 пп Свобода вибору.
 б Авр. 5:13.
 в Бут. 2:17.
 пп Смерть
 фізична;
 Смертний,
 Смертне життя.

18 І Я, Господь Бог, сказав Моєму “Єдинонародженому, що це не добре, щоб бути чоловіку самотнім; отже, Я створю йому ^бпоміч, підходящу для нього.

19 І з землі Я, Господь Бог, учинив усю польову звірину, і все птаство небесне; і наказав, щоб вони прийшли до Адама, щоб побачити, як він їх кликатиме; і вони також були живими душами; бо Я, Бог, вдихнув у них дихання життя і наказав, щоб усе, як покличе Адам до живої душі—воно має бути йменням її.

20 І назвав Адам імена всій худобі, і птаству небесному, і всій польовій звірині; але що до Адама, помочи йому не було знайдено, щоб підходяща йому була.

21 І Я, Господь Бог, учинив, що на Адама спав міцний сон; і заснув він, і Я взяв одне з ребер його і тілом закрив його місце;

22 І перетворив Я, Господь Бог, те ребро, що взяв Я з Адама, на “жінку, і привів її до чоловіка.

23 І промовив Адам: Оце тепер я знаю, що вона—кість від костей моїх, і “плоть від плоті моєї; вона Жінкою буде зватися, бо взята вона з чоловіка.

24 Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й “припаде до жінки своєї; і стануть вони ^боднією плоттю.

25 І були вони нагі обоє, чоловік та жінка його, і вони не соромились.

РОЗДІЛ 4

(червень–жовтень 1830 року)

Як Сатана став дияволом—Він спокушає Єву—Падіння Адама і Єви та прихід смерті у світ.

І Я, Господь Бог, говорив до Мойсея, кажучи: Той “Сатана, якому ти наказав в ім’я Мого Єдинонародженого, є той самий, що був від ^бпочатку, і він прийшов до Мене, кажучи—Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно ^я зроблю це; тож дай мені Твою шану.

2 Але, ось, Мій Улюблений “Син, Який був Моїм Улюбленим і ^бВибраним від початку, сказав Мені: “Батьку, хай буде Твоя ‘воля, і ^дслава Твоя навіки.

3 Отже, через те, що Сатана “повстав проти Мене, і прагнув знищити ^бсвободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй, і також щоб Я дав йому

18а пп Єдинонароджений.

б Бут. 2:18; Авр. 5:14.

22а пп Єва; Жінка, Жінки.

23а Бут. 2:23; Авр. 5:17.

24а Бут. 2:24;

УЗ 42:22; 49:15–16;

Авр. 5:17–18.

б пп Шлюб, Одружуватися.

4 1а пп Диявол.

б УЗ 29:36–37.

в Ісаія 14:12–15.

2а пп Ісус Христос.

б Мойс. 7:39; Авр. 3:27.

пп Передвисвячення.
в пп Бог, Божество—
Бог Батько.

г Лк. 22:42.

д пп Слава.

3а пп Народа на
Небесах.

б пп Свобода вибору.

Свою владу; владою Мого Єдинонародженого Я вчинив так, щоб його було ^аскинуто вниз;

4 І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї ^абрехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею, саме всіх тих, хто не прислухається до Мого голосу.

5 Так ось, змій був ^ахитріший над усю польову звірину, яку Я, Господь Бог, учинив.

6 І Сатана вклав це до серця змія (бо він звів багатьох за собою), і він прагнув також спокусити ^аЄву, бо він не знав Божого задуму, отже, він прагнув знищити світ.

7 І він сказав до жінки: Так, чи Бог сказав—Не їжте з усякого дерева ^асаду? (А він говорив устами змія).

8 І відповіла жінка змієві: З плодів дерев саду ми можемо їсти,

9 Але з плодів дерева, що ти бачиш в середині саду, Бог сказав—Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, щоб вам не померти.

10 І сказав змій до жінки: Умерти—не вмрете,

11 Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші ^аочі розкриються, і станете ви, немов боги, ^бзнаючи добро й зло.

12 І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і стало воно принадним для очей, і ^апожадане дерево, щоб набути їй знання, і взяла з його плоду, та й ^бз'їла, і разом також дала чоловікові своєму, і він з'їв.

13 І розкрилися очі в обох з них, і пізнали, що ^анагі були вони. І зшили вони фігові листя і зробили фартухи собі.

14 І почули вони голос Господа Бога, коли по саду ^аходили, як повіяв денний холодок; і сховався Адам і його жінка від присутності Господа Бога серед дерев саду.

15 І закликав Я, Господь Бог, до Адама, і до нього сказав: Де ^аходиш ти?

16 А той відповів: Почув я Твій голос у саду, і злякався, бо побачив, що нагий я, і сховався.

17 І промовив Я, Господь Бог, до Адама: Хто сказав тобі, що ти нагий? Чи ти не їв з того дерева, що Я звелів був тобі, щоб ти з нього не їв, бо інакше певно ^апомреш?

18 А чоловік відказав: Жінка, що дав Ти мені, і наказав, щоб вона залишалася зі мною, вона подала мені від плоду з того дерева, і я їв.

19 І Я, Господь Бог, промовив до жінки: Що це ти нароби-

3в УЗ 76:25–27.

4а 2 Неф. 2:18; УЗ 10:25.
пп Брехня; Обман,
Обманювати.

5а Бут. 3:1; Мос. 16:3;
Ал. 12:4.

6а пп Єва.

7а пп Еден.

11а Бут. 3:3–6;
Мойс. 5:10.

б Ал. 12:31.
12а Бут. 3:6.

б пп Падіння

Адама і Єви.

13а Бут. 2:25.

14а Бут. 3:8.

15а Бут. 3:9.

17а Мойс. 3:17.

ла? А жінка сказала: Змії “спокусив мене, і я їла.

20 І Я, Господь Бог, до змія сказав: За те, що зробив ти оце, то ти будеш “проклятий над усю худобу, і над усю звірину польову; на своїм череві будеш плазувати, і порох ти їстимеш у всі дні свого життя;

21 І Я покладаю ворожнечу між тобою і жінкою, між сіменем твоїм і сіменем її; і воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту.

22 До жінки Я, Господь Бог, сказав: Я набагато помножу терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти в “муках родитимеш дітей, і до мужа твого пожадання твоє, а він буде панувати над тобою.

23 І до Адама Я, Господь Бог, сказав: За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв від плоду з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята буде через тебе земля; ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя.

24 Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову.

25 “Потом свого лица ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю—бо ти певно

помреш—бо з неї ти взятий, бо ти ^бпорохом був, і до пороху вернешся.

26 І назвав Адам ім'я своїй жінці Єва, бо вона була мати всього живого; бо таким чином Я, Господь Бог, назвав першу з усіх жінок, яких “багато.

27 І Адамові та жінці його зробив Я, Господь Бог, одягу шкур'яну, і “зодягнув їх.

28 І сказав Я, Господь Бог, Моєму Єдинонародженому: Ось, став “чоловік, немов один із нас, щоб ^бзнати добро і зло; а тепер щоб не простяг він своєї руки, і не ^ввзяв з 'дерева життя, і щоб він не з'їв, і не жив повік віку,

29 Отже, Я, Господь Бог, вишлю його із “Еденського саду, щоб порати землю, з якої узятий він був;

30 Бо як Я, Господь Бог, живий, так само і Мої “слова не можуть повернутися порожніми, бо якщо вони вийшли з Моїх уст, вони мають здійснитися.

31 І Я вигнав чоловіка, а на сході Еденського саду поставив Я “херувима і меча полум'яного, який обертався навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя.

32 (І це є слова, які Я промов-

19а Бут. 3:13; Мос. 16:3.

20а Бут. 3:13–15.

22а Бут. 3:16.

25а Бут. 3:17–19.

пп Падіння

Адама і Єви.

б Бут. 2:7; Мойс. 6:59;

Авр. 5:7.

26а Мойс. 1:34; 6:9.

27а пп Скромність.

28а Бут. 3:22.

пп Людина,

Люди—Людина,

можливість

уподібнитися

Небесному Батьку.

б пп Знання.

в Ал. 42:4–5.

г Бут. 2:9;

1 Неф. 11:25;

Мойс. 3:9.

пп Дерево життя.

29а пп Еден.

30а 1 Цар. 8:56;

УЗ 1:38.

31а Ал. 42:3.

пп Херувими.

ляв Своєму слугі Мойсею, і вони істинні, саме як Я волю; і Я промовив їх тобі. Дивись, не показуй їх жодній людині, поки Я не накажу тобі, окрім тих, хто вірує. Амінь).

РОЗДІЛ 5

(червень–жовтень 1830 року)

Адам і Єва народжують дітей — Адам приносить жертву й служить Богу — Народжуються Каїн і Авель — Каїн повстає, любить Сатану більше, ніж Бога, і стає Загибеллю — Убивство й злочестивість поширюються — Євангелія проповідуються від початку.

І сталося, що після того, як Я, Господь Бог, вигнав їх, Адам почав порати землю і мати "володіння над усією звіриною польовою, і їсти свій хліб потом бровей своїх, як Я, Господь, заповідав йому. І Єва, жінка його, також працювала з ним.

2 І пізнав Адам жінку свою, і вона "породила йому синів і "дочок, і вони почали "плодитися й наповнювати землю.

3 І з того часу сини й "дочки Адама почали розділятися

по двоє на цій землі, і порати землю, і доглядати отари, і вони також народжували синів і дочок.

4 І Адам та Єва, жінка його, прикликали ім'я Господа, і почули вони голос Господа зі шляху до Саду "Еденського, що промовляв до них, і не бачили вони Його; бо вони були відділені від Його "присутності.

5 І Він дав їм заповіді, щоб вони "поклонялися Господу Богу їхньому і приносили жертву "перворідних від своїх отар для жертвоприношення Господу. І Адам був "послушний заповідям Господа.

6 І через багато днів "ангел Господа явився Адаму, кажучи: Чому приносиш ти "жертви Господу? І Адам сказав йому: Я не знаю, тільки Господь наказав мені.

7 І тоді ангел промовив, кажучи: Це є "подобою "жертви Єдинонародженого від Батька, повного "благодаті та істини.

8 Отже, ти робитимеш усе, що робиш, в "ім'я Сина, і ти "каятимешся і "прикликати-меш Бога в ім'я Сина завжди.

9 І в той день зійшов на Ада-

5 1а Мойс. 2:26.

2а Бут. 5:4.

б УЗ 138:39.

в Бут. 1:28;

Мойс. 2:28.

3а Мойс. 5:28.

4а пп Еден.

б Ал. 42:9.

5а пп Поклоніння,

Поклонятися.

б Вих. 13:12–13;

Чис. 18:17;

Мос. 2:3.

пп Першонарод-
жений.

в пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

6а пп Ангели.

б пп Жертва,

Жертвувати.

7а пп Ісус Христос—

Символи Христа.

б Ал. 34:10–15.

пп Кров.

в Мойс. 1:6, 32.

пп Благодать.

8а 2 Неф. 31:21.

б Мойс. 6:57.

пп Покаятися,

Покаяння.

в пп Молитва.

ма “Святий Дух, Який свідчить про Батька і Сина, кажучи: Я є^б Єдинонароджений від Батька від початку, відтепер і навіки, щоб, оскільки ти^а пав, тебе було^в викуплено, і все людство, саме всіх, хто волітиме.

10 І в той день Адам благословив Бога, і був^а сповнений, і почав^б пророкувати стосовно всіх сімей на землі, кажучи: Благословенне ім’я Бога, бо через мою провину мої очі відкрилися, і в цьому житті я матиму^а радість, і знову в^в плоті я побачу Бога.

11 А “Єва, жінка його, почула все це і раділа, кажучи: Якби не наша провина, ми б ніколи не мали^б сімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послušним.

12 І Адам та Єва благословили ім’я Бога і “відкрили все це своїм синам та дочкам.

13 А “Сатана ходив серед них, кажучи: Я також є син Бога; і він наказував їм, кажучи: Не вірте цьому; і вони не^б вірили, і вони^а любили

Сатану більше, ніж Бога. І люди з тих пір почали ставати^в тілесними, хтивими і диявольськими.

14 І Господь Бог прикликав людей повсюди через “Святого Духа і наказав їм, що вони повинні покаятися;

15 І всі, хто “увірували в Сина і покаялись у своїх гріхах, будуть^б спасенні; а всі, хто не увірували і не покаялись, будуть^а прокляті; і ці слова вийшли з уст Бога як твердий наказ; отже, вони мають здійснитися.

16 І Адам та Єва, дружина його, не припиняли прикликати Бога. І Адам пізнав Єву, жінку свою, і вона завагітніла й породила “Каїна, і сказала: Я маю чоловіка від Господа; отже, він не зможе відкинути Його слова. Але ось, Каїн не слухався, кажучи: Хто такий Господь, щоб я знав Його?

17 І вона знову завагітніла і породила його брата “Авеля. І Авель^б прислухався до голосу Господа. І Авель був пастух отари, а Каїн був рільник.

18 І Каїн “любив Сатану

9а пп Святий Дух.
б пп Єдинонароджений; Ісус Христос.
в пп Падіння Адама і Єви; Смерть духовна.
г Мос. 27:24–26; УЗ 93:38; УВ 3.
пп Викупляти, Викуплений, Викуплення; План Викуплення.
10а пп Народитися

знову, Народитися від Бога.
б УЗ 107:41–56.
пп Пророцтво, Пророкувати.
в пп Радість.
г Йов 19:26;
2 Неф. 9:4.
11а пп Єва.
б 2 Неф. 2:22–23.
12а Повтор. 4:9.
13а пп Диявол.
б пп Невіра.
в Мойс. 6:15.

г пп Плотський, Плотське; Тілесна людина.
14а Іван 14:16–18, 26.
15а пп Вірування, Вірувати.
б пп Спасіння.
в УЗ 42:60.
пп Осуд.
16а Бут. 4:1–2.
пп Каїн.
17а пп Авель.
б Євр. 11:4.
18а УЗ 10:20–21.

більше, ніж Бога. І Сатана наказав йому, кажучи: ⁶Принеси жертву Господу.

19 І сталося по деякім часі, що приніс Каїн Господу жертву від плоду землі.

20 А Авель, він також приніс від своїх перворідних з отари та від їхнього лою. І зглянувся Господь на Авеля й на “жертву його;

21 А на Каїна й на “жертву його не зглянувся. І Сатана знав це, і це подобалося йому. І сильно розгнівався Каїн, і обличчя його похилилось.

22 І сказав Господь Каїнові: Чого ти розгнівався? Чого похилилось обличчя твоє?

23 Отож, коли ти добре роби́тимеш, то буде тебе “прийнято. А коли недобре, то в дверях гріх підстерігає, і до тебе його, Сатани, пожадання; і якщо ти не прислухатимешся до Моїх заповідей, Я відпущу тебе, і буде тобі згідно з його бажанням. А ти будеш над ним панувати;

24 Бо з цього часу і надалі ти будеш батьком його брехні; тебе будуть звати “Загибеллю; бо ти також був до цього світу.

25 І будуть казати у прийдешні часи—ці “мерзоти йдуть від Каїна; бо він відкинув величнішу пораду, що її отримано від Бога; і це є про-

кляття, що його Я покладу на тебе, якщо ти не покаєшся.

26 І Каїн розгнівався і не слухав більше ані голосу Господа, ані Авеля, брата свого, який ходив у святості перед Господом.

27 І Адам та дружина його сумували перед Господом через Каїна і його братів.

28 І сталося, що Каїн узяв одну з дочок своїх братів собі за дружину, і вони “любили Сатану більше, ніж Бога.

29 І Сатана сказав Каїну: Поклянись мені, горлом своїм, і якщо ти скажеш це, ти помреши; і змусь братів своїх поклястися їхніми головами, і Богом живим, що вони не скажуть цього; бо якщо вони скажуть це, вони певно помруть; і це для того, щоб твій батько не знав цього; і того дня я віддам твого брата Авеля у твої руки.

30 І Сатана поклявся Каїну, що він чинитиме згідно з його наказами. І все це було зроблено таємно.

31 І Каїн сказав: Істинно, я є Маган, господар цієї великої таємниці, щоб мені вільно було “вбивати заради користі. Отже, Каїна було названо Господар ⁶Маган, і він упивався своєю злочестивістю.

32 І пішов Каїн у поле, і говорив Каїн до Авеля, брата

18б УЗ 132:8–11.

20а пп Жертва,
Жертвувати;
Пожертвування.

21а Бут. 4:3–7.

23а Бут. 4:7;

УЗ 52:15; 97:8.

24а пп Сини загибелі.

25а Гел. 6:26–28.

28а Мойс. 5:13.

31а пп Вбивство.

б товто “Розум”,

“знищувач” і
“великий” є
можливими
значеннями
коренів у слові
“Маган”.

свого. І сталося, як були вони в полі, повстав Каїн на Авеля, брата свого, і вбив його.

33 І Каїн “упивався тим, що він зробив, кажучи: Я вільний; певно, що отари мого брата попадуть у мої руки.

34 І сказав Господь Каїнові: Де Авель, твій брат? А той відказав: Не знаю. Чи я “сторож брата свого?

35 І сказав Господь: Що ти зробив? Голос крові брата твого взиває до Мене з землі.

36 А тепер ти будеш проклятий від землі, що розкрила уста свої, щоб прийняти кров твого брата з твоєї руки.

37 Коли будеш ти порати землю, вона більше не дасть тобі сили своєї. “Мандрівником та заволокою будеш ти на землі.

38 І сказав Каїн до Господа: Сатана “спокусив мене через отари брата мого. І я розгнівався також; бо його приношення Ти прийняв, а не моє; більше моє покарання, ніж я можу знести.

39 Ось Ти виганяєш сьогодні мене від лиця Господа, і від Твого лиця буду ховатись я; і я стану мандрівником та заволокою на землі; і буде, кожен, хто стріне мене, той уб'є мене, через мої беззаконня, бо це не сховати від Господа.

40 І Я, Господь, промовив до нього: Через те кожен, хто вб'є тебе, семикратно буде помщений. І Я, Господь, помістив “знака на Каїні, щоб не вбив його кожен, хто стріне його.

41 І був Каїн відділений від “присутності Господа, і з жінкою своєю і багатьма братами своїми осів у краї Нод, на схід від Едену.

42 І Каїн пізнав свою жінку, і стала вона вагітна, і вродила Еноха, і він ще мав багато синів і дочок. І збудував він місто, і назвав ім'я тому “містові, як ім'я свого сина, Енох.

43 І народився в Еноха Ірад та інші сини й дочки. А Ірад породив Магуяїла та інших синів і дочок. А Магуяїл породив Метушаїла та інших синів і дочок. А Метушаїл породив Ламеха.

44 І взяв собі Ламех дві жінки; ім'я одній Ада, а ймення другій Цїлла.

45 І породила Ада Явала; він був батьком тих, що сидять на наметах і мають череду; а ймення брата його Ювал, він був батьком усіх, хто держить у руках гусли і сопілку.

46 А Цїлла також породила Тувалкаїна, учителя всіх, хто кував всіляку мідь та залізо.

33а пп Гординя;

Суєтність.

34а Бут. 4:9.

37а Бут. 4:11–12.

38а пп Заздрити,
Заздрість;
Спокушати,
Спокушати.

40а Бут. 4:15.

41а Мойс. 6:49.

42а тобто Був один чоловік на ім'я Енох з родоводу Каїна, а також місто, що звалось так серед його

народу. Не плутати з Енохом з праведного роду Сифа і його містом Сіон, яке також звали “місто Еноха”.

А сестра Тувалкаїнова звалася Ноема.

47 І промовив Ламех до жінок своїх, Ади та Цілли: Послухайте ви мого голосу, жони Ламехові, почуйте ви слова мого; бо я мужа забив за уразу свою, а молодого чоловіка за рану свою.

48 Якщо буде усемеро помщений Каїн, то Ламех у “сімдесятеро й семеро;

49 Бо Ламех увійшов у “завіт з Сатаною, подібно до Каїна, у чому він і став Господарем Маганом, господарем тієї великої таємниці, яку було передано Каїну Сатаною; а Ірад, син Еноха, знаючи їхню таємницю, почав відкривати її синам Адама;

50 Отже, Ламех, розгніваний, убив його не так, як Каїн свого брата Авеля заради користі, але він убив його через клятву.

51 Бо від днів Каїна, була “таємна змова, і їхні діяння були в темряві, і вони знали, кожний чоловік, свого брата.

52 Отже, Господь прокляв Ламеха, і його дім, і всіх тих, хто склав завіт із Сатаною; бо вони не дотримувалися заповідей Бога, і це не подобалося Богові, і Він не священнослужив їм, і їхні діяння були мерзотами і почали

поширюватися серед “синів людських. І було це серед синів людських.

53 А серед дочок людських про це не говорилося, тому що Ламех розповів цю таємницю своїм жінкам, і вони повстали проти нього, і проголосили про це повсюди, і не мали співчуття.

54 Отже Ламех був зневажений, і знехтуваний, і не з’являвся серед синів людських, щоб не померти.

55 І таким чином діяння “темряви почали переважати серед усіх синів людських.

56 І Бог прокляв землю тяжким прокляттям і розгнівався на злочестивих, на всіх синів людських, яких Він створив; 57 Бо вони не прислухалися до Його голосу, не вірили в Його “Єдинонародженого, саме Того, про Якого Він проголосив, що Той має прийти в середині часів, Якого було приготовано від заснування світу.

58 І таким чином “євангелію почали проповідувати—від початку, проголошену святыми ^бангелами, посланими з присутності Бога, і Його власним голосом, і ^вдаром Святого Духа.

59 І таким чином все було передано Адамові, святим

48а Бут. 4:24. тобто Ламех вихвалявся, що Сатана зробить для нього більше, ніж для Каїна. Причини такої зарозумілості

подано у віршах 49 і 50.
49а пп Клятва.
51а пп Таємні змови.
52а Мойс. 8:14–15.
55а пп Злочестивість, Злочестиві;

Темрява, духовна.
57а пп Ісус Христос.
58а пп Євангелія.
б Ал. 12:28–30;
Морон. 7:25, 29–31.
пп Ангели.
в пп Дар Святого Духа.

таїнством, і євангелію проповідували, і наказ було надіслано, що вона має бути у світі, аж до кінця його; і так і було. Амінь.

РОЗДІЛ 6

(листопад–грудень 1830 року)

Адамові сім'я веде пам'ятну книгу—Його праведне потомство проповідує покаєння—Бог відкриває себе Еноху—Енох проповідує євангелію—План спасіння було відкрито Адамові—Він прийняв хрищення і священство.

1^a Адам прислухався до голосу Бога і прикликав своїх синів покаятися.

2 І пізнав Адам ще свою жінку, і сина вона породила, і назвав він імення йому "Сиф. І Адам уславив ім'я Бога; бо він сказав: Бог дав мені інше сім'я за Авеля, що вбив його Каїн.

3 І Бог явив Себе Сифу, і він не повстав, але приніс прийнятну^a жертву, як його брат Авель. А у нього теж народився був син, і він назвав імення йому Енош.

4 І тоді почали були ці люди^a призивати ймення Господнє, і Господь благословив їх;

5 І пам'ятна^a книга велася, в

якій писалося мовою Адама, бо це було дано всім, хто прикликав Бога, писати духом^b натхнення;

6 І ними діти їхні навчалися читати і писати, маючи мову, що була чистою та незабрудненою.

7 Ось це саме^a священство, яке було на початку, буде також наприкінці світу.

8 Тепер таке пророцтво Адам промовив, як спонукав його^a "Святий Дух, і вівся^b родовід^c дітей Бога. І це була^c книга покоління Адамових, що проголошувала: Того дня, як створив Бог людину, на подобу Божу вчинив Він її;

9 За^a образом Свого тіла, чоловіком і жінкою Він^c їх створив, і поблагословив їх, і назвав їхнє^a ймення Адам, того дня, як були вони створені і стали живими^c душами на землі, на^d підніжку Бога.

10 І жив^a Адам сто і тридцять літ, та й сина породив за подобою своєю, та за^b образом своїм, і назвав ім'я йому Сиф.

11 І було Адамових днів по тому, як він Сифа породив, вісім сотень літ, і породив він багато синів і дочок;

12 А всіх Адамових днів було, які жив, дев'ять сотень і тридцять літ, та й помер він.

6 1a пп Адам.

2a Бут. 4:25.

пп Сиф.

3a пп Жертва,
Жертвувати.

4a Бут. 4:26.

пп Молитва.

5a Авр. 1:28, 31.

пп Книга спомину.

б пп Натхнення,
Надихати.

7a пп Священство.

8a 2 Пет. 1:21.

б пп Генеалогія.

в пп Сини і дочки
Божі.

г Бут. 5:1.

9a Бут. 1:26–28;

Мойс. 2:26–29;

Авр. 4:26–31.

б пп Людина, Люди.

в Мойс. 1:34; 4:26.

г пп Душа.

д Авр. 2:7.

10a УЗ 107:41–56.

б Бут. 5:3;

УЗ 107:42–43; 138:40.

13 І жив Сиф сто літ і п'ять, та й породив Еноша, і пророкував у всі свої дні, і вчив свого сина Еноша шляхам Бога; отже, Енош пророкував також.

14 І жив Сиф по тому, як Еноша породив, вісім сотень і сім літ, і породив багато синів і дочок.

15 І дітей людських було численно на лиці землі. І в ті дні Сатана мав велике "владарювання серед людей і лютував у їхніх серцях; і звідти пішли війни й кровопролиття; і рука людська була проти свого брата, і приносила смерть через ^бтаємні діяння, прагнучи влади.

16 А були всі дні Сифові дев'ять сотень і дванадцять літ, і він помер.

17 І жив Енош дев'яносто літ, та й породив він "Кенана. І Енош і решта людей Бога вийшли з землі, яка називалася Шулон, і жили на землі обіцяній, яку він назвав на честь свого власного сина, якого він назвав Кенан.

18 І жив Енош по тому, як Кенана породив, вісім сотень і п'ятнадцять літ, і породив багато синів і дочок. А були всі Еношеві дні дев'ять сотень і п'ять літ, та й помер він.

19 І жив Кенан сімдесят літ, та й породив він Магалал'їла; і жив Кенан по тому, як поро-

див Магалал'їла, вісім сотень і сорок літ, і породив синів і дочок. І всіх Кенанових днів було дев'ять сотень і десять літ, та й помер він.

20 І жив Магалал'їл шістдесят п'ять літ, та й породив він Яреда; і жив Магалал'їл по тому, як Яреда породив, вісім сотень і тридцять літ, і породив синів та дочок. А були всі дні Магалал'їлові вісім сотень і дев'яносто п'ять літ, та й помер він.

21 І жив Яред сто і шістдесят два роки, та й породив "Еноха; і жив Яред по тому, як породив він Еноха, вісім сотень літ, і породив синів та дочок. І Яред навчав Еноха усім шляхам Бога.

22 І це є родовід синів Адама, який був "сином Бога, з яким Сам Бог розмовляв.

23 І були вони "проповідниками праведності, і промовляли, і ^бпророкували, і прикликали всіх людей повсюди "покаятися; і 'віри навчали дітей людських.

24 І сталося, що були всі Яредові дні дев'ять сотень і шістдесят два роки, та й помер він.

25 І жив Енох шістдесят п'ять літ, та й породив "Метушалаха.

26 І сталося, що Енох мандрував по землі серед людей; і коли він мандрував, Дух

15а Мойс. 5:13.

б пп Таємні змови.

17а Бут. 5:10–14;

УЗ 107:45, 53.

21а Бут. 5:18–24;

Мойс. 7:69; 8:1–2.

пп Енох.

22а Лк. 3:38.

23а пп Пророк.

б пп Пророцтво,

Пророкувати.

в пп Покаятися,

Покаяння.

г пп Віра.

25а пп Метушалаха.

Бога зійшов з небес і спустився на нього.

27 І він почув голос з небес, що казав: Еноху, сину Мій, пророкуй цьому народові, і скажи їм—Покайтеся, бо так каже Господь: Я “гніваюся на цей народ, і Мій лютий гнів запалився проти них; бо їхні серця стали закама’янілими, і тяжко чують ^бвухами вони, і їхні ^вочі не можуть бачити далеко;

28 А щодо цих багатьох поколінь, з того самого дня, коли Я створив їх, “заблукали вони, і зріклися Мене, і шукали своїх власних порад у темряві; і у своїх власних мерзотах вигадали вбивство, і не виконували заповіді, які Я дав їхньому батьку Адаму.

29 Отже, вони неправдиво клялися, і своїми “клятвами вони принесли собі смерть; і ^бпекло Я приготував для них, якщо вони не покаються;

30 І це є указ, який Я розіслав на початку світу з Моїх власних уст, від його заснування, і вустами Моїх слуг, твоїх батьків, виголосив Я його, саме як буде він надісланий у світ, у всі кінці його.

31 І коли Енох почув ці слова, він вклонився до землі перед Господом і промовив перед Господом, кажучи: Чому це я

знайшов прихильність у Твоїх очах, я ж бо просто хлопець, і всі люди ненавидять мене; бо я “тяжкоустий; так чи я слуга Тобі?

32 І Господь сказав Еноху: Іди і роби, як Я наказав тобі, і жодна людина не заколе тебе. Відкрий “уста свої, і їх буде сповнено, і Я дам тобі промову, бо всяка плоть у Моїх руках, і Я робитиму, як вважатиму за краще.

33 Скажи цьому народові: “Виберіть цього дня, що служитимете Господу Богу, Який створив вас.

34 Ось, Мій Дух на тобі, отже, усі твої слова Я виправдаю; і “гори тікатимуть перед тобою, і ^бріки звернуть зі своєї течії; і ти житимеш у Мені, а Я в тобі; тож, ^віди зі Мною.

35 І Господь промовив Еноху, і сказав йому: Умасти очі свої глиною, і омий їх, і ти бачитимеш. І він зробив так.

36 І він побачив “духів, яких Бог створив; і він побачив також те, що було невидимим для ^бприродного ока; і відтоді пішла чутка повсюди по землі: ^вПровидця Господь поставив Своєму народу.

37 І сталося, що Енох пішов по землі, серед людей, стоячи на пагорбах і високих місцях, і волав гучним голосом, свід-

27а УЗ 63:32.

б Мт. 13:15;

2 Неф. 9:31;

Мос. 26:28;

УЗ 1:2, 11, 14.

в Ал. 10:25; 14:6.

28а пп Бунт.

29а пп Клятва.

б пп Пекло.

31а Вих. 4:10–16;

Єр. 1:6–9.

32а УЗ 24:5–6; 60:2.

33а пп Свобода вибору.

34а Мт. 17:20.

б Мойс. 7:13.

в Бут. 5:24;

Мойс. 7:69.

пп Ходити, ходити з Богом.

36а пп Духовне сотворіння.

б Мойс. 1:11.

в пп Провидець.

чачи проти їхніх діянь; і всіх людей було «скривджено через нього.

38 І вони приходили послухати його, на високі місця, кажучи сторожам наметів: Залиштеся тут і стережіть намети, поки ми підемо он туди, щоб побачити провидця, бо він пророкує, і це дивна річ на землі; божевільна людина з'явилася серед нас.

39 І сталося, коли вони почувли його, жодна людина не наклала свої руки на нього; бо страх зійшов на всіх тих, хто чув його; бо він ходив з Богом.

40 І підійшов до нього чоловік, чие ім'я було Махія, і сказав йому: Скажи нам прямо, хто ти і звідки прийшов?

41 І він сказав їм: Я вийшов з землі Кенана, з землі моїх батьків, землі праведності до цього дня. І мій батько навчав мене усім шляхам Бога.

42 І сталося, коли я мандрував із землі Кенана, біля моря на сході, я побачив видіння; і знайте, небеса я побачив, і Господь говорив зі мною, і дав мені заповідь; отже, саме для того, щоб виконати заповідь, я промовляю ці слова.

43 І Енох продовжував свою промову, кажучи: Господь, Який розмовляв зі мною, Він є Богом небес, і Він є моїм Богом, і вашим Богом, і ви

мої браття, і чому ви «наставляєте самих себе і зрікаєтеся Бога небесного?

44 Небеса Він створив; «земля є Його ^бпідніжок; і основи її—Його. Ось, Він заклав їх, сонми людей Він привів на лице її.

45 І смерть зійшла на наших батьків; проте ми знаємо їх і не можемо зректися, і навіть першого з усіх ми знаємо, саме Адама.

46 Бо «пам'ятну книгу ми написали серед нас, за зразком, даним перстом Божим; і це дано нам нашою рідною мовою.

47 І коли Енох промовляв слова Бога, люди тремтіли і не могли стояти в його присутності.

48 І він сказав їм: Через те, що Адам «пав, ми є; і через його падіння прийшла ^бсмерть; і ми зробилися причасниками нещастя і горя.

49 Ось Сатана з'явився серед дітей людських і «спокушає їх поклонятися йому; і люди стали ^бплотськими, ^вхтивими і диявольськими, і ^гвідділені від присутності Бога.

50 Але Бог повідомив нашим батькам, що всі люди повинні покаятися.

51 І Він прикликав нашого батька Адама Своїм власним голосом, кажучи: Я є Бог; Я

37а 1 Неф. 16:1–3.

43а Пр. 1:24–33;

УЗ 56:14–15.

44а Повтор. 10:14.

б Авр. 2:7.

46а пп Книга спомину.

48а 2 Неф. 2:25.

пп Падіння

Адама і Єви.

б пп Смерть

фізична.

49а Мойс. 1:12.

пп Спокушати,

Спокуса.

б Мос. 16:3–4;

Мойс. 5:13.

пп Плотський,

Плотське.

в пп Хтивий,

Хтивість.

г пп Смерть духовна.

створив світ і ^блюдей ^бдо того, як вони були в плоті.

52 І Він також сказав йому: якщо ти повернешся до Мене і прислухаєшся до Мого голосу, і повіриш, і покаєшся в усіх своїх провинах, і будеш ^бохрищений, саме у воді, в ім'я Мого Єдинонародженого Сина, сповненого ^бблагодаттю та істиною, Який є ^бІсус Христос, єдине ^бім'я, яке буде дано під небесами, через яке ^бспасіння прийде до дітей людських, ти отримаєш дар Святого Духа, просячи все в Його ім'я, і що б ти не попросив, тобі буде дано.

53 І наш батько Адам промовляв до Господа і сказав: Чому це так, що люди мають покаятися й христитися у воді? І Господь сказав Адаму: Ось, Я ^бпростив тобі твою провину в Саду Еденському.

54 Звідти пішла чутка повсюди серед людей, що ^бСин Бога ^бспокутував первісну вину, через що відповідальність за гріхи батьків не може впасти на голови ^бдітей, бо вони є непорочними від заснування світу.

55 І Господь промовив до Адама, кажучи: Оскільки твої діти зачаті в гріху, саме тому, коли вони починають підростати, ^бгріх зароджується в їхніх серцях, і вони відчують смак ^бгіркоти, щоб вони могли знати, як цінувати добро.

56 І дано їм відрізнати добро від зла; отже, вони мають у собі ^бсвободу вибору, і Я дав вам ще один закон і заповідь.

57 Отже, навчайте своїх дітей, що всі люди повсюди повинні ^бпокаятися, інакше вони ніяк не зможуть успадкувати царство Боже, бо ніщо ^бнечисте не може перебувати там, або ^бперебувати в Його присутності; бо, мовою Адама, ^бЛюдина Святості Його ім'я, а ім'я Його Єдинонародженого є ^бСин Людини, саме Ісус Христос, праведний ^бСуддя, Який прийде в середині часів.

58 Отже, Я даю вам заповідь, навчати цього вільно ваших ^бдітей, кажучи:

59 Через провину приходять падіння, яке приносить смерть, і оскільки ви були

51а пп Людина, Люди—Людина, духовна дитина Небесного Батька.
б пп Духовне сотворіння.
52а 3 Неф. 11:23–26.
пп Хрищення, Христити.
б пп Благодать.
в пп Ісус Христос.
г Дії 4:12;
2 Неф. 31:21.
д пп Спасіння.

53а пп Простити, Прощати.
54а пп Ісус Христос.
б пп Спокута, Спокутувати.
в Мос. 3:16.
55а пп Гріх.
б УЗ 29:39.
пп Лихо.
56а 2 Неф. 2:26–27;
Гел. 14:29–30.
пп Свобода вибору.
57а 1 Кор. 6:9–10.
пп Покаятися,

Покаяння.
б 1 Неф. 10:21.
пп Чисте і нечисте.
в Пс. 24:3–4;
1 Неф. 15:33–36;
Морм. 7:7;
УЗ 76:50–62.
г Мойс. 7:35.
пп Людина святості.
д пп Син Людини.
е пп Ісус Христос—
Суддя;
Справедливість.
58а пп Дитя, Діти.

народжені в цей світ водою, і кров'ю, і "духом, що створено Мною, і таким чином стали з ^бпороху живою душею, саме так і ви маєте "народитися знову в царстві небесному від 'води, і від Духа, і бути очищеними кров'ю, саме кров'ю Мого Єдинонародженого; щоб ви були освячені від усього гріха і ^анасолоджувалися "словами вічного життя в цьому світі, і вічним життям у світі прийдешньому, саме безсмертною ^сславою;

60 Бо "водою ви виконуєте заповідь; Духом вас ^бвиправдано, і "кров'ю вас 'освячено;

61 Отже, це дано, щоб перебувати у вас; свідчення небес; "Утішитель; мирні речі безсмертної слави; істина всього; те, що оживляє все, що робить живим усе; те, що знає все і має всю владу згідно з мудрістю, милістю, істиною, справедливістю і правосуддям.

62 А тепер ось, Я кажу тобі: Це є "план спасіння для всіх людей через кров Мого ^бЄдинонародженого, Який прийде в середині часів.

63 І ось, усе має свою подобу, і все створено і зроблено, щоб "нести свідчення про Мене, і те, що є земним, і те, що є духовним; те, що в небі вгорі, і те, що на землі, і те, що в землі, і те, що під землею, і вгорі, і під сподом: усе несе свідчення про Мене.

64 І сталося, коли Господь розмовляв з Адамом, нашим батьком, що Адам заволав до Господа, і його було віднесено "Духом Господа, і перенесено у воду, і занурено під ^бводу, і піднято з води.

65 І таким чином він був охрищений, і Дух Бога зійшов на нього, і таким чином він був "народжений від Духа і був оживлений у чоловікові ^бвнутрішнім.

66 І він почув голос з небес, що казав: Тебе "охрищено вогнем і Святим Духом. Це є ^бсвідчення Батька і Сина, віднині й навіки;

67 І ти є за "чином Того, Хто був без початку днів і кінця літ, від усієї вічності до всієї вічності.

68 Ось, ти "єдиним є в Мені, син Бога; і таким чином

59a 1 Іван 5:8.

^б Бут. 2:7; Мойс. 4:25; Авр. 5:7.

^в пп Народитися знову, Народитися від Бога.

^г пп Хрищення, Христити.

^д 2 Неф. 4:15–16; Ал. 32:28.

^е Іван 6:68.

^є пп Целестіальна слава.

60a Морон. 8:25.

^б пп Виправдання, Виправдовувати.

^в пп Кров.

^г пп Освячення.

61a пп Святий Дух.

62a пп План

Викуплення.

^б пп Єдинонароджений.

63a Ал. 30:44;

УЗ 88:45–47.

64a пп Святий Дух.

^б пп Хрищення, Христити.

65a пп Народитися знову, Народитися від Бога.

^б Мос. 27:25;

Ал. 5:12–15.

66a УЗ 19:31.

пп Дар Святого Духа.

^б 2 Неф. 31:17–18;

3 Неф. 28:11.

67a пп Мелхиседекове

священство.

68a 1 Іван 3:1–3;

УЗ 35:2.

можуть усі стати Моїми ^бсинами. Амінь.

РОЗДІЛ 7

(грудень 1830 року)

Енох навчає, веде народ і пересуває гори—Місто Сіон встановлено—Енох передбачає пришестя Сина Людини, Його спокутну жертву і воскресіння святих—Він передбачає відновлення, збирання, Друге пришестя і повернення Сіону.

І сталося, що Енох продовжував свою промову, кажучи: Ось, наш батько Адам навчав цього, і багато хто повірили і стали ^асинами Бога, а багато не повірили, і загинули у гріхах, і чекають із ^бстрахом, у муках, палючого збурення гніву Бога, що має пролитися на них.

2 І з того часу Енох почав пророкувати, кажучи людям наступне: Коли я мандрував, і стояв на місці Магуя, і волав до Господа, долинув голос з небес, кажучи—Повернись і зійди на гору Симеон.

3 І сталося, що я повернувся і пішов на гору; і коли я стояв на горі, я бачив небеса відкриті, і мене було зодягнуто ^аславою;

4 І я бачив Господа; і Він стояв перед моїм лицем, і Він розмовляв зі мною, саме як

одна людина розмовляє з іншою, ^алице до лиця; і Він сказав мені: ^бДивись, і Я покажу тобі світ протягом багатьох поколінь.

5 І сталося, що я подивився в долину Шум і побачив великий народ, який жив у наметах, який був народом Шума.

6 І знову Господь сказав мені: Дивись, і я подивився на північ, і я побачив народ Ханаана, який жив у наметах.

7 І Господь сказав мені: Пророкуй; і я пророкував, кажучи: Ось, народ Ханаана, який є численним, піде, до бою поставлений, проти народу Шума, і поб'є їх так, що їх повністю буде знищено; і народ Ханаана розподілиться на землі, і земля стане пустою і безплідною, і жодний інший народ не житиме там, а тільки народ Ханаана;

8 Бо ось, Господь прокляне цю землю сильною спекою, і пустота її продовжуватиметься повічно; і ^ачорнота зійде на всіх дітей Ханаана, так що їх зневажатимуть серед усіх народів.

9 І сталося, що Господь сказав мені: Дивись; і я подивився, і побачив землю Шарона, і землю Еноха, і землю Омнера, і землю Гені, і землю Шема, і землю Ганера, і землю Гананнійги, і всіх жителів цих земель;

68б Іван 1:12; УЗ 34:3.

пп Сини і
дочки Божі.

7 1а пп Сини і дочки

Божі.

б Ал. 40:11–14.

3а пп Переображення.

4а Бут. 32:31;

Повтор. 5:4;

Мойс. 1:2, 11, 31.

б Мойс. 1:4.

8а 2 Неф. 26:33.

10 І Господь сказав мені: Иди до цього народу і скажи їм— “Покайтеся, щоб Я не прийшов і не покарав їх прокляттям, і щоб вони не померли.

11 І Він дав мені заповідь, що я маю “христити в ім'я Батька і Сина, Який сповнений ^бблагодаті та істини, і ^сСвятого Духа, Який несе свідчення про Батька і Сина.

12 І сталося, що Енох продовжував закликати весь народ, окрім народу Ханаана, покаятися;

13 І такою великою була “віра Еноха, що він повів народ Бога, і їхні вороги вийшли на битву проти них; і він промовив слово Господа, і земля затремтіла, і ^бгори зрушилися, саме за його наказом; і ^сріки води вийшли зі своїх русел; і рик левів було чути з пустині; і всі народи злякалися страшенно, таким ^ссильним було слово Еноха, і такою великою була сила мови, яку Бог дав йому.

14 Також вийшла земля з глибин моря, і таким великим був страх ворогів народу Божого, що вони втекли, і стояли на відстані, і пішли на землю, що вийшла з глибин моря.

15 І “велетні цієї землі також стояли на відстані; і зійшло

прокляття на всіх людей, що боролися проти Бога;

16 І з того часу були війни і кровопролиття серед них; але Господь прийшов і перебував зі Своїм народом, і вони перебували в праведності.

17 “Страх Господа був на всіх народах, такою великою була слава Господа, яка була на Його народів. І Господь ^бблагословив землю, і їх було благословлено на горах, і на високих місцях, і вони процвітали.

18 І Господь назвав Свій народ “Сіон, тому що вони були ^бодного серця і одного розуму, і перебували в праведності; і не було бідних серед них.

19 І Енох продовжував своє проповідування в праведності до народу Бога. І сталося в його дні, що він збудував місто, яке було названо Місто Святості, саме Сіон.

20 І сталося, що Енох розмовляв з Господом; і він сказав Господу: Певно, що “Сіон перебуватиме в безпеці завжди. Але Господь сказав Еноху: Сіон Я благословив, але решту людей прокляв Я.

21 І сталося, що Господь показав Еноху всіх жителів землі; і він побачив, і ось, Сіон по деякім часі було “забрано

10а Мойс. 6:57.
пп Покаятися,
Покаяння.
11а пп Хрищення,
Христити.
б пп Благодать.
в пп Святий Дух.
13а пп Віра.

б Мт. 17:20.
в Мойс. 6:34.
г пп Сила;
Священство.
15а Бут. 6:4;
Мойс. 8:18.
17а Вих. 23:27.
б 1 Хр. 28:7–8;

1 Неф. 17:35.
18а пп Сіон.
б Дії 4:32; Фил. 2:1–4.
пп Єдність.
20а Мойс. 7:62–63.
пп Новий
Єрусалим.
21а Мойс. 7:69.

на небеса. І Господь сказав Еноху: Ось Моя оселя навіки.

22 І Енох також побачив решту людей, що були синами Адама; і вони були сумішшю всього сімені Адама, окрім сімені Каїна, бо сім'я Каїна було "чорним і не було йому місця серед них.

23 А після того, як Сіон було забрано на "небеса, Енох побачив, і ось, "всі народи землі були перед ним;

24 І приходили покоління за поколінням; і Енох був високо, і був "піднесений, саме в лоно Батька і Сина Людини; і ось, сила Сатани була по всьому лиці землі.

25 І він бачив ангелів, що сходили з небес; і він почув гучний голос, що казав: Горе, горе жителям землі.

26 І він побачив Сатану; і той мав великий "ланцюг у руці, і він укривав усе лице землі б"темрявою; і він поглянув і засміявся, і його "ангели раділи.

27 І Енох побачив "ангелів, що сходили з небес, несучи б"свідчення про Батька й Сина; і Святий Дух зійшов на багатьох, і їх було піднесено силами небесними в Сіон.

28 І сталося, що Бог небес подивився на решту людей і заплакав; і Енох засвідчив це,

кажучи: Як це так, що небеса плачуть і проливають сльози, наче дощ на горах?

29 І Енох сказав Господу: Як це так, що Ти можеш "плакати, коли видно, що Ти святий і є від усієї вічності до всієї вічності?

30 І якби було це можливо, щоб людина могла злічити частки землі, так, мільйонів "земель, подібних до цієї, це не було б і початком числа Твоїх б"створінь; і Твої завіси ще простягнуті; і все ж таки Ти є там, і Твоє лоно там; і також Ти є справедливим; Ти є милостивим і добрим навіки;

31 І Ти забрав Сіон у лоно Своє, від усіх Своїх створінь, від усієї вічності і до всієї вічності; і ніщо, крім "миру, б"справедливості й "істини не є помешканням Твого престолу; і милість піде перед Твоїм лицем і не матиме кінця; як же це Ти можеш плакати?

32 Господь сказав Еноху: Подивись на цих братів твоїх; вони є витвір Моїх власних "рук, і Я дав їм їхнє б"знання того дня, коли Я створив їх; і в Саду Еденському дав Я людині її "свободу вибору;

33 І твоїм братам сказав Я, і також дав заповідь, що вони

22а 2 Неф. 26:33.

23а пп Небеса.

б пп Видіння.

в УЗ 88:47;

Мойс. 1:27–29.

24а 2 Кор. 12:1–4.

26а Ал. 12:10–11.

б Ісаия 60:1–2.

в Юд. 1:6;

УЗ 29:36–37.

27а пп Ангели.

б пп Свідок,
Свідчення.

29а Ісаия 63:7–10.

30а УЗ 76:24;

Мойс. 1:33.

б пп Створити,
Сотворіння.

31а пп Мир.

б пп Справедливість.

в пп Істина.

32а Мойс. 1:4.

б пп Знання.

в пп Свобода вибору.

мають "любити один одного, і що вони мають обрати Мене, їхнього Батька; але ось, вони без любові, і вони ненавидять свою власну кров;

34 І "вогонь Мого обурення запалено на них; і в Моєму палкому пересерді нашлю Я ^бповені на них, бо Мій лютий гнів запалено проти них.

35 Ось, Я є Бог; "Людина Святості Моє ім'я; Людина Поряди Моє ім'я; і Нескінченний та Вічний Моє ^бім'я також.

36 Отже, Я можу простерти Свої руки і тримати всі створіння, що їх Я зробив; і Моє "око може проникнути в них також, і серед усіх витворів Моїх рук не було такої великої ^бзлочестивості, як серед твоїх братів.

37 Але ось, їхні гріхи будуть на головах їхніх батьків; Сатана буде їхнім батьком, і нещастя буде їхнім приреченням; і всі небеса будуть оплакувати їх, саме всі витвори Моїх рук; отже, хіба не повинні плакати небеса, бачачи, що вони будуть страждати?

38 Але ось, ці, на кому твої очі, загинуть у повенях; і ось, Я закрию їх; "в'язницю Я приготував для них.

39 А "Той, Кого Я вибрав, благав перед Моїм лицем. Отже,

Він страждає за їхні гріхи, якщо вони покаються в той день, коли Мій ^бОбраний повернеться до Мене, а до того дня вони будуть у ^бмуках;

40 Отже, через це небеса будуть плакати, так, і всі витвори Моїх рук.

41 І сталося, що Господь говорив з Енохом і розповів Еноху про всі діяння дітей людських; отже Енох знав і дивився на їхню злочестивість і їхне нещастя, і плакав, і простирав свої руки, і його "серце набрякло, як та вічність; і його нутро томилося; і вся вічність здригнулася.

42 І Енох також побачив "Ноя і його ^бсім'ю; що нащадки всіх синів Ноя мають бути спасеними земним спасінням;

43 Отже, Енох побачив, що Ной збудував "ковчег; і що Господь посміхався, дивлячись на нього, і тримав його у Своїй руці; але на решту злочестивих найшли потопи і проковтнули їх.

44 І коли Енох побачив це, він відчув гіркоту душі і плакав над своїми братами, і сказав небесам: Я "відмовляюсь від заспокоєння; але Господь сказав Еноху: Піднеси своє серце і радій; і дивись.

45 І сталося, що Енох поди-

33а пп Любов.

34а Ісая 30:27; Наум 1:6; УЗ 35:14.

б Бут. 7:4, 10;

Мойс. 8:17, 24.

пп Потоп Ноевих часів.

35а Мойс. 6:57.

б Мойс. 1:3.

36а УЗ 38:2; 88:41;

Мойс. 1:35–37.

б Бут. 6:5–6;

Мойс. 8:22, 28–30.

38а 1 Пет. 3:18–20.

пп Пекло.

39а товто Спаситель.

б Мойс. 4:2; Авр. 3:27.

пп Ісус Христос.

в пп Осуд.

41а Мос. 28:3.

пп Співчуття.

42а пп Ной, біблійний

патріарх.

б Мойс. 8:12.

43а Бут. 6:14–16;

Етер 6:7.

44а Пс. 77:3; Етер 15:3.

вився; і від Ноя він побачив усі сім'ї землі; і він заволав до Господа, кажучи: Коли прийде день Господа? Коли проллється кров Праведного, щоб усі ті, хто сумує, могли бути «освяченими й мати вічне життя?

46 І Господь сказав: Це буде у «середині часів, у дні злочестивості й помсти.

47 І ось, Енох побачив день пришествя Сина Людини, саме в плоті; і його душа зраділа, кажучи: Праведного піднесено, і «Агнця вбито від заснування світу; і через віру я в лоні Батька, і ось, «Сіон зі мною.

48 І сталося, що Енох подивився на «землю; і він почув голос з надр її, що казав: Горе, горе мені, матері людей; я змучена, я втомлена через злочестивість моїх дітей. Коли «відпочину я і буду очищена від «бруд, який вийшов з мене? Коли мій Творець освятить мене, щоб могла я відпочити і праведність на деякий час могла перебувати на моєму лиці?

49 І коли Енох почув, як земля сумує, він заплакав і заволав до Господа, кажучи: О Господи, хіба не матимеш ти співчуття до землі? Хіба не благословиш ти дітей Ноя?

50 І сталося, що Енох про-

довжував своє волання до Господа, кажучи: Я прошу Тебе, о Господи, в ім'я Твого Єдинонародженого, саме Ісуса Христа, щоб Ти мав милість до Ноя і його сімені, щоб земля більше ніколи не вкривалася потопами.

51 І Господь не міг відмовити; і Він склав завіт з Енохом, і присягнув йому клятвою, що Він зупинить «потопи; що Він кликати дітей Ноя;

52 І Він надіслав незмінний указ, що «решта його сімені завжди буде знаходитися серед усіх народів, поки земля стоятиме;

53 І Господь сказав: Благословенний той, через чие сім'я Месія прийде; бо Він каже— Я є «Месія, «Цар Сіону, «Скеля Небес, широка, як вічність; той, хто увійде цією брамою і «підійметься через Мене, ніколи не впаде; отже, благословенні ті, про кого Я сказав, бо вони прийдуть з «піснями вічної радості.

54 І сталося, що Енох заволав до Господа, кажучи: Коли Син Людини прийде у плоті, чи спочине земля? Я молю Тебе, покажи мені це.

55 І Господь сказав Еноху: Дивись, і він подивився і побачив «Сина Людини, піднятого на «хресті у спосіб людей;

56 І він почув гучний голос; і

45а пп Освячення.

46а Мойс. 5:57.

47а пп Агнецъ Божий.

б Мойс. 7:21.

48а пп Земля—

Очищення землі.

б Мойс. 7:54, 58, 64.

в пп Бруд, Бруднота.

51а Пс. 104:6–9.

52а Мойс. 8:2.

53а пп Месія.

б Мт. 2:2; 2 Неф. 10:14;

Ал. 5:50; УЗ 128:22.

в Пс. 71:3; 78:35;

Гел. 5:12.

пп Скеля.

г 2 Неф. 31:19–20.

д пп Музыка.

55а пп Син Людини.

б 3 Неф. 27:14.

пп Розп'яття.

небеса зтягнуло; і всі створіння Бога плакали; і земля ^астогнала; і скелі розкололися; і святі ^бвоскресли, і їх було ^вувінчано ^гправоруч Сина Людини вінцями слави;

57 І багато з ^а“духів, які були у ^б‘в’язниці, вийшли й стали праворуч Бога; а решта утримувалася в ланцюгах темряви до суду великого дня.

58 І знову Енох заплакав і заволав до Господа, кажучи: Коли спочине земля?

59 І Енох побачив Сина Людини, що возносився до Батька; і він прикликав Господа, кажучи: Хіба Ти не прийдеш знову на землю? Бо оскільки Ти є Бог, і я знаю Тебе, і Ти присягнув мені і наказав мені, щоб я просив в ім’я Твого Єдинонародженого; Ти створив мене і дав мені право на Твій престол, і не через мене, а через Твою власну благодать; отже, я запитую Тебе, чи Ти не прийдеш знову на землю.

60 І Господь сказав Еноху: Як Я живий, так само прийду Я в ^а“останні дні, у дні злочестивості й помсти, щоб виконати клятву, яку Я дав тобі стосовно дітей Ноя;

61 І прийде день, коли зем-

ля ^а“спочине, але до того дня небеса ^б“потемніють, і ^в“завіса темряви вкриє землю; і небеса здригнуться, і також земля; і великі страждання будуть серед дітей людських, але Мій народ Я ^г‘збережу;

62 І ^а“праведність пошлю Я з небес; а ^б“істину пошлю Я з ^в“землі, щоб ^г‘свідчити про Мого Єдинонародженого, Його ^д“воскресіння з мертвих; так, і також воскресіння всіх людей; і Я зроблю так, що праведність та істина вимитимуть землю, неначе потопом, щоб ^а“зібрати Моїх вибраних з чотирьох чвертей землі, до того місця, яке Я приготую, до Святого Міста, щоб Мій народ міг підперезати стегна свої і чекати на час Мого пришествя; бо там буде Моя skinія, і воно буде називатися Сіон, ^б“Новий Єрусалим.

63 І Господь сказав Еноху: Тоді ти і все твоє ^а“місто зустрінуть їх там, і ми приймемо їх у наше лоно, і вони побачать нас; і ми кинемося їм на шиї, а вони кинуться нам на шиї, і ми цілуватимемо один одного.

64 І там буде Моя оселя, і це буде Сіон, який вийде з усіх

56а Мт. 27:45, 50–51.

б пп Воскресіння.

в пп Вінець;

Піднесення.

г Мт. 25:34.

57а пп Дух.

б УЗ 76:71–74; 88:99.

60а пп Останні дні.

61а пп Земля—

Кінцевий

стан землі.

б УЗ 38:11–12; 112:23.

в пп Завіса.

г 1 Неф. 22:15–22;

2 Неф. 30:10.

62а Пс. 85:12.

пп Відновлення

євангелії.

б пп Книга Мормона.

в Ісаїя 29:4.

г пп Свідок,

Свідчення.

д пп Воскресіння.

е пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

є пп Новий

Єрусалим.

63а Об. 21:9–11;

УЗ 45:11–12;

Мойс. 7:19–21.

створинь, які Я зробив; і протягом "тисячі років земля ^бспочиватиме.

65 І сталося, що Енох побачив день "пришестя Сина Людини, в останні дні, щоб перебувати на землі в праведності протягом тисячі років;

66 Але до того дня він побачив великі лиха серед злочестивих; і він побачив також море, що було воно схвилюваним, і серця людські "завмиратимуть, чекаючи зі страхом ^бсуду Всемогутнього Бога, Який зійде на злочестивих.

67 І Господь показав Еноху все, саме до кінця світу; і він побачив день праведних, час їхнього викуплення, і отримав повноту "радості;

68 І всіх днів "Сіону в дні Еноха було триста і шістьдесят п'ять років.

69 І Енох та весь народ його "ходили з Богом, і Він перебував посеред Сіону; і сталося, що Сіону не стало, бо Бог прийняв його у Своє власне лоно; і відтоді пішла чутка: Сіон втік.

РОЗДІЛ 8

(лютий 1831 року)

Метушалах пророкує—Ной та його сини проповідують єванге-

*лію—Велика злочестивість на-
нує—Заклик до покаяння не
взято до уваги—Бог наказує зни-
щити Потопом усяку плоть.*

А всіх Енохових днів було чотири сотні і тридцять літ.

2 І сталося, що "Метушалаха, сина Еноха, не було забрано, щоб було здійснено завіти Господа, які Він склав з Енохом; бо Він справді склав завіт з Енохом, що Ной піде з плоду його стегон.

3 І сталося, що Метушалах пророкував, що з його стегон виникнуть усі царства на землі (через Ноя), і він уславляв себе.

4 І прийшов великий голод на землю, і Господь прокляв землю тяжким прокляттям, і багато жителів її померло.

5 І сталося, що жив Метушалах сто і вісімдесят сім літ, та й Ламеха породив;

6 І жив Метушалах по тому, як породив він Ламеха, сім сотень і вісімдесят два роки, і породив він синів та дочок;

7 І всіх Метушалахових днів було дев'ять сотень і шістьдесят дев'ять літ, та й помер він.

8 І жив Ламех сто і вісімдесят два роки, та й сина породив,

9 А ім'я йому назвав "Ной, говорячи: Цей син нас потішить у наших ділах та в труді рук наших коло землі, що Господь її ^бпрокляв.

64a пп Тисячоліття.
б Мойс. 7:48.

65a Юд. 1:14.
пп Друге
пришестя Ісуса
Христа.

66a Ісая 13:6–7.

б пп Суд, Останній.

67a пп Радість.

68a Бут. 5:23; Мойс. 8:1.

69a Бут. 5:24;

Мойс. 6:34.

пп Ходити,
ходити з Богом.

8 2a пп Метушалах.

9a пп Ной, біблійний
патріарх.

б Мойс. 4:23.

10 І жив Ламех по тому, як Ноя породив, п'ять сотень і дев'яносто п'ять літ, і породив він синів та дочок;

11 А всіх Ламехових днів було сім сотень і сімдесят сім літ, та й помер він.

12 І був Ной віку чотири сотні і п'ятдесят літ, та й "породив Яфета; і сорок два роки по тому він породив ^бСима від тієї, яка була матір'ю Яфета, а коли йому було п'ять сотень літ, породив він ^бХама.

13 І "Ной та його сини ^бприслухалися до Господа і звертали увагу, і їх було названо ^бсинами Божими.

14 І коли ці люди почали розмножуватися на лиці землі, і їм народилися дочки, і побачили ^бсини людські тих дочок, що вродливі вони, і брали собі жінок із усіх, яких вибрали.

15 І Господь сказав Ною: Дочки твоїх синів "продали себе; бо ось, Мій гнів запалено проти синів людських, бо вони не бажають прислухатися до Мого голосу.

16 І сталося, що Ной пророкував і навчав справам Бога, саме так, як було на початку.

17 І промовив Господь до

Ноя: Не буде Мій Дух "перемагатися в людині навіки, бо вона знатиме, що всяка ^бплоть помре; і дні її будуть сто і двадцять літ; і якщо люди не покаються, Я пошлю ^бпотопи на них.

18 За тих днів на землі були "велетні, і вони прагнули позбавити Ноя життя; але Господь був з Ноем, і ^бсила Господа була на ньому.

19 І Господь "висвятив ^бНоя за Своїм власним ^бчином, і наказав йому, щоб він ішов і "проголошував Його євангелію дітям людським, саме так, як це було дано Еноху.

20 І сталося, що Ной закликав дітей людських, щоб вони "покалися; але вони не прислухалися до його слів;

21 І ще, після того, як вони почули його, вони прийшли до нього, кажучи: Ось, ми є сини Бога; хіба ми не взяли собі дочок людських? І хіба ми не "імо, і не п'ємо, і не одружуємося, і не віддаємо заміж? І наші дружини народжують нам дітей, і вони є могутніми чоловіками, які подібні чоловікам давнини, чоловікам великої слави. І вони не прислухалися до слів Ноя.

12а Бут. 5:32. пп Яфет.

^б пп Сим.

^в пп Хам.

13а УЗ 138:41.

пп Гавриїл.

^б пп Послушний, Послушність, Слухатися.

^в пп Сини і дочки Божі.

14а Мойс. 5:52.

15а пп Шлюб,

Одружуватися— Міжконфесійний шлюб.

17а Бут. 6:3; 2 Неф. 26:11; Етер 2:15; УЗ 1:33.

^б 2 Неф. 9:4.

пп Плоть.

^в Бут. 7:4, 10;

Мойс. 7:34.

18а Бут. 6:4; Чйс. 13:33;

Єр. 17:15.

^б пп Сила.

19а УЗ 107:52.

пп Висвячувати, Висвячення.

^б Авр. 1:19.

^в пп Мелхиседекове священство.

^г пп Місіонерська робота.

20а пп Покаятися, Покаяння.

21а Мт. 24:38–39;

ДС—Мт. 1:41.

22 І бачив Бог, що великою стала "злочестивість людей на землі; і кожний підносився в уяві ^бдумок свого серця, які були тільки злом безпервним.

23 І сталося, що Ной продовжував своє "проповідування людям, кажучи: Прислухайтесь і зверніть увагу на мої слова;

24 "Повірте, і покайтеся у своїх гріхах, і ^бхристіться в ім'я Ісуса Христа, Сина Божого, саме як наші батьки, і ви отримаєте Святого Духа, щоб усе могло бути ^вявлено вам; а якщо ви не зробите цього, потопи зійдуть на вас; проте, вони не прислухалися.

25 І пожалкував був Ной, і його серце страждало, що Господь людину створив на землі, і горював він у серці своєму.

26 І промовив Господь: "Зітру Я людину, яку Я створив,

з лица землі, і людину, і скотину, і плазунів, і птаство небесне; бо пожалкував був Ной, що Я створив їх, і що Я зробив їх; і він прикликав Мене; бо вони шукали його життя.

27 І таким чином Ной знайшов "благодать в очах Господа; бо Ной був чоловіком праведним і ^бдосконалим у своєму поколінні; і він з Богом ^входив, як і його трое синів, Сим, Хам і Яфет.

28 Земля була "розбещеною перед Богом, і наповнилася насильством.

29 І подивився Бог на землю, і ось, вона була розбещеною, бо кожна плоть спотворила свій шлях на землі.

30 І промовив Бог до Ноя: Прийшов кінець всякої плоті переді Мною, бо наповнилася земля насильством, і ось, Я "винищу всю плоть з землі.

22а Бут. 6:5;
Мойс. 7:36–37.

б Мос. 4:30;
Ал. 12:14.

пп Думки.

23а пп Проповідувати.

24а пп Вірування,

Вірувати.

б пп Хрищення,
Христити—Вимоги
для хрищення.

в 2 Неф. 32:2–5.

26а пп Земля—

Очищення землі.

27а пп Благодать.

б Бут. 6:9.

в пп Ходити, ходити
з Богом.

28а Бут. 6:11–13.

30а УЗ 56:3.

ПОЯСНЕННЯ

Мал. 1. Ангел Господа.

Мал. 2. Авраам, прив'язаний до жертовника.

Мал. 3. Жрець-ідолопоклонник Елкени намагається принести Авраама в жертву.

Мал. 4. Жертвник для жертвоприношень жерців-ідолопоклонників, що стоїть перед богами Елкени, Лівни, Мамакри, Кораша і Фараона.

Мал. 5. Бог-ідол Елкени.

Мал. 6. Бог-ідол Лівни.

Мал. 7. Бог-ідол Мамакри.

Мал. 8. Бог-ідол Кораша.

Мал. 9. Бог-ідол Фараона.

Мал. 10. Авраам у Єгипті.

Мал. 11. Накреслено, щоб представляти стовпи неба у розумінні єгиптян.

Мал. 12. Ракіянг, що означає простір, або твердь над нашими головами; але в цьому випадку, стосовно цього предмета, єгиптяни вкладали в це слово значення "Шама", тобто "бути високим", або "небеса", що відповідає гебрійському слову "Шамаїм".

КНИГА АВРААМА

ПЕРЕКЛАДЕНО З ПАПІРУСУ ДЖОЗЕФОМ СМІТОМ

Переклад стародавніх літописів, що потрапили в наші руки з Єгипетських катакомб. Писання Авраама часів його перебування в Єгипті, названі Книгою Авраама, написано ним власноручно на папірусі. (History of the Church, 2:235–236, 348–351).

РОЗДІЛ 1

Авраам шукає благословень патриаршого порядку—Його переслідують лжесвященики в Халдеї—Єгова спасає його— Пояснюється походження та урядування Єгипту.

У ЗЕМЛІ ^аХалдеїв, у помешканні моїх батьків я, ^бАвраам, побачив, що було необхідно мені отримати інше місце ^впроживання;

2 І розуміючи, що є для мене більше ^ащастя, і більший мир та ^бпокій, я шукав благословень батьків і права, в яке мене необхідно було висвятити, аби надавати їх; будучи сам послідовником ^вправедності, бажаючи також бути тим, хто володіє великим ^гзнанням, і бути кращим послідовником праведності, і володіти більшим знанням, бути батьком багатьох народів, князем миру, і бажаючи отримати настанови, і дотри-

муватися заповідей Бога, я став правочинним спадкоємцем, ^аПервосвящеником, що мав ^бправо, яке належить батькам.

3 Його було ^апередано мені від батьків; воно перейшло від батьків, від початку часів, так, саме від початку, або від заснування землі, до теперішнього часу, саме право ^бпершонародженого, або першого чоловіка, яким є ^вАдам, або перший батько, через батьків до мене.

4 Я шукав мого ^апризначення у священство згідно з призначенням Бога батькам стосовно сімені.

5 Мої ^абатьки, відвернувшись від своєї праведності і від святих заповідей, які Господь Бог їхній дав їм, заради ^бпоклоніння богам язичників, повністю відмовились прислухатися до мого голосу;

6 Бо їхні серця були налаштовані чинити зло і були повністю повернуті до ^абога

1 *а* пп Ур.
б пп Авраам.
в Дії 7:2–4.

2 *а* пп Радість.
б пп Покій.
в пп Праведність,
Праведник.
г УЗ 42:61.
пп Знання.

д пп Первосвященик.
е пп Мелхиседекове
священство.

3 *а* УЗ 84:14.
б УЗ 68:17.
пп Першонарод-
жений.
в Мойс. 1:34.
пп Адам.

4 *а* пп Перворідство.
5 *а* Бут. 12:1.
б пп Ідолопоклонство.
6 тобто лжебогів, як
це проілюстровано
у Факсиміле №1 з
Книги Авраама.

Елкени, і бога Лівни, і бога Мамакри, і бога Кораша, і бога Фараона, царя Єгипту;

7 Отже, вони повернули свої серця до жертв язичників, приносячи в жертву своїх дітей цим німим ідолам, і не прислухалися до мого голосу, але намагались позбавити мене життя рукою жерця Елкени. Жрець Елкени був також жрецем Фараона.

8 А в цей час був звичай у жерця Фараона, царя Єгипту, приносити на жертовнику, який було збудовано на землі Халдеї для жертвоприношення цим чужинським богам, чоловіків, жінок та дітей.

9 І сталося, що жрець зробив жертвоприношення богу Фараона і також богу Шаґріля, саме у спосіб єгиптян. А богом Шаґріля було сонце.

10 Навіть дитину як дякувальну жертву приніс жрець Фараона на жертовнику, який стояв біля пагорба, що звався Пагорб Потіфара, там, де починається долина Олішем.

11 І цей жрець одного разу приніс на цьому жертовнику в жертву трьох незайманих дів, які були дочками Оніти, потомка царського роду по прямій лінії від стегон "Хама. Цих дів було принесено в жертву через їхню чесноту; вони не схотіли ^бвклонятися богам з дерева чи каміння, отже, їх було вбито на цьому

жертвнику, і було це зроблено у спосіб єгиптян.

12 І сталося, що жерці піддали мене насильству, аби вбити й мене, як вони це зробили з дівами на цьому жертовнику; а щоб ви мали уявлення про цей жертовник, я відсилаю вас до зображення на початку цього літопису.

13 Його було зроблено у формі ліжка, такого, якими користувалися Халдеї, і він стояв перед богами Елкени, Лівни, Мамакри, Кораша і також перед богом, що нагадував бога Фараона, царя Єгипту.

14 Щоб ви мали уявлення про цих богів, я на початку подав вам їхнє зображення на малюнках, а малюнки такого типу Халдеї називали Ралінос, що означає ієроґліфи.

15 І коли вони занесли руки наді мною, щоб принести мене в жертву і позбавити мене життя, ось, я підніс свій голос до Господа Бога мого, і Господь ^бприслухався, і почув, і сповнив мене видінням Всемогутнього, і ангел Його присутності став біля мене і негайно ^брозв'язав мої пута;

16 І Його голос звернувся до мене: Аврааме, Аврааме, ось, Мое ^бім'я Єгова, і Я почув тебе, і зійшов, щоб спасти тебе, і щоб забрати тебе з батьківського дому, і від усіх твоїх родичів у чужу ^бземлю, про яку ти не знаєш;

11а пп Хам.
б Дан. 3:13–18.

15а Мос. 9:17–18.
б Авр. 2:13.

16а пп Єгова.
б пп Обіцяна земля.

17 І це через те, що вони відвернули свої серця від Мене, щоб поклонятися богу Елкени, і богу Лівни, і богу Мамакри, і богу Кораша, і богу Фараона, царя Єгипту; отже, Я зійшов, щоб відвідати їх і знищити того, хто підняв руку на тебе, Аврааме, Мій сину, щоб забрати твоє життя.

18 Ось, Я вестиму тебе Своєю рукою, і Я візьму тебе, щоб покласти на тебе Своє ім'я, саме "священство твого батька, і Моя сила буде над тобою.

19 Так само, як було з Ноєм, так буде і з тобою; але через твоє священнослужіння Мое "ім'я стане знаним на землі назавжди, бо Я є твій Бог.

20 Ось, Пагорб Потіфара був на землі "Ур, у Халдеї. І Господь розбив жертвник Елкени та богів цієї землі і повністю знищив їх, і вразив жерця так, що той помер; і було сильне голосіння в Халдеї, і також при дворі фараона; а фараон означає цар монаршої крові.

21 І цей цар Єгипту був нащадком із стегон "Хама і був причасником крові "Ханаанеян за народженням.

22 З цього родоводу походять усі Єгиптяни, і таким чином кров Ханаанеян було збережено в цій землі.

23 Земля "Єгипту була впер-

ше відкрита жінкою, яка була дочкою Хама і дочкою Єгиптус, що халдейською мовою означає Єгипет, що означає те, що заборонено;

24 Коли ця жінка відкрила цю землю, та була під водою, і вона пізніше поселила на ній своїх синів; і таким чином від Хама пішла та раса, яка зберегла прокляття на землі.

25 І перший уряд Єгипту було встановлено Фараоном, старшим сином Єгиптус, дочки Хама, і було його встановлено за подобою уряду Хама, який був патріаршим.

26 Фараон, будучи праведним чоловіком, установив своє царство і судив свій народ мудро і справедливо всі свої дні, щиро намагаючись наслідувати той порядок, що був заснований батьками в перших поколіннях, за часів першого патріаршого царювання, саме царювання Адама, і також Ноя, його батька, який благословив його "благословеннями землі і благословеннями мудрості, але прокляв його в тому, що стосувалося священства.

27 І Фараон, будучи з того родоводу, за яким він не мав права на "священство, незважаючи на те, що фараони з готовністю заявляли про своє право на нього від Ноя, через Хама, отже, мого батька було

18а пп Священство.
19а Бут. 12:1–3.
20а Бут. 11:28; Авр. 2:4.
21а Бут. 10:6;
Пс. 78:51;

Мойс. 8:12.
б Мойс. 7:6–8.
пп Ханаан,
Ханаанеянин.
23а пп Єгипет.

26а пп Благословити,
Благословенний,
Благословення.
27а УЗ ОД—2.
пп Священство.

зведено на манівці їхнім ідолопоклонством;

28 Але я намагатимуся надалі окреслювати перебіг подій від себе назад до початку сотворіння, бо в моїх руках опинилися “літописи, які я утримую донині.

29 І після того, як жерця Елкени було вражено так, що він помер, відбулося здійснення того, що було сказано мені стосовно землі Халдеї, що буде голод у цій землі.

30 Відповідно голод панував по всій землі Халдеї, і мій батько тяжко мучився через цей голод, і він покався у злі, що його він задумав проти мене, аби позбавити мене “життя.

31 Але літописи батьків, саме патріархів, стосовно права на священство Господь Бог мій зберіг у моїх власних руках; отже, знання про початок сотворіння, а також про “планети, і про зірки, як його було відкрито батькам, зберіг я аж до цього дня, і я намагатимуся написати дещо з цього в цьому літописі на благо моему потомству, яке прийде після мене.

РОЗДІЛ 2

Авраам залишає Ур, щоб іти в Ханаан—Єгова являється йому

в Харані—Усі благословення євангелії обіцяно його сімені і через його сім'я всім—Він іде в Ханаан і далі в Єгипет.

І Господь Бог зробив так, що голод у землі Ур став настільки тяжким, що “Гаран, мій брат, помер; але ^бТерах, мій батько, ще жив в Урі халдейському.

2 І сталося, що я, Авраам, узяв собі за дружину “Сару, а ^бНахор, мій брат, узяв собі за дружину Мілку, яка була дочкою Гарана.

3 І “промовив Господь до мене: Аврааме, вийди зі своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до краю, який Я тобі покажу.

4 Отже, я залишив “Ур халдейський, щоб піти в землю Ханаанську; і взяв я Лота, сина брата свого, і його дружину, і Сару, свою дружину; і також мій ^ббатько пішов за мною до землі, яку ми назвали Харан.

5 І голод зменшився; і мій батько залишився в Харані і жив там, оскільки в Харані було багато отар; і мій батько знов повернувся до свого “ідолопоклонства, отже він продовжував жити в Харані.

6 Але я, Авраам, і “Лот, син мого брата, молилися Господу, і Господь ^бявився мені і сказав мені: Устань, і візьми

28а Мойс. 6:5.
пп Книга спомину.
30а Авр. 1:7.
31а Авр. 3:1–18.
2 1а Бут. 11:28.
б Бут. 11:24–26;

1 Хр. 1:26.
2а Бут. 11:29. пп Сарра.
б Бут. 11:27; 22:20–24.
3а Бут. 12:1; Дії 7:1–3.
4а Неєм. 9:7.
б Бут. 11:31–32.

5а Єг. 24:2.
6а пп Лот.
б Бут. 17:1.
пп Ісус Христос—
Доземне існування
Христа.

Лота з собою; бо Я намітив забрати тебе з Харану і зробити з тебе священнослужителя, щоб нести Моє ^аім'я в чужу ^вземлю, яку Я дам твоєму сімені після тебе на вічне володіння, поки вони прислухатимуться до Мого голосу.

7 Бо Я є Господь Бог твій; Я живу в небесах; земля є Моїм ^апідніжком; Я простираю Свою руку через море, і воно підкоряється Моєму голосу; Я роблю так, що вітер і вогонь є Моєю ^бколісницею; Я кажу горам—Підійть звідси—і ось, їх відносить вихор за одну мить, зненацька.

8 Моє ім'я ^аЄгова, і Я ^бзнаю кінець від початку; отже, Моя рука буде над тобою.

9 І Я створю від тебе великий народ, і Я ^аблагословлю тебе без міри і зроблю твоє ім'я великим серед усіх народів, і ти будеш благословенням для твого сімені після тебе, щоб у своїх руках вони несли це священнослужіння і ^бсвященство до всіх народів;

10 І Я благословлю їх через твоє ім'я; бо всі, хто сприймає цю ^аєвангелію, будуть названі твоїм іменем, і будуть вважатися твоїм ^бсіменем, і воскрес-

нуть, і благословлятимуть тебе як свого ^абатька;

11 І Я ^аблагословлю тих, хто благословляє тебе, і прокляну тих, хто проклинає тебе; і в тобі (тобто, у твоєму священстві) і в твоєму ^бсімені (тобто, у твоєму священстві)— бо Я даю тобі обіцяння, що це ^аправо продовжуватиметься в тобі і в твоєму сімені після тебе (інакше кажучи, у сімені буквально, або сімені тіла)—буде всі роди землі благословлено, саме благословеннями євангелії, які є благословеннями спасіння, саме життя вічного.

12 І після того, як Господь закінчив говорити зі мною і сховав Своє лице від мене, я промовив у серці своєму: Твій слуга старанно ^ашукав Тебе; тепер я знайшов Тебе;

13 Ти послав Свого ангела ^авизволити мене від богів Елкени, і я зроблю добре, якщо прислухаюсь до Твого голосу, отже, дозволь слугі Твоєму підвестися та й піти з миром.

14 Тож я, Авраам, пішов, як сказав мені Господь, і Лот зі мною; і мені, Авраамові, було ^ашістдесят і два роки, коли я пішов з Харану.

6в Бут. 12:2–3;

Авр. 1:19.

2 Бут. 13:14–15; 17:8;

Вих. 33:1.

пп Обіцяна земля.

7а 1 Невф. 17:39;

УЗ 38:17.

б Ісая 66:15–16.

8а пп Єгова.

б пп Всемудрий.

9а 1 Невф. 17:40;

2 Невф. 29:14;

3 Невф. 20:27;

Морм. 5:20.

пп Авраам—Сім'я

Авраамове.

б УЗ 84:17–19;

Мойс. 6:7.

пп Мелхиседекове

священство.

10а Гал. 3:7–9.

б Бут. 13:16;

Гал. 3:29;

2 Невф. 30:2.

в пп Патріарх,

Патріарше.

11а пп Авраамів завіт.

б Ісая 61:9.

в пп Ізраїль;

Перворідство;

Священство.

12а УЗ 88:63.

13а Авр. 1:15–17.

14а Бут. 12:4–5.

15 І я взяв “Сару, яку я взяв собі за дружину, коли був в ^бУрі, у Халдеї, і Лота, сина брата мого, і все наше майно, що його ми зібрали, і душі, що їх ми ^апридбали в Харані, і вирушили в дорогу до землі ^вХанаанської, і мешкали в наметах, як ішли ми своєю дорогою;

16 Отже, вічність була нашим покриттям, і нашою ^аскелею, і нашим спасінням, як мандрували ми з Харану через ^бЄршон, щоб прийти до землі Ханаанської.

17 І я, Авраам, збудував ^ажертвник у землі ^бЄршон, і зробив жертвоприношення Господу, і молився, щоб ^бголод відступив від дому батька мого, щоб вони не загинули.

18 І потім ми пройшли від ^бЄршону через цей край до місця Сехем; воно було розташоване в долинах Мамре, і ми вже прийшли до межі землі ^аХанаанської, і я приніс ^бжертву там в долинах Мамре і щиро прикликав Господа, бо ми вже прийшли в межі землі цього ідолопоклонницького народу.

19 І Господь явився мені у відповідь на мої молитви і сказав мені: Твоєму сімені віддам Я цю ^аземлю.

20 І я, Авраам, підвівся з місця того жертвника, що його збудував я Господу, і звідти рушив на гору на сході від ^аБет-Елу, і намета свого поставив там; Бет-Ел був на захід, а ^бГай—на схід; і збудував я там Господу ще одного жертвника, і ^априкликав знову ім'я Господа.

21 І я, Авраам, мандрував, ідучи все далі на південь; і в краї продовжувався голод; і я, Авраам, вирішив піти до Єгипту, щоб пожити там, бо голод став дуже страшним.

22 І сталося, що коли я підійшов до самого Єгипту, Господь сказав мені: Ось, ^аСара, дружина твоя, дуже вродлива з обличчя жінка;

23 Отже, станеться, що коли Єгиптяни побачать її, вони скажуть: Вона його дружина; і вони вб'ють тебе, але її залишать живою; отже, дивись, що ви зробите цього разу:

24 Нехай вона скаже Єгиптянам, що вона твоя сестра, і твоя душа житиме.

25 І сталося, що я, Авраам, сказав Сарі, жінці моїй, усе те, що Господь сказав мені—Отже, скажи ж їм, я молю тебе, що сестра моя ти, щоб добре було через тебе мені, і моя душа житиме через тебе.

15а пп Сарра.
б пп Ур.
в пп Навернення,
Навернений.
г пп Хаанан,
Хаананяннин.
16а пп Склея.

17а пп Жертвник.
б Авр. 1:29.
18а Бут. 12:6.
б пп Жертва,
Жертвувати.
19а Бут. 13:12–15; 17:8;
Вих. 3:1–10;

Чис. 34:2.
пп Обіцяна земля.
20а пп Бет-Ел.
б Бут. 13:3–4.
в Бут. 12:8.
22а Бут. 12:11–13.

РОЗДІЛ 3

Авраам дізнається про сонце, місяць і зірки за допомогою Урім і Тумміма—Господь відкриває йому вічну природу духів—Він дізнається про доземне життя, передвисвячення, сотворіння, вибір Вкупителя і другий стан людини.

І Я, Авраам, мав “Урім і Туммім, які Господь Бог мій дав мені в Урі халдейському;

2 І я бачив “зірки, що були вони дуже великими, і що одна з них була найближчою до престолу Божого; і було багато великих зірок, що були коло неї;

3 І Господь сказав мені: Вони управляють; а ім'я великої—“Колоб, тому що вона коло Мене, бо Я є Господь Бог твій: Я поставив її управляти всіма тими, що належать до того самого порядку, як і та, на якій ти стоїш.

4 І Господь сказав мені через Урім і Туммім, що Колоб є за образом Господа, згідно з його часами і порами року в обертах його; що один оберт є “днем для Господа, за Його способом обчислення, а згідно з часом, призначеним для тієї, на якій ти стоїш, це є одна тисяча ⁶років. Таким є обчислення Господнього часу, згідно з обчисленням Колобу.

5 І Господь сказав мені: Пла-

нета, що є меншим світилом, меншим за те, що має управляти днем, а саме, управляє ніччю, є вищою, або більшою за ту, на якій ти стоїш, стосовно обчислення, бо вона рухається за порядком повільнішим; це відповідає рядковій, бо вона стоїть над землею, на якій ти стоїш; отже, обчислення її часу, за кількістю її днів, і місяців, і літ, не таке велике.

6 І Господь сказав мені: Отже, Аврааме, ці “два факти існують, ось, твої очі бачать це; тобі дано знати часи обчислення й усталений час, так, усталений час землі, на якій ти стоїш, і усталений час більшого світила, яке поставлено управляти днем, і усталений час меншого світила, яке поставлено управляти ніччю.

7 І усталений час меншого світила є довшим, згідно з його обчисленням, ніж обчислення часу землі, на якій ти стоїш.

8 І там, де існують ці два факти, буде ще один факт над ними, тобто, буде ще одна планета, чиє обчислення часу буде ще довшим;

9 І таким чином, буде обчислення часу однієї планети над іншою, доки не наблизиться до Колоба, того Колоба, який є за обчисленням Господнього часу; того Колоба,

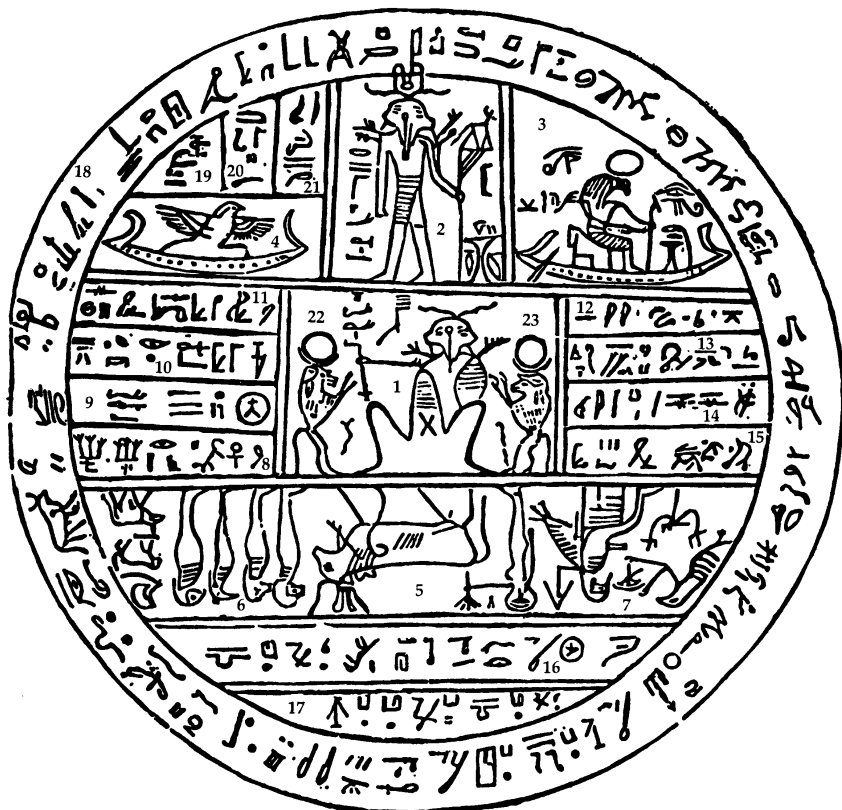
3 1а Вих. 28:30;
Мос. 8:13; 28:13–16;
ДС—Іст. 1:35.
пп Урім і Туммім.

2а Авр. 1:31.
3а Див. Факсиміле
№2, мал. 1–5.
пп Колоб.

4а Авр. 5:13.
б Пс. 90:4;
2 Пет. 3:8.
6а Авр. 3:16–19.

ФАКСИМІЛЕ З КНИГИ АВРААМА

№2

ПОЯСНЕННЯ

Мал. 1. Колоб, що означає перше сотворіння, найближчий до целестіального, тобто, до помешкання Бога. Перший у правлінні, останній за виміром часу. Вимір за целестіальним часом, того целестіального часу, який визначає один день за лікоть. Один день на Колобі дорівнює тисячі рокам згідно з виміром на цій землі, яку єгиптяни звуть Я-о-е.

Мал. 2. Знаходиться поруч з Колобом, називається Єгиптянами Оліблїш і є наступним великим керівним сотворінням, наближеним до целестіального, тобто місця, де Бог перебуває; тримає також ключі влади стосовно інших планет; як було відкрито Богом Авраамові, коли той зробив жертвоприношення на жертovníку, який він побудував Господу.

Мал. 3. Зроблено, щоб представити Бога, Який сидить на Своєму престолі, зодягнений силою і владою у вінці вічного світла на голові; представляє також великі ключові слова святого священства, як їх було відкрито Адамові в Саду Еденському, так само, як Сифу, Ною, Мелхиседеку, Аврааму й усім, кому священство було відкрито.

Мал. 4. Відповідає єврейському слову Ракіянг, що означає широчінь, тобто, твердь небесна; також і цифровий знак, що єгипетською мовою позначає одну тисячу; відповідає виміру часу на Оліблїші, що є рівним Колобу за його обертами і його виміром часу.

Мал. 5. В єгипетській мові зветься Еніш-го-он-дош; це також одна з керівних планет, і Єгиптяни кажуть, що це Сонце, і що воно запозичує своє світло від Колоба через посередництво Кі-е-ванраша, який є великим Ключем, тобто, інакше кажучи, керівною силою, що править п'ятнадцятьма іншими усталеними планетами або зірками, так само, як і Флоезе, тобто, Місяцем, Землею і Сонцем у їхніх річних обертах. Ця планета отримує свою силу через посередництво Клі-флос-іс-еса, або Га-ко-ка-бім, зірок, представлених номерами 22 і 23, що отримують світло від обертів Колоба.

Мал. 6. Представляє цю землю в її чотирьох частинах.

Мал. 7. Представляє Бога, що сидить на Своєму престолі, відкриваючи Авраамові з небес великі Ключові слова священства; так само, як і ознаку Святого Духа у формі голуба.

Мал. 8. Містить письмена, які не можуть бути відкриті світові; але мають перебувати у святому храмі Бога.

Мал. 9. Не повинно бути відкрито в цей час.

Мал. 10. Також.

Мал. 11. Також. Якщо світ зможе розкрити ці числа, то хай так і буде. Амінь.

Малюнки 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 і 21 буде дано у належний час Господа.

Наведений вище переклад дається настільки, наскільки ми маємо право його дати в цей час.

який поставлено коло престолу Божого, щоб управляти всіма тими планетами, які належать до того самого "порядку, що й та, на якій ти стоїш.

10 І тобі дано знати усталений час усіх зірок, які поставлено давати світло, доки ти не наблизися до престолу Бога.

11 Таким чином я, Авраам, "розмовляв з Господом, лице до лица, як одна людина розмовляє з іншою; і Він розповідав мені про творіння рук Його;

12 І Він сказав мені: Мій сину, Мій сину (і Його рука була простерта), ось, Я покажу тобі все це. І Він поклав руку на мої очі, і я побачив діяння рук Його, яких було багато; і вони множилися перед моїми очима, і я не бачив їм кінця.

13 І Він сказав мені: Це Шинег, тобто, сонце. І Він сказав мені: Кокоб, тобто, зірка. І Він сказав мені: Олеа, тобто, місяць. І Він сказав мені: Кокобім, що означає зірки, або всі великі світила, які є на тверді небесній.

14 І було це в нічний час, коли Господь сказав мені такі слова: Я "розмножу тебе, і твоє "сім'я після тебе, наче оцих; і якби ти міг злічити "кількість піщинок, такою буде кількість твого сімені.

15 І Господь сказав мені:

Аврааме, Я показав це тобі перед тим, як ви підете в Єгипет, щоб ти міг проголосити всі ці слова.

16 Якщо існують дві речі і одна з них вища за іншу, мають бути більші речі, вищі за них; отже, "Колоб є найбільшою з усіх Кокобім, що ти бачив, бо він найближчий до Мене.

17 Отже, якщо є дві речі, і одна вища за другу, і місяць вищий за землю, тоді може бути, що може існувати якась планета або зірка, що буде вищою за нього; і немає нічого, що Господь Бог твій узяв би до серця зробити і не "зробив.

18 І так само, як Він створив більшу зірку; так само, якщо є два духи, і один є розумнішим від другого, все ж ці два духи, незважаючи на те, що один є розумнішим від другого, не мають початку; вони існували раніше, вони не матимуть кінця, вони існуватимуть надалі, бо вони— "олам, тобто вічні.

19 І Господь сказав мені: Ці два факти справді існують: якщо є два духи, і один розумніший від другого, є ще один, розумніший від них; Я є Господь Бог твій, Я "розумніший від них усіх.

20 Господь Бог твій послав ангела "визволити тебе з рук жерця Елкени.

9а УЗ 88:37–44.

11а Бут. 17:1;

Num12:5–8.

14а Авр. 2:9.

б Бут. 13:16; УЗ 132:30.

в Бут. 22:17; Ос. 2:1.

16а Авр. 3:3.

17а Йов 9:4–12.

18а Гнолам—це

транслітерація

гебрійського слова, яке означає вічне.

19а Ісая 55:8–9.

пп Всемудрий.

20а Авр. 1:15.

21 Я мешкаю серед них усіх; отже, тепер Я зійшов до тебе представити тобі ^адіяння Моїх рук, у яких Моя ^бмудрість переважає їх усіх, бо Я правлю в небесах угорі і на землі внизу в усій мудрості та розсудливості над усіма розумами, що твої очі бачили від початку; Я зійшов на початку в середовище всіх розумів, що ти бачив.

22 І Господь показав мені, Аврааму, ^арозуми, що були організовані ^бперед тим, як світ був; і серед них усіх було багато ^аблагородних і великих;

23 І Бог побачив ці душі, що хороші вони, і Він стояв посеред них, і Він сказав: Цих Я зроблю Своїми правителями; бо Він стояв серед тих, хто були духами, і Він бачив, що вони хороші; і Він сказав мені: Аврааме, ти—один з них; тебе було ^аобрано до того, як ти народився.

24 І стояв ^аодин серед них, Який був подібний Богові, і Він сказав тим, хто були разом з Ним: Ми зійдемо, бо є простір там, і ми візьмемо з цієї матерії, і ^бми зробимо ^аземлю, на якій вони зможуть жити;

25 І в цьому ми ^авипробуємо їх, щоб подивитися, чи ^бробитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм;

26 І тим, хто збереже свій ^аперший стан, буде додано; а ті, хто не збереже першого стану свого, не матимуть слави в одному царстві з тими, хто збереже свій перший стан; а ті, хто збереже свій ^бдругий стан, матимуть ^аславу, додану на їхні голови на віки вічні.

27 І ^аГосподь сказав: Кого Мені послати? І відповів один, подібний ^бСинові Людини: Ось Я, пошли Мене. І ^адругий відповів і сказав: Ось я, пошли мене. І Господь сказав: Я пошлю першого.

28 А ^адругий розгнівався і не зберіг свого першого стану; і того дня ^ббагато послідувало за ним.

РОЗДІЛ 4

*Боги планують сотворіння Землі та всього життя на ній—
Представлено їхні плани на шість днів сотворіння.*

21а УЗ 88:45–47;
Мойс. 1:27–29.

б пп Мудрість.

22а пп Розум, Розуми.
б пп Доземне життя;
Нарада на Небесах.
в УЗ 138:55.

23а Ісая 49:1–5; Єр. 1:5.
пп Вибирати,
Вибирав, Вибрав;
Передвисячення.

24а пп Персонарод-

жений.

б пп Створити,
Сотворіння.
в пп Земля—
Створена для
людини.

25а УЗ 98:12–14; 124:55.

пп План
Викуплення;
Свобода вибору.

б пп Послушний,
Послушність,

Слухатися.

26а Юд. 1:6.

б пп Смертний,
Смертне життя.
в Тит 1:2. пп Слава.

27а пп Бог, Божество—
Бог Батько.

б пп Ісус Христос;
Син Людини.

в Мойс. 4:1–2.

28а пп Диявол.
б пп Сини загибелі.

І Тоді Господь сказав: Давайте зійдемо вниз. І на "початку Вони зійшли, і Вони, тобто Боги, ^борганізували і сформували небеса та землю.

2 А земля, після того, як її було сформовано, була порожня та пуста, тому що Вони не сформували нічого, крім землі; і темрява панувала на лиці безодні, і Дух Богів "нависав над лицем вод.

3 І Вони (Боги) сказали: Хай станеться світло; і сталося світло.

4 І Вони (Боги) осягнули світло, бо воно було яскравим; і Вони відділили світло, тобто зробили так, щоб воно відділилося від темряви.

5 І Боги назвали світло Днем, а темряву вони назвали Ніччю. І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; а час з ранку до вечора Вони назвали днем; і це було першим, тобто початком того, що Вони назвали днем і ніччю.

6 І Боги також сказали: Хай буде "широчінь посеред вод, і вона відділятиме води від вод.

7 І Боги повеліли широчіні, щоб вона відділила води, які були під широчінню, від вод, що були над широчінню; і сталося саме так, як Вони повеліли.

8 І Боги назвали широчінь "Небом. І сталося, що те, що

було з вечора до ранку, Вони назвали ніччю; і сталося, що те, що було з ранку до вечора, Вони назвали днем; і це був другий ^бчас, коли Вони назвали ніч та день.

9 І Боги повеліли, кажучи: Нехай "води під небом буде зібрано разом в ^бодне місце, і нехай земля вийде сухою; і сталося так, як Вони повеліли;

10 І Боги проголосили сушу Землею; а зібрання вод проголосили Вони "Великими Водами; і Боги побачили, що Їм коряться.

11 І Боги сказали: Приготуймо землю родити "траву; рослину, що дає насіння; фруктове дерево, що дає плід за родом його, чие насіння само народжується за своєю власною подобою на землі; і сталося так, як Вони повеліли.

12 І Боги організували землю, щоб вона родила траву із свого власного насіння, і рослину родити рослину із свого власного насіння, що дає насіння за родом своїм; і землю родити дерево із свого власного насіння, що дає плід, чие насіння може родити тільки подібне собі, за родом своїм; і Боги побачили, що Їм коряться.

13 І сталося, що Вони зчислили дні; час з вечора до ранку Вони назвали ніччю, і сталося, що час з ранку до вечора

4 1а Бут. 1:1; Мойс. 2:1.
б пп Створити,
Сотворіння.
2а Бут. 1:2; Мойс. 2:2.

6а Бут. 1:4–6; Мойс. 2:4.
8а пп Небеса.
б Бут. 1:8.
9а Ам. 9:6; Мойс. 2:7.

б Бут. 1:9.
10а Бут. 1:10; Авр. 4:22.
11а Бут. 1:11–12;
Мойс. 2:11–12.

Вони назвали днем; і це був третій час.

14 І Боги організували "світила в широчині небес, і зробили так, що вони відділили день від ночі; і організували їх, щоб були ознаки і пори року, і дні, і роки;

15 І організували їх, щоб були вони світилами у широчині неба, щоб давати світло на землю; і було так.

16 І Боги організували два великих світила, щоб "більше світило правило днем, а менше світило правило ніччю; з меншим світилом Вони також поставили і зірки;

17 І Боги поставили їх у широчині небес, щоб давали вони світло на землю, і правили днем і ніччю, і відділяли світло від темряви.

18 І Боги спостерігали за тим, що Вони повеліли, поки Їм не скорилися.

19 І сталося, що час з вечора до ранку був ніччю; і сталося, що час з ранку до вечора був днем; і був це четвертий час.

20 І Боги сказали: Підготуймо води, щоб родили вони рясно істот, що рухаються і мають життя; і птахів, щоб могли вони літати над землею у відкритій широчині неба.

21 І Боги підготували води, щоб могли вони родити великих "китів, і всяку живу істоту, що рухається, тих, кого води мали родити рясно за родом їхнім; і кожного крилатого

птаха за родом їхнім. І Боги побачили, що Їм коритимуться і що Їхній план був добрим.

22 І Боги сказали: Ми благословимо їх і зробимо так, щоб вони були плідними, і розмножувалися, і наповнювали води в морях та "великих водах; і зробимо так, щоб птахи розмножувалися на землі.

23 І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; і сталося, що час з ранку до вечора, вони назвали днем; і був це п'ятий час.

24 І "Боги підготували землю родити живу істоту за родом своїм, худобу й плазунів, і звірів земних за родом їхнім; і було так, як Вони сказали.

25 І Боги організували землю, щоб родила вона звірів за родом їхнім, і худобу за родом її, і кожного плазуна на землі за родом його; і Боги побачили, що вони коритимуться.

26 І Боги "порадилися між собою і сказали: Давайте зійдемо і ⁶сформуємо людину за нашим ⁶образом, за нашою подобою; і Ми дамо їм владарювання над рибами в морі, і над птахами в небі, і над худобою, і над усією землею, і над усяким плазуном, що плазує по землі.

27 Тож, зійшли "Боги, щоб організувати людину за Своїм власним образом, за образом Богів сформувати її, чоловіком та жінкою сформувати їх.

14a УЗ 88:7–11.

16a Бут. 1:16.

21a Бут. 1:21; Мойс. 2:21.

22a Авр. 4:10.

24a пп Бог, Божество.

26a пп Порада.

б пп Людина, Люди.

в Мойс. 6:8–10.

27a Бут. 1:26–27; Авр. 5:7.

28 І Боги сказали: Ми благо-словимо їх. І Боги сказали: Ми зробимо так, щоб вони були плідними, і розмножу-валися, і наповнювали землю, і підпорядковували її, і мали владарювання над рибами в морі, і птахами в небі, і над усякою живою істотою, що рухається по землі.

29 І Боги сказали: Ось, Ми дамо їм кожну траву, що родить насіння, що сходитиме на лиці всієї землі, і кожне дерево, на якому буде плід; так, плід дерева, що давати-ме насіння, їм Ми дамо його; воно буде їм для їжі.

30 І кожній звірині земній, і кожній пташині повітря-ній, і кожній істоті, що пла-зує по землі, ось, Ми дамо їм життя, і також Ми дамо їм кожну зелену траву для їжі, і все це буде організовано таким чином.

31 І Боги сказали: Ми зроби-мо все, що Ми сказали, і орга-нізуємо їх; і ось, вони будуть дуже послухними. І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; і стало-ся, що час з ранку до вечора Вони назвали днем; і Вони назвали це “шостий час.

РОЗДІЛ 5

Боги закінчують планування створіння всього—Вони завер-шують створіння згідно зі

Своїми планами—Адам дає назву кожній живій істоті.

І Таким чином Ми закінчує-мо небеса і землю, і всі воїн-ства їхні.

2 І Боги говорили між собою: У “сьомий час Ми закінчимо нашу роботу, стосовно якої Ми радилися; і Ми будемо відпочивати в сьомий час від усякої роботи, стосовно якої Ми радилися.

3 І Боги завершили до сьомо-го часу, бо в сьомий час Вони “відпочивали від усіх трудів, що їх Вони (Боги) між Собою вирішили сформувати; і ⁶освятили його. І такими були їхні рішення в той час, коли Вони радилися між Собою, щоб сформувати не-беса та землю.

4 І Боги зійшли вниз і сфор-мували ці покоління небес і землі, коли їх було сформова-но того дня, коли Боги фор-мували землю й небеса,

5 Згідно з усім тим, що Вони сказали стосовно кожної рос-лини польової, “до того, як вона була на землі, і кож-ної трави польової, до того, як вона виросла; бо Боги не робили так, щоб падав дощ на землю, коли Вони вирі-шили створити їх, і не сформували чоловіка, щоб порати землю.

6 Але пара з землі підійма-лась і напувала всю землю.

7 І “Боги сформували чолові-

29а Бут. 1:29–30.

31а Вих. 31:17.

5 2а пп Суботній день.

3а Вих. 20:8–11;

Мос. 13:16–19.

6 УЗ 77:12.

5а пп Духовне

створіння.

7а Авр. 4:26–31.

ПОЯСНЕННЯ

Мал. 1. Авраам сидить на престолі Фараона з ласки царя, з вінцем на голові, що уособлює священство як символ великого Президентства на Небесах, зі скіпетром правосуддя й судження у своїй руці.

Мал. 2. Цар Фараон, чие ім'я подано письменами над його головою.

Мал. 3. Означає Авраама в Єгипті, як подано також в мал. 10 з Факсиміле №1.

Мал. 4. Князь Фараона, Цар Єгипту, як написано над рукою.

Мал. 5. Шулем, один з головних царевих прислужників, як представлено письменами над його рукою.

Мал. 6. Олімла, раб, що належав князю.

Авраам обговорює принципи астрономії у царевому дворі.

ка з ^б пороху земного, і взяли ^в дух його (тобто, дух чоловіка) і вклали його в нього; і вдихнули в його ніздрі дихання життя, і людина стала живою ^г душею.

8 І Боги насадили сад в "Едені на сході, і туди Вони помістили чоловіка, чий дух Вони помістили в тіло, яке Вони сформували.

9 І зробили Боги так, що з землі росло кожне дерево, приємне на вигляд і добре для їжі; також "дерево життя посередині саду і дерево пізнання добра й зла.

10 І була ріка, що бігла з Едену й омивала сад, а звідти вона розділялася на чотири потоки.

11 І Боги взяли чоловіка і помістили його в Сад Еденський, щоб порати його.

12 І Боги наказали чоловікові, кажучи: З кожного дерева в саду ти можеш їсти вільно,

13 Але з дерева пізнання добра й зла, ти не будеш їсти з нього; бо в той час, коли ти їстимеш з нього, ти певно помреш. І я, Авраам, бачив, що це було за Господнім "часом, який був за часом ^б Колоба; бо до того Боги не призначили Адамові його обчислення.

14 І Боги сказали: Створімо

поміч, подібну до чоловіка, бо не добре чоловікові бути самотнім, отже, Ми сформуємо поміч, подібну до нього.

15 І Боги зробили так, що на "Адама спав міцний сон; і він заснув, і Вони взяли одне з його ребер і тілом закрили його місце;

16 І з ребра, що його взяли Боги від чоловіка, сформували Вони "жінку і привели її до чоловіка.

17 І Адам сказав: Це кість від костей моїх, і плоть від плоті моєї; і вона Жінкою [чоловіковою] буде зватися, бо взята вона з чоловіка;

18 Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й "припаде до жінки своєї, і стануть вони ^б однією плоттю.

19 І були вони нагі обоє, чоловік та жінка його, і вони не соромились.

20 І з землі Боги сформували кожну звірину польову, і кожного птаха повітряного і привели їх до Адама, щоб побачити, як він назве їх; і як Адам називав кожну живу істоту, таким і мало бути ім'я її.

21 І Адам дав імена всій худобі, птаству повітряному, кожній звірині польовій; і для Адама було знайдено поміч, подібну до нього.

7б Мойс. 4:25; 6:59.
в Бут. 2:7; УЗ 93:33.
пп Доземне життя; Дух.
г пп Душа.

8а пп Еден.
9а пп Дерево життя.
13а 2 Пет. 3:8.
б Авр. 3:2–4.
пп Колоб.

15а пп Адам.
16а пп Єва.
18а УЗ 42:22; 49:15–16.
б пп Шлюб,
Одружуватися.

ДЖОЗЕФ СМІТ — МАТВІЙ

Уривок з перекладу Біблії, як це було відкрито пророкові Джозефу Сміту в 1831 році: Євангелія від Матвія 23:39 та розділ 24.

Ісус провіщає неминуче знищення Єрусалима — Він також розповідає про Друге пришестя Сина Людини і знищення злочестивих.

ГОВОРЮ бо Я вам, що відтепер ви Мене не побачите і не знатимете, що Я є Той, про Кого написано пророками, аж поки не скажете: *Благословенний, Хто "йде у Господнє Ім'я, у хмарах небесних, і всі святі ангели з Ним. Тоді зрозуміли Його учні, що Він має прийти знов на землю після того, як Його буде уславлено й увінчано праворуч ^бБога.*

2 І вийшов Ісус і від храму пішов; і підійшли Його учні, щоб почути Його, кажучи: Учителю, покажи нам будинки храмові, як Ти сказав: Їх буде повалено і залишено порожніми для вас.

3 І Ісус промовив їм: Хіба ви не бачите всього цього і хіба не розумієте? Поправді кажу вам: Не залишиться тут, на цьому храмі, навіть ^акамінь на камені, який не зруйнується.

4 І Ісус залишив їх і пішов

до ^аОливної гори. Коли ж Він сидів на Оливній горі, підійшли Його учні до Нього самотнього й спитали: Скажи нам, коли станеться те, що Ти сказав про знищення храму і Юдеїв; і яка буде ^бознака ^вприходу Твого й ^гкінця світу, тобто знищення ^дзлочестивих, що є кінцем світу.

5 І Ісус промовив у відповідь їм: Стережіться, щоб вас хто не звів;

6 Бо багато хто прийде в ім'я Моє, кажучи: Я Христос; і зведуть багатьох.

7 На ^амуки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ^бненавидіти всі народи за ймення Моє;

8 І багато-хто в той час спокуситься і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти;

9 Постає багато фальшивих пророків, — і зведуть багатьох;

10 І через розріст беззаконня ^алюбов багатьох охолоне;

11 А хто витерпить, аж до кінця, — той буде спасений.

12 Тож, коли ви побачите ту ^агидоту спустошення, що

1 1а Мт. 26:64;

Дії 1:11.

б пп Бог, Божество.

3а Лк. 19:44.

4а пп Оливна гора.

б Лк. 21:7–36;

УЗ 45:16–75.

пп Ознаки часів;

Останні дні.

в пп Друге пришестя Ісуса Христа.

г пп Світ — Кінець світу.

д Мал. 4:1;

УЗ 133:64–74.

пп Злочестивість, Злочестиві.

7а 1 Пет. 4:12–14.

б пп Переслідувати, Переслідування.

10а УЗ 45:27.

12а Дан. 12:11.

про неї звіщав був пророк ^бДаниїл, стосовно знищення ^вЄрусалима, тоді стійте на ^гмісці святому; хто читає, нехай розуміє.

13 Тоді ті, хто в Юдеї, нехай у ^дгори втікають.

14 Хто на покрівлі, нехай той утікає і не вертається узяти речі з дому свого;

15 І хто на полі,—хай назад не вертається взяти одержу свою;

16 Горе ж ^евагітним і тим, хто годує грудьми, за днів тих;

17 Отже, моліться Господу, щоб ваша втеча не сталась зимою, ані в суботу;

18 Бо скорбота велика настає тоді, у ті дні, для ^жЮдеїв і для жителів ^зЄрусалима, якої не було до цього часу послано Богом на Ізраїль з первочину їхнього царства аж досі; і не буде ніколи послано на Ізраїль знову.

19 А все те, що випало їм—тільки початок терпінь породільних, які зійдуть на них.

20 І коли б не вкоротились ті дні, не спаслася б з них ніяка людина; але через вибраних, за завітом, дні ті вкоротяться.

21 Ось, це Я розповів вам стосовно Юдеїв; і знову, після скорботи тих днів, яка зійде на Єрусалим, як хто скаже до вас: “Ото, Христос тут” чи “Отам”,—не вірте йому.

22 Бо в ті дні також поста-

нуть христии неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних, тих, що є вибраними за завітом.

23 Ось, Я розповідаю це вам заради ^а“вибраних”; і ви також про ^бвійни почуете, і про воєнні чутки; глядіть, не лякайтесь, бо всьому, що Я сказав вам, статись належить; але це не кінець ще.

24 Оце Я наперед вам сказав;

25 А коли скажуть вам: “Ось Він у пустині”—не виходьте, “Ось Він у криївках”—не вірте;

26 Бо як світло ранку з’являється зі ^в“сходу і світить аж до заходу, і вкриває цілу землю, так буде і прихід Сина Людини.

27 А тепер Я покажу вам притчу. Ось, де труп,—там зберуться орли; так само і Мої вибрані ^г“зберуться з чотирьох країв землі.

28 І почують вони про війни і про воєнні чутки.

29 Ось, Я кажу заради Моїх вибраних; бо повстане народ на народ, і царство на царство, і ^д“голод, мор, та землетруси настануть місцями.

30 І знову, через розріст беззаконня любов людей охолоне; а хто не піддасться, той буде спасений.

31 І знову, проповідана буде

12б пп Даниїл.
в пп Єрусалим.
г УЗ 101:22–25.
13а УЗ 133:13.
16а Лк. 23:29–30.

18а пп Юдеї.
б Зах. 12; 14:1–5.
23а пп Обраний,
Обрані.
б УЗ 45:26.

26а Єз. 43:2.
27а пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.
29а УЗ 43:24–25.

ця Євангелія Царства по цілому “світові, на свідчення народам усім, і тоді прийде кінець, тобто знищення злочестивих;

32 І знову, буде виповнено ту гидоту спустошення, що про неї звіщав був пророк Даніїл.

33 І зараз, по скорботі тих днів, “сонце затьмиться, і місяць не дасть свого світла, і зорі попадають з неба, і сили небесні порушаться.

34 Поправді кажу вам: не перейде цей рід, якому це буде показано, аж усе те, про що Я казав, станеться.

35 Хоч прийдуть дні, коли небо й земля проминуться; але не минуться Мої “слова, але всі виповняться.

36 І, як Я сказав до того, по “скорботі тих днів, і по тому, як сили небесні порушаться, тоді з’явиться на небі ознака Сина Людини, і тоді заголосять усі земні племена; і побачать вони Сина Людини, що ^бйтиме по хмарах небесних, із великою силою й славою;

37 І того, хто зберігає Мое “слово як скарб, не буде обмануто, бо Син Людини прийде, і пошле ^бангелів Своїх Він перед Собою із голосним сурмовим гуком, і “зберуть решту Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його.

38 Від дерева ж “фігового навчється прикладу — коли віття його ще ніжне, і починає з’являтися листя, ви знаєте, що поруч вже літо;

39 Так і Мої вибрані, коли вони побачать усе це, вони знатимуть, що Він близько, під дверима;

40 А про день той і годину не “знає ніхто; ані Божі ангели небесні, лише Сам Батько.

41 Але як було це за днів “Ноевих, так буде і прихід Сина Людини;

42 Бо з ними буде так само, як за днів до “потопу; бо аж до дня, коли Ной увійшов до ковчегу, вони їли й пили, женилися й заміж виходили;

43 І не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав; так буде і прихід Сина Людини.

44 Тоді виповниться те, що написано, що в “останні дні, будуть двоє на полі тоді, — один візьметься, а другий ^бполишиться;

45 Дві будуть молоти на жорнах, — одна візьметься, а друга полишиться;

46 І те, що Я кажу одному, Я кажу всім людям; тож “пильнуйте, бо не знаєте, котрого дня прийде Господь ваш.

47 Знайте ж це, що коли б знав господар, о котрій сто-

31а Мт. 28:19–20.

33а Йоїл 2:10; УЗ 29:14.

35а УЗ 1:38.

36а ДС—Мт. 1:18.

^б пп Друге

пришестя Ісуса Христа.

37а пп Писання.

^б УЗ 29:11–15.

^в пп Ізраїль—Збирання Ізраїля.

38а УЗ 35:16.

40а УЗ 39:20–21; 49:7.

41а Бут. 6:5.

42а пп Потоп Ноевих часів.

44а пп Останні дні.

^б Зах. 13:8.

46а пп Вартувати, Вартовий.

рожі прийде злодій, то він пильнував би, і підкопати свого дому не дав би, але був би готовий.

48 Тому будьте готові й ви,—бо прийде Син Людини тієї години, коли ви не думаете.

49 Хто ж “вірний і мудрий слуга, якого господар поставив над своїми челядниками давати своєчасно поживу для них?

50 Блаженний той слуга, що господар його прийде та знайде, що робить він так; поправді кажу вам, що над цілим маєтком своїм він поставить його.

51 А як той злий слуга скаже

у серці своїм: “Забариться господар мій прийти,

52 І зачне бити товаришів своїх, а їсти та пити з п’яницями,

53 То господар того слуги прийде дня, якого він не сподівається, і о годині, якої не знає,

54 І він пополовині розітне його, і визначить долю йому з лицемірами; буде плач там і “скрегіт зубів.

55 І таким чином прийде “кінець злочестивим, згідно з пророцтвом Мойсея, в якому сказано: Їх буде відсічено з-посеред людей; але це ще не кінець землі, але незабаром.

49a пп Довіра.
51a УЗ 45:26.
54a Мт. 8:12.

55a 2 Неф. 30:10;
УЗ 1:9–10; 29:17.
пп Світ—

Кінець світу.

ДЖОЗЕФ СМІТ—ІСТОРІЯ

УРИВКИ З ІСТОРІЇ ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

Історія Церкви, том 1, розділи 1–5

Джозеф Сміт розповідає про своїх предків, членів сім'ї і про місія, де вони раніше жили—Надзвичайне та всеосяжне релігійне збудження в західній частині штату Нью-Йорк—Він вирішує шукати мудрості, як радив Яків—Батько і Син являються, і Джозефа покликано на його пророче священнослужіння. (Вірші 1–20).

ЧЕРЕЗ те, що багато пересудів зловмисників та інтриганів було пущено в обіг стосовно "зростання й розвитку" Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і що всіх їх було задумано їхніми авторами, аби шкодити її репутації як Церкви та її розвитку в світі, я був змушений написати цю історію, щоб вивести з омани громадську думку і надати усім шукачам істини можливість володіти фактами в тому вигляді, як вони відбувалися, стосовно і мене, і Церкви, і такою мірою, якою я ними володію.

2 У цій історії я викладу різні події стосовно цієї Церкви в істині й праведності такими, як вони відбувалися, або такими, як вони зараз [1838]

є, тобто на восьмий рік від "організації вищезазначеної Церкви.

3 Народився "я двадцять третього грудня тисяча вісімсот п'ятого року нашого Господа в місті Шерон, округу Уіндзор, штат Вермонт . . . Мій батько, "Джозеф Сміт старший, переселився зі штату Вермонт до Пальміри, округу Онтаріо (тепер Вейн), штат Нью-Йорк, коли мені минав десятий рік. Десь через чотири роки після цього він переїхав зі своєю родиною до Манчестера, що в тій самій окрузі Онтаріо.

4 Його сім'я складалася з одинадцяти душ, а саме, мого батька, "Джозефа Сміта; моєї матері, Люсі Сміт (чиє прізвище до шлюбу було Мак, дочка Соломона Мака); моїх братів, "Алвіна (який помер 19-го листопада 1823 року на 26-му році життя), "Гайрума, мене, "Сем'юела Гаррісона, Уільяма, Дона Карлоса; і моїх сестер, Софронії, Кетрін і Люсі.

5 На другому році нашого перебування у Манчестері там виникло надзвичайне релігійне заворушення. Роз-

1 1а пп Відновлення евангелії.
б пп Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

2а УЗ 20:1.
3а пп Сміт,
Джозеф мол.
б 2 Неф. 3:15.
4а пп Сміт,

Джозеф ст.
б пп Сміт, Люсі Мак.
в УЗ 137:5–6.
г пп Сміт, Гайрум.
д пп Сміт, Сем'юел Г.

почате методистами, воно скоро поширилося, охопивши всі секти в цій місцевості країни. Здавалося, що воно охопило всю округу, велика кількість людей приєднувалася до різних релігійних партій, а це викликало немале збудження й розділення між людьми. Дехто кричав: “Ось, тут!, інші ж: Ось, там! Одні з них палко захищали методистську віру, інші—пресвітеріанську, а ще інші—баптистську.

6 Та незважаючи на ту велику любов, яку навершені цих різних віросповідань виявляли під час свого навернення, і на ту велику старанність, з якою священники, кожний зі своєї позиції, заохочували людей до вияву цього незвичайного релігійного почуття, щоб навернути у віру кожного,—поблажливо кажучи: Нехай люди приєднуються до будь-якої секти, яка їм подобається,—але вже на початку вступу до тієї чи іншої секти виявлялося, що добрі почуття і у священників, і у навернених були радше вдаваними, ніж щирими. Розпочалися великі заворушення й ворожнеча; священник сперечався зі священником, а наvernений—з наvernеним, і навіть якщо вони й мали якісь добрі почуття один до одного, то вони швидко губились у словесних “баталях і суперництві думок.

7 Мені йшов тоді п’ятнадцятий рік. Родину мого батька залучали до пресвітеріанського віросповідання, і четверо з них приєдналися до цієї церкви, а саме: моя мати Люсі, мої брати Гайрум і Сем’юел Гаррісон та сестра Софронія.

8 У цей час великого збудження я часто серйозно замислювався і відчував великий неспокій, і незважаючи на те, що я переживав такі глибокі й часто гіркі почуття, я хоч і відвідував збори різних релігійних угруповань, коли випадала така можливість, але, разом з тим, стояв поза ними. Згодом я почав прихилитися більше до методистської секти, і в мене виникло певне бажання приєднатися до них, але безладдя і суперечки між конфесіями були настільки великими, що неможливо було хлопцеві, настільки юному й не обізнаному в людях і житті, як я, дійти певного висновку—хто був правий, а хто помилявся.

9 Заворушення й галас були настільки великими й безупинними, що часами мій розум надзвичайно збурювався. Пресвітеріанці були найбільше настроєні проти Баптистів і Методистів і докладали всіх сил в аргументації й софістиці, щоб довести їхні помилки або, щонайменше, змусити людей думати, що вони помиляються. З іншого боку Баптисти й Мето-

дисти в свою чергу так само завзято намагалися встановити власні догмати і спростувати всі інші.

10 Серед цієї війни слів і зіткнення думок я часто розмірковував про себе: Що ж робити? На боці якої секти “правда? Чи, може, вони всі помиляються? Чи, може, лише одна з них істинна? Як я можу дізнатися про це?

11 І в той час, коли відбувалася в мені ця тяжка внутрішня боротьба, викликана протистоянням партій релігійників, я одного дня читав Послання апостола Якова, п'ятий вірш першого розділу, в якому сказано: *А якщо кому з вас не стає мудрості, нехай просить від Бога, що всім дає просто та не докоряє, — і буде вона йому дана.*

12 І, мабуть, ще ніколи жоден уривок з Писань не зворушував людського серця з такою силою, як тоді ці слова зворушили моє. Вони, здавалося, в повній мірі заволоділи почуттями мого серця. Я знову і знову вдумувався в ці слова, відчуваючи, що я, напевно, більше за всіх потребую саме Божої мудрості, адже я не знав, що мені робити, і так ніколи і не дізнався б, якби не сягнув більшої мудрості, бо вчителі релігії з різних сект “розуміли одні й ті ж уривки з Писань настільки по-різному, що руйнува-

лася впевненість у тому, що питання можна розв'язати через звертання до ⁶Біблії.

13 Нарешті я дійшов такого висновку: або я мушу залишитися у темряві й збентеженні, або ж мушу скористатися порадою Якова, а саме, звернутися до Бога. Зрештою, я вирішив “звернутися до Бога. Якщо Він дає мудрість тому, кому не стає мудрості, і робить це просто, і не докоряє, то й мені вільно запитати.

14 І ось, сповнений рішучості звернутися до Бога, я пішов до лісу, щоб спробувати це здійснити. Сталося це вранці чудової, ясної днини ранньої весни тисяча вісімсот двадцятого року. Це була моя перша в житті спроба помолитися вголос, бо досі, незважаючи на всі свої щиросердні хвилювання, я ще ніколи вголос не “молився.

15 Діставшись місця, куди я заздалегідь намітив собі прийти, і переконавшись, що навкруги нікого немає, я став навколішки і почав виливати бажання мого серця Богові. Тільки-но я почав свою молитву, як відчув, що якась сила скувала і повністю подолала мене, вона настільки дивовижно подіяла на мене, що мого язика було зв'язано і я не міг говорити. Суцільна темрява огорнула мене, і на якийсь час мені здалося, що

я був приречений на раптове знищення.

16 Але, зібравши всі свої сили, я ^акликав Бога, щоб Він звільнив мене від цієї ворожої сили, яка скувала мене, і тієї миті, коли я був уже ладен впасти у відчай і скоритися знищенню, — не якійсь уявній руйнації, а силі якоїсь реальної істоти з невидимого світу, що мала таку дивовижну могуть, якої я ніколи не відчував у жодній істоті, — саме в цю мить великої тривоги я побачив прямо над головою стовп ^бсвітла, яскравішого за ^асонце, і спускаючись повільно з неба, це світло впало на мене.

17 Не встигло це небесне світло з'явитися, як я відчув, що позбувся ворога, який скував був мене. Коли світло було на мені, я ^апобачив ^бдвох Осіб, що стояли переді мною у повітрі, блиск і ^аславу Яких неможливо описати. Один з них звернувся до мене, називаючи моє ім'я, і сказав, указуючи на іншого: *Це Мій 'Улюблений' ^дСин, слухай Його!*

18 Збираючись ^азвернутися до Господа, я мав на меті дізнатися, яка саме з усіх сект правильна, щоб я міг знати, до якої приєднатися. Тож

ледве зібравшись із силами і змігши говорити, я спитав у цих Осіб, що стояли наді мною у світлі, яка ж з усіх сект правильна (бо до того часу мені ніколи не спадало на думку, що всі вони були не правильні)—і до якої мені приєднатися.

19 У відповідь мені було сказано, що я не повинен приєднуватися до жодної з них, тому що всі вони ^анеправильні; і Той, хто звертався до мене, сказав, що всі їхні віровчення мерзотні на Його погляд, що всі сповідники тих сект розбещені, що ^а“вони ^бнаближаються до Мене своїми вустами, але їхні ^асерця далеко ухилилися від Мене; вони навчають ^азаповідей людських як учення; мають тільки ^двигляд божественності, але заперечують саму силу її”.

20 Він знову заборонив мені приєднуватися до будь-якої з них і говорив мені ще багато іншого, про що не можу зараз писати. Коли я прийшов до тям, то усвідомив, що лежу горілиць, дивлячись у небо. Коли світло відійшло, я був знесилений; але згодом, одужавши в якійсь мірі, я пішов додому. І коли я сперся на камін, мати запитала мене,

16а Мойс. 1:20.

б Дії 26:13.

в Об. 1:16.

17а пп Видіння.

б Дії 7:55–56; Кол. 3:1.

пп Бог, Божество.

в пп Слава.

г Мт. 3:17; 17:5;

3 Неф. 11:7.

д пп Ісус Христос.

18а УЗ 6:11; 46:7.

19а Пс. 14.

пп Відступництво—

Відступництво

первинної

християнської

церкви.

б Ісая 29:13–14;

Єз. 33:30–31.

в пп Відступництво—

Загальне

відступництво.

г Тит 1:14; УЗ 45:29.

д 2 Тим. 3:5.

що трапилось. Я відповів: Нічого, все добре—зі мною все гаразд. Тоді я сказав моїй матері: Я сам довідався, що пресвітеріанство не є істинним. Здається, «супротивник був обізнаний, ще в дуже ранній період мого життя, що мені судилося стати порушником і дратівником його царства; інакше навіть було силам темряви змовлятися проти мене? Чому цей ^бопір і переслідування, що повстали проти мене майже з малого дитинства?

Деякі проповідники та інші сповідники релігії відкидають розповідь про Перше видіння—Переслідування звалилося на Джозефа Сміта—Він свідчить про реальність видіння (вірші 21–26).

21 Через кілька днів після цього ^авидіння трапилось мені бути в компанії методистського проповідника, одного з найактивніших серед діячів вищезгаданого релігійного заворушення. Під час розмови з ним на релігійну тему я скористався нагодою і розповів йому про моє видіння. Його поведінка надзвичайно вразила мене. Він поставився до моєї розповіді не тільки легковажно, але й з великим презирством, говорячи, що все це від диявола, що в наші часи немає

^бвидінь чи ^водкровенень, що всі такі явища припинилися після того, як апостолів не стало, і що їх ніколи вже більше не буде.

22 Проте, незабаром я довідався, що моя розповідь викликала велике упередження проти мене серед сповідників релігії, а також призвела до сильного ^гпереслідування, яке невпинно посилювалося. Незважаючи на те, що я був ^днепомітним хлопцем, якому ще не виповнилося й п'ятнадцяти років, і знаходився в таких життєвих обставинах, які не давали мені ніякого певного положення в суспільстві, високопоставлені люди звертали на мене увагу, достатню, щоб підбурити проти мене громадську думку і розпочати жорстоке переслідування—і це було спільним для всіх сект; у цьому переслідуванні вони всі поєдналися.

23 Я досить серйозно розмірковував тоді та й пізніше над цим: як дивно, що непомітного хлопця, якому минуло лише чотирнадцять років, і до того ж змушеного заробляти собі на скудне життя власною щоденною працею, було визнано фігурою, достатньо помітною, щоб привернути до себе увагу поважних людей з найпопулярніших сект того часу, і викликати в них дух найжор-

20а пп Диявол.
б 2 Неф. 2:11;
УЗ 58:2–4.
пп Лихо.

21а пп Перше видіння.
б пп Видіння.
в пп Одкровення.
22а Як. 5:10–11.

пп Переслідувати,
Переслідування.
б 1 Сам. 16:7;
Ал. 37:35.

стокішого переслідування та наклепів. Дивно чи ні, але так воно було, і це часто глибоко засмучувало мене.

24 Проте, незважаючи на все, я дійсно бачив видіння. Пізніше я пригадував, що я почував себе, наче апостол "Павло, коли він, ^бзахищаючи себе перед царем Агріппою, розповів йому про своє видіння, про те, як він бачив світло і чув голос. Але мало хто повірив йому тоді; деякі говорили, що він безчесна людина, інші—що він божевільний; його ганьбили і на сміхалися з нього. Але все це не знищило дійсності його видіння. Він бачив видіння, він знав це, і жодні переслідування під небесами не в змозі були змінити це; і якби навіть переслідували його до смерті, він знав і знав би до останнього подиху, що бачив світло і чув голос, який говорив з ним, і цілий світ не примусив би його думати або вірити інакше.

25 Так було й зі мною. Я дійсно бачив світло, і у цьому світлі я бачив двох "Осіб, і Вони насправді говорили зі мною. І хоч мене ненавиділи і переслідували за те, що я розповідав, що бачив видіння, це була правда; і в той час, як мене переслідували, ганьбили, говорили проти мене всяке зло несправедливо за те, що так казав, я запи-

тував у своєму серці: Чому переслідувати мене за те, що я кажу правду? Я дійсно бачив видіння, і хто я такий, щоб протистояти Богові? Чому ж увесь світ хоче, щоб я зрікся того, що дійсно бачив? Бо я бачив видіння, я знаю це і я знаю, що Бог це знає, і я не можу та й не смію ^бзрікатися цього. Принаймні я знав, що якби я зрікся цього, то скривдив би Бога і підпав би під осуд.

26 Тепер я визначив своє ставлення до сектантського світу—бо знав, що мені не слід було приєднуватися до жодної з сект. Я мав залишатися так, як дотепер, поки не одержу наступного наказу. Я переконався в істинності "свідчення Якова про те, що той, кому не вистачає мудрості, повинен просити її у Бога, і дасться тому просто й без докорів.

Мороній являється Джозефу Сміту—Ім'я Джозефа буде відомим і як добре, і як зле серед усіх народів—Мороній розповідає йому про Книгу Мормона і про прийдешній суд Господа та цитує багато уривків з Писань—Місце схованки золотих пластин відкрито—Мороній продовжує наставляти пророка (вірші 27–54).

27 Я продовжував займатися своєю буденною працею аж до двадцять першого верес-

24а пп Павло.
б Дії 26:1–32.

25а ДС—Іст. 1:17.
б пп Мужність,

Мужній; Цілісність.
26а Як. 1:5–7.

ня тисяча вісімсот двадцять третього року, потерпаючи весь цей час від жорстоких переслідувань з боку різних груп людей, як релігійних, так і нерелігійних, за те, що продовжував наполягати на тому, що мав видіння.

28 Починаючи з того часу, як я мав видіння, і аж до тисяча вісімсот двадцять третього року — маючи заборону приєднуватися до будь-якої релігійної секти того часу, коли мене, ніжного літими, переслідували навіть ті, кому б належало бути моїми друзями і ставитися до мене з добрим серцем, і якщо вони і вважали, що я помилявся, то мали б вплинути на мене тактовно і по-дружньому — я залишався на самоті з різними "спокусами; і обертаючись у різних суспільних колах, я часто припускався безрозсудливих помилок, виявляючи слабкості юності й недоліки людської натури, які, соромно сказати, вводили мене в різноликі спокуси, образливі для Бога. Але читаючи цю сповідь, нехай ніхто не думає, що я вчиняв якісь тяжкі або злісні гріхи, бо до такого я ніколи не мав схильності за своїм єством. Але я був винним у легковажності, і іноді спілкувався з веселою компанією, і таке інше, що не відповідало репутації, яку

слід було підтримувати тому, кого було ^бпокликано Богом, як мене. Але це не здавати-меться дуже дивним тому, хто пригадає мій юний вік і хто знає мій природно жвавий темперамент.

29 І через все те я часто відчував себе осудженим за мої слабкості й недоліки, і ввечері згаданого двадцять першого вересня я вже в ліжку віддався "молитві, благаючи Всемогутнього Бога, щоб Він простив усі мої гріхи та глупоти і проявився мені, аби я міг знати своє положення і достоїнство перед Ним. Я був цілковито впевненим, що одержу Божественний про-яв, як і раніше.

30 У той час, коли я щиро звертався до Бога, я побачив, як у моїй кімнаті з'явилося світло, яке яскравішало, доки кімната не стала світлішою, ніж у полудень, коли раптом з'явився біля мого ліжка "чоловік, який стояв у повітрі, і ноги його не торкалися підлоги.

31 На ньому була простора "білосніжна мантия, біліша за все земне, досі мною бачене, і я вважаю, що на землі не може бути більш білішого і блискучішого. Його руки були оголені трохи вище зап'ясток, так само і ноги були оголені трохи вище кісточок. Його голова і шия також були

28а пп Спокушати,
Спокуса.
б пп Покликати,
Покликаний

Богом,
Покликання.
29а пп Молитва.
30а пп Ангели;

Мороній, син
Мормона.
31а Дії 10:30; 1 Неф. 8:5;
3 Неф. 11:8.

відкриті. Я помітив, що на ньому не було іншого одягу, окрім цієї мантиї, бо вона була розкрита, так що я міг бачити груди.

32 Не тільки його мантия була білосніжною, але вся його особа була такою “чудовою, що неможливо описати, а обличчя його було подібне блискавиці. Кімната стала надзвичайно світлою, але не настільки яскравою, як безпосередньо навколо його самого. Коли я вперше подивився на нього, я “злякався, але невдовзі цей страх зник.

33 Він звернувся до мене по імені й сказав, що він вісник, посланий до мене з присутності Бога, і що його ім’я Мороній; що Бог призначив мені роботу; і що моє ім’я матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків, або будуть водночас честити його і безчестити серед людей.

34 Ще він сказав, що існує схована “книга, написана на золотих пластинах, і в тій книзі викладено історію попередніх жителів цього континенту і вказано джерело, з якого вони походять. Він сказав також, що ця книга

вміщує “повноту вічної євангелії в тому вигляді, як Спаситель дав її давнім жителям;

35 Також, що два камені в срібних оправках,—і ці камені, прикріплені до “нагрудника, являють собою те, що зветься “Урім і Туммім,—було сховано разом з цими пластинами; тих, хто володів або користувався цими каменями, називали “провидцями в давні, або минулі, часи; і що Бог приготував ці камені для перекладу книги.

36 І сказавши це, він почав цитувати пророцтва “Старого Завіту. Насамперед він процитував частину вірша з третього розділу Книги “Малахії. Він цитував також і четвертий, останній розділ того ж пророцтва, але з деяким відхиленням від викладу в наших Бібліях. Замість того, що ми читаємо в наших книгах, він цитував так:

37 Бо прийде, ось, “день, що “палатиме, як піч, і всі гордовиті, так, і всі, хто вчинює злочестиво, будуть спалені, як “солома, бо попалять їх ті, що прийдуть, говорить Господь Саваот, так що не залишиться в них ані коріння, ані віт.

38 І ще він цитував п’ятий

32а 3 Неф. 19:25.

пп Слава.

б Вих. 34:29–35;

Гел. 5:36; УЗ 110:3.

в Вих. 3:6;

Етер 3:6–8, 19.

33а Вих. 33:12, 17;

Ісая 45:3–4.

34а пп Книга Мормона.

б пп Золоті пластини.

в пп Відновлення євангелії.

35а Лев. 8:8.

пп Нагрудники.

б Вих. 28:30.

пп Урім і Туммім.

в пп Провидець.

36а пп Старий Завіт.

б пп Малахія.

37а пп Друге пришествя

Ісуса Христа.

б 3 Неф. 25:1–6;

УЗ 64:23–24.

пп Земля—

Очищення землі;

Світ—Кінець світу.

в Наум 1:8–10;

1 Неф. 22:15, 23;

2 Неф. 26:4–6;

УЗ 29:9.

вірш так: *Ось, я відкрию вам "священство рукою" Іллі-пророка перед настанням великого і страшного дня Господнього.*

39 Він також цитував і наступний вірш інакше: *І він посидить у серця дітей "обіцяння, дані батькам, і серця дітей" привернуться до їхніх батьків, бо без цього всю землю буде спустошено вщент за Його пришеття.*

40 Окрім того, він цитував одинадцятий розділ Книги Ісаї, кажучи, що все, сказане в ній, незабаром буде сповнено. Він також цитував третій розділ Дій, двадцять другий та двадцять третій вірші, саме так, як вони написані в нашому Новому Завіті. Він сказав, що цей "пророк є Христос, але день ще не настав, коли "кожного, хто не послухає Його голосу, буде "відсічено з народу", але день цей скоро настане.

41 Він також повністю процитував третій розділ Книги "Йоїла, починаючи з першого вірша і до кінця, і сказав, що це ще не збулося, але незабаром збудеться і що повнота "іновірців незабаром настане. Він цитував багато інших уривків з Писань і пояснював багато чого, що не може бути наведеним тут.

42 Також він сказав мені, що коли я одержу ті пласти-

ни, про які він говорив, — бо час їх одержання ще не прийшов, — я повинен нікому не показувати їх, так само як і той нагрудник з Урімом і Туммімом, хіба тільки тим, кому буде наказано показати їх. Якщо ж я ослухаюся, то буду знищений. Коли він розмовляв зі мною про ці пластини, моєму "розумові відкрилося видіння, так що я зміг побачити місце, де було сховано пластини, і це було так ясно і виразно, що я впізнав це місце, коли прийшов туди.

43 Після цього спілкування я побачив, що світло в кімнаті раптом почало концентруватися навколо особи того, хто розмовляв зі мною, і так продовжувалося доти, доки в кімнаті знову не стало темно, крім світла навколо нього, коли раптом я побачив, нібито прохід відкрився до самих небес, і він піднімався, поки зовсім не зник, а кімната залишилася такою, якою і була перед появою цього небесного світла.

44 Я лежав, розмірковуючи про особливість цієї події, і дуже дивувався з того, що говорив мені цей незвичайний посланець, коли раптом, посеред моїх "роздумів, я побачив, що мою кімнату

38а пп Ключі священства;
Священство.
б УЗ 27:9; 110:13–16.
пп Ілля.
39а Гал. 3:8, 19.

б пп Генеалогія;
Спасіння мертвих.
40а Повтор. 18:15–19.
б 3 Неф. 20:23; 21:20.
41а Дії 2:16–21.
б Рим. 11:11–25;

УЗ 88:84.
пп Іновірці.
42а пп Інтелект.
44а пп Обдумувати.

знову наповнює світло, і за мить, як мені здалося, той самий небесний посланець знову стояв біля мого ліжка.

45 Він почав говорити і знову розповів без жодної зміни те саме, що говорив мені під час першого відвідування; і, сказавши це, він сповістив мене про великі кари, що прийдуть на землю, з жахливими спустошеннями від голоду, меча і чуми,—і що ці жорстокі кари спіткають землю ще за цього покоління. Сказавши це, він, як і перед цим, піднісся на небеса.

46 На цей час, враження, справлені на мене, були такими глибокими, що сон відлетів від моїх очей, і я лежав, охоплений подивом від побаченого і почутого. Але яким було моє здивування, коли знову я побачив того самого посланця біля мого ліжка і почув, що він переповідає, або знову повторює, мені все сказане до того, додавши до цього застереження мені, кажучи, що «Сатана буде ^б спокушати мене (через скрутні обставини сім'ї мого батька) використати ті пластини для збагачення. Він заборонив мені робити це і додав, що, одержуючи пластини, я не повинен мати ніяких інших намірів, окрім прославляння Бога, і не повинен опинитися під впливом ніякого іншого «праг-

нення, крім побудови Його царства; інакше я не зможу отримати їх.

47 Після цього третього відвідування він знову піднісся на небеса, як і раніше, а я знову залишився зі своїми думками про дивовижність того, що зі мною щойно сталося; коли майже відразу після того, як небесний посланець піднісся на небеса втретє, заспівав півень, і я зрозумів, що настає день, отже, наші бесіди тривали цілу ніч.

48 Невдовзі після цього я встав з ліжка і, як звичайно, взявся за щоденну необхідну роботу; але, намагаючись працювати, як завжди, я відчув, що сили мої виснажені і я зовсім неспроможний щось робити. Мій батько, працюючи зі мною, звернув увагу на те, що зі мною не все гаразд, і відіслав мене додому. Я вирушив з поля з наміром піти додому, але коли я намагався перелізти через огорожу навколо поля, де ми були, сили зовсім залишили мене, і я впав безпорадний на землю, і лежав деякий час непритомний, не відчуваючи нічого.

49 Першим з того, що я можу згадати, був голос, що звертався до мене і називав мене по імені. Я розплющив очі і побачив, як той самий посланець стояв над моєю головою, оточений сяйвом, як і раніше. Він знову переказав

46а пп Диявол.

б пп Спокушати,

Спокуса.

в УЗ 121:37.

усе сказане минулої ночі й наказав мені йти до мого "батька і розповісти йому про видіння і про накази, що я одержав.

50 Я послухався; я повернувся на поле до мого батька і переказав йому все. Він відповів мені, що це від Бога, і сказав, щоб я йшов і робив усе за наказом небесного посланця. Я пішов з поля і попрямував туди, де, за словами посланця, було сховано ті пластини; і дякуючи чіткості видіння, що я мав відносно цього, я впізнав це місце в ту саму мить, як тільки прийшов туди.

51 Біля села Манчестер, округу Онтаріо, штат Нью-Йорк, є "пагорб, значних розмірів, що височить над усіма сусідніми. На західному боці того пагорба, біля його вершини, під великою кам'яною брилою в кам'яній скрині лежали ці пластини. Кам'яна брила була товстою і округлою посередині з верхнього боку і тоншала до країв, так що середина підіймалася над землею, а краї були нею вкриті.

52 Відчистивши землю, я взяв важіль, підсунув його під край брили і невеликим зусиллям підважив її. Заглянувши туди, я насправді побачив там "пластини, "Урім і Туммім, і "нагрудник, як було сказано посланцем. Скриня, в

якій вони лежали, була сформована з каменів, покладених разом у цементі якогось роду. На дні скрині навхрест лежали два камені і на них лежали пластини та інші предмети.

53 Я спробував було витягти пластини зі скрині, але посланець заборонив мені це робити, сказавши, що час для появи цих пластин ще не настав і не наступить, доки не пройде чотири роки з того часу; але він сказав мені, щоб я прийшов на це місце цього ж самого дня через рік, і що він тут зустрінеться зі мною, і що я повинен робити це, аж поки не прийде час дістати пластини.

54 Відповідно до цього веління я ходив на те місце, як минав рік, і щоразу зустрічав там того самого посланця, і отримував настанови і знання від нього у кожній нашій бесіді стосовно того, що саме збирається робити Господь, і як і в який спосіб Його "царство буде кероване в останні дні.

Джозеф Сміт одружується з Еммою Гейл — Він отримує золоті пластини від Моронія і перекладає деякі письмена — Мартін Гарріс показує письмена й переклад професорові Ентону, який каже: "Я не можу прочитати запечатану книгу" (вірші 55–65).

49a пп Сміт,
Джозеф ст.
51a пп Кумора, пагорб.
52a Морм. 6:6.

пп Золоті пластини.
б пп Урім і Туммім.
в пп Нагрудники.
54a пп Царство Боже,

або Царство
Небесне.

55 Матеріальні можливості мого батька були дуже обмежені, і ми змушені були заробляти на прожиток своїми руками, працюючи поденниками і беручися за будь-яку роботу, яка тільки траплялася. Інколи ми працювали у своїй місцевості, інколи—в інших краях, так і заробляли собі постійною працею на більш-менш пристойне існування.

56 У році 1823-му сім'ю мого батька спіткало велике лихо—смерть мого старшого брата, "Алвіна. У жовтні 1825 року я найнявся на роботу до одного літнього джентльмена на ім'я Джосая Стоул, що жив в окрузі Ченанго, штат Нью-Йорк. Він щось чув про срібний рудник, який було відкрито іспанцями в Гармоні, округу Сасквеганна, штат Пенсільванія; і перед тим, як я найнявся до нього, він вів розкопки, щоб знайти, якщо можливо, цей рудник. Після того, як я перейшов до нього жити, він узяв мене разом з іншими робітниками, щоб розкопати срібний рудник, і так я продовжував працювати приблизно місяць, без усякого успіху в нашому почині, і нарешті, я переконав цього старого джентльмена припинити розкопки. З цього виникла дуже поширена історія про те, що я був копачем скарбів.

57 Працюючи там, я наймав кімнату і харчувався в одного чоловіка, Айзека Гейла, що був місцевим. Саме у нього я вперше зустрівся з моєю дружиною (його дочкою) "Еммою Гейл. Вісімнадцятого січня 1827 року, поки я ще працював на пана Стоула, ми з нею одружилися.

58 Через те, що я продовжував стверджувати, що бачив видіння, "утиски все ще переслідували мене, і сім'я батька моєї дружини була дуже проти нашого шлюбу. Отже, я був змушений відвезти її в інше місце; тож ми поїхали й одружилися в домі сквайра Тарбілла, в Саут-Бейнбріджі, округу Ченанго, штат Нью-Йорк. Відразу ж після одруження я залишив пана Стоула і, повернувшись до свого батька, працював з ним цілий сезон на фермі.

59 Нарешті настав час дістати пластини, Урім і Туммім і нагрудник. Двадцять другого вересня тисяча вісімсот двадцять сьомого року я пішов, як звичайно, коли минув ще один рік, на місце, де було їх сховано, і той самий небесний посланець передав їх мені з таким дорученням, що я відповідаю за них, і якщо загублю їх через необережність чи свою "недбалість, то буду відсічений; якщо ж я зроблю все можливе, щоб зберегти їх, поки він, посла-

56а УЗ 137:5–8.

57а пп Сміт, Емма Гейл.

58а пп Переслідувати,

Переслідкування.

59а ДС—Іст. 1:42.

б пп Писання—

Необхідність

збереження Писань.

нець, прийде за ними, тоді вони будуть захищені.

60 Невдовзі я зрозумів, чому одержав таке суворе доручення про збереження їх і чому посланець сказав, що коли я зроблю все, що від мене вимагається, він прийде за ними. Бо як тільки стало відомо, що вони в мене, їх усіма способами намагалися забрати. Для здійснення цього наміру вдавалися до всіляких хитрощів, які тільки можна вигадати. Переслідування посилювалися, стали жорстокішими, ніж раніше, і багато людей постійно слідувало за мною, щоб забрати їх у мене при нагоді. Але, дякуючи мудрості Божій, їх було збережено і вони залишилися у мене, аж доки я не здійснив з ними те, що вимагалось від мене. І коли в призначений день явився за ними посланець, я передав їх йому, і тепер він опікується ними аж до сьогоднішнього дня, тобто до другого травня тисяча вісімсот тридцять восьмого року.

61 Однак, збурення людей все ще продовжувалося, і тисячовусть пересуди поширювалися у вигляді різних брехливих історій про родину мого батька і про мене. Якби я переказав хоча б тисячну частку тих наклепів, то це б заповнило цілі томи. Переслідування стали до того нестерпними, що ми з дружи-

ною змушені були залишити Манчестер і переселитися до округи Сасквеганна, штат Пенсільванія. У той час, коли ми збиралися від'їздити — дуже бідні, без надії на поліпшення свого матеріального становища в умовах сильного переслідування — якраз у розпалі наших страждань ми знайшли друга в особі одного джентльмена, "Мартіна Гарріса, який завітав до нас і дав мені п'ятдесят доларів на дорогу. Пан Гарріс мешкав у Пальмірі, округу Вейн, штат Нью-Йорк, він був фермером і шанованою людиною.

62 Завдяки цій вчасній допомозі я здобув можливість переїхати до Пенсільванії, і, приїхавши, я відразу ж почав переписувати письмена з пластин. Я переписав значну частину тих письмен, і за допомогою "Уріма і Тумміма дещо переказав. Я зробив це у проміжок часу від приїзду в дім батька моєї дружини в грудні і до лютого наступного року.

63 Якось у лютому вищезгаданий пан Мартін Гарріс прибув до нас, взяв письмена, що я їх переписав з пластин, і від'їхав з ними до Нью-Йорка. Те, що сталося з ним і тими письменами, я викладаю згідно з його розповіддю про всі обставини того, що трапилося, як він мені розказав після свого повернення додому:

64 Поїхав я до міста Нью-Йорк і показав ці письмена разом з перекладом професорові Чарльзу Ентону, який був відомий завдяки своїм науковим досягненням. Професор Ентон заявив, що цей переклад правильний, що він точніший за всі переклади з єгипетської мови, які він бачив досі. Я тоді показав йому те, що не було ще перекладено, і він сказав, що це оригінальні єгипетські, халдейські, асирійські й арабські письмена. Він видав мені посвідку, яка підтверджувала мешканцям Пальміри, що це оригінальні письмена, а те, що перекладено, перекладено правильно. Я взяв цю посвідку, поклав її до кишені і вже виходив з дому, коли пан Ентон покликав мене назад і запитав, яким чином молодий чоловік довідався про те, що золоті пластини знаходилися саме там, де він їх знайшов. Я відповів йому, що ангел Божий відкрив йому це.

65 Тоді він сказав: Дозвольте мені подивитися на цю посвідку. Я, у свою чергу, дістав ту посвідку з кишені й подав йому, а він узяв і порвав її на шматочки, сказавши, що тепер немає священнослужіння "ангелів і що коли я принесу йому ті пластини, то він зробить переклад. Я відповів, що частина тих пластин ^бзапечатана і що мені

було заборонено брати їх із собою. Він відповів: Я не можу читати запечатану книгу. Я пішов від нього і попрямував до доктора Мітчела, який підтвердив те, що сказав професор Ентон стосовно письмен та їх перекладу.

• • • •

Олівер Каудері виступає в ролі писаря під час перекладу Книги Мормона—Джозеф та Олівер отримують Ааронове священство від Івана Христителя—Їх хрищено, висвячено, і вони отримують дух пророцтва (вірші 66–75).

66 П'ятого квітня 1829 року прийшов до мого дому "Олівер Каудері, якого я доти ніколи не бачив. Він сказав мені, що вчителював у тій місцевості, де жив мій батько, а мій батько був одним з тих, хто посилав дітей до його школи, і він певний час жив і харчувався у батьковому домі. Там йому й розповіли, як саме я отримав пластини, і він прийшов тепер до мене, щоб довідатися про все це.

67 Через два дні після прибуття пана Каудері (тобто 7-го квітня) я почав перекладати Книгу Мормона, а він—записувати мій переклад.

• • • •

68 Наступного місяця (у травні 1829 року), коли ми все ще продовжували пра-

65а пп Ангели.
б Ісая 29:11–12;

2 Неф. 27:10;
Етер 4:4–7.

66а пп Каудері, Олівер.

цювати над перекладом, ми пішли одного дня до лісу помолитися і звернутися до Господа із запитанням про “хрищення для ^бвипущення гріхів, згадування про яке ми знайшли при перекладі пластин. У той час, як ми молилися і зверталися до Господа, з небес зійшов ^впосланець у ^гхмарі світла і, поклавши свої ^друки на нас, ^евисвятив нас, кажучи:

69 *Вам, мої товариші у служінні, в ім'я Месії я передаю “священство Аарона, яке володіє ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаяння і хрищення зануренням для випущення гріхів, і його ніколи вже не буде забрано знову з землі, до того часу, як сини ^бЛевія пожертвують знову жертву Господу в праведності.*

70 Він сказав, що це Ааронове священство не має влади рукопокладення для надання ^ддару Святого Духа, але ця

влада буде надана нам пізніше. І він наказав нам піти і христитися, і вказав, щоб я христив Олівера Каудері, і щоб після цього Олівер Каудері христив мене.

71 Саме в такий спосіб ми пішли і христилися. Спочатку я христив його, а потім він христив мене. Після цього я поклав руки на його голову і висвятив його в Ааронове священство, а потім він поклав руки на мою і висвятив мене в те саме священство — бо так нам було наказано.*

72 Посланець, що відвідав нас у той час і надав нам це священство, сказав, що ім'я його Іван, що він є той, кого називають у Новому Завіті ^аІваном Христителем, і що він діє під керівництвом ^бПетра, ^вЯкова та ^гІвана, які мають ^дключі священства ^еМелхиседека, і що те священство буде надане нам, як він сказав, у належний час. Він сказав,

* Олівер Каудері змалює ці події таким чином: Це були дні, які не можна забути ніколи — сидіти, слухаючи голос, що диктувався натхненням з небес, — це пробуджувало виняткову вдячність від глибини душі! День у день я продовжував безперервно писати з його вуст, коли він перекладав за допомогою Уріма і Тумміма, або, як сказали б Нефійці, “тлумачів”, історію, або літопис, що звався “Книгою Мормона”.

Згадати навіть у декількох словах цікаву розповідь, дану Мормоном та

<p>68а пп Хрищення, Христити. б пп Відпущення гріхів. в пп Іван Христитель. г Чйс. 11:25; Етер 2:4–5, 14; УЗ 34:7. д УВ 5. пп Рукопокладання. е пп Висвячувати,</p>	<p>Висвячення; Повноваження. 69а пп Ааронове священство. б Повтор. 10:8; УЗ 13; 124:39. пп Левій—Коліно Левія. 70а пп Дар Святого Духа. 72а пп Іван</p>	<p>Христитель. б УЗ 27:12–13. пп Петро. в пп Яків, син Зеведеїв. г пп Іван, син Зеведеїв. д пп Ключі священства. е пп Мелхиседекове священство.</p>
---	--	---

що я буду зватися першим «старійшиною Церкви, а він (Олівер Каудері)—другим. Це сталося п'ятнадцятого травня 1829 року, коли ми через рукопокладення цього посланця були висвячені і христилися.

73 Відразу після хрищення й виходу з води, ми відчували великі й славетні благословення від нашого Небесного Батька. Як тільки я христив Олівера Каудері, «Святий Дух зійшов на нього, і він, підвівшись на ноги, став^б пророкувати багато про те, що мало статися незабаром. Знову-таки, як тільки він христив мене, я також сприйняв духа пророцтва і, підвівшись на ноги, пророкував про появу цієї Церкви і багато іншого, що стосувалося цієї Церкви і цього покоління дітей людських. Ми були сповнені Святого Духа і раділи у Бозі нашого спасіння.

74 Наш просвітлений розум

почав відкриватися для «розуміння Писань, і^б істинне значення й задум найтаємніших місць відкрилися нам, як ніколи досі. Ми навіть не могли собі уявити, що можемо осягнути його в такій мірі. Але водночас, ми змушені були тримати в таємниці те, що одержали священство і були хрищені, тому що дух переслідування вже проявився у цій місцевості.

75 Час від часу нам загрожував напад черні, до якої приєднувалися релігійні сповідники. Їхнім намірам протидівав лише вплив родини мого тестя (дякуючи Божественному провидінню). Ця родина приязно ставилася до мене й обороняла нас від нападу черні; родичі хотіли, щоб мені не перешкождали працювати над перекладом, і тому вони запропонували і пообіцяли нам захист від усіх незаконних переслідувань, наскільки це було їм під силу.

Його вірним сином Моронієм, про народ, що був улюбленим і вподобаним небесами,—це вийшло б за межі моїх намірів; отже я відкладаю це на майбутній час, і, як я сказав у вступі, перейду одразу до деяких подій, безпосередньо пов'язаних з розвитком Церкви, що може бути прийнятним для кількох тисяч тих, хто виступили вперед під несхвальними поглядами фанатиків та серед наклепів лицемірів і сприйняли євангелію Христа.

Жодна людина у здоровому глузді не могла б перекладати й записувати вказівки (що їх було дано Нефійцям з вуст Спасителя про те, як саме люди мають будувати Його Церкву, а особливо, коли продажність поширила невпевненість в усіх формах та системах, що практикуються серед людей) і не побажати привілею виявити жагу серця і бути похованою у водяній могилі, щоб відповідати «добро[му] сумлінн[ю] воскресінням Ісуса Христа».

Після написання розповіді про священнослужіння Спасителя решті

72е пп Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер).

73а пп Святий Дух.
б пп Пророцтво,
Пророкувати.

74а пп Розуміння.
б Іван 16:13.

сімені Якова на цьому континенті, було легко побачити, як це й прорікав пророк, що темрява вкрила землю, а морок — розум людей. Розмірковуючи далі, було легко побачити, що серед великої боротьби й галасу, що здійсмалися навколо релігії, ніхто не мав повноваження від Бога виконувати обряди євангелії. Бо можна запитати: чи мають повноваження служити в ім'я Христа люди, які заперечують одкровення, якщо Його свідчення є нічим іншим, як духом пророцтва, а Його релігія заснована, збудована й підтримана безпосередніми одкровеннями, в усі віки світу, коли Він мав народ на землі? Якщо ці факти було поховано й ретельно приховано людьми, чие ремесло було б у небезпеці, якби було дозволено їм сяти на обличчях людей, — вони більше не були прихованими для нас; і ми тільки й чекали отримати наказ: Устаньте й христіться.

Ми не так довго ждали цього до того, як це було здійснено. Господь, багатий милістю і завжди схильний відповідати на невпинні молитви смиренних, після того, як ми звернулися до Нього в палкій молитві подалі від помешкань людей, удостоїв нас того, що явив нам Свою волю. Раптово, ніби з середини глибини вічності, голос Викупителя промовив до нас, коли завіса розділилася і ангел Бога зійшов, зодягнений славою, і передав нам послання, очікуване з хвилюванням, і ключі євангелії покаяння. Яка радість! Яке чудо! Яке здивування! Поки світ мучився і божеволів — поки мільйони обмацували, мов невидючі, стіну, і поки весь основний загаль людський справлявся на непевність, наші очі бачили, наші вуха чули, наче в "яскравому світлі дня"; так, і більш того — у світлі, яскравішому за блиск травневого сонячного променя, який пролив своє сяйво на лице природи! Тоді голос його, хоч і м'який, пронизав до нутра, і його слова: "Я є ваш товариш у служінні" розвіяли весь страх. Ми слухали, ми дивилися, ми були в захопленні! Це був голос ангела зі слави, це було послання від Всевишнього! І почувши, ми зраділи, бо Його любов запалила наші душі, і нас огорнуло видіння Всемогутнього! Де було місце для сумнівів? Ніде; непевність зникла, сумніви потонули, щоб ніколи вже не піднятися, а вигадка та обман зникли назавжди!

Але, дорогий брате, подумай, добре задумайся на мить, яка радість сповнила наші серця і з яким подивом ми повинні були схилитися (бо хто не схилив би коліно для такого благословення?), коли ми отримували з-під його руки Святе Священство, а він говорив: Вам, мої товариші у служінні, в ім'я Месії, я дарую це Священство і це повноваження, яке залишатиметься на землі, щоб сини Левія могли принести жертвоприношення Господу в праведності!

Я не наважуся змальовувати вам почуття цього серця, ані величну красу й славу, що оточували нас під час цієї події; але ви повірите мені, коли я скажу, що не зможуть навіть почати ані земля, ані люди, з красномовством усіх часів, облачати мову в такий хвилюючий і високий стиль, як ця свята особа. Ні; не має сили й сама земля дати ту радість, дарувати той спокій чи досягнути ту мудрість, яка містилася в кожному реченні, що промовлялися силою Святого Духа! Людина може обманути своїх товаришів, обман може йти за обманом, і діти Злочестивого можуть мати силу зваблювати нерозумних та ненавчених, доки ніщо, крім вигадки, не нагодує багатьох і плоди віроломства не понесуть у своєму потоці легковажних до могили; але єдиний дотик перста Його любові, так, один промінь слави з вищого світу, чи одне слово з вуст Спасителя, з лона вічності, закреслює все це аж до нікчемності і стирає це назавжди з розуму. Упевненість у тому, що ми були в присутності ангела, безсумнівність того, що ми чули голос Ісуса, і

течія незаплямованої істини з вуст чистої особи, продиктована волею Бога, для мене є вищими за всі описання, і я завжди буду дивитися на цей вияв великодушності Спасителя з подивом і вдячністю, доки мені буде дозволено жити; і в тих оселях, де живе досконалість, і куди гріх ніколи не заходить, я сподіваюся поклонятися того дня, який ніколи не скінчиться.—*Messenger and Advocate* (Месенджер енд Едвокет), том 1 (жовтень 1834), сс. 14-16.

УЛОЖЕННЯ ВІРИ

ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

History of the Church [Історія Церкви], т. 4, сс. 535–541

Ми віримо в ^бБога, Вічно-го Батька, і в Його ^сСина Ісуса Христа, і в ^дСвятого Духа.

2 Ми віримо, що людей буде покарано за їхні ^авласні гріхи, а не за Адамову ^бпровину.

3 Ми віримо, що завдяки ^аспокуті Христа все людство може бути ^бспасеним через ^спослушність ^дзаконам і ^еобрядам євангелії.

4 Ми віримо, що основними принципами і ^аобрядами євангелії є: перше—^бвіра в Господа Ісуса Христа; друге—^спокаяння; третє—^дхрищення зануренням для ^евідпущення гріхів; четверте—^арукопокладання для надання ^бдару Святого Духа.

5 Ми віримо, що чоловік мусить бути ^апокликаний Богом через ^бпророцтво й ^срукопокладання тих, хто має ^дповноваження, щоб ^епроповідувати євангелію і виконувати її ^аобряди.

6 Ми віримо в той самий ^аустрій, що був у первинній Церкві, а саме: в ^бапостолів, ^спророків, ^дпасторів, учителів, ^еєвангелістів і так далі.

7 Ми віримо в ^адар ^бмов, ^спророцтва, ^додкровення, ^евидіння, ^азцілення, ^бтлумачення мов і так далі.

8 Ми віримо, що ^аБіблія—це ^бслово Боже настільки, наскільки ^справильно її перекладено; ми також віримо,

1а пп Вірування, Вірувати.
б пп Бог, Божество—Бог Батько.
в пп Бог, Божество—Бог Син; Ісус Христос.
г пп Бог, Божество—Бог Святий Дух;
Святий Дух.
2а Повтор. 24:16; Єз. 18:19–20.
пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність; Свобода вибору.
б пп Падіння Адама і Єви.
3а пп Спокута, Спокутувати.
б Мос. 27:24–26; Мойс. 5:9.
пп Спасіння.
в пп Послушний, Послушність,

Слухатися.
г пп Закон.
д пп Євангелія.
4а пп Обряди.
б пп Віра.
в пп Покаятися, Покаяння.
г пп Хрищення, Христити.
д пп Відпущення гріхів.
е пп Рукопокладання.
є пп Дар Святого Духа.
5а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.
б пп Пророцтво, Пророкувати.
в пп Рукопокладання.
г пп Повноваження; Священство.
д пп Проповідувати.
е Ал. 13:8–16.

6а пп Церква, ознаки істинної Церкви—Організація Церкви.
б пп Апостол.
в пп Пророк.
г пп Єпископ.
д пп Євангеліст; Патріарх, Патріарше.
7а пп Дари Духа.
б пп Мова, дар мов.
в пп Пророцтво, Пророкувати.
г пп Одкровення.
д пп Видіння.
е пп Зцілити, Зцілення.
є 1 Кор. 12:10; Морм. 9:7–8.
8а пп Біблія.
б пп Слово Боже.
в 1 Неф. 13:20–40; 14:20–26.

що 'Книга Мормона—це слово Боже.

9 Ми віримо всьому, що Бог "відкрив, усьому, що Він відкриває тепер, і ми віримо, що Він ^бвідкриє ще багато великого і важливого стосовно Царства Божого.

10 Ми віримо в дійсне "збирання Ізраїля і відновлення ^бДесяти колін; що "Сіон (Новий Єрусалим) буде побудовано на Американському континенті; що Христос буде особисто 'царювати на Землі, і що Землю буде ^авідновлено, і вона одержить свою ^ерайську ^еславу.

11 Ми залишаємо за собою "право вклонятися Всемогутньому Богові так, як нам ^бкаже власна ^есовість, і визнаємо за всіма людьми те саме право: нехай вони 'вклоня-

ються як, де і чому вони хочуть.

12 Ми віримо в підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, дотримуючись "закону, шануючи і підтримуючи його.

13 Ми віримо, що повинні бути "чесними, вірними, ^бцнотливими, доброзичливими, чеснотними і ^бтворити добро всім людям; справді, ми можемо сказати, що слідуємо 'настановленню апостола Павла: ми віруємо в усе, ^бсподіваємося всього; ми багато чого перетерпіли і сподіваємося, що зможемо ^еперетерпіти все. Якщо є щось ^ечеснотне, чудове, славнозвісне, гідне похвали—ми прагнемо цього.

ДЖОЗЕФ СМІТ.

8г пп Книга Мормона.
9а пп Одкровення.
б Ам. 3:7;
УЗ 121:26–33.
пп Писання, про появу яких пророчили.
10а Ісаїя 49:20–22; 60:4;
1 Неф. 19:16–17.
пп Ізраїль-Збирання Ізраїля.
б пп Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля.
в Етер 13:2–11;
УЗ 45:66–67; 84:2–5;

Мойс. 7:18.
пп Новий Єрусалим; Сіон.
г пп Тисячоліття.
д пп Земля—Очищення землі.
е товто умови, подібні до тих, що були в Саду Еденському; Ісаїя 11:6–9; 35:1–10; 51:1–3; 65:17–25; Єз. 36:35.
пп Рай.
є пп Слава.
11а УЗ 134:1–11.

б пп Свобода вибору.
в пп Сумління.
г пп Поклоніння, Поклонятися.
12а УЗ 58:21–23.
пп Закон.
13а пп Цілісність; Чесний, Чесність.
б пп Цнотливість.
в пп Служіння.
г Фил. 4:8.
д пп Надія.
е пп Терпіти.
є пп Скромність; Чеснота.

ПУТІВНИК ПО ПИСАННЯХ

ВСТУП

АЛФАВІТНИЙ ПЕРЕЛІК СТАТЕЙ

ВИБРАНЕ З ПЕРЕКЛАДУ БІБЛІЇ, ЗРОБЛЕНОГО
ДЖОЗЕФОМ СМІТОМ

ХРОНОЛОГІЯ ЦЕРКОВНОЇ ІСТОРІЇ,
КАРТИ ТА ФОТОГРАФІЇ

КАРТИ І ФОТОГРАФІЇ МІСЦЕВОСТЕЙ,
ЗГАДУВАНИХ У БІБЛІЇ

ВСТУП

Путівник по Писаннях дає визначення вибраним ученням, принципам, Людям і місцям, які можна знайти в Біблії, Книзі Мормона, Ученні і Завітах та Дорогоцінній Перлині. Він також надасть ключові посилання на Писання по кожній статті, яку ви будете опрацьовувати. Путівник допоможе, коли ви вивчатимете Писання індивідуально і в сімейному колі. Він допоможе вам у пошуках відповіді на євангельські питання, у тематичному вивченні Писань, у підготовці промов і уроків, поглибленні знань і зміцненні свідчення про євангелію.

Путівник складається з трьох частин: (1) алфавітний перелік статей, (2) вибране з перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом (ПДС), (3) хронологія, карти і фотографії, що мають відношення до історії Церкви, а також карти і фотографії біблійних місць.

1. *Алфавітний перелік статей.* У цій частині подано коротке визначення кожної статті та найважливіші посилання на Писання, які висвітлюють цю статтю. Перед кожним посиланням подається коротка цитата або загальна ідея даного уривка з Писань. Посилання на Писання розміщено в такому порядку: Старий Завіт, Новий Завіт, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина.

2. *Вибране з перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом.* У 1830 р. Господь звелів пророкові Джозефу Сміту розпочати роботу з ревізії, або перекладу Біблії Короля Джеймса. Пророк мав відновити деякі з ясних і дорогоцінних істин, які було втрачено з оригінальних текстів Біблії. Він закінчив більшу частину роботи в липні 1833 р. Однак до своєї смерті у 1844 р. він продовжував вносити зміни, готуючи рукопис до друку. Хоч цей переклад не було повністю завершено і його не було офіційно прийнято Церквою, Переклад Джозефа Сміта містить у собі багато ідей щодо значення деяких уривків з Писань, і він є цінним допоміжним засобом для розуміння Біблії. Деякі з найважливіших ревізій включено в Путівник по Писаннях. (Більш докладну інформацію можна знайти в статті “Переклад Джозефа Сміта” у Путівникові).

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів використовує Біблію Короля Джеймса як свій офіційний англійський переклад. Вона відіграла ключову роль у відновленні євангелії і донині має значний вплив у багатьох країнах світу.

3. *Хронологія, карти і фотографії, що мають відношення до історії Церкви, а також карти і фотографії біблійних місць.* Знаючи географію згадуваних у Писаннях земель, ви зможете краще розуміти описані в Писаннях події. До Путівника включено 6 карт місцевостей, де відбувалися важливі події історії Церкви, 14 карт біблійних земель і 1 карта світу. Знайти те чи інше місце можна з допомогою покажчика, що супроводжує відповідну групу карт. Покажчик відішле вас до необхідної карти і дасть координати необхідного місця на карті. Також 18 фотографій, присвячених історії Церкви, і 32 фотографії біблійних місць супроводжуються описаннями, які допоможуть вам краще зрозуміти деякі події, згадувані в Писаннях.

Хронологія Церковної історії включає дати подій, що відіграли важливу роль у відновленні та зростанні Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Щоб надати вам додаткову допомогу в опрацюванні Писань, у Путівник включено кілька інших зручностей. Наприклад, якщо ви відкриєте статтю “Ісус Христос”, то знайдете вичерпний перелік усіх зміщених у Путівник статей, в яких є інформація, що безпосередньо стосується Спасителя та Його священнослужіння. Це єдина стаття в Путівникові, яка має такий

об'ємний перелік, і це наголошує на важливості Христа для всього людства. Крім цього, у статтю "Хронологія" вміщено перелік приблизно датованих найважливіших подій біблійних часів і часів, описаних у Книзі Мормона. Стаття "Євангелії" включає узгодження Євангелій. Це узгодження порівнює вчення Спасителя, які знаходяться в Євангеліях від Матвія, від Марка, від Луки, від Івана, а також в одкровеннях останніх днів.

У Путівникові використовуються такі скорочення для позначення книг Писань:

Старий Завіт

Буття	Бут.
Вихід	Вих.
Левит	Лев.
Числа	Чис.
Повторення Закону	Повтор.
Книга Ісуса Навина (Книга Єгошуа)	Єг.
Книга Суддів	Суд.
Книга Рут	Рут
Перша книга Самуїлова	1 Сам.
Друга книга Самуїлова	2 Сам.
Перша книга царів	1 Цар.
Друга книга царів	2 Цар.
Перша книга хронік	1 Хр.
Друга книга хронік	2 Хр.
Книга Ездри	Ездра
Книга Неемії	Неем.
Книга Естер	Ест.
Книга Йова	Йов
Книга Псалмів	Пс.
Книга Приповістей Соломонових	Пр.
Книга Екклесіястова (або Проповідника)	Еккл.
Пісня над піснями (Пісня Соломонова)	Пісн.
Книга пророка Ісаї	Ісаї
Книга пророка Єремії	Єр.
Плач Єремії	Плач
Книга пророка Єзекіїла	Єз.
Книга пророка Даниїла	Дан.
Книга пророка Осії	Ос.
Книга пророка Йоїла	Йоїл
Книга пророка Амоса	Ам.
Книга пророка Овдія	Овд.
Книга пророка Йони	Йона
Книга пророка Михея	Мих.
Книга пророка Наума	Наум
Книга пророка Авакума	Ав.
Книга пророка Софонії	Соф.
Книга пророка Огя	Ог.

Книга пророка Захарія	Зах.
Книга пророка Малахії	Мал.
Новий Завіт	
Євангелія від св. Матвія	Мт.
Євангелія від св. Марка	Мр.
Євангелія від св. Луки	Лк.
Євангелія від св. Івана	Іван
Дії святих апостолів	Дії
Послання св. апостола Павла до римлян	Рим.
Перше послання св. апостола Павла до коринтян	1 Кор.
Друге послання св. апостола Павла до коринтян	2 Кор.
Послання св. апостола Павла до галатів	Гал.
Послання св. апостола Павла до ефесян	Еф.
Послання св. апостола Павла до филип'ян	Фил.
Послання св. апостола Павла до колосян	Кол.
Перше послання св. апостола Павла до солунян	1 Сол.
Друге послання св. апостола Павла до солунян	2 Сол.
Перше послання св. апостола Павла до Тимофії	1 Тим.
Друге послання св. апостола Павла до Тимофії	2 Тим.
Послання св. апостола Павла до Тита	Тит
Послання св. апостола Павла до Филимона	Филим.
Послання св. апостола Павла до євреїв	Євр.

Соборне послання св. апостола Якова	Як.	Книга Мосії	Мос.
Перше соборне послання св. апостола Петра	1 Пет.	Книга Алми	Ал.
Друге соборне послання св. апостола Петра	2 Пет.	Книга Геламана	Гел.
Перше соборне послання св. апостола Івана	1 Іван	Третій Нефій	3 Неф.
Друге соборне послання св. апостола Івана	2 Іван	Четвертий Нефій	4 Неф.
Третє соборне послання св. апостола Івана	3 Іван	Книга Мормона	Морм.
Соборне послання св. апостола Юди	Юд.	Книга Етера	Етер
Об'явлення св. Івана Богослова	Об.	Книга Моронія	Морон.
Книга Мормона		Учення і Завіти	УЗ
Перша книга Нефія	1 Неф.	Офіційна декларація—1	ОД—1
Друга книга Нефія	2 Неф.	Офіційна декларація—2	ОД—2
Книга Якова	Кн. Як.	Дорогоцінна Перлина	
Книга Еноша	Ен.	Книга Мойсея	Мойс.
Книга Ярома	Яр.	Книга Авраама	Авр.
Книга Омнія	Ом.	Джозеф Сміт— Матвій	ДС—Мт.
Слова Мормона	Сл. Морм.	Джозеф Сміт— Історія	ДС—Іст.
		Уложення віри	УВ
		Переклад Джозефа Сміта	ПДС

АЛФАВІТНИЙ ПЕРЕЛІК СТАТЕЙ

Як користуватися. Путівник по Писаннях є алфавітним переліком євангельських статей. В нього включено коротке визначення кожної статті та найважливіші посилання на Писання, які висвітлюють цю статтю. Перед кожним посиланням подається коротка цитата або загальна ідея даного уривка з Писань. Посилання на Писання розміщено в такому порядку: Старий Завіт, Новий Завіт, Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцін-на Перлина. На цій схемі подано пояснення зразка статті:

Назва статті надру-кована жирним шрифтом, заголовними літерами.

У кожну статтю включено її коротке визначення.

У деякі статті включено підтеми, набрані курсивом.

Тематично близькі посилання на Писання подано в дужках.

Іноді інформацію, що стосується певного предмета, не включено в статтю, яку ви відкрили. Набране курсивом слово *див.* вказує на ту статтю, де знаходиться ця інформація.

ЗЕМЛЯ. *Див. також* Світ; Створити, Сотворіння

Планета, на якій ми живемо. Землю було створено Богом через Ісуса Христа для того, щоб людина користувалася нею під час свого земного випробування. Кінцева доля Землі—стати прославленою й піднесеною (УЗ 77:1–2; 130:8–9). Земля стане вічною спадщиною тих, хто прожив життя, гідне целестіальної слави (УЗ 88:14–26). Вони насолоджуватимуться присутністю Батька і Сина (УЗ 76:62).

Створена для людини: Бог дав людині владарювання над землею, **Бут.** 1:28 (Мойс. 2:28). Земля—Господня, **Вих.** 9:29 (Пс. 24:1). Господь дав землю дітям людським, **Пс.** 115:16. Я зробив землю і створив чоловіка на ній, **Ісаїя** 45:12. Силою Його слова людина прийшла на землю, **Кн. Як.** 4:9. Землю буде дано тим, хто взяв собі провідником Святого Духа, **УЗ** 45:56–58 (УЗ 103:7). Ті, хто послухався євангелії, нагороджені добром земним, **УЗ** 59:3. Бідні й лагідні успадкують землю, **УЗ** 88:17 (Мт. 5:5; 3 Неф. 12:5). Ми зробимо землю і будемо випробовувати їх, **Авр.** 3:24–25.

КОНФІРМАЦІЯ. *Див.* Рукопокладання

РОЗСІЯННЯ ІЗРАЇЛЯ. *Див.* Ізраїль—Розсіяння Ізраїля

Іноді інші статті в Путівникові містять інформацію, що є тематично близькою до змісту тієї статті, яку ви вивчаєте. Набрані курсивом слова *див. також* вказують на ці тематично близькі статті.

Посилання на Писання, які допомагають вам зрозуміти визначення, подано в дужках.

Перед кожним посиланням подається коротка цитата з писання або загальна ідея даного уривка з Писань.

Набране курсивом слово *див.* (або слова *див. також*), після якого (після яких) подано посилання, у складі якого є це тире, означає, що потрібна інформація знаходиться у підтемі (“Розсіяння Ізраїля”), що входить до складу основної статті (“Ізраїль”).

ААРОН, БРАТ МОЙСЕЇВ. *Див. також* Ааронове священство; Мойсей

У Старому Завіті—син Амрама і Йохевед, з коліна Левієвого (Вих. 6:16–20); старший брат Мойсеїв (Вих. 7:7).

Господь призначив його допомагати Мойсеєві у виведенні дітей Ізраїлевих з Єгипту, а також бути Мойсеєвим промовником, **Вих.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. На горі Сінай Мойсея настановлено висвятити Аарона і його чотирьох синів у Ааронове священство, **Вих.** 28:1–4. На вимогу народу виготовив золоте теля, **Вих.** 32:1–6, 21, 24, 35. Помер на Гор-горі у 123-річному віці, **Чис.** 20:22–29 (Чис. 33:38–39). Господь закріпив священство за Аароном і його потомками, **УЗ** 84:18, 26–27, 30. Ті, хто звеличують покликання в священстві, стають синами Мойсеєвими і Аароновими, **УЗ** 84:33–34. Господь виправдає праведні вчинки тих, кого, як Аарона, покликано Батьком, **УЗ** 132:59.

ААРОН, СИН МОСІЇН. *Див. також* Мосія, його сини; Мосія, син Веніаминів

У Книзі Мормона—син царя Мосії. Завдяки місіонерському служінню Аарона, його старанності й зусиллям багато душ навернулося до Христа.

Не вірив у Бога, намагався знищити Церкву, **Мос.** 27:8–10, 34. Йому і його товаришам явився ангел, **Мос.** 27:11. Покаявся і почав проповідувати Боже слово, **Мос.** 27:32–28:8. Відмовившись від царювання, проповідував Боже слово в землі Ламанійській, **Ал.** 17:6–9. Постився й молився про Божий провід, **Ал.** 17:8–11. Навчав батька царя Ламонія, **Ал.** 22:1–26. Пішов з проповіддю до Зорамійців, **Ал.** 31:6–7.

ААРОНОВЕ СВЯЩЕНСТВО. *Див. також* Аарон, брат Мойсеїв; Закон Мойсеїв; Священство

Менше священство (Євр. 7:11–12;

УЗ 107:13–14). Має такі чини: єпископ, священник, учитель і диякон (**УЗ** 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). У давнину, за законом Мойсеєвим, були первосвященники, священники і левити. Ааронове священство було відкрито Мойсеєві тому, що давні Ізраїльтяни повстали проти Бога й відмовилися від освячення й одержання Мелхиседекового священства з його обрядами (**УЗ** 84:23–25). Ааронове священство обслуговує фізичні й зовнішні обряди Мойсеєвого закону та євангелії (1 Хр. 23:27–32; **УЗ** 84:26–27; 107:20). Тримає ключі служіння ангелів, євангелії покаяння й хрищення (**УЗ** 13). Ааронове священство відновлено на землі в часи цього розподілу 15 травня 1829 р. Іван Христитель дарував його Джозефу Сміту та Оліверу Каудері на березі річки Сасквеганна, поблизу Гармоні, шт. Пенсільванія (**УЗ** 13; ДС—Іст. 1:68–73).

І він матиме завіт вічного священства, **Чис.** 25:13. Господь очистить синів Левієвих і спокутує їх, **Мал.** 3:3 (3 Неф. 24:3). Ніхто не може сам для себе взяти цієї честі, **Євр.** 5:4. Досконалості не досягти через левитське священство, **Євр.** 7:11. Це священство вже не буде забрано з землі, доки сини Левієві не принесуть жертви, **УЗ** 13:1. Джозефа Сміта та Олівера Каудері було висвячено в Ааронове священство, **УЗ** 27:8. Менше священство тримає ключі служіння ангелів, **УЗ** 84:26 (**УЗ** 13:1). Існує два священства, а саме: Мелхиседекове і Ааронове, **УЗ** 107:1. Ааронове священство названо другим, **УЗ** 107:13.

АВАКУМ

У Старому Завіті—пророк Юдейського царства, говорив про гріховність свого народу ймовірно за царювання Єгояхіна (прибл. 600 р. до р.х.).

Книга Авакума: Розділ 1-й є розмовою між Господом і Його пророком,

подібною до тих, що вміщено в книзі Єремії 12 і УЗ 121. Авакум стурбований тим, що злочестиві, як йому здається, процвітають. У розділі 2-му Господь радить Авакумові набратися терпіння: праведні мусять навчитися жити по вірі. У розділі 3-му записано Авакумову молитву, в якій він визнає Божу справедливість.

АВЕД-НЕГО. *Див. також* Даниїл

У Старому Завіті трьох юнаків-ізраїльтян—Шадраха, Мешаха і Авед-Него—разом з Даниїлом було приведено до палацу Навуходоносора, царя Вавилонського. Гебрейське ім'я Авед-Него—Азарія. Усі чотири юнаки відмовилися вживати м'ясо й вино з царського столу, щоб не осквернитися (Дан. 1). Шадраха, Мешаха й Авед-Него за наказом царя було кинуте в огненну піч, але Син Бога зберіг ім життя (Дан. 3).

АВЕЛЬ. *Див. також* Адам; Каїн

У Старому Завіті—син Адама і Єви.

Приніс Богові кращу жертву, ніж його брат Каїн, **Бут.** 4:4–5 (Євр. 11:4; Мойс. 5:16–21). Його вбив Каїн, **Бут.** 4:8 (Мойс. 5:32). Одержав священство від Адама, **УЗ** 84:16. Сатана увійшов з Каїном у таємну змову, щоб убити Авеля, **Мойс.** 5:28–31 (Гел. 6:27).

АВІНАДІЙ. *Див. також* Мученик, Мученицька смерть

У Книзі Мормона—Нефійський пророк.

Пророкував, що Бог покарає народ злочестивого царя Ноя, якщо цей народ не покається, **Мос.** 11:20–25. Був ув'язнений за те, що пророкував про знищення царя Ноя і його народу, **Мос.** 12:1–17. Навчав злочестивих священників царя Ноя Законів Мойсеевому і Христовому, **Мос.** 12–16. Алма старший повірив і записав його слова, **Мос.** 17:2–4. Його спалив цар Ной, **Мос.** 17:20.

АВРААМ. *Див. також* Авраамів завіт

Терахів син. Народився в халдейському місті Ур (Бут. 11:26, 31; 17:5). Пророк Господній, з яким Господь уклав вічні завіти, що через них благословенні всі народи землі. Авраам від народження мав ім'я Аврам.

Переселився у Харан, де Терах помер, **Бут.** 11:31–32 (Авр. 2:1–5). За Божим покликанням пішов у Ханан і згодом уклав завіт з Богом, **Бут.** 12:1–8 (Авр. 2:4, 15–17). Пішов до Єгипту, **Бут.** 12:9–20 (Авр. 2:21–25). Оселився у Хевроні, **Бут.** 13:18. Врятував Лота, **Бут.** 14:1–16. Зустрівся з Мелхиседеком, **Бут.** 14:18–20. Агар народила йому Ізмаїла, **Бут.** 16:15–16. Його ім'я було змінено на Авраам, **Бут.** 17:5. Господь сказав Авраамові й Саррі, що у них буде син, **Бут.** 17:15–22; 18:1–14. Сарра народила йому Ісака, **Бут.** 21:2–3. Отримав наказ принести в жертву Ісака, **Бут.** 22:1–18. Сарра померла і була похована, **Бут.** 23:1–2, 19. Авраам помер і був похований, **Бут.** 25:8–10. Аврамова готовність принести в жертву Ісака була подобою Божої готовності пожертвувати Єдинонародженням Сином, **Кн. Як.** 4:5. Платив десятину Мелхиседекові, **Ал.** 13:15. Передбачав пришествя Христове і свідчив про нього, **Гел.** 8:16–17. Одержав священство від Мелхиседека, **УЗ** 84:14. Вірні стають сином Авраамовим, **УЗ** 84:33–34 (Гал. 3:27–29). Одержав усе через одкровення, **УЗ** 132:29. Увійшов у піднесення, **УЗ** 132:29. Прагнув одержати батьківські благословення і священство, **Авр.** 1:1–4. Його переслідували халдейські лжесвященники, **Авр.** 1:5–15. Його врятував Господь, **Авр.** 1:16–20. Здобув знання про сонце, місяць і зірки, **Авр.** 3:1–14. Здобув знання про передземне життя й Сотворіння, **Авр.** 3:22–28.

Книга Авраама: Давні літописи, що їх склав Авраам. Церква отримала їх у 1835 р. Літопис, а також кілька

мумій, знайшов Антоніо Леболо в єгипетських катакомбах. Він заповів знахідку Майклові Чендлеру. У 1835 р. Чендлер експонував ці речі у Сполучених Штатах. Друзі Джозефа Сміта купили їх у Чендлера й передали пророкові, який переклав літопис. Частина перекладу вміщено в Дорогоцінній Перліні.

У 1-й розділ вміщено опис подій з життя Авраама в халдейському місті Ур, де злочестиві жерці намагалися принести його в жертву. У розділі 2-му розповідається про його мандри до Ханаану. Йому явився Господь і уклав завіт з ним. У розділі 3-му йдеться про те, що Авраам побачив устрій всесвіту й збагнув взаємозв'язок між небесними тілами. Розділи 4-й і 5-й є ще одним описом Сотворіння.

Авраамове сім'я: Люди, які через дотримання законів і обрядів євангелії Ісуса Христа одержують обіцяння й завіти, що їх було укладено між Богом і Авраамом. Чоловіки й жінки можуть одержати ці благословення, якщо належать до Авраамового роду по крові або якщо їх усиновлено через сприйняття євангелії та хрищення (Гал. 3:26–29; 4:1–7; УЗ 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Авр. 2:9–11). Кровні потомки Авраамові можуть втратити свої благословення через неслухняність (Рим. 4:13; 9:6–8).

АВРААМІВ ЗАВІТ. *Див. також*

Авраам; Завіт; Обрізання

Авраам прийняв євангелію, його було висвячено у вище священство (УЗ 84:14; Авр. 2:11), і він уклав цесліальний шлюб, який є завітом піднесення (УЗ 131:1–4; 132:19, 29). Авраам одержав обіцяння, що всі благословення цих завітів буде запропоновано його земному потомству (УЗ 132:29–31; Авр. 2:6–11). Всі ці завіти й обіцяння названо Авраамовим завітом. Відновлення цього завіту відбулося в останні дні через відновлення євангелії для того, щоб

усі народи землі були благословенні через це відновлення (Гал. 3:8–9, 29; УЗ 110:12; 124:58; Авр. 2:10–11).

АВРАМ. *Див.* Авраам

АГНЕЦЬ БОЖИЙ. *Див. також*

Ісус Христос; Пасха;

Спокутувати, Спокутування

Ім'я Спасителя, що визначає Ісуса як жертву, принесену заради нас.

Його приведено, як агнця на забій, **Ісаїя** 53:7 (Мос. 14:7). Ось Агнець Божий, Який бере на Себе гріхи світу, **Іван** 1:29 (Ал. 7:14). Вас викуплено дорогоцінною кров'ю Христовою, кров'ю Агнця непорочного, **1 Петр.** 1:18–20. Достойний Агнець, Який вбитий був, **Об.** 5:12. Ми перемаємо Сатану кров'ю Агнця, **Об.** 12:11. Оці відбілені в крові Агнця через їхню віру в Нього, **1 Неф.** 12:11. Агнець Божий є Сином Вічного Батька і Спасителем світу, **1 Неф.** 13:40 (1 Неф. 11:21). Волайте гучно до Батька в ім'я Ісуса, щоб, можливо, ви були очищені кров'ю Агнця, **Морм.** 9:6 (Об. 7:14; Ал. 34:36). Син Людини є Агнцем, вбитим від заснування світу, **Мойс.** 7:47.

АГРІППА. *Див. також* Павло

У Новому Завіті—син Ірода Агріппи I, брат Верніки й Друзіллі. Був царем у Халкисі Ливанському. Слухав апостола Павла, і його майже переконали стати християнином (Дії 25–26; ДС—Іст. 1:24).

АГАР. *Див. також* Авраам; Ізмаїл, син Авраамів

У Старому Завіті—служниця Сарри, єгиптянка. Стала дружиною Авраама і матір'ю Ізмаїла (Бут. 16:1–16; 25:12; УЗ 132:34, 65). Господь обіцяв Агарі, що потомство її сина стане великим народом (Бут. 21:9–21).

АДАМ. *Див. також* Адам-онді-

Аман; Архангел; Еден; Єва;

Михаїл; Падіння Адама і Єви

Перша створена на землі людина. Адам є батьком і патріархом люд-

ського роду на землі. Порушення заповіді в Саду Еденському (Бут. 3; УЗ 29:40–42; Мойс. 4) призвело до того, що він “пав” і став смертним, і це було необхідним кроком у розвитку людства на цій землі (2 Неф. 2:14–29; Ал. 12:21–26). Тому Адама і Єву слід вшановувати за те, що завдяки їм стало можливим наше вічне зростання. Адам відомий як Старий Днями, а також як Михаїл (Дан. 7; УЗ 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Він архангел. Перед Другим пришествям Ісуса Христа повернеться на землю як патріарх людського роду (УЗ 29:26).

Бог сотворив людину за власною подобою, **Бут. 1:26–28** (Мойс. 2:26–28; Авр. 4:26–28). Бог дав людині владарювання над усім земним і заповідів розмножуватися та заселяти землю, **Бут. 1:28–31** (Мойс. 2:28–31; Авр. 4:28–31). Бог поселив Адама і Єву в Саду Еденському і заборонив їм куштувати від дерева пізнання добра і зла, **Бут. 2:7–9, 15–17** (Мойс. 3:7–9, 15–17; Авр. 5:7–13). Адам дав ім'я кожній живій істоті, **Бут. 2:19–20** (Мойс. 3:19–20; Авр. 5:20–21). Бог одружив Адама з Євою, **Бут. 2:18–25** (Мойс. 3:18–25; Авр. 5:14–21). Сатана спокусив Адама і Єву скуштувати від забороненого плоду, і їх було вигнано з Саду Еденського, **Бут. 3** (Мойс. 4). Адам помер у віці 930 років, **Бут. 5:5** (Мойс. 6:12). Адам був першою людиною, **УЗ 84:16**. Перед смертю Адам скликав своїх праведних потомків у Адам-онді-Амані і благословив їх, **УЗ 107:53–57**. Адам приніс жертву, **Мойс. 5:4–8**. Адама було охрищено, він одержав Святого Духа, і його було висвячено у священство, **Мойс. 6:51–68**.

АДАМ-ОНДІ-АМАН. *Див. також Адам*

Назва місця, де Адам за три роки до смерті благословив своїх праведних потомків (УЗ 107:53–56) і до якого він повернеться перед Другим пришествям (УЗ 116).

АЛКОГОЛЬ. *Див. Слово мудрості*

АЛМА, СИН АЛМИН. *Див. також* Алма старший; Амулек; Мосія, його сини

У Книзі Мормона—перший головний суддя і пророк серед Нефійців. Молодим намагався знищити Церкву (Мос. 27:8–10), однак після того, як йому явився ангел, був навернений до євангелії (Мос. 27:8–24; Ал. 36:6–27). Згодом відмовився від посади головного судді, щоб навчати людей (Ал. 4:11–20).

Книга Алми: Складова частина Книги Мормона. Вміщує скорочений текст літописів Алми—сина Алминого, а також його сина Геламана. Події, відображені в книзі, відбувалися приблизно у 91–52 рр. до р.х. Книга складається з 63 розділів. У розділах 1–4 описано бунт Негорових і Амлісієвих прихильників проти Нефійців. Цей бунт переріс у війни, які були на ту добу нефійської історії одними з найруйнівніших. Розділи 5–16 присвячено першим місіонерським подорожам Алми, включаючи його проповідь про Доброго Пастиря (Ал. 5) і його проповідування з Амулеком у місті Аммоніа. У розділах 17–27 вміщено звіт Мосіних синів про їхнє служіння серед Ламанійців. У 28–44 розділах вміщено кілька найважливіших Алминих проповідей. У розділі 32-му Алма порівнює Слово з насінням; у 36-му розділі він переказує своєму синові Геламану історію свого навернення. У розділах 39–42 вміщено поради його синові Коріантону, який вчинив гріх аморальності; у цій важливій проповіді дано тлумачення справедливості, милосердя, воскресіння і Спокути. У розділах 45–63 дано опис тогочасних нефійських воєн, а також Гаготових переселень. Описано, як великі провідники—полководець Мороній, Теанкум і Легій, своїми відважними й своєчасними діями рятували Нефійців.

АЛМА СТАРШИЙ

У Книзі Мормона—Нефіійський пророк, який організував Церкву за правління злочестивого царя Ноя.

Потомок Нефія, священик у злочестивого царя Ноя, **Мос.** 17:1–2. Почувши Авінадієве проповідування, повірив йому, і за це цар вигнав його. Утік, переховувався і записав Авінадієві слова, **Мос.** 17:3–4. Покаявся і навчав Авінадієвим словам, **Мос.** 18:1. Христин у водах річки Мормон, **Мос.** 18:12–16. Організував Церкву, **Мос.** 18:17–29. Прийшов зі своїми людьми в землю Зарагемля, **Мос.** 24:25. Йому було надано повноваження очолювати Церкву, **Мос.** 26:8. Здійснивав у Церкві суд і провід, **Мос.** 26:34–39. Висвятив свого сина в чин первосвященика, **Ал.** 4:4 (**Мос.** 29:42; **Ал.** 5:3).

АЛЬФА І ОМЕГА. *Див. також* Ісус Христос

Альфа є першою літерою грецького алфавіту, омега—останньою. Ці літери також уживають як імена Ісуса Христа, які символізують те, що Христос є початком і кінцем усього Сотворіння (**Об.** 1:8; **УЗ** 19:1)

АМАЛЕКІЙЦІ (Книга Мормона)

Група нефіійських відступників, які вели Ламанійців на бій проти Нефіійців (**Ал.** 21–24, 43).

АМАЛЕКІЙЦІ (Старий Завіт)

Арабське плем'я, яке жило в Паранській пустелі, між Аравією і Середземним морем. З часів Мойсеевих (**Вих.** 17:8) аж до часів Саулових і Давидових (1 **Сам.** 15; 27:8; 30; 2 **Сам.** 8:11–12) постійно перебували у стані війни з євреями.

АМАЛІКІЯ

У Книзі Мормона—Нефієць, зрадник, який здобув владу над Ламанійцями і повів їх проти Нефіійців (**Ал.** 46–51).

АМІНЬ. *Див. також* Молитва

Має значення “хай буде так” або “так воно є”. Слово Амінь вживають, щоб висловити сердечні або урочисті схвалення й згоду (**Повтор.** 27:14–26) або істинність (1 **Цар.** 1:36). У наш час у кінці молитви, свідчення або промови слухачі промовляють уголос *амінь*, виказуючи цим згоду й схвалення.

У часи Старого Завіту треба було промовити *амінь* під час клятви (1 **Хр.** 16:7, 35–36; **Неем.** 5:13; 8:2–6). Христа названо “Амінь, вірний та істинний свідок” (**Об.** 3:14). Слово *амінь* також вживали як знак завіту у Школі пророків (**УЗ** 88:133–135).

АМЛІСІЙ, АМЛІСІЙЦІ

У Книзі Мормона—чоловік, який за часів правління суддів очолював групу Нефіійців, прихильників влади царя. Ці, названі Амлісійцями Нефіійці, відкрито повстали проти Бога і за це їх було проклято (**Ал.** 2–3).

АММОН, ПОТОМОК

ЗАРАГЕМЛІ. *Див. також* Лімгій

У Книзі Мормона—чоловік могутньої сили, який очолив експедицію із Зарагемлі до землі Легій-Нефіій (**Мос.** 7:1–16). Йому було показано давні літописи і пояснено значення слова “провидець” (**Мос.** 8:5–18). Пізніше допоміг цареві Лімгію та його народові визволитися і повернутися до Зарагемлі (**Мос.** 22).

АММОН, СИН МОСІЇН. *Див.*

також Анті-Нефіій-Легії; Мосія, його сини; Мосія, син Веніямінів

У Книзі Мормона—син царя Мосії. Завдяки місіонерському служінню Аммона, його старанності та зусиллям багато душ навернулося до Христа.

Не вірив у Бога, намагався знищити Церкву, **Мос.** 27:8–10, 34. Йому і його товаришам явився ангел, **Мос.** 27:11. Покаявся і став проповідувати Боже слово, **Мос.** 27:32–28:8.

Відмовився бути царем і пішов проповідувати Боже слово до землі Ламанійської, Ал. 17:6–9. Постився і молився за Божий провід, Ал. 17:8–11. Його було зв'язано й приведено до царя Ламонія, Ал. 17:20–21. Врятував Ламонієві отари, Ал. 17:26–39. Проповідував Ламонію, Ал. 18:1–19:13. Дякував Богові і був переселений радістю, Ал. 19:14. Навернені ним ніколи не відступали, Ал. 23:6. Радів, що, приводячи тисячі людей до істини, був зняряддям у Божих руках, Ал. 26:1–8 (Ал. 26:1–37). Вивів з небезпеки Анті-Нефій-Легіїв, Ал. 27. Зустрівши своїх братів, надзвичайно зрадів, Ал. 27:16–18.

АМОРАЛЬНІСТЬ. Див.

Злочестиві, Злочестивість;
Сексуальна аморальність;
Цнотливість; Хтивий, Хтивість

АМОС

Пророк Старого Завіту. Пророкував приблизно між 792–740 рр. до р.х., за правління Юдейського царя Уззії та Ізраїльського царя Єровоама.

Книга Амоса: Книга Старого Завіту. Багато Амосових пророцтв були попередженнями, які закликали Ізраїль і суміжні з ним народи повернутися до праведного життя.

У розділах 1–5 вміщено звернення до Ізраїля і суміжних з ним народів заклик до покаяння. У розділі 3-му пояснено, що Господь відкриває Свої таємниці пророкам, а також говориться, що через провини Ізраїль буде зруйновано ворогами. До розділів 6–8 включено проголошення за багато років до асирійської навали пророцтво про падіння Ізраїля. У 9-й розділ увійшло пророцтво про те, що Ізраїль буде відновлено на його власних землях.

АМУЛЕК. Див. також Алма, син Алмин

У Книзі Мормона—місіонер, супутник Алми, сина Алминого.

Йому явився ангел, Ал. 8:20; 10:7.

Прийняв Алму у своєму домі, Ал. 8:21–27. З силою проповідував жителям міста Аммонійга, Ал. 8:29–32; 10:1–11. Був потомком Нефієвим, Легієвим і Манасіїним, Ал. 10:2–3. Свідчив про істину, Ал. 10:4–11. Закликав людей покаятися, але був знехтуваний, Ал. 10:12–32. Протистояв Зизромові, Ал. 11:20–40. Навчав про воскресіння, суд і відновлення, Ал. 11:41–45. Бажав припинити вбивство віруючих, Ал. 14:9–10. Його було ув'язнено разом з Алмою, Ал. 14:14–23. Завдяки вірі звільнився від ув'язнення, Ал. 14:24–29. Свідчив про Спокуту, милосердя і справедливості, Ал. 34:8–16. Навчав, як треба молитися, Ал. 34:17–28. Закликав людей не відкладати покаяння, Ал. 34:30–41. Віра, що її мали Алма й Амулек, призвела до падіння стін в'язниці, Етер 12:13.

АНАНІЙ З ДАМАСКА. Див.

також Павло

Учень-християнин з Дамаска, який христив Павла (Дії 9:10–18; 22:12).

АНАНІЙ З ЄРУСАЛИМА

У Новому Завіті описано, як цей чоловік і його дружина Сапфіра збрехали Господу, приховавши частину присвячених Йому грошей. Викриті Петром, вони обоє впали на землю і померли (Дії 5:1–11).

АНГЕЛИ

На Небесах розрізняють два типи істот, яких називають ангелами: духів і тих, які мають тіло з плоті й кісток. Ангели-духи ще не одержали тіла з плоті й кісток, тобто вони вже мали фізичне тіло і очікують воскресіння. Ангели, які мають тіла з плоті й кісток, були або воскреснені, або перетворені.

У Писаннях є багато посилок на дії ангелів. Іноді ангели, проголошуючи Божі послання, говорять громовим голосом (Мос. 27:11–16). Смертні праведники також можуть зватися ангелами (ІДС, Бут. 19–15).

Деякі ангели служать біля Божого престолу на Небесах (Ал. 36:22).

У Писаннях сказано також про дияволових ангелів. Це ті духи, які стали послідовниками Люцифера і яких за часів доземного життя було вигнано з Божої присутності й скинуто на землю (Об. 12:1–9; 2 Неф. 9:9, 16; УЗ 29:36–37).

Яків бачив Божих ангелів, які підіймалися і спускалися, **Бут.** 28:12. Божі ангели зустріли Якова, **Бут.** 32:2–3. Гідеон зустрівся з ангелом Господнім лице до лица, **Суд.** 6:22. Ангел простяг руку на Єрусалим, щоб зруйнувати його, **2 Сам.** 24:16. Ангел доторкнувся Іллі й сказав йому: “Встань і їж”, **1 Цар.** 19:5–7. Даниїл у видінні бачив ангела Гавриїла, **Дан.** 8:15–16. Ангел Михаїл допоміг Даниїлові, **Дан.** 10:13. Бог послав ангела Гавриїла, **Лк.** 1:19, 26–27. Дияволових ангелів будуть утримувати в кайданах для суду, **Юд.** 1:6 (2 Петр. 2:4). Люди бачили ангелів, які спускалися з небес, **3 Неф.** 17:24. Мороній писав про священнослужіння ангелів, **Морон.** 7:25–32. Ааронове священство тримає ключі священнослужіння ангелів, **УЗ** 13. Мороній, Іван Христитель, Петро, Яків, Іван, Мойсей, Ілля та Іліяс—усі служили Джозефу Сміту як ангели, **УЗ** 27:5–12. Ви не спроможні витримати священнослужіння ангелів, **УЗ** 67:13. Архангел Михаїл—це Адам, **УЗ** 107:54. Ангели є воскреслими істотами і мають тіла з плоті й кісток, **УЗ** 129. Серед ангелів немає таких, що лише священнослужать на цій землі, але всі вони належать до цієї землі, **УЗ** 130:5. Люди, які не шанують Божого закону вічного шлюбу, не будуть одружені; на небесах вони будуть ангелами, **УЗ** 132:16–17.

АНДРІЙ

У Новому Завіті—брат Симона Петра і один з Дванадцяти апостолів,

покликаних Ісусом під час Його земного служіння (Мт. 4:18–19; Мр. 1:16–18, 29).

АННА. *Див. також* Самуїл, старозавітний пророк

Мати старозавітного пророка Самуїла. Господь дав Анні Самуїла у відповідь на її молитви (1 Сам. 1:11, 20–28). Анна посвятила Самуїла Господу. Її пісню дякування можна порівняти з піснею Марії, Ісусової матері (1 Сам. 2:1–10; Лк. 1:46–55).

АННА, ПРОРОЧИЦЯ

У Новому Завіті—пророчиця з коліна Асирового. На час народження Ісуса була літньою вдовицею. Побачила немовля Ісуса, коли Його несли до храму, й визнала Його Випкупителем (Лк. 2:36–38).

АННА, ЧОЛОВІК. *Див. також* Кайяфа

У Новому Завіті—чоловік, який мав великий вплив на синедріон. Перший з тих, до кого привели Ісуса після арешту (Іван 18:13); він також відігравав одну з провідних ролей у суді над апостолами (Дії 4:3–6).

АНТИХРИСТ. *Див. також* Диявол

Будь-яка особа, яка підроблює істинний євангельський план спасіння і відкрито або таємно протидіє Христові. Іван Одкровенитель визначив антихриста як обманщика (1 Іван 2:18–22; 4:3–6; 2 Іван 1:7). Великим антихристом є Люцифер, але він має також багато помічників—як серед духовних істот, так і серед людей.

Син загибелі протидіє всьому й підносить себе над усім, що походить від Бога, **2 Сол.** 2:1–12. Він обманює жителів землі з допомогою чудес, **Об.** 13:13–17. Шерем зрікся Христа й багатьох обманув, **Кн. Як.** 7:1–23. Негор поширював неправдиве вчення, організував церкву, і від нього пішло орудування священників,

Ал. 1:2–16. Коригор насміхався з Христа, Спокути й духа пророцтва, Ал. 30:6–60.

АНТИ-НЕФІЙ-ЛЕГІЙ. *Див. також*

Аммон, син Мосіін; Гелама, його сини; Мосія, його сини

У Книзі Мормона—ті Ламанійці, яких навернули до євангелії сини Мосіїни. Після свого навернення ці люди, які також називалися народом Аммоновим, залишилися вірними до кінця життя (Ал. 23:4–7; 16–17; 27:20–27).

Вони стали називатися Анті-Нефій-Легі, Ал. 23:16–17; 24:1. Відмовилися проливати кров і закопали свою зброю, Ал. 24:6–19. Їхні сини підготувалися до війни та обрали Геламана своїм провідником, Ал. 53:16–19; 56–58 (ці сини також відомі як 2000 юних воїнів).

АПОКАЛПСИС. *Див. також*

Об'явлення Івана Богослова

Книга Об'явлення, остання в Новому Завіті; може також означати будь-яке інше визначне одкровення; грецьке слово, що означає “відкритий” чи “розкритий”.

АПОКРИФИ. *Див. також* Біблія;

Писання

Священні книги Юдейського народу, які не включено в гебрійську Біблію, але збережено в Бібліях деяких християнських церков. Ці книги в багатьох випадках корисні для зв'язку між Старим і Новим Завітами; читання їх Церква вважає за корисне.

Апокрифи значною мірою перекладено правильно, але в них вміщено неправильні вставки, УЗ 91:1–3. Апокрифи можуть бути корисними для тих, хто має в собі світло Духа, УЗ 91:4–6.

АПОСТОЛ. *Див. також*

Одкровення; Учень

Грецьке слово *апостол* означає

“той, хто є посланцем”. Під час Свого земного служіння Ісус дав цей титул Дванадцятьом, яких Він висвятив і обрав за Своїх найближчих учнів і помічників (Лк. 6:13; Іван 15:16). Ісус послав їх, щоб вони представляли Його і служили Йому після Його вознесіння на небеса. У давні часи й у відновленій Церкві члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів є особливими свідками божественності й воскресіння Ісуса Христа для всього світу (Дії 1:22; УЗ 107:23).

Христова Церква побудована на основі апостолів і пророків, Еф. 2:20; 4:11. Легіи і Нефій бачили дванадцятьох апостолів, що слідували за Христом, 1 Неф. 1:10; 11:34. Апостоли мають судити дім Ізраїля, Морм. 3:18. Ті, хто не приділяє уваги словам пророків і апостолів, будуть відсічені, УЗ 1:14 (3 Неф. 12:1). Одкровення про покликання і місію Дванадцятьох, УЗ 18:26–36. Джозефа Сміта було висвячено в апостоли, УЗ 20:2; 21:1. Апостоли є особливими свідками Христового імені й мають ключі служіння, УЗ 27:12 (УЗ 112:30–32). Дванадцять апостолів складають кворум, повноваження якого є рівним з повноваженням Першого Президентства, УЗ 107:23–24. Дванадцять є Подорожуючою Головною Вищою Радою, УЗ 107:33. Апостоли мають ключі місіонерської роботи, УЗ 107:35. Описання деяких апостольських обов'язків, УЗ 107:58. Я кажу всім Дванадцятьом: йдуть за Мною і годуйте Моїх овець, УЗ 112:14–15. Ми віримо в апостолів, УВ 1:6.

Обрання апостолів: Апостолів вибрав Господь (Іван 6:70; 15:16).

Із Своїх учнів Ісус вибрав дванадцятьох апостолів, Лк. 6:13–16. Матвія було вибрано апостолом, Дії 1:21–26. Оліверу Каудері і Девіду Уйтмеру було наказано знайти Дванадцятьох, УЗ 18:37–39.

АРМАГЕДДОН. Див. також Гог;
Друге пришествя Ісуса Христа;
Магог

Назва *Армагеддон* походить від гебрейського *Гар Мегіддон*, що означає “гора Мегіддо”. Долина Мегіддо розташована в західній частині Ездралонської рівнини, вісімдесят кілометрів на північ від Єрусалима; вона була місцем кількох вирішальних битв часів Старого Завіту. Великий і останній конфлікт, який відбудеться безпосередньо перед Другим пришествям Господа, має назву Битва Армагеддонська, бо її буде розпочато на тому самому місці (див. Єз. 39:11; Зах. 12–14, особливо 12:11; Об. 16:14–21).

АРХАНГЕЛ. Див. також Адам;
Михаїл

Михаїл, або Адам, є архангелом, тобто головним ангелом.

Господь зійде з небес з гучним окликом, з голосом архангельським, **1 Сол.** 4:16. Михаїл є архангелом, **Юд.** 1:9 (УЗ 29:26; 88:112; 128:20–21).

АСА

У Старому Завіті—третій цар Юдеї. У Писаннях записано, що “все його серце було з Господом усі його дні” (1 Цар. 15:14). Під час свого правління зібрав боездатну армію, скинув ярмо ефіопів, викинув ідолів і закликав людей укласти завіт поклонитися Єгови (1 Цар. 15–16; 2 Хр. 14–16). Проте, коли хвороба вразила його ноги, він не шукав допомоги у Господа і помер (1 Цар. 15:23–24; 2 Хр. 16:12–13).

АСИР. Див. також Ізраїль; Яків,
син Ісаків

У Старому Завіті—син Якова і Зілли, Ліїної служниці (Бут. 30:12–13).

Асирове коліно: Яків благословив Асира (Бут. 49:20), а Мойсей благословив потомків Асира (Повтор. 33:1, 24–29). Потомків Асира названо “могутніми мужами доблесті” (1 Хр. 7:40).

АСИРІЯ

Давня імперія, яка в суперництві з Вавилоном управляла багатьма старими державами, розташованими на терені Сирії та филистимської землі, протягом більшої частини старозавітних часів. Незважаючи на те, що асирійці були головною силою в регіоні починаючи з середини XII і до кінця VII ст. до р.х., вони так і не змогли створити стабільну політичну структуру. Вони правили за допомогою терору, знищуючи ворогів вогнем і мечем та послабляючи їх шляхом переселення великих груп населення до інших частин імперії. Переможені завжди залишалися ворогами, і всю історію імперії відмічено безперервними бунтами (див. 2 Цар. 18–19; 2 Хр. 32; Ісая 7:17–20; 10; 19; 37).

АХАВ. Див. також Єзавель

У Старому Завіті—один з найзлочестивіших і наймогутніших царів Північного Ізраїля. Він одружився з сидонською царівною Єзавеллю, під впливом якої в Ізраїлі було запроваджено культ Ваала і Астарті (1 Цар. 16:29–33; 2 Цар. 3:2) і вчинено спробу відкинути пророків і відмовитися від поклоніння Єгови (1 Цар. 18:13).

Царював над Ізраїлем у Самарії протягом двадцяти двох років, **1 Цар.** 16:29 (1 Цар. 16–22). Учинив більше зла перед Господом, ніж усі його попередники, **1 Цар.** 16:30. Його було вбито під час битви, **1 Цар.** 22:29–40.

БАГАТОЖОНСТВО. Див. Шлюб,
Одружуватися—Множинний шлюб

БАГАТСТВО. Див. також
Гордість; Гроші

Достаток або ряснота. Господь порадив святим не прагнути мирських багатств, якщо тільки вони не використовуються для добрих справ.

Святим не слід прагнути мирського багатства сильніше, ніж царства Божого, в якому зберігаються багатства вічності (Кн. Як. 2:18–19).

Не зосереджуйте ваших сердець на накопиченні багатств, **Пс.** 62:11. Багатство не допоможе в день гніву, **Пр.** 11:4. Той впаде, хто надію свою покладає на багатство, **Пр.** 11:28. Краще добре ім'я за багатства великі, **Пр.** 22:1. Багатому дуже важко ввійти у царство Боже, **Мр.** 10:23 (Лк. 18:24–25). Любов до грошей є коренем усього зла, **1 Тим.** 6:10. Горе багатим, які з презирством ставляться до бідних, і тим, богом котрих є їхній скарб, **2 Неф.** 9:30. Праведні не зосереджували сердець на багатствах, а ділилися всім, **Ал.** 1:30. Люди стали гордовитими через свої багатства, **Ал.** 4:6–8. Люди розділилися на ранги відповідно до своїх багатств, **3 Неф.** 6:12. Прагніть не багатства, а мудрості, **УЗ** 6:7 (Ал. 39:14; **УЗ** 11:7). Земні багатства надані Богом, але стережіться гордості, **УЗ** 38:39.

Багатства вічності: Складайте скарби на небесах, **Мт.** 6:19–21. Як часто Я закликав вас до багатств вічного життя, **УЗ** 43:25. Багатства вічності є Моїми, щоб роздавати їх, **УЗ** 67:2 (**УЗ** 78:18).

БАЛЬЗАМ ГІЛЕАДСЬКИЙ

Ароматичний глей, або смола, для заживлення ран (Бут. 43:11; Єр. 8:22; 46:11; 51:8). Кущі, що виділяли смолу, яку збирали для виготовлення бальзаму, настільки густо росли у Гілеаді за часів Старого Завіту, що за бальзамом закріпилася назва гілеадського (Бут. 37:25; Єз. 27:17).

БАТЬКИ. *Див. також* Батько, смертний; Мати

Батьки і матері. Достойні чоловіки та їхні дружини, належним чином запечатані в шлюбі у Божому храмі, матимуть нагоду вічно виконувати свої батьківські обов'язки.

Діти, будьте послухні батькам, **Еф.** 6:1–3 (Кол. 3:20). Адам і Єва були нашими першими батьками, **1 Неф.** 5:11. Прокляття може впасти на голови ваших батьків, **2 Неф.** 4:6. Навчайте батьків, що вони мусять покаятися та охреститися, **Морон.** 8:10. Батькам заповідано навчати дітей евангелії, **УЗ** 68:25. Усі діти мають право бути на утриманні своїх батьків, **УЗ** 83:4. Відповідальність за гріхи батьків не може впасти на голови дітей, **Мойс.** 6:54.

БАТЬКО НА НЕБЕСАХ. *Див. також* Бог, Божество

Батько духів усього людства (Пс. 82:6; Мт. 5:48; Іван 10:34; Рим. 8:16–17; Гал. 4:7; 1 Іван 3:2). Ісус є Його Єдинонародженим Сином у плоті. Людині заповідано виявляти пошук Батькові, благовістити перед Ним і молитися Йому в Ісусове ім'я.

Якщо простите людям, то й Батько ваш Небесний простить вам, **Мт.** 6:14 (Мт. 18:35; 3 Неф. 13:14). Ваш Батько Небесний знає, що все це вам потрібно, **Мт.** 6:26–33 (3 Неф. 13:26–33). Наскільки ж більше ваш Небесний Батько дасть Святого Духа тим, хто просить у Нього! **Лк.** 11:11–13. Благословен будь, Боже і Батьку Господа нашого Ісуса Христа, **Еф.** 1:3. Ви навіки в боргу у вашого Небесного Батька, **Мос.** 2:34. Христос прославив Батькове ім'я, **Етер** 12:8. Святі мають свідчити про переслідування, яким їх піддають, перед тим як Батько з'явиться із Свого потаємного місця, **УЗ** 123:1–3, 6. Ми відчули великі й славетні благословення нашого Небесного Батька, **ДС–Іст.** 1:73.

БАТЬКО, СМЕРТНИЙ. *Див. також* Батьки; Патріарх, Патріарше; Патріарші благословення; Сім'я

Священний титул чоловіка, від якого народилася дитина або який законно усиновив дитину.

Шануй батька і матір, **Вих.** 20:12 (Повтор. 5:16; Мт. 19:19; Мос. 13:20). Батько поправлятиме того сина, якого він любить, **Пр.** 3:12. Батьки, не викликайте гніву у дітей, **Еф.** 6:1–4. Мене навчили усьому тому, що знав мій батько, **1 Неф.** 1:1. Мій батько був справедливою людиною—бо він навчав мене, **Ен.** 1:1. Алма молився за свого сина, **Мос.** 27:14. Алма дав заповіді своїм синам, **Ал.** 36–42. Геламан назвав синів на честь прабатьків, **Гел.** 5:5–12. Мормон завжди згадував у молитвах свого сина, **Морон.** 8:2–3. Велике вимагається від руки батьківської, **УЗ** 29:48. Кожен чоловік зобов'язаний піклуватися про свою сім'ю, **УЗ** 75:28. Він наказав мені йти до мого батька, **ДС–Іст.** 1:49.

БЕЗБОЖНИК, БЕЗБОЖНИЙ.

Див. також Гріх; Злочестиві, Злочестивість; Неправедні, Неправедність; Нечистий, Нечисте

Той або те, що не відповідає волі і заповідям Божим; злочестиве і несвяте.

Дорога безбожних загине, **Пс.** 1:6. Якщо праведний ледве спасеться, то безбожний де може з'явитися? **1 Пет.** 4:18. Відриньте від себе всю безбожність, **Морон.** 10:32. Помста приходить швидко на безбожних, **УЗ** 97:22. Серед безбожних голос Спасителя не здіймався, **УЗ** 138:20.

БЕЗКОНЕЧНЕ ЖИТТЯ. *Див.*

Вічне життя

БЕЗКОНЕЧНИЙ. *Див. також* Бог, Божество

Одне з Божих імен, що вказує на Його вічну природу (**УЗ** 19:10–12; **Мойсей** 1:3; 7:35).

БЕЗСМЕРТЯ, БЕЗСМЕРТНИЙ.

Див. також Воскресіння; Ісус Христос; Смертний, Смертне життя; Спасіння; Спокута, Спокутувати

Безкінечне життя у воскресеному

стані; життя, непідвладне фізичній смерті.

Він воскрес, **Мр.** 16:6. Так само у Христі всі оживуть, **1 Кор.** 15:22. Смерть буде поглинуто, коли це смертне зодягнеться в безсмертя, **1 Кор.** 15:53–54. Христос знищив смерть і приніс безсмертя, **2 Тим.** 1:10. Безсмертя—це возз'єднання духа з тілом, **2 Неф.** 9:13. Духи, з'єднані з своїми тілами, стають безсмертними, щоб уже ніколи не вмерти, **Ал.** 11:45. Вірних буде увінчано безсмертям і вічним життям, **УЗ** 75:5. Землю буде освячено, і вона стане безсмертною **УЗ** 77:1 (**УЗ** 130:9). Божі робота і слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39.

БЕТ-ЕЛ

У перекладі з гебрійської означає “дім Божий”. Одне з найсвятіших місць в Ізраїлі. Знаходиться приблизно в шістнадцяти кілометрах на північ від Єрусалима. Тут Авраам спорудив жертовник, коли вперше прибув до Ханаану (**Бут.** 12:8; 13:3). Тут Яків бачив у видінні драбину, що сягала небес (**Бут.** 28:10–19). Це місце було священним також у Самуїлові часи (**1 Сам.** 7:16; 10:3).

БІБЛІЯ. *Див. також* Апокриф;

Єфрем—жезл Єфремів, тобто Йосипів; Канон; Новий Завіт; Писання; Старий Завіт; Юда—жезл Юдин

Зібрання гебрійських і християнських літописів; містить божественні одкровення. Слово *біблія* означає “книги”. Біблія—це труд багатьох пророків і натхненних Святим Духом письменників (2 **Пет.** 1:21).

Християнська Біблія складається з двох частин, відомих під назвами Старий і Новий Завіти. Старий Завіт складено з книг Писань, якими користувалися палестинські Юдеї часів земного священнослужіння Господа. У Новий Завіт включено

літописи апостольських часів; він має такі самі святість і авторитет, як юдейські Писання. Книги Старого Завіту—це національна література, яка описує події багатьох століть; майже усі ці книги написано виключно гебрійською мовою, в той час як новозавітні книги були створені впродовж одного покоління і писалися здебільшого грецькою мовою.

У Старому Завіті слово *завіт* предствлено гебрійським еквівалентом слова “угода”. Стара Угода—це закон, даний Мойсееві, коли Ізраїль відмовився від повноти євангелії, якою від початку земного життя володіли всі, хто належав до Божого народу. Нова Угода, або Новий Завіт,—це євангелія, якої навчав Ісус Христос.

У гебрійській Біблії (Старий Завіт) книги розділено на три групи: Закон, Пророки та Літописи. У Біблії, яку використовують у християнському світі, книги розрізняють за предметним значенням: історичні, поетичні й пророчі.

Книги Нового Завіту звичайно розміщені у такому порядку: чотири Євангелії і Дії святих апостолів; Послання Павла; Соборні послання Якова, Петра, Івана та Юди; Об'явлення Івана Богослова.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів шанує і поважає Біблію і стверджує також, що в наш час Господь продовжує давати через Своїх пророків додаткові одкровення, які підтримують і засвідчують біблійні описи стосунків Бога з людством.

Жезл Юдин (Біблія) і жезл Йосипів (Книга Мормона) з'єднуються у Господній руці, **Єз.** 37:15–20. Писання останніх днів підтвердять істинність Біблії, **1 Неф.** 13:38–40. Біблію буде поєднано з Книгою Мормона, щоб подолати хибні вчення, **2 Неф.** 3:12. Біблія! Біблія! Ми вже маємо одну Біблію, **2 Неф.** 29:3–10. Усі, хто вірять у Біблію, повірять також у Книгу

Мормона, **Морм.** 7:8–10. Старійшини навчатимуть основам Моєї євангелії, які є у Біблії і Книзі Мормона, **УЗ** 42:12. Ми віримо, що Біблія—це слово Боже настільки, наскільки вона правильно перекладена, **УВ** 1:8.

БІБЛІЯ, ПЕРЕКЛАД ДЖОЗЕФА СМІТА (ПДС). *Див.* Переклад Джозефа Сміта (ПДС)

БІДНИЙ, БІДНІ. *Див. також* Благодійність; Благополуччя; Милостиня, Роздача милостині, Піст, Пощення; Пожертвування; Скромний, Скромність

У Писаннях слово *бідний* вживається стосовно (1) людей, позбавлених необхідних матеріальних благ, таких як продукти, одяг і притулок, або (2) людей скромних і негордовитих.

Бідні матеріально: Ти не замкнеш руки твоєї від убогого брата свого, **Повтор.** 15:7. Злочестиві у гордовитості своїй переслідують бідних, **Пс.** 10:2. Той, хто дає бідному, не знатиме нестатків, **Пр.** 28:27. Приведи бідного у свій дім, **Ісаїя** 58:6–7. Якщо хочеш бути досконалим, роздай усе бідним, **Мт.** 19:21 (Мр. 10:21; Лк. 18:22). Хіба не бідних Бог вибрав із світу цього? **Як.** 2:5. Через своє багатство вони з презирством ставляться до бідних, **2 Неф.** 9:30. Щоб не втратити прощення ваших гріхів, уділяйте від вашого майна бідним, **Мос.** 4:26. Вони вділяли від свого майна бідним, **Ал.** 1:27. Якщо ви відмовляєте бідним, даремні ваші молитви, **Ал.** 34:28. У Нефійців усе майно було спільним; багатих і бідних не було, **4 Неф.** 1:3. Ти пам'ятатимеш про бідних, **УЗ** 42:30 (УЗ 52:40). Горе бідним, чий серця не скрушені, **УЗ** 56:17–18. Бідні придуть на весілля Агнця, **УЗ** 58:6–11. Єпископ має відшукувати бідних, **УЗ** 84:112. Євангельський закон наказує піклуватися про бідних, **УЗ** 104:17–18. Не було бідних серед них, **Мойс.** 7:18.

Бідні духовно: Більше благословенні ті, хто упокорює себе без того, щоб бідність примусила, **Ал.** 32:4–6, 12–16. Благословенні бідні духом, які йдуть до Мене, **3 Неф.** 12:3 (Мт. 5:3). Бідним і скромним буде проповідано євангелію, **УЗ** 35:15.

БЛАГОГОВІННЯ. *Див. також*

Пошана, Честь; Страх

Глибока повага до священного, здивування.

Господь наказав Мойсею роззутися, бо той стояв на святій землі, **Вих.** 3:4–5. Бога належить боятися і приймати з благоговінням, **Пс.** 89:8. Служіть Богові з бажанням, благоговінням і божественним страхом, **Євр.** 12:28. Мороній вклонився до землі і молився гаряче, **Ал.** 46:13. На знак поклоніння Христу натовп упав на землю, **3 Неф.** 11:12–19. Вклоніться переді Мною, **УЗ** 5:24. Усе схилиється в смиренному благоговінні перед престолом Божим, **УЗ** 76:93. Ваш розум було затьмарено, бо ви поставилися легковажно до того, що одержали, **УЗ** 84:54–57. Кожне коліно вклониться і кожен язик визнає, **УЗ** 88:104. Через повагу і благоговіння до імені Вищої Істоти Церква назвала це священство Мелхиседековим іменем, **УЗ** 107:4. На того, хто благоговіє перед Господом у Його домі, проллється благословення, **УЗ** 109:21.

БЛАГОДАТЬ. *Див. також* Ісус

Христос; Милостивий, Милість;
Спасіння; Спокута,
Спокутувати

Божа сила, яка дозволяє людям одержувати благословення цього життя і відкриває для них вічне життя та піднесення після того, як вони виявили віру, покаялися і доклали максимально можливих зусиль у дотриманні заповідей. Така божественна допомога і сила дається завдяки Божій милості та любові. Адамове падіння і слабкість людини є причиною того, що кожна

смертна особа потребує божественної благодаті.

Істина й благодать прийшли через Ісуса Христа, **Іван** 1:17. Ми будемо спасенні через благодать Христову, **Дії** 15:11 (Рим. 3:23–24; **УЗ** 138:14). Через віру ми маємо доступ до Його благодаті, **Рим.** 5:2. Благодаттю ви спасенні через віру, **Еф.** 2:8. Благодать Божа приносить спасіння, **Тит.** 2:11. Сміливо йдіть до престолу благодаті, **Євр.** 4:16. Бог дає благодать смиренним, **1 Пет.** 5:5. Ніхто не зможе жити в присутності Божій, як тільки завдяки заслугам, милості та благодаті Святого Месії, **2 Неф.** 2:8. Тільки у благодаті Божій і через благодать Божу люди можуть спастися, **2 Неф.** 10:24. Ми спасенні благодаттю після всього, що ми змогли зробити, **2 Неф.** 25:23. Це Його благодаттю ми маємо силу звершувати все, **Кн. Як.** 4:7. Людей можуть відновити у благодаті за благодать, згідно з їхніми вчинками, **Гел.** 12:24. Благодаті Моєї досить для лагідних і для всіх, хто упокорює себе, **Етер** 12:26–27. Мороній молився, щоб Іновірцям було дано благодать, аби вони могли мати милосердя, **Етер** 12:36, 41. Благодаттю Божою ви досконали у Христі, **Морон.** 10:32–33. Ісус одержував благодать за благодаттю, **УЗ** 93:12–13, 20.

БЛАГОПОЛУЧЧЯ. *Див. також*

Бідні; Благодійність;
Милостиня, Роздача
милостині; Піст, Пощення;
Пожертвування; Служіння

Процес піклування про духовні та матеріальні потреби і засоби для цього.

Відкрий ширше руку до брата твого, до бідного твого, до нужденного твого у країні твоїй, **Повтор.** 15:11. Той, хто дає бідному, не знатиме нестатків, **Пр.** 28:27. Хіба ж це не той піст, що Я вибрав? Щоб дати хліба голодному, привести бідного в твоїй

дім, **Ісаїя** 58:6–7. Я був голодний, і ви нагодували Мене; Я був мандрівником, і ви прийняли Мене. Коли ви зробили це для одного з найменших братів Моїх, ви зробили це для Мене, **Мт.** 25:35–40. Вділяйте від свого майна нужденним, **Мос.** 4:16–26. Вони віддавали один одному як матеріальне, так і духовне, згідно з їхніми нуждами і потребами, **Мос.** 18:29. Їм було заповідано з'єднатися у пості і молитві за благополуччя тих, хто не знав Бога, **Ал.** 6:6. Моліться за своє благополуччя і за благополуччя тих, хто поруч з вами, **Ал.** 34:27–28. У них усе було спільним, **4 Неф.** 1:3. Пам'ятайте про бідних, **УЗ** 42:30–31. Відвідайте бідних і нужденних, **УЗ** 44:6. Пам'ятайте в усьому бідних і нужденних, **УЗ** 52:40. Горе вам, багаті, які не віддають свого майна бідним, і горе вам, бідні, які не вдоволені, які жадібні та не хочуть працювати, **УЗ** 56:16–17. У Сіоні не було бідних, **Мойс.** 7:18.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ХВОРИХ.

Див. також Зціляти, Зцілення; Олія; Помазати; Рукопокладання; Священство

Благословення, що його носії Мелхиседекового священства дають хворому, використовуючи при цьому освячену олію.

Поклади на неї свою руку, **Мт.** 9:18. Ісус поклав руки на кількох хворих і зцілив їх, **Мр.** 6:5. Христові апостоли багатьох хворих помазували олією і зціляли їх, **Мр.** 6:13. Старійшини мають помазувати і зціляти хворих, **Як.** 5:14–15. Ви не зцілятимете хворих, якщо вони не попросять вас, **УЗ** 24:13–14. Старійшини покладатимуть руки на хворого, **УЗ** 42:44. Покладайте руки на хворих, і вони одужають, **УЗ** 66:9.

БЛАГОСЛОВИТИ, БЛАГОСЛОВЕННИЙ,

Див. також Благодать; Благословення

хворих; Вдячні, Дякування, Подяка; Закон; Патріарше благословення

Передавати комусь щось добре від Бога. Усе, що сприяє істинному щастю, добробуту і процвітання, є благословенням.

Усі благословення мають своєю основою вічні закони (**УЗ** 130:20–21). Бог бажає, щоб Його діти знайшли щастя в житті (**2 Неф.** 2:25), тому за послух до Його заповідей Він дарує благословення (**УЗ** 82:10) у відповідь на молитву, обряд священства (**УЗ** 19:38; 107:65–67) або просто Своєю благодаттю (**2 Неф.** 25:23).

Відомий перелік тверджень про благословенність має назву “Блаженства” (**Мт.** 5:1–12; **3 Неф.** 12:1–12).

Загальні посилання: Я створю від тебе великий народ, і Я благословлю тебе, **Бут.** 12:2–3 (**1 Неф.** 15:18; **Авр.** 2:9–11). Благословення на голову праведного, **Пр.** 10:6. Вірна людина багата на благословення, **Пр.** 28:20. Господь відчинить отвори небесні і проллє на вас благословення, **Мал.** 3:10 (**3 Неф.** 24:10). У “Блаженствах” обіцяно благословення, **Мт.** 5:1–12 (**3 Неф.** 12:1–12). Благословенні ті, кого поклоняю на весільну вечерю Агнця, **Об.** 19:9. Той, хто праведний, до вподоби Богові, **1 Неф.** 17:35 (**Мос.** 10:13). Якщо слухатиметесь, Я залишу вам благословення, **2 Неф.** 1:28. Я залишаю вам таке саме благословення, **2 Неф.** 4:9. Він одразу благословляє вас, **Мос.** 2:24. Господь благословляє і дарує процвітання тим, хто віру свою покладає на Нього, **Гел.** 12:1. Допомагайте провадити Мою роботу, і ви будете благословенні, **УЗ** 6:9. Моліться завжди, і великим буде ваше благословення, **УЗ** 19:38. Охристіться, і одержите Мого Духа і благословення таке велике, що ви такого раніше не знали, **УЗ** 39:10. Після великих випробувань приходить благословення, **УЗ** 58:4. Люди не слухаються; Я забираю

благословення, і вони не одержать його, УЗ 58:32. Ви не зрозуміли, які великі благословення Батько приготував для вас, УЗ 78:17. Від вищого священства йдуть благословення обрядів і благословення для церкви, УЗ 107:65–67. Є закон, на якому ґрунтуються усі благословення, УЗ 130:20. Усі ті, хто бажає одержати благословення з Моїх рук, будуть дотримуватися закону, УЗ 132:5. Благословення зберігаються для тих, хто любить Господа, УЗ 138:52. Авраам прагнув одержати благословення батьків і право надавати ці благословення, Авр. 1:2.

Благословення дітей: Він узяв їх на руки і благословив, Мр. 10:16. Він брав їхніх малюків, одного за одним, і благословляв їх, 3 Неф. 17:21. Старійшини мають благословляти дітей в ім'я Ісуса Христа, УЗ 20:70.

БЛАЖЕНСТВА. *Див. також*

Проповідь на горі

Ряд положень учення, що Ісус дав у Проповіді на горі; описує досконалий духовний образ (Мт. 5:3–12; Лк. 6:20–23). Блаженства розміщено в такому порядку, що кожне наступне твердження ґрунтується на попередньому. Найповніший і найточніший запис Блаженств вміщено у 3 Нефії 12.

БЛУД. *Див. також* Перелюб;

Хтивий, Хтивість; Цнотливість

Незаконні сексуальні стосунки між двома особами, що не перебувають у шлюбі. У Писаннях цей термін іноді вживається як символ відступництва.

Не силуй мене, бо нічого подібного не повинно чинитися, 2 Сам. 13:12. Уникайте блуду, Дії 15:20. Тіло не для блуду, але для Господа, 1 Кор. 6:13–18. Щоб уникнути блуду, нехай кожний чоловік має власну дружину, 1 Кор. 7:2–3. Це Божа воля—що ви повинні уникати блуду, 1 Сол. 4:3. Яків застерігав народ Нефія

проти блудодіяння, Кн. Як. 3:12. Ви дозріваєте, чинячи ваші вбивства і блуд, для знищення, Гел. 8:26. Щоб приєднатися до Церкви, блудодійники мусять покаятися, УЗ 42:74–78.

БЛЮЗНИТИ, БЛЮЗНІРСТВО.

Див. також Богохульство,

Непростимий гріх

Нечемні й нешанобливі розмови про Бога і про те, що є священним.

Юдеї кілька разів обвинувачували Ісуса у блюзнірстві за те, що Він проголошував за Собою право прощати гріхи (Мт. 9:2–3; Лк. 5:20–21), за те, що Він називав Себе Сином Божим (Іван 10:22–36; 19:7) і за те, що Він сказав, що вони побачать, як Він сидить праворуч Божої сили і те, як Він іде по хмарах небесних (Мт. 26:64–65). Ці обвинувачення були б справедливими, якби Він насправді не був Тим, Ким Себе проголошував. На суді у Синедріоні (Мт. 26:59–61) за лжесвідченням Його було звинувачено у блюзнірстві на храм Божий. Блюзнірство на Святого Духа, тобто свідоме зречення Христа після того, як одержано досконале знання про Нього, є непростимим гріхом (Мт. 12:31–32; Мр. 3:28–29; УЗ 132:27).

Того, хто блюзнить ім'я Господнє, буде забито, Лев. 24:11–16. Господнім ворогам не буде дозволено блюзнити Його ім'я, УЗ 105:15. На тих, хто блюзнить Господа, прийде помста, УЗ 112:24–26.

БОАЗ. *Див. також* Рут

Чоловік Рут (Рут 4:9–10); прадід Давида, царя Ізраїльського (Рут. 4:13–17); пращур Христа, Царя Царів (Лк. 3:32).

БОГ, БОЖЕСТВО. *Див. також*

Батько на Небесах; Господь;

Ісус Христос; Святий Дух

Божество складають три окремі особи: Бог, Вічний Батько, Його Син, Ісус Христос, та Святий Дух.

Ми віримо у кожного з Них (УВ 1:1). З одкровення останніх днів дізнаємося, що Батько і Син мають відчутні на дотик тіла з плоті й кості, а Святий Дух є особою з духа. Плоті й кості Він не має (УЗ 130:22–23). Ці три особи єдині у довершеній єдності і гармонії мети й учення (Іван 17:21–23; 2 Неф. 31:21; 3 Неф. 11:27, 36).

Бог Батько: Батько, або Елогим,—звичайно саме Йому належить титул Бог. Його названо Батьком, тому що Він є батьком наших духів (Мал. 2:10; Чис. 16:22; 27:16; Мт. 6:9; Еф. 4:6; Євр. 12:9). Бог Батько є верховним правителем всесвіту. Він всемогутній (Бут. 18:14; Ал. 26:35; УЗ 19:1–3), усе знає (Мт. 6:8; 2 Неф. 2:24) і присутній скрізь через Свого Духа (Пс. 139:7–12; УЗ 88:7–13, 41). Людство перебуває в особливих стосунках з Богом, і це відрізняє людину серед інших створінь: чоловіки й жінки є Божими духовними дітьми (Пс. 82:6; 1 Іван 3:1–3; УЗ 20:17–18).

Описано кілька випадків, коли Бог Батько являвся або говорив до людини. Писання кажуть, що Він розмовляв з Адамом і Євою (Мойс. 4:14–31) і кілька разів представляв Ісуса Христа (Мт. 3:17; 17:5; Іван 12:28–29; 3 Неф. 11:3–7). Він являвся Степанові (Дії 7:55–56) і Джозефу Сміту (ДС—Іст. 1:17). Пізніше Він явився Джозефу Сміту і Сідні Рігдону (УЗ 76:20, 23). Тим, хто любить Бога і очищує себе перед Ним, Він іноді дарує привілей бачити Його і знати, що Він є Бог (Мт. 5:8; 3 Неф. 12:8; УЗ 76:116–118; 93:1).

Боже Мій, Боже Мій, чому Ти покинув Мене? **Мр.** 15:34. Ці люди—слуги Бога Всевишнього, **Дії** 16:17. Ми паростки Божі, **Дії** 17:28–29. Ти будеш підносити свої священнодійства Всевишньому, **УЗ** 59:10–12. Енох бачив духів, створених Богом, **Мойс.** 6:36. Людина Святості—Його ім'я, **Мойс.** 6:57.

Бог Син: Бог, відомий як Єгова,—це Син, Ісус Христос (Ісая 12:2; 43:11; 49:26; 1 Кор. 10:1–4; 1 Тим. 1:1; Об. 1:8; 2 Неф. 22:2). Ісус діє під керівництвом Батька і в повній гармонії з Ним. Усі люди—це Його брати і сестри, бо Він є найстаршим з духовних дітей Елогима. У деяких фрагментах Писань Його названо Богом. Наприклад, у Писанні сказано, що “Бог створив небо і землю” (Бут. 1:1), а фактично Творцем був Ісус, Який діяв під керівництвом Бога Батька (Іван 1:1–3, 10, 14; Євр. 1:1–2).

Господь визначив Себе як Я Є, **Вих.** 3:13–16. Я Господь [Єгова], і крім Мене немає Спасителя, **Ісая** 43:11 (Ісая 45:23). Я є світло для світу, **Іван** 8:12. Перш ніж був Авраам,—Я є, **Іван** 8:58. Господь священнослужитиме серед людей у шкіні з глини, **Мос.** 3:5–10. Авінадій пояснив, як саме Христос є Батьком і Сином, **Мос.** 15:1–4 (Етер 3:14). Господь явився братові Яреда, **Етер** 3. Слушайте слова Христа, Господа і Бога вашого, **Морон.** 8:8. Єгова є суддею для живих і мертвих, **Морон.** 10:34. Ісус явився Джозефу Сміту і Сідні Рігдону **УЗ** 76:20, 23. Господь Єгова явився у Кертлендському храмі, **УЗ** 110:1–4. Єгова розмовляв з Авраамом, **Авр.** 1:16–19. Ісус явився Джозефу Сміту, **ДС—Іст.** 1:17.

Бог Святий Дух: Святий Дух також є Богом; зветься Духом, Духом Божим, а також має інші, подібні до цих імена й титули. З допомогою Святого Духа людина може дізнатися про волю Бога Батька і про те, що Ісус є Христос (1 Кор. 12:3).

Святий Дух навчить вас, що казати, **Лк.** 12:12. Святий Дух є Утішителем, **Іван** 14:26 (Іван 16:7–15). Ісус через Святого Духа дав накази апостолам, **Дії** 1:2. Святий Дух свідчить про Бога і Христа, **Дії** 5:29–32 (1 Кор. 12:3) Святий Дух також є свідком для нас, **Євр.** 10:10–17. Силою Духа Святого ви можете

пізнати істину про все, **Морон.** 10:5. Святий Дух є духом одкровення, **УЗ** 8:2–3 (**УЗ** 68:4).

БОГОХУЛЬСТВО. *Див. також*
Блюзнити, Блюзнірство

Нечемність, зневага до святого; особливо—нешанобливість до Божого імені.

Не вживай імені Господа Бога твого даремно, **Вих.** 20:7 (2 **Неф.** 26:32; **Мос.** 13:15; **УЗ** 136:21). Чому ви зневажаєте завіт ваших батьків? **Мал.** 2:10. За кожне марне слово людина відповідатиме на суді, **Мт.** 12:34–37. З одних вуст виходить благословення і прокляття, а так не має бути, **Як.** 3:10. Наші слова судитимуть нас, **Ал.** 12:14 (**Мос.** 4:30). Нехай усі люди з пересторогою приймають Мое ім'я на свої вуста, **УЗ** 63:61–62.

БОЖЕСТВУВАННЯ. *Див.* Вічне життя; Людина, Люди—Людина, спроможність уподібнитися Небесному Батькові; Піднесення

БОРГ. *Див. також* Прощати, Простити

У Писаннях—гроші або майно, які хтось винен комусь, через що боржник потрапляє у залежність. В іншому значенні це слово вживане у повчанні Ісуса про те, що нам потрібно просити Батька простити наші борги, тобто звільнитися від гріхів через спокуту Ісуса Христа, якщо ми простили іншим людям їхні провини перед нами (**Мт.** 6:12; 3 **Неф.** 13:11).

Злочестивий позичає і не віддає, **Пс.** 37:21. Боржник є слугою заемодавця, **Пр.** 22:7. Як простив тобі весь борг—чи не слід було б і тобі мати співчуття? **Мт.** 18:23–35. Не будьте винні нікому нічого, крім того, щоб любити один одного. **Рим.** 13:8. Ви вічні боржники вашого Небесного Батька, **Мос.** 2:21–24, 34. Хто з вас заборгувався, нехай поверне те, що

винен, **Мос.** 4:28. Сплати борг і звільни себе від неволі, **УЗ** 19:35. Позичати у ворогів заборонено, **УЗ** 64:27. Сплати всі твої борги, **УЗ** 104:78. Не позичай на спорудження Дому Господнього, **УЗ** 115:13.

БРАТИ, БРАТТЯ, БРАТ. *Див.*
також Людина, Люди; Сестра

Будучи дітьми Небесного Батька, усі чоловіки і жінки є духовними братами й сестрами. Серед членів Церкви чоловічої статі і друзів Церкви вживається як звернення.

Як навернешся, зміцни братів твоїх, **Лк.** 22:32. Той, хто не любить свого брата, залишається мертвим, **1 Іван** 3:10–17. Думай про братів, як про самого себе, **Кн. Як.** 2:17. Нехай кожна людина цінує брата, як самого себе, **УЗ** 38:24–25. Зміцнюй своїх братів у всіх своїх бесідах, **УЗ** 108:7.

БРЕХНЯ. *Див. також* Лихослів'я; Обман, Обманювати; Чесний, Чесність

Будь-які нечесні та неправдиві стосунки, які мають на меті обман.

Не крадіть, не чиніть неправдиво, не кажіть неправди, **Лев.** 19:11. Я ненавиджу брехню, огиду відчуваю до неї, **Пс.** 119:163. Лживі вуста—мерзота перед Господом, **Пр.** 12:22. Ті, що не кажуть неправди, ті є Мій народ, **Ісаїя** 63:8. Диявол є брехуном і батьком всієї брехні, **Іван** 8:44 (2 **Неф.** 2:18; **Етер** 8:25; **Моис.** 4:4). Ти збрехав не людям, а Богові, **Дії** 5:4 (**Ал.** 12:3). Якщо чоловік каже: “Я Бога люблю”, а брата свого ненавидить, то він брехун, **1 Іван** 4:20. Доля усіх брехунів—друга смерть, **Об.** 21:8 (**УЗ** 63:17). Горе брехунові, бо його буде вкинуто в пекло, **2 Неф.** 9:34. Багато хто навчатиме лжевченням, кажучи: брешіть трохи, і немає шкоди в цьому, **2 Неф.** 28:8–9 (**УЗ** 10:25). Чи не уявили ви собі, що зможете брехати перед Господом? **Ал.** 5:17. Ти є Бог істини і не можеш казати

неправди, **Етер** 3:12 (Чис. 23:19; 1 Сам. 15:29; Тит 1:2; Євр. 6:18; Ен. 1:6). Того, хто бреше і не кається, буде вигнано, **УЗ** 42:21. Брехуни успадкують телестіальну славу, **УЗ** 76:81, 103–106. Ми віримо, що маємо бути чесними, **УВ** 1:13.

БРОНЯ

Прикриття, яке вдягають для захисту тіла від ударів і проколів. Вживається також у значенні духовних якостей, які захищають людину від спокуси і зла.

Вдягніться у повну Божу броню, **Еф.** 6:10–18 (**УЗ** 27:15–18).

БРУД, БРУДНОТА. Див. також

Безбожник, Безбожне; Гріх;
Злочестивий, Злочестивість;
Неправедний, Неправедність;
Чисте і нечисте

Духовна нечистота, викликана свідомим непослухом Богу.

Господь змиє бруд дочок Сіону, **Ісаїя** 4:4 (2 **Неф.** 14:4). Царство Боже не є брудним, **1 Неф.** 15:34 (Ал. 7:21). Брудні залишаються брудними, **2 Неф.** 9:16 (Морм. 9:14). Як ви почуватимете себе, стоячи перед престолом Божим, маючи ваш одяг заплямованим бруднотою? **Ал.** 5:22. Вони мусять залишатися такими ж брудними, **УЗ** 88:35. Де мені спочити й очиститися від брудноти? **Мойс.** 7:48.

БУНТ. Див. також Відступництво;

Гріх; Диявол; Ремствувати

Виклик або протидія Господу, включаючи відмову слідувати за Його образами провідниками і свідому непокору Його заповідям.

Не бунтуйте проти Господа, **Чис.** 14:9. Злий тільки бунту шукає, **Пр.** 17:11. Горе синам неслухняним, **Ісаїя** 30:1. Господь не спокутує жодного з тих, хто повстає проти Нього і вмирає у своїх гріхах, **Мос.** 15:26. Амлісійці відкрито повстали проти Бога, **Ал.** 3:18–19. Бунтівних буде

пронизано великим смутком, **УЗ** 1:3. Гнів Господній запалено проти бунтівних, **УЗ** 56:1 (**УЗ** 63:1–6). Сатана повстав проти Бога, **Мойс.** 4:3.

БУТТЯ. Див. також П'ятикнижжя

Книга Буття є першою книгою Старого Завіту; її написав пророк Мойсей. Вона описує багато з того, що було на початку: сотворіння землі, розміщення на землі тварин і людини, падіння Адама і Єви, відкриття євангелії Адаму, походження колін і рас, виникнення різних мов у Вавилоні; описано також сім'ю Авраама і те, як було засновано на її основі дім Ізраїля. У Бутті наголошено роль Йосипа як рятівника Ізраїля.

Одрокнення останніх днів підтверджується і просяняють літописи Буття (1 **Неф.** 5; **Етер** 1; **Мойс.** 1–8; **Авр.** 1–5).

У Книзі Буття, у розділах 1–4, розповідається про сотворіння світу і розвиток Адамової сім'ї. У розділах 5–10 описано історію Ноя. У розділах 11–20 розповідається про Авраама і його сім'ю до Ісакових часів. У розділах 21–35 ідеться про сім'ю Ісака. Розділ 36-й розповідає про Ісава і його сім'ю. У розділах 37–50 ідеться про сім'ю Якова і дано описання того, як Йосипа було продано в Єгипет, а також змальовано його роль у спасінні дому Ізраїля.

ВААЛ. Див. також

Ідолопоклонство

Бог сонця, чоловічої статі, якому вклонялися здебільшого у Фінікії (1 **Цар.** 16:31), але також в інших місцях і в різні способи: Моавітяни—як Ваал-Пеору (Чис. 25:1–3), у Сихемі—як Ваал-Бериту (Суд. 8:33; 9:4), в Екроні—як Ваал-Зеву (2 **Цар.** 1:2). Ваала можна порівняти з вавилонським Белом і грецьким Зевсом. Слово *Ваал* позначає стосунки між паном і його рабом. Звичайно символом Ваала був бугай. Здебільшого, поклоніння Ваалу супроводжувалося поклонінням богині Астарти.

Ім'я *Ваал* інколи зустрічається у сполученні з іншими іменами або словами, що визначають відношення до Ваала, наприклад, місце, де йому вклонялися, або особу, що мала Ваалові риси. Пізніше, через те, що ім'я *Ваал* набуло дуже негативного значення, його було змінено у цих складних іменах і назвах на *Бошет*. Слово *Бошет* означає "сором".

БАВИЛОН. *Див. також*
Навуходоносор; Світ

Столиця Вавилонського царства.

Вавилон було засновано Німродом; це було одне з найдавніших міст Месопотамії, або Шінеару (Бут. 10:8–10). Господь змішав мови у той час, коли люди будували Вавилонську башту (Бут. 11:1–9; Етер 1:3–5; 33–35). Пізніше Вавилон став столицею Навуходоносора. Той збудував величезне місто, руїни якого збереглися донині. Вавилон став дуже злочестивим містом і через те перетворився на символ злочестивості світу.

Тікайте з Вавилону, **Єр.** 51:6. Вавилон постане і паде, **Об.** 17–18. Вавилон буде зруйновано, **2 Неф.** 25:15. Вавилон паде, **УЗ** 1:16. Я не пощажу жодного, хто залишиться у Вавилоні, **УЗ** 64:24. Виходьте з Вавилону, **УЗ** 133:5, 7, 14.

БАЛААМ

Пророк Старого Завіту, який хотів за гроші проклясти Ізраїль. Йому було наказано Господом не проклинати Ізраїль (Чис. 22–24).

Валаамова ослиця відмовилася простувати далі, бо на її шляху став ангел, **Чис.** 22:22–35.

ВАЛТАСАР. *Див. також* Вавилон

У Старому Завіті—останній Вавилонський цар; царював, допоки Кір не завойовував Вавилон; син і спадкоємець Навуходоносора (Дан. 5:1–2).

ВАРАВВА

Ім'я чоловіка, якого замість Ісуса було відпущено перед Розп'яттям. Варавва був бунтарем, вбивцею і бандитом (Мт. 27:16–26; Мр. 15:6–15; Лк. 23:18–25; Іван 18:40).

ВАРНАВА

Ім'я, дане Йосипові, левитові-кіпріоту, який продав землю і віддав виторг апостолам (Дії 4:36–37). Хоч він не входив до складу первопозиваних Дванадцятьох, він став апостолом (Дії 14:4, 14) і брав участь у кількох місіонерських подорожах (Дії 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Кор. 9:6; Гал. 2:1, 9; Кол. 4:10).

ВАРТУВАТИ, ВАРТОВИЙ. *Див.*

також Застерігати,
Застереження

Бути обережним, пильнувати. Сторожкість і послух є ознаками підготовленості людини. Вартові—це покликані Господніми представниками провідники, які мають певну відповідальність за благополуччя інших. Ті, кого покликано бути провідниками, мають також особливий обов'язок бути вартовими для решти світу.

Я зробив тебе вартовим, **Єз.** 3:17–21. Вартові, які підносять голос попередження, спасають свою душу, **Єз.** 33:7–9. Тож пильнуйте: бо не знаєте, в яку годину Господь прийде, **Мт.** 24:42–43 (Мт. 25:13; Мр. 13:35–37; УЗ 133:10–11). Пильнуйте й моліться, щоб вам не увійти в спокосу, **Мт.** 26:41 (3 Неф. 18:15, 18). Якщо ви не будете стежити за собою, своїми думками, словами, справами, ви повинні загинути, **Мос.** 4:30. Алма висвятить священиків і старійшин, щоб вони головували над Церквою і пильнували її, **Ал.** 6:1. Того, хто не стежитиме за Спасителем, буде відсічено, **УЗ** 45:44. Єпископ та інші покликані та висвячені Богом наглядати за Церквою, **УЗ** 46:27. Господь поставив вартових над виноградником, **УЗ** 101:44–58.

ВАРФОЛОМІЙ. *Див. також*
Нафанаїл

У Новому Завіті—один з дванадцятьох первопозкликаних апостолів Ісуса Христа (Мт. 10:2–4).

ВБИВСТВО. *Див. також* Каїн;
Найвища міра покарання

Незаконне і свідоме позбавлення людини життя. З найдавніших часів убивство засуджено як гріх (Бут. 4:1–12; Мойс. 5:18–41).

Хто б не пролив людську кров, того кров людиною пролита буде, **Бут.** 9:6 (ПДС, Бут. 9:12–13; Вих. 21:12; Ал. 34:12). Не вбивай, **Вих.** 20:13 (Повтор. 5:17; Мт. 5:21–22; Мос. 13:21; УЗ 59:6). Ісус сказав: “Не вбивай”, **Мт.** 19:18. Доля вбивць—друга смерть, **Об.** 21:8. Ви є вбивцями у ваших серцях, **1 Неф.** 17:44. Горе вбивці, який навмисно вбиває, **2 Неф.** 9:35. Бог заповідав, щоб люди не вбивали, **2 Неф.** 26:32. Вбивство є мерзотою перед Господом, **Ал.** 39:5–6. Той, хто вбиває, не матиме прощення, **УЗ** 42:18. Кожного, хто вбиває, слід видати законові країни, **УЗ** 42:79.

ВБИТИ, ВБИВАТИ. *Див.*
Вбивство; Найвища міра
покарання

ВДОВА. *Див. також* Благополуччя
Жінка, чоловік якої помер і яка не вийшла заміж вдруге.

Сирота й вдова прийдуть і їстимуть, **Повтор.** 14:29. Ця бідна вдова віддала все, що мала, **Мр.** 12:41–44. Згляньтеся над сиротами і вдовами в їхніх стражданнях, **Як.** 1:27. Господь буде скорим свідком проти тих, хто чинить утиски вдовам, **3 Неф.** 24:5 (Зах. 7:10). Вдів та сиріт мають забезпечувати, **УЗ** 83:6 (УЗ 136:8).

ВДЯЧНІ, ДЯКУВАННЯ, ПОДЯКА. *Див. також* Благословити, Благословенний, Благословення; Поклоніння, Поклонятися

Дяка за благословення, одержане від Бога. Висловлення подяки приємно Богові. Істинне поклоніння включає дякування Йому. Ми маємо за все висловлювати подяку Господу.

Це добре—дякувати Господу, **Пс.** 92:2. Хвалінням обличчя Його випереджуймо, **Пс.** 95:1–2. Будьте вдячні Йому і благословляйте Його ім'я, **Пс.** 100:1–5. Не переставайте дякувати, **Еф.** 1:15–16. Будьте вдячними, **Кол.** 3:15. Благословення, і слава, і дякування, і честь хай буде нашому Богові, **Об.** 7:12. О як же ви маєте дякувати своєму небесному Цареві, **Мос.** 2:19–21. Живіть у дякуванні щоденному, **Ал.** 34:38. Коли ти встаєш вранці, нехай твоє серце буде сповнене подяки до Бога, **Ал.** 37:37. Ви маєте робити все з молитвою і подякою, **УЗ** 46:7. Ви маєте дякувати Богові, **УЗ** 46:32. Роби це з подякою, **УЗ** 59:15–22. Прийми це благословення з Господньої руки із вдячним серцем, **УЗ** 62:7. Того, хто з вдячністю сприймає все, буде прославлено, **УЗ** 78:19. За все будь вдячний, **УЗ** 98:1 (1 Сол. 5:18). Хвали Господа молитвою хвали й дякування, **УЗ** 136:28.

ВДЯЧНІСТЬ. *Див.* Вдячні,
Дякування, Подяка

ВЕЛИКА І МЕРЗОТНА ЦЕРКВА.
Див. Диявол—Церква диявола

ВЕЛИКДЕНЬ. *Див.* Воскресіння;
Ісус Христос

ВЕНІАМИН, БАТЬКО МОСІЇН.
Див. також Мосія, син
Веніаминів

У Книзі Мормона, пророк і цар (Мосія 1–6).

Стикався з серйозними проблемами, пов'язаними зі встановленням миру в країні, **Ом.** 1:23–25 (Сл. Морм. 1:12–18). Навчав своїх синів, **Мос.** 1:1–8. Поклав царювання на свого сина Мосію, **Мос.** 1:9–18.

Його народ зібрався послухати його останнє звернення, **Мос.** 2:1–8. Звернувся до свого народу, **Мос.** 2:9–4:30. Його народ уклав завіт з Господом, **Мос.** 5–6.

ВЕНІАМИН, СИН ЯКОВІВ. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—другий син Якова і Рахілі (Бут. 35:16–20).

Коліно Веніяминове: Яків благословив Веніямина (Бут. 49:27). Потомки Веніямина були войовничим народом. Ось двоє знаних Веніяминівців—Саул, перший Ізраїльський цар (1 Сам. 9:1–2), і Павло, новозавітний апостол (Рим. 11:1).

ВЕРХОВНИЙ ЄПІСКОП

Генеральний авторитет у Церкві. Він має відповідальність за мирське благополуччя всієї Церкви (УЗ 107:68). Верховний єпископ і його радники, які також є Генеральними авторитетами, очолюють Ааронове священство Церкви (УЗ 68:16–17; 107:76, 87–88).

Едварду Партриджу бути висвяченим у єпископи, **УЗ** 41:9. Єпископів покликає і призначає Перше Президентство, **УЗ** 68:14–15. Прямі першонароджені потомки Аарона мають право головувати, якщо їх покликано, призначено і висвячено Першим Президентством, **УЗ** 68:16, 18–20. Можуть бути засуджені тільки перед Першим Президентством, **УЗ** 68:22–24 (УЗ 107:82).

ВЕСЕЛКА. *Див. також* Ковчег; Ной, Біблійний патріарх; Потоп Ноевих часів

Ознака, або знак, Божого завіту з Ноем (Бут. 9:13–17). У ПДС, Бут. 9:21–25 пояснено, що цей завіт включає обіцяння, що землю ніколи більше не буде покрито водним потоком, що Сіон Еноха буде повернено і що Господь знову прийде жити на землю.

ВИБИРАТИ, ВИБИРАВ, ВИБРАВ. *Див. також* Покликати, Покликаний Богом, Покликання; Свобода; Свобода вибору

Коли Господь обирає особу або групу, Він звичайно покликає їх також і служити.

Виберіть сьогодні, кому ви волієте служити, **Єт.** 24:15 (Ал. 30:8; Мойс. 6:33). Я вибрав тебе у горні страждання, **Ісая** 48:10 (1 Неф. 20:10). Не ви вибрали Мене, але Я вибрав вас, **Іван** 15:16. Бог вибрав з-поміж світу немудре, щоб посоромити мудрих, **1 Кор.** 1:27. Він вибрав нас перше заснування світу, **Еф.** 1:4. Ми вільні вибрати свободу і вічне життя або полон і смерть. **2 Неф.** 2:27. Благородні й великі були вибрані від початку, **УЗ** 138:55–56. Ізраїль було вибрано Богом, **Мойс.** 1:26. Авраама було вибрано до його народження, **Авр.** 3:23.

ВИБІР. *Див.* Вибирати, Вибрав, Вибрав; Свобода вибору

ВИБРАНІ. *Див. також* Покликати, Покликаний Богом, Покликання

Вибрані Богом для виконання особливих обов'язків.

Я склав завіт з Моїм вибраним, **Пс.** 89:4. Багато покликаних, але мало вибраних, **Мт.** 22:14 (**УЗ** 95:5; 121:34, 40). Святі є рід вибраних, царське священство, **1 Пет.** 2:9. Христос—Улюблений і Вибраний Божий від початку, **Мойс.** 4:2.

ВИДІННЯ. *Див. також* Одкровення; Перше видіння; Сон

Видиме одкровення певної події, особи або речі через силу Святого Духа.

Ось приклади важливих видінь: видіння останніх днів, що його мав Езекіїль (Єз. 37–39), Степанове видіння Ісуса, Який стояв по Божу

правицю (Дії 7:55–56), Іванове одкровення стосовно останніх днів (Об. 4–21), Легієве і Нефієве видіння дерева життя (1 Неф. 8, 10–14), видіння ангела Господнього, що його бачив Алма молодший (Мос. 27), видіння всіх жителів землі, що його бачив Яредовий брат (Етер, 3:25), видіння слав (УЗ 76), видіння, дане Джозефу Сміту та Оліверу Каудері у Кертлендському храмі (УЗ 110), видіння викуплення мертвих, що його бачив Джозеф Ф. Сміт (УЗ 138), Мойсееве видіння Бога і сотворінь Божих (Мойс. 1), Енохове видіння Бога (Мойс. 6–7), Перше видіння Джозефа Сміта (ДС—Іст 1).

Без видінь люди гинуть, **Пр.** 29:18. Юнаки будуть бачити видіння, **Йоїл** 3:1 (Дії 2:17). Він дав мені знання через видіння, **2 Неф.** 4:23. Він був вісником, посланим з Божої присутності, **ДС—Іст.** 1:33. Ми віримо в пророцтво, одкровення, видіння, **УВ** 1:7.

ВИЗВОЛИТЕЛЬ. *Див. також* Ісус Христос

Ісус Христос є Визволителем людства, бо Він спас усіх від полону смерті, а тих, хто покався,—від покарання за гріхи.

Господь—моя скеля і мій визволитель, **2 Сам.** 22:2 (Пс. 18:3; 144:2). Ти поміч моя і Визволитель мій, **Пс.** 40:18 (Пс. 70:6). Прийде Спаситель з Сіону, **Рим.** 11:26. Святі визнають Сіону Божого як свого Викупителя і Визволителя, **УЗ** 138:23.

ВИКУПИТЕЛЬ. *Див. також* Ісус Христос; Спаситель

Ісус Христос є великим Викупителем людства, бо через Свою спокуту заплатив за гріхи людства та уможливив воскресіння всіх людей.

Я знаю, мій Викупитель живий, **Йов** 19:25. Я поможу тобі, *каже твій Викупитель, Святий Ізраїлів, Іса*

41:14 (Іса 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Я Господь, твій Спаситель і твій Викупитель, **Іса** 49:26 (Іса 60:16). Назви Його Ісусом, бо Він спасе народ Свій від гріхів їхніх, **Мт.** 1:21. Син Людини прийшов віддати Своє життя, щоб викупити багатьох, **Мт.** 20:28 (1 Тим. 2:5–6). Господь Бог Ізраїля зглянувся на народ Свій і викупив його, **Лк.** 1:68. Ми примирилися з Богом через смерть Його Сина, **Рим.** 5:10. Ісус Христос віддав Себе за нас, щоб викупити нас з усього беззаконня, **Тит.** 2:13–14. Ісус Христос власною кров'ю Своєю обмив нас від наших гріхів, **Об.** 1:5. Спокутування приходить у Святому Месії і через Нього, **2 Неф.** 2:6–7, 26. Син узяв на Себе людські беззаконня і провини, викупив їх і виконав вимоги справедливості, **Мос.** 15:6–9, 18–27. Христос прийшов спокутувати всіх, кого буде охрищено в покаєння, **Ал.** 9:26–27. Він прийде у світ, щоб спокутувати Свій народ, **Ал.** 11:40–41. Викуплення приходить через покаєння, **Ал.** 42:13–26. Ісус Христос прийшов спокутувати світ, **Гел.** 5:9–12. Христос викупив людство з фізичної й духовної смерті, **Гел.** 14:12–17. Спокута приходить через Христа, **3 Неф.** 9:17. Я є Той, Кого було підготовлено від заснування світу спокутувати Мій народ, **Етер** 3:14. Господь, Викупитель твій, перетерпів смерть у плоті, **УЗ** 18:11. Христос страждає за всіх, якщо вони покаяться, **УЗ** 19:1, 16–20. Маленьких дітей викуплено через Єдинопородженого, **УЗ** 29:46. Я послав у світ Мого Єдинопородженого Сина для викуплення світу, **УЗ** 49:5. Христос є світлом і Викупителем світу **УЗ** 93:8–9. Джозеф Ф. Сміт отримав видіння про викуплення мертвих, **УЗ** 138. Ми віримо, що завдяки спокуті Христа все людство може бути спасеним, **УВ** 1:3.

ВИКУПЛЕННЯ, ПЛАН. *Див.*
План викуплення

ВИКУПЛЯТИ, ВИКУПЛЕНИЙ, ВИКУПЛЕННЯ. *Див. також* Ісус Христос; Падіння Адама і Єви; Смерть, духовна; Смерть, фізична; Спасіння; Спокута, Спокутувати

Визволити, придбати або звільнити за викуп, подібно тому, як за платню викупають з неволі. Викуплення стосується спокути Ісуса Христа і визволення від гріха. Ісусове спокутування викупляє все людство з фізичної смерті. Завдяки Його спокутуванню ті, хто вірує в Нього і кається, викуплені також і з духовної смерті.

Я викупив тебе, **Ісаїя** 44:22. Я викуплю їх зі смерті, **Ос.** 13:14 (Пс. 49:16). Ми маємо викуплення через кров Христову, **Еф.** 1:7, 14 (Євр. 9:11–15; 1 Пет. 1:18–19; Ал. 5:21; Гел. 5:9–12). Господь викупив мою душу з пекла, **2 Неф.** 1:15. Викуплення приходить у Святому Месії і через Нього, **2 Неф.** 2:6–7, 26 (Мос. 15:26–27; 26:26). Вони співали пісню спокутної любові, **Ал.** 5:9 (Ал. 5:26; 26:13). Злочестиві залишаються так, немовби не було викуплення, **Ал.** 11:40–41 (Ал. 34:16; 42:13; Гел. 14:16–18). Ісус Христос приніс світові спокутування, **Морм.** 7:5–7. Сила спокутування приходить на всіх тих, хто не має закону, **Морон.** 8:22 (УЗ 45:54). Ті, хто не вірують, не можуть бути викупленими з їхнього духовного падіння, **УЗ** 29:44. Малі діти викуплені від заснування світу, **УЗ** 29:46. Господь викупив Свій народ, **УЗ** 84:99. Джозеф Ф. Сміт бачив у видінні спокутування мертвих, **УЗ** 138. Адам і Єва раділи у своєму викупленні, **Мойс.** 5:9–11.

ВИНОГРАДНИК ГОСПОДНІЙ.

Див. також Ізраїль; Поле

Символ поля духовної праці. У Писаннях, образ виноградаря Господнього звичайно стосується дому Ізраїля або царства Бога на землі. Іноді під ним розуміють усіх жителів землі.

Виноградник Господа Саваота—це дім Ізраїлів, **Ісаїя**, 5:7 (2 Неф. 15:7). Ісус розповів притчу про робітників виноградаря, **Мт.** 20:1–16. Ізраїль подібний до культивованого оливоного дерева, яке підживлено в Господньому винограду, **Кн. Як.** 5. Слуги Господні підріжуть Його виноградарник в останній раз, **Кн. Як.** 6. Господь благословить усіх, хто працює в Його винограду. **УЗ** 21:9 (Ал. 28:14). Попрацюйте ви у Моему винограду в останній раз, **УЗ** 43:28.

ВИПИВАТИ, П'ЯНИЦЯ. *Див.*

Слово мудрості

ВИПРАВДАННЯ, ВИПРАВДОВУВАТИ. *Див. також* Освячення; Спокута, Спокутувати

Бути звільненим від покарання за гріх і бути проголошеним невинним. Людина виправдана благодаттю Спасителя через віру в Нього. Цю віру проявляють через покаєння й послухність до законів і обрядів евангелії. Спокута Ісуса Христа дає людям нагоду покаятися і бути виправданими, тобто звільненими від покарання, яке в іншому випадку чекає на них.

У Господі весь Ізраїль буде виправдано, **Ісаїя** 45:25. Не слухачів, але виконавців закону буде виправдано, **Рим.** 2:13. Людина виправдана через кров Христову, **Рим.** 5:1–2, 9. Вас виправдано в ім'я Господа Ісуса, **1 Кор.** 6:11. Виправдані з ласки Його, ми зробимося спадкоємцями, **Тит** 3:7. Чи не діями батько наш Авраам виправдався? **Як.** 2:21. Не вірую тільки, а й діями виправдовується людина, **Як.** 2:14–26. Законом жодна плоть не виправдовується, **2 Неф.** 2:5. Мій праведний слуга виправдає багатьох, бо Він понесе їхні беззаконня, **Мос.** 14:11 (Ісаїя 53:11). Чи могли б ви сказати, що ваш одяг очищено через Христа? **Ал.** 5:27. Виправдання через благодать Ісуса

Христа є істинним, **УЗ** 20:30–31 (**УЗ** 88:39). Духом ви виправдані, **Мойс.** 6:60.

ВИСВЯЧЕННЯ У

СВЯЩЕНСТВО. *Див.*

Висвячувати, Висвячення

ВИСВЯЧУВАТИ, ВИСВЯЧЕННЯ.

Див. також Повноваження; Покликати, Покликаний Богом, Покликання; Руки, Рукопокладання; Священство; Чин

Надати чи дарувати повноваження або чин. Щоб використовувати повноваження у Господній Церкві, особа має бути покликана Богом через пророцтво і рукопокладання тих, хто має повноваження (**УВ** 1:5). Хоч повноваження надається особі через висвячення, вона використовує його під керівництвом тих, хто має особливі ключі цього повноваження.

Я висвятив тебе пророком над народами, **Єр.** 1:5. Не ви вибрали Мене, але Я вибрав вас і висвятив вас, **Іван** 15:16. Маючи повноваження від Бога, Алма висвятив священників, **Мос.** 18:18. Чоловіків висвячують у вище священство через святі обряди, **Ал.** 13:1–9. Ісус покликав і висвятив дванадцятьох учнів, **3 Неф.** 12:1. Старійшини рукопокладанням висвячують священників і вчителів, **Морон.** 3:1–4. Однак зачекайте трохи, бо вас ще не висвячено, **УЗ** 5:17. Джозефа Сміта було висвячено на апостола Ісуса Христа, **УЗ** 20:2 (**УЗ** 27:12). Жодну особу не можна висвячувати без голосування Церкви, **УЗ** 20:65. Не буде дано нікому проповідувати Мою євангелію, якщо його не буде висвячено тим, хто має повноваження, **УЗ** 42:11. Старійшини висвячено проповідувати Мою євангелію, **УЗ** 50:13–18. Це обов'язок Дванадцятьох—висвячувати і впорядковувати всіх інших чинів Церкви, **УЗ** 107:58. Я шукав благословен'я батьків і права, в яке мене необхідно було висвятити,

Авр. 1:2. Джозеф Сміт та Олівер Каудері висвятили один одного в Ааронове священство, **ДС—Іст.** 1:68–72.

ВИХІД. *Див. також* П'ятикнижжя

Книга Старого Завіту, написана Мойсеєм. Описує вихід Ізраїльтян з Єгипту. Ранню історію Ізраїля, описану у Виході, можна поділити на три частини: (1) рабство народу в Єгипті, (2) його вихід з Єгипту під Мойсеєвим проводом і (3) їхнє посвячення на Боже служіння у релігійному і політичному житті.

У першій частині, у розділах 1–15, показано угиски, яких зазнавав Ізраїль в Єгипті; рання історія і покликання Мойсея; Вихід і встановлення Пасхи; перехід Червоного моря, знищення фараонового війська та Мойсеєва пісня перемоги.

У другій частині, у розділах 15–18, розповідається про визволення і події, що траплялися по дорозі від Червоного моря до гори Синаї; гіркі води Мари; послані перепелиці та манна, додержання Суботи, чудесне дарування води і битва з Амалекитянами в Рефідім, прибуття до табору Їтро і його порада щодо громадського управління народом.

У третій частині, у розділах 19–40, ідеться про посвячення Ізраїля на Боже служіння під час урочистих подій на Синаї. Господь виділив народ як царство священників і святу націю; Він дав Десять заповідей; Він також дав настановлення стосовно скинії, її обладнання і поклоніння в ній. Далі йде описання гріха, що його вчинив народ, вклонившись золотому теляті, а наприкінці книги—описання спорудження скинії і засобів для богослужіння в ній.

ВИЩА РАДА

Рада дванадцятьох первосвященників.

У ранні часи відновленої Церкви термін *вища рада* вживали стосовно двох різних керуючих органів: (1)

Кворуму Дванадцятьох Апостолів Церкви (УЗ 107:33, 38) і (2) вищої ради, що працювала у кожному колі (УЗ 102; 107:36).

ВІДЛУЧЕННЯ ВІД ЦЕРКВИ. *Див. також* Бунт; Відступництво

Процес виключення особи з Церкви і позбавлення її всіх прав і привілеїв членства. Церковні уповноважені відлучають особу від Церкви тільки в тому разі, коли вона вибрала для себе життя, яке суперечить Господнім заповідям і є несумісним з її подальшим членством у Церкві. Серця багатьох закам'яніли, і їхні імена було викреслено, **Ал.** 1:24 (**Ал.** 6:3). Якщо він не покається, він не буде числитися серед Мого народу, **3 Неф.** 18:31 (**Мос.** 26). Блудодійників, які не каються, буде вигнано, **УЗ** 42:24. Того, хто грішить і не кається, буде вигнано, **УЗ** 42:28. Надано процедури для розв'язання значних ускладнень у Церкві, **УЗ** 102 (**УЗ** 42:80–93). Єпископ призначений бути суддею в Ізраїлі, **УЗ** 107:72. Релігійні громади мають право розбирати неправильну поведінку членів Церкви, **УЗ** 134:10.

ВІДНОВЛЕННЯ ЄВАНГЕЛІЙ. *Див. також* Відступництво; Євангелія; Розподіл; Сміт, Джозеф мол.

Повторне встановлення Богом істин і обрядів Його євангелій серед людей на землі. Євангелію Ісуса Христа було загублено для землі через відступництво, яке сталося після закінчення земного служіння Христових апостолів. Те відступництво викликало необхідність відновлення євангелій. Через видіння, священнослужіння ангелів і одкровення до людей на землі Бог відновив євангелію. Відновлення почалося через пророка Джозефа Сміта (**ДС—Іст.** 1:1–75; **УЗ** 128:20–21) і продовжується донині через труди живих Господніх пророків.

Дім Господній буде встановлено на

вершині гір, **Ісаїя** 2:2 (**Мих.** 4:2; **2 Неф.** 12:2). Бог вчинить дивовижно й чудесно, **Ісаїя** 29:14 (**2 Неф.** 25:17–18; **УЗ** 4:1). Бог поставить царство, яке ніколи не буде зруйновано, **Дан.** 2:44. Ілля прийде та відновить все, **Мт.** 17:11 (**Мр.** 9:12; **УЗ** 77:14). Настануть часи відновлення всього, **Дії** 3:21 (**УЗ** 27:6). Під час розподілу повноти часів Бог об'єднає все, **Еф.** 1:10. Я побачив ще одного ангела, який мав вічну євангелію, щоб проповідана вона була, **Об.** 14:6. Повнота євангелій прийде до Іновірців, **1 Неф.** 15:13–18. Юдеї будуть відновлені в істинну Церкву, **2 Неф.** 9:2. У день останній прийде істина, **3 Неф.** 16:7. Вам я передаю священство Аарона, **УЗ** 13:1 (**ДС—Іст.** 1:69). Я довірив ключі царства в останні часи, **УЗ** 27:6, 13–14 (**УЗ** 128:19–21). Зберіться разом, коліна Ізраїля, і відновить усе, **УЗ** 77:9. Ключі цього розподілу доручено, **УЗ** 110:16 (**УЗ** 65:2). У розподілі повноти часів дано священство, **УЗ** 112:30. Я побачив двох Осіб, **ДС—Іст.** 1:17. Я відкрию вам священство рукою Іллі, **ДС—Іст.** 1:38 (**Мал.** 4:5–6).

ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ. *Див. також* Ісус Христос; Покаятися, Покаяння; Простити, Прощати; Спокутувати, Спокутування

Прощення гріха за умови покаяння. Відпущення гріхів можливе завдяки спокуті Ісуса Христа. Людина одержує відпущення гріхів, якщо має віру в Ісуса Христа, кається в гріхах, отримує обряди хрищення і рукопокладання для надання дару Святого Духа та дотримується Божих заповідей (**УВ** 1:3–4).

Хоч би гріхи ваші були як кармазин, стануть білими, як сніг, **Ісаїя** 1:16–18. Це кров Моя, що за багатьох проливається для відпущення гріхів, **Мт.** 26:28. (**Євр.** 9:22–28; **УЗ** 27:2). Покайтеся й охристіться для відпущення гріхів, **Дії** 2:38 (**Лк.** 3:3; **УЗ**

107:20). Ті, хто вірують в Ісуса, отримують прощення гріхів, **Дії** 10:43 (Мос. 3:13). Христос—джерело, до якого вони можуть звертатися за відпущенням гріхів, **2 Неф.** 25:26. Щоб зберегти відпущення ваших гріхів, ви маєте піклуватися про бідних і нужденних, **Мос.** 4:11–12, 26. Той, хто покається, матиме право на милість, аж до прощення його гріхів. **Ал.** 12:34. Дотримання заповідей приносить відпущення гріхів, **Морон.** 8:25. Ааронове свяцтво має ключі хрищення зануренням для відпущення гріхів, **УЗ** 13:1 (УЗ 84:64, 74; УВ 1:4). Я, Господь, не пам'ятаю більше їхніх гріхів, **УЗ** 58:42–43 (Єз. 18:21–22). Їх було навчено вікарному хрищенню для відпущення гріхів, **УЗ** 138:33.

ВІДСТУПНИЦТВО. *Див. також*
Бунт; Відновлення євангелії

Відвернення від істини, вчинене окремими особами, Церквою або цілими народами.

Загальне відступництво: Ізраїль має пильнувати, щоб їхні серця не відвернулися від Господа, **Повтор.** 29:17. Без видінь люди гинуть, **Пр.** 29:18. Вони зламали вічний завіт, **Ісая** 24:5. Линула злива на той дім, і він впав, **Мт.** 7:27. Я здивований, що так швидко ви відвернулися до іншої євангелії, **Гал.** 1:6. Вони почали йти доброю дорогою, але заблукали в імлі, **1 Неф.** 8:23. (1 Неф. 12:17). Покуштувавши плід, вони відступили на заборонені дороги, **1 Неф.** 8:28. Відступництво Нефійців стало каменем спотикання для невірних, **Ал.** 4:6–12. Багато членів Церкви стали гордовитими й переслідували інших, **Гел.** 3:33–34. (Гел. 4:11–13; 5:2–3). Коли Господь дарує Своему народові процвітання, вони часом кам'яніють серцем і забувають Його, **Гел.** 12:2; 13:38. Нефійці закам'яніли серцем і підпали під владу Сатани, **3 Неф.** 2:1–3. Мороній пророкував про відступництво в останні дні,

Морм. 8:28, 31–41. Відступництво передуватиме Другому пришестю, **УЗ** 1:13–16.

Відступництво первинної християнської церкви: Ці люди наближаються до Мене вустами своїми, **Ісая** 29:10, 13. Темрява накриє землю, **Ісая** 60:2. Господь нашле голод слухання Господніх слів, **Амос** 8:11. Постають лжехристи і лжепророки, **Мт.** 24:24. Хижі вовки увійдуть до вас, **Дії** 20:29. Я здивований, що так швидко ви відхилилися від Нього, **Гал.** 1:6. Перед Другим пришестям буде відпадіння, **2 Сол.** 2:3. Деякі помиляються стосовно істини, **2 Тим.** 2:18. Деякі мають побожний вигляд, але відкидають силу побожності, **2 Тим.** 3:5. Прийде час, коли вони не триматимуться здорової науки, **2 Тим.** 4:3–4. Будуть лжепророки й лжевчителі серед людей, **2 Пет.** 2:1. Вповзли певні люди, що заперечують єдиного Господа Бога, **Юд.** 1:4. Деякі називаються апостолами, а ніколи не були ними, **Об.** 2:2. Нефій бачив утворення великої і мерзотної церкви, **1 Неф.** 13:26. Іновірці спіткнулися й збудували багато церков, **2 Неф.** 26:20. Вони відійшли від Моїх обрядів і зламали Мій вічний завіт, **УЗ** 1:15. Темрява вкриває землю й велика темрява—розум людський, **УЗ** 112:23. Джозефу було сказано, що всі церкви неправильні; їхні серця були далеко від Бога, **ДС—Іст.** 1:19.

ВІДЧУВАТИ. *Див. також* Святий
Дух

Сприймати спонукання Святого Духа.

Ви були поза почуттям, так що не сприймали його слова, **1 Неф.** 17:45. Коли ви відчуєте ці рухи розбухання, ви почнете говорити собі, що це добре насіння, **Ал.** 32:28. Ви відчуєте, що це правда, **УЗ** 9:8. Усі люди, які увійдуть до Господнього дому, зможуть відчутти Твою силу, **УЗ** 109:13.

ВІЙНА. Див. також Мир

Битва або збройний конфлікт; збройна боротьба. Господь виправдує війну Своїх святих лише як останній спосіб захистити свої сім'ї, власність, права, привілеї і свободу (Ал. 43:9, 45–47).

Мороній прагнув захистити свій народ, свої права, свою країну і свою релігію, Ал. 48:10–17. Джозеф Сміт одержав одкровення і пророцтво про війну, УЗ 87. Зречіться війни і проголосить мир, УЗ 98:16, 34–46. Ми віримо, що люди виправдані у самозахисті, у захисті своїх друзів, і власності, і уряду, УЗ 134:11. Ми віримо у послух законові, його шанування і підтримку, УВ 1:12.

ВІЙНА НА НЕБЕСАХ. Див. також

Доземне життя; Нарада на Небесах

Конфлікт між Божими духовними дітьми, який відбувався у доземному житті.

Сатану було скинуто з небес на землю, Об. 12:4, 7–9. Диявола і третю частину небес було скинуто, УЗ 29:36–37. Люцифер повстав проти Єдинонародженого Сина, УЗ 76:25–26. Сатана шукав слави Батька і прагнув знищити свободу вибору людини, Мойс. 4:1–4 (Ісая 14:12–15; Авр. 3:27–28). Ті, хто пішли за Богом, зберегли свій перший стан, прийшли на землю і одержали тіла, Авр. 3:26.

ВІК ПІДЗВІТНОСТІ. Див. Дитя,

Діти; Звіт, Підзвітний, Підзвітність; Хрищення немовлят; Хрищення, Христити—Не для немовлят

ВІКАРНИЙ. Див. Обряди—

Вікарні обряди; Спасіння мертвих

ВІЛЬНИЙ, ВОЛЯ. Див. також

Полон; Свобода; Свобода вибору

Сила або здатність робити свій вибір

без примусу. У духовному значенні людина, яка покається і підкориться Божій волі, буде через спокуту Ісуса Христа вільною від тягара гріха (Мос. 5:8).

Істина зробить вас вільними, Іван 8:32. Ті, хто звільняються від гріха, мають вічне життя, Рим. 6:19–23. Праведну віту дому Ізраїлевого буде звільнено з полону, 2 Неф. 3:5. Вони волали до Господа, молячи про свою свободу, Ал. 43:48–50. Мороній радів свободі своєї країни, Ал. 48:11. Дух Божий є духом свободи, Ал. 61:15. Ідіть за Мною, і будете вільними людьми, УЗ 38:22.

ВІНЕЦЬ. Див. також Вічне життя

Кругла прикраса, яку носили на голові правителі. Символізує цілісність і силу, владарювання і божествовання. Ті, хто витерплять до кінця, дотримуючись усіх Божих заповідей, одержать вінець вічного життя. (Див. УЗ 20:14; Мойс. 7:56; ДС—Мат. 1:1).

Мені призначено вінець праведності, 2 Тим. 4:8. Ви одержите вінець слави нев'янучої, 1 Пет. 5:4. Тих, хто помирає в Господі, буде увінчано праведністю, УЗ 29:13. Їх буде увінчано у палаці Мого Батька, УЗ 59:2. Господь готує святих до сходження до вінця, для них підготовленого, УЗ 78:15. Господь пообіцяв Своїм святим вінець слави зі Своєї правди, УЗ 104:7.

ВІРА. Див. також Вірування,

Вірувати; Довіра; Ісус Христос; Надія, Сподівання

Упевненість у чомусь або комусь. У Писаннях найчастіше вживається стосовно Ісуса Христа, упевненості в Ньому і довіри, що приводить особу до послуху Йому. Щоб привести людину до спасіння, її віра має бути зосередженою на Ісусі Христі. Святі останніх днів також вірять у Бога Батька, Святого Духа, владу священства, а також в інші важливі аспекти відновленої евангелії.

Віра включає в себе надію на те, чого не бачать, але що є істиною (Євр. 11:1; Ал. 32:21; Етер 12:6). Віра збуджується, коли ми чуємо євангелію, якій навчають послані Богом уповноважені (Рим. 10:14–17). Не чудеса є причиною віри; сильна віра зростає через послух до євангелії Ісуса Христа. Інакше кажучи, віра приходить через праведність (Ал. 32:40–43; Етер 12:4, 6, 12; УЗ 63:9–12).

Істинна віра приносить чудеса, видіння, пророчі сни, зцілення і всі дари Бога, які Він дає Своїм святим. Завдяки вірі людина отримує відпущення гріхів і згодом стає здатною жити в Божій присутності. Нестача віри веде до відчаю, який виникає через беззаконня (Морон. 10:22).

Праведні житимуть вірою, **Ав.** 2:4. Віра твоя зцілила тебе, **Мт.** 9:22 (Мр. 5:34; Лк. 7:50). По вірі твоєї нехай буде тобі, **Мт.** 9:29. Якби ви мали віру з гірчичне зерно, нічого неможливого не було б для вас, **Мт.** 17:20 (Лк. 17:6). Я молився за тебе, щоб не слабшала віра твоя, **Лк.** 22:32. Віра в ім'я Христове зцілила цього чоловіка, **Дії** 3:16. Віра приходить через слухання слова Божого, **Рим.** 10:17. Якщо Христос не воскрес, то й віра наша марна, **1 Кор.** 15:14. Віра працює через любов, **Гал.** 5:6. Благодаттю ви спасенні через віру, **Еф.** 2:8 (2 Неф. 25:23). Візьміть щита віри, **Еф.** 6:16 (УЗ 27:17). Я шлях свій закінчив, віру зберіг, **2 Тим.** 4:7. Віра—це зміст того, на що ми сподіваємося, **Євр.** 11:1. Без віри неможливо сподобатися Йому, **Євр.** 11:6. Віра без діл мертва, **Як.** 2:17–18, 22. Я піду і зроблю те, що наказав Господь, **1 Неф.** 3:7. Господь здатний зробити все для дітей людських, якщо вони виявлятимуть віру в Нього, **1 Неф.** 7:12. Дороговки на Ліягоні працювали відповідно до віри, **1 Неф.** 16:28. Покайтеся й охристіться в Його ім'я, маючи повну віру в Святого Ізраїлевого, **2 Неф.** 9:23. Христос робить великі чудеса серед дітей людських відповідно до

їхньої віри, **2 Неф.** 26:13 (Етер 12:12; Морон. 7:27–29, 34–38). Еношеві гріхи було прощено за його віру у Христа, **Ен.** 1:3–8. Спасіння приходить не інакше, як тільки через віру в Господа Ісуса Христа, **Мос.** 3:12. Через віру в Його ім'я змінюються серця, **Мос.** 5:7. Відповідь на молитви слуг Божих приходить відповідно до їхньої віри, **Мос.** 27:14. Зміцни нас по вірі нашій у Христа, **Ал.** 14:26. Звертайтеся до імені Божого з вірою, **Ал.** 22:16. Віра—це не довершене знання, **Ал.** 32:21 (Етер 12:6). Коли воно почне розбухати, підживлюйте його своєю вірою, **Ал.** 33:23 (Ал. 32:28). Їхнє спасіння було приписано чудотворній силі Бога через їхню надзвичайну віру, **Ал.** 57:25–27. Усі, хто з вірою шукатиме Сина Божого, зможуть мати життя, **Гел.** 8:15. Я бачу, що ваша віра достатня, щоб Я зцілив вас, **3 Неф.** 17:8. Віра—це те, на що сподіваються, не бачачи, **Етер** 12:6. Усі, хто вчиняв чудеса, робив це через віру, **Етер** 12:12–18. Якщо вони матимуть віру в Мене, тоді Я зроблю так, що слабке стане сильним для них, **Етер** 12:27–28, 37. Настанови Мормона стосовно віри, надії і милосердя, **Морон.** 7. Чого б доброго ви не попросили в Батька в Моє ім'я, твердо віруючи, що отримуєте, ось, це буде зроблено вам, **Морон.** 7:26. Ті, хто має віру в Христа, приліпляться до всього доброго, **Морон.** 7:28. Якщо питатимете, маючи віру в Христа, Він проявить вам істину, **Морон.** 10:4. Без віри ви нічого не можете, тож просіть з вірою, **УЗ** 8:10. Це буде даровано їм відповідно до віри в їхніх молитвах, **УЗ** 10:47, 52. Усі люди мусять, віруючи в Його ім'я, витерпіти до кінця, **УЗ** 20:25, 29. Справедливим та істинним є виправдання з благодаті Христової, **УЗ** 20:30. Через молитву віри буде дано вам Духа, **УЗ** 42:14. Не віра приходить через знамення, але знамення супроводжують віруючих, **УЗ** 63:9–12. Батьки мають навчати дітей віри в Христа, **УЗ**

68:25. Прагніть пізнати, саме через навчання, а також через віру, **УЗ** 88:118. Віра в Господа Ісуса Христа—перший принцип євангелії, **УВ** 1:4.

ВІРСАВІЯ. Див. також Давид

Дружина Урії; пізніше—дружина Давида і матір Соломона. Цар Давид вчинив з нею перелюб. Він же зробив так, щоб її чоловіка було вбито в бою (2 Сам. 11), і цей гріх мав вічні наслідки для Давида (**УЗ** 132:39).

ВІРУВАННЯ, ВІРУВАТИ. Див.

також Віра; Довіра; Ісус Христос; Невіра

Мати віру в щось або сприймати щось як істину. Щоб здобути спасіння в царстві Божому, людина має покаятися і вірити в Ісуса Христа (**УЗ** 20:29).

Віруйте в Господа Бога вашого; віруйте Його пророкам, **2 Хр.** 20:20. Даниїл не постраждав у лев'ячій ямі, бо вірив у Бога, **Дан.** 6:24. Як віруєш ти, так і буде зроблено тобі, **Мт.** 8:13. Усе, що тільки не попросите в молитві, віруючи, отримаєте, **Мт.** 21:22. Не бійтеся, лише віруйте, **Мр.** 5:36. Усе можливе тому, хто вірує, **Мр.** 9:23–24. Той, хто вірує і кого буде охрищено, спасеним буде, **Мр.** 16:16. (2 Неф. 2:9; 3 Неф. 11:33–35). Той, хто вірує в Сина, має вічне життя, **Іван** 3:16, 18, 36 (Іван 5:24; **УЗ** 10:50). Ми віруємо і впевнені, що Ти є Христос, **Іван** 6:69. Той, хто вірує в Мене, хоч би й вмер, буде жити, **Іван** 11:25–26. Ми, ті хто увірував, входимо до Його покою, **Євр.** 4:3. Віруйте в Христа і любіть один одного, **1 Іван** 3:23. Месія не знищить жодного з тих, хто вірує в Нього, **2 Неф.** 6:14. Переслідування Юдеїв триватиме, доки їх не переконають повірити у Христа, **2 Неф.** 25:16. Якщо віруєте в це, дивіться, щоб ви це робили, **Мос.** 4:10. Син візьме на Себе гріхи тих, хто вірує в Його ім'я, **Ал.** 11:40. Якщо ви не спроможетеся на більше, як тільки на бажання увірувати, дайте цьому бажанню

попрацювати в вас, **Ал.** 32:27. Якщо віруватимете в Христове ім'я, покаєтесь, **Гел.** 14:13. Той, хто вірує в Христа, вірує також і в Батька, **3 Неф.** 11:35. Ніколи людина не вірувала так у Господа, як Яредів брат, **Егер** 3:15. Усе, що переконую вірувати в Христа, послано силою Христовою, **Морон.** 7:16–17. Тим, хто вірує Господнім словам, буде дано прояв Духа, **УЗ** 5:16. Ті, хто вірує в Господнє ім'я, стануть синами Божими, **УЗ** 11:30 (Іван 1:12). Декому дано вірувати у слова інших, **УЗ** 46:14. Ознаки супроводжують віруючих, **УЗ** 58:64 (**УЗ** 63:7–12). Ті, хто вірує, кається і охрищується, отримають Святого Духа, **Мойс.** 6:52.

ВІФАНІЯ

Село, в якому Ісус Христос прожив останній тиждень Свого смертного життя (**Мт.** 21:17; **Мр.** 11:11). Розташована на південно-східному схилі Оливної гори, Віфанія була домівкою Лазаря, Марії та Марти (Іван 11:1–46; 12:1).

ВІФЛЕЕМ

Маленьке місто, розташоване у восьми кілометрах на південь від Єрусалима. У перекладі з гебрейської, Віфлеєм означає “дім хліба”; він також має назву Єфрат, що означає “плідний”. У Віфлеємі народився Ісус Христос (**Мих.** 5:1; **Мт.** 2:1–8). У Віфлеємі похована Рахіль (**Бут.** 35:19; 48:7).

Рут і Боаз жили у Віфлеємі, **Рут** 1:22. Самуїл помазав у Віфлеємі Давида, **1 Сам.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Ірод побив у Віфлеємі дітей, **Мт.** 2:16.

ВІЧНЕ ЖИТТЯ. Див. також

Вінець; Життя; Піднесення;
Спокута, Спокутувати;
Целестіальна слава

Жити разом із своєю сім'єю у Божій присутності (**УЗ** 132:19–20, 24, 55). Вічне життя—це найбільший Божий дар людині.

Ти маєш слова життя вічного, **Іван** 6:68. Це є життя вічне, що вони можуть пізнати Тебе, єдиного істинного Бога та Ісуса Христа, **Іван** 17:3 (УЗ 132:24). Борися доброю боротьбою віри, ухопися за вічне життя, **1 Тим.** 6:12. Люди вільні вибрати свободу й вічне життя, **2 Неф.** 2:27 (Гел. 14:31). Мати духовні помисли—це життя вічне, **2 Неф.** 9:39. Тоді ви стаєте на вузький шлях, що веде до вічного життя, **2 Неф.** 31:17–20. Вірити в Христа та витерпіти до кінця—це вічне життя, **2 Неф.** 33:4 (3 Неф. 15:9). Багатий той, хто має вічне життя, **УЗ** 6:7 (УЗ 11:7). Вічне життя—це найбільший з усіх дарів Божих, **УЗ** 14:7 (Рим. 6:23). Праведні матимуть мир у цьому світі й вічне життя у світі майбутньому, **УЗ** 59:23. Ті, хто витерплять до кінця, матимуть вінець вічного життя, **УЗ** 66:12 (УЗ 75:5). Усі, хто вмер без євангелії, але сприйняв би її, якби дожив до неї, є спадкоємцями цеслестіального царства, **УЗ** 137:7–9. Божі робота й слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39. Бог дає вічне життя послужним, **Мойс.** 5:11.

ВІЧНИЙ БАТЬКО. *Див.* Батько на Небесах; Бог, Божество

ВІЧНИЙ ЗАВІТ. *Див.* Завіт; Новий і Вічний Завіт

ВЛАДА. *Див. також* Повноваження; Священство

Мати владу над кимось або чимось означає бути спроможним контролювати когось або щось чи наказувати комусь або чомусь. У Писаннях влада часто пов'язана з владою Бога або владою небес. Нерідко вона тісно пов'язана з повноваженням священства, яке є дозволом або правом чинити для Бога.

Уся влада дана Мені в небесах і на землі, **Мт.** 28:18. Вони дивувалися Його вченню, бо Його слово було владне, **Лк.** 4:32. Немає влади, як не від Бога, **Рим.** 13:1. Вони вчили з

силою і владою від Бога, **Ал.** 17:2–3. Нефій священнослужив з силою і великою владою, **3 Неф.** 7:15–20 (3 Неф. 11:19–22).

ВОГОНЬ. *Див. також* Земля—Очищення землі; Пекло; Святий Дух; Хрищення, Христити

Символ очищення й освячення. Вогонь може також використовуватися як символ Божої присутності.

Твій Бог—вогонь, що знищує, **Повтор.** 4:24. Господь робить слуг Своїх вогнем полум'ямим, **Пс.** 104:4. Господь Саваот відвідає їх полум'ям вогню пожираючого, **Ісаїя** 29:6 (2 Неф. 27:2). Господь прийде з вогнем, **Ісаїя** 66:15. Він немовби вогонь плавильниковий, **Мал.** 3:2 (3 Неф. 24:2; УЗ 128:24). Він христитиме вас Святим Духом і вогнем, **Мт.** 3:11 (Лк. 3:16). Праведних буде збережено вогнем. **1 Неф.** 22:17. Злочестивих буде знищено вогнем, **2 Неф.** 30:10. Нефій пояснив, як ми отримуємо хрищення вогнем і Святим Духом, **2 Неф.** 31:13–14 (3 Неф. 9:20; 12:1; 19:13; Етер 12:14; УЗ 33:11). Проголошуй відпущення гріхів через хрищення і через вогонь, **УЗ** 19:31. Велику й мерзотну церкву буде зруйновано пожираючим вогнем, **УЗ** 29:21. Земля перейде як вогнем, **УЗ** 43:32. Присутність Господня буде як вогонь, що розтоплює, **УЗ** 133:41. Адама було охрищено вогнем і Духом Святим, **Мойс.** 6:66.

ВОЗНЕСІННЯ. *Див. також* Друге пришествя Ісуса Христа; Ісус Христос

Залишення Спасителем землі на сороковий день після Свого воскресіння. Вознесіння відбулося на схилах Оливної гори у присутності учнів (Мр. 16:19; Лк. 24:51). Під час цієї події два ангели з неба свідчили, що в майбутньому Господь повернеться “таким самим чином” (Дії 1:9–12).

ВОРОГ. Див. Диявол

ВОРОЖНЕЧА. Див. також

Заздрити, Заздрість; Любов;
Помста

У Писаннях—антагонізм, ворожість, ненависть.

Я покладаю ворожнечу між тобою й жінкою, **Бут.** 3:15 (Мойс. 4:21). Плотський розум—це ворожнеча проти Бога, **Рим.** 8:7. Дружба із світом—то ворожнеча з Богом, **Як.** 4:4. У той день зникне ворожнеча від лица Мого, **УЗ** 101:26.

ВОСКРЕСІННЯ. Див. також

Безсмертя, Безсмертний; Дух;
Ісус Христос; Смерть, фізична;
Спокута, Спокутувати; Тіло

Відбувається після смерті і є возз'єднанням духовного тіла з фізичним тілом з плоті й кісток. Після воскресіння дух і тіло вже ніколи не будуть розділені, і людина стане безсмертною. Кожну людину, народжену на землі, буде воскресено завдяки перемозі Ісуса Христа над смертю (1 Кор. 15:20–22).

Ісус Христос був першою людиною на цій землі, яка воскресла (Дії 26:23; Кол. 1:18; Об. 1:5). Новий Завіт багатий на докази, що Ісус воскрес у фізичному тілі: Його гробниця була порожньою, Він їв рибу й мед, Він мав тіло з плоті й кісток, люди торкалися Його, ангели сказали, що Він воскрес (Мр. 16:1–6; Лк. 24:1–12, 36–43; Іван 20:1–18). Одрокровення останніх днів підтверджують реальність воскресіння Христа і воскресіння всього людства (Ал. 11:40–45; 40; 3 Неф. 11:1–17; УЗ 76; Мойс. 7:62).

Усіх людей не буде воскресено ані в однакову славу (1 Кор. 15:39–42; УЗ 76:89–98), ані одночасно (1 Кор. 15:22–23; Ал. 40:8; УЗ 76:64–65, 85). Багато святих воскресло після Христового воскресіння (Мт. 27:52). Праведники воскреснуть раніше злочестивих і підіймуться у першому воскресінні (1 Сол. 4:16); грішники,

які не розкаються, підіймуться в останньому воскресінні (Об. 20:5–13; УЗ 76:85).

Хоч це тіло буде знищено, у плоті я знову побачу Бога, **Йов** 19:26 (Мойс. 5:10). Я відкрию ваші могили і зроблю так, що ви підніметеся, **Єз.** 37:12. Могили було відкрито, й тіла багатьох постали, **Мт.** 27:52–53 (3 Неф. 23:9). Господь воскрес, **Лк.** 24:34. Дух не має плоті й кісток, як ви бачите у Мене, **Лк.** 24:39. Я є воскресіння і життя, **Іван** 11:25. Дванадцять апостолів навчали, що Ісус воскрес, **Дії** 1:21–22 (Дії 2:32; 3:15; 4:33). У Христі всі оживуть, **1 Кор.** 15:1–22. Ті, хто помер у Христі, воскреснуть першими, **1 Сол.** 4:16. Благословенний і святий той, хто має долю у першому воскресінні, **Об.** 20:6. Христос віддав Своє життя і знову повернув його, щоб принести воскресіння мертвим, **2 Неф.** 2:8 (Мос. 13:35; 15:20; Ал. 33:22; 40:3; Гел. 14:15). Без воскресіння ми були б підвладні Сатані, **2 Неф.** 9:6–9. Воскресіння прийде до всіх людей, **2 Неф.** 9:22. Авінадій навчав про перше воскресіння, **Мос.** 15:21–26. Злочестиві залишаються так, немовби не було спокутування, лише пута смерті було розірвано, **Ал.** 11:41–45. Алма пояснив стан душ між смертю і воскресінням, **Ал.** 40:6, 11–24. З прищестям Господнім воскреснуть ті, хто вмер у Христі, **УЗ** 29:13 (УЗ 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Плачте особливо за тих, хто не має надії на прославлене воскресіння, **УЗ** 42:45. Ті, хто не знав закону, матимуть долю в цьому першому воскресінні, **УЗ** 45:54. Вони воскреснуть з мертвих і вже не вмруть, **УЗ** 63:49. Воскресіння з мертвих—це викуплення душі, **УЗ** 88:14–16. Дух і елемент, нерозривно зв'язані, одержують повноту радості, **УЗ** 93:33. Ангел, який є воскреслою істотою, має тіло з плоті й кісток, **УЗ** 129:1. Яких би знавь ми не набули в цьому житті, вони постануть з нами у воскресінні, **УЗ** 130:18–19.

ВСЕМОГУТНІЙ. *Див. також* Бог, Божество

Божа властивість, яка означає наявність повноти сили (Бут. 18:14; Ал. 26:35; УЗ 19:1–3).

ВСЕМУДРИЙ. *Див. також* Бог, Божество

Божа властивість, яка означає наявність повноти знання (Мт. 6:8; 2 Неф. 2:24).

ВСЕПРИСУТНІЙ. *Див. також* Бог, Божество

Божа властивість бути присутнім скрізь через Свого Духа (Пс. 139:7–12; УЗ 88:7–13, 41).

ВТРАЧЕНІ КНИГИ ПИСАНЬ.

Див. Писання—Втрачені Писання

ВУДРАФФ, УІЛФОРД. *Див. також* Маніфест; Офіційна декларація—1

Четвертий Президент Церкви від того часу, як пророк Джозеф Сміт відновив євангелію. Народився у 1807 р. Помер у 1898 р.

Був покликаний на посаду в Раді Дванадцятьох, УЗ 118:6. Був серед вибраних духів, яких було прибережено, щоб вони народилися в повноті часів, УЗ 138:53. Одержав одкровення припинити практику багатожонства в Церкві, УЗ ОД—1.

ВУХО. *Див. також* Слухати

У Писаннях часто використовується як символ персональної здатності слухати й розуміти Божі речі.

Мають вуха, та не чуять, Пс. 115:6. Господь збуджує вуха мені, Ісаїя 50:4–5 (2 Неф. 7:4–5). Хто має вуха, нехай слухає! Мт. 11:15. Їхні вуха недочувають, Мт. 13:15 (Мойс. 6:27). Того око не бачило, ані вуха не чуло, що Бог приготував для тих, хто любить Його, 1 Кор. 2:9 (УЗ 76:10). Диявол шепоче їм на вуха, 2 Неф. 28:22. Відкрийте вуха ваші,

щоб ви могли почути, Мос. 2:9 (3 Неф. 11:5). Мене кликали багато разів, але я не хотів слухати, Ал. 10:6. Прихили вуха до Моїх слів, Ал. 36:1 (Ал. 38:1; УЗ 58:1). Не знайдеться вуха, що не почує, УЗ 1:2. Вуха відкриваються через смирення й молитву, УЗ 136:32.

В'ЯЗНИЦЯ ЛІБЕРТІ, МІССУРІ (США). *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

Маленька в'язниця, до якої на період з листопада 1838 р. до квітня 1839 р. було несправедливо кинуто пророка Джозефа Сміта та інших. Перебуваючи у цих тяжких умовах, Джозеф отримав певні одкровення, пророкував і за натхненням написав важливого листа до святих, уривки з якого вміщено у 121–123 розділах Учення і Завітів.

ГАВРИЇЛ. *Див. також* Ангели; Марія, мати Ісусова; Ной, біблійний патріарх

Ангел, якого посилали до Даниїла (Дан. 8:16; 9:21), до Захарія (Лк. 1:11–19; УЗ 27:7), до Марії (Лк. 1:26–38) та інших (УЗ 128:21). Пророк Джозеф Сміт зазначав, що Гавриїл—це старозавітний пророк Ной.

ГАГОТ

У Книзі Мормона—Нефійський суднобудівник (Ал. 63:5–7).

ГАЙД, ОРСОН

Член першого Кворуму Дванадцятьох Апостолів, скликаного в цьому розподілі (УЗ 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Ним було виконано для Церкви багато місій, у тому числі освячення в 1841 р. Святої Землі для повернення туди Юдейського народу.

ГАЛАТИ, ПОСЛАННЯ ДО НИХ.

Див. також Павло; Павлові послання

Книга Нового Завіту. Була написана

як лист до святих, що жили в Галатії. Тема цього листа полягає в тому, що істинну свободу можна відшукати, лише живучи за євангелією Ісуса Христа. Сприйняття святими вчення християн-юдеїв, які наполягали на дотриманні Мойсеевого закону, призвело б до обмеження або знищення свободи, яку вони знайшли в Христі. У цьому листі Павло підтверджує свій апостольський чин, пояснює вчення праведності через віру, а також підтверджує важливість духовної релігії.

У розділах 1-му та 2-му Павло висловлює жаль, дізнавшись про відступництво серед галатів, і пояснює своє положення серед апостолів. Розділи 3-й і 4-й присвячено обговоренню вчень про віру й труди. У розділи 5-й і 6-й вміщено проповідь стосовно практичних результатів учення віри.

ГАЛІЛЕЯ

У давні й нові часи найпівнічніший район Ізраїля на захід від ріки Йордан і Галілейського моря. Галілея простягалася приблизно на дев'яносто сім кілометрів у довжину та сорок вісім кілометрів у ширину. У старі часи це були одні з найкращих земель; там також знаходилися міста, де найбільше вирувало життя в Ізраїлі. Через Галілею проходили важливі биті шляхи до Дамаска, Єгипту та східного Ізраїлю. Чудовий клімат і родючий ґрунт давали багаті врожаї олив, пшениці, ячменю й винограду. Рибний промысел у Галілейському морі забезпечував широку зовнішню торгівлю та був значним джерелом достатку. Спаситель прожив більшу частину Свого життя в Галілеї.

Велике світло встане в Галілеї, **Ісаїя** 9:1-3 (2 Неф. 19:1-3). Ісус обійшов усю Галілею, проповідуючи, навчаючи і зціляючи, **Мт.** 4:23. Після воскресіння Ісус явився в Галілеї,

Мр. 14:28 (Іван 21:1–14). Слава Ісуса ва розійшлася по Галілеї, **Лк.** 4:14. Ісус почав творити чудеса у Кані Галілейській, **Іван** 2:11.

Море Галілейське: Галілейське море знаходиться у північному Ізраїлі. Воно також має назву Кіннеретського моря у Старому Завіті і Генісаретського, або Тіверіядського, озера у Новому Завіті. Ісус виголосив там кілька проповідей (**Мт.** 13:2). Море має грушовидну форму, довжиною 20 кілометрів і 12 кілометрів упоперек у найширшому місці. Воно лежить на 207 метрів нижче рівня моря, і через це біля нього часто накопичується гаряче повітря. Холодне повітря сходить з гір і, зустрічаючись з гарячими випарами на поверхні води, часто викликає несподівані шторми (**Лк.** 8:22–24).

ГАМАЛІІЛ. *Див. також* Фарисей

У Новому Завіті—знаний фарисей, який, добре розуміючись на юдейському законі, навчав його. Апостол Павло був одним з його учнів (**Дії** 22:3). Мав великий вплив на синагедрион (**Дії** 5:34–40).

ГАРРИС, МАРТІН. *Див. також*

Свідки Книги Мормона

Один з трьох свідків божественного походження та істинності Книги Мормона. Він надавав фінансову допомогу Джозефу Сміту і Церкві. Господь попросив Мартіна Гарріса продати своє майно і дати кошти на публікацію Книги Мормона (**УЗ** 19:26–27, 34–35); бути зразком для Церкви (**УЗ** 58:35) і допомогти покрити витрати на місіонерське служіння (**УЗ** 104:26).

Мартіна Гарріса було відлучено від Церкви, але пізніше його членство було відновлено повністю. До кінця життя він свідчив, що бачив ангела Моронія і золоті пластини, з яких Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона.

ГАСЛО ВОЛІ. *Див. також*
Мороній, полководець

У Книзі Мормона—прапор, що його підняв Мороній, головний командувач нефійських військ. Мороній зробив прапор, щоб надихнути Нефійський народ на захист своєї релігії, свободи, миру і сімей.

Мороній зробив гасло волі зі свого одягу, Ал. 46:12–13. Ті, хто став під це гасло, увійшли в завіт, Ал. 46:20–22. Мороній наказав, щоб це гасло було піднято на кожній башті, Ал. 46:36 (Ал. 51:20).

ГЕБРЕЙСЬКА МОВА. *Див. також*
Ізраїль

Семітська мова, якою розмовляли діти Ізраїля.

Гебрейська мова була розмовною мовою Ізраїльтян, допоки вони не повернулися з вавилонського полону. На той час мовою щоденного спілкування стала арамійська. В Ісусові часи гебрейська була мовою вчених, мовою закону та релігійної літератури.

ГЕДЕОН (КНИГА МОРМОНА)

Відданий Богові Нефійський провідник.

Був сильною людиною і ворогом царя Ноя, Мос. 19:4–8. Радився з царем Лімгієм, Мос. 20:17–22. Запропонував план втечі з ламанійського полону, Мос. 22:3–9. Був убитий Негором, Ал. 1:8–10.

ГЕДЕОН (СТАРИЙ ЗАВІТ)

Провідник, який визволив Ізраїль з-під мідянітян (Суд. 6:11–40; 7–8).

ГЕЛАМАН, ЙОГО СИНИ. *Див.*
також Анті-Нефій-Легії;
Геламан, син Алмин

У Книзі Мормона, сини навернених Ламанійців, відомих як Аммонійці; стали воїнами під Геламановим проводом (Ал. 53:16–22).

Геламан вважав їх гідними називати-ся його синами, Ал. 56:10. Їхні матері

навчили їх не мати сумнівів у здатності Господа зберегти їх, Ал. 56:47. Вони завдали поразки Ламанійцям і були збережені через їхню віру, так що нікого з них не було вбито, Ал. 56:52–54, 56; 57:26.

ГЕЛАМАН, СИН АЛМИН. *Див.*
також Алма, син Алмин;
Анті-Нефій-Легії; Геламан,
його сини

У Книзі Мормона—старший син Алми, сина Алминого (Ал. 31:7). Геламан був пророком і полководцем.

Алма довірив своєму синові Геламану літописи свого народу і пластини Яредійців, Ал. 37:1–2, 21. Алма заповідав Геламанові продовжити записувати історію свого народу, Ал. 45–62. Геламан відновив Церкву, Ал. 45:22–23. Дві тисячі юних воїнів Аммонійців схотіли, щоб Геламан був їхнім вождем, Ал. 53:19, 22. Геламан і його юні Аммонійці билися з Ламанійцями і були збережені через віру, Ал. 57:19–27.

ГЕЛАМАН, СИН ГЕЛАМАНІВ

У Книзі Мормона—пророк і хоронитель літописів, який навчав Нефійський народ. Онук Алми молодшого і батько того Нефія, якому було дано силу над усіма стихіями (Гел. 5–10). Він і його син Нефій написали Книгу Геламана.

Книга Геламана: У розділах 1–2 описано час великих політичних зворушень. У розділах 3–4 записано, як Геламан і Моронійга—головний полководець Нефійського війська, спромоглися врешті добитися тимчасового примирення. Однак всупереч цим праведним провідникам злочестя народу зростало. У розділах 5–6 ідеться про те, що Нефій відмовляється від посади судді, подібно до свого діда Алми, щоб навчати народ. На якийсь час люди покаялися. Однак у 6–12 розділах уже читаємо, що Нефійський народ став злочестивим. У заключні

розділи, 13–16, вміщено надзвичайно важливий опис того, як пророк на ім'я Самуїл Ламанієць передрік народження і розп'яття Спасителя, а також ознаки, які позначають ці події.

ГЕЛАМАН, СИН ЦАРЯ

ВЕНІЯМИНА. *Див. також* Веніямин, батько Мосіїн

У Книзі Мормона—один з трьох синів царя Веніямина (Мос. 1:2–8).

ГЕНЕАЛОГІЯ. *Див. також* Книга спомину; Обряди—Вікарні обряди; Сім'я; Спасіння; Спасіння мертвих; Хрищення, Христити—Хрищення за мертвих

Запис, який простежує лінію потомства в сім'ї. Генеалогічні записи у Писаннях були дуже важливі, коли чини священства або певні благословення існували в межах окремої сім'ї (Бут. 5; 10; 25; 46; 1 Хр. 1–9; Ездра 2:61–62; Неем. 7:63–64; Мт. 1:1–17; Лк. 3:23–38; 1 Неф. 3:1–4; 5:14–19; Яр. 1:1–2). Сьогодні члени відновленої Церкви так само простежують лінії походження своїх сімей, частково для того, щоб належним чином визначити померлих родичів, аби виконати для них обряди спасіння. Ці обряди дійсні для тих померлих, які сприймуть євангелію Ісуса Христа в духовному світі (УЗ 127, 128).

ГЕНЕРАЛЬНІ АВТОРИТЕТИ.

Див. Апостол; Верховний єпископ; Перше Президентство; Сімдесятник

ГЕФСИМАНІЯ.

Див. також Оливна гора; Спокута, Спокутувати

Сад, про який іде мова в Новому Завіті. Розташований біля Оливної гори. У перекладі з араміської слово Гефсиманія означає “оливна давильня”. Ісус прийшов до цього

саду тієї ночі, коли Юда зрадив Його. У Гефсиманії Він молився і страждав за гріхи людства (Мт. 26:36, 39; Мр. 14:32; Іван 18:1; Ал. 21:9; УЗ 19:15–19).

ГІМН. *Див. також* Музика; Співати

Пісня подяки Богові.

Дванадцять апостолів співали гімн перед тим, як Господь пішов до Гефсиманії, Мт. 26:30. Господь покликав Емму Сміт зробити підбірку священних гімнів, УЗ 25:11. Пісня праведників—молитва для Мене, і відповіддю на неї буде благословення на їхні голови, УЗ 25:12. Дякуйте Господу співом і музикою, УЗ 136:28.

ГІМНІЙ. *Див. також* Мосія, його сини; Мосія, син Веніяминів

У Книзі Мормона—син царя Мосії. Гімній зі своїми братами пішов проповідувати до Ламанійців (Мос. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ГІРЧИЧНЕ ЗЕРНО

Зерно гірчичної рослини. Хоч це зерно є дуже маленьким, з нього виростає дуже висока рослина. Ісус порівнював Царство Небесне з гірчичним зерном (Мт. 13:31).

Якби ви мали віру з гірчичне зерно, то могли б гори пересувати, Мт. 17:20.

ГНІВ. *Див. також* Любов; Ненавидіти, Ненависть

Гнів є виявом роздратування. Господь застеріг Своїх святих, щоб ті стримували свій гнів (Мт. 5:22). Ані батькам, ані дітям не слід ображати одне одного в сім'ї. У Писаннях образ вогню часто вживають для описання гніву (2 Неф. 15:25; УЗ 1:13).

І сильно розгнівався Каїн, і обличчя його похилилось, Бут. 4:5. Лагідна відповідь гнів відвертає, Пр. 15:1.

Гнівлива людина роздражнює сварку, терпелива ж у гніві успокоює заколот, **Пр.** 15:18 (Пр. 14:29). Ради ймення Свого Я спиняю Свій гнів, **Ісая** 48:9. Я простягав Свої руки до народу, що прогнівляє Мене постійно, **Ісая** 65:2–3. Коли вдарить тебе хто в праву щоку, підстав йому й другу, **Мт.** 5:39. Батьки, не дратуйте своїх дітей, **Еф.** 6:4. Через те, що я сказав вам правду, ви гніваєтесь на мене, **Ал.** 8:29. Не запалено Його гнів проти жодного, крім тих, хто не визнає Його руку в усьому, **УЗ** 59:21. Я, Господь, гніваюся на злочестивих, **УЗ** 63:32.

ГОЛГОФА. *Див. також* Ісус Христос; Розп'яття

Голгофа в перекладі з арамейської означає “череп”. Так називалося місце, на якому було розп'ято Христа (Мт. 27:33; Мр. 15:22; Іван 19:17). Латинська назва цього місця—Calvary (череповище) (Лк. 23:33).

ГОЛОВНІ ТРУДИ. *Див.* Канон

ГОЛОС. *Див. також* Одрокрення

У Писаннях деколи вживається в значенні звукового послання, яке промовляє Господь або Його вісники. Голос Духа може також беззвучно спілкуватися з серцем і розумом.

Адам і Єва почули голос Господа Бога, **Бут.** 3:8 (Мойс. 4:14). Господь розмовляв з Іллею спокійним, лагідним голосом, **1 Цар.** 19:11–13. Праведники йдуть за голосом Доброго Пастиря, **Іван** 10:1–16. Кожний, хто від істини, чує Мій голос, **Іван** 18:37. Я послухався голосу Духа, **1 Неф.** 4:6–18. Голос прийшов до мене, кажучи: Енош, твої гріхи прощені, **Ен.** 1:5. Це був тихий голос цілковитої лагідності і проникав до самої душі, **Гел.** 5:29–33 (3 Неф. 11:3–7). Чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг—все одно, **УЗ** 1:38. Те, що вони говори-

тимуть, спонукувані Святим Духом, буде голосом Господа **УЗ** 68:2–4. Кожна душа, яка слухається Мого голосу, бачитиме Моє лице і знатиме, що Я є, **УЗ** 93:1.

ГОЛОСУВАННЯ. *Див.* Загальна згода

ГОЛУБ, ОЗНАКА ГОЛУБА. *Див. також* Святий Дух

Заздалегідь приготовлена ознака, через яку Іван Христитель упізнав Месію (Іван 1:32–34). Джозеф Сміт навчав, що ознаку голуба було встановлено ще до сотворіння цього світу, щоб свідчити про Святого Духа, тому диявол не може з'явитися в ознаці голуба.

Дух Божий зійшов як голуб, **Мт.** 3:16. Після того як Ісуса було охрищено, Святий Дух зійшов у вигляді голуба, **1 Неф.** 11:27. Я, Іван, свідчу, і ось, небеса були відкритими, і Святий Дух сходить на Нього у вигляді голуба, **УЗ** 93:15.

ГОМОРРА. *Див. також* Содом

ГОМОСЕКСУАЛІЗМ. *Див. також* Перелюб; Хтивий, Хтивість

Сексуальні стосунки між особами однієї статі. Бог заборонив сексуальні стосунки такого роду.

Виведи їх до нас—щоб нам їх пізнати, **Бут.** 19:1–11 (Мойс. 5:51–53). Не лягай з чоловіком; це мерзота, **Лев.** 18:22 (Лев. 20:13). Блудодія не буде з синів Ізраїлевих, **Повтор.** 23:18. Вони виявляють свій гріх, як Содом, не ховаючись, **Ісая** 3:9 (2 Неф. 13:9). Чоловіки розпалилися у хтивості своїй один на другого, **Рим.** 1:27. Ті, хто безчестить себе з чоловіками, не успадкують Царства Божого, **1 Кор.** 6:9–10. Закон створено не для праведника, а для тих, хто поганить себе з чоловіками, **1 Тим.** 1:9–10. Тих, хто шукає іншої плоті, покарано, як приклад, вогнем вічним, **Юд.** 1:7.

ГОРА ОЛИВ. *Див.* Оливна гора

ГОРДИНЯ. *Див. також* Багатства; Гроші; Марний, Марнота; Скромний, Скромність, Смирненість; Суетність

Нестача або відсутність смиренності й здатності сприймати повчання. Гордина протиставляє людей один одному і Богу. Гордовита людина підносить себе над оточенням і живе за власними бажаннями, а не за Божою волею. Типовими рисами гордовитої людини є також чванливість, заздрість, твердосердя і пиха.

Стережися, щоб ти не забув Господа, щоб не заносилося серце твоє, **Повтор.** 8:11–14. Гордовитих і зухвалих ненавиджу Я, **Пр.** 8:13 (Пр. 6:16–17). Гордовитість передую знищенню, **Пр.** 16:18. День Господній паде на гордовитих, **Ісая** 2:11–12 (2 Неф. 12:11–12). Гордість серця твого обманула тебе, **Овд.** 1:3. Усі гордовиті стануть стернею, **Мал.** 4:1 (1 Неф. 22:15; 3 Неф. 25:1; УЗ 29:9). Того, хто заноситься, буде принижено, **Мт.** 23:12 (УЗ 101:42). Бог противиться гордовитим, **1 Пет.** 5:5. Велика й простора будівля була гординею світу, **1 Неф.** 11:36 (1 Неф. 12:18). Коли вони освічені, вони думають, що вони мудрі, **2 Неф.** 9:28–29. Ви занеслися в гордощах своїх сердець, **Кн. Як.** 2:13, 16 (Ал. 4:8–12). Чи ви позбавлені гордовитості? **Ал.** 5:28. Надзвичайно велика гордість увійшла в серця народу, **Гел.** 3:33–36. Як швидко діти людські заносяться в гордощах, **Гел.** 12:4–5. Гордощі цього народу довели його до знищення, **Морон.** 8:27. Стережіться гордовитості, щоб ви не стали як Нефійці, **УЗ** 38:39. Звільніться від усієї вашої гордині й легковажності, **УЗ** 88:121.

ГОСПОДНІЙ ДЕНЬ. *Див.*

Суботний день

ГОСПОДНІЙ ДІМ. *Див.* Храм, Дім Господній.

ГОСПОДНЯ ВЕЧЕРЯ. *Див.* Причастя

ГОСПОДНЯ МОЛИТВА. *Див. також* Молитва

Молитва, проказана Спасителем для Своїх учнів; є зразком для всіх молитов (Мт. 6:9–13; 3 Неф. 13:9–13).

ГОСПОДЬ. *Див. також* Бог, Божество; Ісус Христос

Титул Бога Батька і Спасителя Ісуса Христа, який вживається як знак глибокої поваги й шани. Цей титул визначає Йх як верховних люблячих господарів Своїх створіння.

Нічого нема надто важкого для Господа, **Бут.** 18:14. Господь говорив з Мойсеєм лице в лице, **Вих.** 33:11. Люби Господа Бога свого, **Повтор.** 6:5 (Мт. 22:37; Мр. 12:30). Що до мене й дому мого—ми служитимемо Господу, **Єг.** 24:15. Господь—мій пастир, **Пс.** 23:1. Господь сильний і могутній, могутній у битві, **Пс.** 24:8. Господь Єгова—міць моя, **Ісая** 12:2 (2 Неф. 22:2). Я, Господь, Спаситель твій і Викупитель твій, **Ісая** 60:16. Вклоняйся Господу Богові твоєму, **Мт.** 4:10 (Лк. 4:8). Як багато великого зробив Господь, **Мр.** 5:19. Один Господь—Ісус Христос, **1 Кор.** 8:6. Один Господь, одна віра, одне хрищення, **Еф.** 4:5. Сам Господь зійде з неба, **1 Сол.** 4:16. Я піду і зроблю те, що заповідав Господь, **1 Неф.** 3:7. З праведністю буде Господь судити бідних, **2 Неф.** 30:9. Господь Бог, Бог Авраама, визволив Ізраїльтян з неволі, **Ал.** 29:11. Ніщо не може спасти людей, крім покаяння й віри в Господа, **Гел.** 13:6 (Мосія 3:12). Слухай слова Ісуса Христа, Господа твого, **УЗ** 15:1. Завжди шукайте лица Господнього, **УЗ** 101:38. Господь буде червоним у Своєму вбранні під час Другого пришествя, **УЗ** 133:48 (Ісая 63:1–4). Авраам розмовляв з Господом лице в лице, **Авр.** 3:11. Ми віримо, що першим принципом евангелії є віра в Господа Ісуса Христа, **УВ** 1:4.

ГОСПОДЬ САВАОТ (ГОСПОДЬ ВОЇНСТВ). *Див. також* Ісус Христос

Одне з імен Ісуса Христа. Він царює над небесними й земними духами і веде праведних проти зла (УЗ 29:9; 121:23).

Господь Саваот є царем слави, **Пс.** 24:10. Бог Ізраїля—Господь Саваот, **1 Неф.** 20:2. Мій Дух не завжди буде перемагатися в лодині, каже Господь Саваот, **УЗ** 1:33.

ГРІХ. *Див. також* Безбожні; Бруд, Бруднота; Бунт; Злочестиві, Злочестивість; Мерзотне, Мерзота; Неправедні, Неправедність; Скривдити

Свідомий непослух Божим заповідям.

Той, хто покриває свої гріхи, не буде мати успіху, **Пр.** 28:13. Якщо гріхи ваші будуть як червоне, то вони білими стануть, як сніг, **Ісаїя** 1:18. Грішники загинуть, а праведники будуть спасенні, **Єз.** 18. Агнець Божий бере на Себе гріхи світу, **Іван** 1:29. Охристіся і обмиј гріхи свої, **Дії** 22:16. Плата за гріх—смерть, **Рим.** 6:23. Хто знає добро і не робить, на тому гріх, **Як.** 4:17. Зроби так, аби я тремтів, побачивши гріх, **2 Неф.** 4:31. Горе всім тим, хто помер у своїх гріхах, **2 Неф.** 9:38. Вони не могли дивитися на гріх інакше, як з огидою, **Ал.** 13:12. Не думай, що тебе буде відновлено з гріха до щастя, **Ал.** 41:9–10. Господь не може дивитися на гріх з найменшою мірою допущення, **Ал.** 45:16 (УЗ 1:31). Малі діти не здатні вчинити гріх, **Морон.** 8:8. Людина мусить сповідатися і залишити свої гріхи, щоб покаятися, **УЗ** 58:42–43. Більший гріх залишається на тому, хто не вибачає, **УЗ** 64:9. Той, хто грішить проти більшого світла, підлягає більшому осуду, **УЗ** 82:3. До тієї душі, що грішить, минулі гріхи повернуть, **УЗ** 82:7. Коли ми починаємо

покривати свої гріхи, небеса віддаляються, **УЗ** 121:37.

ГРОШІ. *Див. також* Багатства; Десятина, Десятини; Милостиня, Роздача милостині; Суєтність

Монети, банкноти, сертифікати чи щось інше, вживане людьми як платня за товар або послуги. Інколи символізує відданість матеріальним цінностям.

Вас буде викуплено не за гроші, **Ісаїя** 52:3. Дванадцятьом було сказано не брати нічого у подорож: ні торби, ні хліба, ні грошей, **Мр.** 6:8. Петро сказав Симону-ворожбиту, що його гроші загинуть з ним, **Дії** 8:20. Любов до грошей—корінь усього зла, **1 Тим.** 6:10. Не витрачайте гроші на те, що не має цінності, **2 Неф.** 9:50–51 (Ісаїя 55:1–2; 2 Неф. 26:25–27). Якщо він працюватиме заради грошей, він загине, **2 Неф.** 26:31. Шукайте спершу не багатства, а царства Божого, **Кн. Як.** 2:18–19. Церкви казатимуть, що за гроші вам буде прощено гріхи, **Морм.** 8:32, 37. Той, хто дає свої гроші на справу Сіону, ні в якому разі не втратить своєї нагороди, **УЗ** 84:89–90.

ГАД, ПРОВИДЕЦЬ. *Див. також* Писання—Втрачені Писання

Старозавітний пророк. Вірний Давидів друг і порадник (1 Сам. 22:5; 2 Сам. 24:11–19). Він написав книгу діянь Давидових—писання, яке потім було втрачено (1 Хр. 29:29).

ГАД, СИН ЯКОВІВ. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті, син Якова і Зілпи (Бут. 30:10–11). Його потомки стали коліном Ізраїлевим.

Коліно Гада: Опис того, як Яків благословив свого сина Гада, вміщено в Бутті 49:19. Мойсееве благословення коліну Гада описано у Повторенні Закону 33:20–21. Відповідно до цих благословень, Гадові потомки мали

бути войовничим народом. Землі, виділені для них у Ханаані, були розташовані на схід від Йордану і були гарними, щедро напоєними водою пасовищами.

ГАДІАНТОНОВІ РОЗБІЙНИКИ.

Див. також Таємні змови

У Книзі Мормона—банда розбійників, заснована злочестивим Нефійцем на ім'я Гадіантон. Їхня організація спиралася на таємність і сатанинські клятви.

Через Гадіантона було знищено Нефійський народ, **Гел.** 2:12–13. Диявол передав Гадіантону таємні клятви та завіти, **Гел.** 6:16–32. Таємні змови призвели до знищення Яредійського народу, **Етер** 8:15–26.

ГОГ. *Див. також* Друге пришествя

Ісуса Христа; Магог

Цар Магогу. Єзекіїль пророкував, що Гог загарбає Ізраїль у часи Другого пришествя Господнього (Єз. 38—39). Ще одна битва, названа битвою Гога й Магога, відбудеться в кінці Тисячоліття (Об. 20:7–9; УЗ 88:111–116).

ГОЛІЯТ. *Див. також* Давид

У Старому Завіті, филистимський велетень, який кинув виклик Ізраїльському війську. Давид прийняв його виклик і з Господньою поміччю вбив його (1 Сам. 17).

ДАВИД. *Див. також* Вірсавія;

Псалом

У Старому Завіті—цар давнього Ізраїля.

Давид був сином Єссея, який походив з Юдиного коліна. Він був хоробрим юнаком: убив лева, ведмеда і филистимського велетня Голіята (1 Сам. 17). Давида було вибрано й помазано в царі над Ізраїлем. Будучи вже дорослим, він, подібно до Саула, вчинив тяжкі злочини, але, на відміну від Саула, був здатний розкаятися. Тому він зміг знайти прощення за свої гріхи,

за винятком убивства Урії (УЗ 132:39). Його життя можна поділити на чотири частини: (1) у Віфлеємі, де він був пастухом (1 Сам. 16–17); (2) при дворі царя Саула (1 Сам. 18–19:18); (3) життя біженця (1 Сам. 19:18–2 Сам. 1:27); (4) царювання над Юдеею в Хевроні (2 Сам. 2–4), а пізніше царювання над усім Ізраїлем (2 Сам. 5–1 Цар. 2:11).

Останні двадцять років Давидового життя після того як він вчинив гріх перелобу з Вірсавією, було зіпсовано багатьма невдачами. У цілому народ під його владою процвітав, але сам Давид страждав від наслідків своїх гріхів. У його сім'ї постійно панувала ворожнеча, яка переросла у випадку з Авесаломом і Адонією у відкритий бунт. Все це відбулося у сповнення Натанового пророцтва, яке той вирік на Давида за його гріх (2 Сам. 12:7–13).

Але, незважаючи на ці лиха, Давидове царювання було найвидатнішим в Ізраїльській історії, бо (1) він об'єднав коліна в один народ, (2) він здобув незаперечне володіння країною, (3) він заснував уряд на основі істинної релігії, так що Божа воля була законом для Ізраїля. Тому Давидове царювання пізніше було визначено як золота доба і прообраз славнішої доби, коли прийде Месія (Ісаїя 16:5; Єр. 23:5; Єз. 37:24–28).

Приклад Давидового життя показує, що всі люди мусять бути праведними до кінця. Коли він був юнаком, про нього було сказано, що він чоловік “за серцем Господнім” (1 Сам. 13:14); дорослим чоловіком він говорив через Духа і мав багато одкровенень. Однак він сплатив тяжку ціну за свій непослух заповідям Божим (УЗ 132:39).

ДАМАСК

Давнє сирійське місто.

Дамаск стоїть на багатій рівнині на межі пустелі; він має добре водопостачання від річки Барада. Про

нього часто згадують у Писаннях (починаючи з Буття 15:2). Павло був на шляху до Дамаска, коли воскреслий Господь явився йому (Дії 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2 Кор. 11:32–33).

ДАН. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—син Якова і Білги, Рахіліної служниці (Бут. 30:5–6).

Коліно Дана: Див. благословення Якова Данові у Бутті 49:16–18. Див. Мойсееве благословення коліну Дана в Повторенні Закону 33:22. Після заселення Ханаану коліно Дана одержало маленьку, але надзвичайно родючу частину землі (Єг. 19:40–48). Вони пережили багато тяжких часів, захищаючи її від Аморейн (Суд. 1:34) і филистимлян (Суд. 13:1, 25; 18:1). Через це Данійці переселилися на північ филистимської землі (Суд. 18) у місцевість поблизу міста Лаїш, перейменувавши його в Дан. Це місто добре відоме як північна межа филистимської землі, яка простягалася “від Дану аж до Беер-Шеви”.

ДАНИЇЛ

Головний персонаж книги Даниїла в Старому Завіті; пророк Божий і чоловік великої віри.

Нічого не відомо про його батьків, хоч сказано, що він походить з царського роду (Дан. 1:3). Його було приведено полоненим до Вавилону, де він був названий Валтасаром (Дан. 1:6–7). Даниїл разом з трьома іншими полоненими відмовився від царської їжі з релігійних міркувань (Дан. 1:8–16).

Даниїл завоював схильність Навуходоносора і Дарія своєю спроможністю тлумачити сни (Дан. 2; 4). Він також прочитав і розтлумачив напис на стіні (Дан. 5). Вороги змовилися проти нього, і його було кинуте до лев'ячої ями, але Господь зберіг йому життя (Дан. 6).

Книга Даниїла: Книгу поділяють на дві частини: розділи 1–6 є розпові-

дями про Даниїла й трьох його товаришів; розділи 7–12 є пророчими видіннями, які бачив Даниїл. Книга вчить, як важливо бути вірним Богові, й показує, що Господь благословляє вірних.

Головна цінність книги—це тлумачення сну царя Навуходоносора. Уві сні царство Боже в останні дні зображено як камінь, який відірвався від гори. Камінь котитиметься, доки не заповнить усю землю (Дан. 2; див. також УЗ 65:2).

ДАР. *Див. також* Дар Святого Духа; Дари духовні

Бог дає людині багато благословень і дарів.

Духовних дарів багато, **1 Кор.** 12:4–10. Шукайте ревно найкращих дарів, **1 Кор.** 12:31. Кожний досконалий дар—від Бога, **Як.** 1:17. Сила Духа Святого—дар Божий, **1 Неф.** 10:17. Ті, які кажуть, що немає дарів, не знають євангелії Христової, **Морм.** 9:7–8. Кожний добрий дар іде від Христа, **Морон.** 10:8–18. Вічне життя—найбільший серед усіх дарів Божих, **УЗ** 14:7 (1 Неф. 15:36). Дари даються тим, хто любить Господа, **УЗ** 46:8–11. Людині не дано мати кожний дар, **УЗ** 46:11–29.

ДАР СВЯТОГО ДУХА. *Див. також* Бог, Божество; Дар; Дари духовні; Святий Дух

Право кожного гідного охрищеного члена Церкви мати постійний вплив Святого Духа. Після того як людину охрищено в істинній Церкві Ісуса Христа, вона одержує дар Святого Духа через рукопокладання особою, яка має належне повноваження (Дії 8:12–25; Морон. 2:1–3; УЗ 39:23). Про одержання дару Святого Духа часто говорять як про хрищення вогнем (Мт. 3:11; УЗ 19:31).

Людам заповідано покаятися, христитися і одержати дар Святого Духа, **Дії** 2:38. Петро й Іван надавали

дар Святого Духа рукопокладанням, **Дії** 8:14–22. Святий Дух надається рукопокладанням, **Дії** 19:2–6. Відпущення гріхів приходить з вогнем і Святим Духом, **2 Неф.** 31:17. Ми віримо в рукопокладання для надання дару Святого Духа, **УВ** 1:4.

ДАРИ ДУХА. *Див. також* Дар

Особливі духовні благословення, дані Господом достойним особам на користь їм самим, а через них—також іншим людям. Вивчайте описи дарів Духа в Ученні і Завітах 46:11–33; 1 Коринтянам 12:1–12; Мороній 10:8-18.

Шукайте ревно найкращих дарів, **1 Кор.** 12:31 (1 Кор. 14:1). Нефійцям було дано багато дарів Духа, **Ал.** 9:21. Горе тому, хто каже, що Господь більше не діє через дари і силу Святого Духа, **3 Неф.** 29:6. Бог дає дари вірним, **Морм.** 9:7. Дари приходять через Дух Христа, **Морон.** 10:17. Є багато дарів, і кожній людині дано дар через Духа, **УЗ** 46:11. Церковним провідникам дано силу розпізнавати дари Духа, **УЗ** 46:27. Президент Церкви має всі дари Божі, **УЗ** 107:92.

ДАРІЙ. *Див. також* Вавилон

У Старому Завіті—цар Мідіян, який став правити Вавилоном після смерті Валтасара (Дан. 6:1, 10, 26–29; 9:1; 11:1).

ДВНАДЦЯТЬ, КВОРУМ
ДВНАДЦЯТЬОХ. *Див.* Апостол

ДВНАДЦЯТЬ КОЛІН ІЗРАЇЛЕ-ВИХ. *Див. також* Ізраїль—
Дванадцять колін Ізраїля

ДЕВОРА

У Старому Завіті—пророчиця, яка була суддею в Ізраїлі й надихала Барака на боротьбу проти ханаанеян (книга Суддів 4). Пісня Девори й Барака оспівувала визволення Ізраїля з неволі (книга Суддів 5).

ДЕЗЕРЕТ. *Див. також* Яредійці

У Книзі Мормона—яредійське

слово, яке має значення “медова бджола” (Етер 2:3).

ДЕЛЛА. *Див. також*
Филистимляни

У Старому Завіті—филистимлянка, яка обманула та зрадила Самсона (Суд. 16).

ДЕНЬ ГОСПОДНІЙ. *Див.* Друге пришествя Ісуса Христа;
Суботній день; Суд, останній

ДЕРЕВО ЖИТТЯ. *Див. також* Еден

Дерево в Саду Еденському, а також в раю Божому (Бут. 2:9; Об. 2:7). У сні Легія дерево життя символізує любов Божу, яка є найбільшим з усіх Божих дарів (1 Неф. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Херувим і меч полум'яний охороняють путь до дерева життя, **Бут.** 3:24 (Ал. 12:21–23; 42:2–6). Іван бачив дерево життя, і листя його мало цілющу силу для народів, **Об.** 22:2. Легій бачив дерево життя, **1 Неф.** 8:10–35. Нефій бачив дерево, яке бачив його батько, **1 Неф.** 11:8–9. Залізний жезл вів до дерева життя, **1 Неф.** 11:25 (1 Неф. 15:22–24). Жахлива безодня відділяла злочестивих від дерева життя, **1 Неф.** 15:28, 36. Треба було, щоб був заборонений плід в протилежність дереву життя, **2 Неф.** 2:15. Прийдіть до Господа і скуштуйте плід дерева життя, **Ал.** 5:34, 62. Якби наші перші батьки скуштували від дерева життя, вони були б назавжди нещасними, **Ал.** 12:26. Якщо ви не будете підживлювати слово, то ніколи не зможете зірвати плід з дерева життя, **Ал.** 32:40. Господь посадив дерево життя посередині саду, **Мойс.** 3:9 (Авр. 5:9). Бог вислав Адама з Едену, щоб він не з'їв з дерева життя і не жив вічно, **Мойс.** 4:28–31.

ДЕСЯТИНИ, ДЕСЯТИНА. *Див.*
також Гроші; Пожертвування

Десята частина річного прибутку,

яку віддають Господу через Його Церкву. Фонди десятини використовуються для розбудови Церкви та на будівництво храмів, на підтримку місіонерської роботи і побудову царства Божого на землі.

Авраам давав десятини з усього свого майна Мелхиседеку, **Бут.** 14:18–20 (Євр. 7:1–2, 9; Ал. 13:15). Кожне десяти—Господне: це святе для Господа, **Лев.** 27:30–34. Давай чесну десятину з прибутку, **Повтор.** 14:22, 28. Вони принесли щедрю десятину від усього, **2 Хр.** 31:5. Чи буде людина обкрадати Бога? Чим ми обкрадаємо тебе? Десятинами і жертвами, **Мал.** 3:8–11 (3 Неф. 24:8–11). Того, хто платив десятину, не буде спалено при Його пришесті, **УЗ** 64:23 (УЗ 85:3). Дім Господній буде збудовано на десятину Його народу, **УЗ** 97:11–12. Господь відкрив закон десятини, **УЗ** 119. Десятину має розподіляти рада, **УЗ** 120.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ. *Див.*
Заповіді, Десять заповідей

ДЕСЯТЬ КОЛІН. *Див.* Ізраїль

ДЖОЗЕФ СМІТ МОЛ. *Див.* Сміт,
Джозеф мол.

ДИТЯ, ДІТИ. *Див. також* Благословити, Благословенний, Благословення—Благословення дітей; Звіт, Підзвітний, Підзвітність; Сім'я; Спасіння—Спасіння дітей; Спокута, Спокутувати; Хрищення немовлят

Молода людина, яка ще не досягла статевої зрілості. Батьки й матері мають навчати дітей бути послужними Божій волі. Діти безгрішні, доки не досягають віку підзвітності (**Морон.** 8:22; **УЗ** 68:27).

Діти—спадщина від Господа, **Пс.** 127:3–5. Навчай дитину путі, якою вона має йти, **Пр.** 22:6. Пустіть дітей і не забороняйте їм приходити до Мене, **Мт.** 19:14. Слухайтеся батьків,

Еф. 6:1–3 (**Кол.** 3:20). Якби Адам і Єва не пали, у них не було б дітей, **2 Неф.** 2:22–23. Навчайте дітей ходити в істині й розсудливості, **Мос.** 4:14–15. Малі діти мають вічне життя, **Мос.** 15:25. Ісус брав дітей і благословляв їх, **3 Неф.** 17:21. Усі діти твої будуть навчені про Господа, і великим буде мир дітей твоїх, **3 Неф.** 22:13 (**Іса.** 54:13). Малим дітям не потрібні покаєння і хрищення, **Морон.** 8:8–24. Малих дітей викуплено від заснування світу через Мого Єдинонародженого, **УЗ** 29:46–47. Батьки мають навчати дітей євангельським принципам, щоб ті застосовували їх у житті, **УЗ** 68:25, 27–28. Діти святі через спокуту Христову, **УЗ** 74:7. Батькам заповідано виховувати дітей у світлі й істині, **УЗ** 93:40. Діти, які померли до віку підзвітності, спасенні у целестіальному царстві, **УЗ** 137:10.

ДИЯВОЛ. *Див. також* Антихрист;
Дух—злі духи; Згубник;
Люцифер; Пекло; Сини
Загибелі

Сатана. Диявол—ворог праведності й ворог усім тим, хто прагне виконувати волю Божу. Він у буквальному значенні є духовним сином Бога, свого часу був ангелом, мав повноваження і перебував у присутності Бога (**Іса.** 14:12; **2 Неф.** 2:17). Однак у доземному житті він повстав проти Бога і переконав третю частину духовних дітей Батька приєднатися до цього бунту (**УЗ** 29:36; **Мойс.** 4:1–4; **Авр.** 3:27–28). Їх було скинуто з Небес і позбавлено можливість отримати смертні тіла та мати досвід смертного життя; вони прокляті навіки. З того часу як диявола було скинуто з небес він невпинно прагне обманювати всіх людей і віддаляти їх від Божої справи, щоб зробити все людство таким нещасним, як він сам (**Об.** 12:9; **2 Неф.** 2:27; 9:8–9).

Ісус докоряв дияволу, **Мт.** 17:18.

Для диявола і його ангелів приготовано вічне полум'я, **Мт.** 25:41. Спротивтеся дияволу, і він утече від вас, **Як.** 4:7. Злочестивих буде відведено у полон диявола, **1 Неф.** 14:7. Диявол—батько всієї неправди, **2 Неф.** 2:18 (Мойс. 4:4). Диявол прагне, щоб усе людство стало таким нещасливим, як він сам, **2 Неф.** 2:27. Якби тіло не воскресало, наші духи мусили б стати підвладними дияволу, **2 Неф.** 9:8–9. Диявол буде біснуватися, заспокоювати і улещувати, **2 Неф.** 28:20–23. Усе зло походить від диявола, **Ом.** 1:25 (Ал. 5:40; Морон. 7:12, 17). Стережіться, щоб поміж вас не повстали суперечки і ви не стали послухними злому духові, **Мос.** 2:32. Якщо ви не вівці доброго пастиря, диявол—ваш пастир, **Ал.** 5:38–39. Диявол не допоможе своїм дітям, **Ал.** 30:60. Моліться постійно, щоб вас не можна було обдурити спокусами диявола, **Ал.** 34:39 (3 Неф. 18:15, 18). Будуйте свій фундамент на Викупителі, щоб могутня буря диявола не мала сили над вами, **Гел.** 5:12. Диявол—творець усіх гріхів, **Гел.** 6:26–31. Диявол прагнув скласти підступний план, **УЗ** 10:12. Треба, щоб диявол спокушав дітей людських, інакше вони не мали б свободи, **УЗ** 29:39. Адам став підвладним волі диявола, бо піддався спокусі, **УЗ** 29:40. Сини загибелі царюватимуть з дияволом і його ангелами у вічності, **УЗ** 76:33, 44. Диявола буде зв'язано на тисячу років, **УЗ** 88:110 (Об. 20:2). Злочестивий забирає світло та істину, **УЗ** 93:39. Сатана не зберіг свого першого стану, **Авр.** 3:28

Церква диявола: Усі лихі й мирські організації на землі, які перекручують чисту й довершену євангелію і ведуть боротьбу з Агнцем Божим.

Диявол заснував велику й мерзотну церкву, **1 Неф.** 13:6 (1 Неф. 14:9). Є тільки дві церкви: одна—Агнца Божого і одна—диявола, **1 Неф.**

14:10 (Ал. 5:39). Не боріться з жодною з церков, якщо це не церква диявола, **УЗ** 18:20. Велику й мерзотну церкву буде скинуто, **УЗ** 29:21.

ДИЯКОН. *Див. також* Ааронове священство

Покликання у церковному служінні за часів апостола Павла (Фил. 1:1; 1 Тим. 3:8–13). Чин в Аароновому священстві (**УЗ** 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

ДІВА, ДІВИЧ. *Див. також* Марія, мати Ісусава

Чоловік або жінка шлюбного віку, які ніколи не мали статевого стосунку. У Писаннях слова *діва* або *дівич* можуть стосуватися морально чистої людини (Об. 14:4).

Діва зачне і народить сина, **Ісаія** 7:14 (Мт. 1:23; 2 Неф. 17:14). Царство Небесне подібно до десяти дів, **Мт.** 25:1–13. У місті Назарет я побачив діву, яка була матір'ю Сина Божого, **1 Неф.** 11:13–18. Марія була дівою, дорогоцінною і вибраною посудиною, **Ал.** 7:10.

ДІВА МАРІЯ. *Див.* Марія, мати Ісусава

ДІЇ СВЯТИХ АПОСТОЛІВ. *Див. також* Лука

Це друга книга з двочастинного труда, написаного Лукою для Теофіла. Перша частина відома як Євангелія від Луки. У розділах 1–12 описано найголовніше з місіонерської діяльності Дванадцятьох апостолів, очолюваних Петром, одразу після смерті й воскресіння Спасителя. У розділах 13–28 описано в загальних рисах деякі подорожі й місіонерські труди апостола Павла.

ДІЛА

Людські вчинки, як добрі, так і погані. Кожну людину будуть судити за її діла.

Господь заплатить кожному по його ділах, **Пр.** 24:12. Хай ваше світло

так сяє перед людьми, щоб вони побачили ваші добрі діла, **Мт.** 5:16 (3 **Неф.** 12:16). Той, хто виконує волю Мого Батька, увійде у Царство Небесне, **Мт.** 7:21. Віра без діл мертва, **Як.** 2:14–26. Їх будуть судити за їхніми справами, **1 Неф.** 15:32 (Мосія 3:24). Ми знаємо, що благодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо зробити, **2 Неф.** 25:23. Навчай їх ніколи не втомлюватися від добрих діянь, **Ал.** 37:34. Необхідно, щоб людей було суджено відповідно до їхніх діянь, **Ал.** 41:3. За їхніми ділами ти впізнаєш їх, **Морон.** 7:5 (УЗ 18:38). Я, Господь, судитиму всіх людей за їхні діла, **УЗ** 137:9.

ДИМ. *Див. також* Сім'я

Дім має бути центром євангельської і сімейної діяльності.

Чоловік вільний буде вдома, щоб радувати свою дружину, **Повтор.** 24:5. Він відіслав його додому, **Мр.** 8:26. Нехай дітей вдома навчають виявляти пошану, **1 Тим.** 5:4. Будьте вдома поміркованими, цнотливими, господарними, **Тит.** 2:5. Ідть до своїх домів і подумайте, про що я вам сказав, **3 Неф.** 17:2–3. Я благов їх, щоб вони билися за своїх дружин, і своїх дітей, і свої будинки, і свої домівки, **Морм.** 2:23. Батькам заповідано бути вдома турботливими і ретельними, **УЗ** 93:43–44, 48–50.

ДИМ ГОСПОДНІЙ. *Див.* Храм,
Дім Господній

ДИМ ІЗРАЇЛІВ. *Див.* Ізраїль

ДІТИ БОЖІ. *Див.* Людина, Люди;
Сини і дочки Божі

ДІТИ ІЗРАЇЛЕВІ. *Див.* Ізраїль

ДІТИ ХРИСТОВІ. *Див. також* Ісус Христос; Народжений, Народжені; Народитися знову, Народитися від Бога; Сини і дочки Божі

Ті, хто сприйняв євангелію Ісуса Христа.

Хто впокориться, як ця мала дитина, той найбільший, **Мт.** 18:1–4. Віруйте в світло, щоб могли бути дітьми світла, **Іван** 12:36. Скиньте з себе плотську людину і станьте як дитина, **Мос.** 3:19; 27:25–26. Через завіт вас будуть називати дітьми Христовими, **Мос.** 5:7. Якщо ви будете дотримуватися усього доброго, то напевно будете дітьми Христовими, **Морон.** 7:19. Усім, хто сприйняв Мене, Я дав силу стати Моїми синами, **УЗ** 39:4. Не бійтеся, малі діти, бо ви Мої, **УЗ** 50:40–41. Ти єдиний в Мені, син Божий, **Мойс.** 6:68.

ДОБРИЙ ПАСТИР. *Див. також*
Ісус Христос

Ісус Христос—Добрий Пастир. Образно кажучи, Його послідовники схожі на овець, яких стереже Ісус.

Господь—мій пастир, **Пс.** 23:1. Він буде пасти Своє стадо, як пастир, **Ісаїя** 40:11. Я розшукаю Моїх овець, **Єз.** 34:12. Я добрий пастир, **Іван** 10:14–15. Ісус—великий пастир вівцям, **Євр.** 13:20. Він порахує Свої вівці, і вони впізнають Його, **1 Неф.** 22:25. Добрий пастир називає вас Своїм іменем, яке є Христос, **Ал.** 5:38, 60. Буде одне стадо і один пастир, **3 Неф.** 15:21 (Іван 10:16).

ДОБРО. *Див.* Багатство

ДОВЕРШЕНИЙ, ДОСКОНАЛИЙ

Виповнений, повний, розвинений до кінця; повністю праведний. Довершений може також означати “без гріха і зла”. Абсолютно довершеним був тільки Христос. Істинні Христові послідовники можуть стати довершеними через Його благодать і спокуту.

Нехай усе серце ваше буде з Господом, **1 Цар.** 8:61. Тож будьте довершеними, навіть як ваш Батько на Небесах, **Мт.** 5:48 (3 **Неф.** 12:48). Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий, **Як.** 3:2. Віра не означає мати досконале

знання, Ал. 32:21, 26. Спокуту було виконано, щоб Бог міг бути досконалим Богом, Ал. 42:15. Мороній був чоловіком досконалого розуміння, Ал. 48:11–13, 17–18. Дух Христа дано кожній людині, щоб судити і знати з досконалим знанням, чи від Бога щось, чи від диявола, **Морон.** 7:15–17. Прийдіть до Христа і будьте досконалими в Ньому, **Морон.** 10:32. Продовжуйте з терпінням, доки не станете досконалими, **УЗ** 67:13. Це ті праведні, які стали довершеними через Ісуса, **УЗ** 76:69. Чини у Церкві— для вдосконалення святих, **УЗ** 124:143 (Еф. 4:11–13). Живі не досконали без своїх померлих, **УЗ** 128:15, 18. Ной був чоловіком праведним і досконалим у своєму поколінні, **Мойс.** 8:27.

ДОВІРА. *Див. також Віра*

Покладатися на когось або щось. Мати переконання і віру, особливо віру в Бога та Ісуса Христа.

Краще довіряти Господу, ніж покладатися на людину, **Пс.** 118:8. Довіряй Господу всім серцем своїм, **Пр.** 3:5. Господь буде надією твоєю, **Пр.** 3:26. Бог визволив Своїх слуг, які довіряли Йому, **Дан.** 3:19–28. Коли Христос явиться, ми зможемо мати упевненість, **1 Іван** 2:28. Я довірятимусь Тобі вічно, **2 Неф.** 4:34. Злочестиві Нефійці втратили довіру своїх дітей, **Кн. Як.** 2:35. Втішайтесь і покладайте довіру вашу на Бога, **Мос.** 7:19. Того, хто покладає довіру свою на Бога, буде піднесено в останній день, **Мос.** 23:22. Того, хто покладе довіру свою на Бога, буде підтримано в його випробуваннях, Ал. 36:3, 27. Не довіряйте руці плотській, **УЗ** 1:19. Покладіть вашу довіру на того Духа, Який спонукає творити добро, **УЗ** 11:12. Нехай довіряться Мені, і його не буде збентежено, **УЗ** 84:116. Тоді упевненість твоя зміцниться у присутності Божій, **УЗ** 121:45.

ДОЗЕМНЕ ЖИТТЯ. *Див. також*
Війна на Небесах; Людина,
Люди; Нарада на Небесах;
Початок

Те життя, яке було до земного. Перед тим як прийти на землю і стати смертними, усі чоловіки й жінки жили з Богом як Його духовні діти. Іноді це життя називають першим станом (Авр. 3:26).

Коли Бог закладав основи землі, усі сини Божі кричали радісно, **Йов** 38:4–7. Дух повернеться до Бога, Який дав його, **Еккл.** 12:7. Перед тим, як Я сформував тебе в череві, Я пізнав тебе, **Єр.** 1:4–5. Ми всі паростки Його, **Дії** 17:28. Бог вибрав нас до заснування світу, **Еф.** 1:3–4. Ми маємо підкоритися Батькові духів, **Євр.** 12:9. Ангелів, які не зберегли свого першого стану, Він зберіг у вічних кайданах, **Юд.** 1:6 (Авр. 3:26). Диявола і ангелів його було скинуто, **Об.** 12:9. Їх було покликано і підготовлено від заснування світу, **Ал.** 13:3. Христос бачив простір вічності і воїнства небесні, перш ніж було створено цей світ, **УЗ** 38:1. Людина також була від початку з Богом, **УЗ** 93:29 (Гел. 14:17; **УЗ** 49:17). Благородних духів було від початку вибрано бути правителями у Церкві, **УЗ** 138:53–55. Багато одержали свої перші уроки у світі духів, **УЗ** 138:56. Усе, перш ніж з'явитися на землі, було створено духовно, **Мойс.** 3:5. Я створив світ і людей перед тим, як вони з'явилися у плоті, **Мойс.** 6:51. Авраам бачив розуми, яких було організовано перед тим, як цей світ почав бути, **Авр.** 3:21–24.

ДОРОГА. *Див. також* Ісус Христос;
Ходити, Ходити з Богом

Стежка, якою йде людина, або курс, яким вона прямує. Ісус сказав, що Він є дорогою (Іван 14:4–6).

Дотримуйся заповідей Господніх, щоб ходити Його дорогами, **Повтор.** 8:6. Навчи дитину, якою дорогою йй

ходити, **Пр.** 22:6 (2 **Неф.** 4:5). Господь сказав, що Його дороги вищі за наші, **Ісаія** 55:8–9. Тісні ті ворота і вузька та дорога, що веде до життя, **Мт.** 7:13–14 (3 **Неф.** 14:13–14; 3 **Неф.** 27:33; **УЗ** 132:22, 25). Бог простелить тобі дорогу уникнути спокуси, **1 Кор.** 10:13. Господь не дає заповіді, щоб не приготувати Своїм дітям шлях для її виконання, **1 Неф.** 3:7 (1 **Неф.** 9:6; 17:3, 13). Немає ніякої іншої путі, крім тієї, що крізь ці ворота, **2 Неф.** 9:41. Ви вільні діяти за своїм бажанням—вибрати шлях споконвічної смерті або шлях вічного життя, **2 Неф.** 10:23. Це є шлях, і немає ніякого іншого шляху чи імені, **2 Неф.** 31:21 (**Мосія** 3:17; **Ал.** 38:9; **Гел.** 5:9). У дарі Свого Сина підготував Бог більш чудовий шлях, **Етер** 12:11 (1 **Кор.** 12:31). Кожна людина йде своїм власним шляхом, **УЗ** 1:16. Це необхідно зробити у Мій власний спосіб, **УЗ** 104:16.

ДОРОГОЦІННА ПЕРЛИНА. *Див. також* Канон; Писання; Сміт, Джозеф мол.

Царство Боже на землі порівнюється з “дорогоцінною перлиною” (**Мт.** 13:45–46).

Назву “Дорогоцінна Перлина” носить також одна з чотирьох книг Писань, визначених як “Головні труди” Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Перше видання Дорогоцінної Перлини вийшло у 1851 р.; у ньому було вміщено деякі матеріали, які зараз знаходяться в Ученні і Завітах. Видання, які побачили світ після 1902 р., містять у собі: (1) уривки із зробленого Джозефом Смітом перекладу Буття і 24-го розділу Євангелії; ці уривки названі, відповідно, “Книга Мойсея” і “Джозеф Сміт—Матвій”; (2) зроблений Джозефом Смітом переклад з єгипетського папірусу, який він одержав у 1835 р.; цей переклад має назву “Книга Авраама”; (3) уривок з написаної Джозефом Смітом у 1838 р. історії Церкви; цей уривок має

назву “Джозеф Сміт—Історія”; (4) “Уложення Віри”—тринадцять статей віросповідання та вчення.

ДОСТОЇНСТВО, ДОСТОЙНИЙ.

Див. також Праведник, Праведність

Достоїнство—це особиста праведність, схвалена Богом і призначеними Ним провідниками.

Той, хто не бере на себе свого хреста, не достойний Мене, **Мт.** 10:38. Робітник вартий своєї платні, **Лк.** 10:7 (**УЗ** 31:5). Дивіться, щоб ви робили все з достоїнством, **Морм.** 9:29. Їх не охрищували, якщо тільки вони не були гідними, **Морон.** 6:1. Ледачі не будуть вважатися гідними, **УЗ** 107:100. Той, хто не витримає покарання, не гідний Мого Царства, **УЗ** 136:31. Священство було поширено на всіх гідних членів Церкви чоловічої статі, **УЗ** ОД—2.

ДРУГЕ ПРИШЕСТЯ ІСУСА

ХРИСТА. *Див. також*

Армагеддон; Гог; Ісус Христос; Магог; Ознаки часів

На початку ери Тисячоліття Христос повернеться на землю. Ця подія позначить кінець смертного випробування цієї землі. Злочестивих буде усунено з землі, а праведників буде піднято в хмарі, поки земля буде очищатися. Жодна людина не знає точно, коли Христос прийде вдруге, але Він дав нам ознаки, які показують, що та година наближається (**Мт.** 24; **ДС**—**Мт.** 1).

Я знаю, що мій Викупитель стане на землі наприкінці днів, **Йов** 19:25. Переді Мною кожне коліно вклонятиметься, кожний язик присягне, **Ісаія** 45:23 (**УЗ** 88:104). Син Людини прийде із хмарами небесними, **Дан.** 7:13 (**Мт.** 26:64; **Лк.** 21:25–28). Вони дивитимуться на Мене, Кого вони прокололи, **Зах.** 12:10. Скажуть: “Що це за рани на Твоїх руках?” **Зах.** 13:6 (**УЗ** 45:51). Хто зможе витримати день Його пришестя? Бо він, як вогонь плавильника,

Мал. 3:2 (3 **Неф.** 24:2; **УЗ** 128:24). Син Людини прийде в славі Свого Батька, **Мт.** 16:27 (Мт. 25:31). Дня і години не знає жодна людина, лише Батько Мій один, **Мт.** 24:36 (**УЗ** 49:7; **ДС**—Мт. 1:38–48). Цей Самий Ісус прийде в такий самий спосіб, як, ви побачили, Він пішов на небо, **Дії** 1:11. Сам Господь зійде з небес, **1 Сол.** 4:16. День Господній прийде, як крадій вночі, **2 Пет.** 3:10. Господь іде з десятками тисяч Своїх святих, **Юд.** 1:14. Він іде із хмарами, і кожне око побачить Його, **Об.** 1:7. Ісус стане судити світ, **3 Неф.** 27:14–18. Приготуйтеся, приготуйтеся, бо близько Господь, **УЗ** 1:12. Я відкрию Себе з небес з силою і житиму на землі тисячу років, **УЗ** 29:9–12. Піднесіть голос свій і проголошуйте покаяння, готуючи шлях Господу для Його Другого пришестя, **УЗ** 34:5–12. Я Ісус Христос, і Я несподівано прийду до Свого храму, **УЗ** 36:8 (**УЗ** 133:2). День скоро прийде, коли ви побачите Мене і знатимете, що Я є, **УЗ** 38:8. Той, хто боїться Мене, шукатиме ознак пришестя Сина Людини, **УЗ** 45:39. Лице Господнє буде відкрито, **УЗ** 88:95. Великий і жахливий день Господа вже близько, **УЗ** 110:16. Коли явиться Спаситель, ми побачимо Його, як Він є, **УЗ** 130:1. Спаситель стане серед Свого народу і царюватиме, **УЗ** 133:25. Хто це гряде від Бога в небесах в шатах червоних, **УЗ** 133:46 (Ісая 63:1).

ДРУГИЙ СТАН. *Див.* Смертний, Смертне життя

ДРУГИЙ УТІШИТЕЛЬ. *Див.* Утішитель

ДРУЖИНА. *Див.* Сім'я; Шлюб, Одружуватися

ДУМКИ. *Див. також* Обдумувати

Ідеї, концепції та образи, що існують у людському розумі. Здатність думати—це дар Божий, і ми вільні вибирати, як використовувати цю

здатність. Наше мислення значною мірою впливає на наше ставлення до речей і на поведінку, а також на те, що з нами буде після смерті. Праведні думки ведуть до спасіння; злочестиві ж—до прокляття.

Господь розуміє усі витвори думок, **1 Хр.** 28:9. Як він думає у серці своєму, такий він і є, **Пр.** 23:7. Мої думки—не ваші думки, **Ісая** 55:7–9. Ісус знав їхні думки, **Мт.** 12:25 (Лк. 5:22; 6:8). З середини, з серця людського, виходять злі думки, **Мр.** 7:20–23. Полоніть всяку думку на послух Христові, **2 Кор.** 10:5. Що є істинно, чесного, чистого і гарного, думайте про це, **Фил.** 4:8. Пам'ятайте, що мати плотські помисли—смерть, а мати духовні помисли—життя вічне, **2 Неф.** 9:39. Якщо ви не слідкуватимете за собою і за вашими думками, ви мусите загинути, **Мос.** 4:30. Наші думки засудять нас, **Ал.** 12:14. Лише Бог знає думки і наміри твого серця, **УЗ** 6:16 (**УЗ** 33:1). Дивіться на Мене у кожній думці, **УЗ** 6:36. Зберігайте, як скарб, у пам'яті вашій слова життя, **УЗ** 84:85. Відкиньте від себе свої марні думки, **УЗ** 88:69. Думки людських сердець буде відкрито, **УЗ** 88:109. Нехай чеснота постійно прикрашає твої думки, **УЗ** 121:45. Думки кожної людини були злом безперервним, **Мойс.** 8:22.

ДУХ. *Див. також* Воскресіння; Душа; Людина, Люди; Смерть, фізична

Та частина живої істоти, яка існує перед земним народженням, живе у фізичному тілі під час смертного життя, а після смерті існує до воскресіння як окрема істота. Усі живі істоти—люди, тварини, рослини—були духами до того, як з'явилися на землі (**Бут.** 2:4–5; **Мойс.** 3:4–7). Духовне тіло має такий самий вигляд, як фізичне (**1 Неф.** 11:11; **Етер** 3:15–16; **УЗ** 77:2; **УЗ** 129). Дух—це матерія, але більш тонка і чиста, ніж смертні елементи або смертна матерія (**УЗ** 131:7).

Кожна особа є в буквальному значенні сином або дочкою Бога, бо всі були народжені як духи від наших Небесних Батьків, перш ніж народитися у смертних батьків на землі (Євр. 12:9). Кожна особа на землі має, крім тіла з плоті й кісток, безсмертне духовне тіло. Як деколи зазначається в Писаннях, дух і фізичне тіло разом складають душу (Бут. 2:7; УЗ 88:15; Мойс. 3:7, 9, 19; Авр. 5:7). Дух може жити без фізичного тіла, а фізичне тіло не може жити без духа (Як. 2:26). Фізична смерть—це відділення духа від тіла. У воскресінні дух возз'єднується з тим самим фізичним тілом з плоті й кісток, яким володів за часів смертного життя, і яке має дві основні відміни: дух і тіло ніколи більше не будуть роз'єднані, а фізичне тіло буде безсмертним і досконалим (Ал. 11:45; УЗ 138:16–17).

Дух не має плоті й кісток, як ви бачите у Мене, **Лк.** 24:39. Сам Дух свідчить нашому духові, що ми є діти Божі, **Рим.** 8:16. Прославляйте Бога у тілі своєму і в душі своєму, **1 Кор.** 6:20. Це тіло є тілом Мого духа, **Етер** 3:16. Людина є дух, **УЗ** 93:33. Христос служив праведним духам у раю, **УЗ** 138:28–30 (1 Пет. 3:18–19). Ви були народжені в цей світ водою, і кров'ю, і духом, **Мойс.** 6:59. Він стояв серед тих, хто були духами, **Авр.** 3:23.

Злі духи: Ісус вигнав багато дияволів, **Мр.** 1:27, 34, 39. Дух нечистий, вийди з чоловіка! **Мр.** 5:2–13. Злий дух навчає людину, що їй не треба молитися, **2 Неф.** 32:8. В ім'я Ісуса він виганяв дияволів і нечистих духів, **3 Неф.** 7:19. Багато лживих духів вийшло обманювати світ, **УЗ** 50:2, 31–32. Джозеф Сміт пояснив три способи, якими можна визначити, чи від Бога прийшов дух, чи від диявола, **УЗ** 129.

ДУХ, СВЯТИЙ. *Див.* Святий Дух

ДУХОВНА В'ЯЗНИЦЯ. *Див.* Пекло

ДУХОВНА СМЕРТЬ. *Див.* Смерть, духовна

ДУХОВНЕ СОТВОРІННЯ. *Див.* також Людина, Люди; Створити, Сотворіння

Господь створив усе духовно, перш ніж створити фізично (Мойс. 3:5).

Господь створив усі рослини, перш ніж вони з'явилися на землі, **Бут.** 2:4–6 (Авр. 5:5). Силою Мого Духа створив Я усе—спочатку духовно, потім фізично, **УЗ** 29:31–32. Те, що є фізичним, є подобою того, що є духовним, **УЗ** 77:2. Я зробив світ і людей, перш ніж вони стали плоттю, **Мойс.** 6:51.

ДУХОВНИЙ СВІТ. *Див.* Доземне життя; Пекло; Рай

ДУХОВНІ ДАРИ. *Див.* Дари Духа

ДУША. *Див.* також Дух; Тіло

Писання використовує термін “душа” в трьох значеннях: (1) духовна істота, як доземна, так і посмертна (Ал. 40:11–14; Авр. 3:23); (2) дух і тіло, сполучені на час земного життя (Авр. 5:7); і (3) безсмертна, воскресена особа, дух і тіло якої стають нерозривно сполученими (Ал. 40:23; УЗ 88:15–16).

Кров спокутує душу, **Лев.** 17:11. Він відживляє мою душу, **Пс.** 23:3. Люби Господа Бога свого всією душею твоєю, **Мт.** 22:37 (Мр. 12:30). Диявол обманює їхні душі, **2 Неф.** 28:21. Віддайте всю душу свою як жертвоприношення Йому, **Ом.** 1:26. Слово починає звеличувати мою душу, **Ал.** 32:28. Його душа ніколи не буде ані голодувати, ані відчувати спрагу, **3 Неф.** 20:8. Хліб і вода причастя освячені для душ тих, хто причащається, **Морон.** 4–5 (УЗ 20:77–79). Трударі царства своїм служінням приносять спасіння своїм душам, **УЗ** 4:2, 4. Цінність душ велика, **УЗ** 18:10. Ви були народжені у цей світ водою, і кров'ю, і духом і так стали живою душею, **Мойс.** 6:59.

Цінність душі: Усі люди—духовні діти Бога. Він піклується про кожного із Своїх дітей і кожную дитину вважає важливою. Будучи Його дітьми, люди мають можливість уподібнитися Йому. Тому вони мають велику цінність.

Велика радість за одного грішника, який кається, **Лк.** 15:10. Бог так полюбив світ, що віддав Сина Свого Єдинонародженого, **Іван** 3:16. Вони не могли знести, щоб яка-небудь людська душа загинула, **Мос.** 28:3. Хіба душа в цей час не така ж дорогоцінна, як у час Його пришествя? **Ал.** 39:17. Найбільш цінне для вас—приводити душі до Мене, **УЗ** 15:6. Пам'ятайте, що цінність душ велика в очах Божих, **УЗ** 18:10–15. Це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39.

ЕДЕН. Див. також Адам; Єва

Дім наших перших батьків, Адама і Єви (Бут. 2:8–3:24; 4:16; 2 Неф. 2:19–25; Мойс. 3,4; Авр. 5); його визначено як сад у східній частині Едену. Після того, як Адам і Єва скуштували заборонений плід і стали смертними, їх було вислано з Едену (Мойс. 4:29). Одкровення останніх днів підтверджує біблійний опис Саду Еденського. Воно додає важливу інформацію про те, що сад був розташований на тій частині землі, яка зараз є Північноамериканським континентом (УЗ 116; 117:8).

ЕЗДРА

У Старому Завіті—священик і писар, який привів з Вавилонського полону до Єрусалима частину Юдеїв (Ездра 7–10; Неем. 8, 12). У 458 р. до р.х. він отримав від Артаксеркса, царя Персії, дозвіл забрати до Єрусалима всіх Юдеїв-засланців, які мали бажання повернутися (Ездра 7:12–26).

До Ездри читання збірки Писань (Закону) майже повністю контро-

лювалося священиками. Завдяки Ездрі Писання стали доступними кожному Юдею. Вільні читання “книги закону” невдовзі стали віссю юдейського національного життя. Мабуть, найважливіше повчання Ездри походить з його власного прикладу підготовки серця до пошуків Господнього закону, послухності закону і навчання закону інших (Ездра 7:10).

Книга Ездри: У розділах 1–6 описано події, які відбувалися за шістдесят-вісімдесят років до прибуття Ездри в Єрусалим—указ Кіра 537 р. до р.х. і повернення Юдеїв під проводом Зоровавеля. Розділи 7–10 розповідають, як Ездра йшов до Єрусалима. Ездра і його товариші постилися і молилися про захист. В Єрусалимі вони зустріли багатьох Юдеїв, які повернулися туди раніше разом з Зоровавелем і осквернилися тим, що одружилися поза завітом з чужинськими жінками. Ездра молився за них і взяв з них обітницю, що ті розлучаться зі своїми дружинами. Подальша історія Ездри знаходиться в книзі Неемії.

ЕККЛЕЗИЯСТ

Книга Старого Завіту, яка містить зображення деяких з найглибших проблем життя.

Автор книги, проповідник, пише більшу частину книги з точки зору тих, хто не має розуміння євангелії. Написане відповідає відчуттю мирських людей—це ті, хто “під сонцем” (Еккл. 1:9). Більша частина книги здається негативною й песимістичною (Еккл. 9:5, 10). Господь не хоче, щоб ми саме так сприймали життя, скоріше це проповідникове описання світогляду непросвічених людей на землі. Найдуховніша частина книги—11 і 12 розділи, в яких автор приходить до висновку, що єдина посправжньому цінна річ—це послух Божим заповідям.

ЕЛОГИМ. *Див.* Батько на Небесах;
Бог, Божество

ЕММАНУЇЛ. *Див. також* Ісус
Христос

Одне з імен Ісуса Христа. Походить від гебрейського “з нами Бог”. Еммануїл—це ім’я-титул, дане як знамення народження Бога (Ісаїя 7:14). Посилання Ісаї на ім’я “Еммануїл” особливо позначено Матвієм як пророцтво про земне народження Ісуса (Мт. 1:18–25). Це ім’я також з’являється в Писаннях останніх днів (2 Неф. 17:14; 2 Неф. 18:8; УЗ 128:22).

ЕНДАУМЕНТ. *Див. також* Храм,
Дім Господній

У загальному значенні—дар сили і влади від Бога. Гідні члени Церкви можуть одержати цей дар через храмові обряди, коли ім передають настанови та завіти святого священства, які є необхідними, щоб досягти піднесення. Ендаумент включає навчання плану спасіння.

Там вас буде обдаровано владою згори, УЗ 38:32, 38 (Лк. 24:49; УЗ 43:16). Побудуйте дім, в якому Я плану обдарувати тих, кого Я вибрав, УЗ 95:8. Я підготував великий дар і благословення, УЗ 105:12, 18, 33. Багато радітимуть завдяки дару, яким буде обдаровано Моїх слуг, УЗ 110:9. Слава, шана та ендаумент встановлені через обряд Мого святого дому, УЗ 124:39. Тим, кого покликано Батьком, як Аарона, даровано ключі священства, УЗ 132:59.

ЕНОХ. *Див. також* Сіон

Пророк, який очолював людей міста Сіон. Про його служіння говорить у Старому Завіті, а також у Дорогоцінній Перлині. Він був сьомим патріархом після Адама. Він був сином Яреда і батьком Метушалаха (Бут. 5:18–24; Лк. 3:37).

Енох був великою людиною, і його служіння було більш визначним, ніж це може здатися на підставі короткого біблійного описання. Біблія зазначає, що його було перетворено (Євр. 11:5), але не дає подробиць його служіння. Послання Юди 1:14 містить цитату з його пророцтва. Одкровення останніх днів набагато більше розповідають нам про Еноха, особливо про його проповідання, його місто, яке звалось Сіон, його видіння і його пророцтва (УЗ 107:48–57; Мойс. 6–7). Люди, які жили в Сіоні, були настільки праведними, що Сіон було забрано на небеса (Мойс. 7:69).

Бог відкрився Еноху, **Мойс.** 6:26–37. Енох навчав євангелії, **Мойс.** 6:37–68. Енох навчав людей і заснував Сіон, **Мойс.** 7:1–21. Енох бачив майбутнє аж до Другого пришествя Христа, **Мойс.** 7:23–68.

ЕНОШ, СИН ЯКОВІВ

У Книзі Мормона—Нефійський пророк і хоронитель літописів, який молився за відпущення своїх гріхів і одержав його завдяки вірі в Христа (Ен. 1:1–8). Господь склав завіт з Еношем, що Він відкриє Книгу Мормона Ламанійцям (Ен. 1:15–17).

Книга Еноша: Книга у Книзі Мормона; розповідає про те, як Енош молився Господу за особисте прощення, за свій народ, а також за інших людей. Господь обіцяв йому, що Книгу Мормона буде збережено і що вона буде доступною для Ламанійців у майбутньому. Хоч книга складається лише з одного розділу, вона описує переконливу історію людини, яка шукала свого Бога у молитві, жила у послухності до Божих заповідей і перед смертю мала радість в пізнанні Викупителя.

ЕСТЕР

Жінка великої віри, головний персонаж Книги Естер.

Книга Естер: Книга Старого Завіту, в якій описано, як велика сміливість цариці Естер врятувала її народ від знищення.

У розділах 1–2 йдеться про те, як юдейську жінку Естер, прийомну дочку юдея Мордехая, за її красу було обрано царицею Персії. У розділі 3-му розповідається про те, що Гаман, головний царедворець, ненавидячи Мордехая, спромігся отримати указ про знищення всіх Юдеїв. Розділи 4–10 розповідають, як Естер, вельми ризикуючи, відкрила свою національність цареві й домоглася відміни указу.

ЕТЕР. *Див. також Яредійці*

У Книзі Мормона—останній Яредійський пророк (Етер 12:1–2).

Книга Етера: У Книзі Мормона, книга, яка містить уривки літопису Яредійців. Яредійці—це люди, які жили в західній півкулі за багато століть до появи там народу Легія. Книга Етера була взята з двадцяти чотирьох пластин, знайдених народом Лімгії (Мос. 8:8–9).

Розділи 1–2 розповідають, як Яредійці за часів Вавилонської вежі залишили батьківщину і вирушили в мандри до тієї землі, яка зараз відома як Американський континент. У розділах 3–6 з'ясовується, що Яредовий брат бачив Спасителя в Його доземному стані, а також говориться, що Яредійці мандрували на восьми барках. У розділах 7–11 продовжено виклад яредійської історії, яка була наповнена, головним чином, злочестивістю. Редагуючи Етеровий літопис, Мороній описав у 12–13 розділах дива, що їх було зроблено Христом і завдяки вірі в Христа, а також майбутній Новий Єрусалим. Розділи 14–15 розповідають, як Яредійці стали могутнім народом, але були винищені у громадянській війні, яку спричинила їхня злочестивість.

ЕФЕСЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також Павло;*

Павлові послання

У Новому Завіті—послання, написане апостолом Павлом до святих в Ефесі. Це дуже важливе послання, бо в ньому вміщені Павлові учення стосовно Христової Церкви.

Розділ 1-й займають звичайні привітання. У розділах 2–3 пояснено зміну, яка відбувається з людьми, коли вони стають членами Церкви—вони стають співгромадянами святих, Іновіртів та Юдеїв, об'єднаних у єдину Церкву. Розділи 4–6 пояснюють роль апостолів і пророків, необхідність єдності і потребу зодягтися в повну Божу броню.

ЄВА. *Див. також Адам; Еден;*

Падіння Адама і Єви

Перша жінка, що жила на цій землі (Бут. 2:21–25; 3:20). Дружина Адама. У перекладі з гебрійської мови її ім'я означає “життя”, і це підкреслює, що Єва була першою матір'ю на землі (Мойс. 4:26). Вона і Адам, перший чоловік, ділитимуть вічну славу за те, що вони зробили можливим вічний прогрес усього людства.

Єву спокусили, і вона скуштувала від забороненого плоду, **Бут.** 3 (2 Невф. 2:15–20; Мойс. 4). Єва усвідомила необхідність Падіння і радість викуплення, **Мойс.** 5:11–12. Президент Джозеф Ф. Сміт бачив Єву у своєму видінні духовного світу, **УЗ** 138:39.

ЄВАНГЕЛІЇ. *Див. також Іван, син*

Заведеевий; Лука; Марк; Матвій

Чотири літописи, або свідчення, про земне Ісусове життя і події, які стосуються Його служіння; перші чотири книги Нового Завіту. Написані Матвієм, Марком, Лукою та Іваном, вони є літописними свідченнями життя Христа. Багато в

чому подібна до цих чотирьох новозавітних Євангелій книга 3 Нефія у Книзі Мормона.

Книги Нового Завіту були написані грецькою мовою. Грецьке слово євангелія означає “добра вість”. Це добра вість про те, що Ісус Христос виконав спокуту, яка викупить усе людство від смерті і нагородить

кожну особу згідно з її діяннями (Іван 3:16; Рим. 5:10–11; 2 Неф. 9:26; Ал. 34:9; УЗ 76:69).

Узгодження Євангелій: Учення Спасителя, вміщені в Євангеліях від Матвія, від Марка, від Луки та від Івана, можна порівняти між собою та з одкровеннями останніх днів ось таким чином:

УЗГОДЖЕННЯ ЄВАНГЕЛІЙ

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Родоводи Ісуса	1:2–17		3:23–38		
Народження Івана Христителя			1:5–25, 57–58		
Народження Ісуса	2:1–15		2:6–7		1 Неф. 11:18–20; 2 Неф. 17:14; Мос. 3:5–8; Ал. 7:10; Гел. 14:5–12; 3 Неф. 1:4–22
Пророцтва Семена та Анни			2:25–39		
Відвідування храму (Пасха)			2:41–50		
Початок Іванового священнослужіння	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	
Хрищення Ісуса	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Неф. 10:7–10; 2 Неф. 31:4–21
Спокуси Ісуса	4:1–11		4:1–13		
Свідчення Івана Христителя				1:15–36	УЗ 93:6–18, 26
Весільний бенкет у Кані (Перше Ісусове чудо)				2:1–11	

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Перше очищення храму				2:14–17	
Зустріч з Никодимом				3:1–10	
Жінка-самарянка біля криниці				4:1–42	
Ісуса не сприймають у Назареті	4:13–16		4:16–30		
Рибалок покликано бути ловцями людей	4:18–22	1:16–20			
Чудесне наповнення риболовних сіток			5:1–11		
Оживлення Яірової дочки	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Зцілення жінки, яка страждала від кровотечі	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Покликання Дванадцятьох	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1 Неф. 13:24–26, 39–41; УЗ 95:4
Оживлення сина вдови			7:11–15		
Помазання Христових ніг			7:36–50	12:2–8	
Вгамування бурі		4:36–41	8:22–25		
Покликання сімдесяти			10:1		УЗ 107:25, 34, 93–97

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Вигнання легіону дияволів у свиней		5:1–20			
Проповідь на Горі	5–7		6:17–49		3 Неф. 12–14
Ісусові притчі—це короткі оповідання, в яких проводяться паралелі між звичайними предметами або подіями та істинами. Ісус часто використовував їх, навчаючи духовних істин.					
Сівач:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Кукіль:	13:24–30, 36–43				УЗ 86:1–7
Гірчичне зерно:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Розчина:	13:33		13:20–21		
Скарб у полі:	13:44				
Дорогоцінна перлина:	13:45–46				
Сітка рибалки:	13:47–50				
Домоправитель:	13:51–52				
Загублена вівця:	18:12–14		15:1–7		
Загублена монета:			15:8–10		
Блудний син:			15:11–32		
Немилосердний слуга:	18:23–35				
Добрий самарянин:			10:25–37		
Неправедний управитель:			16:1–8		

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Лазар і багатій:			16:14–15, 19–31		
Неправедний суддя:			18:1–8		
Добрий Пастир:				10:1–21	3 Неф. 15:17–24
Працівники у винограднику:	20:1–16	10:31			
Міни:			19:11–27		
Двоє синів:	21:28–32				
Злочестиві винарі:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Весілля царевого сина:	22:1–14		14:7–24		
Десять дів:	25:1–13		12:35–36		УЗ 45:56–59
Таланти:	25:14–30				
Вівці, цапи:	25:31–46				
Нагодування п'яти тисяч	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Ісус ходить по воді	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Петрове свідчення про Христа	16:13–16	8:27–29	9:18–20		
Петрові обіцяно ключі царства	16:19				
Проповідь про Хліб Життя				6:22–71	
Зцілення сліпого в суботу				9:1–41	

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Переображен- ня; ввірено клю- чі священства	17:1–13	9:2–13	9:28–36		УЗ 63:20–21; 110:11–13
Благословення дітей	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Господня молитва	6:5–15		11:1–4		
Оживлення Лазаря				11:1–45	
Тріумфальний в'їзд	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Мінял вигнано з храму	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Вдовина лепта		12:41–44	21:1–4		
Проповідь про Друге пришестя	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		УЗ 45:16–60; ДС—Мт. 1:1–55
Зцілення десятьох прокажених			17:12–14		
Остання Ісусова пасха; введено причастя; настанови Дванадцятьом; омовіння ніг учням	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Страждання Ісуса в Гефсиманії	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Неф. 9:21–22; Мос. 3:5–12; УЗ 19:1–24
Ісус є лоза				15:1–8	
Юдина зрада	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Допит у Кайяфи	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Допит у Пилата	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	

Подія	Матвій	Марк	Лука	Іван	Одкровення останніх днів
Допит у Ірода			23:7–10		
Ісуса бичують, і з Нього знущаються	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Розп'яття	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Гел. 14:20–27; 3 Неф. 8:5–22; 10:9
Воскресіння	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Явлення Ісуса учням		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Явлення Ісуса Хомі				20:24–29	
Вознесіння		16:19–20	24:50–53		

ЄВАНГЕЛІСТ. *Див. також* Патріарх, Патріарший; Патріарші благословення

Той, хто несе або проголошує добру вість євангелії Ісуса Христа. Джозеф Сміт навчав, що євангеліст—це патріарх. Покликання і висвячення патріархів відбувається під керівництвом Дванадцятьох Апостолів. Патріархи дають особливі благословення, які мають назву патріарших.

Господь покликає одних бути апостолами, других—пророками, а інших—євангелістами, **Еф.** 4:11. Виконуй працю євангеліста, **2 Тим.** 4:5. Ми віримо в апостолів, пророків, пасторів, учителів, євангелістів, **УВ** 1:6.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Див. також* План викуплення; Розподіл; Учення Христове

Божий план спасіння, уможливлений спокутою Ісуса Христа. Євангелія містить у собі вічні істини, закони, завіти та обряди, необхідні людству, щоб знову увійти в присутність Бога. Бог відновив на землі

повноту євангелії у дев'ятнадцятому столітті через пророка Джозефа Сміта.

Ідіть по всьому світу і проповідуйте євангелію, **Мр.** 16:15. Прості й найцінніші частини євангелії Агнца приховані, **1 Неф.** 13:32. Це Моя євангелія, **3 Неф.** 27:13–21 (**УЗ** 39:6). Книга Мормона містить повноту євангелії, **УЗ** 20:8–9 (**УЗ** 42:12). Це—євангелія, **УЗ** 76:40–43. Мелхиседекове священство обслуговує євангелію, **УЗ** 84:19. Кожний почує повноту євангелії своєю власною мовою, **УЗ** 90:11. Син проповідував євангелію духам померлих, **УЗ** 138:18–21, 28–37. Євангелію проповідували від початку, **Мойс.** 5:58. Опис перших принципів та обрядів євангелії, **УВ** 1:4.

ЄВАНГЕЛІЯ, ВІДНОВЛЕННЯ.

Див. Відновлення євангелії

ЄВРЕЇ, ПОСЛАННЯ ДО НИХ.

Див. також Павло; Павлові послання

Книга Нового Завіту. Павло написав цього листа до Юдеїв—членів Церкви, щоб переконати їх у тому,

що важливі аспекти Мойсеєвого закону виповнені у Христі і що їх замінено вищим законом євангелії Христа. Коли Павло повернувся до Єрусалима, закінчуючи свою третю місію (прибл. у 60 р. після р.х.), він побачив, що багато Юдеїв—членів Церкви продовжували дотримуватися Мойсеєвого закону (Дії 21:20). Це було щонайменше через десять років після того, як конференція Церкви в Єрусалимі визначила, що певні обряди Мойсеєвого закону вже не були необхідними для спасіння християн-іновірців. Очевидно, невдовзі після цього Павло написав листа до євреїв, в якому він на підставі їхніх власних Писань логічно і обґрунтовано пояснив, чому саме не треба більше практикувати Мойсеєвий закон.

Розділи 1-й і 2-й пояснюють, чому Ісус вище ангелів. У розділах 3–7 Ісуса порівняно з Мойсеєм і законом Мойсеєвим і засвідчено, що Ісус вище за них. Ці розділи також навчають, що Мелхиседекове священство більше, ніж Ааронове. У розділах 8–9 показано, як через Мойсеєві обряди людей готували до Христового служіння і як саме Христос стає посередником нового завіту (Ал. 37:38–45; УЗ 84:21–24). Розділ 10-й присвячений проповіді старанності та вірності. Розділ 11-й—це проповідь про віру. Розділ 12-й містить увіщуння і привітання. У розділі 13-му розповідається про благододну природу шлюбу і важливість послуху.

ЄГИПЕТ

Країна у північно-східній частині Африки. Більша частина Єгипту безплідна і пустинна. Більшість населення живе в долині Нілу, яка простягається приблизно на 890 кілометрів.

Давній Єгипет був багатою й процвітаючою країною. Було збудовано великі громадські споруди, такі як іригаційні канали, добре укріплені міста, а також монументи монар-

хічної влади, особливо надгробні пам'ятники—піраміди та храми, які й донині займають місце серед чудес світу. Свого часу уряд Єгипту імітував патріарший порядок священства (Авр. 1:21–27).

Авраама і Йосипа було виведено до Єгипту, щоб спасти їхні сім'ї від голоду, **Бут.** 12:10 (Бут. 37:28). Йосипа було продано в Єгипет, **Бут.** 45:4–5 (1 Неф. 5:14–15). Якова було приведено до Єгипту, **Бут.** 46:1–7. Мойсей вивів дітей Ізраїлевих з Єгипту, **Вих.** 3:7–10; 13:14 (Євр. 11:27; 1 Неф. 17:40; Мойс. 1:25–26). Єгипет символізував зло, **Єз.** 29:14–15 (Ос. 9:3–7; Авр. 1:6, 8, 11–12, 23). Ангел сказав Йосипу тікати з Марією та Ісусом до Єгипту, **Мт.** 2:13 (Ос. 11:1).

ЄГИПТУС

Ім'я дружини Ноевого сина Хама, а також його дочки. Халдейською мовою це ім'я означає Єгипет, тобто те, що є забороненим (Авр. 1:23–25).

ЄГОВА. *Див. також* Ісус Христос; Я Є Завітне і належне ім'я Бога Ізраїлевого. Воно означає “вічний Я Є” (Вих. 3:14; Іван 8:58). Єгова—це доземний Ісус Христос. Він зійшов на землю як син Марії (Мос. 3:8; 15:1; 3 Неф. 15:1–5). Звичайно, коли слово Господь з'являється у Старому Завіті, воно стосується Єгови.

Єгова—це Христос: Єгова був відомий давнім пророкам (Вих. 6:3; Авр. 1:16). Апостол Павло навчав, що Христос—це Єгова Старого Завіту (Вих. 17:6; 1 Кор. 10:1–4). У Книзі Мормона описано, як брат Яреда побачив доземного Христа і вклонився Йому (Етер 3:13–15). Мороній також називав Христа Єговою (Морон. 10:34). У Кертлендському храмі Джозеф Сміт і Олівер Каудері бачили воскреслого Єгову (УЗ 110:3–4).

ЄДИНОНАРОДЖЕНИЙ. *Див. також* Ісус Христос; Народжений

Ще одне ім'я Ісуса Христа. Він є

Єдинонародженим Сином Батька (Лк. 1:26–35; Іван 1:14; 3:16; 1 Неф. 11:18–20; 2 Неф. 25:12; Ал. 7:10; 12:33; Мойс. 7:62).

ЄДНІСТЬ. Див. також Бог, Божество

Стати єдиними в думках, прагненнях і цілях, перше—з нашим Батьком на Небесах та Ісусом Христом, і тоді—з іншими святими.

Добре братам жити разом у єдності, Пс. 133:1. Я і Батько Мій—одне, **Іван** 10:30 (УЗ 50:43). Ісус молився, щоб усі могли мати єдність, яку мають Він і Його Батько, **Іван** 17:11–23 (3 Неф. 19:23). Я благаю вас, щоб не було розділень поміж вас, щоб ви перебували у довершеній єдності, **1 Кор.** 1:10. Будьте непохитні єдиним розумом і єдиним серцем, об'єднані в усьому, **2 Неф.** 1:21. Святим треба скріпити серця в єдності, **Мос.** 18:21. Ісус молився за єдність серед Його Нефійських учнів, **3 Неф.** 19:23. Учні були об'єднані у могутній молитві й пості, **3 Неф.** 27:1. Батько, Син і Святий Дух—одне, **УЗ** 20:27–28 (УЗ 35:2; 50:43). Це обов'язок твій—об'єднатися з істинною церквою, **УЗ** 23:7. Чого б не попросили ви з вірою, об'єднавшись у молитві, ви отримаєте, **УЗ** 29:6. Якщо ви не єдині, ви не Мої, **УЗ** 38:27. Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, **Мойс.** 7:18.

ЄЗАВЕЛЬ. Див. також Ахав

У Старому Завіті—злочестива жінка з Фінікії. Дружина Ахава (1 Цар. 16:30–31), Ізраїльського царя, який царював за часів пророка Іллі.

Шлюб Єзавелі та Ахава більше, ніж будь-яка інша окремо взята подія, спричинив падіння Північного Ізраїльського царства; Єзавель запровадила в Ізраїлі замість поклоніння Єгові найгірші форми поклоніння ідолам, запозичені з її батьківщини (1 Цар. 18:13, 19).

Єзавель вбила багатьох Божих про-

років, **1 Цар.** 18:4. Єзавель прагнула вбити Іллю, **1 Цар.** 19:1–3. Злочестивість Єзавелі довела її до жадливої смерті, **2 Цар.** 9:30–37.

ЄЗЕКІЇЛЬ

У Старому Завіті—пророк, автор книги Єзекіїля. Священик з сім'ї Садока. Один з забраних у полон Навуходоносором. Оселився разом з іншими Юдеями-засланцями у Вавилоні і пророкував протягом двадцяти двох років, з 592 р. до 570 р. до р.х.

Книга Єзекіїля: Книгу Єзекіїля можна поділити на чотири частини. У розділах 1–3 розповідається про видіння Бога і покликання Єзекіїля на служіння; у розділах 4–24 йдеться про суд над Єрусалимом і пояснюється, чому Єрусалим було осуджено; у розділах 25–32 виголошується суд над народами; у розділах 33–48 описано видіння Ізраїля останніх днів.

ЄЗЕКІЯ

У Старому Завіті—праведний цар народу Юди. Царював двадцять дев'ять років у часи, коли Ісая був пророком в Юдеї (2 Цар. 18–20; 2 Хр. 29–32; Ісаї 36–39). Ісаї допомагав йому у реформуванні церкви і держави. Він поклав край ідолопоклонству і відновив храмові служби. Життя Єзекії було продовжено на п'ятнадцять років завдяки молитві й вірі (2 Цар. 20:1–7). Ранні часи його царювання були успішними, але його повстання проти царя Асирії (2 Цар. 18:7) призвели до двох асирійських навал: перша описана в книзі Ісаї 10:24–32, друга—у 2 Царів 18:13–19:7. Під час другої навали Єрусалим був спасений ангелом Господнім (2 Цар. 19:35).

ЕЛИСАВЕТА. Див. також Іван Христитель

У Новому Завіті—дружина Захарія, мати Івана Христителя, родичка Марії (Лк. 1:5–60).

ЕЛИСЕЙ

У Старому Завіті—пророк Північного царства Ізраїля і довірений порадник кількох царів цієї країни.

Елисей мав добрий і м'який характер; йому не була притаманна та полум'яна відданість, яка відзначала його вчителя Іллу. Видатні чудеса, які він творив (2 Цар. 2–5; 8) свідчать про те, що він дійсно отримав силу Іллі, коли став пророком і його наступником (2 Цар. 2:9–12). Наприклад, він зцілив води гіркого джерела, розділив води Йордану, умножив удовину оливу, оживив померлого хлопчика, зцілив чоловіка від прокази, зробив так, що залізна сокира не потонула, уразив сиріян сліпотою (2 Цар. 2–6). Його служіння тривало більше п'ятдесяти років у часи правління Єгорама, Єгу, Єгоахаза та Йоаша.

Одержав мантию Іллі, **2 Цар. 2:13**. Умножив удовину оливу, **2 Цар. 4:1–7**. Оживив померлого сина шунамітянки, **2 Цар. 4:18–37**. Зцілив сиріянина Наамана, **2 Цар. 5:1–14**. Осліпив сирійських воїнів, очі ж його слуги було відкрито, **2 Цар. 6:8–23**.

ЕПИСКОП. Див. також Ааронове священство

Означає “наглядач”. Відповідальна посада, або чин. Чин єпископа за висвяченням належить до Ааронового священства (УЗ 20:67; 107:87–88); єпископ також є загальним суддею в Ізраїлі (УЗ 107:72, 74).

Святий Дух поставив вас єпископами, **Дії 20:28**. Якості, якими мусить володіти єпископ, **1 Тим. 3:1–7** (Тит 1:7). Єпископів треба висвячувати, **УЗ 20:67**. Едвард Партридж мав служити для Церкви як єпископ, **УЗ 41:9**. Єпископ має розпізнавати духовні дари, **УЗ 46:27, 29**. Первосвященники мають виконувати обов'язки єпископа, **УЗ 68:14, 19** (УЗ 107:17). Єпископів призначає Господь, **УЗ 72:1–26**. Єпископ має піклуватися про бідних, **УЗ 84:112**. Єпископ має

благословляти все мирське, **УЗ 107:68**. Єпископ є президентом Ааронового священства, **УЗ 107:87–88**.

ЄРЕМІЯ. Див. також Плач Єремії

Пророк Старого Завіту. Був народжений у сім'ї священників і пророкував у Юдеї з 626 р. по 586 р. до р.х. Він жив приблизно в той самий час, як і інші великі пророки—Легій, Езекіїль, Осія і Даниїл.

Єремію висвятили бути пророком у доземному житті (Єр. 1:4–5). Під час свого приблизно сорокалітнього пророчого служіння він проповідував, засуджуючи ідолопоклонство і аморальність Юдейського народу (Єр. 3:1–5; 7:8–10). Йому постійно чинили опір і кривдили його (Єр. 20:2; 36:18–19; 38:4). Після падіння Єрусалима Юдеї, які втекли до Єгипту, забрали Єремію з собою (Єр. 43:5–6), де, за переданням, вони забили його камінням до смерті.

Книга Єремії: У розділах 1–6 вміщено пророцтва, дані під час правління Іосії. Розділи 7–20—це пророцтва часів Єгоякіма. Розділи 21–38 присвячені царюванню Седекії. Розділи 39–44 містять пророцтва, що були дані після падіння Єрусалима; вони описують історичні події, які відбувалися після його падіння. Розділ 45 містить обіцяння його писареві Баруху, що його життя буде збережено. Останні розділи, 46–51 є пророцтвами щодо іноземців. Розділ 52 є історичним підсумком. Деякі з пророцтв Єремії були на латунних пластинах Лавана, якими заволодів Нефій (1 Неф. 5:10–13). Також Єремію згадують ще двічі у Книзі Мормона (1 Неф. 7:14; Гел. 8:20).

У книгу Єремії вміщено також підтвердження доземного існування людини і передвисвячення Єремії (Єр. 1:4–5); пророцтво про повернення Ізраїля з розсіяння, про зібрання до Сіону “одного з міста і двох з роду”, про милу землю, де Ізраїль та Юда змогли б жити

мирно й безпечно (Єр. 3:12–19), а також пророцтво про те, що Господь збиратиме Ізраїль з північних країн, посилаючи на пошуки багато “рибалок” і “мисливців” (Єр. 16:14–21). За своїми масштабами ця подія останніх днів буде навіть більша, ніж Мойсей вихід Ізраїля з Єгипту (Єр. 16:13–15; 23:8).

ЄРИХОН

Обгороджене стінами місто в Йорданському доли, 245 метрів нижче рівня моря. Єрихон розташований поруч з тим місцем, де Ізраїльтяни перетнули річку, коли вперше ступили на обіцяну землю (Єг. 2:1–3; 3:16; 6).

Ізраїльтяни перемогли у битві за Єрихон, **Єг. 6:1–20**. Єгошу наклав прокляття на Єрихон, **Єг. 6:26** (1 Цар. 16:34). Єрихон знаходився на терені, який належав Веніямину, **Єг. 18:11–12, 21**. Господь відвідував Єрихон під час Своєї останньої подорожі до Єрусалима, **Мр. 10:46** (Лк. 18:35; 19:1).

ЄРОВОАМ

У Старому Завіті—Єровоам був першим царем північної частини поділеного Ізраїля. Він належав до коліна Єфрема. Злочестивий Єровоам очолив заколот проти дому Юди і сім'ї Давида.

Єровоам поставив ідолів народу для поклоніння у Дані та Бет-Елі, **1 Цар. 12:28–29**. Ахійя докоряв Єровоаму, **1 Цар. 14:6–16**. Єровоаму пригадалося те, що він ввів Ізраїль у тяжкий гріх, **1 Цар. 15:34** (1 Цар. 12:30).

ЄРУББААЛ. *Див. також* Гедеон (Старий Завіт)

Ім'я, дане Гедеону в Старому Завіті після того як він зруйнував Ваалів жертівник (Суд. 6:32; 7:1; 9; 1 Сам. 12:11).

ЄРУСАЛИМ

Місто, розташоване на території сучасного Ізраїля. Це найвизначніше місто в біблійній історії. У ньому

знаходяться найсвятіші місця християн, євреїв та мусульман. Ці місця постійно відвідують багато глибоко віруючих людей. Єрусалим часто називають святим містом.

Колись знаний як Салим (Бут. 14:18; Пс. 76:3), Єрусалим був євусейським містом, доки його не завоював і не зробив своєю столицею Давид (Єг. 10:1; 15:8; 2 Сам. 5:6–7). До того часу місто, розташоване на висоті 800 метрів над рівнем моря, здебільшого виконувало функції гірської фортеці. З усіх боків, окрім північного, Єрусалим оточують глибокі низини.

Царюючи в Єрусалимі, цар Давид жив у дерев'яному палаці. Проте під час Соломонового правління народ багато працював, щоб прикрасити місто, тоді ж було збудовано царський палац і храм.

Після розділення царства на Ізраїль та Юдею Єрусалим залишився столицею Юдеї. На місто часто нападали війська завойовників (1 Цар. 14:25; 2 Цар. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). За царювання Єзекії Єрусалим перетворився на центр релігійного поклоніння, але місто частково руйнувалося у 320, 168 і 65 роках до р.х. Ірод відбудував міські стіни та храм, але у 70 р. після р.х. римляни повністю зруйнували його.

Мелхиседек був царем Салима, **Бут. 14:18** (Євр. 7:2). Ісаія закликав Єрусалим вдягнути свої прекрасні шати, **Ісаія 52:1**. Слово Господнє вийде з Єрусалима, **Мих. 4:2**. Христос плакав над долею Єрусалима, **Мт. 23:37–39** (Лк. 13:34). Єрусалим—місто живого Бога, **Євр. 12:22**. Єрусалим мав бути зруйнованим, якщо не покається, **1 Неф. 1:4, 13, 18** (2 Неф. 1:4; Гел. 8:20). Єрусалим буде знову наповнено мешканцями після зруйнування, **3 Неф. 20:46**. Єрусалим знову буде відбудовано, **Етер 13:5**. Христос попереджав святих останніх днів так само, як Він попереджав людей у Єрусалимі, **УЗ 5:20**. Ті, хто походять від Юди, нехай тікають до Єрусалима, **УЗ 133:13**.

Господь говоритиме з Єрусалима, УЗ 133:21.

ЄРУСАЛИМ, НОВИЙ. Див.

Новий Єрусалим; Сіон

ЕССЕЙ. Див. також Давид

У Старому Завіті—Давидів батько; предок Христа та всіх царів юдейських.

Овед, син Рут, був батьком Ессея, Рут 4:17, 22. Предків Ессеевих простежено аж до Юди, 1 Хр. 2:5–12 (Мт. 1:5–6).

ЄФРЕМ. Див. також Ізраїль;

Йосип, син Яковів; Книга Мормона; Манасія

У Старому Завіті—другий син Йосипа і Оснати (Бут. 41:50–52; 46:20). Всупереч традиційному порядку Єфрем отримав благословення перворідства, яке належало старшому синові, Манасії (Бут. 48:17–20). Єфрем став батьком коліна Єфрема.

Коліно Єфрема: Єфрему було дано перворідство в Ізраїлі (1 Хр. 5:1–2; Єр.31:9). Володіти священством, нести світу вість відновленої евангелії і підняти прапор збирання розсіяного Ізраїля—ось привілей і обов'язок коліна Єфрема в останні дні (Ісая 11:12–13; 2 Неф. 21:12–13). Діти Єфремові увінчають славою тих вихідців з північних країн, які повернуться в останні дні (УЗ 133:26–34).

Жезл Єфремів, або Йосипів: Літопис групи людей з коліна Манасії, яку було переселено з Єрусалима до Америки прибіл. 600-го р. до р.х. Цей літопис названо жезлом Єфрема, або жезлом Йосипа, і це є Книга Мормона. Цей жезл і жезл Юди (Біблія) складають об'єднане свідчення про Господа Ісуса Христа, Його воскресіння і божественну роботу серед цих двох частин дому Ізраїлевого.

Віту Єфремову буде відломлено, і вона писатиме ще одне свідчення про Христа, ПДС, Бут. 50:24–26, 30–

31. Жезл Юди і жезл Йосипа буде з'єднано, Єз. 37:15–19. Писання Юди та Йосипа зростуться одне з одним, 2 Неф. 3:12. Господь говорить до багатьох народів, 2 Неф. 29. Ключі літопису жезла Єфрема вручено Моронію, УЗ 27:5.

ЖАДАТИ. Див. також Хтивий,

Хтивість

Мати занадто сильне прагнення до чогось.

Не жадай її краси у твоєму серці, Пр. 6:25. Хто дивиться на жінку з пожадливістю, той уже вчинив перелюб, Мт. 5:28 (3 Неф. 12:28). Чоловіки розпалилися у своїй пожадливості один на одного, Рим. 1:27. За своїми пожадливостями вони нагромаджуватимуть собі вчителів, 2 Тим. 4:3–4. Лаван побачив наше багатство і зажадав його, 1 Неф. 3:25. Не ходіть за пожадливістю ваших очей, Ал. 39:3–4, 9. Той, хто дивиться на жінку з пожадливістю, зречеться віри, УЗ 42:23. Облиште всі ваші похитливі прагнення, УЗ 88:121.

ЖЕЗЛ ЄФРЕМІВ. Див. Єфрем—

Жезл Єфремів, або Йосипів

ЖЕЗЛ ЙОСИПІВ. Див. Єфрем—

Жезл Єфремів, або Йосипів

ЖЕЗЛ ЮДИН. Див. Юда—Жезл

Юдин

ЖЕРЕБ

Спосіб, за допомогою якого вибирають одне рішення з багатьох або відкидають усі рішення за винятком одного. Часто жеребкування робиться через вибір одного клаптика паперу або кусочка дерева серед інших. Це називається “кидати жереб”.

Вони ділили Його одягу, кидаючи жереб, Мт. 27:35 (Пс. 22:19; Мр. 15:24; Лк. 23:34; Іван 19:24). Вони кинули жереб, і жереб випав на Маттія, Дії 1:23–26. Ми кинули жереб—хто з нас мусив іти в дім Ламана, 1 Неф. 3:11.

ЖЕРТВА, ЖЕРТВУВАТИ. *Див. також* Ісус Христос; Кров; Причастя; Скрушене серце; Спокута, Спокутувати

У давні дні *жертвувати* означало зробити щось або когось святим. Тепер це означає: відмовитися від чогось або втратити щось мирське ради Господа і Його царства. Членам Господньої Церкви треба мати бажання пожертвувати всім для Господа. Джозеф Сміт казав, що “релігія, яка не вимагає пожертвувати всім, ніколи не матиме сили, достатньої для того, щоб виробити віру, необхідну для життя і спасіння”. У перспективі вічності—благословення, які будуть одержані завдяки жертвуванню, перевершать будь-що, чим ми жертвуємо тепер.

Після того як Адама і Єву було вигнано з Еденського саду, Господь дав їм закон жертвування. Цей закон включав жертву першонародженого з їхніх отар. Ця жертва символізувала жертву, яку мав принести Єдинонароджений Син Бога (Мойс. 5:4–8). Цей обряд проіснував аж до смерті Ісуса Христа, після якої жертвоприношення тварин перестало бути євангельським обрядом (Ал. 34:13–14). Сьогодні члени Церкви причащаються хлібом і водою на спомин жертви Ісуса Христа. Членам сьогоднішньої Христової Церкви треба також приносити в жертву скрушене серце і упокорений дух (3 Неф. 9:19–22). Це означає бути скромними, схильними до покаяння і послухними Божим заповідям.

Авраам зв'язав Ісака, сина свого, і поклав його на жертвник, **Бут.** 22:1–18 (Кн. Як. 4:5). Принеси всепалення, **Вих.** 20:24. Тварини для жертвоприношення мають бути без вад, **Повтор.** 15:19–21. Послух ліпший за жертву, **1 Сам.** 15:22. Любити—це більше, ніж усі всепалення і пожертви, **Мр.** 12:32–33. Ми освячені через жертву Христа, **Євр.** 10:10–14. Христос приніс Себе в жертву

за гріх, **2 Неф.** 2:6–7. Цією великою і останньою жертвою буде Син Божий, так, нескінченною і вічною, **Ал.** 34:8–14. Ви більше не будете приносити всепалення; ви будете приносити в жертву розбите серце і упокорений дух, **3 Неф.** 9:19–20 (Пс. 51:18–19; УЗ 59:8). Нині—день жертвування, **УЗ** 64:23 (УЗ 97:12). Усіх тих, хто бажає дотримуватися своїх завітів через жертву, прийме Господь, **УЗ** 97:8. Джозеф Ф. Сміт бачив духів праведників, які принесли жертву за подобою жертви Спасителя, **УЗ** 138:13. Викуплення прийшло через жертву Сина Божого на хресті, **УЗ** 138:35.

ЖЕРТОВНИК. *Див. також* Жертва, Жертвувати

Спорука для жертвувань, приношень і поклоніння.

Ной побудував жертвник для Господа і приніс цілоспалення, **Бут.** 8:20. Аврам побудував жертвник для Господа, **Бут.** 12:7–8. Аврам зв'язав Ісака, сина свого, на жертвнику, **Бут.** 22:9 (Бут. 22:1–13). Яків побудував там жертвник і назвав місце Ел Бет-Ел, **Бут.** 35:6–7. Ілля побудував жертвник і кинув виклик жерцям Вааловим, **1 Цар.** 18:17–40. Якщо несеш свій дар на жертвник, перше примирись з твоїм братом, **Мт.** 5:23–24. Я побачив біля жертвника душі тих, кого було вбито за слово Боже, **Об.** 6:9 (УЗ 135:7). Легій побудував з каміння жертвник і приніс дякування Господу, **1 Неф.** 2:7. Авраама було врятовано від загибелі на жертвнику Елкени, **Авр.** 1:8–20.

ЖИВА ВОДА. *Див. також* Ісус Христос

Символ Господа Ісуса Христа і Його вчення. Так само як для підтримання фізичного життя потрібна вода, для того, щоб сягнути вічного життя, потрібен Спаситель і Його вчення (жива вода).

З радістю будете ви черпати воду з колодязів спасіння, **Ісаїя** 12:3. Вони покинули Мене, джерело живих вод, **Єр.** 2:13. Хто питиме воду, яку Я дам йому, той повік не відчуватиме спраги, **Іван** 4:6–15. Нехай спрагнений йде до Мене і п'є, **Іван** 7:37. Залізний жезл веде до джерела живих вод, **1 Неф.** 11:25. Вільно скупуйте з вод життя, **УЗ** 10:66. Заповіді Мої будуть колодязем живої води, **УЗ** 63:23.

ЖИТТЯ. *Див. також* Вічне життя; Світло, Світло Христа

Фізичне і духовне існування, можливе завдяки силі Божій.

Я поставив перед тобою життя і добро, **Повтор.** 30:15–20. Ти вкажеш мені дорогу життя, **Пс.** 16:11. Хто дотримується праведності, той знаходить життя, **Пр.** 21:21. Хто шукає собі життя, той втратить його, а хто втратить своє життя заради Мене, той знайде його, **Мт.** 10:39 (Мт. 16:25; Мр. 8:35; Лк. 9:24; 17:33). Син Людини прийшов не забирати в людей життя, а спасти їх, **Лк.** 9:56. У Ньому було життя, і життя було світлом людей, **Іван** 1:4. Хто вірує в Того, Хто послав Мене, того переведено з смерті в життя, **Іван** 5:24. Я є дорога, істина і життя, **Іван** 14:6. Якщо сподіваємося на Христа лише в цьому житті, то ми найнещасніші люди, **1 Кор.** 15:19–22. Благочестя має обіцяння на нинішнє життя і на життя, що настане, **1 Тим.** 4:8. Наші діти можуть очікувати життя—того, що в Христі, **2 Неф.** 25:23–27. Це життя є часом для людей приготуватися до зустрічі з Богом, **Ал.** 34:32 (Ал. 12:24). Я є світло і життя світу, **3 Неф.** 9:18 (Мос. 16:9; 3 Неф. 11:11; Етер 4:12). Благословенні ті, хто є вірними—як у житті, так і в смерті, **УЗ** 50:5. Це є вічні життя—знати Бога та Ісуса Христа, **УЗ** 132:24. Це Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39.

ЖІНКА, ЖІНКИ. *Див. також* Людина, Люди

Доросла особа жіночої статі, дочка Бога. Слово *жінка* деколи вживається в Писаннях як шанобливе звернення (Іван 19:26; Ал. 19:10).

Бог створив чоловіка і жінку, **Бут.** 1:27 (Мойс. 2:27; 6:9; Авр. 4:27). Чеснотна жінка цінніша, ніж рубіни, **Пр.** 31:10–31. Жінка—це слава чоловіка, **1 Кор.** 11:7. Ані чоловік без жінки не в Господі, ані жінка—без чоловіка, **1 Кор.** 11:11. Нехай жінки прикрашають себе скромними шатами, **1 Тим.** 2:9–10. Я, Господь Бог, втішаюся цнотливістю жінок, **Кн. Як.** 2:28. Твої гріхи прощені тобі, і ти є вибраною пані, **УЗ** 25. Жінки мають право на утримання від своїх чоловіків, **УЗ** 83:2.

ЖНИВА

У Писаннях слово *жнива* інколи вживають фігурально, описуючи людей, приведених до Церкви, яка є царством Божим на землі, або ж стосовно таких судних часів, як час Другого пришествя Ісуса Христа.

Минули жнива, літо скінчилося, а ми не спасенні, **Єр.** 8:20 (УЗ 56:16). Врожай багатий, та робітників мало, **Мт.** 9:37. Жнива—це кінець цього світу, **Мт.** 13:39. Пціо людина посіє, те й збере, **Гал.** 6:7–9 (УЗ 6:33). Поле вже побіліло для жнив, **УЗ** 4:4. Жнива скінчилися, а ваші душі не спасенні, **УЗ** 45:2. Час для жнив настав, і слова Мої мусять бути виповненими, **УЗ** 101:64.

ЗАБОРОНЕНИЙ ПЛІД. *Див.*

Еден; Падіння Адама і Єви

ЗАВІСА

Це слово, вживане в Писаннях, має декілька значень: (1) занавіска, яка розділяла приміщення храму та скинії, (2) символ відділення людини від Бога, а також (3) Богом вчиненого забуття, яке блокує людську пам'ять про доземе існування.

Завіса відділяє святее святих від святилища, **Вих.** 26:33. Храмова завіса розідралася навпіл, коли Христос помер на хресті, **Мт.** 27:51 (Мр. 15:38; Лк. 23:45). Тепер ми бачимо немовби через скло, непевно; тоді ж—лице до лица, **1 Кор.** 13:12. Темну завісу невіри було скинуто геть з його свідомості, **Ал.** 19:6. Яредового брата неможливо було утримати від бачення поза завісою, **Етер** 3:19 (Етер 12:19). Завіса розірветься, і ви побачите Мене, **УЗ** 67:10 (УЗ 38:8). Завісу, яка вкриває Мій храм, буде знято, **УЗ** 101:23. Завісу було знято з нашого розуму, **УЗ** 110:1. Завіса темряви покриє землю, **Мойс.** 7:61.

ЗАВІТ. *Див. також* Авраамів завіт; Клятва; Клятва і завіт священства; Новий Завіт; Новий і вічний завіт; Старий Завіт

Угода між Богом і людиною. Проте, це не угода рівних партнерів. Бог визначає умови завіту, а люди погоджуються робити те, що Він просить. Тоді Бог обіцяє людям певні благословення за їхню послухність.

Принципи й обряди одержуються через завіт. Члени Церкви, які уклали такі завіти, обіцяють шанувати їх. Наприклад, члени Церкви укладають завіти з Господом через хрищення й відновлюють їх через причастя. Вони укладають додаткові завіти в храмі. Господній народ—це завітний народ і, дотримуючись Господніх завітів, він одержує великі благословення.

Я поставлю завіт з тобою, **Бут.** 6:18. Дотримуйтесь Мого завіту, тоді станете Моєю власністю більше всіх народів, **Вих.** 19:5. Не укладайте завітів ані з ними, ані з богами їхніми, **Вих.** 23:32. Зберігайте суботу як вічний завіт, **Вих.** 31:16. Я ніколи не розірву Свого завіту з вами, **Суд.** 2:1. Мої святі склали завіт зі Мною через жертву, **Пс.** 50:5 (УЗ 97:8). Він... буде пригадувати Свій святий завіт, **Лк.** 1:72 (УЗ 90:24). Сила Божа зійшла на завітний народ

Господній, **1 Неф.** 14:14. Завіт, дакий Аврааму, буде виповнено в останні дні, **1 Неф.** 15:18 (3 Неф. 16:5, 11–12; 21:7; Морм. 9:37). Народ царя Веняміна виявив бажання увійти в завіт з Богом, щоб виконувати Його волю, **Мос.** 5:5. Хрищення—це свідчення того, що людина укладає завіт з Богом, щоб виконувати Його волю, **Мос.** 18:13. Ви—діти завіту, **3 Неф.** 20:25–26. Ангели виконують роботу щодо завітів Батька, **Морон.** 7:31. Пролиття крові Христової є завітом, **Морон.** 10:33. Кожний, хто належить до цієї Церкви Христової, має дотримуватися всіх завітів, **УЗ** 42:78. Благословенні ті, хто зберіг свої завіти, **УЗ** 54:6. Хто порушує цей завіт, той втратить свій чин і посаду в Церкві, **УЗ** 78:11–12. Усі, хто одержує священство, одержують клятву і завіт, **УЗ** 84:39–40. Вони бажать дотримуватися своїх завітів через жертву, **УЗ** 97:8. Шлюбний завіт може бути вічним, **УЗ** 132. Це буде нашим завітом, що ми житимемо за всіма обрядами, **УЗ** 136:4.

ЗАВУЛОН. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—син Якова і Лії (**Бут.** 30:19–20).

Коліно Завулону: Яків благословив коліно Завулону (**Бут.** 49:13). Коліно Завулону приєдналося до Девори і Барака на боротьбу з ворогами Ізраїля (**Суд.** 4:4–6, 10). Воно також приєднавалося до Гідеона на боротьбу з мідіянітянами (**Суд.** 6:33–35).

ЗАГАЛЬНА ЗГОДА. *Див. також* Підтримка Церковних провідників; Церква Ісуса Христа

Принцип, за яким члени Церкви підтримують покликання людей на Церковне служіння або інші Церковні рішення, які потребують їхньої підтримки. Загальна згода звичайно виказується підняттям правої руки.

Ісус Христос стоїть на чолі Своєї

Церкви. Через натхнення Святого Духа Він скеровує Церковних провідників у важливих діях і рішеннях. Проте, усі члени Церкви мають право та привілей ухвалювати або не ухвалювати дії та рішення їхніх провідників.

Увесь народ відповів одноголосно, **Вих.** 24:3 (Чис. 27:18–19). Апостоли і старійшини були однастайні у своєму рішенні, **Дії** 15:25. Жодна людина не може бути висвяченою без головування Церкви, **УЗ** 20:65–66. Усе має робитися за загальною згодою, **УЗ** 26:2 (**УЗ** 28:13). Хай усе робиться за загальною згодою, **УЗ** 104:21.

ЗАГИБЕЛЬ. *Див.* Сини Загибелі

ЗАГУБЛЕНІ КОЛІНА. *Див.*

Ізраїль—Десять загублених колін Ізраїля

ЗАЗДРИТИ, ЗАЗДРИСТЬ.

Заздрити означає бажати того, що належить іншому або надмірно прагнути чогось. Писання зазначає, що заздрість—негативна риса.

Ти не будеш заздрити, **Вих.** 20:17 (Повтор. 5:21; Мос. 13:24; **УЗ** 19:25). Хто ненавидить зажерливість, той подовжить дні свої, **Пр.** 28:16. Вони зазіхають на лани і відбирають їх, **Мих.** 2:2. Стережися зажерливості, **Лк.** 12:15. Патріархи, позаздривши Йосипові, продали його в Єгипет, **Дії** 7:9. Закон каже: Ти не будеш заздрити, **Рим.** 7:7. Милосердя не заздрить, **1 Кор.** 13:4 (Морон. 7:45). Заздрість походить від гордості, **1 Тим.** 6:4. В останні дні люди стануть заздрісними, **2 Тим.** 3:1–2. Де заздрість, там безладдя і всякі злі справи, **Як.** 3:16. Коли Лаван побачив наше майно, він жадавав його, **1 Неф.** 3:25. Господь заповідав людям, що заздрити не треба, **2 Неф.** 26:32. Серед народу Нефієвого не було заздроців, **4 Неф.** 1:15–18. Акіш почав заздрити своєму синові, **Етер** 9:7. Ти не будеш жаліти свого власного майна, **УЗ** 19:26. Облиште вашу

заздрість, **УЗ** 88:123. Людські заздрість і лють були моїм звичним жеребом усі дні мого життя, **УЗ** 127:2. Не зазіхай на те, що належить твоєму братові, **УЗ** 136:20.

ЗАКОН. *Див. також* Благословити, Благословенний, Благословення; Закон Мойсеїв; Заповіді Божі; Послушний, Послушність, Слухатися

Заповіді, або правила, Божі, які є основою усіх благословень і покарань як на небесах, так і на землі. Хто слухається Божих законів, той одержує обіцяні благословення. Пророк Джозеф Сміт навчав, що люди також мають бути послужними законам своєї держави, шануючи і підтримуючи їх (**УВ** 1:12).

Мойсеїв закон був підготовчим і мав привести людей до Христа. Це був закон обмежень, приписань і обрядів. Сьогодні закон Христовий, який виповнив закон Мойсеїв, є повнотою євангелії, або “довершеним законом свободи” (**Як.** 1:25).

Бог дав Адамові заповіді, **Бут.** 1:28; 2:16–17. Бог дав закони Ноеві, **Бут.** 9:1. Закон Господній сповнюється у наверненні душ, **Пс.** 19:8. Господь—наш законодавець, **Ісая** 33:22. Законодавець один, **Як.** 4:12. Де немає закону, там немає покарання, **2 Неф.** 9:25. Закон даний, **Ал.** 42:17–22. Людину судитимуть згідно з законом, **Ал.** 42:23. Христос є законом, **3 Неф.** 15:9. Усі закони духовні, **УЗ** 29:34. Джозеф Сміт одержав закон Церкви через одкровення, **УЗ** 42. Хто дотримується Божого закону, у того немає потреби порушувати закони держави, **УЗ** 58:21. Світло Христа є законом, який управляє всім, **УЗ** 88:7–13. Він дав закон на все, **УЗ** 88:42–43. Люди мають дотримуватися законів країни, **УЗ** 98:4–5. Коли ми одержуємо від Бога благословення, це відбувається через послух закону, **УЗ** 130:20–21. Церква проголошує своє ставлення до цивільних законів,

УЗ 134. Людство має спасіння через послух до законів і обрядів евангелії, **УВ** 1:3.

ЗАКОН МОЙСЕЇВ. *Див. також* Ааронове священство; Закон; Мойсей; Чисте і нечисте

Бог через Мойсея дав дому Ізраїля певні закони замість вищого закону, якого вони не послушалися (Вих. 34; ПДС, Вих. 34:1–2; ПДС, Повтор. 10:2). Закон Мойсеїв складався з багатьох принципів, правил, церемоній, ритуалів і символів, щоб нагадувати людям про їхні обов'язки та відповідальність. До нього входили закони моральних, етичних, релігійних і фізичних заповідей і відправ—включаючи жертвоприношення (Лев. 1–7)—які були встановлені для того, щоб нагадувати їм про Бога та їхні обов'язки перед Ним (Мос. 13:30). Частиною закону були віра, покаяння, хрищення у воді та прощення гріхів, Десять заповідей, а також багато інших заповідей високої етичної і моральної цінності. Більшість церемоніальних законів було виповнено зі смертю і воскресінням Ісуса Христа, які поклали край жертвоприношенню пролиттям крові (Ал. 34:13–14). Закон обслуговувався Аароновим священством і був підготовчою евангелією, призначеною якої було приводити її послідовників до Христа.

Я дам їм той закон, який був спершу, але він буде даний після закону тілесних заповідей, **ПДС, Вих.** 34:1–2. Закон був нашим вихователем, щоб привести нас до Христа, **Гал.** 3:19–24. Ми дотримуємося закону Мойсеєвого і чекаємо Христа з непохитністю, **2 Неф.** 25:24–30. Спасіння не приходять тільки через закон Мойсеїв, **Мос.** 12:27–13:32. У Мені виповнений закон Мойсеїв, **3 Неф.** 9:17. Закон, який був даний Мойсеєві, має кінець у Мені, **3 Неф.** 15:1–10. Через неслухняність дітей Ізраїля

Господь забрав від них Мойсея і святе священство, залишивши їм закон тілесних заповідей, **УЗ** 84:23–27.

ЗАНУРЕННЯ. *Див.* Хрищення, Христити—Хрищення зануренням

ЗАПЕЧАТУВАТИ, ЗАПЕЧАТУВАННЯ. *Див. також* Ілля; Обряди; Священство

Робити дійсними на небесах обряди, що їх виконано через повновання священства на землі. Обряди запечатані, коли вони одержують схвалення Святого Духа Обіцяння, який є Святий Дух.

Усе, що ти зв'яжеш на землі, буде зв'язано на небесах, **Мт.** 16:19 (Мт. 18:18; **УЗ** 124:93; 132:46). Ви були запечатані Тим Святим Духом Обіцяння, **Еф.** 1:13. Я даю тобі владу, щоб усе, що ти будеш запечатувати на землі, було запечатано на небесах, **Гел.** 10:7. Їм дано владу запечатувати і на землі, і на небесах, **УЗ** 1:8. Ті, хто у цілестіальній славі, запечатані Святим Духом Обіцяння, **УЗ** 76:50–70. Ілля вручив ключі від влади запечатувати в руки Джозефа Сміта, **УЗ** 110:13–16. Це сила запечатувати і зв'язувати, **УЗ** 128:14. Певніше слово пророцтва означає знання про те, що людину запечатано на вічне життя, **УЗ** 131:5. Усі завіти, не запечатані Святим Духом Обіцяння, закінчуються, коли люди вмирають, **УЗ** 132:7. Велика робота, яку належить виконувати в храмах, включає запечатування дітей до їхніх батьків, **УЗ** 138:47–48.

ЗАПИТУВАТИ, ПРОСИТИ. *Див. також* Молитва

Намагатися довідатися про щось у Бога, ставити йому запитання. Намагатися одержати від Бога особливу милість.

Просіть, і буде дано вам, **Мт.** 7:7. Якщо комусь з вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, **Як.** 1:5 (ДС—

Іст. 1:7–20). Просіть з щирістю серця, **Мос.** 4:10. Бог дарує вам усе, що є добрим, чого тільки не попросите з вірою, **Мос.** 4:21. Запитайте у Мене з вірою, **1 Неф.** 15:11. Якщо ви не зможете зрозуміти ці слова, то це буде через те, що ви не запитуєте, **2 Неф.** 32:4. Запитайте Бога, чи не істинне це, **Морон.** 10:4. Вони люблять темряву більше, ніж світло; тому вони не питатимуть Мене, **УЗ** 10:21. Вам заповідаю про все просити у Бога, **УЗ** 46:7.

ЗАПОВІДІ БОЖІ. *Див. також*

Гріх; Закон; Заповіді, Десять заповідей; Послушний, Послушність, Слухатися; Слово Боже

Закони і вимоги, які Бог дає як окремим людям, так і всьому людству. Дотримання заповідей приносить послухним Господні благословення (**УЗ** 130:21).

Ной робив усе, як заповідав йому Бог, **Бут.** 6:22. Ходіть згідно з Моїми настановами і дотримуйтесь Моїх заповідей, **Лев.** 26:3. Дотримуйся Моїх заповідей і живи, **Пр.** 4:4 (**Пр.** 7:2). Якщо ви Мене любите, дотримуйтеся Моїх заповідей, **Іван** 14:15 (**УЗ** 42:29). Чого б не попросили, одержимо від Нього, бо дотримуємося Його заповідей, **1 Іван** 3:22. Його заповіді не тяжкі, **1 Іван** 5:3. Будь непохитним у дотриманні заповідей, **1 Неф.** 2:10. Господь не дає жодної заповіді, щоб не приготувати шлях для її виконання, **1 Неф.** 3:7. Я мушу вдіяти за суворими наказами Божими, **Кн. Як.** 2:10. Наскільки ви будете дотримуватися Моїх заповідей, настільки будете успішними на цій землі, **Яр.** 1:9 (**Ал.** 9:13; 50:20). Навчися змолоду дотримуватися заповідей Божих, **Ал.** 37:35. Ці заповіді—від Мене, **УЗ** 1:24. Досліджуйте ці заповіді, **УЗ** 1:37. Хто не дотримується заповідей, ті не можуть бути спасеними, **УЗ** 18:46 (**УЗ** 25:15; 56:2). Мої заповіді

духовні; вони не природні й не мирські, **УЗ** 29:35. Заповіді дано так, щоб ми могли розуміти Господню волю, **УЗ** 82:8. Я не знаю, Господь лише заповідав мені, **Мойс.** 5:6. Господь випробуватиме людей, щоб побачити, чи робитимуть вони все, що Він заповідає їм, **Авр.** 3:25.

ЗАПОВІДІ, ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ.

Див. також Заповіді Божі; Мойсей

Десять законів, які визначали моральну поведінку; були дані Богом через пророка Мойсея.

Гебрійська назва заповідей—“Десять слів”. Їх також названо завітом (**Повтор.** 9:9) і свідоцтвом (**Вих.** 25:21; 32:15). Надання Богом Десяти заповідей Мойсееві, а через нього—всьому Ізраїлю, описано у **Виході** 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Заповіді були вигравійовані на двох кам'яних таблицях, які було поміщено в Ковчег; з того часу Ковчег має назву “Ковчег завіту” (**Чис.** 10:33). Господь, цитуючи **Повторення Закону** 6:4–5 і **Левит** 19:18, узагальнив Десять заповідей до “двох великих заповідей” (**Мт.** 22:37–39).

Десять заповідей повторені в одкровеннях останніх днів (**Мос.** 12:32–37; 13:12–24; **УЗ** 42:18–28; 59:5–13; **ПДС.** **Вих.** 34:1–2).

ЗАРАГЕМЛЯ. *Див. також* Аммон; Мулек

У Книзі **Мормона**—це (1) чоловік, який очолював Мулекову колонію, (2) місто, назване його іменем, (3) земля Зарагемля або (4) народ, який послідував за ним.

Зарагемля зрадив, що Господь послав Нефіційців, **Ом.** 1:14. Зарагемля дав родовід батьків, **Ом.** 1:18. Аммон був нащадком Зарагемлі, **Мос.** 7:3, 13. Церкву було засновано в місті Зарагемля, **Ал.** 5:2. Завдяки праведникам злочестиві були спасенні в Зарагемлі, **Гел.** 13:12. Місто Зарагемля було спалено в той час, коли помер Христос, **3 Неф.** 8:8, 24.

ЗАСТЕРІГАТИ, ЗАСТЕРЕЖЕННЯ.*Див. також* Вартувати, Вартові

Робити зауваження або застереження. Пророки, провідники і батьки застерігають і навчають бути послухними Господу та Його вченням.

Яків перестерігав народ Нефія проти всякого гріха, **Кн. Як.** 3:12. Голос попередження—для всіх людей, **УЗ** 1:4. Нехай ваше проповідування буде голосом попередження, **УЗ** 38:41. Це є день попередження, **УЗ** 63:58. Кожна людина, яку було попереджено, має попередити свого ближнього, **УЗ** 88:81. Я попередив вас і застеріг, давши вам це слово мудрості, **УЗ** 89:4.

ЗАСТУПНИК. *Див. також* Ісус

Христос

Ісус Христос є нашим оборонцем перед Батьком (Морон. 7:28) і клопоче за нашу справу перед ним.

Ісус Христос є нашим оборонцем перед Батьком, **1 Іван** 2:1 (**УЗ** 110:4). Ісус заступатиметься за всіх, **2 Неф.** 2:9 (**Євр.** 7:25). Ісус одержав перемогу над смертю, що дає Йому силу клопотати за дітей людських, **Мос.** 15:8. Я ваш оборонець перед Батьком, **УЗ** 29:5. Ісус Христос клопоче за вашу справу, **УЗ** 45:3–5.

ЗАСУДЖУВАТИ,**ЗАСУДЖЕННЯ.** *Див. також*

Суд, останній; Суд, Судити

Судити або бути під судом Божим.

Бог засудить людину злих намірів, **Пр.** 12:2. Нас карає Господь, щоб не засудити разом зі світом, **1 Кор.** 11:32. Наші слова, вчинки і думки засудять нас, **Ал.** 12:14. Знаючи, але не роблячи, люди підпадають під осуд, **Гел.** 14:19. Якби ми припинили трудитися, нас було б приведено до засудження, **Морон.** 9:6. Хто не прощає свого брата, той стоїть засудженим перед Господом, **УЗ** 64:9. Хто грішить проти більшого світла, той підлягатиме більшому засудженню, **УЗ** 82:3. Уся Церква

перебуватиме під засудженням, доки вони не покаються і не пригадають Книгу Мормона, **УЗ** 84:54–57.

ЗАХАРІЙ (Новий Завіт). *Див.**також* Єлисавета; Іван

Христитель

У Новому Завіті—батько Івана Христителя. Захарій мав чин священика і служив у храмі.

Ангел Гавриїл пообіцяв Захарію і його дружині Єлисаветі, що в них народиться син, **Лк.** 1:5–25 (**УЗ** 27:7). Язик його було розв'язано, **Лк.** 1:59–79. Захарія було вбито між храмом і жертвником, **Мт.** 23:35 (**Лк.** 11:51).

ЗАХАРІЙ (Старий Завіт)

Старозавітний пророк. Його пророцтва датуються приблизно 520 р. до р.х. Він жив за часів пророка Огія (**Ездра** 5:1; 6:14).

Книга Захарія: Книга цікава своїми пророцтвами про земне служіння Христа і Його друге пришестя (**Зах.** 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). У розділі 1–8 вміщено декілька видінь про майбутнє Божого народу. Розділи 9–14 складаються з видінь про Месію, останні дні, збирання Ізраїля, останню велику війну і Друге пришестя.

ЗБИРАННЯ ІЗРАЇЛЯ. *Див.*

Ізраїль—Збирання Ізраїля

ЗВІТ, ПІДЗВІТНИЙ,**ПІДЗВІТНІСТЬ.** *Див. також*

Свобода вибору

Господь сказав, що кожна людина відповідальна за свої власні мотивації, ставлення до життя, прагнення і вчинки.

Вік підзвітності—це вік, починаючи з якого діти вважаються відповідальними за свої вчинки й здатними грішити й каятися.

Я судитиму кожного згідно з його шляхами, **Єз.** 18:30. Вони дадуть звіт за кожне пусте слово, **Мт.** 12:36. Дай звіт про твоє служіння, **Лк.** 16:2. Кожен з нас звітуватиме про себе

перед Богом, **Рим.** 14:12. Мертвих судитимуть згідно з їхніми ділами, **Об.** 20:12. Наші слова, вчинки і думки судитимуть нас, **Ал.** 12:14. Ми самі собі судді—добро або зло чинити, **Ал.** 41:7. Вам дозволено діяти з власної волі, **Гел.** 14:29–31. Цьому ви навчатимете—покаянню і хрищенню для тих, хто є відповідальним, **Морон.** 8:10. Усі, хто дожив до віку підвітності, мусять покаятися і христитися, **УЗ** 18:42. Сатана не може спокушати малих дітей, доки вони не починають ставати підвітними переді Мною, **УЗ** 29:46–47. Дітей можна христити з восьми років, **УЗ** 68:27. Кожна людина буде підвітною за свої власні гріхи в день суду, **УЗ** 101:78. Людям дано відрізяти добро від зла; тому вони мають свободу в собі, **Мойс.** 6:56. Людей буде покарано за їхні власні гріхи, **УВ** 1:2.

ЗГУБНИК. *Див. також* Диявол

Згубник—це Сатана.

Господь не дозволить згубникові зайти у ваші домівки, **Вих.** 12:23. Згубник носить по водах, **УЗ** 61:19. Той вартувий у змозі був врятувати Мій виноградник від згубника, **УЗ** 101:51–54.

ЗДОРОВ'Я. *Див.* Слово мудрості

ЗЕМЛЯ. *Див. також* Світ;

Створити, Сотворіння

Планета, на якій ми живемо. Землю було створено Богом через Ісуса Христа для того, щоб людина користувалася нею під час свого земного випробування. Кінцева доля Землі—стати прославленою й піднесеною (**УЗ** 77:1–2; 130:8–9). Земля стане вічною спадщиною тих, хто прожив життя, гідне цілестіальної слави (**УЗ** 88:14–26). Вони насолоджуватимуться присутністю Батька і Сина (**УЗ** 76:62).

Створена для людини: Бог дав людині владарювання над землею, **Бут.** 1:28 (**Мойс.** 2:28). Земля—Господня,

Вих. 9:29 (**Пс.** 24:1). Господь дав землею дітям людським, **Пс.** 115:16. Я зробив землю і сотворив чоловіка на ній, **Ісаїя** 45:12. Силою Його слова людина прийшла на землю, **Кн. Як.** 4:9. Землю буде дано тим, хто взяв собі провідником Святого Духа, **УЗ** 45:56–58 (**УЗ** 103:7). Ті, хто послухався євангелії, нагороджені добром земним, **УЗ** 59:3. Бідні й лагідні успадкують землю, **УЗ** 88:17 (**Мт.** 5:5; 3 **Неф.** 12:5). Ми зробимо землю і будемо випробовувати їх, **Авр.** 3:24–25.

Жива сутність: Земля перебуває вічно, **Еккл.** 1:4. Складне море—це земля у своєму освяченому, безсмертному і вічному стані, **УЗ** 77:1. Земля має бути освяченою і підготовленою для цілестіальної слави, **УЗ** 88:18–19. Земля плакала вголос, **Мойс.** 7:48.

Розділення землі: Нехай води зберуться разом, **Бут.** 1:9. У дні Пелега земля було розділено, **Бут.** 10:25. Після того, як води відступили, та земля стала обраною серед інших, **Етер** 13:2. Земля буде такою, якою вона була до розділення, **УЗ** 133:24.

Очищення землі: Дощ падав на землю сорок днів, **Бут.** 7:4. Землю прибережено для вогню судного дня, **2 Пет.** 3:7. Після дня сьогоднішнього прийде вогонь, **УЗ** 64:24. Земля прагне бути очищеною від нечистоти, **Мойс.** 7:48.

Кінцевий стан Землі: Землю буде згорнуто, як сувій, і вона перейде, **3 Неф.** 26:3 (**УЗ** 29:23). Буде нове небо і нова земля, **Етер** 13:9 (**УЗ** 29:23). Складне море—це земля у своєму освяченому, безсмертному і вічному стані, **УЗ** 77:1. Земля має бути освяченою і підготовленою для цілестіальної слави, **УЗ** 88:18–19. Цю землю буде зроблено подібною до кристала, і вона буде Урімом і Туммімом, **УЗ** 130:8–9. Земля відпочиватиме тисячу років, **Мойс.** 7:64. Землю буде відновлено, **УВ** 1:10.

ЗЕНИФ

У Книзі Мормона—чоловік, що очолював групу людей, які повернулися до землі Нефія; він став їхнім царем і царював праведно (Мос. 9–10).

ЗИЗРОМ

У Книзі Мормона, законник у місті Аммонійга. Алма і Амудек через Духа збагнули, що Зизром обманює. Невдовзі його було наведено до Христової євангелії (Ал. 11:21–46; 15:1–12).

ЗИНОК

Ізраїльський пророк часів Старого Завіту. Про нього згадано лише у Книзі Мормона.

Пророкував про Христову смерть, **1 Неф.** 19:10. Розповідав про Сина Божого, **Ал.** 33:15 (Ал. 34:7). Був мучеником за правду, **Ал.** 33:17. Пророкував про пришествя Месії, **Гел.** 8:20.

ЗИНОС

Ізраїльський пророк часів Старого Завіту. Його пророцтва про місію Христа знаходяться лише в Книзі Мормона.

Пророкував про погребіння Христа і три дні темряви, **1 Неф.** 19:10, 12. Прорікав збирання Ізраїля, **1 Неф.** 19:16. Яків цитував притчу Зиноса про культивовану й дику оливи, **Кн. Як.** 5. Яків розтлумачив алєгорію Зиноса, **Кн. Як.** 6:1–10. Навчав молитви й поклонінню, **Ал.** 33:3–11. Навчав, що викуплення приходить через Сина, **Ал.** 34:7. За сміливе свідчення його було вбито, **Гел.** 8:19. Говорив про відновлення Ламанійців, **Гел.** 15:11. Свідчив про руйнування, яке станеться під час Христової смерті, **3 Неф.** 10:15–16.

ЗЛІ ДУХИ. *Див.* Дух—Злі духи

ЗЛОЧЕСТИВІСТЬ, ЗЛОЧЕСТИВИ.

Див. також Безбожні; Гріх; Неправедні, Неправедність; Нечисті, Нечистоти; Темрява, духовна

Зло, несправедливість; виявляти непослух до Божих заповідей.

Як же я вчиню це велике зло і згіршу проти Бога? **Бут.** 39:7–9. Господь далеко від злочестивих: але чує Він молитву праведних, **Пр.** 15:29. Коли злочестиві управляють, люди плачуть, **Пр.** 29:2 (УЗ 98:9). Вилучить з-поміж себе того злочестивого, **1 Кор.** 5:13. Ми боремося проти піднебесних духів злоби, **Еф.** 6:12. Відійдіть геть від злочестивих і не торкайтеся їхніх нечистих речей, **Ал.** 5:56–57 (УЗ 38:42). Це кінцевий стан злочестивих, **Ал.** 34:35 (Ал. 40:13–14). Злочестивість ніколи не була щастям, **Ал.** 41:10. Руками злочестивих покарано злочестивих, **Морм.** 4:5 (УЗ 63:33). У той час настане повне розділення праведних і злочестивих, **УЗ** 63:54. Так приходить кінець злочестивих, **ДС—Мт.** 1:55.

ЗМІЙ, МІДЯНИЙ. *Див. також* Ісус Христос; Мойсей

Мідяний змія, зроблений Мойсеєм за Божим наказом, щоб зцілити Ізраїльтян, покусаних зміями сарафами (отруйними зміями) в пустині (Чис. 21:8–9). Цього мідяного змія було прикріплено до жердини й “піднято, щоб той, хто дивився на нього, міг жити” (Ал. 33:19–22). Господь посилався на це підняття змія в пустині як на символ Себе Самого, піднятого на хресті (Іван 3:14–15). Одкровення останніх днів підтверджують описання того випадку з отруйними зміями і те, яким чином тоді було зцілено людей (1 Неф. 17:41; 2 Неф. 25:20; Гел. 8:14–15).

ЗМОВИ. *Див.* Таємні змови

ЗНАННЯ. *Див. також* Істина; Мудрість; Розуміння

Розуміння і прийняття чогось, особливо істини, як її навчає або підтверджує Дух.

Господь—Бог знання, **1 Сам.** 2:3.

Господь довершений у знанні, **Йов** 37:16. Страх Господній—початок знання, **Пр.** 1:7. Той, хто має знання, стримує свої слова, **Пр.** 17:27. Земля наповниться знанням Господнім, **Ісая** 11:9 (2 **Неф.** 21:9; 30:15). Ви забрали ключі від знання, **Лк.** 11:52. Любов Христова перевищує знання, **Еф.** 3:19. Додайте до вашої віри чесноту, а до чесноти—знання, **2 Пет.** 1:5. Нефій мав велике знання благодаті Божої, **1 Неф.** 1:1. Вони прийдуть до пізнання свого Викупителя, **2 Неф.** 6:11. Праведні матимуть досконале знання про свою праведність, **2 Неф.** 9:14. Дух дає знання, **Ал.** 18:35. Ваше знання досконале в цьому, **Ал.** 32:34. Ламанійці приведуть до істинного пізнання їхнього Викупителя, **Гел.** 15:13. Ви можете знати досконалим знанням, що це є від Бога, **Морон.** 7:15–17. Святі знайдуть великі скарби знання, **УЗ** 89:19. Чисте знання вельми збільшує душу, **УЗ** 121:42. Той, хто тримає ключі святого священства, не має труднощів в отриманні знання дійсності, **УЗ** 128:11. Якщо людина одержує знання в цьому житті, вона матиме перевагу в світі прийдешньому, **УЗ** 130:19. Неможливо бути спасеним у невігластві, **УЗ** 131:6.

ЗНЕВАЖАТИ. *Див.* Ненавидіти, Ненависть

ЗОВНІШНЯ ТЕМРЯВА. *Див.* Пекло

ЗОЛОТІ ПЛАСТИНИ. *Див. також* Книга Мормона; Пластини

Літопис, написаний на золотих пластинах. Розповідає історію двох великих цивілізацій на Американському континенті. Джозеф Сміт переклав і видав частину цих пластин. Цей переклад має назву Книга Мормона (докладнішу інформацію вміщено в розділах “Вступ” і “Свідчення пророка Джозефа Сміта” на початку Книги Мормона).

ЗОРАМ, ЗОРАМІЙЦІ

У Книзі Мормона—Лаванів слуга, який приєднався до Нефія та Легія, щоб іти в обіцяну землю (1 **Неф.** 4:31–38). За вірність Легій благословив Зорама як своїх власних синів (2 **Неф.** 1:30–32). Його потомки були відомі як Зорамійці (Кн. Як. 1:13).

ЗОРОВАВЕЛЬ

У Старому Завіті—правитель, або представник Юдейського царського дому. Кір призначив його, коли дозволив Юдеям повернутися до Палестини. Його перське ім'я було Шешбацар (Ездра 1:8). Брав участь у відбудові Єрусалимського храму (Ездра 3:2, 8; 5:2).

ЗРАЗОК

Людина може наслідувати зразок, щоб одержати певні результати. У Писаннях слово *зразок* здебільшого означає приклад певного способу життя або побудови чогось.

Господь наказав Ізраїлю побудувати скинію відповідно до зразка, що було показано Мойсеєві, **Вих.** 25. Давид дав Соломону зразок для побудови храму, **1 Хр.** 28:11–13. На мені Ісус Христос міг би показати зразок для тих, хто має увірувати в нього, **1 Тим.** 1:16. Я дам вам зразок в усьому, щоб вас не можна було обманути, **УЗ** 52:14.

ЗЦІЛИТИ, ЗЦІЛЕННЯ. *Див.*

також Благословення хворих; Помазувати

Повернути здоров'я і добре самопочуття—як фізичне, так і духовне. У Писання вміщено багато прикладів чудесних зцілень, вчинених Господом і Його слугами.

Я Господь—Лікар твій, **Вих.** 15:26. Нааман омився сім разів у Йордані, і його було зцілено, **2 Цар.** 5:1–14. Ранами бичування Його зцілені ми, **Ісая** 53:5 (Мосія 14:5). Сонце праведності зійде та зцілення у промінях

його, **Мал.** 4:2. Ісус зціляв від усіх хвороб, **Мт.** 4:23 (Мт. 9:35). Він дав їм владу зціляти від усіх хвороб, **Мт.** 10:1. Він послав Мене зціляти скрушених серцем, **Лк.** 4:18. Їх було зцілено силою Агнца Божого, **1 Неф.** 11:31. Якщо віруєш у викуплення Христове, можеш бути зцілений, **Ал.** 15:8. Він зцілив кожного з них, **3 Неф.** 17:9. Того, хто вірить Мені, що його буде зцілено, буде зцілено, **УЗ** 42:48. В ім'я Моє вони зцілятимуть хворих, **УЗ** 84:68. Ми віримо в дар зцілень, **УВ** 1:7.

ІВАН, СИН ЗЕВЕДЕЇВ. *Див.*

також Апостол; Євангелії;
Мелхиседекове священство;
Об'явлення Івана Богослова;
Перетворені істоти

У Новому Завіті—один з Дванадцятьох Апостолів, син Зеведея і брат Якова. У своєму житті він був спочатку рибалкою (Мр. 1:17–20). Мабуть він був тим неназваним учнем Івана Христітеля, про якого згадувалося в Євангелії від Івана 1:40. Пізніше одержав покликання стати учнем Ісуса Христа (Мт. 4:21–22; Лк. 5:1–11). Він написав Євангелію від Івана, три послання і книгу Об'явлення. Він був одним з трьох, які були з Господом під час оживлення Яірової дочки (Мр. 5:35–42), на Горі Переображення (Мт. 17:1–9) і в Гефсиманії (Мт. 26:36–46). У своїх власних писаннях він називає себе учнем, якого любив Ісус (Іван 13:23; 21:20), а також “другим учнем” (Іван 20:2–8). Ісус також дав йому і його брату ім'я Воанергес, тобто “сини грому” (Мр. 3:17). Про нього часто згадується в описах розп'яття і воскресіння (Лк. 22:8; Іван 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Пізніше Івана було заслано на Патмос, де він написав книгу Об'явлення (Об. 1:9).

Про Івана часто згадується в одкровеннях останніх днів (1 Неф. 14:18–27; 3 Неф. 28:6; Етер 4:16; УЗ 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Ці уривки

підтверджують біблійні свідчення про Івана, а також дають розуміння його величі й важливості роботи, яку Господь доручив йому виконати на землі в новозавітні часи і в останні дні. Писання останніх днів проясняють, що Іван не вмер, бо йому було дозволено залишатися священнослужити на землі аж до часу Другого пришествя Господа (Іван 21:20–23; 3 Неф. 28:6–7; УЗ 7).

Послання Івана: Хоч автор цих трьох послань не називає свого імені, мова настільки сильно нагадує стиль апостола Івана, що його вважають апостолом усіх трьох.

У 1-му розділі Першого послання Івана святих переконають отримати спільність з Богом. Розділ 2-й наголошує, що святі пізнають Бога через послух, а також повчає їх не любити мирського. Розділ 3-й закликає усіх стати дітьми Божими та любити один одного. Розділ 4-й пояснює, що Бог є любов і живе в тих, хто любить Його. Розділ 5-й пояснює, що святі народжені від Бога через віру в Христа.

Друге послання Івана подібне до Першого послання. У ньому Іван радіє вірності дітей “вибраної пані”.

Третє послання Івана містить у собі похвалу чоловіку на ім'я Гай за вірність і допомогу тим, хто любить істину.

Євангелія від Івана: У цій книзі Нового Завіту апостол Іван засвідчив, що (1) Ісус є Христос, тобто Месія, і (2) що Ісус є Сином Божим (Іван 20:31). Події Ісусового життя, які він описував, ретельно вибрані та впорядковані, щоб наголосити саме на цьому. Книга починається з твердження про статус Христа в доземному існуванні: Він був з Богом, Він був Бог і Він був творцем усього суцього. Він був народжений у плоті як Єдинонароджений Син Батька. Іван простежує послідовність Ісусового священнослужіння, з великою силою наголошуючи на Його

божественності та воскресінні. Він ясно доводить, що Ісус є Сином Божим, що підтверджують чудеса, свідки, пророки і власні слова Христа. Іван навчає, протиставляючи світло і темряву, істину і гріх, добро і зло, Бога і диявола. Мабуть у жодному іншому літописі не проявлені настільки ясно святість Ісуса і віроломність юдейських правителів.

Іван описує головним чином Христове священнослужіння в Юдеї, особливо останній тиждень Його земного священнослужіння, тоді як Матвій, Марк і Лука писали здебільшого про Його служіння в Галілеї. Деякі моменти цієї Євангелії прояснено одкровеннями останніх днів (УЗ 7 і УЗ 88:138–141).

Погодження розділів з іншими Євангеліями див. у статті “Євангелії”.

Книга Об'явлення: Див. Об'явлення Івана Богослова

ІВАН ХРИСТИТЕЛЬ. *Див. також* Ааронове священство; Ілля

У Новому Завіті—син Захарія і Єлисавети. Івана було послано підготувати народ до сприйняття Месії (Іван 1:19–27). Він мав ключі Ааронового священства і охристин Ісуса Христа.

Ісає та інші пророкували про Іванову місію, **Ісає** 40:3 (Мал. 3:1; 1 Неф. 10:7–10; 2 Неф. 31:4). Івана кинуте до в'язниці та обезголовлено, **Мт.** 14:3–12 (Мр. 6:17–29). Гавриїл звістив Захарія про народження і священнослужіння Івана, **Лк.** 1:5–25. Ісус навчав, що Іван Христитель був великим пророком, **Лк.** 7:24–28. Впізнав у Ісусі Сина Божого, **Іван** 1:29–34. Іванові учні стали учнями Ісуса, **Іван** 1:25–29, 35–42 (Дії 1:21–22). Не вчиняв чудес, **Іван** 10:41. Його як воскреслу істоту було послано висвятити Джозефа Сміта та Олівера Каудері в Ааронове священство, **УЗ** 13 (УЗ 27:7–8; ДС—Іст. 1:68–72). Його висвятив ангел у віці восьми днів, **УЗ** 84:28.

ІДОЛОПОКЛОНСТВО

Поклоніння ідолам або надмірне захоплення чимось і відданість чомусь.

Хай не буде тобі інших богів передо Мною, **Вих.** 20:3 (Мос. 12:35; 13:12–13). Якщо підеш за іншими богами, неодмінно загинеш, **Повтор.** 8:19. Упертість подібна до беззаконня та ідолопоклонства, **1 Сам.** 15:23. Тебе, відступницю, викрито з іншим, **Ісає** 57:8. Ти хвалиш богів срібних і золотих, **Дан.** 5:23. Не можете служити Богу і мамоні, **Мт.** 6:24. Пожадливість є ідолопоклонством, **Кол.** 3:5. Діти, бережіться від ідолів, **1 Іван** 5:21. Горе тим, хто поклоняється ідолам, **2 Неф.** 9:37. Ідолопоклонство народу Нефії принесло йому війни й знищення, **Ал.** 50:21. Кожний іде за образом свого власного бога, **УЗ** 1:16. Хай працюють своїми руками, щоб не було ідолопоклонства, **УЗ** 52:39. Авраамового батька було зведено на манівці ідолопоклонством, **Авр.** 1:27.

ІЗМАЇЛ, СИН АВРААМІВ. *Див. також* Авраам; Агар

У Старому Завіті—син Авраама і Агар, Сарриної служниці-египтянки (Бут. 16:11–16). Господь обіцяв Авраамові та Агар, що Ізмаїл стане батьком великого народу (Бут. 21:9–21).

Завіт пішов через Ісака, а не через Ізмаїла, **Бут.** 17:19–21 (Гал. 4:22–5:1). Бог благословив Ізмаїла, щоб той був плодовитий, **Бут.** 17:20. Ізмаїл допоміг поховати Авраама, **Бут.** 25:8–9. Наведено імена дванадцятьох Ізмаїлових синів, **Бут.** 25:12–16. Ізмаїл помер, **Бут.** 25:17–18. Ісав узяв Ізмаїлову дочку Махалату за дружину, **Бут.** 28:9.

ІЗМАЇЛ, ТЕСТЬ НЕФІЇВ. *Див. також* Легій, батько Нефіїв

У Книзі Мормона—чоловік, який разом зі своєю сім'єю приєднався до Легієвої сім'ї і мандрував разом з нею до обіцяної землі.

Нефій з братами повернувся до Єрусалима і переконав Ізмаїла та його сім'ю разом з Легієвою сім'єю іти до обіцяної землі, **1 Непф.** 7:2–5. Дві сім'ї поріднилися через шлюбів, **1 Непф.** 16:7. Ізмаїл помер у пустині, **1 Непф.** 16:34.

ІЗРАЇЛЬ. *Див. також* Авраам—

Авраамове сім'я; Усиновлення;
Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—Господь назвав Ізраїлем Якова, сина Ісакового, онука Авраамового (Бут. 32:29; 35:10). Ім'я Ізраїль може відноситися до самого Якова, до його потомків або до царства, яким колись у старозавітні часи володіли його потомки (2 Сам. 1:24; 23:3). Після того як Мойсей вивів дітей Ізраїлевих з Єгипетського полону (Вих. 3–14), ними близько трьох століть правили судді. Починаючи з царя Саула і до смерті Соломона, коли десять колін повстали проти Рехав'ама і утворили окремий народ, об'єднаним Ізраїлем правили царі. Після розділення Ізраїля північні коліна, як більша частина, зберегли ім'я Ізраїль, у той час як південне царство отримало назву Юдея. Сьогодні Ханаанська земля також має назву Ізраїль. Ізраїль має також ще одне значення—істинно віруючий у Христа (Рим. 10:1; 11:7; Гал. 6:16; Еф. 2:12).

Дванадцять колін Ізраїля: Авраамів онук Яків, ім'я якого було змінено на Ізраїль, мав дванадцятьох синів. Його потомки стали відомими як дванадцять колін Ізраїля, або як діти Ізраїля. Ось імена дванадцятьох колін: Рувим, Симеон, Левій, Юда, Іссахар і Завулон (сини Якова і Лії); Дан і Нефталім (сини Якова і Білги); Гад і Асир (сини Якова і Зілпи); Йосип і Веніямин (сини Якова і Рахілі) (Бут. 29:32—30:24; 35:16–18).

Перед смертю Яків дав благословення кожному з провідників колін (Бут. 49:1–28). Докладнішу інформа-

цію дивіться там, де зустрічається ім'я кожного з синів Якова.

Рувима, першонародженого сина першої дружини Якова Лії, було позбавлено благословення перворідства й подвійної долі в успадкуванні за аморальність (Бут. 49:3–4). Перворідство перейшло до Йосипа, першонародженого сина другої дружини Якова Рахілі (1 Хр. 5:1–2). Левій, коліно якого Господь вибрав бути священнослужителями, не одержав спадщини, тому що левіти мали особливе покликання священнослужити серед усіх колін. Це дозволило розділити подвійну Йосипову долю між Йосиповими синами, Єфремом і Манасією (1 Хр. 5:1; Єр. 31:9), які були зараховані до колін Ізраїлевих як окремі коліна (ПДС, Бут. 48:5–6).

Ті, хто належали до коліна Юди, мали бути правителями, доки не прийде Месія (Бут. 49:10; ПДС, Бут. 50:24). В останні дні коліно Єфрема має привілей нести світу послання про відновлення євангелії та збирання розсіяного Ізраїля (Повтор. 33:13–17). Прийде час, коли через євангелію Ісуса Христа Єфрем відіграватиме провідну роль в об'єднанні усіх колін Ізраїля (Ісаія 11:12–13; УЗ 133:26–34).

Розсіяння Ізраїля: Господь розсіяв і покарав дванадцять колін Ізраїля за неправедність і бунт. Однак Господь використав це розсіяння Свого вибраного народу серед народів світу також для того, щоб благословити ці народи.

Я розсію вас серед язичників, **Лев.** 26:33. Господь розсіє тебе серед усіх народів, **Повтор.** 28:25, 37, 64. Я переселю їх до всіх земних царств, **Єр.** 29:18–19. Я пересію дім Ізраїлів серед усіх народів, **Ам.** 9:9 (Зах. 10:9). Ісуса послано до загублених овець дому Ізраїля, **Мт.** 15:24. Я маю інших овець, котрі не цієї кошари, **Іван** 10:16. Ізраїль буде розсіяно по всьому лицу землі, **1 Непф.** 22:3–8.

Яків наводить алегорію Зиноса про культивовану і дику оливи, **Кн. Як.** 5–6. Робота Батька почнеться серед розсіяних колін, **3 Неф.** 21:26.

Збирання Ізраїля: Дім Ізраїля буде зібрано в останні дні перед пришествям Христа (УВ 1:10). Господь збирає Свій народ, Ізраїль, якщо Ізраїльтяни сприймають Його і дотримуються Його заповідей.

Він підійме прапор, і прийдуть вони, **Ісаїя** 5:26. З милосердям великим тебе позбираю, **Ісаїя** 54:7. Ізраїль та Юдея мають бути зібраними у своїх землях, **Єр.** 30:3. Господь збиратиме дім Ізраїля поміж народами, серед яких його було розсіяно, **Єз.** 28:25. В розподілі повноти часів Він об'єднає все в Христі, **Еф.** 1:10. Після розсіяння Ізраїль буде зібрано, **1 Неф.** 15:12–17. Господь збиратиме всіх людей з дому Ізраїля, **1 Неф.** 19:16 (3 Неф. 16:5). Їх буде виведено з темряви, і пізнають вони, що Господь—їхній Спаситель, **1 Неф.** 22:12. Бог збирає і рахує Своїх дітей, **1 Неф.** 22:25. Народи Іновірців приведуть Ізраїль у землю їхнього успадкування, **2 Неф.** 10:8 (3 Неф. 16:4). Мій народ і Моє слово будуть зібрані та об'єднані, **2 Неф.** 29:13–14. Старійшин покликано збирати вибраних, **УЗ** 29:7 (УЗ 39:11). Я зберу Моїх вибраних, **УЗ** 33:6. Зберіться, щоб Я міг дати вам Мій закон, і щоб ви могли бути обдаровані, **УЗ** 38:31–33. Я поверну Мій народ, який належить до дому Ізраїля, **УЗ** 39:11. Святі вийдуть, **УЗ** 45:46. Мойсей вручив ключі збирання, **УЗ** 110:11. Праведність та істина очистять землю і зберуть вибраних Господніх, **Мойс.** 7:62. Збирання Ізраїля порівняно із збиранням орлів над трупом, **ДС—Мт.** 1:27.

Десять загублених колін Ізраїля: Десять колін Ізраїля склали Північне Ізраїльське царство. У 721 р. до р.х. їх було уведено полоненими в Асирію. У ті ж часи вони пішли в “північні країни”, і знання про них

було втрачено. В останні дні вони повернуться.

Я скажу півночі: “Дай!”, **Ісаїя** 43:6. Ці прийдуть з півночі, **Ісаїя** 49:12 (1 Неф. 21:12). Юда та Ізраїль разом підуть з землі північної, **Єр.** 3:18. Живе Господь, що вивів дітей Ізраїлевих із землі північної, **Єр.** 16:14–16. Я виведу їх з країни північної, **Єр.** 31:8. Нефійці та Юдеї матимуть слова загублених колін Ізраїля, **2 Неф.** 29:12–13. Я йду показати Себе загубленим колінам Ізраїля, **3 Неф.** 17:4. Коли євангелія буде проповідана решті дому Ізраїля, загублені коліна буде зібрано додому, в землю їхнього успадкування, **3 Неф.** 21:26–29. Мойсей дав ключі збирання Ізраїля Джозефу Сміту та Оліверу Каудері, **УЗ** 110:11. Ті, хто живе в північних країнах, прийдуть у пам'яті перед Господом, **УЗ** 133:26–32. Ми віримо в дійсне збирання Ізраїля, **УВ** 1:10.

ІЛІЙ. Див. також Самуїл, старозавітний пророк

У Старому Завіті—первосвященик і суддя тих часів, коли Господь покликав Самуїла бути пророком (1 Сам. 3). Господь докоряв йому за поблажливість до злочестивості його синів (1 Сам. 2:22–36; 3:13).

ІЛІЯС. Див. також Ілля

У Писаннях ім'я, або титул, Іліяс вживається в кількох різних значеннях

Ілля: Іліяс—це грецька (новозавітна) форма гебрейського (старозавітного) імені Ілля. В українському перекладі Біблії використовується тільки гебрейська форма—Ілля (Мт. 17:3–4; Лк. 4:25–26 і Як. 5:17). Служіння Іллі описано в 1 та 2 Книгах Царів.

Предтеча: Іліяс—це також титул предтечі. Наприклад, Іван Христитель був Іліясом, бо його було послано підготувати дорогу для Ісуса (Мт. 17:12–13).

Відновлювач: Титул Іліяс вживався також до інших осіб, які мали виконати особливі місії, таких як Іван Одкровитель (УЗ 77:14) і Гавриїл (Лк. 1:11–20; УЗ 27:6–7; 110:12).

Чоловік часів Авраамового розподілу євангелії: Пророк, ім'я якого було Ісайяс, або Іліяс, який жив, очевидно, в Авраамові часи (УЗ 84:11–13; 110:12).

ІЛЛЯ. Див. також Запечатувати, Запечатування; Спасіння

У Старому Завіті—пророк, який в останні дні повернувся, щоб дарувати ключі запечатування Джозефу Сміту та Оліверу Каудері. За свого життя Ілля священнослужив у Північному царстві Ізраїля (1 Цар. 17—2 Цар. 2). Він відзначався великою вірою в Господа і відомий багатьма чудесами. Він зробив так, що не було дощу три з половиною роки. Він оживив померлого хлопчика і звів з небес вогонь (1 Цар. 17–18). Юдейський народ все ще чекає, що Ілля повернеться, як пророкував Малахія (Мал. 4:5). Він залишається бажаним гостем на святах юдейської пасхи, коли для нього відчиняють двері та залишають вільне сидіння.

Пророк Джозеф Сміт сказав, що Ілля мав запечатувальну владу Мелхиседекового священства і був останнім пророком, який міг запечатувати до часів Ісуса Христа. Він з'явився на Горі Переображення з Мойсеєм і дарував ключі священства Петру, Якову та Івану (Мт. 17:3). Він знову з'явився з Мойсеєм та іншими особами 3 квітня 1836 р. у Кертлендському храмі, що в штаті Огайо, та дарував ці самі ключі Джозефу Сміту та Оліверу Каудері (УЗ 110:13–16). Все це було підготовкою до Другого пришествя Господа, як про те казав Малахія 4:5–6.

Влада Ілли—це запечатувальна влада священства, через яку те, що було зв'язано або розірвано на землі, зв'язується або розривається на небесах (УЗ 128:8–18). Вибрані слуги

Господні на землі мають сьогодні цю запечатувальну владу і виконують спасительні обряди євангелії для живих і померлих (УЗ 128:8).

Запечатав небеса, і їжу йому принесли круки, **1 Цар.** 17:1–7. Наказав, щоб борошно у вдовиній діжці та олія в її глечики не зменшувалися, **1 Цар.** 17:8–16. Оживив померлого вдовиною сина, **1 Цар.** 17:17–24. Завдав поразки жерцям Вааловим, **1 Цар.** 18:21–39. Тихий, спокійний голос розмовляв з ним, **1 Цар.** 19:11–12. Був забраний на небо вогненною колісницею, **2 Цар.** 2:11. Малахія пророкував про його повернення в останні дні, **Мал.** 4:5–6 (3 Неф. 25:5). З'явився у Кертлендському храмі, що в штаті Огайо, у 1836 р., УЗ 110:13–16.

ІНОВІРЦІ

Слово Іновірці має в Писаннях кілька значень. Деколи воно стосується людей неізраїльського походження, іноді—неюдейського, а інколи—тих народів, які не мають євангелії, хоч у їхніх жилах може текти частина ізраїльської крові. Вживання цього слова в останньому значенні особливо характерне для Книги Мормона і книги Учення і Завіти.

Ізраїльтянам не можна було брати шлюб з неізраїльтянами (Іновірцями), **Повтор.** 7:1–3. Господь прийде, щоб бути світлом Іновірців, **Ісаїя** 42:6. Петру заповідано нести євангелію до Іновірців, **Дії** 10:9–48. Бог дарував покаєння також Іновірцям, **Дії** 11:18. Нас охрищено в одну церкву—чи ми Юдеї, чи Іновірці, **1 Кор.** 12:13. Іновірці мають бути співспадкоємцями у Христі через євангелію, **Еф.** 3:6. Книгу Мормона було написано для Іновірців, Титульна сторінка Книги Мормона (Морм. 3:17). Один з Іновірців перейшов води, **1 Неф.** 13:12. Інші книги прийшли від Іновірців, **1 Неф.** 13:39. Повнота євангелії прийде до Іновірців, **1 Неф.** 15:13 (3 Неф. 16:7; УЗ 20:9). Ця земля

буде землею свободи для Іновірців, **2 Неф.** 10:11. Іновірці є подобою дикої оливи, **Кн. Як.** 5. Євангелія має з'явитися в часи Іновірців, **УЗ** 45:28 (УЗ 19:27). Слово дійде до країв земних, спочатку до Іновірців, а потім до Юдеїв, **УЗ** 90:8–10. Сімдесятники мають бути особливими свідками для Іновірців, **УЗ** 107:25. Посилайте старійшин Моєї церкви з закликом до всіх народів, перше—до Іновірців, а потім—до Юдеїв, **УЗ** 133:8.

ІНТЕЛЕКТ

Розумові властивості; свідома сила мислення.

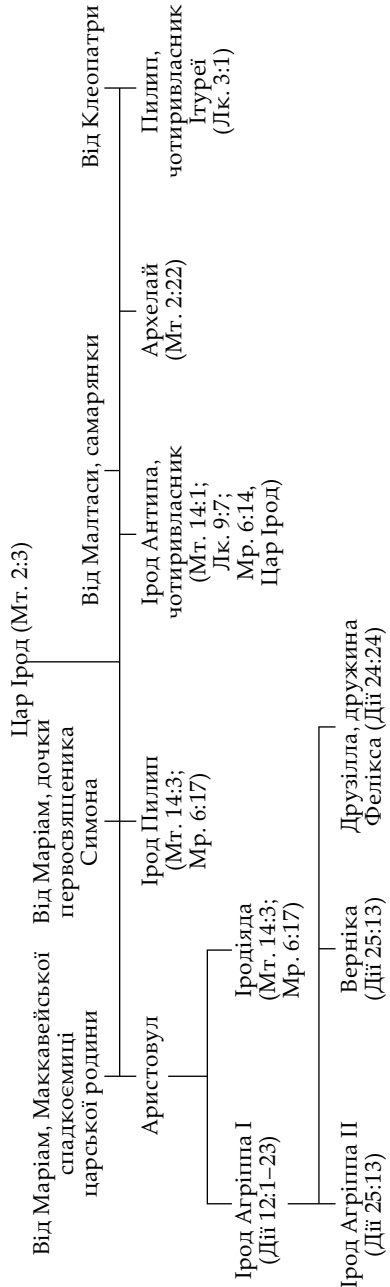
Служи Йому всім серцем і всією душею, **1 Хр.** 28:9. Люби Господа Бога свого усією своєю думкою, **Мт.** 22:37. Мати плотські помисли—то є смерть, мати ж духовні помисли—то є життя вічне, **2 Неф.** 9:39. Голос Господа прийшов до моєї свідомості, **Ен.** 1:10. Слово має більш могутній вплив на людські розуми, ніж меч, **Ал.** 31:5. Я скажу тобі у твоєму розумі, **УЗ** 8:2. З'ясуй це у своєму розумі, **УЗ** 9:8. Нехай серйозність вічності зійде на ваш розум, **УЗ** 43:34. Ваш розум у минулі часи було затьмарено, **УЗ** 84:54. Лягайте в ліжку рано, вставайте рано, щоб ваше тіло й розум були сповненими енергії, **УЗ** 88:124. Сатана не знав Божого задуму, **Мойс.** 4:6. Господь назвав Свій народ Сіон, тому що вони були одного серця і одного розуму, **Мойс.** 7:18.

ПРОД

Іродова родина була сім'єю правителів Юдеї в часи Ісуса Христа. Члени цієї сім'ї відігравали важливу роль у багатьох новозавітних подіях. Див. схему, наведену нижче:

ПРОДІЯДА

У Новому Завіті—сестра Ірода Агріппи. Вона була одружена зі своїм дядьком, Іродом Пилипом, від якого мала дочку, Соломію.

Увійшла з Соломією в таємну змову, щоб обезголовити Івана Христите-ля (Мт. 14:3–11).

ИСАВ. Див. також Ісак; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—старший син Ісака і Ревеки, брат-близнюк Якова. Ці двоє братів були суперниками з народження (Бут. 25:19–26). Ісакові потомки, Едомляни, та Яковові потомки, Ізраїльтяни, стали ворогуючими народами (Бут. 25:23).

Ісав продав своє перворідство Якову, Бут. 25:33 (Євр. 12:16–17). Ісав одружився з жінками-хиттянками, що засмучувало його батьків, Бут. 26:34–35. Яків з Ісавом примирилися, Бут. 33.

ИСАЙЯС. Див. також Іліяс

Ісайяс був пророком, який жив за часів Авраама (УЗ 76:100; 84:11).

ИСАК. Див. також Авраам

Старозавітний патріарх. Його народження в Авраама й Сарри в їхньому похилому віці було чудом (Бут. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Готовність Авраама принести в жертву Ісака була подібна до Божої готовності пожертвувати Єдинонародженням Сином (Кн. Як. 4:5). Ісак був спадкоємцем обіцянь Авраамового завіту (Бут. 21:9–12; 1 Неф. 17:40; УЗ 27:10).

Ісак народився, Бут. 21:1–7. Мав бути принесеним у жертву на горі Морія, Бут. 22:1–19 (УЗ 101:4). Одружився, Бут. 24. Вирішував питання стосовно своїх синів, Бут. 27:1–28:9. Одержав піднесення з Авраамом і Яковом, УЗ 132:37 (Мт. 8:11).

ИСАЯ

Пророк Старого Завіту, який про-рокував з 740 р. по 701 р. до р.х. Як головний радник царя Єзекії, Ісая був дуже впливовою релігійною й політичною фігурою.

Ісус цитував Ісаю частіше, ніж будь-якого іншого пророка. Ісаю також часто цитували в Новому

Завіті Петро, Іван і Павло. Книга Мормона й книга Учення і Завіти містять у собі більше цитат з Ісаї, ніж з будь-якого іншого пророка, і багато в чому допомагають тлумачити Ісаю. Нефій навчав свій народ з писань Ісаї (2 Неф. 12–24; Ісая 2–14). Господь сказав Нефійцям, що “великими є слова Ісаї” і що все, про що пророкував Ісая, буде виповнено (3 Неф. 23:1–3).

Книга Ісаї: Книга Старого Завіту. Багато з пророцтв Ісаї стосуються пришествя Викупителя—як Його земного служіння (Ісая 9:5), так і Його явлення як Великого Царя в останній день (Ісая 63). Він також багато пророкував про майбутнє Ізраїля.

Розділ перший є прологом до всієї книги. Ісая 7:14; 9:5–6; 11:1–5; 53:1–12 і 61:1–3 провіщають місію Спасителя. У розділах 2, 11, 12 і 35 розглянуто події останніх днів, коли євангелію буде відновлено, коли відбуватиметься збирання Ізраїля і коли спрагнена земля розквітне, як троянда. У розділі 29 є пророцтво про появу Книги Мормона (2 Неф. 27). У розділах 40–46 проголошено перевагу Єгови як істинного Бога над богами-ідолами язичників. Решту розділів, з 47-го по 66, присвячено остаточному відновленню Ізраїля і встановленню Сіону, де серед Свого народу житиме Господь.

ИССАХАР. Див. також Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—син Якова і Лії (Бут. 30:17–18; 35:23; 46:13). Його потомки стали одним з дванадцятьох колін Ізраїля.

Коліно Іссахара: Благословення Якова Іссахару знаходиться в книзі Буття 49:14–15. Після оселення в Ханаані коліно Іссахара одержало одні з найкращих земель у Палестині, включаючи Езраелонську рівнину. Серед важливих для юдейської

історії місць, розташованих в межах Іссахарових земель, були такі як Кармел, Мегіддо, Дотан, Гілбоа, Ізреел, Фавор і Назарет (Єг. 19:17–23).

ІСТИНА. *Див. також* Знання;
Розум, Розуми; Світло, Світло
Христа

Знання про речі, якими вони є, якими вони були і якими вони будуть (УЗ 93:24). Слово “істина” також стосується світла і одкровення з небес.

Істина зростає з землі, **Пс.** 85:12 (Мойс. 7:62). Пізнайте істину, і вона зробить вас вільними, **Іван** 8:32. Я є дорога, істина і життя, **Іван** 14:6. Якщо ми кажемо, що не маємо гріха, у нас немає істини, **1 Іван** 1:8. Винуваті вважають істину тяжкою, **1 Неф.** 16:2. Праведні люблять істину, **2 Неф.** 9:40. Дух каже істину і не каже лжі, **Кн. Як.** 4:13. Ти Бог істини і не можеш брехати, **Етер** 3:12. Силою Святого Духа ви можете пізнати істину про все, **Морон.** 10:5. Істина перебуває на віки вічні, **УЗ** 1:39. Тебе було просвітлено Духом істини, **УЗ** 6:15. Книга Мормона містить істину і слово Боже, **УЗ** 19:26. Утішителя було послано навчати істині, **УЗ** 50:14. Той, хто сприймає слово через Духа істини, сприймає його так, як воно було проповідано через Духа істини, **УЗ** 50:17–22. Проголошуйте істину згідно з одкровеннями, які Я вам дав, **УЗ** 75:3–4. Усе, що істинне, є світлом, **УЗ** 84:45. Світло Христа є світлом істини, **УЗ** 88:6–7, 40. Мій Дух є істина, **УЗ** 88:66. Розум, або світло істини, не було створено, **УЗ** 93:29. Слава Божа є розум, або світло та істина, **УЗ** 93:36. Я наказав тобі привести дітей твоїх до світла та істини, **УЗ** 93:40. Мій Єдинопороджений сповнений благодаті та істини, **Мойс.** 1:6.

ІСУС НАВИН (ЄГОШУА). *Див. також* Єрихон

У Старому Завіті—пророк і провідник, наступник Мойсея. Він був

народжений у Єгипті до того, як діти Ізраїля вийшли з Єгипту (Чис. 14:26–31). Він і Калев були серед дванадцятьох розвідників, яких було послано до Ханаану. Тільки вони і дали добрий звіт про цю землю (Чис. 13:8, 17–14:10). Він помер у віці 110 років (Єг. 24:29). Ісус Навин був великим прикладом відданого пророка-воїна.

Книга Ісуса Навина (Єгошуа): Ця книга названа іменем Ісуса Навина не тому, що він був її автором, а через те, що він був її основною фігурою. У розділах 1–12 описується завоювання Ханаану; у розділах 13–24 йдеться про розподіл землі серед колін Ізраїля; передані також останні поради Ісуса Навина.

Виділяють два вірші з книги Ісуса Навина: Господня заповідь замислюватися над Писаннями (Єг. 1:8) і заклик Ісуса Навина до народу бути вірними Господу (Єг. 24:15).

ІСУС ХРИСТОС. *Див. також*
Агнець Божий; Альфа і Омега;
Безконечний; Благодать;
Бог, Божество; Визволитель;
Викупитель; Викупляти,
Викуплений, Викуплення;
Відпущення гріхів; Віра;
Вознесіння; Воскресіння;
Голгофа; Господь; Добрий
Пастир; Дорога; Друге
пришестя Ісуса Христа;
Еммануїл; Євангелії; Єгова;
Жертва; Жива вода; Змій
мідяний; Кров; Марія, матір
Ісусова; Месія; Молодий;
Наріжний камінь; Народжений;
Оборонець; Падіння Адама
і Єви; Переображення—
Переображення Христа;
Першонароджений; План
Викуплення; Покаятися,
Покаяння; Помазаник;
Посередник; Початок;
Причастя; Проповідь на
горі; Розп'яття; Світло, Світло
Христа; Син Людини; Скеля;

Спаситель; Спокута, Спокутувати; Створити, Сотворіння; Сумління; Утішитель; Хліб життя; Хрест; Я Є

Христос (грецьке слово) і *Месія* (гебрейське слово) означають “помазаник”. Ісус Христос є Персона-родженим у душі від Батька (Євр. 1:6; УЗ 93:21). Він є Єдинонародженим від Батька у плоті (Іван 1:14; 3:16). Ісус Христос—це Єгова (УЗ 110:3–4); Його було передвисвячено в Його велике покликання до сотворіння цього світу. Під проводом Батька Ісус створив землю і все на ній (Іван 1:3, 14; Мойс. 1:31–33). Він народився у Марії у Віфлеємі, прожив безгрішне життя й, проливши Свою кров та віддавши Своє життя на хресті, вчинив довершену спокуту гріхів усього людства (Мт. 2:1; 1 Неф. 11:13–33; 3 Неф. 27:13–16; УЗ 76:40–42). Повставши з мертвих, Він забезпечив воскресіння всього людства. Завдяки Ісусовим спокуті й воскресінню ті, хто покаявся в гріхах і дотримується Божих заповідей, зможуть вічно жити з Ісусом і Батьком (2 Неф. 9:10–12; 21–22; УЗ 76:50–53, 62).

Ісус Христос є найвеличнішою істотою, Яка народжувалася на цій землі. Його життя є довершеним зразком для всього людства. Усі молитви, благословення і обряди священства мають виконуватися в Його ім'я. Він Господь над панамі, Цар над царями, Творець, Спаситель і Бог усієї землі.

Ісус Христос прийде знову в силі й славі, щоб царювати на землі під час Тисячоліття. В останній день Він судитиме все людство (Ал. 11:40–41; ДС—Мт. 1).

Короткий виклад Його життя (в послідовності подій): Провіщення Ісусового народження і Його місії, **Лк.** 1:26–38 (Ісаї 7:14; 9:5–6; 1 Неф. 11). Ісус народився, **Лк.** 2:1–7 (Мт. 1:18–25). Його було обрізано, **Лк.** 2:21. Було принесено в храм, **Лк.** 2:22–38.

Його відвідали мудреці, **Мт.** 2:1–12. Йосип і Марія втекли з Ним до Єгипту, **Мт.** 2:13–18. Його було привезено до Назарета, **Мт.** 2:19–23. У дванадцятирічному віці відвідав храм, **Лк.** 2:41–50. Мав братів і сестер, **Мт.** 13:55–56 (Мр. 6:3). Його було охрищено, **Мт.** 3:13–17 (Мр. 1:9–11; Лк. 3:21–22). Його спокушав диявол, **Мт.** 4:1–11 (Мр. 1:12–13; Лк. 4:1–13). Покликав Своїх учнів, **Мт.** 4:18–22 (Мт. 9:9; Мр. 1:16–20; 2:13–14; Лк. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Іван 1:35–51). Уповноважив Дванадцятьох, **Мт.** 10:1–4 (Мр. 3:13–19; Лк. 6:12–16). Виголосив Проповідь на горі, **Мт.** 5–7. Провістив Свої смерть і воскресіння, **Мт.** 16:21 (Мт. 17:22–23; 20:17–19; Мр. 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Лк. 9:22; 18:31–34). Він був переображений, **Мт.** 17:1–9 (Мр. 9:2–8; Лк. 9:28–36). Послав сімдесятьох, **Лк.** 10:1–20. Тріумфально в'їхав до Єрусалима, **Мт.** 21:1–11 (Мр. 11:1–11; Лк. 19:29–40; Іван 12:12–15). Започаткував причастя, **Мт.** 26:26–29 (Мр. 14:22–25; Лк. 22:19–20). Страждав і молився в Гефсиманії, **Мт.** 26:36–46 (Мр. 14:32–42; Лк. 22:39–46). Його було зраджено, заарештовано, і всі залишили Його, **Мт.** 26:47–56 (Мр. 14:43–53; Лк. 22:47–54; Іван 18:2–13). Його розп'яли, **Мт.** 27:31–54 (Мр. 15:20–41; Лк. 23:26–28, 32–49; Іван 19:16–30). Він воскрес, **Мт.** 28:1–8 (Мр. 16:1–8; Лк. 24:1–12; Іван 20:1–10). Явився після Свого воскресіння, **Мт.** 28:9–20 (Мр. 16:9–18; Лк. 24:13–48; Іван 20:11–31; Дії 1:3–8; 1 Кор. 15:5–8). Вознісся на небеса, **Мр.** 16:19–20 (Лк. 24:51–53; Дії 1:9–12). Явився Нефійцям, **3 Неф.** 11:1–17 (3 Неф. 11–26). Явився Джозефу Сміту, **ДС—Іст.** 1:15–20.

Взяти на себе ім'я Ісуса Христа: Немає іншого імені, яким нам належить бути спасеними, **Дії** 4:12 (2 Неф. 31:21). Апостоли раділи, що сподобилися прийняти зневагу за Його ім'я, **Дії** 5:38–42. Це Його заповідь, що ми маємо вірити в ім'я Його Сина Ісуса Христа, **1 Іван** 3:23. Засвідчіть, що ви бажаєте взяти на себе ім'я

Христа через хрищення, **2 Неф.** 31:13. Я бажав би, щоб ви взяли на себе ім'я Христа, **Мос.** 5:6–12 (Мос. 1:11). Хто прагнув взяти на себе ім'я Христа, приєднувався до Церкви Бога, **Мос.** 25:23. Усі ті, хто істинно вірив у Христа, взяли на себе ім'я Христа, **Ал.** 46:15. Ворота небесні відкрито для тих, хто буде вірити в ім'я Ісуса Христа, **Гел.** 3:28. Благословенний той, кого буде знайдено віруючим в Моє ім'я в останній день, **Етер** 4:19. Вони бажують взяти на себе ім'я Сина, **Морон.** 4:3 (УЗ 20:77). Візьміть на себе ім'я Христа, **УЗ** 18:21–25.

Глава Церкви: Христос—глава Церкви, **Еф.** 5:23 (Еф. 1:22; 4:15). Він є главою тіла—Церкви, **Кол.** 1:18. Це Моя Церква, **Мос.** 26:22 (Мос. 27:13). Христос є творцем і виконавцем їхньої віри, **Морон.** 6:1–4. Цю Церкву Я заснував, **УЗ** 33:5 (3 Неф. 27:3–8).

Доземне існування Христа: Господь явився Аврааму, **Бут.** 12:7 (Бут. 17:1; 18:1; Авр. 2:6–8). Говорив Господь до Мойсея лице в лице, **Вих.** 33:11 (Повтор. 34:10; Мойс. 1:1–2). Я бачив Господа, що стояв над жертвником, **Ам.** 9:1. На початку Слово було з Богом. І Слово стало тілом і перебувало з нами, **Іван** 1:1, 14 (1 Іван 1:1–3). Перш ніж Авраам був, Я є, **Іван** 8:58. Прослав Ти Мене славою, яку Я мав з Тобою, поки світ не постав, **Іван** 17:5. Ісаї істинно бачив мого Викупителя, як бачили його я та мій брат Яків, **2 Неф.** 11:2–3. Назавтра прийду Я в світ, **3 Неф.** 1:12–14. Христос був перше, ніж світ почав бути, **3 Неф.** 26:5 (Іван 6:62). Як Я явився тобі, Я явлюся в плоті Своему народу, **Етер.** 3:14–17. Енох бачив Господа і ходив з Ним, **УЗ** 107:48–49. Мій Улюблений Син, Який був Моїм Улюбленим і Вибраним від початку, **Мойс.** 4:2. Господь сказав: Кого Мені послати? І один, подібний до Сина Людини, відповів: Ось Я, пошли Мене, **Авр.** 3:27.

Посмертні явлення Христа: Коли Ісус воскрес, Він явився спершу Марії,

Мр. 16:9 (Іван 20:11–18). Ісус ішов і розмовляв з двома Своїми учнями на дорозі, що вела до Еммауса, **Лк.** 24:13–34. Ісус явився апостолам, які торкалися Його рук і ніг, **Лк.** 24:36–43 (Іван 20:19–20). Ісус явився Хомі, **Іван** 20:24–29. Ісус явився учням біля Тиверійського моря, **Іван** 21:1–14. Ісус продовжував Своє служіння протягом сорока днів після воскресіння, **Дії** 1:2–3. Степан бачив Ісуса, що стояв по Божу правницю, **Дії** 7:55–56. Ісус явився Савлові, **Дії** 9:1–8 (ПДС, **Дії** 9:7; **Дії** 26:9–17). Христа бачили більш як 500 чоловік, **1 Кор.** 15:3–8. Ісус Христос показав Себе народу Нефія, **3 Неф.** 11:1–17. Христа побачили і почули 2500 чоловік, **3 Неф.** 17:16–25. Господь відвідав Мормона, **Морм.** 1:15. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон бачили Ісуса, **УЗ** 76:22–23. Джозеф Сміт та Олівер Каудері бачили Господа в Кертлендському храмі, **УЗ** 110:1–4. Джозеф Сміт бачив Ісуса по Божу правницю, **ДС—Іст.** 1:15–17.

Повноваження: Влада буде на раменах Його, **Ісаї** 9:5 (2 Неф. 19:6). Ісус навчав як Той, Хто має повноваження, **Мт.** 7:28–29 (Мр. 1:22). Син Людини має владу на землі прощати гріхи, **Мт.** 9:6. Ісус владно наказав нечистим духам, і вони підкорилися Йому, **Мр.** 1:27 (Лк. 4:33–36). Ісус висвятив Дванадцятьох, щоб вони мали владу, **Мр.** 3:14–15. Ісусове слово було владним, **Лк.** 4:32. Батько доручив весь суд Синові, **Іван** 5:22, 27. Бог помазав Ісуса Святим Духом і силою, **Дії** 10:38. Христа було передвисвячено від заснування цього світу, **1 Пет.** 1:20 (Етер 3:14). Христос має ключі від пекла й смерті, **Об.** 1:18. Усі люди стали підвладними Христу, **2 Неф.** 9:5. Ісус Христос, Син Божий, є Батьком небес і землі, Творцем усіх речей від початку, **Гел.** 14:12. Христос прийшов по волі Батька виконати Його волю, **УЗ** 19:24. Ісус отримав повноту Батькової слави; і Він отримав усю владу, **УЗ** 93:3–4, 16–17 (Іван 3:35–36).

Пророцтва про народження і смерть Ісуса Христа: Діва зачне й народить сина, **Ісаїя** 7:14 (1 **Неф.** 11:13–20). З Віфлеєму вийде правитель над Ізраїлем, **Мих.** 5:1. Самуїл Ламанієць пророкував про те, що буде день, після нього світла ніч, а потім ще один день; про нову зірку та інші ознаки, **Гел.** 14:2–6. Самуїл Ламанієць пророкував про темряву, громи, блискавки й землетрус, **Гел.** 14:20–27. Ознаки Ісусового народження збулися, **3 Неф.** 1:15–21. Ознаки Ісусової смерті збулися, **3 Неф.** 8:5–23.

Приклад Ісуса Христа: Я дав вам приклад, **Іван** 13:15. Я є дорога, істина й життя, **Іван** 14:6. Христос також постраждав за нас, залишивши нам приклад, щоб ми пішли слідами Його, **1 Пет.** 2:21. Якщо людина не наслідує приклад Сина Бога живого, вона не може бути спасенною, **2 Неф.** 31:16. Я бажав би, щоб ви були досконалими, саме Яким Я є, **3 Неф.** 12:48. Цього ви завжди будете дотримуватися, саме як Я зроби́в, **3 Неф.** 18:6. Я дав приклад для вас, **3 Неф.** 18:16. Те, що Я, як ви бачили, робив, робіть і ви, **3 Неф.** 27:21, 27. Істинні послідовники Ісуса Христа будуть такими як Він, **Морон.** 7:48.

Свідчення про те, що Ісус є Христос: Павло свідчив, що Ісус є Христос, **Дії** 18:5. Навіть злі духи свідчили, що вони знають Ісуса, **Дії** 19:15. Ніхто не може сказати, що Ісус—то Господь, як тільки Духом Святим, **1 Кор.** 12:3. Кожне коліно вклониться і кожний язик визнає, що Ісус Христос—то Господь, **Фил.** 2:10–11. Ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа, ми пророкуємо про Христа, **2 Неф.** 25:26. Книга Мормона має переконати Юдея та Іновіря, що Ісус є Христос, **2 Неф.** 26:12 (Титульна сторінка Книги Мормона). Пророки і Писання свідчать про Христа, **Кн. Як.** 7:11, 19. Шукайте

Цього Ісуса, про Якого писали пророки і апостоли, **Етер** 12:41. Ми бачили Його і чули голос, який свідчив, що Він є Єдинонароджений, **УЗ** 76:20–24. Це є вічні життя—знати Бога та Ісуса Христа, **УЗ** 132:24. Ми віримо в Бога, Вічного Батька і в Його Сина, Ісуса Христа, **УВ** 1:1. Ми віримо, що Христос буде особисто царювати на землі, **УВ** 1:10.

Символи Христа: Авель приносив жертви з першонароджених із своєї отари, **Бут.** 4:4 (Мойс. 5:20). Візьми свого сина Ісака й принеси його в жертву, **Бут.** 22:1–13 (Кн. Як. 4:5). Господь заповідав дітям Ізраїлевим приносити в жертву ягнят без вад, **Вих.** 12:5, 21, 46 (Чис. 9:12; Іван 1:29; 19:33; 1 **Пет.** 1:19; Об. 5:6). Це хліб, який Господь дав вам у їжу, **Вих.** 16:2–15 (Іван 6:51). Вдар у скелю, і вийде з неї вода, щоб люди могли напитися, **Вих.** 17:6 (Іван 4:6–14; 1 **Кор.** 10:1–4). Козел понесе на собі всі їхні беззаконня, **Лев.** 16:20–22 (Ісаїя 53:11; Мос. 14:11; 15:6–9). Мойсей підняв мідяного змія, щоб спасти тих, хто дивитиметься на нього, **Чис.** 21:8–9 (Іван 3:14–15; Ал. 33:19; Гел. 8:14–15). Був у риб'ячій утробі три дні, **Йона** 2:1 (Мт. 12:40). Це є подобою жертви Єдинонародженого від Батька, **Мойс.** 5:4–8.

Слава Ісуса Христа: Слава Господня наповнила шкінію, **Вих.** 40:34–38. Уся земля сповнена Його славою, **Ісаїя** 6:3 (2 **Неф.** 16:3). Слава Господня над тобою засяяла, **Ісаїя** 60:1–2. Син Людини прийде в славі Свого Батька, **Мт.** 16:27. Прослав Ти Мене славою, яку Я мав з Тобою, поки світ не постав, **Іван** 17:5. Святий Ізраїлевий має царювати у великій славі, **1 Неф.** 22:24. Ми мали надію на Його славу, **Кн. Як.** 4:4. Син Бога приходиться у Своїй славі, **Ал.** 5:50. Він пояснив усі речі—від початку й до того часу, коли Він прийде у Своїй славі, **3 Неф.** 26:3. Мої апостоли стоять тимуть, одягнені саме в таку славу, як Я є, **УЗ** 29:12

(УЗ 45:44). Ми бачили славу Сина, Який був по правицю Батька, УЗ 76:19–23. Іван бачив і свідчив про повноту Моєї слави, УЗ 93:6 (Іван 1:14). Його обличчя сяяло яскравіше сонця, УЗ 110:3. Його слава була на мені, і я бачив Його обличчя, **Мойс.** 1:1–11. Це Моя робота і Моя слава, **Мойс.** 1:39.

Суддя: Він судитиме світ у праведності, **Пс.** 9:9 (3 Неф. 27:16). Він іде судити землю, **Пс.** 96:13. Бог судитиме праведників і злочестивців, **Еккл.** 3:17. Він буде розсуджувати народи, **Ісая** 2:4 (Мих. 4:3; 2 Неф. 12:4). Він праведно судитиме бідних, **Ісая** 11:2–4. Батько доручив весь суд Синові, **Іван** 5:22. Коли Я сужу, Мій суд правильний, **Іван** 8:16. Він був висвячений Богом бути суддею живих і мертвих, **Дії** 10:42 (2 Тим. 4:1). Бог судитиме таємниці людські через Ісуса Христа, **Рим.** 2:16. Усі ми станемо перед судним престолом Христа, **Рим.** 14:10 (2 Кор. 5:10; Ал. 12:12; Морм. 3:20; 7:6; Етер 12:38; УЗ 135:5). Усі люди приходять до Бога, щоб Він судив їх згідно з істиною та святістю, що в Ньому перебувають, **2 Неф.** 2:10. Стануть перед Богом, щоб їх судили відповідно до їхніх діянь, **Ал.** 5:15 (Ал. 12:15; 33:22; 3 Неф. 27:14). Бог і Христос судитимуть усіх, **УЗ** 76:68.

Тисячолітнє царювання Христа: Влада буде на раменах Його, **Ісая** 9:5 (2 Неф. 19:6). Я перебуватиму посеред тебе, каже Господь, **Зах.** 2:15–17 (Зах. 14:9). Бог дасть Ісусові престол Його батька Давида, **Лк.** 1:30–33. Христос царюватиме віковічно, **Об.** 11:15. Святі царюватимуть з Христом тисячу років, **Об.** 20:4 (УЗ 76:63). Через праведність людську Сатана не матиме влади, **1 Неф.** 22:26 (Об. 20:1–3). Я тисячу років житиму в праведності з людьми на землі, **УЗ** 29:11 (УЗ 43:29–30). Підкоряйтеся владі, що є тепер, поки не зацарює Той, Хто має право царювати, **УЗ** 58:22 (1 Кор. 15:25). Христос

особисто царюватиме на землі, **УВ** 1:10 (Ісая 32:1).

ІТРО. *Див. також* Мойсей

У Старому Завіті—князь і священник мідіанський, який дав Мойсеєві притулок після втечі останнього з Єгипту. Його також звали Реуїл (Вих. 2:18). Пізніше Мойсей одружився з Ціппорою, дочкою Ітра (Вих. 3:1; 4:18; 18:1–12). Ітро навчив Мойсея передавати повноваження (Вих. 18:13–27). Мойсей отримав від Ітра Мелхиседекове священство (УЗ 84:6–7).

ЙОВ

У Старому Завіті—праведний чоловік, який пережив жахливі страждання, але залишився стійким у своїй вірі в Бога. Його історія викладена в книзі Йова.

Книга Йова: Хоч книгу й присвячено Йововим стражданням, вона не дає вичерпної відповіді на запитання, чому Йов (або будь-яка інша особа) мусить зносити біль, втрату рідних і майна. Книга пояснює, що страждання певної людини не обов'язково пов'язані з її гріховністю. Господь може піддавати стражданням, караючи, дисциплінуючи, повчаючи, а також для того, щоб ми мали досвід (УЗ 122).

Книгу можна поділити на чотири частини. Розділи 1–2 є прологом історії. У розділах 3–31 подано ряд бесід між Йовом і його трьома друзями. Розділи 32–37 містять промови Елігу, четвертого друга, звинувачення якого відрізнялися від звинувачень перших трьох. Розділи 38–42 завершують книгу запевненням Йову, що його життєвий шлях був добрим від початку.

Книга Йова навчає нас тому, що людина буде спроможна краще зносити випробування, які траплятимуться в її житті, якщо вона має правильне знання про Бога і веде прийнятне для Бога життя. Про Йова також згадується у книзі Єзе-

кїля 14:14; Посланні Якова 5:11; Ученні і Завітах 121:10.

ЙОІЛ

У Старому Завіті—пророк у юдейській землі. Час, в який він жив, достовірно не визначено—він міг жити між царюванням Йоаша, за 850 р. до р.х., і поверненням коліна Юди з Вавилонського полону.

Книга Йоїла: Книга зосереджена на пророцтві Йоїла, виголошеному після того як юдейську землю було спустошено страшною засухою і сараною (Йоїл 1:4–20). Йоїл запевняє народ, що через покаєння вони знову отримають Божі благословення (Йоїл 2:12–14).

Розділ 1-й—це заклик зібратися на урочисті збори в домі Господньому. Розділи 2-й і 3-й розповідають про війну і спустошення, які передуватимуть Тисячоліттю. У розділі 4-му говориться про останні дні і стверджується, що всі народи будуть воювати, проте невдовзі після цього Господь житиме в Сіоні.

Петро цитував Йоїлове пророцтво про вилив Духа у день П'ятдесятниці (Йоїл 3:1–5; Дії 2:16–21). Ангел Мороній також цитував цей уривок Джозефу Сміту (ДС—Іст. 1:41).

ЙОНА. Див. також Ніневія

Старозавітний пророк, якого Господь покликав проповідувати покаєння в місті Ніневія (Йона 1:1–2).

Книга Йони: Книга у Старому Завіті, в якій розповідається про одну подію з життя Йони. Мабуть не сам Йона написав цю книгу. Головна ідея книги Йони полягає в тому, що Єгова царює скрізь і не спрямовує Свою любов тільки на одну націю або народ.

У розділі 1-му розповідається, як Господь покликає Йону проповідувати в Ніневії. Замість того, щоб зробити, як наказав Господь, Йона поплив на кораблі і був проковтнутий великою рибою. У розділі 2-му

описано, як Йона молився Господу і риба вивергла його на берег. У розділі 3-му Йона йде до Ніневії і пророкує про її зруйнування. Люди, однак, покаялися. У розділі 4-му Господь докоряє Йоні за те, що той розсердився через те, що Господь врятував людей.

Ісус навчав, що проковтнення Йони рибою було провіщенням смерті і воскресіння Ісуса (Мт. 12:39–40; 16:4; Лк. 11:29–30).

ЙОНАТАН. Див. також Давид;

Саул, Цар Ізраїля

У Старому Завіті—син Саула, царя Ізраїля. Йонатан був близьким другом Давида (1 Сам. 13–23; 31).

ЙОРДАН, РІЧКА

Річка Йордан тече від Галілейського моря до Мертвого. Довжина річки 160 кілометрів; її утворюють, зливаючись, кілька струмків, які течуть з гори Хермон. Це найважливіша річка в Ізраїлі.

Дві важливі події, пов'язані з цією річкою: розділення Господом річки для проходження Ізраїля (Єг. 3:14–17) і хрищення Ісуса Христа (Мт. 3:13–17; 1 Неф. 10:9).

ЙОСАФАТ

У Старому Завіті—вірний Богу цар Юдеї (1 Цар. 15:24; 22).

ЙОСИП АРИМАТЕЙСЬКИЙ

Йосип Ариматейський був членом синадріону, учнем Христа і багатим та вірним Ізраїльтянином, який не брав участі в обвинуваченні нашого Господа. Після розп'яття Йосип обгорнув тіло Спасителя чистою льняною плащаницею і поклав його в гробниці, яка належала йому і була висічена як печера (Мт. 27:57–60; Мр. 15:43–46; Лк. 23:50–53; Іван 19:38–42).

ЙОСИП, ЖЕЗЛ ЙОСИПІВ. Див.

Єфрем—Жезл Єфремів, або Йосипів; Книга Мормона

ЙОСИП, СИН ЯКОВІВ. *Див.*
також Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті, першонароджений син Якова й Рахілі (Бут. 30:22–24; 37:3).

Йосип отримав перворідство в Ізраїлі, тому що Рувим, першонароджений син першої дружини Якова, втратив цей привілей через гріх (1 Хр. 5:1–2). Завдяки своїй гідності Йосип, як першонароджений син другої дружини Якова, був наступний в черзі на це благословення. Йосип отримав ще одне благословення від свого батька незадовго до смерті Якова (Бут. 49:22–26).

Йосип був чоловіком сильного характеру, особа “скромна й мудра” (Бут. 41:39). Його відмова Потіфаровій дружині є прикладом віри, цнотливості та особистої цілісності (Бут. 39:7–12). В Єгипті, коли Йосип відкрив своїм братам, хто він насправді є, він дякував їм, а не звинувачував у тому, що вони зробили з ним. Він вірив, що їхні дії допомогли сповнити Божу волю (Бут. 45:4–15).

Одкровення останніх днів відкривають ще більш важливу місію Йосипової сім’ї в останні дні (2 Неф. 3:3–24; 3 Неф. 20:25–27; ПДС, Бут. 50).

Яків дуже любив Йосипа і справив йому різнокольорове вбрання, **Бут.** 37:3. Через ревнощі Йосипові брати стали ненавидіти його і змовилися вбити, але замість цього продали купця, які прямували до Єгипту, **Бут.** 37:5–36. В Єгипті Господь сприяв процвітанню Йосипа, і той став управителем у Потіфаровому домі, **Бут.** 39:1–4. Потіфарова дружина збрехала, сказавши, що Йосип намагався спокусити її; за неправдивим обвинуваченням Йосипа кинули до в’язниці, **Бут.** 39:7–20. Йосип розтлумачив сни головних фараонових чашника й пекаря, **Бут.** 40. Фараон почав прихильно ставитися до Йосипа, бо той розтлумачив один з фараонових снів; фараон зробив Йосипа правителем Єгипту,

Бут. 41:14–45. Народилися Єфрем і Манасія, **Бут.** 41:50–52. Йосип знову поєднався з батьком і братами, **Бут.** 45–46. Йосип помер у Єгипті у віці 110 років, **Бут.** 50:22–26.

ЙОСИП, ЧОЛОВІК МАРІЇН. *Див.*
також Ісус Христос; Марія, матір Ісусова

Чоловік Марії, матері Ісусової. Йосип був потомком Давида (Мт. 1:1–16; Лк. 3:23–38) і жив у Назареті. Він був одружений з Марією. Незадовго до їхнього весілля Марію відвідав ангел Гавриїл, який проголосив, що Марія вибрана бути матір’ю Спасителя (Лк. 1:26–35). Також і Йосип отримав одкровення про це божественне народження (Мт. 1:20–25).

Марія була єдиним земним Ісусовим родителем, тому що Ісусовим батьком був Бог Батько. Але Юдеї вважали Ісусовим батьком Йосипа, а Ісус ставився до нього як до батька (Лк. 2:48, 51). Попереджений у снах, посланих з небес, Йосип утік до Єгипту і зберіг життя маленького Ісуса (Мт. 2:13–14). Після того як Ірод помер, ангел наказав Йосипу повернутися з малим Христом до Ізраїля (Мт. 2:19–23).

ЙОСИЯ

Праведний цар Юдеї у 641–610 рр. до р.х. (2 Цар. 22–24; 2 Хр. 34–35). Під час його правління в домі Господньому було знайдено книгу закону (2 Цар. 22:8–13).

КАЇН. *Див. також* Авель; Адам;
Вбивство; Таємні змови

Син Адама і Єви, який вбив свого молодшого брата Авеля (Бут. 4:1–16).

Його жертвоприношення було відкинуто Господом, **Бут.** 4:3–7 (Мойс. 5:5–8, 18–26). Убив свого брата Авеля, **Бут.** 4:8–14 (Мойс. 5:32–37). Господь наклав на нього прокляття і знак, **Бут.** 4:15 (Мойс. 5:37–41). Адам і Єва мали багато синів і дочок до народження Каїна, **Мойс.** 5:1–3, 16–17.

Любив Сатану більше, ніж Бога, **Мойс.** 5:13, 18. Увійшов у нечестивий завіт з Сатаною, **Мойс.** 5:29–31.

КАЙЯФА. Див. також Анна (чоловік); Саддукеї

У Новому Завіті—первосвященик і зять Анни. Кайяфа брав активну участь у протидії Ісусу та Його учням (Мт. 26:3–4; Іван 11:47–51; 18:13–14).

КАЛЕВ

Один з розвідників, посланих Мойсеєм на пошуки землі Ханаанської на другий рік після Виходу. Лише він і Єгошуа повернулися з правдивим звітом про ту землю (Чис. 13:6, 30; 14:6–38). Тільки вони вдвох з усіх тих, хто ввійшов з Єгипту, вижили після сорока років, проведених у пустині (Чис. 26:65; 32:12; Повтор. 1:36), і увійшли в Ханаан (Єг. 14:6–14; 15:13–19).

КАНОН. Див. також Біблія; Дорогоцінна Перлина; Книга Мормона; Писання; Учення і Завіти

Визнане, офіційне зібрання священних книг. У Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів канонічні книги мають назву Головних трудів і включають Старий і Новий Завіти, Книгу Мормона, Учення і Завіти, а також Дорогоцінну Перлину.

КАРАТИ, ПОКАРАННЯ. Див. також Лихо

Виправлення або кара, які посиляються окремим людям або людським угрупованням для того, щоб допомогти їм стати кращими чи посилитися.

Не цурайся караючої руки Всемогутнього, **Йов** 5:17 (Пр. 3:11). Благословенна людина, яку ти караш, о Господи, **Пс.** 94:12. Усі Писання дані для докору, для направи, **2 Тим.** 3:16. Господь карає тих, кого любить, **Євр.** 12:5–11. Господь вважає належним упокорювати Свій народ, **Мос.** 23:21–22. Якщо Господь не каратиме

Свій народ, вони не пам'ятатимуть Його, **Гел.** 12:3. Господь розмовляв з Яредовим братом і соромив його, **Етер** 2:14. Їх було покарано, щоб вони могли покаятися, **УЗ** 1:27. Кого Я люблю, того Я й караю, щоб їхні гріхи могли бути прощені, **УЗ** 95:1. Жодного з тих, хто не стерпить покарання, не може бути освячено, **УЗ** 101:2–5. Мій народ потребує покарання, поки вони не навчаться послухності, **УЗ** 105:6. Той, хто не знесе покарання, не гідний Мого царства, **УЗ** 136:31.

КАРТЕДЖСЬКА В'ЯЗНИЦЯ (США). Див. також Сміт, Гайрум; Сміт, Джозеф, мол.

27 червня 1844 р. в Картеджі, шт. Іллінойс, Сполучені Штати Америки, чернь убила у в'язниці Джозефа і Гайрума Смітів (**УЗ** 135).

КАУДЕРІ, ОЛІВЕР

Другий старійшина відновленої Церкви і один з Трьох свідків божественного походження та істинності Книги Мормона. Він виконував обов'язки писаря Джозефа Сміта, коли той перекладав Книгу Мормона з золотих пластин (ДС—Іст. 1:66–68).

Отримав свідчення про істинність перекладу Книги Мормона, **УЗ** 6:17, 22–24. Його було висвячено Іваном Христителем, **УЗ** 13 (**УЗ** 27:8; ДС—Іст. 1:68–73, див. зауваження до вірша 71). Після того як ви отримали віру і побачили їх на власні очі, свідчіть, що ви бачили їх, **УЗ** 17:3, 5. Я показав тобі, через Мого Духа, що записане тобою істинне, **УЗ** 18:2. Його було призначено і висвячено одним із слуг через одкровення, **УЗ** 70:3. Разом з Джозефом Смітом отримав ключі священства, **УЗ** 110.

КВОРУМ. Див. також Священство

Слово *кворум* може бути вжитим у двох значеннях: (1) точно визначена група чоловіків, які мають однаковий чин священства, (2) більшість або мінімальна потрібне

число членів групи священства, які мають бути присутніми на зборах, де розглядаються справи Церкви (УЗ 107:28).

Описано Кворуми Першого Президентства, Дванадцятьох і сімдесятників, а також взаємні стосунки між ними, УЗ 107:22–26, 33–34 (УЗ 124:126–128). Рішення цих кворумів мають бути однастайними, УЗ 107:27. Рішення кворуму мають прийматися в повній праведності, УЗ 107:30–32. Описано обов'язки президентів кворумів священства, УЗ 107:85–96. Кворум старійшин установлено для постійних священнослужителів, УЗ 124:137.

КЕРТЛЕНДСЬКИЙ ХРАМ

Перший храм, побудований Церквою в нові часи. Святі побудували його в Кертленді, шт. Огайо (Сполучені Штати Америки), згідно з Господнім наказом (УЗ 94:3–9). Однією з цілей спорудження храму було створити місце, де гідні члени Церкви могли б одержувати духовну силу, повноваження та просвіту (УЗ 109; 110). Його було освячено 27 березня 1836 р.; молитву освячення було дано пророкові Джозефу Сміту через одкровення (УЗ 109). У цьому храмі Господь дав декілька важливих одкровень і відновив необхідні ключі священства (УЗ 110; 137). Храм не використовувався для виконання повного обсягу храмових обрядів, як це робиться у храмах сьогодні.

КЕСАР

У Новому Завіті—титул, який носили деякі з римських імператорів. У Писаннях це слово вживане як символ світських уряду або влади.

Давайте кесареві кесарево, Мт. 22:21 (Мр. 12:17; Лк. 20:25; УЗ 63:26).

КІЛ

Один з організаційних і адміністративних підрозділів Церкви Ісуса

Христа Святих Останніх Днів. Кіл складається з приходів і філій. Звичайно має географічні межі. Передає образ намету, описаного в книзі Ісаї 54:2: “Свої шнури продовж, і кілочки свої позміцняй!” Кожний кіл Сіону підтримує і держить Церкву, так само, як намет, або скиню, тримається на своїх кілках. Кіл є місцем збирання для решти розсіяного Ізраїля (УЗ 82:13–14; 101:17–21).

Зміцни свої коли і розшир свої границі, **Морон.** 10:31 (УЗ 82:14). Признач Сіону інші коли, крім цього, УЗ 109:59. Збирання в Сіоні і по його колах може стати захистом, УЗ 115:6 (УЗ 101:21). Інші місця мають бути призначені для колів, УЗ 115:18. Президента кворуму первосвящеників поставлено для визначення тих, кого саме призначати президентами колів, УЗ 124:133–134. Ідть у землю Сіон, щоб його коли могли бути зміцнені, УЗ 133:9.

КІМБОЛ, СПЕНСЕР В. *Див. також* Офіційна декларація—2

Дванадцятий Президент Церкви після її заснування у 1830 р. Спенсер В. Кімбол служив Президентом з грудня 1973 р. по листопад 1985 р. Він народився у 1895 р. і помер у 1985 р. у віці дев'яноста років.

У червні 1978 р. Перше Президентство оголосило, що одкровення, одержане Президентом Кімболом, поширює священство і храмові благословення на всіх гідних членів Церкви чоловічої статі, УЗ ОД—2.

КІНЕЦЬ СВІТУ. *Див. Світ—* Кінець світу

КІР

У Старому Завіті—цар Персії, який сповнив пророцтво Ісаї (2 Хр. 36:22–23; Ісая 44:28; 45:1), дозволивши Юдеям повернутися до Єрусалима і відбудувати храм, тим самим

частково поклавши край періоду Вавилонського полону. Пророцтво Ісаї було виголошено приблизно за 180 років до цього рішення царя.

КІШКУМЕН. *Див. також*

Гадіантонові розбійники

У Книзі Мормона—ватажок групи злочестивців, пізніше знаних як Гадіантонові розбійники (Гел. 1:9–12; 2).

КЛЮЧІ СВЯЩЕНСТВА. *Див.*

також Перше Президентство;
Розподіл; Священство

Ключі—це права президентства або Богом надана чоловікові влада керувати, контролювати і управляти Божим священством на землі. Носії священства, яких покликано на президентські посади, отримують ключі від тих, хто має повноваження над ними. Носії священства використовують священство тільки в межах, окреслених тими, хто тримає ключі. Президент Церкви тримає всі ключі священства (УЗ 107:65–67, 91–92; 132:7).

Петро отримав ключі царства, Мт. 16:19. Михаїл (Адам) отримав ключі спасіння під керівництвом Ісуса Христа, УЗ 78:16. Ключі царства завжди належать Першому Президентству, УЗ 81:2. Мелхиседекове священство тримає ключі від таємниць Божого знання, УЗ 84:19. Джозеф Сміт та Олівер Каудері отримали ключі, які стосувалися збирання Ізраїля, євангелії Авраама і запечатувальної сили, УЗ 110:11–16. Особливі ключі утримуються Дванадцятьма Апостолами, УЗ 112:16. Перше Президентство і Дванадцятро тримають ключі розподілу повноти часів, УЗ 112:30–34. Чини священства тримають ключі, УЗ 124:123. Той, хто тримає ключі, може одержати знання, УЗ 128:11. Ааронове священство тримає ключі служіння ангелів і євангелії покаяння та хрищення, ДС—Іст. 1:69 (УЗ 13).

КЛЯСТИ, КЛЯТЬБА. *Див.*

Блюзнити, Блюзнірство;
Богохульство; Клятва

КЛЯТВА. *Див. також* Завіт;

Клятва і завіт священства

У Писаннях звичайно вживане в значенні священного завіту або обіцяння. Однак злочестиві особи, включаючи Сатану і його ангелів, також дають клятви, щоб здійснити свої злі наміри. У старозавітні часи клятви були прийнятними; однак Ісус Христос навчав, що людям не слід клястися іменем Божим або іменем Його творинь (Мт. 5:33–37).

Я виконаю клятву, якою клявся Я Авраамові, Бут. 26:3. Якщо чоловік поклявся клятвою пов'язати зароком душу свою, нехай не ламає її, Чис. 30:3. Вони вступили в клятву ходити в Божому законі, Неем. 10:30. Виконуй клятви свої перед Господом, Мт. 5:33 (Еккл. 5:1–2; 3 Неф. 12:33). Бог поклявся клятвою, що вірні будуть спасенні, Євр. 6:13–18. Коли Зорам присягнув нам, наші побоювання зникли, 1 Неф. 4:37. Народ Аммона дав клятву, що вони ніколи не проливатимуть кров, Ал. 53:11. Злочестиві Нефійці вступили в таємні клятви і завіти з Сатаною, Гел. 6:21–30. Чоловіки одержують вічне життя через клятву і завіт священства, УЗ 84:33–42. Усі завіти, договори, узи, зобов'язання і клятви, які не запечатано Святим Духом Обіцяння, закінчуються, коли люди вмирають, УЗ 132:7.

КЛЯТВА І ЗАВІТ СВЯЩЕНСТВА.

Див. також Завіт; Клятва;
Священство

Клятва—це урочисте ствердження бути істинним і вірним своїм обіцянням. Завіт є урочистим обіцянням між двома сторонами. Ааронове священство одержується через один лише завіт. Носії Мелхиседекового священства одержують священство як через невимовну клятву, так і

через завіт. Якщо носії священства вірні та звеличують свої покликання, як вказує Бог, Він благословляє їх. Ті, які залишаються вірними до кінця й роблять усе, що Він просить, отримують усе, що має Батько (УЗ 84:33–39).

Господь склав завіт з Авраамом, і Авраам був послухним, **Бут.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Священики часів Єзекіїля не пасли отару, **Єз.** 34:2–3. Священики часів Малахії опоганили завіт, **Мал.** 1–2.

КНИГА ЖИТТЯ. *Див. також* Книга спомену

В одному значенні, Книга життя—це підсумок думок і вчинків особи, літопис її життя. Однак Писання також зазначають, що ведуться небесні літописи про вірних, включаючи їхні імена й звіти про їхні праведні вчинки.

Господь зітре грішників зі Своєї книги, **Вих.** 32:33. Того, хто перемагає, не буде стерто з Книги життя, **Об.** 3:5. Ще одну книгу було відкрито, яка є Книгою життя, **Об.** 20:12 (УЗ 128:6–7). Імена праведних буде записано в Книгу життя, **Ал.** 5:58. Ваші молитви записано в Книзі імен освячених, **УЗ** 88:2.

КНИГА ЗАПОВІДЕЙ. *Див. також* Одкровення; Учення і Завіти

У 1833 р. ряд одкровень, отриманих Джозефом Смітом, було підготовлено до публікації під назвою “Книга Заповідей для Уряду Церкви Христа”. Господь продовжував спілкуватися зі Своїми слугами, і розширену збірку одкровень було опубліковано через два роки як “Учення і Завіти”.

УЗ 1 є Господньою передмовою до цієї книги Його заповідей, **УЗ** 1:6. Господь кидає виклик, щоб наймудріша людина створила те, що було б рівноцінним найменшому з Його одкровень у Книзі Заповідей,

УЗ 67:4–9. Призначено слуг, щоб опублікувати одкровення, **УЗ** 70:1–5.

КНИГА МОРМОНА. *Див. також* Єфрем—жезл Єфремів, або Йосипів; Золоті пластини; Канон; Мормон, Нефійський пророк; Писання; Пластини; Свідки Книги Мормона; Сміт, Джозеф мол.

Одна з чотирьох книг Писань, які визнає Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ця книга є літописом давніх мешканців Америки, який було скорочено давнім пророком на ім'я Мормон. Її було написано, щоб свідчити, що Ісус є Христос. Стосовно цього літопису пророк Джозеф Сміт, який переклав його даром і силою Божою, сказав: “Я говорив братам, що Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на землі і є наріжним каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (див. вступ на початку Книги Мормона).

Книга Мормона—це релігійний літопис трьох груп людей, які переселилися зі Старого Світу на Американський континент. Ці групи очолювали пророки, які записували свою релігійну й світську історію на металевих пластинах. Книга Мормона описує, як після Свого воскресіння Ісус Христос відвідав народ на Американському континенті. Після Його відвідування в Америці настанала двохсотлітня ера миру.

Мороній—останній з Нефійських пророків-істориків—запечатав скорочені літописи цих народів і заховав їх приблизно у 421 р. після р.х. У 1823 р. воскреслий Мороній відвідав Джозефа Сміта, а пізніше вручив йому ці давні священні літописи, щоб він переклав їх і відкрив перед світом як ще одне свідчення про Ісуса Христа.

Йосип—гілка родюча, віти якої по муру спинаються, **Бут.** 49:22–26.

Истина зросте з землі, **Пс.** 85:12 (Морм. 8:16; Мойс. 7:62). Господь підійме прапор народам і засвище до них, **Ісаія** 5:26. Голос говоритиме з землі, **Ісаія** 29:4 (2 Неф. 26:14–17). Усі видіння стали наче слова книги, яка записана, **Ісаія** 29:11 (Ісаія 29:9–18; 2 Неф. 27:6–26). Жезли Йосиповий та Юдин стануть одним жезлом у Господній руці, **Єз.** 37:15–20. Інших овець Я маю, які не з цієї отари, **Іван** 10:16 (3 Неф. 15:16–24). Книга Мормона і Біблія зростається, **2 Неф.** 3:12–21. Господні слова засвищують до краю землі, **2 Неф.** 29:2. Господь склав обіт з Еношем, що Він принесе Книгу Мормона Ламанійцям, **Ен.** 1:15–16. Книгу Мормона було написано, щоб ми могли вірити в Біблію, **Морм.** 7:9. Книга Мормона стоятиме як свідчення проти світу, **Етер** 5:4. Спитайте Бога, чи не істинні ці речі, **Морон.** 10:4. Христос засвідчив, що Книга Мормона істинна, **УЗ** 17:6. Книга Мормона містить повноту евангелії Ісуса Христа, **УЗ** 20:9 (УЗ 20:8–12; 42:12). Ми віримо, що Книга Мормона—це слово Боже, **УВ** 1:8.

КНИГА СПОМИНУ. *Див. також* Генеалогія; Книга життя

Книга, що її почав писати Адам, в якій описувалися труди його потомків; стосується також усіх інших літописів, що вели пророки й вірні члени Церкви з того часу. Адам і його діти вели книгу спомину, в яку вони записували під впливом духа одкровення, і книгу поколінь, яка містила генеалогію (Мойс. 6:5, 8). Такі записи можуть зіграти велику роль у визначенні нашого останнього вироку.

Книга спомину була писана, **Мал.** 3:16–18 (3 Неф. 24:13–26). Усі ті, кого не буде знайдено записаним у книзі спомину, не знайдуть спадщини в той день, **УЗ** 85:9. Мертві були суджені по книгах, які містили записи їхніх вчинків, **УЗ** 128:7. Даваймо представимо книгу, що містить

записи про наших мертвих, **УЗ** 128:24. Велася книга спомину, **Мойс.** 6:5–8. Ми маємо книгу спомину, **Мойс.** 6:46. Авраам намагався писати літопис для свого потомства, **Авр.** 1:31.

КНИЖНИК. *Див. також* Писар

Книжників часто згадують у Новому Завіті і деколи називають законниками, або законовчителями. Вони розробляли закон в деталях і пристосовували його до життя тих часів (Мт. 13:52; Мр. 2:16–17; 11:17–18; Лк. 11:44–53; 20:46–47). У старозавітні часи книжники були знані як писарі.

КОВЧЕГ. *Див. також* Ной, біблійний патріарх; Погоп Ноевих часів; Райдуга

У Старому Завіті—судно, побудоване Ноем, щоб врятувати життя під час великого потопу.

Зроби ковчег з дерева гофер, **Бут.** 6:14. Ковчег спинився на горах Араратських, **Бут.** 8:4. Судна Яредійців були міцними, як ковчег Ноя, **Етер** 6:7.

КОВЧЕГ ЗАВІТУ. *Див. також* Скинія

Відомий також як Ковчег Єгови і Ковчег Свідчення, Ковчег Завіту являв собою видовжену дерев'яну скриню, вкриту золотом. Він був найдавнішим і найсвятішим серед релігійних символів Ізраїльтян. Престол благодаті, який утворював його покриття, вважався місцем земного перебування Єгови (Вих. 25:22). На закінчення спорудження скинії Ковчег було поміщено у Святеє Святых, найсвятіше місце у скинії (1 Цар. 8:1–8).

Мойсей зробив Ковчег за Божим наказом, **Вих.** 25. Дітям Левієвим було доручено піклуватися про Ковчег, **Чис.** 3:15, 31. Ковчег Завіту рушав перед ними, **Чис.** 10:33. Візьміть цю Книгу Закону і покладіть її у Ковчег Завіту, **Повтор.** 31:24–26. Води Йор-

дану було спинено перед Ковчегом Завіту, **Єр.** 3:13–17; 4:1–7. Священики взяли Ковчег Завіту на завоювання Єрихона, **Єр.** 6:6–20. Филістимляни захопили Ковчег Божий, **1 Сам.** 5. Господь благословив дім Овед-Едома за Ковчег Божий, **2 Сам.** 6:11–12. Уззу було вбито Господом, коли він самовільно спробував підтримати Ковчег, **1 Хр.** 13:9–12 (УЗ 85:8). Побудуйте святиню Господа Бога, щоб перенести Ковчег Завіту, **1 Хр.** 22:19. Описано вміст Ковчега Завіту, **Євр.** 9:4.

КОЛОБ

Найближча до Божого престолу зірка (Авр. 3:2–3, 9).

Авраам бачив Колоб і зірки, **Авр.** 3:2–18. Господній час виміряється згідно з часовим виміром Колобу, **Авр.** 3:4, 9 (Авр. 5:13).

КОЛОСЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також* Павло;

Павлові послання

Книга в Новому Завіті. Її було написано апостолом Павлом як лист до колосян після того, як його відвідав Епафр, євангеліст Церкви в Колосах (Кол. 1:7–8). Епафр розповів Павлу, що колосяни впали в серйозну помилку—вони вважали себе кращими за інших, бо ретельно дотримувалися певних зовнішніх обрядів (Кол. 2:16), відмовляли собі у певних фізичних потребах і вклонялися ангелам (Кол. 2:18). Ця практика давала колоссянам відчуття, що вони освячуються. Вони також відчували, що розуміють таємниці всесвіту краще, ніж інші члени церкви. У своєму листі Павло виправляв їх, навчаючи, що викуплення приходить лише через Христа і що ми маємо бути мудрими та служити Йому.

Розділ 1-й є Павловим вітанням до колосян. Розділи 2–3 є доктринальними і містять твердження про Христа як про Викупителя, безпеку лжепоклоніння й важливість воскресіння. Розділ 4 навчає святих бути мудрими в усьому.

КОМОРА. *Див. також*
Благополуччя

Місце, де єпископ одержує, зберігає й розподіляє серед бідних освячені пожертви святих останніх днів. Комора може бути великою або малою залежно від обставин. Вірні святі віддають через єпископа свої таланти, уміння, матеріали і гроші, щоб піклуватися про бідних у важкі для них часи. Так, поняття комора може включати і перелік принагідних служінь, і гроші, і їжу, а також інше. Єпископ є розпорядником комори і розподіляє товари та служіння відповідно до потреб і як указує Дух Господа (УЗ 42:29–36; 82:14–19).

Нехай вони збирають їжу в запас на сім років голоду, **Бут.** 41:34–36, 46–57. Принесіть ви всі десятини до дому скарбниці, **Мал.** 3:10 (3 Неф. 24:10). Нехай єпископ встановить комору для цієї Церкви, **УЗ** 51:13. Надлишок товарів має бути відданий до Моєї комори, **УЗ** 70:7–8. Святі мають організувати й встановити комору, **УЗ** 78:1–4. Діти мають позов на Господню комору, якщо їхні батьки не мають, що дати, **УЗ** 83:5.

КОНСТИТУЦІЯ. *Див. також*
Закон; Уряд

В Ученні і Завітах—термін “Конституція” стосується Конституції Сполучених Штатів Америки, написання якої надихнув Бог, щоб підготувати шлях для відновлення євангелії.

Конституційному закону треба допомагати, **УЗ** 98:5–6. Господь зробив так, що Конституцію було встановлено, **УЗ** 101:77, 80.

КОНТРОЛЬ НАРОДЖУВАНОСТІ.

Див. також Сім'я; Шлюб,
Одружуватися

Контролювання числа дітей, які народжуються в сім'ї, через обмеження запліднення або запобігання йому.

Будьте плодовитими, розмножуйтеся й наповнюйте землю, **Бут.** 1:28 (Мойс. 2:28). Діти—спадщина Господня, **Пс.** 127:3–5. Легієва сім'я мала зростити сім'я для Господа, **1 Неф.** 7:1. Шлюб установлено Богом для людини, **УЗ** 49:15–17. Піднесені отримують повноту й продовження сімені на віки вічні, **УЗ** 132:19, 63.

КОНФІРМАЦІЯ. *Див.*
Рукопокладання

КОРИГОР. *Див. також* Антихрист

У Книзі Мормона—антихрист, який вимагав ознаки як доказу Божої сили; Господь зробив Коригора німим (Ал. 30:6–60).

КОРИНТЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також* Павло;
Павлові послання

Дві книги в Новому Завіті. Були написані як листи до святих у Коринті, щоб покласти край незгодам між ними. Коринтяни жили в аморальному і злочестивому суспільстві.

Перше послання до коринтян: Розділ 1-й містить Павлові привітання і висловлення подяки. У розділах 2–6 Павло виправляє помилки коринтських святих. У розділах 7–12 вміщено Павлові відповіді на певні запитання. Розділи 13–15 стосуються милосердя, духовних дарів і воскресіння. Розділ 16 містить Павлову пораду твердо стояти у вірі.

Друге послання до коринтян: Розділ 1-й містить Павлові привітання і висловлення подяки. У розділі 2-му вміщено особисту пораду Титу. Розділи 3–7 розглядають прояви сили евангелії в житті святих та їхніх провідників. Розділи 8–9 радять святому охоче допомагати бідним. Розділи 10–12—це відстоювання Павлом свого апостольського покликання. Розділ 13-й—це увіщування бути досконалими.

КОРІАНТОН. *Див. також* Алма,
син Алмин

У Книзі Мормона—син Алми, сина Алминого.

Пішов до Зорамійців, **Ал.** 31:7. Покинув служіння заради блудниці, **Ал.** 39:3. Алма навчав його про стан існування після смерті, про воскресіння і спокуту, **Ал.** 39–42. Його знову покликано проповідувати, **Ал.** 42:31. Вирушив у північну землю на кораблі, **Ал.** 63:10.

КОРІАНТУМР. *Див. також*
Яредійці

У Книзі Мормона—цар Яредійців і останній, хто уцілів серед Яредійського народу.

Його було знайдено людьми Зарагемлі, **Ом.** 1:21. Був царем над усією цією землею, **Етер** 12:1–2. Його було взято в полон Шаредом і визволено його синами, **Етер** 13:23–24. Боровся з різними ворогами, **Етер** 13:28–14:31. Покаявся, **Етер** 15:3. Бився у своїй останній битві з Шизом, **Етер** 15:15–32.

КОРНИЛІЙ. *Див. також* Іновірці;
Петро; Сотник

Сотник у Кесарії, охрищений Петром (Дії 10). Він, мабуть, був першим Іновірцем, що приєднався до Церкви, якого до цього не було навернено до юдаїзму. Хрищення Корнилія та його сім'ї позначило відкриття шляху проповідування евангелії Іновірцям. Петро, головний апостол, який тримав ключі царства Божого на землі в той час, скеровував це проповідування.

КРАСТИ, КРАДІЖКА

Брати щось нечесним або незаконним шляхом. Господь завжди заповідав Своїм дітям не красти (Вих. 20:15; Мт. 19:18; 2 Неф. 26:32; Мос. 13:22; УЗ 59:6).

Складайте ваші скарби на небесах, куди крадії не вломлюються і не

крадуть, **Мт.** 6:19–21. Поразки Нефійців відбувалися через гордощі, багатства, грабунки, крадіжки, **Гел.** 4:12. Того, хто краде і хто не покається, буде відкинуто, **УЗ** 42:20. Ті, що крадуть, мають бути передані в руки закону держави, **УЗ** 42:84–85.

КРОВ. *Див. також* Жертва; Ісус Христос; Спокута, Спокутувати

У давніх Ізраїльтян і в багатьох культурах сьогодення кров вважається основою життя й життєвою енергією всякої плоти. У старозавітні часи Господь забороняв Ізраїльтянам вживати кров у їжу (**Лев.** 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Спокутна сила жертви була в крові, тому що кров вважалася необхідною для життя. Жертвоприношення тварин у Старому Завіті було символом великої жертви, яку пізніше приніс Ісус Христос (**Лев.** 17:11; **Мойс.** 5:5–7). Спокутна кров Ісуса Христа очищає від гріха тих, хто покався (1 **Іван** 1:7).

Його піт був як великі краплі крові, **Лк.** 22:44. Ми освячені пролиттям крові Христової, **Євр.** 10:1–22. Кров сочилася з кожної пори, **Мос.** 3:7 (**УЗ** 19:18). Господню кров було пролито для відпущення гріхів, **УЗ** 27:2. Ісус виконав довершену спокуту через пролиття Своєї крові, **УЗ** 76:69. Через кров вас освячено, **Мойс.** 6:60.

КУКІЛЬ

Трава, або отрутний бур'ян, схожий за виглядом на пшеницю. Його неможливо відрізнити від пшениці, доки він повністю не виросте (**Мт.** 13:24–30; **УЗ** 86:1–7).

КУМОРА, ПАГОРБ. *Див. також* Книга Мормона; Мороній, син Мормона; Сміт, Джозеф мол.

Невеликий пагорб, розташований у західній частині штату Нью-Йорк, у Сполучених Штатах Америки. Тут давній пророк на ім'я Мороній заховав золоті пластини, які місти-

ли деякі літописи Нефійського і Яредійського народів. У 1827 р. Джозефу Сміту було наказано піти до цього пагорба, щоб узяти ці пластини і перекласти частину з них. Цей переклад є Книгою Мормона.

Нефійці зібралися біля Кумори, **Морм.** 6:2–4. Кумора була в землі багатьох вод, **Морм.** 6:4. Мормон заховав літописи в пагорбі Кумора, **Морм.** 6:6. Усіх Нефійців, за винятком двадцяти чотирьох, було вбито біля Кумори, **Морм.** 6:11. Ми чуємо радісні звістки з Кумори, **УЗ** 128:20. Джозеф Сміт взяв пластини з пагорба Кумора, **ДС—Іст.** 1:42, 50–54, 59.

ЛАВАН, БРАТ РЕВЕКИ. *Див. також* Ревека

У Старому Завіті—брат Ревеки і батько Лії та Рахілі—дружин Якова (**Бут.** 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

ЛАВАН, ХОРОНИТЕЛЬ ЛАТУННИХ ПЛАСТИН. *Див. також* Латунні пластини

У Книзі Мормона—чоловік, який жив у Єрусалимі в той самий час, що і Легій з сім'єю, і в якого були латунні пластини. Лаван пограбував Нефія і намагався вбити його та його братів (1 **Неф.** 3:1–27). Дух наказав Нефію вбити Лавана, щоб отримати пластини (1 **Неф.** 4:1–26).

ЛАГІДНИЙ, ЛАГІДНІСТЬ. *Див. також* Скромний, Скромність, Смирненність; Скрушене серце; Терпіння

Богобоязливий, праведний, скромний, сприймаючий повчання і терплячий у стражданнях. Лагідні прагнуть дотримуватися євангельських учень.

Мойсей був дуже лагідним, **Чис.** 12:3. Лагідні успадкують землю, **Пс.** 37:11 (**Мт.** 5:5; 3 **Неф.** 12:5; **УЗ** 88:17). Шукайте Господа, всі покірні, шукajte праведності, шукajte смирення, **Соф.** 2:3 (1 **Тим.** 6:11). Навчіться

від Мене, бо Я лагідний і скромний серцем, **Мт.** 11:29. Лагідність—плід Духа, **Гал.** 5:22–23. Слуга Господній має бути лагідним, здатним навчати, терплячим; він має у лагідності навчати тих, хто противиться, **2 Тим.** 2:24–25. Лагідний і спокійний дух дорогоцінний в очах Божих, **1 Пет.** 3:4. Скиньте з себе оболонку тілесної людини і станьте лагідними, **Мос.** 3:19 (Ал. 13:27–28). Бог заповідав Геламану навчати людей бути лагідними, **Ал.** 37:33. Благодаті Божої вистачить для лагідних, **Етер** 12:26. Ви маєте віру в Христа завдяки своїй лагідності, **Морон.** 7:39. Ніхто не приймається до Бога, крім лагідних і невибагливих серцем, **Морон.** 7:44. Відпущення гріхів приносить лагідність, а через лагідність приходить відвідування Святого Духа, **Морон.** 8:26. Ходіть у лагідності Мого Духа, **УЗ** 19:23. Управляйте своїм домом у лагідності, **УЗ** 31:9. Влада і вплив священства можуть бути підтримані м'якістю і лагідністю, **УЗ** 121:41.

ЛАЗАР. *Див. також* Марія з Віфанії; Марта

У Новому Завті—брат Марти і Марії. Ісус підняв його з мертвих (Іван 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Це не той Лазар-злидар, про якого згадується у притчі, якій навчав Ісус (Лк. 16:19–31).

ЛАМАН. *Див. також* Ламанійці; Легій, батько Нефієвий

У Книзі Мормона—старший син Легія та Сарії і старший брат Нефія (1 Неф. 2:5). Ламан у більшості випадків вибирав злі справи замість добрих.

Ламан ремствував на свого батька, **1 Неф.** 2:11–12. Повстав проти свого праведного брата Нефія, **1 Неф.** 7:6 (1 Неф. 3:28–29). Не вкусив плоду від дерева життя у видінні Легія, **1 Неф.** 8:35–36. Прокляття накладено на Ламана і його послідовників, **2 Неф.** 5:21 (Ал. 3:7).

ЛАМАНІЙЦІ. *Див. також* Книга Мормона; Ламан; Нефіійці

У Книзі Мормона—група людей, багато з яких були потомками Ламана, старшого сина Легія. Вони вважали себе скривдженими Нефієм і його потомками (Мос. 10:11–17). Внаслідок цього вони повставали проти Нефіійців і часто відкидали учення евангелії. Однак незадовго до народження Ісуса Христа Ламанійці прийняли евангелію і стали праведнішими за Нефіійців (Гел. 6:34–36). Через двісті років після відвідування Христом Американського континенту і Ламанійці, і Нефіійці стали злочестивими і почали воювати між собою. Приблизно через 400 років після р.х. Ламанійці повністю знищили Нефіійський народ.

Ламанійці перемагали сім'я Нефієве, **1 Неф.** 12:19–20. Ламанійці ненавиділи Нефіійців, **2 Неф.** 5:14. Ламанійці стануть бичем Нефіійцям, **2 Неф.** 5:25. Книга Мормона відновить Ламанійцям знання про їхніх прабатьків і евангелію Ісуса Христа, **2 Неф.** 30:3–6 (Титульна сторінка Книги Мормона). Ламанійці є рештою Юдеїв, **УЗ** 19:27. Ламанійці розквітнуть, як троянда, перед пришетям Господнім, **УЗ** 49:24.

ЛАМОНІЙ. *Див. також* Аммон, син Мосіи

У Книзі Мормона—Ламанійський цар, якого було наведено через Духа Господнього і натхненні діяння та вчення Аммона (Ал. 17–19).

ЛАТУННІ ПЛАСТИНИ. *Див. також* Пластини

Літопис Юдеїв від початку до 600 р. до р.х., в якому містилося багато писань пророків (1 Неф. 5:10–16). Цей літопис зберігався в Лавана, одного з Юдейських старійшин в Єрусалимі. У той час, коли Легій і його сім'я були в пустині, він послав своїх синів за листами назад до

Єрусалима (1 Неф. 3–4). (Докладнішу інформацію див. у “Короткому поясненні до Книги Мормона”, яке включено в Книгу Мормона)

ЛЕВИТ. Див. також П'ятикнижжя

У Старому Завіті—книга, яка розповідає про обов'язки священиків в Ізраїлі. Вона наголошує святість Бога і того кодексу, за яким люди мають жити, щоб стати святими. Мета цієї книги—навчати моральним заповідям і релігійним істинам закону Мойсеєвого через ритуали. Книгу Левит написав Мойсей.

У розділах 1–7 пояснено обряди жертвоприношення. У розділах 8–10 описано ритуал, якого дотримувалися при посвяченні священиків. Розділ 11-й пояснює, що можна, а чого не можна їсти, а також що є чистим або нечистим. У розділ 12-му йдеться про жінок після пологів. Розділи 13–15—це закони, які стосуються обрядової нечистоти. У розділі 16-му йдеться про ритуал, якого треба було дотримуватися в День Спокути. Розділи 17–26 є кодексом законів, які стосуються релігійного і соціального життя. У розділі 27-му пояснено, що Господь запровадив Ізраїлю посвячувати свої врожаї, отари і стада Господу.

ЛЕВИТСЬКЕ СВЯЩЕНСТВО.

Див. Ааронове священство

ЛЕВІЙ. Див. також Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—третій син Якова та Лії (Бут. 29:34; 35:23). Левій став батьком одного з колін Ізраїля.

Коліно Левія: Яків благословив Левія і його потомків (Бут. 49:5–7). Потомки Левія служили у святилищах Ізраїля (Чис. 1:47–54). Аарон був левитом, і його потомки були священиками (Вих. 6:16–20; 28:1–4; 29). Левити допомагали священикам, синам Аароновим (Чис. 3:5–10; 1 Цар. 8:4). Вони деколи служили музикантами (1 Хр. 15:16; Неем. 11:22);

забивали жертвних тварин (2 Хр. 29:34; Ездра 6:20) і взагалі допомагали в храмі (Неем. 11:16). Левити були посвячені на службу Господню, на виконання обрядів для дітей Ізраїля. Левити самих було принесено як пожертву від дітей Ізраїля (Чис. 8:11–22); таким чином вони стали особливим Божим надбанням, що його було дано замість першонароджених (Чис. 8:16). Їх було очищено для їхнього чину, але не було посвячено (Чис. 8:7–16). Вони не мали земельної спадщини в Ханаані (Чис. 18:23–24), але одержували десятину (Чис. 18:21), отримали сорок вісім міст (Чис. 35:6), а також право одержувати від людей пожертви під час свят (Повтор. 12:18–19; 14:27–29).

ЛЕГІЙ, БАТЬКО НЕФІЇВ

У Книзі Мормона—гебрейський пророк, який вивів з Єрусалима свою сім'ю і тих, хто приєднався до нього, в обшарну землю у західній півкулі прибрл. за 600 р. до р.х. У Книзі Мормона—Легій був першим пророком серед свого народу.

Легій втік з Єрусалима разом з сім'єю за наказом Господа (1 Неф. 2:1–4). Він був потомком Йосифа, якого було продано до Єгипту (1 Неф. 5:14). Господь дав йому видіння дерева життя (1 Неф. 8:2–35). Легій і його сини збудували корабель і перепливли до західної півкулі (1 Неф. 17–18). Він і його потомки вкорінилися в новій землі (1 Неф. 18:23–25). Перед смертю Легій благословляв своїх синів і навчав їх про Христа та появлення Книги Мормона в останні дні (2 Неф. 1–3, 4:1–12).

Книга Легія: Перекладаючи Книгу Мормона, Джозеф Сміт почав з книги Легія. Це був літопис з пластина Легія, який Мормон скоротив. Після того як було записано 116 сторінок перекладу, зробленого з цієї книги, Джозеф дав цей рукопис Мартіну Гаррісу, який короткий час служив писарем у Джозефа, коли той перекладав Книгу Мормона. Ці сторінки

було тоді загублено. Джозеф не робив новий переклад книги Легія, щоб замінити втрачений рукопис, а натомість переклав інші літописи з золотих пластин, зміст яких був пов'язаний із змістом загублених пластин (див. вступ до УЗ 3, 10). Ці інші літописи сьогодні складають перші шість книг Книги Мормона.

ЛЕГІЙ, НЕФІЙСЬКИЙ ВОЄНАЧАЛЬНИК

У Книзі Мормона—Нефійський воєначальник (Ал. 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

ЛЕГІЙ, НЕФІЙСЬКИЙ

МІСІОНЕР. *Див. також*
Геламан, син Геламанів

У Книзі Мормона—син Геламана, сина Геламанового. Легій був великий місіонер (Гел. 3:21; 4:14).

Був названий Легієм на честь свого прародителя, **Гел.** 5:4–6. Разом з Нефієм повернув багатьох, був ув'язнений, був оточений вогнем і говорив з ангелами, **Гел.** 5:14–48. Одержував багато одкровенень щодня, **Гел.** 11:23.

ЛЕГКОВАЖНІСТЬ. *Див. також* Лихослів'я

Поводитися несерйозно зі святинями (УЗ 84:54).

Святим не слід мати ні марних думок, ні сміятися надмірно, **УЗ** 88:69. Облиште всю вашу гордовитість і легковажність, **УЗ** 88:121.

ЛЕМУЇЛ. *Див. також* Ламан; Ламанійці; Легій, батько Нефієвий

У Книзі Мормона—другий син Легія і один з старших братів Нефія. Він об'єднався з Ламаном, щоб чинити опір Нефію.

Легій умовляв Лемуїла бути непохитним, як долина, **1 Неф.** 2:10. Гнівався на Нефія і слухався Ламана, **1 Неф.** 3:28. Лемуїльців було включено в число Ламанійців, **Кн. Як.** 1:13–14 (Ал. 47:35).

ЛИХО. *Див. також* Карати, Покарання; Переслідувати, Переслідування; Спокушати, Спокуса; Терпіти

Через лихо—випробування, горе й страждання—людина може одержати багатий досвід, який, завдяки зверненню до Господа, веде до духовного розвитку і вічного прогресу.

Бог спас вас від усіх нещастя ваших і утисків ваших, **1 Сам.** 10:19. Вони волали до Господа у своєму горі, **Пс.** 107:6, 13, 19, 28. І дасть вам Господь хліба в утиску і твої учителі вже не будуть ховатися, **Ісая** 30:20–21. Треба, щоб була протилежність в усьому, **2 Неф.** 2:11. Якщо вони ніколи не матимуть гіркого, то ніколи не знатимуть солодкого, **УЗ** 29:39. Твоє лихо буде лише короткою миттю, **УЗ** 121:7–8. Усе це дасть тобі досвід і стане тобі за добро, **УЗ** 122:5–8. Вони відчують смак гіркоти, щоб навчитися цінувати добро, **Мойс.** 6:55.

ЛИХОСЛІВ'Я. *Див. також* Брехня;
Плітка; Суперечка; Чутка

Образливі, несправедливі, злі вирази, які зачіпають почуття інших людей. У Писаннях часто такі висловлення спрямовано на певну особу з наміром завдати їй біль.

Стримуй язика свого від зла, **Пс.** 34:14 (1 Пет. 3:10). Безбожна людина копає зло, **Пр.** 16:27. Благословенні ви, коли люди казатимуть всіяке зло на вас брехливо, **Мт.** 5:11 (3 Неф. 12:11). З серця виходять злі думки, **Мт.** 15:19 (Мр. 7:21). Не кажи злого на правителя, **Дії** 23:5. Нехай усе лихослів'я буде взято від вас, **Еф.** 4:31. Не кажіть злого один на одного, **Як.** 4:11. Дивіться, щоб не було обмов, ні лихослів'я, **УЗ** 20:54.

ЛІКОТЬ

Поширена серед євреїв у давнину одиниця довжини, яка вимірювала-ся від кінця ліктя до кінців пальців.

ЛІМГІЙ. Див. також Ной, син Зенифа

У Книзі Мормона—праведний цар Нефійців у землі Нефієвій; син царя Ноя (Мос. 7:7–9). Цар Лімгій вступив у завіт служити Богу (Мос. 21:32). Він вивів свій народ з ламанійської неволі і повернув до Зарагемлі (Мос. 22).

ЛІНИВИЙ, ЛІНОЦІ

Неактивний і незалучений до праведних справ.

Як хто працювати не хоче,—нехай той не їсть, **2 Сол.** 3:10. Вони стали лінивим народом, сповненим зла, **2 Неф.** 5:24. Утримуйтеся від лінощів, **Ал.** 38:12. Хто лінивий, той не буде їсти хліб трудівника, **УЗ** 42:42. Горе вам, тим, хто не працює своїми руками, **УЗ** 56:17. Завзято займайтеся доброю справою, **УЗ** 58:27. Перестаньте бути лінивими, **УЗ** 88:124.

ЛІЯ. Див. також Лаван, брат Ребеки; Яків, син Ісаковий

У Старому Завіті—старша дочка Лавана і одна з дружин Якова (Бут. 29). Лія стала матір'ю шести синів і однієї дочки (Бут. 29:31–35; 30:17–21).

ЛІЯГОНА

У Книзі Мормона—латунна куля з двома дороговказами, які давали напрям подібно до компаса, а також духовні настановлення Легію і його послідовникам, якщо вони були праведними. Господь дав Ліягону і через неї давав настанови.

Легій знайшов латунну кулю з двома веретенами, які вказували напрям, в якому мали йти Легій і його сім'я, **1 Неф.** 16:10. Куля працювала відповідно до віри й старанності, **1 Неф.** 16:28–29 (Ал. 37:40). Веніамин дав кулю Мосії, **Мос.** 1:16. Кулю, або дороговказ, було названо Ліягоною, **Ал.** 37:38. Ліягону порівняно з Христовим словом, **Ал.** 37:43–45. Три свідки Книги Мормона мають по-

бачити дороговказ, який було дано Легію, **УЗ** 17:1.

ЛОТ. Див. також Авраам

У Старому Завіті—син Гарана і племінник Авраама (Бут. 11:27, 31; Авр. 2:4). Гаран помер під час голоду в Урі (Авр. 2:1). Лот залишив Ур з Авраамом і Саррою та помандрував з ними до Ханаану (Бут. 12:4–5). Лот вирішив оселитися в Содомі. Господь послав ангелів застерегти Лота, щоб він утік із Содома, перш ніж Господь винищить місто за злочестивість народу (Бут. 13:8–13; 19:1, 13, 15); однак Лотова дружина повернулася, щоб подивитися на знищення і перетворилася на соляний стовп (Бут. 19:26). Новий Завіт містить послання на Лота (Лк. 17:29; 2 Пет. 2:6–7). Його життя після відділення від Авраама описано у Бутті 13, 14 і 19.

ЛУКА. Див. також Дії святих апостолів; Євангелії

Автор Євангелії від Луки й книги Дій святих апостолів у Новому Завіті; місіонерський супутник Павла. Його батьки були греками. Він мав лікарську практику (Кол. 4:14). Лука був добре освічений. Він називав себе супутником апостола Павла після того як приєднався до нього в Троаді (Дії 16:10–11). Лука також був з Павлом у Филипах в останній Павловій подорожі до Єрусалима (Дії 20:6), і вони були разом, поки не прибули до Рима. Лука також був з Павлом під час другого римського ув'язнення останнього (2 Тим. 4:11). Традиція каже, що він помер як мученик.

Євангелія від Луки: Літопис, написаний Лукою про Ісуса Христа і Його смертне служіння. Книга Дій святих апостолів є продовженням Євангелії від Луки. Лука залишив гарно написаний літопис про Ісусове священнослужіння, представляючи Ісуса як Спасителя Юдеїв та Іноверців. Він багато написав про Ісусові вчення і

Його діяння. У Луки ми зустрічаємо єдиний опис того, як Гавриїл відвідував Захарія і Марію (Лк. 1) Описано також: відвідування немовляти Ісуса пастухами (Лк. 2:8–18); Ісус у храмі у дванадцятирічному віці (Лк. 2:41–52); сімдесятники, яких було покликано і послано (Лк. 10:1–24); Ісусова кров, яка сочилася, як піт (Лк. 22:44); Ісусова розмова зі злодієм на хресті (Лк. 23:39–43) а також те, як Ісус їв рибу і мед після воскресіння (Лк. 24:42–43).

Погодження розділів див. у статті *Євангелії*.

ЛУКАВСТВО. Див. також Обман, Обманювати

У Писаннях—це хитрий обман.

Благословенна та людина, у душі якої нема лукавства, **Пс.** 32:2 (Пс. 34:14; 1 Пет. 2:1). Нафанаїл був Ізраїльтянином, в якому не було лукавства, **Іван** 1:47 (УЗ 41:9–11). Чисте знання збільшує душу без лукавства, **УЗ** 121:42.

ЛЮБОВ. Див. також Ворожнеча; Милосердя; Співчуття

Глибока відданість і прихильність. Любов до Бога включає відданість, поклоніння, благоговіння, ніжність, милість, прощення, співчуття, ласку, служіння, подяку, доброту. Найвеличніший приклад Божої любові до Його дітей—це безконечна спокута Ісуса Христа.

Люби ближнього свого, як себе самого, **Лев.** 19:18 (Мт. 5:43–44; Мт. 22:37–40; Рим. 13:9; Гал. 5:14; Як. 2:8; Мос. 23:15; УЗ 59:6). Люби Господа Бога свого усім серцем своїм, **Повтор.** 6:5 (Морон. 10:32; УЗ 59:5). Господь Бог ваш випробовує вас, щоб пізнати, чи ви любите Господа Бога вашого, **Повтор.** 13:4. Кого Господь любить, того виправляє, **Пр.** 3:12. Друг любить завжди, **Пр.** 17:17. Так Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Єдинонародженого, **Іван** 3:16 (УЗ 138:3). Любить один одного, як Я

полюбив вас, **Іван** 13:34 (Іван 15:12, 17; Мойс. 7:33). Якщо любите Мене, дотримуйтеся Моїх заповідей, **Іван** 14:15 (УЗ 42:29). Ніхто більшої любові не має, як оця: людина кладе своє життя за друзів, **Іван** 15:13. Петре, чи любиш ти Мене більше цих? Паси овець моїх, **Іван** 21:15–17. Ніщо не відділить нас від любові Божої в Христі, **Рим.** 8:35–39. Око не бачило речей, що їх Бог приготував для тих, хто любить Його, **1 Кор.** 2:9. З любов'ю служить один одному, **Гал.** 5:13. Чоловіки, любіть ваших дружин, **Еф.** 5:25 (Кол. 3:19). Не любіть світу, **1 Іван** 2:15. Бог є любов, **1 Іван** 4:8. Ми любимо Його, бо Він перше полюбив нас, **1 Іван** 4:19. Христос витерпить завдяки Своїй люблячій доброті до людей, **1 Неф.** 19:9. Просувайтесь вперед з любов'ю до Бога і до всіх людей, **2 Неф.** 31:20. Ви будете навчати ваших дітей любити один одного і служити один одному, **Мос.** 4:15. Якщо ви відчули, нібито співаєте пісню спокутної любові, чи можете ви відчувати це тепер? **Ал.** 5:26. Будьте скерованими Святим Духом, ставайте терплячими, сповненими любові, **Ал.** 13:28. Стримуй свої пристрасті, щоб ти міг бути сповненим любов'ю, **Ал.** 38:12. Не було суперечок завдяки любові Божій, яка перебувала в серцях людських, **4 Неф.** 1:15. Усе, що запрошує любити Бога, надихається Богом, **Морон.** 7:13–16. Милосердя є чистою любов'ю Христа, **Морон.** 7:47. Досконала любов виганяє страх, **Морон.** 8:16 (1 Іван 4:18). Любов готує людей до Божої роботи, **УЗ** 4:5 (УЗ 12:8). Освячення йде до всіх, хто любить Бога і служить Йому, **УЗ** 20:31. Якщо ти любиш Мене, служи Мені і дотримуйся Моїх заповідей, **УЗ** 42:29 (Іван 14:15). Виказуй зростання любові до тих, кого ти виправляв або кому докоряв, **УЗ** 121:43. Люди любили Сатану більше, ніж Бога, **Мойс.** 5:13, 18, 28.

ЛЮДИ. Див. Людина, Люди

ЛЮДИНА, ЛЮДИ. *Див. також*
Бог, Божество; Дух; Духовне
сотворіння; Сини і дочки Божі

Стосується всього людства—чоловіків і жінок. Усі чоловіки й жінки є в буквальному розумінні духовними дітьми Небесного Батька. Коли вони народжуються в смертне життя, то одержують фізичні смертні тіла. Ці тіла створені за Божим образом (Бут. 1:26–27). Чоловіки і жінки, які будуть вірними в одержанні необхідних обрядів, дотриманні своїх завітів і послухності Божим наказам, увійдуть у своє піднесення і стануть подібними Богові.

Бог створив людину за Своїм образом, **Бут.** 1:27 (Мос. 7:27; УЗ 20:17–18). Що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї? **Пс.** 8:4–5. Проклята та людина, яка віру свою покладає на людину і робить плоть силою своєю, **Єр.** 17:5 (2 Неф. 4:34; 28:26, 31). Коли ж я став дорослою людиною, то відкинув дитяче, **1 Кор.** 13:11. Люди є, щоб мати радість, **2 Неф.** 2:25. Тілесна людина є ворогом для Бога, **Мос.** 3:19. Якими людьми ви повинні бути? **3 Неф.** 27:27. Діяння людини зруйновано, але не діяння Бога, **УЗ** 3:3. Вам не треба боятися людини більше, ніж Бога, **УЗ** 3:7 (УЗ 30:11; 122:9). Усе зроблено для людини на користь і вживання, **УЗ** 59:18. Я знаю, що людина—то ніщо, **Мойс.** 1:10. Божі робота і слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39.

Людина, духовна дитина Небесного Батька: Вони попадали на обличчя свої і сказали: “Боже, Боже духів усякої плоті, **Чис.** 16:22 (Чис. 27:16). Ви є діти Господа, Бога вашого, **Повтор.** 14:1. Ви є боги і всі ви—діти Всевишнього, **Пс.** 82:6. Ви сини Бога живого, **Ос.** 2:1. Чи не маємо ми одного Батька? Чи не один Бог створив нас? **Мал.** 2:10. Ми рід Божий, **Дії** 17:29. Сам Дух несе свідчення, що ми діти Божі, **Рим.** 8:16. Підкоряйтеся Батьку духів, **Євр.** 12:9. Духи

всіх людей повертаються додому до Того Бога, Який дав їм життя, **Ал.** 40:11. Мешканці світів є народженими синами і дочками Бога, **УЗ** 76:24. Людина була на початку з Батьком, **УЗ** 93:23, 29. Бог створив усіх людей духовно перш ніж вони були на лиці землі, **Мойс.** 3:5–7. Я є Бог; Я створив світ і людей перш ніж вони були у плоті, **Мойс.** 6:51.

Людина, можливість уподібнитися Небесному Батьку: Тож будьте досконалими, як ваш Батько, **Мт.** 5:48 (3 Неф. 12:48). Чи не написано у вашому законі, що ви боги? **Іван** 10:34 (УЗ 76:58). Ми можемо стати спадкоємцями Бога і співспадкоємцями Христа, **Рим.** 8:17. Ти є син, а якщо син, то і спадкоємець Божий через Христа, **Гал.** 4:7. Коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, **1 Іван** 3:2. Переможеві сісти Я дам на Моєму престолі зі Мною, **Об.** 3:21. Їм Я дав можливість стати синами Божими, **3 Неф.** 9:17. Ті, хто успадковує целестяльне царство, є богами, а саме синами Божими, **УЗ** 76:50, 58. Тоді вони стануть богами, бо матимуть усю владу, **УЗ** 132:20.

ЛЮДИНА СВЯТОСТІ. *Див. також*
Батько на Небесах; Бог,
Божество; Син Людини

Ще одне ім'я Бога Батька (Мойс. 6:57).

ЛЮЦИФЕР. *Див. також*
Антихрист; Диявол; Згубник;
Пекло; Сини Загибелі

Це ім'я означає Сяючий або Світлоносець. Він також знаний як Син Ранку. Люцифер був духовним сином Небесного Батька і в доземному житті очолив бунт проти Бога. (2 Неф. 24:12). Одрокровлення останніх днів дають більш детальний опис падіння Люцифера (УЗ 76:25–29).

Люцифер пав у доземному існуванні, **Ісаїя** 14:12 (Лк. 10:18; 2 Неф. 24:12). Після свого падіння він став Сатаною і дияволом, **УЗ** 76:25–29 (Мойс. 4:1–4).

МАГОГ. *Див. також* Гог; Друге пришествя Ісуса Христа

У Біблії—земля й народ біля Чорного моря. Їхній цар, Гог, поведе армії Магога в останню велику битву перед Другим пришествям Христа (Єз. 38:2; 39:6). Писання кажуть ще про одну велику битву Гога і Магога в кінці Тисячоліття—між силами Бога і силами зла (Об. 20:7–9; УЗ 88:111–116).

МАЛАХІЯ

У Старому Завіті—пророк, який писав і пророкував прибіл. 430 р. до р.х.

Книга Малахії: Книга пророцтв Малахії є останньою книгою у Старому Завіті. Її можна розділити на чотири основні теми: (1) гріхи Ізраїля—Малахія 1:6–2:17; 3:8–9; (2) засудження, які чекають на Ізраїль через непослух Ізраїльтян—Малахія 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) обіцяння за послухність—Малахія 3:10–12, 16–18; 4:2–3; і (4) пророцтва, які стосуються Ізраїля—Малахія 3:1–5; 4:1, 5–6 (УЗ 2; 128:17; ДС—Іст. 1:37–39).

У своєму пророцтві Малахія писав про Івана Христителя (Мал. 3:1; Мт. 11:10), закон десятини (Мал. 3:7–12), Друге пришествя Господа (Мал. 4:5) і повернення Іллі (Мал. 4:5–6; УЗ 2; 128:17; ДС—Іст. 1:37–39). Спаситель повністю процитував Нефійцям розділи 3-й і 4-й з книги Малахії (3 Неф. 24–25).

МАМОНА. *Див. також* Гроші

Арамійське слово, яке означає “багатство” (Мт. 6:24; Лк. 16:9; УЗ 82:22).

МАНАСІЯ. *Див. також* Єфрем; Ізраїль; Йосип, син Яковів

У Старому Завіті—старший син Оснати і проданого в Єгипет Йосипа (Бут. 41:50–51). Він і його брат Єфрем були онуками Якова (Ізраїля), але той усиновив їх і благословив як своїх власних синів (Бут. 48:1–20).

Коліно Манасії: Потомки Манасії були зачислені до колін Ізраїлевих (Чис. 1:34–35; Єг. 13:29–31). Мойсееве благословення коліну Йосипа, яке було також дане Єфрему і Манасії, записано в Повторенні Закону 33:13–17. Призначена для коліна Манасії земля була частково розташована західніше Йордану і була суміжною з Єфремовою. Потомки Манасії також мали володіння східніше Йордану серед багатих пасовиць Башану й Гілеаду. В останні дні коліно Манасії буде допомагати коліну Єфрема у збиранні розсіяного Ізраїля (Повтор. 33:13–17). Пророк Книги Мормона Легій був потомком Манасії (Ал. 10:3).

МАНІФЕСТ. *Див. також*

Вудрафф, Уїлфорд; Шлюб, Одружуватися—Множинний шлюб

Офіційна декларація, проголошена 1890 р. Президентом Уїлфордом Вудраффом, яка ясно стверджувала, що Церква та її члени підкоряються закону держави і більше не укладають множинних шлюбів (УЗ ОД—1). Президент Вудрафф видав Маніфест після того як мав видіння і одкровення від Бога.

МАННА. *Див. також* Вихід; Хліб життя

Тонка пластівцева їстівна речовина зі смаком медових вафель (Вих. 16:14–31), або свіжої олії (Чис. 11:8). Господь давав її, щоб годувати дітей Ізраїля протягом сорока років їхнього перебування в пустині (Вих. 16:4–5, 14–30, 35; Єг. 5:12; 1 Неф. 17:28).

Діти Ізраїля назвали її манною (або *ман-гу* гебрійською мовою), що означало “Що це таке?”, бо вони не знали, що це (Вих. 16:15). Її також називали “ангельським хлібом” і “хлібом з небес” (Пс. 78:24–25; Іван 6:31). Це було символом Христа, Який мав стати Хлібом Життя (Іван 6:31–35).

МАРІЯ, МАТІР ІСУСОВА. *Див. також* Ісус Христос; Йосип, чоловік Маріїн

У Новому Завіті—діва, вибрана Богом Батьком бути матір'ю Його Сина у плоті. Після народження Ісуса Марія мала інших дітей (Мр. 6:3).

Її було заручено з Йосипом, **Мт.** 1:18 (Лк. 1:27). Йосипу було сказано не брати розлучення з Марією і не розривати заручин з нею, **Мт.** 1:18–25. Мудреці відвідали Марію, **Мт.** 2:11. Марія і Йосип втекли з малим Ісусом до Єгипту, **Мт.** 2:13–14. Після смерті Ірода сім'я повернулася до Назарета, **Мт.** 2:19–23. Ангел Гавриїл відвідав її, **Лк.** 1:26–38. Вона відвідала Єлисавету, свою двоюрідну сестру, **Лк.** 1:36, 40–45. Марія у псалмі дякувала Господу, **Лк.** 1:46–55. Марія пішла з Йосипом до Віфлеєма, **Лк.** 2:4–5. Марія народила Ісуса і поклала його до ясел, **Лк.** 2:7. До Віфлеєма прийшли пастихи відвідати Христа-немовля, **Лк.** 2:16–20. Марія та Йосип принесли Ісуса до храму в Єрусалим, **Лк.** 2:21–38. Марія і Йосип взяли Ісуса на свято Пасхи, **Лк.** 2:41–52. Марія була на весіллі в Кані, **Іван** 2:2–5. Розп'ятий Спаситель попросив Івана піклуватися про Свою матір, **Іван** 19:25–27. Марія була з апостолами після того, як Христа було взято на небеса, **Дії** 1:14. Марія була дівою, неперевершено прекрасною і пречистою з усіх інших дів, **1 Неф.** 11:13–20. Христова матір мала називатися Марією, **Мос.** 3:8. Марія мала бути дівою, дорогоцінною і обраною посудиною, **Ал.** 7:10.

МАРІЯ З ВІФАНІЇ. *Див. також* Лазар; Марта

У Новому Завіті—сестра Лазаря і Марти.

Марія сіла й слухала біля Ісусових ніг, **Лк.** 10:39, 42. Марія та її сестра Марта послали за Ісусом, **Іван** 11:1–45. Вона помазала Ісусу ноги миром, **Іван** 12:3–8.

МАРІЯ МАГДАЛИНА

У Новому Завіті—жінка, яка стала відданою ученицею Ісуса Христа. Її названо Магдалина, бо місце, з якого вона походила, мало назву Магда. Воно розташоване на західному узбережжі Галілейського моря.

Вона була біля хреста, **Мт.** 27:56 (Мр. 15:40; Іван 19:25). Вона була на похованні Христа, **Мт.** 27:61 (Мр. 15:47). Вона була біля гробниці в ранок воскресіння, **Мт.** 28:1 (Мр. 16:1; Лк. 24:10; Іван 20:1, 11). Вона була першою, кому явився Ісус після Свого воскресіння, **Мр.** 16:9 (Іван 20:14–18). З неї вийшло сім дияволів, **Лк.** 8:2.

МАРІЯ, МАТІР МАРКОВА. *Див. також* Марк

У Новому Завіті—матір Івана Марка, який написав Євангелію від Марка (Дії 12:12).

МАРІЯМ. *Див. також* Мойсей

У Старому Завіті—сестра Мойсея (Чис. 26:59).

Дивилася, що станеться з папірсовою скринькою, **Вих.** 2:1–8. Вела жінок з бубнами, **Вих.** 15:20–21. Ремствувала на Мойсея і була покарана проказою, після чого зцілена, **Чис.** 12:1–15 (Повтор. 24:9).

МАРК. *Див. також* Євангелії

У Новому Завіті—Іван Марк був сином Марії, яка жила в Єрусалимі (Дії 12:12); він також міг бути кузнем (або племінником) Варнави (Кол. 4:10). Він пішов з Павлом і Варнавою з Єрусалима в їхню першу місіонерську подорож і залишив їх у Пергії (Дії 12:25; 13:5, 13). Пізніше він супроводжував Варнаву на Кіпр (Дії 15:37–39). Він був з Павлом у Римі (Кол. 4:10; Филім. 1:24); також він був з Петром у “Вавилоні” (мабуть, ідеться про Рим) (1 Пет. 5:13). Врешті, він був з Тимофієм в Ефесі (2 Тим. 4:11).

Євангелія від Марка: Друга книга в Новому Завіті. Марково Євангелію було написано, можливо, під керівництвом Петра. Він мав на меті описати Господа як Сина Божого, що жив і діяв серед людей. Марк енергійно і благоговійно описує те враження, яке Ісус справляв на людей, що оточували Його. Передання каже, що після Петрової смерті Марк відвідав Єгипет, організував Церкву в Олександрії і помер як мученик.

Погодження розділів див. у статті *Євангелії*.

МАРНИЙ, МАРНОТА. Див. також Гордість; Суєтність

Фальш або облуда; гордість. *Марний* і *марнота* можуть також означати “пустопорожній” або “такий, що не має цінності”.

Той, хто не підняв своєї душі на марноту, стоятиме у Господньому святому місці, Пс. 24:3–4. Коли молишся, не вживай марних повторів, Мт. 6:7. Велика і простора будівля—це нікчемні вигадки і гординя, 1 Неф. 12:18. Чи будете ви вперто прагнути до марних речей світу? Ал. 5:53. Не прагніть до марних речей цього світу, бо ви не можете забрати їх з собою, Ал. 39:14. Марнота і зневіра довели Церкву до засудження, УЗ 84:54–55. Коли ми намагаємося задовольняти наші марні амбіції, небеса віддаляються, УЗ 121:37.

МАРТА. Див. також Лазар; Марія з Віфанії

У Новому Завіті—сестра Лазаря і Марії (Лк. 10:38–42; Іван 11:1–46; 12:2).

МАРЦ, ТОМАС Б.

Перший Президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів після відновлення Церкви в 1830 р. Він володів ключами царства, які належали Дванадцятьом (УЗ 112:16). У 1838 р. йому через одкровення було наказано видати Господне слово (УЗ 118:2). Йому адресовано розділ 31 в

Ученні і Завітах. Марша було відлучено від Церкви в 1839 р., але хрищено повторно в липні 1857 р.

МАТВІЙ. Див. також Євангелії

Апостол Ісуса Христа і автор першої книги в Новому Завіті. Юдей, збирач податків для римлян у Капернаумі. Матвій, можливо, перебував на службі у Ірода Антипи. До свого навернення він був знаний як Левій, син Алфеевий (Мр. 2:14). Невдовзі після свого покликання стати Ісусовим учнем він влаштував бенкет, на якому був присутній Господь (Мт. 9:9–13; Мр. 2:14–17; Лк. 5:27–32). Цілком можливо, що Матвій мав широкі знання писань Старого Завіту і був здатним бачити детальне сповнення пророцтв у житті Господа. Про подальше життя апостола відомо небагато. Згідно з традицією, вважається, що він помер смертю мученика.

Євангелія від Матвія: Перша книга в Новому Завіті. Євангелію від Матвія, мабуть, було написано насамперед для палестинських Юдеїв. У ній використано багато цитат із Старого Завіту. Головною метою Матвія було показати, що Ісус був Месією, про Якого говорили старозавітні пророки. Він також наголошував, що Ісус є Царем і Суддею людей.

Погодження розділів див. у статті *Євангелії*.

МАТВІЙ. Див. також Апостол— Вибір апостолів

Чоловік, якого було вибрано бути членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, щоб замінити Юду Іскаріота (Дії 1:15–26). Він був учнем Христа упродовж усього Його земного священнослужіння (Дії 1:21–22).

МАТІР. Див. також Батьки; Єва; Сім'я

Священний титул жінки, яка народжує або усиновлює дітей. Матері допомагають у здійсненні Божого

плану, даючи смертні тіла духовним дітям Бога.

Адам дав своїй дружині ім'я Єва, тому що вона мала стати матір'ю всіх живих, **Бут.** 3:20 (Мойс. 4:26). Шануй свого батька й свою матір, **Вих.** 20:12 (Еф. 6:1–3; Мос. 13:20). Не відкидай науки своєї матері, **Пр.** 1:8. Безумець зневажає свою матір, **Пр.** 15:20 (Пр. 10:1). Не зневажай матері своєї, як вона постаріє, **Пр.** 23:22. Прокидаються її діти й чоловік—і звать її благословенною, а чоловік її похваляє її, **Пр.** 31:28. Мати Ісуса стояла біля хреста, **Іван** 19:25–27. Дві тисячі ламанійських воїнів були навчені своїми матерями, **Ал.** 56:47 (Ал. 57:21). Наша славетна Матір Єва була серед великих і могутніх, яких навчав у духовному світі Господь, **УЗ** 138:38–39.

МЕЛХИСЕДЕК. *Див. також* Мелхиседекове священство; Салим

Великий старозавітний первосвященик, пророк і провідник, який жив після потопу в часи Авраама. Його було названо царем Салима (Єрусалима), царем миру, царем праведності (що є гебрейським значенням слова “Мелхиседек”) і священиком Всевишнього Бога.

Авраам платив десятину Мелхиседеку, **Бут.** 14:18–20. Народ Мелхиседека чинив праведно і здобув небеса, **ПДС, Бут.** 14:25–40. Христос був первосвящеником за чином Мелхиседека, **Євр.** 5:6. Мелхиседек був царем Салима, священиком всевишнього Бога, **Євр.** 7:1–3. Ніхто не був величнішим за Мелхиседека, **Ал.** 13:14–19. Авраам одержав священство від Мелхиседека, **УЗ** 84:14. Шануючи Господне ім'я, давня Церква назвала вище священство Мелхиседековим, **УЗ** 107:1–4.

МЕЛХИСЕДЕКОВЕ СВЯЩЕНСТВО. *Див. також* Мелхиседек; Священство; Старійшина

Мелхиседекове священство є вищим, або більшим, священством; Ааронове священство є меншим священством. Мелхиседекове священство має ключі духовних благословень Церкви. Через обряди вищого священства сила божественності проявляється людям (**УЗ** 84:18–25; 107:18–21).

Уперше Бог відкрив це вище священство Адаму. Патріархи і пророки кожного розподілу мали це повноваження (**УЗ** 84:6–17). Спочатку його було названо святим священством за чином Сина Божого. Пізніше воно стало відомим як Мелхиседекове священство (**УЗ** 107:2–4).

Коли діти Ізраїля продемонстрували свою неспроможність жити відповідно до привілеїв і завітів Мелхиседекового священства, Господь забрав вищий закон і дав їм менше священство і менший закон (**УЗ** 84:23–26). Вони одержали назву Ааронового священства і Мойсеевого закону. Коли Ісус прийшов на землю, Він відновив Мелхиседекове священство для Юдеїв і почав розбудовувати Церкву серед них. Однак священство і Церкву було знову втрачено через відступництво. Пізніше все це було відновлено через Джозефа Сміта мол. (**УЗ** 27:12–13; 128:20; ДС—Іст. 1:73).

У Мелхиседековому священстві є чини старійшини, первосвященика, патріарха, сімдесятника і апостола (**УЗ** 107). Мелхиседекове священство завжди буде частиною царства Божого на землі.

Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є президентом вищого, або Мелхиседекового, священства, і володіє всіма ключами, які стосуються царства Божого на землі. Покликання Президента завжди може мати тільки один чоловік, і він є єдиною особою на землі, яка має повноваження використовувати всі ключі священства (**УЗ** 107:64–67; **УЗ** 132:7).

Христос буде священиком навіки

за чином Мелхиседека, **Пс.** 110:4 (Євр. 5:6, 10; 7:11). Мелхиседекове священство керує євангелією, **Євр.** 7 (УЗ 84:18–25). Мелхиседек виявив могутню віру і одержав чин вищого священства, **Ал.** 13:18. Джозефа Сміта та Олівера Каудері було висвячено в Мелхиседекове священство, **УЗ** 27:12–13 (ДС—Іст. 1:72). Це священство одержується через клятву і завіт, **УЗ** 84:33–42. Існує два розділи, або дві великі глави, Мелхиседекове і Ааронове священство, **УЗ** 107:6. Мелхиседекове священство має права керувати всіма духовними благословеннями, **УЗ** 107:8–18. Мойсей, Іліяс та Ілля передали Джозефу Сміту та Оліверу Каудері ключі священства, **УЗ** 110:11–16. Тепер Я даю вам служителів, які належать до Мого священства, щоб ви могли тримати його ключі, **УЗ** 124:123.

МЕРЗОТНА ЦЕРКВА. *Див.*

Диявол—Церква Диявола

МЕРЗОТНЕ, МЕРЗОТА. *Див.*

також Гріх

У Писаннях—те, що викликає огиду й ненависть у праведних і чистих людей.

Лживі вуста—мерзота Господу, **Пр.** 12:22. Гордощі мерзотні в Господніх очах, **Кн. Як.** 2:13–22. Злочестиви приречені побачити свої мерзоти, **Мос.** 3:25. Нецнотливість є наймерзотнішим з усіх гріхів після таких, як убивство й зречення Святого Духа, **Ал.** 39:3–5. Господнє обурення запалилося на їхні мерзоти, **УЗ** 97:24.

МЕРТВЕ МОРЕ

Це солоне море на півдні Йорданської долини також мало назву Солоне море. Поверхня нижче рівня Середземного моря приблизно на 915 метрів. На його берегах стояли міста Содом, Гоморра і Цоар, або Бела (**Бут.** 14:2–3).

У сповнення пророцтва і як одне з знамень Другого пришествя Спасителя, води Мертвого моря буде зцілено й життя розквітне в ньому (**Єз.** 47:8–9).

МЕРТВІ, СПАСІННЯ МЕРТВИХ.

Див. Спасіння мертвих

МЕСІЯ. *Див. також* Ісус Христос; Помазаник

Форма арамейського і гебрійського слова, яке означає “помазаник”. У Новому Завіті Ісуса названо Христом, що є грецьким еквівалентом слова Месія. Це означає “помазаний Пророк”, “Священик”, “Цар” і “Визволитель”, пришествя Якого так чекали Юдеї.

Багато Юдеїв очікували лише того, хто б визволив їх від римської влади та приніс національне процвітання; отже коли Месія прийшов, правителі та багато інших людей не сприйняли Його. Тільки смиренні й вірні були здатні побачити в Ісусі з Назарета істинного Христа (**Ісая** 53; **Мт.** 16:16; **Іван** 4:25–26).

Месія матиме Духа проповідувати євангелію й проголошувати свободу, **Ісая** 61:1–3 (**Лк.** 4:18–21). Ми знайшли Месію, що, за тлумаченням, означає Христос, **Іван** 1:41 (**Іван** 4:25–26). Бог поставив серед Юдеїв Месію, або, іншими словами, Спасителя, **1 Неф.** 10:4. Син Божий—то є Месія, Який прийде, **1 Неф.** 10:17. Викуплення йде у святому Месії та через Нього, **2 Неф.** 2:6. Месія прийде в повноту часів, **2 Неф.** 2:26. Месія воскресне з мертвих, **2 Неф.** 25:14. В ім'я Месії я передаю священство Аарона, **УЗ** 13:1. Господь сказав: Я є Месія, Цар Сіону, **Мойс.** 7:53.

МЕТУШАЛАХ. *Див. також* Енох

У Старому Завіті—син Еноха. Метушалах жив 969 років (**Бут.** 5:21–27; **Лк.** 3:37; **Мойс.** 8:7). Він був пророком-праведником, якого було залишено на землі, коли місто Еноха було забрано на небеса. Він залишив

ся на землі, щоб мати потомків, серед яких був Ной (Мойс. 8:3–4).

МЕШАХ. *Див. також* Даниїл

У Старому Завіті—Шадрах, Мешах і Авед-Него були трьома молодими Ізраїльтянами, яких разом з Даниїлом було приведено до палацу Навуходносора, царя Вавилонського. Гепрейське ім'я Мешаха було Мисаїл. Ці чотири юнаки відмовилися осквернитися вживанням царської їжі та вина (Дан. 1). Шадраха, Мешаха та Авед-Него було вкинуто у вогняне горно за наказом царя і врятовано Сином Божим (Дан. 3).

МИЛОСЕРДЯ. *Див. також*

Благополуччя; Любов;
Служіння; Співчуття

Чиста любов Христова (Морон. 7:47); любов, яку Христос має до дітей людських і яку діти людські повинні мати один до одного (2 Неф. 26:30; 33:7–9; Етер 12:33–34); найвищий, найблагородніший, найсильніший вид любові, не лише тільки закоханість.

Знання пишається, а милосердя наставляє, **1 Кор.** 8:1. Любов перевершує майже все і височіє майже над усім, **1 Кор.** 13. Мета наказу—любов від чистого серця, **1 Тим.** 1:5. Докладіть до братерської доброти милосердя, **2 Пет.** 1:7. Господь заповідав, що всім людям треба мати милосердя, **2 Неф.** 26:30 (Морон. 7:44–47). Дивіться, щоб у вас були віра, надія і милосердя, **Ал.** 7:24. Милосердя—це любов, яку Господь має до людини, **Етер** 12:33–34. Без милосердя людина не може успадкувати те місце, що підготовлене у Батьківських оселях, **Етер** 12:34 (Морон. 10:20–21). Мороній записав Мормонові слова про віру, надію і милосердя, **Морон.** 7. Милосердя визначає людей для Господньої роботи, **УЗ** 4:5–6 (УЗ 12:8). Зодягайтеся в узи милосердя, **УЗ** 88:125. Нехай нутро твоє сповниться милосердям, **УЗ** 121:45.

МИЛОСТИВИЙ, МИЛИСТЬ. *Див.*

також Благодать; Ісус Христос;
Прощати; Спокута,
Спокутувати; Справедливість

Дух співчуття, ніжності та прощення. Милість є однією з рис Бога. Ісус Христос пропонує нам милість через Свою спокутну жертву.

Господь милостивий і добрий, **Вих.** 34:6 (Повтор. 4:31). Його милість перебуває навіки, **1 Хр.** 16:34. Добро й милість будуть супроводжувати мене, **Пс.** 23:6. Той щасливий, хто має милість до бідних, **Пр.** 14:21. Я хочу милості, а не жертви, **Ос.** 6:6. Благословенні милостиві: бо їх помиловано буде, **Мт.** 5:7 (3 Неф. 12:7). Горе лицемірам, які платять десятини й обходять більш суттєві положення закону—суд, милість і віру, **Мт.** 23:23. Тож будьте милостиві, як і Батько ваш милостивий, **Лк.** 6:36. Не трудами праведності нашої, але із Своєї милості Він спас нас, **Тит.** 3:5. Лагідна милість Господа огортає всіх, **1 Неф.** 1:20. Милість не має позову на тих, хто не розкався, **Мос.** 2:38–39. Бог милостивий до всіх, хто вірує в Його ім'я, **Ал.** 32:22. Милість може задовольнити вимоги справедливості, **Ал.** 34:16. Хіба ти вважаєш, що милість може пограбувати справедливість? **Ал.** 42:25 (Ал. 42:13–25). Малі діти живі в Христі завдяки Його милості, **Морон.** 8:19–20 (УЗ 29:46). Ваші гріхи викуплені рукою милості Ісуса Христа, **УЗ** 29:1. Силою крові, яку Я пролив, Я благаю перед Батьком за тих, хто вірує в Моє ім'я, **УЗ** 38:4. Ті, хто дотримався завіту, матимуть милість, **УЗ** 54:6. Я, Господь, прощаю гріхи і милостивий до тих, хто сповідають свої гріхи зі смиренным серцем, **УЗ** 61:2. Я, Господь, виказую милість до всіх лагідних, **УЗ** 97:2. І хто приймає вас, як мале дитя, приймає Моє царство, бо вони отримають милість, **УЗ** 99:3. Милість піде перед Твоїм лицем, **Мойс.** 7:31.

МИЛОСТИНЯ, РОЗДАЧА

МИЛОСТИНІ. *Див. також* Бідні; Благополуччя; Піст, Пощення; Пожертвування

Пожертвування на допомогу бідним.

Не чинить милостині перед людьми, **Мт.** 6:1–4 (3 Неф. 13:1–4). Ця бідна вдова вкинула більше, ніж усі інші, **Мр.** 12:41–44. Більше благословення давати, ніж брати, **Дії** 20:33–35. Я хотів би, щоб ви передавали від вашого майна бідним, **Мос.** 4:26. Люди Церкви мають передавати від свого майна, кожний відповідно до того, скільки він має, **Мос.** 18:27.

МИР. *Див. також* Миротворець; Pokій; Тисячоліття

У Писаннях мир може означати або свободу від конфлікту й безладдя, або внутрішній спокій і вітху, принесені Духом, що Його Бог дає Своїм вірним святим.

Свобода від конфлікту й безладдя: Він припиняє війни, **Пс.** 46:10. І не будуть більше навчатися війни, **Ісая** 2:4. Живіть у мирі з усіма, не вчиняйте помсти самі, **Рим.** 12:18–21. На землі все ще тривав мир, **4 Неф.** 1:4, 15–20. Зречіться війни та проголошуйте мир, **УЗ** 98:16. Підносьте прапор миру, **УЗ** 105:39.

Мир від Бога для слухняних: Спасителя буде названо Князем Миру, **Ісая** 9:5. Немає миру для злочестивих, **Ісая** 48:22. З'явилися небесні війська, що Бога хвалили й казали: Слава Богу на найвищій висоті й мир на землі, **Лк.** 2:13–14. Мир залишаю вам, **Іван** 14:27. Мир Божий вищий усякого розуміння, **Фил.** 4:7. Народ царя Веніямина отримав спокій сумління, **Мос.** 4:3. Як прекрасні на горах ноги тих, хто мир проголошує, **Мос.** 15:14–18 (**Ісая** 52:7). Алма волав до Господа і знайшов мир, **Ал.** 38:8. Духи праведників приймаються в стан миру, **Ал.** 40:12. Хіба Я не промовляю мир своєму розуму

стосовно цього? **УЗ** 6:23. Ходи в ладності Мого Духа, і ти матимеш мир у Мені, **УЗ** 19:23. Той, хто чинить діла праведності, отримає мир, **УЗ** 59:23. Зодягайтеся в узи милосердя, які є узами досконалості й миру, **УЗ** 88:125. Сину Мій, нехай мир буде в душі твоїй, **УЗ** 121:7. Знайшовши, що є більший мир, я шукав благословень батьків, **Авр.** 1:2.

МИРОТВОРЕЦЬ. *Див. також* Мир

Людина, яка приносить мир або допомагає встановити його (**Мт.** 5:9; **3 Неф.** 12:9). Миротворцем може також бути той, хто проголошує євангелію (**Мос.** 15:11–18).

МИТАР. *Див. також* Римська імперія

У Давньому Римі—збирач урядових податків. Як правило, Юдеї ненавиділи митарів. Деякі митарі з готовністю сприйняли євангелію (**Мт.** 9:9–10; **Лк.** 19:2–8).

МИТИ, ОМИТИЙ, ОМОВІННЯ.

Див. також Спокута, Спокутувати; Хрищення, Христити

Очищати фізично або духовно. Завдяки спокутній жертві Ісуса Христа людина, що покалася, може бути очищеною від поневоленого гріхом і його наслідками життя. Певні омовіння, що виконуються належним повноваженням священства, є священними обрядами.

Той священник випере свою одягу і обмие тіло своє у воді, **Чис.** 19:7. Відмий мене зовсім від мого гріха, **Пс.** 51:4, 9. Омийтеся, очистіть себе, перестаньте чинити зло, **Ісая** 1:16–18. Ісус омив ноги Своїм апостолам, **Іван** 13:4–15 (**УЗ** 88:138–139). Охристіся і змий свої гріхи, **Дії** 22:16 (**Ал.** 7:14; **УЗ** 39:10). Жодна людина не може бути спасенною, якщо її одяг не вибілено, **Ал.** 5:21 (3 Неф. 27:19). Їхній одяг було вибілено через кров Христа, **Ал.** 13:11. (**Етер** 13:10).

Дотримуючись заповідей, вони могли бути омитими і очищеними від усіх своїх гріхів, **УЗ** 76:52. Ваші помазання і ваші омовіння є висвяченнями через обряд Мого святого дому, **УЗ** 124:39–41.

МИХАЇЛ. *Див. також* Адам; Архангел

Ім'я, яким звався в доземному житті Адам. Його названо архангелом. Гебрейською мовою це ім'я означає "той, хто подібний до Бога".

Михаїл, один з головних князів, прийшов на допомогу Даниїлові, **Дан.** 10:13, 21 (**УЗ** 78:16). В останні дні Михаїл, великий князь, постане, **Дан.** 12:1. Михаїл-архангел сперечався з дияволом, **Юд.** 1:9. Михаїл і його ангели боролися з драконом, **Об.** 12:7 (**Дан.** 7). Михаїл—це Адам, **УЗ** 27:11 (**УЗ** 107:53–57; 128:21). Михаїл, Господній архангел, просурмить у свою сурму, **УЗ** 29:26. Михаїл збере свої армії і боротиметься з Сатаною, **УЗ** 88:112–115. Чути голос Михаїла, який викриває диявола, **УЗ** 128:20.

МИХЕЙ

Старозавітний пророк. Він був уродженцем Морешетт-Гата, що розташований на рівнинах Юдеї, і пророкував у часи царювання Єзекії (**Мих.** 1:1–2).

Книга Михея. Книга Михея—це єдина серед книг Старого Завіту, яка називає Віфлеєм місцем, де має народитися Месія (**Мих.** 5:1). У цій книзі Господь дає поради Своему народові та розповідає про Своє добре ставлення до них у минулі часи; Він вимагає від них справедливості, милості та смирення (**Мих.** 6:8).

МІСІОНЕРСЬКА РОБОТА. *Див. також* Євангелія; Проповідувати

Ділитися євангелією Ісуса Христа словом і прикладом.

Як прекрасні на горах ноги тих, хто проголошує спасіння, **Ісаїя** 52:7. Я

сам буду вишукувати овець Моїх і знайду їх, **Єз.** 34:11. Проповідуйте євангелію кожному створінню, **Мр.** 16:15 (**Морм.** 9:22). Ниви поповоливі вже для жнив, **Іван** 4:35. І як вони будуть проповідувати, якщо не будуть послані, **Рим.** 10:15. Навчайте їх слову Божому з усією старанністю, **Кн. Як.** 1:19. Господь дарує усім народам нагоду навчатися Його слову, **Ал.** 29:8. Євангелія може бути проголошена слабкими й простими, **УЗ** 1:23. Дивовижна робота має скоро розпочатися, **УЗ** 4:1. Якщо ти працював усі дні твої і привів одну душу до Мене, якою великою буде твоя радість, **УЗ** 18:15. Мої вибрані чують Мій голос і не кам'яніють своїми серцями, **УЗ** 29:7. Ідьте по двох, проповідуючи Мою євангелію, **УЗ** 42:6. Звук має вийти з цього місця, **УЗ** 58:64. Відкрийте свої уста в проповідуванні Моєї євангелії, **УЗ** 71:1. Проголошуйте істину відповідно до одкровення і заповідей, **УЗ** 75:4. Кожна людина, яку було попереджено, має попередити свого ближнього, **УЗ** 88:81 (**УЗ** 38:40–41). Господь доглядатиме за сім'ями тих, хто проповідує євангелію, **УЗ** 118:3. Слуги Божі підуть уперед, **УЗ** 133:38. Коли вірні старійшини йдуть із смертного життя, вони продовжують свою працю, **УЗ** 138:57.

МИССУРІ. *Див.* Новий Єрусалим

МНОЖИННИЙ ШЛЮБ. *Див.*
Шлюб, Одружуватися—
Множинний шлюб

МОАВ. *Див. також* Лот

У старозавітні часи—земля, розташована на схід від Мертвого моря. Моавітяни були потомками Лота і мали спільних предків з Ізраїльтянами. Вони розмовляли мовою, що була подібною до гебрейської. Моавітяни та Ізраїльтяни постійно перебували у стані війни між собою (**Суд.** 3:12–30; 11:17; 2 **Сам.** 8:2; 2 **Цар.** 3:6–27; 2 **Хр.** 20:1–25; **Ісаїя** 15).

МОВА

Слова, написані або сказані, складені за особливим порядком, щоб передати інформацію, думки та ідеї. Те, як ми користуємося мовою, показує, що саме ми відчуваємо до Бога та інших людей. При Другому пришестві Господа Ісуса Христа Він дасть всьому людству чисту мову (Соф. 3:8–9).

Уся земля була однієї мови, **Бут.** 11:1. Господь помішав мову всієї землі, **Бут.** 11:4–9. Кожна людина чула, що вони говорять її мовою, **Дії** 2:1–6. Господь говорить з людьми у відповідності до їхньої мови, **2 Неф.** 31:3 (УЗ 1:24). Веніамин навчав своїх синів мові своїх батьків, щоб вони могли стати людьми розуміючими, **Мос.** 1:2–5. Той, чия мова лагідна і повчає, є від Бога, якщо підкоряється Моїм обрядам, **УЗ** 52:16. Познайомтеся з мовами, язиками і народами, **УЗ** 90:15. Адам і його діти мали мову, яка була чистою і незабрудненою, **Мойс.** 6:5–6, 46. Бог дав Еноху велику силу мови, **Мойс.** 7:13.

МОВА, ДАР МОВ. *Див. також* Дари Духа; Язык

Один з дарів Святого Духа, який дозволяє людям, отримавши натхнення, говорити незнайомою мовою, розуміти її та перекладати з неї. Ми віримо в дар мов (УВ 1:7).

Усі вони сповнилися Святого Духа і почали говорити іншими мовами, **Дії** 2:4. Як говорить хто незнайомою мовою, той не людям говорить, а Богові, **1 Кор.** 14:1–5, 27–28. Мови існують як знамення для тих, хто не вірує, **1 Кор.** 14:22–28. Тоді прийде хрищення вогнем і Святим Духом; і тоді ви зможете говорити язиком ангелів, **2 Неф.** 31:13–14. Амалекій закликав усіх людей вірити в дар говорити на язиках, **Ом.** 1:25. Дано декому говорити язиками; а іншому—тлумачити язики, **УЗ** 46:24–25

(1 Кор. 12:10; Морон. 10:8, 15–16). Нехай дар язиків буде пролито, **УЗ** 109:36.

МОГИЛА. *Див. також* Воскресіння

Місце погребіння смертного тіла. Завдяки Спокуті кожного буде воскреснено з могили.

Після воскресіння Христа могили повідкривалися, і багато тіл повставало, **Мт.** 27:52–53 (3 Неф. 23:9–13). О, могило, де твоя перемога? **1 Кор.** 15:55. Могила мусить віддати своїх мертвих, **2 Неф.** 9:11–13. Ті, хто поснув у могилі, вийдуть, **УЗ** 88:97–98. Христильна купіль є символом могили, **УЗ** 128:12–13.

МОЙСЕЙ. *Див. також* Аарон, брат Мойсеїв; Закон Мойсеїв; Заповіді, Десять заповідей; Переображення—Переображення Христа; П'ятикнижжя

У Старому Завіті—пророк, який вивів Ізраїльтян з єгипетського полону і дав їм, за Божим одкровенням, систему релігійних і соціальних законів, а також законів харчування.

Мойсеєве служіння перетинає часові кордони його смертного життя. Джозеф Сміт навчав, що разом з Іллею він явився й дарував ключі священства Петру, Якову та Івану на Горі Переображення (Мт. 17:3–4; Мр. 9:4–9; Лк. 9:30; УЗ 63:21).

Мойсей явився Джозефу Сміту та Оліверу Каудері 3 квітня 1836 р. в Кертлендському храмі, шт. Огайо, і дарував їм ключі збирання Ізраїля (УЗ 110:11).

Багато сказано про Мойсея в одкровеннях останніх днів. Про нього часто згадується в Низіі Мормона, а з книги Учення і Завіти ми дізнаємося про його служіння (УЗ 84:20–26) і про те, що він одержав священство від свого тестя Їтро (УЗ 84:6).

Одкровення останніх днів також підтверджують біблійний опис його священнослужіння серед дітей Ізраїля і те, що він був автором п'яти

книг, якими розпочинається Старий Завіт (1 Неф. 5:11; Мойс. 1:40–41).

Його було врятовано фараоновою дочкою, **Вих.** 2:1–10. Втік до мідіян, **Вих.** 2:11–22. Ангел Господній явився йому у полум'яному кущі, **Вих.** 3:1–15. Проголошував карі на єгиптян, **Вих.** 7–11. Господь започаткував Пасху, **Вих.** 12:1–30. Вів дітей Ізраїля через Червоне море, **Вих.** 14:5–31. Господь послав манну в пустині, **Вих.** 16. Вдарив скелю біля Хориву, і вода полилася потоком, **Вих.** 17:1–7. Аарон і Хур підтримували його руки, і таким чином Єгошуа перемагав Амулека, **Вих.** 17:8–16. Їтро дав йому раду, **Вих.** 18:13–26. Підготував народ до появи Господа на горі Сінай, **Вих.** 19. Господь відкрив йому Десять заповідей, **Вих.** 20:1–17. Він і сімдесят старійшин бачили Бога, **Вих.** 24:9–11. Розбив таблиці свідчення і знищив золоте теля, **Вих.** 32:19–20. Розмовляв з Богом лице до лица, **Вих.** 33:9–11. Явився під час переображення Ісуса, **Мт.** 17:1–13 (Мр. 9:2–13; Лк. 9:28–36). Будьмо сильними, як Мойсей, **1 Неф.** 4:2. Христос—подібний до Мойсея пророк, якого поставить Господь, **1 Неф.** 22:20–21 (3 Неф. 20:23; Повтор. 18:15). Вів Ізраїль з допомогою одкровення, **УЗ** 8:3. Його бачили серед благододних духів, **УЗ** 138:41. Бачив Бога лице до лица, **Мойс.** 1:2, 31. Був подобою Єдинонародженого, **Мойс.** 1:6, 13. Мав записати те, що стосується сотворіння і що було відкрито йому, **Мойс.** 2:1.

Книга Мойсея: Книга в Дорогоцінній Перлині, яка містить натхненний переклад перших семи розділів книги Буття, виконаний Джозефом Смітом.

У розділі 1-й описано видіння, в якому Мойсей бачив Бога і Той відкрив йому весь план спасіння. Розділи 2–5 є описом сотворіння й падіння людини. Розділи 6–7 містять видіння про Еноха і його

священнослужіння на землі. Розділ 8-й містить видіння про Ноя і великий потоп.

П'ять книг Мойсеєвих: Див. Буття; Вихід; Левит; Числа; Повторення Закону

Перші п'ять книг Старого Завіту, відомі як книги Мойсеєві. Латунні пластини, які Нефій взяв від Лавана, містили книги Мойсеєві (1 Неф. 5:11).

Нефій прочитав багато з того, що було написано в книгах Мойсеєвих, **1 Неф.** 19:23.

МОЛИТВА. *Див. також* Аміль;

Обдумувати; Поклоніння,

Поклонятися; Просити

Благоговійне спілкування з Богом, під час якого особа складає подяку і просить благословення. Молитви звернені до нашого Небесного Батька в ім'я Ісуса Христа. Молитви можуть бути вимовлені вголос або подумки. Думки також можуть бути молитвою, якщо вони звернені до Бога. Пісня праведників може бути молитвою до Бога (**УЗ** 25:12).

Мета молитви—не змінити Божу волю, а забезпечити для себе та інших благословення, які Бог уже бажає дарувати, але про які ми мусимо просити, щоб одержати.

Ми молимося до Батька в ім'я Христове (Іван 14:13–14; 16:23–24). Ми насправді здатні молитися в ім'я Христове, коли наші бажання є бажаннями Христа (Іван 15:7; **УЗ** 46:30). Тоді ми просимо про те, що є правильним, і тим самим робимо можливим для Бога дарувати це (3 Неф. 18:20). Деякі молитви залишаються без відповіді, тому що вони ніяк не представляють бажання Христа, а натомість витікають з людського егоїзму (Як. 4:3; **УЗ** 46:9). Дійсно, якщо ми просимо Бога про несправедне, це обернеться нам на осуд (**УЗ** 88:65).

Тоді почали люди прикликати ім'я Господнє, **Бут.** 4:26. На місці жертовника Авраам прикликав ім'я

Господне, **Бут.** 13:4. Авраамів слуга молився про допомогу, щоб йому знайти дружину для Ісаака, **Бут.** 24:10–19. Боронь мені Боже грішити проти Господа, щоб я перестав молитися за вас, **1 Сам.** 12:23. Господь чує молитву праведника, **Пр.** 15:29. Ви знайдете Мене, якщо шукатимете Мене усім своїм серцем, **Єр.** 29:12–13. Моліться за тих, хто ненавидить вас, **Мт.** 5:44 (Лк. 6:28; 3 Неф. 12:44). Моліться вашому Батькові, що в таємниці, **Мт.** 6:5–8 (3 Неф. 13:5–8). Ви ж моліться отак, **Мт.** 6:9–13 (Лк. 11:2; 3 Неф. 13:9). Просіть, і буде дане вам, **Мт.** 7:7 (3 Неф. 14:7; УЗ 4:7; 6:5; 66:9). Ісус пішов на гору помолитися на самоті, **Мт.** 14:23. Пильнуйте і моліться, щоб вам не впасти в спокусу, **Мт.** 26:41 (Мр. 14:38; 3 Неф. 18:15–18; УЗ 31:12). Нехай просить з вірою, без жодного сумніву, **Як.** 1:5–6 (УЗ 42:68; 46:7). Багато може зробити палка молитва праведника, **Як.** 5:16. Слухайтеся Духа, Який навчає людину молитися, **2 Неф.** 32:8–9. Я волав до Нього у палкій молитві, **Ен.** 1:4. Я постився і молився багато днів, **Ал.** 5:45–46 (Ал. 26:22). Вони віддавалися могутній молитві й посту, **Ал.** 17:3. Чи не пам'ятаєте ви, що Зинос казав про молитву і поклоніння? **Ал.** 33:3. Смиріться і продовжуйте молитися, **Ал.** 34:18–27. Радься з Господом в усіх діяннях своїх, **Ал.** 37:37. Ви повинні завжди молитися Батьку в Моє ім'я, **3 Неф.** 18:19–20. Моліться у ваших сім'ях, **3 Неф.** 18:21. Ісус молився Батькові, **3 Неф.** 19:31–34 (Іван 17; 3 Неф. 18:16). Він заповідав, щоб вони не припиняли молитви у своїх серцях, **3 Неф.** 20:1. Якщо він молиться і не робить це з щирими намірами серця, це не приносить йому нічого, **Морон.** 7:6–9. Не просіть про те, що вам не слід, **УЗ** 8:10. Молися завжди, щоб ти міг вийти переможцем, **УЗ** 10:5. Я заповідую тобі, щоб ти молився вголос, і також у серці своїм, **УЗ** 19:28. Дух буде даний

вам через молитву віри, **УЗ** 42:14. Прийди у дім молитви і принеси свої святині, **УЗ** 59:9 (Мт. 21:13). Батьки мають навчати своїх дітей молитися, **УЗ** 68:28. Господь Бог їхній повільний на слухання їхніх молитов, **УЗ** 101:7–8 (Мос. 21:15). Будь скромний; і Господь Бог твій дасть тобі відповідь на молитви твої, **УЗ** 112:10. Адаму було заповідано звертатися до Бога в ім'я Сина, **Мойс.** 5:8. Батько і Син явилися Джозефу Сміту у відповідь на його молитву, **ДС—Іст.** 1:11–20.

МОЛОДИЙ. *Див. також* Ісус Христос

У Писаннях Ісуса Христа символічно названо Молодим. Церква—це Його символічна наречена.

Десять дів вийшли зустрічати Молодого, **Мт.** 25:1–13. Хто має заручену, той Молодий, **Іван** 3:27–30. Благословенний той, кого покликано на весільну вечерю Агнця, **Об.** 19:5–10. Будьте підготовлені, коли прийде Наречений, **УЗ** 33:17. Підготуйтеся для Нареченого, **УЗ** 65:3.

МОРАЛЬНІСТЬ. *Див.* Блуд; Перелюб; Сексуальна аморальність; Цнотливість

МОРМОН(И). *Див. також* Церква Ісуса Христа; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Прізвисько *Мормон* було створено людьми, які не були членами Церкви, і вживалося на адресу членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це ім'я походить від священної книги Писань, впорядкованої давнім пророком Мормоном і названої Книгою Мормона. “Святі”—ось дане Господом ім'я, за яким мають бути знаними члени Церкви. Правильна назва Церкви—Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

МОРМОН, КНИГА МОРМОНА.
Див. Книга Мормона

МОРМОН, НЕФІЙСЬКИЙ ПРОРОК. *Див. також* Книга Мормона

У Книзі Мормона—Нефійський пророк, воєначальник і хоронитель літописів. Мормон жив приблизно між 311 р. і 385 р. після р.х. (Морм. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Більшу частину свого життя, починаючи з п'ятнадцяти років, він був військовим керівником (Морм. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Аммарон навчав Мормона, щоб той підготувався взяти відповідальність за літописи та їх ведення (Морм. 1:2–5; 2:17–18). Після того як Мормон описав історію часів свого життя, він скоротив літописи і переніс їх з великих пластин Нефія на пластини Мормона. Пізніше він передав цей священний літопис своєму сину Моронію. Ці пластини були частиною літописів, з яких Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона.

Слова Мормона: Маленька книга в Книзі Мормона. Між останніми словами Амалекія в книзі Омнія і першими словами в книзі Мосії Мормон, редактор усього літопису, зробив цю маленьку вставку. (Див. “Коротке пояснення до Книги Мормона” на початку Книги Мормона).

Книга Мормона: Окрема книга, включена в книгу Писання, відомого як Книга Мормона. Розділи 1–2 розповідають про Нефійського пророка Аммарона, який навчив Мормона, коли й де взяти пластини. Також почалися великі війни, і через злочестивість народу Трьох Нефійців було забрано. Розділи 3–4 розповідають про те, як Мормон закликав народ до покаяння, але вони були поза почуттям, і запанувала злочестивість—більша, ніж будь-коли раніше в Ізраїлі. Розділи 5–6 описують останні битви між Нефійцями та Ламанійцями. Мормона було вбито разом з більшістю Нефійського народу. У 7-му розділі Мормон перед своєю смертю закликає народ—тогочасний і майбутній—покаятися.

У розділах 8–9 розповідається, що кінець кінцем залишився лише Мороній, син Мормона. Він описав останні сцени смерті й різанини, включаючи кінець Нефійського народу, а також послання до майбутніх поколінь і читачів цього літопису.

МОРОНІЙ, ПОЛКОВОДЕЦЬ.

Див. також Гасло волі

У Книзі Мормона—праведний Нефійський воєначальник, який жив приблизно у 100 р. до р.х.

Моронія було призначено головним полководцем усіх нефійських армій, Ал. 43:16–17. Надихав нефійських воїнів боротися за свою свободу, Ал. 43:48–50. Зробив гасло волі зі шмату своєї одежі, Ал. 46:12–13. Був людиною Божою, Ал. 48:11–18. Був розгніваний на уряд за його байдужість до свободи країни, Ал. 59:13.

МОРОНІЙ, СИН МОРМОНА.

Див. також Книга Мормона;
Мормон, Нефійський пророк

У Книзі Мормона—останній Нефійський пророк (прибл. 421 р. після р.х.). Незадовго до своєї смерті Мормон передав історичний літопис, названий пластинами Мормона, своєму синові Моронію (Сл. Морм. 1:1). Мороній закінчив упорядкування пластин Мормона. Він додав розділи 8-й і 9-й до книги Мормона (Морм. 8:1). Він скоротив книгу Етера і включив її у літопис (Етер 1:1–2), а також додав свою власну книгу—книгу Моронія (Морон. 1:1–4). Мороній запечатав пластини і сховав їх на пагорбі Кумора (Морм. 8:14; Морон. 10:2). У 1823 р. Моронія, вже воскреснену істоту, було послано відкрити Книгу Мормона Джозефу Сміту (ДС—Іст. 1:30–42, 45; УЗ 27:5). Він навчав молодого пророка щорічно з 1823 р. по 1827 р. (ДС—Іст. 1:54) і врешті передав йому пластини у 1827 р. (ДС—Іст. 1:59). Після завершення перекладу Джозеф Сміт повернув пластини Моронію.

Книга Моронія: Остання книга в Книзі Мормона. Її було написано останнім Нефійським пророком, Моронієм. Розділи 1–3 розповідають про остаточне знищення Нефійців, а також навчають про дарування Святого Духа і священства. Розділи 4–5 дають детальний виклад виконання благословення причастя. Розділ 6-й окреслює роботу Церкви. Розділи 7–8 є проповідями перших принципів євангелії, включаючи учення Мормона про віру, надію і милосердя, про те, як відрізняти добро від зла (Морон. 7), а також Мормонове пояснення того, що малі діти живі у Христі і не потребують хрищення (Морон. 8). Розділ 9-й описує порочність Нефійського народу. Розділ 10-й—це останнє послання Моронія, і в ньому написано, як саме дізнатися про істинність Книги Мормона (Морон. 10:3–5).

МОРОНІЙГА, СИН ПОЛКОВОДЦЯ МОРОНІЯ

У Книзі Мормона—праведний Нефійський воєначальник (прибл. 60 р. до р.х.).

Мороній передав командування військами своєму синові, Моронійзі, Ал. 62:43. Знову зайняв місто Зарагемля, Гел. 1:33. Привів Ламанійців до покаяння і повернув собі контроль над країною, Гел. 4:14–20.

МОСІЯ, БАТЬКО ВЕНІАМІНІВ.

Див. також Веніамин, батько Мосіїн; Зарагемля

У Книзі Мормона—Нефійський пророк, якого було поставлено царем над народом у Зарагемлі.

Мосію було попереджено, щоб він тікав з землі Нефієвої, Ом. 1:12. Він знайшов народ Зарагемлі, Ом. 1:14–15. Він навчив народ Зарагемлі своїй мові, Ом. 1:18. Його було призначено царем народів, що об'єдналися, Ом. 1:19. Його син Веніамин царював після його смерті, Ом. 1:23.

МОСІЯ, ЙОГО СИНИ. *Див. також* Аарон, син Мосіїн; Аммон, син Мосіїн; Гімній; Мосія, син Веніамінів; Омнер

У Книзі Мормона—чотири сини царя Мосії, яких було навернено після того, як ангел явився їм і закликав їх до покаяння. Їхні імена були Аммон, Аарон, Омнер і Гімній (Мос. 27:34). Протягом чотирнадцяти років вони успішно проповідували євангелію Ламанійцям. Розповідь про їхнє служіння серед Ламанійців викладено в книзі Алми, у розділах з 17-го по 26-й.

Раніше вони були невірними і намагалися знищити Церкву, Мос. 27:8–10 (Ал. 36:6). Ангел докоряв їм, і вони покаялися, Мос. 27:11–12, 18–20. Вони одержали дозвіл проповідувати Ламанійцям, Мос. 28:1–7.

МОСІЯ, СИН ВЕНІАМІНІВ. *Див.*

також Веніамин, батько Мосіїн; Мосія, його сини

У Книзі Мормона—праведний Нефійський цар і пророк. Мосія наслідував праведний приклад свого батька (Мос. 6:4–7). Він переклав двадцять чотири золотих пластики, які містили літопис Яредійців (Мос. 28:17).

Книга Мосії: Книга у Книзі Мормона. Розділи 1–6 містять могутню проповідь царя Веніамина до свого народу. Дух Господній торкнувся їхніх сердець, і людей було навернено, і вони більше не відчували бажання чинити зло. Розділи 7–8 розповідають про групу Нефійців, які пішли жити серед Ламанійців. Було послано пошуковий загін, щоб знайти їх. Провідник пошукового загону Аммон знайшов їх і дізнався про історію їхніх утисків під ламанійським гнітом. Розділи 9–24 описують цей гніт і як їхні провідники—Зениф, Ной і Лімгій—жили під Ламанійцями. Також описано мученицьку смерть пророка на ім'я Авнадій. Під час суду над

Авінадієм було навернено Алму. Розділи 25–28 докладно передають історію про те, як було навернено сина Алми і чотирьох синів царя Мосії. У розділі 29-й цар Мосія пропонує, щоб правління суддів замінити правління царів. Першим головним суддею було вибрано Алму, сина Алми.

МУДРІСТЬ. *Див. також* Знання; Істина; Розуміння

Здатність або дар Божий правильно судити. Особа одержує мудрість через досвід і навчання, а також слідує Божій пораді. Без Божої допомоги людина не має істинної мудрості (2 Неф. 9:28; 27:26).

Бог дав мудрість Соломону, **1 Цар.** 5:9–10. Головне—мудрість: так що набудь мудрості, **Пр.** 4:7. Хто набуває мудрості, той свою душу кохає, **Пр.** 19:8. Ісус зростав у мудрості, **Лк.** 2:40, 52. Якщо комусь з вас не вистачає мудрості, нехай просить у Бога, **Як.** 1:5 (УЗ 42:68; ДС—Іст. 1:11). Я кажу вам це, щоб ви могли навчитися мудрості, **Мос.** 2:17. Вчися мудрості в твої молоді роки, **Ал.** 37:35. Святі знайдуть мудрість і великі скарби знань, **УЗ** 89:19. Нехай той, хто в невігластві, навчається мудрості, упокорюючи себе і прикликаючи Господа, **УЗ** 136:32.

МУЖНІСТЬ, МУЖНИЙ. *Див. також* Віра; Страх

Не боятися, особливо не боятися чинити правильно.

Будьте сильні та відважні, **Повтор.** 31:6 (Єг. 1:6–7). Будьте дуже мужніми, дотримуючись і роблячи все, що написано, **Єг.** 23:6. Бог не дав нам дух страху, **2 Тим.** 1:7. Його серце сповнилося мужністю, коли він почув, **Ал.** 15:4 (Ал. 62:1). Сини Геламана були надзвичайно доблесні і мужні, **Ал.** 53:20–21. Ніколи не бачив я такої великої мужності, **Ал.** 56:45. Будьте мужніми, брати, і вперед, вперед до перемоги, **УЗ** 128:22.

МУЗИКА. *Див. також* Гімни; Співати

Мелодії та ритми, які співають і грають з ранніх біблійних часів, щоб виразити радість, подяку, а також для поклоніння (2 Сам. 6:5). Музика може бути формою молитви. Псалми співалися, мабуть, на прості мелодії у супроводі інструментів.

Маріям, сестра Аарона і Мойсея, взяла бубна, і вона й жінки танцювали, **Вих.** 15:20. Левити, які були співаками, взяли цимбали і арфи, і сто двадцять священників сурмили на сурмах, **2 Хр.** 5:12. Ісус і Дванадцяттеро співали гімн після Останньої вечері, **Мт.** 26:30. Навчайте і увіщуйте один одного псалмами, і гімнами, і духовними піснями, **Кол.** 3:16. Чи не відчували ви, нібито співаєте пісню викупительної любові? **Ал.** 5:26. Душа Божа втішається піснею серця; так, пісня праведника є молитвою, **УЗ** 25:12. Дякуйте Господу співом, музикою і танцями, **УЗ** 136:28.

МУЛЕК. *Див. також* Седекія

Син старозавітного царя Седекії (прибл. 589 р. до р.х.). У Біблії записано, що всіх синів царя Седекії було вбито (2 Цар. 25:7), але Книга Мормона відкриває, що Мулек вижив (Гел. 8:21).

Зарагемля був потомком Мулека, **Мос.** 25:2. Народ Мулека приєднався до Нефійців, **Мос.** 25:13. Господь привів Мулека в північну землю, **Гел.** 6:10. Усіх синів Седекії було вбито, за винятком Мулека, **Гел.** 8:21.

МУЧЕНИК, МУЧЕНИЦТВО, МУЧЕНИЦЬКА СМЕРТЬ

Людина, яка швидше віддасть своє життя, але не залишить Христа, євангелію і свої праведні вірування й принципи.

Уся праведна кров від Авеля до Захарія буде свідчити проти злочестивих, **Мт.** 23:35 (Лк. 11:50). Хто

втратить своє життя ради Христа і євангелії, той спасе його, **Мр.** 8:35 (УЗ 98:13). І вони побили камінням Степана, **Дії** 7:59 (Дії 22:20). Там, де завіт, там має бути смерть заповідача, **Євр.** 9:16–17. Авінадій впав, прийнявши смерть від вогню, **Мос.** 17:20. Навернених Аммонійгійців було кинуте у вогонь, **Ал.** 14:8–11. Багатьох було вбито, бо вони свідчили про це, **3 Неф.** 10:15. Хто покладе своє життя за Мою справу, знайде життя вічне, **УЗ** 98:13–14. Джозеф Сміт і Гайрум Сміт були мучениками відновлення євангелії, **УЗ** 135. Джозеф Сміт запечатав своє свідчення своєю кров'ю, **УЗ** 136:39.

НААМАН. *Див. також* Єлисей

У Старому Завіті—воєначальник сирійського царського війська. Він був прокаженим. Завдяки вірі, що її мала служниця, яка була Ізраїльтянкою, поїхав до Ізраїлю зустрітися з пророком Єлисеєм. Його було зцілено за те, що він упокорився та обмився сім разів у річці Йордан, як йому сказав пророк Єлисей (2 Цар. 5:1–19; Лк. 4:27).

НАВЕРНЕННЯ, НАВЕРНЕНИЙ.

Див. також Народитися знову, Народитися від Бога; Учень

Змінити віросповідання, серце і життя, щоб сприйняти волю Божу та підкоритися їй (Дії 3:19).

Навернення включає свідоме рішення відмовитися від колишнього способу життя і змінитися, щоб стати учнем Христа. Покаяння, хрищення для прощення гріхів, прийняття Святого Духа через рукопокладання та постійна віра в Господа Ісуса Христа роблять навернення повним. Плотську людину буде перетворено на нову особу, освячену й чисту, народжену знову у Христі Ісусі (2 Кор. 5:17; Мос. 3:19).

Люди мусять навернутися і стати як малі діти, **Мт.** 18:3 (Мос. 3:19). Як навернешся, зміцни браттвю своєю, **Лк.** 22:32. Тих, хто з радістю сприй-

няв Його слово, було охрищено, **Дії** 2:37–41. Навертай грішника від його блудної дороги, **Як.** 5:20. Еноша було навернено, **Ен.** 1:2–5. Слова царя Веніямина викликали могутню зміну в народі, **Мос.** 5:2 (Ал. 5:12–14). Усе людство мусить народитися знову, так, народитися від Бога, **Мос.** 27:25. Алму і синів Мосії було навернено, **Мос.** 27:33–35. Ламонієвого батька було навернено, **Ал.** 22:15–18. Силою і словом Бога їх було навернено до Господа, **Ал.** 53:10. Покаяння приносить зміну серця, **Гел.** 15:7. Усі, кого було навернено, дійсно свідчили, що їх було відвідано силою і Духом Божим, **3 Неф.** 7:21. Через віру в Христа в час їхнього навернення їх було хрищено вогнем і Святим Духом, **3 Неф.** 9:20. Вони підуть і проповідуватимуть покаяння, і багатьох буде навернено, **УЗ** 44:3–4.

НАВУ, ІЛЛІНОЙС (США)

Місто, засноване святими останніх днів у 1839 р. в штаті Іллінойс. Воно розташоване на ріці Міссісіпі, приблизно за 320 кілометрів вище Сент-Луїса.

Через переслідування у штаті Міссурі святі перебралися приблизно на 320 кілометрів на північний схід, перетнули ріку Міссісіпі, та дісталися Іллінойсу, де вони знайшли сприятливіші умови. Невдовзі святі придбали землю неподалік незабудованого міста Коммерс. У дійсності, ця земля була заболоченою пустинею, де знаходилося лише кілька простих будинків. Святі осушили землю і звели будинки. Джозеф Сміт перевіз свою сім'ю у маленький дерев'яний будинок. Назву міста було змінено з “Коммерс” на “Наву”, що в перекладі з гебрейської мови означає “чудове”.

Деякі розділи Учення і Завітів було записано в Наву (УЗ 124—129, 132, 135). Святим було сказано будувати храм у Наву (УЗ 124:26–27).

Перед тим як їх було в 1846 р. вигнано з власних домівок, вони побудували храм і організували коли Сіону. Внаслідок переслідувань святі залишили цю територію і пішли на захід.

НАВУХОДОНОСОР. *Див. також* Вавилон; Даниїл

У Старому Завіті—цар Вавилонський (604–561 рр. до р.х.), який завоював Юдею (2 Цар. 24:1–4) і взяв в облогу Єрусалим (2 Цар. 24:10–11). Пророку Легію було наказано втекти з Єрусалима припл. у 600 р. до р.х., щоб його не взяли в полон до Вавилону (1 Неф. 1:4–13), коли Навуходоносор забрав царя Седекію та народ Юдеї (2 Цар. 25:1, 8–16, 20–22). Даниїл тлумачив сни Навуходоносорів (Дан. 2; 4).

НАВЧАТИ, УЧИТЕЛЬ. *Див. також* Святий Дух

Передавати знання іншим, особливо про євангельські істини, і вести їх шляхом праведності. Той, хто навчає євангелії, мусить робити це під керівництвом Духа. Усі батьки—учителі у своїх сім'ях. Святим слід шукати настанов від Господа і Його провідників та сприймати ці настанови.

Навчай цьому твоїх синів, **Повтор.** 4:8–9. Ти будеш старанно навчати цьому своїх дітей, **Повтор.** 6:7 (Повтор. 11:18–19). Навчи дитину, якою дорогою їй ходити, **Пр.** 22:6. Твої діти будуть навчені Господом, **Ісая** 54:13 (3 Неф. 22:13). Ми знаємо, що Ти вчитель від Бога, **Іван** 3:2. Ти, що іншого навчаєш, себе самого не вчиш! **Рим.** 2:21. Я був навчений більш менш усім наукам мого батька, **1 Неф.** 1:1 (Енош 1:1). Священики і вчителі мусять навчати зі старанністю, інакше відповідальність за гріхи людські впаде на їхні голови, **Кн. Як.** 1:18–19. Слухайте мене і відкрийте ваші вуха, **Мос.** 2:9. Ви будете навчати ваших дітей любити один одного і служити один одному, **Мос.** 4:15. Не довіряйте жодному бути вашим учителем, якщо він людина

не від Бога, **Мос.** 23:14. Господь пролив Свій Дух на всю країну, щоб приготувати їхні серця сприйняти слово, **Ал.** 16:16. Вони навчали з силою і повноваженням від Бога, **Ал.** 17:2–3. Вони були навчені своїми матерями, **Ал.** 56:47 (Ал. 57:21). Наскільки вони прагнуть мудрості, настільки вони будуть навчені, **УЗ** 1:26. Навчайте один одного відповідно до чину, який Я призначу вам, **УЗ** 38:23. Навчайте принципам Моєї євангелії, які є у Біблії і Книзі Мормона, **УЗ** 42:12. Вас буде навчено згори, **УЗ** 43:15–16. Батьки будуть навчати своїх дітей, **УЗ** 68:25–28. Навчайте один одного ученню Царства, **УЗ** 88:77–78, 118. Призначте вчителя з-поміж вас, **УЗ** 88:122. Ви не навчили своїх дітей світлу й істини, і це є причиною ваших скорбот, **УЗ** 93:39–42. Навчайте вільно ваших дітей цюмо, **Мойс.** 6:57–61.

Навчання з Духом: Це не ви промовлятимете, але Дух, що говорить в вас, **Мт.** 10:19–20. Чи не палали наші серця, коли Він тлумачив нам Писання? **Лк.** 24:32. Євангелія проповідана силою Духа, **1 Кор.** 2:1–14. Він говорив з силою і повноваженням від Бога, **Мос.** 13:5–9 (Ал. 17:3; Гел. 5:17). Ви матимете Мого Духа, щоб переконуювати людей, **УЗ** 11:21. Тебе буде почуто в усьому, чому ти навчатимеш через Утішителя, **УЗ** 28:1 (УЗ 52:9). Якщо ви не одержите Духа, не зможете навчати, **УЗ** 42:14 (УЗ 42:6). Навчайте дітей людських силою Мого Духа, **УЗ** 43:15. Старійшини мають навчати євангелії Духом, **УЗ** 50:13–22. Вам буде дано саме в ту годину, що казати, **УЗ** 84:85 (УЗ 100:5–8).

НАГРУДНИКИ. *Див. також* Урім і Туммім

Писання згадують два типи нагрудників: (1) передня частина захисного вбрання воїна, або броня. У символічному значенні, святі мусять вдягати нагрудник праведності, щоб захистити себе від зла (Ісая 59:17;

Еф. 6:14). (2) Частина вбрання первосвященика в Мойсеевому законі (Вих. 28:13–30; 39:8–21). Він був зроблений з льону і мав на собі дванадцять дорогоцінних каменів. Його іноді згадують у зв'язку з Урімом і Туммімом (УЗ 17:1; ДС—Іст. 1:35, 42, 52).

НАДІЯ. *Див. також* Віра

Упевнене чекання обіцяних благословень праведності та палке бажання отримати їх. Писання часто кажуть про надію як сподівання вічного життя через віру в Ісуса Христа.

Благословенний той муж, чия надія Господь є, **Єр.** 17:7. Господь буде надією Свого народу, **Йоїл** 4:16. Ми маємо надію через терпіння і Писання, **Рим.** 15:4. Бог народив нас для живої надії через воскресіння Христове, **1 Пет.** 1:3. Кожний, хто має цю надію, очищає себе, **1 Іван** 3:2–3. Ви мусите просуватися вперед, маючи довершену яскравість надії, **2 Неф.** 31:20. Дивіться, щоб ви мали віру, надію й милосердя, **Ал.** 7:24 (1 Кор. 13:13; Морон. 10:20). Я хотів би, щоб ви слухали мої слова, маючи надію, що одержите вічне життя, **Ал.** 13:27–29. Якщо ви маєте віру, ви сподіваєтеся на те, чого не видно, але що є істинним, **Ал.** 32:21 (Євр. 11:1). Надія приходить через віру і стає якорем для душі, **Етер** 12:4 (Євр. 6:17–19). Людина мусить мати надію, бо інакше вона не може одержати успадкування, **Етер** 12:32. Мормон говорив про віру, надію й милосердя, **Морон.** 7:1. Ви маєте сподіватися, що через спокуту Ісуса Христа воскреснете до вічного життя, **Морон.** 7:40–43. Святий Дух наповнює вас надією, **Морон.** 8:26 (Рим. 15:13). Вони пішли із смертного життя, тверді в надії на славетне воскресіння, **УЗ** 138:14.

НАЗАРЕТ. *Див. також* Ісус Христос
Село посеред гір на захід від Галілейського моря. Назарет був містом дитинства Ісуса (Мт. 2:23). Ісус навчав

у синагозі в Назареті, де заявив, що Він виповнив пророцтво, записане в Ісаї 61:1–2 (Мт. 13:54–58; Мр. 6:1–6; Лк. 4:16–30).

НАЗВА ЦЕРКВИ. *Див.* Церква, назва Церкви; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

НАЙВИЩА МІРА ПОКАРАННЯ.

Див. також Вбивство

Смертне покарання за злочин, особливо за вбивство.

Хто б не пролив людську кров, того кров людиною пролита буде, **Бут.** 9:6 (ПДС, **Бут.** 9:12–13). Вбивцю неодмінно треба вбити, **Чис.** 35:16. Вбивці, які вбивають навмисно, повинні вмерти, **2 Неф.** 9:35. Тебе засуджено на смерть згідно з законом, **Ал.** 1:13–14. Того, хто вбивав, карали на смерть, **Ал.** 1:18. Закон вимагає життя того, хто вбив, **Ал.** 34:12. Той, хто вбиває, повинен померти, **УЗ** 42:19.

НАРАДА НА НЕБЕСАХ. *Див.*

також Війна на Небесах; Доземне життя; План викуплення

Важлива подія у доземному житті, коли Батько представив Свій план Своїм духовним дітям, які мали прийти на цю землю.

Сини Божі кричали від радості, **Йов** 38:7. Вище зір Божих піднесу свій престол, **Ісаїя** 14:12–13. Була війна на небесах, **Об.** 12:7–11. Перше, ніж народитися, вони одержали свої перші уроки у світі духів, **УЗ** 138:56. Сатана збунтувався у доземному житті, **Мойс.** 4:1–4. Розумів було організовано, перш ніж світ було створено, **Авр.** 3:22. Боги мали нараду між собою, **Авр.** 4:26. Боги скінчили роботу, про здійснення якої Вони радилися, **Авр.** 5:2.

НАРЕЧЕНИЙ. *Див.* Молодий

НАРІЖНИЙ КАМІНЬ. *Див.*

також Ісус Христос

Головний камінь, який утворює

ріг фундаменту будівлі. Ісуса Христа названо наріжним каменем (Еф. 2:20).

Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем, **Пс.** 118:22 (Мт. 21:42–44; Мр. 12:10; Лк. 20:17; Дії 4:10–12). Юдеї відкинули наріжний камінь, **Кн. Як.** 4:15–17.

НАРОДЖЕНИЙ, НАРОДЖЕНІ.

Див. також Діти Христові;
Єдинонароджений;
Народитися знову,
Народитися від Бога; Сини і
дочки Божі

Бути народженим. Народити означає дати народження, дати потомство або покликати до існування. У Писаннях ці слова часто використовуються у значенні “бути народженими від Бога”. Хоч Ісус Христос—єдине дитя, народжене від Батька в смертному житті, усі люди можуть бути духовно народжені від Христа, сприйнявши Його, слухаючись Його заповідей і стаючи оновленими завдяки силі Святого Духа.

Сьогодні Я породив Тебе, **Пс.** 2:7 (Дії 13:33; Євр. 1:5–6; 5:5). Його слава була славою Єдинонародженого від Батька, **Іван** 1:14 (2 Неф. 25:12; Ал. 12:33–34; УЗ 76:23). Бог так полюбив світ, що дав Свого Єдинонародженого Сина, **Іван** 3:16 (УЗ 20:21). Христос духовно народив Своїх людей, **Мос.** 5:7. Ті, хто народився через Господа, є Церквою Першонародженого, **УЗ** 93:22.

НАРОДИТИСЯ ЗНОВУ, НАРОДИТИСЯ ВІД БОГА.

Див. також Діти Христові;
Навернення, Навернений;
Народжений, Народжені;
Сини і дочки Божі; Тілесна
людина; Хрищення, Христити

Сприйняття Духа Господнього викликає могутню зміну в серці людини, так що вона більше не прагне чинити зле, але натомість прагне до Божого.

Я покладу в тебе нового духа, **Єз.** 11:19 (Єз. 18:31; 36:26). Ті, хто увірував у Христове ім'я, були народжені, не від крові, але від Бога, **Іван** 1:12–13. Якщо людина не народиться від води і Духа, вона не може увійти в царство Боже, **Іван** 3:3–7. Ми можемо знову народитися через слово Боже, **1 Пет.** 1:3–23. Хто народився від Бога, той більше не перебуває в гріху, **ПДС, 1 Іван** 3:9. Кожен, хто народився від Бога, перемагає світ, **1 Іван** 5:4. Народжені від Христа укладають завіт з Богом, **Мос.** 3:19; 5:2–7. Усі люди мають народитися знову; так, народитися від Бога, **Мос.** 27:25–26 (Ал. 5:49). Чи народилися ви духовно від Бога? **Ал.** 5:12–19. Якщо ви не народилися знову, ви не зможете успадкувати царства небесного, **Ал.** 7:14. Кожного, хто вірує в Моє слово, буде народжено від Мене, а саме, від води і Духа, **УЗ** 5:16. Ви мусите бути народженими знову в царство небесне, **Мойс.** 6:59.

НАТАН.

Див. також Давид
Старозавітний пророк за часів царя Давида. Коли Давид запропонував побудувати храм для Господа, Господь наказав Натану передати Давиду, що йому цього робити не слід. Натан також докоряв Давиду за те, що той підстроїв смерть Урії, одного зі своїх воїнів, і взяв собі Вірсавію, дружину Урії (2 Сам. 12:1–15; УЗ 132:38–39). Садок і Натан помазали на царство Давидового сина Соломона (1 Цар. 1:38–39, 45).

НАТХНЕННЯ, НАДИХАТИ.

Див. також Одркровення; Святий Дух

Божественний провід, що його Бог дає людині. Часто й різними способами натхнення приходить через Духа до розуму і серця особи.

Після вогню прийшов спокійний тихий голос, **1 Цар.** 19:12. Святий Дух буде вчити вас всьому і нагадає вам усе, **Іван** 14:26. Дух правди приведе вас до повної правди, **Іван**

16:13. Мене вів Дух, бо я не знав наперед, що мав робити, **1 Неф.** 4:6. Голос Господа дійшов до моєї свідомості, **Ен.** 1:10. Все, що запрошує і принаджує творити добро, надихає Бог, **Морон.** 7:13–16. Чи не промовляв Я мир твоєму розуму? **УЗ** 6:23. Я скажу тобі в твоєму розумі і в твоєму серці, **УЗ** 8:2. Мій Дух просвітить твій розум, що наповнить твою душу радістю, **УЗ** 11:13. Це буде дано вам у той самий момент, що говорити або писати, **УЗ** 24:6 (**УЗ** 84:85). Спокійний тихий голос шепоче скрізь і проймає все, **УЗ** 85:6.

НАУМ

Старозавітний галілейський пророк, який записував свої пророцтва прибіл. з 642 р. по 606 р. до р.х.

Книга Наума: Розділ 1-й розповідає про горіння землі під час Другого пришествя, а також говорить про Господні милість і силу. У розділі 2-й розповідається про зруйнування Ніневії, що є прообразом подій останніх днів. У розділі 3-му продовжується пророкування про безславне зруйнування Ніневії.

НАФАНАЇЛ. *Див. також* Варфоломій

У Новому Завіті—апостол Христа і друг Филипа (**Іван** 1:45–51). Він походив з Кани Галілейської (**Іван** 21:2). Христос назвав Нафанаїла Ізраїльтянином, в якому немає підступу (**Іван** 1:47). Звичайно вважається, що він і Варфоломій—одна і та сама особа (**Мт.** 10:3; **Мр.** 3:18; **Лк.** 6:14; **Іван** 1:43–45).

НЕБЕСА. *Див. також* Рай; Царство Боже, або Царство Небесне; Целестіальна слава

Слово *небеса* має два основні значення в Писаннях. (1) Це місце, де живе Бог, і майбутній дім святих (**Бут.** 28:12; **Пс.** 11:4; **Мт.** 6:9). (2) Це простір навколо землі (**Бут.** 1:1, 17; **Вих.** 24:10). Безумовно, небеса—це не *рай*, який є місцем тимчасового

перебування вірних духів тих, хто жив і помер на цій землі. Ісус відвідав рай після Своєї смерті на хресті, але на третій день Він повідомив Марію, що Він ще не був у Батька (**Лк.** 23:39–44; **Іван** 20:17; **УЗ** 138:11–37).

Я бачу Твої небеса, роботу пальців Твоїх, **Пс.** 8:4. Словом Господнім небеса зроблені були, **Пс.** 33:6. Як павти з небес, о сину зірничі досвітньої! **Ісаїя** 14:12 (2 **Неф.** 24:12). Небеса буде скручено, як сувій, **Ісаїя** 34:4. Я створю нові небеса й нову землю, **Ісаїя** 65:17. Бог відчинить отвори небесні, **Мал.** 3:10. Батьку наш, Який на небесах, нехай освячено буде ім'я Твоє, **Мт.** 6:9 (3 **Неф.** 13:9). Павла було взято до третього неба, **2 Кор.** 12:2. Тиша настала на небі, **Об.** 8:1 (**УЗ** 88:95–98). Якщо вони залишаться вірними до кінця, їх приймуть на небеса, **Мос.** 2:41. Ви можете бути дітьми вашого Батька, Який на небесах, **3 Неф.** 12:45. Я прийду в хмарах небесних, **УЗ** 45:16. Іллю було взято на небеса, і він не відчув смаку смерті, **УЗ** 110:13. Права священства пов'язані з силами небесними, **УЗ** 121:36. Є два види істот на небесах, **УЗ** 129:1. Сіон було взято на небеса, **Мойс.** 7:23.

НЕБЕСНИЙ БАТЬКО. *Див.* Батько на Небесах; Бог, Божество

НЕВИННІСТЬ, НЕВИННИЙ

Безвинний або безгрішний

До падіння Адам і Єва були в стані невинності, **2 Неф.** 2:23. Кров невинних буде стояти як свідчення, **Ал.** 14:11. Дух кожної людини був невинним на початку, **УЗ** 93:38. Невинних не можна засуджувати разом з неправедними, **УЗ** 104:7. Джозеф і Гайрум Сміти не були винні ні в якому злочині, **УЗ** 135:6–7. Діти є непорочними від заснування світу, **Мойс.** 6:54.

НЕВІРА. *Див. також* Вірування, Вірувати

Брак віри в Бога і Його євангелію.

Він не вчинив там багато могутніх діянь через їхню невіру, **Мт.** 13:58. Через свою невіру Ісусові учні не змогли вигнати диявола, **Мт.** 17:14–21. Допоможи моїй невірі, **Мр.** 9:23–24. Ісус докоряв Своїм апостолам за їхню невіру і твердосердя, **Мр.** 16:14. Чи може невіра спростувати віру в Бога? **Рим.** 3:3. Краще нехай одна людина загине, ніж весь народ виродиться і загине в невірі, **1 Неф.** 4:13. Якщо прийде час, що вони виродяться у невірі, Він зробить так, що їх буде розсіяно й покарано, **2 Неф.** 1:10–11 (УЗ 3:18). Через свою невіру вони не могли розуміти слово Боже, **Мос.** 26:1–5. Я не міг показати Юдеям таких великих чудес через їхню невіру, **3 Неф.** 19:35. Ваш розум останнім часом було затьмарено через вашу невіру, **УЗ** 84:54–58.

НЕГОР. *Див. також* Антихрист;
Орудкування священиків

У Книзі Мормона—злий чоловік. Негор одним з перших започаткував орудкування священиків серед Нефійців. Після того як Негор навчав облудним ученням і вбив Гедона, його було страчено за злочини (Ал. 1). Послідовники Негора ще довго після його смерті продовжували практикувати його злочестиві вчення.

Алму та Амулека було кинуте до в'язниці суддею чину Негора, **Ал.** 14:14–18. Ті, кого було вбито, були віросповідання Негора, **Ал.** 16:11. Багато було за чином Негора, **Ал.** 21:4. Велике число тих, хто вбивав своїх братів, були за чином Негора, **Ал.** 24:28.

НЕДІЛЯ. *Див.* Суботній день

НЕЕМІЯ

У Старому Завіті—благородний Ізраїльтянин (Левит або з коліна Юди), який мав чин чашника при дворі Артаксеркса, від якого він одержав царське доручення, що

вповноважувало його відбудувати стіни Єрусалима.

Книга Неемії: Ця книга є продовженням книги Ездри. Вона містить описання успіхів і труднощів праці в Єрусалимі після повернення Юдеїв з Вавилонського полону. У розділах 1–7 розповідається про перше відбудування Єрусалима Неемією, а також про те, як, незважаючи на велике протистояння, міські стіни все ж було відбудовано. У розділах 8–10 описано релігійні й соціальні реформи, які намагався запровадити Неемія. У розділах 11–13 подано перелік імен достойних людей, а також описано освячення стіни. Вірші 4–31 у 13-му розділі описують, як Неемія вдруге після 12-річної відсутності відвідав Єрусалим.

НЕНАВИДІТИ, НЕНАВИСТЬ.

Див. також Ворожнеча; Любов;
Помста

Ненавість—це сильна нелюбов до когось або чогось.

Я, Бог, караю за провину батьків дітей тих, хто ненавидить Мене, **Вих.** 20:5. Оцих шість ненавидить Господь, **Пр.** 6:16. Людина безумна погорджує матір'ю своєю, **Пр.** 15:20. Він погорджений був, люди Його покинули, **Ісаїя** 53:3. Творить добро тим, хто ненавидить вас, **Мт.** 5:44. Або одного зненавидить, а другого буде любити, або буде триматися одного, а другого знехтує, **Мт.** 6:24. І за ім'я Мое будуть усі вас ненавидіти, **Мт.** 10:22. Кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, **Іван** 3:20. Нехай молодим твоїм віком ніхто не гордує, **1 Тим.** 4:12. Через те, що вони багаті, вони ненавидять бідних, **2 Неф.** 9:30. Не зневажайте Божих одкровенень, **Кн. Як.** 4:8. Вони мали вічну ненавість до нас, **Кн. Як.** 7:24. Люди вважають за ніщо поради Бога і зневажають Його слова, **УЗ** 3:7. Мене ненавиділи і переслідували за те, що я казав, що бачив видіння, **ДС—Іст.** 1:25.

НЕПРАВЕДНИЙ,**НЕПРАВЕДНІСТЬ.** *Див. також*Безбожник, Безбожний;
Брудні, Бруднота; Гріх;
Злочестивий, Злочестивість;
Праведник, Праведність

Злочестивий, несправедливий; люди, які не люблять Бога або те, що від Бога, і не підтримують Його справу.

Неправедні не успадкують царства Божого, **1 Кор.** 6:9–10. Тих, хто має задоволення в неправедності, засуджено, **2 Сол.** 2:12. Ісус Христос може очистити нас від усієї неправедності, **1 Іван** 1:9. Неправедний цар перекручує путі всієї праведності, **Мос.** 29:23. Основи знищення закладені неправедністю законників і суддів, **Ал.** 10:27. Я посилаю вас докоряти світові за неправедні діяння, **УЗ** 84:87. Душа має бути освяченою від усієї неправедності, **УЗ** 88:17–18. У характері майже всіх людей—починати виявляти неправедне владарювання, **УЗ** 121:39.

НЕПРОСТИМИЙ ГРІХ. *Див.**також* Блюзнити, Блюзнірство;
Вбивство; Святий Дух; Сини
Загибелі

Гріх зречення Святого Духа—гріх, який не має прощення.

Блюзнірство на Святого Духа не може бути прощеним людині, **Мт.** 12:31–32 (**Мр.** 3:29; **Лк.** 12:10). Неможливо тих, кого було зроблено причасниками Святого Духа, відновляти знову покаюнням, **Євр.** 6:4–6. Якщо ми грішимо свідомо після того, як отримали пізнання істини, жертви за гріхи вже не залишається, **Євр.** 10:26. Якщо ви зрікаєтесь Святого Духа і знаєте, що зрікаєтесь Його, це непростимий гріх, **Ал.** 39:5–6 (**Кн. Як.** 7:19). Вони не мають прощення, зрікшись Єдинородженого Сина, розп'явши Його в собі, **УЗ** 76:30–35. Блюзнірство на Святого Духа, що є пролиттям невинної крові після сприйняття

Мого нового і вічного завіту, не матиме прощення, **УЗ** 132:26–27.

НЕФІЙ, СИН ГЕЛАМАНІВ. *Див.**також* Геламан, син Геламанів;
Легій, Нефійський місіонер

У Книзі Мормона—великий Нефійський пророк і місіонер.

Був старшим сином Геламана, **Гел.** 3:21. Його було призначено головним суддею, **Гел.** 3:37. Він і його брат Легій на вернули до євангелії багатьох Ламанійців, **Гел.** 5:18–19. Його було оточено вогнем і звільнено з в'язниці, **Гел.** 5:20–52. Молився на вежі у своєму саду, **Гел.** 7:6–10. Розкрив убивство головного судді, **Гел.** 8:25–28; 9:1–38. Йому було дано велику силу від Господа, **Гел.** 10:3–11. Просив Господа про голод і його припинення, **Гел.** 11:3–18.

НЕФІЙ, СИН ЛЕГІЇВ. *Див. також*

Легій, батько Нефіїв; Нефійці

У Книзі Мормона—праведний син Легія і Сарії (**1 Неф.** 1:1–4; 2:5). Нефій мав сильну віру в слово Боже (**1 Неф.** 3:7) і став великим пророком, хоронителем літописів та провідником свого народу. Був послухним і молився з вірою, **1 Неф.** 2:16. Повернувся до Єрусалима і здобув латунні пластини, **1 Неф.** 3–4. Повернувся до Єрусалима, щоб забрати в пустиню сім'ю Ізмаїла, **1 Неф.** 7. Мав те саме видіння, що й Легій, **1 Неф.** 10:17–22; 11. У видінні бачив майбутнє свого народу й відновлення євангелії, **1 Неф.** 12–13. Розтлумачив видіння дерева життя, **1 Неф.** 15:21–36. Зламав свій лук, але завдяки вірі спромігся дістати їжу, **1 Неф.** 16:18–32. Побудував корабель і помандрував до обіцяної землі, **1 Неф.** 17–18. Нефійці та Ламанійці розділилися, **2 Неф.** 5. Його останнє свідчення, **2 Неф.** 33.

Перша книга Нефія: У розділах з 1-го по 18:8 ідеться головним чином про те, як пророк Легій та його сім'я залишили Єрусалим. Вони мандрували в пустині, поки не вийшли до

моря. У 1 Нефії 18:9–23 розповідається, як вони, керовані Господом, подорожували до обіцяної землі, незважаючи на бунт Ламана й Лемуїла. У розділах 19–22 говориться про мету, з якою Нефій вів літописи (1 Неф. 6:1–6; 19:18), а саме: перекопати всіх пам'ятати про Господа, їхнього Викупителя. Він цитував і тлумачив пророцтва Ісаї (1 Неф. 20–21), сподіваючись, що всі зможуть прийти до пізнання Ісуса Христа— Спасителя і Викупителя (1 Неф. 22:12).

Друга книга Нефія: У розділи 1–4 вміщено деякі з передсмертних повчань і пророцтв Легія, включаючи благословення його синів та їхнього потомства. Розділ 5-й пояснює, чому Нефійці відокремилися від Ламанійців. Нефійці побудували храм, навчали Мойсеевому закону і вели літописи. У розділах 6–10 знаходяться слова Якова, молодшого Нефієвого брата. Яків розглядає Юдейську історію і пророкує про Месію, використовуючи деякі з писань пророка Ісаї. У розділах 11–33 Нефій записав своє свідчення про Христа, свідчення Якова, пророцтва про останні дні, а також кілька розділів із книги Ісаї, що входить до Старого Завіту.

Пластини Нефія: Див. Пластини

НЕФІЙ, СИН НЕФІЇВ, ОНУК

ГЕЛАМАНІВ. Див. також

Нефій, син Геламанів; Учень

У Книзі Мормона—один з дванадцятьох Нефійських учнів, що їх було вибрано воскреслим Ісусом Христом (3 Неф. 1:2–3; 19:4). Цей пророк сильно молився Господу за свій народ. Нефій чув голос Господа (3 Неф. 1:11–14). Нефія відвідували ангели, він виганяв дияволів, оживив свого брата і так свідчив, що неможливо було не повірити (3 Неф. 7:15–19; 19:4). Нефій вів священні літописи (3 Неф. 1:2–3).

Книга 3-го Нефія: У Книзі Мормо-

на—книга, написана Нефієм, сином Нефія. У розділах 1–10 показано сповнення пророцтв стосовно пришествя Господа. Було дано ознаку народження Христа; люди покаялися; однак потім вони повернулися до злочестивості. Врешті бурі, землетруси, жорстокі шторми і великі руйнування сповістили про смерть Христа. Розділи 11–28 описують пришествя Христа на Американський континент. Це є центральною частиною книги 3-го Нефія. Багато із слів Христа подібні до Його проповідей, описаних у Біблії (наприклад, Мт. 5–7 і 3 Неф. 12–14). Розділи 29–30 є словами Мормона до народів останніх днів.

Книга 4-го Нефія: Ця книга складається лише з сорока дев'яти віршів, які утворюють лише один розділ, однак вона охоплює майже триста років Нефійської історії (34—321 рр. після р.х.). Кілька поколінь авторів, включаючи Нефія, вносили записи в цей літопис. Вірші 1–19 розповідають, що після відвідування воскреслого Христа всі Нефійці і Ламанійці були навернені до євангелії. Панували мир, любов і гармонія. Троє Нефійських учнів, яким Христос дозволив залишатися на землі до Другого пришествя (3 Неф. 28:4–9), священнослужили народу. Нефій залишив літопис своєму синові Амосу. Вірші 19–47 є описанням Амосового служіння (84 роки) і служіння його сина Амоса (112 років). У 201 р. після р.х. через гордощі серед людей почали виникати проблеми, що призвело до поділення на класи і започаткування лжецерков, метою створення яких було отримання прибутку (4 Неф. 1:24–34).

Заключні вірші 4-го Нефія показують, що люди знову повернулися до злочестивості (4 Неф. 1:35–49). У 305 р. після р.х. Амос, син Амосів, помер, і його брат Аммарон заховав усі священні літописи. Пізніше Аммарон довірив їх Мормону, який дописав у них багато подій із свого

власного життя, а потім скоротив літописи (Морм. 1:2–4).

НЕФІЙСЬКІ УЧНІ. *Див.* Троє Нефійських учнів

НЕФІЙЦІ. *Див. також* Книга Мормона; Ламанійці; Нефій, син Легіїв

У Книзі Мормона—група людей, багато з яких були потомками пророка Нефія, сина Легія. Вони відокремилися від Ламанійців і частіше були праведнішими за Ламанійців. Однак через свою злочестивість вони були згодом винищені Ламанійцями.

Нефійці відокремилися від Ламанійців, **2 Неф.** 5:5–17. Усі, хто не були Ламанійцями, були Нефійцями, **Кн. Як.** 1:13. Нефійців надихала краща мета, **Ал.** 43:6–9, 45. Нефійці ніколи не були щасливішими, ніж у часи Моронія, **Ал.** 50:23. Нефійців було врятовано завдяки молитвам праведників, **Ал.** 62:40. Нефійці почали вироджуватися у зневірі, **Гел.** 6:34–35. Ісус навчав Нефійців і священнослужив серед них, **3 Неф.** 11:1–28:12. Усіх було наведено до Господа, і все майно було спільним, **4 Неф.** 1:2–3. Не було суперечок, Божа любов перебувала в їхніх серцях, і вони були найщасливішими з людей, **4 Неф.** 1:15–16. Нефійці ставали гордовитими і самовдоволеними, **4 Неф.** 1:43. Кров і різанина поширилися по всьому лицю землі, **Морм.** 2:8. Нефійці зростали у злочестивості, і Мормон відмовився очолювати їх, **Морм.** 3:9–11. Усіх Нефійців за винятком двадцяти чотирьох було вбито, **Морм.** 6:7–15. Кожного Нефійця, який не зрікався Христа, вбивали, **Морон.** 1:2. Нефійців було знищено за їхні злочестивість і гріхи, **УЗ** 3:18. Стережіться гордині, щоб не стати вам такими, як Нефійці, **УЗ** 38:39.

НЕФТАЛИМ. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

П'ятий з дванадцятьох синів Якова і

друга дитина Білги, служниці Рахілі (Бут. 30:7–8). Нефталім мав чотирьох синів (1 Хр. 7:13).

Коліно Нефталіма: Благословення, що його Яків дав Нефталіму, описано в книзі Буття 49:21. Мойсееве благословення цьому коліну описано в Повторенні Закону 33:23.

НЕЧЕСТИВИЙ, НЕЧЕСТИВЕ.

Див. Безбожник, Безбожний

НЕЧИСТИЙ, НЕЧИСТЕ. *Див.*

Чисте і нечисте

НИКОДИМ. *Див. також* Фарисеї

У Новому Завіті—праведний правитель Юдеїв (можливо, член Синедріону) і фарисей (Іван 3:1).

Розмовляв з Ісусом вночі, **Іван** 3:1–21. Захищав Христа перед фарисеями, **Іван** 7:50–53. Приніс пахощі для погребіння Ісуса, **Іван** 19:39–40.

НІНЕВІЯ. *Див. також* Асирія; Йона

У Старому Завіті—столиця Асирії, місто на східному березі річки Тигр, яке понад двісті років було великим центром торгівлі. Воно занепало разом з Асирійським царством у 606 р. до р.х.

Цар Асирії, Санхерів, жив у Ніневії, **2 Цар.** 19:36. Йону було послано закликати це місто до покаяння, **Йона** 1:1–2 (Йона 3:1–4). Населення Ніневії покаялося, **Йона** 3:5–10. Христос посилався на Ніневію як на зразок покаяння для Юдеїв, **Мт.** 12:41.

НОВИЙ ЄРУСАЛИМ

Місце, де зберуться святі і де Христос буде особисто царювати з ними протягом Тисячоліття. Сіон (Новий Єрусалим) буде побудовано на Американському континенті, землю буде оновлено, і вона одержить свою райську славу (УВ 1:10). Цей термін стосується також святого міста, яке зійде з небес на початку Тисячоліття.

Закон вийде з Сіону, **Мих.** 4:2. Ім'я міста мого Бога—Новий Єрусалим, **Об.** 3:12. Іван бачив святе місто, Новий Єрусалим, **Об.** 21:1–5. Народ цей Я встановлю на цій землі, і буде це Новий Єрусалим, **3 Неф.** 20:22. Новий Єрусалим буде збудовано в Америці, **Етер** 13:3–6, 10. Місто Новий Єрусалим буде підготовлено, **УЗ** 42:9, 35, 62–69. Святі мають зібратися й будувати Новий Єрусалим, **УЗ** 45:63–75. Новий Єрусалим має бути побудованим у Міссурі, **УЗ** 84:1–5 (**УЗ** 57:1–3). Агнець стане на Горі Сіон і на святому місті, Новому Єрусалимі, **УЗ** 133:56. Мою скинію буде названо Сіоном, Новим Єрусалимом, **Мойс.** 7:62.

НОВИЙ ЗАВІТ. *Див. також* Біблія; Писання

Збірка натхненних описань життя і священнослужіння Ісуса Христа, апостолів та інших Його послідовників. Оригінал написано грецькою мовою. Новий Завіт поділено на Євангелії, Дії Апостолів, Павлові послання, Соборні послання і книги Об'явлення.

Чотири Євангелії—книги Матвія, Марка, Луки та Івана—є описом життя Христа. Книга Дії описує історію Церкви та апостолів, особливо Павлові місіонерські подорожі після смерті Христа. Павлові листи повчають провідників і членів Церкви. Інші листи були написані іншими апостолами і містять додаткові поради першим святым. Книга Об'явлення, яку написав апостол Іван, містить переважно пророцтва, які стосуються останніх днів.

НОВИЙ І ВІЧНИЙ ЗАВІТ. *Див. також* Завіт

Повнота євангелії Ісуса Христа (**УЗ** 66:2). Завіт є новим кожного разу, коли його знову відкривають після періоду відступництва. Він є вічним в тому значенні, що це Божий завіт, доступний в кожному розподілі євангелії, де є люди, які бажають

прийняти його. Новий і вічний завіт було знову відкрито людям землі Ісусом Христом через пророка Джозефа Сміта. Він містить священні обряди, які виконуються через повноваження священства, такі як хрищення і храмовий шлюб, що надаються ради спасіння, безсмертя і вічного життя людини. Коли люди сприймають євангелію та обіцяють дотримуватися Божих заповідей, Бог зобов'язується дати їм благословення Свого нового і вічного завіту.

Я поставлю Мій завіт між Мною і тобою, **Бут.** 17:7. Він матиме завіт вічного священства, **Чис.** 25:13. Люди змінили обряди і зламали вічний завіт, **Ісаїя** 24:5 (**УЗ** 1:15). Я складу вічний завіт з тобою, **Ісаїя** 55:3 (**Єр.** 32:40). Це буде вічний завіт, **Єз.** 37:26. Господь склав новий завіт, а старий закінчився, **Євр.** 8:13. Ісус є посередником нового завіту, **Євр.** 12:24 (**УЗ** 76:69). Це новий і вічний завіт, **УЗ** 22:1. Я послав Мій вічний завіт у світ, **УЗ** 45:9 (**УЗ** 49:9). Господь послав повноту Своєї євангелії, Свій вічний завіт, **УЗ** 66:2 (**УЗ** 133:57). Для того, щоб одержати вищій ступінь у цілестіальному царстві, людина повинна увійти в новий і вічний завіт шлюбу, **УЗ** 131:1–2. Новий і вічний завіт було встановлено для повноти Господньої слави, **УЗ** 132:6, 19.

НОЙ, БІБЛІЙНИЙ ПАТРІАРХ.

Див. також Гавриїл; Ковчег;
Потоп Ноевих часів; Райдуга

У Старому Завіті—син Ламеха і десятий від Адама патріарх (**Бут.** 5:29–32). Він свідчив про Христа й проповідував покаяння злочестивому поколінню. Коли люди відкинули його послання, Бог наказав йому побудувати ковчег, щоб дати притулок його сім'ї і всім тваринам, коли землю було затоплено для знищення злочестивих (**Бут.** 6:13–22; **Мойс.** 8:16–30). Пророк Джозеф Сміт навчав, що Ной—це ангел

Гавриїл, наступний після Адама у володінні ключами спасіння.

Побудувавши за наказом Божим ковчег, він і його сини—Яфет, Сим і Хам—зі своїми дружинами були врятовані, **Бут.** 6–8 (Євр. 11:7; 1 Пет. 3:20). Господь поновив з Ноем завіт, який Він укладав з Енохом, **Бут.** 9:1–17 (Мойс. 7:49–52; ПДС, Бут. 9:15, 21–25). У десятирічному віці Ноя було висвячено у священство Метушалахом, **УЗ** 107:52. Люди посягали на його життя, але силою Божою його було врятовано, **Мойс.** 8:18. Він став проповідником праведності й навчав євангелії Ісуса Христа, **Мойс.** 8:19, 23–24 (2 Пет. 2:5).

НОЙ, СИН ЗЕНИФІВ

У Книзі Мормона—злочестивий цар. Він був правителем Нефійців у землі Нефія.

Ной вчинив багато гріхів, **Мос.** 11:1–15. Він наказав убити пророка Авінадія, **Мос.** 13:1 (Мос. 17:1, 5–20). Ной зазнав смерті від вогню, **Мос.** 19:20.

НООМІ. Див. також Рут

У Старому Завіті—праведна жінка, дружина Елімелеха (Рут 1–4). Рятуючись від голоду, Елімелех і Ноомі разом із сім'єю переселилися до Моаву. Після смерті Елімелеха і двох її синів Ноомі повернулася до Віфлеєма зі своєю невісткою Рут.

ОБДУМУВАТИ. Див. також Молитва; Одкровення

Роздумувати й глибоко обмірковувати щось, часто це стосується Писань або іншого, пов'язаного з Богом. Замислення над усім, що пов'язано з Богом, разом з молитвою може принести одкровення й розуміння.

Марія обдумувала це у своєму серці, **Лк.** 2:19. Коли я, обдумуючи у серці своїм, був віднесений, **1 Неф.** 11:1. Серце моє обдумує Писання, **2 Неф.** 4:15. Нефій пішов, обдумуючи те, що показав Господь, **Гел.** 10:2–3. Ідть

до своїх домівок і подумайте над тим, що Я сказав, **3 Неф.** 17:3. Пам'ятайте, наскільки милосердним був Господь, і обдумайте це в серцях своїх, **Морон.** 10:3. Замислюйся над тим, що ти отримав, **УЗ** 30:3. У той час, коли ми розмірковували над цим, Господь торкнувся очей нашого розуміння, **УЗ** 76:19. Я сидів у своїй кімнаті, роздумуючи над Писаннями, **УЗ** 138:1–11. Я роздумував над цим знову і знову, **ДС—Іст.** 1:12.

ОБ'ЄДНАНЕ ТОВАРИСТВО. Див. також Посвячувати, Закон посвячення

Організація, в якій святі в перші роки відновленої Церкви прагнули жити за законом посвячення. Люди ділилися майном, власністю та прибутками, одержуючи все це відповідно до їхніх бажань і потреб (**УЗ** 51:3; 78:1–15; 104).

У мирському ви маєте бути рівними, **УЗ** 70:14. Святі мали організуватися так, щоб бути рівними в усьому, **УЗ** 78:3–11 (**УЗ** 82:17–20). Господь дав Об'єднаному товариству одкровення і наказ, **УЗ** 92:1. Джон Джонсон має стати членом Об'єданого товариства, **УЗ** 96:6–9. Господь дав загальні настановлення для управління Об'єднаним товариством, **УЗ** 104. Мої люди не об'єднані згідно з єдністю, яку вимагає цілестіальне царство, **УЗ** 105:1–13.

ОБІЦЯНА ЗЕМЛЯ

Землі, які Господь обіцяє у спадщину Своїм вірним послідовникам і часто—їхнім потомкам. Є багато обіцяних земель. Часто в Книзі Мормона про Американський континент ідеться як про обіцяну землю.

Сімені твоєму Я дам цю землю, **Бут.** 12:7 (Авр. 2:19). Я дам тобі й твоєму сімені землю ханаанську, **Бут.** 17:8 (Бут. 28:13). Мойсей позначив границі для Ізраїля в землі ханаанській, **Чис.** 34:1–12 (Чис. 27:12). Вас поведуть у землю обіцяння,

1 Неф. 2:20 (1 Неф. 5:5). Господь веде праведників у дорогоцінні землі, **1 Неф.** 17:38. Якщо потомки Легія будуть дотримуватися Божих заповідей, вони процвітатимуть в землі обіцяння, **2 Неф.** 1:5–9. Ізраїль повернеться на свої обіцяні землі, **2 Неф.** 24:1–2 (Ісая 14:1–2). Який би народ не володів цією обіцяною землею, він має служити Богу, інакше їх буде зметено геть, **Етер** 2:9–12. Це земля обіцяння й місце для міста Сіон, **УЗ** 57:2. Юда може починати повернення до земель Авраамових, **УЗ** 109:64. Новий Єрусалим буде побудовано на Американському континенті, **УВ** 1:10.

ОБЛИЧЧЯ, ВИРАЗ ОБЛИЧЧЯ

Загальний вигляд обличчя особи, який часто віддзеркалює її духовний стан і думки.

Вираз обличчя їхнього свідчить проти них, **Ісая** 3:9. Вираз царевго обличчя змінився, і думки його настрашили його, **Дан.** 5:6. Його обличчя було як сонце, **Об.** 1:16. Хіба ви не отримали образ Божий у виразі вашого обличчя, **Ал.** 5:14, 19. Аммон побачив, що вираз царевго обличчя змінився, **Ал.** 18:12. Постіться й моліться з радісним серцем і радісним обличчям, **УЗ** 59:14–15. Його обличчя сяяло яскравіше сонця, **УЗ** 110:3.

ОБМАН, ОБМАНЮВАТИ. *Див.*

Брехня; Лукавство

У Писаннях—чинити так, щоб хтось повірив у неправду.

Хто не присягався на обману, той зійде на гору Господню, **Пс.** 24:4. Визволи мене від людини обману, **Пс.** 43:1. Горі тим, хто зло називає добром, а добро—злом, **Ісая** 5:20 (2 Неф. 15:20). Нехай ніхто сам себе не обманує, **1 Кор.** 3:18. Не давайте нікому обманути вас марнотними словами, **Еф.** 5:6. Лихі люди обманюватимуть і будуть обмануті, **2 Тим.** 3:13. Сатану, який обманював цілий

світ, було вигнано, **Об.** 12:9. Сатану було зв'язано, щоб він більше не обманював народи, **Об.** 20:1–3. Господа неможливо обманути, **2 Неф.** 9:41. Якщо слідуватимете Синові, не вчиняючи облуди перед Богом, одержите Святого Духа, **2 Неф.** 31:13. Шерем зізнався, що його було обмануто силою диявола, **Кн. Як.** 7:18. Народ царя Ноя було обмануто улесливими словами, **Мос.** 11:7. Мудрі взяли в поведирі Святого Духа і не обманулися, **УЗ** 45:57. Горі обманщикам, **УЗ** 50:6. Він став Сатаною, батьком усїєї брехні, щоб обманювати й засліпляти людей, **Мойс.** 4:4.

ОБМОВА. *Див.* Лихослів'я

ОБОВ'ЯЗОК. *Див. також* Послушний, Послушність, Слухатися

У Писаннях—задача, завдання або відповідальність, часто дані Господом або Його слугами. Може також означати вимоги до певної посади.

Дотримуйся Його заповідей: бо в цьому всі обов'язки людини, **Еккл.** 12:13. Чого Господь вимагає від тебе, крім того, щоб чинити праведно? **Мих.** 6:8. Усі члени мають не однакові обов'язки, **Рим.** 12:4. Ми маємо слухатися Бога більше, ніж людей, **Дії** 5:29. Ми звеличували нашу службу Господу, **Кн. Як.** 1:19. Їх було покарано скорботами, щоб спонукати їх пам'ятати свій обов'язок, **Мос.** 1:17. Обов'язок ангельського служіння—закликати людей до покаяння, **Морон.** 7:31. Описано обов'язки старійшин, священиків, учителів і дияконів, **УЗ** 20:38–67. Носії священства мають виконувати всі сімейні обов'язки, **УЗ** 20:47, 51. Описано обов'язки членів Церкви після хрищення, **УЗ** 20:68–69. Мої старійшини мають зачекати на короткий час, щоб Мій народ міг навчитися більш повно своїм обов'язкам, **УЗ** 105:10. Нехай кожний вивчає свій обов'язок, **УЗ** 107:99–100

ОБРАНИЙ, ОБРАНИ

Обрани—це ті, які люблять Бога всім серцем і живуть так, як Йому до вподоби. Тих, які ведуть життя Господніх учнів, одного дня буде взято Ним, щоб їм залишитися серед Його вибраних дітей.

Якби була можливість, вони б обманули і самих обраних, **Мт.** 24:24. Іван радів, бо діти обраної пані були істинними і вірними, **2 Іван** 1. Твої гріхи прощені тобі, і ти є обрана пані, **УЗ** 25:3. Мої обрані чують Мій голос і не кам'яніють серцями, **УЗ** 29:7. Саме так Я зберу Моїх обраних з чотирьох кінців землі, **УЗ** 33:6. Для спасіння Моїх обраних буде дано Писання, **УЗ** 35:20–21. Ті, хто звеличує покликання священства, стають обранцями Божими, **УЗ** 84:33–34. Заради обраних дні скорбот буде скорочено, **ДС—Мт.** 1:20.

ОБРАНІСТЬ. *Див. також*

Покликання і обраність

На підставі доземної гідності Бог вибирав тих, хто мав бути сіменем Авраама, домом Ізраїля і стати завітним народом (Повтор. 32:7–9; Авр. 2:9–11). Цим людям дані особливі благословення і обов'язки, щоб вони могли благословляти всі народи світу (Рим. 11:5–7; 1 Пет. 1:1–2; Ал. 13:1–5; **УЗ** 84:99). Однак навіть ці обранці мусять бути покликаними та обраними в цьому житті, щоб одержати спасіння.

ОБРИЗАННЯ. *Див. також*

Авраамів завіт

Знак Авраамового завіту для Ізраїльтян чоловічої статі за часів старозавітних розподілів (Бут. 17:10–11, 23–27; ПДС, Бут. 17:11). Обрізували крайню плоть як у немовлят, так і в дорослих чоловіків. Обрізані користувалися привілеями завіту і приймали його обов'язки. Як знак завіту обрізання було виповнено і скасовано через місію Христа (Морон. 8:8; **УЗ** 74:3–7).

ОБРЯДИ. *Див. також* Генеалогія; Запечатувати, Запечатування; Спасіння; Спасіння мертвих; Храм—Дім Господній

Священні ритуали та церемонії. Обряди складаються з дій, які мають духовне значення.

Серед обрядів Церкви є такі: благословення хворих (Як. 5:14–15), благословення причастя (**УЗ** 20:77, 79), хрищення зануренням (Мт. 3:16; **УЗ** 20:72–74), благословення дітей (**УЗ** 20:70), дарування Святого Духа (**УЗ** 20:68; 33:15), дарування священства (**УЗ** 84:6–16; 107:41–52), храмові обряди (**УЗ** 124:39) та шлюб у новому і вічному завіті (**УЗ** 132:19–20).

Навчай їх обрядам і законам, **Вих.** 18:20. Ходіть за Моїми статутами і дотримуйтеся Моїх обрядів, **Єз.** 11:20. Люди були ретельними у виконанні обрядів Бога, **Ал.** 30:3. Яка вигода, що ми дотримувалися Його обрядів? **3 Неф.** 24:13–14. Я приймаю того, хто молиться і є упокореним, якщо він слухається Моїх законів, **УЗ** 52:14–19. Усе людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам євангелії, **УВ** 1:3.

Вікарний обряд. Релігійний обряд, що його виконує жива особа ради мертвої. Ці обряди приносять результат тільки тоді, коли ті, для кого їх виконано, приймають їх, дотримуються завітів, пов'язаних з ними, і стають запечатаними Святим Духом Обіцання. Такі обряди сьогодні виконуються в храмах.

Що роблять ті, які христяться ради мертвих, якщо мертві не воскресають зовсім? **1 Кор.** 15:29. Хрищення для мертвих слід виконувати в храмах, **УЗ** 124:29–36. Духів у духовному світі навчено вікарному хрищенню для відпущення гріхів, **УЗ** 138:29–34.

ОБ'ЯВЛЕННЯ ІВАНА

БОГОСЛОВА. *Див. також*

Апокаліпсис; Іван, син Заведеїв

Остання книга Нового Завіту, яка складається з одкровення, даного

апостола Івану. Йому було дозволено побачити історію світу, особливо останні дні (Об. 1:1–2; 1 Неф. 14:18–27; Уз 77). Об'явлення Івана відоме також як Апокаліпсис.

Іван одержав це одкровення в Господній день на острові Патмос (Об. 1:9–10), що біля узбережжя Азії, неподалік Ефеса. Точна дата цього одкровення невідома.

Ключі до розуміння книги знаходяться у книгах 1 Нефій 14:18–27 і Уз 77 (Етер 4:15–16).

Розділи 1–3 є вступом до книги і листами до семи церков у Азії. Іван написав листи, щоб допомогти святим розв'язати певні проблеми. У розділах 4–5 описано одержані Іваном видіння, які показують велич і праведну силу Бога й Христа. У розділах 6–9 та 11-му Іван описав видіння книги, що запечатана була сімома печатками, кожна з яких символізує тисячу років земної часової історії. У цих розділах йдеться здебільшого про події, пов'язані з сьомою печаткою (див. Об. 8–9, 11:1–15). У розділі 10 описано книгу, яку Іван з'їв. Книга символізує майбутню місію, яку він мав виконати. У розділі 12 описано видіння зла, яке почалося на небесах, коли Сатана повстав і його було вигнано. Війна, яка почалася там, продовжується на землі. У розділах 13, 17–19 Іван описав злочестиві земні царства, керовані Сатаною, а також їхню долю, включаючи остаточне знищення зла. Розділи 14–16 описують праведність святих, оточених злом, безпосередньо перед Другим пришествям Христа. Розділи 20–22 описують Тисячоліття, чудове місто Новий Єрусалим і останні події земної історії.

ОВДІЙ

Старозавітний пророк, який прорік загибель Едому. Він пророкував, можливо, за часів царювання Єгорама (848–844 рр. до р.х.) або за часів Вавилонської навали у 586 р. до р.х.

Книга Овдія: Книга у Старому Завіті. Має лише один розділ. У ньому Овдій описує падіння Едому і пророкує, що спасителі стануть на горі Сіон.

ОВЕД. Див. також Боаз; Рут

У Старому Завіті—син Боаза й Рут і батько Ессея, який став батьком царя Давида (Рут 4:13–17, 21–22).

ОГІЙ

Старозавітний пророк, який пророкував припл. у 520 р. до р.х. в Єрусалимі, невдовзі після того, як юдейський народ повернувся з вавилонського заслання (Ездра 5:1; 6:14). Він говорив про відбудову Господнього храму в Єрусалимі та докоряв народів за те, що відбудову не завершено. Він також писав про храм Тисячоліття і царювання Спасителя.

Книга Огія: У розділі 1-му Господь докоряє народів за те, що в той час як храм залишався недобудованим, самі вони жили в добудованих будинках. У розділі 2-му записано пророцтво Огія про те, що Господь дасть мир у Своему храмі.

ОДИН. Див. Бог, Божество, Єдність

ОДКРОВЕННЯ. Див. також

Видіння; Голос; Натхнення, Надихати; Пророцтво, Пророкувати; Світло, Світло Христа; Святий Дух; Слово Боже; Сон

Спілкування, що йде від Бога до Його дітей на землі. Одкровення може прийти через світло Христа і Святого Духа як натхнення, видіння, сни або відвідування ангелів. Одкровення забезпечує провід, який може вести вірних до вічного спасіння в цілестіальному царстві.

Господь відкриває Свою роботу своїм пророкам і підтверджує віруючим, що одкровення, дані пророкам, істинні (Амос 3:7). Через одкровення Господь забезпечує особистий

провід для кожної особи, яка шукає Його, яка має віру, покалася і виявляє послух до євангелії Ісуса Христа. “Святий Дух є одкровителем,—сказав Джозеф Сміт,—і жодна людина не може сприйняти Святого Духа, не отримавши одкровення”.

У Господній Церкві Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів є пророками, провидцями та одкровителями для Церкви і для світу. Президент Церкви—єдина особа, яку Господь уповноважив отримувати одкровення для Церкви (УЗ 28:2–7). Кожна особа може отримати одкровення собі на благо.

Кожним словом, що виходить з вуст Господніх, живе людина, **Повтор.** 8:3 (Мт. 4:4; УЗ 98:11). Господь каже тихим, лагідним голосом, **1 Цар.** 19:12. Коли немає видінь, люд розбещений, **Пр.** 29:18. Не чинить Господь Бог, не відкривши Свої таємниці Своїм слугам, пророкам, **Ам.** 3:7. Благословенний ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров відкрили тобі це, але Мій Батько, **Мт.** 16:15–19. Дух поведе вас до повноти істини і покаже вам те, що має статися, **Іван** 16:13. Якщо комусь із вас не вистачає мудрості, нехай просить у Бога, **Як.** 1:5. Усе буде відкрито, **2 Неф.** 27:11. Я дам дітям людським рядок за рядком, **2 Неф.** 28:30. Немає нічого таємного, що не буде відкрито, **2 Неф.** 30:17. Святий Дух покаже вам усе, **2 Неф.** 32:5. Жодна людина не знає про Божі путі, якщо вони не будуть відкриті їй, **Кн. Як.** 4:8. Алма постився і молився про одкровення, **Ал.** 5:46. Вірним буде відкрито те, що ніколи не відкривалося, **Ал.** 26:22. Ті, хто зрікається одкровенень, не знають євангелії Ісуса Христа і не розуміють Писань, **Морм.** 9:7–8. Ви не одержите свідчення, доки вашу віру не буде випробувано, **Етер** 12:6. Усі Мої слова буде виповнено, **УЗ** 1:38. Хіба Я не промовляв мир твоєму розуму стосовно цього? **УЗ** 6:22–23. Я скажу тобі в твоєму розумі і в твоєму серці,

УЗ 8:2–3. Якщо це буде правильно, Я зроблю так, що твої груди горітимуть, **УЗ** 9:8. Не зрікайся духа одкровення, **УЗ** 11:25. Ті, які просять, одержуватимуть одкровення за одкровенням, **УЗ** 42:61. Те, що вони говоритимуть, спонукувані Святим Духом, буде голосом Господа, **УЗ** 68:4. Бог дасть вам знання, **УЗ** 121:26. Джозеф Сміт бачив Батька і Сина, **ДС—Іст.** 1:17. Ми віримо всьому, що Бог відкрив і що Він відкриє у майбутньому, **УВ** 1:7, 9.

ОЖИВЛЯТИ. *Див. також* Воскресіння

Робити живою, воскрешати або змінювати людину, щоб вона могла перебувати в Божій присутності.

Бог оживив нас разом з Христом, **Еф.** 2:4–5 (Кол. 2:6, 12–13). Христа було піддано смерті у плоті, але оживлено в Дусі, **1 Пет.** 3:18 (УЗ 138:7). Жодна людина не бачила Бога, крім оживлених Духом, **УЗ** 67:11. Викуплення йде через Того, Хто оживляє все, **УЗ** 88:16–17. Святих буде оживлено і піднято, щоб зустріти Христа, **УЗ** 88:96. Адам став оживленим у чоловікові внутрішнім, **Мойс.** 6:65.

ОЗНАКА. *Див. також* Ознаки часів; Церква, Ознаки істинної церкви; Чудо

Подія або досвід, які люди розуміють як доказ або підтвердження чогось. Ознаки—це здебільшого чудесний Божий прояв. Сатана також має силу показувати ознаки за певних умов. Щоб задовольнити допитливість або підтримати віру, святим слід шукати дарів Духа, а не вишукувати ознаки. Скоріше, Господь Сам дасть ознаки, коли саме і які саме Він вважатиме за доцільне для тих, хто вірує (УЗ 58:64).

Господь Сам дасть ознаку, **Ісаія** 7:14 (2 Неф. 17:14). Бог чинить ознаки і чудеса на небесах і на землі, **Дан.** 6:28. Зле і перелюбне покоління

вишукує ознаки, **Мт.** 12:39 (**Мт.** 16:4; **Лк.** 11:29). Ці ознаки супроводжуватимуть тих, хто вірує, **Мр.** 16:17 (**Морм.** 9:24; **Етер** 4:18; **УЗ** 84:65). Шерем просив показати ознаку, **Кн. Як.** 7:13–20. Коригор просив показати ознаку, **Ал.** 30:48–60. Покажи нам ознаку, щоб ми повірили, **Ал.** 32:17. Більша частина народу повірили ознакам і чудесам, **3 Неф.** 1:22. Люди забули ознаки і чудеса, **3 Неф.** 2:1. Ви не матимете доказів до того як буде випробувано вашу віру, **Етер** 12:6. Не вимагайте чудес, якщо тільки Я не накажу, **УЗ** 24:13. Віра не приходить через ознаки, але ознаки супроводжують тих, хто вірує, **УЗ** 63:7–11. У ті дні постануть лжехристи і лжепророки і покажуть великі ознаки і чудеса, **ДС—Мт.** 1:22.

ОЗНАКИ ІСТИННОЇ ЦЕРКВИ.

Див. Церква, Ознаки істинної церкви

ОЗНАКИ НАРОДЖЕННЯ І СМЕРТІ ІСУСА ХРИСТА. *Див.* також Ісус Христос

Події, які супроводжували народження і смерть Ісуса Христа.

Народження: Діва зачне й народить сина, **Ісаїя** 7:14. З Віфлеєма вийде правитель над Ізраїлем, **Мих.** 5:1. Самуїл Ламанієць пророкував про один день, наступну за тим днем світлу ніч і ще один день, про нову зірку і про інші ознаки, **Гел.** 14:2–6. Ознаки збулися, **3 Неф.** 1:15–21.

Смерть: Самуїл Ламанієць пророкував про темряву, громи, блискавки й землетрус, **Гел.** 14:20–27. Ознаки збулися, **3 Неф.** 8:5–23.

ОЗНАКИ ЧАСІВ. *Див.* також

Друге пришествя Ісуса Христа;
Ознака; Останні дні

Події або духовний досвід, які Бог дає людям, аби показати те

важливе, що вже відбулося або незабаром відбудеться в Його роботі. Передбачено багато ознак Другого пришествия Спасителя в останні дні. Ці “сигнали” дозволяють вірним людям впізнавати Божий план, служать як попередження і допомагають підготуватися.

Гора дому Господнього поставлена буде на вершині гір, **Ісаїя** 2:2–3. Господь підійме прапор і збиратиме Ізраїль, **Ісаїя** 5:26 (2 **Неф.** 15:26–30). Сонце потьмяніє, і місяць не дасть свого світла, **Ісаїя** 13:10 (**Йоїл** 4:15; **УЗ** 29:14). Люди переступлять закон і зламають вічний завіт, **Ісаїя** 24:5. Нефійці будуть говорити, як голос із пороку, **Ісаїя** 29:4 (2 **Неф.** 27). Ізраїль буде зібрано з силою, **Ісаїя** 49:22–23 (1 **Неф.** 21:22–23; 3 **Неф.** 20–21). Бог поставить царство, яке ніколи не буде зруйновано, **Дан.** 2:44 (**УЗ** 65:2). Війна, сні й видіння передуватимуть Другому пришествю, **Йоїл** 2. Усі народи зберуться проти Єрусалима на битву, **Зах.** 14:2 (**Єз.** 38–39). Прийде день, що палагтиме, як піч, **Мал.** 4:1 (3 **Неф.** 25:1; **УЗ** 133:64; **ДС—Іст.** 1:37). Великі лиха передуватимуть Другому пришествю, **Мт.** 24 (**ДС—Мт.** 1). Павло описав відступництво і небезпечні часи в останні дні, **2 Тим.** 3–4. Двох пророків буде вбито і воскресено в Єрусалимі, **Об.** 11 (**УЗ** 77:15). Євангелію буде відновлено в останні дні через священнослужіння ангелів, **Об.** 14:6–7 (**УЗ** 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Вавилон постане і впаде, **Об.** 17–18. Ізраїль буде зібрано з силою, **1 Неф.** 21:13–26 (**Ісаїя** 49:13–26; 3 **Неф.** 20–21). Це є ознака, щоб ви могли знати той час, **3 Неф.** 21:1. Книга Мормона з'явиться через силу Божу, **Морм.** 8. Ламанійці будуть у розквіті, **УЗ** 49:24–25. Злочестиві вбиватимуть злочестивих, **УЗ** 63:32–35 (**Об.** 9). Війна проллється на всі народи, **УЗ** 87:2. Ознаки, стихії та ангели готують шлях для пришествия Господнього, **УЗ** 88:86–94. Темрява покриє землю, **УЗ** 112:23–24.

Господь заповідав святим готувати-ся до Другого прищестя, **УЗ** 133.

ОКО, ОЧІ

У Писаннях часто використовується як символ особистої спроможності сприймати світло Боже, а в символічному значенні—як ознака духовного стану й розуміння Божих речей.

Заповідь Господня чиста, вона очі просвітлює, **Пс.** 19:9. Безумні мають очі і не бачать, **Єр.** 5:21 (Мр. 8:18). Око—то світильник для тіла, **Мт.** 6:22 (Лк. 11:34; 3 Неф. 13:22; **УЗ** 88:67). Блаженні очі ваші, що бачать, **Мт.** 13:16. Очі вашого розуміння буде просвітлено, **Еф.** 1:17–18. Горе тим, хто мудрий у своїх власних очах, **2 Неф.** 15:21 (Ісая 5:21). Вони почали поститися і молитися, щоб очі людей могли відкритися, **Мос.** 27:22. Сатана осліпив їхні очі, **3 Неф.** 2:2. Ніхто, крім того, чие око єдиноспрямоване до Божої слави, не матиме сили явити Книгу Мормона, **Морм.** 8:15. Силою Духа наші очі було відкрито і наше розуміння—просвітлено, **УЗ** 76:12. Світло йде через Того, Хто просвітлює ваші очі, **УЗ** 88:11. Якщо ваше око буде спрямоване до Моєї слави, усе ваше тіло буде сповнене світлом, **УЗ** 88:67.

ОКРУГА ДЖЕКсон, МІССУРІ (США). Див. також Новий Єрусалим

Місце збирання святих в останні дні; центральне місце, де вони встановлять Новий Єрусалим (**УЗ** 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

ОЛИВА. Див. також Ізраїль; Олія

Дерево, поширене в Ізраїлі; важлива сільськогосподарська культура в біблійних землях. Оливу вирощують заради деревини, плодів та олії. Найчастіше олива символізує у Писаннях дім Ізраїля.

Дім Ізраїля порівняно з оливою, чії віти відламані і розкидані,

1 Неф. 10:12 (1 Неф. 15:12). Господь порівняв дім Ізраїля з культивованою оливою, **Кн. Як.** 5–6. Джозеф Сміт назвав одкровення в розділі 88-му оливним листом, **УЗ** 88:заголовок. Царедворець наказав своїм слугам піти до виноградника і посадити дванадцять олів, **УЗ** 101:43–62.

ОЛИВНА ГОРА. Див. також Гефсиманія

Гора на сході Кедронської долини, на схід від Єрусалима. На її західних схилах, біля підніжжя, знаходиться Гефсиманський сад. На вершині та на східних схилах розташовані Вітфагія і Віфанія. Ця гора була місцем багатьох біблійних подій (Мт. 24:3); вона стане також місцем важливих подій останніх днів (Зах. 14:3–5; **УЗ** 45:48–54; 133:20).

ОЛІЯ. Див. також Благословення хворих; Олива; Помазати, Помазувати

Коли в Писаннях згадується олія, звичайно це стосується оливої олії. З часів Старого Завіту оливну олію вживали для ритуалів храму і шкіні, для помазань, для ламп, а також для вживання в їжу. Оливна олія деколи є символом чистоти, Святого Духа і Його впливу (1 Сам. 10:1, 6; 16:13; Ісая 61:1–3).

Священик помаже олією мочку правого вуха, **Лев.** 14:28–29. Господь послав мене помазати тебе на царя над цим народом, **1 Сам.** 15:1. Вдовина посудина з олією не пустішала, **1 Цар.** 17:10–16. Господь помазує мою голову олією, **Пс.** 22:5. Вони часто мазали олією хворих, **Мр.** 6:13. Нехай старійшини помоляться над ним, помазавши його олією, **Як.** 5:13–15. Нехай світильники ваші будуть наготовленими й палаючими, **УЗ** 33:17 (Мт. 25:1–13).

ОМЕГА. Див. Альфа і Омега; Ісус Христос

ОМИТИЙ, ОМОВІННЯ. *Див.*

Мити, Омитий, Омовіння

ОМНЕР. *Див. також* Мосія, його сини; Мосія, син Веніамінів

У Книзі Мормона—син царя Мосії. Омнер пішов із своїми братами проповідувати Ламанійцям (Мос. 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

ОМНІЙ

У Книзі Мормона—Нефійський хоронитель літописів, який писав прибіл. у 361 р. до р.х. (Яр. 1:15; Ом. 1:1–3).

Книга Омнія: Книга в Книзі Мормона, перекладена з малих пластин Нефія. Книга складається лише з одного розділу, в якому описано війни між Нефійцями й Ламанійцями. Омній написав лише перші три вірші книги. Потім пластини передавалися по черзі Амарону, Кемішу, Авнадому і врешті—Амалекію. Амалекій передав пластини царю Веніаміну, який царював над Зарагемлею.

ОПІР. *Див.* Лихо**ОРУДУВАННЯ СВЯЩЕНИКІВ**

Про орудування священиків можна говорити тоді, коли люди проповідують і ставлять себе за світло для світу, щоб мати вигоду й хвалу від світу; вони не прагнуть благополуччя Сіону (2 Неф. 26:29).

Пасіть стадо Боже не для брудної наживи, **1 Пет.** 5:2. Церкви, які встановлено, щоб заробляли, мусять бути приниженими, **1 Неф.** 22:23 (Морм. 8:32–41). Через ремесло священиків і беззаконня, Ісуса буде розпіято, **2 Неф.** 10:5. Якщо ремесло священиків буде запроваджено серед цього народу, це призведе до повного його знищення, Ал. 1:12. Іновірці будуть сповнені всілякого ремесла священиків, **3 Неф.** 16:10.

ОСАННА

Гебрійське слово, яке означає “будь ласка, спаси нас” і вживається як подяка і благання.

На свято Кучок, яким відзначалося виведення Ізраїля Господом в обіцяну землю, люди співали слова 118 псалма і розмахували пальмовими віттям. Під час тріумфального в'їзду Господа в Єрусалим людські юрби кричали “Осанна!” і вистеляли шлях перед Ісусом пальмовим віттям, показуючи своє розуміння, що Ісус був Тим Самим Господом, Який визволив Ізраїль у давні часи (Іс. 118:25–26; Мт. 21:9, 15; Мр. 11:9–10; Іван 12:13). Ці люди визнали Ісуса як довгоочікуваного Месію. Слово *Осанна* стало використовуватися для прославляння Месії в усі часи (1 Неф. 11:6; 3 Неф. 11:14–17). Вигук “осанна” було включено в молитву освячення Кертендського храму (УЗ 109:79) і сьогодні він є частиною молитов освячення сучасних храмів.

ОСВЯЧЕННЯ. *Див. також*

Виправдання,

Виправдовувати; Ісус Христос;

Спокута, Спокутувати

Процес, в якому завдяки спокуті Ісуса Христа людина стає вільною від гріха, чистою і святою (Мойс. 6:59–60).

Бог вибрав вас на спасіння освяченням Духа, **2 Сол.** 2:13. Нас освячено через жертву тіла Ісусового, **Євр.** 10:10. Ісус страждав, щоб кров'ю Своєю людей освятити, **Євр.** 13:12. Первосвящеників було освячено, і їхній одяг було вибілено кров'ю Агнца, Ал. 13:10–12. Освячення приходить до тих, хто віддає свої серця Богу, **Гел.** 3:33–35. Покайтеся, щоб ви могли бути освячені прийняттям Святого Духа, **3 Неф.** 27:20. Освячення через благодать Ісуса Христа є справедливим та істинним, **УЗ** 20:31. Ісус прийшов, щоб освятити світ, **УЗ** 76:41. Освятіть

себе, щоб ваш розум став єдиноспрямованим до Бога, **УЗ** 88:68.

ОСІЯ

Старозавітний пророк, який пророкував у північному Ізраїльському царстві в останні роки царювання Єровоама II. Він жив у часи національного занепаду й розорення, яке сталося внаслідок гріхів Ізраїля.

Книга Осії: Головною темою книги є любов Бога до Свого народу. Усі Його покарання було накладено в любові, і відновлення Ізраїля відбудеться завдяки Його любові (Ос. 2:21; 14:5). Це становить контраст з Осієвим описанням невіри і віроломства Ізраїля. Однак Бог передбачає остаточне викуплення Ізраїля (Ос. 12:1–14:10).

ОСТАННІ ДНІ. *Див. також* Друге пришестя Ісуса Христа;
Ознаки часів

Час, в який ми зараз живемо. Дні (або розподіл часу), які безпосередньо передують Другому пришестю Господа.

Я сповіщу вам, що вас спіткає наприкінці днів, **Бут.** 49:1. Викупитель мій останнього дня підійме з пороку цю шкіру мою, **Йов** 19:25. В останні дні буде встановлено дім Господній, **Ісаїя** 2:2. В останні дні настануть тяжкі часи, **2 Тим.** 3:1–7. В останні дні безбожники будуть заперечувати Друге пришестя, **2 Пет.** 3:3–7. Я пророкую вам про останні дні, **2 Неф.** 26:14–30. Бо так буде Мою церкву названо в останні дні, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, **УЗ** 115:4. В останні дні прийде Христос, **Мойс.** 7:60.

ОСТАННЯ ВЕЧЕРЯ. *Див. також* Пасха; Причастя

Згідно з Новим Завітом, для Ісуса це була остання вечеря перед Його арештом і розп'яттям (Лк. 22:14–18). Він куштував цю вечерю зі Своїми

Дванадцятьма Апостолами під час Пасхи (Мт. 26:17–30; Мр. 14:12–18; Лк. 22:7–13).

Спаситель благословив хліб і вино та дав апостолам, **Мт.** 26:26–29 (Мр. 14:22–25; Лк. 22:7–20). Ісус омив апостолам ноги, **Іван** 13. Юду було названо зрадником Ісуса, **Іван** 13:21–26 (Мт. 26:20–25).

ОСУД. *Див. також* Диявол; Пекло; Сини загибелі; Смерть, духовна

Такий стан у розвитку особи, коли її прогрес призупинено і її не допущено до присутності Бога та Його слави. Є осуд різних ступенів. Усіх тих, хто не одержить повноти цілестіального піднесення, буде певним чином обмежено в їхньому розвитку та привілеях, і саме це буде їхнім осудом.

Горе вам, лицеміри! Ви приймете тяжчий осуд, **Мт.** 23:14. Тому, хто блюзнить Святого Духа, загрожує вічний осуд, **Мр.** 3:29. Ті, хто чинив зло, підіймуться у воскресінні осуду, **Іван** 5:29 (3 Неф. 26:5). Той, хто їсть і п'є недостойно, їсть і п'є свій осуд, **1 Кор.** 11:29 (3 Неф. 18:28–29). Той, хто не покається, не охристіється і не втерпить до кінця, мусить бути осуджений, **2 Неф.** 9:24 (Мр. 16:16; Етер 4:18; **УЗ** 68:9; 84:74). Злочестиві були б більш нещаслими, перебуваючи з Богом, ніж з проклятими душами в пеклі, **Морм.** 9:4. Того, хто нічого не робить, поки йому не накажуть, осуджено, **УЗ** 58:29. Той, хто сприймає новий і вічний завіт, мусить перебувати в законі, інакше його буде осуджено, **УЗ** 132:6.

ОФІЦІЙНА ДЕКЛАРАЦІЯ—1.

Див. також Вудрафф Уілфорд; Маніфест; Шлюб, Одружування—Множинний шлюб

Надрукована на заключних сторінках Учення і Завітів, перша частина Офіційної декларації—1 також відома як Маніфест. Його було написано

Президентом Уілфордом Вудраффом і представлено членам Церкви на Генеральній конференції 6 жовтня 1890 р. Починаючи з 1862 р. різні закони протягом наступних двадцяти п'яти років зробили множинний шлюб незаконним у Сполучених Штатах Америки. Господь дав Уілфорду Вудраффу видіння та одкровення стосовно того, що саме може статися, якщо святі не припинять практикувати множинний шлюб. Цим Маніфестом було офіційно проголошено, що множинні шлюби більше не укладаються.

ОФІЦІЙНА ДЕКЛАРАЦІЯ—2.

Див. також Кімбол, Спенсер В.; Священство

Доктринальна заява, що її нині надруковано на заключних сторінках Учення і Завітів, стосовно того, хто саме може мати Боже священство. На початку червня 1978 р. Господь відкрив Президенту Спенсеру В. Кімболу, що священство можна давати всім гідним членам Церкви чоловічої статі. Завдяки цьому священство стало доступним усім гідним чоловікам, а храмові благословення—усім гідним членам Церкви, незалежно від раси або кольору шкіри. 30 вересня 1978 р. цю декларацію було представлено на Генеральній конференції Церкви та одноставно підтримано.

ПАВЛО. *Див. також* Павлові послання

Новозавітний апостол. Юдейське ім'я Павла було Савл, і його знали під цим іменем аж до початку його місії серед Іновірців. Спочатку переслідував Церкву, але після того, як він побачив у видінні Ісуса Христа, його було наведено до істини. Павло здійснив три великі місіонерські подорожі і написав багато листів до святих. Нині чотирнадцять тих листів утворюють частину Нового Завіту. Зрештою, його як

в'язня було доставлено в Рим і страчено, вірогідно, навесні 65 р. після р.х.

Схвалював побиття камінням Степана, Дії 7:57–8:1. Переслідував святих, Дії 8:3. Ішов у Дамаск, коли Ісус явився йому, Дії 9:1–9. Його було охрищено Ананією, Дії 9:10–18. Пішов у Аравію, потім повернувся проповідувати в Дамаск, Дії 9:19–25 (Гал. 1:17). Через три роки після свого навернення повернувся в Єрусалим, Дії 9:26–30 (Гал. 1:18–19). Здійснив три місіонерські подорожі, проповідуючи євангелію та організовуючи філії Церкви в різних частинах Римської імперії, Дії 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Коли він повернувся в Єрусалим після своєї третьої місії, його було заарештовано і послано до Кесарії, Дії 21:7–23:35. Залишався ув'язненим у Кесарії два роки, Дії 24:1–26:32. Його було послано в Рим на суд, і в дорозі він потрапив у корабельну аварію, Дії 27:1–28:11.

ПАВЛОВІ ПОСЛАННЯ. *Див.*

також назви окремих послань; Павло

Чотирнадцять книг у Новому Завіті, написані апостолом Павлом як листи до членів Церкви. Їх можна поділити на групи таким чином:

1 і 2 До солунян (50–51 рр. після р.х.)

Павло написав послання солунянам з Коринту під час своєї другої місіонерської подорожі. Його діяльність у Солуні описано в 17-му розділі Дій. Він бажав повернутися до Солуня, але не зміг (1 Сол. 2:18). Тому він послав Тимофія підбадьорити навернених і принести їм послання про те, що належало робити. Перше послання було написано як дякування за повернення Тимофія. Невдовзі було написано і друге послання.

1 і 2 До коринтян, До галатів, До римлян (55–57 рр. після р.х.)

Павло написав послання коринтянам під час своєї третьої місіонерської подорожі, відповідаючи на запитання і виправляючи помилки, що їх наробили святі у Коринті.

Послання галатам було, можливо, написано багатьом підрозділам Церкви, які були розташовані по всій Галатії. Деякі члени Церкви відмовлялися від євангелії на користь юдейського закону. У цьому листі Павло пояснив мету Мойсеєвого закону і цінність духовної релігії.

Павло написав з Коринту послання римлянам, готуючи римських святих до свого відвідування, здійснити яке він сподівався. Цей лист також ще раз стверджував учення, з якими сперечалися деякі Юдеї, навернені до християнства.

До филип'ян, До колосян, До ефесян, До Филимона, До євреїв (60–62 рр. після р.х.)

Павло написав ці послання, коли його вперше кинули до в'язниці у Римі.

Павло писав послання филип'янам, висловлюючи, головним чином, свою подяку і любов филипським святим і підбадьорюючи їх, щоб вони не впадали у розпач з приводу його тривалого ув'язнення.

Павло написав послання колосянам, одержавши звістку, що колоські святі наробили серйозних помилок. Вони вірили, що досконалість досягається виключно через ретельне дотримання зовнішніх обрядів, а не через розвиток характеру, подібного до Христового.

Дуже важливим є послання ефес'янам, бо в ньому вміщено Павлові повчання стосовно Церкви Христа.

Послання Филимону є приватним листом, написаним стосовно Онисима, раба, який обікрав свого хазяїна Филимона і втік до Рима. Павло послав Онисима назад до хазяїна з листом, в якому просив, щоб Онисима простили.

Павлове послання євреям адре-

совано Юдеям, які були членами Церкви, для переконання їх, що закон Мойсеїв було виповнено в Христі і заміщено євангельським законом Христа.

1 і 2 До Тимофія, До Тита (64–65 рр. після р.х.)

Павло написав ці послання після першого звільнення із в'язниці в Римі.

Павло, маючи намір згодом повернутися, пішов до Ефеса, де він залишив Тимофія, щоб той зупинив розростання різних облудних теорій. Він написав своє перше послання Тимофієві, вірогідно, з Македонії, даючи йому поради і закликаючи виконувати свої обов'язки.

Коли Павла було звільнено з в'язниці, він написав послання Титу. Він, можливо, відвідав острів Крит, де служив Тит. Лист присвячено, головним чином, праведному способу життя і дисципліні в Церкві.

Павло написав Тимофію своє друге послання, коли його було вдруге кинуте до в'язниці, незадоволено до своєї мученицької смерті. Це послання містить останні Павлові слова й показує дивовижні сміливість і впевненість, з якими він зустрічав смерть.

ПАГОРАН

У Книзі Мормона—третій Нефійський головний суддя (Ал. 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

ПАДІННЯ АДАМА І ЄВИ. Див.

також Адам; Викупляти, Викуплений, Викуплення; Єва; Ісус Христос; План викуплення; Смертний, Смертне життя; Смерть, духовна; Смерть, фізична; Спокута, Спокутувати; Тілесна людина

Процес, завдяки якому людство стало смертним на цій землі. Коли Адам і Єва скуштували від забороненого плоду, вони стали смертними, тобто підвладними гріху і смерті.

Адам став “першою плоттю” на землі (Мойс. 3:7). Одкровення останніх днів пояснюють, що Падіння є благословенням і що Адама та Єву слід вшановувати як перших батьків усього людства.

Для прогресу людини Падіння було необхідним кроком. Знаючи, що Падіння відбудеться, Бог ще в доземному житті спланував появу Спасителя. Ісус Христос прийшов у середині часів і спокутував падіння Адама, а також (за умови покаяння) особисті гріхи людини.

Того дня, коли ти скуштуєш його, ти обов'язково помреш, **Бут.** 2:17 (Мойс. 3:17). Вона взяла плід з нього і їла, **Бут.** 3:6 (Мойс. 4:12). Як в Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживуть, **1 Кор.** 15:22. Усе людство було в загубленому і занепадомому стані, **1 Неф.** 10:6. Дорога підготовлена від падіння людини, **2 Неф.** 2:4. Після того як Адам і Єва скуштували від забороненого плоду, їх було вигнано з Саду Еденського, **2 Неф.** 2:19. Адам пав, щоб люди могли бути, **2 Неф.** 2:15–26. Тілесна людина є ворогом Бога і була такою від падіння Адама, **Мос.** 3:19. Аарон навчав Ламонієвого батька про Падіння, **Ал.** 22:12–14. Була необхідність у спокутуванні, інакше все людство залишилося б занепалим і загиблим, **Ал.** 34:9. Наших перших батьків було відсічено як фізично, так і духовно від Господньої присутності, **Ал.** 42:2–15 (Гел. 14:16). Через Падіння наше єство стало грішним, **Етер** 3:2. Через порушення цих святих законів людина занепадала, **УЗ** 20:20 (УЗ 29:34–44). Оскільки ти пав, ти можеш бути викупленим, **Мойс.** 5:9–12. Через провину приходить Падіння, **Мойс.** 6:59. Людей буде покарано за їхні власні гріхи, **УВ** 1:2.

ПАРТРИДЖ, ЕДВАРД

Один з перших членів і провідників Церкви після її відновлення в

наші часи. Едвард Партридж служив першим єпископом Церкви (УЗ 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

ПАСТИР. *Див. також* Добрий Пастир; Ісус Христос

У символічному значенні—особа, яка піклується про Господніх дітей.

Господь—мій пастир, **Пс.** 23:1. Пастирі мають пасти отару, **Єз.** 34:2–3.

ПАСХА. *Див. також* Агнець Божий; Остання вечеря

Свято Пасхи було встановлено, щоб діти Ізраїля пам'ятали, як ангел-згубник пройшов повз їхні домівки і вони були звільнені від єгиптян (Вих. 12:21–28; 13:14–15). Ягнята без вад, кров яких використовувалася в давнину як знак спасіння Ізраїля, символізували Ісуса Христа, Агнця Божого, Чия жертва викупила все людство.

Ця постанова про Пасху, **Вих.** 12:43. Ісус і Його апостоли святкували Пасху на Останній вечері, **Мт.** 26:17–29 (Мр. 14:12–25). Ось Агнець Божий, Який бере на себе гріх світу, **Іван** 1:29, 36. Наша Пасха, Христос, принесений в жертву за нас, **1 Кор.** 5:7. Нас викуплено кров'ю Христа—непорочного й чистого Агнця, **1 Пет.** 1:18–19. Майте віру в Агнця Божого, Який забирає гріхи світу, **Ал.** 7:14. Тих святих, які дотримуються Слова мудрості, буде збережено, як було збережено дітей Ізраїля, **УЗ** 89:21. Агнця убито від заснування світу, **Мойс.** 7:47.

ПАТРІАРХ, ПАТРІАРШЕ. *Див. також* Батько, смертний; Євангеліст; Мелхиседекове священство; Патріарше благословення

У Писаннях говориться про два види патріархів: (1) висвячені в цей чин у Мелхиседековому священстві, яких іноді називають євангелістами; (2) батьки родин. Висвячені

патріархи дають особливі благословення гідним членам Церкви.

Висвячені патріархи: Він поставив одних пророками, а інших євангелістами, **Еф.** 4:11 (УВ 1:6). Це є обов'язком Дванадцятьох—висвячувати євангельських священнослужителів. **УЗ** 107:39. Гайрум міг отримати чин священства і чин патріарха, **УЗ** 124:91–92, 124; 135:1.

Батьки: Яків благословив своїх синів та їхнє потомство, **Бут.** 49:11–28. Дозвольте мені відкрито сказати вам про патріарха Давида, **Дії** 2:29. Легій настановив і благословив своїх потомків, **2 Невф.** 4:3–11. Я став праведним спадкоємцем, володіючи правами, що належали моїм батькам, **Авр.** 1:2–4.

ПАТРІАРШЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Див. також Батько, смертний, Євангеліст; Патріарх, Патріарше

Благословення, що їх дає висвячений патріарх достойним членам Церкви. Патріарше благословення містить Господню пораду для особи, яка одержує благословення, і оголошує родовід цієї особи в домі Ізраїля. Батьки, як патріархи своїх сімей, можуть давати особливі благословення, але такі благословення не записуються і не зберігаються в Церкві.

Ізраїль простяг свою правицю і поклав її на Єфремову голову, **Бут.** 48:14. Яків благословив своїх синів та їхнє сім'я, **Бут.** 49. Легій благословив своїх потомків, **2 Невф.** 4:3–11.

ПЕКЛО. *Див. також* Диявол; Осуд;

Сини Загибелі; Смерть, духовна

В одкровеннях останніх днів говориться про пекло щонайменше в двох значеннях. По-перше, це місце тимчасового перебування в духовному світі тих, які були неслухняними у смертному житті. У цьому значенні пекло не безконечне. Духів, які перебуватимуть там, буде навчено

євангелії, і після покаяння їх буде через певний час воскресено в той ступінь слави, якого вони гідні. Ті, які не покаються, але не є синами загибелі, залишатимуться в пеклі протягом Тисячоліття. Після тисячі років страждань, їх буде воскресено в телестальну славу (**УЗ** 76:81–86; 88:100–101).

По-друге, це постійне місцеперебування тих, кого не викуплено через спокуту Ісуса Христа. У цьому значенні, пекло вічне. Воно для тих, кого знайдено “все ще брудними” (**УЗ** 88:35, 102). Це місце, де Сатана, його ангели та сини загибелі—ті, хто зрікся Сина після того, як Батько відкрив Його їм—перебуватимуть вічно (**УЗ** 76:43–46).

Писання деколи називає пекло зовнішньою темрявою.

Давидову душу не буде залишено в пеклі, **Пс.** 16:10 (Пс. 86:13). Піти в пекло, у вогонь незгасимий, **Мр.** 9:43 (Мос. 2:38). Багатий чоловік, терплячи муки в пеклі, звів очі, **Лк.** 16:22–23 (**УЗ** 104:18). Смерть і пекло віддадуть мертвих, **Об.** 20:13. І таке місце приготовлено, так, саме те жахливе пекло, **1 Невф.** 15:35. Бажання плоті дає духу диявола силу вести вас до пекла, **2 Невф.** 2:29. Христос підготував нам спосіб визволення від смерті й пекла, **2 Невф.** 9:10–12. Ті, хто залишаються нечистими, ідуть у муку вічну, **2 Невф.** 9:16. Диявол ошукує їхні душі і обережно веде їх у пекло, **2 Невф.** 28:21. Ісус викупив мою душу з пекла, **2 Невф.** 33:6. Звільніть себе від мук пекла, **Кн. Як.** 3:11. Бути взятим у полон дияволом і бути зведеним з його волі аж до знищення—ось що є пута пекла, **Ал.** 12:11. Злочестивих кинуть у зовнішню темряву до часу їхнього воскресіння, **Ал.** 40:13–14. Брудні були б більш нещасними, перебуваючи з Богом, ніж перебуваючи в пеклі, **Морм.** 9:4. Покарання, дане Моєю рукою, є вічним покаранням, **УЗ** 19:10–12. Пекло—це місце, підготовлене для диявола і його ангелів,

УЗ 29:37–38. Ті, хто визнає Бога, є визволеними від смерті й пут пекла, УЗ 138:23.

ПЕЛЕГ

У Старому Завіті—син Евера і праправнук Сима. За його часів землю було розділено (Бут. 10:22–25).

ПЕРВІСТКИ, ПЕРВОПЛОДИ

Перші плоди зібраного в сезоні врожаю. У старозавітні часи їх приносили в жертву Господу (Лев. 23:9–20). Ті, хто сприймає євангелію і терпить у вірності до кінця, є, у символічному значенні, первістками, бо вони належать Богові.

Ті, хто йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов, є первістками Богів, Об. 14:4. Ті, хто першими зійде з Христом, є первістками, УЗ 88:98.

ПЕРВОРІДСТВО. Див. також Завіт; Першонароджений

Право успадкування, яке належало першонародженому синові. У широкому розумінні цього слова, перворідство включає окремі або всі права успадкування, які передаються особі, коли вона народжується в сім'ї певної культури.

Продай мені сьогодні твоє перворідство, Бут. 25:29–34 (Бут. 27:36). Перворідний сів відповідно до перворідства свого, Бут. 43:33. Він поставив Єфрема перед Манасією, Бут. 48:14–20 (Єр. 31:9). Перворідство було за Йосипом, 1 Хр. 5:2. Ісав продав своє перворідство, Євр. 12:16. Ви є законними спадкоємцями, УЗ 86:9. Сіон має право на священство за родоводом, УЗ 113:8 (Авр. 2:9–11).

ПЕРВОСВЯЩЕНИК. Див. також Ааронове священство; Мелхиседекове священство

Чин у священстві. Писання говорять про “первосвящеників” у двох значеннях: (1) чин у Мелхиседековому священстві і (2) за законом Мойсеє-

вим, верховний чин в Аароновому священстві.

Перше значення стосується Ісуса Христа як великого Первосвященика. Адам і всі патріархи також були первосвящениками. У наш час троє верховних первосвящеників утворюють Президентство Церкви і головують над усіма носіями священства та членами Церкви. Також багатьох інших достойних чоловіків у міру потреби висвячують у наші дні по всій Церкві на первосвящеників. Первосвящеників можна покликати, рукопокласти та висвячувати як єпископів (УЗ 68:19; 107:69–71).

У другому значенні, первосвященик—це назва верховного чину Ааронового священства за законом Мойсеєвим. Цей чин був спадковим і походив через першонароджених Ааронової сім'ї до самого Аарона, який був першим первосвящеником Ааронового чину (Вих. 28; 29; Лев. 8; УЗ 84:18).

Мелхиседек був священником Бога всевишнього, Бут. 14:18 (Ал. 13:14). Первосвящеників було покликано і підготовлено від заснування світу, Ал. 13:1–10. Первосвященики скеровують духовні справи, УЗ 107:10, 12, 17.

ПЕРВОСВЯЩЕНСТВО. Див.

Мелхиседекове священство

ПЕРЕДВИСВЯЧЕННЯ. Див. також Доземне життя

Доземне висвячення Богом Своїх доблесних духовних дітей на виконання певних місій у їхньому смертному житті.

Бог поставив границі народам, Повтор. 32:8. Перш ніж Я сформував тебе в утробі, Я висвятив тебе бути пророком, Єр.1:5. Бог визначив часи перш ніж призначив, Дії 17:26. Бо кого Він передбачив, тих і призначив, Рим. 8:28–30. Він вибрав нас у Собі до заснування світу, Еф. 1:3–4. Ісуса Христа було

передвисвячено бути Викупителем, **1 Пет.** 1:19–20 (Об. 13:8). Їх було покликано й підготовлено від заснування світу, **Ал.** 13:1–9. Я спостерігав благородних і великих, кого було вибрано на початку, **УЗ** 138:55–56. Мого Улюбленого Сина було вибрано від початку, **Мойс.** 4:2. Авраама було вибрано перш ніж він народився, **Авр.** 3:23.

ПЕРЕКЛАД ДЖОЗЕФА СМІТА

(ПДС). *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

Перегляд, або переклад, англійської Біблії Короля Джеймса, який пророк Джозеф Сміт розпочав у червні 1830 р. Зробити цей переклад йому було наказано Богом, і це було частиною його покликання як пророка.

Хоч Джозеф закінчив більшу частину перекладу до липня 1833 р., він продовжував вносити зміни, готуючи рукопис до публікації, аж до своєї смерті у 1844 р. Хоч він видав деякі частини перекладу за свого життя, він, можливо, зробив би додаткові зміни, якби дожив до публікації всієї роботи. Реорганізована Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів опублікувала перше видання натхненного перекладу Джозефа Сміта у 1867 р. З того часу вони опублікували ще кілька видань.

Пророк багато чому навчився в процесі перекладу. Завдяки його перекладацькій роботі було отримано декілька розділів Учення і Завітів (такі як **УЗ** 76, 77, 91 і 132). Господь також дав Джозефу особливі настанови щодо перекладу, і вони записані в Ученні і Завітах (**УЗ** 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Книгу Мойсея і Джозеф Сміт—Матвій, що їх включено сьогодні у Дорогоцінну Перлину, було взято безпосередньо з Перекладу Джозефа Сміта.

Переклад Джозефа Сміта відновив децю з того простого й дорогоцінного, що було втрачено з Біблії (1 Неф. 13). Хоч цей переклад і не є

офіційною Біблією Церкви, він пропонує багато цікавих поглядів на Біблію і є дуже цінним для її розуміння. Він також є свідченням божественного покликання та священнослужіння пророка Джозефа Сміта.

ПЕРЕКЛАДАТИ

Передавати значення ідеї, викладеної однією мовою, у відповідних термінах іншої мови (**Мос.** 8:8–13; **УВ** 1:8). У Писаннях про переклад часто йдеться як про дар Божий (**Ал.** 9:21; **УЗ** 8; 9:7–9). Деколи це означає поліпшити, або виправити переклад, який вже існує, або відновити втрачений текст (**УЗ** 45:60–61). Джозефу Сміту було наказано взятися за натхненний переклад Біблії Короля Джеймса (**УЗ** 42:56; 76:15).

Джозеф Сміт мав силу перекладати завдяки милості Божій, силою Божою, **УЗ** 1:29. Ти маєш дар перекладати, **УЗ** 5:4. Я даю тобі дар, якщо ти бажаєш від Мене, перекладати, **УЗ** 6:25. Бог дав Джозефу Сміту силу згори, щоб перекласти Книгу Мормона, **УЗ** 20:8. З допомогою Уріма і Тумміма я переклав кілька ієрогліфів, **ДС—Іст.** 1:62 (**Мос.** 8:13; 28:13).

ПЕРЕЛЮБ. *Див. також* Блуд;

Гомосексуалізм; Сексуальна аморальність; Хтивий, Хтивість; Цнотливість

Незаконний статевий зв'язок чоловіка й жінки. Хоч перелюбом звичайно називають статеві стосунки одруженої особи з кимось іншим, у Писаннях це може стосуватися й неодружених.

Деколи вживається як символ відступництва одного народу або всіх людей від Господніх шляхів (**Чис.** 25:1–3; **Єз.** 16:15–59; **Єр.** 3:6–10; **Ос.** 4).

Йосип не вчинив цього великого зла і не згрішив проти Бога, **Бут.** 39:7–12. Не чини перелюбу, **Вих.** 20:14.

Хто дивиться на жінку, пристрасно бажаючи її, той вчинив перелюб у своєму серці, **Мт.** 5:28. Ані блудники, ані перелюбники не успадкують царства Божого, **1 Кор.** 6:9–10. Бог судитиме розпусників і перелюбників, **Євр.** 13:4. Перелюб є наймерзотнішим з усіх гріхів після пролиття невинної крові та зречення Святого Духа, **Ал.** 39:3–5. Того, хто чинить перелюб і не кається, буде вигнано, **УЗ** 42:23–26. Якщо хтось вчинить перелюб у своєму серці, він не матиме Духа, **УЗ** 63:14–16.

ПЕРЕОБРАЖЕННЯ. Див. також

Ісус Христос; Ключі священства

Стан людей, тимчасово змінених у зовнішньому вигляді та природі—тобто, піднятих на вищий духовний рівень, щоб вони могли витримати присутність і славу небесних істот.

Переображення Христа: Петро, Яків та Іван бачили перед собою прославленого і переображеного Господа. Перед тим Спаситель пообіцяв Петру, що той одержить ключі царства небесного (**Мт.** 16:13–19; 17:1–9; **Мр.** 9:2–10; **Лк.** 9:28–36; 2 **Пет.** 1:16–18). Під час цієї важливої події Спаситель, Мойсей та Ілля передали обіцяні ключі священства Петру, Якову та Івану. З цими ключами священства апостоли одержали владу продовжувати роботу царства після вознесіння Ісуса.

Джозеф Сміт навчав, що на горі переображення Петра, Якова та Івана також було переображено. Вони бачили у видінні, який вигляд матиме земля у своєму майбутньому прославленому стані (**УЗ** 63:20–21). Вони бачили Мойсея та Іллю—двох перетворених істот—і чули голос Батька. Батько сказав: “Це Мій улюблений Син, Яким Я задоволений; слухайте Його” (**Мт.** 17:5).

Переображені істоти: Вони бачили Бога Ізраїлевого, **Вих.** 24:9–11. Лице його сяяло, бо він говорив з Богом, **Вих.** 34:29 (**Мр.** 9:2–3). Ісусове

обличчя сяяло, **Мт.** 17:2 (**Мр.** 9:2–3). Ізраїльтяни не могли дивитися на обличчя Мойсея через славу, **2 Кор.** 3:7. Обличчя Авінадія сяяло з надзвичайною яскравістю, **Мос.** 13:5–9. Вони були оточені неначе полум'ям, **Гел.** 5:23, 36, 43–45 (3 **Неф.** 17:24; 19:14). Вони були такими ж білими, як Ісусове обличчя, **3 Неф.** 19:25. Їм здалося це схожим на переображення, **3 Неф.** 28:15. Ніхто не бачив Бога у плоті, якщо його не було оживлено Духом, **УЗ** 67:10–12. Силою Духа наші очі було відкрито, **УЗ** 76:12. Слава Божа була на Мойсеєві, **Мойс.** 1:2. Його слава була на мені, і я бачив Його обличчя, бо мене було переображено, **Мойс.** 1:11. Я бачив небеса відкритими, і мене було зодягнуто у славу, **Мойс.** 7:3–4.

ПЕРЕСЛІДУВАТИ,

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ. Див.

також Лихо

Завдавати іншим страждання або біль за їхнє віросповідання або соціальне положення; непокоїти або пригноблювати.

Благословенні ті, кого переслідують за їхню праведність, **Мт.** 5:10 (3 **Неф.** 12:10). Моліться за тих, хто жорстоко ставиться до вас і переслідує вас, **Мт.** 5:44 (3 **Неф.** 12:44). Через те, що вони багаті, вони переслідують лагідних, **2 Неф.** 9:30 (2 **Неф.** 28:12–13). Праведники, які чекатимуть на Христа, не загинуть попри всі переслідування, **2 Неф.** 26:8. Усе це додасть тобі досвіду, **УЗ** 122:7.

Перше послання Петра: Перше послання було написано з “Вавилону” (вірогідно, з Рима) і було послано святим тієї частини світу, яка зараз зветься Малою Азією, невдовзі після того як Нерон почав переслідувати християн.

У розділі 1-му розповідається про визначену ще в доземному житті роль Христа як Викупителя. У розділах 2–3 пояснено, що Христос є

головним наріжним каменем Церкви, що святі володіють царським священством і що Христос проповідував духам у в'язниці. Розділи 4–5 пояснюють, чому євангелію проповідують мертвим і чому старійшини мусять годувати отару.

Друге послання Петра: Розділ 1-й закликає святих робити свої поклонання і обраність певними. Розділ 2-й застерігає проти лжевчителів. У розділі 3-му йдеться про останні дні та Друге пришестя Христа.

ПЕРЕТВОРЕНІ ІСТОТИ

Люди, яких змінено таким чином, що аж до воскресіння в безсмертя вони не знають болю і смерті.

Енох ходив з Богом: і не стало його, бо Бог забрав його, **Бут.** 5:24 (Євр. 11:5; УЗ 107:48–49). Ніхто не знає Мойсеєвої гробниці до цього дня, **Повтор.** 34:5–6 (Ал. 45:19). Ілля піднявся в небеса у вихорі, **2 Цар.** 2:11. Якщо Я хочу, щоб він залишився, доки Я не прийду, що до того тобі? **Іван** 21:22–23 (УЗ 7:1–3). Ви ніколи не пізнаєте смаку смерті, **3 Неф.** 28:7. Щоб вони не пізнали смаку смерті, в їхніх тілах було вчинено зміну, **3 Неф.** 28:38 (4 Неф. 1:14; Морм. 8:10–11). Іван Улюблений житиме, доки не прийде Господь, **УЗ** 7. Я взяв Сіон Еноха в Моє власне лоно, **УЗ** 38:4 (Мойс. 7:21, 31, 69). Енох і його браття є містом, збереженим до дня праведності, **УЗ** 45:12. Ілля, не пізнавши смаку смерті, був забраний на небеса, **УЗ** 110:13. Святих Дух зійшов на багатьох, і їх було забрано в Сіон, **Мойс.** 7:27.

ПЕРШЕ ВИДІННЯ. *Див. також*
Відновлення євангелії; Сміт,
Джозеф мол.

Явлення Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа пророкові Джозефу Сміту в гаю.

Весною 1820 р. Джозефу Сміту мол. ішов п'ятнадцятий рік. Його

сім'я жила в містечку Пальміра, шт. Нью-Йорк. Неподалік дому, де жила сім'я, у західному напрямі був гай, в якому росли великі дерева. Джозеф пішов туди помолитися Богу, щоб дізнатися, яка церква істинна. Читаючи Біблію, він був вражений тим, що мусить шукати відповіді від Бога (Як. 1:5–6). У відповідь на його молитву йому явилися Батько і Син і сказали не приєднуватися до жодної з церков, що існували тоді на світі, бо всі вони неістинні (ДС—Іст. 1:15–20). Цей священний досвід став початком цілого ряду подій, які привели до відновлення євангелії та істинної Христової Церкви.

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО. *Див.*
також Ключі священства;
Одкровення; Президент

Президент Церкви і його радники. Вони є кворумом трьох первосвященників і очолюють усю Церкву. Перше Президентство володіє всіма ключами священства.

Ключі царства завжди належать Президентству Первосвященства, **УЗ** 81:2. Президентство Первосвященства має право виконувати обов'язки всіх чинів, **УЗ** 107:9, 22. Хто сприймає Мене, той сприймає Перше Президентство, **УЗ** 112:20, 30. Перше Президентство має одержувати пророцтва [одкровення] для всієї Церкви, **УЗ** 124:126.

ПЕРШІ ПРИНЦИПИ
ЄВАНГЕЛІЇ. *Див.* Віра;
Покаяття, Покаяння; Святий
Дух; Хрищення, Христити

ПЕРШОНАРОДЖЕНИЙ. *Див.*
також Ісус Христос;
Перворідство

У часи давніх патріархів першонароджений син одержував перворідство (Бут. 43:33) і таким чином успадковував управління сім'єю після смерті батька. Першонарод-

жений мав бути гідним того, щоб сприйняти цю відповідальність (1 Хр. 5:1–2); він міг втратити своє перворідство через неправедність.

За Мойсеєвим законом вважалося, що першонароджений син належав Богові. Першонароджений одержував подвійну долю у батьківському майні (Повтор. 21:17). Після смерті батька він мав піклуватися про матір і сестер.

Першонароджені тварини чоловічої статі також належали Богові. У той час як чистих тварин приносили в жертву, нечистих можна було лише продавати, віддавати за борги або забивати (Вих. 13:2, 11–13; 34:19–20; Лев. 27:11–13, 26–27).

Першонароджені символізували Ісуса Христа і Його земне служіння, нагадуючи людям про прихід великого Месії (Мойс. 5:4–8; 6:63).

Ісус був першонародженим серед духовних дітей нашого Небесного Батька, Єдинонародженим від Батька у плоті і першим, Хто воскрес із мертвих (Кол. 1:13–18). Вірні святі стають членами Церкви Першонародженого у вічності (УЗ 93:21–22).

Першонародженого з твоїх синів даси Мені, **Вих.** 22:28. Я посвятив Собі усіх першонароджених в Ізраїлі, **Чис.** 3:13. Він міг бути першонародженим поміж багатьох братів, **Рим.** 8:29. Він приводить у світ Першонародженого, **Євр.** 1:6. Вони ті, хто є Церквою Першонародженого, **УЗ** 76:54, 94. Це було надано мені від отців, а саме, право першонародженого, **Авр.** 1:3.

ПЕТРО

У Новому Завіті говориться, що Петро був спочатку знаний як Симеон, або Симон (2 Пет. 1:1); він був рибалкою з Віфсаїди і жив з дружиною в Капернаумі. Ісус змінив Петрову тещу (Мр. 1:29–31). Петра і його брата Андрія було покликано бути учнями Ісуса Христа (Мт. 4:18–22; Мр. 1:16–18; Лк. 5:1–11).

Арамійське ім'я Кифа, що означає “провидець” або “камінь”, було дане йому Господом (Іван 1:40–42; ПДС, Іван 1:42). У Новому Завіті наведено деякі з слабкостей Петра як смертної людини і в той же час показано, що він здолав їх і став сильним завдяки своїй вірі в Ісуса Христа.

Петро свідчив, що Ісус є Христос і Син Бога (Іван 6:68–69), і Господь вибрав його тримати ключі царства на землі (Мт. 16:13–19). На горі Переображення Петро бачив переображеного Спасителя, а також Мойсея та Іллю (Мт. 17:1–9).

Петро був головним апостолом за часів свого життя. Після смерті, воскресіння й вознесіння Спасителя він зібрав Церкву та головував при покликанні апостола на місце Юди Іскаріота (Дії 1:15–26). Петро та Іван зцілили чоловіка, який був паралізованим від народження (Дії 3:1–16); були завдяки чуду визволені з в'язниці (Дії 5:11–29; 12:1–19). Саме через Петрове служіння євангелію було вперше відкрито Іновірцям (Дії 10–11). В останні дні Петро з Яковом та Іваном прийшли з небес і дарували Мелхиседекове священство та ключі від нього Джозефу Сміту та Оліверу Каудері (УЗ 27:12–13; 128:20).

ПЕТТЕН, ДЕВІД В.

Член першого в розподілі останніх днів Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Девід Петтен став першим мучеником відновленої Церкви, коли його було вбито в бою при Крукид Рівер в шт. Міссурі 1838 р.

Його покликано влаштувати свої справи і відслужити місію, **УЗ** 114:1. Його було взято до Господа, **УЗ** 124:19, 130.

ПИЛАТ, ПОНТІЙ

Римський правитель над Юдеєю у 26–36 рр. після р.х. (Лк. 3:1). Він ненавидів Юдейський народ та його

релігію і стратив щонайменше кількох галілеян (Лк. 13:1). Ісуса було звинувачено та засуджено до розп'яття перед Пилатом (Мт. 27:2, 11–26, 58–66; Мр. 15; Лк. 23; Іван 18:28–19:38).

ПИСАННЯ. *Див. також* Біблія;

Дорогоцінна Перлина; Канон;
Книга Мормона; Слово Боже;
Учення і Завіти; Хронологія

Слова, написані та сказані святими Божими людьми під впливом Святого Духа. Офіційно канонізовані Писання Церкви сьогодні складаються з Біблії, Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини. Ісус і автори Нового Завіту ставилися до книг Старого Завіту як до Писання (Мт. 22:29; Іван 5:39; 2 Тим. 3:15; 2 Пет. 1:20–21).

Чи не горіли в нас серця наші, коли Він відкривав нам Писання, **Лк.** 24:32. Досліджуйте Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, вони ж свідчать про Мене, **Іван** 5:39. Слова Христа скажуть вам усе, що вам потрібно робити, **2 Неф.** 32:3. Усі, кого було приведено до віри у Святі Писання, стали стійкими й непохитними у вірі, **Гел.** 15:7–8. Люди помиляються, перекручуючи Писання і не розуміючи їх, **УЗ** 10:63. Ці слова не від людей і не від людини, але від Мене, **УЗ** 18:34–36. Поява Книги Мормона доводить світові, що Писання істинні, **УЗ** 20:2, 8–12. Нехай ваш час буде присвячено вивченню Писань, **УЗ** 26:1. Писання дані для навчання святих, **УЗ** 33:16. Писання дані на спасіння обранцям, **УЗ** 35:20. Навчайте принципам Моєї евангелії, які є в Біблії і Книзі Мормона, **УЗ** 42:12. Мої закони, які стосуються цього, дані в Моїх Писаннях, **УЗ** 42:28. Усе, що сказано під впливом Святого Духа, є Писанням, **УЗ** 68:4.

Втрачені Писання: Є багато згаданих у Писаннях священних літописів, яких ми не маємо сьогодні, і серед

них є такі книги й автори: завіт (Вих. 24:7), книга воєн Господніх (Чис. 21:14), книга Праведного (Єг. 10:13; 2 Сам. 1:18), книга Соломонових дій (1 Цар. 11:41), книга провидця Самуїла (1 Хр. 29:29), книга пророка Натана (2 Хр. 9:29), книга пророка Шемаї (2 Хр. 12:15), книга пророка Іддо (2 Хр. 13:22), книга Єгу (2 Хр. 20:34), слова провидців (2 Хр. 33:19), книга Еноха (Юд. 1:14), а також слова Зинока, Неума і Зиноса (1 Неф. 19:10), Зиноса (Кн. Як. 5:1), Зинока та Езії (Гел. 8:20), книга спомину (Мойс. 6:5), послання коринтянам (1 Кор. 5:9), послання ефесянам (Еф. 3:3) і послання з Лаодикії (Кол. 4:16).

Необхідність збереження Писань: Ми маємо здобути ці літописи, щоб зберегти слова, сказані пророками, **1 Неф.** 3:19–20. Я маю зберегти ці пластини, **Кн. Як.** 1:3. Ці речі було втримано і збережено рукою Божою, **Мос.** 1:5. Пильнуй ці священні речі, **Ал.** 37:47. Писання мають зберігатися у безпеці, **УЗ** 42:56. Докладай усіх зусиль, щоб зберегти їх, **ДС—Іст.** 1:59.

Цінність Писань: Ти будеш читати цей Закон перед усім Ізраїлем, **Повтор.** 31:10–13. Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх вуст, **Єг.** 1:8. Закон Господа досконалий, він навертає душу, **Пс.** 19:8. Твоє слово—світильник для ноги моєї, **Пс.** 119:105. Писання свідчать про Мене, **Іван** 5:39. Усе Писання дано за натхненням Божим і корисне для навчання і настановлення, **2 Тим.** 3:15–16. І я застосував усі Писання до нас, щоб вони були нам на користь і в науку, **1 Неф.** 19:23. Моя душа втішається Писанням, **2 Неф.** 4:15–16. Ми старанно працюємо, щоб записати, аби переконали наших дітей, а також наших братів вірити в Христа, **2 Неф.** 25:23. Вони дослідили Писання і більше не слухали слів цього злочестивого чоловіка, **Кн. Як.** 7:23 (Ал. 14:1). Якби не ці пластини, ми б мусили

страждати у незнанні, **Мос.** 1:2–7. Вони старанно досліджували Писання, щоб знати слово Боже, **Ал.** 17:2–3. Писання зберігаються, щоб привести душі до спасіння, **Ал.** 37:1–19 (2 **Неф.** 3:15). Слово Боже має вести Христову людину, **Гел.** 3:29. Усе, що вони говорять Святим Духом, буде Писанням і силою Божою на спасіння, **УЗ** 68:4. Друкуйте повноту Моїх Писань заради побудови Моєї Церкви і підготовки Моїх людей, **УЗ** 104:58–59. Хто зберігає Моє слово, як скарб, того не буде обмануто, **ДС—Мт.** 1:37.

Писання, про появу яких пророчили: Ісаїя прорікав появлення Книги Мормона, **Ісаїя** 29:11–14. Візьми один жезл і напиши на ньому: “для Юди”, **Єз.** 37:15–20. З’являться інші книги, **1 Неф.** 13:39. Вам не треба думати, що Біблія містить усі Мої слова, **2 Неф.** 29:10–14. Тримайтеся за євангелію Христа, яку буде дано вам у літописах, що з’являться, **Морм.** 7:8–9. Благословенний той, хто виведе це на світло, **Морм.** 8:16. Запишіть це, і Я покажу їм у Мій належний час, **Етер** 3:27 (Етер 4:7). Ми віримо, що Він відкриє ще багато, **УВ** 1:9.

ПИСАННЯ ВТРАЧЕНІ. *Див.*

Писання—Втрачені Писання

ПИСАР. *Див. також* Книжник

У старозавітні часи першим обов’язком писаря було копіювати Писання (Єр. 8:8). У новозавітні часи писарі були знані як книжники.

ПІДНЕСЕННЯ. *Див. також*

Вінець; Вічне життя; Людина, Люди—можливість стати як Небесний Батько; Спокута, Спокутувати; Целестіальна слава

Найвищий стан щастя і слави у целестіальному царстві.

Радість велика з Тобою, **Пс.** 16:11. Вони є богами, а саме, синами Бога,

тому все належить їм, **УЗ** 76:58–59. Святі одержать свою спадщину і стануть рівними з Ним, **УЗ** 88:107. Ці ангели не дотрималися Мого закону, отже вони залишаються відокремленими і самотніми, без піднесення, **УЗ** 132:17. Щоб одержати піднесення, чоловіки та жінки мусять одружитися у відповідності до Божого закону, **УЗ** 132:19–20. Вузькими є ворота і тісною дорога, яка веде до піднесення, **УЗ** 132:22–23. Авраам, Ісак і Яків увійшли у своє піднесення, **УЗ** 132:29, 37. Я запечатаю на вас ваше піднесення, **УЗ** 132:49.

ПІДТРИМКА ЦЕРКОВНИХ

ПРОВІДНИКІВ. *Див. також*

Загальна згода

Публічна підтримка тих, хто служить на центральних і місцевих Церковних посадах.

Поставиш Єгошуа перед усією громадою і надаси йому повноваження у них на очах, **Чис.** 27:18–19. Весь народ кричав: “Хай живе цар!” **1 Сам.** 10:24. Вірте Його пророкам, і будете процвітати, **2 Хр.** 20:20. Слухайтесь тих, хто вами керує, **Євр.** 13:17. Господь благословить тебе, бо ти не ремствував, **1 Неф.** 3:6. Тих, хто прийняли пророків, було помилувано, **3 Неф.** 10:12–13. Звертайте увагу на слова цих дванадцятьох, **3 Неф.** 12:1. Своїм голосом чи голосом Моїх слуг—однаково, **УЗ** 1:38. Його слово ви будете сприймати, як з Моїх власних вуст, **УЗ** 21:5. Той, хто приймає Моїх слуг, приймає Мене, **УЗ** 84:35–38. Хто приймає Мене, приймає тих, кого Я послав, **УЗ** 112:20. Якщо Мій народ не слухатиме голосу цих людей, кого Я призначив, він не матиме благословення, **УЗ** 124:45–46.

ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ

Книга Старого Завіту. Пророк Джозеф Сміт навчав, що Пісня над Піснями не є натхненним писанням.

ПШТ, ПОЩЕННЯ. *Див. також*
Бідний, Бідні; Благополуччя;
Милостиня, Роздача
милостині; Пожертвування

Добровільна відмова від їжі або питва, що має своєю метою наблизитися до Господа і просити Його про благословення. Коли окремі особи і групи постяться, вони мають також молитися, щоб зрозуміти Божу волю і стати духовно сильнішими. Пощення завжди практикувалося істинно віруючими.

У сьогodenній Церкві один Суботній день на місяць виділено для пощення. У цей час члени Церкви не їдять і не п'ють протягом двадцяти чотирьох годин. Вони жертвують Церкві гроші, які б вони витратили на їжу. Ці гроші називаються "пожертвування від посту". Церква використовує пожертвування від посту на допомогу бідним і нужденним.

Ми постилися і благали нашого Бога, **Ездра** 8:21–23. Я постився і молився перед Богом небес, **Неем.** 1:4. Постіться за мене і не їжте й не пийте три дні, **Ест.** 4:16. Я мучив душу мою постом, **Пс.** 35:13. Хіба це не піст, який Я вибрав? **Ісая** 58:3–12. Звернув я своє обличчя до Господа Бога, просити з молитвою, в пости, **Дан.** 9:3. Верніться до Мене всім серцем своїм і постом, **Йоїл** 2:12. Нівевія повірила Богу й проголосила піст, **Йона** 3:5. Ісус постився сорок днів, **Мт.** 4:2 (Вих. 34:28; 1 Цар. 19:8; Лк. 4:1–2). Не показуйте людям, що ви поститеся, **Мт.** 6:18 (3 Неф. 13:16). Цей рід не виходить інакше, як через молитву й піст, **Мт.** 17:21. Продовжуйте поститися й молитися, **Ом.** 1:26 (4 Неф. 1:12). Вони почали поститися й молитися Господу Богу їхньому, **Мос.** 27:22. Я постився й молився багато днів, щоб я міг пізнати це, **Ал.** 5:46. Діти Божі об'єдналися в пощенні й могутній молитві, **Ал.** 6:6. Сини Мосії багато віддавалися молитві й пощенню, **Ал.** 17:3, 9. Після смерті багатьох

Нефійців настав час пощення й молитви, **Ал.** 28:5–6. Вони багато постилися й молилися, **Ал.** 45:1 (Гел. 3:35). Нехай твою їжу буде приготовлено у щирості серця, щоб твоє пощення могло бути досконалим, **УЗ** 59:13–14. Продовжуйте ваші молитви й пощення, **УЗ** 88:76.

ПЛАН ВИКУПЛЕННЯ. *Див.*

також Євангелія; Ісус Христос;
Падіння Адама і Єви; Спасіння;
Спокутувати, Спокутування

Повнота євангелії Ісуса Христа, призначеної принести людині безсмертя і вічне життя. План викуплення включає сотворіння, падіння і викуплення, а також усі Богом дані закони, обряди та учення. Він уможливорює піднесення й вічне життя з Богом для всіх людей (2 Неф. 2, 9). Писання також говорять про нього як про план спасіння, план щастя й план милості.

Він був поранений за наші провини, **Ісая** 53:5 (Мосія 14:5). Немає жодного іншого імені під небесами, яким людина може спастися, **Дії** 4:12. Як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, **1 Кор.** 15:22. Ви спасенні благодаттю завдяки вірі, **Еф.** 2:8 (2 Неф. 25:23). Бог обіцяв вічне життя перш ніж почався цей світ, **Тит** 1:2. Ісус є творцем вічного спасіння, **Євр.** 5:8–9. План викуплення поширюється на мертвих, **1 Пет.** 3:18–20; 4:6 (УЗ 138). Смерть виповнює милостивий план великого Творця, **2 Неф.** 9:6. О яким величним є план нашого Бога! **2 Неф.** 9:13. План викуплення несе воскресіння й відпущення гріхів, **Ал.** 12:25–34. Аарон навчав батька Ламонія про план викуплення, **Ал.** 22:12–14. Амудек пояснював план спасіння, **Ал.** 34:8–16. Алма пояснював план спасіння, **Ал.** 42:5–26, 31. Учення про сотворіння, падіння, спокуту й хрищення підтверджуються в сучасних одкровеннях, **УЗ** 20:17–29. План було визначено перш ніж

почався цей світ, **УЗ** 128:22. Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39. Це є планом спасіння для всіх людей, **Мойс.** 6:52–62. Ми будемо випробовувати їх у цьому, **Авр.** 3:22–26.

ПЛАН СПАСІННЯ. Див. План викуплення

ПЛАСТИНИ. Див. також Золоті пластини; Книга Мормона

У давнину в деяких культурах історію й літописи записували на металевих пластинах, як це було й у випадку з Книгою Мормона. Докладніша інформація знаходиться у “Короткому поясненні до Книги Мормона” на вступних сторінках Книги Мормона.

ПЛАЧ ЄРЕМІЇ

Книга в Старому Завіті, написана Єремією. Це збірка тужливих поем і пісень, присвячених падінню Єрусалима та Ізраїльського народу. Книгу було написано після падіння міста, прибіл. 586 р. до р.х.

ПЛІТКА. Див. також Лихослів'я; Чутка

Ділитися з кимось подіями або інформацією, що стосуються іншої особи, без згоди тієї особи.

За кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь, **Мт.** 12:36. Святих просять не бути пліткарями, не втручатися в чужі справи, не казати того, чого не слід, **1 Тим.** 5:11–14. Не кажи поганого про твого ближнього, **УЗ** 42:27. Зміцнюй своїх братів у всіх твоїх розмовах, **УЗ** 108:7.

ПЛОТСЬКИЙ, ПЛОТСЬКЕ. Див. також Падіння Адама і Єви; Тілесна людина; Хтивий, Хтивість

Те, що не є духовним; особливо це слово може вживатися в значенні

“смертний” і “мирський” (**УЗ** 67:10) або “світський”, “тілесний” і “хтивий” (**Мос.** 16:10–12).

Мати плотські помисли—то є смерть, **2 Неф.** 9:39. Диявол приспить людей до плотської безпечності, **2 Неф.** 28:21. Вони побачили себе у своєму власному тілесному стані, **Мос.** 4:2. Той, хто вперто продовжує додержуватися своєї тілесної природи, залишається у своєму занепадому стані, **Мос.** 16:5. Усі мусять народитися від Бога, змінити свій плотський і занепалий стан, **Мос.** 27:25. Людство стало плотським, хтивим і диявольським, **Ал.** 42:10. Ті, хто йде за своїми власними бажаннями й плотськими пристрастями, мусять впасти, **УЗ** 3:4. Людина не може бачити Бога, маючи плотський розум, **УЗ** 67:10–12. Люди почали бути плотськими, хтивими й диявольськими, **Мойс.** 5:13; 6:49.

ПЛОТЬ. Див. також Плотський, Плотське; Смертний, Смертне життя; Тілесна людина; Тіло

Слово *плоть* має кілька значень: (1) м'які тканини, які утворюють тіла людей, тварин, птахів і риби; (2) смертне життя; (3) фізична, або плотська, природа людини.

Тілесні тканини: Тварини будуть їжею для тебе, **Бут.** 9:3. Тварин не слід убивати без потреби, **ПДС, Бут.** 9:10–11 (**УЗ** 49:21). Тварини і птахи існують для людини, щоб уживати їх у їжу й робити з них одяг, **УЗ** 49:18–19 (**УЗ** 59:16–20). Нам слід їсти м'ясо помірно, **УЗ** 89:12–15.

Смертне життя: Ісус—єдиний, народжений від Батька в смертне життя, **Іван** 1:14 (**Мос.** 15:1–3). Адам став першою плоттю, **Мойс.** 3:7.

Плотська природа людини: Проклятий чоловік, який робить плотть силою своєю, **Єр.** 17:5. Дух вольовий, але плотть слабка, **Мр.** 14:38. Пожадливість тілесна не від Батька, **1 Іван** 2:16. Нефій був засмучений через

свою плоть і беззаконня, **2 Неф.** 4:17–18, 34. Не примиряйтеся з дияволом і плоттю, **2 Неф.** 10:24.

ПОВЕРНЕННЯ, ВІДНОВЛЕННЯ.

Див. також Відновлення евангелії

Повернення забраної або втраченої суті чи умови.

Дух і тіло возз'єднуються у своїй довершеній формі, **Ал.** 11:43–44. Відновлення означає повернути зло за зло, праведне за праведне, **Ал.** 41:10–15. Ми віримо у відновлення Десяти колін і в те, що землю буде відновлено в її райській славі, **УВ** 1:10 (**УЗ** 133:23–24).

ПОВНОВАЖЕННЯ. *Див. також*

Висвячувати, Висвячення;
Ключі священства; Покликання,
Покликаний Богом, Покликаний;
Священство; Сила

Дарований покликаним або висвяченим чоловікам на землі дозвіл діяти, виконуючи Божу роботу від імені і ради Бога Батька та Ісуса Христа.

Я послав тебе, **Вих.** 3:12–15. Говори див, що Я наказав тобі, **Вих.** 7:2. Він дав владу дванадцятьом учням, **Мт.** 10:1. Не ви вибрали Мене, але Я вибрав і висвятив вас, **Іван** 15:16. Нефій і Легій проповідували, маючи велике повноваження, **Гел.** 5:18. Нефій, син Геламана, був Божою людиною і мав велику силу й повноваження від Бога, **Гел.** 11:18 (**3 Неф.** 7:17). Ісус дав владу й повноваження дванадцятьом Нефійцям, **3 Неф.** 12:1–2. Джозефа Сміта було покликано й висвячено Богом, **УЗ** 20:2. Ніхто не буде проповідувати Мою евангелію або будувати Мою Церкву, якщо його не буде висвячено і Церкві не стане відомо, що він має повноваження, **УЗ** 42:11. Старійшини мають проповідувати евангелію, діючи з повноваженням, **УЗ** 68:8. Мелхиседекове священство має повноваження обслуговувати

те, що є духовним, **УЗ** 107:8, 18–19. Те, що зроблено божественним повноваженням, стає законом, **УЗ** 128:9. Кожний, хто проповідує або служить Богові, мусить бути покликаний Богом через тих, хто має повноваження, **УВ** 1:5.

ПОВТОРЕННЯ ЗАКОНУ. *Див.*

також П'ятикнижжя

П'ята книга Старого Завіту.

Повторення Закону містить три останніх Мойсеевих промови, які він виголосив на рівнинах Моава безпосередньо перед тим, як його було перетворено. Перша промова (розділи 1–4) є вступом. Друга промова (розділи 5–26) складається з двох частин: (1) розділи 5–11—Десять заповідей та практичне пояснення їх; (2) розділи 12–26—зведення законів, яке утворює ядро всієї книги. У третю промову (розділи 27–30) вміщено урочисте поновлення завіту між Ізраїлем і Богом, а також проголошення благословень за послухність і проклять за непослушність. У розділах 31–34 описано передачу закону левитам, Мойсееву пісню та останнє благословення, а також відхід Мойсея.

ПОЖЕРТВУВАННЯ. *Див. також*

Благополуччя; Десятини,
Десятинна; Жертва; Милостиня,
Роздача милостині; Піст,
Пощення

Дар Господу. У Старому Завіті це слово часто вживалося у значенні жертви, або цілоспалення. Сьогодні Церква використовує пожертвування від посту та інші добровільні пожертви, включаючи час, таланти і майно, на допомогу бідним та інші достойні справи.

Ви обкрадаєте Мене десятинами і пожертвуваннями, **Мал.** 3:8–10. Спочатку примирись із братом твоїм, а тоді принось свій дар, **Мт.** 5:23–24. Віддайте всю вашу душу як жертвоприношення Христові, **Ом.** 1:26.

Якщо людина приносить дар без щирого наміру, це не принесе їй користі, **Морон.** 7:6. Ключі священства ніколи знову вже не буде забрано, доки сини Левія не принесуть Господу жертвоприношень у праведності, **УЗ** 13:1. У цей Господній день принеси свої пожертви і святині Всевишньому, **УЗ** 59:12. Як церква і як народ, принесімо Господу пожертвування у праведності, **УЗ** 128:24.

ПОКАЯТИСЯ, ПОКАЯННЯ. *Див.*

також Відпущення гріхів; Ісус Христос; Простити, Прощати; Скрушене серце; Сповідувати, Сповідь; Спокута, Спокутувати

Зміна розуму й серця, яка приносить нове ставлення до Бога, до себе й до життя взагалі. Покаяння означає, що особа відвертається від зла і, залишивши гріх, повертає волю й серце до Бога, підкоряючись Божим заповідям і бажанням. Істинне покаяння йде від любові до Бога і щирого бажання дотримуватися Його заповідей. Усі люди, які є підзвітними, згрішили, і вони мусять покаятися, щоб просуватися до спасіння. Тільки через спокуту Ісуса Христа наше покаяння може стати дієвим і прийнятним для Бога.

Повиніться Господу, **Ездра** 10:11. Відкиньте зло ваших учинків, перестаньте чинити лихе, **Ісаїя** 1:16. Покайтеся й відверніться від усіх ваших гріхів, **Єз.** 18:30–31. Покайтеся, бо Царство Небесне близько, **Мт.** 3:2. Небеса радіють за одного грішника, що покався, **Лк.** 15:7. Бог заповідає, щоб скрізь усі люди каюлися, **Дії** 17:30 (2 **Неф.** 9:23; 3 **Неф.** 11:31–40; **УЗ** 133:16). Смукот для Бога чинить каяття на спасіння, **2 Кор.** 7:10. Дух Господа Вседержителя, Який звершив сильну зміну в наших серцях, що ми вже не маємо бажання чинити зло, **Мос.** 5:2. Якщо він зізнається у своїх гріхах і покається, того ви прощатимете, **Мос.**

26:29. Після проповіді Алми багато людей почали каятися, **Ал.** 14:1. Не відкладайте день вашого покаяння, **Ал.** 34:33. Алма вчив Геламана про своє покаяння й навернення, **Ал.** 36 (Мос. 27:8–32). Покаяння не могло прийти до людей, якби не було покарання, **Ал.** 42:16. Нехай твої гріхи бентежать тебе таким збентеженням, яке приведе тебе до покаяння, **Ал.** 42:29. Ви принесете в жертву Мені розбите серце і впокорений дух, **3 Неф.** 9:20. Хто покається і прийде до Мене, як мале дитя, того Я прийму, **3 Неф.** 9:22. Покайтеся всі ви, кінці землі, **3 Неф.** 27:20. Але їх прощали, коли вони каюлися, **Морон.** 6:8. Не промовляй нічого, крім покаяння, цьому поколінню, **УЗ** 6:9 (**УЗ** 11:9). Якою великою є Його радість за душу, яка кається! **УЗ** 18:13. Кожна людина мусить покаятися або страждати, **УЗ** 19:4. Того, хто грішить і не кається, буде вигнано, **УЗ** 42:28. Того, хто сповідує й залишає свої гріхи, буде прощено, **УЗ** 58:42–43. Тих мертвих, що каються, буде викуплено, **УЗ** 138:58. Ми віримо в покаяння, **УВ** 1:4.

ПОКІЙ. *Див. також* Мир;

Суботній день

Насолода миром та свободою від турбот і метушні. Господь обіцяв такий покій у цьому житті своїм вірним послідовникам. Він також приготував для них місце відпочинку в наступному житті.

Сам Я піду з тобою і дам тобі відпочинок, **Вих.** 33:14. Прийдіть до Мене, усі пригнічені тяжко, і Я дам вам відпочинок, **Мт.** 11:28–29. Ми працювали, щоб вони могли увійти до Його покою, **Кн. Як.** 1:7 (**Євр.** 4:1–11). Усі, хто покався, увійдуть до Мого покою, **Ал.** 12:34. Дуже багато було таких, кого було очищено і введено до покою Господнього, **Ал.** 13:12–16. Рай—це стан покою, **Ал.** 40:12 (**Ал.** 60:13). Ніхто не входить до Його покою, крім тих, хто омив свій одяг у

Моїй крові, **3 Неф.** 27:19. Проголошуйте покаяння цьому народові, щоб ви змогли спочити з ними у царстві Мого Батька, **УЗ** 15:6 (**УЗ** 16:6). Мертві відпочиватимуть від усіх трудів своїх, **УЗ** 59:2 (Об. 14:13). Покій Господній—це повнота Його слави, **УЗ** 84:24.

ПОКЛИКАННЯ І ОБРАНІСТЬ.

Див. також Обраність

Праведні послідовники Христа можуть бути зараховані до тих обраних, хто одержує запевнення у піднесенні. Це покликання і обраність починається з покаяння і хрищення. Воно здійснюється, якщо вони “просуваються вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерплять до кінця” (2 Неф. 31:19–20). У Писаннях цей процес названо: “робити свої покликання й обраність певними” (2 Пет. 1:4–11; **УЗ** 131:5–6).

Ви станете мені царством священиків, **Вих.** 19:5–6 (Об. 1:6). Бог від початків визначив обраних для спасіння, **2 Сол.** 2:13. Дбайте, щоб робити ваші покликання і обраність певними, **2 Пет.** 1:10. Господь може запечатати вас до Себе, **Мос.** 5:15. Я складаю з тобою завіт, що ти будеш мати вічне життя, **Мос.** 26:20. Вірні носії священства стають церквою, і царством, і обранцями Божими, **УЗ** 84:33–34. Більш певне слово пророцтва означає знання про те, що тебе запечатано до вічного життя, **УЗ** 131:5–6. Я запечатаю на тобі твоє піднесення, **УЗ** 132:49.

ПОКЛИКАТИ, ПОКЛИКАНИЙ БОГОМ, ПОКЛИКАННЯ. *Див.*

також Вибирати, Вибрав, Вибрав; Вибрані; Висвячувати, Висвячення; Повноваження; Слуга, Служіння

Отримати покликання від Бога означає одержати завдання, або запрошення від Нього чи від його уповноважених Церковних провідників, служити Йому певним чином.

Він поклав руки на нього й дав йому настанови, **Чис.** 27:23. Я висвятив тебе пророком, **Єр.** 1:5. Я вибрав вас і висвятив, **Іван** 15:16. Павла було покликано бути апостолом, **Рим.** 1:1. Ніхто сам не приймає цієї честі, але покликаний Богом, **Євр.** 5:4. Ісус був покликаний Богом за чином Мелхиседека, **Євр.** 5:10. Мене було покликано проповідувати слово Боже згідно з духом одкровення й пророцтва, **Ал.** 8:24. Священиків покликано й підготовлено від заснування світу, **Ал.** 13:3. Якщо ти маєш прагнення служити Богові, тебе покликано, **УЗ** 4:3. Стій міцно у праці, на яку Я покликав тебе, **УЗ** 9:14. Тобі не треба вважати, що тебе покликано проповідувати, доки ти не одержав покликання, **УЗ** 11:15. Старійшин покликано здійснювати збирання обраних, **УЗ** 29:7. Ніхто не буде проповідувати Мою євангелію або будувати Мою Церкву, якщо його не висвячено, **УЗ** 42:11. Є багато покликаних, але мало вибраних, **УЗ** 121:34. Чоловік має отримати покликання від Бога, **УВ** 1:5.

ПОКЛОНІННЯ, ПОКЛОНЯТИСЯ.

Див. також Бог, Божество

Любов до Бога, благоговіння перед Ним, служіння й відданість Йому (**УЗ** 20:19). Поклоніння включає молитву, пощення, церковне служіння, участь у євангельських обрядах та іншу діяльність, яка показує відданість Богу й любов до Нього.

Нехай не буде у тебе інших богів переді Мною, **Вих.** 20:3 (Вих. 32:1–8, 19–35; Пс. 81:10). Вклоняйся Батькові в дусі та істині, **Іван** 4:23. Вклоніться Тому, Хто зробив небеса й землю, **Об.** 14:7 (**УЗ** 133:38–39). Вклоніться Йому з усією своєю могутністю, розумом і силою, **2 Неф.** 25:29. Вони вірили у Христа і вклонялися Батькові в Його ім'я, **Кн. Як.** 4:5. Зинос навчав, що люди мають молитися і вклонятися у будь-якому місці,

Ал. 33:3–11. Вклоняйтеся Богові у будь-якому місці, де б ви не були, в душі та істині, Ал. 34:38. Люди припали до Ісусових ніг і вклонилися Йому, **3 Неф.** 11:17. Усі люди мусять покаятися, повірити в Ісуса Христа і вклонитися Батькові в Його ім'я, **УЗ** 20:29. Я даю вам ці висловлення, щоб ви могли зрозуміти і знати, як вклонитися, і знати, чому ви вклоняєтесь, **УЗ** 93:19. Лише цьому Богові єдиному буду я вклонятися, **Мойс.** 1:12–20. Ми проголошуємо право вклонятися Всемогутньому Богові, **УВ** 1:11.

ПОЛЕ. *Див. також* Виноградник Господній; Світ

У Писаннях—відкрита земля, яку або обробляють, або використовують як пасовище. Часто символізує світ і людей, які живуть у ньому.

Поле—це світ, **Мт.** 13:38. Царство небесне подібне до скарба, що сховани у полі, **Мт.** 13:44. Я побачив велике й просторе поле, **1 Неф.** 8:9, 20. Поле дозріло, **Ал.** 26:5. Поле встигло для жнив, **УЗ** 4:4 (**УЗ** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Поле—це світ, **УЗ** 86:1–2. Я уподібню ці царства людині, яка має поле, **УЗ** 88:51.

ПОЛОН. *Див. також* Вільний, Воля

Перебувати у фізичній або духовній неволі.

Дім Ізраїлів пішов у полон за свої беззаконня, **Єз.** 39:23. Той, хто веде у полон, сам піде полоненим, **Об.** 13:10. Злочестивих буде приведено у полон диявола, **1 Неф.** 14:4, 7. Люди вільні вибирати свободу й вічне життя або неволю й смерть, **2 Неф.** 2:27. Бажання плоті дають духові диявола силу брати в полон, **2 Неф.** 2:29. Чи належно ви зберігаєте пам'ять про неволю ваших батьків? **Ал.** 5:5–6. Диявол бере в полон тих, хто кам'яніє серцем, **Ал.** 12:11. Пильнуйте й молитесь завжди, щоб вас не спокусив диявол і не забрав у полон, **3 Неф.** 18:15.

ПОМАЗАНИК. *Див. також* Ісус Христос; Месія

Ісуса названо Христом (грецьке слово) або Месією (арамійське слово). Обидва слова означають “помазаник”. Він є Тим, Кого помазано Батьком бути Його особистим представником в усьому, що стосується спасіння людства.

Господь помазав мене, **Ісаїя** 61:1–3. Він помазав мене проповідувати євангелію, **Лк.** 4:16–22. Ісуса було помазано Богом Батьком, **Дії** 4:27. Бог помазав Ісуса, що з Назарету був, **Дії** 10:38.

ПОМАЗАТИ, ПОМАЗУВАТИ.

Див. також Благословення хворих; Олія

У давні часи Господні пророки помазували олією тих, кому належало виконувати особливі обов'язки, наприклад, Аарона, священників або царів Ізраїльських. У сучасній Церкві це означає помазати голову того, хто одержує особливе благословення, однією-двома краплинами олії, що є частиною цього благословення. Це може виконуватися тільки через повноваження і владу Мелхиседекового священства. Після помазання особа, яка має повноваження цього самого священства, запечатує помазання й дає особливе благословення помазаній особі.

Помаж їх і освяти їх, щоб вони могли служити Мені, **Вих.** 28:41 (**Лев.** 8:6–12, 30). Помаж його правителем над Моїм народом—Ізраїлем, **1 Сам.** 9:16; 10:1. Старійшини (пресвітери) мають помазувати й благословляти хворих, **Як.** 5:14–15 (**УЗ** 42:44).

ПОМСТА. *Див. також* Ворожнеча

Відплата за шкоду або образу.

Ваш Бог прийде з помстою, **Ісаїя** 35:4. Помста за Мною, Я відплачу, **Рим.** 12:19 (**Морм.** 3:15; 8:20). Меч помсти висить над вами, **Морм.** 8:40–41. Я помщуся злочестивим, бо вони не

покаються, **УЗ** 29:17. Спаситель прийшов у дні злочестя і помсти, **Мойс.** 7:45–46.

ПОРАДА. *Див. також* Пророк

Увіщування, застереження, пропозиції та повчання від Господа та Його висвячених провідників.

Я дам тобі раду, **Вих.** 18:19. Бог буде водити мене Своєю порадою, **Пс.** 73:24. Народ падає, коли нема поради, **Пр.** 11:14. Фарисеї і законники відкинули раду Божу, **Лк.** 7:30. Бути освіченим добре, якщо прислухаєшся до рад Бога, **2 Неф.** 9:29. Слухай поради Того, Хто висвятив тебе, **УЗ** 78:2. Сприймай поради того, кого Я призначив, **УЗ** 108:1. Він прагнув установити свою раду, замість ради, яку Я призначив, **УЗ** 124:84. Слухайте раду Мого слуги Джозефа, **УЗ** 124:89. Якщо хтось не шукає Моєї поради, він не матиме сили, **УЗ** 136:19.

ПОРНОГРАФІЯ. *Див.* Блуд; Перелюб; Цнотливість

ПОСВЯЧУВАТИ, ЗАКОН ПОСВЯЧЕННЯ. *Див. також* Об'єднане товариство; Царство Боже, або царство небесне

Освячувати, робити святим або ставати праведним. Закон посвячення є божественним принципом, за яким чоловіки і жінки добровільно присвячують свій час, таланти і майно встановленню та побудові Божого царства.

Освятить сьогодні себе для Господа, **Вих.** 32:29. Усі віруючі мали все спільним, **Дії** 2:44–45. Усе було спільним серед них, так що не було багатих і бідних, **4 Неф.** 1:3. Господь пояснив принципи посвячення, **УЗ** 42:30–39 (**УЗ** 51:2–19; 58:35–36). Одна людина не має володіти більшим майном, ніж інша, **УЗ** 49:20. Кожній людині було дано відповідну до її сім'ї частку, **УЗ** 51:3. Було встановлено порядок, щоб святі могли

бути рівними у поєднанні небесного і земного, **УЗ** 78:4–5. Необхідно було, щоб кожна людина мала рівні права згідно зі своїми бажаннями та потребами, **УЗ** 82:17–19. Сіон може бути побудованим тільки за принципами цілестяльного закону, **УЗ** 105:5. Народ Еноха був одного серця та одного розуму і жив у праведності, і не було бідних серед них, **Мойс.** 7:18.

ПОСЕРЕДНИК. *Див. також* Спокута, Спокутувати; Ісус Христос

Заступник або прохач. Ісус Христос є посередником між Богом і людиною. Його спокута відкрила для людей можливість каяття у своїх гріхах і примирення з Богом.

Ніхто не приходять до Батька інакше, як через Ісуса Христа, **Іван** 14:6. Є один посередник між Богом і людьми, **1 Тим.** 2:5. Христос є посередником кращого завіту, **Євр.** 8:6 (**Євр.** 9:15; 12:24; **УЗ** 107:19). Святий Месія буде посередником для всіх дітей людських, **2 Неф.** 2:9 (**Іса** 53:12, **Мос.** 14:12). Ви повинні дивитися на великого Посередника, **2 Неф.** 2:27–28. Ми стаємо досконалими через Ісуса, посередника нового завіту, **УЗ** 76:69.

ПОСЛУШНИЙ, ПОСЛУШНІСТЬ, СЛУХАТИСЯ. *Див. також* Благословити, Благословенний, Благословення; Закон; Заповіді Божі; Радість; Слухати; Ходити, Ходити з Богом

У духовному значенні—послушність означає виконання Божої волі. Ной зробив усе, як наказав Бог, **Бут.** 6:22. Авраам послушався Господа, **Бут.** 22:15–18. Зробимо все, що сказав Господь, **Вих.** 24:7. Слухай, Ізраїлю, й пильно виконувати це, **Повтор.** 6:1–3. Люби Господа й слухайся голосу Його, **Повтор.** 30:20. Слухатися краще, ніж жертвувати, **1 Сам.** 15:22. Бійся Бога і дотримуйся Його

заповідей, **Еккл.** 12:13–14. Не кожний увійде в царство небесне, але той, хто виконує волю Батька, **Мт.** 7:21 (3 **Неф.** 14:21). Якщо людина буде виконувати Його волю, вона дізнається, чи від Бога це учення, **Іван** 7:17. Нам належить слухатися Бога більше, ніж людей, **Дії** 5:29. Діти, слухайтесь ваших батьків, **Еф.** 6:1 (Кол. 3:20). Я піду й зроблю те, що наказав Господь, **1 Неф.** 3:7. Я послухався голосу Духа, **1 Неф.** 4:6–18. Якщо діти людські дотримуються заповідей Божих, Він буде жити в їх, **1 Неф.** 17:3. Стережіться, щоб ви не стали слухатися злого духа, **Мос.** 2:32–33, 37 (**УЗ** 29:45). Люди пожинають свою нагороду залежно від того, якого духа вони слухаються, **Ал.** 3:26–27. Люди мають робити багато чого зі своєї власної волі, **УЗ** 58:26–29. Ні в чому людина не ображає Бога, як тільки в тому, що не визнає Його руку і не слухається Його заповідей, **УЗ** 59:21. Я, Господь, зв'язаний зобов'язанням, коли ви виконуєте те, що Я кажу, **УЗ** 82:10. Кожна душа, яка слухається Мого голосу, побачить Мое обличчя й знатиме, що Я є, **УЗ** 93:1. Люди мусять терпіти покарання, поки вони не навчаться послухності, **УЗ** 105:6. Коли ми одержуємо будь-яке благословення від Бога, це відбувається через послухність тому закону, на якому воно ґрунтується, **УЗ** 130:21. Адам був послухним, **Мойс.** 5:5. Ми будемо випробовувати їх, щоб подивитися, чи будуть вони виконувати все, що заповідав Господь, **Авр.** 3:25.

ПОТОП НОЕВИХ ЧАСІВ. *Див.*

також Ковчег; Ной; Біблійний патріарх; Райдуга

За часів Ноя землю було повністю покрито водою. Це було хрищення землі, яке символізувало очищення (1 **Пет.** 3:20–21).

Бог наведе водний потоп на землю, щоб винищити кожну плоть, **Бут.**

6:17 (**Мойс.** 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Води потопу линули на землю, **Бут.** 7:10. Бог явив райдугу у хмарі як знак завіту, **Бут.** 9:9–17. Після того як води відступили, американська земля стала вибраною землею, **Етер** 13:2. Злочестиві загинуть у потопі, **Мойс.** 7:38; 8:24.

ПОЧАТОК. *Див. також* Доземне життя; Ісус Христос; Створити, Сотворіння

Звичайно стосується часів, які передували цьому смертному життю, тобто до часів доземного життя. Деколи Ісуса Христа називають Початок.

На початку Бог створив небеса і землю, **Бут.** 1:1 (**Мойс.** 2:1). На початку було Слово, **Іван** 1:1. Я є Альфа і Омега, початок і кінець, **3 Неф.** 9:18. Христос є початком і кінцем, **УЗ** 19:1. Новий і вічний завіт був з початку, **УЗ** 22:1. Людина була на початку з Богом, **УЗ** 93:23, 29. Благодних і великих духів було на початку вибрано, щоб їм бути правителями, **УЗ** 138:55. Мій Єдинонароджений був зі Мною від початку, **Мойс.** 2:26.

ПРАВЕДНИК, ПРАВЕДНІСТЬ.

Див. також Достойний, Достойнство; Заповіді Божі; Неправедні, Неправедність; Ходити, Ходити з Богом; Цілісність

Чесність, святість, чеснотність, справедливість, послух Божим заповідям, уникнення гріха.

Господь благословить праведника, **Пс.** 5:13. Очі Господні на праведних, **Пс.** 34:16, 18 (1 **Пет.** 3:12). Коли множаться праведні, радіє народ, **Пр.** 29:2 (**УЗ** 98:9–10). Благословенні зголоднілі й спрагненні за праведністю, **Мт.** 5:6 (3 **Неф.** 12:6). Шукайте спершу царства Божого і Його праведності, **Мт.** 6:33. Праведні йдуть у життя вічне, **Мт.** 25:46. Багато може зробити палка молитва праведного,

Як. 5:16. Той, хто праведний, до вподоби Богу, **1 Неф.** 17:35. Він збереже праведників; їм не треба боятись, **1 Неф.** 22:17, 22. Через праведність Господнього народу Сатана не матиме влади, **1 Неф.** 22:26. Якби не було праведності, не було б і щастя, **2 Неф.** 2:13. Праведні успадковують царство Боже, **2 Неф.** 9:18. Праведні не бояться слів істини, **2 Неф.** 9:40. Усі люди мають бути змінені до стану праведності, **Мос.** 27:25–26. Імена праведних будуть записані у книгу життя, **Ал.** 5:58. Ви прагнули щастя, чинячи беззаконня, що суперечить природі праведності, **Гел.** 13:38. Пісня праведних є молитвою для Мене, **УЗ** 25:12. Стань, вдягнувшись у нагрудник праведності, **УЗ** 27:16 (Еф. 6:14). Смерть праведників солодка для них, **УЗ** 42:46. Праведників буде зібрано з усіх народів, **УЗ** 45:71. Люди мають творити багато праведного за своєю власною волею, **УЗ** 58:27. Той, хто чинить діяння праведності, одержить мир у цьому світі і вічне життя у світі, що прийде, **УЗ** 59:23. При Другому пришестві відбудеться повне відділення праведних від злочестивих, **УЗ** 63:54. Сили небесні можуть контролюватися тільки за принципами праведності, **УЗ** 121:36. Серед праведних перебував мир, **УЗ** 138:22. Народ Сіону перебував у праведності, **Мойс.** 7:18. Авраам був послідовником праведності, **Авр.** 1:2.

ПРАПОР

У Писаннях—стяг, або штандарт, навколо якого в єдності мети або походження збираються люди. У давні часи прапор використовували, щоб позначити місце збору воїнів на битву. Книга Мормона і Церква Ісуса Христа є символічними прапорами для всіх народів землі.

Він підніме прапор до народів, **Ісая** 5:26 (2 Неф. 15:26). Корінь Ессеїв стане за прапор, **Ісая** 11:10 (2 Неф.

21:10; **УЗ** 113:6). Підніміть прапор миру, **УЗ** 105:39.

ПРАТТ, ОРСОН

Один з перших Дванадцятьох Апостолів, що їх було покликано після відновлення Церкви в новітні часи (**УЗ** 124:128–129). Він був членом Церкви лише шість тижнів, коли Господь дав йому одкровення через Джозефа Сміта (**УЗ** 34). Орсон Пратт також був місіонером Церкви (**УЗ** 52:26; 75:14) і служив кілька років як історик Церкви.

ПРАТТ, ПАРЛІ ПАРКЕР

Старший брат Орсона Пратта і один з Дванадцятьох Апостолів, що їх було покликано після відновлення Церкви в новітні часи (**УЗ** 124:128–129). Коли Парлі Пратта було покликано виконати перше з його кількох місіонерських служінь, Господь через Джозефа Сміта дав йому в жовтні 1830 р. одкровення (**УЗ** 32; 50:37).

ПРЕЗИДЕНТ. Див. також Перше Президентство; Пророк

Титул, який носить головуючий чин організації. Президент Церкви є пророком, провидцем і одкровителем (**УЗ** 21:1; 107:91–92). Члени Церкви мають називати пророка Церкви Президентом (**УЗ** 107:65). Він єдиний на землі, хто має повноваження використовувати всі ключі священства.

Керівники кворумів священства та інших організацій Церкви також можуть мати титул президента.

Господь дав ключі царства Джозефу Сміту, **УЗ** 81:1–2. Три президенти утворюють кворум Президентства Церкви, **УЗ** 107:21–24. Президентів висвячено за чином Мелхиседека, **УЗ** 107:29. Описано обов'язки президента над дияконами, учителями, священниками і старійшинами, **УЗ** 107:85–89 (**УЗ** 124:136–138, 142).

Є сім президентів над усіма іншими сімдесятниками, **УЗ** 107:93–95. Призначено президентів колів, **УЗ** 124:133–135.

ПРЕЗИДЕНТСТВО. *Див.* Перше Президентство

ПРЕСВІТЕР *Див.* Старійшина (Старший, Старець, Пресвітер)

ПРИЗНАЧЕННЯ. *Див. також* Покликати, Покликаний Богом, Покликання, Рукопокладання

Відбір і освячення для святої мети. Це призначення на певне служіння в Церковній організації виконується рукопокладанням особи, яка має належне повноваження. Тільки ті, хто очолює кворуми священства, одержують ключі, коли їх призначено. Люди, яких висвячено на інші посади, крім посад президентів кворумів священства, можуть одержувати благословення священства, але з цими благословеннями їм не надаються ключі.

Відділіть Мені Варнаву й Савла для роботи, **Дії** 13:2–3. Треба призначити інших єпископів, **УЗ** 68:14. Єпископ, який є загальним суддею, має бути призначеним на це священнослужіння, **УЗ** 107:17, 74. Чоловік мусить бути покликаний Богом через пророцтво і рукопокладання, **УВ** 1:5.

ПРИЙТИ. *Див. також* Послушний, Послушність, Слухатися; Учень

У Писаннях—наблизитися до когось, ідучи за ним і слухаючись його, як у вислові “прийдіть до Христа й будьте вдосконаленими в Ньому” (**Морон.** 10:32)

Нахиліть своє вухо й прийдіть до Мене, **Ісаія** 55:3. Прийдіть до Мене, усі стружені, **Мт.** 11:28. Дозвольте малим дітям приходити до Мене, **Мт.** 19:14. Якщо хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе, **Лк.** 9:23. Той, хто приходить до Мене,

ніколи не буде голодувати, **Іван** 6:35. Христос запрошує всіх прийти до Нього, **2 Неф.** 26:33. Прийдіть до Мене і будьте спасеними, **3 Неф.** 12:20. Прийдіть до Христа, **Морон.** 10:32. Запрошуйте всіх прийти до Христа, **УЗ** 20:59. Прийдіть до Мене, і ваші душі житимуть, **УЗ** 45:46.

ПРИМУШУВАТИ, ПРИМУС.

Див. також Святий Дух

Сильне спонування чинити щось або не чинити чогось—особливо через вплив і силу Святого Духа

Той дух, який в мені, примушує мене, **Йов** 32:18. Любов Христа спонукає нас, **2 Кор.** 5:14. Дух примушував мене, щоб я вбив Лавана, **1 Неф.** 4:10. Дух стримує мене, **Ал.** 14:11. Я був змушений згідно з завітом, **Ал.** 60:34. Аммарон, примушений Святим Духом, заховав літописи, **4 Неф.** 1:48. Те, що сходить згори, має промовлятися через спонування Святого Духа, **УЗ** 63:64.

ПРИНЦИП. *Див. також* Євангелія

Основне вчення, істина або закон. Першими принципами євангелії є віра в Господа Ісуса Христа й покавання (**УВ** 1:4).

Не залишаючи принципів учення Христового, давайте йти до досконалості, **ПДС, Євр.** 6:1–3. Старійшини, священники і вчителі будуть навчати принципами Моєї євангелії, які є в Писаннях, **УЗ** 42:12. Будьте навчені більш досконало у принципах, у вченні, у всьому, **УЗ** 88:78 (**УЗ** 97:14). Кожна людина може діяти у вченні та принципі згідно з моральною свободою вибору, яку Я дав їй, **УЗ** 101:78. Будь-який елемент розуму, що його ми здобуємо в цьому житті, підніметься з нами у воскресінні, **УЗ** 130:18–19.

ПРИПОВІСТЬ

Коротка мораль або порада.

Книга Приповістей: Книга Старого Завіту, що містить багато притч,

висловів та віршів, деякі з яких були написані Соломоном. Книгу Приповістей часто цитують у Новому Завіті.

У розділи 1–9 вміщено пояснення істинної мудрості. Розділи 10–24 містять добірку висловів стосовно правильного і неправильного способів життя. Розділи 25–29 містять Соломонові приповіді, що їх було записано людьми Єзекії, царя Юдеї. У розділи 30–31 включено опис честотної жінки.

ПРИРЕЧЕННЯ. Див.

Передвисвячення

ПРИТЧА. Див. також Євангелії—

Погодження Євангелій

Проста історія, використана з метою пояснення духовної істини або духовного принципу та навчання. Притча базується на порівнянні звичайного предмета або звичайної події з якоюсь істиною. Значення й зміст, що лежать в основі притчі, часто приховані для слухачів, які духовно не підготовлені сприйняти її (Мт. 13:10–17).

Ісус часто навчав притчами. Список Його ключових притч див. у статті “Євангелії”.

ПРИХИЛЬНИКИ ЦАРЯ

У Книзі Мормона—угруповання, члени якого бажали скинути уряд Нефійців (Ал. 51:1–8).

ПРИЧАСТЯ. Див. також Жертва;

Жива вода; Ісус Христос;
Остання вечеря; Спокута,
Спокутувати; Хліб життя;
Хрест; Хрищення, Христити

Для святих останніх днів причастя—це обряд, в якому на спомин про спокутну жертву Христа приймають хліб і воду. Поламаний хліб представляє Його розбиту плоть; вода представляє кров, яку Він пролив, спокутуючи наші гріхи (1 Кор. 11:23–25; УЗ 27:2). Коли достойні члени Церкви причащаються, вони

обіцяють взяти на себе ім'я Христа, завжди пам'ятати Його й дотримуватися Його заповідей. Через цей обряд члени Церкви поновлюють свої христильні завіти.

Коли Ісус із з Дванадцятьма Апостолами на Останній вечері, Він пояснив значення обряду причастя (Мт. 26:17–28; Лк. 22:1–20).

Ісус узяв хліб і благословив його; і взяв Він чашу й подяку вчинив, **Мт.** 26:26–28 (Мр. 14:22–24; Лк. 22:19–20). Хто їсть Мою плоть і п'є Мою кров, той має вічне життя, **Іван** 6:54. Той, хто їсть і п'є недостойно, їсть і п'є осуд своїй душі, **1 Кор.** 11:29 (3 Неф. 18:29). Ісус навчав Своїх дванадцятьох Нефійських учнів, як причащатися, **3 Неф.** 18:1–11. Ісус навчав цих учнів, щоб ті забороняли причащатися людям, недостойним цього, **3 Неф.** 18:28–29 (Морм. 9:29). Дано причасні молитви, Мормон. 4–5 (УЗ 20:75–79). Причастя має благословлятися священником або старійшиною, **УЗ** 20:46, 76. Учителі й дякони не мають повноваження благословляти причастя, **УЗ** 20:58. Для причастя можуть вживатися інші рідини, а не тільки вино, **УЗ** 27:1–4.

ПРОВИДЕЦЬ. Див. також

Пророк; Урім і Туммім

Особа, уповноважена Богом бачити духовними очима те, що Бог приховав від світу (Мойс. 6:35–38). Провидець є одкровителем і пророком (Мос. 8:13–16). У Книзі Мормона Аммон навчав, що тільки провидець може використовувати особливі тлумачі, Урім і Туммім (Мос. 8:13; 28:16). Провидець знає минуле, теперішнє й майбутнє. У давнину пророків часто звали провидцями (1 Сам. 9:9; 2 Сам. 24:11).

Джозеф Сміт є великим провидцем останніх днів (УЗ 21:1; 135:3). Крім того, Перше Президентство як Рада Дванадцятьох підтримані як пророки, провидці та одкровителі.

Це бунтівний народ, який каже провидцям: “Не дивіться!”, а пророкам: “Не пророкуйте!” **Ісаїя** 30:9–10. Вибраного провидця поставлю Я від плоду твоїх стегон, **2 Неф.** 3:6–15. Тут мудрість; так, бути провидцем, одкровителем, перекладачем і пророком, **УЗ** 107:92. Господь призначив Гайрума Сміта бути пророком, провидцем і одкровителем для Церкви, **УЗ** 124:91–94.

ПРОВИНА. Див. також

Покаятися, Покаяння

Стан, який є наслідком неправильного вчинку, або почуття жалю та суму, що мають супроводжувати гріх.

Як хто згрішить, той має провину, **Лев.** 5:20–25. Хто буде причащатися недостойно, той завинить перед тілом і кров'ю Ісуса, **1 Кор.** 11:27. Винуваті вважають істину тяжкою, **1 Неф.** 16:2. Ми будемо мати досконале знання про всі наші провини, **2 Неф.** 9:14. Мою провину було змити, **Ен.** 1:6. Покарання було додано, що принесло муки сумління, **Ал.** 42:18. Нехай тільки твої гріхи бентежать тебе тим збентеженням, що приведе тебе до покаяння, **Ал.** 42:29. Дехто з вас завинив переді Мною, але Я буду милостивим, **УЗ** 38:14. Син Божий спокутував первісну провину, **Мойс.** 6:54.

ПРОКАЗА

Заразна хвороба, яка часто згадується у Старому і Новому Завітах. Багато видатних людей, згадуваних у Біблії, було деякий час уражено цією хворобою. Серед них—Мойсей (Вих. 4:6–7), його сестра Маріям (Чис. 12:10), Нааман (2 Цар. 5) і цар Уззія (2 Хр. 26:19–21).

Ісус вилікував проказу у кількох людей, **Мт.** 8:2–4 (Мр. 1:40–45; Лк. 5:12–15; 3 Неф. 17:7–9). Ісус зцілив десятих прокажених, **Лк.** 17:11–19.

ПРОКЛИНАТИ, ПРОКЛЯТТЯ.

Див. також Богохульство; Осуд

У Писаннях—прокляття є застосу-

ванням божественного закону, який стверджує або приносить суд з його наслідками на річ, особу або народ, головним чином, через несправедність. Прокляття є виявленням Божої любові і правосуддя. Вони можуть бути прикликаними безпосередньо Богом або проголошеними Його уповноваженими слугами. Деколи підстави для проклять повністю відомі лише Богу. Крім того, у стані прокляття перебувають ті, хто свідомо не слухаються Бога і через це віддаляються від Духа Господнього.

Господь може зняти прокляття через віру в Ісуса Христа і послухність законам та обрядам євангелії, що їх виявляє окрема особа або народ (**Ал.** 23:16–18; **3 Неф.** 2:14–16; **УВ** 1:3).

Бог прокляв змія за обман Адама і Єви, **Бут.** 3:13–15 (**Мойс.** 4:19–21). Землю було проклято через Адама і Єву, **Бут.** 3:17–19 (**Мойс.** 4:23–25). Господь прокляв Каїна за вбивство Авеля, **Бут.** 4:11–16 (**Мойс.** 5:22–41). Господь прокляв Ханаана і його потомків, **Бут.** 9:25–27 (**Мойс.** 7:6–8; **Авр.** 1:21–27). Ізраїль буде благословенний, якщо буде слухатися Бога, і проклятий, якщо не буде, **Повтор.** 28:1–68 (**Повтор.** 29:17–27). Гехазі та його потомків було покарано прокляттям Нааманової прокази, **2 Цар.** 5:20–27. Господь прокляв давній народ Ізраїля за те, що він не платив десятини і пожертвування, **Мал.** 3:6–10. Ісус прокляв фігове дерево, і воно усохло, **Мр.** 11:11–14, 20–21. Ісус прокляв міста Хоразін, Віфсаїду і Капернаум, **Лк.** 10:10–15. За те, що Ламанійці не слухали Господа, їх було відокремлено від присутності Господа і проклято, **2 Неф.** 5:20–24. Усіх запрошено прийти до Бога, **2 Неф.** 26:33. Господь прокляне тих, хто чинить розпусту, **Кн. Як.** 2:31–33. Нефійців буде проклято більше, ніж Ламанійців, якщо не покаються, **Кн. Як.** 3:3–5. Бунтівні люди накликають на себе прокля-

тя, **Ал.** 3:18–19 (Повтор. 11:26–28). Коригора було проклято за те, що він відводив людей від Бога, **Ал.** 30:43–60. Господь прокляв нефійські землі та багатства за беззаконня народу, **Гел.** 13:22–23 (2 Неф. 1:7; Ал. 37:31). Господь прокляв злочестивих Яредійців, **Етер** 9:28–35. Христова спокута знімає з малих дітей Адамово прокляття, **Морон.** 8:8–12. Прокляті ті, хто відвернулися від Господа, **УЗ** 41:1. Землю буде вражено прокляттям, якщо не буде об'єднуючих уз між батьками і дітьми, **УЗ** 128:18 (Мал. 4:5–6).

Богохульство: Також прокляттями називають лайливі, непристойні, блюзнірські та презирливі вирази.

Не можна проклинати своїх батьків і матерів, **Вих.** 21:17 (Мт. 15:4). Не проклинай тих, хто править тобою, **Вих.** 22:27 (Еккл. 10:20). Людям не можна проклинати Бога, **Лев.** 24:13–16. Злочестиві Нефіїці прокляли Бога й бажали вмерти, **Морм.** 2:14.

ПРОНИКЛИВІСТЬ, ДАР ПРОНИКЛИВОСТІ. *Див. також* Дари Духа

Розуміти або знати щось через силу Духа. Дар проникливості є одним з дарів Духа. Він включає відчуття істинного характеру людей, а також джерела і значення духовних проявлень.

Людина дивиться на зовнішність, а Господь—на серце, **1 Сам.** 16:7. Горе тим, хто називає зло добром, **Ісая** 5:20 (2 Неф. 15:20). Те, що від Бога, відкривається духовно, **1 Кор.** 2:14. Деяким людям дано розрізнити духів, **1 Кор.** 12:10. Аммон міг проникнути в його думки, **Ал.** 18:18, 32. Тихий голос пронизав тих, які слухали, **3 Неф.** 11:3. Щоб вас не можна було обманути, шукайте найкращих дарів, **УЗ** 46:8, 23. Церковним провідникам дано силу розрізнити дари Духа, **УЗ** 46:27. Тіло, сповнено

світлом, розуміє все, **УЗ** 88:67. Мойсей бачив землю, розпізнаючи її Духом Божим, **Мойс.** 1:27.

ПРОПОВІДУВАТИ. *Див. також* Євангелія; Місіонерська робота

Передавати повідомлення, яке дає краще розуміння євангельського принципу або вчення.

Господь помазав мене проповідувати лагідним добрі висті, **Ісая** 61:1 (Лк. 4:16–21). Встань, іди до Ніневії й проповідуй, **Йона** 3:2–10. З того часу Ісус почав проповідувати, **Мт.** 4:17. Ідьте по всьому світу і проповідуйте євангелію кожному створінню, **Мр.** 16:15. Ми проповідуємо Христа розп'ятого, **1 Кор.** 1:22–24. Він пішов і проповідував духам у в'язниці, **1 Пет.** 3:19. Не було нічого, крім постійного проповідання й нагадування, щоб тримати їх у страхові перед Господом, **Ен.** 1:23. Він наказав їм, щоб вони не проповідували нічого, крім покаяння і віри в Господа, **Мос.** 18:20. Проповідь слова мала велику силу вести людей творити те, що є праведним, **Ал.** 31:5. Тобі не треба вважати, що тебе покликано проповідувати, доки ти не одержав покликання, **УЗ** 11:15. Жодному це не буде дано—виходити проповідувати, якщо його не висвячено, **УЗ** 42:11. Цю євангелію буде проповідано кожному народу, **УЗ** 133:37. Євангелію почали проповідувати від початку, **Мойс.** 5:58.

ПРОПОВІДЬ НА ГОРІ. *Див. також* Блаженства; Ісус Христос

Промова Господа Ісуса Христа Своїм учням, які збиралися на місіонерське служіння (Мт. 5–7; Лк. 6:20–49). Господь вимовив цю проповідь невдовзі після покликання Дванадцятьох.

Цю проповідь пояснено через Переклад Біблії, зроблений Джозефом Смітом, а також ту саму проповідь, записану в 3 Нефії 12–14. З цих двох текстів видно, що важливі частини вміщеної в літописі Матвія проповіді були загублені.

ПРОРОК. Див. також Одрокрення;
Президент; Провидець;
Пророцтво, Пророкувати

Особа, яку покликано Богом і яка говорить від Бога. Як Божий посланець, пророк одержує заповіді, пророцтва та одкровення від Бога. Він має обов'язок відкривати людству волю та істинну особистість Бога, а також показувати значення Його стосунків з людством. Пророк викриває гріх і передрікає його наслідки. Він є проповідником праведності. В окремих випадках пророки можуть заради блага людства одержати натхнення пророчими майбутнє. Однак найперший його обов'язок—свідчити про Христа. У наш час Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є Божим пророком на землі. Члени Першого Президентства і Дванадцять Апостолів підтримані як пророки, провидці та одкривителі.

Бажав би Бог, щоб весь Господній народ був пророками, **Чис.** 11:29. Якщо є пророк, Я, Господь, відкриюся йому у видінні, **Чис.** 12:6. Господь свідчив проти Ізраїля через усіх пророків, **2 Цар.** 17:13 (2 Хр. 36:15–16; Єр. 7:25). Я висвятив тебе пророком для всіх народів, **Єр.** 1:5, 7. Він відкриває Свої таємниці Своїм слугам—пророкам, **Ам.** 3:7. Він говорив устами Своїх святих пророків, **Лк.** 1:70 (Дії 3:21). Усі пророки свідчили про Христа, **Дії** 10:43. Бог поставив пророків у Церкви, **1 Кор.** 12:28 (Еф. 4:11). Церкву побудовано на основі апостолів і пророків, **Еф.** 2:19–20. Люди відкинули слова пророків, **1 Неф.** 3:17–18 (2 Неф. 26:3). Через духа все стає відомим для пророків, **1 Неф.** 22:1–2. Христос прийшов до Нефійців виповнити все, що було сказано вустами Його святих пророків, **3 Неф.** 1:13 (УЗ 42:39). Хто не звертатиме уваги на слова пророків, тих буде відсічено, **УЗ** 1:14. Ті, хто вірують словам пророків, мають вічне життя, **УЗ** 20:26.

Слово пророка ви будете отримувати, як з Моїх власних вуст, **УЗ** 21:4–6. Одрокрення й заповіді для Церкви приходять тільки через того, кого призначено, **УЗ** 43:1–7. Обов'язок Президента—очоловувати всю Церкву і бути як Мойсей, бути пророком, **УЗ** 107:91–92. Ми віримо в пророків, **УВ** 1:6.

ПРОРОЦТВО, ПРОРОКУВАТИ.

Див. також Одрокрення;
Провидець; Пророк; Пророчиця

Пророцтво складається з богонатхненних слів або писань, які людина одержує через одкровення від Святого Духа. Свідчення Ісусове є духом пророцтва (Об. 19:10). Пророцтво може стосуватися минулого, теперішнього або майбутнього. Коли людина пророкує, вона говорить або пише те, що, за Божим бажанням, їй слід знати для власного блага або для блага інших. Окремі люди можуть одержувати пророцтва або одкровення стосовно свого власного життя.

Бажав би Бог, щоб весь Господній народ був пророками, **Чис.** 11:29. Ваші сини і дочки будуть пророкувати, **Йоїл** 3:1 (Дії 2:17–18). Він відкриває Свої таємниці Своїм слугам—пророкам, **Ам.** 3:7. Жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить, **2 Пет.** 1:20. Нефійці мали багато одкровень і дух пророцтва, **Кн. Як.** 4:6, 13. Алма та Амулек знали наміри Зизромова серця через дух пророцтва, **Ал.** 12:7. Горе тому, хто каже, що Господь більше не діє через пророцтво, **3 Неф.** 29:6. Вивчайте пророцтва Ісаї, **Морм.** 8:23. Усі пророцтва буде виповнено, **УЗ** 1:37–38. Чоловік має бути покликаний Богом через пророцтво, **УВ** 1:5.

ПРОРОЧИЦЯ. Див. також
Пророцтво, Пророкувати

Жінка, яка одержала свідчення про Ісуса і має дух одкровення. Пророчиця не має священства або його

ключів. Хоч лише кількох жінок у Писаннях названо пророчицями, пророкувало багато жінок—Ревека, Анна, Єлисавета і Марія.

Міріям названо пророчицею, **Вих.** 15:20. Девору названо пророчицею, **Суд.** 4:4. Хулду названо пророчицею, **2 Цар.** 22:14 (2 Хр. 34:22). Анну названо пророчицею, **Лк.** 2:36.

ПРОСТИТИ, ПРОЩАТИ. *Див.*

також Відпущення гріхів;
Покаятися, Покаяння;
Сповідувати, Сповідь;
Спокута, Спокутувати

У Писаннях це звичайно означає одне з двох: (1) Коли Бог прощає людей, Він скасовує або відкладає покарання, що вимагається за гріх. Через спокуту Христа прощення гріхів досягне для всіх, хто покаявся, за винятком тих, хто винний у вбивстві або непростимому гріху проти Святого Духа. (2) Коли люди прощають один одного, вони ставляться один до одного з любов'ю, подібною до Христової, і не мають поганих почуттів до тих, хто образив їх (**Мт.** 5:43–45; **6:12–15**; **Лк.** 17:3–4; **1 Неф.** 7:19–21).

Господь довготерпеливий і багатомилостивий, Він прощає беззаконня й провину, **Чис.** 14:18. Якщо гріхи ваші будуть як червоне, то вони білими стануть, як сніг, **Ісаїя** 1:18. Прости нам наші борги, як ми прощаємо нашим боржникам, **Мт.** 6:12 (**Лк.** 11:4; **3 Неф.** 13:11). Син Людими має владу прощати гріхи, **Мт.** 9:6 (**Мт.** 18:35; **Мр.** 2:10; **Лк.** 5:20–24). Скільки мій брат може грішити проти мене, щоб я прощав його? **Мт.** 18:21–22 (**УЗ** 98:40). Той, хто блюзнить Святого Духа, ніколи не матиме прощення, **Мр.** 3:29 (**Ал.** 39:6). Якщо твій брат завинив перед тобою і покаявся, прости його, **Лк.** 17:3. Батьку, прости їх, бо не знають, що чинять, **Лк.** 23:34. Моліться про прощення, **1 Неф.** 7:21. Приклади спокутну кров Христа, щоб

ми могли одержати прощення наших гріхів, **Мос.** 4:2. Якщо він сповідує свої гріхи перед тобою і Мною та кається, того прощай, **Мос.** 26:29–31. Того, хто кається й виконує заповіді, буде прощено, **УЗ** 1:32. Встромляй свого серпа, і твої гріхи буде прощено тобі, **УЗ** 31:5 (**УЗ** 84:61). Того, хто покаявся у своїх гріхах, прощено, і Я, Господь, не пам'ятаю їх більше, **УЗ** 58:42. Кого Я прощу, того і прощу, а від тебе вимагається прощати всіх людей, **УЗ** 64:10. Оскільки ви простили один одному ваші провини, саме так Я, Господь, прощаю вас, **УЗ** 82:1. Кого Я люблю, того й караю, щоб його гріхи могли бути прощені, **УЗ** 95:1. Я простив тобі твою провину, **Мойс.** 6:53.

ПСАЛОМ. *Див. також* Давид;
Музика

Натхненний вірш або гімн.

Книга Псалмів: Книга Старого Завіту, яка містить підбірку псалмів, багато з яких стосуються Христа. Книгу Псалмів часто цитують у Новому Завіті.

Багато Псалмів написано Давидом. Псалми писалися як хвала Богові. Багато з них покладено на музику.

П'ЯТДЕСЯТНИЦЯ. *Див. також*
Закон Мойсеїв

Свято П'ятдесятниці, або первоплодів, як частина Мойсеєвого закону, влаштовувалося на п'ятдесятний день після Пасхи (**Лев.** 23:16). П'ятдесятниця позначала жнива, і в Старому Завіті її названо святом жнив, або святом тижнів. Саме на це свято апостоли в Єрусалимі сповнилися Святим Духом і говорили різними мовами (**Дії** 2; **УЗ** 109:36–37).

П'ЯТИКНИЖЖЯ. *Див. також*
Буття; Вихід; Левит; Мойсей;
Повторення Закону; Старий Завіт; Числа

Назва перших п'ятьох книг Старого Завіту—Буття, Вихід, Левит, Числа

і Повторення Закону. Юдейська назва цих книг—Тора, або закон Ізраїля. Їх було написано Мойсеєм (1 Неф. 5:10–11).

РАДА ДВАНАДЦЯТЬОХ. *Див.*
Апостол

РАДИТИ

У Писаннях вживається у значенні “вносити пропозицію” або “навчати”.

Раджу тобі купити в мене золота, в огні випробуваного, **Об.** 3:18. Не прагніть радити Господу, **Кн. Як.** 4:10. Він обмірковує з мудрістю всі Свої діяння, **Ал.** 37:12. Ваші гріхи дійшли до Мене, бо ви прагнете радитися у свій власний спосіб, **УЗ** 56:14.

РАДІСТЬ. *Див. також* Послушний,
Послушність, Слухатися

Стан великого щастя, що походить від праведного життя. Мета смертного життя всіх людей—мати радість (2 Неф. 2:22–25). Повна радість прийде лише через Ісуса Христа (Іван 15:11; **УЗ** 93:33–34; 101:36).

Ладіні також збільшать свою радість у Господі, **Ісаїя** 29:19 (2 Неф. 27:30). Я благовіщу вам велику радість, **Лк.** 2:10. Ніхто не забере у вас вашу радість, **Іван** 16:22. Плодами Духа є любов, радість, мир, **Гал.** 5:22. Цей плід сповнив мою душу надзвичайно великою радістю, **1 Неф.** 8:12. Люди є, щоб мати радість, **2 Неф.** 2:25. Радість праведників стане повною назавжди, **2 Неф.** 9:18. Вони можуть перебувати з Богом у стані щастя, якому немає кінця, **Мос.** 2:41. Я віддам усе, що маю, щоб одержати цю велику радість, **Ал.** 22:15. Можливо, я зможу бути знаряддям в руках Божих, щоб привести деякі душі до покаяння, і в цьому моя радість, **Ал.** 29:9. Яку радість і яке дивне світло я побачив, **Ал.** 36:20. Мій Дух сповнить твою душу радістю, **УЗ** 11:13. Якою великою буде

ваша радість з ним у царстві Мого Батька, **УЗ** 18:15–16. У цьому світі ваша радість не є повною, але в Мені ваша радість є повною, **УЗ** 101:36. У цьому житті я матиму радість, **Мойс.** 5:10–11.

РАЙ. *Див. також* Небеса

Та частина духовного світу, в якій праведні душі, що пішли з цього життя, чекають на воскресіння тіла. Рай—це стан щастя і миру.

Також слово *рай* вживають у Писаннях у значенні світу духів (**Лк.** 23:43), цілестяльного царства (2 Кор. 12:4) і прославленого стану землі під час Тисячоліття (**УВ** 1:10).

Переможцеві дам їсти від дерева життя, яке в раю Божім, **Об.** 2:7. Рай Бога повинен віддати душі праведників, **2 Неф.** 9:13. Душі праведників приймаються у стан щастя, який зветься раєм, **Ал.** 40:11–12. Усі учні Ісуса відійшли до раю Божого за винятком трьох, **4 Неф.** 1:14. Я скоро піду спочивати в рай Божий, **Морон.** 10:34. Христос священнослужив праведним духам в раю, **УЗ** 138.

РАМЕУМІТОМ

У Книзі Мормона—високе місце, на якому молилися Зорамійці, Нефійські відступники (**Ал.** 31:8–14).

РАФАІЛ. *Див. також* Ангели

Ангел Божий, який брав участь у відновленні всього (**УЗ** 128:21).

РАХІЛЬ. *Див. також* Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—дружина Якова (**Бут.** 29–31, 35). Вона була матір'ю Йосипа та Веніямина.

РЕВЕКА. *Див. також* Ісак

У Старому Завіті—дружина патріарха Ісака (**Бут.** 24–27). Ревека була матір'ю Ісава і Якова (**Бут.** 25:23–26).

РЕВНИВИЙ, РЕВНОЦІ. *Див. також* Заздрити, Заздрість

У Писаннях слово ревнивий має два значення: (1) бути палким, дуже образливим і глибоким у почуттях, гостро реагуючи на когось або щось, і (2) заздрити комусь або підозрювати, що хтось буде мати якусь вигоду.

Бути палким у почуттях: Я, Господь, є ревним Богом, **Вих.** 20:5 (Повтор. 5:9; 6:15; Мос. 11:22). Я буду ревним за Своє святе ім'я, **Єз.** 39:25. Я ревную за Єрусалим і за Сіон, **Зах.** 1:14.

Мати заздрість або підозри: Ревноці—гнів чоловіка, **Пр.** 6:32–35. Акіш почав заздрити своєму синові, **Етер** 9:7. Позбавтеся ревноців і страхів, **УЗ** 67:10.

РЕМСТВУВАТИ. *Див. також* Бунт

Нарікати і скаржитися на Божі цілі та плани або на Божих слуг.

Народ ремствував на Мойсея, **Вих.** 15:23—16:3. Тоді Юдеї ремствували на Ісуса, **Іван** 6:41. Ламан і Лемуїл часто ремствували, **1 Неф.** 2:11–12 (1 Неф. 3:31; 17:17). Не ремствуй через те, чого ти не бачила, **УЗ** 25:4.

РЕУЇЛ. *Див. Їтро*

РЕХАВ'АМ. *Див. також* Соломон

У Старому Завіті—син царя Соломона. Він став спадкоємцем свого батька і царював у Єрусалимі сімнадцять років (1 Цар. 11:43; 14:21, 31). Під час Рехав'амового правління царство було розділено на царство Ізраїля на півночі й царство Юди на півдні (1 Цар. 11:31–36; 12:19–20). Рехав'ам очолював царство Юди.

РИМ. *Див. також* Римська імперія

У Новому Завіті—столиця Римської імперії. Розташований на річці Тібр в Італії (Дії 18:2; 19:21; 23:11). Павло навчав євангелії в Римі в той час, коли був в'язнем Римського уряду (Рим. 1:7, 15–16; Дії 28:14–31).

РИМЛЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також* Павло; Павлові послання

У Новому Завіті—лист, написаний Павлом до святих у Римі. Він мав намір відвідати Єрусалим, що, безперечно, було небезпечно. Він сподівався, що коли йому поталанить зберегти своє життя, відвідати після цього Рим. Лист було написано, щоб підготувати тамтешню Церкву зустріти його, коли він прийде. Цей лист може бути відзначений через те, що в ньому вміщено ствердження певних учень, про які йшли суперечки і на які Павло тоді вказував як на встановлені остаточно.

Розділ 1-й містить Павлові привітання римлянам. Розділи 2–11 включають декілька проголошень учення про віру, діла і благодать. У розділи 12–16 вміщено повчання про любов, обов'язок і святість.

РИМСЬКА ІМПЕРІЯ. *Див. також* Рим

Імперія давнього Риму. За часів апостолів Римська імперія була єдиною великою силою у світі. Вона володіла всім між Єфратом, Дунаєм, Рейном, Атлантикою і пустелею Сахара. Палестина стала залежною від Риму державою у 63 р. до р.х., коли Помпей взяв Єрусалим. Хоч римляни дарували Юдеям багато привілеїв, Юдеї ненавиділи римське правління й постійно бунтували.

Як римський громадянин, проповідуючи євангелію, Павло вживав грецьку мову, найпоширенішу в імперії.

Віддайте кесареви кесарю, **Мт.** 22:17–22. Павло захищав свої права римського громадянина, **Дії** 16:37–39 (Дії 22:25–29).

РІГ ДОН, СІДНІ

Один з перших серед навернених, а також провідник відновленої Церкви у 1830-х роках і на початку 1840-х. Якийсь час Сідні Рігдон

служив першим радником Джозефа Сміта у Першому Президентстві Церкви (УЗ 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Пізніше він відступив і був відлучений від Церкви у вересні 1844 р.

РОБИТИ. *Див.* Послушний, Послушність, Слухатися

СКРУШЕНЕ СЕРЦЕ. *Див. також* Жертва, Жертвувати; Лагідний, Лагідність; Покаятися, Покаяння; Серце; Упокоритися, Покірність

Мати скрушене серце означає бути скромним, покірним, швидким на покаяння й лагідним—тобто сприйнятливим до Божої волі.

Я перебуваю з тим, чий дух упокорений та скромний, **Ісаїя** 57:15. Христос приніс Себе в жертву за тих, хто має скрушене серце і впокорений дух, **2 Неф.** 2:7. Принесіть в жертву Господу скрушене серце і впокорений дух, **3 Неф.** 9:20 (УЗ 59:8). Тільки ті, хто має скрушене серце та впокорений дух, допускаються до хрищення, **Морон.** 6:2. Ісус був розіг'ятий ради відпущення гріхів упокореному серцю, **УЗ** 21:9. Приймається той, чий дух упокорений, **УЗ** 52:15. Святого Духа обіцяно впокорити, **УЗ** 55:3. Мого Духа послано просвітлювати скромних і покірних, **УЗ** 136:33.

РОЗДРАТУВАННЯ. *Див.* Гнів

РОЗДУМУВАТИ. *Див.* Обдумувати

РОЗЛУЧЕННЯ. *Див. також* Шлюб, Одружуватися

Скасування шлюбу владою цивільного або церковного закону. Згідно з Новим Завітом, Бог через закам'янілість людських сердець дозволив розлучення за певних умов; однак, як пояснив Ісус, “від початку так не було” (Мт. 19:3–12). У цілому Писання проти розлучення і радять чоло-

вікам і дружинам любити одне одного в праведності (1 Кор. 7:10–12; УЗ 42:22).

РОЗПОДІЛ. *Див. також* Відновлення євангелії; Євангелія; Ключі священства; Священство

Розподіл Євангелії—це період, в якому Господь має на землі щонайменше одного уповноваженого слугу, який тримає ключі святого священства.

Адам, Енох, Ной, Авраам, Мойсей, Ісус Христос, Джозеф Сміт та інші започатковували—кожний у свій час—нові розподіли євангелії. Коли Господь організовує розподіл, євангелія відкривається знову, так що у знанні плану спасіння люди цього розподілу не залежать від минулих розподілів. Розподіл, започаткований Джозефом Смітом, відомий як “розподіл повноти часів”.

Бог небес встановить царство, **Дан.** 2:44 (УЗ 65). В останні дні Я виллю від Мого Духа на кожную плоть, **Дії** 2:17 (Йоїл 3:1). Небеса мусять прийняти Христа до часів відновлення всього, **Дії** 3:21. У розподілі повноти часів Бог збере все разом у Христі, **Еф.** 1:10. Я встановлю Свою церкву серед них, **3 Неф.** 21:22. Останнього разу Господь довірив ключі царства і розподіл євангелії, **УЗ** 27:13. Ключі цього розподілу ввірено у ваші руки, **УЗ** 110:12–16. Усі ключі минулих розподілів відновлено у розподілі повноти часів, **УЗ** 128:18–21.

РОЗІГ'ЯТТЯ. *Див. також* Голгофа; Ісус Христос; Спокута, Спокутувати; Хрест

Римська форма страти, поширена в новозавітні часи, коли руки і ноги людини прив'язували або прибивали цвяхами до хреста. Звичайно це застосовували лише для рабів і найбільших злочинців. Розіг'яттю часто передували побої або бичування (Мр. 15:15). Людину, яку розпинали,

здебільшого примушували нести свій хрест на місце страти (Іван 19:16–17). Її одягу звичайно забирали воїни, які виконували вирок (Мт. 27:35). Хрест вбивали в землю так, щоб ноги людини знаходилися приблизно на півметра від землі. Доки людина не помирала, біля хреста залишалася варта; інколи це тривало до трьох днів (Іван 19:31–37).

Ісуса Христа було розп'ято через те, що ті, які не повірили в Нього, облудно звинуватили Його в заклику до бунту проти кесаря і блюзнірстві, бо Він сказав, що є Сином Божим. Ісуса одягли в багрянлицю (Іван 19:2), увінчали тернами і піддали іншим знущанням (Мт. 26:67; Мр. 14:65).

Злочестивці проткнуть руки і ноги Месії, **Пс.** 22:12–19. Христос піде, як ягня на заколення, **Ісаїя** 53:7. Ісус прорік Своє розп'яття, **Мт.** 20:18–19. Описано розп'яття Христа, **Мт.** 27:22–50 (Мр. 15:22–37; Лк. 23:26–46; Іван 19:17–30). Нефій бачив у видінні розп'яття Агнця Божого, **1 Неф.** 11:33. Нефій говорив про Христові страждання і розп'яття, **1 Неф.** 19:9–14. Яків говорив про служіння і розп'яття Святого Ізраїлевого, **2 Неф.** 6:9. Бурі, землетруси, пожежі та урагани в Америці підтвердили, що сталося розп'яття Христа в Єрусалимі, **3 Неф.** 8. Я Ісус, Якого було розп'ято, **УЗ** 45:51–52. Служіння Христа серед духів у в'язниці було обмежено часом між Його смертю і воскресінням, **УЗ** 138:27.

РОЗСІЯННЯ ІЗРАЇЛЯ. *Див.*

Ізраїль—Розсіяння Ізраїля

РОЗСІЯННЯ ІЗРАЇЛЯ. *Див.*

Ізраїль—Розсіяння Ізраїля

РОЗУМ, РОЗУМИ. *Див. також* Дух; Істина; Світло, Світло Христа

Слово “розум” має кілька значень, три з яких такі: (1) Це світло істини, яке дає життя й світло всім і всьому

у всесвіті. Воно існує завжди. (2) Слово “розуми” може також відноситися до духовних дітей Бога. (3) Писання також можуть говорити про розум як про духовний елемент, який існував перш ніж нас було народжено як духовних дітей.

Розум приліплюється до розуму, **УЗ** 88:40. Розум не було створено або зроблено, **УЗ** 93:29. Весь розум незалежний у тій сфері, в якій Бог помістив його, **УЗ** 93:30. Славою Бога є розум, **УЗ** 93:36–37. Розум, що ми його набули в цьому житті, воскресне з нами у воскресінні, **УЗ** 130:18–19. Господь управляє всіма розумами, **Авр.** 3:21. Господь показав Аврааму розуми, що були організовані перед тим, як світ був, **Авр.** 3:22.

РОЗУМІННЯ. *Див. також*
Знання; Істина; Мудрість

Одержати знання про щось або збагнути значення якоїсь істини, включаючи її застосування у житті.

Не покладайся на своє власне розуміння, **Пр.** 3:5. За все своє майно здобудь розуміння, **Пр.** 4:7. Ісус говорив притчами, і деякі не розуміли, **Мт.** 13:12–17. Господь розкрив їм розуміння, **Лк.** 24:45. Якщо ви не зможете зрозуміти цих слів, то це буде тому, що ви не питаєте, **2 Неф.** 32:4 (3 Неф. 17:3). Літописи було збережено, щоб ми могли читати й розуміти, **Мос.** 1:2–5. Через їхню невіру вони не могли розуміти слово Боже, **Мос.** 26:3. Вони були чоловіками твердого розуміння, **Ал.** 17:2–3. Слово починає освітлювати моє розуміння, **Ал.** 32:28. Обміркуймо разом, щоб ви могли розуміти, **УЗ** 50:10–12, 19–23. Батьки мусять навчати своїх дітей розуміти, **УЗ** 68:25. Діяння й таємниці Божі можна зрозуміти лише через Святого Духа, **УЗ** 76:114–116. Сатана прагне відвернути людськi серця від розуміння, **УЗ** 78:10. Світло Христа оживляє наше розуміння, **УЗ** 88:11.

РУВИМ. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—старший син Якова й Лії (Бут. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Хоч Рувим був першонародженим, він втратив своє перворідство через гріх (Бут. 35:22; 49:3–4).

Коліно Рувима: Благословення, що його дав Рувиму Яків, знаходиться у книзі Буття 49:3 і книзі Повторення Закону 33:6. Чисельність коліна поступово зменшувалася, і воно стало політично менш значущим, хоч і продовжувало існувати. Рувимове перворідство перейшло до Йосипа і його синів, тому що Йосип був першонародженим сином Рахілі, другої дружини Якова (1 Хр. 5:1–2).

РУКОПОКЛАДАННЯ. *Див.*

також Благословення хворих; Висвячувати, Висвячення; Дар Святого Духа; Призначення

Акт покладання рук на голову особи, що є частиною обряду священства. Багато обрядів священства виконуються через рукопокладання, як-от: висвячення, благословення, у тому числі благословення хворих, конфірмація у членство в Церкві і дарування Святого Духа.

Мойсей поклав руки на голову Єгошуа, як наказав Господь, **Чис.** 27:18, 22–23 (Повтор. 34:9). Ісус поклав Свої руки на кількох хворих і зцілив їх, **Мр.** 6:5 (Морм. 9:24). Апостоли поклали свої руки на сімох, які мали служити їм, **Дії** 6:5–6. Святий Дух надавався через рукопокладання, **Дії** 8:14–17. Ананія поклав свої руки на Савла і повернув йому зір, **Дії** 9:12, 17–18. Павло поклав свої руки на нього і зцілив його, **Дії** 28:8. Павло навчав ученню про хрищення і рукопокладання, **Євр.** 6:2. Алма висвячував священників і старійшин рукопокладанням, **Ал.** 6:1. Ісус дав Своїм учням владу дарувати Святого Духа рукопокладанням, **3 Неф.** 18:36–37. На кого ви покладете свої

руки, тому даватимете Святого Духа, **Морон.** 2:2. Для благословення дітей старійшини мають покласти на них свої руки, **УЗ** 20:70. Вони одержать Святого Духа через рукопокладання, **УЗ** 35:6 (УВ 1:4). Старійшини покладатимуть руки на хворих, **УЗ** 42:44 (УЗ 66:9). Діти мають отримувати рукопокладання після хрищення, **УЗ** 68:27. Священство одержується через рукопокладання, **УЗ** 84:6–16.

РУТ. *Див. також* Боаз

У Старому Завіті—невістка-моавітянка Ізраїльтян Ноомі та Елімелеха. Після смерті свого чоловіка Рут вийшла заміж за Боаза, родича Ноомі. Їхній син Овід був предком Давида і Христа. Історія Рут чудово ілюструє навернення до отари Ізраїлевої особи неізраїльського походження. Рут відмовилася від свого колишнього бога і свого колишнього життя, щоб приєднатися до одновірців у служінні Богу Ізраїля (Рут 1:16).

Книга Рут: Розділ 1-й описує життя Елімелеха і його сім'ї у Моаві. Після смерті своїх чоловіків Ноомі та Рут пішли до Віфлеєма. У розділі 2-му розповідається, як Рут збирала колосся на полях Боаза після жнив. У розділі 3-му йдеться про те, як Ноомі навчила Рут піти на токовище й лягти в ногах у Боаза. Розділ 4-й є описом того, як Рут вийшла заміж за Боаза. У них народився син Овід, родовід якого йде до Давида й Христа.

САВЛ ТАРСЯНИН. *Див.* Павло

САД ГЕФСИМАНСЬКИЙ. *Див.* Гефсиманія

САД ЕДЕНСЬКИЙ. *Див.* Еден

САДДУКЕЇ. *Див. також* Юдеї

Чисельно невелика, але політично сильна партія, або каста, серед Юдеїв. Вони були, мабуть, найбільше відомі за свою непохитну віру

в додержання букви Мойсеєвого закону та заперечення реальності духів, ангелів і вчень про воскресіння й вічне життя (Мр. 12:18–27; Дії 4:1–3; 23:7–8).

САЛИМ. *Див. також* Єрусалим; Мелхиседек

У Старому Завіті—місто, в якому правив Мелхиседек. Воно могло бути розташованим на місці сьогоднішнього Єрусалима. Назва “Салим” дуже близька до гебрейського слова, яке означає “мир”.

Мелхиседек, цар Салима, виніс хліб і вино, **Бут.** 14:18. Мелхиседек, цар Салима, був священиком Бога всевишнього, **Євр.** 7:1–2. Мелхиседек був царем над землею Салимською, **Ал.** 13:17–18.

САМ. *Див. також* Легій, батько Нефіїв

У Книзі Мормона—третій син Легія (1 Неф. 2:5). Він був справедливим і святим чоловіком, який вирішив слідувати за Господом (1 Неф. 2:17; 2 Неф. 5:5–6; Ал. 3:6).

САМАРІЯ. *Див. також* Самаряни

У Старому Завіті—столиця Північного Ізраїльського царства (1 Цар. 16:23–24). Через те, що гірське розташування Самарії було сильним у військовому відношенні, асирійці спромогли взяти її лише після трьохлітньої облоги (2 Цар. 17:5–6). Ірод вбудував місто і назвав його Себастья. У новозавітні часи цілий центральний район Палестини західніше Йордану звався Самарією.

САМАРЯНИ. *Див. також* Самарія

Біблійний народ, який жив у Самарії після того як Північне Ізраїльське царство було завойовано асирійцями. Частина самарян були Ізраїльтянами, інші—Іновірцями. Їхня релігія являла собою суміш юдейського та язичницького вірувань і звичаїв. Притча про доброго самарянина в Євангелії від Луки 10:25–37 показує

ненависть, яку Юдеї мали до самарян через те, що ті відступили від релігії Ізраїля. Господь наказав апостолам навчати самарян євангелії (Дії 1:6–8). Пилип успішно проповідував Христову євангелію народу Самарії і вчинив серед нього багато див (Дії 8:5–39).

САМСОН

У Старому Завіті—дванадцятий із суддів Ізраїля. Він був знаний за свою велику фізичну силу, але був неумудрим у деяких рішеннях і аморальним у деяких вчинках (Суд. 13:24–16:31).

САМУЇЛ, СТАРОЗАВІТНИЙ ПРОРОК

Син Елкани й Анни, Самуїл народився у відповідь на молитви своєї матері (1 Сам. 1). Дитиною його було віддано під нагляд Ілія, первосвященика в скінії у Шіло (1 Сам. 2:11; 3:1). Господь покликав Самуїла стати пророком у молодому віці (1 Сам. 3). Після смерті Ілія Самуїл став великим пророком і суддею Ізраїля, відновив закон, порядок і постійне релігійне поклоніння в країні (1 Сам. 4:15–18; 7:3–17).

Перша книга Самуїлова 28:5–20 містить опис того, як Самуїла було викликано з мертвих на прохання царя Саула ворожкою з Ен-Дору. Це не могло бути видінням від Бога, тому що ворожка або інший духовний посередник не можуть впливати на пророка, щоб той з'явився на його чи її прохання (1 Сам. 28:20; 31:1–4).

1 і 2 книги Самуїлові: У деяких Бібліях 1-а і 2-а книги Самуїлові є однією книгою. В інших—це дві книги. Ці книги охоплюють період приблизно 130 років—від народження Самуїла до передодня смерті царя Давида.

1-а книга Самуїлова: Розділи 1–4 описують, як Господь прокляв і покарав сім'ю Ілія та покликав Самуїла

бути первосвящеником і суддею. Розділи 4–6 розповідають, як ковчез завіту потрапив до филистимлян. У розділах 7–8 записано Самуїлові застереження проти лжебогів і злочестивого царя. У розділах 9–15 описано воцаріння і царювання Саула. Розділи 16–31 розповідають історію Давида і те, як він прийшов до влади. Давид убив Голіята. Самуїл помазав Давида. Саул ненавидів Давида, але Давид не захотів убивати Саула, хоч мав нагоду це зробити.

2-а книга Самуїлова: Книга містить подробиці Давидового царювання над Юдеєю і згодом над усім Ізраїлем. Розділи 1–4 описують тривалу боротьбу, яка точилася після воцаріння Давида в Юдеї між його послідовниками і послідовниками Саула. Розділи 5–10 показують зростання Давидової влади над багатьма землями. Розділи 11–21 змальовують занепад Давидової духовної сили, який стався через його гріхи і бунт в його власній сім'ї. Розділи 22–24 описують намагання Давида замиритися з Господом.

САМУЇЛ ЛАМАНІЄЦЬ

У Книзі Мормона—Ламанійський пророк, якого Господь послав навчати та застерігати Нефійців незадовго до народження Спасителя. Самуїл пророкував про ознаки, які були пов'язані з народженням і смертю Ісуса Христа, а також про знищення Нефійців (Гел. 13–16).

САРІЯ. *Див. також* Легій, батько Нефіїв

У Книзі Мормона—Легієва дружина (1 Неф. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) і матір Ламана, Лемуїла, Сама, Нефія, Якова, Йосипа. Також мала дочок (1 Неф. 2:5; 2 Неф. 5:6).

САРРА. *Див. також* Авраам

У Старому Завіті—перша Авраамова дружина. У своєму похилому

віці вона стала матір'ю Ісака (Бут. 18:9–15; 21:2).

САТАНА *Див.* Диявол

САУЛ, ЦАР ІЗРАЇЛЯ

У Старому Завіті—перший цар нерозділеного Ізраїля. Праведний на початку свого царювання, він скоро став сповнюватися гордошчіє і перестав слухатися Бога (1 Сам. 9–31).

СВАРКА. *Див.* Суперечка

СВІДКИ КНИГИ МОРМОНА.

Див. також Книга Мормона; Свідок, Свідчення

Крім Джозефа Сміта, Господь заповідав також іншим людям свідчити про божественність Книги Мормона (УЗ 17; 128:20). *Див.* свідчення цих свідків у розділі “Вступ” на початку Книги Мормона.

Словами трьох Я утверджу Мое слово, **2 Неф.** 11:3. Свідки будуть свідчити дітям людським про Його слово, **2 Неф.** 27:12–13. Вустами трьох свідків це буде стверджено, **Етер** 5:4. Через віру Троє свідків побачать пластини, **УЗ** 17.

СВІДОК, СВДЧЕННЯ.

Див. також Свідчити; Святий Дух

Свідчення—це проголошення або ствердження в якийсь інший спосіб істинності чогось. Це знання і духовний прояв, який дається через Святого Духа. Свідченням також може бути офіційна або юридична декларація того, що людина відчуває як істину (УЗ 102:26). Свідок—це той, хто на підставі особистого знання проголошує або стверджує щось, тобто це той, хто несе свідчення.

Не свідчи неправдиво, **Вих.** 20:16. Я знаю, що мій Викупитель живе, **Йов** 19:25–26. Євангелію буде проповідано по всьому світі у свідчення всім народам, **Мт.** 24:14 (ДС—Мт. 1:31). Ви будете Моїми свідками, **Дії** 1:8. Сам Дух свідчить із нашим духом, **Рим.** 8:16 (1 Іван 5:6). Не

соромтеся свідчення нашого Господа, **2 Тим.** 1:8. Свідчення Ісусове—це дух пророцтва, **Об.** 19:10. Ви бажаєте бути свідками Бога в усі часи, **Мос.** 18:8–9. Не було іншого способу виправити людей, крім широкого свідчення проти них, **Ал.** 4:19–20. Я маю все як свідчення, що це істина, **Ал.** 30:41–44. Ми причащаємося, щоб засвідчити Батькові, що будемо дотримуватися заповідей і завжди пам'ятати Ісуса, **3 Неф.** 18:10–11 (Морон. 4, 5; **УЗ** 20:77–79). Ви не матимете доказів до того, як буде випробувано вашу віру, **Етер** 12:6. Чи не свідчив Я через мир у твоєму розумі? Яке більше свідчення, ніж Боже, ти можеш мати? **УЗ** 6:22–23. Закон свідків: вустами двох або трьох свідків буде стверджено кожне слово, **УЗ** 6:28 (Повтор. 17:6; **Мт.** 18:16; **2 Кор.** 13:1; **Етер** 5:4; **УЗ** 128:3). Я висвятив вас бути апостолами та особливими свідками Мого імені, **УЗ** 27:12 (**УЗ** 107:23). І нині, після багатьох свідчень, що їх було дано про Нього, це є свідченням, яке ми даємо про Нього, **УЗ** 76:22–24. Я посилав вас свідчити й застерігати людей, **УЗ** 88:81–82. Сімдесятники покликані бути особливими свідками для Іновірців і для всього світу, **УЗ** 107:25. Нехай буде той, хто веде записи, і нехай він буде очевидцем ваших хришень, **УЗ** 127:6 (**УЗ** 128:2–4). Заповідачі тепер мертві, і їхнє свідчення тепер в силі, **УЗ** 135:4–5. Енох бачив ангелів, які свідчили про Батька і Сина, **Мойс.** 7:27. Хоч мене ненавиділи й переслідували за те, що я казав, що побачив видіння, воно справді було, **ДС—Іст.** 1:24–25.

СВІДЧИТИ. *Див. також* Свідок, Свідчення

Приносити свідчення силою Святого Духа. Виголошувати урочисту заяву про істину на підставі особистого знання або віри.

Утішитель буде свідчити про Мене,

Іван 15:26. Він заповідав нам проповідувати та свідчити, **Дії** 10:42. Троє свідків будуть свідчити про істинність, **2 Неф.** 27:12. Сила Святого Духа несе це в серця дітей людських, **2 Неф.** 33:1. Писання свідчать про Христа, **Кн. Як.** 7:10–11 (Іван 5:39). Я свідчу вам, що я справді знаю, що ці речі, про які я говорив, істинні, **Ал.** 5:45. (**Ал.** 34:8). Ви будете свідчити про них силою Бога, **УЗ** 17:3–5. Те, про що Дух свідчить вам, ви маєте робити, **УЗ** 46:7. Я посилав вас свідчити й застерігати, **УЗ** 88:81.

СВІТ. *Див. також* Вавилон; Земля; Смертний, Смертне життя

Земля. Місце випробування для смертних людей. У переносному значенні—люди, які не слухаються Божих заповідей.

Смертне існування: Страждання знаєте у світі, **Іван** 16:33. Не бійтеся й перед смертю, бо в цьому світі ваша радість не є повною, **УЗ** 101:36.

Люди, які не слухаються заповідей: Я покараю світ за його зло, **Ісаія** 13:11 (**2 Неф.** 23:11). Якщо світ ненавидить вас, знайте, що перше він зненавидів Мене, **Іван** 15:18–19. Велика й простора будівля була гординою світу, **1 Неф.** 11:36. Світ дозріває в беззаконні, **УЗ** 18:6. Утримуйте себе незаплямованими від світу, **УЗ** 59:9. Той, хто є вірним і витерпить, той подолає світ, **УЗ** 63:47. Вам не слід жити, як у світі, **УЗ** 95:13.

Кінець світу: Я створю нову землю, і не згадається колишнє, **Ісаія** 65:17 (**Об.** 21:1; **УВ** 1:10). У кінці цього світу кукіль буде зібрано і спалено вогнем, **Мт.** 13:40, 49 (**Мал.** 4:1; **Кн. Як.** 6:3). Я наказу спалити Свій виноградник у вогні, **Кн. Як.** 5:77 (**УЗ** 64:23–24). Господь знищить Сатану і його діяння наприкінці світу, **УЗ** 19:3. Земля помре, але буде знову оживлена, **УЗ** 88:25–26. Господь показав Енохові кінець світу, **Мойс.** 7:67.

СВІТЛО, СВІТЛО ХРИСТА. *Див. також* Істина; Ісус Христос; Розум, Розуми; Святий Дух; Сумління

Божественна енергія, сила або вплив, що йде від Бога через Христа і дає життя й світло всім і всьому. Це закон, згідно з яким здійснюється управління всіма і всім на небесах і на землі (УЗ 88:6–13). Це світло також допомагає людям зрозуміти євангельські істини і стати на євангельську дорогу, яка веде до спасіння (Іван 3:19–21; 12:46; Ал. 26:15; 32:35; УЗ 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Світло Христа не слід плутати зі Святим Духом. Світло Христа не є особою. Це вплив, який іде від Бога і готує людину до отримання Святого Духа. Це добрий вплив на життя всіх людей (Іван 1:9; УЗ 84:46–47).

Одним з виявів Світла Христа є совість, яка допомагає особі вибирати між правильним і неправильним (Морон. 7:16). У міру того, як люди більше дізнаються про євангелію, їхня совість стає більш чутливою (Морон. 7:12–19). До євангелії Ісуса Христа приводяться ті люди, які прислухаються до Світла Христа (УЗ 84:46–48).

Господь—моє світло, **Пс.** 27:1. Давай-те підемо в світлі Господа, **Ісаїя** 2:5 (2 **Неф.** 12:5). Господь буде вічним світлом, **Ісаїя** 60:19. Істинне Світло просвітлює кожну людину, яка приходить у світ, **Іван** 1:4–9 (Іван 3:19; УЗ 6:21; 34:1–3). Я є світло світу, **Іван** 8:12 (Іван 9:5; УЗ 11:28). Усе, що є світло, є добрим, **Ал.** 32:35. Христос є життям і світлом світу, **Ал.** 38:9 (3 **Неф.** 9:18; 11:11; Етер 4:12). Дух Христа дано кожній людині, щоб вона могла відрізняти добро від зла, **Морон.** 7:15–19. Те, що від Бога, є світлом і стає яскравішим і яскравішим аж до дня досконалого, **УЗ** 50:24. Дух дає світло кожній людині, **УЗ** 84:45–48 (УЗ 93:1–2). Хто дотримується Його заповідей, той отримає світло та істину, **УЗ** 93:27–

28. Світло та істина залишають Злого, **УЗ** 93:37.

СВОБОДА. *Див. також* Вільний, Воля; Полон; Свобода вибору

Стан спроможності вільно чинити або думати. Послушність євангельським принципам звільняє особу від духовного рабства гріха (Іван 8:31–36).

Я буду ходити в широкості, бо наказів Твоїх я шукаю, **Пс.** 119:45. Там, де Дух Господній, там свобода, **2 Кор.** 3:17. Стійте міцно у тій свободі, якою Христос зробив нас вільними, **Гал.** 5:1 (УЗ 88:86). Люди вільні вибрати свободу й вічне життя, **2 Неф.** 2:27. Ця земля буде землею свободи, **2 Неф.** 10:11. Мороній встановив серед Нефіїців гасло волі, **Ал.** 46:36. Господь і Його слуги проголошують свободу полоненим духам, **УЗ** 138:18, 31, 42.

СВОБОДА ВИБОРУ. *Див. також* Вільний, Воля; Звіт, Підзвітний, Підзвітність

Спроможність і привілей, які Бог дає людям, щоб вони самі робили вибір і діяли.

Від кожного дерева ти можеш вільно їсти, **Бут.** 2:16. Людина не могла б діяти сама, якби її не принадлежали, **2 Неф.** 2:15–16. Люди вільні вибирати свободу й вічне життя або полон і смерть, **2 Неф.** 2:27. Ви вільні; вам дозволено діяти самостійно, **Гел.** 14:30. Він звабив третю частину війства небесного, бо вони мали свободу вибору, **УЗ** 29:36. Мусить бути так, щоб диявол спокушав людей, бо інакше вони б не могли бути вільними у виборі, **УЗ** 29:39. Нехай кожна людина вибирає самостійно, **УЗ** 37:4. Кожна людина може діяти згідно з моральною свободою вибору, яку Я дав їй, **УЗ** 101:78. Сатана прагнув знищити свободу вибору людини, **УЗ** 4:3.

Господь дав людині її свободу вибору, **Мойс.** 7:32.

СВЯТЕЄ СВЯТИХ. *Див. також*
Скинія; Храм, Дім Господній

Найсвятіше приміщення в Мойсеевій скинії, а пізніше—у храмі. Святее Святих названо також “найсвятішим місцем” (Вих. 26:33–34).

СВЯТИЙ (прикметник). *Див. також* Освячення; Святість; Чистий, Чистота

Священний, благочестивого характеру, духовно й морально чистий. Протилежність святому становлять звичайне і світське.

Ви будете для мене царством святихеників і святим народом, **Вих.** 19:5–6 (1 Пет. 2:9). Господь заповідав Ізраїлю: будьте святими, бо Я є святим, **Лев.** 11:44–45. На Його святому місці стоятимуть ті, в кого чисті руки й чисте серце, **Пс.** 24:3–4. Навчати-муть народ Мій різниці між святим і звичайним, **Єз.** 44:23. Бог покликав нас святим покликанням, **2 Тим.** 1:8–9. Ти знаєш з дитинства Писання святе, **2 Тим.** 3:15. Святі Божі мужі звіщали, проваджені Святим Духом, **2 Пет.** 1:21. Усіх людей мають судити згідно з істиною і святістю, яка перебуває в Бозі, **2 Неф.** 2:10. Тілесна людина стає святою через спокуту Христа, **Мос.** 3:19. Ідїть за святим чином Божим, **Ал.** 7:22 (Ал. 13:11–12). Трєох учнів було освячено у плоті і зроблено святими, **3 Неф.** 28:1–9, 36–39. Не стався легковажно до священного, **УЗ** 6:12. Ти не можеш писати те, що є священним, якщо це не дано тобі від Мене, **УЗ** 9:9. Ви зв'яжете себе зобов'язанням діяти з усією святістю, **УЗ** 43:9. Мої учні стоятимуть у святих місцях, **УЗ** 45:32. Те, що сходить з висоти, є священним, **УЗ** 63:64. Малі діти святі, **УЗ** 74:7. Освятить це місце, і воно стане святим, **УЗ** 124:44. Господь збере Своїх обраних до святого міста, **Мойс.** 7:62.

СВЯТИЙ, СВЯТА (іменник). *Див. також* Християни; Церква Ісуса Христа; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Вірний член Церкви Ісуса Христа.

Зберїть Моїх святих для Мене, **Пс.** 50:5. Савл зробив багато зла святим в Єрусалимі, **Дії** 9:1–21. Петро прибув і до святих, що мешкали в Лідді, **Дії** 9:32. Благодать і мир усім, хто знаходиться в Римі, вибраним святим, **Рим.** 1:7. Ви співгромажани святим, **Еф.** 2:19–21. Я побачив Церкву Агнця, яка складалася із святих Бога, **1 Неф.** 14:12. Тілесна людина є ворогом Богу, якщо вона не стане святою через спокуту Христа, **Мос.** 3:19. Я, Господь, благословив землю на користь Моїм святим, **УЗ** 61:17. Сатана воює зі святими Бога, **УЗ** 76:28–29. Старанно працюйте, готуючи святих для суду, який прийде, **УЗ** 88:84–85. Святі мають вдїяти від свого майна бідним і стражденним, **УЗ** 105:3. Вищезгадані чини Я дав для роботи священнослужіння та вдосконалення Моїх святих, **УЗ** 124:143 (Еф. 4:12).

СВЯТИЙ ДУХ. *Див. також* Бог, Божество; Голуб, ознака голуба; Дар Святого Духа; Натхнення, Надихати; Непростимий гріх; Одкровення; Святий Дух обциання; Утішитель; Хрищення, Христити

Третій член Божества (1 Іван 5:7; УЗ 20:28). Не маючи тіла з плоті й кісток, Він є особою з Духа (УЗ 130:22). Про Святого Духа часто йдеться як про Духа або Духа Божого.

Святий Дух виконує кілька суттєвих ролей у плані спасіння. (1) Він свідчить про Батька і Сина (1 Кор. 12:3; 3 Неф. 28:11; Егер 12:41). (2) Він відкриває істину про все (Іван 14:26; 16:13; Морон. 10:5; УЗ 39:6). (3) Він освячує тих, які покаюлися і християлися (Іван 3:5; 3 Неф. 27:20; Мойс. 6:64–68). (4) Він є Святим Духом обциання (УЗ 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Сила Святого Духа може зійти на особу перед хрищенням і свідчити, що євангелія істинна. Але право на постійне (за умови особистої гідності) спілкування зі Святим Духом є даром, який можна одержати тільки через рукопокладання носія Мелхиседекового свяцтва після повноважного хрищення в істинній Церкві Ісуса Христа.

Ісус навчав, що можуть бути прощеними всі гріхи, крім блузнiрства на Святого Духа (Мт. 12:31–32; Мр. 3:28–29; Лк. 12:10; Євр. 6:4–8; УЗ 76:34–35).

Дух спонукає людей іти за Божими уставами, **Єз.** 36:27. Апостоли одержали повноваження христити в ім'я Батька, Сина і Святого Духа, **Мт.** 28:19. Святий Дух навчить вас усьому, **Іван** 14:26. Святі мужи звіщали, проваджені Святим Духом, **2 Пет.** 1:21. Нефія вів Святий Дух, **1 Неф.** 4:6. Таємниці Божі відкриються перед ними силою Святого Духа, **1 Неф.** 10:17–19. Святий Дух покаже вам все, що треба робити, **2 Неф.** 32:5. Силою Духа Святого ви можете пізнати істинність усього, **Морон.** 10:5. Святий Дух говоритиме в твоєму розумі і в твоєму серці, **УЗ** 8:2. Дух заохочує робити добро, **УЗ** 11:12. Святий Дух знає все, **УЗ** 35:19. Святий Дух навчає мирним речам царства, **УЗ** 36:2 (УЗ 39:6). Якщо ви не одержите Духа, не зможете навчати, **УЗ** 42:14. Святий Дух свідчить про Батька і Сина, **УЗ** 42:17 (1 Кор. 12:3; 3 Неф. 11:32, 35–36). Декому дано через Святого Духа знати, що Ісус Христос є Сином Бога, **УЗ** 46:13. Те, що вони говоритимуть, спонукувані Святим Духом, буде Писанням, **УЗ** 68:4. Святий Дух пролетиться у свідченні про все, що ви скажете, **УЗ** 100:8. Святий Дух буде твоїм постійним супутником, **УЗ** 121:45–46.

СВЯТИЙ ДУХ ОБІЦЯННЯ. *Див. також Святий Дух*

Святий Дух обіцяння—це Святий Дух зі складу Божества (Дії 2:33). Він

стверджує, що праведні вчинки, обряди й завіти сприйняті Богом. Святий Дух обіцяння свідчить Батькові, що обряди спасіння виконані належним чином і що завіти, пов'язані з ними, дотримано.

Ті, кого запечатано Святим Духом обіцяння, одержують все, що має Батько, **УЗ** 76:51–60 (Еф. 1:13–14). Щоб мати силу після цього життя, усі завіти й дії мусять бути запечатаними Святим Духом обіцяння, **УЗ** 132:7, 18–19, 26.

СВЯТИЙ ІЗРАЇЛІВ. *Див. Ісус Христос*

СВЯТІСТЬ. *Див. також* Освячення; Святий; Чистий, Чистота

Духовна й моральна досконалість. Святість є ознакою чистоти серця й намірів.

Члени Церкви мають показати, що вони гідні Церкви, ходячи в святості перед Господом, **УЗ** 20:69. Господній дім є місцем святості, **УЗ** 109:13. Людина Святості—ось ім'я Бога, **Мойс.** 6:57 (Мойс. 7:35).

СВЯЩЕНИК, ААРОНОВЕ СВЯЩЕНСТВО. *Див. також* Аарон, брат Мойсеїв; Ааронове священство; Первосвященик

Чин в Аароновому священстві. У давнину найвищим чином у Левитському священстві володіли тільки Аарон і його потомки. Коли Христос виповнив Мойсеїв закон, це обмеження було знято.

Описано обов'язки священника у відновленій Церкві, **УЗ** 20:46–52.

СВЯЩЕНИК, МЕЛХИСЕДЕКОВЕ СВЯЩЕНСТВО. *Див. також* Мелхиседекове священство; Первосвященик

Скерована Богом людина, яка виконує релігійні обряди для інших. Часто у Писаннях говориться про священників, які є первосвящениками за чином Мелхиседека (Ал. 13:2). Ті, хто одержує повноту Божої слави, після

воскресіння стають священиками і царями в целестіальному світі.

Мелхиседек був священиком всевишнього Бога, **Бут.** 14:18. Ти священик навіки за чином Мелхиседека, **Пс.** 110:4 (Євр. 5:6; 7:17, 21). Христос зробив нас царями і священиками Богу та Батьку своєму, **Об.** 1:6 (Об. 5:10; 20:6). Пам'ятайте, що Господь Бог висвятив священиків за Своїм святим чином, **Ал.** 13:1–20. Ті, хто постане у воскресінні праведних, є священиками і царями, **УЗ** 76:50, 55–60.

СВЯЩЕННИЙ. *Див.* Святий (прикметник); Святість

СВЯЩЕННИЙ ГАЙ. *Див.* Перше видіння

СВЯЩЕНСТВО. *Див. також* Ааронове священство; Висвячувати, Висвячення; Влада; Ключі священства; Клятва і завіт священства; Мелхиседекове священство; Повноваження; Сила

Повноваження і сила, які Бог дає чоловікам, щоб вони діяли в усюму, що стосується спасіння людей (**УЗ** 50:26–27). Членів Церкви чоловічої статі, які мають священство, організовано в кворуми і вповноважено виконувати обряди й певні адміністративні функції в Церкві.

Їхнє помазання буде вічним священством, **Вих.** 40:15 (Чис. 25:13). Я висвятив тебе, **Іван** 15:16. Ви створюєте духовний дім, священством святе, **1 Пет.** 2:5. Ви—вибраний рід, священство царське, **1 Пет.** 2:9. (Вих. 19:6). Чоловіків покликають бути первосвящениками за їхню надзвичайну віру і добрі справи, **Ал.** 13:1–12. Я даю тобі владу христити, **3 Неф.** 11:21. Ви матимете владу давати Святого Духа, **Морон.** 2:2. Я відкрию вам священство рукою Іллі, **УЗ** 2:1 (ДС—Іст. 1:38). Господь затвердив священство також за Аароном і його сіменем, **УЗ** 84:18. Це більше священство обслуговує еван-

гелію, **УЗ** 84:19. Він забрав Мойсея і святе священство з-посеред них, **УЗ** 84:25. Описано клятву і завіт священства, **УЗ** 84:33–42. Священство продовжується через родовід ваших батьків, **УЗ** 86:8. Є в Церкві два священства, **УЗ** 107:1. Перше священство є святим священством за чином Сина Божого, **УЗ** 107:2–4. Права священства нерозривно пов'язані з силами небес, **УЗ** 121:36. Жодна сила чи вплив священства не можуть і не мають вживатися інакше, як тільки через доброту, **УЗ** 121:41. Кожний вірний і гідний член Церкви чоловічої статі може одержати священство, **УЗ** Од—2. Ми віримо, що чоловік має бути покликаний Богом, **УВ** 1:5.

СВЯЩЕНСТВО, ААРОНОВЕ.

Див. Ааронове священство

СВЯЩЕНСТВО, КЛЮЧІ. *Див.*

Ключі священства

СВЯЩЕНСТВО, МЕЛХИСЕДЕКОВЕ. *Див.*

Мелхиседекове священство

СЕДЕКІЯ. *Див. також* Мулек

У Старому Завіті—останній цар Юдеї (2 Цар. 24:17–20; 25:2–7). Седекія кинув до в'язниці Єремію (Єр. 32:1–5). Єремія пророкував полон Седекії (Єр. 34:2–8, 21). Легій та його сім'я жили в Єрусалимі в перший рік царювання Седекії (1 Неф. 1:4). Усіх синів Седекії, крім одного, було вбито; його син Мулек утік до Західної півкулі (Єр. 52:10; Ом. 1:15; Гел. 8:21).

СЕКСУАЛЬНА АМОРАЛЬНІСТЬ.

Див. також Блуд; Перелюб;

Хтивий, Хтивість

Свідомо участь у перелюбі, блуді, гомосексуалізмі, лесбійстві, кровозміщенні або іншій несвятій, протиприродній та нечистій статевій діяльності.

Напіймо свого батька вином і покладаймося з ним, **Бут.** 19:30–36. Рувим

пішов і ліг з Білгою, наложницею батька свого, **Бут.** 35:22 (Бут. 49:4; 1 Хр. 5:1). Гомосексуалізм та інші статеві збочення є мерзотою, **Лев.** 18:22–23. Якщо чоловік примусить жінку лягти з ним, тільки чоловік має гріх, **Повтор.** 22:25–27. Хто дивиться на жінку, пристрасно бажаючи її, той вже вчинив перелюб з нею у своєму серці, **Мт.** 5:28 (3 Неф. 12:28). Блуд, нечистота, нестримана пристрасть є ідолопоклонством, **Кол.** 3:5. Статевий гріх є мерзотою, **Ал.** 39:3–5.

СЕРЦЕ. *Див. також* Народитися знову, Народитися від Бога; Скрушене серце

Символ розуму й волі людини. У переносному значенні—джерело всіх емоцій і почуттів.

Люби Господа Бога твого всім твоїм серцем, **Повтор.** 6:5 (Повтор. 6:3–7; Мт. 22:37; Лк. 10:27; УЗ 59:5). Господь шукав чоловіка за серцем Своїм, **1 Сам.** 13:14. Людина дивиться на зовнішність, а Господь дивиться на серце, **1 Сам.** 16:7. Хто має чисті руки і чисте серце, той зійде на гору Господню і буде благословенний, **Пс.** 24:3–5 (2 Неф. 25:16). Як у душі своєї людина обраховує, така вона і є, **Пр.** 23:7. Ілля приверне серця батьків до дітей, а серця дітей до батьків, **Мал.** 4:5–6. (Лк. 1:17; УЗ 2:2; 110:14–15; 138:47; ДС—Іст. 1:39). Благословенні чисті серцем, **Мт.** 5:8 (3 Неф. 12:8). Людина каже з добра або зла свого серця, **Лк.** 6:45. Слідуйте за Сином з повнотою намірів серця, **2 Неф.** 31:13. Хіба не народилися ви духовно від Бога? Хіба не відчувли ви могутню зміну у ваших серцях? **Ал.** 5:14. Принесіть у жертву Господу розбите серце і впокорений дух, **3 Неф.** 9:20 (3 Неф. 12:19; Етер 4:15; Морон. 6:2). Я скажу тобі у твоєму розумі і в твоєму серці через Святого Духа, **УЗ** 8:2.

СЕСТРА. *Див. також* Брати, Браття, Брат; Людина, Люди

Як діти нашого Небесного Батька, усі чоловіки й жінки є духовними братами й сестрами. До членів і друзів Церкви жіночої статі часто звертаються як до сестер.

Ті, хто чинить волю Мого Батька, вони є Моїми братами й сестрами, **Мт.** 12:50 (Мр. 3:35). Встановлено закони сповіді в гріхах між братами і сестрами в Церкві, **УЗ** 42:88–93.

СИЛА. *Див. також* Влада; Повноваження; Священство

Здатність зробити щось. У Писаннях сила часто пов'язана з силою Бога або силою небес.

Для того Я поставив тебе, щоб показати на тобі Мою силу, **Вих.** 9:16. Бог—моя міць і моя сила, **2 Сам.** 22:33. Не стримуй добра, коли в силі твоєї руки це вчинити, **Пр.** 3:27. Я повний сили й Господнього Духа, **Мих.** 3:8. Залишайтеся в місті, аж поки не задягнетесь силою з висоти, **Лк.** 24:49. Усім, що Його прийняли, Він дав силу стати дітьми Божими, **Іван** 1:12 (УЗ 11:30). Та ви приймете силу, як Святий Дух злине на вас, **Дії** 1:8. Ви бережені силою Божою через віру на спасіння, **1 Пет.** 1:3–5. Я сповнений силою Божою, **1 Неф.** 17:48. Це було явлено мені силою Святого Духа, **Кн. Як.** 7:12. Людина може мати велику силу, дану від Бога, **Мос.** 8:16. Вони навчали з силою і владою від Бога, **Ал.** 17:2–3. Нефій священнослужив з силою і великою владою, **3 Неф.** 7:15–20 (3 Неф. 11:19–22). Хоч людина може мати силу творити могутні діяння, якщо вона хвалиться своєю власною силою, вона мусить упасти, **УЗ** 3:4. Сила робити добро є в кожній людині, **УЗ** 58:27–28. В обрядах Мелхиседекового священства явлена сила божественності, **УЗ** 84:19–22. Права священства нероздільно пов'язані з силами небесними, **УЗ** 121:34–46. Я вестиму тебе Моєю рукою, і Моя сила буде над тобою, **Авр.** 1:18.

СИМ. *Див. також* Ной, біблійний патріарх

У Старому Завіті—праведний син Ноя і, за переданням, праотець Семітів,—народів, до числа яких входили араби, євреї, вавилоняни, сирійці, фінікійці та асирійці (Бут. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Мойс. 8:12). В одкровеннях останніх днів Сим згадується як “великий первосвященик” (УЗ 138:41).

СИМВОЛІЗМ

Уживання чогось у переносному значенні, коли одне відображають через інше або уподібнюють до чогось. У Писаннях знайомі предмети, події або обставини вживаються у символічному значенні, щоб представити якесь учення або принцип евангелії. Наприклад, пророк Книги Мормона Алма використав сім’я як символ Божого слова (Ал. 32).

Скрізь у Писаннях пророки вдаються до символізму, навчаючи про Ісуса Христа. Деякі з цих символів—церемонії і обряди (Мойс. 6:63), жертви (Євр. 9:11–15; Мойс. 5:7–8), причастя (Лк. 22:13–20; ПДС, Мк. 14:20–24), хрищення (Рим. 6:1–6; УЗ 128:12–13). Багато біблійних імен символічні. Старозавітні церемонії скинії та Мойсеевий закон представляли вічні істини (Євр. 8–10; Мос. 13:29–32; Ал. 25:15; Гел. 8:14–15). Інші приклади: див. Мт. 5:13–16; Іван 3:14–15; Кн. Як. 4:5; Ал. 37:38–45.

СИМЕОН. *Див. також* Ізраїль; Яків, син Ісаків

У Старому Завіті—другий син Якова і його дружини Лії (Бут. 29:33; 35:23; Вих. 1:2). Разом з Левієм вчинив різанину Сихем’ян (Бут. 34:25–31). Яковове пророцтво стосовно Симеона знаходиться в Бутті 49:5–7.

Коліно Симеона: Потомки Симеона часто жили з коліном Юди і на території царства Юди (Єг. 19:1–9; 1 Хр. 4:24–33). Коліно Симеона приєдналося до Юди в битві проти ха-

наанеян (Суд. 1:3, 17). Пізніше вони також приєднувалися до Давидового війська (1 Хр. 12:25).

СИМОН КАНАНІТ

У Новому Завіті—один з першопокликаних Дванадцятьох Апостолів Ісуса Христа (Мт. 10:2–4).

СИМОН ПЕТРО. *Див.* Петро

СИН БОЖИЙ. *Див.* Бог, Божество; Ісус Христос

СИН ЛЮДИНИ. *Див. також* Бог, Божество; Ісус Христос

Титул, який використовував Ісус Христос, говорячи про Себе (Лк. 9:22; Лк. 21:36). Це означало “Син Людини Святості”. Людина Святості—це одне з імен Бога Батька. Коли Ісус називав Себе Сином Людини, це було відкритим проголошенням Його божественного споріднення з Батьком. Цей титул часто зустрічається в Євангеліях. Одкровення останніх днів підтверджують особливе значення й святість цього імені Спасителя (УЗ 45:39; 49:6, 22; 58:65; Мойс. 6:57).

СИНАГОГА. *Див. також* Юдеї

Місце для зборів, яке використовується для релігійних цілей. У новозавітні часи обстановка в синагозі звичайно була простою. Там була скриня, в якій зберігалися сувої з законом та іншими священними Писаннями, кафедра та сидіння для тих, хто прийшов для поклоніння.

Кожною синагогою керувала місцева рада старійшин. Вони вирішували, кого приймати, а кого виключати (Іван 9:22; 12:42). Найважливішу посаду займав правитель синагоги (Лк. 13:14; Мр. 5:22). Він звичайно був книжником, піклувався про будівлю і наглядав за проведенням богослужінь. Служитель виконував клерикальні обов’язки (Лк. 4:20).

Синагоги були в кожному місті,

де жили Юдеї, як у Палестині, так і в інших місцях. Це стало у великій пригоді для розповсюдження євангелії Ісуса Христа, тому що перші місіонери Церкви звичайно мали нагоду промовляти в синагогах (Дії 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Ця сама практика існувала серед місіонерів, згаданих у Книзі Мормона (Ал. 16:13; 21:4–5; 32:1), а також серед перших місіонерів у цьому розподілі (УЗ 66:7; 68:1).

СИНЕДРІОН. *Див. також* Юдеї

Юдейський сенат і вищий суд у громадських і церковних справах (Мт. 26:59; Мр. 14:55; Дії 5:34). Синедріон складався з сімдесяти одного члена, що їх набирали з-поміж головних священиків, книжників і старійшин.

СИНИ ГЕЛАМАНОВІ. *Див.*

Геламан, його сини

СИНИ ЗАГИБЕЛІ. *Див. також*

Диявол; Непростимий гріх;
Осуд; Пекло; Смерть, духовна

Послідовники Сатани, які страждатимуть з ним у вічності. До синів загибелі належать (1) ті, що пішли за Сатаною і були скинуті з небес за бунт у доземному житті, і (2) ті, кому було дозволено народитися у фізичному тілі на цьому світі, але які потім служили Сатані та повністю повернули проти Бога. Ті, що належать до другої групи, воскреснуть із мертвих, але їх не буде викуплено з другої (духовної) смерті, і вони не зможуть жити в царствах слави (УЗ 88:32, 35).

Ніхто з них не згинув, крім сина загибелі, **Іван** 17:12. Неможливо їх знову відновляти покаанням, **Євр.** 6:4–6 (Євр. 10:26–29). Милість не має позову на того чоловіка і останній вирок його—нескінченна мука, **Мос.** 2:36–39. Він існує, неначе не відбулося ніякого спокутування, **Мос.** 16:5. Ті, хто зрікається Христа, щоб мати прибуток, стануть як син загибелі,

3 Неф. 29:7. Вони не одержать прощення ні в цьому світі, ні в наступному, **УЗ** 76:30–34 (УЗ 84:41; 132:27). Вони є єдиними, яких не буде викуплено з другої смерті, **УЗ** 76:34–48. Сини загибелі зрікаються Святого Духа після того як одержали Його, **УЗ** 76:35. Сини загибелі зрікаються Сина після того, як Батько відкрив Його, **УЗ** 76:43. Каїна буде названо Загибелю, **Мойс.** 5:22–26.

СИНИ І ДОЧКИ БОЖІ. *Див. також*

Діти Христові; Людина, Люди;
Народжений, Народжені;
Народитися знову, Народитися
від Бога; Спокута, Спокутувати

Писання вживає ці терміни в двох значеннях. За одним з них, ми всі є в буквальному розумінні духовними дітьми нашого Небесного Батька. За іншим, Божі сини і дочки—це ті, хто народився знову через спокуту Христа.

Духовні діти Батька: Ви боги, діти Всевишнього, **Пс.** 82:6. Ми паростки Божі, **Дії** 17:29. Коритися Батькові духів, **Євр.** 12:9. Я син Божий, **Мойс.** 1:13.

Діти, народжені знову через Спокуту: Усім, що Його прийняли, Він дав силу стати дітьми Божими, **Іван** 1:12 (Рим. 8:14; 3 Неф. 9:17; УЗ 11:30). Тепер ми є синами Божими, **1 Іван** 3:1–2. Ви будете зватися дітьми Христовими, Його синами й дочками, **Мос.** 5:7. Усі діти мають бути народженими знову, стаючи Його синами й дочками, **Мос.** 27:25. Вони стануть Моїми синами й дочками, **Етер** 3:14. Ти справді будеш дитям Христа, **Морон.** 7:19. Усі, хто сприймає Мою євангелію, є синами й дочками, **УЗ** 25:1. Вони є боги, саме сини Бога, **УЗ** 76:58. Таким чином можуть усі стати Моїми синами, **Мойс.** 6:68. Багато повірили і стали синами Бога, **Мойс.** 7:1.

СИНИ МОСІЄВІ. *Див.* Мосія, його сини

СИФ. Див. також Адам

У Старому Завіті—праведний син Адама і Єви.

Сиф був досконалим чоловіком, і він зовнішньо був точною подобою свого батька, **УЗ** 107:42–43 (Бут. 5:3). Сиф був серед могутніх у духовному світі, **УЗ** 138:40. Бог відкрив Себе Сифу, **Мойс.** 6:1–3, 8–14.

СІЛЬ

Вживалася як важливий консервант для їжі в давньому світі; вважалася необхідною для життя.

Лотова дружина стала соляним стовпом, **Бут.** 19:26. Ви сіль землі, **Мт.** 5:13. (Лк. 14:34; 3 Неф. 12:13). Завітний народ Господа вважається сіллю землі, **УЗ** 101:39–40. Якщо святі не спасителі людей, вони як сіль, яка втратила свій смак, **УЗ** 103:9–10.

СІМДЕСЯТНИК. Див. також Апостол; Мелхиседекове священство

Чин, в який чоловіки висвячуються в Мелхиседековому священстві. Щородно сімдесятники, об'єднані в кворуми, є Генеральними авторитетами Церкви, яким надано апостольське повноваження, але яких не висвячено на апостола. Вони присвячують весь свій час служінню.

Господь висвятив сімдесятьох інших, **Лк.** 10:1. Сімдесятників покликано проповідувати євангелію і бути особливими свідками Ісуса Христа, **УЗ** 107:25–26. Сімдесятники діють в ім'я Господнє під керівництвом Дванадцятьох, розбудовуючи Церкву і направляючи її справи серед усіх народів, **УЗ** 107:34. Виберіть інших сімдесятьох, навіть до семи разів по сімдесят, якщо праця вимагає цього, **УЗ** 107:93–97. Кворум сімдесятників встановлено для подорожуючих старійшин, щоб свідчити про Мое ім'я в усьому світі, **УЗ** 124:138–139.

СІМЕЙНА ІСТОРІЯ. Див.

Генеалогія; Спасіння мертвих

СІМ'Я. Див. також Батько, смертний; Дітя, Діти; Мати; Шлюб, Одружуватися

Як стверджується в Писаннях, сім'я складається з чоловіка і дружини, дітей, а деколи й інших родичів, які живуть під одним дахом або об'єднані одним главою сім'ї. Сім'єю може бути також самотній батько з дітьми, чоловік з дружиною без дітей або навіть самотня особа, яка живе сама.

Загальні послання: У тобі будуть благословенні всі сім'ї земні, **Бут.** 12:3 (Бут. 28:14; Авр. 2:11). Я буду Богом усіх сімей Ізраїлевих, **Єр.** 31:1. Уся сім'я небесна і земна названа Батьковою, **Еф.** 3:14–15. Адам і Єва породили сім'ю всієї землі, **2 Неф.** 2:20. Твоєю славою буде продовження сімені навіки, **УЗ** 132:19. Я дам йому вінці вічного життя у вічних світах, **УЗ** 132:55. Запечаткування дітей до батьків є частиною великої роботи повноти часів, **УЗ** 138:48. Чоловіка і жінку створив Я їх і сказав їм: "Плодіться і розмножуйтеся", **Мойс.** 2:27–28. Це недобре, щоб чоловік був самотнім, **Мойс.** 3:18. Адам і Єва працювали разом, **Мойс.** 5:1.

Батьківські обов'язки: Авраам накаже своїм дітям, і будуть вони дотримуватися дороги Господньої, **Бут.** 18:17–19. Старанно навчай цим словам твоїх дітей, **Повтор.** 6:7 (Повтор. 11:19). Хто любить свого сина, той карає його, **Пр.** 13:24 (Пр. 23:13). Привчай дитину до дороги, якою вона має ходити, **Пр.** 22:6. Живи радісно з дружиною, яку ти кохаєш, **Еккл.** 9:9. Усі твої діти будуть навчені Господом, **Ісаїя** 54:13 (3 Неф. 22:13). Виховуйте їх у Господі, **Еф.** 6:1–4 (Ен. 1:1). Якщо хтось не піклується про своїх, він зрієкся віри, **1 Тим.** 5:8. Він увіщував їх з повнотою почуттів люблячого батька,

1 Неф. 8:37. Ми говоримо про Христа, щоб наші діти могли знати, до якого джерела звертатися, **2 Неф.** 25:26. Їхні чоловіки та їхні дружини люблять своїх дітей, **Кн. Як.** 3:7. Навчайте їх любити один одного і служити один одному, **Мос.** 4:14–15. Захищайте ваші сім'ї, аж до кровопролиття, **Ал.** 43:47. Моліться у ваших сім'ях, щоб ваші дружини і ваші діти могли бути благословеними, **3 Неф.** 18:21. Батьки повинні навчати євангелії своїх дітей, **УЗ** 68:25. Кожний чоловік зобов'язаний забезпечувати свою сім'ю, **УЗ** 75:28. Усі діти мають право бути на утриманні своїх батьків, **УЗ** 83:4. Вихуйте ваших дітей у світлі та істині, **УЗ** 93:40. Встановіть порядок у вашому власному домі, **УЗ** 93:43–44, 50. Носії священства мають впливати на інших тільки любов'ю нелицемірною, **УЗ** 121:41. Адам і Єва відкрили все своїм дітям, **Мойс.** 5:12.

Обов'язки дитини: Шануй свого батька та матір свого, **Вих.** 20:12. Сину мій, слухай настанови батька свого, **Пр.** 1:8 (Пр. 13:1; 23:22). Ісус слухався своїх батьків, **Лк.** 2:51. Ісус виконував волю Свого Батька, **Іван** 6:38 (3 Неф. 27:13). Слухайтеся своїх батьків у Господі, **Еф.** 6:1 (Кол. 3:20). Якщо діти каються, нехай твоє обурення буде відвернуто, **УЗ** 98:45–48. Праведні дочки Єви поклонилися істинному та живому Богові, **УЗ** 138:38–39.

Вічна сім'я: В Ученні і Завітах роз'яснено вічну природу шлюбних стосунків і сім'ї. Целестіальний шлюб і продовження сімейної сполуки дає чоловікам і дружинам можливість стати богами (**УЗ** 132:15–20).

СІМ'Я АВРААМОВЕ. *Див.*

Авраам—Сім'я Авраамове

СІНАЙ, ГОРА. *Див. також* Закон Мойсеїв; Мойсей

Гора на Сінайському півострові, біля якої Мойсей та Ізраїльтяни стояли табором три місяці після їхнього

виходу з Єгипту; вона також зветься горою Хорив (**Вих.** 3:1). Тут Бог дав Мойсею закон для дому Ізраїля; тут також було побудовано скинію (**Вих.** 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

СІОН. *Див. також* Енох; Новий Єрусалим

Чисті серцем (**УЗ** 97:21). Сіон також означає місце, де живуть чисті серцем. Місто, побудоване Енохом і його народом, яке завдяки праведності було зрештою взято на небеса, звалось Сіоном (**УЗ** 38:4; **Мойс.** 7:18–21, 69). В останні дні місто під назвою Сіон буде збудовано біля округи Джексон, шт. Міссурі (Сполучені Штати Америки), до якого зберуться коліна Ізраїля (**УЗ** 103:11–22; 133:18). Святим дано настанову будувати Сіон скрізь у світі, де б вони не жили.

Місто Давидове було названо Сіоном, **1 Цар.** 8:1. З Сіону вийде закон, **Ісаїя** 2:2–3 (**Мих.** 4:2; **2 Неф.** 12:2–3). Викупитель прийде в Сіон, **Ісаїя** 59:20. Я візьму вас по одному з міста і по два—з сім'ї і поведу вас до Сіону, **Єр.** 3:14. На горі Сіон і в Єрусалимі буде визволення, **Йоїл** 3:5 (Овд. 1:17). Благословенні ті, хто намагатиметься повернути Мій Сіон, **1 Неф.** 13:37. Дочки Сіону гордовиті, **2 Неф.** 13:16 (**Ісаїя** 3:16). Горі тому, кому спокійно в Сіоні! **2 Неф.** 28:19–25. Прагніть розпочати й зміцнити справу Сіону, **УЗ** 6:6 (**УЗ** 11:6). Його надихнув Я просувати справу Сіону могутньою силою для добра, **УЗ** 21:7. Новий Єрусалим буде названо Сіоном, **УЗ** 45:66–67. Інденденс, Міссурі, є місцем для міста Сіон, **УЗ** 57:1–3. Бич залишається над дітьми Сіону, доки вони не покаються, **УЗ** 84:58. Господь назвав Свій народ Сіоном, тому що вони були одного серця і одного розуму, **Мойс.** 7:18–19. Сіон (Новий Єрусалим) буде побудовано на Американському континенті, **УВ** 1:10.

СКЕЛЯ. *Див. також* Євангелія; Ісус Христос; Одкровення

Образно кажучи, це Ісус Христос і

Його євангелія, які є міцним фундаментом і підтримкою (УЗ 11:24; 33:12–13). Скеля може також символізувати одкровення, через які Бог відкриває людині Свою євангелію (Мт. 16:15–18).

Він скеля, а діло Його досконале, **Повтор.** 32:4. Господь—моя скеля; на Нього покладатимусь, **2 Сам.** 22:2–3. Камінь відірвався сам, не через руки, **Дан.** 2:34–35. Він був закладений на камені, **Мт.** 7:25 (3 **Неф.** 14:25). Ісус Христос є скелею, яку вважали за ніщо, **Дії** 4:10–11. Тією скелею був Христос, **1 Кор.** 10:1–4 (Вих. 17:6). Той, хто буде на камені, отримає істину, **2 Неф.** 28:28. Юдеї відкинуть камінь [Христа], на якому вони могли будувати, **Кн. Як.** 4:15–17. На скелі нашого Викупителя ми повинні будувати наш фундамент, **Гел.** 5:12. Хто буде на Христових ученнях, той буде на Його скелі і не впаде, коли розіллється ріка, **3 Неф.** 11:39–40 (Мт. 7:24–27; 3 **Неф.** 18:12–13). Мудра людина буде свій дім на камені, **3 Неф.** 14:24. Якщо ви побудовані на Моїй скелі, земля й пекло не зможуть здолати вас, **УЗ** 6:34. Той, хто буде на Моїй скелі, ніколи не впаде, **УЗ** 50:44. Я є Месія, Цар Сіону, Скеля Небесна, **Мойс.** 7:53.

СКИНЯ. Див. також Ковчег

Завіту; Святеє Святих; Храм,
Дім Господній

Дім Господній, центр поклоніння для Ізраїля під час виходу з Єгипту. По суті, скинія була пересувним храмом і могла бути розібраною та знову зібраною. Діти Ізраїля використовували скинію, доки вони не побудували храм Соломона (УЗ 124:38).

Бог відкрив Мойсею, якою саме має бути скинія (Вих. 26–27), і діти Ізраїля побудували її відповідно до того зразка (Вих. 35–40). Коли скинію було зроблено, хмара покрила намет і слава Господня заповнила скинію (Вих. 40:33–34). Хмара була знаменням Божої присутності. Вночі вона

мала вигляд вогню. Поки хмара залишалася над наметом, діти Ізраїля стояли табором. Коли вона пересувалася, вони йшли за нею (Вих. 40:36–38; Чис. 9:17–18). Діти Ізраїля носили скинію з собою під час мандрів у пустелі та коли завойовували землю Ханаанську. Після завоювання скинія знаходилася в Шіло—місці, що його вибрав Господь (Єг. 18:1). Після того, як діти Ізраїля побудували Соломонів храм, скинія остаточно зникає з історії.

Господь та Ісая використовували скинію як символ міст—Сіона і Єрусалима, під час Другого пришествя Господа (Ісая 33:20; Мойс. 7:62).

СКРИВДИТИ

Порушити божественний закон, згрішити, завдати прикрості або образити; також сердити або драгувати.

Розлючений брат протиставиться більше за місто твердинне, **Пр.** 18:19. Якщо твій брат або твоя сестра скривдять тебе і визнають це, помирись, **УЗ** 42:88. Ні в чому людина не ображає Бога, як тільки в тому, що не визнає Його руку і не слухається Його заповідей, **УЗ** 59:21. Тим, які скривдять одного з малих цих, що вірують у Мене, таким було б краще потонути в морі, **УЗ** 121:19–22.

СКРОМНІСТЬ. Див. також

Упокоритися, Покірність

Прості, помірні та пристойні поведінка й зовнішній вигляд. Скромна особа уникає зіткнень і претензій.

Бог зробив шкур'яні одяжі і зодягнув Адама і Єву, **Бут.** 3:21 (Мойс. 4:27). Жінки прикрашають себе скромним виглядом, **1 Тим.** 2:9. Будьте помірковані, чисті, господарні, **Тит** 2:5. Багато заносяться в гордошах через пишність свого вбрання, **Кн. Як.** 2:13. Нехай уся твоя одяга буде простою, **УЗ** 42:40. Ми віримо, що повинні бути цнотливими й чеснотними, **УВ** 1:13.

СЛАБКІСТЬ. *Див. також*
Покірність, Упокоритися

Умова смертного життя; нестача здатностей, сили або навичок. Слабкість є станом буття. Усі люди слабкі, і тільки завдяки Божій благодаті вони одержують силу робити праведні вчинки (Кн. Як. 4:6–7). Ця слабкість проявляється частково в особистих слабкостях або кволо-стях, які має кожна людина.

Зміцніть руки охлялі, **Ісаїя** 35:3–4. Дух бадьорий, але немічне тіло, **Мт.** 26:41 (Мр. 14:38). Слабкість, яка в мені через плоть, служить виправданням мені, **1 Неф.** 19:6. Мені було заповідано написати це, незважаючи на мою слабкість, **2 Неф.** 33:11. Не гнівайся на твого слугу за його слабкість, **Етер** 3:2. Іновірці будуть насміхатися з цього через нашу слабкість у письмі, **Етер** 12:23–25, 40. Я покажу їм їхні слабкості, **Етер** 12:27–28. Завдяки тому, що ти побачив свою слабкість, ти зробився сильним, **Етер** 12:37. Того, хто є слабким серед вас, віднині буде зроблено сильним, **УЗ** 50:16. Ісус Христос знає слабкість людини, **УЗ** 62:1.

СЛАВА. *Див. також* Істина; Світло,
Світло Христа; Ступені слави

У Писаннях термін “слава” часто стосується Божих світла та істини. Він може стосуватися і подяки або вшанування, а також певного стану вічного життя або слави Божої.

Святий є Господь Саваот; уся земля сповнена Його славою, **Ісаїя** 6:3 (2 Неф. 16:3). Нас змінено у той же образ від слави на славу, **2 Кор.** 3:18. Він підійме мене, щоб жити з Ним у славі, **Ал.** 36:28. Слави, одержувані при воскресінні, будуть відрізнятися у відповідності до праведності, **УЗ** 76:50–119. Слава Божа є розум, **УЗ** 93:36. Слава Божа—здійснювати безсмертя і вічне життя людини, **Мойс.** 1:39. Я побачив двох Осіб,

яскравість і слава Яких не піддається ніякому описанню, **ДС—Іст.** 1:17.

СЛОВО. *Див.* Ісус Христос—
Доземне існування Христа

СЛОВО БОЖЕ. *Див. також*
Заповіді Божі; Одрокрення;
Писання

Настанови, заповіді або послання від Бога. Божі діти можуть отримувати Його слово безпосередньо через одрокрення від Духа або від Його вибраних слуг (**УЗ** 1:38).

Кожним словом, що виходить з вуст Господніх, живе людина, **Повтор.** 8:3 (Мт. 4:4; **УЗ** 84:43–44). Слово Твоє—світильник нозі моїй і світло путі моїй, **Пс.** 119:105. Вони всі сповнилися Святим Духом і говорили слово Боже зі сміливістю, **Дії** 4:31–33. Залізний жезл був словом Божим, що вело до дерева життя, **1 Неф.** 11:25 (1 Неф. 15:23–25). Ви були поза почуттям, так що не сприймали Його слів, **1 Неф.** 17:45–46. Горе тому, хто відкидає слово Боже! **2 Неф.** 27:14 (2 Неф. 28:29; **Етер** 4:8). Просувайтеся вперед, бенкетуючи словом Христа, **2 Неф.** 31:20 (2 Неф. 32:3). Через свою невіру вони не могли розуміти слово Бога, **Мос.** 26:3 (Ал. 12:10). Вони вивчали Писання старанно, щоб вони могли знати слово Бога, **Ал.** 17:2. Випробуйте силу слова Божого, **Ал.** 31:5. Алма порівняв слово Боже з насінням, **Ал.** 32:28–43. Те, що вони говоритимуть, спонукувані Святим Духом, буде словом Господа, **УЗ** 68:4. Живіть кожним словом, що виходить з вуст Божих, **УЗ** 84:44–45. Того, хто зберігає Моє слово, не буде обмануто, **ДС—Мт.** 1:37.

СЛОВО МУДРОСТІ

Закон здоров'я, що його було відкрито Господом для фізичного й духовного благополуччя святих (**УЗ** 89). Стало звичаєм називати його Словом мудрості. Господь завжди навчав Своїх послідовників прин-

ципам здоров'я. Господь відкрив Джозефу Сміту, які види продуктів уживати, а яких уникати, додавши до цього обіцяння мирського й духовного благословення за додержання Слова мудрості.

Не пийте ані вина, ані міцного напою, **Лев.** 10:9. Вино—то насмішник, напій міцний—галасун, **Пр.** 20:1. Міцний напій стане гірким для тих, хто п'є його, **Ісаїя** 24:9. Даний не осквернився царевими яствами і вином, **Дан.** 1:8. Якщо хто осквернить храм Божий, того Бог знищить, **1 Кор.** 3:16–17. П'яниці не успадкують царства Божого, **1 Кор.** 6:10 (Гал. 5:21). Того не призначено від Бога, хто забороняє людині їсти м'ясо, **УЗ** 49:18–21. Усе, що приходить від землі, треба вживати розсудливо, без надмірності, **УЗ** 59:20. Господь порадив святим не вживати вина, міцних напоїв, тютюну і гарячих напоїв, **УЗ** 89:1–9. Рослини, плоди, м'ясо й зерно призначено людині та тварині для вживання в їжу, **УЗ** 89:10–17. Послушність Слову мудрості приносить мирські та духовні благословення, **УЗ** 89:18–21.

СЛУЖБОВІ АНГЕЛИ. *Див.* Ангели

СЛУЖИТИ, СВЯЩЕНОСЛУЖИТИ. *Див. також* Священство; Служіння

Виконувати Господню роботу на землі. Вибрані Божі слуги мусять бути покликаними Богом, щоб священнослужити в Його роботі. Коли істинні слуги виконують Господню волю, вони представляють Господа у своїх офіційних обов'язках і діють як Його довірені особи (**УЗ** 64:29), проводячи таким чином роботу, необхідну для спасіння людства. Господь дав апостолів, пророків, євангелістів, первосвящеників, сімдесятників, старійшин, єпископів, священників, учителів, дяконів, слуг і уряди для вдосконалення святих, для роботи священнослужіння (Еф. 4:11–16; **1 Кор.** 12:12–28; **УЗ** 20; 107).

Господь вибрав його священнослужити в ім'я Господне, **Повтор.** 18:5. Люди назвуть вас слугами нашого Бога, **Ісаїя** 61:6. Син Людини прийшов не щоб Йому священнослужили, але щоб священнослужити, **Мт.** 20:26–28. Я з'явився, щоб зробити тебе слугою й свідком, **Дії** 26:16–18. Не є Бог неправедним, щоб забути вашу працю любові, якою ви послужили святим, **Євр.** 6:10. Якщо хтось священнослужить, нехай він робить це як від спроможності, яку Бог дає, **1 Пет.** 4:10–11. Вони навчали один одного і священнослужили один одному, **3 Неф.** 26:19. Це є обов'язком Дванадцятьох—висвячувати євангельських священнослужителів, **УЗ** 107:39–40. Первосвященика може бути призначено на священнослужіння у земних справах, **УЗ** 107:71–72. Ці сімдесятники мають бути подорожуючими священнослужителями, **УЗ** 107:93–97. Старійшини висвячені, щоб бути постійними священнослужителями для Моєї церкви, **УЗ** 124:137.

СЛУЖІННЯ. *Див. також* Благополуччя; Любов

Турбота, догляд або робота на Боже благо і благо інших. Якщо ми служимо іншим, ми служимо також Богу.

Виберіть цього дня, кому ви будете служити, **Єг.** 24:15. Те, що ви зробили для найменшого з цих, ви зробили для Мене, **Мт.** 25:35–45. Віддайте ваші тіла на живу жертву, тобто на ваше розумне служіння, **Рим.** 12:1. Любов'ю служіть один одному, **Гал.** 5:13. Твої дні пройдуть у служінні твоему Богу, **2 Неф.** 2:3. Коли ви служите вашим ближнім, ви тільки служите вашому Богові, **Мос.** 2:17. Ті, хто володіє цією обіцяною землею, мусять служити Богу, бо інакше їх буде зметено геть, **Етер** 2:8–12. Ті, хто взявся за службу Божу, мають служити всім серцем, **УЗ** 4:2. Господь дав заповіді, що людство має любити Його і служити Йому,

УЗ 20:18–19. Служи Богові в ім'я Ісуса Христа, УЗ 59:5. Я, Господь, насолоджуюся, вшановуючи тих, хто служить Мені, УЗ 76:5. Вклонись Богові, бо Йому одному служити-меш, **Мойс.** 1:15.

СЛУХАТИ. *Див. також* Вухо;
Послушний, Послушність,
Слухатися

Чути голос або вчення Господа та слухатися їх.

Господь поставив пророка, подібного до Себе, і Його будете слухати, **Повтор.** 18:15. Послушність краща баранячого лою жертівного, **1 Сам.** 15:20–23. Ми не слухали Господніх слуг, пророків, **Дан.** 9:6. Праведні, ті, хто слухає слова пророків, не загинуть, **2 Неф.** 26:8. Якщо ви не хочете слухати голоса доброго пастиря, ви не Його вівці, **Ал.** 5:38 (Гел. 7:18). Прислухайтесь, о ви, люди Моєї церкви, УЗ 1:1. Хто слухає голос Духа, ті просвітлені та йдуть до Батька, УЗ 84:46–47. Вони були повільні слухати Господа; так що Він повільний слухати їхні молитви, УЗ 101:7–9. Тих, хто не слухає заповідей, карають, УЗ 103:4 (Мойс. 4:4).

СМЕРТНИЙ, СМЕРТНЕ ЖИТТЯ.

Див. також Падіння Адама і Єви;
Світ; Смерть, фізична; Тіло

Час від народження до фізичної смерті. Цей період іноді називають другим станом.

У той день, коли ти скуштуєш від нього, ти напевно помреш, **Бут.** 2:16–17 (Мойс. 3:16–17). Коли настає смерть, дух повертається до Бога, а тіло—до пороку земного, **Еккл.** 12:7 (Бут. 3:19; Мойс. 4:25). Не дозволяй гріху царювати в твоєму смертному тілі, **Рим.** 6:12. Це смертне тіло мусить зодягнутися в безсмертя, **1 Кор.** 15:53 (Ен. 1:27; Мос. 16:10; Морм. 6:21). Стан людини став станом випробування, **2 Неф.** 2:21 (Ал. 12:24; 42:10). Адам пав, щоб люди могли бути, **2 Неф.** 2:25. Чи очікуєте

ви і чи бачите це смертне тіло, підняте в безсмертя? **Ал.** 5:15. Це життя є часом, щоб приготуватися до зустрічі з Богом, **Ал.** 34:32. Не бійтеся смерті, бо ваша радість не повна в цьому світі, УЗ 101:36. Ті, хто зберігає свій другий стан, матимуть славу, **Авр.** 3:26.

СМЕРТЬ, ДРУГА. *Див.* Смерть,
духовна

СМЕРТЬ ДУХОВНА. *Див. також*
Диявол; Осуд; Падіння Адама і
Єви; Пекло; Сини загибелі;
Спасіння

Відокремлення від Бога і Його впливу. Умерти для того, що стосується праведності. Люцифер і третя частина воїнства небесного зазнали духовної смерті, коли їх було скинуто з небес (УЗ 29:36–37).

Духовна смерть увійшла у світ через падіння Адама (Мойс. 6:48). Смертні люди, які є носіями злих думок, слів і справ, є духовно мертвими, хоч і живуть на землі (1 Тим. 5:6). Завдяки спокуті Ісуса Христа і через послухність принципам і обрядам євангелії чоловіки й жінки можуть очиститися від гріха і перемогти духовну смерть.

Духовна смерть також трапляється після смерті смертного тіла. Воскреслих істот, а також диявола і його ангелів буде засуджено. Ті, хто свідомо збунтувався проти світла та істини, зазнають духовної смерті. Цю смерть часто називають другою смертю (Ал. 12:16; Гел. 14:16–19; УЗ 76:36–38).

Злочинців буде відсічено, **Пс.** 37:9. Бути плотолюбним є смерть, **Рим.** 8:6 (2 Неф. 9:39). Пристрасті наближають людей до знищення й загибелі, **1 Тим.** 6:9. Гріх породжує смерть, **Як.** 1:15. Той, хто перемагає, не постраждає від другої смерті, **Об.** 2:11. Над такими друга смерть не має сили, **Об.** 20:6, 12–14. Злочестивці матимуть свою долю в озері, яке палає вогнем і сіркою: це є друга

смерть, **Об.** 21:8 (УЗ 63:17–18). Люди вільні вибрати свободу й вічне життя або полон і смерть, **2 Неф.** 2:27 (2 Неф. 10:23; Ал. 29:5; Гел. 14:30–31). Бог приготував шлях для нашого порятунку від смерті й пекла, **2 Неф.** 9:10. Звільніться від мук пекла, щоб ви могли не постраждати від другої смерті, **Кн. Як.** 3:11. Тілесна людина є ворогом Богу, **Мос.** 3:19. Нехай Господь дарує вам покаєння, щоб ви могли не зазнати другої смерті, **Ал.** 13:30. Алма був скутий вічними ланцюгами смерті, **Ал.** 36:18. Злочестивці вмирають для того, що стосується праведності, **Ал.** 40:26 (Ал. 12:16). Падіння принесло духовну смерть для всього людства, **Ал.** 42:9 (Гел. 14:16–18). Коли Адам пав, він став духовно мертвим, **УЗ** 29:40–41, 44.

СМЕРТЬ ФІЗИЧНА. *Див. також* Воскресіння; Падіння Адама і Єви; Смертний, Смертне життя; Спасіння

Відокремлення духа від тіла. З Падінням життя на землі стало смертним (2 Неф. 2:22; Мойс. 6:48). Спокута Ісуса Христа перемогла смерть, так що кожного буде воскрешено (1 Кор. 15:21–23). Воскресіння—це вільний дар всім людям, незалежно від того, добро чи зло вони творили в цьому житті (Ал. 11:42–44). Кожна особа зазнає тільки однієї фізичної смерті, тому що наші тіла не зможуть більше вмерти, після того, як нас буде воскрешено (Ал. 11:45).

Уся плоть загине, і людина знову повернеться в порох, **Йов** 34:15. Дорогоцінна в очах Господніх смерть Його святих, **Пс.** 116:15. Порох повернеться в землю, а дух повернеться до Бога, **Еккл.** 12:7. Через людину прийшла смерть, **1 Кор.** 15:21. Спаситель тримає ключі від пекла й смерті, **Об.** 1:18. Не буде більше ані смерті, ані смутку, **Об.** 21:4. Смерть поширилася на все людство, **2 Неф.** 9:6, 11 (Ал. 12:24). Вони ніколи не

дивилися на смерть з жахом, **Ал.** 27:28. Алма пояснив стан душі між смертю і воскресінням, **Ал.** 40:11. Ті, хто помирає в Мені, не відчують смаку смерті, **УЗ** 42:46. Тих, кого не призначено на смерть, буде зцілено, **УЗ** 42:48. Я буду випробувати вас в усьому, навіть і до смерті, **УЗ** 98:14. У порох ти повернешся, **Мойс.** 4:25. Адам пав, і через його падіння прийшла смерть, **Мойс.** 6:48.

СМІТ, ГАЙРУМ. *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

Старший брат і вірний товариш Джозефа Сміта. Гайрум народився 9 лютого 1800 р. Служив помічником Джозефа в Церковному президентстві, а також другим патріархом Церкви. 27 червня 1844 р. разом з Джозефом прийняв мученицьку смерть у в'язниці в Картеджі.

Бог відкрив настанови для Гайрума через його брата Джозефа, **УЗ** 11; 23:3. Благословенний Мій слуга Гайрум Сміт за цілісність свого серця, **УЗ** 124:15. Гайруму наказано прийняти чин патріарха Церкви, **УЗ** 124:91–96, 124. Джозеф і Гайрум прийняли мученицьку смерть у в'язниці в Картеджі, **УЗ** 135. Гайрума та інших вибраних духів зберігали для народження в повноту часів, **УЗ** 138:53.

СМІТ, ДЖОЗЕФ МОЛ. *Див.*

також Відновлення євангелії; Дорогоцінна Перлина; Книга Мормона; Переклад Джозефа Сміта (ПДС); Перше видіння; Учення і Завіти

Пророк, вибраний, щоб відновити істинну Церкву Ісуса Христа на землі. Джозеф Сміт (1805–1844 рр.) народився у штаті Вермонт у Сполучених Штатах Америки.

У 1820 р. Бог Батько та Ісус Христос явилися Джозефу, і він дізнався, що жодна з тогочасних церков на землі не була істинною (ДС—Іст. 1:1–20). Пізніше його відвідав ангел Мороній, який відкрив при-

ховане місце, де зберігалися золоті пластини, які містили літопис давніх народів Американського континенту (ДС—Іст. 1:29–54).

Джозеф переклав золоті пластини і в 1830 р. видав їх як Книгу Мормона (ДС—Іст. 1:66–67, 75). У 1829 р. він одержав від Івана Христителя і від Петра, Якова та Івана повноваження священства (УЗ 13; 27:12; 128:20; ДС—Іст. 1:68–70).

За Божим наказом Джозеф і кілька інших людей 6 квітня 1830 р. організували відновлену Церкву Ісуса Христа (УЗ 20:1–4). Під проводом Джозефа Церква зростала в Канаді, Англії та східній частині Сполучених Штатів, особливо в Огайо, Міссурі та Іллінойсі. Серйозні переслідування чекали на Джозефа та святих де б вони не оселялися. 27 червня 1844 р. Джозеф і його брат Гайрум прийняли мученицьку смерть в Картеджі, шт. Іллінойс, США.

Йосип, Яковів син, пророкував про Джозефа Сміта, **2 Неф.** 3:6–15. Маючи знання про близьке лихо, Господь покликав Свого слугу Джозефа Сміта, **УЗ 1:17** (**УЗ 19:13**). Джозефа Сміта було висвячено бути апостолом Ісуса Христа і першим старійшиною цієї Церкви, **УЗ 20:2**. Джозефа було висвячено в апостольство Петром, Яковом та Іваном, **УЗ 27:12**. Джозеф та Сідні Рігдон свідчили, що вони бачили Єдинонародженого від Батька, **УЗ 76:23**. Джозеф Сміт разом з Олівером Каудері бачили у видінні Господа, **УЗ 110:1–4**. Господь покликав Джозефа бути верховним старійшиною, перекладачем, одкровителем, провидцем і пророком, **УЗ 124:125**. Джозеф Сміт зробив для спасіння людей більше, ніж будь-яка інша людина, за винятком одного лише Ісуса, **УЗ 135:3**.

Писання, явлені через пророка Джозефа Сміта: Джозеф переклав частину золотих пластин, які йому дав ангел Мороній, і цей переклад було видано в 1830 р. як Книгу Мормона.

Він також одержав від Господа багато одкровень, які висвітлювали основні вчення та пояснювали організацію Церкви. Багато з цих одкровень було зібрано в книгу, яка тепер має назву Учення і Завіти. Він також мав обов'язок явити Дорогоцінну Перлину, яка містить натхненний переклад деяких з писань Мойсея, Авраама і Матвія, уривки з автобіографії і свідчення, а також тринадцять уложень учення і віри, яких дотримується Церква.

СМІТ, ДЖОЗЕФ СТ. *Див. також* Сміт, Джозеф мол.; Сміт, Люсі Мак

Батько пророка Джозефа Сміта. Народився 12 липня 1771 р. Одружився з Люсі Мак; вони мали дев'ятьох дітей (ДС—Іст. 1:4). Джозеф щиро увірував у відновлення євангелії в останні дні і став першим патріархом Церкви. Помер 14 вересня 1840 р.

Бог відкрив настановлення для нього через його сина Джозефа, **УЗ 4; 23:5**. Нехай мій літній слуга продовжує жити зі своєю сім'єю, **УЗ 90:20**. Мій літній слуга Джозеф сидить праворуч Авраама, **УЗ 124:19**. Джозеф Сміт мол. бачив свого батька у видінні цілестяльного царства, **УЗ 137:5**. Ангел наказав Джозефу Сміту мол. розповісти своєму батькові про видіння, яке він отримав, **ДС—Іст. 1:49–50**.

СМІТ, ДЖОЗЕФ Ф.

Шостий Президент Церкви; єдиний син Гайрума і Мері Філдінг Сміт. Народився 13 листопада 1838 р. Помер 19 листопада 1918 р.

Джозеф Ф. Сміт мав видіння про викуплення мертвих, **УЗ 138**.

СМІТ, ЕММА ГЕЙЛ. *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

Дружина пророка Джозефа Сміта. Господь наказав Еммі зробити підбірку гімнів для Церкви. Вона

також була першим президентом Товариства допомоги.

Було дано одкровення Господньої волі стосовно Емми Сміт, **УЗ** 25. Господь дав Еммі Сміт пораду стосовно шлюбу, **УЗ** 132:51–56.

СМІТ, ЛЮСІ МАК. *Див. також* Сміт, Джозеф мол; Сміт, Джозеф ст.

Мати пророка Джозефа Сміта і дружина Джозефа Сміта ст. (ДС—Іст. 1:4, 7, 20). Народилася 8 липня 1776 р. Померла 5 травня 1856 р.

Джозеф бачив свою матір у видінні целестіального царства, **УЗ** 137:5.

СМІТ, СЕМ'ЮЕЛ Г. *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

Молодший брат пророка Джозефа Сміта (ДС—Іст. 1:4). Сем'юел народився у 1808 р. Помер у 1844 р. Він був одним з Восьми свідків Книги Мормона і служив одним з перших місіонерів відновленої Церкви (**УЗ** 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

СОДОМ. *Див. також* Гоморра

У Старому Завіті—злочестиве місто, яке було знищено Господом (**Бут.** 19:12–29).

СОЛОМОН. *Див. також* Вірсавія; Давид

У Старому Завіті—син Давида і Вірсавії (2 Сам. 12:24). Соломон був царем Ізраїля.

Давид назвав Соломона царем, **1 Цар.** 1:11–53. Давид наказував Соломонові ходити Господніми шляхами, **1 Цар.** 2:1–9. Господь пообіцяв йому розумне серце, **1 Цар.** 3:5–15. Розсудив двох матерів і визначив справжню матір дитини, **1 Цар.** 3:16–28. Автор приповістей і пісень, **1 Цар.** 5:12. Побудував храм, **1 Цар.** 6; 7:13–51. Освятив храм, **1 Цар.** 8. Його відвідала цариця Шеви, **1 Цар.** 10:1–13. Соломон одружувався з неізраїльтянками, і ці його дружини привернули його серце до поклоніння лежебогам, **1 Цар.** 11:1–8.

Господь гнівався на Соломона, **1 Цар.** 11:9–13. Він помер, **1 Цар.** 11:43. Давид пророкував про славу Соломонового царювання, **Пс.** 72. Соломон мав багато дружин і наложниць, але дехто з них не були дані йому Господом, **УЗ** 132:38 (Кн. Як. 2:24).

СОЛУНЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також* Павло; Павлові послання

Дві книги в Новому Завіті. Їх було написано Павлом у Коринті як листи до солунян під час його першого відвідування Європи приблизно у 50 р. після р.х. Його праця в Солуні описана в 17-у розділі Дій. Павло хотів повернутися до Солуня, але не зміг (1 Сол. 2:18). Тому він послав Тимофія привітати навернених і повернутися з вістями про тамтешні справи. Павло написав перше послання як подяку за повернення Тимофія.

Перше послання до солунян: Розділи 1–2 містять Павлові привітання і його молитву за святих; у розділах 3–5 подано наставлення про духовне зростання, любов, цнотливість, ретельність і Друге пришествя Ісуса Христа.

Друге послання до солунян: Розділ 1-й містить Павлову молитву за святих. Розділ 2-й говорить про відступництво, що наближалось. Розділ 3-й містить Павлову молитву за перемогу євангельської справи.

СОН. *Див. також* Одкровення

Спосіб, в який Бог може відкривати Свою волю чоловікам і жінкам на землі. Однак не всі сні є одкровеннями. Натхненні сні—це плід віри.

Він спав і побачив драбину, що сягала небес, **Бут.** 28:12. Йосипові снився сон, **Бут.** 37:5. Господь говорить з ним уві сні, **Чис.** 12:6. Навуходоносору снилися сні, **Дан.** 2:1–3. Старі люди бачитимуть сні, **Йоїл** 3:1 (Дії 2:17). Ангел Господній

явився йому уві сні, **Мт.** 1:20 (Мт. 2:19). Легій записав багато того, що він бачив уві сні, **1 Неф.** 1:16. Легію снівся сон, **1 Неф.** 8.

СОТНИК

Офіцер римської армії, який очолював роту чисельністю від 50 до 100 чоловік. Така рота складала одну шістдесяту частину римського легіону. (Див. Мт. 8:5; Лк. 23:47; Дії 10:1–8).

СОФОНІЯ

Старозавітний пророк, який жив у часи царювання Йосії (639–608 рр. до Р.Х.).

Книга Софонії: Розділ 1-й говорить про прийдешній день, сповнений гнівом і горем. Розділ 2-й увіщує народ Ізраїля шукати праведності й лагідності. Розділ 3-й говорить про Друге пришестя, коли всі народи зберуться на битву. Однак Господь царюватиме серед них.

СПАДКОЄМЕЦЬ

Особа, якій дано право успадкувати фізичні або духовні дари. У Писаннях праведникам обіцяно, що вони стануть спадкоємцями всього, що має Бог.

Авраам прагнув мати спадкоємця, **Бут.** 15:2–5. Авраам став спадкоємцем світу завдяки праведності віри, **Рим.** 4:13. Ми діти Бога, а якщо діти, то і спадкоємці, спадкоємці Бога і співспадкоємці з Христом, **Рим.** 8:16–17 (УЗ 84:38). Ти син, спадкоємець Бога через Христа, **Гал.** 4:7. Бог призначив Свого Сина спадкоємцем усього, **Євр.** 1:2. Ті, хто очікує відпущення своїх гріхів, є спадкоємцями царства Божого, **Мос.** 15:11. Люди стали дітьми Христовими і спадкоємцями царства Божого, **4 Неф.** 1:17. Ті, хто помер без знання євангелії, можуть стати спадкоємцями цілестіального царства, **УЗ** 137:7–8. Ті мертві, які каються, є спадкоємцями спасіння, **УЗ** 138:59.

Авраам став праведним спадкоємцем через свою праведність, **Авр.** 1:2.

СПАСИТЕЛЬ. Див. також Ісус Христос

Той, хто спасає. Своєю спокутою Ісус Христос пропонує викуплення і спасіння всьому людству. “Спаситель”—це ім'я і титул Ісуса Христа.

Господь—моє світло і моє спасіння, **Пс.** 27:1 (Вих. 15:1–2; 2 Сам. 22:2–3). Я Господь; і крім Мене немає спасителя, **Іса.** 43:11 (УЗ 76:1). Даси Йому імення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів, **Мт.** 1:21. Сьогодні народився вам Спаситель, Який є Христос Господь, **Лк.** 2:11. Бог так полюбив світ, що Єдинонароджений Син прийшов спасти людей, **Іван** 3:16–17. Немає іншого імені, крім Христового, завдяки якому людина може бути спасеною, **Дії** 4:10–12 (2 Неф. 25:20; Мос. 3:17; 5:8; УЗ 18:23; Мойс. 6:52). З небес ми чекаємо Спасителя, Господа Ісуса Христа, **Фил.** 3:20. Батько послав Сина бути Спасителем світу, **1 Іван** 4:14. Господь поставив Месію, Спасителя світу, **1 Неф.** 10:4. Агнец Божий є Спасителем світу, **1 Неф.** 13:40. Знання про Спасителя поширяться серед усіх народів, колін, язиків і людей, **Мос.** 3:20. Христос мав умерти, щоб могло прийти спасіння, **Гел.** 14:15–16. Виправдання і освячення через Спасителя є справедливим та істинним, **УЗ** 20:30–31. Я є Ісус Христос, Спаситель світу, **УЗ** 43:34. Мій Єдинонароджений є Спасителем, **Мойс.** 1:6. Усі, хто вірує в Сина і кається у своїх гріхах, будуть спасенні, **Мойс.** 5:15.

СПАСІННЯ. Див. також Благодать; Викупляти, Викуплений, Викуплення; Ісус Христос; Піднесення; План викуплення; Смерть, духовна; Смерть, фізична; Спокута, Спокутувати

Бути спасеним як від фізичної,

так і від духовної смерті. Усі люди будуть спасенні від фізичної смерті благодаттю Бога завдяки смерті та воскресінню Ісуса Христа. Кожна людина може також бути спасеною від духовної смерті тією ж благодаттю Бога через віру в Ісуса Христа. Ця віра виявляється через життя в послушності до законів і обрядів євангелії та служіння Христові.

Господь—моє світло і моє спасіння, **Пс.** 27:1. Тільки Він моя скеля і спасіння моє, **Пс.** 62:3. Євангелія є силою Божою на спасіння, **Рим.** 1:16 (УЗ 68:4). Здійснюйте ваше спасіння з острахом, **Фил.** 2:12. Бог вибрав вас на спасіння через освячення, **2 Сол.** 2:13. Спасіння доступне, **2 Неф.** 2:4. Немає дару більшого, ніж дар спасіння, **УЗ** 6:13. Ісус Христос—єдине ім'я, через яке прийде спасіння, **Мойс.** 6:52 (Дії 4:10–12). Ми віримо, що завдяки спокуті Христа все людство може бути спасеним, **УВ** 1:3.

Спасіння дітей: Якщо ви не станете як малі діти, ви не ввійдете в царство небесне, **Мт.** 18:3. Малі діти також мають вічне життя, **Мос.** 15:25. Хрищення немовлят є мерзотою, і малі діти живі в Христі через Спокуту, **Морон.** 8:8–24. Малі діти викуплені через Єдинонародженого; Сатана не може спокушати їх, **УЗ** 29:46–47. Діти мають бути навчені євангелії й охрищені у восьмирічному віці, **УЗ** 68:25–28. Малі діти освячені через Ісуса Христа, **УЗ** 74:7. Люди знов стають невинними у своєму дитячому стані, **УЗ** 93:38. Усі діти, які померли, не доживши до віку підзвітності, спасенні в цілостіальному царстві, **УЗ** 137:10. Діти безгрішні від заснування світу, **Мойс.** 6:54.

СПАСІННЯ, ПЛАН. *Див.* План викуплення

СПАСІННЯ ДІТЕЙ. *Див.* Дитя, Діти; Спасіння—Спасіння дітей

СПАСІННЯ МЕРТВИХ. *Див. також* Генеалогія; Книга спомину; План Викуплення; Спасіння

Можливість, надана тим, хто помер, не отримавши спасительних обрядів євангелії. Ці обряди виконують у храмах гідні живі члени Церкви. Мертвих навчають євангелії в духовному світі, і вони можуть сприйняти обряди, які виконують за них у смертному житті.

Вірні члени Церкви досліджують та систематизують сімейні історії, щоб визначити імена й дати народження предків, аби для них могли бути виконані спасительні обряди.

Скажіть в'язням: "Виходьте", **Ісая** 49:9 (**Ісая** 24:22; **1 Неф.** 21:9). Проголошуйте свободу полоненим, **Ісая** 61:1 (**Лк.** 4:18). Він поверне серця батьків до дітей, **Мал.** 4:5–6 (**3 Неф.** 25:5–6; **УЗ** 110:13–16). Мертві почують голос Сина Божого, **Іван** 5:25. Навіщо вони тоді христяться ради мертвих, **1 Кор.** 15:29. Христос проповідував духам у в'язниці, **1 Пет.** 3:18–20. На те й мертвим проповідують євангелію, **1 Пет.** 4:6. Син відвідав духів у в'язниці, **УЗ** 76:73. Тоді настає викуплення тих, хто отримав свою долю у тій в'язниці, **УЗ** 88:99. На землі немає христильної купелі, щоб Мої святі могли бути охрищеними за мертвих, **УЗ** 124:29. Усі ті, хто помер і хто прийняв би євангелію, будуть спадкоємцями цілостіального царства, **УЗ** 137:7–10. Син Божий явився, проголошуючи свободу полоненим, які були вірними, **УЗ** 138:18. Багато з духів, які були у в'язниці, вийшли, **Мойс.** 7:57.

СПАТИ

Стан відпочинку, в якому особа не діє і є несвідомою. Господь порадив Своім святим не спати більше, ніж потрібно (**УЗ** 88:124). Сон може також символізувати смерть духовну (**1 Кор.** 11:30; **2 Неф.** 1:13) або фізичну (**Морн.** 9:13).

СПІВАТИ. *Див. також* Гімн;
Музика

Поклонятися Богові й дякувати Йому в пісні, а також віршах у музичному супроводі.

Співайте Господу, **1 Хр.** 16:23–36 (Пс. 96). Співайте й дякуйте Господу, **Пс.** 30:5. Покликуйте Господу, **Пс.** 100:1. Коли відспівали вони, то на гору Оливну пішли, **Мт.** 26:30. Святий Дух надихав їх співати, **Морон.** 6:9. Пісня праведників—молитва для Мене, **УЗ** 25:12. Якщо тобі весело, хвали Господа співом, **УЗ** 136:28.

СПІВЧУТТЯ. *Див. також* Любов;
Милосердя; Милостивий,
Милість

У Писаннях слово співчуття має буквально значення “переживати разом”. Це також має значення “виявляти до інших розуміння, жаль і милість”.

Господь закликав Свій народ виявляти співчуття, **Зах.** 7:8–10. Ісус був спонуканий співчуттям, **Мт.** 9:36 (Мт. 20:34; Мр. 1:41; Лк. 7:13). Один самарянин змилосердився над ним, **Лк.** 10:33. Будьте між собою співчутливими, **1 Пет.** 3:8. Христос сповнений співчуттям до дітей людських, **Мос.** 15:9. Моє внутро сповнено співчуттям до вас, **3 Неф.** 17:6. Джозеф Сміт молився про Господне співчуття, **УЗ** 121:3–5.

СПОВІДУВАТИ, СПОВІДЬ. *Див. також* Покаятися, Покаяння;
Простити, Прощати

Писання використовує сповідь щонайменше у двох значеннях. В одному значенні слово “сповідувати” означає стверджувати віру в щось, наприклад, сповідувати, що Ісус є Христос (Мт. 10:32; Рим. 10:9; 1 Іван 4:1–3; УЗ 88:104).

Віншому значенні, “сповідувати” означає визнавати вину, наприклад, сповідувати гріхи. Обов’язком усіх людей є сповідати всі свої гріхи Господу та отримати прощення

(УЗ 58:42–43). Коли це необхідно, гріхи треба сповідувати особі або особам, проти яких було вчинено гріх. Серйозні гріхи треба сповідати чинам Церкви (у більшості випадків—єпископам).

Він визнає, що згрішив, **Лев.** 5:5. Вони визнають свій гріх, **Лев.** 26:40–42. Склади славу Господу Богу Ізраїлевому і сповідайся перед Ним, **Єг.** 7:19. Люди християлися від нього в Йордані, сповідуючи свої гріхи, **Мт.** 3:5–6. Грішника, який сповідує свої гріхи, буде прощено, **Мос.** 26:29. Сповідай свої гріхи, щоб не зазнати покарання, **УЗ** 19:20. Ті, хто покався, сповідають і полишать свої гріхи, **УЗ** 58:43. Господь милостивий до тих, хто сповідує гріхи зі смиренным серцем, **УЗ** 61:2. Господь прощає гріхи тим, хто сповідує і просить прощення, **УЗ** 64:7.

СПОКУТА, СПОКУТУВАТИ.

Див. також Безсмертний, Безсмертя; Благодать;
Викупляти, Викуплений, Викуплення; Виправдання, Виправдовувати; Відпущення гріхів; Воскресіння;
Гефсиманія; Діти Христові;
Жертва, Жертвувати; Ісус Христос; Кров; Милостивий, Милість; Освячення; Падіння Адама і Єви; План Викуплення; Покаятися, Покаяння;
Причастя; Простити, Прощати; Розг’яття; Сини і дочки Божі; Спасіння; Хрест

Замирити людину з Богом.

Як вживано в Писаннях, викупити означає знати кару за гріховний вчинок, таким чином знімаючи наслідки гріха з грішника, який покався, і дозволяючи йому замиритися з Богом. Ісус Христос був єдиним, хто міг виконати довшену спокуту для всього людства. Він був здатним зробити це завдяки Своїй вибраності й передвсвятиченню на Великій нараді, перше ніж було

сформовано землю (Етер 3:14; Мойс. 4:1–2; Авр. 3:27), завдяки Своїй божественній Єдинородності й безгрішному життю. Його спокута включала страждання за гріхи людства в Саду Гефсиманському, прулиття Його крові, смерть і наступне воскресіння з могили (Ісая 53:3–12; Мос. 3:5–11; Ал. 7:10–13). Завдяки Спокуті всі люди воскреснуть у безсмертних тілах (1 Кор. 15:22). Спокута також надає нам можливість отримати прощення гріхів і вічно жити з Богом. Але особа, яка досягла віку підзвітності й отримала закон, може отримати ці благословення тільки якщо вона має віру в Ісуса Христа, кається у своїх гріхах, отримує обряди спасіння й виявляє послух до заповідей Божих. Ті, хто не досяг віку підзвітності, і ті, хто не має закону, є викупленими через Спокуту (Мос. 15:24–25; Морон. 8:22). Писання ясно навчають, що жодний закон, обряд або жертва не могли б задовільнити вимоги правосуддя і жодна людина не змогла б знову ввійти в Божу присутність, якби Христос не спокутував наші гріхи (2 Неф. 2; 9).

Це Моя кров, що проливається за багатьох для відпущення гріхів, **Мт.** 26:28. Його піт був немовби великі краплі крові, **Лк.** 22:39–44. Я віддам Мою плоть ради життя світу, **Іван** 6:51. Я є воскресіння й життя, **Іван** 11:25. Христос є творцем вічного спасіння для всіх тих, хто послухається, **Євр.** 5:9. Ми освячені пролиттям Христової крові, **Євр.** 9; 10:1–10. Христос один раз постраждав за гріхи, **1 Пет.** 3:18. Кров Ісуса Христа очищує нас від усіх гріхів, **1 Іван** 1:7. Його було піднято на хресті і вбито за гріхи, **1 Неф.** 11:32–33. Викуплення приходить до тих, хто має розбите серце й упокорений дух, **2 Неф.** 2:3–10, 25–27. Він віддав Себе в жертву за гріх, **2 Неф.** 2:7. Спокута викупляє людей з Падіння і спасає їх від смерті й пекла, **2 Неф.** 9:5–24. Треба, щоб була не-

скінченна спокута, **2 Неф.** 9:7. Замиряться з Богом через спокуту Христову, **Кн. Як.** 4:11. Його кров спокутує гріхи тих, хто грішив через необізнаність, **Мос.** 3:11–18. Людина одержала спасіння завдяки Спокуті, **Мос.** 4:6–8. Якби не Спокута, вони неодмінно б загинули, **Мос.** 13:27–32. Він спокутує гріхи світу, **Ал.** 34:8–16. Сам Бог спокутує гріхи світу, щоб здійснити план милості, **Ал.** 42:11–30. Я Бог усієї землі, убитий за гріхи світу, **3 Неф.** 11:14. Я, Бог, відстраждав це за всіх, **УЗ** 19:16. Малі діти викуплені через Мого Єдинопородженого, **УЗ** 29:46–47. Дивись на страждання й смерть Того, Хто не грішив, **УЗ** 45:3–5. Це є подобою жертви Єдинопородженого, **Мойс.** 5:7. Завдяки Спокуті Христа все людство може бути спасеним, **УВ** 1:3.

СПОКУШАТИ, СПОКУСА. *Див.*

також Диявол; Свобода вибору; Терпіти

Випробування здатності людини вибирати добро замість зла; заманювання згрішити і йти за Сатаною, а не за Богом.

Не введи нас у спокусу, але визволи нас від зла, **Мт.** 6:13 (3 Неф. 13:12). Бог не допустить, щоб вас спокушали більше, ніж ви можете знести, **1 Кор.** 10:13. Христа спокушали, як нас, **Євр.** 4:14–15. Благословенна та людина, що витерпить спокусу, **Як.** 1:12–14. Спокуси супротивника не можуть пересилити тих, хто прислухається до Божого слова, **1 Неф.** 15:24 (Гел. 5:12). Людина не могла б діяти самостійно, якби її не принадувало одне чи друге, **2 Неф.** 2:11–16. Пильнуйте й моліться постійно, щоб вас не можна було спокусити понад те, що ви можете витримати, **Ал.** 13:28. Навчай їх протистояти кожній спокусі диявола своєю вірою в Господа Ісуса Христа, **Ал.** 37:33. Моліться завжди, щоб не ввійти вам у спокусу, **3 Неф.** 18:15, 18 (УЗ 20:33; 31:12; 61:39). Сте-

режиса гордошів, щоб тобі не ввійти в спокусу, **УЗ** 23:1. Адам став підвладним волі диявола, тому що піддався спокусі, **УЗ** 29:39–40. Я був покинутий на всі види спокуси, **ДС—Іст.** 1:28.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ. *Див. також*

Милість, Милостивий;
Спокута, Спокутувати

Незмінний наслідок, проявлений як благословення за праведні думки та вчинки і як покарання за гріх, у якому не покаялися. Справедливість є вічним законом, який вимагає покарання щоразу, коли порушено Божий закон (Ал. 42:13–24). Якщо грішник не кається, він мусить понести покарання (Мос. 2:38–39; **УЗ** 19:17). Якщо ж він кається, Спаситель несе це покарання через Спокуту, благуачи про милість (Ал. 34:16).

Душа, що грішить, помре, **Єз.** 18:4. Чого Господь вимагає від тебе, крім того, щоб ти чинив справедливо? **Мих.** 6:8. Ісус буде справедливим і простить наші гріхи, **1 Іван** 1:9. Справедливість Божа відділила злочестивих від праведників, **1 Неф.** 15:30. Спокута задовільняє вимоги Його справедливості, **2 Неф.** 9:26. Усе людство було занепалим і в обіймах правосуддя, **Ал.** 42:14. Спокута удовільняє вимоги справедливості, **Ал.** 42:15. Хіба ти вважаєш, що милість може пограбувати справедливість? **Ал.** 42:25. Справедливість Божа висить над тобою, якщо ти не каєшся, **Ал.** 54:6. Справедливість і суд є покаранням, яке прикладено до Мого закону, **УЗ** 82:4. Справедливість продовжується своїм чином і позиває на своє, **УЗ** 88:40. Нікого не буде звільнено від правосуддя і законів Божих, **УЗ** 107:84.

СТАРАННІСТЬ

Послідовні, доблесні зусилля, особливо в служінні Господу й послушності Його слову.

Прислухайтесь старанно до Мене, **Ісая** 55:2. Бог нагороджує тих, хто старанно шукає його, **Євр.** 11:6. Докладаючи всю старанність, додайте до вашої віри чесноту, **2 Пет.** 1:5. Навчайте слову Божому з усією старанністю, **Кн. Як.** 1:19. Вони вивчали Писання старанно, **Ал.** 17:2. Вони бажали з усією старанністю дотримуватися заповідей, **3 Неф.** 6:14. Старанно докладаймо зусиль, **Морон.** 9:6. З великим бажанням займайтеся доброю справою, **УЗ** 58:27. Не будьте ледашими, але працюйте у свою силу, **УЗ** 75:3. Приділяйте ретельну увагу словам вічного життя, **УЗ** 84:43. Нехай кожна людина навчиться своєму обов'язку і навчиться чинити з усією старанністю, **УЗ** 107:99.

СТАРІЙ ДНЯМИ. *Див. Адам*

СТАРІЙ ЗАВІТ. *Див. також*

Біблія; Писання; П'ятикнижжя

Писання давніх пророків, які склали їх під впливом Святого Духа і які протягом багатьох століть свідчили про Христа і Його майбутнє священнослужіння. Старий Завіт містить також літопис історії Авраама і його потомків, починаючи з Авраама та завіту, який Господь уклав з Авраамом і його потомством.

Перші п'ять книг Старого Завіту було написано Мойсеєм. Це Буття, Вихід, Левит, Числа і Повторення Закону. Буття стосується походження землі, людства, мов, рас і початку дому Ізраїля.

Історичні книги розповідають про події в Ізраїлі. Це книги Єгошуа, Суддів, Рут, 1 і 2 Самуїлові, 1 і 2 Царів, 1 і 2 Хронік, Ездри, Неємії та Естер.

У поетичних книгах увічнено життєву мудрість і літературні твори пророків. Це Йов, Псалми, Приповісті, Екклезіяст, Пісня над Піснями та Плач Єремії.

Пророки попереджували Ізраїль про його гріхи та свідчили про благословення, які йдуть від послушності. Вони пророкували про пришествя

Христа, Який мав спокутувати гріхи тих людей, які покаються, приймуть обряди й житимуть за євангелією. До пророчих книг належать: Ісаї, Єремія, Єзекїїль, Даниїл, Осія, Йоїл, Амос, Овдій, Йона, Михей, Наум, Авакум, Софонія, Огій, Захарій та Малахія.

Більшість старозавітних книг написано гебрейською мовою. Кілька писань містять тексти арамейською мовою, яка є спорідненою з гебрейською.

СТАРІЙШИНА (СТАРШИЙ, СТАРЕЦЬ, ПРЕСВІТЕР). *Див.*

також Мелхиседекове священство; Священство

Слово старійшина вжито в Біблії в різних значеннях. У Старому Завіті воно часто вживається по відношенню до найстарших чоловіків у коліні, яким звичайно доручали справи управління (Бут. 50:7; Єг. 20:4; Рут 4:2; Мт. 15:2). Вік і досвід робили їхні поради цінними. Ця посада не обов'язково була покликанням священства.

У старозавітні часи були також і висвячені старійшини в Мелхиседековому священстві (Вих. 24:9–11). У Новому Завіті старійшини (старші, старці, пресвітери) згадуються як чини священства в Церкві (Як. 5:14–15). Серед Нефійців також були висвячені старійшини у священстві (Ал. 4:7, 16; Морон. 3:1). У цьому розподілі Джозефу Сміту і Оліверу Каудері випало бути першими висвяченими старійшинами (УЗ 20:2–3).

Сьогодні старійшина—це назва чину, який надається всім носіям Мелхиседекового священства. Наприклад, слово старійшина вживається, коли звертаються до місіонерів чоловічої статі. Також старійшиною є апостол, і про членів Кворуму Дванадцятьох або кворумів сімдесятників доречно говорити як про старійшин (УЗ 20:38; 1 Пет. 5:1). Обов'язки висвячених старійшин у сьогоденній Церкві описано в одкро-

вення останніх днів (УЗ 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Мойсей писав до всіх старійшин Ізраїля, **Повтор.** 31:9. Варнава доставив допомогу старійшинам церкви, **Дії** 11:30. У кожній церкві було висвячено старійшин, **Дії** 14:23 (Тит 1:5). Покличте старійшин помолитися над вшорими, **Як.** 5:14. Старійшин було висвячено через рукопокладання, **Ал.** 6:1. Старійшини мають благословляти дітей, **УЗ** 20:70. Старійшини мають через Святого Духа проводити збори, **УЗ** 46:2. Старійшини мають давати звіт про своє служіння, **УЗ** 72:5. Старійшини мають проповідувати євангелію народам, **УЗ** 133:8.

СТВОРИТИ, СОТВОРІННЯ. *Див.*

також Духовне сотворіння;
Земля; Ісус Христос; Початок;
Суботній день

Організувати. Бог, діючи через Свого Сина Ісуса Христа, організував елементи в природі, щоб сформувати землю. Небесний Батько та Ісус Христос створили людину за Своїм образом (Мойс. 2:26–27).

На початку Бог створив небеса і землю, **Бут.** 1:1. Створімо людину за образом Нашим, **Бут.** 1:26 (Мойс. 2:26–27; Авр. 4:26). Усе було створено через Нього, **Іван** 1:3, 10. Через Нього було створено все, що на небесах, **Кол.** 1:16 (Мос. 3:8; Гел. 14:12). Бог створив світи через Свого Сина, **Євр.** 1:2. Людину було створено на початку, **Мос.** 7:27. Я створив небеса, і землю, і все, що на них, **3 Неф.** 9:15 (Морм. 9:11, 17). Усі люди були створені на початку за Моїм власним образом, **Етер** 3:15. Ісус Христос створив небеса і землю, **УЗ** 14:9. Він створив людину, чоловіка й жінку, за Своїм власним образом, **УЗ** 20:18. Світи без числа створив Я, **Мойс.** 1:33. Через Мого Єдинородженого Я створив небеса, **Мойс.** 2:1. Я, Господь Бог, створив усі речі духовно, перш ніж вони були тілесно на

лиці землі, **Мойс.** 3:5. Мільйони земель, подібні до цієї, не були початком у числі Твоїх сотворінь, **Мойс.** 7:30. Боги організували і сформували небеса, **Авр.** 4:1.

СТЕПАН

Степан був мучеником за Спасителя і Його Церкву в новозавітні часи. Його проповідування провіщало велику Павлову працю і, можливо, вплинуло на неї. Павло був присутній, коли Степан захищав себе перед синедріоном (Дії 8:1; 22:20).

Степан був одним із семи чоловіків, яких було призначено допомагати Дванадцятьом Апостолам, Дії 6:1–8. Степан чинив великі дива й чудеса, Дії 6:8. Степан протистояв Юдеям, Дії 6:9–10. Проти нього було висунуто обвинувачення, і його судили перед синедріоном, Дії 6:11–15. Степан промовляв на свій захист, Дії 7:2–53. Сповнений Святого Духа, він побачив Батька і Сина у видінні, Дії 7:55–56. Степан прийняв мученицьку смерть за своє свідчення, Дії 7:54–60.

СТРАХ. Див. також Благоговіння; Віра; Мужність, Мужній

Страх може мати два значення: (1) боятися Бога, що означає відчувати благоговіння й трепет перед Ним і слухатися Його заповідей; (2) боятися людини, небезпек смертного життя, болю і зла, що означає бути наляканим такими речами і жахатися.

Страх Божий: Справді немає страху Божого в цій місцевості, **Бут.** 20:11. Бійся Господа Бога свого, **Повтор.** 6:13 (Єр. 24:14; 1 Сам. 12:24). Служіть Господеві зо страхом, **Пс.** 2:11. Страх Господній—початок мудрості, **Пс.** 111:10. Бійся Господа та ухилийся від злого, **Пр.** 3:7. Тим буде добре, хто Бога боїться, **Еккл.** 8:12. Виконуйте своє власне спасіння зі страхом і тремтінням, **Фил.** 2:12. Бійтеся Бога й віддайте славу Йому, **Об.** 14:7 (УЗ 88:104). Пророки постійно бентежи-

ли народ, щоб тримати їх у страху Господньому, **Ен.** 1:23. Алма й сини Мосії впали на землю, бо страх Господній зійшов на них, **Ал.** 36:7. Домагайтеся свого власного спасіння зі страхом і тремтінням, **Морм.** 9:27. Тих, що не бояться Мене, Я потурбую і зроблю так, що тремтять, **УЗ** 10:56. Той, хто боїться Мене, буде чекати ознак пришествя Сина Людини, **УЗ** 45:39.

Страх людський: Не бійся, бо Я з тобою, **Бут.** 26:24 (Ісая 41:10). Господь з нами: не бійтеся їх, **Чис.** 14:9. Не бійся, бо ті, що з нами, численніші, **2 Цар.** 6:16. Я не буду боятися того, що може вчинити тіло, **Пс.** 56:5. Не бійтеся ганьби від людей, **Ісая** 51:7 (2 Неф. 8:7). Бог не дав нам духа страху, **2 Тим.** 1:7. Досконала любов проганяє страх геть, **1 Іван** 4:18 (Морон. 8:16). Сини Геламанові не боялися смерті, **Ал.** 56:46–48. Страх смерті наповнює груди злочестивих, **Морм.** 6:7. Не боюся того, що людина може зробити, **Морон.** 8:16. Ви не повинні боятися людини більше, ніж Бога, **УЗ** 3:7 (УЗ 30:1, 11; 122:9). Не бійтеся робити добро, **УЗ** 6:33. Хто належить до Моєї церкви, тому не треба боятися, **УЗ** 10:55. Якщо ви підготовлені, ви не будете боятися, **УЗ** 38:30. Збудіться від страху, **УЗ** 67:10. Не падайте духом і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами, **УЗ** 68:6. Не бійся своїх ворогів, **УЗ** 136:17.

СТУПЕНІ СЛАВИ. Див. також
Телестіальна слава;
Террестріальна слава;
Целестіальна слава

Царства на небесах, що відрізняються славою одне від одного. На останньому суді кожному особу, за винятком тих, хто є синами Загибелі, буде призначено на вічне місце проживання в одному з цих царств.

Ісус сказав: “Багато осель у домі Мого Батька”, **Іван** 14:2 (Етер 12:32). Одна слава сонця, та інша—місяця,

та інша—зірок, **1 Кор.** 15:40–41. Павла було піднято на третє небо, **2 Кор.** 12:2. Є місце безславне, місце вічного покарання, **УЗ** 76:30–38, 43–45. Є три ступені слави, **УЗ** 76:50–113; 88:20–32.

СУБОТНІЙ ДЕНЬ. *Див. також*

Покій; Створювати, Сотворіння

Святий день, який виділено щотижня для відпочинку й поклоніння. Після того як Бог створив усе, Він відпочивав сьомого дня і заповідав, щоб один день щотижня був днем відпочинку, аби допомагати людям пам'ятати про Нього (Вих. 20:8–11).

Перед воскресінням Христа члени Церкви, подібно до Юдеїв, святити як Суботу останній день тижня. Після воскресіння члени Церкви, як Юдеї, так і Іновірці, святити перший день тижня (Господній день), щоб пам'ятати Господнє воскресіння. Сьогодні Церква продовжує святити один день щотижня як суботній день, в який належить поклонитися Богу й відпочивати від мирських справ.

Субота нагадує людям про потребу в духовному живленні, а також про їхній обов'язок слухатися Бога. Коли народ стає недбайливим у дотриманні Суботи, це негативно позначається на всіх аспектах життя, і релігійне життя починає занепадати (Неем. 13:15–18; Єр. 17:21–27).

Бог відпочив сьомого дня, **Бут.** 2:1–3. Діти Ізраїля не збирали манну в суботу, **Вих.** 16:22–30. Пам'ятай суботній день, щоб святити його, **Вих.** 20:8–11 (Мос. 13:16–19). Суботу було дано як знамення між Богом і людиною, **Вих.** 31:12–17 (Єз. 20:12, 20). Нам не слід купляти або продавати в суботу, **Неем.** 10:32. Будеш звати суботу насолодою, шануючи Господа, а не шукаючи собі розваги, **Ісаїя** 58:13–14. Субота для людини, а не людина для суботи, **Мр.** 2:23–28. Син Людини є Господом і суботі, **Лк.** 6:1–10. Ісус навчав у синагогах і

зцілював у суботу, **Лк.** 13:10–14. Нефійці святити суботній день, **Яр.** 1:5. Дотримуватися суботнього дня і зберігати його святим, **Мос.** 18:23. Принось свої святині у Мій святий день, **УЗ** 59:9–13. Мешканці Сіону повинні дотримуватися суботи, **УЗ** 68:29. Я, Бог, відпочивав сьомого дня від усієї Своєї праці, **Мойс.** 3:1–3 (Бут. 2:1–3; Авр. 5:1–3).

СУД, ОСТАННІЙ. *Див. також*

Засуджувати, Засудження; Ісус Христос—Суддя; Суд, Судити

Останній суд, який відбудеться після воскресіння. Через Ісуса Христа Бог буде судити кожен особу, щоб вирішити, яку вічну славу вона одержить. Цей суд буде чинитися на підставі особистої послужності Божим заповідям, включаючи сприйняття спокутної жертви Ісуса Христа.

Батько доручив весь суд Синові, **Іван** 5:22. Ми станемо перед судним престолом Христа, **Рим.** 14:10. Мертвих будуть судити по тому, що написано, **Об.** 20:12 (УЗ 128:6–7). За всі твої діла тебе буде приведено на суд, **1 Неф.** 10:20. Дванадцять Апостолів і дванадцять Нефійських учнів судитимуть Ізраїль, **1 Неф.** 12:9–10 (УЗ 29:12). Усі мають з'явитися перед судним престолом Святого Ізраїлевого, **2 Неф.** 9:15. Підготуйте ваші душі для того славетного дня, **2 Неф.** 9:46. Чи можете ви увидати себе перед судом Божим? **Ал.** 5:17–25. Ісус Христос повстане, щоб судити світ, **3 Неф.** 27:16. Господь зійде з прокляттям для суду над безбожними, **УЗ** 133:2.

СУД, СУДИТИ. *Див. також*

Засуджувати, Засудження; Ісус Христос—Суддя; Суд, останній

Оцінювати поведінку з точки зору принципів евангелії; вирішувати; відрідняти добро від зла.

Мойсей сів судити народ, **Вих.** 18:13. У праведності суди свого ближньо-

го, **Лев.** 19:15. Не судіть, щоб і вас не судили, **Мт.** 7:1 (ПДС, Мт. 7:1–2; Лк. 6:37; 3 Неф. 14:1). Того, хто згрішив у законі, судитимуть за законом, **Рим.** 2:12. Святі судитимуть світ, **1 Кор.** 6:2–3. Син вічного Бога був засуджений світом, **1 Неф.** 11:32. Дванадцять Апостолів Агнія судитимуть дванадцять колін Ізраїля, **1 Неф.** 12:9 (УЗ 29:12). Смерть, пекло, диявол і все, що було схоплено ними, мусить бути засудженим, **2 Неф.** 28:23 (1 Неф. 15:33). Якщо ви осуджуєте людину, яка прохає вас уділити від вашого майна, то наскільки справедливішим буде ваше засудження за те, що ви не вділили від вашого майна, **Мос.** 4:22. Людей судитимуть згідно з їхніми діями, **Ал.** 41:3. Суди праведно, і матимеш відновлену для себе справедливість, **Ал.** 41:14. За книгами, які буде написано, судитимуть світ, **3 Неф.** 27:23–26 (Об. 20:12). Дванадцятро, яких вибрав Ісус у цій землі, будуть судити решту цього народу, **Морм.** 3:18–20. Мормон пояснив, як відрізнити добро від зла, **Морон.** 7:14–18. Поклади свою довіру на того Духа, який веде до праведного суду, **УЗ** 11:12. Вам слід сказати у своїх серцях: Нехай Бог розсудить між мною і тобою, **УЗ** 64:11. Господня Церква судитиме народи, **УЗ** 64:37–38. Син відвідав духів у в'язниці, щоб їх можна було судити як людей у плоті, **УЗ** 76:73 (1 Пет. 4:6). Єпископ має бути загальним суддею, **УЗ** 107:72–74. Господь судитиме всіх людей згідно з їхніми діями, згідно з бажаннями їхніх сердець, **УЗ** 137:9.

СУДДІ, КНИГА СУДДІВ

Книга в Старому Завіті. У Книзі Суддів розглядається життя Ізраїльтян від смерті Єгошуа до народження Самуїла.

Розділи 1–3 є передмовою до всієї Книги Суддів. У них пояснюється, що Ізраїльтяни не вигнали своїх ворогів (Суд. 1:16–35), наслідком

чого стали втрата віри, шлюби з невірними та ідолопоклонство. У розділах 3–5 ідеться про події з життя Девори і Барака, які визволили Ізраїль від ханаанеян. Розділи 6–8 складаються з надихаючих віру подій, що відбувалися з Гедеоном, якого Господь благословив на визволення Ізраїля від мідіян. У розділах 9–12 описано, як кілька різних людей служили суддями в Ізраїлі, здебільшого у відступництві та під гнітом чужинців. Розділи 13–16 розповідають про зліт і падіння останнього судді, Самсона. Заключні розділи 17–21 можна визначити як додаток, що відкриває глибину гріхів Ізраїля.

СУЕТНІСТЬ. Див. також

Багатство; Гордіня; Гроші;
Марний, Марнота

Неправедне прагнення до мирського багатства і матеріального майна та зусилля заволодіти ними, що супроводжується полишенням духовного.

Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, а душу свою занепасть? **Мт.** 16:26. Вони прикипіли серцями до суєтних речей цього світу, **Ал.** 4:8 (Ал. 31:27). Тримайся осторонь речей цього світу, **УЗ** 25:10. Серця людей сильно прикипіли до речей цього світу, **УЗ** 121:35.

СУМЛІННЯ. Див. також Світло, Світло Христа

Внутрішнє відчуття правильного і неправильного. Походить від Світла Христа, яке є в усіх людях (Морон. 7:16). Ми народилися з природною здатністю розрізняти правильне і неправильне завдяки Світлу Христа, яке дано кожній людині (УЗ 84:46). Цю здатність називають сумлінням. Сумління робить нас відповідальними істотами. Як і інші здатності, наше сумління може слабшати через гріх або наші зловживання.

Книжники і фарисеї були докорені своїм власним сумлінням, **Іван** 8:9. Їхнє сумління також свідчить, **Рим.** 2:14–15. Сумління відступників спалене, **1 Тим.** 4:2. Люди достатньо навчені, щоб відрізяти добро від зла, **2 Неф.** 2:5. Цар Веніямин мав чисте сумління перед Богом, **Мос.** 2:15. Нефійці були сповнені радістю, отримавши мир сумління, **Мос.** 4:3. Зизром страждав, усвідомлюючи свою власну провину, **Ал.** 14:6. Нам дано або радість, або муки сумління, згідно з нашими прагненнями, **Ал.** 29:5. Покарання і справедливий закон приносять муки сумління, **Ал.** 42:18. Дух Христа дано кожній людині, щоб вона могла відрізяти добро від зла, **Морон.** 7:16. Кожна особа повинна мати свободу сумління, **УЗ** 134:2. Моє сумління вільне від образи, **УЗ** 135:4. Ми проголошуємо за собою право вклонитися Богові так, як нам каже власне сумління, **УВ** 1:11.

СУПЕРЕЧКА. *Див. також* Бунт

Розбрат, сперечання, спір. Господу особливо неприємні суперечки між членами Його Церкви або між членами сім'ї.

Нехай суперечки не буде між мною і тобою, **Бут.** 13:8. Гордість викликає суперечку, **Пр.** 13:10. Якщо хтось має сварку з кимось, нехай прощає, як Христос простив, **Кол.** 3:13. Уникайте нерозумних запитань і суперечок, **Тит** 3:9. Господь заповідає людям не сперечатися один з одним, **2 Неф.** 26:32. Ви не дозволите вашим дітям битися і сваритися один з одним, **Мос.** 4:14. Алма наказав, щоб не було суперечок між членами Церкви, **Мос.** 18:21. Сатана поширює чутки і суперечки, **Гел.** 16:22. Диявол є батьком суперечок і підбурює людей сперечатися один з одним, **3 Неф.** 11:29 (**Мос.** 23:15). Встановіть Мою євангелію, щоб не було так багато суперечок, **УЗ** 10:62–64. Припиніть сперечатися один з одним, **УЗ** 136:23.

ТАЄМНИЦІ БОЖІ

Таємниці Божі—це духовні істини, які пізнаються тільки через одкровення. Бог відкриває Свої таємниці тим, хто має послух до євангелії. Деякі з Божих таємниць ще буде відкрито.

Вам дано пізнати таємниці Царства Небесного, **Мт.** 13:11. Коли я розумію всі таємниці, а любові не маю, то я ніщо, **1 Кор.** 13:2. Нефій мав велике знання таємниць Божих, **1 Неф.** 1:1. Багатьом дано знати таємниці Божі, **Ал.** 12:9. Таким дано пізнати таємниці Божі, **Ал.** 26:22. Ці таємниці ще не були повністю відомі мені, **Ал.** 37:11. Є багато таємниць, які жодна людина не знає, крім Самого Бога, **Ал.** 40:3. Яка велична таємниця божественності, **УЗ** 19:10. Якщо ти проситимеш, ти одержиш одкровення і знатимеш таємниці царства, **УЗ** 42:61, 65 (1 Кор. 2:7, 11–14). Тому, хто дотримується заповідей, буде дано таємниці царства, **УЗ** 63:23. Їм Я відкрию всі таємниці, **УЗ** 76:7. Більше священство тримає ключі таємниць, **УЗ** 84:19. При Своєму пришестві Господь відкриве те, що сховано і що жодна людина не знає, **УЗ** 101:32–33. Мелхиседекове священство має привілей отримання таємниць царства, **УЗ** 107:19.

ТАЄМНІ ЗМОВИ. *Див. також*

Гадіантонові розбійники; Каїн

Організація людей, які пов'язані клятвами, щоб здійснювати злі наміри свого угруповання.

Батько брехні підбиває дітей людських до таємних змов, **2 Неф.** 9:9. Я мушу знищити таємні діяння темряви, **2 Неф.** 10:15. Вироки Божі зійшли на цих чинителів таємних змов, **Ал.** 37:30. Гадіантон довів народ Нефія майже до повного знищення, **Гел.** 2:4–13. Сатана вклав це в серця людей, щоб вони давали таємні клятви та укладали таємні завіти, **Гел.** 6:21–31. Господь не діє в таємних змовах, **Етер** 8:19.

Народи, які тримаються таємних змов, буде знищено, **Етер** 8:22–23. Вони відкинули всі слова пророків через свої таємні змови, **Етер** 11:22. Бо від днів Каїна була таємна змова, **Мойс.** 5:51.

ТАЛАНТ

Давня міра ваги або велика сума грошей. Також вживається як символ чогось дуже цінного, наприклад, евангелії Ісуса Христа (Мт. 25:14–29; Етер 12:35; УЗ 60:2, 13).

ТВОРЕЦЬ. *Див.* Ісус Христос; Створити, Сотворіння

ТЕАНКУМ

У Книзі Мормона—Нефієць, великий військовий провідник (Ал. 50:35; 51–52; 61–62).

ТЕЙЛОР, ДЖОН

Третій Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Був покликаний до Ради Дванадцятьох, **УЗ** 118:6 (УЗ 124:128–129). Описав мученицьку смерть Джозефа й Гайрума Смітів, **УЗ** 135. Був поранений під час їхньої мученицької смерті, **УЗ** 135:2. Був серед могутніх, кого бачив Джозеф Ф. Сміт у духовному світі, **УЗ** 138:53–56.

ТЕЛЕСТІАЛЬНА СЛАВА. *Див.* також Ступені слави

Найнижчий з трьох ступенів слави, в якій житимуть люди після останнього суду.

Павло бачив славу зірок, **1 Кор.** 15:40–41. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон бачили телестіальну славу, **УЗ** 76:81–90. Мешканці телестіального світу були незліченні, як зірки, **УЗ** 76:109–112. Той, хто не може прийняти закону телестіального царства, не зможе прийняти телестіальну славу, **УЗ** 88:24, 31, 38.

ТЕМРЯВА, ДУХОВНА. *Див. також* Злочестивість, Злочестиві

Злочестивість або невігластво щодо духовного.

Горе тим, хто ставлять темряву за світло, **Ісаїя** 5:20 (2 Неф. 15:20). Темрява вкріє землю, а морок—народи, **Ісаїя** 60:2. Ісус дасть світло тим, хто сидить у темряві, **Лк.** 1:79. Світло сяє в темряві, й темрява не обіймає його, **Іван** 1:5 (УЗ 45:7). Відкиньте діла темряви і вдягніться у броню світла, **Рим.** 13:12. Не беріть участі у неплідних ділах темряви, **Еф.** 5:8–11. Тому, що ви не питаєте, ви не приведені до світла, але мусите гинути в темряві, **2 Неф.** 32:4. Сатана поширює діла темряви, **Гел.** 6:28–31. Сили темряви панують на землі, **УЗ** 38:8, 11–12. Уся земля стогне в темряві й гріху, **УЗ** 84:49–54. Якщо твоє око буде єдиноспрямованим до Моєї слави, темряви не буде в тобі, **УЗ** 88:67. Діла темряви почали панувати серед усіх дітей людських, **Мойс.** 5:55.

ТЕМРЯВА, ЗОВНІШНЯ. *Див.*

Диявол; Пекло; Сини загибелі; Смерть, духовна

ТЕРПІННЯ. *Див. також* Лагідний, Лагідність; Терпіти

Спокійна витривалість; здатність зносити скорботи, образи або ушкодження без помсти чи скарг.

Залишайся в Господі і терпляче чекай на Нього, **Пс.** 37:7–8. Терпеливий у гніві—багаторозумний, **Пр.** 14:29. Терпінням вашим здобудете свої душі, **Лк.** 21:19. Ми маємо надію через терпіння та віху Писань, **Рим.** 15:4. Будьте послідовниками тих, хто через віру й терпіння успадковує обіцяння, **Євр.** 6:12–15. Нехай терпіння має свій досконалий вплив, щоб ви могли бути досконалими без нестачі, **Як.** 1:2–4. Ви чули про терпіння Йова, **Як.** 5:11. Вони підкорилися життєрадісно і з терпінням усій волі Господній, **Мос.** 24:15. Ти зносив усе це з терпінням, бо Господь був з тобою, **Ал.** 38:4–5. Продовжуйте з терпінням, доки ви не станете досконалими, **УЗ** 67:13.

ТЕРПТИ. Див. також Лихо;
Спокушати, Спокуса; Терпіння

Залишатися твердим у зобов'язанні бути вірним заповідям Божим незважаючи на спокусу, опір і лихо.

Хто терпить до кінця, той буде спасений, **Мт.** 10:22 (Мр. 13:13). Вони не мають коріння й терплять лише якийсь час, **Мр.** 4:17. Любов усе терпить, **1 Кор.** 13:7. Терплячи довго отак, Авраам одержав обітницю, **Євр.** 6:15. Якщо вони витерплять до кінця, вони будуть піднесені в останній день, **1 Неф.** 13:37. Якщо ви будете послухними заповідям і витерпите до кінця, ви будете спасенні, **1 Неф.** 22:31 (Ал. 5:31). Якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ви матимете вічне життя, **2 Неф.** 31:20 (3 Неф. 15:9; УЗ 14:7). Кожний, хто бере на себе Моє ім'я і витерпить до кінця, буде спасений, **3 Неф.** 27:6. Кожного з Моєї церкви, хто витерпить до кінця, Я встановлю на Моїй скелі, **УЗ** 10:69. Той, хто витерпить з вірою, переможе світ, **УЗ** 63:20, 47. Усі престоли й владарювання буде дано тим, хто витерпів доблесно ради євангелії Ісуса Христа, **УЗ** 121:29.

ТЕРРЕСТРІАЛЬНА СЛАВА. Див.
також Ступені слави

Другий з трьох ступенів слави, в якій житимуть люди після останнього суду.

Павло бачив терестріальну славу, яку порівняно зі славою місяця, **1 Кор.** 15:40–41. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон бачили терестріальну славу, **УЗ** 76:71–80. Слава терестріальна перевищує телестіальну, **УЗ** 76:91. Ті, хто не може прийняти закону терестріального царства, не зможуть прийняти терестріальну славу, **УЗ** 88:23, 30, 38.

ТИМОФІЙ. Див. також Павло

У Новому Завіті—молодий місіонер,

супутник Павла в часи його служіння (Дії 16:1–3; 2 Тим. 1:1–5); син батька-грека і матері-юдейки. Він і його батьки жили в Лістрі.

Павло казав про Тимофія як про свого власного “сина за вірою” (1 Тим. 1:2, 18; 2 Тим. 1:2). Тимофій був, можливо, найбільш вірним і здібним Павловим помічником (Фил. 2:19–23).

ТИМОФІЙ, ПОСЛАННЯ ДО НЬОГО. Див. також Павло;
Павлові послання; Тимофій

Дві книги в Новому Завіті. Обидві були, за походженням, листами, що їх Павло написав Тимофію.

Перше послання до Тимофія: Павло написав перше послання після свого першого ув'язнення. Він залишив Тимофія в Ефесі, маючи намір згодом повернутися (1 Тим. 3:14). Однак Павло відчував, що може затриматися, тому він написав Тимофію, вірогідно, з Македонії (1 Тим. 1:3), даючи йому пораду і заохочуючи виконувати свої обов'язки.

Розділ 1-й містить Павлові вітання, а також настанови стосовно безгладких міркувань, які різними способами виникали в Церкві. У розділах 2–3 подано вказівки щодо спільного богослужіння, а також стосовно характеру та поведінки священників. Розділи 4–5 містять опис відступництва в останні дні і пораду Тимофію, як саме йому священнослужити тим, хто був серед його пастви. Розділ 6-й є увіщуванням бути вірним та уникати мирських багатств.

Друге послання до Тимофія: Павло написав друге послання до Тимофія під час свого другого ув'язнення, незадовго до своєї мученицької смерті. Воно містить останні слова апостола та показує дивовижну сміливість і віру, з якими він зустрічав смерть.

Розділ 1-й містить вітання Павла Тимофію та настанови для нього. У розділах 2–3 подано різні застереження і вказівки з закликом перед-

бачати небезпеки. Розділ 4-й є посланням Павловим друзям, в якому вміщено пораду, як ставитися до відступників.

ТИСЯЧОЛІТТЯ. *Див. також* Друге пришествя Ісуса Христа; Пекло

Тисячолітній період миру, який почнеться, коли Христос повернеться на землю, щоб особисто царювати на ній. (УВ 1:10).

Народи не підійматимуть меча і не будуть більше навчатися війні, **Ісая** 2:4 (2 Неф. 12:4; Мих. 4:3). Земля, що була спустошеною, стала як сад Еденський, **Єз.** 36:35. Вони ожили й царювали з Христом тисячу років, **Об.** 20:4. Через праведність людей Сатана не має влади, **1 Неф.** 22:26. Я житиму в праведності на землі тисячу років, **УЗ** 29:11. Коли тисяча років мине, Я пощажу землю, але на короткий час, **УЗ** 29:22. Прийде велике Тисячоліття, **УЗ** 43:30. Діти праведників зростатимуть без гріха, **УЗ** 45:58. Діти виростатимуть, доки не стануть старими; людей буде змінено як оком змигнути, **УЗ** 63:51. На початку сьомої тисячі років Господь освятить землю, **УЗ** 77:12. Вони не оживуть, доки не скінчиться тисяча років, **УЗ** 88:101. Сатану буде зв'язано на тисячу років, **УЗ** 88:110. Описано Тисячоліття, **УЗ** 101:23–24. Тисячу років земля відпочиватиме, **Мойс.** 7:64.

ТИТ. *Див. також* Павло, Павлові послання; Тит, послання до нього

У Новому Завіті—грек, вірний новонавернений, який подорожував з Павлом до Єрусалима, а пізніше став місіонером (Гал. 2:1–4; 2 Тим. 4:10). Тит доставив у Коринт перше послання Павла до тамтешніх святих (2 Кор. 7:5–8, 13–15).

ТИТ, ПОСЛАННЯ ДО НЬОГО.

Див. також Павло; Павлові послання; Тит

Коли Павло був певний час вільним від римського ув'язнення, він написав послання до Тита, який перебував на Криті. Лист, головним чином, ставить питання стосовно внутрішньої дисципліни та організації Церкви.

Розділ 1-й містить Павлові привітання, а також настанови та загальні вимоги до єпископів. Розділи 2–3 складаються з загальних учень та особистих послань до Тита стосовно того, як саме поводитися з різними групами в Критській церкві. Павло закликав святих долати всілякі відхилення, бути тверезими, вірними і дбати про добрі справи.

ТІЛЕСНА ЛЮДИНА. *Див. також* Народитися знову, Народитися від Бога; Падіння Адама і Єви; Хтивий

Особа, яка за своїм вибором підпадає під вплив плотських пристрастей, прагнень, апетитів і відчуттів більше, ніж під вплив Святого Духа. Така особа може сприймати фізичне, але не духовне. Через падіння Адама і Єви всі люди є тілесними, або смертними. Кожна особа має народитися знову через Спокуту Ісуса Христа, щоб перестати бути тілесною людиною.

Тілесна людина не сприймає того, що від Духа, **1 Кор.** 2:14. Тілесна людина є ворогом для Бога, і слід скинути її з себе, **Мос.** 3:19. Той, хто вперто продовжує додержуватися своєї тілесної природи, залишається у своєму занепадомому стані, **Мос.** 16:5 (Ал. 42:7–24; УЗ 20:20). Яка тілесна людина тут є, що знає це? **Ал.** 26:19–22. Тілесні, або хтиві, люди живуть без Бога у світі, **Ал.** 41:11. Через свою провину людина стала духовно мертвою, **УЗ** 29:41. І жодна тілесна людина не може витримати присутність Бога, **УЗ** 67:12. І люди почали бути плотськими, хтивими і диявольськими, **Мойс.** 5:13 (Мойс. 6:49).

ТІЛО. *Див. також* Воскресіння; Душа; Смертний, Смертне життя; Смерть, фізична

Створена за Божим образом смертна фізична структура з плоті й кісток, яка в сполученні з духом утворює живу особу. Фізичні тіла всіх людей возз'єднуються з своїми душами у воскресінні. У деяких місцях Писань сполуку тіла й духа названо душею (Бут. 2:7; УЗ 88:15; Мойс. 3:7, 9, 19; Авр. 5:7).

Господь Бог сформував людину з пороку земного, **Бут.** 2:7 (Мойс. 3:7). Доторкніться до Мене й дізнайтеся, бо дух не має тіла й кісток, **Лк.** 24:39. Я дисципліную й підкоряю своє тіло, **1 Кор.** 9:27. Є природне тіло, і є духовне, **1 Кор.** 15:44. Тіло без духа мертво, **Як.** 2:26. Смертне тіло воскресне в безсмертне тіло, **Ал.** 11:43–45. Кожну частину тіла буде відновлено, **Ал.** 41:2. Ісус показав Своє воскресене тіло Нефійцям, **3 Неф.** 10:18–19; 11:13–15. Батько має тіло з плоті й кісток таке ж відчутне на дотик, як людське; і Син також, **УЗ** 130:22. Бог створив чоловіка й жінку за образом Свого власного тіла, **Мойс.** 6:9 (Бут. 9:6).

ТОВАРИШУВАННЯ. *Див. також* Єдність; Любов

Для святих останніх днів слово товаришування означає наявність спільних дружніх стосунків, служіння, допомоги й посилення інших.

Люби свого ближнього, як самого себе, **Лев.** 19:18 (Мт. 19:19; УЗ 59:6). Коли тебе наведено, зміцни своїх братів, **Лк.** 22:32. Ви Мої учні, якщо маєте любов один до одного, **Іван** 13:35. Паси вівці Мої, **Іван** 21:15–17. Вони вмовляли, щоб ми прийняли спільність служіння святим, **2 Кор.** 8:1–5. Спільність наша з Батьком і Його Сином, **1 Іван** 1:3. Нефійці та Ламанійці товаришували, **Гел.** 6:3. Нехай кожна людина цінує свого брата, як себе, **УЗ** 38:24–25. Якщо ви не єдині, ви не Мої, **УЗ** 38:27. Я

приймаю вас у товаришування, щоб бути вашим другом і братом, **УЗ** 88:133.

ТРАДИЦІЇ

Вірування й застосування вірувань, які передаються від покоління до покоління (2 Сол. 2:15). У Писаннях Господь постійно застерігає праведників, щоб ті уникали злочестивих людських традицій (Лев. 18:30; Мр. 7:6–8; Мос. 1:5; УЗ 93:39–40).

ТРОЄ НЕФІЙСЬКИХ УЧНІВ. *Див. також* Нефійці; Перетворені істоти; Учень

У Книзі Мормона—троє Нефійців, які були вибраними учнями Христа.

Господь дарував цим учням таке саме благословення, як Івану Улюбленому—вони змогли залишитися на землі, щоб приводити душі до Христа, доки Господь не прийде знову. Їх було перетворено, щоб вони не відчували болю і не вмирали (3 Неф. 28).

Христос задовільнив прагнення трьох учнів перебувати, доки Він не прийде, **3 Неф.** 28:1–9. Вони ніколи не зазнають мук смерті або суму, **3 Неф.** 28:7–9. Вони матимуть повноту радості, **3 Неф.** 28:10. Їх було тимчасово взято на небеса, **3 Неф.** 28:13–17. Вони служили людям і зносили переслідування, **3 Неф.** 28:18–23. Вони священнослужили Мормонові, **3 Неф.** 28:24–26 (Морм. 8:10–11). Вони священнослужитимуть Іновірцям, Юдеям, розсіяним колінам і всім народам, **3 Неф.** 28:27–29. Сатана не має влади над ними, **3 Неф.** 28:39.

ТЮТЮН. *Див.* Слово мудрості

УІЛЬЯМС, ФРЕДЕРІК Г.

Один з перших провідників відновленої Церкви, який певний час служив радником у Президентстві Первосвященства (УЗ 81; 90:6, 19; 102:3).

УІТМЕР, ДЕВІД

Один з перших провідників відновленої Церкви та один з Трьох свідків

божественного походження та істинності Книги Мормона (УЗ 14, 17–18). Господь дав йому особисті настанови в Ученні і Завітах 14 і 30:1–4.

УІТМЕР, ДЖОН

Один з перших провідників відновленої Церкви та один з Восьми свідків Книги Мормона. Див. “Свідчення Восьми свідків” на вступних сторінках Книги Мормона. Його також було покликано проповідувати євангелію (УЗ 30:9–11).

УІТМЕР, ПІТЕР МОЛ.

Один з перших провідників відновленої Церкви та один з Восьми свідків Книги Мормона. Див. “Свідчення Восьми свідків” на вступних сторінках Книги Мормона. Господь дав йому особисті настанови в Ученні і Завітах 16 і 30:5–8.

УІТНІ, НЬЮЕЛ К.

Один з перших провідників відновленої Церкви. Ньюел К. Уітні був єпископом у Кертленді, шт. Огайо (Сполучені Штати Америки), а пізніше служив Верховним єпископом Церкви (УЗ 72:1–8; 104; 117).

УЛОЖЕННЯ ВІРИ. Див. також Дорогоцінна Перлина; Сміт, Джозеф мол.

Тринадцять основних положень віросповідання, які визнаються членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Джозеф Сміт написав їх вперше в листі Джону Вентворту, редактору *Chicago Democrat*, у відповідь на його бажання дізнатися, у що саме вірять члени Церкви. Цей лист став знаним як Лист Вентворта і вперше був надрукований у *Times and Seasons* у березні 1842 р. Десятого жовтня 1880 р. голосуванням членів Церкви Уложення віри було офіційно прийнято як Писання і включено в Дорогоцінну Перлину.

УПОКОРЕНЕ СЕРЦЕ. Див. Скрушене серце

УПОКОРИТИСЯ, ПОКІРНИСТЬ.

Див. також Бідний, Бідні; Гордість; Лагідний, Лагідність; Скрушене серце; Слабкість

Зробитися лагідним і здатним до навчання; лагідність і здатність до навчання. Покірність включає визнання нашої залежності від Бога і бажання підкорятися Його волі.

Бог вів тебе сорок років у пустині, щоби впокорити тебе, **Повтор.** 8:2. Я впокорив мою душу постом, **Пс.** 35:13. Краще бідне і мудре дитя, ніж старий та дурний цар, **Еккл.** 4:13. Господь перебуває з покірним, **Ісая** 57:15. Хто впокорить себе, як це мале дитя, той найбільший у царстві небесному, **Мт.** 18:4. Того, хто впокорить себе, буде піднесено, **Мт.** 23:12 (Лк. 14:11; 18:14). Ісус упокорив Себе і був слухняним до смерті, **Фил.** 2:8 (Лк. 22:42; 23:46). Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать, **1 Пет.** 5:5–6 (2 Неф. 9:42). Упокоріться до глибин покірності, **Мос.** 4:11 (2 Неф. 9:42; 3 Неф. 12:2). Чи були ви достатньо смиренними? **Ал.** 5:27–28. Більш покірлива частина народу ставала сильнішою у своїй покірливості, **Гел.** 3:33–35. Я піддаю людей слабкості, щоб вони могли бути покірними, **Етер** 12:27. Покірність є ознакою придатності для хрищення, **УЗ** 20:37. Упокоріться переді Мною, і побачите Мене, і знатимете, що Я є, **УЗ** 67:10. Будь покірним, і Господь дасть тобі відповідь на твої молитви, **УЗ** 112:10. Нехай неосвічений навчиться мудрості, впокоривши себе, **УЗ** 136:32. Духа послано просвітлювати покірних, **УЗ** 136:33.

УПРАВИТЕЛЬ, УПРАВИТЕЛЬСТВО. Див. також Покликати, Покликаний Богом, Покликання

Особа, яка піклується про справи або майно іншого. Те, чим займається управитель, має назву управительства. Усе на землі належить

Господу; ми Його управителі. Ми підвітні Господу, але ми можемо звітувати про своє управління уповноваженим Божим представникам. Коли ми одержуємо покликання на служіння від Господа або від Його уповноважених слуг, це управління може включати як духовні, так і мирські справи (УЗ 29:34).

Ти був вірним у малому, над великим поставлю тебе, **Мт.** 25:14–23. Кому багато дано, від того багато вимагається, **Лк.** 12:48 (УЗ 82:3). Ісус розповів притчу про несправедливого управителя, **Лк.** 16:1–8. Кого знайдено вірним управителем, той увійде в радість свого Господа, **УЗ** 51:19. Кожна людина має дати звіт про своє управління, **УЗ** 72:3–5. Хто є вірним і мудрим управителем, той успадує все, **УЗ** 78:22. Господь зробить кожну людину підвітною як управителя над земними благословеннями, **УЗ** 104:11–17 (УЗ 42:32). Будь старанним, щоб ти міг бути мудрим управителем, **УЗ** 136:27.

УР

У Старому Завіті—Ур халдейський був батьківщиною Авраама (Бут. 11:27–28, 31; 15:7; Неем. 9:7; Авр. 2:1, 4).

УРІМ І ТУММІМ. Див. також

Нагрудник; Провидець

Знаряддя, підготовлене Богом, щоб допомогти людині в отриманні одкровення і в перекладі. У перекладі з гебрейської ці слова означають “світла і досконалості”. Урім і Туммім—це два камені у срібній оправі; іноді Урім і Туммім використовувалися разом з нагрудником (УЗ 17:1; ДС—Іст. 1:35, 42, 52). Ця земля у своєму освяченому і безсмертному стані стане великим Урімом і Туммімом (УЗ 130:6–9).

Приєднай до судного нагрудника Урім і Туммім, **Вих.** 28:30. Тому, хто перемагає, дам Я білий камінь, **Об.** 2:17. Він має те, через що він може дивитися і перекладати, **Мос.** 8:13. Ці два камені дам Я тобі, **Етер** 3:23–

24, 28 (Етер 4:5). Джозеф Сміт одержував одкровення через Урім і Туммім, **УЗ** підзаголовки до розділів 6, 11, 14–16. Ти мав дану тобі силу перекладати через Урім і Туммім, **УЗ** 10:1. Троє свідків мали побачити Урім і Туммім, який було дано Яредовому брату на горі, **УЗ** 17:1. Місце перебування Бога є великим Урімом і Туммімом. Білий камінь стане Урімом і Туммімом для кожної особи, яка одержить його, **УЗ** 130:6–11. Я, Авраам, мав Урім і Туммім, **Авр.** 3:1, 4.

УРЯД. Див. також Конституція

Коли Ісус Христос повернеться, Він установить уряд праведності.

Влада на раменах Його, **Ісаія** 9:5 (2 Неф. 19:6). Віддайте кесареви—кесареві, **Мт.** 22:21 (УЗ 63:26). Коріться вищій владі, **Рим.** 13:1. Моліться за царів і всіх, хто при владі, **1 Тим.** 2:1–2. Слухайтеся влади верховної, **Тит.** 3:1. Коріться кожному людському уложенню ради Господа, **1 Пет.** 2:13–14. Ісус Христос буде остаточним правителем землі, **Об.** 11:15. Майте царями праведників, **Мос.** 23:8. Робіть ваші справи голосом народу, **Мос.** 29:26. Христос, коли прийде, буде нашим правителем, **УЗ** 41:4. Той, хто дотримується Божих законів, не має потреби порушувати закони країни, **УЗ** 58:21. Коли злочестивці правлять, народ стогне, **УЗ** 98:9–10. Уряди встановлені Богом на благо людства, **УЗ** 134:1–5. Люди зобов'язані підтримувати та укріплювати уряди, **УЗ** 134:5. Ми віримо в підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, **УВ** 1:12.

УСИНОВЛЕННЯ. Див. також

Авраам—Авраамове сім'я; Діти Христові; Ізраїль; Сини і дочки Божі

Писання кажуть про два види усиновлення.

(1) Особа, яка має неізраїльське походження, стає членом Авраамової родини і дому Ізраїлевого через

віру в Ісуса Христа, покаяння, хрищення зануренням і одержання Святого Духа (2 Неф. 31:17–18; УЗ 84:73–74; Авр. 2:6, 11).

(2) Усі, хто отримали спасительні обряди євангелії, стають синами й дочками Ісуса Христа через постійний послух Його заповідям (Рим. 8:15–17; Гал. 3:24–29; 4:5–7; Мос. 5:7–8).

УТІШИТЕЛЬ. *Див. також* Ісус Христос; Святий Дух

Писання говорять про двох Утішителів. Перший—це Святий Дух (Іван 14:26–27; Морон. 8:26; УЗ 21:9; 42:17; 90:11). Другий Утішитель—це Господь Ісус Христос (Іван 14:18, 21, 23). Коли хтось одержує другого Утішителя, то Ісус Христос з'являється до нього час від часу, відкриває йому Батька й навчатиме його, спілкуючись лице до лица (УЗ 130:3).

УЧЕННЯ І ЗАВІТИ. *Див. також* Канон; Книга Заповідей; Писання; Сміт, Джозеф мол.

Збірка божественних одкровенень і натхненних декларацій останніх днів. Господь дав їх Джозефу Сміту і кільком його наступникам для встановлення царства Божого на землі та управління ним в останні дні. Учення і Завіти є (разом з Біблією, Книгою Мормона і Дорогоцінною Перлиною) одним з Головних трудів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Однак Учення і Завіти унікальні тим, що вони не є перекладом давніх документів; Господь дав ці одкровення Своїм вибраним пророкам у наш час з метою відновлення Свого царства. У цих одкровеннях можна почути ніжний, але твердий голос Господа Ісуса Христа (УЗ 18:35–36).

Пророк Джозеф Сміт сказав, що Учення і Завіти є основою Церкви в останні дні й благом світові (УЗ 70: заголовок). Одкровення Учення і Завітів покладають початок праці з підготовки дороги Другому пришествю Господа, у сповнення всіх

слів, вимовлених пророками з того часу, як почався цей світ.

УЧЕННЯ ХРИСТОВЕ. *Див. також* Євангелія; План викуплення

Принципи і доктрини євангелії Ісуса Христа.

Моя наука проліється, мов дощ, **Повтор.** 32:2. Хто ремствує, той пізнає учення, **Ісая** 29:24. Люди дивувалися Його ученню, **Мт.** 7:28. Учення Моє не Моє, але Того, Хто послав Мене, **Іван** 7:16. Усе Писання корисне для навчання, **2 Тим.** 3:16. Це є учення Христове і єдине та істинне учення Батька, **2 Неф.** 31:21 (2 Неф. 32:6). І не буде сперечань між вами стосовно положень Мого вчення, **3 Неф.** 11:28, 32, 35, 39–40. Сатана підбурює серця людей сперечатися стосовно положень Мого вчення, **УЗ** 10:62–63, 67. Навчайте дітей ученню про покаяння, віру в Христа, хрищення і дар Святого Духа, **УЗ** 68:25. Навчайте один одного вченню царства, **УЗ** 88:77–78. Учення священства зрошатиме твою душу, **УЗ** 121:45.

УЧЕНЬ. *Див. також* Апостол; Навернення, Навернений; Християни; Ярмо

Послідовник Ісуса Христа, який живе згідно з Христовими вченнями (УЗ 41:5). Слово учень вжито в описах, які стосуються Дванадцятьох Апостолів, покликаних Христом під час Його земного служіння (Мт. 10:1–4). Також слово учень вжито по відношенню до дванадцятьох чоловіків, яких Ісус вибрав, щоб ті здійснювали провід у Його Церкві серед Нефійців і Ламанійців (3 Неф. 19:4).

Запечатай закон між Моїми учнями, **Ісая** 8:16. Якщо залишитеся в Моєму слові, тоді ви Мої учні, **Іван** 8:31. Мормон був учнем Ісуса Христа, **3 Неф.** 5:12–13. Ви—Мої учні, **3 Неф.** 15:12. Троє учнів не пізнають смаку смерті, **3 Неф.** 28:4–10. Голос застереження вийде з вуст Моїх

учнів, УЗ 1:4. Мої учні стоятимуть у святих місцях, УЗ 45:32. Хто не пам'ятає про бідних, нужденних, хворих і страждених, ті не Мої учні, УЗ 52:40. Хто не воліє покласти своє життя, той не Мій учень, УЗ 103:27–28.

УЧИТЕЛЬ. *Див.* Навчати, Учитель

УЧИТЕЛЬ, ААРОНОВО

СВЯЩЕНСТВО. *Див. також*

Ааронове священство

Чин в Аароновому священстві.

Обов'язок учителя—доглядати Церкву, УЗ 20:53–60. Чин учителя є необхідним додатком до меншого священства, УЗ 84:30, 111. Президент кворуму вчителів головує над двадцятьма чотирма вчителями, УЗ 107:86.

ФАРАОН. *Див. також* Єгипет;
Єгиптус

Старший син Єгиптус, дочки Хама (Авр. 1:25). Також вживався як титул єгипетських царів (Авр. 1:27).

ФАРИСЕЇ. *Див. також* Юдеї

У Новому Завіті—релігійна група серед Юдеїв, назва якої вказує на відокремленість або відділеність. Фарисеї пишалися своїм суворим дотриманням Мойсеєвого закону і тим, що уникали всього, пов'язаного з Іновірцями. Вони вірили в життя після смерті, воскресіння та існування ангелів і духів. Вони вірили, що написаний закон і передання є не менш важливими, ніж писаний закон. Їхні вчення зводили релігію до виконання правил і сприяли духовній гордині. Через них багато Юдеїв не довіряли Христові та Його евангелії. Господь засудив фарисеїв і їхні справи в Євангеліях від Матвія 23, від Марка 7:1–23 і від Луки 11:37–44.

ФЕЙЕТТ, НЬЮ-ЙОРК (США)

Місце, де була розташована ферма Пітера Уйтмера ст., де пророкові Джозефу Сміту мол. було дано

багато одкровенень. Тут була організована Церква і було чути голос Господа (УЗ 128:20).

ФЕЛПС, УІЛЬЯМ У.

Один з перших провідників Церкви після її відновлення в 1830 р. Господь покликав Уільяма Фелпса бути друкарем Церкви (УЗ 57:11; 58:40; 70:1).

ФИЛИМОН. *Див. також* Павло

У Новому Завіті—християнин, власник раба на ім'я Онисим, який втік від нього до Павла. Павло послав Онисима назад до Филимона з листом, в якому просив вибачити раба.

ФИЛИМОН, ПОСЛАННЯ ДО

НЬОГО. *Див. також* Павло;

Павлові послання

Книга в Новому Завіті, текст якої взято з листа, написаного Павлом. Павловий лист до Филимона є приватним і стосувався Онисима, раба, який пограбував свого хазяїна Филимона і втік до Рима. Павло відіслав його назад до хазяїна в Колоси разом з Тихиком, який мав з собою Павлового листа до колосян. Павло просив пробачити й прийняти Онисима як товарища у Христі. Павло написав цього листа, коли перший раз був у в'язниці в Римі.

ФИЛИП

Новозавітний Филип з Віфсаїди був одним з першопокликаних Дванадцятьох Апостолів Спасителя (Мт. 10:2–4; Іван 1:43–45).

Ще один Филип був серед тих семи, яких вибрали допомагати Дванадцятьом Апостолам (Дії 6:2–6). Проповідував у Самарії. Проповідував також ефіопському євнуху.

ФИЛИП'ЯНИ, ПОСЛАННЯ ДО

НИХ. *Див. також* Павло;

Павлові послання

Лист, написаний Павлом святим у Филипах у той час коли його було вперше ув'язнено в Римі. Тепер це книга у Новому Завіті.

Розділ 1-й містить Павлові вітання і повчання про єдність, смиренність та стійкість. Розділ 2-й наголошує те, що всі вклоняться Христові і що кожна особа має сама домогтися власного спасіння. У розділі 3-му Павло пояснює, що пожертував усім ради Христа. У розділі 4-му Павло дякує святим у Филипах за їхню допомогу.

ФИЛИСТИМЛЯНИ

У Старому Завіті—плем'я, яке прийшло з Кафтору (Ам. 9:7) і ще до Авраамових часів володіло родючою рівниною на середземноморському узбережжі від Йопії до Єгипетської пустелі (Бут. 21:32). Збройна боротьба між филистимлянами та Ізраїльтянами точилася багато років. Зрештою Палестина, назва краю филистимлян, стала загальновідомою назвою всієї Святої Землі.

Ізраїль був поневолений филистимлянами протягом сорока років, Суд. 13:1. Самсон боровся з филистимлянами, Суд. 13–16. Голяк був филистимлянин з Гату, 1 Сам. 17. Давид завдав поразки филистимлянам, 1 Сам. 19:8.

ХАМ. Див. також Ной, біблійний патріарх

У Старому Завіті—третій син Ноя (Бут. 5:32; 6:10; Мойс. 8:12, 27).

Ной та його сини зі своїми сім'ями увійшли в ковчег, Бут. 7:13. Хамового сина Ханаана було проклято, Бут. 9:18–25. Хамове правління було патріаршим і було благословлено тим, що стосувалося земного, а також мудрості, але не священством, Авр. 1:21–27. Хамова дружина Єгиптус походила від Каїна; сини їхньої дочки Єгиптус оселилися в Єгипті, Авр. 1:23, 25 (Пс. 105:23; 106:21–22).

ХАНААН, ХАНААНЕЯНИН

У Старому Завіті—четвертий Хамів син (Бут. 9:22; 10:1, 6) і Ноїв онук. Ім'я ханаанеянин стосується або

жителів тієї землі, в якій спочатку жив Ханаан, або його потомків. Ханаанеянами звалися також люди, які населяли низину вздовж середземноморського узбережжя Палестини. Це ім'я деколи вживалося по відношенню до всіх неізраїльтян, що мешкали в землях на захід від Йордану, яких греки звали фінікійцями.

ХВАЛА. Див. Вдячні, Дякування, Подяка

ХВАСТОЦІ. Див. Гординя

ХВОРИЙ, ХВОРОБА

Нездужати, мати слабість. У Писаннях фізична недуга деколи служить символом нестачі духовного здоров'я (Ісая 1:4–7; 33:24).

Я почув твою молитву, Я побачив твої сльози: ось, Я зцілю тебе, **2 Цар.** 20:1–5 (2 Хр. 32:24; Ісая 38:1–5). Ісус ходив, зцілюючи всяку хворобу і всяку недугу, **Мт.** 4:23–24 (1 Неф. 11:31; Мос. 3:5–6). Лікаря потребують не здорові, а хворі, **Мт.** 9:10–13 (Мр. 2:14–17; Лк. 5:27–32). Чи хворіє хто з вас? Хай покличе старійшин, **Як.** 5:14–15. Христос візьме на Себе муки й хвороби Свого народу, **Ал.** 7:10–12. Ісус зцілив усіх хворих, які були серед Нефійців, **3 Неф.** 26:15. З ніжністю давайте хворим трави і м'яку їжу, **УЗ** 42:43 (Ал. 46:40). Пам'ятай в усьому хворих і страждальців, **УЗ** 52:40. Покладіть руки свої на хворих, і вони видужають, **УЗ** 66:9.

ХЕВРОН

Давнє місто в Юдейському царстві, у тридцяти двох кілометрах на південь від Єрусалима. Це місце поховання Авраама і його сім'ї (Бут. 49:29–32). Давидова столиця на початку його царювання (2 Сам. 5:3–5).

ХЕРУВИМИ

Небесні істоти, точна форма яких

не відома. Херувими покликані охороняти священні місця.

Господь поставив херувимів охороняти дорогу до дерева життя, **Бут.** 3:24 (Ал. 12:21–29; 42:2–3; Мойс. 4:31). Фігури херувимів розміщувалися на престолах благодаті, **Вих.** 25:18, 22 (1 Цар. 6:23–28; Євр. 9:5). Херувими згадані у видінні Єзекіїля, **Єз.** 10; 11:22.

ХЛІБ ЖИТТЯ. *Див. також* Ісус Христос; Причастя

Ісус Христос є Хлібом Життя. Хліб причастя символізує Христове тіло. Я є хліб життя, **Іван** 6:33–58. Їжте й пийте хліб і воду життя, **Ал.** 5:34. Хліб є спомином про Христове тіло, **3 Неф.** 18:5–7. Хліб—це символ Христової плоті, **УЗ** 20:40, 77 (Морон. 4:1–3).

ХОДИТИ, ХОДИТИ З БОГОМ.

Див. також Дорога; Послушний, Послушність, Слухатися; Праведник, Праведність

Бути в гармонії з Божими вченнями і жити так, як цього чекає Бог від Свого народу; бути сприйнятливими і послужними підказкам Святого Духа.

Щоб випробувати його, чи буде він ходити в Моєму законі, чи ні, **Вих.** 16:4. У добрі не відмовлено жодному, хто в невинності ходить, **Пс.** 84:12. Хто за Моїми уставами ходить і Моїх уложень дотримується, ті будуть Мені народом, **Єз.** 11:20–21 (Повтор. 8:6). І чого пожадає від тебе Господь крім того, щоб ти з Богом ходив сумирно? **Мих.** 6:8 (УЗ 11:12). Ходити у світлі, як Бог у світлі, **1 Іван** 1:7 (2 Іван 1:6; 4 Неф. 1:12; 3 Іван 1:4). Пройдіть тісною дорогою, яка веде до життя, **2 Неф.** 33:9. Цар Веніямин ходив з чистим сумлінням перед Богом, **Мос.** 2:27. Ваш обов'язок—ходити невинними, за священним чином Бога, **Ал.** 7:22. Члени Церкви мають виявляти благочестиву ходу і розмову, **УЗ** 20:69. Прислухайтеся

до пророка і ходіть в усій святості перед Господом, **УЗ** 21:4. Навчайте дітей молитися і ходити праведно перед Господом, **УЗ** 68:28. Живи в Мені, а Я в тобі; тож, іди зі Мною, **Мойс.** 6:34.

ХОМА

У Новому Завіті—один з першопокликаних Дванадцятьох Апостолів, що їх вибрав Спаситель під час Свого земного служіння. Був прозваний Ближнюком (Іван 20:24–29; 21:2). Хоч Хома сумнівався в Ісусовому воскресінні, доки особисто не побачив Спасителя, завдяки силі характеру він був готовий витерпіти переслідування і піти на смерть зі Своїм Господом (Іван 11:16; 20:19–25).

ХРАМ, ДІМ ГОСПОДНІЙ. *Див.*

також Ендаумент; Обряди; Святеє Святих; Скинія

У буквальному значенні—дім Господа. Господь завжди заповідав Своему народові будувати храми—святі будівлі, в яких достойні святі виконують священні церемонії та обряди євангелії для себе і для мертвих. Господь відвідує Свої храми. Храми є найсвятішими з усіх місць поклоніння.

Скинія, що її звав Мойсей та діти Ізраїля, була розбірним і пересувним храмом. Ізраїльтяни користувалися нею в часи свого виходу з Єгипту.

Найвідомішим серед усіх згаданих у Біблії є храм, побудований Соломоном у Єрусалимі (2 Хр. 2–5). Його було знищено вавилонянами в 600 р. до р.х. і відбудовано приблизно через сто років після цього Зоровавелем (Ездра 1–6). Цей храм частково згорів у 37 р. до р.х. і був пізніше відбудований Іродом Великим. Римляни зруйнували цей храм у 70 р. після р.х.

Описаних у Книзі Мормона праведних послідовників Бога скеровували до побудови храмів і поклоніння в них (2 Неф. 5:16; Мос. 1:18;

3 Неф. 11:1). Належні побудова й використання храму є ознаками істинної Церкви в будь-якому розподілі, включаючи відновлену в наш час Церкву. Першим побудованим і освяченим у цьому розподілі був Кертлендський храм. З того часу багато храмів було освячено в багатьох країнах по всій землі.

Хто буде стояти на Його святому місці? **Пс.** 24:3–5. Зійдімо до дому Бога Якового, **Ісаїя** 2:2–3 (Мих. 4:1–2; 2 Неф. 12:2–3). Господь раптово приїде до Свого храму, **Мал.** 3:1 (3 Неф. 24:1; УЗ 36:8; 42:36). Ісус очистив храм, **Мт.** 21:12–16 (Мр. 11:15–18; Лк. 19:45–48). Святим було заповідано побудувати храм у Міссурі, **УЗ** 57:3 (УЗ 84:3–5). Встановіть дім Бога, **УЗ** 88:119 (УЗ 109:8). Господь покарав святих за те, що вони не будували храм, **УЗ** 95:1–12. Я не прийду в несвяті храми, **УЗ** 97:15–17. Я прийняв цей дім, і Моє ім'я буде тут, **УЗ** 110:7–8. Народу Господньому завжди заповідають будувати дім в Його ім'я, **УЗ** 124:39. Велика робота, яку належить виконувати в храмах, включає запечатуння дітей до їхніх батьків, **УЗ** 138:47–48. Велика робота останніх днів включає побудову храмів, **УЗ** 138:53–54.

ХРАМОВИЙ ШЛЮБ. *Див.*

Шлюб, Одружуватися

ХРЕСТ. *Див. також* Голгофа; Ісус

Христос; Причастя; Розп'яття; Спокута, Спокутувати

Дерев'яна споруда, на якій було розп'ято Ісуса Христа (Мр. 15:20–26). Багато людей у світі вважає хрест символом розп'яття і спокутної жертви Христа; однак Господь запровадив власні символи розп'яття і жертви—хліб і воду причастя (Мт. 26:26–28; УЗ 20:40; 75–79). Вживаний у Писаннях образ “взяти на себе свій хрест” означає любити Ісуса Христа настільки сильно, щоб зректися безбожності та всіх мирських жадань і дотримуватися Його заповідей (ПДС, Мт. 16:25–26).

Візьми хреста й слідує за Мною, **Мр.** 10:21 (3 Неф. 12:30; УЗ 23:6). Ісус перетерпів хреста й сів по правиці престолу Божого, **Євр.** 12:2. Його було піднято на хресті і вбито за гріхи світу, **1 Неф.** 11:33. Ті, хто перетерпів хрести світу, успадкують царство Боже, **2 Неф.** 9:18. Мій Батько послав Мене, щоб Мене було піднято на хресті, **3 Неф.** 27:14–15. Хто не візьме на себе свого хреста, і не послідує за Мною, і не буде дотримуватися Моїх заповідей, той не буде спасений, **УЗ** 56:2. Дивися на Сина Людини, піднятого на хресті, **Мойс.** 7:55.

ХРИСТИТЕЛЬ. *Див.* Іван

Христитель

ХРИСТІЯНИ. *Див. також* Святий,

Свята (іменник); Учень

Ім'я, дане тим, хто вірує в Ісуса Христа. Хоч по всьому світу звичайно вживають цей термін, Господь визначив істинних послідовників Христа як святих (Дії 9:13, 32, 41; 1 Кор. 1:2; УЗ 115:4).

Учнів названо християнами, **Дії** 11:26. Якщо хтось постраждає як християнин, нехай не соромиться, **1 Пет.** 4:16. Через завіт ви будете зватися дітьми Христовими, **Мос.** 5:7. Ті, хто не були членами Церкви, звали тих, хто істинно вірував, християнами, **Ал.** 46:13–16.

ХРИСТОС. *Див.* Ісус Христос

ХРИЩЕННЯ, ХРИСТИТИ. *Див.*

також Народитися знову, Народитися від Бога; Обряди; Святий Дух; Хрищення немовлят

Хрищення зануренням у воду, виконане тим, хто має повноваження, є вступним обрядом євангелії і є необхідним для того, щоб стати членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Йому передують віра в Ісуса Христа й покаяння. Щоб хрищення було повним, після нього необхідно одержати дар Святого

Духа (2 Неф. 31:13–14). Хрищення водою й духом необхідне, щоб особа могла увійти в цілестяльне царство. Адам був першим, кого було хрищено (Мойс. 6:64–65). Ісуса також було хрищено, щоб виповнити всю праведність і вказати дорогу для всього людства (Мт. 3:13–17; 2 Неф. 31:5–12).

Через те, що не всі люди мають нагоду сприйняти євангелію під час смертного життя, Господь уповноважив таке хрищення, коли повірники виконують його за мертвих. Завдяки цьому той, хто сприймає євангелію в духовному світі, може ввійти в Боже царство.

Необхідність: Допусти це тепер, щоб виповнити всю праведність, **Мт.** 3:15. Ісус пішов і христився від Івана, **Мр.** 1:9. Фарисеї та законники відкинули Божу пораду і не христилися, **Лк.** 7:30. Якщо тільки людина не народиться від води й Духа, вона не може ввійти в царство Боже, **Іван** 3:5. Покайтеся й христіться кожен із вас, **Дії** 2:38. Він наказує всім людям, що вони мусять бути хрищеними в Його ім'я, **2 Неф.** 9:23–24. Щоб спастися, люди мають слідувати за Христом, охреститися, одержати Святого Духа і витерпіти до кінця, **2 Неф.** 31. Христове вчення в тому, що люди мають повірити й бути охрищеними, **3 Неф.** 11:20–40. Хто не вірить вашим словам і не буде хрищеним у воді в Моє ім'я, того буде осуджено, **УЗ** 84:74. Бог пояснив Адамові, чому покаяння й хрищення необхідні, **Мойс.** 6:52–60.

Хрищення зануренням: І, охрестившись, Ісус зараз вийшов із води, **Мт.** 3:16 (Мр. 1:10). Іван христив, бо там було багато води, **Іван** 3:23. Пилип і євнух зійшли у воду, **Дії** 8:38. Хрищенням ми поховані з Ним, **Рим.** 6:4 (Кол. 2:12). Слідуйте за вашим Господом і Спасителем у воду, **2 Неф.** 31:13. Алма, Гелам та інші занурювалися у воду, **Мос.** 18:12–16. І тоді ви занурите їх у воду, **3 Неф.** 11:25–26. Пояснено належний спосіб хрищен-

ня, **УЗ** 20:72–74. Вони були хрищені за подобою Його поховання, поховані у воді в Його ім'я, **УЗ** 76:50–51. Адама занурили у воду і підняли з води, **Мойс.** 6:64. Хрищення виконується зануренням для відпущення гріхів, **УВ** 1:4.

Хрищення для відпущення гріхів: Уставай, і охрестися, і обмиє свої гріхи, **Дії** 22:16. Після хрищення приходить прощення ваших гріхів вогнем і Духом Святим, **2 Неф.** 31:17. Приходьте і христіться на покаяння, щоб ви могли омитися від ваших гріхів, **Ал.** 7:14. Благословенні ті, хто повірить і охреститься, бо вони отримають відпущення своїх гріхів, **3 Неф.** 12:1–2. Проголошуй покаяння, і віру в Спасителя, і відпущення гріхів через хрищення, **УЗ** 19:31. Ми віримо в хрищення зануренням для відпущення гріхів, **УВ** 1:4.

Належне повноваження: Ідіть і навчіть усі народи, христячи в ім'я Батька, Сина і Святого Духа, **Мт.** 28:19 (**УЗ** 68:8). Лімгій і багато з його народу прагнули христитися, але не було в тій землі жодного, хто мав повноваження від Бога, **Мос.** 21:33. Я даю тобі владу христити, **3 Неф.** 11:19–21. Ааронове священство володіє ключами хрищення зануренням для відпущення гріхів, **УЗ** 13:1. Вони є тими, кого висвячено Мною христити в Моє ім'я, **УЗ** 18:29. Іван Христитель дав Джозефу Сміту та Оліверу Каудері повноваження христити, **ДС—Іст.** 1:68–69.

Вимоги для хрищення: Покайтеся й христіться в ім'я Мого Улюбленого Сина, **2 Неф.** 31:11. Ви маєте покаятися і народитися знову, **Ал.** 7:14. Дивіться, щоб ви не христилися недостойно, **Морм.** 9:29. Навчайте батьків, що вони мають покаятися, і бути хрищеними, і впокоритися, **Морон.** 8:10. Встановлено вимоги для тих, хто бажає охреститися, **УЗ** 20:37. Діти мають бути охрищеними для відпущення гріхів, коли їм виповнюється вісім років, **УЗ** 68:25, 27.

Завіти, укладені через хрищення: Ви увійшли в завіт з Ним, що ви будете служити Йому й дотримуватися Його заповідей, **Мос.** 18:8–10, 13. Тих, хто покався, узяв на себе Христове ім'я і має рішучість служити Йому, буде прийнято через хрищення, **УЗ** 20:37.

Хрищення за мертвих: Що зроблять ті, хто христяться ради мертвих, **1 Кор.** 15:29. Хрищення за мертвих виконуються для відпущення гріхів, **УЗ** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Хрищення—не для немовлят: Це є серйозним глумлінням перед Богом, якщо ви будете христити малих дітей, **Морон.** 8:4–23. Діти мають бути охрищенними, коли їм виповнюється вісім років, **УЗ** 68:27. Усі діти, які померли, не доживши до віку підзвітності, спасенні в celestiallyму царстві, **УЗ** 137:10.

ХРИЩЕННЯ НЕМОВЛЯТ. *Див.*

також Дитя, Діти; Звіт, Підзвітний, Підзвітність; Спасіння—Спасіння дітей; Хрищення, Христити—Хрищення не для малих дітей

Непотрібна практика хрищення немовлят і дітей, які не досягли віку підзвітності, тобто восьми років. Господь засуджує хрищення немовлят (Морон. 8:10–21). Діти народжуються невинними й безгрішними. Сатана не має сили спокушати дітей, доки вони не починають ставати підзвіт-

ними (**УЗ** 29:46–47), тому їм не треба каятися або бути охрищенними. Дітей можна охрищувати у восьмирічному віці (**УЗ** 68:25–27).

ХРОНІКИ

Дві книги в Старому Завіті. Вони викладають короткий огляд подій від Сотворіння до указу Кіра, за яким Юдеям дозволялося повернутися до Єрусалиму.

Перша книга Хронік: Розділи 1–9 подають список родоводів від Адама до Саула. Розділ 10 розповідає про смерть Саула. Розділи 11–22 простежують події, пов'язані з царюванням Давида. У розділах 23–27 ідеться про те, що Соломона було поставлено царем, і про те, що левитів було впорядковано. Розділ 28 розповідає, що Давид заповідав Соломонові побудувати храм. У розділі 29 записано про Давидову смерть.

Друга книга Хронік: Розділи 1–9 простежують події, пов'язані з царюванням Соломона. Розділи 10–12 розповідають про царювання Соломонового сина Рехавама, під час якого сполучене царство Ізраїля розділилося на північне й південне царства. Розділи 13–36 описують царювання багатьох царів аж до завоювання Навуходоносором царства Юди. Книга закінчується указом Кіра, згідно з яким полонені діти Юди могли повертатися до Єрусалиму.

ХРОНОЛОГІЯ

Наступна хронологія, або перелік подій, не є вичерпною. Наводиться для того, щоб дати читачеві відчуття послідовності подій, що відбувалися в біблійній часи та часи Книги Мормона:

Події часів перших патріархів: (Через те, що важко визначити точні дати подій у цьому підрозділі, їх не подано).

До р.х. (або до н.е.—до нашої ери)

4000 Адам пав.

Священнослужіння Еноха.

Священнослужіння Ноя; на землі стався потоп.

Будівництво Вавилонської башти; мандрі Яредійців до обіцяної землі.

Священнослужіння Мелхиседека.

Смерть Ноя.
 Народження Аврама (Авраама).
 Народження Ісака.
 Народження Якова.
 Народження Йосипа.
 Йосипа продано в Єгипет.
 Йосипа приведено до фараона.
 Яків (Ізраїль) та його сім'я вирушають до Єгипту.
 Смерть Якова (Ізраїля).
 Смерть Йосипа.
 Народження Мойсея.
 Мойсей виводить дітей Ізраїля з Єгипту (Вихід).
 Мойсея перетворено.
 Смерть Єгошуа.
 Після смерті Єгошуа починається період суддів. Першим суддею був Отнійл, а останнім—Самуїл; порядок початку служіння та дати інших визначити дуже важко.
 Саула було помазано на царство.

Події в об'єднаному царстві Ізраїля:

- 1095 Початок Саулового царювання.
 1063 Давида помазано на царство Самуїлом.
 1055 Давид стає царем у Хевроні.
 1047 Давид стає царем у Єрусалимі; Натан і Гад пророкують.
 1015 Соломон стає царем усього Ізраїля.
 991 Завершення будівництва храму.
 975 Смерть Соломона; десять північних колін повстають проти Рехав'ама, його сина. Ізраїль роздівся.

Події в Ізраїлі:

- 975 Єровоам—цар над Ізраїлем.
 875 Ахав править у Самарії над північним Ізраїлем; Ілля пророкує.
 851 Єлисей творить великі чудеса.
 792 Амос пророкує.
 790 Йона та Осія пророкують.

Події в Юдеї:

- 949 Єгипетський цар Шішак розграбує Єрусалим.
 740 Ісаїя починає пророкувати. (Засновано Рим; Набонассар царює над Вавилоном у 747 р.; Тіглат-Піл'есер III царює над Асирією з 747 р. по 734 р.)

Історичні події Книги Мормона:

<i>Події в Ізраїлі:</i>	<i>Події в Юдеї:</i>	<i>Історичні події Книги Мормона:</i>
721 Північне царство зруйновано. Десять колін забрано в полон. Михей пророкує.	728 Єзекія царює над Юдеєю. (Салманасар IV царює над Асирією). 642 Наум пророкує. 628 Єремія та Софонія пророкують. 609 Овдій пророкує; Даниїла забрано у вавилонський полон. (Ніневія пала у 606 р.; Навуходоносор царює над Вавилоном з 604 р. по 561 р.)	600 Легій залишає Єрусалим. 588 Мулек залишає Єрусалим, вирушивши в обціану землю. 588 Нефійці відділяються від Ламанійців (між 588 р. та 570 р.)
	598 Єзекіїль пророкує у Вавилоні; Авакум пророкує; Седекія царює над Юдеєю. 587 Навуходоносор взяв Єрусалим.	

*Події Юдейської історії:**Історичні події Книги Мормона:*

537 Кір проголошує, що Юдеї можуть повернутися з Вавилону.	
520 Огій та Захарій пророкують.	
486 Естер.	
458 Езра отримує доручення провести реформи.	
444 Неемію призначено правителем над Юдеєю.	
432 Малахія пророкує.	400 Яром отримує пластини. 360 Омній отримує пластини.
332 Олександр Великий (Македонський) завойовує Сирію та Єгипет.	
323 Олександр помирає.	
277 Розпочато роботу над Септуагінтою, перекладом на грецьку мову Юдейських Писань.	
167 Маттафія Маккавей повстав проти Сирії.	
166 Юда Маккавей стає лідером Юдеїв.	
165 Храм очищено та переосвячено. Початок святкування Хануки.	

Події Юдейської історії:

- 161 Смерть Юди Маккавея.
- 63 Помпей завойовує Єрусалим. Правління Маккавеїв у Ізраїлі закінчено.
- 51 Правління Клеопатри.
- 41 Ірод та Фасаїл стають спів-чотиривласниками Юдеї.
- 37 Ірод стає лідером в Єрусалимі.
- 31 Битва при Актіумі. Август стає імператором Риму на термін з 31 р. до р.х. по 14 р. після р.х.
- 30 Смерть Клеопатри.
- 17 Ірод відбудовує храм.

Події християнської історії:

- Після р.х. (або н.е.—нашої ери):
Народження Ісуса Христа:
- 30 Христос починає Своє священнослужіння.
- 33 Христа розп'ято.
- 35 Навернення Павла.
- 45 Павло вирушає у свою першу місіонерську подорож.
- 58 Павла послано в Рим.
- 61 Історичний період, описаний в Діях, закінчується.
- 62 Рим спалено. Переслідування християн Нероном.
- 70 Християни відходять у Пеллу; Єрусалим взято в облогу і завойовано.
- 95 Переслідування християн Доміціаном.

Історичні події Книги Мормона:

- 148 Авінадій прийняв мученицьку смерть; Алма знову встановлює Церкву серед Нефійців.
- 124 Веніамин виголошує свою останню промову перед Нефійцями.
- 100 Алма мол. та сини Мосії починають свою роботу.
- 91 Правління суддів починається серед Нефійців.
- 6 Самуїл Ламанієць пророкує про народження Христа.

Історичні події Книги Мормона:

- Після р.х. (або н.е.)
- 33 або
34 Воскреслий Христос являється в Америці.
- 385 Нефійський народ знищено.
- 421 Мороній ховає пластини.

ХТИВИЙ, ХТИВІСТЬ. *Див. також*

Блуд; Жадати; Перелюб;
Сексуальна аморальність;
Цнотливість

Пристрасть або прагнення до неправедного фізичного задоволення, особливо до того, що є сексуально аморальним.

Звела свої очі на Йосипа жінка пана його, **Бут.** 39:7. Хто дивиться на жінку, пристрасно бажаючи її, той вже вчинив перелюб, **Мт.** 5:28 (3 Неф. 12:28). Здержуйтеся від тілесних пожадлиостей, що воюють проти душі, **1 Пет.** 2:11. Пожадливість тілесна й пожадливість очей не від Батька, **1 Іван** 2:16. Не йди більше за хтивістю твоїх очей, **Ал.** 39:9. Через порушення святих законів людина стала хтивою, **УЗ** 20:20. Якщо вчинять перелюб у своїх серцях, не матимуть Духа, **УЗ** 63:16. Облиште всі свої хтиві прагнення, **УЗ** 88:121. Люди почали ставати плотськими, хтивими, диявольськими, **Мойс.** 5:13 (Мос. 16:3; Мойс. 6:49).

ЦАРІВ, КНИГИ. *Див. також*

Хронологія

Дві книги Старого Завіту. Ці книги розповідають історію Ізраїля від заклоту Адонії, четвертого сина царя Давида (прибл. 1015 р. до р.х.), до остаточного завоювання Юдеї (прибл. 586 р. до р.х.). Вони включають повну історію Північного царства (десяти колін Ізраїля) від розділення до того часу, коли асирійці забрали їх полоненими в північні країни.

Перша книга Царів. Розділ 1-й описує останні дні царя Давида. Розділи 2–11 присвячені описанню Соломонового життя. Розділи 12–16 розповідають про Соломонових безпосередніх спадкоємців—Рехав'ама і Єровоама. Єровоам учинив розділення царства Ізраїля. Також згадані інші царі. Розділи 17–21 описують служіння Іллі в той період, коли він

увіщував Ізраїльського царя Ахава. У розділі 22 йдеться про війну проти Сирії, в якій Ахав і Йосафат, цар Юдеї, об'єднали сили. Проти цих царів виголошував пророцтва пророк Міхей.

Друга книга Царів: Розділи 1–2:11 продовжують описання життя Іллі, включаючи його вознесення на небеса у вогненній колісниці. Розділи 2–9 описують сповнене віри й великої сили священнослужіння Єлисея. Розділ 10 розповідає про царя Єгу і про те, як він винищив Ахавів дім і Ваалових священників. У розділах 11–13 іде мова про праведне царювання Єгоахаза і смерть Єлисея. Розділи 14–17 описують різних царів, які царювали (часто в злочестивості) в Ізраїлі та Юдеї. Розділ 15 подає опис асирійського полону десяти колін Ізраїля. Розділи 18–20 говорять про праведне життя юдейського царя Єзекії та пророка Ісаї. Розділи 21–23 присвячені царям Манасії та Йосії. За переданням, Манасія винний у мученицькій смерті Ісаї. Йосія був праведним царем. Він знову встановив серед Юдеїв закон. Розділи 24–25 описують вавилонську неволю.

ЦАРСТВО БОЖЕ, АБО ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ. *Див. також* Целестіальна слава; Церква Ісуса Христа

Царством Божим на землі є Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів (УЗ 65). Метою Церкви є підготовка її членів до вічного життя в целестіальному царстві, тобто царстві небесному. Однак Писання деколи називають Церкву царством небесним у тому значенні, що Церква є царством небесним на землі.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є Божим царством на землі, але тепер її влада обмежується тільки церковними справами. Під час Тисячоліття царство Боже буде водночас політичним і церковним.

Господь—Цар на вічні віки, **Пс.** 10:16

(Пс. 11:4). Небесний Бог поставить царство, яке ніколи не зруйнується, **Дан.** 2:44 (УЗ 138:44). Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне, **Мт.** 3:2 (Мт. 4:17). Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя на землі, **Мт.** 6:10. Шукайте найперше Царства Божого, **Мт.** 6:33 (3 Неф. 13:33). Я дам тобі ключі Царства, **Мт.** 16:19. Прийдіть, успадкуйте царство, підготовлене для вас, **Мт.** 25:34. Коли з вами причащатимуть у Царстві Мого Батька, **Мт.** 26:26–29. Ви побачите всіх пророків у царстві Божому, **Лк.** 13:28. Неправедні не успадкують царства Божого, **1 Кор.** 6:9. Плоть і кров не можуть успадкувати царства Божого, **1 Кор.** 15:50. Перш ніж прагнути багатства, прагніть царства Божого, **Кн. Як.** 2:18. Ніщо нечисте не може успадкувати царства небесного, **Ал.** 11:37. Ти зможеш відпочити з ними в царстві Мого Батька, **УЗ** 15:6. Вам дано царство, або ключі Церкви, **УЗ** 42:69 (УЗ 65:2). Нехай царство Бога йде вперед, щоб царство небесне могло прийти, **УЗ** 65:5–6. Ключі цього царства ніколи не буде забрано в тебе, **УЗ** 90:3. Хто приймає тебе, як малу дитину, приймає Моє царство, **УЗ** 99:3. Так буде названо Мою Церкву в останні дні, а саме Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, **УЗ** 115:4. Небеса були відкриті, і я побачив целестіальне царство Бога, **УЗ** 137:1–4.

ЦЕЛЕСТІАЛЬНА СЛАВА. *Див.*

також Вічне життя;

Піднесення; Ступені слави

Найвища серед трьох ступенів слави, які людина може досягнути після цього життя. Тут праведники житимуть у присутності Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа.

Інша слава небесним, **1 Кор.** 15:40 (УЗ 76:96). Павло був узятий до третього неба, **2 Кор.** 12:2. Целестіальну славу було показано у видінні, **УЗ** 76:50–70. Якщо святі прагнуть здобути місце в целестіальному світі,

вони мусять підготуватися, **УЗ** 78:7. Хто не сприйме закон целестіального царства, той не зможе витримати целестіальну славу, **УЗ** 88:15–22. У целестіальній славі є три неба; встановлено умови здобуття найвищого неба, **УЗ** 131:1–2. Діти, які померли раніше досягнення віку підзвітності, є спасеними в целестіальному царстві, **УЗ** 137:10.

ЦЕЛІБАТ. *Див.* Шлюб, Одружуватися

ЦЕРКВА, ВЕЛИКА І МЕРЗОТНА.

Див. Диявол—Церква диявола

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА. *Див.*

також Відновлення євангелії; Святий (іменник); Царство Боже, або Царство Небесне; Церква, назва Церкви; Церква, Ознаки істинної церкви; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Організоване угруповання віруючих, які взяли на себе ім'я Ісуса Христа через хрищення й конфірмацію. Щоб бути істинною, Церква має бути Господньою; вона повинна мати Його повноваження, учення, закони, обряди та носити Його ім'я; вона має управлятися Ним через призначених Ним представників.

Господь щоденно додавав до Церкви, **Дії** 2:47. Багато нас є одне тіло в Христі, **Рим.** 12:5. Одним Духом ми всі христилися в одне тіло, **1 Кор.** 12:13. Церква збудована на основі апостолів і пророків, **Еф.** 2:19–20. Церкві необхідні апостоли й пророки, **Еф.** 4:11–16. Христос—глава Церкви, **Еф.** 5:23. Хоч було багато церков, усі вони були однією церквою, **Мос.** 25:19–22. Церкву було вчищено і впорядковано, **Ал.** 6:1–6. Христова Церква має називатися Його іменем, **3 Неф.** 27:8. Церква зустрічалася разом, щоб поститися, і молитися, і говорити, **Морон.** 6:5. Це є єдина істинна й жива Церква, **УЗ** 1:30. Церква Христа постала в ці

останні дні, **УЗ** 20:1. Господь кличе Своїх слуг будувати Його Церкву, **УЗ** 39:13. Бо так буде названо Мою Церкву в останні дні, **УЗ** 115:4.

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ. *Див. також* Відновлення євангелії; Церква, назва Церкви; Церква, Ознаки істинної церкви; Церква Ісуса Христа

Назва, дана Церкві Ісуса Христа в останні дні, щоб відрізнити її від Церкви в інших розподілах євангелії (**УЗ** 115:3–4).

Господь вилле знання на святих останніх днів, **УЗ** 121:33. Джозеф Сміт—пророк і провидець Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, **УЗ** 127:12. Великий день для святих останніх днів уже поруч, **УЗ** 128:21, 24. Джозеф Сміт допоміг зібрати святих останніх днів, **УЗ** 135:3. Групи святих останніх днів мають бути організовані для подорожі в західні території Сполучених Штатів, **УЗ** 136:2. Святим останніх днів пояснено закони шлюбу, **УЗ** ОД—1. Священство дають усім достойним членам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів чоловічої статі, **УЗ** ОД—2. Опис Першого видіння для всіх святих останніх днів, **ДС—Іст.** 1:1.

ЦЕРКВА, НАЗВА ЦЕРКВИ. *Див. також* Мормон(и); Церква Ісуса Христа; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

У Книзі Мормона розповідається, що невдовзі після Свого воскресіння Ісус Христос, відвідавши Нефійців, сказав, що Його Церква має носити Його ім'я (3 **Неф.** 27:3–8). У наш час Господь відкрив, що Церква має називатися “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (**УЗ** 115:4).

ЦЕРКВА, ОЗНАКИ ІСТИННОЇ ЦЕРКВИ. *Див. також* Ознака; Церква Ісуса Христа; Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Учення й діяння Церкви, які показують, що вона затверджена Богом і встановлена Господом як засіб, за допомогою якого Його діти отримують повноту Його благословень. Ось деякі з ознак істинної Церкви:

Правильне розуміння Божества: Бог створив людину за Своїм власним образом, **Бут.** 1:26–27. Господь розмовляв з Мойсеєм лице до лица, **Вих.** 33:11. Життя ж вічне це те, щоб пізнали Бога Батька та Ісуса Христа, **Іван** 17:3. Батько і Син мають тіла з плоті й кісток, **УЗ** 130:22–23. Батько і Син явилися Джозефу Сміту, **ДС—Іст.** 1:15–20. Ми віримо в Бога, Вічного Батька, **УВ** 1:1.

Перші принципи і обряди: Коли хто не народиться від води й Духа, **Іван** 3:3–5. Покайтеся й христіться кожний з вас у ім'я Ісуса Христа, **Дії** 2:38. Тоді вони поклали на них свої руки, і ті одержали Святого Духа, **Дії** 8:14–17. Ви всі стали дітьми Божими через віру в Ісуса Христа, **Гал.** 3:26–27. Покайтеся і будьте охрищенними в ім'я Мого Улюбленого Сина, **2 Неф.** 31:11–21. Ті, хто увірував, були охрищені та одержали Святого Духа через рукопокладання, **УЗ** 76:50–53. Для того, щоб христити та давати дар Святого Духа, потрібне належне священство, **ДС—Іст.** 1:70–72. Описано перші принципи і обряди євангелії, **УВ** 1:4.

Одкровення: Без пророчих видінь люд розбещується, **Пр.** 29:18. Господь відкриває Свої таємниці Своїм пророкам, **Ам.** 3:7. Церкву побудовано на камені одкровення, **Мт.** 16:17–18 (**УЗ** 33:13). Горе тому, хто скаже, що Господь не діє більше через одкровення, **3 Неф.** 29:6. Одкровення і заповіді приходять тільки через того, хто є призначеним, **УЗ** 43:2–7. Ми віримо всьому, що Бог відкрив, **УВ** 1:9.

Пророки: Церкву побудовано на основі апостолів і пророків, **Еф.** 2:19–20. Церкві необхідні апостоли й

пророки, **Еф.** 4:11–16. Джозефа Сміта було названо провидцем, пророком і апостолом, **УЗ** 21:1–3. Ми віримо в пророків, **УВ** 1:6.

Повноваження: Ісус дав Своїм учням силу й повноваження, **Лк.** 9:1–2 (Іван 15:16). Нефій, син Геламана, мав велике повноваження від Бога, **Гел.** 11:18 (3 **Неф.** 7:17). Пророк має отримувати заповіді для Церкви, **УЗ** 21:4–5. Ніхто не може проповідувати євангелію або будувати Церкву, якщо його не висвячено тим, хто має на те повноваження, **УЗ** 42:11. Старійшини мають проповідувати євангелію, діючи в цьому з повноваженням, **УЗ** 68:8. Кожний, хто проповідує або виконує обряди для Бога, мусить бути покликаний Богом через тих, хто має на те повноваження, **УВ** 1:5.

Необхідність появи додаткових Писань: Юдин жезл буде з'єднано з Йосиповим жезлом, **Єз.** 37:15–20. Поява Писань останніх днів передбачена, **1 Неф.** 13:38–41. Ми віримо, що Бог ще відкриє багато великого й важливого, **УВ** 1:9.

Організація Церкви: Церкву побудовано на основі апостолів і пророків, **Еф.** 2:19–20. Церкві необхідні апостоли й пророки, **Еф.** 4:11–16. Христос є главою Церкви, **Еф.** 5:23. Христова Церква має називатися Його іменем, **3 Неф.** 27:8. Ми віримо в той самий устрій, який існував у первинній церкві, **УВ** 1:6.

Місіонерська робота: Ідїть і навчїть усі народи, **Мт.** 28:19–20. Сїмдесят покликано проповідувати євангелію, **Лк.** 10:1. Вони прагнули, щоб спасіння було проголошено кожній живій істоті, **Мос.** 28:3. Старїйшини мають ходити по двоє, проповідуючи Мою євангелію, **УЗ** 42:6. Євангелію слід проповідувати кожній істоті, **УЗ** 58:64.

Духовні дари: Вони почали розмовляти іншими мовами, **Дїї** 2:4. Старїйшини мають зцілювати хворих,

Як. 5:14. Не відкидайте дарів Божих, **Морон.** 10:8. Перелїк духовних дарів, **УЗ** 46:13–26 (1 **Кор.** 12:1–11; **Морон.** 10:9–18).

Храми: Я складу з ними завіт і дам Мою святиню межи ними навіки, **Єз.** 37:26–27. Господь раптово приїде до Свого храму, **Мал.** 3:1. Нефїй побудував храм, **2 Неф.** 5:16. Святих покарано за те, що вони не будували дїм Господній, **УЗ** 95 (УЗ 88:119). Господній народ завжди будує храми для виконання святих обрядів, **УЗ** 124:37–44. Побудова храмів і виконання обрядів—частини великої роботи останніх днів, **УЗ** 138:53–54.

ЦІЛІСНІСТЬ. *Див. також*

Праведник, Праведність;
Чесний, Чесність

Праведність, чесність і щирість.

До смерті не відкину своєї цілісності від себе, **Йов** 27:5. Праведник ходить у своїй цілісності, **Пр.** 20:7. Вони були вірними завжди в усьому, що їм довірялося, **Ал.** 53:20. Господь любив Гайрума Сміта за цілісність його серця, **УЗ** 124:15.

ЦІНУВАТИ. *Див. також*

Благоговіння; Шана, Шанувати

Ставитися до когось або чогось як до гідного й цінного, особливо в євангельському значенні.

Він був зневажений, і ми не цїнували Його, **Ісая** 53:3–4. Що високо цїнується людьми, то є мерзотою перед Богом, **Лк.** 16:15. Цїнуйте один одного за кращого від себе, **Фил.** 2:3. Господь шанує всю плоть однаково, **1 Неф.** 17:35. Кожна людина має поважати свого ближнього, як самого себе, **Мос.** 27:4 (УЗ 38:24–25). У дні миру вони з легковажністю оцїнювали Мою пораду, **УЗ** 101:8.

ЦІППОРА. *Див. також* Мойсей

У Старому Завітї—Мойсеєва дружина, дочка Ітра (Вих. 2:21; 18:2).

ЦНОТЛИВІСТЬ. *Див. також* Блуд; Перелюб; Хтивий, Хтивість; Чеснота

Сексуальна чистота чоловіків і жінок.

Йосип устояв перед домаганнями Потіфарової дружини, **Бут.** 39:7–21 (УЗ 42:24; 59:6). Не чини перелюбу, **Вих.** 20:14. Чеснотна дружина—вінець свого чоловіка, **Пр.** 12:4 (Пр. 31:10). Хіба ви не знаєте, що ваше тіло—храм Святого Духа? **1 Кор.** 6:18–19. Будь зразком чистоти, **1 Тим.** 4:12. Ніщо нечисте не може перебувати з Богом, **1 Неф.** 10:21. Бо Я, Господь Бог, втішаюся цнотливістю жінок, **Кн. Як.** 2:28. Сексуальний гріх є мерзотою, **Ал.** 39:1–13. Цнотливість і чеснота є найдорожчим і найдорогоціннішим, **Морон.** 9:9. Ми віримо, що маємо бути цнотливими, **УВ** 1:13.

ЧЕРВОНЕ МОРЕ. *Див. також* Мойсей

Водойма між Єгиптом і Аравією. Дві північних затоки цього моря утворюють узбережжя Сінайського півострова. Господь чудесним чином розділив Червоне море, так що очолювані Мойсеєм Ізраїльтяни змогли перейти його посуху (**Вих.** 14:13–31; **Євр.** 11:29). Розділення моря Мойсеєм підтверджено одкровенням останніх днів (**1 Неф.** 4:2; **Гел.** 8:11; **УЗ** 8:3; **Мойс.** 1:25).

ЧЕРЕПОВИЩЕ. *Див.* Голгофа

ЧЕСНИЙ, ЧЕСНІСТЬ. *Див. також* Цілісність

Бути щирим, вірним, не обманювати.

Ті, хто чинить правдиво, є втіхою для Господа, **Пр.** 12:22. Коли зробив обітницю, не зволікай виповнити, **Еккл.** 5:3–4. Ми зреклися потаємної нечесності, **2 Кор.** 4:1–2. Чесно поведьтєся з язичниками, **1 Пет.** 2:12. Горе брехунові, бо його буде кинуте в пекло, **2 Неф.** 9:34. Дух

каже правду і не каже лжі, **Кн. Як.** 4:13. Хто з вас позичає в ближнього, має повернути те, що позичає, **Мос.** 4:28 (УЗ 136:25). Дивися, щоб тобі чинити чесно, судити праведно і творити добро, **Ал.** 41:14. Нехай кожна людина чинить чесно, **УЗ** 51:9. Усі, хто знає, що їхні серця чесні, приймаються мною, **УЗ** 97:8. На політичні посади треба шукати чесних, мудрих і хороших чоловіків, **УЗ** 98:4–10. Старанно розшукуй, кому з твоїх ближніх повернути те, що той загубив, **УЗ** 136:26. Ми віримо, що повинні бути чесними, **УВ** 1:13.

ЧЕСНОТА. *Див. також* Сила; Цілісність; Цнотливість

Цілісність і високі моральні якості, сила (**Лк.** 8:46) або сексуальна чистота (**Морон.** 9:9).

Ти жінка чеснотна, **Рут** 3:11. Той, хто має чисті руки й чисте серце, стоятиме на святому місці Господньому, **Пс.** 24:3–4. Чеснотна жінка—вінець свого чоловіка, **Пр.** 12:4. Ціна чеснотної жінки вища від перлин, **Пр.** 31:10–31. Докладіть до віри чесноту, **2 Пет.** 1:5 (УЗ 4:6). Нехай чеснота постійно прикрашає твої думки, **УЗ** 121:45. Ми віримо, що повинні бути чеснотними, **УВ** 1:13 (**Фил.** 4:8).

ЧИН. *Див. також* Висвячувати, Висвячення; Священство

Посада, пов'язана з повноваженням або відповідальністю в організації. Часто використовується в Писаннях у значенні посади з повноваженням у священстві. Також може означати людину, яка обіймає цю посаду.

Усі члени мають неоднакове діяння, **Рим.** 12:4. Ми звеличували наш чин для Господа, **Кн. Як.** 1:19. Мелхиседек отримав чин первосвященства, **Ал.** 13:18. Обов'язок священнослужіння ангелів у тому, щоб закликати людей до покаяння, **Морон.** 7:31. Жодна особа не може бути висвяченою на будь-яку посаду в цій Церкві

без голосування Церкви, **УЗ** 20:65. Нехай кожний чоловік діє у своєму власному чині, **УЗ** 84:109. Є президенти, або верховні чини, які призначаються з-поміж тих, кого було висвячено в цих двох священствах, **УЗ** 107:21. Описані обов'язки тих, хто головує над чинами священства кворумів священства, **УЗ** 107:85–98. Нехай кожний чоловік вивчить свій обов'язок і працює в тому чині, у який його призначено, **УЗ** 107:99–100. Я даю вам служителів, які належать до Мого священства, **УЗ** 124:123.

ЧИСЛА. *Див. також П'ятикнижжя*

Четверта книга в Старому Завіті, написана Мойсеєм. Книга Числа описує історію мандрів Ізраїльтян від гори Сінай до Моавських рівнин, що на краю Ханаану. Одним з важливих уроків цієї книги, є те, що Божий народ мусить ходити з вірою, довіряючи Його обіцянням, якщо хоче зберегти благополуччя. Книга докладно розповідає про Боже покарання Ізраїля за непослушність, а також подає інформацію про закони Ізраїля. Назва книги обумовлена тим, що числа перепису були дуже значними (Чис. 1–2, 26).

Розділи 1–10 розповідають про підготовку Ізраїльтян до залишення Сінаю. Розділи 11–14 описують сам перехід, заслання розвідників у Ханаан і відмову Ізраїля увійти в обіцяну землю. У розділах 15–19 ідеться про різні закони та історичні події. Розділи 20–36 є історією останніх років перебування народу в пустині.

ЧИСТЕ І НЕЧИСТЕ. *Див. також*

Бруд, Бруднота; Закон
Мойсеїв; Чистий, Чистота

У старозавітний час Господь відкрив Мойсеєві та давнім Ізраїльтянам, що тільки певні продукти вважалися чистими, або, інакше кажучи, придатними для їжі. Розділення, покладене Ізраїльтянами між чистими і нечистими продуктами, мало великий вплив на їхнє релігійне і

соціальне життя. Певні тварини, птахи і риби вважалися чистими і прийнятними для їжі, у той час як інші—нечистими і забороненими (Лев. 11; Повтор. 14:3–21). Люди з деякими захворюваннями також вважалися нечистими.

У духовному значенні—бути чистим означає бути вільним від гріха і гріховних прагнень. У такому значенні це слово вживається для описання чесотної та щиросердної людини (Пс. 24:4). До Божого завітного народу завжди ставилися особливі вимоги бути чистими (3 Неф. 20:41; **УЗ** 38:42; 133:5).

Той, хто має чисті руки й щире серце, зійде на гору Господню, **Пс.** 24:3–5. Не вважай жодну людину огидною або нечистою, **Дії** 10:11–28. Чи зможете ви того дня підвести очі на Бога з щирим серцем і чистими руками? **Ал.** 5:19. Господь каратиме Сіон, доки той не очиститься, **УЗ** 90:36. Ви, хто носить посудини Господні, будьте чистими, **УЗ** 133:4–5, 14 (Ісаїя 52:11).

ЧИСТИЙ, ЧИСТОТА. *Див. також*

Освячення; Чисте і нечисте

Вільний від гріха або вини; бездоганний. Людина стає чистою, коли її думки і вчинки чисті в усіх відношеннях. Людина, яка вчинила гріх, може очиститися через віру в Ісуса Христа, покаяння та отримання обрядів євангелії.

Той, хто має чисті руки та щире серце, одержить Господні благословення, **Пс.** 24:3–5. Ви, хто носить посуд Господній, будьте чистими, **Ісаїя** 52:11 (**УЗ** 133:4–5). Блаженні чисті серцем, **Мт.** 5:8 (3 Неф. 12:8). Що тільки чисте—думайте про це, **Фил.** 4:8 (**УВ** 1:13). Усі ви, хто чистий серцем, підніміть свої голови і отримайте приємне слово Боже, **Кн. Як.** 3:2–3. Чи зможете ви того дня підвести очі на Бога із щирим серцем і чистими руками? **Ал.** 5:19. Будучи чистими і незаплямованими перед

Богом, вони не могли дивитися на гріх інакше, як з відразою, **Ал.** 13:12. Будьте очищеними, як сам Христос чистий, **Морон.** 7:48 (Морм. 9:6). Христос набереже для Себе чистий народ, **УЗ** 43:14. Господь наказав, щоб у Сіоні збудували дім, в якому чисті побачать Бога, **УЗ** 97:10–17. Це є Сіон—чисті серцем, **УЗ** 97:21.

ЧОЛОВІК. *Див.* Сім'я; Шлюб, Одружуватися

ЧУДО. *Див. також* Віра; Ознака

Надзвичайна подія, вчинена силою Божою. Чудеса були важливою частиною діянь Ісуса Христа. Серед них—зцілення, оживлення мертвих і воскресіння. Чудеса є частиною євангелії Ісуса Христа. Щоб було явлено чудеса, необхідна віра (Мр. 6:5–6; Морм. 9:10–20; Етер 12:12).

Коли фараон буде говорити, покажіть йому чудо, **Вих.** 7:9. Немає такого, хто, чудо зробивши, невдовзі по тім лихословив би Мене, **Мр.** 9:39. Своє перше чудо Ісус явив у Кані, **Іван** 2:11. Я Бог чудес, **2 Неф.** 27:23. Сила Божа творить чудеса, **Ал.** 23:6. Христос міг показати більші чудеса людям на Американському континенті, бо вони мали велику віру, **3 Неф.** 19:35. Бог не перестав бути Богом чудес, **Морм.** 9:15. Не вимагай чудес, якщо Господь не накаже тобі, **УЗ** 24:13–14. Декому дано дар творити чудеса, **УЗ** 46:21 (Морон. 10:12).

ЧУТКА. *Див. також* Лихослів'я; Плітка

Сатана поширює чутки і суперечки, деколи на підставі часткової правди, щоб відвернути людей від Бога і всього доброго (Гел. 16:22; ДС—Іст. 1:1). Однією з ознак Другого пришествия Ісуса Христа є те, що люди говоритимуть про війни й поширюватимуть чутки про них (Мт. 24:6; УЗ 45:26; ДС—Мт. 1:23).

ШАДРАХ. *Див. також* Даниїл

У Старому Завіті Ізраїльтян-юнаків—

Шадраха, Мешаха і Авед-Него разом з Даниїлом було взято в палац вавилонського царя Навуходоносора. Гебрейське ім'я Шадраха—Ананія. Усі четверо відмовилися осквернитися царською їжею й вином (Дан. 1). Шадраха, Мешаха і Авед-Него було за наказом царя кинуту у вогняне горно, але їх було врятовано Сином Божим (Дан. 3).

ШАНА, ШАНУВАТИ. *Див.*

також Благоговіння; Цінувати

У Писаннях звичайно вживається в значенні “виявляти повагу і благоговіння до когось або чогось”.

Шануй свого батька і свою матір, **Вих.** 20:12 (1 Неф. 17:55; Мос. 13:20). Вшануй Господа з майна свого, **Пр.** 3:9. Як хто служить Мені, того вшанує Мій Батько, **Іван** 12:26. Чоловіки мають шанувати своїх дружин, **1 Пет.** 3:7. Лише своїми устами вони шанують Господа, **2 Неф.** 27:25 (Ісаїя 29:13). Я не шукаю шани від світу, **Ал.** 60:36. Диявол збунтувався проти Мене, говорячи: “Дай мені Твою шану”, яка є Моєю силою, **УЗ** 29:36. Вірних буде увінчано шаную, **УЗ** 75:5 (УЗ 124:55). Господь з радістю шанує тих, хто служить Йому, **УЗ** 76:5. Вони не вибрані, бо прагнули до шани людської, **УЗ** 121:34–35. Ми віримо у вшанування й підтримку закону, **УВ** 1:12 (УЗ 134:6).

ШЕРЕМ. *Див. також* Антихрист

У Книзі Мормона—чоловік, який зрікся Христа і вимагав, щоб йому показали ознаку (Кн. Як. 7:1–20).

ШИБЛОН. *Див. також* Алма, син Алмин

У Книзі Мормона—син Алми молодшого. Шиблон навчав євангелії Зорамійців і зазнавав переслідувань за свою праведність. Господь визволив його за вірність і терпіння (Ал. 38). Протягом певного часу Шиблон також зберігав нефійські літописи (Ал. 63:1–2, 11–13).

ШИЗ. *Див. також* Яредійці

Яредійський воєначальник, описаний у Книзі Мормона. Він загинув наприкінці великої битви, в якій було знищено весь Яредійський народ (Етер 14:17–15:31).

ШКОЛА ПРОРОКІВ. *Див. також* Сміт, Джозеф мол.

У Кертленді, шт. Огайо (Сполучені Штати Америки) взимку 1832–1833 рр. Господь наказав Джозефу Сміту організувати школу для навчання братів усьому, що стосується євангелії та царства Божого. З цієї школи вийшло багато перших провідників Церкви. Ще одну школу пророків, або старійшин, очолював Парлі П. Пратт в окрузі Джексон, Міссурі (УЗ 97:1–6). Подібні школи були засновані невдовзі після переселення святих на Захід; однак вони скоро припинили свою роботу. Євангельське навчання сьогодні відбувається вдома, на зборах кворумів священства та різноманітних допоміжних організацій, а також через Церковні школи й семінарські та інститутські заняття.

Освятіться й навчайте один одного вченням царства, **УЗ** 88:74–80. Шукайте старанно і навчайте один одного, **УЗ** 88:118–122. Установлено порядок школи пророків, **УЗ** 88:127–141. Перше Президентство тримає ключі школи пророків, **УЗ** 90:6–7.

ШЛЮБ, ОДРУЖУВАТИСЯ. *Див. також* Розлучення; Сім'я

Законний завіт, або договір, між чоловіком і жінкою, який робить їх подружжям. Шлюб було встановлено Богом (**УЗ** 49:15).

Не добре чоловіку бути самотнім, **Бут.** 2:18 (Мойс. 3:18). Чоловік пристане до своєї дружини, і стануть вони одним тілом, **Бут.** 2:24 (Мт. 19:5; Авр. 5:18). Що Бог з'єднав, того жодна людина нехай не розлучає, **Мт.** 19:6 (Мр. 10:9). В останні дні

дехто відійде від істинної віри, захищаючи одружуватися **1 Тим.** 4:1–3. Шлюб є чесним, **Євр.** 13:4. Господь наказав Легієвим синам одружитися з Ізмаїловими дочками, **1 Неф.** 7:1, 5 (1 Неф. 16:7–8). Бог створив Адама і Єву, щоб вони були чоловіком і дружиною, **Мойс.** 3:7, 18, 21–25.

Новий і вічний завіт шлюбу: Шлюб, що укладено за законом євангелії і владою святого священства, призначено на час смертного життя і на вічність. Достойні чоловіки й жінки, запечатані в такий спосіб у храмовому шлюбі, можуть залишатися подружжям на всю вічність.

Ісус учив закону шлюбу, **Лк.** 20:27–36. Чоловік без жінки не в Господі, **1 Кор.** 11:11. Чоловік і дружина є співспадкоємцями благодаті життя, **1 Пет.** 3:7. Усе, що ти запечатаєш на землі, буде запечатано на небесах, **Гел.** 10:7 (Мт. 16:19). Щоб здобути найвищий ступінь цестяліяного царства, чоловік мусить увійти в новий і вічний завіт шлюбу, **УЗ** 131:1–4. Якщо чоловік одружується з жінкою не через Мене, їхній завіт і шлюб не має сили, коли вони помирають, **УЗ** 132:15. Якщо чоловік бере дружину через Моє слово та через новий і вічний завіт і його запечатано Святим Духом Обіцяння, то це буде мати повну силу, коли вони залишать цей світ, **УЗ** 132:19.

Міжконфесійний шлюб: Шлюб між чоловіком і жінкою різних релігійних вірувань і звичаїв.

Ти не візьмеш дружини для мого сина з-поміж дочок ханаанеян, **Бут.** 24:3. Якщо Яків візьме дружину з дочок Хетових, то нащо й жити мені? **Бут.** 27:46 (Бут. 28:1–2). Ізраїлю не можна братися з ханаанеянами і ханаанеянками, **Повтор.** 7:3–4. Ізраїль споріднювався через шлюби з ханаанеянами і ханаанеянками, поклонявся лжебогам і був проклятий, **Суд.** 3:1–8. Соломонові дружини

привернули його серце до поклоніння лжебогам, **1 Цар.** 11:1–6. Ми не дамо наших дочок народам краю, а їхніх дочок не візьмемо для наших синів, **Неем.** 10:31. До чужого ярма не впрягайтесь з невірними, **2 Кор.** 6:14. Господь зробив відзнаку на Ламанійцях, щоб Нефійці не змішувалися з ними і не вірили в їхні неправильні традиції, **Ал.** 3:6–10. Якщо чоловік одружується з жінкою не через Мене, їхній шлюб не має сили, коли вони помирають, **УЗ** 132:15. Сини людські брали собі дружин, як самі вибирали, **Мойс.** 8:13–15.

Множинний шлюб: Шлюб, у якому в чоловіка одночасно є дві або більше дружин. Для чоловіка є законним мати лише одну дружину, якщо тільки Господь через закровнення не дає заповідь мати більше (Кн. Як. 2:27–30). На підставі одкровлення множинний шлюб практикувався в старозавітні часи, а також у перші роки відновлення Церкви—за вказівкою пророка, який володів ключами священства (УЗ 132:34–40, 45). Множинний шлюб уже не практикується в Церкві (ОД—1); сьогодні мати більш ніж одну дружину є несумісним з членством у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Сара дала Аврамові Агар у дружину, **Бут.** 16:1–11. Яків отримав Лію і Рахіль, а також їхніх служниць у дружини, **Бут.** 29:21–28 (Бут. 30:4, 9, 26). Якщо чоловік бере ще одну дружину, він не має зменшувати власність першої дружини, **Вих.** 21:10. Давид і дві його дружини ввійшли в Хеврон, **2 Сам.** 2:1–2. Тим, що Авраам, Ісак і Яків практикували множинний шлюб, вони виконували те, що їм було заповідано, **УЗ** 132:37. Давид і Соломон не грішили ні в чому, за винятком того, що вони отримували не від Господа, **УЗ** 132:38–39.

ЩАСЛИВИЙ, ЩАСТЯ. *Див.*
Радість

ЮДА. *Див. також* Біблія; Ізраїль; Юдеї

У Старому Завіті—четвертий син Якова та Лії (Бут. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Яків благословив Юду, щоб той був справжнім провідником серед синів Якова і щоб Примиритель (Ісус Христос) був його потомком (Бут. 49:10).

Коліно Юди: Коліно Юди взяло на себе керівництво після опусення в Ханаані. Основним його суперником було коліно Ефрема. Мойсей благословив коліно Юди (Повтор. 33:7). Після царювання Соломона коліно Юди стало царством Юди.

Царство Юди: У часи царювання Рехав'ама володіння Соломонові було розділено на два окремих царства, головним чином через заздрощі між колінами Ефрема та Юди. Південне царство, або царство Юди, включало коліно Юди й більшу частину коліна Веніямина. Столицею царства був Єрусалим. У цілому воно залишалось більш вірним у поклонінні Єгови, ніж Північне царство. Царство Юди менше піддавалося нападам з півночі та сходу, і вища влада залишалася в руках Давидової сім'ї аж до Вавилонського полону. Царство Юди змогло проіснувати ще 135 років після падіння численнішого і сильнішого царства Ізраїля.

Жезл Юди: Це позначає Біблію як літопис дому Юди (Єз. 37:15–19). В останні дні, коли різні віти дому Ізраїля буде зібрано, їхні священні літописи також буде сполучено в один літопис. Ці писання доповнюють одне одного і утворюють об'єднане свідчення того, що Ісус є Христос, Бог Ізраїля і Бог усієї землі (2 Неф. 3; 29; ПДС, Бут. 50:24–36).

ЮДА (АВТОР ПОСЛАННЯ ЮДИ)

У Новому Завіті—один з братів Ісуса і вірогідний автор послання Юди (Мт. 13:55; Юд. 1:1).

Послання Юди: Це лист від Юди до певних святих, які слабшали у вірі. Їхню віру послабляли люди, що знаходилися серед них; ці люди проголошували себе християнами, але практикували аморальне язичницьке поклоніння і заявляли, що звільнені від дотримання моральних законів. Юда прагнув пробудити в святих відчуття духовної небезпеки і закликав їх залишатися вірними.

У посланні Юди видатними є вірш 6, який розповідає про війну на небесах, вигнання Люцифера і його ангелів та позбавлення їх того доземного стану (Авр. 3:26–28), і вірші 14–15, в яких процитовано пророцтво Еноха.

ЮДА, БРАТ ЯКОВОВИЙ

У Новому Завіті—один з першопокликаних Дванадцятьох Апостолів Ісуса Христа (Лк. 6:13–16). Він, мабуть, був також відомий як Тадей (Мт. 10:2–4).

ЮДА ИСКАРИОТ

У Новому Завіті—один з Дванадцятьох Апостолів Ісуса (Мт. 10:4; Мр. 14:10; Іван 6:71; 12:4). Його прізвисько означало “чоловік з Керійоту”. Він походив з коліна Юди і був серед апостолів єдиним не галілеянином. Юда зрадив Господа.

Одержав тридцять срібняків за видачу Христа одному з первосвященників, **Мт.** 26:14–16 (Зах. 11:12–13). Зрадив Господа через поцілунок, **Мт.** 26:47–50 (Мр. 14:43–45; Лк. 22:47–48; Іван 18:2–5). Повісився, **Мт.** 27:5. Сатана ввійшов у Юду, **Лк.** 22:3 (Іван 13:2, 26–30). Давид говорив про те, що Юда зрадить Ісуса, **Дії** 1:16 (Пс. 41:10).

ЮДЕЇ. Див. також Ізраїль; Юда

Юдеї—це або (1) потомки Юди, одного з дванадцятьох синів Якова, або (2) народ давнього Південного Юдейського царства, або (3) люди, які практикують релігію, стиль життя і традиції юдаїзму, але можуть

бути і не Юдеями за народженням. Стало звичним вживати слово Юдей по відношенню до всіх потомків Якова, але це є помилкою. Це слово слід застосовувати тільки для тих, хто належав до Юдейського царства, або, особливо сьогодні, до числа тих, хто належить до коліна Юди та його спільників.

Не відійметься скіпетр від Юди, доки не прийде Примиритель, **Бут.** 49:10. Євангелія Христова є силою Божою на спасіння, перше—для Юдея, **Рим.** 1:16. Пророка Господь поставив серед Юдеїв—Самого Месію, **1 Неф.** 10:4. Коли та книга вийшла з вуст Юдея, усе те було ясним і чистим, **1 Неф.** 14:23. Юдеїв буде розсіяно серед усіх народів, **2 Неф.** 25:15. Юдеї—Мій давній завітний народ, **2 Неф.** 29:4. Юдеї, які в розсіянні, почнуть вірити в Христа, **2 Неф.** 30:7. Юдеї відкинуть той камінь, на якому вони могли будувати, **Кн. Як.** 4:14–16. Юдеї матимуть іншого свідка, що Ісус був Самим Христом, **Морм.** 3:20–21. Два пророки мають постати для Юдейського народу в останні дні, **УЗ** 77:15. Звертайтеся до всіх народів: спочатку—до Іновірівців, а тоді до—Юдеїв, **УЗ** 133:8. У ті дні прийде велике лихо на Юдеїв, **ДС—Мт.** 1:18.

Я Є. Див. також Єгова; Ісус Христос
Одне з імен Господа Ісуса Христа.

Бог сказав Мойсеєві: “Я ТОЙ, ЩО Є”, **Вих.** 3:14–15. Я є Господь, **Вих.** 6:2–3. Перш, ніж був Авраам, Я є, **Іван** 8:56–59. Слухайте голос Ісуса Христа, великого Я Є, **УЗ** 29:1 (УЗ 38:1; 39:1).

ЯЗИК. Див. також Мова, дар мов

Символ мовлення. Святі зобов'язані слідкувати за своїм язиком, тобто контролювати свої слова. Язык також вживається у значенні “мова” або “народ”. Зрештою, кожне коліно схилиться і кожний язык визнає Бога (Ісая 45:23; Рим. 14:11).

Стримуй язика свого від лихого, **Пс.** 34:14 (1 Пет. 3:10). Хто стереже свої уста і свого язика, той зберігає свою душу від лиха, **Пр.** 21:23. Якщо хтось не вгамовує свого язика, марна його побожність, **Як.** 1:26. Коли хто не помиляється в слові, то це муж досконалий, **Як.** 3:1–13. Євангелію буде проповідано кожному народові, коліну, язика і людям, **Об.** 14:6–7 (2 Неф. 26:13; Мос. 3:13, 20; УЗ 88:103; 112:1). Господь дарував усім народам з їхнього власного народу і язика навчати Його слову, **Ал.** 29:8. Ці пластини дійдуть до кожного народу, коліна, язика і людей, **Ал.** 37:4. Отримай Моє слово, і тоді язик твій буде розв'язано, **УЗ** 11:21. Кожна людина почує повноту євангелії на своєму рідному язикові, **УЗ** 90:11.

ЯКІВ, БРАТ ГОСПОДА

У Новому Завіті—брат Господа (Гал. 1:19), Йосії, Симона, Юди і кількох сестер (Мт. 13:55–56; Мр. 6:3; Юда 1:1). Він також був знаний як Яків Справедливий і займав важливу посаду в Церкві в Єрусалимі (Дії 12:17; 15:13; 1 Кор. 15:7; Гал. 2:9–12). Вірогідно це він написав послання Якова.

Послання Якова: Книга Нового Завіту. Була написана, вірогідно, в Єрусалимі як лист до розсіяних по світу дванадцятьох колін Ізраїля. Послання містить ясно викладені положення релігійної практики, включаючи вміщену в розділ 1 важливу пораду звернутися за допомогою до Бога в разі нестачі мудрості (Як. 1:5–6; ДС—Іст. 1:9–20). У розділі 2 розглядається питання віри й діянь. У розділах 3–4 йде мова про необхідність стежити за своїм язиком, і святих закликають не обмовляти один одного. У розділ 5 вміщено заклик до святих мати терпіння, а також дану пораду в разі захворювання запрошувати старійшин, які б давали благословення. Також у цей розділ включе-

но повчання про благословення, що походять через допомогу в наверненні інших.

ЯКІВ, СИН АЛФЕЇВ

Один з Дванадцятьох Апостолів, яких Ісус вибрав під час Свого земного служіння (Мт. 10:3; Мр. 3:18; Лк. 6:15; Дії 1:13).

ЯКІВ, СИН ЗЕВЕДЕЇВ

Один з Дванадцятьох Апостолів, яких Ісус вибрав під час Свого земного служіння. Брат Івана. Він був одним з трьох апостолів, яких Ісус брав з Собою в кількох особливих випадках: при оживленні дочки Яіра (Мр. 5:37), під час Переображення (Мт. 17:1; Мр. 9:2; Лк. 9:28) і в Гефсиманії (Мт. 26:37; Мр. 14:33). Разом з Петром та Іваном він відновив на землі Мелхиседекове священство, висвятивши Джозефа Сміта (УЗ 27:12; 128:20; ДС—Іст. 1:72).

ЯКІВ, СИН ІСАКІВ. *Див. також* Ізраїль; Ісав; Ісак

Старозавітний патріарх і пророк. Молодший з двох синів-близнюків Ісака й Ребеки (Бут. 25:19–26). Яків одержав перворідство замість свого брата Ісава. Це сталося завдяки його достоїнству і тому, що він уклав шлюб у завіті, тоді як Ісав зневажив своє перворідство і одружився поза завітом (Бут. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Євр. 12:16).

Ребека дізналася від Господа, що Ісав служитиме Якову, **Бут.** 25:23. Купив у Ісава перворідство, **Бут.** 25:29–34. Бачив у сні драбину до небес, **Бут.** 28. Одружився з Лією та Рахіллю, **Бут.** 29:1–30. Мав дванадцяттеро синів і одну дочку, **Бут.** 29:31–30:24; 35:16–20. Одружився з Білгою та Зілпою, **Бут.** 30:3–4, 9. Його ім'я було змінено на Ізраїль, **Бут.** 32:29. Бачив Бога лице до лица, **Бут.** 32:31. Прихильно ставився до Йосипа, **Бут.** 37:3. Переселився разом із своєю сім'єю до Єгипту, **Бут.**

46:1–7. Благословив своїх синів і їхнє потомство, **Бут.** 49. Помер, **Бут.** 49:33. Дотримувався заповідей і сьогодні є піднесеним на небесний престол разом з Авраамом та Ісаком, **УЗ** 132:37.

ЯКІВ, СИН ЛЕГІЇВ. *Див. також*
Легій, батько Нефіїв

Пророк, описаний у Книзі Мормона, автор кількох проповідей у 2 Книзі Нефія і Книзі Якова (2 Неф. 6–11; Кн. Як. 1–7).

Книга Якова: Третя книга в Книзі Мормона. У розділі 1 розповідається про те, що Нефій передав літописи Якову і посвятив Якова та його брата Йосипа у священники і вчителі для народу. Розділи 2–4 є проповідями, в яких він увіщував народ бути морально чистими. Яків також учив про пришестя Месії-Викупителя і пояснював, чому частиною Ізраїльтян Його не буде сприйнято при Його пришесті. У розділах 5–6 вміщено свідчення Якова, а також пророча алегорія про історію та місію народу Ізраїля. У розділі 7 розповідається про освіченого бунтівника на ім'я Шерем, який був переселений божественним свідченням Якова.

ЯНГ, БРИГАМ

Один з перших апостолів цього розподілу і другий Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Він вивів святих з Наву, що в штаті Іллінойс, на захід, до долини Солоного озера, і став великим колоністом Заходу Сполучених Штатів.

Бригама Янга покликано бути Президентом над Дванадцятьма Апостолами, **УЗ** 124:127. Бригаму Янгу висловлено подяку за його труди та звільнено від подальших мандрівок за кордон, **УЗ** 126. Господь дав Бригаму Янгу настанови, як організувати святих для їхнього переселення на Захід, **УЗ** 136. Бригам Янг був серед вибраних у духовному світі, **УЗ** 138:53.

ЯРЕД. *Див. також* Яредів брат;
Яредійці

Описаний у Книзі Мормона провідник, який разом зі своїм братом вів групу людей від Вавилонської башти в обіцяну землю в західній півкулі (Етер 1:33–2:1).

Яред просив свого брата молитися, щоб Господь не сплутав мову їхніх сімей і друзів, **Етер** 1:34–37. Промандрував до моря і жив там чотири роки, **Етер** 2:13. Відплив до обіцяної землі, **Етер** 6:4–12.

ЯРЕДІВ БРАТ. *Див. також* Яред;
Яредійці

Пророк, описаний у Книзі Мормона. Він і його брат заснували Яредійський народ, вивівши групу людей від Вавилонської башти в обіцяну землю в західній півкулі (Етер 1–6). Він був людиною настільки великої віри, що зміг завдяки цьому розмовляти з Господом лице до лица (**УЗ** 17:1). Його історію описано в книзі Етера.

Брат Яреда був великим і могутнім чоловіком і користувався дуже великою прихильністю Господа, **Етер** 1:34. Завдяки своїй вірі брат Яреда побачив палець Господа, **Етер** 3:6–9 (Етер 12:20). Христос показав своє духовне тіло брату Яреда, **Етер** 3:13–20. Ніколи не показувалося більш великого, ніж те, що було показано брату Яреда, **Етер** 4:4. Брат Яреда застерігав свій народ проти монархії, **Етер** 6:22–23. Господь показав брату Яреда все, **Етер** 12:21. Брат Яреда був могутнім у письмі, **Етер** 12:24. Завдяки вірі брат Яреда зсунув гору Зерін, **Етер** 12:30.

ЯРЕДІЙЦІ. *Див. також* Книга Мормона; Яред; Яредів брат

Народ, описаний у Книзі Мормона. Складався з Яредових потомків, а також потомків його брата і друзів (Етер 1:33–41). Вони були виведені

Богом від Вавилонської башти в обіцяну землю, на Американський континент (Етер 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Цей народ нараховував колись мільйони чоловік, але вони всі були винищені у громадянській війні, яку накликали на себе своєю злочестивістю (Етер 14–15).

ЯРМО. *Див. також* Учень

Одягалосся на шию тварин або людей, щоб запрягти їх разом. Христове ярмо є символом учнівства, у той час як ярмо неволі є символом гніту.

Моє ярмо і Мій тягар легкі, **Мт.** 11:29–30. До чужого ярма не впрягайтеся з невірними, **2 Кор.** 6:14. Не вплутайся у ярмо неволі, **Гал.** 5:1. Також не хочемо ми приводити будь-кого в ярмо залежності, **Ал.** 44:2. Страждання святих—залізне ярмо, міцні пута й ланцюги пекельні, **УЗ** 123:1–3, 7–8.

ЯРОМ

У Книзі Мормона—син Еноша і правнук Легія. Він зберігав нефій-

ські літописи протягом шістдесяти років, з 420 р. по 361 р. до р.х. (Енош 1:25; Яром 1:13). Він був вірним чоловіком, який вирішив не дописувати багато в історичний літопис (Яром 1:2).

Книга Ярома: Ця книга з Книги Мормона нараховує лише п'ятнадцять віршів. Яром описує, що Нефійці продовжували жити за законом Мойсеевим і очікували пришествя Христа. Вони жили під владою царів, які були могутніми чоловіками віри. Коли вони прислухалися до своїх пророків, священників і вчителів, вони процвітали.

ЯФЕТ. *Див. також* Ной, біблійний патріарх

Найстарший Ноїв син, старозавітний пророк (Мойс. 8:12).

Ной породив Яфета, **Бут.** 5:32 (Бут. 6:10; Мойс. 8:12). Яфет і його дружина увійшли в Ноїв ковчег, **Бут.** 7:13. Яфет вийшов з ковчегу, **Бут.** 9:18. Бог розпросторить Яфета, **Бут.** 9:27.

ВИБРАНЕ З ПЕРЕКЛАДУ БІБЛІЇ, ЗРОБЛЕНОГО ДЖОЗЕФОМ СМІТОМ

Нижчевикладене є вибраними частинами перекладу Біблії Короля Джеймса, зробленого Джозефом Смітом (ПДС). Господь надихнув пророка Джозефа Сміта відновити в біблійному тексті істини, які було втрачено або змінено вже після того, як слова оригіналу було написано. Ці відновлені істини проявили вчення і поліпшили розуміння Писань. Уривки, вибрані для Путівника по Писаннях, використані з дозволу Відділу освіти Реорганізованої Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів (Індепенденс, штат Міссурі) і мають допомогти вам поліпшити розуміння Писань незалежно від того, якою мовою їх перекладено.

Господь відкрив Джозефу деякі істини, які колись були записані авторами першоджерела, і тому Переклад Джозефа Сміта відрізняється від будь-якого іншого перекладу Біблії у світі. У цьому розумінні, слово *переклад* вжито в значенні ширшому та відмінному від загальноприйнятого, бо переклад Джозефа був більше одкровенням, ніж буквральним перекладом з однієї мови на іншу. Більш докладну інформацію стосовно ПДС вміщено в статті “Переклад Джозефа Сміта (ПДС)” в алфавітному переліку статей у Путівнику по Писаннях.

На цій ілюстрації показано як зразок уривок з ПДС:

Це посилання, виділене жирним шрифтом, є перекладеним Джозефом Смітом уривком з Біблії Короля Джеймса. Його переклад відновив слова тексту Біблії, і нумерація віршів може відрізнитися від тієї, що є у виданні, яким ви користуєтеся.

ПДС, Матвій 4:1, 5–6, 8–9

(порівняйте: Матвій 4:1, 5–6, 8–9; аналогічні зміни було зроблено в Євангелії від Луки 4:2, 5–11)

(*Ісуса було взято Духом, а не Сатаном*).

1 Тоді Ісус був поведений Духом у пустиню, щоб бути з Богом.

5 Тоді Ісуса було забрано у святе місто, і Дух ставить Його на наріжника храму.

6 Тоді диявол підійшов до Нього й сказав: Якщо Ти Син Божий, кинься додолу, бо ж написано: Він накаже Своїм ангелам про Тебе: і на руках вони понесуть Тебе, щоб коли Ти не спіткнув Своєї ноги об камінь.

8 І знов Ісус був у Дусі, і Той бере Його на надзвичайно високу гору і показує Йому всі царства світу та славу їхню.

9 І диявол підступився до Нього знов і сказав: Усе це дам я Тобі, якщо Ти впадеш і поклонишся мені.

У дужках подано посилання на вашу Біблію, з якими ви маєте порівнювати переклад Джозефа Сміта.

Це твердження пояснює, яке саме положення вчення Джозеф Сміт прояснив своїм перекладом.

Це є текст, як Джозеф Сміт переклав його.

Пдс, Буття 9:10–15 (порівняйте: Буття 9:3–9)

(Людина буде відповідати за вбивство, а також за невинуватене позбавлення тварин життя).

10 Але кров усієї плоті, яку Я дав тобі в їжу, має бути пролита на землю, яка бере її життя, і кров ви не будете вживати в їжу.

11 Та істинно, кров не буде проливатися, крім тільки як для їжі, щоб спасти ваші життя; і за кров кожної звірини Я спитаю з ваших рук.

12 І хто проливає людську кров, людиною буде пролита його кров; бо людина не повинна проливати кров людини.

13 Бо заповідь Я даю, щоб кожний брат людини зберігав життя людини, бо за Моїм власним образом учинив Я людину.

14 І заповідь Я даю вам: Плодіться й розмножуйтеся, роїться на землі та розмножуйтеся на ній.

15 І Бог сказав Ноеві та його синам з ним, кажучи: А Я, ось, установлю Свого завіта з вами, який Я уклав з вашим батьком Енохом стосовно вашого сімені після вас.

Пдс, Буття 9:21–25 (порівняйте: Буття 9:16–17)

(Веселку було повішено в небесах як нагадування про Божий завіт з Енохом і Ноем. В останні дні загальне зібрання церкви Першонародженого [Сіон Господа в Еноховий час; див. Мойсей 7] приєднається до праведних на землі).

21 І буде веселка у хмарі; і Я дивитимуся на неї, щоб Я міг згадувати вічний завіт, який Я уклав з твоїм батьком Енохом; що коли люди будуть дотримуватися всіх Моїх заповідей, Сіон знову прийде на землю, місто Еноха, яке Я забрав до Себе.

22 І це є Мій вічний завіт, що коли твоє потомство сприйме істину й дивитиметься вгору, тоді Сіон подивиться вниз, і здригнеться від радості всі небеса, і затремтить від радості земля.

23 І загальне зібрання церкви Першонародженого зійде з небес, і заволодіє землею, і матиме собі місце, доки кінець не прийде. І це є Мій вічний завіт, який Я уклав з твоїм батьком Енохом.

24 І буде веселка у хмарі; і Я покладу Мого завіта на тебе, який Я уклав поміж Мною і тобою, заради кожного живого створіння з усієї плоті, яка буде на землі.

25 І Бог сказав Ноеві: Це знак завіту, який Я уклав поміж Мною і тобою, заради всієї плоті, яка буде на землі.

Пдс, Буття 14:25–40 (порівняйте: Буття 14)

(Згадано Мелхиседекове велике священнослужіння; описано владу й благословення Мелхиседекового священства).

25 І Мелхиседек підніс свій голос і благословив Аврама.

26 А Мелхиседек був чоловіком віри, який чинив правду, і ще дитиною він боявся Бога, і пащі левам загорджував, і силу огненну гасив.

27 І таким чином, затверджений Богом, він був висвячений на первосвященника за чином завіту, який Бог уклав з Енохом,

28 Що був за чином Сина Божого, і цей чин прийшов не через людину, і не з волі людської, і не через батька чи матір; не від початку днів чи кінця років, але від Бога;

29 І його було передано людині покликанням Його власного голосу, згідно з Його особистою волею, усім тим, хто вірував у Його ім'я.

30 Бо Бог поклявся Енохові та його сімені клятвенно Сам Собою, що кожний, кого посвячено згідно з цим чином і покликанням, матиме владу вірою розколювати гори, розділяти моря, осушувати води, виводити їх з їхніх русел,

31 Протистояти арміям народів, розділювати землю, розривати будь-які пута, стояти в присутності Бога, робити все згідно з Його волею, згідно з Його наказом, підкорятися

начальства та влади, і все це— волею Сина Божого, Який був ще до заснування світу.

32 І людей, які мали цю віру, які входили в цей чин Бога, було перетворено та забрано на небеса.

33 І ось, Мелхиседек був священиком цього чину, отже він здобув мир у Салімі і був названий Князь миру.

34 І його люди чинили правду, і здобули небеса, і прагнули сягнути міста Еноха, яке Бог раніше забрав, відокремивши його від землі, зберігаючи його на останні дні, тобто на кінець світу;

35 І сказав і поклявся клятвою, що небеса і земля зійдуться і сини Божі мають бути випробуваними, наче вогнем.

36 І цього Мелхиседека, встановившого таким чином праведність, його людьми було названо царем небес, або, інакше кажучи, Царем миру.

37 І він підніс свій голос, і він благословив Аврама, будучи первосвящеником і хоронителем комори Божої;

38 Тим, кого Бог призначив отримувати десятини заради бідних.

39 Отже, Аврам сплечував йому десятини з усього, що він мав, з усіх багатств, якими він володів, які Бог давав йому рясніше, ніж він мав у тому потребу.

40 І сталося, що Бог благословив Аврама і дав йому багатства, і шану, і землі у вічне володіння, згідно з завітом, який він уклав, і згідно з благословенням, яким Мелхиседек благословив його.

ПДС, Буття 15:9–12 (порівняйте: Буття 15:1–6)

(Авраам побачив у видінні Сина Божого і дізнався про воскресіння).

9 І Аврам сказав: Господи Боже, як Ти даси мені цю землю у вічну спадщину?

10 І Господь сказав: Навіть якби ти був мертвим, хіба Я не зміг би дати її тобі?

11 І якщо ти помреш, усе ж ти володітимеш нею, бо день прийде,

коли Син Людини житиме; але як міг би Він жити, якби не був мертвим? Він спочатку має бути оживлений.

12 І сталося, що Аврам вдивився, і побачив дні Сина Людини, і зрадів, і його душа знайшла спокій, і він повірив Господу, а Господь залічив йому те в праведність.

ПДС, Буття 17:3–7, 11–12
(порівняйте: Буття 17:3–12)

(Бог установив завіт обрізання з Авраамом. Обряд хрищення та вік, в якому діти стають підзвітними, відкрито Авраамові).

3 І сталося, що Аврам упав на обличчя своє і прикликав ім'я Господа.

4 І Бог говорив з ним, кажучи: Мої люди відійшли від Моїх приписань і не виконували Моїх обрядів, які Я дав їхнім батькам;

5 І вони не дотримувалися Мого помазання і поховання, тобто хрищення, які Я заповідав їм;

6 Але відвернулися від заповіді, і взяли на себе омовіння дітей і кров покроплення,

7 І казали, що кров праведного Авеля було пролито за гріхи; і не пізнали, в чому саме вони є підзвітними переді Мною.

11 І Я встановлю завіт обрізання з тобою, і це буде моїм завітом між Мною, і тобою, і твоїм сіменем після тебе в їхніх поколіннях; щоб ти міг знати завжди, що діти не є підзвітними переді Мною, доки їм не виповниться вісім років.

12 І ти будеш пильнувати, щоб дотримуватися всіх Моїх завітів, якими Я зв'язав Себе з твоїми батьками, і ти будеш дотримуватися заповідей, які Я дав тобі Моїми власними вустами, і Я буду Богом тобі і твоєму сімені після тебе.

ПДС, Буття 17:23 (порівняйте: Буття 17:17)

(Авраам радів, коли Ісакове народження було прорічено).

23 Тоді Авраам упав на своє обличчя, і радів, і сказав у своєму серці: Дитя буде народжене тому, кому сто років, і Сарра, якій дев'яносто років, народить.

Пдс, Буття 19:9–15 (порівняйте:

Буття 19:5–10)

(Лот противився злочестивості Содому)

9 І вони сказали йому: Иди собі геть. І вони гнівалися на нього.

10 І вони сказали між собою: Цей один чоловік був прийшов, щоб пожити чужинцем серед нас, а йому тепер треба зробитися суддею; тепер ми зло гірше йому заподієм, ніж їм.

11 Отже вони сказали чоловікові: Ми візьмемо тих мужів і твоїх дочок також; і ми зробимо з ними так, як нам до вподоби.

12 Це було згідно зі злочестивістю Содому.

13 І Лот сказав: Ось, у мене дві доньки, що мужа не пізнали; дозвольте мені, я молю вас, умовити моїх братів, щоб я міг не виводити їх до вас і щоб ви не робили з ними так, як вам до вподоби, у ваших очах;

14 Бо Бог не виправдає свого слугу в цьому; отже дозвольте мені умовити моїх братів тільки цього разу, щоб цим мужам ви не робили нічого, щоб вони мали спокій у моєму домі; бо за цим вони прийшли під тень мого даху.

15 А вони гнівалися на Лота і приступилися, щоб виламати двері, але ангели Божі, які були святими мужами, протягнули свою руку, і затягнули Лота в дім до себе, і зачинили двері.

Пдс, Буття 48:5–11 (порівняйте:

Буття 48:5–6)

(Йосипове сім'я буде провідниками у збиранні Ізраїля в останні дні).

5 А тепер щодо двох синів твоїх, Єфрема і Манасії, уроджених тобі в єгипетським краї до прибуття мого

до тебе до Єгипту; ось, вони мої, і Бог моїх батьків благословить їх; саме як Рувима і Симеона, буде їх благословлено, бо вони мої; отже вони будуть зватися моїм іменем. (Отже їх було названо Ізраїль).

6 А нащадки твої, що породили по них, вони будуть твої і будуть зватися на ймення своїх братів у наслідді своїм, у колінах; отже їх названо колінами Манасії та Єфрема.

7 І сказав Яків Йосипові: Коли Бог моїх батьків явився мені в Лузі, в землі ханаанській, Він поклявся мені, що Він дасть мені і моєму сімені ту землю у володіння навіки.

8 Отже, о сину мій, Він благословив мене, поставивши тебе бути слугою мені у спасінні дому мого від смерті,

9 У визволенні народу мого, твоїх братів, від голоду, що був тяжкий у тім краї; отже Бог твоїх батьків благословить тебе і плід стегон твоїх, так що їх буде благословлено більше твоїх братів і більше дому батька твого.

10 Бо ти переміг, і дім батька твого поклонився тобі, саме так, як це було показано тобі ще до того, як тебе було продано до Єгипту руками твоїх братів; отже твої брати будуть кланятися тобі з покоління в покоління, плодови стегон твоїх навіки;

11 Бо ти будеш світлом моєму народові, щоб визволити їх у дні їхнього полону з неволі і щоб принести спасіння їм, коли вони зовсім зігнуться під гріхом.

Пдс, Буття 50:24–38 (порівняйте:

Буття 50:24–26; див. також 2

Нефій 3)

(Мойсей, Аарон та Джозеф Сміт— усіх їх названо у цьому пророцтві Йосипа в Єгипті. Також Йосип пророкував, що Книга Мормона стане супутником літопису Юди).

24 І сказав Йосип братам своїм: Я вмираю і йду до моїх батьків, і я сходжу в свою могилу з радістю. Нехай Бог мого батька Якова буде з вами,

щоб визволити вас від бідвань у дні вашої неволі, бо Господь відвідав мене, і я отримав обіцяння від Господа, що від плоду стегон моїх Господь Бог поставить праведну віту зі стегон моїх, а тобі, кого батько мій Яків назвав Ізраїлем, пророка; (не Месію, кого названо Шіло); і цей пророк визволить народ мій з Єгипту у дні твоєї неволі.

25 І станеться, що їх буде розсіяно знову; і віту буде відломлено і буде віднесено в далеку країну; проте їх буде згадано в звітах Господа, коли Месія прийде; бо Він явиться їм в останні дні в Дусі сили і виведе їх з темряви до світла, зі схованої темряви і з полону на свободу.

26 Провидця поставить Господь Бог мій, який буде вибраним провидцем для плоду моїх стегон.

27 Так каже мені Господь Бог моїх батьків: Вибраного провидця Я поставлю від плоду стегон твоїх, і його високо шануватимуть серед плоду стегон твоїх; і йому дам Я заповідь, щоб він виконав роботу для плоду твоїх стегон, його братів.

28 І він приведе їх до пізнання завітів, які Я уклав з твоїми батьками, і він виконає будь-яку роботу, що Я звелю йому.

29 І Я зроблю його великим в Моїх очах, бо він виконуватиме Мою роботу, і він буде великим, наче той, якого Я, як казав, поставлю вам, щоб визволити народ Мій, о доме Ізраїля, з землі Єгипту; бо провидця поставлю Я, щоб визволити народ Мій з землі Єгипту, і його буде названо Мойсей. І через це ім'я він знатиме, що він з твого дому, бо його годуватиме царева дочка, і його буде названо її сином.

30 І знову, провидця поставлю Я від плоду стегон твоїх, і йому дам Я силу нести слово Моє до сімені стегон твоїх; і не тільки нести слово Моє, каже Господь, але й переконувати їх у Моєму слові, яке вже пройде серед них в останні дні.

31 Отже, плід стегон твоїх писати-

ме, і плід стегон Юди писатиме; і написано плодом стегон твоїх, а також написано плодом стегон Юди зростуться одне з одним на спростування лжевчень, і припинення розбрату, і встановлення миру серед плоду стегон твоїх і приведення їх в останні дні до пізнання своїх батьків, а також до пізнання Моїх завітів, каже Господь.

32 І через слабкість він зробиться сильним у той день, коли почнуться діяння Мої серед усього Мого народу, які відновлять їх, хто з дому Ізраїля, в останні дні.

33 І того провидця благословлю Я, і ті, хто прагнуть знищити його, зазнають поразки; бо це обіцяння Я даю тобі, бо Я пам'ятатиму тебе з покоління в покоління; і його буде названо Джозеф*, і це буде за іменем його батька; і він буде подібним до тебе; бо те, що Господь явить його рукою, приведе Мій народ до спасіння.

34 І Господь поклявся Йосипові, що Він збереже його сім'я навечно, кажучи: Я поставлю Мойсея, і жезл буде в його руці, і він збере Мій народ, і він поведе їх, наче отару, і він ударить води Червоного моря своїм жезлом.

35 І йому дано буде судити, і він записуватиме слово Господа. І він не казатиме багато слів, бо Я напишу для нього Мій закон перстом Моєї власної руки. І я зроблю промовця йому, і його буде названо Аарон.

36 І це буде зроблено тобі також в останні дні, як Я і поклявся. Отже Йосип сказав своїм братам: Бог неодмінно відвідає вас і виведе вас із цієї землі в землю, про яку Він клявся Авраамові, та Ісакові, та Яковові.

37 І Йосип підтвердив багато чого іншого своїм братам і взяв клятву з дітей Ізраїля, сказавши їм: Бог неодмінно відвідає вас, а ви винесете звідси кості мої.

38 І Йосип помер, коли йому було сто і десять років; і вони забальза-

мували його, і вони поклали його у труну в Єгипті, і не давали його поховати діти Ізраїля, щоб його перенести й покласти в гробниці з його батьком. І так вони пам'ятали про клятву, якою вони поклялися йому.

Пдс, Вихід 4:21 (порівняйте:

Вихід 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; Повторення Закону 2:30)

(Господь не був відповідальним за запеклість фараонового серця. Див. також Пдс, Вихід 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; кожне посилання в правильному перекладі показує, що фараон сам робив запеклим своє серце).

21 І Господь сказав Мойсеєві: Коли ти підеш, щоб вернутися до Єгипту, дивись, щоб ти вчинив усі ті чуда перед лицем фараона, які Я вклав у твою руку, і Я сприятиму тобі, але фараон зробить запеклим своє серце, і він не дасть народові піти.

Пдс, Вихід 18:1 (порівняйте:

Вихід 18:1)

(Їтро був первосвящеником)

1 Коли Їтро, первосвященик мідіанський, Мойсеїв тесть, почув про все, що Бог зробив для Мойсея та для Свого народу Ізраїлевого і що Господь вивів Ізраїля з Єгипту;

Пдс, Вихід 22:18 (порівняйте:

Вихід 22:17)

(Вбивці не будуть жити).

18. Ти не дозволиш убивці жити.

Пдс, Вихід 33:20, 23 (порівняйте:

Вихід 33:20, 23)

(Жодна грішна людина не може побачити Боже лице й жити після цього).

20 І Він сказав Мойсеєві: Ти не зможеш побачити лица Мого тепер, щоб Мій гнів не запалився також на тебе і не знищив тебе й твоїх людей; бо не буде жодної людини серед них, що побачить Мене тепер і житиме, бо вони вель-

ми грішні. І жодної грішної людини не було ніколи, і не буде жодної грішної людини ніколи, що побачить Моє лице й житиме.

23 І Я здійму Свою руку, і ти побачиш Мене ззаду, але обличчя Моє не буде видиме, як в інші часи; бо Я гніваюся на Свій народ Ізраїлів.

Пдс, Вихід 34:1–2, 14

(порівняйте: Вихід 34:1–2, 14, Учення і Завіти 84:21–26)

(Мойсеєві дано другі таблиці, що містили менший закон, ніж той, що був на перших таблицях).

1 І Господь сказав Мойсеєві: Витягни собі ще дві кам'яні таблиці, як перші, і Я напишу також на цих таблицях слова закону, як їх було написано спершу на тих таблицях, які ти розбив; але він буде не таким, як перший, бо Я заберу священство з їхнього середовища; отже, Мій святий чин і обряди його не дійдуть до них; бо Моя присутність не піде серед них, щоб Я не знищив їх.

2 Але Я дам їм закон, як спершу, але він буде відповідати законові тілесної заповіді; бо Я поклявся у Своему гніві, що вони не ввійдуть у Мою присутність, до Мого покою, у дні їхньої мандрівки. Отже, чини, як Я ввелів тобі, і будь готовий вранці, і зійди вранці на гору Сінай, і явись там переді Мною, на верхів'ї гори.

(Єгова—це було одне з імен, за яким старозавітний народ знав Господа Ісуса Христа).

14 Бо ти не будеш поклонятися жодному іншому богові; бо Господь, чие ім'я Єгова, є Богом ревним.

Пдс, Повторення Закону 10:2

(порівняйте: Повторення Закону 10:2)

(На перших таблицях Бог відкрив вічний завіт святого священства).

2 А Я напишу на цих таблицях слова, що були на перших таблицях, які ти побив, крім слів вічного

завіту святого священства, і ти покладеш їх у ковчезі.

Пдс, 1 Самуїлова 16:14–16, 23

(порівняйте: 1 Самуїлова 16:14–16, 23; подібні зміни було зроблено в 1 Самуїловій 18:10 та 19:9)

(Злий дух, що сховався на Саула, був не від Господа).

14 Але Дух Господній відступився від Саула, і злий дух, який був не від Господа, бентежив його.

15 І Саулові слуги сказали йому: Ось, злий дух, який не від Бога, бентежить тебе.

16 Нехай наш пан тепер накаже своїм слугам, які перед тобою, відшукати чоловіка, вправного у грі на гуслах; І станеться, коли злий дух, який не від Бога, буватиме на тобі, то заграє він рукою своєю, і буде тобі добре.

23 І бувало, коли злий дух, який не від Бога, бував на Саулі, то Давид брав гусла, та грав своєю рукою; і легшало Саулові, і ставало йому добре, і відступав від нього той злий дух.

Пдс, 2 Самуїлова 12:13

(порівняйте: 2 Самуїлова 12:13)

(Тяжкий Давидів гріх не було знято Богом).

13 І сказав Давид Натанові: Згрішив я проти Господа. А Натан сказав Давидові: Також і Господь не зняв твого гріха так, щоб тобі не померти.

Пдс, 2 Хронік 18:22 (Порівняйте:

2 Хронік 18:22)

(Господь не вкладає аживого духа в уста пророків).

22 Тому ось, Господь знайшов лживого духа в устах очих твоїх пророків, і Господь говорив на тебе недобре.

Пдс, Псалом 14:1–7 (порівняйте:

Псалом 13:1–7)

(Псаломщик радіє дню відновлення).

1 Безумний сказав у серці своїм, Немає людини, що бачила Бога. Оскільки Він не показується нам, то немає Бога. Ось, вони зіпсулись; вони творять мерзотні справи, і ніхто з них не творить добра.

2 Бо Господь подивився з небес на дітей людських і Своїм голосом сказав Своїм слугам: Шукайте серед дітей людських, щоб побачити, чи є хтось, хто дійсно розуміє Бога. І він розтулив свої вуста до Господа і сказав: Ось, усі ці, хто каже, що вони Твої.

3 Господь відповів і мовив: Вони всі повідступали, разом стали бридкими вони, ти не зможеш побачити жодного з них, хто творить добро; ні, жодного.

4 Усі, кого вони мають собі за вчителів, є творцями беззаконня, і немає знання в них. Вони є тими, хто поїдає Мій народ. Вони їдять хліб і не кличуть Господа.

5 Вони у великому страхові, бо Бог перебуває в поколінні праведних. Він є порадою бідних, бо вони соромляться злочестивих і тікають до Господа по свій притулок.

6 Вони соромляться поради бідних, бо Господь—їхній притулок.

7 О, якби Сіон був поставлений з небес, спасіння Ізраїля! О Господи, коли Ти встановиш Сіон? Коли Господь поверне полонених зі Свого народу, Яків радітиме, Ізраїль вітшатиметься.

Пдс, Псалом 24:7–10

(порівняйте: Псалом 23)

(Цей псалом осінує Христове Друге пришествя).

7 Підніміть свої голови, о ви, покоління Якова; і будьте піднятими, а Господь—сильним і могутнім; Господь, що могутній у битві, Хто є царем слави, поставить вас навіки.

8 І Він згорне небеса; і зійде, щоб викупити Свій народ, зробити вас вічним іменем, поставити вас на Своїй вічній скелі.

9 Підніміть свої голови, о ви, покоління Якова; підніміть свої голови, ви, вічні покоління, і Господь Саваот, цар царів,

10 Саме цар слави прийде до вас, і викупить Свій народ, і встановить їх у праведності. Села.

Пдс, Псалом 109:4 (порівняйте:

Псалом 108:4)

(Ми маємо молитися за наших ворогів).

4 І попри мою любов, вони є моїми ворогами; але я буду тривалим у молитві за них.

Пдс, Ісаїя 42:19–23 (порівняйте:

Ісаїя 42:19–22)

(Господь пошле Свого слугу тим, хто є сліпими).

19 Бо Я пошлю Мого слугу вам, хто є сліпими; так, посланця, щоб відкрити очі сліпим і відкрити вуха глухим;

20 І їх буде зроблено досконалими попри їхню сліпоту, якщо вони прислухатимуться до посланця, Господнього слуги.

21 Ти є народом, що бачить багато, але ти не дотримуєшся; відкриваєш вуха, щоб почути, але ти не чуєш.

22 Господь не дуже задоволений таким народом, але ради Своєї праведності Він звеличить закон і зробить його шанованим.

23 Ти є народом пограбованим і взятим за здобич; твої вороги, усі вони вловили тебе в печерах, і вони поховали тебе по в'язницях; вони взяли тебе як жертву, і ніхто не визволяє; за здобич, і ніхто не каже: Віднови!

Пдс, Єремія 26:13 (порівняйте:

Єремія 26:13)

(Господь не кається; люди каються).

13 Отже, виправте ваші шляхи і ваші вчинки, і скоріться голосу Господа Бога вашого, і покайтеся, і Господь відверне зло, що його Він проголосив був на вас.

Пдс, Амос 7:3 (порівняйте:

Амос 7:3)

(Господь не кається; люди каються).

3 І Господь сказав стосовно Якова: Яків покається через це, отже Я не повністю винищу його, каже Господь.

Пдс, Матвій 3:24–26 (порівняйте:

Матвій 2:23)

(Описано Ісусові юність і дитинство).

24 І було, що Ісус ріс зі своїми братами, й міцнів, і чекав від Господа часу початку Свого священнослужіння.

25 І Він служив, будучи підлеглим Своему Батькові, і Він не говорив так, як інші люди, і не можна було Його навчати; бо Він не потребував, щоб будь-яка людина навчала Його.

26 І через багато років година Його священнослужіння наблизилася.

Пдс, Матвій 3:43–46 (порівняйте:

Матвій 3:15–17)

(Ісуса було охрищено Іваном через занурення).

43 А Ісус відповів і сказав йому: Допусти Мене христитися від тебе, бо так належить нам виповнити всю праведність. Тоді допустив він Його.

44 І Іван зійшов у воду й охристив Його.

45 І охристившись, Ісус зараз вийшов з води; і побачив Іван, і ось, небеса було розкрито йому, і він побачив Духа Божого, що спускався, як голуб, на Ісуса.

46 І ось, він почув голос з небес, що казав: Це Син Мій улюблений, Ким Я дуже задоволений. Слухай Його.

Пдс, Матвій 4:1, 5–6, 8–9

(порівняйте: Матвій 4:1, 5–6,

8–9; аналогічні зміни було зроблено в Євангелії від Луки 4:2, 5–11)

(Ісуса було взято Духом, а не Сатаною).

1 Потому Ісус був поведений Духом у пустиню, щоб бути з Богом.

5 Тоді Ісуса було взято у святе місто, і Дух ставить Його на наріжника храму.

6 Тоді диявол підійшов до Нього і сказав: Якщо Ти Син Божий, кинься додолу, бо ж написано: Він накаже Своім ангелам про Тебе, і на руках вони понесуть Тебе, щоб коли Ти не спіткнув своєї ноги об камінь.

8 І знов Ісус був у Дусі, і Він бере Його на височезну гору і показує Йому всі царства на світі та славу їхню.

9 І диявол підступився до Нього знов і сказав: Усе це дам я Тобі, якщо Ти впадеш і поклонишся мені.

ПДС, Матвій 4:11 (порівняйте: Матвій 4:11)

(Ісус послав ангелів священнослужити Іванові Христителю).

11 І тоді Ісус дізнався, що Івана кинута до в'язниці, і Він послав ангелів, і ось, вони прийшли і священнослужили йому.

ПДС, Матвій 4:18 (порівняйте: Матвій 4:19)

(Старозавітні пророки говорили про Ісуса).

18 І він сказав їм: Я є Той, про Кого написано пророками; ідіть за Мною, і Я зроблю вас ловцями людей.

ПДС, Матвій 4:22 (порівняйте: Матвій 4:23)

(Ісус уздоровлював людей з числа тих, хто вірував у Його ім'я).

22 І ходив Ісус по всій Галілеї, по їхніх синагогах навчаючи, та Євангелію Царства проповідуючи, і вздоровлюючи всяку недугу, і всяку неміч між людьми, які вірували в Його ім'я.

ПДС, Матвій 6:14 (порівняйте: Матвій 6:13; аналогічні зміни було зроблено в Євангелії від Луки 11:4)

(Господь не вводить нас у спокусу).

14 І не дозволюй, щоб нас вводили у спокусу, але визволи нас від зла.

ПДС, Матвій 6:22 (порівняйте: Матвій 6:22)

(Якщо наші очі єдиноспрямовані до слави Божої, наші тіла буде цілковито сповнено світлом).

22 Світло тіла—це око; отже, якщо твоє око єдиноспрямоване до слави Божої, усе твоє тіло буде сповнене світлом.

ПДС, Матвій 6:38 (порівняйте: Матвій 6:33)

(Ми маємо найперше прагнути будувати царство Боже).

38 Отже, не прагніть речей цього світу, але прагніть найперше будувати царство Боже і встановлювати його праведність, а все це вам подасться.

ПДС, Матвій 7:1–2 (порівняйте: Матвій 7:1–2)

(Не судіть неправедно).

1 І це є слова, які, як Ісус навчав Своїх учнів, ті мали сказати людям.

2 Не судіть неправедно, щоб і вас не судили; але судіть праведним судом.

ПДС, Матвій 7:9–11 (порівняйте: Матвій 7:6)

(Не діліться таємницями царства зі світом).

9 Ідіть у світ, кажучи всім: Покайтеся, бо царство небесне наблизилось до вас.

10 А таємниці царства ви будете тримати в собі; бо не годиться давати святого псам, і не кидайте перел своїх свиням, щоб вони не потоптали їх ногами своїми.

11 Бо світ не може сприйняти того, що ви самі не можете виносити; отже ви не будете давати їм перел своїх, щоб вони не обернулись і не розшматували вас.

ПДС, Матвій 9:18–21 (Цей текст, відновлений пророком Джозефом Смітом, вставлено між 15 і 16 віршами 9 розділу Євангелії від Матвія)

(Ісус відкидав хрищення фарисеїв; Він дав закон Мойсеїв).

18 Тоді сказали фарисеї Йому: Чому не бажаєш Ти прийняти нас з нашим хрищенням, бачачи, що ми дотримуємося всього закону?

19 Але Ісус сказав їм: Ви не дотримуетесь закону. Якби ви дотримувалися закону, ви б прийняли Мене, бо Я є Той, Хто дав закон.

20 Я не приймаю вас з вашим хрищенням, бо це не піде вам на користь.

21 Бо коли приходять те, що є новим, старе готове до того, щоб бути покинутим.

ПДС, Матвій 16:25–26

(порівняйте: Матвій 16:24)

(Фраза “взяти хреста Ісусового” означає “зректись безбожності”).

25 Промовив тоді Ісус учням Своім: Якщо хтось бажає йти за Мною, хай зречеться самого себе, і візьме свого хреста, і слідує за Мною.

26 І ось, для людини взяти на себе свого хреста—це зректись всієї безбожності й кожної світської пожадливості та дотримуватися Моїх заповідей.

ПДС, Матвій 17:10–14

(порівняйте: Матвій 17:11–13)

(Два Іллі мали прийти—один, щоб приготувати, а другий, щоб відновити).

10 А Ісус відповів і сказав їм: Ілля воістину має спочатку прийти й відновити все, як пророки написали.

11 І ще Я кажу вам, що Ілля вже прийшов, про кого написано: Ось, Я пошлю Свого посланця, і він приготує путь переді Мною, і вони не впізнали його, і з ним зробили, що тільки хотіли.

12 Так і Син Людини постраждає від них.

13 Але Я кажу вам: Хто є Ілля? Ось, Ілля—це той, кого Я посилаю, щоб підготувати путь переді Мною.

14 Тоді учні зрозуміли, що Він говорив їм про Івана Хрестителя, а також про іншого, який має прийти й відновити все, як це написано пророками.

ПДС, Матвій 18:11 (див. Матвій

18:11; див. також Мороній 8)

(Малі діти не мають потреби в покаєнні).

11 Бо Син Людини прийшов, щоб спасти те, що загублено, і закликає грішників до покаєння; але ці малі не мають потреби в покаєнні, і Я спасу їх.

ПДС, Матвій 19:13 (порівняйте:

Матвій 19:13)

(Малі діти будуть спасенні).

13 Тоді привели Йому малих дітей, щоб Він поклав на них руки й помолвився. А учні докоряли їм, кажучи: Немає потреби, бо Ісус сказав: Ці будуть спасенні.

ПДС, Матвій 21:33 (порівняйте:

Євангелія від Матвія 21:32–33)

(Людина мусить покаятися, перше ніж зможе вірити у Христа).

33 Бо той, хто не повірив Іванові стосовно Мене, не може вірити Мені, якщо спочатку не покається.

ПДС, Матвій 21:47–56

(порівняйте: Матвій 21:45–46)

(Ісус проголосив, що Він є головним наріжним каменем. Євангелію запропоновано Юдеям, а тоді Іновірцям. Злочестивих буде знищено, коли Ісус повернеться).

47 А коли первосвященики та фарисеї почули Його притчі, вони зрозуміли, що Він говорив про них.

48 І вони сказали між собою: Чи буде цей чоловік думати, що Він один може зруйнувати це велике царство? І вони гнівалися на Нього.

49 Але коли вони прагнули накласти руки на Нього, вони злякалися народу, бо вони дізналися, що народ вважає Його за пророка.

50 І ось, Його учні прийшли до Нього, і Ісус сказав їм: Чи дивуєтесь ви словам притчі, що її розповів Я їм?

51 Істинно, Я кажу вам, Я є камінь, а ті злочестиві відкидають Мене.

52 Я є наріжним каменем. Ці Юдеї впадуть на Мене і розіб'ються.

53 І царство Боже буде взято від них і дасться народові, який плоди його буде приносити (тобто Іновірцям).

54 Отже, на кого цей камінь впаде, то й змеле його в порох.

55 І тож, коли Господар виноградника приїде, Він знищить тих нікчемних, злочестивих людей і дасть знову Свій виноградник іншим винарям, саме в останні дні, які дадуть Йому плоди у свою пору.

56 І тоді зрозуміли вони притчу, що її Він розповів їм, що Іновірці будуть знищені також, коли Господь зійде з небес, щоб царювати у Своему винограднику, який є землею та жителями її.

ПДС, Матвій 23:6 (порівняйте: Матвій 23:9)

(Той, Хто в небесах, є нашим творцем).

6 І не звій нікого своїм творцем на землі або своїм небесним Батьком; бо один у вас творець і небесний Батько, саме Той, Хто в небесах.

ПДС, Матвій 26:22, 24–25
(порівняйте: Матвій 26:26–29,
ПДС, Марк 14:20–25)

(Ісус запровадив причастя).

22 А коли вони їли, Ісус узяв хліб, і поламав його, і благословив його, і дав Своїм учням, і сказав: Візьміть, їжте; це є в пам'ять Мого тіла, яке Я віддаю на викуп за вас.

24 Бо це є в пам'ять Моєї крові нового завіту, що проливається за всіх тих, які віритимуть у Моє ім'я, заради відпущення їхніх гріхів.

25 І Я даю вам заповідь, щоб ви старанно виконували те, що, як ви бачили, виконував Я, і свідчили про Мене, до самого кінця.

ПДС, Матвій 27:3–6 (порівняйте: Матвій 27:3–5; Дії 1:18)

(Описано Юдину смерть).

3 Тоді Юда, що видав Його, коли він побачив, що Його засудили, розкався і вернув тридцять срібняків первосвященникам і старійшинам, 4 Сказавши: Я згрішив у тому, що я видав невинну кров.

5 Вони ж сказали йому: А нам що до того? Дивись собі сам, твої гріхи нехай на тобі будуть.

6 І він кинув срібняки в храмі й відійшов, і пішов, і повисівся на дереві. І одразу він упав, і його нутро вивалилося, і він помер.

ПДС, Марк 9:3 (порівняйте: Марк 9:4)

(Іван Христитель був на Горі Переображення).

3 І явилися їм Ілля з Мойсеєм, або іншими словами, Іван Христитель і Мойсей; і вони розмовляли з Ісусом.

ПДС, Марк 9:40–48 (порівняйте: Марк 9:43–48)

(Відсічення руки або ноги, що спокушає, порівняно з припиненням стосунків, які можуть звести на манівці).

40 Отже, якщо твоя рука спокушає тебе, відсічи її: або якщо твій брат спокушає тебе, і не сповідється, і не припиняє, він має бути відсіченим. Краще тобі ввійти в життя скаліченим, ніж, маючи дві руки, піти до пекла.

41 Бо краще тобі ввійти до життя без твого брата, ніж тобі і твоєму братові бути кинутими у пекло, у вогонь, що ніколи не буде згашений, де їхня черва не вмирає і вогонь не згасає.

42 І ще, якщо твоя нога спокушає тебе, відсічи її; бо той, хто є твоїм

взірцем, поруч з ким ти ходиш, якщо він стане грішником, він має бути відсічений.

43 Краще тобі ввійти, кульгаючи, у життя, ніж, маючи дві ноги, бути кинути до пекла; у вогонь, що ніколи не згасає.

44 Отже, нехай кожна людина стоїть або падає сама, а не через іншого, тобто не покладаючись на іншого.

45 Шукайте Мого Батька, і буде зроблено в ту саму мить те, що ви просите, якщо ви просите з вірою, віруючи, що отримаєте.

46 І якщо твоє око, яке дивиться для тебе, той, кого призначено, щоб наглядати за тобою, показувати тобі світло, стає грішником і спокушає тебе, вирви його.

47 Краще тобі ввійти в царство Бога з одним оком, ніж, маючи два ока, бути кинути у пекельний вогонь.

48 Бо краще, щоб ти сам був спасений, ніж бути кинути у пекло з твоїм братом, де їхня черва не вмирає і де вогонь не згасає.

ПДС, Марк 12:32 (порівняйте:

Марк 12:27)

(Бог не є Богом мертвих, бо Він піднімає мертвих з їхніх могил).

32 Отже, Він не є Богом мертвих, але Богом живих; бо Він піднімає їх з їхніх могил. Отже ви дуже помиляєтесь.

ПДС, Марк 14:20–25 (порівняйте:

Марк 14:22–25; ПДС, Матвій 26:22, 24–25)

(Ісус запровадив причастя).

20 А коли вони їли, Ісус узяв хліб, і благословив його і поламав, і дав їм, і сказав: Візьміть і їжте.

21 Ось, це для того, щоб ви робили в пам'ять Мого тіла; бо щоразу, коли ви робитимете це, ви згадуватимете цю годину, коли Я був з вами.

22 І Він узяв чашу, і, вчинивши подяку, Він дав їм її; і вони всі пили з неї.

23 І Він сказав їм: Це є в пам'ять

Моєї крові, яку пролито за багатьох, і нового завіту, який Я даю вам; бо про Мене ви будете свідчити всьому світові.

24 І щоразу, виконуючи цей обряд, ви згадуватимете Мене в цю годину, що Я був з вами і пив з вами з цієї чаші, саме востаннє в Моему священнослужінні.

25 Істинно Я кажу вам: Про це ви будете свідчити; бо Я більше не питиму від плоду виноградного з вами до того дня, як новим буду пити його в царстві Бога.

ПДС, Марк 14:36–38 (порівняйте:

Марк 14:32–34)

(У Гефсиманії навіть деякі з Дванадцятьох не до кінця усвідомлювали Месіанську роль Ісуса).

36 І прийшли вони до місцевості, на ім'я Гефсиманія; і це був сад; і учні почали краятися сумнівами, і було їм дуже важко, і ремствували у своїх серцях, бажаючи знати, чи це Месія.

37 І Ісус, знаючи їхні серця, сказав Своїм учням: Посидьте тут, поки Я молитимусь.

38 І Він бере з собою Петра, і Якова, і Івана і докорив їм, і сказав їм: Моя душа тужить надзвичайно, аж до смерті; залишайтеся ви тут і пильнуйте.

ПДС, Марк 16:3–6 (порівняйте:

Марк 16:4–7; аналогічні зміни було зроблено в Євангелії від Матвія 28:2–8; порівняйте: Лука 24:2–4)

(Два ангели вітали жінок біля гробниці Спасителя).

3 Але коли вони подивилися, вони побачили, що камінь відкотили (бо він був дуже великий) і два ангели сиділи на ньому, зодягнені у довгі білі шати; і вони злякалися.

4 Але ангели сказали їм: Не бійтеся; ви шукаєте Ісуса з Назарету, Якого було розп'ято; Він воскрес; Його тут немає; ось місце, де вони поклали Його;

5 А ви йдїть собі, скажїть Його учням і Петрові, що Він іде попереду вас у Галїлею; там ви побачите Його, як Він вам говорив.

6 І вони, зайшовши до гробниці, побачили місце, де вони поклали Ісуса.

Пдс, Лука 1:8 (порівняйте:

Лука 1:8)

(Захарїй, батько Івана Христителя, виконував обов'язки священства).

8 І коли він виконував священникове служіння перед Богом за черговістю свого священства,

Пдс, Лука 2:46 (порівняйте:

Лука 2:46)

(Учителі в храмі слухали Ісуса і ставили йому запитання).

46 І сталося, що третього дня вони відшукали Його в храмі, і Він сидів серед учителів, і вони слухали Його і ставили Йому запитання.

Пдс, Лука 3:4–11 (порівняйте:

Лука 3:4–6)

(Христос прийде, щоб виповнити пророчтво, зняти гріхи, принести спасіння і бути світлом; і Він прийде в день сили і повноти часів).

4 Як написано в книзі пророка Ісаї; і ось ці слова, що кажуть: Голос того, хто волає в пустині: Готуйте дорогу для Господа, рівняйте стежки Йому.

5 Бо дивїться й знайте, Він прийде, як це написано в книзі пророків, щоб зняти гріхи світу і принести спасіння народам язичників, зібрати тих, кого втрачено, хто є з коша-ри Ізраїля;

6 Так, саме розсіяних і страждених; а також щоб приготувати дорогу й уможливити проповідування євангелії Іновірцям;

7 І бути світлом усім, хто сидить у темряві, до найвіддаленіших частин землі; здійснити воскресіння з мертвих і вознестися на висоту, щоб перебувати праворуч Батька,

8 До повноти часів, і доки закон і свідчення не буде запечатано і ключі царства не буде передано знову Батькові;

9 Щоб чинити правосуддя для всіх; щоб зїйти судом на всіх і переконати всіх безбожних у їхніх безбожних вчинках, які вони скоїли; і все це того дня, коли Він прийде;

10 Бо це є день сили; так, кожную долину буде наповнено, і кожную гору та пригорок буде понижено; те, що нерівне, буде вирівняно, а вибоїсті дороги буде зроблено рівними;

11 І вся плоть побачить спасіння Боже.

Пдс, Лука 11:53 (порівняйте:

Євангелія від Луки 11:52)

(Повнота Писань є ключем знання).

53 Горе вам, законники! Бо ви забрали ключ знання, повноту Писань; ви самі не входите в царство, і тим, хто входив, ви заважали.

Пдс, Лука 12:9–12 (порівняйте:

Лука 12:9–10)

(Блюзнірство на Святого Духа не буде прощено).

9 Але того, хто відцурається Мене перед людьми, того відцураються перед ангелами Божими.

10 Тепер Його учні зрозуміли, що Він сказав це, бо вони казали зле проти Нього перед народом; бо вони боялися сповідувати Його перед людьми.

11 І вони міркували між собою, кажучи: Він знає наші серця, і Він каже нам на осуд, і нас не буде прощено. Але Він відповів їм і сказав їм:

12 Кожному, хто скаже слово на Сина Людини і покається, йому проститься; але тому, хто блюзнить Святого Духа, не проститься йому.

Пдс, Лука 12:41–57 (порівняйте:

Лука 12:38–48)

(Ми повинні завжди бути готовими до пришествя Господа).

41 Бо знайте, Він приходить о першій сторожі ночі, і Він також прийде о другій сторожі, і знову Він прийде о третій сторожі.

42 І істинно Я кажу вам, Він уже прийшов, як написано про Нього; і ще, коли Він прийде о другій сторожі, або прийде о третій сторожі, благословенні ті слуги, коли Він прийде, яких Він знайде, що роблять вони так;

43 Бо Господар тих слуг підперезється, і розсадить їх до поживи, і вийде, й служитиме їм.

44 І ось, істинно Я кажу це вам, щоб ви могли знати це, що прищестя Господа—воно наче крадій в ночі.

45 І воно подібне чоловікові, який є домоправителем, який, якщо він не пильнує своє добро, крадій приходить у ту годину, про яку він не знає, і забирає його добро, і ділить його між своїми спільниками.

46 І вони сказали між собою: Якби добрий чоловік з того дому знав, о якій саме годині крадій прийде, він пильнував би й не дозволив, щоб до його дому ввірвалися і щоб добро його було втрачено.

47 І Він сказав їм: Істинно Я кажу вам, тож будьте й ви готові; бо Син Людини приходити тієї години, коли ви не думаете.

48 Тоді Петро сказав Йому: Господи, чи Ти кажеш цю притчу нам, чи всім?

49 І Господь сказав: Я кажу тим, кого Господь зробить правителями над Своїми челядниками, щоб давати Його дітям їхню долю поживи в належний час.

50 І вони сказали: Хто ж тоді вірний і мудрий слуга?

51 І Господь сказав їм: Це той слуга, який пильнує, щоб вділяти його долю поживи в належний час.

52 Благословенний буде той слуга, кого його Господар знайде, коли Він прийде, що робить він так.

53 Воістину Я кажу вам, що Він зробить його правителем над усім, що Він має.

54 Але злий слуга—це той, кого не знайдено, що він пильнує. І якщо цього слугу не знайдено, що він пильнує, він скаже у своєму серці: Мій Господар затримує Своє прищестя; і почне бити слуг і служниць, і їсти, й пити, й пицяти.

55 Господар того слуги прийде в той день, що він не чекає, і в годину, про яку він не знає, і зрубає його, і призначить йому його долю з невірними.

56 І того слугу, який знав волю свого Господаря, і не підготувався до прищестя свого Господаря, і не чинив згідно з Його волею, буде тяжко бито бичем.

57 Але того, хто не знав волі свого Господаря і творив варте бичування, буде бито нетяжко. Бо кожному, кому багато дано, від того багато вимагатиметься; і кому Господь довірив багато, від того люди спитають більше.

ПДС, Лука 16:16–23 (порівняйте:

Лука 16:16–18)

(Ісус відкриває обставини, в яких було дано притчу про багатого чоловіка й Лазаря).

16 І вони сказали Йому: Ми маємо закон і пророків, але щодо Цього чоловіка, ми не приймемо Його бути нашим правителем, бо Він робить себе суддею над нами.

17 Тоді сказав їм Ісус: Закон і пророки свідчать про Мене; так, і всі пророки, які писали, аж до Івана, прорікали ці дні.

18 З того часу царство Боже проповідується, і кожна людина, яка шукає істину, протискується в нього.

19 І легше небесам і землі проминутися, ніж одній рисі закону втратити дієвість.

20 І чому навчаєте ви закона, й заперечуєте те, що написано, й засуджуєте Того, Кого Батько послав, щоб виконати закон, щоб ви могли всі бути викупленими?

21 О нерозумні! Бо ви сказали в своїх серцях: Немає Бога. І ви

перекрутили правильний шлях; і царство небесне зазнає силування від вас; і ви переслідуйте лагідних; і в своєму силуванні ви прагнете знищити царство; і ви забираєте дітей царства силою. Горе вам, ви, перелюбники!

22 І вони ганьбили Його знову, гніваючись на сказане, що вони перелюбники.

23 Але Він продовжував, кажучи: Кожен, хто дружини своєї збувається і одружується з іншою, той чинить перелюб; і кожен, хто одружується з тою, що її чоловік її збувся, той чинить перелюб. Істинно Я кажу вам, Я уподібню вас тому багатому чоловікові.

Пдс, Лука 17:21 (порівняйте:

Лука 17:20–21)

(Царство Боже вже прийшло).

21 І не скажуть вони: Ось, тут! або Ось, там! Бо, ось, царство Боже вже прийшло до вас.

Пдс, Лука 17:36–40 (порівняйте:

Лука 17:37)

(Ісус пояснив притчу про збирання праведних).

36 І вони відповіли і сказали Йому: Куди, Господи, їх буде взято?

37 І Він сказав їм: Де б тіло не збиралося, або, іншими словами, де б святі не збиралися, там і орли зберуться, тобто там і решта збереться.

38 Це Він сказав, говорячи про збирання своїх святих і про ангелів, які сходять і збиратимуть решту до них; одного з ліжка, іншого від жорен, а ще іншого з поля, звідки Він захоче.

39 Бо істинно будуть нові небеса і нова земля, де перебуватиме праведність.

40 І не буде там нічого нечистого, бо земля зістариться, саме як одежа, дозрівши в тлінні, отже, вона зникає, а підніжок залишається озняченим, очищеним від усього гріха.

Пдс, Лука 18:27 (порівняйте:

Лука 18:27)

(Покладання на багатства перешкоджає людині увійти в царство Боже).

27 І Він сказав їм: Неможливо тим, хто покладається на багатства, увійти в царство Боже; але тому, хто залишає те, що від світу цього—можливо для Бога, щоб він увійшов.

Пдс, Лука 21:24–26 (порівняйте:

Лука 21:24–26)

(Ісус пояснив ознаки Свого пришествя).

24 І це Він сказав їм про руйнування Єрусалима. І тоді Його учні запитали Його, кажучи: Вчителю, скажеш нам про Твоє пришествя?

25 І Він відповів їм і сказав: У поколінні, в якому часи Іновірців буде сповнено, будуть ознаки на сонці, і на місяці, і в зорях; і на землі тривога народів і збентеження, наче море й рівіння хвиль. Землю також буде потурбовано і води великої безодні;

26 Людські серця мертвитимуть від страху та від очікування того, що йде на землю. Бо сили небесні порушаться.

Пдс, Лука 21:32 (порівняйте:

Лука 21:32)

(Все буде сповнено, коли часи Іновірців сповняться).

32 Істинно Я кажу вам, це покоління, покоління, коли часи Іновірців сповняться, не мине, коли все буде сповнено.

Пдс, Лука 23:35 (порівняйте:

Лука 23:34)

(Ісус просить прощення для римських вояків, які розіп'яли Його).

35 Тоді сказав Ісус: Батьку, прости їм, бо не знають, що чинять вони. (Маючи на увазі вояків, які розіп'яли Його). І вони ділили його одяг і кидали жереба.

ПДС, ІВАН 1:1–34 (порівняйте:
Іван 1:1–34)

(Євангелію Ісуса Христа проповідували від початку. Один Ілля [Іван Христитель] мав приготувати шлях для Христа, а інший Ілля [Христос] мав відновити все).

1 На початку євангелію проповідували через Сина. І євангелія була словом, і слово було з Сином, і Син був з Богом, і Син був від Бога.

2 Він був на початку з Богом.

3 Все було зроблено Ним; і без Нього ніщо не було зроблено, що було зроблено.

4 В Ньому була євангелія, і євангелія була життям, і життя було світлом людей.

5 І світло світить у світі, і світ не осягає його.

6 Був один чоловік, посланий від Бога, чиє ім'я було Іван.

7 Він прийшов у світ для свідчення, щоб свідчити про світло, щоб свідчити про євангелію через Сина всім, щоб через нього всі могли увірувати.

8 Він не був тим світлом, але прийшов, щоб свідчити про те світло,

9 Яке є істинне світло, яке просвічує кожну людину, що приходить у світ;

10 Саме Син Божий. Той, Хто був у світі, і світ було зроблено Ним, і світ не пізнав Його.

11 Він прийшов до Своїх, і Свої не прийняли Його.

12 Але всім, хто прийняли Його, їм дав Він силу стати синами Божими; тільки тим, хто вірує в Його ім'я.

13 Він народився не від крові, не від воління плоті, не від волі чоловіка, але від Бога.

14 І це слово стало плоттю й перебувало серед нас, і ми бачили Його славу, славу як Єдинонародженого від Батька, сповненого благодаті та істини.

15 Іван свідчив про Нього і волав, кажучи: Це Той, що про Нього я казав; Той, Хто йде за мною, є вищим за мене; бо Він був до мене.

16 Бо на початку було Слово, саме Син, Хто став плоттю і Кого послано до нас волею Батька. І всі, хто увірує в Його ім'я, отримують від Його повноти. І від його повноти всі ми отримали, саме безсмертя і вічне життя, через Його благодать.

17 Бо закон було дано через Мойсея, але життя й істина прийшли через Ісуса Христа.

18 Бо закон був на тілесній заповіді на врядування смерті; але євангелія була на силі безкінечного життя, через Ісуса Христа, Єдинонародженого Сина, що є в лоні Батька.

19 І жодна людина не бачила Бога ніколи, якщо Він не свідчив про Сина; бо якщо не через Нього—жодна людина не може бути спасеною.

20 І це є свідчення Івана, коли Юдеї послали священників та Левитів з Єрусалима, щоб спитати в нього: Хто ти?

21 І він визнав і не зрікся, що він Ілля, але визнав, кажучи: Я не Христос.

22 І вони запитали в нього, кажучи: Як же тоді ти Ілля? І він сказав: Я не той Ілля, який мав відновити все. І вони запитали в нього, кажучи: Чи ти той пророк? І він відповів: Ні.

23 Тоді сказали вони йому: Хто ж ти? Щоб ми ж могли дати відповідь тим, хто послав нас. Що скажеш ти про себе?

24 Він сказав: Я голос того, хто волає в пустині: Рівняйте дорогу Господа, як каже пророк Ісаїя.

25 А ті, кого було послано, були з фарисеїв.

26 І вони спитали його і сказали йому: Чому тоді христиш ти, якщо ти не Христос, не Ілля, який мав відновити все, і не той пророк?

27 Іван відповів їм, кажучи: Я хрищу водою, але стоїть один серед вас, Кого ви не знаєте;

28 Він Той, про Кого я свідчу. Він є Той пророк, саме Ілля, Який, прийшовши після мене, є вищим за мене, Чий ремінець взуття я

недостойний розв'язати, або Чие місце я не можу зайняти; бо Він христитиме не тільки водою, але вогнем і Святим Духом.

29 Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, і каже: Ось Агнецъ Божий, Який забирає гріхи світу!

30 І Іван свідчив про Нього людям, кажучи: Це Той, про Кого я сказав: За мною йде чоловік, Який переважає мене; бо Він був до мене, і я знав Його і те, що Його буде явлено Ізраїлю; отже, прийшов я, християчи водою.

31 І Іван свідчив, кажучи: Коли Він христився від мене, я бачив Духа, що зійшов з небес, наче голуб, і був на Ньому.

32 І я впізнав Його; бо Той, Хто послав мене христити водою, Він сказав мені: На Кому ти побачиш Духа, що зійде й залишиться на Ньому, це Той, Хто христить Святим Духом.

33 І я бачив і свідчив, що це є Син Божий.

34 Це робилося у Віфаварі, за Йорданом, де Іван христив.

ПДс, Іван 1:42 (порівняйте:

Іван 1:42)

(“Кифа” означає “провидець”, або “камінь”).

42 І він привів його до Ісуса. І коли Ісус побачив його, Він сказав: Ти Симон, син Йонин, ти будеш званий Кифа, що, за тлумаченням, є провидець, або камінь. А вони були рибалками. І вони одразу полишили все і послідували за Ісусом.

ПДс, Іван 4:1–4 (порівняйте:

Іван 4:1–2)

(Ісус виконував хрищення).

1 Коли ж фарисеї почули, що Ісус здобуває та христить більше учнів, ніж Іван,

2 Вони шукали ретельніше, щоб якось чином спромогтися їм віддати Його на смерть; бо багато

хто приймали Івана як пророка, але вони не вірили в Ісуса.

3 І Господь знав це, хоч Сам Він христив не так багато, як Його учні; 4 Бо Він дозволяв їм це як приклад, щоб поступались один одному.

ПДс, Іван 4:26 (порівняйте:

Іван 4:24)

(Бог обіцяв Свого Духа істинним віруючим).

26 Бо таким пообіцяв Бог Свого Духа. І ті, хто поклоняється Йому, мають поклонитися в дусі та в істині.

ПДс, Іван 13:8–10 (порівняйте:

Іван 13:8–10)

(Ісус обмив ноги апостолам).

8 Петро сказав Йому: Тобі не треба обмивати мої ноги. Ісус відповів йому: Якщо Я не обмию тебе, ти не матимеш частки зі Мною.

9 Симон Петро каже Йому: Господи, не тільки мої ноги, але також мої руки й мою голову.

10 Ісус каже йому: Той, хто обмив свої руки й свою голову, не потребує нічого, крім обмиття його ніг, а є чистий увесь; і ви чисті, але не всі. І це був звичай Юдеїв, за їхнім законом; отже, Ісус зробив це, щоб закон було здійснено.

ПДс, Іван 14:30 (порівняйте:

Іван 14:30)

(Князь темряви, або Сатана, є від цього світу).

30 Віднині Я не говоритиму багато з вами; бо князь темряви, який є від цього світу, йде, але не має сили наді Мною, але він має силу над вами.

ПДс, Дії 9:7 (порівняйте:

Дії 9:7; 22:9)

(Ті, хто були з Павлом під час його навернення, бачили світло, але вони не чули голос і не бачили Господа).

7 А ті, хто подорожували з ним, дійсно побачили світло і злякалися, але вони не чули голосу Того, Хто говорив до нього.

Пдс, Римлянам 4:16

(порівняйте: Римлянам 4:16)

(І віра, і діла, через благодать, є необхідними для спасіння).

16 Отже, ви виправдані вірою й ділами, через благодать до кінця, щоб обіцяння могло бути певним для всього сімені; не тільки тим, хто з закону, але й тим, хто з віри Авраама, який є батьком усім нам.

Пдс, Римлянам 7:5–27

(порівняйте: Римлянам 7:5–25)

(Христос має силу змінювати людські душі).

5 Бо коли ми були у плоті, пристрасті гріха, які не узгоджувалися з законом, діяли в наших членах, щоб приносити плід на смерть.

6 Але тепер ми звільнені від закону, яким ми утримувалися; будучи мертвими для закону, щоб служити нам у новизні духа, а не в старості букви.

7 Що ж скажемо? Чи закон є гріхом? Боронь Боже! Ні, я не пізнав би гріха, якби не через закон; бо я не пізнав би пожадливості, якби закон не казав: Не жадай.

8 Але гріх, скориставшись нагодою через заповідь, виробив у мені всілякі пожадливості. Бо без закону гріх був мертвим.

9 Бо колись я був живий без переступу закону, але коли заповідь Христа прийшла, гріх ожив, а я помер.

10 І коли я не вірив заповіді Христа, яка прийшла, яка була призначена на життя, я знайшов, що вона засуджує мене на смерть.

11 Бо гріх, скориставшись нагодою, заперечив заповідь і обманув мене; і ним я був убитий.

12 Однак, я знайшов, що закон святий і заповідь свята, і справедлива, і добра.

13 І що, те, що є добрим, зробилося смертю мені? Боронь Боже! Але гріх, щоб він виявився гріхом, через те, що добре, зробився смертю мені;

щоб гріх через заповідь, міг стати надзвичайно грішним.

14 Бо ми знаємо, що заповідь є духовною; але коли я був під законом, я був ще тілесним, продавшим гріху.

15 Але тепер я духовний; бо те, що мені заповідано робити, я роблю; а те, що мені заповідано не дозволяти, я не дозволяю.

16 Бо того, що, як я знаю, не є правильним, я не робитиму; бо те, що є гріхом, я ненавиджу.

17 Якщо ж я не роблю того, чого не дозволяю, я узгоджуюся з законом, що він добрий; і мене не осуджено.

18 Отже, це вже не я вчиняю гріх; але я прагну підкорити той гріх, що живе в мені.

19 Бо я знаю, що в мені, тобто в моїй плоті, не живе нічого доброго; бо воліти—це в мені є, але виконувати те, що є добрим,—не знаходжу, лише тільки у Христі.

20 Бо те добре, що я зробив би, коли був під законом, я не знаходжу добрим; отже, я цього не роблю.

21 Але зло, що я не зробив би під законом, я знаходжу добрим; це я роблю.

22 І якщо я те роблю завдяки допомозі Христа, що я не робив би під законом, я не під законом; і цього більше немає, щоб я робити неправильне прагнув, але підкорити гріх, що живе в мені.

23 Тож я те знаходжу, що під законом, що коли я бажав творити добро, зло було в мені; бо я маю задоволення в законі Бога за внутрішнім чоловіком.

24 І тепер я бачу інший закон, саме заповідь Христа, і її закарбовано в моєму розумі.

25 Але мої члени воюють проти закону мого розуму й ведуть мене в полон до закону гріха, який у моїх членах.

26 І якщо я не підкоряю гріха, що є в мені, але плоттю служу законові гріха, о нещасна я людина! Хто визволить мене з тіла цієї смерті?

27 Отже, я дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого, що таким чином, розумом, я сам служу законові Божому.

Пдс, Римлянам 8:8 (порівняйте: Римлянам 8:8)

(Ті, хто слідує шляхами плоті, не можуть догодити Богові).

8 Отже ті, хто узгоджується з плоттю, не можуть догодити Богові.

Пдс, 1 Коринтянам 7:1–2, 5, 26, 29–33 (порівняйте: 1 Коринтянам 7:1–2, 5, 26, 29–33)

(Павло відповідає на запитання стосовно шлюбів між тими, кого покликано на місіонерське служіння).

1 Тепер стосовно того, про що ви писали мені, кажучи: Добре чоловікові не торкатися жінки.

2 Однак я кажу: щоб уникнути блуду, нехай кожний чоловік має свою власну дружину, і нехай кожна жінка має свого власного чоловіка.

5 Не уникайте один одного, якщо тільки не за згодою, тимчасово, щоб ви могли віддатися пощенню й молитві; і сходьтеся знову, щоб Сатана не спокушав вас через вашу нездержливість.

26 Отже я вважаю, що добрим є в нинішній сутужності для чоловіка так і лишатися, щоб він міг творити більше добра.

29 Але я кажу вам, кого покликано на священнослужіння. Бо це я кажу, браття: часу залишається лише небагато, коли вас буде послано на священнослужіння. Навіть ті, хто має дружин, будуть такими, наче їх не мали, бо вас покликано й вибрано виконувати Господню роботу.

30 І буде з тими, хто плаче, наче вони не плакали, і з тими, хто радіє, наче вони не раділи, і з тими, хто купляє, наче вони не володіли;

31 І з тими, хто послуговувався цим світом, наче не послуговувалися ним; бо форма світу цього минає.

32 Але я хочу, браття, щоб ви

звеличували свої покликання. Я хочу, щоб ви були безклопітними. Бо той, хто неодружений, турбується про те, що належить Господу, як йому догодити Господу; отже він має успіх.

33 Але той, хто одружений, турбується про те, що від світу, як йому догодити своїй дружині; отже є різниця, бо йому заважають.

Пдс, 1 Коринтянам 15:40 (порівняйте: 1 Коринтянам 15:40)

(Є три ступіні слави у воскресінні).

40 Також цілестяльні тіла, і тіла терестріальні, і тіла телестяльні; але слава цілестяльних—одна, а терестріальних—інша і телестяльних—інша.

Пдс, 2 Коринтянам 5:16 (порівняйте: 2 Коринтянам 5:16)

(Павло радив святим не жити поплотському).

16 Отже, віднині не живемо ми більше за плоттю; так, хоч ми колись жили за плоттю, однак відтоді, як ми пізнали Христа, тепер і віднині не живемо ми більше за плоттю.

Пдс, Галатам 3:19–20 (порівняйте: Галатам 3:19–20)

(Христос є посередником нового завіту. Порівнюються закон Мойсеїв [старий завіт] і вічна євангелія [новий завіт]).

19 Отже, закон було додано через переступи, доки сім'я прийде, Кому обіцяння було дано в законі, даному Мойсеєві, Кого було висвячено рукою ангелів бути посередником цього першого завіту (закону).

20 І цей посередник не був посередником нового завіту, але є один посередник нового завіту, Який є Христос, як це написано в законі стосовно обіцянь, що їх було дано Авраамові та його сімені. І Христос є посередником життя; бо це є обіцяння, яке Бог дав Авраамові.

ПДС, Ефесянам 4:26 (порівняйте: Ефесянам 4:26)

(Неправедний гнів—це гріх).

26 Чи можете ви гніватися й не грішити? Нехай сонце не сідає на ваш гнів;

ПДС, 1 Солунянам 4:15
(порівняйте: 1 Солунянам 4:15)

(Ті праведні люди, які будуть жити під час пришествя Господа, не матимуть переваги над праведними мертвими).

15 Бо це ми кажемо вам словом Господа, що ті, які будуть жити під час пришествия Господа, не випередять тих, хто залишається до пришествия Господа, хто спить.

ПДС, 2 Солунянам 2:2–3, 7–9
(порівняйте: 2 Солунянам 2:2–9)

(Павло пророкував про відступництво, що передуватиме поверненню Господа).

2 Щоб ви у найближчі часи не хиталися розумом і не тривожилися через послання, якщо тільки ви не отримаєте його від нас; ані через духа, ані через слово, нібито день Христа вже поруч.

3 Нехай ніхто не обманює вас жодним способом, бо прийде спершу відпадіння і виявиться та людина гріха, син загибелі;

7 Бо таємниця нечестя вже діється, і це той, хто тепер діє, і Христос дозволяє йому діяти, доки час не виповниться, коли його буде усунуто з дороги.

8 І тоді виявиться той злочестивий, кого Господь пожере духом Своїх уст і знищить яскравістю Свого пришествия.

9 Так, Господь, Сам Ісус, Хто не прийде, доки не настане відпадіння через дії Сатани з усякою силою, та ознаками, та облудними дивами,

ПДС, 1 Тимофію 2:4 (порівняйте: 1 Тимофію 2:4)

(Христос є Єдинонародженим Сином і Посередником).

4 Хто воліє, щоб усі люди спаслися

й прийшли до пізнання істини, яка є у Христі Ісусі, Хто є Єдинонародженим Сином Бога, Кого висвячено бути Посередником між Богом і людиною; Хто є єдиним Богом і має владу над усіма людьми.

ПДС, 1 Тимофію 6:15–16
(порівняйте: 1 Тимофію 6:15–16)

(Ті, в кому живе світло безсмертя, можуть побачити Ісуса).

15 Що його свого часу покаже Той, Хто є благословенний і єдиний Владика, Цар царів і Господар господарів, Кому шана і влада вічна!

16 Кого жодна людина не бачила і не може побачити, до Кого жодна людина не може наблизитися, крім того, у кому живе світло й сподівання безсмертя.

ПДС, Євреям 1:6–7 (порівняйте: Євреям 1:6–7)

(Ангели є духами, що священнослужать).

6 І ще, коли Він приводить Першонародженого у світ, Він каже: І нехай усі ангели Божі вклоняться Тому, хто робить Своїх священнослужителів подібними до полум'я вогню.

7 А про ангелів Він каже: Ангели є духами, що священнослужать.

ПДС, Євреям 4:3 (порівняйте: Євреям 4:3)

(Труди Божі були підготовлені від заснування світу).

3 Бо ми, хто вірували, входимо у Його покій, як Він сказав: Як Я поклявся у Своєму гніві: Якщо вони зроблять запеклими свої серця, вони не ввійдуть у Мій покій; також Я поклявся: Якщо вони не зроблять запеклими свої серця, вони ввійдуть у Мій покій; хоч труди Божі були підготовлені (або звершені), від заснування світу.

ПДС, Євреям 5:7–8

(У примітці в рукописі ПДС стверджується, що вірші 7 та 8 вказують на

Мелхиседека, а не на Христа. В іншому ж тексті в Біблії Короля Джеймса та в ПДС однакові).

ДС, Євреям 6:1, 3 (порівняйте: Євреям 6:1, 3)

(Христові основи ведуть до досконалості).

1 Отже, не залишаючи основ учення Христа, ідімо до досконалості, не покладаючи знову на мертвих справах підвалини покаяння та віри в Бога.

3 І ми йтимемо до досконалості, якщо Бог дозволить.

ПДС, Євреям 7:3 (порівняйте: Євреям 7:3)

(Святе священство за чином Сина Божого є без батька або матері і не має ані початку, ані кінця днів).

3 Бо цього Мелхиседека було висвячено на священника за чином Сина Божого, за чином, який був без батька, без матері, без родоводу, не маючи ані початку днів, ані кінця життя. І всі ті, кого висвячено в це священство, зробилися подібними Синові Божому, залишаючись священниками завжди.

ПДС, Євреям 7:25–26 (порівняйте: Євреям 7:26–27)

(Пояснюється роль Христа як посередника).

25 Бо такий первосвященик годиться нам: святий, не кривдник, неосквернений, відділений від грішників і поставлений правителем над небесами;

26 А не такий, як ті первосвященики, які приносили жертви щодня, перше за свої власні гріхи, а тоді за гріхи людей; бо Йому немає потреби приносити жертви за Свої власні гріхи, бо Він не знав гріхів, але за гріхи людей. І це Він зробив один раз, коли приніс Самого Себе.

ПДС, Євреям 11:1 (порівняйте: Євреям 11:1)

(Віра—це переконаність у сподіваному).

І Віра—це переконаність у сподіваному, доказ невидимого.

ПДС, Євреям 11:35 (порівняйте: Євреям 11:35)

(Вірні, яких катують за Христа, здобувають перше воскресіння).

35 Жінки отримували своїх мертвих знову піднятими до життя; а інші були скатовані, не прийнявши визволення, щоб отримати перше воскресіння.

ПДС, Яків 1:2 (порівняйте: Яків 1:2)

(Бідування, а не спокуси, допомагають освячувати нас).

2 Мої браття, вважайте це повною радістю, коли ви впадаєте в численні бідування.

ПДС, Яків 2:1 (порівняйте: Яків 2:1)

(Члени Церкви не повинні ставитися до однієї особи прихильніше, ніж до іншої).

1 Мої браття, ви не можете мати віру в нашого Господа Ісуса Христа, Господа слави, і зважати на обличчя.

ПДС, 1 Петра 3:20 (порівняйте: 1 Петра 3:20)

(Деякі з духів у в'язниці були неправедними у дні Ноя).

20 Дехто з яких були неслухняними у дні Ноя, поки довготерпіння Боже чекало, поки ковчег готувався, в якому небагато, щобто вісім душ, були спасенні від води.

ПДС, 1 Петра 4:6 (порівняйте: 1 Петра 4:6)

(Євангелію проповідують тим, хто є мертвими).

6 Через це євангелію проповідують тим, хто є мертвими, щоб вони могли бути суджені, як і люди втілені, але жити в душі у відповідності з волею Бога.

ПДС, 1 Петра 4:8 (порівняйте: 1 Петра 4:8)

(Милосердя запобігає скоєнню нами гріха).

8 А понад усе, майте палке милосердя між собою; бо милосердя запобігає безлічі гріхів).

ПДС, 1 Івана 2:1 (порівняйте:

1 Івана 2:1)

(Христос буде нашим заступником перед Батьком, якщо ми покаємося).

1 Мої діточки, це пишу я вам, щоб ви не грішили. Але якщо хтось згрішить і покається, ми маємо заступника перед Батьком, Ісуса Христа праведного;

ПДС, 1 Івана 3:9 (порівняйте:

1 Івана 3:9)

(Кожен, хто родився від Бога, більше не залишається у гріху).

9 Кожен, хто родився від Бога, більше не залишається у гріху; бо Дух Божий залишається в ньому; і він не може залишатися у гріху, бо він родився від Бога, отримавши Того Святого Духа обіцяння.

ПДС, 1 Івана 4:12 (порівняйте:

1 Івана 4:12)

(Тільки ті люди, які вірують у Бога, можуть побачити Його).

12 Ніхто не бачив Бога ніколи, окрім тих, хто вірує. Якщо ми любимо один одного, Бог пробуває в нас і Його любов вдосконалюється в нас.

ПДС, Об'явлення 1:1–4

(порівняйте: Об'явлення 1:1–4)

(Іван отримав одкровення від Ісуса Христа і передав його провідникам семи церков у Азії).

1 Одкровення Івана, слуги Божого, яке було дано йому від Ісуса Христа, щоб показати Своім слугам те, що має незабаром статися, яке Він послав і оголосив через Свого ангела Своему слугі Іванові,

2 Який свідчив про слово Боже, і про свідчення Ісуса Христа, і про все, що він бачив.

3 Благословенні ті, хто читає, і ті, хто чує і розуміє слова цього пророчтва, і дотримується того, що

написано в ньому, бо час пришествия Господа наближається.

4 І це є свідчення Івана сімом слугам, що над сімома церквами в Азії. Благодать вам і мир від Того, Хто є, і Хто був, і Хто має прийти; Хто послав Свого ангела від Свого престолу, щоб свідчити тим, хто є сімома слугами над сімома церквами.

ПДС, Об'явлення 2:22

(порівняйте: Об'явлення 2:22)

(Злочестивих буде кинуту в пекло).

22 Ось, Я кину її в пекло, а тих, що чинять перелюб з нею, у велику скорботу, якщо вони не покаються у своїх учинках.

ПДС, Об'явлення 5:6

(порівняйте: Об'явлення 5:6)

(Дванадцятьох слуг Божих послано на всю землю).

6 І я глянув, і ось, серед престолу, й чотириох тварин, і серед старійшин стояв Агнець, Якого було вбито, і Який мав дванадцять рогів і дванадцять очей, які є дванадцятьма слугами Бога, посланими на всю землю.

ПДС, Об'явлення 12:1–17

(порівняйте: Об'явлення

12:1–17; Учення і Завіти 77)

(Пояснено образи жінки [Церкви], дитини [царства Божого], жезла із заліза [слова Божого], дракона [Сатани] та Михаїла. Війна на небесах продовжується на землі).

1 І з'явилася велика ознака в небесах за подобою земного, жінка зодягнена в сонце, і місяць під її ногами, а на голові вінець з дванадцятьох зірок.

2 І жінка, будучи з дитям, волала від переймів та болу породільного.

3 І вона вродила дитя чоловічої статі, що мало правити всіма народами жезлом із заліза; і її дитя було взято до Бога і до Його престолу.

4 І з'явилась інша ознака в небесах; і ось, великий червоний дракон, що мав сім голів, і десять рогів, і сім

вінців на його головах. І його хвіст потягнув третю частину зірок небесних і кинув їх на землю. І дракон стояв перед жінкою, яка народжувала, готовий пожертви її дитя після того, як воно народиться.

5 І жінка втекла в пустиню, де вона мала місце, вготоване від Бога, щоб вони годували її там тисячу двісті шістьдесят років.

6 І була війна на небесах; Михаїл та його ангели воювали проти дракона; і дракон та його ангели воювали проти Михаїла;

7 І дракон не здолав Михаїла, ані дитя, ані жінку, що була церквою Божою, яку було визволено від болю і яка породила царство нашого Бога та Його Христа.

8 І місце не знайшлося в небесах для великого дракона, якого було вигнано; того древнього змія, названого дияволом, а також названого Сатаною, який обманює цілий світ; його було вигнано на землю, і його ангелів було вигнано з ним.

9 І я почув гучний голос, який говорив у небесах: Тепер настало спасіння, і сила, і царство нашого Бога, і влада Його Христа;

10 Бо обвинувача наших братів вигнано, який звинувачував їх перед нашим Богом день і ніч.

11 Бо вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свого свідчення; бо вони любили не своє власне життя, але трималися свідчення аж до смерті. Отже, радійте, о небеса, і ви, що живуть у них.

12 І після цього я почув інший голос, що говорив: Горе тим, хто

населяє землю, так, і тим, хто перебуває на островах морських! Бо диявол зійшов до вас у великому гніві, тому що він знає, що має лише короткий час.

13 Бо коли дракон побачив, що його скинуто на землю, він переслідував жінку, яка народила дитя чоловічої статі.

14 Отже, жінці було дано два крила великого орла, щоб вона могла втекти в пустиню, у своє місце, де її годують час, і часи, і половину часу, від лиця змія.

15 І змії пускає зі своїх уст воду, наче потоп, за жінкою, аби йому вчинити так, щоб її було віднесено потопом.

16 І земля допомагає жінці, і земля відкриває свої уста й поглинає потоп, який дракон пустив зі своїх уст.

17 Отже, дракон розгнівався на жінку і пішов війною на решту її сімені, які дотримувалися заповідей Божих і мали свідчення про Ісуса Христа.

ПДС, Об'явлення 19:15, 21 (порівняйте: Об'явлення 19:15, 21)

(Бог використовує слово Христа, щоб уразити народи).

15 І з його уст виходить слово Боже, і ним Він вражатиме народи; і Він правитиме ними словом Своїх уст; і Він топче чавило вина у люті й гніві Всемогутнього Бога.

21 А решту було вбито словом Того, Хто сидів на коні, словом, яке вийшло з Його вуст; і все птаство наїлося їхньою плоттю.

ХРОНОЛОГІЯ
ЦЕРКОВНОЇ
ІСТОРІЇ,
КАРТИ ТА
ФОТОГРАФІЇ

<p>1805 р., 23 грудня Джозеф Сміт (1805–1844) народився у Джозефа Сміта ст. та Люсі Мак Сміт у Шероні, шт. Вермонт (див. ДС—Іст. 1:3).</p>	<p>стини (див. 2 Неф. 11:3; 27:12–13; УЗ 17).</p>	<p>Табору Сіону, щоб принести полегшення свя- тим, вигнаним з округи Джексон.</p>
<p>1820 р., рання весна Пророк Джозеф Сміт мав Перше видіння неподалік свого дому, в гаю поблизу Манчестера і Пальміри, шт. Нью-Йорк (див. ДС—Іст. 1:15–17).</p>	<p>1830 р., 26 березня Надруковано перші при- мірники Книги Мор- мона, Пальміра, шт. Нью-Йорк.</p>	<p>1835 р., 14 лютого Кертленд, шт. Огайо. Організовано Кворум Дванадцятьох Апостолів (див. УЗ 107:23–24).</p>
<p>1823 р., 21–22 вересня Джозефа Сміта відвідав ангел Мороній і розпо- вів про літопис Книги Мормона. Джозеф бачив золоті пластини, зако- пані неподалік на пагорбі (Кумора) (див. ДС—Іст. 1:27–54).</p>	<p>1830 р., 6 квітня У містечку Фейетт, шт. Нью-Йорк, організовано Церкву.</p>	<p>1835 р., 28 лютого Кертленд, шт. Огайо. Почалася організація Першого кворуму сім- десятників.</p>
<p>1827 р., 22 вересня Джозеф Сміт отримав золоті пластини від Моронія на пагорбі Кумора (див. ДС—Іст. 1:59).</p>	<p>1830 р., вересень-жовтень Перших місіонерів покликано проповіду- вати Ламанійцям (корін- ним американцям) (див. УЗ 28; 30; 32).</p>	<p>1835 р., 17 серпня Кертленд, шт. Огайо. Учення і Завіти при- йнято як один з Голов- них трудів Церкви.</p>
<p>1829 р., 15 травня Іван Христитель дарував Ааронове священство Джозефу Сміту та Олі- веру Каудері в Гармоні, шт. Пенсільванія (див. УЗ 13; ДС—Іст. 1:71–72).</p>	<p>1830 р., грудень—1831 р., січень Святим наказано збира- тися в Огайо (див. УЗ 37; 38:31–32).</p>	<p>1836 р., 27 березня Освячено Кертленд- ський храм (див. УЗ 109).</p>
<p>1829 р., травень Джозеф Сміт і Олівер Каудері отримали Мел- хиседекове священство від Петра, Якова та Івана поблизу ріки Саскве- ганна між Гармоні, шт. Пенсільванія, і Коулсвіл- лем, шт. Нью-Йорк (див. УЗ 128:20).</p>	<p>1831 р., 20 липня Місце для міста Сіон (Новий Єрусалим) в Інде- пенденсі, шт. Міссурі, дано через одкровення пророкові Джозефу Сміту (див. УЗ 57; УВ 1:10).</p>	<p>1836 р., 3 квітня Ісус Христос явився Джо- зефу Сміту та Оліверу Каудері в Кертленд- ському храмі. Явилися також Мойсей, Іляс та Ілля і передали ключі священства (див. УЗ 110).</p>
<p>1829 р., червень Переклад Книги Мор- мона закінчено. Трьом свідкам і Восьми свідкам показано золоті пла-</p>	<p>1833 р., 18 березня Сідні Рігдона та Фреде- ріка Г. Уільямса висвя- чено радниками в Президентстві Церкви (див. УЗ 81, заголовок) і дано ключі цього остан- нього царства (див. УЗ 90, заголовок; вірш 6).</p>	<p>1837 р., 19 липня Гебер С. Кімбол та шестеро інших чолові- ків прибули в Англію, до Ліверпуля, на першу заморську місію Церкви.</p>
	<p>1833 р., 7 листопада Святі почали втікати від черні в окрузі Джексон, шт. Міссурі, через ріку Міссісіпі, в округу Клей.</p>	<p>1838 р., 26 квітня Назву Церкви визначено через одкровення (див. УЗ 115:4).</p>
	<p>1834 р., 5 травня Президент Джозеф Сміт залишив Кертленд, шт. Огайо, і вирушив у Міс- сурі як провідник</p>	<p>1838 р., 1 грудня Пророка Джозефа Сміта та інших кинуто до в'яз- ниці Ліберті, місто Ліберті, округу Клей, шт. Міссурі (див. УЗ 121–123).</p>

<p>1840 р., 15 серпня Пророк Джозеф Сміт публічно оголосив про хрищення за мертвих.</p>	<p>та старійшину Уілларда Річардса як Перше Президентство.</p>	<p>необхідно привести до ладу організацію священства та коли Сіону.</p>
<p>1841 р., 24 жовтня Старійшина Орсон Гайд освятив Святу Землю для повернення дітей Авраама (див. УЗ 68:1-3; 124:128-129).</p>	<p>1848 р., травень-червень Цвіркуни в долині Солонного озера знищували врожай. Від повного спустошення поля було врятовано зграями чайок, які поїли цвіркунів.</p>	<p>1878 р., 25 серпня Орелія Спенсер Роджерс провела перші збори Початкового товариства у Фармінгтоні, шт. Юта.</p>
<p>1842 р., 17 березня Наву, шт. Іллінойс. Організовано жіноче Товариство допомоги.</p>	<p>1849 р., 9 грудня Річард Беллентайн організував Недільну школу.</p>	<p>1880 р., 10 жовтня Джона Тейлора підтримано як Президента Церкви. Дорогоцінну Перлину прийнято як один з Головних трудів.</p>
<p>1842 р., 4 травня Проведені перші повні храмові ендаументи.</p>	<p>1850 р., 15 червня У Солт-Лейк-Сіті почала видаватися газета <i>Deseret News</i> (Новини Дезерет).</p>	<p>1883 р., 14 квітня Президент Джон Тейлор отримав одкровення про організацію сімдесятників.</p>
<p>1844 р., 27 червня Джозеф Сміт та Гайрум Сміт прийняли мученицьку смерть у в'язниці Картеджа (див. УЗ 135).</p>	<p>1856 р., жовтень Загони переселенців з ручними візками, очолювані Уіллі та Мартіном, були затримані в дорозі ранніми хуртовинами. Їх було знайдено групою рятувальників з долини Солонного озера.</p>	<p>1889 р., 7 квітня Уілфорда Вудраффа підтримано як Президента Церкви.</p>
<p>1846 р., 4 лютого Святі з Наву починають перетинати ріку Міссісіпі, щоб іти на захід. Дехто з тих святих, які жили на сході, вирушили з Нью-Йорка до Каліфорнії на кораблі "Бруклін".</p>	<p>1867 р., 8 грудня Під керівництвом Президента Бригама Янга відновлено Товариство допомоги.</p>	<p>1890 р., 6 жовтня "Маніфест" підтримано на Генеральній конференції, чим оголошувалось припинення практики множинного шлюбу (див. ОД—1).</p>
<p>1846 р., 16 липня Шт. Айова. Зібрано Мормонський батальйон для служби в армії США.</p>	<p>1869 р., 28 листопада Було організовано Товариство помірності молодих жінок, яке стало прообразом Товариства молодих жінок.</p>	<p>1893 р., 6 квітня Президент Уілфорд Вудрафф освятив Солт-Лейкський храм, який будували 40 років.</p>
<p>1847 р., квітень Загін піонерів Президента Бригама Янга вирушив у подорож на захід з Уінтер Квотерз (див. УЗ 136).</p>	<p>1875 р., 10 червня Організовано Товариство взаємодосконалення молодих чоловіків, яке стало попередником Товариства молодих чоловіків.</p>	<p>1898 р., 13 вересня Лоренцо Сноу став Президентом Церкви.</p>
<p>1847 р., 24 липня Президент Бригам Янг в'їхав у долину Солонного озера.</p>	<p>1877 р., 6 квітня Освячено храм у Сент-Джорджі. Президент Бригам Янг отримав одкровення про те, що</p>	<p>1899 р., 17 травня Президент Лоренцо Сноу отримав у Сент-Джорджі одкровення, яке спонукало його наголосити на важливості сплати десятини (див. УЗ 119).</p>
<p>1847 р., 27 грудня Церковна конференція підтримала Президента Бригама Янга, старійшину Гебера С. Кімбола</p>	<p>Освячено храм у Сент-Джорджі. Президент Бригам Янг отримав одкровення про те, що</p>	<p>1901 р., 17 жовтня Джозеф Ф. Сміт став Президентом Церкви.</p>

1918 р., 3 жовтня

Президент Джозеф Ф. Сміт отримав видіння про викуплення мертових (див. УЗ 138).

1918 р., 23 листопада

Гебер Д. Грант став Президентом Церкви.

1936 р., квітень

Започатковано Церковну програму забезпечення, метою якої була допомога бідним у часи Великої депресії. Пізніше вона перетворилася на Церковну програму благополуччя. В основі цієї програми було одкровення, отримане раніше Президентом Гебером Д. Грантом.

1941 р., 6 квітня

Вперше покликано помічників Дванадцятьох.

1945 р., 21 травня

Джордж Альберт Сміт став Президентом Церкви.

1951 р., 9 квітня

Девіда О. Маккея підтримано як Президента Церкви.

1961 р., 30 вересня

Старійшина Гарольд Б. Лі від імені Першого Президентства оголосив, що всі Церковні програми повинні бути скоординованими через священство, щоб зміцнювати сім'ї та окремих людей.

1964 р., жовтень

Знову підкреслено важливість проведення домашніх сімейних вечорів.

1970 р., 23 січня

Джозеф Філлінг Сміт став Президентом Церкви.

1971 р., січень

Почали видаватися нові Церковні журнали—*Ensign*, *New Era* та *Friend*.

1972 р., 7 липня

Гарольд Б. Лі став Президентом Церкви.

1973 р., 30 грудня

Спенсер В. Кімбол став Президентом Церкви.

1975 р., 3 жовтня

Президент Спенсер В. Кімбол оголосив про реорганізацію Першого кворуму сімдесятників.

1976 р., 3 квітня

Два одкровення додано до Дорогоцінної Перлини. У 1981 р. їх було перенесено до Учення і Завітів, де вони стали розділами 137 та 138.

1978 р., 30 вересня

Церква підтримала одкровення, за яким священство давалося кожному гідному члену Церкви чоловічої статі незалежно від раси або кольору шкіри (див. Од—2).

1979 р., серпень

Вийшло Церковне видання Біблії Короля Джеймса з допоміжними матеріалами.

1981 р., вересень

В Англії вийшли нові видання Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини англійською мовою.

1984 р., червень

Призначено Президентства територій, члени

яких покликалися з числа сімдесятників.

1985 р., 10 листопада

Езра Тефт Бенсон став Президентом Церкви.

1989 р., 1 квітня

Реорганізовано Другий кворум сімдесятників.

1994 р., 5 червня

Говард В. Хантер став Президентом Церкви.

1995 р., 12 березня

Гордон Б. Хінклі став Президентом Церкви.

1995 р., 1 квітня

Посаду регіональних представників скасовано. Оголошено про нову посаду провідника, відому як Територіальний авторитет.

1995 р., 23 вересня

“Сім'я: Проголошення світові” видано від імені Першого Президентства і Ради Дванадцятьох Апостолів.

1997 р., 5 квітня

Територіальні авторитети мають бути висвячені на сімдесятників. Оголошено про створення Третього, Четвертого і П'ятого кворумів сімдесятників.

1997 р., 4 жовтня

Президент Хінклі оголосив побудову малих храмів.

1997 р., листопад

Число членів Церкви сягнуло 10 мільйонів.

1998 р., квітень

Президент Хінклі поставив мету—мати 100 днючих храмів до 2000 р.

Ці фотографії визначних місць у Церковній історії дають нам уяву про ті краї, якими крокували перші святі останніх днів, де жили й навчали сучасні пророки і де відбувалося багато подій, згаданих у Писаннях. Щоб вам краще було користуватися цими фотографіями у вашому навчанні, кожну з них супроводжує коротке описання. Номер описання і його назва відповідають фотографії з тим самим номером і назвою. У першому абза-

ці після назви описання пояснено елементи зображення, включаючи важливі речі, на які варто звернути увагу; часто вказано напрямки, у якому дивився фотограф. Далі подано перелік визначних подій, згаданих у Писаннях, які відбувалися в місцях, зображених на фотографіях, а також посилання на Писання, щоб ви знали, де саме можна прочитати про ці події докладніше.

1. Священний гай

Священний гай розташовано поблизу Манчестера та Пальміри, шт. Нью-Йорк. Цей гай знаходиться західніше того місця, де у 1820 р. стояв маленький дерев'яний дім сім'ї Сміт.

Визначна подія: У цьому гаю відбулося явлення Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа пророкові Джозефу Сміту (ДС—Іст. 1:14–20).

2. Пагорб Кумора і територія навколо Манчестера і Пальміри

Вид на північ. На цій фотографії показано пагорб Кумора поблизу Манчестера, шт. Нью-Йорк. Пагорб можна побачити в нижньому правому куті фотографії. На тій частині зображення, що знаходиться трохи вище середини, видно його верхівку. Білий пам'ятник, який можна побачити на північному краю пагорба, зведено на честь ангела Моронія і появи Книги Мормона. Пагорб Кумора розташовано приблизно в п'яти кілометрах у південно-східному напрямку від Священного гаю. Біля верхньої частини фотографії можна побачити Пальміру, що розташована на відстані шести з половиною кілометрів. Ферму Смітів та Священний гай видно у верхній лівій частині фотографії.

Визначні події: Сім'я пророка Джозефа Сміта жила в цих краях, коли відбулося Перше видіння (ДС—Іст. 1:3). У 421 р. після р.х. Мороній закопав на пагорбі Кумора золоті пластини, на яких була священна історія його народу (Слова Мормона 1:1–11; Морм. 6:6; Морон. 10:1–2). Саме цей Мороній сказав Джозефу Сміту, де шукати пластини—ближче до північного краю пагорба, з західного боку,

ближче до верхівки. Мороній вручив їх йому у 1827 р. (УЗ 27:5; 128:20; ДС—Іст. 1:33–35, 51–54, 59).

3. Дерев'яний дім Джозефа Сміта ст.

Точна копія дому Джозефа Сміта ст., побудована там, де стояв оригінальний дім, поблизу Пальміри, шт. Нью-Йорк. Сім'я Смітів побудувала півтороповерховий дім з тесаних колод невдовзі після приїзду в Пальміру.

Визначні події: Пророк Джозеф Сміт вивчав Біблію в цьому домі, завзято намагаючись дізнатися, яка церква є істинною (ДС—Іст. 1:11–13). Тут Мороній явився Джозефу і сказав йому про пластини з текстом Книги Мормона (ДС—Іст. 1:30–47).

4. Друкарня Грандіна

Відбудована друкарня Егберта Б. Грандіна, де в 1830 р. було надруковано перші примірники Книги Мормона. Мартін Гарріс віддав у заставу свою ферму і продав її частину, щоб сплатити вартість друкування 5000 примірників Книги Мормона. Набір почався в серпні 1829 р., а перші примірники були готові 26 березня 1830 р.

Визначна подія: Мартіну Гаррісу було наказано щедро вділити від свого майна, щоб сплатити борг за друкування Книги Мормона (УЗ 19:26–35).

5. Річка Сасквеганна

На цій фотографії показано річку Сасквеганна в містечку Гармоні, штат Пенсільванія.

Визначні події: Джозеф Сміт мол. спочатку прибув до Гармоні в 1825 р., шукаючи роботу. Він і його батько жили й харчувалися поблизу в домі Айзека Гейла, де Джозеф уперше зустрівся з Еммою Гейл,

своєю майбутньою дружиною (ДС—Іст. 1:56–57). Джозеф і Емма побралися 18 січня 1827 р. Пророк отримав золоті пластини 22 вересня 1827 р. в Манчестері, шт. Нью-Йорк, і невдовзі після цього переїхав з Еммою до Гармоні, де він почав перекладати пластини в їхньому маленькому будинку поблизу річки. Під час перекладу Книги Мормона Джозеф і Олівер Каудері бажали дізнатися більше про хрищення і пішли на річку помолитися Господу стосовно цього питання. У відповідь на їхню молитву явився Іван Христитель. Це сталося 15 травня 1829 р. (ДС—Іст. 1:66–74; УЗ 13). Він дарував Ааронове священство Джозефу та Оліверу. Після цього вони увійшли в річку та охристили один одного для відпущення гріхів. Тоді Джозефу та Оліверу було вказано Іваном Христителем висвятити один одного в Ааронове священство. Невдовзі після цього на берегах цієї річки явилися Петро, Яків та Іван і дарували Джозефу та Оліверу Мелхиседекове священство (УЗ 27:12–13; 128:20).

6. Дерев'яний дім Пітера Уйтмера ст.

Відбудований дерев'яний дім Пітера Уйтмера ст. Він стоїть на фундаменті оригінального дому у Фейетті, шт. Нью-Йорк.

Визначні події: Тут Джозеф Сміт закінчив переклад Книги Мормона в кінці червня 1829 р. У лісі неподалік цього дому Троє свідків бачили ангела Моронія і золоті пластини. Їхнє свідчення тепер надруковано в усіх примірниках Книги Мормона. 6 квітня 1830 р. приблизно 60 чоловік зібралося в домі Пітера Уйтмера, щоб засвідчити офіційну організацію Церкви Ісуса Христа. Тут проводилися перші збори і конференції молоді Церкви. Двадцять одкровенень з числа тих, які увійшли до Учення і Завітів, були отримані в домі Пітера Уйтмера.

7. Крамниця “Ньюел К. Уітні та Компанія”

Ця крамниця відіграла визначну роль в історії Церкви в Кертленді. Якийсь час тут жили Джозеф та Емма Сміт. Крамниця стала місцем розташування головного управління Церкви в 1832 р. Тут було отримано кілька визначних одкровенень. У

цій крамниці відбувалися заняття Школи пророків з 24 січня 1833 р. до квітня 1833 р.

Визначні події: Пророк Джозеф отримав тут одкровення про Слово мудрості (УЗ 89). Він багато працював тут над перекладом Біблії.

8. Дім Джона Джонсона

Дім Джона та Еліс Джонсон знаходився у Гайрамі, шт. Огайо. Ця кімната знаходиться на другому поверсі.

Визначні події: У цьому будинку жили пророк Джозеф Сміт і його дружина Емма. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон отримали тут чудесне видіння ступенів слави в присутності кількох інших людей 16 лютого 1832 р. (УЗ 76). Пророк Джозеф також працював у цьому будинку над перекладом Біблії (Переклад Джозефа Сміта, або ПДС). 24 березня 1832 р., коли Джозеф і Емма жили тут, натовп відступників і антимормонів жорстоко побив, обмазав смолою та вивалив у пір'ях Джозефа та Сідні.

9. Кертлендський храм

Кертлендський храм знаходиться в Кертленді, шт. Огайо.

Визначні події: Кертлендський храм був першим храмом, побудованим у цьому розподілі (УЗ 88:119; 95). У цьому храмі Джозеф Сміт мав видіння цілестіального царства (УЗ 137). Храм було освячено 27 березня 1836 р. (УЗ 109). 3 квітня 1836 р. Спаситель явився і прийняв храм як місце, в якому Він мав відкрити Своє слово Своему народові (УЗ 110:1–10). Джозефа Сміта та Олівера Каудері після цього явлення відвідали Мойсей, Іліас та Ілля, кожний з яких передав певні ключі священства та важливу інформацію (УЗ 110:11–16). Цей храм служив святим приблизно два роки до того, як вони були змушені залишити Кертленд через переслідування.

10. Долина Адам-онді-Аман

Якщо дивитися на схід уздовж долини Адам-онді-Аман, то відкривається вид на тиху, красиву долину, розташовану у північно-західній частині штату Міссурі, поблизу поселення Галлатін.

Визначні події: За три роки до смерті Адам скликав своє праведне потомство до цієї долини і дав їм своє останнє благословення (УЗ 107:53–56). У 1838 р. в Адам-онді-Амані жили від 500 до 1000 святих останніх днів. Святі залишили це місце, коли їх було вигнано з Міссурі. Перед Другим пришествям Христа в славі Адам і його праведне потомство, яке включатиме святих усіх поколінь, знову збереться в цій долині, щоб зустріти Спасителя (Дан. 7:9–10, 13–14; УЗ 27; 107:53–57; 116:1).

11. Храмова ділянка у Фар-Уесті

Поселення у Фар-Уесті, шт. Міссурі, стало домівкою для 3000–5000 святих, які шукали притулку від переслідувань в округах Джексон і Клей. 31 жовтня 1838 р. пророка Джозефа Сміта та інших провідників Церкви було заарештовано і після судового розгляду в Річмонді кинуті до в'язниці Ліберті. Зимою 1838–1839 рр. святих останніх днів було вигнано з Фар-Уеста та інших місць в Міссурі, і вони переселилися до Іллінойсу.

Визначні події: Храмову ділянку було освячено, і було закладено наріжний камінь. Тут було отримано сім одкровень, виданих в Ученні і Завітах (розділи 113–115; 117–120). Джозеф Ф. Сміт, шостий Президент Церкви, народився 13 листопада 1838 р. у Фар-Уесті. Короткий час Фар-Уест був місцем розташування головного управління Церкви, яке очолював пророк Джозеф Сміт.

12. В'язниця Ліберті

Маленька в'язниця, розташована в Ліберті, шт. Міссурі. Джозефа Сміта та п'ятьох інших братів тримали у цій в'язниці, товщина стін якої досягала 1,2 метра, з 1 грудня 1838 р. до 6 квітня 1839 р. (Сідні Рідона звільнили в кінці лютого). Ув'язнені в нижній частині цієї будівлі, тобто в підземеллі, вони спали на холодній кам'яній підлозі, покритій соломомою. Вони перебували в напівтемряві та страждали від зимових холодів.

Визначна подія: Пророк Джозеф Сміт молив за тисячі святих, яких виганяли з Міссурі, і отримав відповідь на свою молитву, яку він записав як лист до вигнаних святих (УЗ 121–123).

13. Особняк у Наву

Джозеф Сміт мол. та його сім'я переїхали до цього особняка в Наву в серпні 1843 р. Пізніше до східної частини головної будівлі було прибудовано крило на 22 кімнати. Починаючи з січня 1844 р., Ебенезер Робінсон управляв цим будинком як готелем, і пророк займав 6 кімнат для своєї сім'ї. Цей дім певною мірою виконував роль громадського центру товариства Наву. Пророк приймав тут важливих офіційних осіб.

Визначні події: 27 червня 1844 р. пророка Джозефа і його брата Гайрума було застрелено в Картеджі, шт. Іллінойс, і їхні тіла було привезено до цього будинку, де вони залишалися до похорону. Їх було поховано на маленькому сімейному цвинтарі на іншому боці Мейн-стріт, на захід від старого дерев'яного будинку, в якому Джозеф жив, коли вперше приїхав до Наву. Емма Сміт жила в особняку до 1871 р. Тоді вона перебралася в Дім Наву, де померла в 1879 р.

14. Червоноцегляна крамниця пророка Джозефа Сміта

Реконструкція крамниці й офісу Джозефа Сміта. Знаходиться в Наву, шт. Іллінойс. Це був один з найважливіших будинків Церкви в період її перебування в Наву. Це була не тільки універсальна крамниця. Вона також стала центром громадського, економічного, політичного та релігійного життя. Офіс Джозефа Сміта знаходився на другому поверсі.

Визначні події: Поки храм не було завершено, верхня кімната використовувалася як кімната для обрядів, де було виконано перші ендаументи. Тут 17 березня 1842 р. пророк Джозеф організував жінок Церкви в Товариство допомоги.

15. Храм Наву

Ця модель храму в Наву знаходиться на тому місці, де стояв справжній храм. Храм було побудовано з місцевого сіруватобілого вапняка. Будівля була 39 метрів завдовжки і 27 метрів завширшки. Верхівка башти знаходилася в 48 метрах від землі. Члени Церкви йшли на великі жертви, щоб побудувати цей прекрасний храм, розпочавши роботу в 1841 р. Дехто місяця-

ми працював на будівництві, інші жертвували гроші. Хоч храм не було повністю добудовано, протягом місць перед виходом на Захід його повністю заповнювали члени Церкви, приходячи сюди, щоб виконувати обряди. У той час як багато святих залишили Наву ранньою весною 1846 р. через загрозу насильства, що йшла від натовпів черні, окрема група залишилася тут, щоб добудувати храм. 30 квітня 1846 р. старійшини Орсон Гайд і Уілфорд Вудрафф, а також ще близько 20 інших старійшин освятили цей дім Господа. Храм було залишено у вересні, коли останніх членів Церкви було вигнано з Наву. Після цього чернь осквернила священну будівлю. Її було знищено пожежею в жовтні 1848 р.

Визначні події: У залі асамблей храму 5 жовтня 1845 р. проходила Генеральна конференція. Надання ендаументів почалося 10 грудня 1845 р. і тривало до 7 лютого 1846 р. Більше 5500 святих останніх днів отримали свої ендаументи; було виконано багато хрищень за мертвих, а також запечатувань.

16. В'язниця в Картеджі

В'язниця в місті Картедж, шт. Іллінойс..

Визначні події: Джозеф Сміт та його брат Гайрум верхи вирушили до Картеджа 24 червня 1844 р. Їх було кинуте до в'язниці 25 червня на підставі облудних обвинувачень у зраді. 27 червня натовп черні з розмальованими чорною фарбою обличчями атакували в'язницю. Джозефа і Гайрума було застрелено, а Джон Тейлор отримав кілька поранень. Неймовірно, але Уілларда Річардса не було поранено. Джон Тейлор пізніше написав натхненні спогади, які тепер знаходяться в Ученні і Завітах 135.

17. Вихід на Захід

Початок виходу з Наву, шт. Іллінойс, було заплановано на березень-квітень, але через загрози черні Президент Бригам Янг дав вказівку, щоб вихід святих через ріку Міссісіпі почався 4 лютого 1846 р. Президент Янг залишався в Наву, щоб виконувати ендаументи для святих, і не залишав Наву до середини лютого.

Визначні події: Перед смертю пророк Джозеф Сміт пророкував: “Дехто з вас доживе до того часу, коли піде, і допомагатиме створювати поселення і будувати міста, і бачитиме, як святі стають мугутнім народом серед Скелястих гір”. Близько 12000 святих залишило Наву в період з лютого до вересня 1846 р. Після того, як святі залишили Уінтер Квортерз та інші місця, в яких вони зупинялися пізніше, їх було організовано в групи, що склалися з десятих, п'ятдесяти та ста чоловік, і кожну з них очолював провідник (УЗ 136:3). У вересні 1846 р. натовп черні числом приблизно 800 чоловік з шістьма гарматами взяли Наву в облогу. Після кількох днів боїв ті святі, що залишилися, були змушені відступити, аби врятувати своє життя і мати можливість перетнути ріку. Від п'ятисот до шестисот чоловіків, жінок і дітей перетнули ріку і стали табором на її березі. Президент Бригам Янг послав рятувальні загони, які несли з собою все необхідне, щоб вивести цих “бідних святих” з міста.

18. Солт-Лейкський храм

Через кілька днів після того, як перший загін піонерів увійшов у долину Солоного озера, Президент Бригам Янг востромив у землю свою палицю і проголосив: “Тут ми збудуємо храм нашого Бога”. Церемонія, присвячена початку будівництва, відбулася 14 лютого 1853 р., а 6 квітня 1853 р. було закладено наріжні камені. Храм було завершено та освячено через 40 років, 6 квітня 1893 р. Перше Президентство і Кворум Дванадцятих Апостолів збирається тут щотижня, щоб радитися і шукати Господнього проводу в управлінні та розбудові Божого царства.

Визначні події: Тут Господь рясно проливав дух одкровення на Президентів Церкви та інших Генеральних авторитетів. Серед цих одкровень була Офіційна декларація—2. А нещодавно Перше Президентство і Рада Дванадцятих Апостолів одноставно затвердили і видали документ, названий “Сім'я: Проголошення світові”. Храмкові обряди, які виконуються тут для живих і мертвих, благословляють життя мільйонів.

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ НАЗВ

Австралія, 7:G3	Гілсам, шт. Нью-Гемпшир, 1:D2	Канал Ері, шт. Нью-Йорк, 2:B2, 3:F1	Массачусетс, 1:C3
Адам-онді-Аман, шт. Міссурі, 5:D3	Гора Пісха, шт. Айова, 5:D1	Картедж, Іллінойс, 5:G2	Мексика, 6:B3
Азія, 7:F2	Грандіна, Е. Б., друкарня, Пальміра, 2:C2	Каудері-стріт, Кертленд, 4:A3	Мен, 1:D2
Айова, 5:E1, 6:E2	Гранд-рівер, шт. Міссурі, 5:D2	Каунсіл Блаффс (Кейнсвілл), шт. Айова, 5:C1, 6:E2	Мендон, шт. Нью-Йорк, 3:F2
Амгерст, шт. Огайо, 3:C4	Гудзон, річка, шт. Нью-Йорк, 1:C3	Кенандейга, дорога, район Пальміри, 2:C3	Меседон, містечко, район Пальміри, 2:A1
Антарктика, 7:E4	Дамба, Кертленд, 4:B2	Кенедіан, річка, 6:D3	Місія Сан-Луїс Рей, 6:A4
Арканзас, річка, 6:D3	Девітт, шт. Міссурі, 5:E3	Кертленд, шт. Огайо, 3:C3, 6:F2	Міссісіпі, ріка 5:G3
Армінгтон, дорога	Делавер, річка, 1:B4	Кертлендський храм, 4:B4	Міссурі, 5:F3, 6:E3
Скулхауз, район	Джексон, округа, шт. Міссурі, 5:D4	Клівленд, шт. Огайо, 3:C4	Міссурі, ріка, 5:C2, 5:F4
Пальміри, 2:D3	Джозеф-стріт, Кертленд, 4:A4	Коннектикут, 1:C3	Місце, де проводилися хрищення, Кертленд, 4:B2
Атлантичний океан, 1:D4, 6:H2	Джонсона Джона, готель, Кертленд, 4:B2	Коннектикут, річка, 1:D1	Млин, Кертленд, 4:B2
Африка, 7:E2	Дорога Фокс, район Пальміри, 2:A3	Коулсвілл, шт. Нью-Йорк, 1:B3, 3:H3	Монтроуз, шт. Айова, 5:F2
Банк, Кертленд, 4:B4	Друкарня, Кертленд, 4:B4	Квінсі, шт. Іллінойс, 5:F2, 6:E2	Морлі Айзека, ферма, Кертленд, 4:D1
Бостон, Массачусетс, 1:D3	Європа, 7:E1	Лебанон, шт. Нью-Гемпшир, 1:D2	Наву, шт. Іллінойс, 5:F2, 6:E2
Буффало, шт. Нью-Йорк, 3:E2	Зольниця, Кертленд, 4:B3	Ліберті, шт. Міссурі, 5:D4, 6:E2	Найти Вінсона, дім, Кертленд, 4:A4
Вашингтон, округ Колумбія, 6:G2	Іллінойс, 5:G3, 6:F2	Лісопильня, Кертленд, 4:B2	Найти Джозефа ст., дім, містечко Коулсвілл, шт. Нью-Йорк, 3:H3
Вейн, округа, шт. Нью-Йорк, 2:A3, 2:C2	Індепенденс, шт. Міссурі, 5:D4, 6:E2	Лос-Анджелес, 6:A3	Норвіч, шт. Вермонт, 1:D2
Велике Солоне озеро, 6:B2	Індіана, 6:F2	Макілвейнів закрут, шт. Міссурі, 5:E3	Норт-плат, річка 6:C2
Вермонт, 1:C2	Індіанська територія, 5:B2, 6:C1, 6:D3	Манчестер, містечко, шт. Нью-Йорк, 1:A3, 2:D3, 3:F2	Нью-Гемпшир, 1:D2
Галлатін, шт. Міссурі, 5:D3	Індійський океан, 7:F3	Маркелл, дорога, Кертленд, 4:A2	Нью-Джерсі, 1:B4
Гарден-Гров, шт. Айова, 5:D2	Каліфорнійський маршрут, 6:B2		Нью-Йорк, місто 1:C4, 6:G1
Гармоні, шт. Пенсільванія, 1:B3, 3:H3	Каліфорнія, 6:A3		Нью-Йорк, штат 1:B3, 3:F3, 6:G1
Гарріса Мартіна, ферма, район Пальміри, 2:B1	Канада, 1:C1, 3:C3, 3:D2, 6:F1		Огайо, 3:B4, 6:F2
Гарріс Мартіна, його дім, Кертленд, 4:D4			Озера Фінгер, шт. Нью-Йорк, 1:A3, 3:G2
Гіла, річка, 6:B4			

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ НАЗВ

Озеро Гурон, 3:C1	Реймус, шт.	Сміта Джозефа ст., дерев'яний дім, район	Фар-Уест, шт.
Озеро Ері, 3:C3	Іллінойс, 5:G2	Пальміри, 2:B3	Міссурі, 5:D3, 6:E2
Озеро Онтаріо, 1:A2, 3:E1	Рігдона Сідні, дім, Кертленд, 4:B4	Сміта Джозефа ст., каркасний дім, район	Фейетт, шт. Нью-Йорк, 1:A3, 3:G2, 6:G1
Олбані, шт. Нью-Йорк, 1:C3	Ріо-Гранде, ріка, 6:C4	Пальміри, 2:B3	Філадельфія, шт. Пенсільванія, 1:B4, 6:G2
Онтаріо, округа, шт. Нью-Йорк, 2:A3, 2:C3	Річмонд, шт. Міссурі, 5:D4	Сміта Джозефа ст., ферма, район	Фішинг, річка, шт. Міссурі, 5:D3
Орандж, шт. Огайо, 3:C4	Род-Айленд, 1:D3	Пальміри, 2:B3	Форт Бріджер, 6:C2
Орегон, територія, 6:A1	Рочестер, шт. Нью-Йорк, 3:F1	Снейк, річка, 6:B1	Форт Левенворт, 5:D4, 6:E2
Пагорб Кумора, район Пальміри, 2:C4	Сакраменто, 6:A2	Солт-Лейк-Сіті, 6:B2	Форт Леремі, 6:C2
Пальміра, містечко, шт. Нью-Йорк, 1:A3, 2:D1, 3:F2	Сан-Бернардіно, 6:B3	Спрінгфілд, шт. Іллінойс, 5:H2	Форт Холл, 6:B1
Пальміра, село, шт. Нью-Йорк, 2:C2	Сан-Дієго, 6:A4	Стеффордська дорога, район	Фрідом, шт. Нью-Йорк, 3:F2
Пекос, річка, 6:C4	Санта-Фе, 6:C3	Пальміри, 2:B4	Хайрам, шт. Огайо, 3:C4
Пенсільванія, 1:B3, 3:E3, 6:G2	Сан-Франциско, 6:A2	Танбрідж, шт. Вермонт, 1:C2	Хаунс Мілл, шт. Міссурі, 5:D3
Перрізбург, шт. Нью-Йорк, 3:E2	Сасквеганна, річка, шт. Пенсільванія, 1:A4, 3:G3	Тихий океан, 6:A1, 7:A3	Хетевей, струмок, район Пальміри, 2:B2, 2:D4
Південна Америка, 7:C3	Саут-Бейнбрідж, шт. Нью-Йорк, 3:H3	Томпсон, шт. Огайо, 3:D3	Цвинтар, Кертленд, 4:B3
Південь Атлантичного океану, 7:D4	Саут-плат, річка, 6:C2	Топсфілд, шт. Массачусетс, 1:D3	Цеглярня, Кертленд, 4:A2
Південь Тихого океану, 7:A4	Священний гай, район Пальміри, 2:B3	Торонто, Канада, 3:E1	Центральна Америка, 7:B2
Північ Атлантичного океану, 7:D2	Сейлем, Массачусетс, 1:D3	Тусон, 6:B4	Чегрін, річка, східне русло, Кертленд, 4:B1
Північ Тихого океану, 7:A2, 7:H2	Сент-Луїс, шт. Міссурі, 5:H4	Уінтер Квотерз, Індіанська територія, 5:B1, 6:E2	Черітон, річка, шт. Міссурі, 5:E2
Північна Америка, 7:B2	Сміта Алвіна, могила, Пальміра, 2:C2	Уїтні Ньюела К., дім, Кертленд, 4:B2	Чиллікот, дорога, Кертленд, 4:B4
Плат, річка, 5:B1	Сміта Гайрума, дім, Кертленд, 4:B4	Уїтні Ньюела К., крамниця, Кертленд, 4:B2	Чинбарня, Кертленд, 4:B2
Пратта Парлі П., дім, Кертленд, 4:A3	Сміта Джозефа мол., дім, 3:H3, 4:B3	Уїтні-стріт, Кертленд, 4:A3	Шерон, шт. Вермонт, 1:C2
Пуебло, 6:C3	Сміта Джозефа мол., універсальна крамниця, Кертленд, 4:B3	Фармінгтон, містечко, район Пальміри, 2:A4	Школа, Кертленд, 4:B3
Ред-крік, район Пальміри, 2:D2			Шоул-крік, шт. Міссурі, 5:D3

Ці карти допоможуть вам краще розуміти ранню історію Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і Писання, відкриті через пророка Джозефа Сміта та

його наступників. Знаючи географію країв, про які йдеться у Писаннях, ви зможете краще розуміти згадані в Писаннях події.

1. ПІВНІЧНО-СХІДНА ЧАСТИНА СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ
2. ПАЛЬМІРА-МАНЧЕСТЕР, 1820–1831 рр.
3. США. РАЙОН НЬЮ-ЙОРКУ, ПЕНСІЛЬВАНІЇ ТА ОГАЙО.
4. КЕРТЛЕНД, ШТ. ОГАЙО, 1830–1838 рр.
5. США. РАЙОН МІССУРІ, ІЛЛІНОЙСА ТА АЙОВИ
6. РУХ ЦЕРКВИ НА ЗАХІД
7. КАРТА СВІТУ

Алфавітний перелік географічних назв допоможе вам знаходити визначені місця на картах. Кожна назва подає номер карти і координати, які є комбінацією літери та числа. Наприклад, розташування Форт Холла подано як 6:В1. Це означає: карта 6, квадрат В1. Ви можете знаходити визначені квадрати на кожній карті за їхніми координатами, вказаними у верхній частині та збоку карти. Альтернативні назви подано в дужках, наприклад, Каунсіл Блаффс (Кейнсвілл).

Нижче наведено пояснення різних символів і шрифтів, використаних на картах. Крім того, на окремих картах знаходяться пояснення додаткових символів, які зустрічаються тільки на цих картах.

- Червона точка представляє велике або мале місто. Іноді від назви міста або місцевості до точки, що позначає його розташування на карті, проведено лінію.

Атлантичний океан

Цим шрифтом набрано географічні назви, такі як океани, моря, озера, ріки, гори, пустині, долини, пустелі та острови.

Пальміра

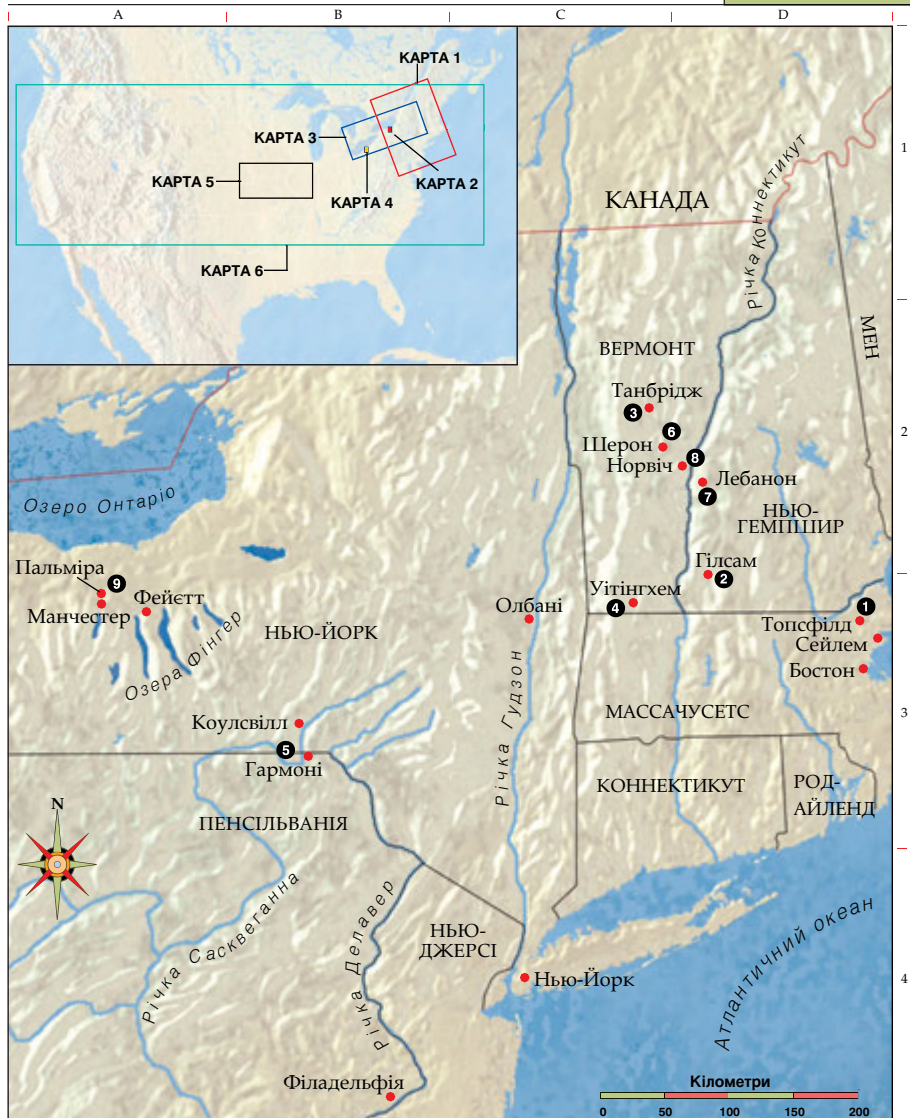
Цим шрифтом набрано всі великі та малі міста.

НЬЮ-ЙОРК

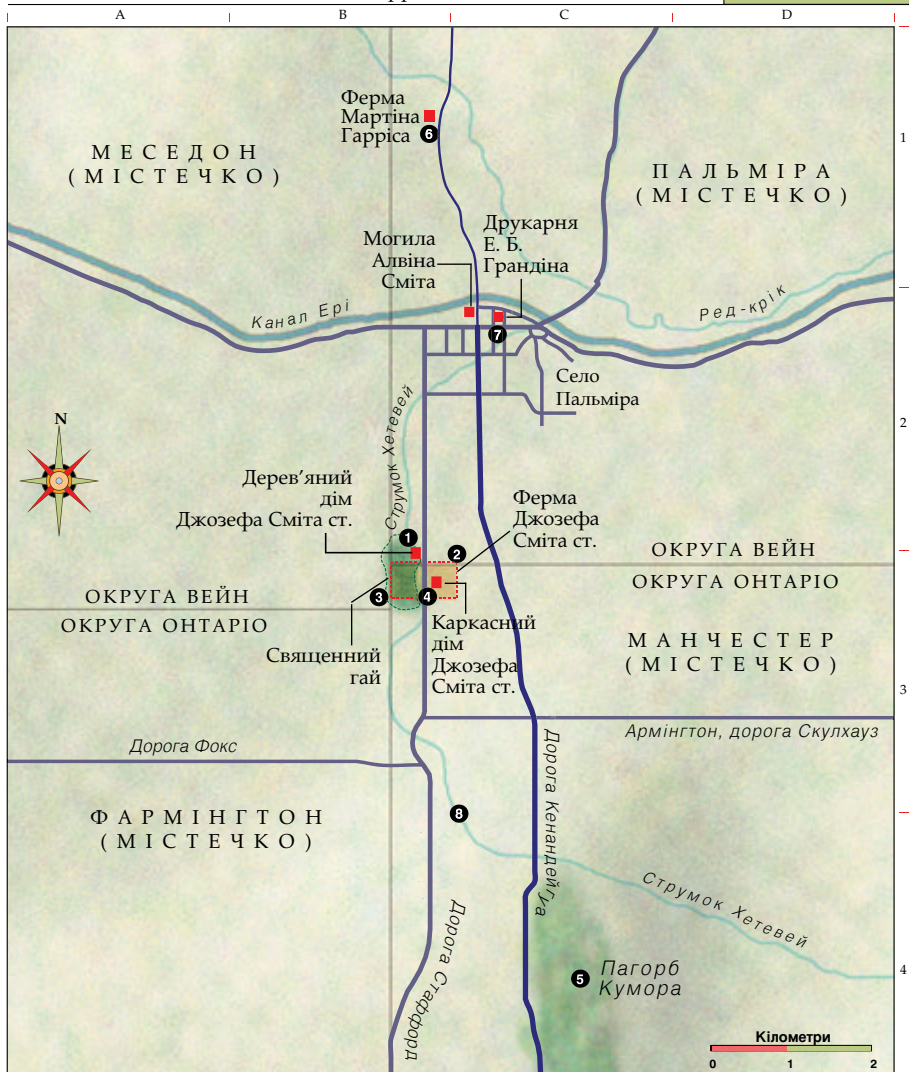
Цим шрифтом набрано менші політичні підрозділи, такі як місцевості, американські штати та території.

КАНАДА

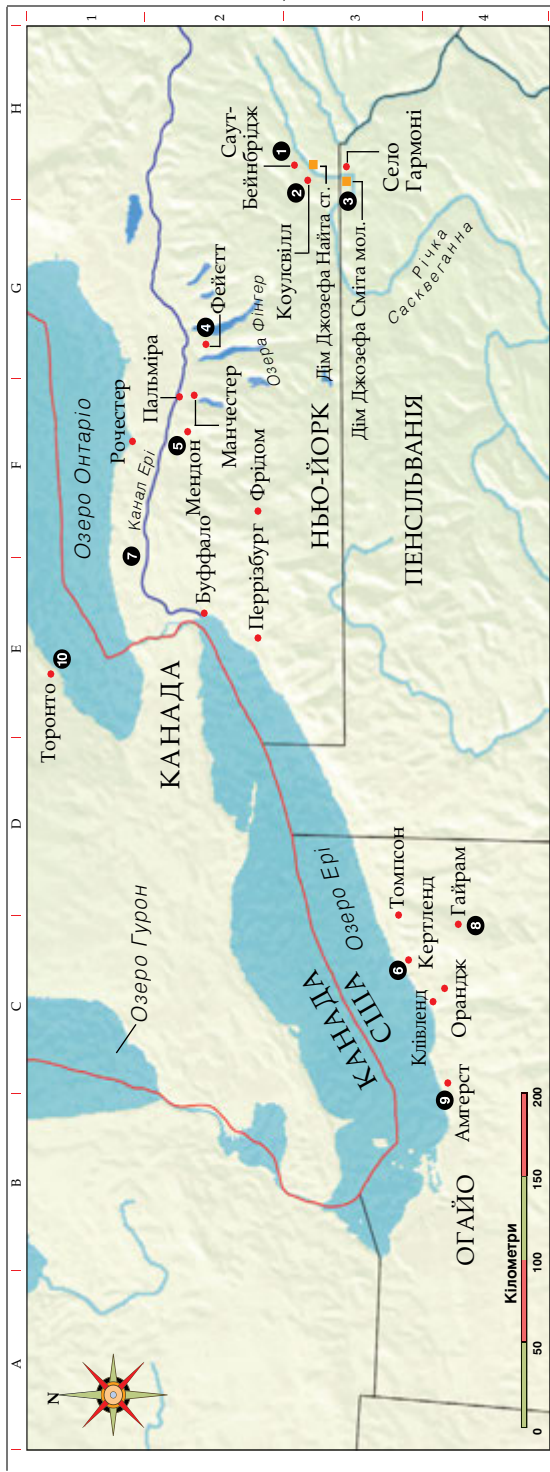
Цим шрифтом набрано більші політичні підрозділи, такі як держави, країни та континенти.

- 1. Топсфілд** Місце народження Джозефа Сміта ст. 12 липня 1771 р.
- 2. Гілсам** Люсі Мак народилася тут 8 липня 1775 р.
- 3. Танбрідж** Джозеф Сміт ст. та Люсі Мак одружилися тут 24 січня 1796 р.
- 4. Утігінгем** Місце народження Бригама Янга 1 червня 1801 р.
- 5. Гармоні** Емма Гейл народилася в містечку Гармоні 10 липня 1804 р.
- 6. Шерон** Джозеф Сміт мол. народився тут 23 грудня 1805 р. (див. ДС—Іст. 1:3).
- 7. Лебанон** Сім'я Смітів жила в містечку Лебанон з 1811 р. до 1813 р. У цей період Джозеф Сміт мол. мав кілька операцій на нозі.
- 8. Норвіч** Сім'я Смітів жила тут з 1814 р. до 1816 р., доки вони не переїхали до Пальміри.
- 9. Пальміра** Сім'я Смітів переїхала сюди в 1816 р. (див. ДС—Іст. 1:3).

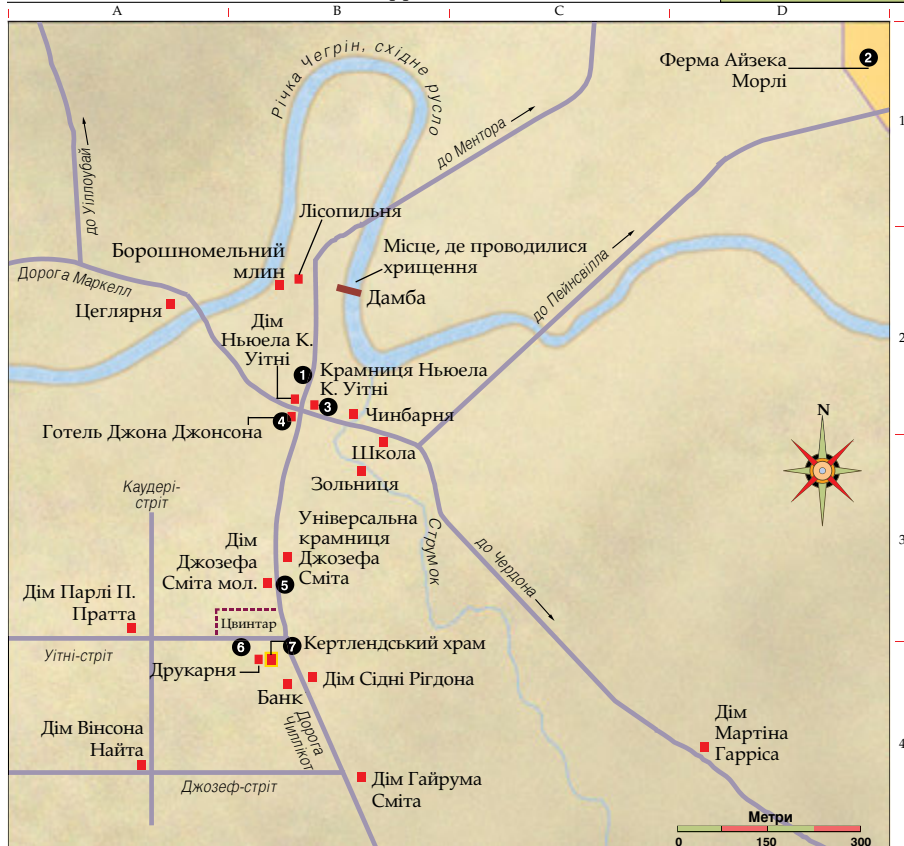
- 1. Дерев'яний дім Джозефа Сміта ст.** Ангел Мороній явився Джозефу Сміту у верхній кімнаті цього дому 21–22 вересня 1823 р. (див. ДС—Іст. 1:29–47).
- 2. Ферма Джозефа Сміта ст.** На цій фермі площею 4,7 гектара працювала сім'я Смітів з 1820 р. до 1829 р.
- 3. Священний гай** Перше видіння Джозефа Сміта мол. сталося в цих лісистих краях ранньою весною 1820 р. (див. ДС—Іст. 1:11–20).
- 4. Каркасний дім Джозефа Сміта ст.** Цей дім почав будувати в 1822 р. Алвін Сміт. Сім'я Смітів жила тут з 1825 р. до 1829 р.
- 5. Пагорб Кумора** Тут 22 вересня 1827 р. ангел Мороній передав пророкові Джозефу Сміту золоті пластини (див. ДС—Іст. 1:50–54, 59).
- 6. Ферма Мартіна Гарріса** Цю ферму було віддано в заставу, а її частину—продано, щоб сплатити вартість друкування Книги Мормона.
- 7. Друкарня Е. Б. Грандіна** Тут було надруковано 5000 примірників Книги Мормона у 1829–1830 рр.
- 8. Струмок Хетевей** У цьому струмку виконувалися деякі з перших Церковних хрищень.

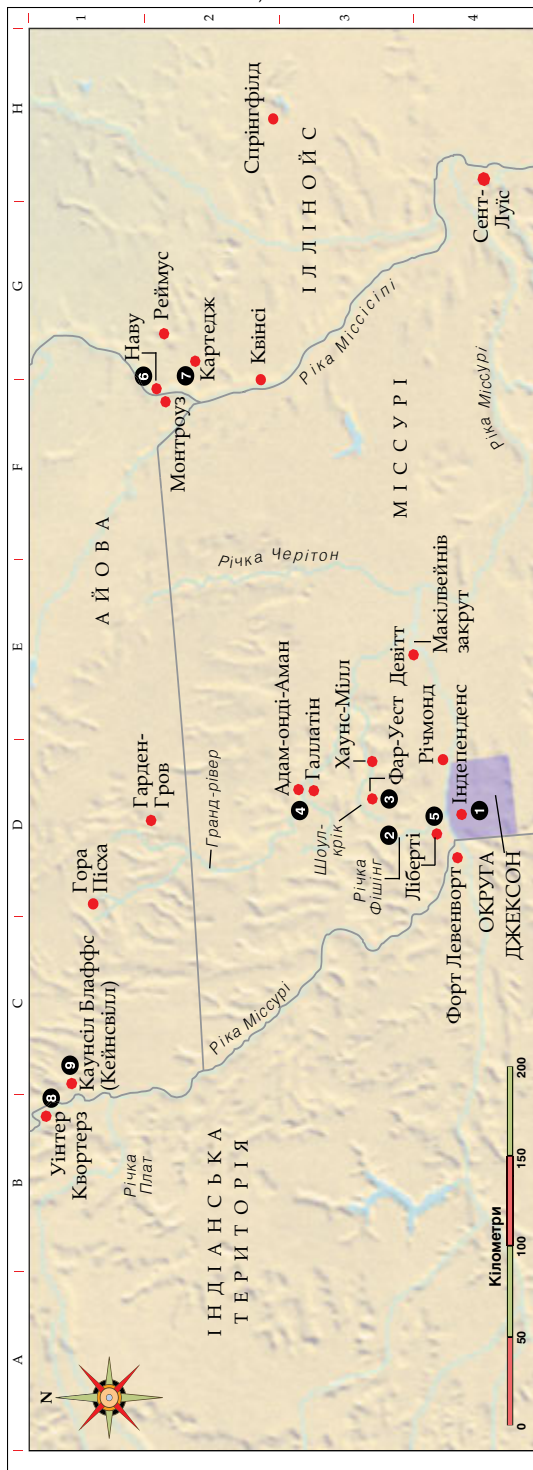
1. **Саут-Бейнбрідж** Джозеф Сміт мол. і Емма Гейл одружилися тут 18 січня 1827 р. (див. ДС—Іст. 1:57).
2. **Коулсвілл** Першу філію Церкви було організовано в домі Джозефа Найта ст. в містечку Коулсвілл у 1830 р.
3. **Дім Джозефа Сміта мол. в Гармоні** Більшу частину перекладу Книги Мормона було виконано тут. На берегах річки Сасксвеганна було відновлено священство в 1829 р. (див. УЗ 13; 128:20; ДС—Іст. 1:71–72).
4. **Фейетт** Троє свідків бачили золоті пластини та ангела Моронія (УЗ 17). Тут було закінчено пере-

5. **Мендон** Один з перших домов Бригама Янга і Гебера Ч. Кімбола.
6. **Кертленд** Місіонери, яких було послано до Ламаніїв, зупинилися тут у 1830 р. У районі Кертленда вони охристили Сідні Ріддона та інших. У цьому місті знаходилося головне управління Церкви з 1831 р. до 1838 р. Перший храм у цьому розподілі було зведено в Кертленді. Його було освячено 27 березня 1836 р. (див. УЗ 109).
7. **Канал Ери** Три філії Церкви з Нью-Йорку пере-

8. **Гайрам** Джозеф та Емма жили тут з вересня 1831 р. до вересня 1832 р. Джозеф та Сідні Ріддон працювали над перекладом Біблії (Переклад Джозефа Сміта, або ПДС). Тут було отримано наступні оковренія: УЗ 1, 65, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 99, 133.
9. **Амгерст** Джозефа Сміта було підтримано як Президент Першою священства 25 січня 1832 р. (див. УЗ 75).
10. **Торонто** Тут жили Джон Тейлор, третій Президент Церкви, і Мері Філдинг Сміт, дружина Гайрама Сміта.

- Дім Ньюела К. Уїтні** Джозеф і Емма жили тут кілька тижнів після того, як вперше прийшли до Кертленда в 1831 р.
- Ферма Айзека Морлі** Джозеф і Емма Сміт жили тут з березня до вересня 1831 р. Тут було висвячено перших первосвященників. Джозеф працював тут над своїм перекладом Біблії, відомим як Переклад Джозефа Сміта (ПДС).
- Крамниця Ньюела К. Уїтні** Тут Першому Президентству Церкви було дано ключі царства. Тут у Школі пророків проводилися перші збори. Тут у 1833 р. підходила до завершення робота над ПДС. Джозеф і Емма жили тут з 1832 р. до 1833 р. Тут Джозеф отримав багато відкровень.
- Готель Джона Джонсона** Тут у 1833 р. Джозефа Сміта ст. було покликано як першого Патріарха Церкви. У цьому готелі знаходилася перша друкарня в Кертленді. Після того, як було знищено друкарський прес в окрузі Джексон, шт. Міссурі, тут друкували газету *The Evening and the Morning Star* (Вечірня та ранкова зірка). Звідси дванадцятьох апостолів 4 травня 1835 р. вирушили на свою першу місію.
- Дім Джозефа Сміта мол.** Джозеф і Емма жили тут з 1834 р. до 1837 р. Тут було розпочато переклад Книги Авраама.
- Друкарня** У цьому будинку були виголошені *Lectures on Faith* (Лекції про віру). Тут було покликано й висвячено Дванадцятьох Апостолів і Перший кворум сімдесятників. Тут було надруковано Учення і Завіти (1 видання), Книгу Мормона (2 видання); тут друкувалися *The Evening and the Morning Star* (Вечірня та ранкова зірка), *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* (Посланець та заступник святих останніх днів), а також перші номери *Elders' Journal* (Журнал старійшин).
- Кертлендський храм** Цей храм був першим у цьому розподілі. Ісус Христос явився і прийняв цей храм. Мойсей, Іліас, та Ілля явилися й відновили деякі ключі священства (див. УЗ 110). Тут також проходили збори Школи пророків. Тут було отримано наступні відкриття: УЗ 109, 110, 137.
Кертленд (непозначені місяці) 17 серпня 1835 р. Учення і Завіти було прийнято як Писання. Серед відкровень, отриманих у Кертленді, були такі: УЗ 41–50, 52–56, 63–64, 102–104, 106–110, 134 і 137. У розділі 104 визначається, що деякі частини майна мають передаватися під управління членів Церкви, які входили до Об'єднаного товариства (див. вірші 19–46).

- 1. Індіпенденс** Визначено як центр Сіону (див. УЗ 57:3). Храмову ділянку було освячено 3 серпня 1831 р. Святин було вигнано звідси в 1833 р.
- 2. Річка Фішінг** Джозеф Сміт разом з Табором Сіону подорожували з Кертенда, шт. Огайо, до шт. Міссурі в 1834 р., щоб повернути святин останніх днів з округу Джексон їхні землі. 105 розділ Учення і Завіть було отримано через одкровення на берегах цієї річки.
- 3. Фар-Уест** Це було найбільшим мормонським поселенням у шт. Міссурі. Тут було освячено ділянку для побудови храму (див. УЗ 115), 8 липня 1838 р. члени Кворуму Дванадцятих Апостолів отримали від Господа покликання служити на місці на Британських островах (див. УЗ 118).

- 4. Адам-онді-Аман** Господь визначив це місце, розташоване у верхів'ях Міссурі, як місце, де в майбутньому пройде велике зібрання, коли Ісус Христос прийде, щоб зустрітись з Адамом та його праведним потомством (див. УЗ 78:15; 107:53-57; 116).
- 5. В'язниця Ліберті** Джозефа Сміта та інших безпідставно тримали в цій в'язниці з грудня 1838 р. до квітня 1839 р. У цій неспокійній для Церкви часи Джозеф звернувся до Господа, щоб мати його провід, і отримав одкровення, вміщене в УЗ 121-123.
- 6. Наву** Розташовані на берегах ріки Міссурі, ці краї були місцем зібрання святин з 1839 р. до 1846 р. Тут було зведено храм і почали виконувати такі обряди, як хрещення за мертвих, ендаумент та

- запечаткування сімей. Тут у 1842 р. було організовано Товариство допомоги. Тут були отримані одкровення, включені в УЗ 124-129.
- 7. Картедж** Тут 27 червня 1844 р. пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум прийняли мученицьку смерть (див. УЗ 135).
- 8. Уінтер Квортерз** Місце розташування головного управління святин (1846-1848 рр.) в період переходу до долини Солоного озера. Табір Ізраїля було організовано тут для подорожі на захід (див. УЗ 136).
- 9. Каунсіл Блаффс** (Кейнсвілл) Тут 27 грудня 1847 р. було підтримано Перше Президентство і Британія Янга—як Президента.

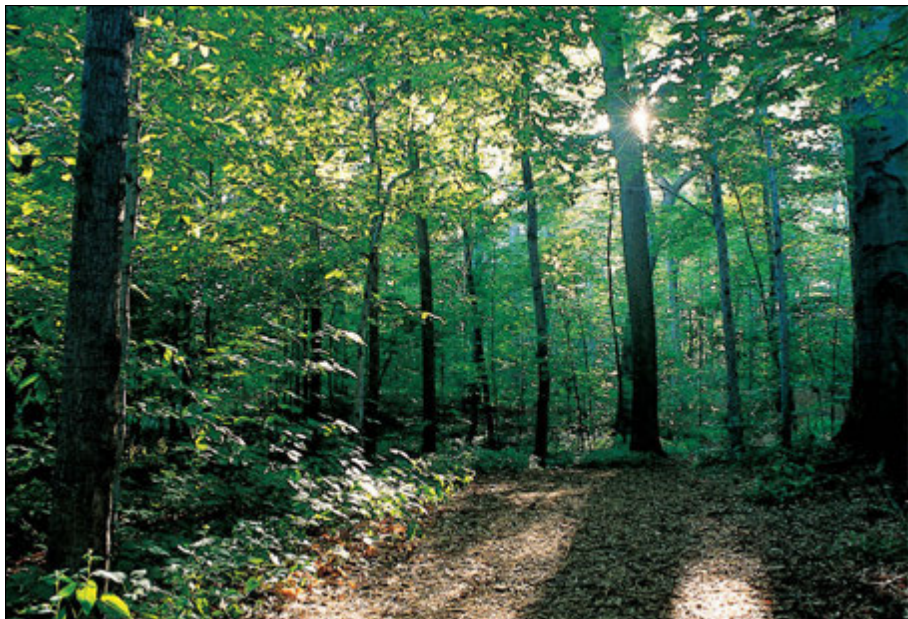

1. **Фейетт** Пророк Джозеф Сміт вирушив з Фейетта до Кертеленда, шт. Огайо, у січні 1831 р. Після нього три філії з Нью-Йорку також вирушили до Кертеленда, згідно з Господнім повелінням збиратися там (див. УЗ 37: 38).
2. **Кертеленд** Тут з 1 лютого 1831 р. знаходилося головне управління Церкви, поки 12 січня 1838 р., пророк не переїхав до Фар-Уеста, шт. Міссурі.
3. **Індепенденс** Господь визначив Індепенденс (округа Джексон, шт. Міссурі) як центр Слову в липні 1831 р. (див. УЗ 37: 3). Натомість черні зміусили святих залишити округу Джексон у листопаді 1833 р.
4. **Ліберті** Сміт з округу Джексон збирався в окрузі Клей з 1833 р. до 1836 р., коли вони знову були зміусені піти звідти. Пророка Джозефа Сміта та інших було кинуто тут до в'язниці.
5. **Фар-Уест** Тут був притулок для святих у 1836–1838 рр. Тут знаходилося головне управління Церкви в 1838 р. У 1838–1839 рр. святи були зміусені рятуватися втечею до Іллінойсу.
6. **Наву** Головне управління Церкви в 1839–1846 рр. Після мученицької смерті пророка і його брата Гайрума святи вирушили на захід.
7. **Каунасел** Блаффес Понери прибули сюди в червні 1846 р. Солдати Мормонського батальйону вирушили звідси 21 липня 1846 р. під проводом Джеймса Аллена.
8. **Уінтер Квортерз** Головний загін під проводом Президента 1846–1848 рр. Головний загін під проводом Президента Бригама Янга вирушив на захід у квітні 1847 р.
9. **Форт Левенворт** Мормонський батальйон отримав тут своє спорядження перед тим, як вирушити маршем на захід у серпні 1846 р.
10. **Санта-Фе** Філіп Кук був командувачем Мормонського батальйону, коли вони вирушали звідси 19 жовтня 1846 р.
11. **Пуебло** Трьом групам хворих солдат з Мормонського батальйону було наказано йти до Пуебло на лікування; вони провели там зиму 1846–1847 рр. зі святими з Міссурі. Ці групи вийшли в долину Солоного озера в липні 1847 р.
12. **Сан-Дієго** Мормонський батальйон закінчив тут свій 3200-кілометровий шлях 29 січня 1847 р.
13. **Лос-Анджелес** Тут 16 липня 1847 р. було розформовано Мормонський батальйон.
14. **Сакраменто** Деякі з колишніх солдат розформованого батальйону працювали тут, а також у Саттера-Мілл, що далі на схід вздовж ріки Америкен, де вони допо- могли відкрити родовища золота.
15. **Солт-Лейк-Сіті** Бригам Янг прибув до долини Солоного озера 24 липня 1847 р.

1. **Фейетт** Пророк Джозеф Сміт вирушив з Фейетта до Кертеленда, шт. Огайо, у січні 1831 р. Після нього три філії з Нью-Йорку також вирушили до Кертеленда, згідно з Господнім повелінням збиратися там (див. УЗ 37: 38).
2. **Кертеленд** Тут з 1 лютого 1831 р. знаходилося головне управління Церкви, поки 12 січня 1838 р., пророк не переїхав до Фар-Уеста, шт. Міссурі.
3. **Індепенденс** Господь визначив Індепенденс (округа Джексон, шт. Міссурі) як центр Слову в липні 1831 р. (див. УЗ 37: 3). Натомість черні зміусили святих залишити округу Джексон у листопаді 1833 р.
4. **Ліберті** Сміт з округу Джексон збирався в окрузі Клей з 1833 р. до 1836 р., коли вони знову були зміусені піти звідти. Пророка Джозефа Сміта та інших було кинуто тут до в'язниці.
5. **Фар-Уест** Тут був притулок для святих у 1836–1838 рр. Тут знаходилося головне управління Церкви в 1838 р. У 1838–1839 рр. святи були зміусені рятуватися втечею до Іллінойсу.
6. **Наву** Головне управління Церкви в 1839–1846 рр. Після мученицької смерті пророка і його брата Гайрума святи вирушили на захід.
7. **Каунасел** Блаффес Понери прибули сюди в червні 1846 р. Солдати Мормонського батальйону вирушили звідси 21 липня 1846 р. під проводом Джеймса Аллена.
8. **Уінтер Квортерз** Головний загін під проводом Президента 1846–1848 рр. Головний загін під проводом Президента Бригама Янга вирушив на захід у квітні 1847 р.
9. **Форт Левенворт** Мормонський батальйон отримав тут своє спорядження перед тим, як вирушити маршем на захід у серпні 1846 р.
10. **Санта-Фе** Філіп Кук був командувачем Мормонського батальйону, коли вони вирушали звідси 19 жовтня 1846 р.
11. **Пуебло** Трьом групам хворих солдат з Мормонського батальйону було наказано йти до Пуебло на лікування; вони провели там зиму 1846–1847 рр. зі святими з Міссурі. Ці групи вийшли в долину Солоного озера в липні 1847 р.
12. **Сан-Дієго** Мормонський батальйон закінчив тут свій 3200-кілометровий шлях 29 січня 1847 р.
13. **Лос-Анджелес** Тут 16 липня 1847 р. було розформова- но Мормонський батальйон.
14. **Сакраменто** Деякі з колишніх солдат розформованого батальйону працювали тут, а також у Саттера-Мілл, що далі на схід вздовж ріки Америкен, де вони допо- могли відкрити родовища золота.
15. **Солт-Лейк-Сіті** Бригам Янг прибув до долини Солоного озера 24 липня 1847 р.

1. **Фейетт** Пророк Джозеф Сміт вирушив з Фейетта до Кертеленда, шт. Огайо, у січні 1831 р. Після нього три філії з Нью-Йорку також вирушили до Кертеленда, згідно з Господнім повелінням збиратися там (див. УЗ 37: 38).
2. **Кертеленд** Тут з 1 лютого 1831 р. знаходилося головне управління Церкви, поки 12 січня 1838 р., пророк не переїхав до Фар-Уеста, шт. Міссурі.
3. **Індепенденс** Господь визначив Індепенденс (округа Джексон, шт. Міссурі) як центр Слову в липні 1831 р. (див. УЗ 37: 3). Натомість черні зміусили святих залишити округу Джексон у листопаді 1833 р.
4. **Ліберті** Сміт з округу Джексон збирався в окрузі Клей з 1833 р. до 1836 р., коли вони знову були зміусені піти звідти. Пророка Джозефа Сміта та інших було кинуто тут до в'язниці.
5. **Фар-Уест** Тут був притулок для святих у 1836–1838 рр. Тут знаходилося головне управління Церкви в 1838 р. У 1838–1839 рр. святи були зміусені рятуватися втечею до Іллінойсу.
6. **Наву** Головне управління Церкви в 1839–1846 рр. Після мученицької смерті пророка і його брата Гайрума святи вирушили на захід.
7. **Каунасел** Блаффес Понери прибули сюди в червні 1846 р. Солдати Мормонського батальйону вирушили звідси 21 липня 1846 р. під проводом Джеймса Аллена.
8. **Уінтер Квортерз** Головний загін під проводом Президента 1846–1848 рр. Головний загін під проводом Президента Бригама Янга вирушив на захід у квітні 1847 р.
9. **Форт Левенворт** Мормонський батальйон отримав тут своє спорядження перед тим, як вирушити маршем на захід у серпні 1846 р.
10. **Санта-Фе** Філіп Кук був командувачем Мормонського батальйону, коли вони вирушали звідси 19 жовтня 1846 р.
11. **Пуебло** Трьом групам хворих солдат з Мормонського батальйону було наказано йти до Пуебло на лікування; вони провели там зиму 1846–1847 рр. зі святими з Міссурі. Ці групи вийшли в долину Солоного озера в липні 1847 р.
12. **Сан-Дієго** Мормонський батальйон закінчив тут свій 3200-кілометровий шлях 29 січня 1847 р.
13. **Лос-Анджелес** Тут 16 липня 1847 р. було розформова- но Мормонський батальйон.
14. **Сакраменто** Деякі з колишніх солдат розформованого батальйону працювали тут, а також у Саттера-Мілл, що далі на схід вздовж ріки Америкен, де вони допо- могли відкрити родовища золота.
15. **Солт-Лейк-Сіті** Бригам Янг прибув до долини Солоного озера 24 липня 1847 р.

1. Священний гай У цьому лісі поблизу свого дому пророк Джозеф Сміт отримав Перше видіння.

2. ПАГОРЬ КУМОРА І територія навколо Манчестера і Пальміри Ангел Мороній направив сюди Джозефа Сміта, де той знайшов золоті пластини, які Мороній заховав на цьому пагорбі (пагорб справа від центру фотографії).

3. Дерев'яний дім Джозефа Сміта ст. Точна копія дому, де колись жила сім'я Смітів.

4. Друкарня Грандіна Тут було надруковано перше видання Книги Мормона.

5. РІЧКА САСКВЕГАННА На берегах цієї річки було відновлено Ааронове і Мелхиседекове священство (див. УЗ 13; 128:20).

6. ДЕРЕВ'ЯНИЙ ДІМ ПІТЕРА УТМЕРА СТ. Цю точну копію дому було зведено на тому місці, де 6 квітня 1830 р. було організовано Церкву.

7. Крамниця "Ньюел К. Уїтні та Компанія" Тут було отримано одкровення, відоме як Слово мудрості (див. УЗ 89), а також ряд інших одкровень.

8. Дім Джона Джонсона Працюючи в цьому домі над перекладом Біблії, пророк Джозеф Сміт і Сідні Рігдон отримали одкровення, яке тепер знаходиться у 76 розділі Учення і Завітів, а також ряд інших одкровень.

9. КЕРТЛЕНДСЬКИЙ ХРАМ Перший храм, зведений в цьому розподілі, у 1836 р. У цьому храмі являлися Ісус Христос, Мойсей, Іліяс та Ілля, які відновили ключі священства (див. УЗ 110).

10. ДОЛИНА АДАМ-ОНДІ-АМАН Тут зібралися Адам і його праведне потомство (див. УЗ 107:53–57). Тут Адам, інші пророки та вірні святі всіх епох зустрінуть Спасителя ще до Його Другого пришестя.

11. Храмова ділянка у Фар-Уесті У 1838 р. Господь заповідав святим побудувати тут храм (див. УЗ 115:7–8). Переслідування черні не дали їм зробити це.

12. В'язниця Лібєрти Під час безпідставного ув'язнення в цій в'язниці (1838–1839 рр.) пророк Джозеф Сміт отримав одкровення, яке тепер знаходиться в Ученні і Завітах 121– 123.

13. Особняк у Наву З 1843 р. дoмівка сім'ї пророка Джозефа Сміта. У перші роки Церкви це був центр громадського життя святих.

14. Червоноцегляна крамниця пророка Джозефа Сміта У цьому будинку 17 березня 1842 р. було організовано Товариство допомоги.

15. Храм Наву Ця модель передає красу оригінальної будівлі, яку було спалено в 1848 р.

16. В'язниця в Картеджі Тут 27 червня 1844 р. пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум прийняли мученицьку смерть (див. УЗ 135).

17. Вихід на Захід 4 лютого 1846 р. перші фургони перетнули ріку Міссісіпі, щоб розпочати свій історичний шлях на Захід.

18. Солт-Лейкський храм Цю визначну пам'ятку в долині Солоного озера будували 40 років.

КАРТИ І ФОТОГРАФІЇ
МІСЦЕВОСТЕЙ,
ЗГАДУВАНИХ У БІБЛІЇ

На цих фотографіях зображено важливі історичні місця. Такий вигляд мали землі, де ходив Ісус, де жили й навчали біблійні пророки і де відбувалися численні згадувані в Писаннях події. Кожну фотографію супроводжує коротке описання, яке допоможе вам краще використати її в процесі навчання. Номер і назва цього описання співпадає з номером і назвою самої фотографії. У першому абзаці, вмі-

щеному під назвою описання, пояснено деталі зображення, включаючи те важливе, на що слід звернути увагу, і часто — ракурс знімку, що його обрав фотограф. Далі подається перелік згадуваних у Писаннях подій, що відбувалися в цій місцевості; наведено також посилання на Писання, щоб ви знали, де саме можна більше прочитати про ті події.

1. Ріка Ніл і Єгипет

Рослинність на берегах ріки Ніл. Поза рікою простягається пустеля, що складає більшу частину Єгипту.

Визначні події: Ці землі відкрила Єгиптус (Авр. 1:23–25). Авраам вирушив до Єгипту (Бут. 12:10–20; Авр. 2:21–25). Йосипа було продано до Єгипту, він став правителем і врятував свою родину від голоду (Бут. 37; 39–46). Потомки Якова жили в Єгипті (Бут. 47; Вих. 1; 12:40). Фараонова дочка знайшла немовля Мойсея на річці та виростила його (Вих. 2:1–10). Мойсей вивів Ізраїльтян з Єгипту (Вих. 3–14). Марія, Йосип та Ісус перебралися на деякий час до Єгипту, втікаючи від Ірода (Мт. 2:13–15, 19–21). В останні дні єгиптяни пізнають Господа, і Господь благословить Єгипет (Ісая 19:20–25). (Див. Путівник по Писаннях, “Єгипет”).

2. Гора Сінай (Хорив) і Сінайська пустиня

Ці високі гори є піками гори Джебель Муса (гора Мойсея). Є кілька гір, кожна з яких може бути горою Сінай. Гора Джебель Муса є однією з тих гір, які найчастіше вважають горою Сінай.

Визначні події: Бог явився Мойсеєві та передав йому Десять заповідей (Вих. 19–20). Мойсей, Аарон, двоє Ааронових синів та 70 старійшин бачили Бога та спілкувалися з Ним (Вих. 24:9–12). Бог дав Мойсеєві настанови щодо побудови скинії (Вих. 25–28; 30–31). Ізраїльтяни поклонялися золотому теляті, що його зробив Аарон, піддавшись їхнім переконанням (Вих. 32:1–8). Ілля втік до цих країв з Ізреельської долини, де жила цариця Єзавель (1 Цар. 19:1–18). Також саме тут Ілля розмовляв з Богом (1 Цар. 19:8–19).

3. Юдейська пустиня і Мертве море

Ми дивимося у південно-східному напрямку. На задньому плані можна побачити Мертве море.

Визначні події: Юдейська пустиня була надійним місцем переховування в багатьох періодах давньої історії. Давид переховувався тут від царя Саула (1 Сам. 26:1–3). Тут Ісус постився 40 днів і 40 ночей (Мт. 4:1–11; Мр. 1:12–13). Ісус використав шлях з Єрусалима до Єрихона, що пролягав кризь Юдейську пустиню, для притчі про доброго самарянина, тому що поодинокі мандрівники були легкою здобиччю у цій місцевості (Лк. 10:25–37). (Див. Путівник по Писаннях, “Мертве море”).

4. Кадеш-Барнеа

Це вид на північно-східну частину великої пустинної долини (такі долини також звуть “ваді”), де розташована Кадеш-Барнеа. Потік води, який з’являється тут у сезон дощів, перетворює цю частину пустині Цін на добре зрошений та родючий край.

Визначні події: Вірогідно, що саме звідси Мойсей послав 12 чоловіків розвідати землю Ханаанську (Чис. 13:17–30). Саме тут протягом 38 років з числа тих 40, під час яких Ізраїльтяни мандрували в пустині, вони розбивали свій головний табір (Повтор. 2:14). Тут померла і була похована Міріам (Чис. 20:1). Тут стався бунт Корея, ремствував народу тут зацвів жезл Аарона (Чис. 16–17). Неподалік цих місць Мойсей вдарив у скелю, і з неї потекла вода (Чис. 20:7–11).

5. Гробниці патріархів

Одна з найвідоміших будівель в усій Святій Землі. Її було зведено в Хевроні царем Іродом на тому місці, де, згідно з

переданням, знаходилася печера Махпела, що її придбав Авраам як сімейне місце поховання (Бут. 23).

Визначні події: Місце поховання Сарри (Бут. 23) та Авраама (Бут. 25:9). Також тут були поховані Ісаак, Ревека та Лія (Бут. 49:30–31). Тіло Якова було перенесено з Єгипту до Ханаану й поховано в цій печері (Бут. 50).

6. Юдейські верховини

Юдейські верховини займають територію 56 кілометрів завдовжки і 27 кілометрів завширшки. Земля тут здебільшого кам'яниста, і обробляти її важко. Верховини перемежуються з долинами, земля в яких є досить родючою. Перші Ізраїльтяни жили на цих верховинах, використовуючи їх як захист від завойовників. У цих краях знаходиться Єрусалим.

Визначні події: Господь обіцяв цю землю Авраамові та його сімені (Бут. 13:14–18; 17:8). Сарра та Авраам були поховані в печері Махпела, у Хевроні (Бут. 23:19; 25:9). Давид відвоював Єрусалим у євусеян (2 Сам. 5:4–9). На цих верховинах відбулося більше старозавітних подій, ніж у будь-якому іншому регіоні.

7. Віфлеєм

На цій фотографії на першому плані зображено скелясті пагорби і пасовища, а на другому—сучасне місто Віфлеєм.

Визначні події: Неподалік міста поховано Рахіль (Бут. 35:16–20). Тут жили Рут і Боаз (Рут 1:19–2:4). Тут народився і був помазаний на царство Давид (1 Сам. 16:1–13). Тут народився Спаситель, і пастухи та мудреці поклонилися Йому (Мт. 2:1–11; Лк. 2:4–16). (Див. Путівник по Писаннях, “Віфлеєм”).

8. Єрусалим

Вид на північ. У центрі фотографії можна побачити золоту баню мечеті Омара, місця поклоніння мусульман. У давнину Юдеї поклонялися в храмах, що були тут розташовані. Стіни поблизу мечеті Омара огорожують стару частину Єрусалима. Праворуч від стіни розташована долина Кедрон. Праворуч вдалині можна побачити Оливну гору. На північ, за мечеттю Омара, знаходиться можливе місце Голгофи, або Череповища.

Визначні події: У давнину Єрусалим мав іншу назву: Салим (Пс. 76:2). Авраам пла-

тив тут десятину Мелхиседеку (Бут. 14:18–20). Авраам прийшов сюди, щоб принести в жертву Ісака (Бут. 22:2–14). Цар Давид відвоював Єрусалим у євусеян (2 Сам. 5:4–9). Цар Соломон збудував тут храм (1 Цар. 6–7). Легій залишив місто, щоб вирушити в обціану землю (1 Неф. 1:4; 2). Тут Спаситель виконав Своє священнослужіння, спокутував наші гріхи та щокрес (Лук. 21–28). Як пророкував Спаситель, Єрусалим було зруйновано невдовзі після Його смерті (ДС—Мт. 1:3–20). Єрусалим буде завойовано в останні дні (Єз. 38–39; Йоїл 2–3; Об. 11; 16). Спаситель явиться тут безпосередньо перед Другим пришествям (Зах. 12–14; УЗ 45:48–53). (Див. Путівник по Писаннях, “Єрусалим”, “Салим”).

9. Храм Ірода

На цій фотографії зображено масштабну модель храму Ірода. Вважається, що саме такий вигляд він мав у 67 р. після р.х. За стінами храмового комплексу знаходилося святилище, що складалося зі святині, Святого Святих та трьох великих дворів.

Визначні події: Йосип та Марія принесли малого Ісуса до храму (Лк. 2:22–38). Спаситель навчав у храмі у віці 12 років (Лк. 2:41–46). Спаситель вигнав з храму міняль (Мт. 21:12–13) і прорік руйнування храму (Мт. 24:1–2). У майбутньому в Єрусалимі буде збудовано храм (Єз. 40–48; Зах. 8:7–9). (Див. Путівник по Писаннях, “Храм, Дім Господній”).

10. Храмові сходи

Територію храму було поділено на подвір'я, і зовнішні подвір'я були на найнижчому рівні. Люди, які приходили поклонятися, входили різними брамами, включаючи ті, що вели вгору цими сходами в зовнішні подвір'я і далі у внутрішні подвір'я. За весь час існування храму тисячі людей піднімалися цими сходами, включаючи й Сина Божого. Коли армія Тита зруйнувала храм у 70 р. після р.х., ці сходи зникли під уламками. Їх було знайдено під час розкопок частини старого Єрусалима.

Визначна подія: Єзекїль бачив у видінні розмір і форму майбутнього храму (Єз. 40). (Див. Путівник по Писаннях, “Храм, Дім Господній”).

11. Оливна гора, Парк Орсона Гайда

Вид на Єрусалим у південно-західному напрямі від розташованого на Оливній горі парку Орсона Гайда. На західному схилі Оливної гори знаходиться Гефсиманський сад. 24 жовтня 1841 р. старійшина Орсон Гайд піднявся на Оливну гору і підніс пророчу молитву освячення цього краю для повернення дітей Авраамових та побудови храму.

Визначні події: Рим зруйнував Єрусалим у 70 р. після р.х., як це і прорікав Спаситель (див. ДС—Мт. 1:23). У майбутньому Спаситель стане на Оливній горі ще до того, як Він явиться цілому світу (див. Зах. 14:3–5; УЗ 45:48–53; 133:19–20; Путівник по Писаннях, “Оливна гора”).

12. Гефсиманський сад

Цю фотографію старого оливного дерева було зроблено на тому місці, яке, за переданням, вважається Гефсиманським садом. Залишивши верхню кімнату, Спаситель молився поблизу цього місця в ту ніч, коли Його зрадили.

Визначні події: Саме тут почалися страждання Ісуса Христа за гріхи людства (Мт. 26:36–44; Мр. 14:32–41; УЗ 19:16–19). Після того, як Він закінчив молитися, Його зрадив Юда Іскаріот, і після арешту в саду Його учні на якийсь час залишили Його (Мр. 14:50). (Див. Путівник по Писаннях, “Гефсиманія”).

13. Голгофа

Ця розташована одразу за Дамаською брамою в Єрусалимі скеля нагадує череп. Це можливе місце розп'яття Ісуса Христа.

Визначна подія: Після бичування та знущань Ісуса привели до “місця, названого Голгофою, . . . до Череповища”, де Його було розп'ято (Мт. 27:26–35; Іван 19:17–18). (Див. Путівник по Писаннях, “Голгофа”).

14. Гробниця в саду

Згідно з переданням, це місце поховання Спасителя. Кілька сучасних пророків мали відчуття, що тіло Спасителя було покладено саме в цю гробницю в саду.

Визначні події: Після того як Спаситель помер на хресті, Його тіло було покладено в нову гробницю, висічену в скелі (Мт. 27:57–60). На третій день кілька жінок

пішли до гробниці і побачили, що тіла Спасителя там не було (Мт. 28:1; Іван 20:1–2). Апостоли Петро та Іван також пішли до гробниці і побачили, що тіла Спасителя там не було (Іван 20:2–9). Воскреслий Спаситель явився Марії Магдалині (Іван 20:11–18).

15. Єрихон

На цій фотографії зображено рослинність в сучасному Єрихоні. У давнину це було обнесене стінами місто в долині річки Йордан, що знаходилося на позначці 252 метри нижче рівня моря. Це родючий сільськогосподарський край, де добре плодяться фінікові пальми та цитрусові сади. На задньому плані можна побачити гору, за переданням—гору спокуси (Мт. 4:1–11).

Визначні події: Біля цього місця Єгошуа та діти Ізраїля вперше перетнули ріку Йордан, ввійшовши до обіцяної землі (Єг. 2:1–3; 3:14–16). Господь учинив диво, зробивши так, що стіни впали перед силами Ізраїльтян (Єг. 6; див. також Євр. 11:30). Єгошуа прокляв прокляття на це місто (Єг. 6:26), яке сповнилося (1 Цар. 16:34). Єлисей зцілив води Єрихона (2 Цар. 2:18–22). Спаситель проходив тут, коли востаннє йшов до Єрусалима, зціливши сліпця Вартимея та зупинившись у митаря Закхея (Мр. 10:46–52; Лк. 18:35–43; 19:1–10). У притчі про доброго самарянина згадується дорога з Єрихона до Єрусалима (Лк. 10:30–37).

16. Шіло

На цьому виді на захід руїни давнього міста знаходяться зліва від центру на невисокому круглому пагорбі, що стоїть в оточенні вищих пагорбів.

Визначні події: Тут коліна Ізраїля зібралися і отримали свої наділи землі (Єг. 18–22). Тут було поставлено скинію та ковчег завіту, які залишалися тут протягом століть (Єг. 18:1). Тут Анна молилася і посвятила свого сина Самуїла на служіння Господу (1 Сам. 1). Ізраїльтяни взяли ковчег з Шіло, були розбиті филистимлянами, і ті захопили ковчег (1 Сам. 4:1–11).

17. Гора Гарізім і гора Евал

Вид на захід. Ліворуч—гора Гарізім, а праворуч—гора Евал. Перед нами сучасне місто Наблус. У давнину між цими двома

горами в долині, яка лежала нижче, стояло стародавнє місто Сихем (правочуч від того, що зображено на фотографії).

Визначні події: Авраам розташувався табором у Сихемі (Бут. 12:6–7). Тут Яків розташувався табором і купив земельний наділ (Бут. 33:18–20). Гора Гарізім була горою благословення, в той час як гора Евал була горою прокляття (Повтор. 27–28). На горі Евал Єгошуа спорудив жертвник, на якому було написано закон Мойсеїв, і прочитав його Ізраїльтянам (Єг. 8:30–35). Кістки Йосипові поховано в Сихемі (Єг. 24:32).

18. Дотан у Самарії

Ландшафт цих країв Святої Землі складається з пагорбів і долин. Тут є багато добрих пасовищ. Коли Ізраїльтяни заселяли край, цю частину було віддано Манасії.

Визначні події: У Дотанській долині Йосипа було продано до Єгипту (Бут. 37:12–28). Овдій врятував сотню пророків, сховавши їх у печерах, коли Єзавель намагалася повбивати пророків Ізраїля (1 Цар. 18:13). Сирійська армія оточила Єлисея та його слугу, яких Господь чудесним способом врятував (2 Цар. 6:13–23).

19. Кесарія і долина Шарон з горою Кармел на задньому плані

Вид на північ, де можна побачити стародавній порт Кесарію. У верхній частині фотографії можна також побачити гірську грядку Кармел.

Визначні події: Ілля протистояв Вааловим лжепророкам на горі Кармел (1 Цар. 18). *Via Maris* (Морський шлях), важлива дорога в давні часи, пролягала на схід від Кесарії. Отримавши важливе видіння в Йоппії, Петро почав священнослужіння серед Іновіртців у Кесарії з навчання євангелії римського сотника на ім'я Корнилій (Дії 10). Пилип проповідував і жив тут; у нього було чотири дочки, які пророкували (Дії 8:40; 21:8–9). Павло провів у цьому місті два роки в ув'язненні (Дії 23–26). Він проповідував Феліксу, Фесту та Іроду Агріппі II, який сказав: "Ти мало що не намовляєш мене, щоб я став християнином" (Дії 26:28).

20. Йоппія

Вид на північно-західну частину портового міста Йоппія.

Визначні події: Йона пішов до Йоппії, щоб сісти на корабель, який вирушав до Таршішцу (Йона 1:1–3). Соломон, а пізніше Зоровавель завозили через морський порт Йоппії деревину з кедрових лісів Ливану, яка йшла на побудову храму (2 Хр. 2:16; Ездра 3:7). Тут Петро повернув до життя Тавіту, яку також знали за йменням Сарна (Дії 9:36–43). Петро також мав тут видіння про чистих і нечистих тварин, в якому йому було відкрито необхідність почати священнослужіння серед Іновіртців (Дії 10). Саме сюди прибув у 1841 р. Орсон Гайд, щоб освятити Святу Землю.

21. Ізреельська долина

Західний вид з верхів'я гори Фавор на частину Ізреельської долини. Хоч Ізреельську долину часто вважають однією великою долиною, насправді вона складається з кількох долин, які сполучають рівнину Акко з Йорданською долиною та землями навколо Галілейського моря. Наприклад, долина Мегіддо розташована в західній частині цієї долини. Ізреельська долина була головним шляхом через Святу Землю між Середземним морем на заході та Йорданською долиною на сході.

Визначні події: Головний шлях, що сполучав Єгипет і Месопотамію, проходив через цю долину, і тут відбулося багато битв (Суд. 1:22–27; 5:19; 2 Цар. 23:29–30). Великий і останній конфлікт на цій землі почнеться з битви Армагеддон, яка відбудеться незадовго до Другого пришествя Спасителя. Ця назва походить від слів Гар Мегіддон, тобто гора Мегіддо. (Єз. 38; Йоїл 3:9–14; Зах. 14:2–5; Об. 16:14–16).

22. Гора Фавор

Вид у північно-західному напрямі. Низини, що оточують гору Фавор—це Ізреельська долина, відома також як Езраелонська рівнина. За горою Фавор на пагорбах розташовано місто Назарет.

Визначні події: Девора і Барак зібрали тут Господні сили проти Явіна, царя Гацорського (Суд. 4:4–14). Гора Фавор, за переданням, вважається одним з тих місць, де могло відбутися Переображення Спасителя (Мт. 17:1–9); іншим місцем вважається гора Хермон (див. Путівник по Писаннях, "Переображення").

23. Галілейське море і гора Блаженств

Вид у південно-західному напрямі на північно-західний край Галілейського моря, яке є прісноводним озером. Місто Тіверії розташовано на дальньому березі, на далекому лівому плані фотографії. Пагорб у центрі переднього плану, за переданням, вважається горою Блаженств. Місто Капернаум розташовано зліва; на фотографії його не можна побачити.

Визначні події: У цих краях Спаситель провів більшу частину Свого земного священнослужіння. Тут Він покликав і висвятив дванадцятьох апостолів (Мт. 4:18–22; 10:1–4; Мр. 1:16–20; 2:13–14; 3:7; 13–19; Лк. 5:1–11), виголосив Проповідь на горі (Мт. 5–7) і навчав притчами (Мт. 13:1–52; Мр. 4:1–34). Ось деякі з учинених Ним чудес: Він зцілював прокаженого (Мт. 8:1–4); вгамував бурю (Мт. 8:23–27); вигнав з молодого чоловіка легіон дияволів, які після цього ввійшли в свиней, а ті кинулися в море (Мр. 5:1–15); оживив Яірову дочку (Мт. 9:18–19, 23–26; Мр. 5:22–24, 35–43); нагодував 5000 і 4000 людей (Мт. 14:14–21; 15:32–38); звелів Своїм учням закинути їхню сітку, і вони зловили багато риби (Лк. 5:1–6); зцілював багато людей (Мт. 15:29–31; Мр. 3:7–12) і явився після Свого Воскресіння, щоб навчати Своїх учнів (Мр. 14:27–28; 16:7; Іван 21:1–23).

24. Капернаум

Розташоване на північному березі Галілейського моря місто Капернаум було центральним місцем Галілейського священнослужіння Ісуса (Мт. 9:1–2; Мр. 2:1–5). Цей важливий і успішний рибальський та комерційний центр був домом і для Іновірців, і для Юдеїв. У першому столітті після р.х. кількість населення вірогідно ніколи не перебільшувала 1000 чоловік. Капернаум стояв на перехресті важливих торговельних шляхів, а навколо нього були родючі землі. Римські воїни побудували тут лазні та комори, зробивши свій внесок у створення організованої соціальної структури з капітальними громадськими будівлями. Попри численні дива, вчинені тут, люди здебільшого відкидали священнослужіння Спасителя. Через це Ісус прокляв місто (Мт. 11:20, 23–24). З часом Капернаум перетворився на руїни і залишається незаселеним.

Визначні події: Капернаум був знаний як Спасителеве “Своє місто” (Мт. 9:1–2; Мр. 2:1–5). Тут Він учинив багато див. Наприклад, Він зцілював багатьох людей (Мр. 1:32–34), включаючи сотникового слугу (Лк. 7:1–10), Петрову тещу (Мр. 1:21, 29–31), розслабленого, чиє ліжко спустили через дах (Мр. 2:1–12), а також сухорукого (Мт. 12:9–13). Тут Ісус також вигнав багатьох злих духів (Мр. 1:21–28, 32–34), оживив Яірову дочку (Мр. 5:22–24, 35–43) і виголосив проповідь про хліб життя в синагозі Капернауму (Іван 6:24–59). Спаситель звелів Петрові зловити рибу в Галілейському морі, відкрити їй рота, знайти монету і сплатити мито (Мт. 17:24–27).

25. Річка Йордан

Витік річки Йордан знаходиться північніше Галілейського моря; вона впадає в море і витікає з нього, продовжуючи свій плін на південь до Мертвого моря.

Визначні події: Лот вибрав собі Йорданські рівнини (Бут. 13:10–11). Єгошуа розділив води Йордану, щоб Ізраїльтяни пройшли до обіцяної землі (Єг. 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Ці води розділювали Ілля та Єлисей (2 Цар. 2:5–8, 12–14). Наамана було зцілено від прокази (2 Цар. 5:1–15). Іван Христитель охрестив у Йордані багатьох людей, включаючи Спасителя (Мт. 3:1–6, 13–16). (Див. Путівник по Писаннях, “Йордан, ріка”).

26. Кесарія Пилипова

Цей потік знаходиться біля підніжжя гори Хермон. Він є одним з тих струмків, з яких утворюється річка Йордан. Ірод Пилип, який управляв цими краями, збудував тут місто на честь Кесаря (свого імператора) і на свою честь. Раніше це місто звалось Паніас, а сьогодні його назва Баніас або Кесарія Пилипова.

Визначна подія: Спаситель зустрівся зі Своїми учнями в Кесарії Пилиповій. Тут Петро проголосив, що Спаситель є “Христос, Син Бога живого”. Тоді Спаситель обіцяв Петрові “ключі від Царства Небесного” (Мт. 16:13–20).

27. Назарет

Це вид на південну частину сучасного міста Назарет. У біблійні часи Назарет був маленьким селом.

Визначні події: Нефій бачив у видінні матір Спасителя у Назареті (1 Неф. 11:13–22). Тут ангел Гавриїл сказав Марії, що вона народить Спасителя (Лк. 1:26–35). Гавриїл сказав Йосипові взяти Марію за дружину і назвати її сина Ісусом (Мт. 1:18–25). Ісус зростав у Назареті (Мт. 2:19–23; Лк. 2:4–40; 4:16). Тут у синагозі Він проповідував і проголосив, що Він є Месією (Лк. 4:16–21), але люди в Назареті не сприйняли Його (Мт. 13:54–58; Лк. 4:22–30).

28. Дан

Це давнє місто мало назву Лешем (Єг. 19:47) або Лаїш (Суд. 18:7, 14), доки цей край не завоювали Ізраїльтяни. Тутешні струмки разом зі струмком у Кесарії Пилиповій є головними джерелами річки Йордан.

Визначні події: Авраам врятував Лота (Бут. 14:13–16). Коліно Данове завоювало цей край і дало йому назву Дан (Єг. 19:47–48). Еровоам поставив тут золоте теля, і це наблизило падіння північних 10 колін (1 Цар. 12:26–33). Місто Дан було розташовано на самій півночі Ізраїля—тому в Писаннях говориться про землі Ізраїля “від Беер-Шеви до Дану” (2 Хр. 30:5; місто Беер-Шева розташовано на самому півдні). (Див. Путівник по Писаннях, “Дан”).

29. Афіни

На цій фотографії зображено руїни Парфенону в Афінах. Афіни були давньогрецькою столицею Аттики, а в новозавітні часи місто знаходилося на території римської провінції Ахаї. Місто було названо на честь грецької язичницької богині Афіни. У новозавітні часи Афіни значною мірою втратили свою велич і славу, але в місті залишалися статуї та монументи багатьом богам і богиням, включаючи монумент “невідомому богові” (Дії 17:23).

Визначні події: Апостол Павло відвідав місто і проповідував на ареопазі, поблизу Парфенону (Дії 17:15–34). З Афін місіонерів було послано до інших частин Греції (1 Сол. 3:1–2).

30. Коринт

Головне місто римської провінції Ахаї. Воно було розташоване на перешийку, який з’єднував Пелопоннес з материко-

вою частиною Греції. У місті були два порти—на східній і на західній частинах перешийку. Це було багате і впливове портове місто.

Визначні події: Павло жив у Коринті півтора роки і встановив тут церкву (Дії 18:1–18). Павло написав кілька листів членам Церкви, які жили в Коринті та навколо. Два листа тепер знаходяться у Новому Завіті (1 і 2 Коринтянам).

31. Ефес

Це руїни грецького театру в Ефесі, де проповідував апостол Павло. У новозавітні часи Ефес був відомий в усьому тогочасному світі своїм чудовим храмом, збудованим на честь язичницької грецької богині Артеміди. Сьогодні від Ефесу залишилися руїни, а колись він був столицею римської провінції Азія і великим торговельним центром. Срібних справ майстри цього міста вели успішну торгівлю образками “храмками” Артеміди.

Визначні події: Апостол Павло відвідав Ефес наприкінці своєї другої місіонерської подорожі (Дії 18:18–19). Під час своєї третьої подорожі він залишався в місті протягом двох років. Він змушений був піти звідти через заворушення, що їх підняли срібних справ майстри, які зазнавали збитків через те, що Павлова проповідь була спрямована проти поклоніння лжебогині Артеміді (Дії 19:1, 10, 23–41; 20:1). Ефеський театр був найбільшим серед усіх інших, будь-коли збудованих греками. Саме тут Павлові супутники зустрілися з натовпами черні (Дії 19:29–31). Павло написав послання членам Церкви в Ефесі під час свого ув’язнення в Римі. Одна з семи філій Церкви в Азії, яким було адресовано книгу Об’явлення, знаходилася в Ефесі (Об. 1:10–11; 2:1).

32. Острів Патмос

Острів у Егейському морі, на який було заслано Івана (Об. 1:9). Згідно з переданням, він працював тут у мармурових каменоломнях.

Визначна подія: Іван бачив велике видіння, відоме як Апокаліпсис (книга Об’явлення). Господь звелів йому розіслати його семи церквам в Азії (Об. 1:11).

Ці карти допоможуть вам краще розуміти Писання. Знаючи географію тих

земель, про які йдеться у Писаннях, ви краще будете розуміти описані в них події.

1. ФІЗИЧНА КАРТА СВЯТОЇ ЗЕМЛІ
2. ВИХІД ІЗРАЇЛЯ З ЄГИПТУ ТА ВХІД ДО ХАНААНУ
3. РОЗТАШУВАННЯ 12 КОЛІН
4. ЦАРСТВО ДАВИДА І СОЛОМОНА
5. АСИРІЙСЬКЕ ЦАРСТВО
6. НОВЕ ВАВИЛОНСЬКЕ ЦАРСТВО (Навуходносор) І ЄГИПЕТСЬКЕ ЦАРСТВО
7. ПЕРСЬКЕ ЦАРСТВО
8. РИМСЬКА ІМПЕРІЯ
9. СТАРОЗАВІТНИЙ СВІТ
10. ХАНААН У СТАРОЗАВІТНІ ЧАСИ
11. СВЯТА ЗЕМЛЯ У НОВОЗАВІТНІ ЧАСИ
12. ЄРУСАЛИМ В ІСУСОВІ ЧАСИ
13. МІСІОНЕРСЬКІ ПОДОРОЖІ АПОСТОЛА ПАВЛА
14. РЕЛЬЄФ СВЯТОЇ ЗЕМЛІ У БІБЛІЙНІ ЧАСИ

Алфавітний покажчик географічних назв допоможе вам знаходити місця на картах. Кожна назва включає номер карти та координатну адресу, що складається з комбінації літери та цифри. Наприклад, запис, що визначає Раббу (Амман) на першій карті має такий вигляд: 1:D5; тобто, це карта 1, квадрат D5. Ви зможете знаходити визначені клітинки на карті за координатами, що знаходяться у верхній частині та збоку цієї карти. Альтернативні назви місць наведено в дужках; наприклад, Рабба (Амман). Знак питання після назви означає, що це місце на карті є можливим або вірогідним, але досі точно не визначеним.

Нижче пояснюються різні символи і шрифти, які зустрічаються на картах. Крім того, на окремих картах можна знайти пояснення додаткових символів, які зустрічаються саме на цій карті.

Червона точка означає місто або містечко. Іноді від назви міста або місцевості до точки, що представляє їх на карті, проведено лінію.

Мертве море

Маленький чорний трикутник представляє гору.

Такий шрифт використовується для таких географічних назв, як океани, моря, озера, ріки, гори, пустині, долини, пустелі та острови.

Єрусалим

Такий шрифт використовується для всіх міст та містечок (також для деталізації місць на карті міста Єрусалим).

МОАВ

Такий шрифт використовується для показу політичних утворень, таких як місцевості, народності та коліна.

Ю Д Е Я

Такий шрифт використовується для більших політичних підрозділів, таких як народи, країни та континенти.

ЗРАЗОК КАРТИ

КАРТА ДЛЯ ПОЯСНЕННЯ

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ НАЗВ

<p>Авана, річка, 1:D1 Авліна, місцевість, 11:D1 Адріяницьке, море (Адріатичне), 8:B2 Азія, римська провінція, 8:C2, 13:F2 Азот, 11:A6 Ай, 2:D1, 10:B5, Айялон, 1:B5, 10:B5, 11:B5 Акабська затока, 2:D4 Аккад, місцевість, 9:G2 Акко, 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B2, 11:B3 Амалік, місцевість, 4:C6 Амман (Рабба), 1:D5, 10:D5, 14:D2 Аммон, місцевість, 1:D6, 3:B5, 4:D4, 10:D6 Антіохія, у Півдні, 13:F2 Антіохія, у Сирії, 8:C3, 13:H2 Аппіфор, 13:B1 Арабське море, 6:D4 Арава (долина), 1:B8, 2:D2, 4:C7, 10:C8 Аравійська пустеля, 9:F3 Аравія, 5:C3, 8:D4 Арад, 2:D1, 3:A5, 4:C5 Аральське море, 5:D1, 6:D1, 7:C2 Арам-Дамаск, місцевість, 4:D2 Арарат, гора, 9:F1 Аргов, місцевість, 4:D3 Аріматея, 11:B5 Арнон, річка, 1:C7, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C7, 11:C7 Асир, коліно, 3:A3 Асирійське царство, 5:C3 Асирія, 9:F2 Афіни, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2 Ахая, римська провінція, 8:C2, 13:D2 Ашдод (Азот), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6 Ашкелон, 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6, 11:A6 Ашшур, 5:C3, 9:F2</p>	<p>Башан, місцевість, 1:C3, 10:C2 Баштова купіль, у Єрусалимі, 12:B5 Беер-Шева, 1:B7, 2:C1, 3:A5, 4:C6, 9:D4, 10:B7, 11:B8 Безета, 12:B2 Бесор, річка, 1:A7, 10:A7, 11:A8 Бет-Ел (Луз), 3:A5, 4:C5, 10:B5, 11:B6 Бет-Шан, 3:B4, 4:D4, 10:C4 Боцра, 3:B6, 4:D6 Британія, місцевість, 8:A1 Вавилон, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3 Вавилон, місцевість, 9:F3 Вавилон (Шінеар), 9:G3 Вавилонське царство, нове, 6:C3 Велике (Середземне, Верхнє) море, 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6 Веніямин, коліно, 3:A5 Верія, 13:D1 Верхнє (Велике, Середземне) море, 7:A3, 9:B3 Верхня кімната, у Єрусалимі, 12:B6 Вігінія, місцевість, 13:F1 Вітфагія, 11:B6 Віфавар, 11:C6 Віфанія, 11:B6 Віфанія, дорога до неї, 12:D5 Віфесда, купальня, у Єрусалимі, 12:C3 Віфлеєм, 1:B6, 3:A5, 4:C5, 10:B6, 11:B6 Віфлеєм, дорога до нього, 12:A7 Віфсаїда, 11:C3 Води Мерома (Озеро Гуле), 10:C2</p>	<p>Водна брама, у Єрусалимі, 12:C7 Гадара, 11:C4 Галатія, місцевість, 13:G1 Галілейське море (Кіннерет), 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7 Галілея, верхня, місце- вість, 1:C2 Галілея, місцевість, 11:C2 Галілея, нижня, місце- вість, 1:C3 Гаул, місцевість, 8:A1 Геліополіс, 2:A3, 9:C4 Германія, місцевість, 8:B1 Гефсиманський сад, у Єрусалимі, 12:D4 Гів'а, 4:C5, Гів'он, 10:B5 Гінномська долина, у Єрусалимі, 12:B7 Голгофа, у Єрусалимі, 12:B3 Гоморра і Содом, місце- вість, 10:C8 Гор-гора, 2:D2 Греція, 7:A2 Гробниця в саду, у Єрусалимі, 12:B3 Гуле (води Мерома), озеро, 10:C2, 14:C6 Гуле, долина, 1:C2, 11:C2 Гад, коліно, 3:B4 Газа, 1:A6, 2:C1, 3:A5, 4:C5, 10:A7, 11:A7, 13:H4 Гарізім, гора, 1:B5, 3:A4, 4:C4, 10:B5, 11:B5, 14:B6 Гат, 3:A5, 4:C5, 10:A6 Гат-Гахефер, 10:B3 Гезер, 4:C5 Герар, 10:A7 Герар, річка, 1:A7, 10:A7, 11:A7 Гешур, місцевість, 4:D3 Гілбоа, гора, 1:C4, 3:B4, 10:C4, 11:C4, 14:C6 Гілгал, 1:C5, 2:D1, 4:D5</p>
---	--	--

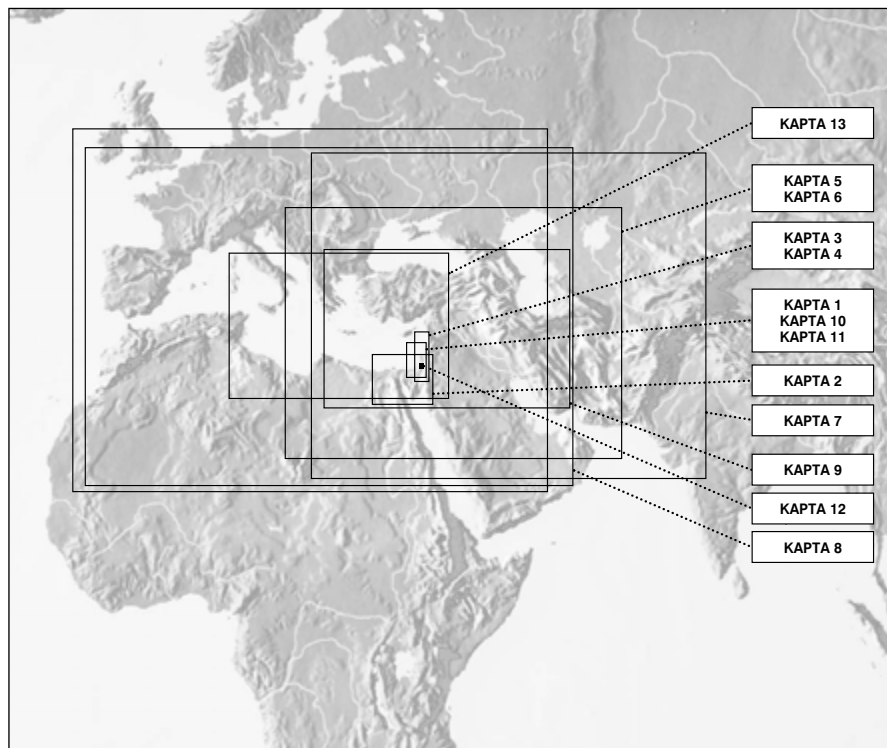
Гілеад, місцевість, 1:С4, 10:С4	Єгипет, місцевість, 2:А3, 5:В4, 7:А4, 8:С4, 9:С4, 13:F4	Кайяфа, його дім у Єрусалимі, 12:В6
Гіхонське джерело, у Єрусалимі, 12:D6	Єгипет, річка, 2:С2	Кана, 11:С3
Гошен, місцевість, 2:А2, 9:С4	Єгипетське царство, 6:А3	Капернаум, 11:С3
Дакия, місцевість, 8:С2	Єрихон, 1:С5, 2:D1, 3:В5, 4:D5, 10:С5, 11:С6, 14:А7, 14:С3	Каппадокія, місцевість, 13:Н2
Дамаск, 1:D1, 3:В2, 4:D2, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:Н3	Єрихон, дорога до нього, 12:D5	Каркеміш, 5:В2, 6:В2, 9:D2
Дан, коліно, 3:В3, 3:А5	Єрусалим (Салим), 1:В6, 2:D1, 3:А5, 4:С5, 5:В3, 6:В3, 7:А3, 8:С3, 9:D3, 10:В6, 11:В6, 13:Н3, 14:В2, 14:В6	Кармел, гора, 1:В3, 3:А3, 4:С3, 10:В3, 11:В3
Дан (Лаїш), 1:С2, 3:В3, 4:D3, 10:С2	Єрусалим, верхнє місто, 12:В6	Карфаген, 8:В3
Дельта Нилу, 2:А2, 9:С4	Єрусалим, нижнє місто, 12:С6	Каспійське море, 5:С1, 6:С1, 7:В2, 8:D2, 9:G1
Дервія, 13:G2	Єфрем, коліно, 3:А4	Кафтор (Крит), острів, 9:А3
Десятимістя, місцевість, 11:С4	Завулон, коліно, 3:А3	Кедронська долина, у Єрусалимі, 12:D6
Дівон, 2:D1	Зеред, річка, 1:С8, 2:D2, 3:В6, 4:D6, 10:С8, 11:С8	Кесарія, 11:В4, 13:Н3
Добра пристань, гавань, 13:Е3	Зміїна купіль, у Єрусалимі, 12:А6	Кесарія Пилипова, 11:С2
Дор, 3:А4, 4:С4	Ідумея, місцевість, 1:В7, 10:В7, 11:В7	Кілікія, місцевість, 13:G2
Дотан, 10:В4	Ізраїль, місцевість, 4:С4	Кіннеретське море, 1:С3, 3:В3, 4:D3, 9:D3, 10:С3, 11:С3
Дофка, 2:С4	Ізреель, 4:D4, 10:В4	Кіпр (Кіттім), острів, 8:С3, 9:С3, 13:G3
Дура, долина, 9:F2	Ізреельська (Єзраелонська) долина, 1:В3, 10:В3	Кірена, 13:D3
Евал, гора, 1:В4, 3:А4, 4:С4, 10:В4, 11:В5, 14:В6	Іконія, 13:G2	Кір-Харесет, 10:С7
Едом, місцевість, 1:С8, 2:D2, 3:В6, 4:D7, 10:С8	Індус, річка, 7:D4	Кіттім (Кіпр), острів, 9:С3
Єзраелонська долина, 1:В3, 10:В3	Іспанія, місцевість, 8:А2	Кіш'йон, річка, 1:В3, 10:В3, 11:В3
Екрон, 1:В6, 10:А6	Іссахар, коліно, 3:В4	Кнід, 13:Е2
Ела, 1:А6, 10:В6, 11:В6	Італія, римська провінція, 8:В2, 13:А1	Коринт, 13:D2
Елам, місцевість, 5:С3, 6:С3, 7:С3, 9:Н3	Йоппія, 1:А5, 3:А4, 4:С4, 10:А5, 11:А5, 13:Н3	Красна брама, 12:С4
Елім, 2:С3	Йоппія, дорога до неї, 12:А4	Крит (Кафтор), острів, 8:С3, 9:А3, 13:D3
Еммаус, 11:В6	Йордан, річка, 1:С5, 2:D1, 3:В4, 4:D4, 10:С5, 11:С5	Купіль Ізраїля, у Єрусалимі, 12:С4
Еммаус, дорога до нього, 12:А4	Кавказькі гори, 5:С1, 8:D2, 9:F1	Лаїш (Дан), 10:С2
Ен-Геді, 4:D5, 10:С7	Кадеш-Барнеа, 2:С2, 3:А6, 4:С6	Лаодикія, 13:F2
Ен-Дор, 10:С3		Лакіс, 1:А6, 3:А5, 4:С5, 10:А6
Енон, 11:С4		Ливанські гори, 1:С1, 10:С1, 11:С1
Ен-Рогел, потік, 12:С7		Лівійська пустеля, 9:В4
Етамська пустиня, 2:В3		Лівія, 8:В3, 13:С4
Ефес, 8:С2, 13:Е2		Лідія, місцевість, 13:Е2
Ефрат, ріка, 5:В3, 6:С3, 8:D3, 9:Е2		Лікія, місцевість, 13:F2
Еційон-Гевер, 2:D3, 3:А8, 4:С8, 9:D4		Лістра, 13:G2
		Літані, річка, 1:С1, 10:С1, 11:С2

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ НАЗВ

Луз (Бет-Ел), 10:В5	Негев, місцевість, 1:А8, 10:А8	Регія, 13:В2
Магдала, 11:С3	Нефталім, коліно, 3:В3	Рефідім, 2:С4
Македонія, місцевість, 7:А2, 8:С2, 13:Д1	Нижнє море (Східне море, Перська затока), 5:С4, 6:С4, 7:В4, 8:Д3, 9:Н3	Рибна брама, у Єрусалимі, 12:В3
Макерус, 11:С7	Ніл, ріка, 2:А3, 5:В4, 6:В4, 7:А4, 8:С4, 9:С4	Рим, 8:В2, 13:А1
Мальта, острів, 13:В3	Ніневія, 5:С2, 9:Ф2	Родос, острів, 9:В3, 13:Е3
Манасія, коліно, 3:А4, 3:В3	Ноф (Мемфіс), 2:А3	Рувим, коліно, 3:В5
Мара, 2:В3	Овеча брама, у Єрусалимі, 12:С4	Саламін, 13:Г3
Маре Internum (Велике Середземне, Верхнє море), 8:В3	Олександрія, 8:С3, 13:Ф4	Салим (Єрусалим), 9:Д3
Маханаїм, 10:С4	Оливна гора, 1:В6, 10:В6, 11:В6, 12:Д4, 14:В6	Салим, 11:С4
Мегіддо, 1:В3, 3:А4, 4:С4, 6:В3, 9:Д3, 10:В3	Падан арамейський (Харан), 9:Е2	Самарія, 1:В4, 5:В3, 10:В4, 11:В5, 13:Н3
Медва, 4:Д5	Палац Ірода, у Єрусалимі, 12:В5	Самарія, дорога до неї, 12:В1
Меліта (Мальта), острів, 13:В3	Памфілія, місцевість, 13:Ф2	Самарія, місцевість, 1:В4, 10:В4, 11:В4
Мемфіс (Ноф), 2:А3, 5:В3, 6:В3, 7:А3, 8:С3	Паранська пустиня, 2:С3	Самотракія, острів, 13:Е1
Мертве море (Солоне море), 1:С6, 2:Д1, 3:В5, 4:Д5, 9:Д4, 10:С6, 11:С7, 14:А7, 14:С3	Парпар, річка, 1:Д1, 10:Д1, 11:Д2	Сарепта, 11:В1
Мертве море, дорога до нього, 12:С8	Парфянське царство, 8:Д3	Сарматія, місцевість, 8:С1
Мертве море, його дно, 14:С3	Патмос, острів, 13:Е2	Середземне (Велике, Верхнє) море, 1:А5, 2:В1, 3:А4, 4:С4, 5:А3, 6:А3, 7:А3, 8:В3, 9:В3, 10:А5, 11:А6, 13:Д3, 14:А2, 14:А6
Мертве море, його рівень, 14:А7, 14:С3	Пафа, 13:Г3	Середземне море, його рівень, 14:А2, 14:А6
Месопотамія, 8:Д3, 9:Е2	Пенуїл, 10:С4	Сидон, 1:С1, 3:А2, 4:Д2, 9:Д3, 10:С1, 11:С1, 13:Н3
Мідія, місцевість, 2:Д4, 9:Д4	Пергам, 13:Е2	Симеон, коліно, 3:А6
Мідянське царство, 6:Д3	Пергія, 13:Ф2	Сирія, місцевість, 6:В3, 8:С3, 9:Д3, 11:С2, 13:Н3
Мізія, місцевість, 13:Е2	Перея, 11:С5	Сихем, 3:А4, 4:С4, 10:В4
Мікени, 5:А2	Персія, 5:Д4, 6:Д4	Сілоам, купіль у Єрусалимі, 12:С7
Мілет, 13:Е2	Перська затока (Нижнє море), 9:Н3	Сінай, гора (Хорив), 2:С4, 9:Д4
Міра, 13:Ф2	Пі-Гахірот, 2:В3	Сінай, півострів, 2:С3
Моав, місцевість, 1:С7, 2:Д1, 3:В6, 4:Д6, 10:С7	Пісідія, місцевість, 13:Ф2	Сінайська пустиня, 2:С4
Моавські рівнини, 1:С6, 11:С6	Пітом, 2:В2	Сінська пустиня, 2:С4
Море, пагорб, 1:С3, 10:В3	Понт, місцевість, 13:Г1	Сіон, гора, 14:В6
Морія, гора, 14:В6	Птолемаїда (Акко), 1:В3, 11:В3, 13:Н3	Сіракузи, 13:В2
Набатей, місцевість, 11:С8	Путеолі, 13:В1	Сіхар, 11:В5
Назарет, 1:В3, 11:В3	Рабба (Амман), 1:Д5, 3:В5, 10:Д5	Смірна, 13:Е2
Наїн, 11:С4	Рамесес (Таніс), 2:В2	Содом і Гоморра, місцевість, 10:С8
Нево, гора, 1:С6, 2:Д1, 3:В5, 4:Д5, 10:С6, 11:С6	Рамот гілеадський, 3:В4, 4:Д4	Соломонів ганок, у Єрусалимі, 12:Д4

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК ГЕОГРАФІЧНИХ НАЗВ

Солоне море (Мертве море), 1:С6, 2:Д1, 3:В5, 4:Д5, 9:Д4	Фавор, гора, 1:С3, 3:В4, 4:Д4, 10:С3, 11:С3, 14:С6	Хорма, 2:Д1, 4:С6
Солунь, 8:С2, 13:Д1	Филипи, 13:Д1	Храм, наріжник, у Єрусалимі, 12:Д5
Сорек, річка, 1:В6, 10:В6, 11:В6	Филистейська рівнина, 1:А6, 10:А6	Храм, сходи, у Єрусалимі, 12:Д5
Спарта, 6:А2, 7:А2	Филистея, місцевість, 4:С5	Храм, у Єрусалимі, 12:С4
Суецька затока, 2:В3	Филистимляни, народ, 2:С2	Царський ганок, у Єрусалимі, 12:С5
Суза (Шушан), 6:С3, 7:В3, 9:С3	Фіви, 5:В4, 6:В4, 7:А4, 8:С4	Ціклаг, 4:С5
Сузька брама, у Єрусалимі, 12:Д4	Філадельфія, 11:Д6	Цінська пустиня, 2:С2
Суккот, в Ізраїлі, 3:В4, 4:Д4	Фінікія, місцевість, 1:С1, 4:Д2, 9:Д3, 10:В1, 11:В2, 13:Н3	Червоне море, 2:Д4, 5:В4, 6:В4, 7:В4, 8:С4, 9:Д4
Суккот, у Єгипті, 2:В2	Фортеця Антоніус, у Єрусалимі, 12:С3	Чорне море, 5:В1, 6:В1, 7:А2, 8:С2, 9:В1, 13:Ф1
Східна пустиня, 2:Д3	Фрігія, місцевість, 13:Ф2	Шаронська рівнина, 1:В4, 10:В4, 11:В5
Східне (Нижнє) море, 5:С4, 6:С4	Ханаан, місцевість, 2:С1, 9:Д3	Шефела, 1:В6, 10:В6, 14:В2
Табори в пустині, 2:С4	Харан (Падан арамейський), 9:Е2	Шіло, 3:А4, 4:Д4, 10:В5
Таніс (Рамесес), 2:В2	Хасмонейський палац, у Єрусалимі, 12:С5	Шінеар (Вавилон), 9:С3
Тарс, 13:С2	Хацор, 3:В3, 4:Д3, 10:С2	Шурська пустиня, 2:В2
Текоя, 10:В6	Хеврон, 1:В6, 2:Д1, 3:А5, 4:С5, 10:В7, 11:В7	Шушан (Суза), 6:С3, 7:В3, 9:С3
Тигр, ріка, 5:С2, 6:С2, 8:Д3, 9:С3	Хеврон, дорога до нього, 12:А7	Юда, коліно, 3:А5
Тир, 1:В2, 3:А3, 4:С3, 9:Д3, 10:В1, 11:В2, 13:Н3	Хермон, гора, 1:С1, 3:В2, 4:Д2, 10:С1, 11:Д1, 14:Д5	Юда, місцевість, 5:В3, 10:В7
Тіверій, 11:С3	Хешбон, 4:Д5	Юдейська пустиня, 1:В7, 11:В7
Трансйорданія, східне плато, 14:Д2	Хіввеяни, народ, 3:В2	Юдейські верховини, 14:В2
Тритаверна, 13:В1	Хіос, острів, 13:Е2	Юдея, місцевість, 1:В6, 11:В7
Троада, 6:А2, 7:А2, 13:Е2	Хіттеяни, народ, 9:Д2	Яббок, річка, 1:С5, 3:В4, 4:Д4, 10:С5, 11:С5
Троя, 9:В2	Хоразін, 11:С3	Явеш гілеадський, 3:В4
Тунель Єзекії, у Єрусалимі, 12:С6	Хорейяни, народ, 9:Е2	Ярмук, річка, 1:С3, 10:С3, 11:С3
Ур, 5:С3, 9:Е2, 9:С3	Хорив (гора Сінай), 2:С4, 9:Д4	
Урарту, місцевість, 9:Е1		

КАРТИ ДО БІБЛІЇ

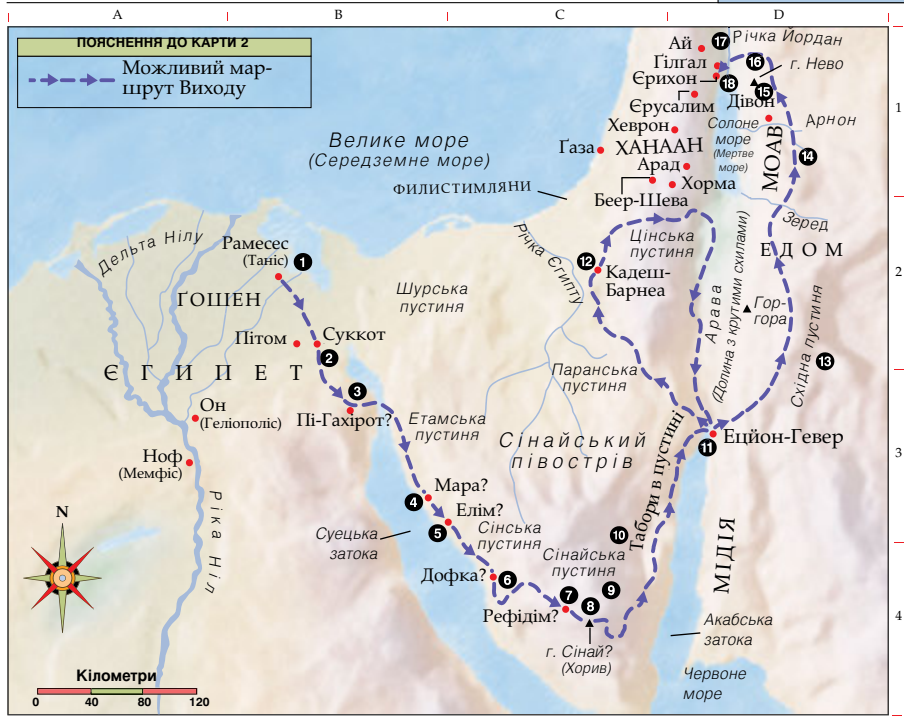
Наведені нижче карти призначені для того, щоб допомагати у вивченні Писань; вони мають збагатити викладання уроків у межах Церковних навчальних курсів.

Контури, нанесені на карті, наведений вище, позначають границі кожної з номерних карт, наведених нижче. На цих картах подано великі місцевості, а також невеличкі географічні території.

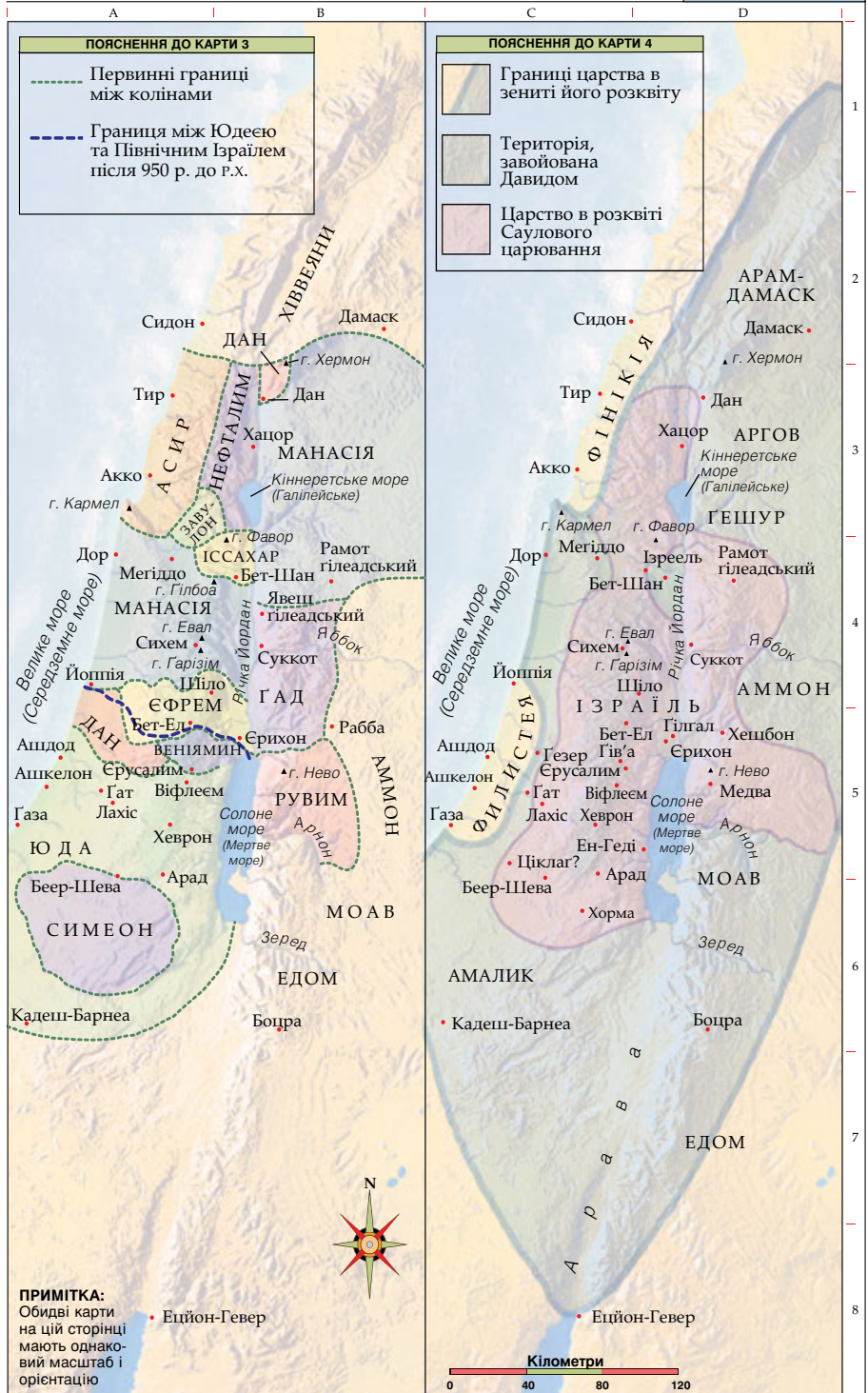
- КАРТА 1** ФІЗИЧНА КАРТА СВЯТОЇ ЗЕМЛІ
- КАРТА 2** ВИХІД ІЗРАЇЛЯ З ЄГИПТУ ТА ВХІД ДО ХАНААНУ
- КАРТА 3** РОЗТАШУВАННЯ 12 КОЛІН
- КАРТА 4** ЦАРСТВО ДАВИДА І СОЛОМОНА

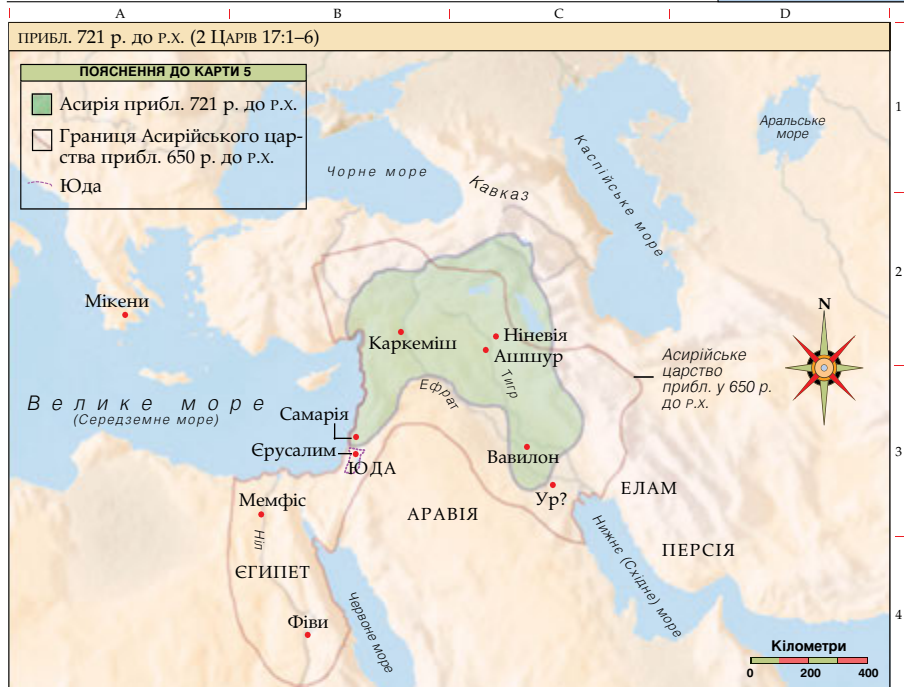
- КАРТА 5** АСИРІЙСЬКЕ ЦАРСТВО
- КАРТА 6** НОВЕ ВАВИЛОНСЬКЕ ЦАРСТВО (Навуходоносор) І ЄГИПЕТСЬКЕ ЦАРСТВО
- КАРТА 7** ПЕРСЬКЕ ЦАРСТВО
- КАРТА 8** РИМСЬКА ІМПЕРІЯ
- КАРТА 9** СТАРОЗАВІТНИЙ СВІТ
- КАРТА 10** ХАНААН У СТАРОЗАВІТНІ ЧАСИ
- КАРТА 11** СВЯТА ЗЕМЛЯ У НОВОЗАВІТНІ ЧАСИ
- КАРТА 12** ЄРУСАЛИМ В ІСУСОВІ ЧАСИ
- КАРТА 13** МІСІОНЕРСЬКІ ПОДОРОЖІ АПОСТОЛА ПАВЛА
- КАРТА 14** РЕЛЬЄФ СВЯТОЇ ЗЕМЛІ У БІБЛІЙНІ ЧАСИ

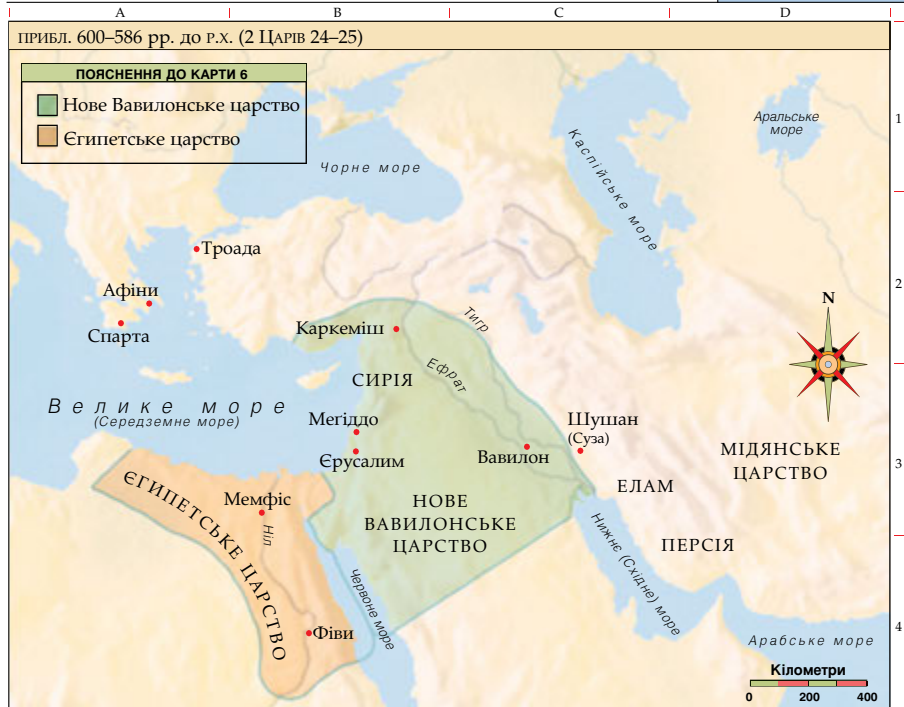

- 1. Рамесес** Ізраїль було швидко виведено з Єгипту (Вих. 12; Чис. 33:5).
- 2. Суккот** Після того, як євреї залишили це перше таборище, Господь супроводжував їх у хмарі вдень і у вогняному стовпі вночі (Вих. 13:20–22).
- 3. Пі-Гакірот?** Ізраїль перетнув Червоне море (Вих. 14; Чис. 33:8).
- 4. Мара?** Господь зцілив води Мари (Вих. 15:23–26).
- 5. Елім?** Ізраїль розташувався табором біля 12 джерел (Вих. 15:27).
- 6. Сінська пустиня** Господь послав манну і перепелиць, щоб нагодувати Ізраїль (Вих. 16).
- 7. Рефідім?** Ізраїль бився з Амаліком (Вих. 17:8–16).
- 8. Гора Сінай (гора Хорив, або Джебель Муса)** Господь явив тут Десять заповідей (Вих. 19–20).
- 9. Сінайська пустиня** Ізраїль збудував скинію (Вих. 25–30).
- 10. Табори в пустині** Було покликано сімдесят старійшин, щоб допомагати Мойсееві управляти людьми (Чис. 11:16–17).
- 11. Еційн-Гевер** Ізраїль мирно пройшов землями Ісава і Аммона (Повтор. 2).
- 12. Кадеш-Барнеа** Мойсей послав розвідників до обіцяної землі; Ізраїль збунтувався і не зміг увійти до цієї землі; Кадеш був головним табором Ізраїля протягом багатьох років (Чис. 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; Повтор. 2:14).
- 13. Східна пустиня** Ізраїль уникнув конфлікту з Едомом і Моавом (Чис. 20:14–21; 22–24).
- 14. Річка Арнон** Ізраїль винищив амореян, які билися з ними (Повтор. 2:24–37).
- 15. Гора Нево** Мойсей побачив обіцяну землю (Повтор. 34:1–4). Мойсей виголосив свої останні три проповіді (Повтор. 1–32).
- 16. Моавські рівнини** Господь звелів Ізраїлю розділити землю, відібравши її у місцевих жителів (Чис. 33:50–56).
- 17. Річка Йордан** Ізраїль перетнув річку Йордан посуху. Біля Гілгалу каміння з дна річки Йордан було складено як пам'ятний знак розділення вод Йордану (Єг. 3–5:1).
- 18. Єрихон** Діти Ізраїля захопили й знищили місто (Єг. 6).

НОВЕ ВАВИЛОНСЬКЕ ЦАРСТВО (Навуходоносор) I
ЕГИПЕТСЬКЕ ЦАРСТВО

ПЕРСЬКЕ ЦАРСТВО

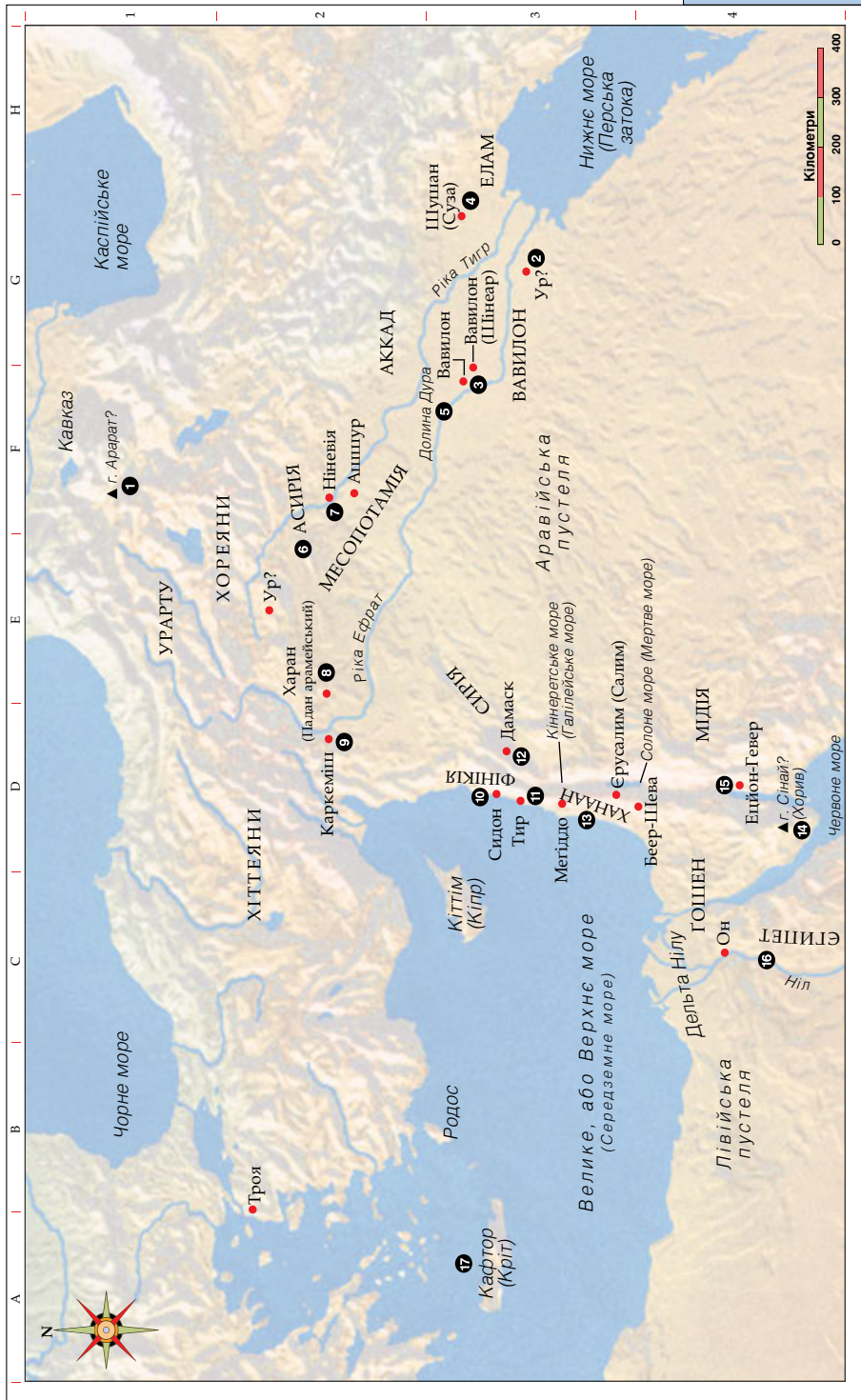
КАРТА 7

РИМСЬКА ІМПЕРІЯ

КАРТА 8

1. **Гора Арарат** За переданням, до цього місця причаївся Ноевий ковчег (Бут. 8:4). Точне місце невідоме.
2. **Ур** Перше місце проживання Авраама, де він ледве не став жертвою людського жертвоприношення, де він побачив ангела Єгови та отримав Урім і Туммім (Бут. 11:28–12:1; Авр. 1: 3:1). (Зверніть також увагу на альтернативне розташування Ура в північній Месопотамії).
3. **Вавилон (Шінеар)** Заснований Кутшем, сином Хама, і Нмродом. Звідси, з долини Шінеара, походили Яредійці в часи Вавилонської багшти. Пізніше ста столицю провінції Вавилону та резиденцією вавилонських царів, включаючи Навуходоносора, який привів у це місто багато полонених Юдеїв після руйнування Єрусалима (587 р. до р.х.). Юдеї залишалися полоненими у Вавилоні протягом 70 років до часів царя Кіра, який дозволив Юдеям повернутися до Єрусалима та відбудувати храм. Пророк Даниїл також жив тут у часи правління Навуходоносора, Валтасара та Дарія I (Бут. 10:10; 11:1–9; 2 Цар. 24:25; Єр. 27:1–29:10; Єз. 1:1; Дан. 1–12; Омній 1:22; Егер 1:33–43).
4. **Шушан (Суза)** Столиця Перського царства в часи правління Дарія I (Дарія Великого), Ксеркса (Ахашвероса) та Артаксеркса. Резиденція царів Естер, чия смливість і віра врятували Юдеїв. Тут служили Даниїл, а пізніше Неємія (Неем. 1:1; 2:1; Ест. 1:1; Дан. 8:2).
5. **Долина Дура** Шадрох, Мелпах та Авел-Него були кинуті в огненну піч, коли вони відмовилися поклонитися золотому боввану, зробленому Навуходоносором; Син Божий врятував їх, і вони вийшли з печі непошкодженими (Дан. 3).
6. **Асирія** Ашшур був першою столицею Асирії; згодом столицею стала Ніневія. Асирійські правителі Салманасар V і Саргон II завоювали Північне царство Ізраїля і забрали в полон 10 колін у 721 р. до р.х. (2 Цар. 14–15, 17–19). Асирія загрожувала Юдеї до 612 р. до р.х., коли Асирія була завойована Вавилоном.
7. **Ніневія** Столиця Асирії. Асирія напала на землю Юдеї під час правління Єзекії і священнослужителя пророка Ісаї. Єрусалим, столицю Юдеї, було чудесним чином врятовано, коли ангел вразив 185000 асирійських воїнів (2 Цар. 19:32–37). Господь повелів пророкові Йоні закликати це місто до покаяння (Йона 1:2; 3:1–4).
8. **Харан** Авраам проживав тут якийсь час перед тим, як тіти до Ханану. Авраамів батько й брат залишилися тут. Ревека (Ісакова дружина), а також Рахіль, Лія, Білга й Зєлла (дружини Якова) походили з цієї місцевості (Бут. 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Авр. 2:4–5).
9. **Каркеміш** Фараон Нехо зазнав тут поразки від Навуходоносора, що стало кінцем єгипетської влади в Ханаані (2 Хр. 35:20–36:6).
10. **Сидон** Це місто було засновано Сидоном, онуком Хама, і є найпівнічнішим ханаанейським містом (Бут. 10:15–20). Тут жила Єзавель, яка запровадила поклоніння Ваалу в Ізраїлі (1 Цар. 16:30–33).
11. **Тир** Це місто було важливим комерційним центром і морським портом в Сирії. Храм, цар Тирський, послав кедрову деревину, золото та робітників, щоб допомогти Соломонові в побудові храму (1 Цар. 5:1–10, 18; 9:11).
12. **Дамаск** Авраам врятував Лота поблизу цього міста. Це було головне місто Сирії. У часи
13. **Ханаан** Авраамові та його дітям було дано цю землю у вічне володіння (Бут. 17:8).
14. **Гора Сінай (Хорив)** Господь розмовляв тут з Мойсеєм з полум'яного куща (Вих. 3:1–2). Мойсеєві було дано Закон і Десять заповідей (Вих. 19–20). Тут Господь говорив з Іллею тихим, лагідним голосом (1 Цар. 19:8–12).
15. **Еційон-Гевер** Цар Соломон "наробив корабль" у Еційон-Гевері (1 Цар. 9:26). Вірогідно, саме до цього порту прибула, щоб побачити Соломона, царця Савська, почувши про його славу (1 Цар. 10:1–13).
16. **Егіпет** Авраам прийшов сюди, тому що в Урі був великий голод (Авр. 2:1, 21). Господь сказав Авраамові навчити єгиптян тому, що Він відкрив йому (Авр. 3:15). Брати Йосипа стали вителим у домі Потіфара. Його було кинуте до в'язниці. Він виглумачив фараонові сон, і йому було дано повноважну посаду в Єгипті. Йосип і його брати воз'єдналися. Яків і його сім'я перебралися сюди (Бут. 39–46). Діти Ізраїля жили в Г'ошені протягом свого тимчасового перебування в Єгипті (Бут. 47:6). Чисельність Ізраїльтян збільшилась, і вони "стали надзвичайно сильними"; потім їх поневолили єгиптяни (Вих. 1:7–14). Після всіх покарань фараон дозволив Ізраїлю залишити Єгіпет (Вих. 12:31–41). До Єгипту було забрано Єремію (Єр. 43:4–7).
17. **Кафтор (Кріт)** Давня земля міноїцька.

1. **Дан (Лаїш)** Єровоам поставив тут золоте теля, щоб Північне царство поклонялося цьому теляті (1 Цар. 12:26–33). Дан стояв на північній границі давнього Ізраїля.
2. **Гора Кармел** Тут Ілля кинув виклик Вааловим жерцям і відчинив небеса для дощу (1 Цар. 18:17–40).
3. **Мегіддо** Місце багатьох битв (Суд. 4:13–16; 5:19; 2 Хр. 35:20–23; 2 Цар. 23:29). Соломон брав побори, щоб розбудувати Мегіддо (1 Цар. 9:15). Царя Юдеї Йосію було смертельно поранено в битві проти єгипетського фараона Нехо (2 Цар. 23:29–30). Під час Другого пришествя Господа великий і останній конфлікт відбудеться в Ізреельській долині, і це буде частиною битви Армагеддон (Йоїл 3:14; Об. 16:16; 19:11–21). Назва *Армагеддон* є грецькою транслітерацією гебрейського Гар Мегіддон, або гора Мегіддо.
4. **Ізреель** Назва міста в найбільшій та найродючішій долині Ізраїля, яка носить те саме ім'я. Тут царі Північного царства побудували палац (2 Сам. 2:8–9; 1 Цар. 21:1–2). Злочестива цариця Єзавель жила і померла тут (1 Цар. 21; 2 Цар. 9:30).
5. **Бет-Шан** Тут Ізраїль зустрівся з ханаанейцями (Єг. 17:12–16). Саулове тіло було прибито на мурі цієї фортеці (1 Сам. 31:10–13).
6. **Дотан** Тут Йосипа було продано в рабство його братами (Бут. 37:17, 28; 45:4). Єлісей мав тут видіння гори, повної коней та колесниць (2 Цар. 6:12–17).
7. **Самарія** Столиця Північного царства (1 Цар. 16:24–29). Цар Ахав побудував тут храм Ваала (1 Цар. 16:32–33). Тут священнослужили Ілля та Єлісей (1 Цар. 18:2; 2 Цар. 6:19–20). У 721 р. до р.х. асирійці завоювали її, завершивши поневолення 10 колін (2 Цар. 18:9–10).
8. **Сихем** Авраам збудував тут жертвник (Бут. 12:6–7). Яків жив неподалік. Симеон та Левій вирізали все чоловіче населення цього міста (Бут. 34:25). Заклик Єгошуа "[вирзати]... сьогодні" служити Богові прозвучав у Сихемі (Єг. 24:15). Тут Єровоам заснував першу столицю Північного царства (1 Цар. 12).
9. **Гора Евал і гора Гарізім** Єгошуа розділив Ізраїль на цих двох горах—благословення закону було проголошено з гори Гарізім, а прокляття—з гори Евал (Єг. 8:33). Самаряни пізніше побудували храм на Гарізімі (2 Цар. 17:32–33).
10. **Пенуїл** Тут Яків боровся всю ніч з посланцем Господа (Бут. 32:24–32). Гедеон зруйнував тут мідянітанську вежу (Суд. 8:5, 8–9).
11. **Йопсія** Йона вплив звідси до Таршішу, щоб не виконувати свою місію в Ніневії (Йона 1:1–3).
12. **Шіло** У часи Суддів столиця Ізраїля і місце розташування скинії (1 Сам. 4:3–4).
13. **Бет-Ел (Луз)** Тут Авраам відокремився від Лота (Бут. 13:1–11) і мав видіння (Бут. 13; Авр. 2:19–20). Тут Яків мав видіння драбини, що сягала до небес (Бут. 28:10–22). Якийсь час тут стояла скинія (Суд. 20:26–28). Єровоам поставив тут золоте теля, щоб Північне царство поклонялося цьому теляті (1 Цар. 12:26–33).
14. **Гів'он** Хіввеяни з тутешніх місць хитрістю уклали договір з Єгошуа (Єг. 9). Сонце стояло на місці, поки Єгошуа не виграв битву (Єг. 10:2–13). Тут також було місце тимчасового розташування скинії (1 Хр. 16:39).
15. **Газа, Ашдол, Ашкелон, Екрон, Гат (п'ять филистимлянських міст)** З цих міст филистимляни часто вели війни проти Ізраїля.
16. **Віфлеєм** Поблизу розташоване місце поховання Рахілі (Бут. 35:19). Тут жили Рут і Боаз (Рут 1:1–2; 2:1, 4). Його було названо Давидовим містом (Лк. 2:4).
17. **Хеврон** Авраам (Бут. 13:18), Ісак, Яків (Бут. 35:27), Давид (2 Сам. 2:1–4) і Авесалом (2 Сам. 15:10) жили тут. Це місто було першою столицею Юдеї за правління царя Давида (2 Сам. 2:11). Вважається, що Авраам, Сарра, Ісак, Ревека та Лія поховані тут в печері Махпела (Бут. 23:17–20; 49:31, 33).
18. **Ен-Геді** Тут Давид переховувався від Саула і пощадив Саула (1 Сам. 23:29; 24:1–22).
19. **Герар** Якийсь час тут жили Авраам та Ісак (Бут. 20–22; 26).
20. **Беер-Шева** Тут Авраам викопав криницю і уклав договір з Авімелехом (Бут. 21:31). Ісак бачив тут Господа (Бут. 26:17, 23–24), а Яків жив тут (Бут. 35:10; 46:1).
21. **Содом і Гоморра** Лот вибрав, що буде жити в Содомі (Бут. 13:11–12; 14:12). Бог знищив Содом і Гоморру за злочестивість (Бут. 19:24–26). Ісус пізніше згадав ці міста як приклади злочестивості (Мт. 10:15).

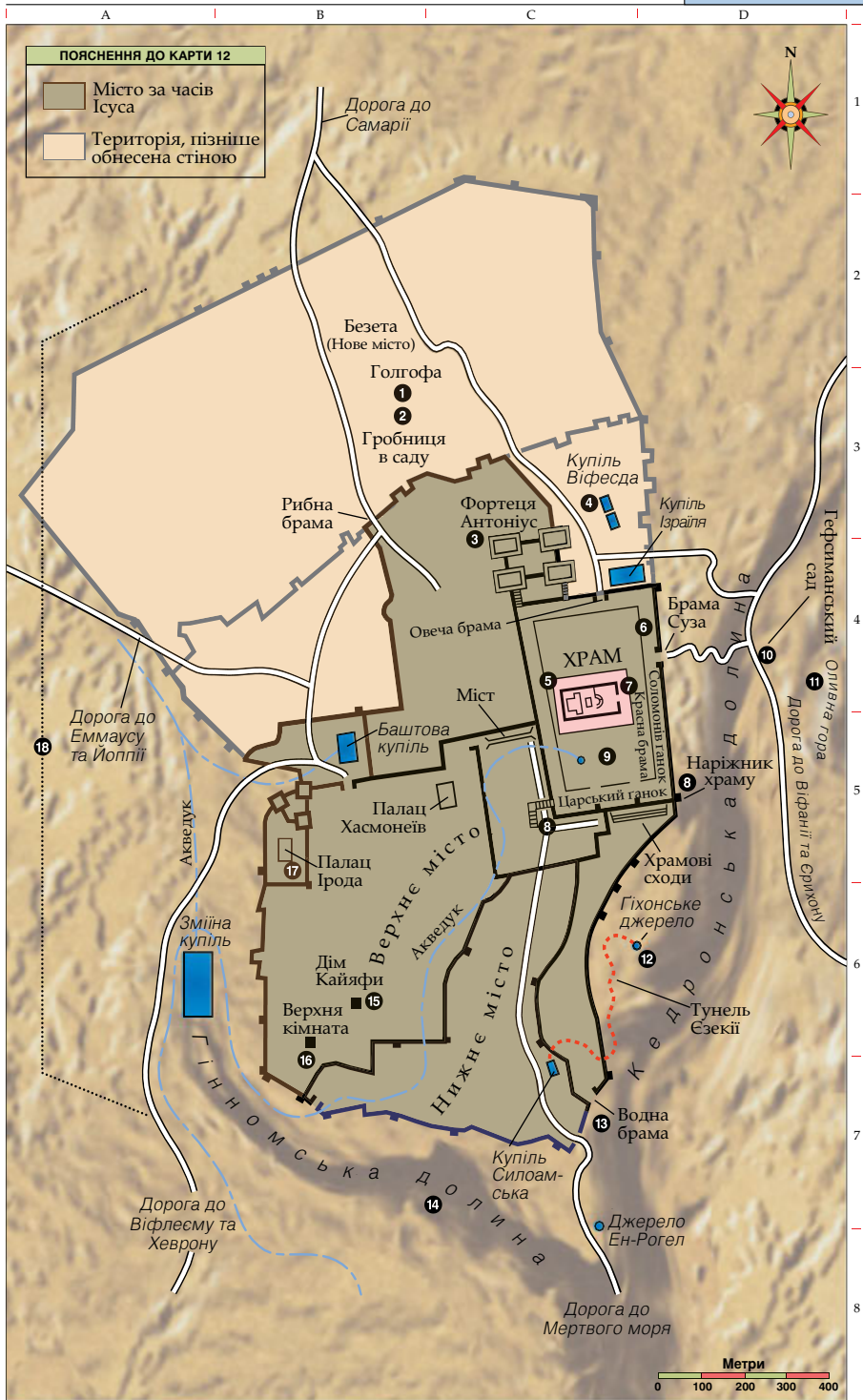

- 1 Дан (Лаїш)
- 2 г. Кармел
- 3 Мегіддо
- 4 Ізреель
- 5 Бет-Шан
- 6 Дотан
- 7 Самарія
- 8 Сихем
- 9 г. Гарізім
- 10 Пенуїл
- 11 Йошпія
- 12 Шіло
- 13 Бет-Ел (Луз)
- 14 Гів'он
- 15 Ашкелон
- 16 Текоя
- 17 Хеврон
- 18 Ен-Геді
- 19 Герар
- 20 Беер-Шева
- 21 Територія Содому і Гоморри

- 1. Тир і Сидон** Ісус порівнював Хоразін і Віфсаїду з Тиром і Сидоном (Мт. 11:20–22). Тут Він зцілив дочку жінки-іно-вірки (Мт. 15:21–28).
- 2. Гора Переображення** Ісус переобразився тут перед Петром, Яковом та Іваном, і вони отримали ключі царства (Мт. 17:1–13). (Дехто вважає, що горою Переображення є гора Хермон, інші—що це гора Фавор).
- 3. Кесарія Пилипова** Петро свідчив тут, що Ісус є Христос, і йому було обіцяно ключі царства (Мт. 16:13–20). Ісус прорік Свою смерть і воскресіння (Мт. 16:21–28).
- 4. Район Галілеї** Ісус провів більшу частину Свого життя і священнослужіння в Галілеї (Мт. 4:23–25). Тут Він виголосив Проповідь на горі (Мт. 5–7); зцілив прокаженого (Мт. 8:1–4); вибрав, висвятив і послав на служіння дванадцятьох апостолів, з яких, вірогідно, тільки Юда Іскаріот не був галілеянином (Мр. 3:13–19). У Галілеї воскреслий Христос явився апостолам (Мт. 28:16–20).
- 5. Галілейське море, пізніше назване Тіверіадським морем** Ісус навчав тут з Петрового човна (Лк. 5:1–3) і покликав Петра, Андрія, Якова та Івана бути ловцями людей (Мт. 4:18–22; Лк. 5:1–11). Він також вгамував тут бурю (Лк. 8:22–25), навчав притчами з човна (Мт. 13), ходив по морю (Мт. 14:22–32) і явився Своїм учням після воскресіння (Іван 21).
- 6. Віфсаїда** Петро, Андрій і Пилип народилися у Віфсаїді (Іван 1:44). Ісус усамітнівся з апостолами поблизу Віфсаїди. Юрби послідували за Ним, і Він нагодував 5000 чоловік (Лк. 9:10–17; Іван 6:1–14). Тут Ісус зцілив сліпого (Мр. 8:22–26).
- 7. Капернаум** Тут була Петрова домівка (Мт. 8:5, 14). У Капернаумі, який Матвій називав Ісусовим “власним] містом”, Ісус зцілив розслабленого (Мт. 9:1–7; Мр. 2:1–12), вилікував сотникового слугу, зцілив Петрову тещу (Мт. 8:5–15), покликав Матвія бути одним із Своїх апостолів (Мт. 9:9), відкрив сліпим очі, вигнав демона (Мт. 9:27–33), зцілив чоловіка з сухою рукою в суботу (Мт. 12:9–13), виголосив проповідь про хліб життя (Іван 6:22–65) і погодився сплатити податки, сказавши Петрові взяти гроші з риб’ячого рота (Мт. 17:24–27).
- 8. Магдала** Тут була домівка Марії Магдалини (Мр. 16:9). Ісус прийшов сюди після того, як нагодував 4000 чоловік (Мт. 15:32–39); тут фарисеї та саддукеї вимагали, щоб Він показав їм ознаку з небес (Мт. 16:1–4).
- 9. Кана** Ісус перетворив тут воду на вино (Іван 2:1–11) і зцілив сина царедворця, який був у Капернаумі (Іван 4:46–54). У Кані також була домівка Нафанаїла (Іван 21:2).
- 10. Назарет** Марія та Йосип отримали в Назареті особисті одкровення (Мт. 1:18–25; Лк. 1:26–38; 2:4–5). Після повернення з Єгипту Ісус провів тут Своє дитинство та юність (Мт. 2:19–23; Лк. 2:51–52), проголосив Своє месіанство, і Свої Його не сприйняли (Лк. 4:14–32).
- 11. Єрихон** Тут Ісус дав зір сліпому (Лк. 18:35–43). Він також обідав тут із Заххеем, “старшим над митниками” (Лк. 19:1–10).
- 12. Віфавар** Іван Христитель свідчив тут, що він був “голосом того, хто кличе в пустині” (Іван 1:19–28). Іван охрестив Ісуса в річці Йордан і свідчив, що Ісус є Агнцем Божим (Іван 1:28–34).
- 13. Юдейська пустиня** Іван Христитель проповідував у цій пустині (Мт. 3:1–4), де Ісус постився 40 днів і де Його спокушали (Мт. 4:1–11).
- 14. Еммаус** Воскреслий Христос пішов шляхом до Еммауса разом з двома Своїми учнями (Лк. 24:13–32).
- 15. Вітфагія** Тут двоє учнів привели Ісусові осли, на якому Він триумфально в’їхав до Єрусалима (Мт. 21:1–11).
- 16. Віфанія** Тут була домівка Марії, Марти й Лазаря (Іван 11:1). Марія слухала Ісусові слова, а Ісус сказав Марті про вибір “найкращої частки” (Лк. 10:38–42). Тут Ісус повернувся до життя Лазаря (Іван 11:1–44); тут Марія помазала Ісусові ноги (Мт. 26:6–13; Іван 12:1–8).
- 17. Віфлеєм** Тут народився Ісус, і Його було покладено в ясла (Лк. 2:1–7); ангели провістили пастухам народження Ісуса (Лк. 2:8–20); зірка направила мудреців до Ісуса (Мт. 2:1–12); Ірод повбивав дітей (Мт. 2:16–18).

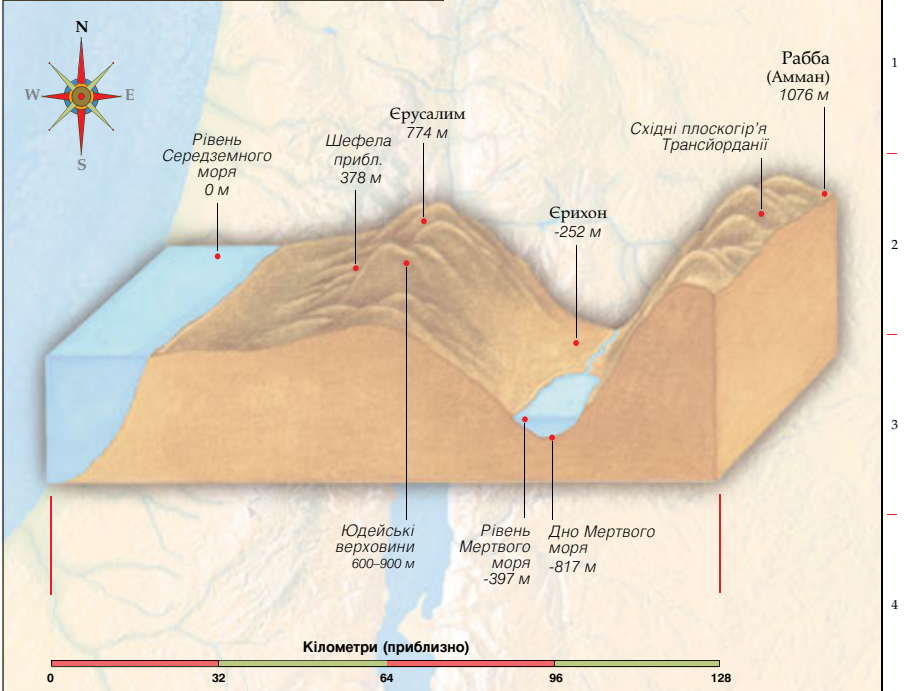

1. **Голгофа** Можливе місце розп'яття Ісуса (Мт. 27:33–37).
2. **Гробниця в саду** Тут Ісуса було поховано (Іван 19:38–42). Воскреслий Христос з'явився Марії Магдалині в цьому саду (Іван 20:1–17).
3. **Фортеця Антоніус** Можливо, саме тут Ісуса звинуватили, засудили, висміяли та бичували (Іван 18:28–19:16). Тут Павла заарештували; тут він розповів історію свого навернення (Дії 21:31–22:21).
4. **Купіль Віфесда** Тут Ісус змінив недужого в суботу (Іван 5:2–9).
5. **Храм** Тут Гавриїл пообіцяв Захарію, що Єлисавета народить сина (Лк. 1:5–25). Завіса храму роздерлася під час смерті Спасителя (Мт. 27:51).
6. **Соломонів ганок** Тут Ісус проголосив, що Він Син Бога. Юдеї спробували закаменувати Його (Іван 10:22–39). Тут Петро проповідував покаяння і змінив кривого (Дії 3:11–26).
7. **Красна брама** Тут Петро та Іван змінили кривого (Дії 3:1–10).
8. **Наріжник храму** Тут Ісуса спокушав Сатана (Мт. 4:5–7). (Передавання називає два вірогідних місця цієї події).
9. **Свята гора** (невизначене розташування)
 - a. За переданням, Авраам збудував тут жертвник для жертвоприношення Ісака (Бут. 22:9–14).
 - b. Соломон збудував храм (1 Цар. 6:1–10; 2 Хр. 3:1).
 - в. Вавилоняни зруйнували храм приблизно в 587 р. до р.х. (2 Цар. 25:8–9).
 - г. Зоровавель відбудував храм приблизно в 515 р. до р.х. (Езра 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
 - д. Ірод розширив храмову площу і розпочав відбудовувати храм у 17 р. до р.х. Сюди приносили малого Ісуса (Лк. 2:22–39).
 - e. У віці 12 років Ісус навчав у храмі (Лк. 2:41–50).
 - e. Ісус очистив храм (Мт. 21:12–16; Іван 2:13–17).
 - ж. Кілька разів Ісус навчав у храмі (Мт. 21:23–23:39; Іван 7:14–8:59).
 - з. У 70 р. після р.х. за правління імператора Тита римляни зруйнували храм.
10. **Гефсиманський сад** Тут Ісус страждав, тут Його зрадили та арештували (Мт. 26:36–46; Лк. 22:39–54).
11. **Оливна гора**
 - a. Тут Ісус прорік зруйнування Єрусалима та храму. Він також говорив тут про
 - Друге пришествя (Мт. 24:3–25:46; див. також ДС—М).
 - б. Звіди Ісус вознісся на небеса (Дії 1:9–12).
 - в. 24 жовтня 1841 р. старійшина Орсон Гайд освятив Святу Землю для повернення дітей Авраамових.
12. **Джерело Гіхон** Тут Соломона було помазано в царі (1 Цар. 1:38–39). Езекія наказав прорити тунель, щоб привести воду цього джерела в місто (2 Хр. 32:30).
13. **Водна брама** Тут Езра читав і витлумачував закон Мойсеїв народові (Неем. 8:1–8).
14. **Гінномська долина** Тут поклонялися лжебогу Молоху, що супроводжувалося жертвоприношенням дітей (2 Цар. 23:10; 2 Хр. 28:3).
15. **Дім Кайяфи** Ісуса приводили до Кайяфи (Мт. 26:57–68). Тут Петро зрікся, що знає Ісуса (Мт. 26:69–75).
16. **Верхня кімната** За переданням, тут Ісус їв Пасхальну вечерю і запровадив причастя (Мт. 26:20–30). Тут Він обмив ноги Дванадцятьом (Іван 13:4–17) і навчав їх (Іван 13:18–17:26).
17. **Палац Ірода** Христа приводили до Ірода, вірогідно, саме сюди (Лк. 23:7–11).
18. **Єрусалим** (невизначені місця подій)
 - a. Мелхиседек царював у Салимі (Бут. 14:18).
 - б. Цар Давид відвоював місто в Євусеїв (2 Сам. 5:7; 1 Хр. 11:4–7).
 - в. Місто було зруйновано вавилонянами приблизно в 587 р. до р.х. (2 Цар. 25:1–11).
 - г. Святий Дух сповнив багатьох у день П'ятдесятниці (Дії 2:1–4).
 - д. Петра та Івана заарештували і привели на збори ради (Дії 4:1–23).
 - e. Ананій і Сапфіра збрехали Господу й померли (Дії 5:1–10).
 - e. Петра та Івана заарештували, але ангел визволив їх з в'язниці (Дії 5:17–20).
 - ж. Апостоли вибрали сімох чоловіків, щоб ті допомагали їм (Дії 6:1–6).
 - з. Степанове свідчення Юдеям було відкинуто, і його закаменували до смерті (Дії 6:8–7:60).
 - и. Яків прийняв мученицьку смерть (Дії 12:1–2).
 - i. Ангел визволив Петра з в'язниці (Дії 12:5–11).
 - к. Апостоли прийняли рішення щодо обр'язання (Дії 15:5–29).
 - л. У 70 р. після р.х. за правління імператора Тита римляни зруйнували місто.

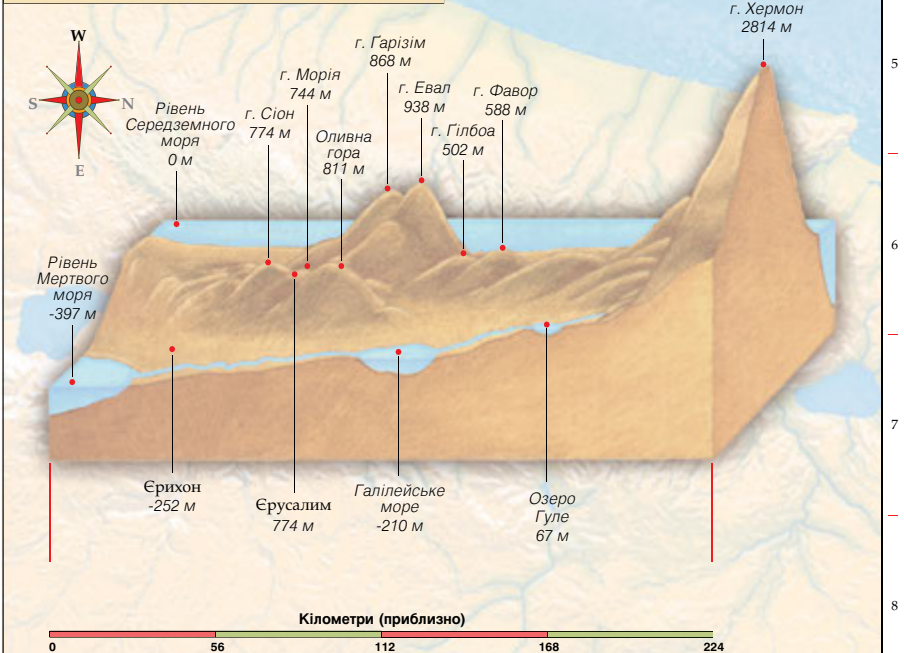

1. **Газа** Пилип проповідував про Христа і охристів ефіопського скопця на дорозі до Гази (Дії 8:26–39).
2. **Єрусалим** Див. Карту 12, на якій позначено події, що відбувалися в Єрусалимі.
3. **Йопіа** Петро мав видіння про те, що Бог передає дар покаючому Іноверіацям (Дії 10; 11:5–18). Петро повернув до життя Тавіту (Дії 9:36–42).
4. **Самарія** Пилип священнослужив у Самарії (Дії 8:5–13), і Петро та Іван пізніше навчали тут (Дії 8:14–25). Після того, як вони почали надавати дар Святого Духа, ворожебит Симон намагався купити в них цей дар (Дії 8:9–24).
5. **Кесарія** Тут після того як ангел священнослужив сотником на ім'я Корнілій, Петро дозволив Корнілію охристітися (Дії 10). Тут Павло захищав себе перед Агіршою (Дії 25–26; див. також ДС—Іст. 1:24–25).
6. **Дамаск** Ісус з'явився Савлові (Дії 9:1–7). Після того, як Ананія повернув Савлові зір, Савла христіли, і він почав своє священнослужіння (Дії 9:10–27).
7. **Антіохія (у Сирії)** Тут учнів Христових вперше було названо християнами (Дії 11:26). Агав пророкував голод (Дії 11:27–28). Велика незгода виникла в Антіохії з приводу обрязання (Дії 14:26–28; 15:1–9). В Антіохії Павло почав свою другу місію разом з Силою, Варнавою та Юдеою Версавою (Дії 15:22, 30, 35).
8. **Трат** Павлове рідне місто; Павла було послано сюди Братами, аби зберегти йому життя (Дії 9:29–30).
9. **Кіпр** Після переселення деякі святі втекли на цей острів (Дії 11:19). Павло зупинявся на Кіпрі під час своєї першої місіонерської подорожі (Дії 13:4–5), а пізніше це робили Варнава і Марк (Дії 15:39).
10. **Пафа** Тут Павло прокляв ворожебита (Дії 13:6–11).
11. **Дервія** У цьому місті Павло і Варнава проповідували євангелію (Дії 14:6–7, 20–21).
12. **Лістра** Коли Павло зцілюв кривого, його та Варнаву прославляли як богів. Тут Павла закам'ювали і вирішили, що він помер, але він ожив і продовжував проповідування (Дії 14:6–21). Тут була домівка Тимофія (Дії 16:1–3).
13. **Іконія** Тут проповідували під час своєї першої місії Павло і Варнава. Тут їм загрожували кам'юванням (Дії 13:51–14:7).
14. **Лаодикія і Колоси** Лаодикія була однією з філій Церкви, яку відвідував Павло і з якої він отримував листи (Кол. 4:16). Це також одне з сімох міст, перелічених у книзі Об'явлення (інші—Ефес, Смірна, Пергам, Вітїяри, Сарди і Філадельфій; див. Об. 1:11). Колоси розташовані на відстані 18 кілометрів на схід від Лаодикії. Павло писав святим, які жили тут.
15. **Антіохія (у Півдні)** Під час своєї першої місії Павло і Варнава навчали тут Юдеїв, що Христос прийшов з сцени Давидового. Павло проповідував євангелію Ізраїлю, а тоді Іноверіацям. Павла і Варнаву переслідували й вигнали (Дії 13:14–50).
16. **Мілет** Тут під час своєї третьої місії Павло застерігав старійшину Церкви, що "вовки лють" вивидуть до отари (Дії 20:29–31).
17. **Патмос** Апостол Іван був ув'язненим на цьому острові, коли отримав видіння, які тепер вміщено в книзі Об'явлення (Об. 1:9).
18. **Ефес** Аполлос проповідував тут з силою (Дії 18:24–28). Павло під час своєї третьої місії навчав у Ефесі протягом двох років, наवरнувши багатьох людей (Дії 19:10, 18). Тут він надав дар Святого Духа рукопокладанням (Дії 19:1–7) і чинив багато чудес, включаючи вигнання злих духів (Дії 19:8–21). Тут ті, хто поклонявся Артеміді, підняли заколот проти Павла (Дії 19:22–41). Частина книги Об'явлення адресовано церкві в Ефесі (Об. 1:11).
19. **Троада** Знаходячись тут під час своєї другої місіонерської подорожі, Павло мав видіння, в якому бачив людину в Македонії, яка просила допомогти (Дії 16:9–12). Знаходячись тут під час своєї третьої місії, Павло повернув до життя Євтиха (Дії 20:6–12).
20. **Філіппи** Павло, Сила і Тимофій навернули жінку на ім'я Лідія, вигнали злого духа і були побіті (Дії 16:11–21). Вони отримали божественну допомогу та уникнули ув'язнення (Дії 16:23–26).
21. **Афіни** Під час своєї другої місії в Афінах Павло проповідував на ареопазі про "невідомого бога" (Дії 17:22–34).
22. **Коринт** Павло вирушив до Коринта під час своєї другої місії і зупинився там з Акілією та Прискिलлою. Тут він проповідував і охристів багатьох людей (Дії 18:1–18). З Коринту Павло написав своє послання до римлян.
23. **Солоня** Павло проповідував тут під час своєї другої місіонерської подорожі. Його місіонерська група залишила Верію після того, як Юдеї стали загрозувати їхній безпеці (Дії 17:1–10).
24. **Верія** Павло, Сила й Тимофій знайшли благородні душі для навчання під час другої місіонерської подорожі Павла. Юдеї з Солуна висліджували й переслідували їх (Дії 17:10–13).
25. **Македонія** Павло навчав тут під час своєї другої та третьої подорожі (Дії 16:9–40; 19:21). Павло хвалив за щедрість македонських святих, які підтримали його та бідних святих у Єрусалимі (Рим. 15:26; 2 Кор. 8:1–5; 11:9).
26. **Меліта** Біля цього острова, прямуючи до Рима, Павло зазнав корабельної аварії (Дії 26:32; 27:1, 41–44). Він не зазнав шкоди від укусу змії та зцілюв багатьох хворих на Меліті (Дії 28:1–9).
27. **Рим** Павло проповідував тут два роки, знаходячись під домашнім арештом (Дії 28:16–31). Під час свого ув'язнення в Римі, він також написав послання, або листи, до ефесян, філіппійян, колоссян, а також до Тимофія й Філадельфа. Петро написав своє перше послання з "Вавилона", тобто, вірогідно, з Рима, невдовзі після Нероного переслідування християн у 64 р. після р.х. Вважається, що тут Петро і Павло прийняли мученицьку смерть.

Орієнтація з півдня на північ*

Орієнтація зі сходу на захід*

* Топографічний рельєф збільшено, щоб наочніше показати різницю у висотах і глибинах

1. Ріка Ніл і Єгипет Приблизно в такому місці матір Мойсея сховала свого маленького сина. Фараонова дочка знайшла його і виростила при фараоновому дворі в Єгипті.

2. Гора Сінай (Хорив) і Сінайська пустиня За Божим повелінням Мойсей привів Ізраїльтян до цієї гори, щоб отримати закон Бога. На цій фотографії зображено гору, яку, за переданням, вважають горою Сінай.

3. ЮДЕЙСЬКА ПУСТИНЯ І МЕРТВЕ МОРЕ Спаситель піщов до цієї пустині, щоб спілкуватися зі Своїм Батьком.

4. КАДЕШ-БАРНЕА Вірогідно, у цій місцевості, відомій як Кадеш-Барнеа, Ізраїльтяни розбивали свої табори протягом більшої частини тих 40 років, які вони провели в пустині.

5. ГРОВНИЦІ ПАТРИАРХІВ Кажуть, що цю будівлю у Хевроні звели над могилами Авраама, Ісака та Якова.

6. ЮДЕЙСЬКІ ВЕРХОВИНИ Такий суворий пейзаж відкривається у Святій Землі в більшості місць на схід і на південь від Єрусалима.

7. Вифлеєм У цьому місті народився Господь Ісус Христос.

8. Єрусалим Це місто вважається святим у трьох релігіях—християнстві, юдаїзмі та ісламі.

9. Храм Ірода Ця модель вважається точною копією того давнього храму у зменшеному масштабі.

10. Храмові сходи Ці сходи, які ведуть до храму Ірода, були відкриті археологами.

11. Оливна гора, Парк Орсона Гайда Поблизу цього місця у 1841 р. Орсон Гайд освятив Святу Землю для повернення дітей Авраама.

12. Гефсиманський сад Ці древні оливні дерева, можливо, виростили від тих, біля яких у цьому саду молився Спаситель, коли на початку Спокутування Його піт стікав краплями крові.

13. Голгофа За відомим переданням, поблизу цього місця було розп'ято Господа Ісуса Христа.

14. Гробниця в саду Кілька сучасних пророків ділилися своїми почуттями, що саме тут було покладено тіло Спасителя у гробниці Йосипа Ариматейського після розп'яття.

15. Єрихон Це було перше місто, захоплене Єгошуа (див. Єг. 6:2–20); Єрихон є одним з найдавніших міст на землі.

16. Шило Тут на кілька століть було залишено скинію, в якій зберігався ковчег завіту.

17. Гора Гарізім і гора Евал З цих двох гір відкривається вид на давнє місто Сихем, де поховано кості Йосипа (див. Єг. 24:32).

18. Дотан у Самарії У цю родючу долину прийшли Йосипові брати пасти отари, коли вони продали свого брата мідянітським та ізмаїльтянським купцям.

19. КЕСАРІЯ І ДОЛИНА ШАРОН З ГОРОЮ КАРМЕЛ НА ЗАДНЬОМУ ПЛАНІ Павло проповідував цареві Агріппі в цьому місті (див. Дії 26).

20. Йонія Тут Петро мав видіння, в якому йому було сказано нести євангелію Іновірцям (див. Дії 10).

21. ІЗРЕЕЛЬСЬКА ДОЛИНА Усі народи зберуться тут на битву Армагеддон (див. Зах. 11–14; Об. 16:14–21).

22. ГОРА ФАВОР На верхів'ї цієї мальовничої гори знаходиться місце, на якому, за переданням, відбулося Переображення Христа перед Його апостолами Петром, Яковом та Іваном (див. Мт. 17:1–9).

23. ГАЛІЛЕЙСЬКЕ МОРЕ І ГОРА БЛАЖЕНСТВ Схили цієї гори є, за переданням, місцем, де Спаситель виголосив Свою Проповідь на горі (див. Мт. 5–7).

24. КАПЕРНАУМ Залишилося тільки кілька руїн, які позначають місцезнаходження міста, в якому Спаситель учинив багато із Своїх див.

25. Річка Йордан Цю фотографію зроблено неподалік витoku річки з Галілейського моря.

26. КЕСАРЯ ПИЛИПОВА Вірогідно, поблизу цього місця Ісус Христос пообіцяв Петрові ключі царства (див. Мт. 16:19).

27. НАЗАРЕТ У цьому місті виріс Ісус.

28. Дан Старозавітне місто, яке колись було розташовано тут, позначало північну границю Ізраїля.

29. Афіни Парфенон, зображений тут, розташований поблизу ареопагу, де Павло виголосив свою проповідь про “невідомого бога” (див. Дії 17:15–34).

30. Коринт З цього міста Павло написав послання до римлян.

31. ЕФЕС Тут Павло проповідував, засуджуючи ідолопоклонство. Він викликав гнів у срібних діл майстрів, які заробляли на життя, продаючи “храмки” богині Артеміді (див. Дії 19:24–41).

32. Острів Патмос Уся ця територія є частиною середземноморського острова, на який було вислано Івана Одкровенителя (див. Об. 1:9).